LeMan

CİLT 29

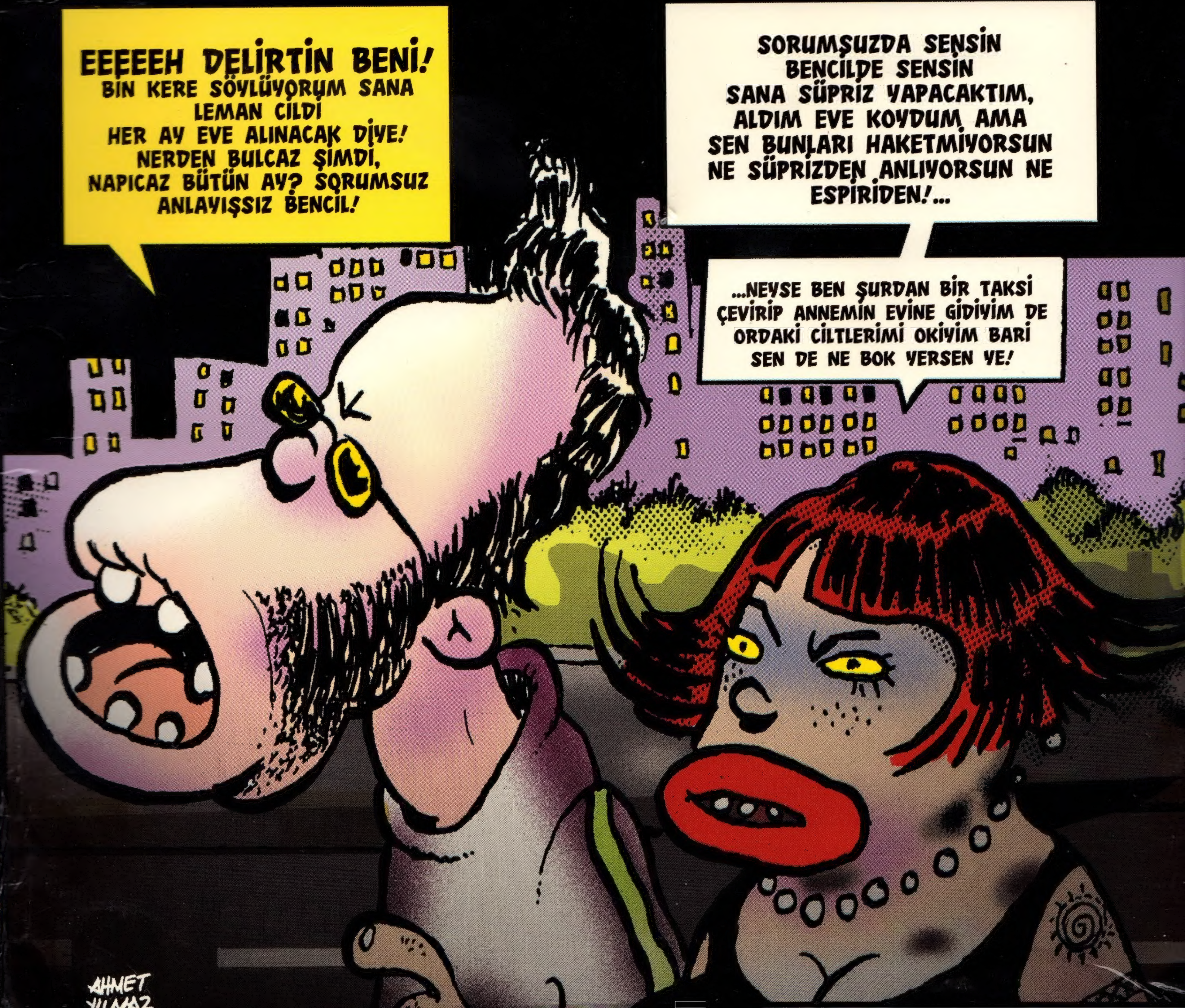
EEEEEH DELİRTİN BENİ! BİN KERE SÖYLÜYORUM SANA LEMAN CİLDİ HER AY EVE ALINACAK DİYE! NERDEN BULCAZ ŞİMDİ, NAPICAZ BÜTÜN AY? SORUMSUZ ANLAYIŞSIZ BENCİL!
SORUMSUZDA SENSİN BENCİLDE SENSİN SANA SÜPRİZ YAPACAKTIM, ALDIM EVE KOYDUM AMA SEN BUNLARI HAKETMİYORSUN NE SÜPRİZDEN ANLIYORSUN NE ESPİRİDEN!...
...NEYSE BEN ŞURDAN BİR TAKSİ ÇEVİRİP ANNEMİN EVİNE GİDİYİM DE ORDAKİ CİLTLERİMİ OKİYİM BARİ SEN DE NE BOK YERSEN YE!
AHMET YILMAZ

SAYI: 556-568

CİLT 29

LeMan

SAYI:556-568

BRUTÜSLER...
HAYDİ BASTIR TROYKA!
PEŞKEŞ TURİZMİ
20'Lİ YAŞIM BUNALIMLI BAŞIM
KAHVEDE PSİKOPATIN CİNAYETİ
NAH BİZE DEMOKRASİ
Kriz bebekleri

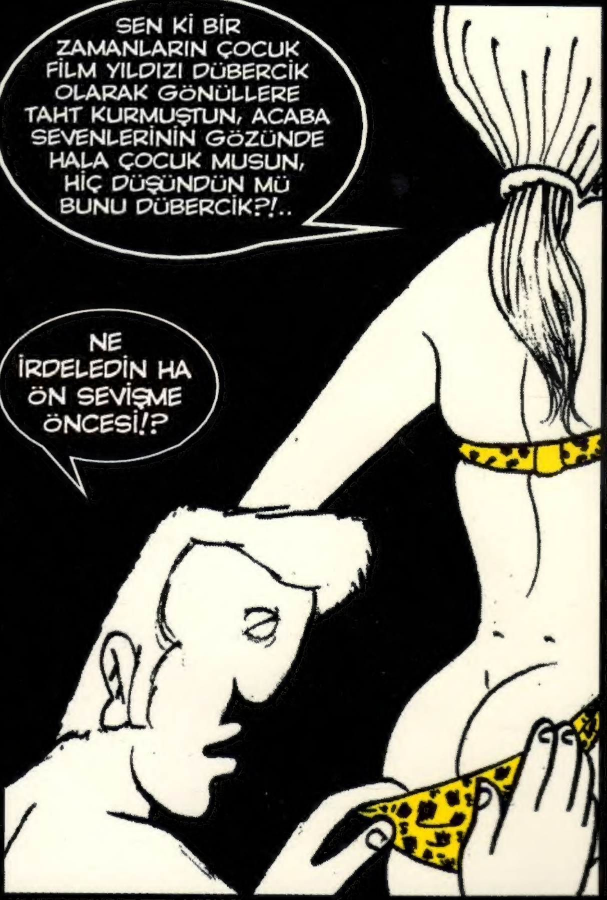
SEN Kİ BİR ZAMANLARIN ÇOCUK FİLM YILDIZI DÜBERCİK OLARAK GÖNÜLLERE TAHT KURMUŞTUN, ACABA SEVENLERİNİN GÖZÜNDE HALA ÇOCUK MUSUN, HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ BUNU DÜBERCİK?!..
NE İRDELEDİN HA ÖN SEVİŞME ÖNCESİ!?

SAYI: 556-568

CİLT 29

556

6 Temmuz 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/27- 650.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 1300-4867

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

KRİZDEN KIYAMET GÜNLERİNE

Tarihinin en ağır krizini yaşayan Türkiye çöküşten belini doğrultamadığı gibi ne yazıkki göstergelere göre iflasa doğru adım adım yaklaşıyor. İradesiz ve hasta hükümetinin yaşayan hayalet Başbakanı gibi yaşam fonksiyonlarını birbir kaybediyor. Sadece ve sadece niçin bilinmez IMF'e güvenen, faizle faiz ödemeye çalışan, faizlerin her yükselişinde (son hafta olduğu gibi) kabuslara gark olan, Avrupa'dan da büyük bir hızla kopup yine sadece Amerika'nın kucağına oturmaya mahkum edilen ülkemiz, milli takımın narkoz başarısının da etkisi geçtiğinde büyük acılar, dramlar, trajedilerle uyanacak.. Ufuktaki ne seçim, ne yeni hükümet arayışları çare, pansuman olacak gibi gözüküyor. Çürümüş sistemin çürümüş siyaset anlayışları, siyasetçileri, liderleri insana yalnızca '40 satır mı, 40 katır mı?' paradoksunu hatırlatıyor. Durumun en çarpıcı olan yanıysa herkesin, egemenlerin, güce hükmedenlerin tümünün durumun farkında olması ve endişe duyması.. Korkunun kokusu hissediliyor havada.. Gemi batarsa bu kez içinde bulunan herkes kaptan da, tayfa da, miço da, kamarot da kim varsa dibi boylayacak... Umut var mı?.. Belki 3. sayfamızdaki Eşber Yağmurdereli'nin kaleme aldığı bildirinin içeriğinde gizli.. Kimbilir!..

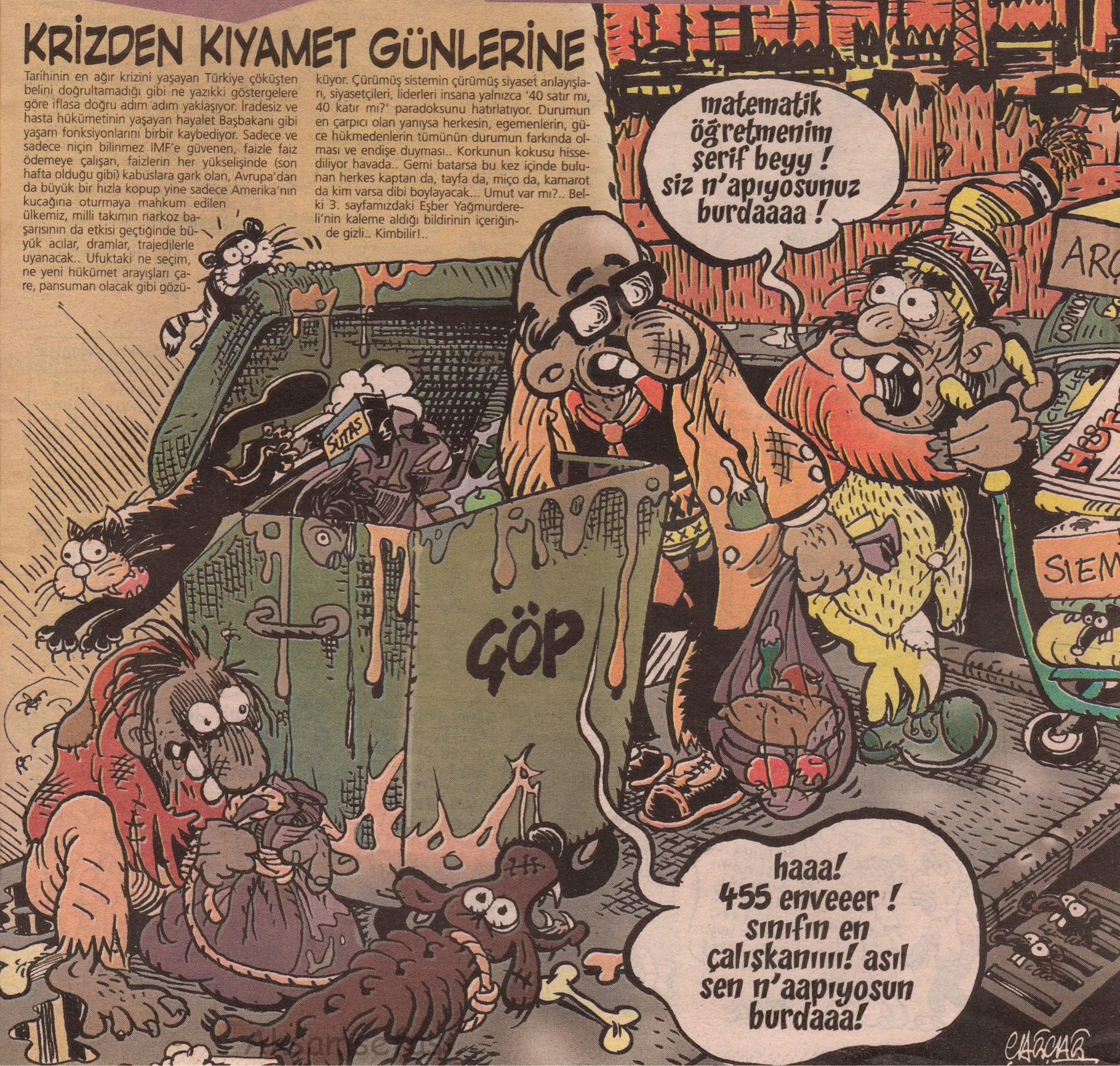
matematik öğretmenim şerif beyy ! siz n'apıyosunuz burdaaaa !
haaa! 455 enveeer ! sınıfın en çalışkanıııı! asıl sen n'aapıyosun burdaaa!
GÖP
SÜTAŞ
SIEM
ARÇ

Diyarbakır'da araçlarında kürtçe kaset bulundurmaktan yargılanan üç şoför, 2 milyar 850 milyon TL. para cezasına çarptırıldı.

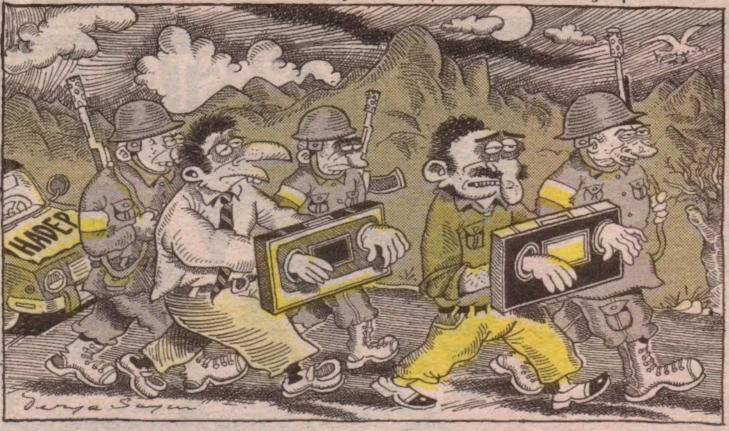

Brezilya'ya yenilgisinin ardından gözyaşları sel olup taşan bir genç kızın fotoğrafı, gazetelerin birinci sayfalarında manşetleri süsledi..

AĞLAYAN KIZI BULDUK..!.
ULAN BİZ OTUZ SENEDİR AĞLIYORUZ. ŞÖYLE MANŞETE ÇIKAMADIK..!.
GAZETE AĞLAYAN KIZ!
sefer yiğit

İşte Emin Çölaşan'ın Yazamadıkları!.

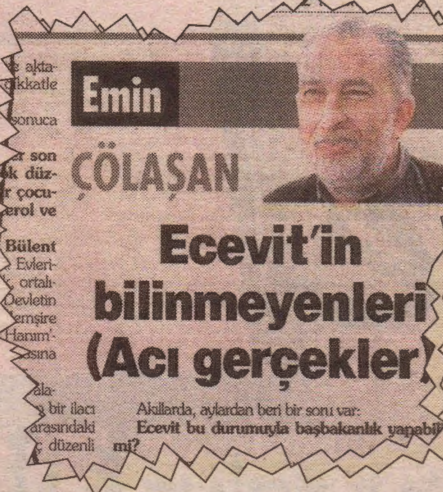

2 Temmuz 2002 Hürriyet

Emin ÇÖLAŞAN

Ecevit'in bilinmeyenleri (Acı gerçekler)

Sevgili okuyucularım, yukarıda çok özetle aktardığım ve hepsi de **gerçek** olan şu tablo, insanı gerçekten üzüyor...

Ve lütfen biliniz ki, bazı şeyleri yazmadım. İnsan olarak yazmaya elim varmadı.

Orada **fiziksel** bir hastalık tablosu var. O kesin.

Akıllarda, aylardan beri bir soru var: **Ecevit bu durumuyla başbakanlık yapabilir mi?**

* Herşey Ecevit'in son 10 Kasım'da Anıtkabir özel defterine "Rahat uyu ulu önder, büyük insan Dijitürk" yazmasıyla başladı... Bunu farkeden Hüsamettin Özkan, gece tipeksle defterdeki hatayı düzeltti!..

* Rahşan Hanım "Nasıl olsa ölünce yıkarlar" diye Ecevit'e banyo yaptırmadığı gibi giysilerini de yıkamıyor, sadece havalandırıp kolonya serpiyordu... Ecevit'in sadece bir çift çorabı vardı, onun da sağ teki 73 seçimleri öncesi Divriği'de kaybolmuştu... Yıllarca Rahşan Hanım hergün Ecevit'in sağ ayağını Nuri Leflef kundura boyası ile siyaha boyadı... Keyifli olduğu günler ayağa cila da atıyordu!..

* Hasta olmasına rağmen kapıyı hep Ecevit açtığı gibi, o hasta haliyle Rahşan Hanım eşine önce kornişin tozunu aldırıp, sonra perde taktırmıştı... Bu yetmediği gibi Ecevit, daha geçen hafta salonla mutfak arasındaki duvarı yıkıp, klimayı yerleştirmişti... Klimayı bi kerede yerden kaldıramayınca Rahşan Hanım ceza olarak çayı iki gün kesmişti... Aileye yakın bir zat, eve girdiğinde Ecevit'le eşini nevresimi iki ucundan çekerek ve giderek küçülterek katlarken gördüğünü söylüyor!..

* Rahşan Hanım, acımasızlıkla sınır tanımamış ve bir gece Arjantin Maslahatgüzarı'nı çağırttırıp sabaha kadar tango dersi almış, zavallı kocasını bir an bile oturtmamış, sabah da yürüyerek Afyon'a yollayıp taze kaymak aldırmıştı!.. Her 5 kilometrede bir zeybek gibi dizlerini yere vurma şartı da apayrı!..

* Ecevit son kahvaltısını, 1999'daki Kıbrıs gezisinde Rauf Denktaş'la yapmıştı... O günden beri kahvaltıya hasretti; bazı sabahlar yastığının altına sakladığı maruldan bir parça koparıp yiyor, bazen de arşivinin nispeten önemsiz evrakını suya doğrayıp kaşıklıyordu... Gene de memnundu Bülent Bey, ters taklayı başardığında Bafra izmariti içebiliyordu!..

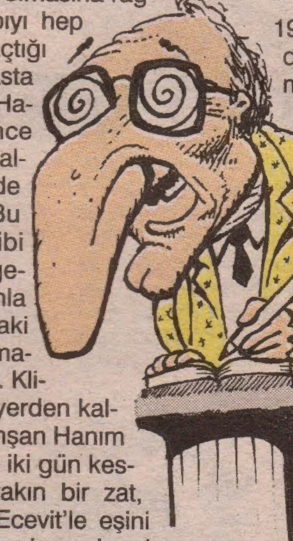

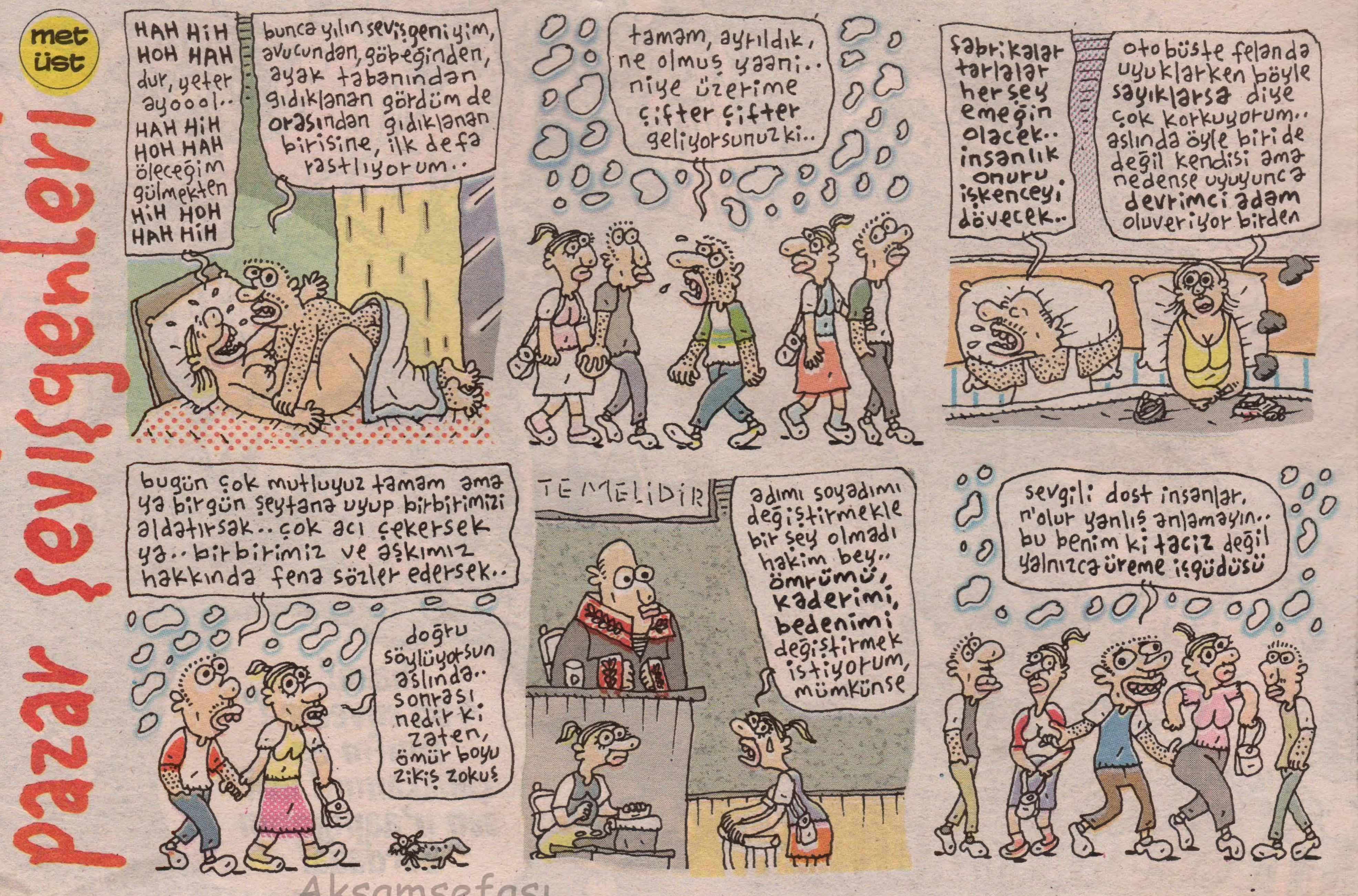
met üst
pazar sevişgenleri
HAH HiH HOH HAH dur, yeter ayooo!.. HAH HiH HOH HAH öleceğim gülmekten HiH HOH HAH HiH
bunca yılın sevişgeniyim, avucundan, göbeğinden, ayak tabanından gıdıklanan gördüm de orasından gıdıklanan birisine, ilk defa rastlıyorum..
tamam, ayrıldık, ne olmuş yaani.. niye üzerime çifter çifter geliyorsunuz ki..
fabrikalar tarlalar herşey emeğin olacek.. insanlık onuru işkenceyi dövecek..
otobüste felanda uyuklarken böyle sayıklarsa diye çok korkuyorum.. aslında öyle biri de değil kendisi ama nedense uyuyunca devrimci adam oluveriyor birden
bugün çok mutluyuz tamam ama ya birgün şeytana uyup birbirimizi aldatırsak.. çok acı çekersek ya.. birbirimiz ve aşkımız hakkında fena sözler edersek..
doğru söylüyorsun aslında.. sonrası nedir ki zaten, ömür boyu zikiş zokuş
TEMELİDİR
adımı soyadımı değiştirmekle bir şey olmadı hakim bey.. ömrümü, kaderimi, bedenimi değiştirmek istiyorum, mümkünse
sevgili dost insanlar, n'olur yanlış anlamayın.. bu benim ki taciz değil yalnızca üreme içgüdüsü

Zenginle yoksul arasındaki uçurum 234 kat gibi inanılmaz bir orana ulaşırken, asgari ücret 3.5 simit fiyatı kadar arttı.

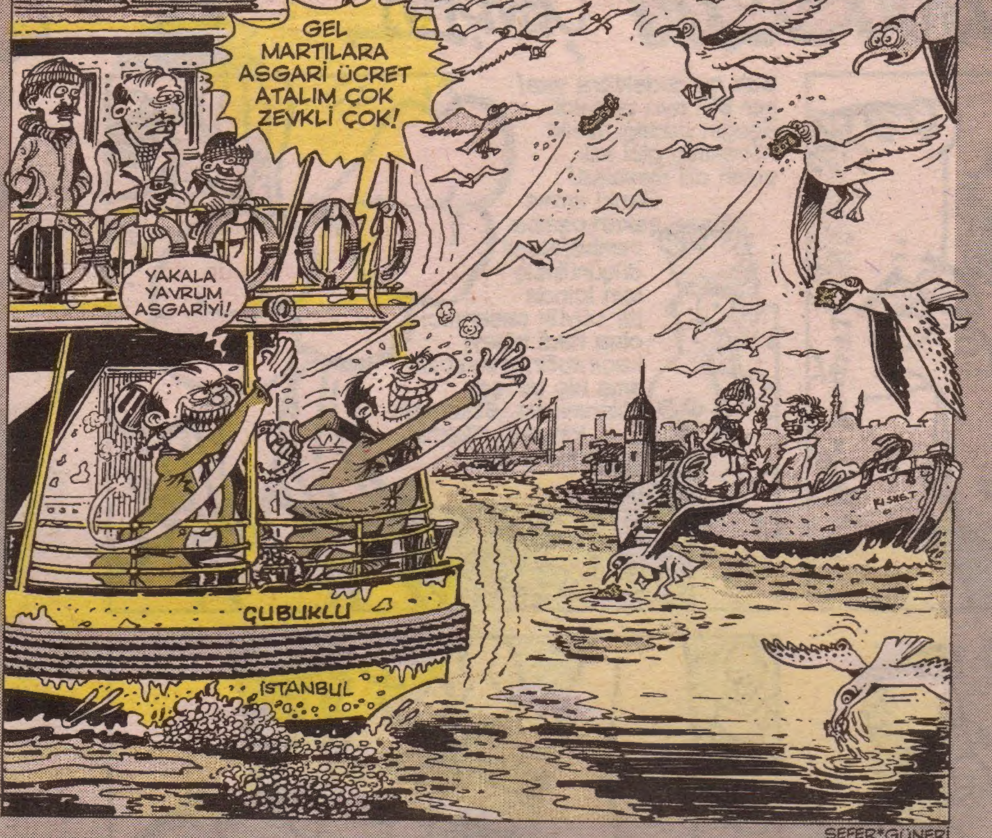

Körler Federasyonun genel kurulunda çıkan arbede de yaralanan görme özürlü bir üye, polis tarafından tartaklandığını söyleyince, polis şefi "döveni gördün mü" diyerek iddiaya karşı çıktı!!!

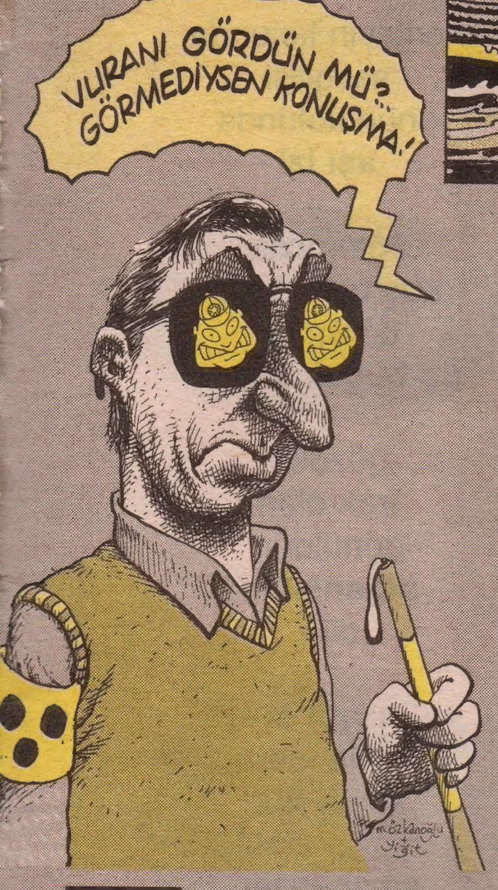
VURANI GÖRDÜN MÜ?.. GÖRMEDİYSEN KONUŞMA.!
m.özkanoğlu + yiğit

Afganistan semalarında başıboş dolaşan Amerikan uçakları yine katliam yaptı. Bir düğün evini bombalayan uçaklar 40 kişinin ölümüne neden oldu.

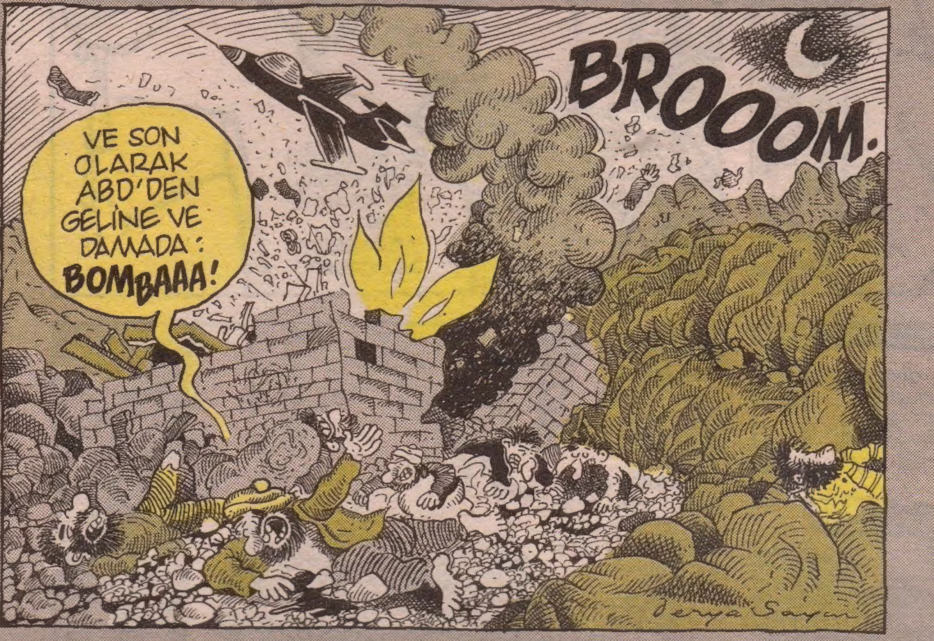
BROOOM.
VE SON OLARAK ABD'DEN GELİNE VE DAMADA: BOMBAAA!
derya sayar

KAYNANA-MEHMET ALİ ERBİL KAVGASI özel hayatın çılkı değil .oku çıktı.iğrenç gündem

ULUSLARARASI KREDİ NOTU KURULUŞLARI dallama krallar... notlar inmeye devam ederse en kötü karneye bisikleti hak edecek türkiye

AKP NEVŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI YALÇIN DEMİR belediye kesesinden partili kursağını doldurdu halkın parasıyla çaka yapma

TANSU ÇİLLER koltuk sevdalısı koltuk sevdalısı diye başkalarını çattı ağzını yiyim

HADEP, ÖDP, SHP ve TDP erken seçime ittifak yaparak girme yönünde çağrı yaptılar...

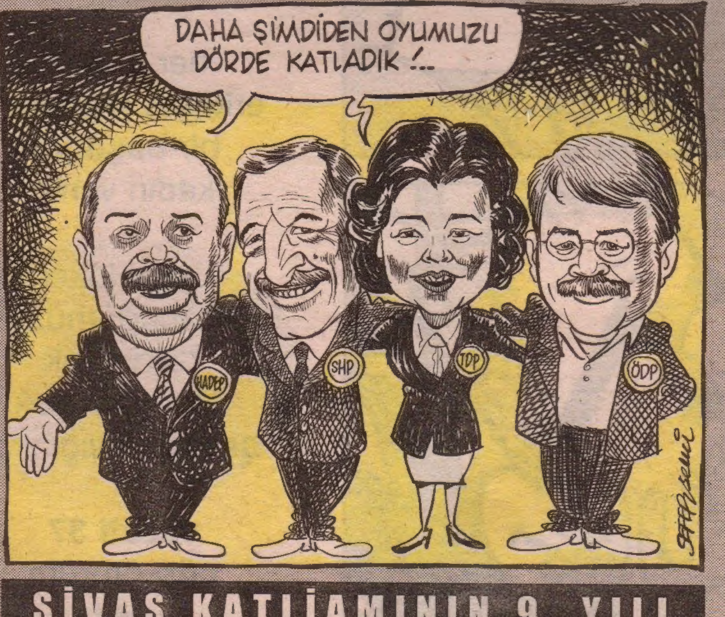
DAHA ŞİMDİDEN OYUMUZU DÖRDE KATLADIK !..
HADEP
SHP
TDP
ÖDP

SİVAS KATLİAMININ 9. YILI UNUTMADIK

Bebeğin üstündekiler muhtemelen patlayıcı değil.

Bir haftada 6 çocuğu yanlışlıkla öldürdüğünü açıklayan İsrail, yeni çocuk katliamlarına zemin hazırlamak için "canlı bomba" gibi giydirilmiş çocuk fotoğraflarıyla propaganda yapıyor..

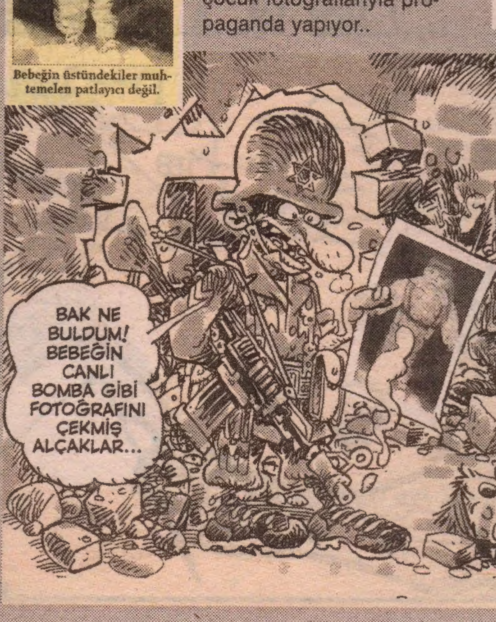
SEFER * GÜRCAN
BAK NE BULDUM! BEBEĞİN CANLI BOMBA GİBİ FOTOĞRAFINI ÇEKMİŞ ALÇAKLAR...

EŞBER YAĞMURDERELİ

Bu mektubu, Türkiye'nin şimdikinden daha ciddi ve kalıcı sonuçlara yol açacak siyasi ve iktisadi bir krize hızla sürüklendiğini düşündüğüm için kaleme alıyorum. Türkiye'nin bugün yüz yüze geldiği açmaz tarihinin hiçbir döneminde karşılaşmadığı bir sorunlar yumağına işaret ediyor. Zira ülkemiz ilk defa son derece yıkıcı kriz koşullarında bölgesel çapta süre giden tehlikeli gerginlik ortamında, Avrupa Birliği üyeliği, Kıbrıs gibi sorunların eşiğinde bir siyasal ve ekonomik belirsizlik ortamına girmiş bulunuyor. Şayet bu söylediklerimde bir doğruluk payı varsa Türkiye Cumhuriyet tarihinin en keskin ikilemiyle yüz yüze bulunuyor demektir: Bu kritik tarihsel anda **Türkiye ya üçüncü dünya ülkelerinin karanlık istikrarsızlık ortamına sürüklenecek ya da "soğuk savaş"ın açık tercihi olarak onlarca yıl boyunca tahrip edilmiş bulunan sol alternatife yönelerek, demokrasiye, özgürlüğe, barışa ve refaha ulaşacak.**

En az yarım yüzyıllık soğuk savaş ortamında biçimlenen ve önü açılan Türkiye sağı, demokratik geleneklerden yoksun olduğu için, bütün aksine söylemlerine karşın, kendisini yenileme yeteneğine sahip görünmüyor. Bugün en temel ve sıradan hak ve özgürlüklerin sağlanması sorununda bile içine düştükleri durum bu söylenenleri kanıtlıyor. **Türkiye sağın iktidarında çıkış yolunu yitirmek üzere.**

Bütün toplumu derinden sarsan siyasal belirsizlik ortamı ve içinden çıkılamayan iktisadi kriz gerçekçi ve sonuç alıcı çözümler üretmeyi gerekli kılıyor. Bir yol ayrımına gelip tıkanmış olan Türkiye'nin yüz yüze bulunduğu sorunlar aynı zamanda çözümlerini de içinde barındırıyor. Yukarıdaki ikilemin tanımlandığı çözüm noktası bir sol alternatifi zorunlu hale getiriyor. Bunun anlamı açık: Böylesi kritik bir anda Türkiye solu onlarca yıldır maruz kaldığı bilinçli yıkıma rağmen ülkenin geleceğinde ve yazgısında önemli bir rol oynama olanağına sahiptir. **Artık Türkiye solunun önünde üstüne düşen tarihsel sorumluluğu yerine getirememesi için kendi yarattığı engeller dışında hiçbir bahanesi yoktur.** Her şey solun iradesine, tarihsel sorumluluk bilincine, kariyerist çıkarlardan uzak durma yeteneğine, kısaca, kendisine yaraşır hareket etmesine bağlıdır. Bu defa ülkenin geleceğine müdahale etme misyonunu gerçekleştirememe durumu, sadece Türkiye solunun kendi suçu olacaktır.

Bu tarihsel uygunluk durumunun işaret ettiği gerçeğe rağmen, Türkiye solu akıl almaz bir dağınıklık içindedir. Bu durum sürece gerçekçi bir müdahaleyi olanaksız kılıyor. **İhtiyaç ise Türkiye solunun parlamentoya girmesi, hükümet olacak güce ulaşmasının sağlanmasıdır.** Ben sözünü ettiğim tarihsel sürece müdahale etmenin bir başka başlangıç adımını göremiyorum. Bu sağlanamadığı sürece, gelecekte parlamento şimdi olduğundan daha çok **"tek tipleşecek"**, parlamenter çoğulculuk fiilen ortadan kalkacaktır. Soldan yoksun kalmış bir parlamento kendi varlığını bile savunamaz konuma düşer. Bu nedenle **solun parlamentoda güçlü bir şekilde temsili, demokrasinin de güvencesidir.** Ben böyle bir parlamenter adımın büyük önemini, ömür boyu sürecek olan siyasal yasaklılığım nedeniyle, güncel politik faaliyette yer alma imkanından yoksun bir insan olarak cesaretle vurgulamak istiyorum. Hem solun hem demokrasinin, dolayısı ile Türkiye'nin, hatta diyebilirim ki, bölgemizdeki halkların yazgısıyla ilgilidir söylediklerim.

Türkiye solunun birliği konusunda hayati öneme haiz sıraladığım gerçeklerin ötesinde, birlik konusunda konjonktürel imkanlardan da söz edilebilir. Eğer gerçekleştirilebilirse yaklaşan **erken seçim** bize çok fırsat sunuyor. Yalnız temel sorunlara işaret etmek, bu sorunları çözmek amacıyla solun birliğinden söz etmek yetmez, erkene alınabilecek seçimleri de hesaba katmak gerekir. **Seçimleri de hesaba katacak birliğin bir çok örgütsel biçimden söz edilebilir.** Öncelikle **birleşmeleri mümkün olabilen sol partiler ve çevreler tek parti olarak bir araya gelmeyi hedeflemeli, bunu başarmalıdır.** Sorumluluk sahibi olanlardan beklenen budur. Bu parti aynı zamanda bir çekim merkezi işlevini de yerine getirecektir. **Ayrıca bir araya gelemeyenlerin bir seçim ittifakı çerçevesinde güçlerini birleştirmeleri,** Türkiye soluna tarihsel görevlerini yerine getirme fırsatını sunacaktır. Yine **sol parti ve çevrelerin hakkaniyet ölçüleri içinde temsiliyle gerçekleşebilecek bir ittifak hangi örgütsel biçimleri alabiliyorsa, bunların tümünü en kısa sürede tartışıp, karar altına almak gerekiyor.** Türkiye solunun birliğinden sorumluluk duyanlar, her türlü yaratıcı çözümü üretecek ölçüde yüzyılların birikimine sahip bulunuyorlar. **Üstelik bu yönde atılan ve atılması önerilen adımlar, solun birliğini gerçekleştirmek bakımından cesaret vericidir.**

Bu cesaret verici adımların başarısı yalnız solun değil, Türkiye'nin başarısı olacak, emeğin, namuslu çalışmanın ve namuslu düşüncenin umutsuzluktan kurtulmasını sağlayacaktır. Çünkü **sol halkın ahlakı ve vicdanıdır.**

daral&timsah

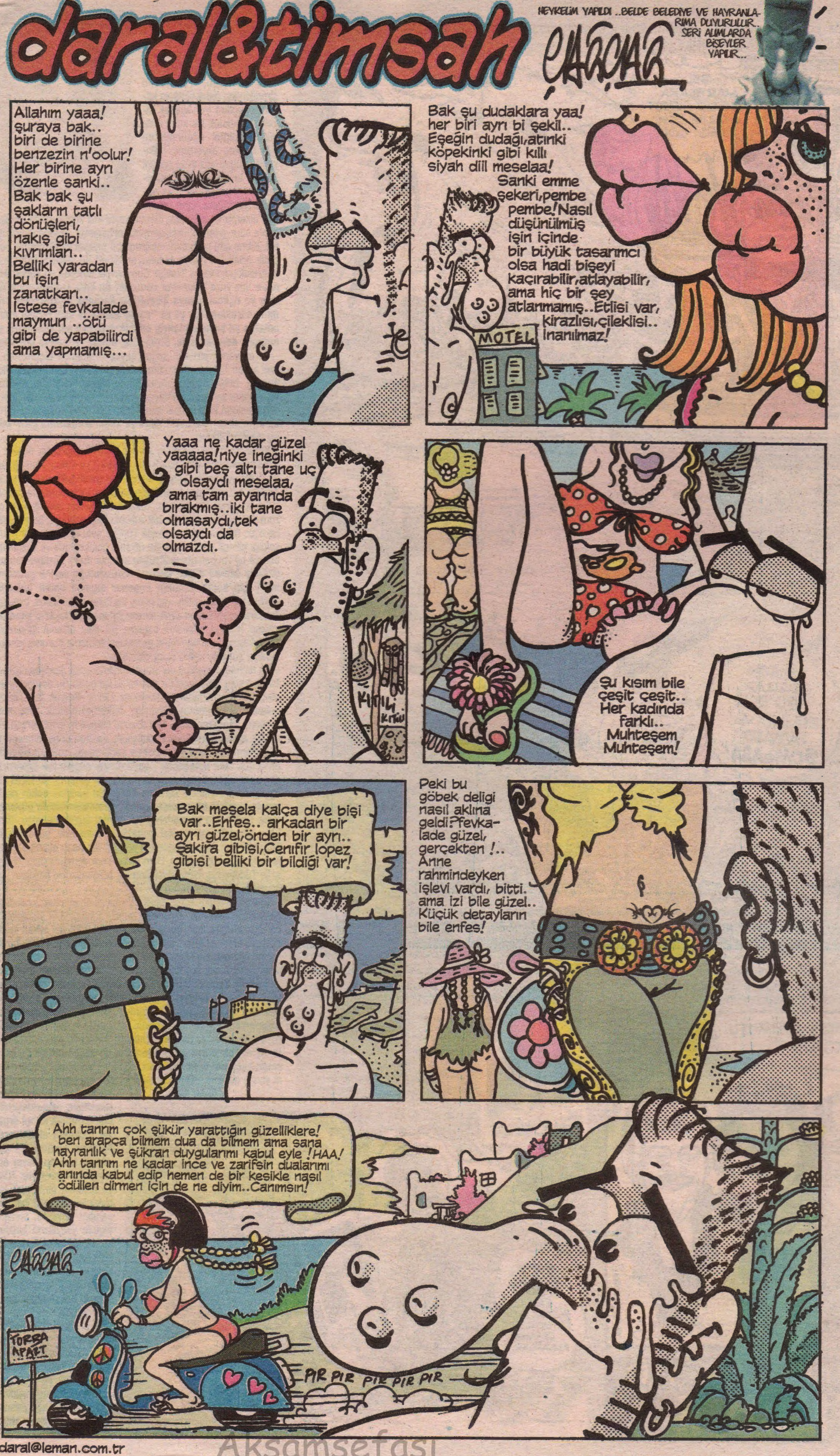
çarçıkar
HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR.. SERİ ALIMLARDA BİŞEYLER YAPILIR...
Allahım yaaa! şuraya bak.. biri de birine benzezin n'oolur! Her birine ayrı özenle sanki.. Bak bak şu şakların tatlı dönüşleri, nakış gibi kıvrımları.. Belliki yaradan bu işin zanatkarı.. İstese fevkalade maymun ..ötü gibi de yapabilirdi ama yapmamış...
Bak şu dudaklara yaa! her biri ayrı bi şekil.. Eşeğin dudağı,atınki köpekinki gibi kıllı siyah diil meselaa!
Sanki emme şekeri,pembe pembe! Nasıl düşünülmüş işin içinde bir büyük tasarımcı olsa hadi bişeyi kaçırabilir,atlayabilir, ama hiç bir şey atlanmamış..Etlisi var, kirazlısı,çileklisi.. İnanılmaz!
MOTEL
Yaaa ne kadar güzel yaaaaa! niye ineğinki gibi beş altı tane uç olsaydı meselaa, ama tam ayarında bırakmış..iki tane olmasaydı,tek olsaydı da olmazdı.
KITIR KITIR
Şu kısım bile çeşit çeşit.. Her kadında farklı.. Muhteşem Muhteşem!
Bak mesela kalça diye bişi var..Ehfes.. arkadan bir ayrı güzel,önden bir ayrı.. Şakira gibisi,Cenifir lopez gibisi belliki bir bildiği var!
Peki bu göbek deligi nasıl aklına geldi? fevkalade güzel, gerçekten !.. Anne rahmindeyken işlevi vardı, bitti. ama izi bile güzel.. Küçük detayların bile enfes!
Ahh tanrım çok şükür yarattığın güzelliklere! ben arapça bilmem dua da bilmem ama sana hayranlık ve şükran duygularımı kabul eyle ! HAA! Ahh tanrım ne kadar ince ve zarifsin dualarımı anında kabul edip hemen de bir kesikle nasıl ödüllen dirmen için de ne diyim..Canımsın!
çarçıkar
TORBA APART
PIR PIR PIR PIR PIR

daral@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

egemenlik
kayıtsız şartsız
milletindir..
sahibisi yoksa
kimindir

lale
devri'ndeyiz
gene...
döt lalesi
devri'nde

herkesin kolunda
sevgilisi
onun kolunda
aşı izi

ağzımızla
kuş tutsak da
dötümüz
üç buçuk atıyor

gözden
ırak olan
gönülden
afganistan
olur

sayın o:
'şöyle' dedi
sayın bu:
'böyle' dedi
sayınsızlar
dinledi

her başarılı
erkeğin arkasında
bir **başağrılı**
kadın vardır

'şey' joker
sözcüğümüz..
dil'de yok
dimağ'da yok
şey'ler'e sığınırız

vasati 37
çöp ömrüm
sivas'ta..
yanar yanar
biterim

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

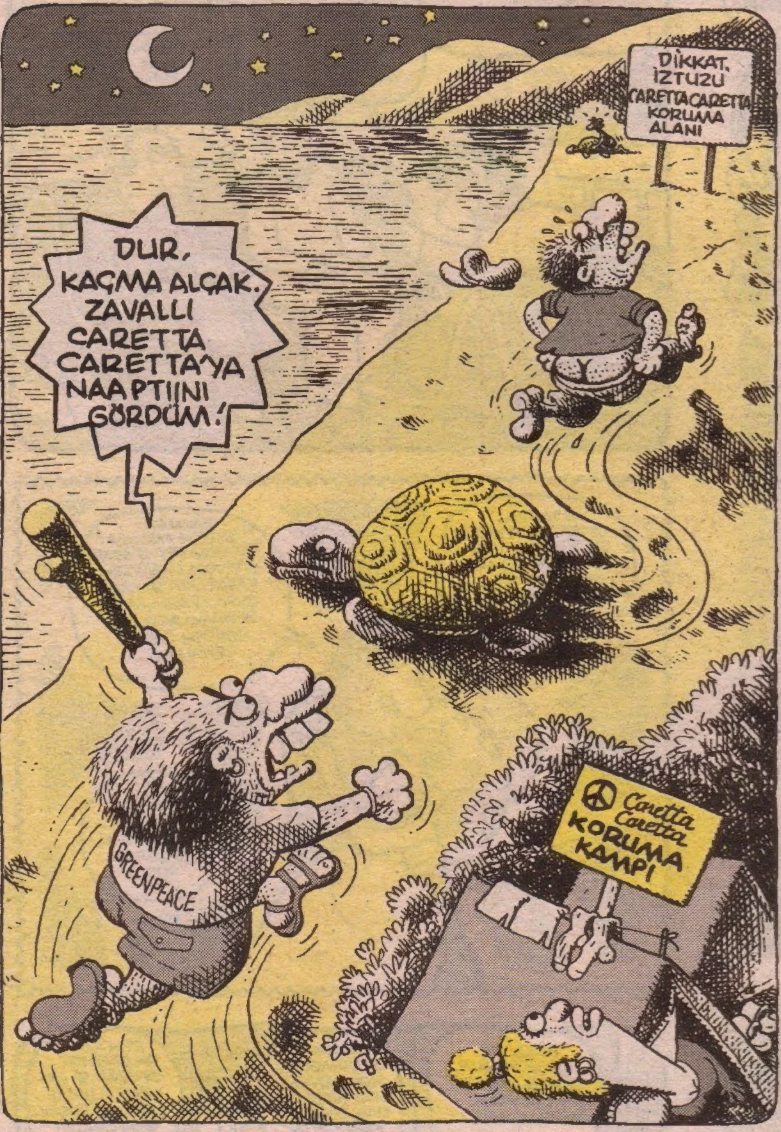
DİKKAT, İZTUZU CARETTA CARETTA KORUMA ALANI
DUR, KAÇMA ALÇAK. ZAVALLI CARETTA CARETTA'YA NAAPTIINI GÖRDÜM!
GREENPEACE
Caretta Caretta KORUMA KAMPI

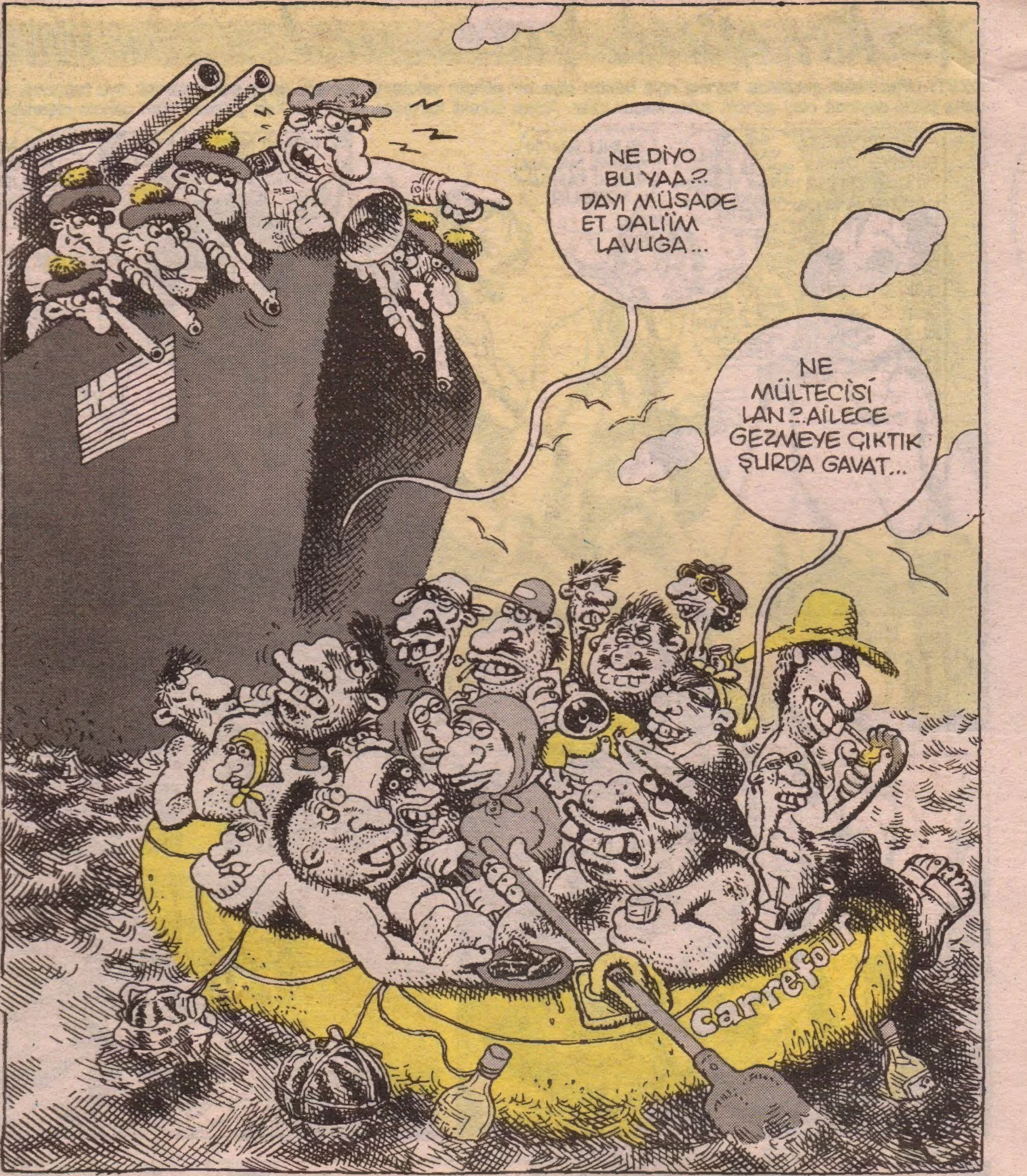
NE DİYO BU YAA?! DAYI MÜSADE ET DALİM LAVUĞA...
NE MÜLTECİSİ LAN?! AİLECE GEZMEYE ÇIKTIK ŞURDA GAVAT...
carrefour

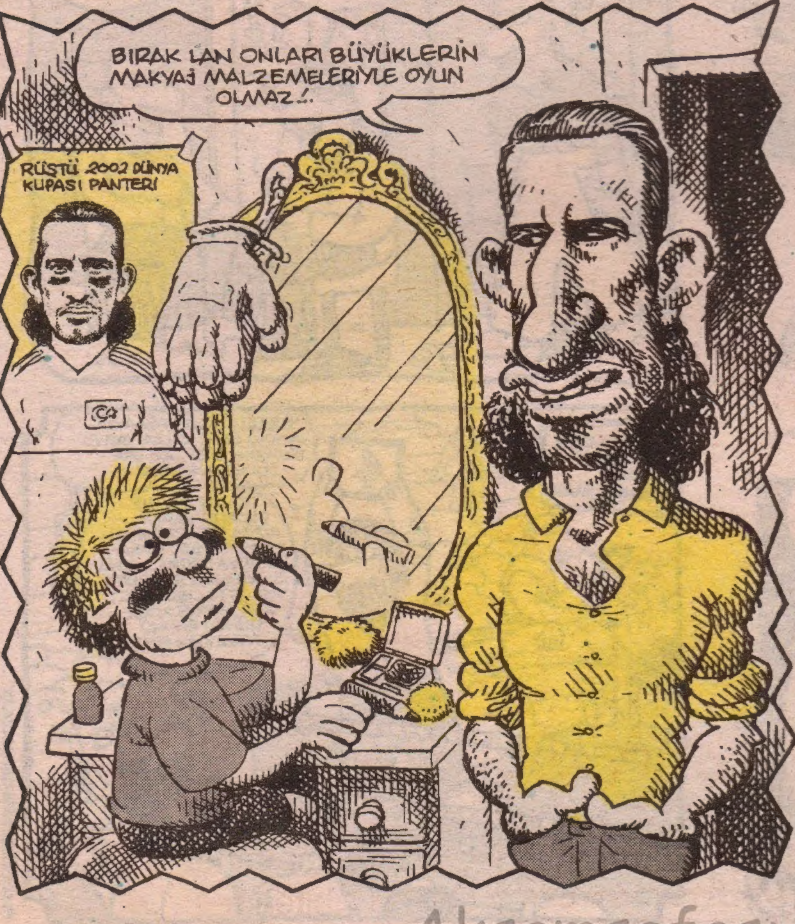
BIRAK LAN ONLARI BÜYÜKLERİN MAKYAJ MALZEMELERİYLE OYUN OLMAZ!.
RÜŞTÜ 2002 DÜNYA KUPASI PANTERİ

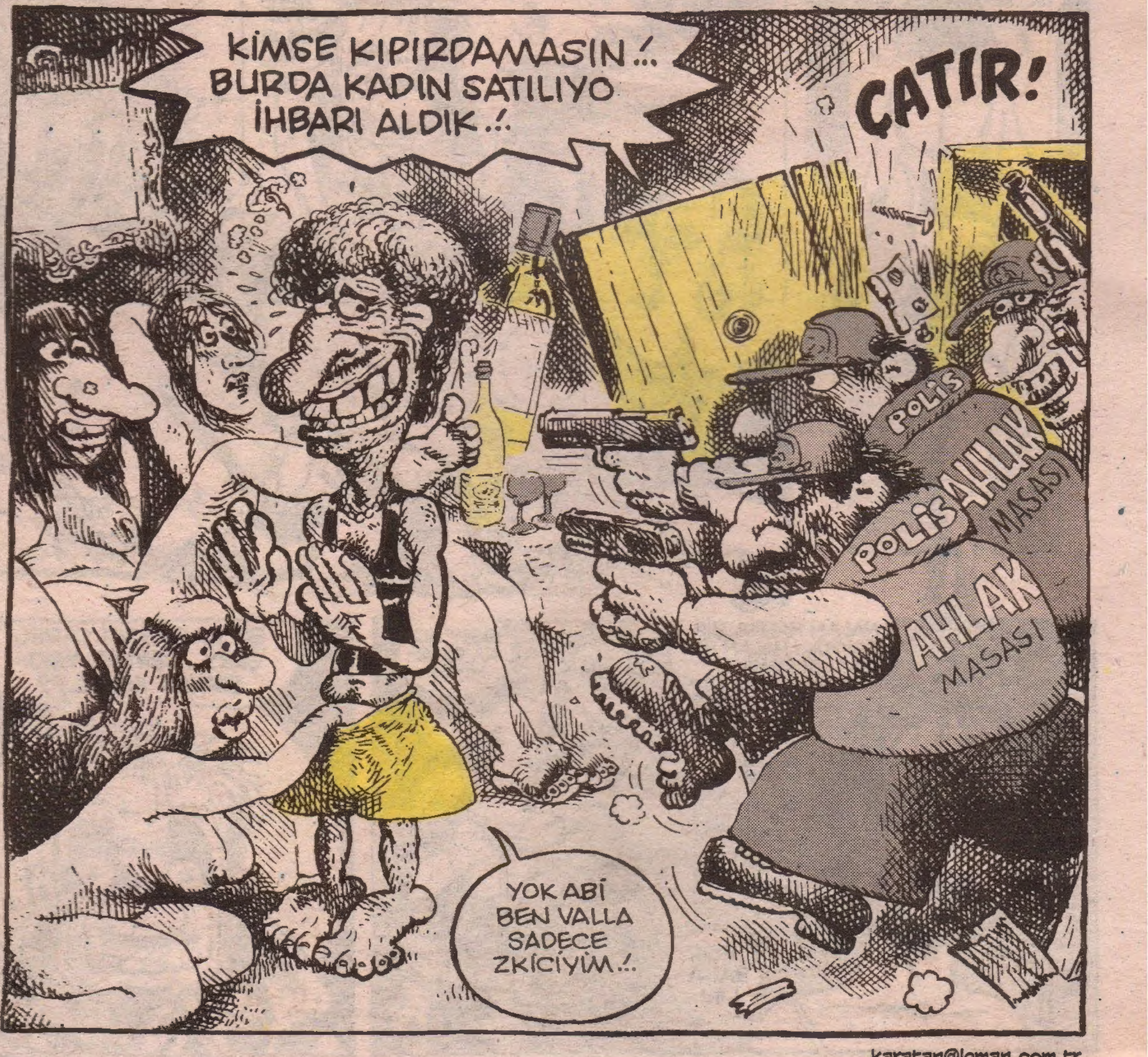
KİMSE KIPIRDAMASIN!.. BURDA KADIN SATILIYO İHBARI ALDIK!.
ÇATIR!
POLİS
POLİS AHLAK MASASI
AHLAK MASASI
YOK ABİ BEN VALLA SADECE ZKİCİYİM!.

karatan@leman.com.tr

Benim güzel kar——ım..!

galip tek——in

ÖZET: Ufak tefek maganda karıma niye baktın diye bir gencin yakasına yapışır, genç senin karına niye bakayım, benim nişanlım daha güzel deyince olay gencin evine kadar uzar. Adam sürekli karısıyla, eve 3.30'da gelecek olan gencin nişanlısını kıyaslar..

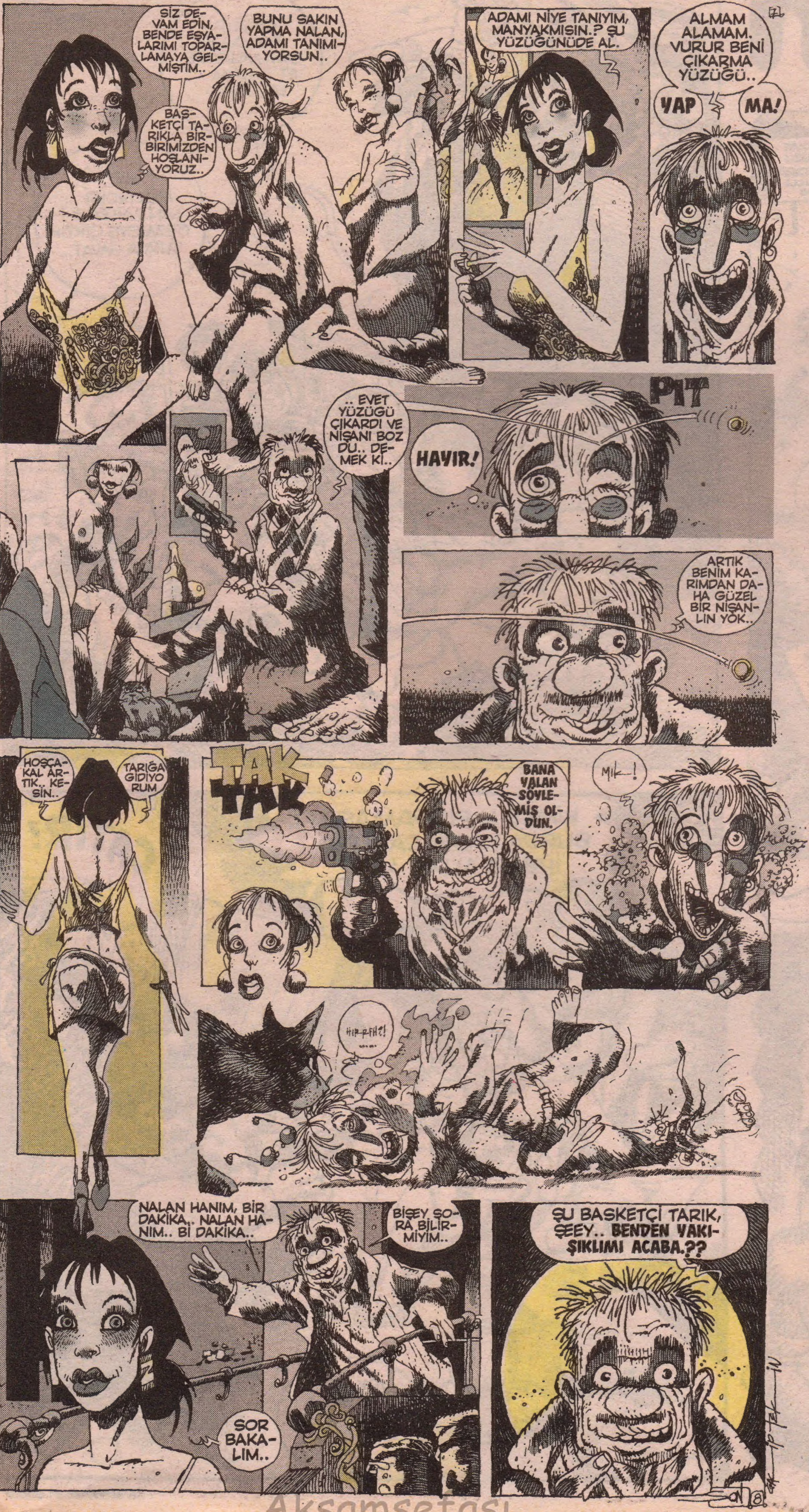
SİZ DEVAM EDİN, BENDE EŞYALARIMI TOPARLAMAYA GELMİŞTİM..
BAŞKETÇİ TARIKLA BİRBİRİMİZDEN HOŞLANIYORUZ..
BUNU SAKIN YAPMA NALAN, ADAMI TANIMIYORSUN..
ADAMI NİYE TANIYIM, MANYAKMISIN.? ŞU YÜZÜĞÜNÜDE AL.
ALMAM ALAMAM. VURUR BENİ ÇIKARMA YÜZÜĞÜ..
YAP
MA!
.. EVET YÜZÜĞÜ ÇIKARDI VE NİŞANI BOZDU.. DEMEK Kİ..
HAYIR!
PIT
ARTIK BENİM KARIMDAN DAHA GÜZEL BİR NİŞANLIN YOK..
HOŞÇAKAL ARTIK.. KESİN..
TARIĞA GİDİYORUM
TAK TAK
BANA YALAN SÖYLEMİŞ OLDUN.
MIK—!
HIRRFH?!
NALAN HANIM, BİR DAKİKA.. NALAN HANIM.. Bİ DAKİKA..
BİŞEY SORA BİLİRMİYİM..
SOR BAKALIM..
ŞU BASKETÇİ TARIK, ŞEEY.. BENDEN YAKIŞIKLIMI ACABA.??

PANTOLON

METİN FİDAN

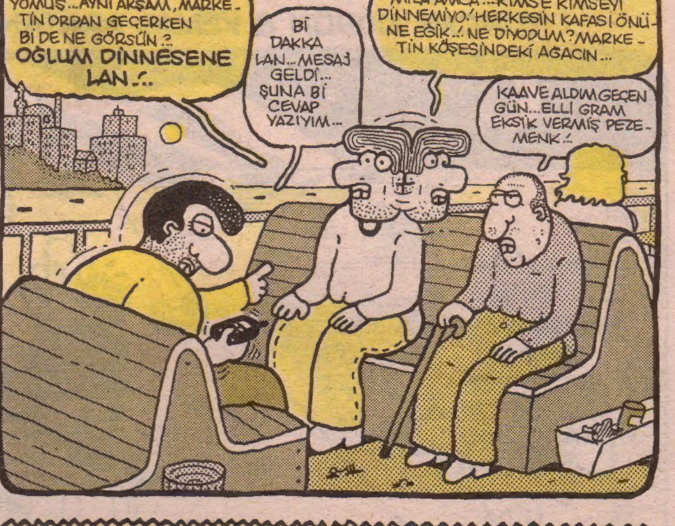
MEĞERSEM SEDAT ONU BİLMİYOMUŞ...AYNI AKŞAM, MARKETİN ORDAN GEÇERKEN Bİ DE NE GÖRSÜN.?. OĞLUM DİNNESENE LAN.!..
Bİ DAKKA LAN...MESAJ GELDİ... ŞUNA Bİ CEVAP YAZIYIM...
Bİ DE BU MESAJ S.Kİ ÇIKTI BAŞIMIZA AMCA.!..KİMSE KİMSEYİ DİNNEMİYO.! HERKESİN KAFASI ÖNÜNE EĞİK..! NE DİYODUM? MARKETİN KÖŞESİNDEKİ AĞACIN...
KAAVE ALDIM GEÇEN GÜN...ELLİ GRAM EKSİK VERMİŞ PEZEMENK.!.

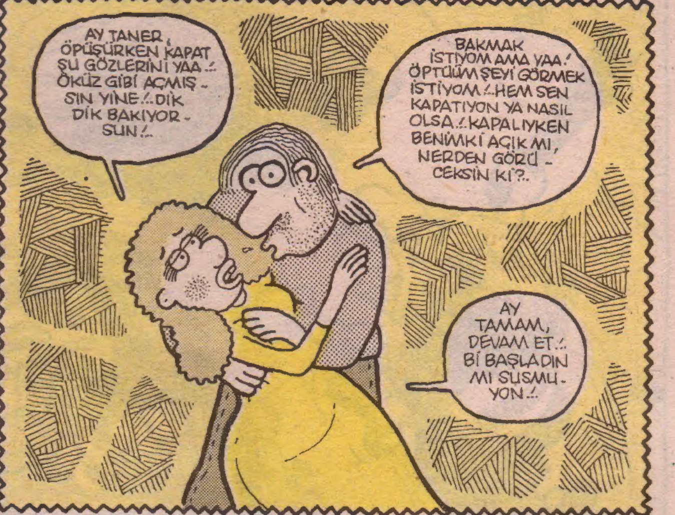
AY TANER, ÖPÜŞÜRKEN KAPAT ŞU GÖZLERİNİ YAA.!. ÖKÜZ GİBİ AÇMIŞSIN YİNE.!..DİK DİK BAKIYORSUN.!..
BAKMAK İSTİYOM AMA YAA.! ÖPTÜĞÜM ŞEYİ GÖRMEK İSTİYOM.!..HEM SEN KAPATIYON YA NASIL OLSA.!.KAPALIYKEN BENİMKİ AÇIK MI, NERDEN GÖRÜCEKSİN Kİ?..
AY TAMAM, DEVAM ET.!. Bİ BAŞLADIN MI SUSMUYON.!..

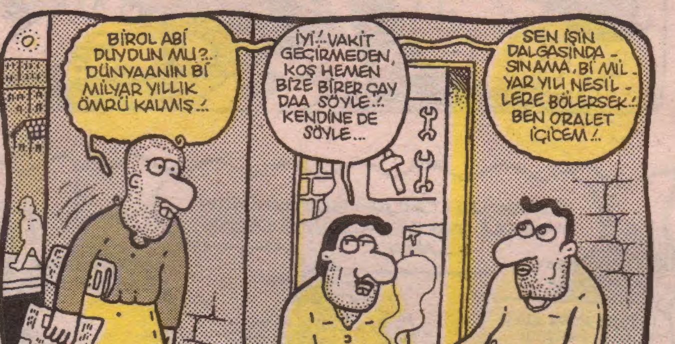
BİROL ABİ DUYDUN MU?.. DÜNYAANIN Bİ MİLYAR YILLIK ÖMRÜ KALMIŞ.!..
İYİ.!..VAKİT GEÇİRMEDEN, KOŞ HEMEN BİZE BİRER ÇAY DAA SÖYLE.!. KENDİNE DE SÖYLE...
SEN İŞİN DALGASINDASIN AMA, Bİ MİLYAR YILI NESİLLERE BÖLERSEK.! BEN ORALET İÇİCEM.!..

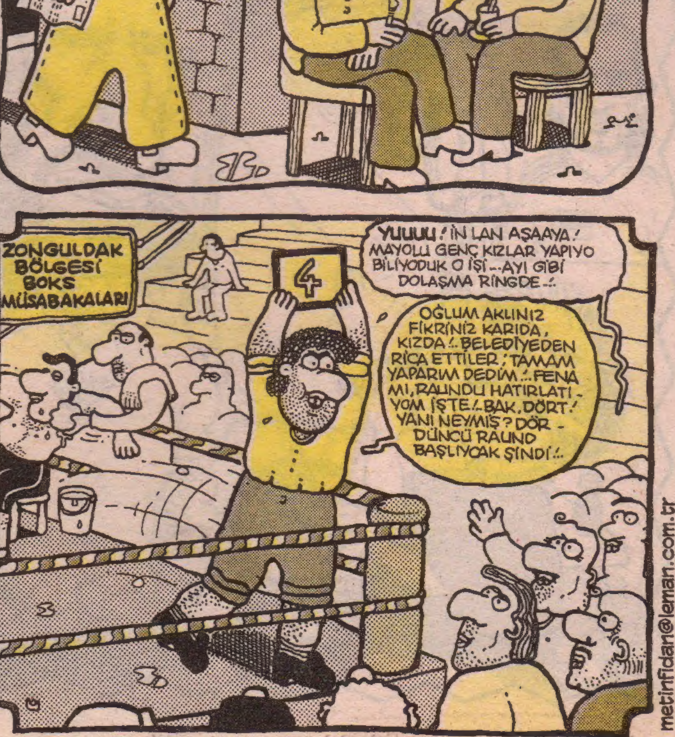
ZONGULDAK BÖLGESİ BOKS MÜSABAKALARI
4
YUUUU.! İN LAN AŞAAYA.! MAYOLU GENÇ KIZLAR YAPIYO BİLİYODUK O İŞİ...AYI GİBİ DOLAŞMA RİNGDE.!.
OĞLUM AKLINIZ FİKRİNİZ KARIDA, KIZDA.!..BELEDİYEDEN RİCA ETTİLER.; TAMAM YAPARIM DEDİM.!..FENA MI, RAUNDU HATIRLATIYOM İŞTE.!..BAK, DÖRT.! YANİ NEYMİŞ? DÖRDÜNCÜ RAUND BAŞLIYCAK ŞİNDİ.!..

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ PICTURES

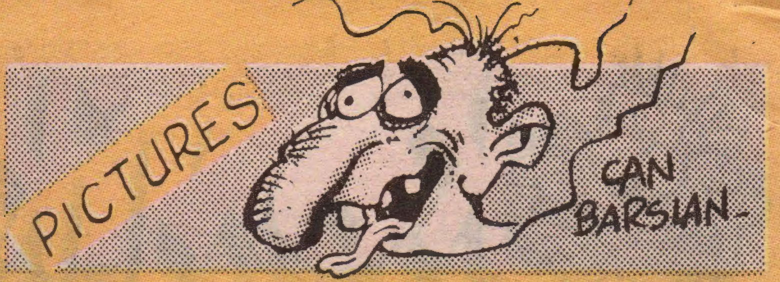
ÇAN BARSLAN-

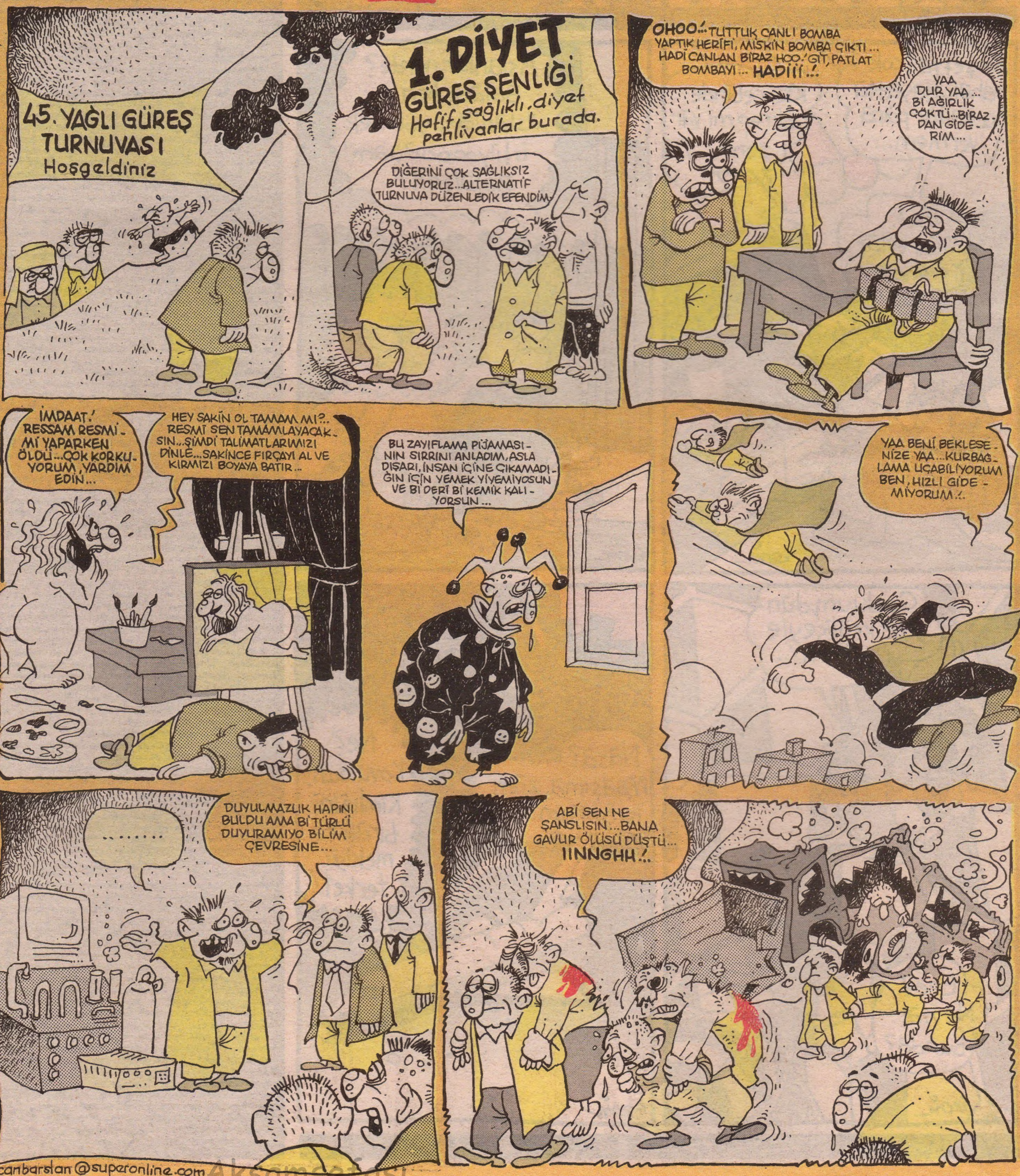
45. YAĞLI GÜREŞ TURNUVASI
Hoşgeldiniz
1. DİYET GÜREŞ ŞENLİĞİ
Hafif, sağlıklı, diyet pehlivanlar burada.
DİĞERİNİ ÇOK SAĞLIKSIZ BULUYORUZ... ALTERNATİF TURNUVA DÜZENLEDİK EFENDİM
OHOO..!.. TUTTUK CANLI BOMBA YAPTIK HERİFİ, MİSKİN BOMBA ÇIKTI... HADİ CANLAN BİRAZ HOO..! GİT, PATLAT BOMBAYI... HADİİİ..!.
YAA DUR YAA... Bİ AĞIRLIK ÇÖKTÜ... BİRAZ-DAN GİDE-RİM...
İMDAAT..! RESSAM RESMİ-Mİ YAPARKEN ÖLDÜ... ÇOK KORKU-YORUM, YARDIM EDİN...
HEY SAKİN OL TAMAM MI?.. RESMİ SEN TAMAMLAYACAK-SIN... ŞİMDİ TALİMATLARIMIZI DİNLE... SAKİNCE FIRÇAYI AL VE KIRMIZI BOYAYA BATIR...
BU ZAYIFLAMA PİJAMASI-NIN SIRRINI ANLADIM, ASLA DIŞARI, İNSAN İÇİNE ÇIKAMADI-ĞIN İÇİN YEMEK YİYEMİYOSUN VE Bİ DERİ Bİ KEMİK KALI-YORSUN...
YAA BENİ BEKLESE-NİZE YAA... KURBAĞ-LAMA UÇABİLİYORUM BEN, HIZLI GİDE-MİYORUM..!.
....
DUYULMAZLIK HAPINI BULDU AMA Bİ TÜRLÜ DUYURAMIYO BİLİM ÇEVRESİNE...
ABİ SEN NE ŞANSLISIN... BANA GAVUR ÖLÜSÜ DÜŞTÜ... IINNGHH..!.

canbarslan@superonline.com

Tum hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yasaroglu

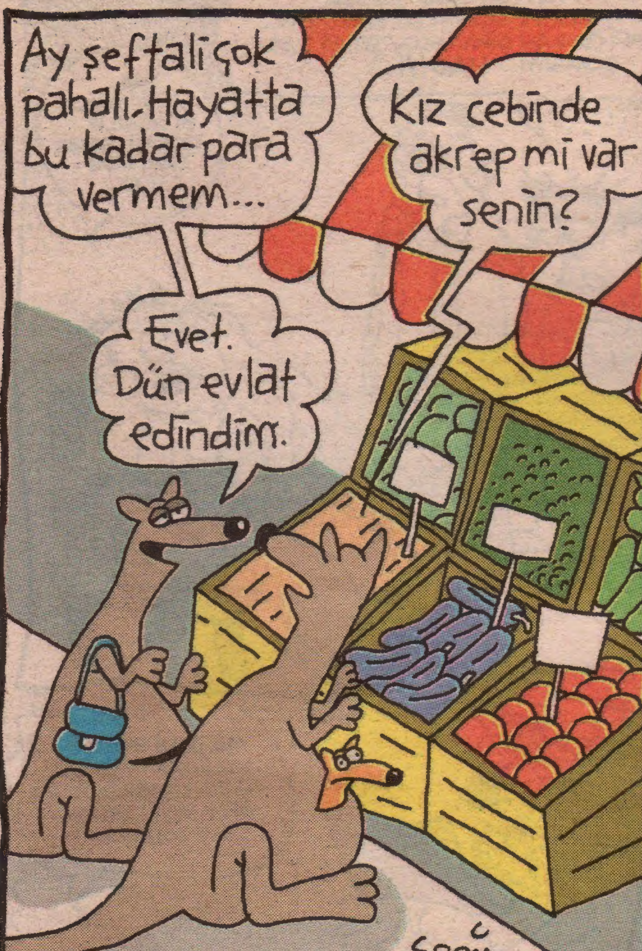
Ay şeftali çok pahalı. Hayatta bu kadar para vermem...
Kız cebinde akrep mi var senin?
Evet. Dün evlat edindim.

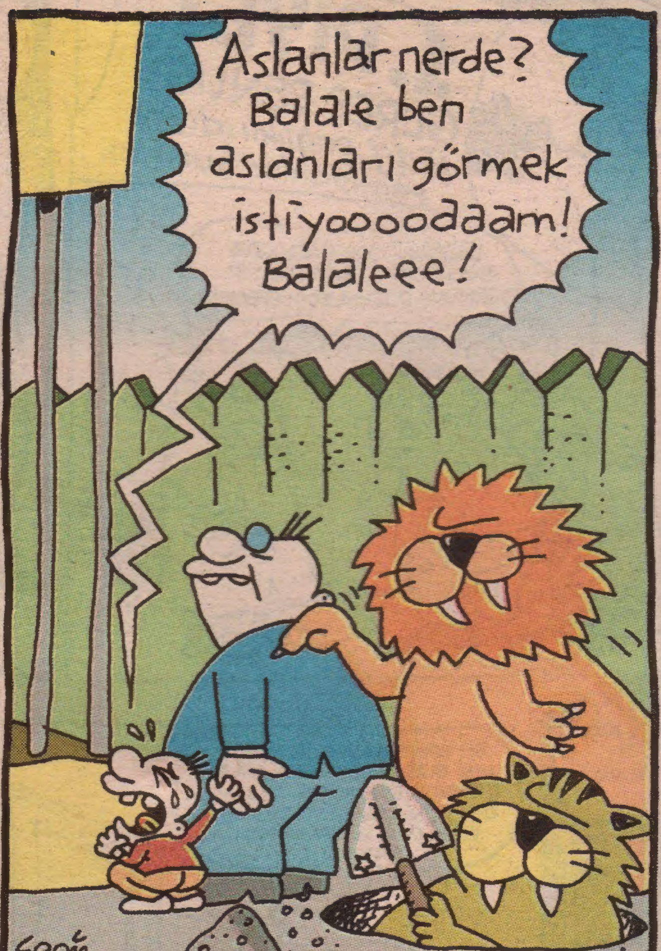
Aslanlar nerde? Balale ben aslanları görmek istiyoooodaaam! Balaleee!

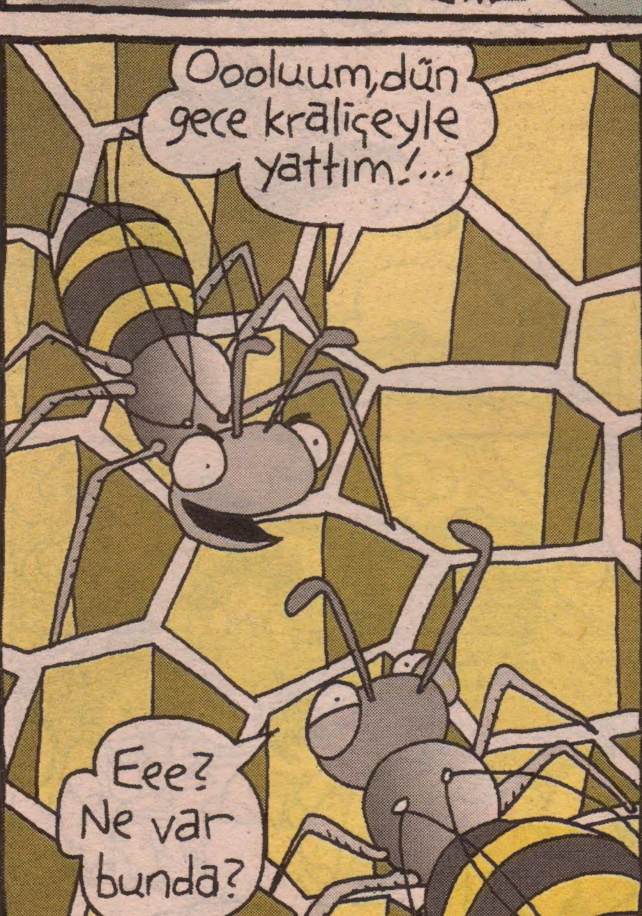
Oooluum, dün gece kraliçeyle yattım!...
Eee? Ne var bunda?

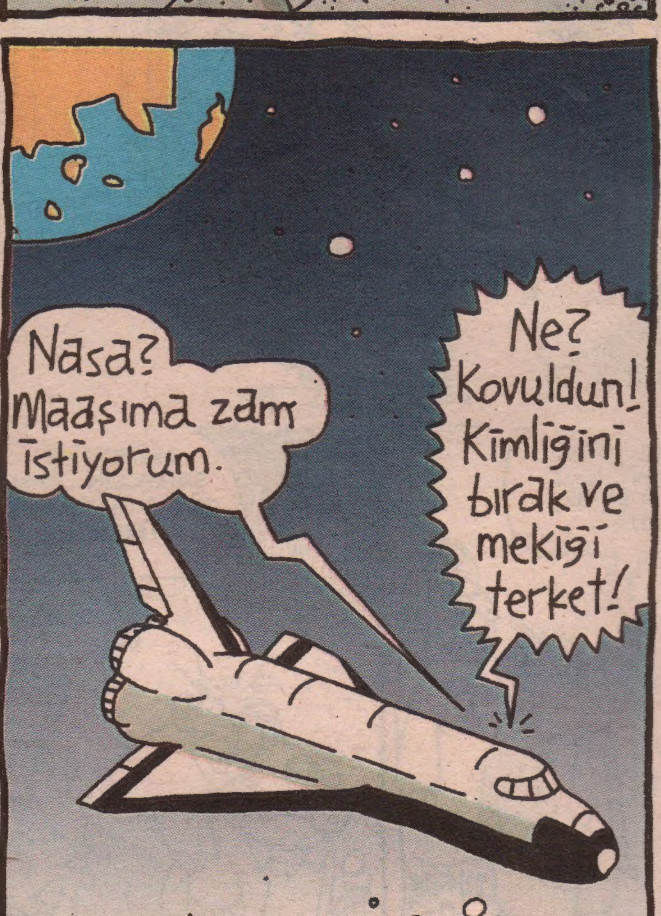
Nasa? Maaşıma zam istiyorum.
Ne? Kovuldun! Kimliğini bırak ve mekiği terket!

erdil yaşaroğlu

Yasımız Var Acımız Büyük

Yazarımız Nihat Genç'in kendisinden üç yaş küçük kardesi Davut Genç, yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak vefat etmiştir. Yazarımıza ve ailesine başsağlığı dileriz.

Davut Genç bizlerin de kardeşi ve arkadaşıydı. Nihat Genç'in yazılarında, hikayelerinde hiç söz etmediği bu inanılmaz insanın ardından birkaç kelime söylemek istiyoruz. Davut Genç, kişilik olarak Nihat Genç'le siyah-beyaz kadar ayrı bir kimliğe sahipti. Trabzon Lisesi'ni birincilikle bitirip üniversite sınavında ilk ona girerek uçak mühendisliğini kazandı. Hemen Fransa'daki ailesinin yanına yerleşip Sorbon'da iktisat okudu. Aynı okulda 'master' yaptı. İleri derecedeki Fransızcasının yanına İngilizceyi koymak için bir müddet Londra'da yaşadı. Hocası iktisat profesörü eski Fransız Cumhurbaşkanı Raymond Barr idi. Barr ile dostlukları onu Türkiye'ye davet edip, İstanbul'da gezdirecek kadar kuvvetliydi. Bu ziyaret, bir Fransız Cumhurbaşkanı'nın Türkiye'ye ilk ziyaretidir. Fransa'da, Fransız yasalarıyla ilk Türk bankasını kurdu, genel müdürlüğünü yaptı. Bu banka, temsilcilik dışında yurtdışında banka kuramayan Türkiye'nin, yurtdışı yasalarıyla kurulmuş ilk bankasıdır. Henüz otuz yaşına gelmeden birçok bankada üst düzey yöneticilik yaptı. Dünya Bankası'nda çalıştı. Sovyetler'in çöküşünden sonra Orta Asya ülkelerinde bankacılık sektörünün normalleştirilmesinde görev yaptı. Parlak özgeçmişi ve çalışmalarıyla Türk Devleti'nin siyasi yöneticilerinin dikkatini çekti. O günlerde yeni kurulan Özelleştirme idaresi'nin başına geçme görevi verildi, ataması imzadayken medyanın saldırısına kurban gitti. Hem Dünya Bankası'ndan hem Türk Hükümeti'nden üst düzey siyasi teklifler aldı. İnanılmaz hareketli ve renkli bir kişiliği vardı. Okulu yeni bitirdiği yirmiüç yaşında IBM şirketinin pazarlama sektöründe stajyerlik yaparken yirmiye yakın ülke gezdi, henüz yirmibeş yaşında pasaportu dolmuştu. Davut Genç bir çok büyük holdingten üst düzey yöneticilik teklifi aldı, ancak, başkaları adına çalışmak istemedi. Siyasetteki deleveralar, adam kayırmalarla gençliğini yıpratmak istemedi. O kafasına, sonunu hazırlayan bir büyük proje koymuştu. Bu proje, İstanbul yakınında kurulacak içinde üç-dört hastane, üç dört büyük üniversite olan doksan bin konutluk modern bir şehir projesiydi. Hayatını bu projeye vakfetti. Kendi ağzıyla "Yaşlı Kraliçe İstanbul'u kurtarmanın tek yoluydu". İstanbul büyük depremi yaşadığında herkes bu projenin ne kadar acil olduğuna inandı. Davut Genç, Kent İmar adlı bir anonim şirket kurup, Fransa ve Türk hükümetini proje etrafında buluşturdu ve karşılıklı atılan imzalarla proje başlama safhasına kadar ilerledi. Türkiye'nin elinden beş kuruş çıkmadan, kurulacak bu büyük şehir, en ayrıntılarına kadar dünyaca ünlü mimarların fikirleri alınarak tasarlandı. Projeyi ortaya çıkardı. Son yedi yılı bu projeyle geçti, gören, duyan herkesin inanamadığı bu büyük proje, Türkiye Devleti'nin yaşadığı iki büyük ekonomik krizle savsaklandı. Ve projesini görüştüğü firmalar projeye "müteahhit" gibi yanaşıp avantasını düşündü, projeyi elinden almaya çalıştı. Davut Genç iddiasından geri dönmedi. Midesi müteahhitleri kaldırmadı. Yakalandığı amansız hastalığın mali koşullarına önce kendisinin sonra çevresinin gücü yetmedi. Zekasına, ütopyalarına ve kültürüne ve renkli kişiliğine onu gören, tanıyan herkesin hayran olduğu Davut Genç, geçtiğimiz hafta aramızdan ayrıldı.

Bu büyük zekayı bu ülke kaldıramadı. Bu büyük zekaları bu ülke taşıyamıyor. Etrafındaki herkes ona, daha küçük işler yap, karın doyuracak basit işler yap, bu çakallarla başka türlü uğraşamazsın, dediyse de, dinlemedi. Zekası kadar güçlü bir iradesi vardı. Kendine inancı çok büyüktü, bu yüzden kimseyi beğenmez, dinlemezdi. Ütopyasının peşinden can verdi. Onu durdurmak, vazgeçirmek mümkün olmadı. Onunla tanışan herkes şunu söylerdi: "O hayatımda tanıdığım en ilginç insan!".. Kardeşimiz, arkadaşımız Davut Genç'in adı, bizler yaşadıkça bu fani dünyada yaşayacak!

Nihat Genç'in yazarlığı inanılmazdır, çok büyük bir okuyucu ordusu vardır, ancak, hani bir klişe laf vardır, işte bu söz, tam da burada doğrudur: "Siz asıl, onun bir kardeşi var, onu görecektiniz!"...

Nihat Genç fikirleriyle ne kadar doğuya kaçtıysa, Davut Genç o kadar batıya kaçtı. Ezik, başarısız, çalışmayan insanları sevmez, iğrenirdi. Nihat Genç'le aralarında heyecanlı ve bitmek bilmeyen bir ideolojik kavga hiç dinmedi. Bu kavgalar yüzünden yıllarca "küs" yaşadılar! Yine de birbirlerini gizlice çok sevdiklerinden emindik ve söze dökmeseler de birbirlerine gizli bir hayranlık duyarlardı. Ancak, iki ayrı karakter idiler. Onların taşıdıkları yaşam ve fikir ayrılığını belki en güzel şu sahne anlatır. Davut Genç bir büyük bankanın Yatırım Dairesi Başkanlığını yaparken, Nihat Genç, aynı bankanın önünde işportacılık yapıyordu. Davut Genç, sert bir fikir tartışmasından sonra, "sen ailemizi yanlış tanıtıyorsun" diye çıkışıp, Nihat Genç'e, "yazılarında asla benden, ismimden bahsetme" diye çıkışmıştı. Nihat Genç, ömrü boyu bu söze sadık kaldı. Ama şimdi Davut Genç öldü. Nihat Genç bu vasiyete ne kadar sadık kalacak, biz de merak içindeyiz. Çünkü içimizde ancak Nihat Genç'in kalem gücü, bu kadar zeki ve ütopya sahibi bir insanı anlatabilir.

Davut Genç, Nihat Genç'in aksine ailesinden ve özel hayatından hiç bahsetmez, konuyu hemen değiştirirdi. Bir muhabbetimizde, ona: "Bir yoksul aile bu kadar fırtınalı ve savaşçı iki çocuğu nasıl büyüttü" diye sorma cesareti bulduk. Bize: "Cevabı, Trabzon'daki Bizans Surları'nda saklı" dedi. Trabzon Ortahisar semtindeki surlara, Nihat Genç'le küçükken beraber tırmanırlarmış.

Davut Genç Bizans surlarından düştü, geçtiğimiz sene, ağbisini kaybeden Nihat Genç, surlara tırmanışında şimdi çok daha yalnız, tek başına!

Küçükken Nihat Genç'le yaz tatillerinde Maçka Ormanları'na giderlermiş. Davut Genç, birgün hayatımı yazacaksanız, delirmiş gibi dünyaya bu atılışımı merak edersiniz, bunun cevabı o ormanlarda yazılı, derdi. Neden Davut, dediğimde, "çok karanlıktılar!"...

Bizim için yazılması çok zor olan bu yaslı yazıyı bitirmeden, Davut Genç'in biyografisinden ilginç bir noktaya da değinmek istiyoruz. Davut Genç beş yaşında hafız oldu. Beş yaşında bir çocuğun hafızlık kuvveti etrafta çok sevildi. Hafız olmasının şöhreti yaygınlaştı. Çok kısa sürede, komşuların, mahallenin, hatta köyden gelen kadınların ilgisini çekti. Davut Genç, evinde dolup boşalan bu kadınları okuyup üflemeye başladı. 5, 6, 7 yaşlarında evlerine kendini okutmak için gelen kadınlar yanlarında peşkir, kolonya, öteberi gibi hediyeler getiriyordu. Bu yüzden okula bir yıl geç başladı. Daha bir yıl öncesine kadar LeMan'dan bizlere telefon eder, evine davet ederdi: "Hadi siz yine bu hafta çok yoruldunuz, gelin size hikayeler anlatayım" deyip, sabaha kadar bizlere üfürükçülük yaptığı günleri mizansen ve şakalarla anlatıp, bizleri kahkahalara boğardı. Anlatmaya, konuşmaya doymazdı.

İstanbul'daki manolya ağaçlarının sayısından, nerede bulunduklarından secerelerine, Ayasofya'nın hiç duyulmadık, bilinmedik mitolojisi, Sahra'nın dinleri çağıran zaman duygusuna dair anlattıkları başımızı döndürürdü. Ya da zaman ötesi fantastik bir hikaye kurgular, hikayenin matematik örgüsüyle aklımızı yerinden oynatırdı. Bazı insanlar vardır. Birlikte beş dakika geçirseniz hayatınızın sonuna kadar unutamazsınız. Davut öyleydi ve bir kuyruklu yıldız gibi bu hayatın içinden aktı geçti. Işığını bırakarak..

Son günlerinde doktor, ambulans, hastaneye yatırma tekliflerimizin hepsini geri çevirdi. Asla muhtaç görünmek istemedi...

Beş yaşındaki bu hafız çocuktan, Dünya Bankası'na uzanan bu yolculuk geçen hafta sona erdi. Onu çok arayacağız!

Tuncay Akgün

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

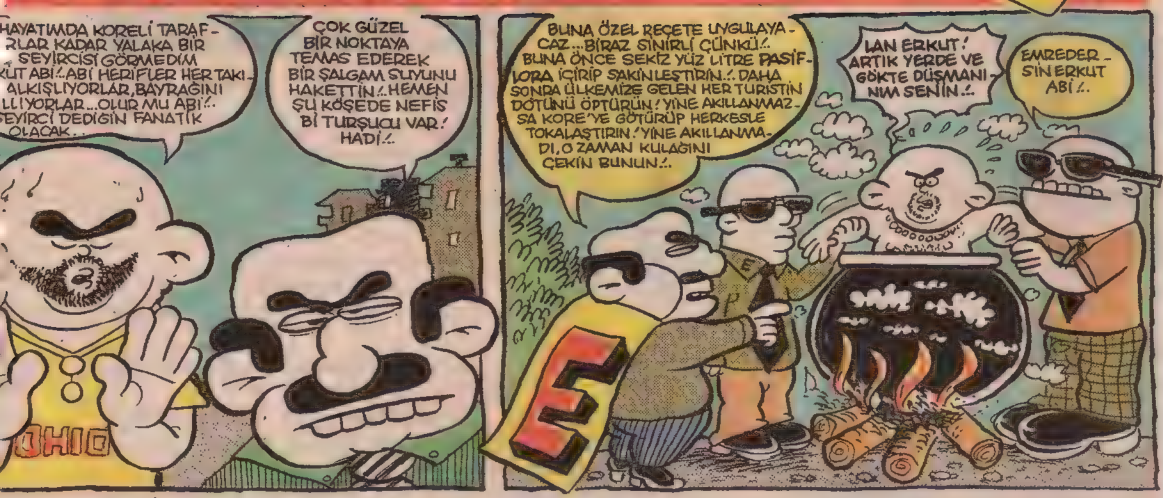
HAYATIMDA KORELİ TARAF-
RLAR KADAR YALAKA BİR
SEYİRCİSİ GÖRMEDİM
KUT ABİ!..ABİ HERİFLER HER TAKI-
ALKIŞLIYORLAR, BAYRAĞINI
LLIYORLAR...OLUR MU ABİ!..
EYİRCİ DEDİĞİN FANATİK
OLACAK..
ÇOK GÜZEL BİR NOKTAYA TEMAS EDEREK BİR ŞALGAM SUYUNU HAKETTİN!..HEMEN ŞU KÖŞEDE NEFİS Bİ TURŞUCU VAR! HADİ!..
OHIO
BUNA ÖZEL REÇETE UYGULAYACAZ...BİRAZ SİNİRLİ ÇÜNKÜ!.. BUNA ÖNCE SEKİZ YÜZ LİTRE PASİFLORA İÇİRİP SAKİNLEŞTİRİN!.. DAHA SONRA ÜLKEMİZE GELEN HER TURİSTİN DÖTÜNÜ ÖPTÜRÜN! YİNE AKILLANMAZSA KORE'YE GÖTÜRÜP HERKESLE TOKALAŞTIRIN! YİNE AKILLANMADI, O ZAMAN KULAĞINI ÇEKİN BUNUN!..
LAN ERKUT! ARTIK YERDE VE GÖKTE DÜŞMANINIM SENİN!..
EMREDERSİN ERKUT ABİ!..

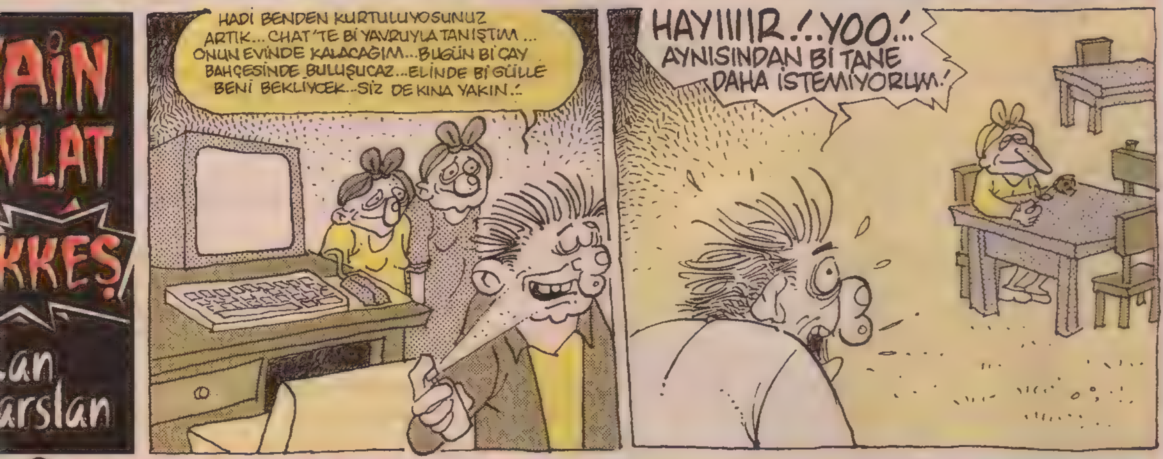
AİN
VLAT
KKEŞ
an
arslan
HADİ BENDEN KURTULUYOSUNUZ ARTIK... CHAT'TE Bİ YAVRUYLA TANIŞTIM... ONUN EVİNDE KALACAĞIM...BUGÜN Bİ ÇAY BAHÇESİNDE BULUŞUCAZ...ELİNDE Bİ GÜLLE BENİ BEKLİYCEK...SİZ DE KINA YAKIN!..
HAYIIIIR!..YOO!..
AYNISINDAN Bİ TANE DAHA İSTEMİYORUM!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

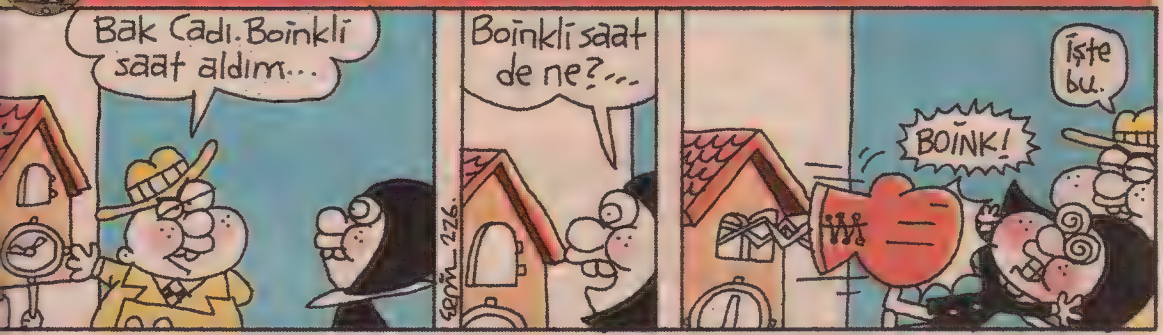
Bak Cadı. Boinkli saat aldım...
Boinkli saat de ne?...
Erdil 226.
İşte bu.
BOİNK!

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Bruno Metsu & Şenol Güneş

➊ Bruno Metsu, Don Johnson-Miami Vice stilinde ceket içi sıfır yaka beyaza yüklenmiş bir demodedir... **Şenol Güneş, yeniden patlayan 50'ler şeklini kapmış bir trend kravatörüdür!..**

➋ Bruno Metsu, sevdiği kadın için dinini değiştiren bir aşırı romantiktir. **Şenol Güneş rasyoneldir, realisttir, din ile dünya işlerini ayrı tutan bir kişidir!..**

➌ Bruno Metsu, futbolcularının golden sonra dans etmesine izin veren bir otoritesizdir... **Şenol Güneş, golden sonra halay olsun, misket olsun, eğlenceye izin vermeyen bir otoritedir!..**

➍ Bruno Metsu, Türkiye-Senegal maçında Fifa'nın verdiği 'görevli kartını' takmayan bir tatlı su muhalifidir... **Şenol Güneş, aynı maçta ve diğerlerinde sözkonusu kartı takmış bir alçakgönüllüdür...**

➎ Bruno Metsu, güya 'yabancı hocadır' ama aslında, hepsi Fransa'da oynayan oyuncuları çalıştıran bir fransızdır. **Şenol Güneş, 'yerli hoca' olarak anılmasına rağmen, dört bir tarafa dağılmış oyuncuları çalıştıran global bir Türk'tür!..**

➏ Bruno Metsu, Türkiye'ye yenilmiştir. **Şenol Güneş, Senegal'i yenmiştir!**

➐ Bruno Metsu, 'uzattığı' saçlarıyla şekilcidir... **Şenol Güneş, 'uzamış' saçlarıyla doğallık arzeder!..**

vo.leman.com.tr

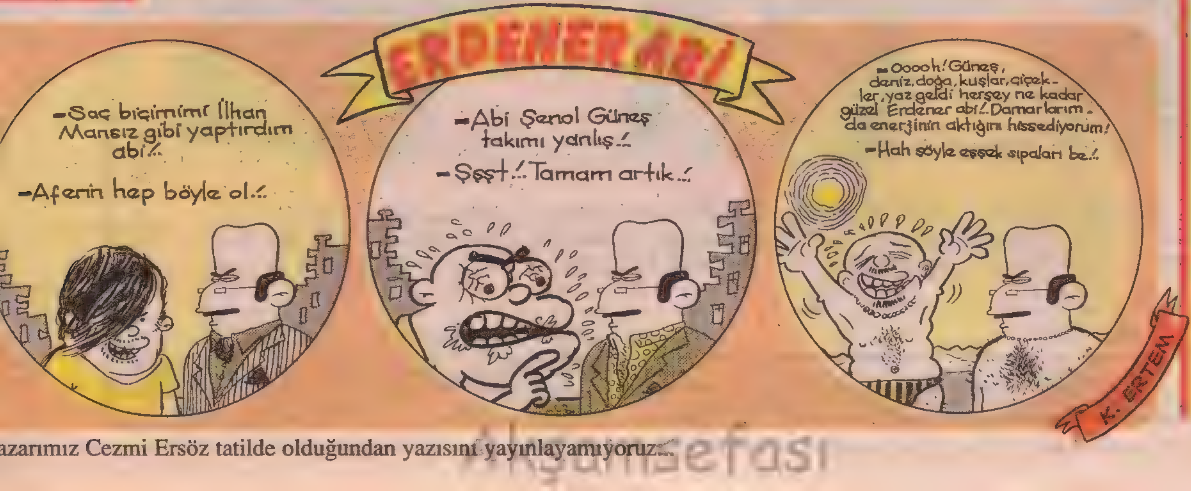
ERDENER ABİ
-Saç biçimimi İlhan Mansız gibi yaptırdım abi!..
-Aferin hep böyle ol!..
-Abi Şenol Güneş takımı yanlış!..
-Şşşt!..Tamam artık!..
-Ooooh! Güneş, deniz, doğa, kuşlar, çiçekler, yaz geldi herşey ne kadar güzel Erdener abi!..Damarlarımda enerjinin aktığını hissediyorum!
-Hah şöyle eşşek sıpaları be!..
K. ERTEM

azarımız Cezmi Ersöz tatilde olduğundan yazısını yayınlayamıyoruz...

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

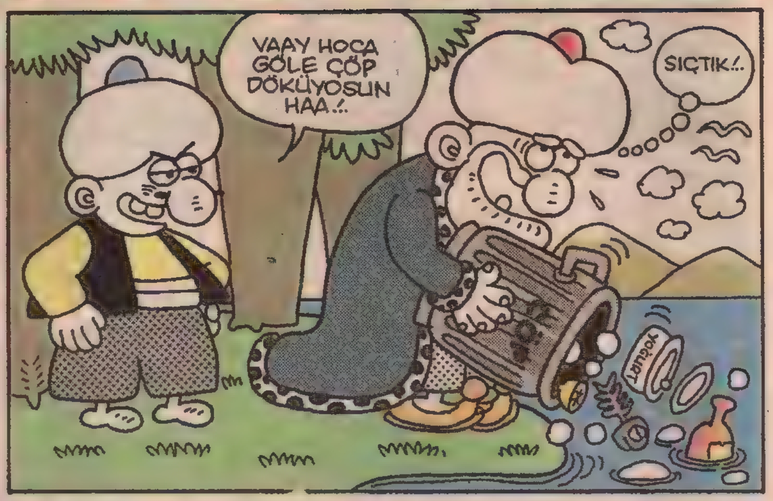
VAAY HOCA GÖLE ÇÖP DÖKÜYOSUN HAA!..
SIÇTIK!..
Yoğurt

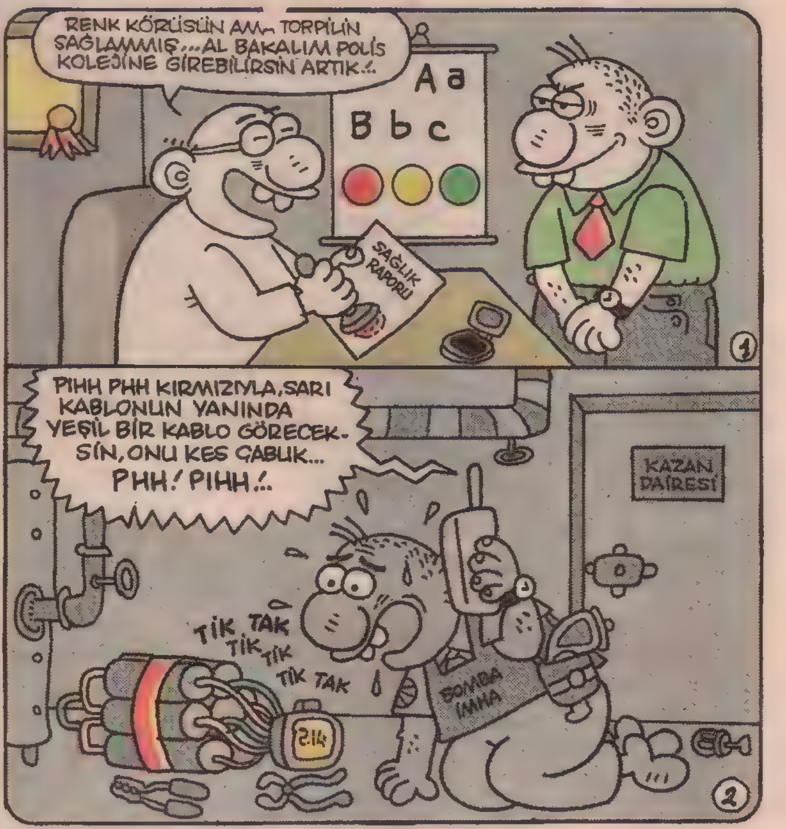
RENK KÖRÜSÜN AMA TORPİLİN SAĞLAMMIŞ...AL BAKALIM POLİS KOLEJİNE GİREBİLİRSİN ARTIK!..
A a
B b c
SAĞLIK RAPORU
1
PIHH PHH KIRMIZIYLA, SARI KABLONUN YANINDA YEŞİL BİR KABLO GÖRECEKSİN, ONU KES ÇABUK... PHH! PIHH!..
KAZAN DAİRESİ
TİK TAK TİK TİK TİK TAK
2:14
BOMBA İMHA
2

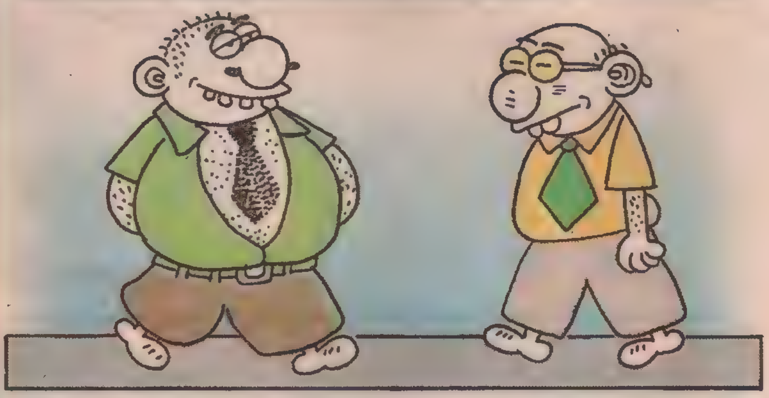

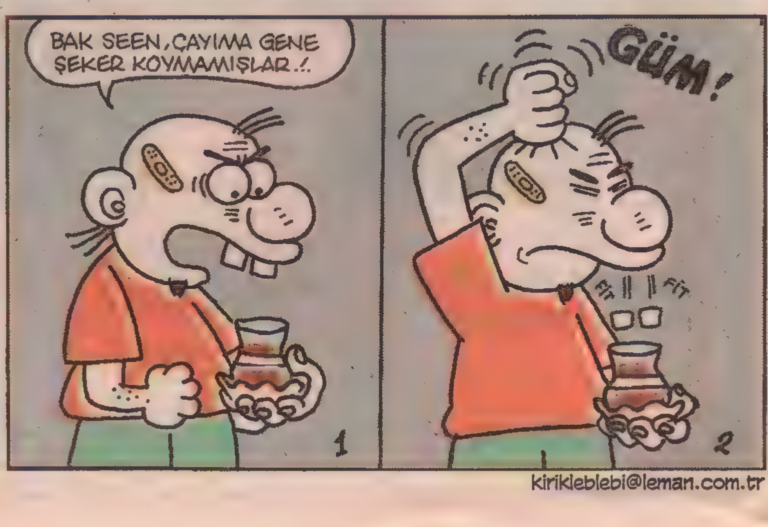
BAK SEEN, ÇAYIMA GENE ŞEKER KOYMAMIŞLAR!..
1
GÜM!
FIT FIT
2

kirikleblebi@leman.com.tr

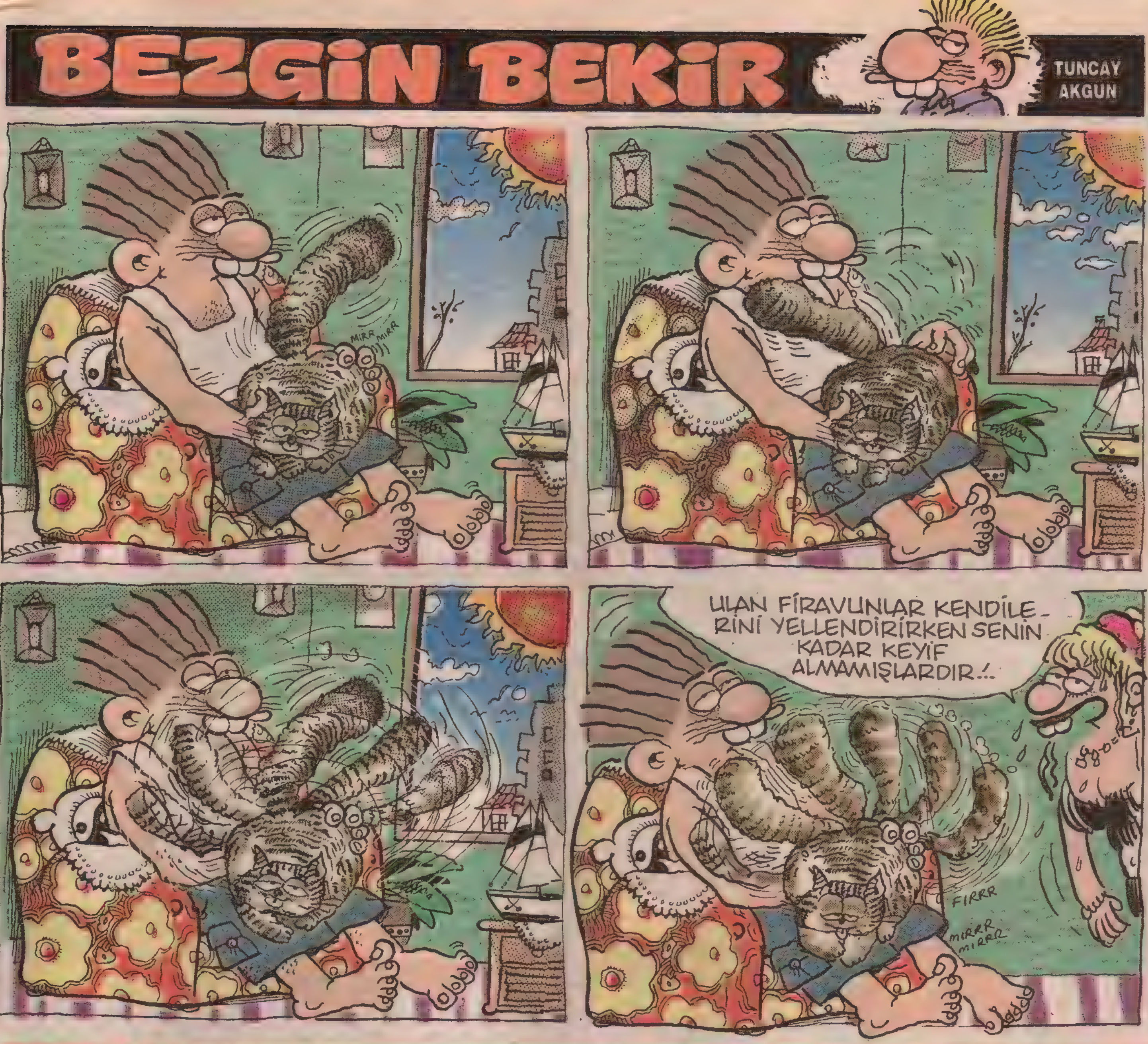
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
MIRR MIRR
ULAN FİRAVUNLAR KENDİLERİNİ YELLENDİRİRKEN SENİN KADAR KEYİF ALMAMIŞLARDIR.!.
FIRRR
MIRRR MIRRR

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sana oy, beni oy!

Şenol Güneş'in seçtiği takım baştan üçüncü, halkımızın seçtiği takım sondan üçüncü!

Milli Takımımız dünya üçüncüsü olurken, dünyada en kötü yönetilen ülkeler sıralamasında da sondan üçüncü olmuşuz.

Türk halkı işte eseriniz!

Çünkü Bülent Ecevit, Devlet Bahçeli, Mesut Yılmaz gibilerden oluşan bu takımı siz seçtiniz.

Onların yedekleri olan Tansu Çiller gibileri de siz seçtiniz.

Aile fotoğrafındakilerin hepsi dolandırıcılıktan yargılanan Süleyman Demirel'i yedi kere seçip ülke yönetimine getiren de sizdiniz.

Kırmızı kartı çoktan hakedenlere sarı kart bile göstermediniz.

Sonuçta Türkiye Yunanistan'ın bile ulusal gelir açısından 5 kat, yaşam kalitesi açısından 65 basamak altında kaldı.

Türkiye ulusal gelir dağılımı bakımından dünyadaki en geri 5 ülkeden biri olup çıktı.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün rakamlarına göre 2002'nin ilk yarısında işsizlik oranı yüzde 29.2 artmış.

Yoksulluğun belgesi olan yeşil kartlı sayısı son üç yılda 3 milyon artıp rekor kırmış.

Milli Takımımız rakip kalelere golleri geçirirken, seçtikleriniz de size zamları geçiriyordu!

Milli Takımımızın attığı gollerle sarhoş olan halkımız, yediği gollerin farkında bile olmuyordu.

Nitekim Milli Takımımız rakiplerine her gol attığında, seçtikleriniz de size beş zam birden geçirmedi mi?

Eh ne de olsa ülke yataktan yönetiliyor.

Yataktan yönetim de geçirmesiz olmuyor!

Ve oy verip dünyadaki en kötü yöneticileri seçen halkımız adeta şöyle diyor:

Al sana oy, gel beni oy!

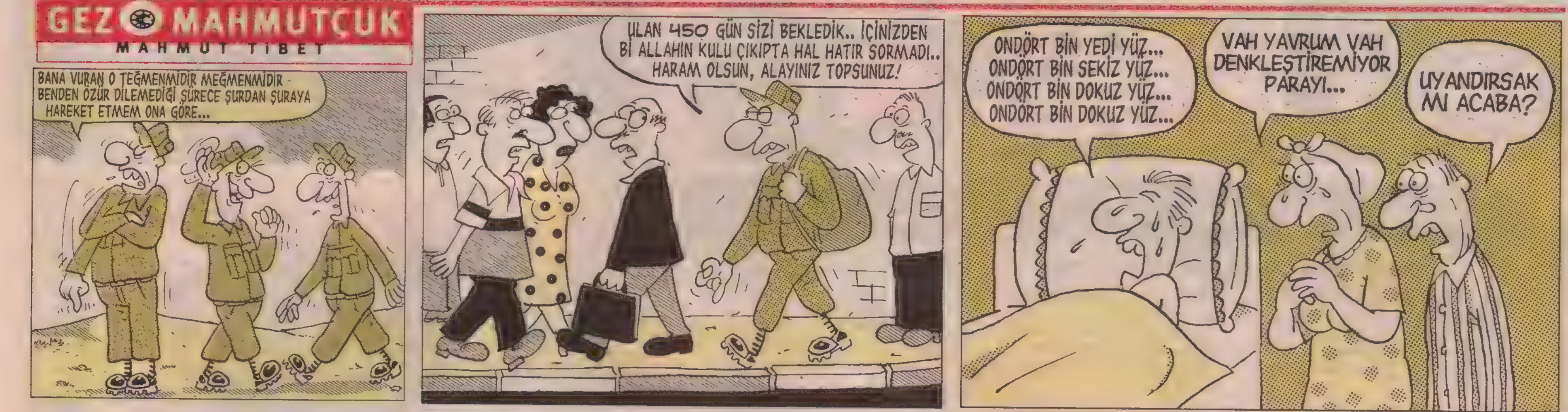
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
BANA VURAN O TEĞMENMİDİR MEĞMENMİDİR BENDEN ÖZÜR DİLEMEDİĞİ SÜRECE ŞURDAN ŞURAYA HAREKET ETMEM ONA GÖRE...
ULAN 450 GÜN SİZİ BEKLEDİK.. İÇİNİZDEN Bİ ALLAHIN KULU ÇIKIPTA HAL HATIR SORMADI.. HARAM OLSUN, ALAYINIZ TOPSUNUZ!
ONDÖRT BİN YEDİ YÜZ... ONDÖRT BİN SEKİZ YÜZ... ONDÖRT BİN DOKUZ YÜZ... ONDÖRT BİN DOKUZ YÜZ...
VAH YAVRUM VAH DENKLEŞTİREMİYOR PARAYI...
UYANDIRSAK MI ACABA?

mtibet@leman.com.tr

TİMSAH
BİSUS ARTIK!
ROBİNSON...CUMA
TİMSAH
Deli Cevat
Erdener Abi
Robinson & Cuma

Feşın LeMan 2002 Kolleksiyonu

DELİ CEVAT, ROBİNSON & CUMA, ERDENER ABİ, TİMSAH TİŞÖRTLERİNİ LEMAN KÜLTÜR ANKARA, İSTANBUL.. LEMAN'CI BURSA-ADAPAZARI ŞUBELERİNDEN.. VE AYRICA POSTA YOLUYLA ELDE EDEBİLİRSİNİZ.. LEMAN / L-MANYAK TİŞÖRTLERİNİ, ULAŞAMADIĞIMIZ NOKTALARDA SATMAK İSTEYEN FANATİK DÜKKAN SAHİPLERİNE, BELLİ SAYIDAN AZ OLMAMAK KAYDIYLA VERİLECEKTİR.

Fiyatı: 9.500.000 TL.

SON ÜTÜCÜDEN ÇIKTI!

	Small	Medium	Large	X Large
Timsah	☐	☐	☐	☐
Deli Cevat	☐	☐	☐	☐
Erdener Abi	☐	☐	☐	☐
Robinson & Cuma	☐	☐	☐	☐

Adı Soyadı: .... Adres: ....

İl/İlçe:.. Tel: .... Fax: .... E-Mail: ....

LM Basın Yayın LTD. ŞTİ. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu, **0.212.245 38 06**'a fakslayınız. Veya **www.leman.com.tr** adresindeki tişört istek formunu eksiksiz doldurup tıklıyorsunuz... Ayrıntılı bilgi için **Tel: 0.212.292 95 65/115 (4 Hat)** nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu, Ali Haydar Akkaya, Ayhan Erdoğan'a başvurabilirsiniz. Yapı Kredi Bankası'na havale ücreti ödemeyiniz. Bulunduğunuz bölgedeki görevli memuru uyarınız, LeMan'ın banka ile anlaşması vardır. (KDV ve posta ücreti fiyata dahildir.)

Akşamsefosı

Ağrı Dağı...

Ender Özkahraman

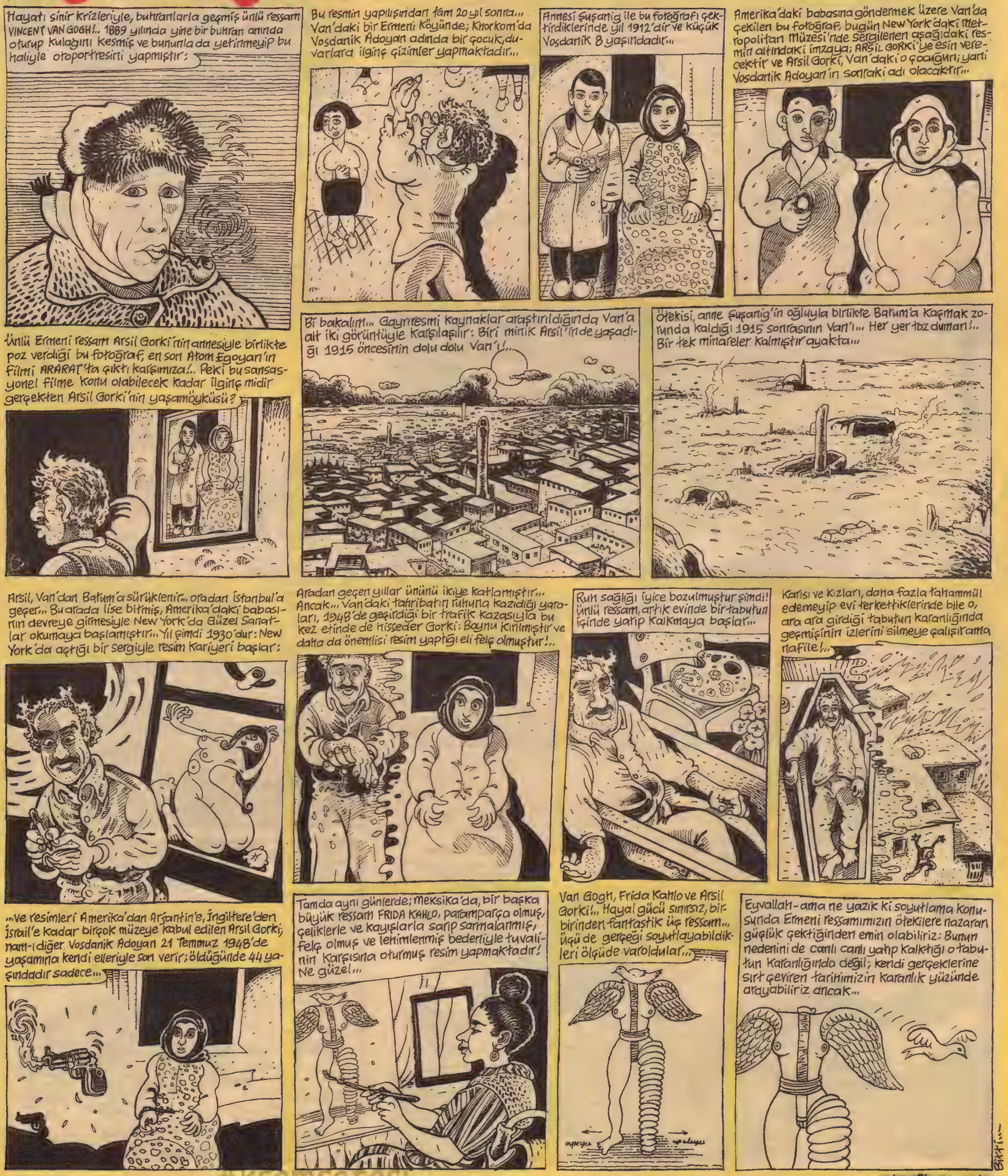
Hayatı sinir krizleriyle, buhranlarla geçmiş ünlü ressam VINCENT VAN GOGH!.. 1889 yılında yine bir buhran anında oturup kulağını kesmiş ve bununla da yetinmeyip bu haliyle otoportresini yapmıştır;
Bu resmin yapılışından tam 20 yıl sonra... Van'daki bir Ermeni Köyünde; Khorkom'da Vosdanik Adoyan adında bir çocuk, duvarlara ilginç çizimler yapmaktadır...
Annesi Şuşanig ile bu fotoğrafı çektirdiklerinde yıl 1912'dir ve küçük Vosdanik 8 yaşındadır...
Amerika'daki babasına göndermek üzere Van'da çekilen bu fotoğraf, bugün New York'daki Metropolitan Müzesi'nde sergilenen aşağıdaki resmin altındaki imzaya; ARSİL GORKİ'ye esin verecektir ve Arsil Gorki, Van'daki o çocuğun; yani Vosdanik Adoyan'ın sonraki adı olacaktır...
Ünlü Ermeni ressam Arsil Gorki'nin annesiyle birlikte poz verdiği bu fotoğraf, en son Atom Egoyan'ın filmi ARARAT'ta çıktı karşımıza!.. Peki bu sansasyonel filme konu olabilecek kadar ilginç midir gerçekten Arsil Gorki'nin yaşamöyküsü?
Bi bakalım... Gayrıresmi kaynaklar araştırıldığında Van'a ait iki görüntüyle karşılaşılır: Biri minik Arsil'in de yaşadığı 1915 öncesinin dolu dolu Van'ı!..
Ötekisi, anne Şuşanig'in oğluyla birlikte Batum'a kaçmak zorunda kaldığı 1915 sonrasının Van'ı... Her yer toz duman!.. Bir tek minareler kalmıştır ayakta...
Arsil, Van'dan Batum'a sürüklenir... oradan İstanbul'a geçer... Bu arada lise bitmiş, Amerika'daki babasının devreye girmesiyle New York'da Güzel Sanatlar okumaya başlamıştır... Yıl şimdi 1930'dur: New York'da açtığı bir sergiyle resim kariyeri başlar;
Aradan geçen yıllar ününü ikiye katlamıştır... Ancak... Van'daki tahribatın ruhuna kazıdığı yaraları, 1948'de geçirdiği bir trafik kazasıyla bu kez etinde de hisseder Gorki: Boynu kırılmıştır ve daha da önemlisi resim yaptığı eli felç olmuştur!..
Ruh sağlığı iyice bozulmuştur şimdi! Ünlü ressam, artık evinde bir tabutun içinde yatıp kalkmaya başlar...
Karısı ve kızları, daha fazla tahammül edemeyip evi terkettiklerinde bile o, ara ara girdiği tabutun karanlığında geçmişinin izlerini silmeye çalışır ama nafile!..
...ve resimleri Amerika'dan Arjantin'e, İngiltere'den İsrail'e kadar birçok müzeye kabul edilen Arsil Gorki; nam-ı diğer Vosdanik Adoyan 21 Temmuz 1948'de yaşamına kendi elleriyle son verir; öldüğünde 44 yaşındadır sadece...
Tam da aynı günlerde; Meksika'da, bir başka büyük ressam FRIDA KAHLO, paramparça olmuş, çeliklerle ve kayışlarla sarıp sarmalanmış, felç olmuş ve lehimlenmiş bedeniyle tuvalinin karşısına oturmuş resim yapmaktadır! Ne güzel...
Van Gogh, Frida Kahlo ve Arsil Gorki!.. Hayal gücü sınırsız, birbirinden fantastik üç ressam... Üçü de gerçeği soyutlayabildikleri ölçüde varoldular...
Eyvallah - ama ne yazık ki soyutlama konusunda Ermeni ressamımızın ötekilere nazaran güçlük çektiğinden emin olabiliriz: Bunun nedenini de canlı canlı yatıp kalktığı o tabutun karanlığında değil; kendi gerçeklerine sırt çeviren tarihimizin karanlık yüzünde arayabiliriz ancak...
Bitti...

enderoz@leman.com.tr

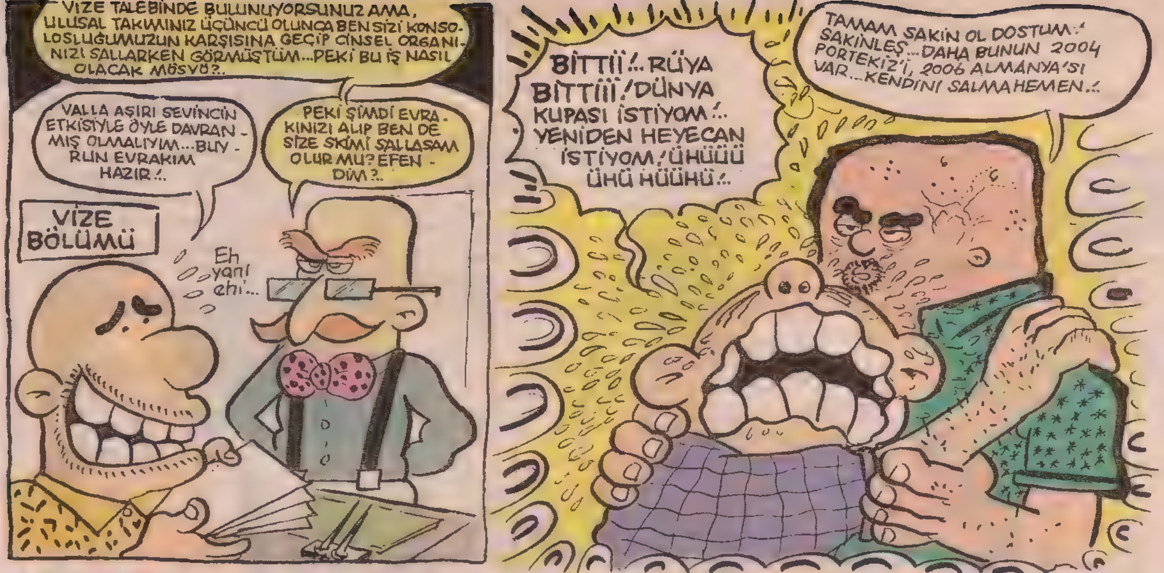
VİZE TALEBİNDE BULUNUYORSUNUZ AMA, ULUSAL TAKIMINIZ ÜÇÜNCÜ OLUNCA BEN SİZİ KONSOLOSLUĞUMUZUN KARŞISINA GEÇİP CİNSEL ORGANINIZI SALLARKEN GÖRMÜŞTÜM...PEKİ BU İŞ NASIL OLACAK MÖSYÖ?..
VALLA AŞIRI SEVİNCİN ETKİSİYLE ÖYLE DAVRANMIŞ OLMALIYIM...BUYRUN EVRAKIM HAZIR!..
PEKİ ŞİMDİ EVRAKINIZI ALIP BEN DE SİZE SKİMİ SALLASAM OLUR MU? EFENDİM?..
VİZE BÖLÜMÜ
Eh yani ehi...
BİTTİİ!.. RÜYA BİTTİİİ! DÜNYA KUPASI İSTİYOM!.. YENİDEN HEYECAN İSTİYOM! ÜHÜÜÜ ÜHÜ HÜÜHÜ!..
TAMAM SAKİN OL DOSTUM!.. SAKİNLEŞ...DAHA BUNUN 2004 PORTEKİZ'İ, 2006 ALMANYA'SI VAR...KENDİNİ SALMA HEMEN!..

KAAN ERTEM

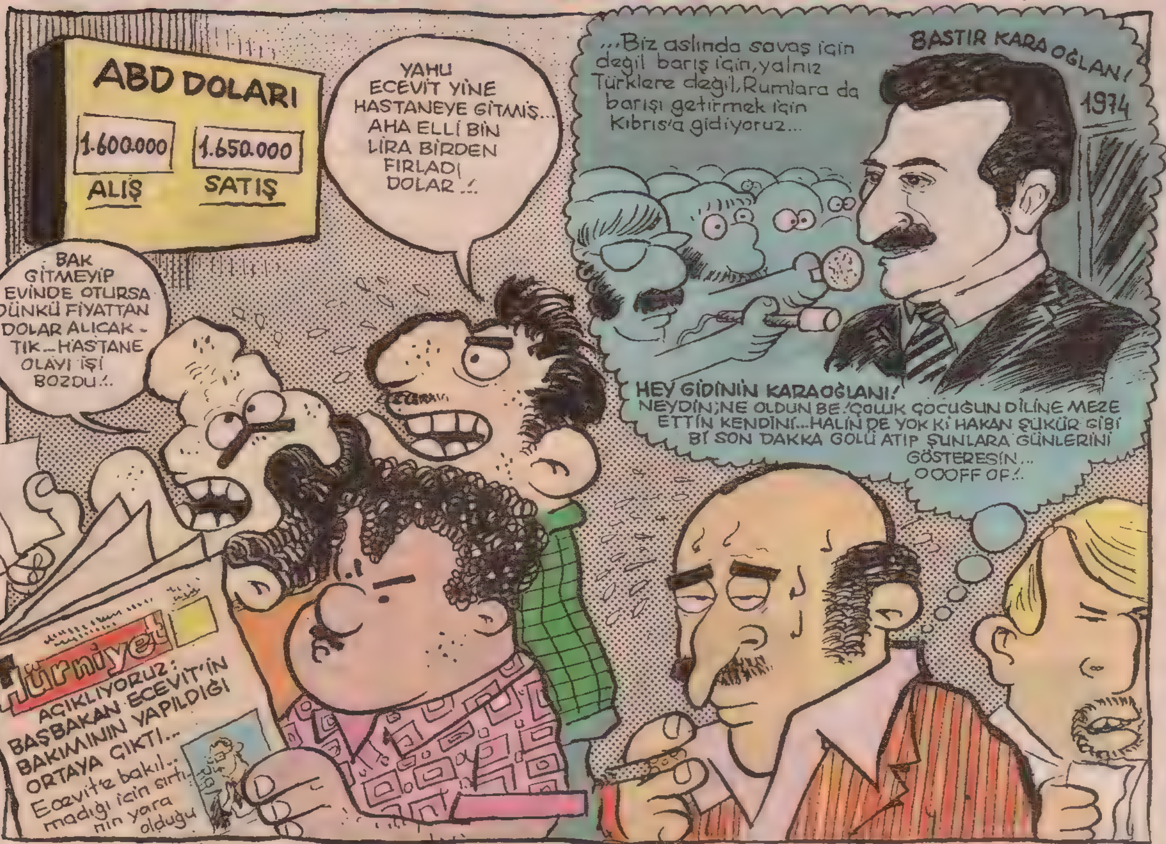
ABD DOLARI
1.600.000
1.650.000
ALIŞ
SATIŞ
YAHU ECEVİT YİNE HASTANEYE GİTMİŞ... AHA ELLİ BİN LİRA BİRDEN FIRLADI DOLAR!..
BAK GİTMEYİP EVİNDE OTURSA DÜNKÜ FİYATTAN DOLAR ALICAKTIK...HASTANE OLAYI İŞİ BOZDU!..
...Biz aslında savaş için degil barış için, yalnız Türklere degil, Rumlara da barışı getirmek için Kıbrıs'a gidiyoruz...
BASTIR KARAOĞLAN!
1974
HEY GİDİNİN KARAOĞLANI!
NEYDİN; NE OLDUN BE! ÇOLUK ÇOCUĞUN DİLİNE MEZE ETTİN KENDİNİ...HALİN DE YOK Kİ HAKAN ŞÜKÜR GİBİ Bİ SON DAKKA GOLÜ ATIP ŞUNLARA GÜNLERİNİ GÖSTERESİN... OOOFF OF!..
Hürriyet
AÇIKLIYORUZ: BAŞBAKAN ECEVİT'İN BAKIMININ YAPILDIĞI ORTAYA ÇIKTI...
Ecevit'e bakılmadıgı için sırtının yara oldugu

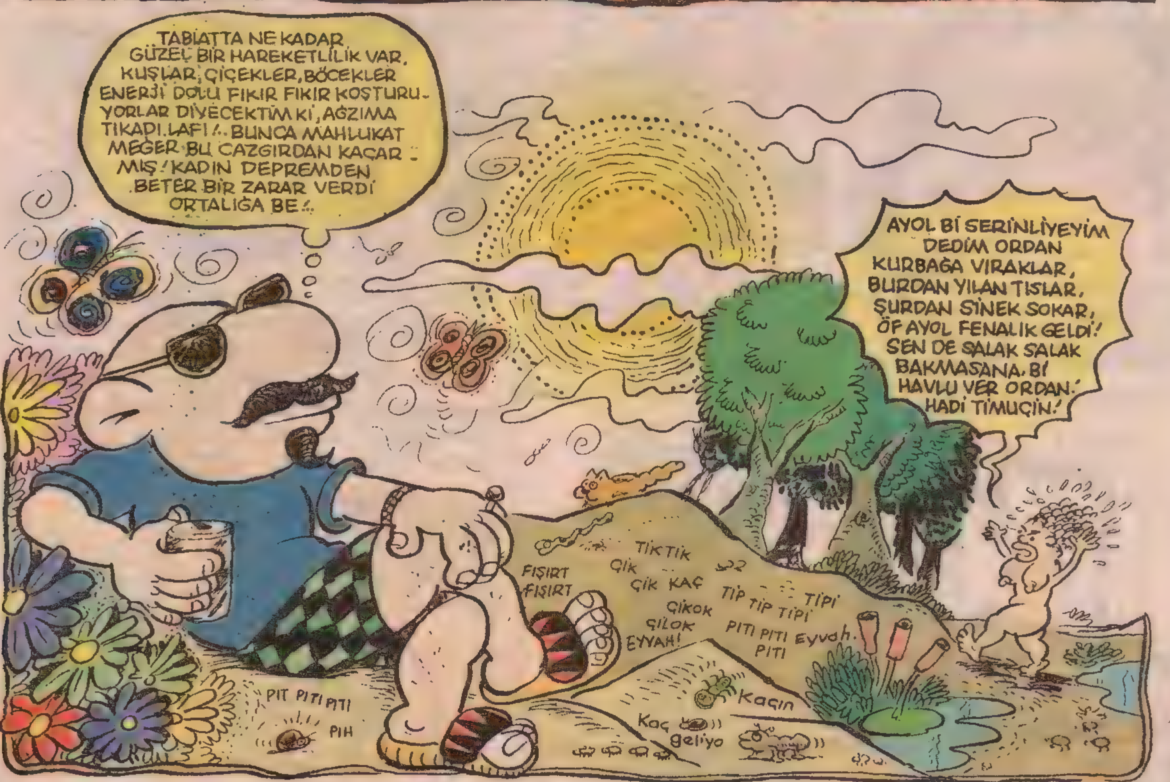
TABİATTA NE KADAR GÜZEL BİR HAREKETLİLİK VAR, KUŞLAR, ÇİÇEKLER, BÖCEKLER ENERJİ DOLU FIKIR FIKIR KOŞTURUYORLAR DİYECEKTİM Kİ, AĞZIMA TIKADI LAFI!.. BUNCA MAHLUKAT MEĞER BU CAZGIRDAN KAÇARMIŞ! KADIN DEPREMDEN BETER BİR ZARAR VERDİ ORTALIĞA BE!..
AYOL Bİ SERİNLİYEYİM DEDİM ORDAN KURBAĞA VIRAKLAR, BURDAN YILAN TISLAR, ŞURDAN SİNEK SOKAR, ÖF AYOL FENALIK GELDİ! SEN DE SALAK SALAK BAKMASANA. Bİ HAVLU VER ORDAN! HADİ TİMUÇİN!
FIŞIRT FIŞIRT
TİKTİK
ÇİK
ÇİK KAÇ
ÇİKOK
ÇİLOK
EYVAH!
TİP TİP TİPİ
TİPİ
PITI PITI PITI
Eyvah.
PIT PITI PITI
PIH
Kaçın
Kaç geliyo

kertem@leman.com.tr

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

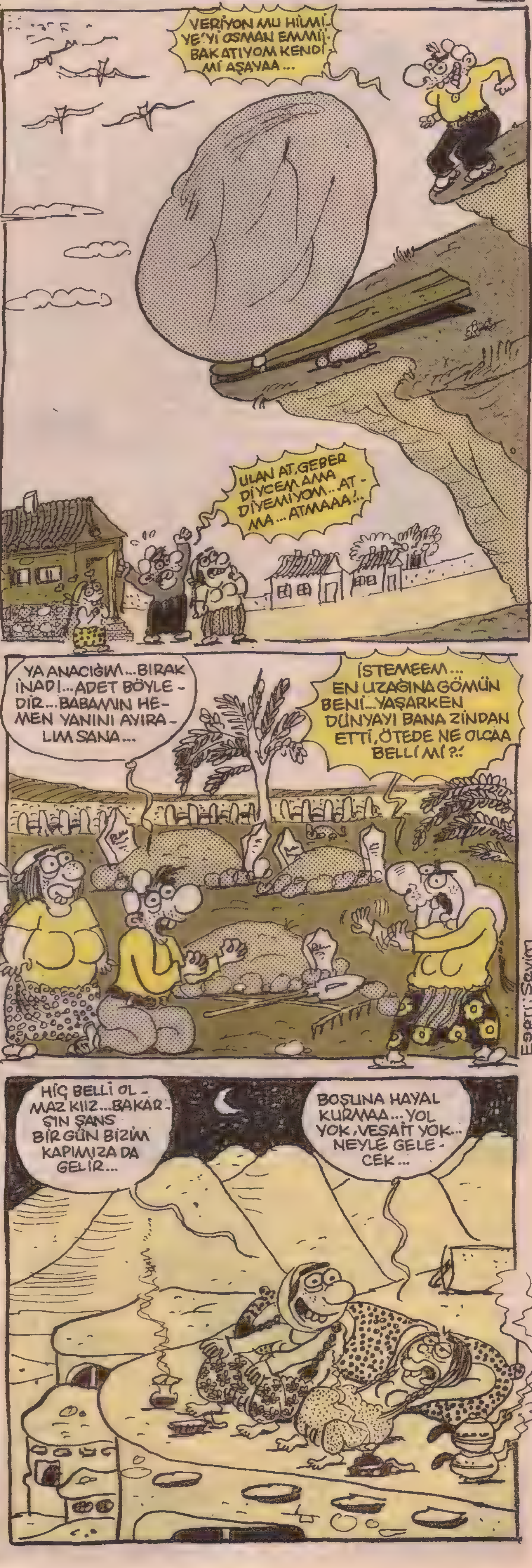
VERİYON MU HİLMİYE'Yİ OSMAN EMMİ! BAKATIYOM KENDİMİ AŞAYAA...
ULAN AT, GEBER DİYCEM AMA DİYEMİYOM...ATMA...ATMAAA!..
YA ANACIĞIM...BIRAK İNADI...ADET BÖYLEDİR...BABAMIN HEMEN YANINI AYIRALIM SANA...
İSTEMEEM... EN UZAĞINA GÖMÜN BENİ...YAŞARKEN DÜNYAYI BANA ZİNDAN ETTİ, ÖTEDE NE OLCAA BELLİ Mİ?!
HİÇ BELLİ OLMAZ KIIZ...BAKARSIN ŞANS BİR GÜN BİZİM KAPIMIZA DA GELİR...
BOŞUNA HAYAL KURMAA... YOL YOK, VESAİT YOK... NEYLE GELECEK...

Espri: Sevim

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Yürüyüşümdeki akıcılığı bozmamak için, köşeyi sertçe değil de, bedenimi kendi haline bırakarak ağır ağır dönünce, nerdeyse karşı kaldırıma kadar uzanan bir kavis çizdim. Sonra tekrar kenara yanaşarak, az ilerideki küçük kolonyacı dükkânına girdim. Poşetten boş cam şişeyi çıkarıp, "Şunu limonla dolduralım yine," dedim. Kolonyacı, yalnızca kafasının göründüğü yerden kalkıp, büyük, göbekli şişelerin yanına geldi. 'Pereja' şişemin kapağını, teklemeden, profesyonel bi hareketle döndürerek çıkarttı, tezgâhın üzerine düzgünce bıraktı.. Raflarda, küçük bidonlara doldurulmuş hesaplı kolonyalar, ambalajlanmış daha pahalı kolonyalar, ve minik şişelerde olanları vardı.. "Sıcak," dedi kolonyacı adam. Eskiden televizyoncuydu, ikinci el teypler, videolar satardı. "Evet, sıcak," diye cevapladıktan sonra, muhabbeti devam ettirmek isteğini duyup, mevcut sohpet konuları içinden ilk aklıma geleni seçtim. Kısa ve belirsiz bir cümleydi. Benzer bir karşılık verdi kolonyacı.. Bazen, ağzımdan çıkan, yanyana gelmiş herhangi iki üç kelimenin bile, söylemek istediğimi başarıyla anlattığına, -o konudaki en güçlü yorumumu yapmış olduğuma- inanma yanlışlığına düşüyorum. Hiç kimsenin, söylenileni tüm hatlarıyla anlamak gibi bi zorunluluğu yok oysa ki. Böylece, yetersiz ilk cümlenin ardından, istemeyerek de olsa devamını getirip, biraz daha anlaşılır kıldım. Aslında, o tür cümlelerle hareket etme refleksi de, insanın kendisini, olduğu gibi ifade etme arzusundan kaynaklanıyor. Hatta kimi zaman, bu olduğu gibiyle, yani kendi içselliğimizle başbaşa kalıp, karşımızdakinin neyi anlayacağını umursamadan sadece ses çıkarmak adına konuştuğumuz da söylenebilir.. Şu anki ölü yorumlarımın sakinliğini, küçük ve canlı karmaşalarla içinde taşıyan, hızla geçen zamanın ardından, kolonyacı adam şişenin ağzına geldiğinde, lastik pompayı sıkmayı bıraktı. Kapağını koymadan evvel, uçmasın diye, önce ince bir naylon sıkıştırdı araya. Tekrar tezgâhın arka bölmesindeki, sadece kafasının görüneceği bölmesine geçmeden önce, işinin tadını çıkartıyor, ağır davranıyordu. Açıkçası, benim de hemen dışarı çıkmak gibi bir kaygım yoktu. Bir şirketten, 'ikiyüzelli şişe kolonya' almakla görevlendirilen biri olarak orada bulunsaydım, en az üç saatimi bu dükkânda geçirir, kapakların altına naylon sıkıştırırken ona yardım eder, sonra da şişeleri beraberce arabaya yüklerdik. Fakat yalnızca bir şişeydi; ücretini ödeyip ayrıldım...

Arasıra, yan yattığı poşetten çıkararak şişeye baktığımda, dökülmediğini görünce içim rahatlamıştı. Böylece yolu uzatıp, Kızıltoprağa kadar yürümüşüm.. Stadyumun karşısındaki pastanenin yanından geçerken, aklıma kötü bişey geldi. Fazla yüz vermeden, yürüyüp geçtim! İki adım sonra durdum, cebimdeki parayı hesap ettim. Bi yandan da, uzaklaşmak istiyordum oradan hemen. Uzun zamandır tatlı yememiştim ama. Farklı bir akşamüstü keyfi yaşamak için, kendimle cebelleşmeye başladım. Neredeyse vazgeçecekken, son anda kazandım. Geri dönüp, kararlı adımlarla içeriye girdim; 'profiterol' istediğimi belirttim. 'Limonata yok mu?' diye sordum sonra. Dolaptaki kutu meşrubatları gösterdi adam. Gazlı içecekler mideme zarar veriyor deyip, su istedim yanında. Dışarıya çıkıp oturdum, siparişimi bekledim... Buraya, bişey yemek amacıyla değil de, etrafı seyretmek için de oturmak isterdim hep. Farklı bir görüş açısı var. Gerçi, şu yan taraftaki, kanalizasyon akan dereyi bir türlü ıslah edemediler; sadece çevresini süslemeyi becerebildiler. Böyle nefis kokan bir yerde, pastane açılması da biraz tuhaf. Ama rüzgâr fazla esmediğinden, o anda koku pek yayılmıyordu.. Pastaneci adam, tabağımı bıraktıktan sonra, karısı olabilecek bir kadının yanına, az ilerideki masaya oturdu. Onları rahatsız etmemek için, hafifçe yan döndüm, ayağımı yola uzattım.. İşimi çabucak bitirerek nefsimi köreltti̇ğimde, bir sigara aldım paketten. Sonra kolonya geldi aklıma. Serinlemek için şişeyi çıkardığımda, poşete döküldüğünü bilmiyordum, ve kibriti de yakmış bulunmaktaydım. Bir anda alev aldım!. Pastaneciyi ve karısını yardım isteyerek meşgul etmeyip, çaresizce etrafıma bakındım, sonra koşarak kendimi kanalizasyon deresine attım. Yüzeyi sert balçıkla kaplı olduğundan, dibe çökmeden, kenardaki paslı demirlere tutunabilmiştim. Sönmüştüm ama, bu sefer de üstüm başım berbat olmuştu. Profiterolun parasını ödemek için döndüğümde, o halimle içeriye sokmadılar tabii. Garson çocuk yanıma geldi, yolun kenarında hesaplaştık.. Akşamüstü, güzel başlamış sayılırdı; fakat sonra, bazı saçmalıklara yine engel olamamıştım. Kaldığım yerden yürümeye devam ettim. Kendimi kötü hissediyordum. Sonra bi ara, çok iyi hissettim. Ve ne oldu ki böyle hissettim diye araştırırken, bu sefer de tuhaf hissettim. Üçü bi araya gelince, garip bir karışım elde etmiştim; beni yol ayrımına kadar götürdü! Ordaki ışıklardan geri dönecektim.. Lambaya baktım: beş saniye vardı, geçebilirdim. Ama durdum, koşmayı hiç istemedim. Yaklaşık bir dakika sonra, koca yolda arabaların önünden bi tek ben karşıya geçerken, düşünceli bir adam yerine, ilginç bişey görmüş meraklı biri gibi davranıp, kaldırıma varana dek karşıdaki oyuncakçı dükkânının vitrinine baktım. Yola çıktığımda, inandırıcı olsun diye hâlâ bakmayı sürdürüyordum. Boynumu zarif bir hareketle çevirip, önüme döndüm sonra. Hoşuma gitmişti!. Ardından bi kez daha yaptım, fakat öbürü gibi olmadı.

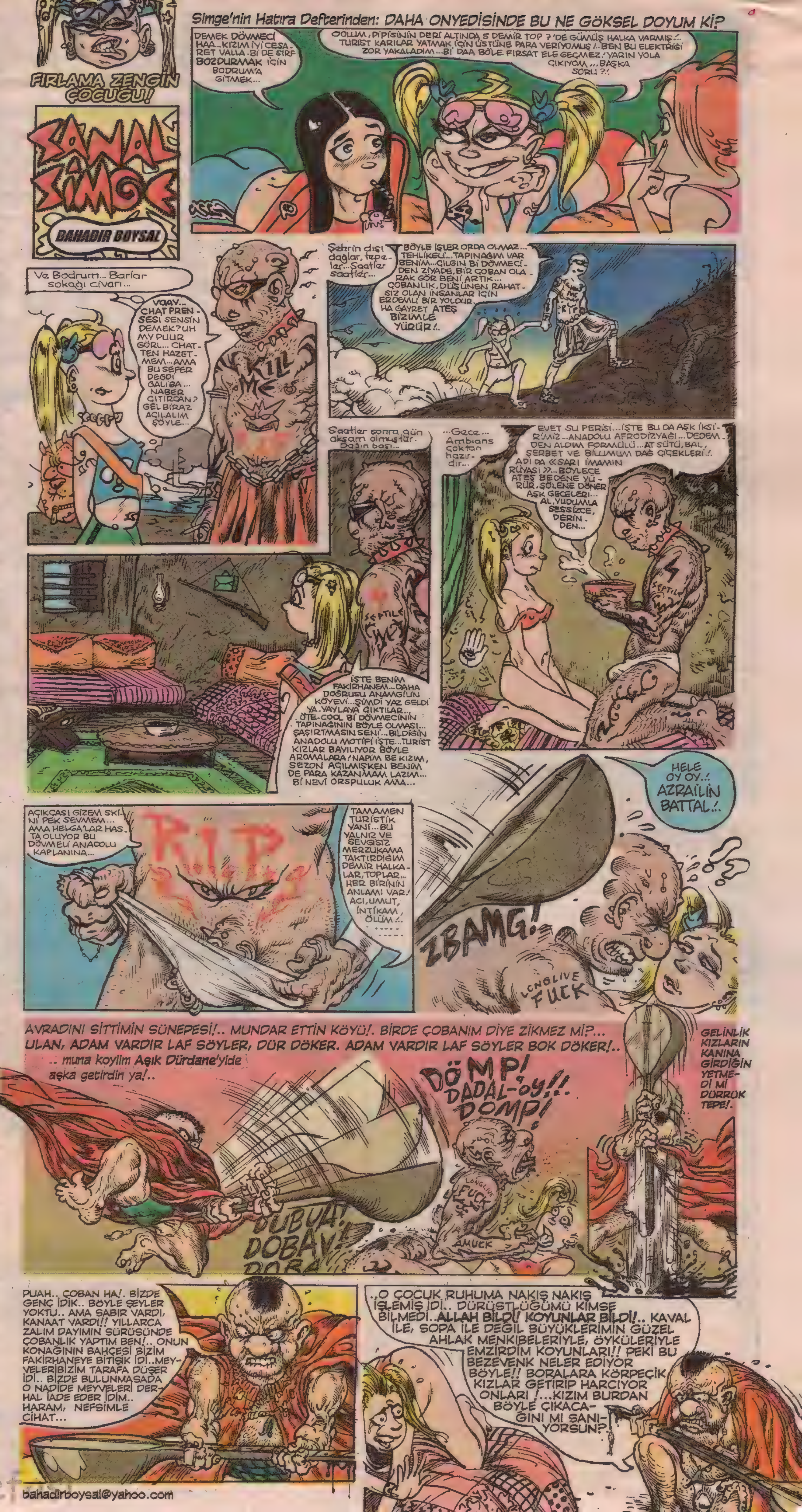
FIRLAMA ZENGİN ÇOCUĞU!
SANAL SİMGE
BAHADIR BOYSAL
Simge'nin Hatıra Defterinden: DAHA ONYEDİSİNDE BU NE GÖKSEL DOYUM Kİ?
DEMEK DÖVMECİ HAA... KIZIM İYİ CESARET VALLA. Bİ DE SIRF BOZDURMAK İÇİN BODRUM'A GİTMEK...
OĞLUM, PİPİSİNİN DERİ ALTINDA 5 DEMİR TOP 7'DE GÜMÜŞ HALKA VARMIŞ.!.. TURİST KARILAR YATMAK İÇİN ÜSTÜNE PARA VERİYOMUŞ !.. BEN BU ELEKTRİĞİ ZOR YAKALADIM... Bİ DAA BÖLE FIRSAT ELE GEÇMEZ.! YARIN YOLA ÇIKIYOM ... BAŞKA SORU ?.!
Ve Bodrum... Barlar sokağı civarı...
VAAY... CHAT PRENSESİ SENSİN DEMEK? UH MY PUUR GÖRL... CHATTEN HAZETMEM... AMA BU SEFER DEĞDİ GALİBA... NABER ÇITIRCAN? GEL BİRAZ AÇILALIM ŞÖYLE...
Şehrin dışı dağlar, tepeler... Saatler saatler...
BÖYLE İŞLER ORDA OLMAZ... TEHLİKELİ... TAPINAĞIM VAR BENİM... ÇILGIN Bİ DÖVMECİDEN ZİYADE, BİR ÇOBAN OLARAK GÖR BENİ ARTIK... ÇOBANLIK, DÜŞÜNEN RAHATSIZ OLAN İNSANLAR İÇİN ERDEMLİ BİR YOLDUR. HA GAYRET ATEŞ BİZİMLE YÜRÜR!.
Saatler sonra gün akşam olmuştur. Dağın başı...
...Gece... Ambians çoktan hazırdır...
İŞTE BENİM FAKİRHANEM... DAHA DOĞRUSU ANAMGİLİN KÖYEVİ... ŞİMDİ YAZ GELDİ YA. YAYLAYA ÇIKTILAR... ÖTE-COOL Bİ DÖVMECİNİN TAPINAĞININ BÖYLE OLMASI... ŞAŞIRTMASIN SENİ... BİLDİĞİN ANADOLU MOTİFİ İŞTE... TURİST KIZLAR BAYILIYOR BÖYLE AROMALARA! NAPIM BE KIZIM, SEZON AÇILMIŞKEN BENİM DE PARA KAZANMAM LAZIM... Bİ NEVİ ORSPULUK AMA...
EVET SU PERİSİ... İŞTE BU DA AŞK İKSİRİMİZ... ANADOLU AFRODİZYAĞI... DEDEMDEN ALDIM FORMÜLÜ... AT SÜTÜ, BAL, ŞERBET VE BİLUMUM DAĞ ÇİÇEKLERİ.!. ADI DA «SARI İMAMIN RÜYASI»... BÖYLECE ATEŞ BEDENE YÜRÜR. ŞÖLENE DÖNER AŞK GECELERİ... AL, YUDUMLA SESSİZCE, DERİNDEN...
SEPTİLE
AÇIKÇASI GİZEM SKİNİ PEK SEVMEM... AMA HELGA'LAR HASTA OLUYOR BU DÖVMELİ ANADOLU KAPLANINA...
R.I.P.
TAMAMEN TURİSTİK YANİ... BU YALNIZ VE SEVGİSİZ MERZUKAMA TAKTIRDIĞIM DEMİR HALKALAR, TOPLAR... HER BİRİNİN ANLAMI VAR! ACI, UMUT, İNTİKAM, ÖLÜM.!.
HELE OY OY..! AZRAİLİN BATTAL.!.
ZBAMG!
LONGLIVE FUCK
AVRADINI SİTTİMİN SÜNEPESİ!.. MUNDAR ETTİN KÖYÜ!. BİRDE ÇOBANIM DİYE ZİKMEZ Mİ?... ULAN, ADAM VARDIR LAF SÖYLER, DÜR DÖKER. ADAM VARDIR LAF SÖYLER BOK DÖKER!..
.. muna koyîim Aşık Dürdane'yide aşka getirdin ya!..
DÖMP! DADAL-oy!!. DOMP!
DUBUA! DOBAY! DOBA
AMUCK
GELİNLİK KIZLARIN KANINA GİRDİĞİN YETMEDİ Mİ DÜRRÜK TEPE!.
PUAH.. ÇOBAN HA!. BİZDE GENÇ İDİK.. BÖYLE ŞEYLER YOKTU.. AMA SABIR VARDI, KANAAT VARDI!! YILLARCA ZALIM DAYIMIN SÜRÜSÜNDE ÇOBANLIK YAPTIM BEN!... ONUN KONAĞININ BAHÇESİ BİZİM FAKİRHANEYE BİTİŞİK İDİ.. MEYVELERİBİZİM TARAFA DÜŞER İDİ.. BİZDE BULUNMASADA O NADİDE MEYVELERİ DERHAL İADE EDER İDİM.. HARAM, NEFSİMLE CİHAT...
..O ÇOCUK RUHUMA NAKIŞ NAKIŞ İŞLEMİŞ İDİ.. DÜRÜSTLÜĞÜMÜ KİMSE BİLMEDİ.. ALLAH BİLDİ! KOYUNLAR BİLDİ!.. KAVAL İLE, SOPA İLE DEĞİL BÜYÜKLERİMİN GÜZEL AHLAK MENKIBELERİYLE, ÖYKÜLERİYLE EMZİRDİM KOYUNLARI!! PEKİ BU BEZEVENK NELER EDİYOR BÖYLE!! BORALARA KÖRPEÇİK KIZLAR GETİRİP HARCIYOR ONLARI !...KIZIM BURDAN BÖYLE ÇIKACAĞINI MI SANIYORSUN?

bahadirboysal@yahoo.com

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KORE HAVAALANINDAN DEVAM ...

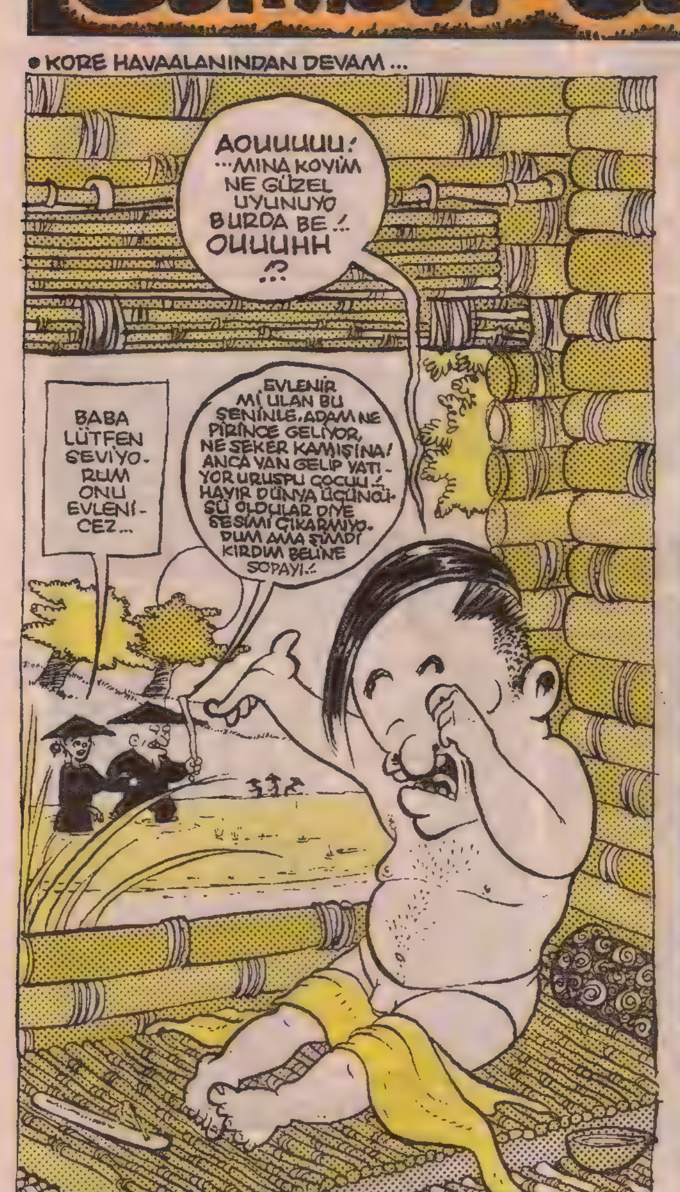
AOUUUUU! ...MINA KOYIM NE GÜZEL UYUNUYO BURDA BE!.. OUUUHH !?
BABA LÜTFEN SEVİYORUM ONU EVLENİCEZ...
EVLENİR Mİ ULAN BU SENİNLE, ADAM NE PİRİNCE GELİYOR, NE ŞEKER KAMIŞINA! ANCA YAN GELİP YATIYOR URUSPU ÇOCUU!. HAYIR DÜNYA ÜÇÜNCÜSÜ OLDULAR DİYE SESİMİ ÇIKARMIYODUM AMA ŞİMDİ KIRDIM BELİNE SOPAYI!.

LAMİNANT MUTFAKÇI BİLAL ve DÜNYA KUPASI DÖNÜŞÜ ...

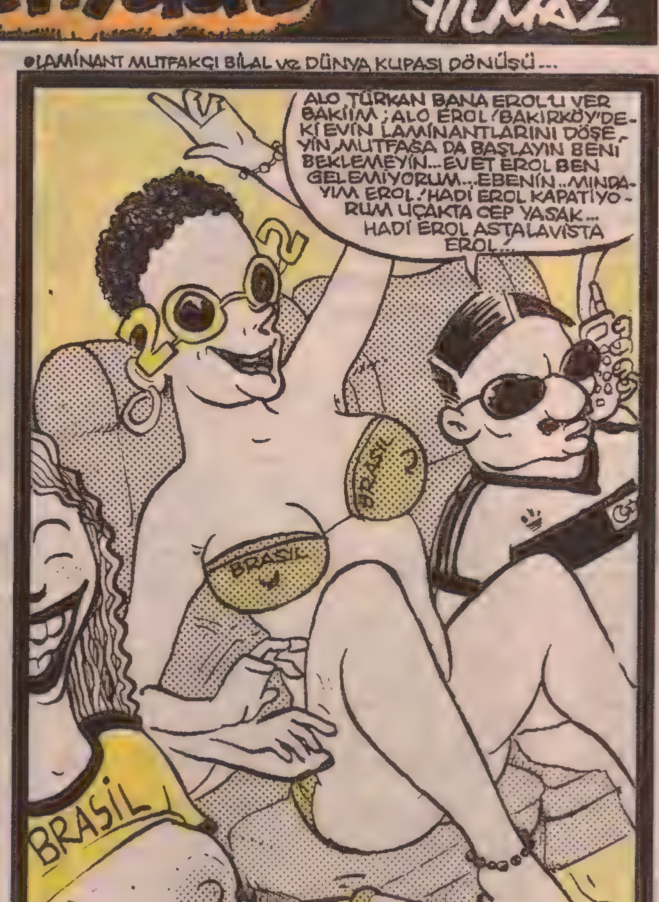
ALO TÜRKAN BANA EROL'U VER BAKİİM; ALO EROL! BAKIRKÖY'DEKİ EVİN LAMİNANTLARINI DÖŞEYİN, MUTFAĞA DA BAŞLAYIN BENİ BEKLEMEYİN... EVET EROL BEN GELEMİYORUM... EBENİN... MINDAYIM EROL! HADİ EROL KAPATIYORUM UÇAKTA CEP YASAK... HADİ EROL ASTALAVİSTA EROL!.
BRASIL
BRASIL
BRASIL

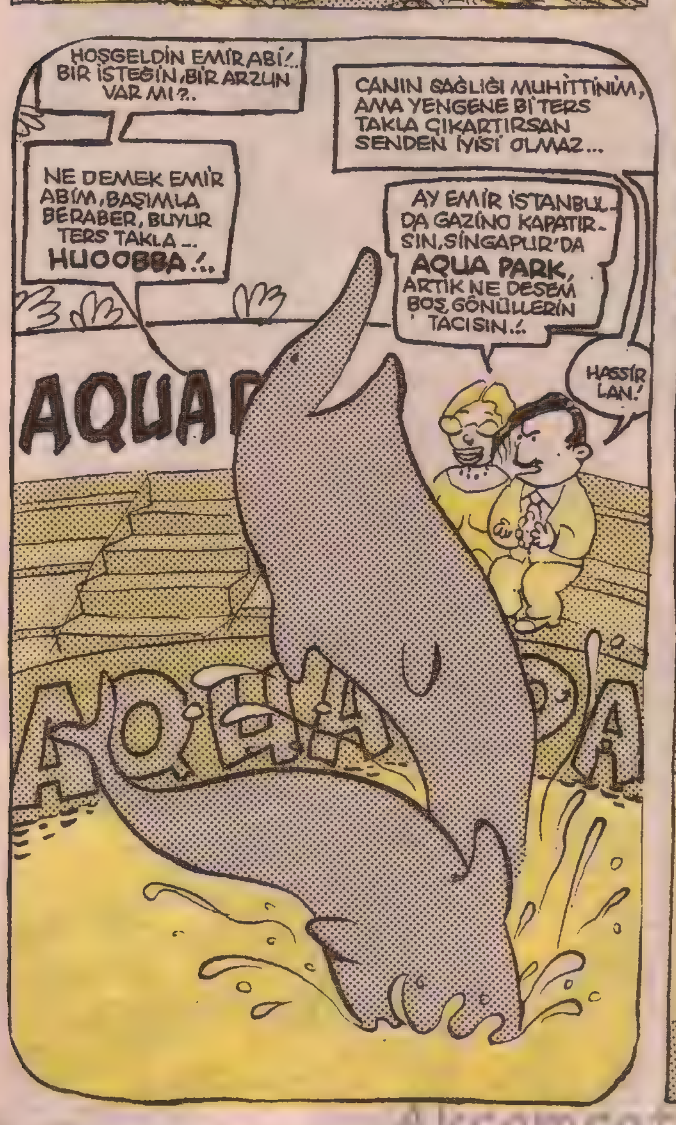
HOŞGELDİN EMİR ABİ!.. BİR İSTEĞİN, BİR ARZUN VAR MI?..
CANIN SAĞLIĞI MUHİTTİNİM, AMA YENGENE Bİ TERS TAKLA ÇIKARTIRSAN SENDEN İYİSİ OLMAZ...
NE DEMEK EMİR ABİM, BAŞIMLA BERABER, BUYUR TERS TAKLA... HUOOBBA!..
AY EMİR İSTANBUL'DA GAZİNO KAPATIRSIN, SİNGAPUR'DA AQUA PARK, ARTIK NE DESEM BOŞ, GÖNÜLLERİN TACISIN!.
HASSİR LAN!
AQUA
AQUA PA

DUDUDİL ve FRANKO: Evrenin oyuncaklar...

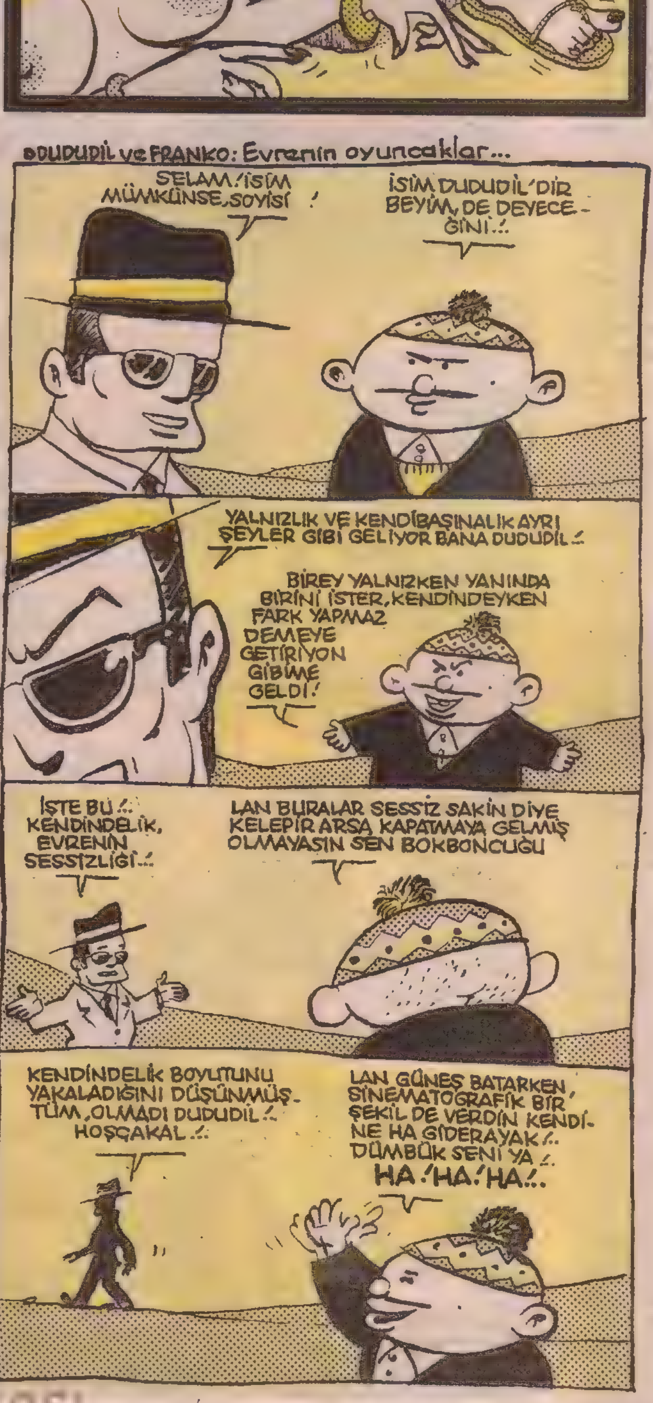
SELAM! İSİM MÜMKÜNSE, SOYİSİ!
İSİM DUDUDİL'DİR BEYİM, DE DEYECEĞİNİ!.
YALNIZLIK VE KENDİBAŞINALIK AYRI ŞEYLER GİBİ GELİYOR BANA DUDUDİL!
BİREY YALNIZKEN YANINDA BİRİNİ İSTER, KENDİNDEYKEN FARK YAPMAZ DEMEYE GETİRİYON GİBİME GELDİ!
İŞTE BU!.. KENDİNDELİK, EVRENİN SESSİZLİĞİ!.
LAN BURALAR SESSİZ SAKİN DİYE KELEPİR ARSA KAPATMAYA GELMİŞ OLMAYASIN SEN BOKBONCUĞU
KENDİNDELİK BOYUTUNU YAKALADIĞINI DÜŞÜNMÜŞTÜM, OLMADI DUDUDİL!. HOŞÇAKAL!.
LAN GÜNEŞ BATARKEN, SİNEMATOGRAFİK BİR ŞEKİL DE VERDİN KENDİNE HA GİDERAYAK!.. DÜMBÜK SENİ YA!. HA! HA! HA!..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba;

Koca ülke futbol sahasına döndü. Ülkesine duyduğu sevgi milli maçlara endekslenmiş, maçtan maça yaşayıp yaşamadığı anlaşılan bir "halk" (Halk olduğunun farkında bile değil). Yani ortada bir oyun ve milyonlarca seyirci var.

Geçenlerde sevimli mi sevimli bir kedi yavrusu bulduk ve eve aldık. Siyah-beyaz renkliydi. Adı Şifo olsun dedi bizim Beşiktaşlılar. Daha çok küçüktü, annesi olmadığından, bizde de fazla kalamayacağını düşündüğümden, isim tartışmasını gereksiz bulduğum için "hayır Pişo (kedi yavrusu) olsun demedim. Aradan bir iki gün geçipte kediyle tanışınca... Adını koydum, sıfatı bile var: Küçük Coni. Saldırgan mı saldırgan, dur durak bilimiyor. Kime çekti bilmem ki... (Herhalde Amerika'ya).

18 yaşındayım. Kırıkkale'de yaşıyorum. (İstemeden de olsa). Hiçbir zaman siyasi kimlik arayışlarına girmedim. Kendimi bildim bileli solcuyum. (Vahiy gelmiş gibi). İşte o zaman anladım işçi ne, sınıf ne, mücadele ne... Büyümüşüm de devrimcilerin nezdinde halkların, halkımızın özgürlük mücadelesi, inancı, direnci yok edilmesin, hücreler yıkılsın diye imza topluyorum. Siz de dostlarım siz de durmayın. Ki sustukça süresini uzattığımız bu oyun bitsin artık. Sizi seviyorum. Hoşçakalın.

Yasemin Algül

Tüm Leman Aşıklarına

Bir şarkı sözü, bir mısra, özgürlük dudaklarımda
Bir kayıp zamandayım hasretin ortasında
Özlemim var Güneşin aydınlığına, toprağın kokusuna
En çokta bir dostun sıcak ve içten duygularına.

Tüm Leman aşıkları; dostum, kardeşim, sırdaşım, arkadaşım olur musunuz? Yalnızlığıma bir çığlık savurur musunuz? Öyle hoyratça karanlığıma elinizi uzatıp ışığım olur musunuz? Benimle ben, hasretime derman olur musunuz? Tüm Lemancılar'a en içten ve sıcak sevgilerimi gönderiyor, mektuplarınızı bekliyorum.

Yüksel Çakırmanoğlu / Gümüşhane Cezaevi C Blok C/14 Gümüşhane

Ah Ulan Şero!

Önce işsiz kaldık ve parasız tabii... Durum böyle olunca akrabalar kesti merhabayı ilkin... Sonra yavaş yavaş arkadaşlar, can dostlar. Çözüldük. Cumartesi akşamları toplanırdık benim bekar evinde; haftalık günüydü, içki alabilirdik. Dernekten Semahçı gençler, sazını kapan gelirdi içkisiyle. Cins ayırmadan tümünü bir kovada karıştırır, kepçeyle dağıtırdık.

Sazımız sustu. Pir Sultan küstü bize... Ve işte o vakit geldi bir kez daha. Gitme vakti... Uğurlar olsun Mahzuni, işte ben de gidiyorum. Geride bıraktığım pek bir şey yok. Doğup büyüdüğüm, dededen kalma bu evle mirasçılar ilgilenir. İçindeki birkaç eşyayı da eskiciye verirler nasıl olsa... 3 yıldır biriken Leman, L-Manyak, Öküz ve birkaç kitabı ihtiyacı olan bir dosta bedelsiz vereceğim. Kilo ile satılmalarına gönlüm el vermedi.

Bu sevda bitmez elbet... Birgün işte artık buradayım diyebileceğim bir yerim olursa, tekrar tamamlarım eksilenleri kimbilir?.. Şero'ya gelince; iyi çocuktu, kimbilir belki birgün onu da yazarım. O'na ve tüm Leman emekçilerine selam olsun. Şimdi motorları mavililiklere sürme zamanı...

O.K./Gaziantep

Sevgili Leman Dergisi

Can babanın kendi yazılarını derginin son sayfasına koymanız sebebiyle söyledikleri doğrultusunda, son sayılarda "aksi halde dava konusu olacaktır"ın yanında yüzünü görememem sebebiyle, Can Yücel'in resmini orada tekrar ve hep görmek istediğimi söylüyor ve rica ediyorum...

Özlem Deniz Özbayer/Datça

İşte F Tipi ve Oda Sistemleri Gerçeği

Mersin E Tipi Kapalı Cezaevi'nde hükümlü olarak bulunuyorum... Koğuş 6 kişilik, ne bir yel ne de bir esinti var. Geçen yaz vantilatör istedik. "Yasak" denildi... Bir yaz gün boyu 6-7 defa soğuk duş... sızıp uyursak eğer 2'şer 3'şer saatlik uykularla, bazen her gün yatakları, döşekleri güneşe çıkarıp terden ıslaklığı ve kokuyu gidermekle cehennem ve işkence misali geçti... Bu yıl yaz gelmeden bu defa da komple pencerelere ızgaralar takıldı... İtiraz ettik. Ne fayda!... 25 Nisan günü açık görüş yaparken, cezaevi müdürü ile dolaşan bir gurup sivil gördüm ve seslendim: "Bakar mısınız, mahkum izleme heyeti misiniz?". İçlerinden birisi yaklaştı, kendini tanıttı. İsmini anımsamıyorum, doktormuş. "Evet, izleme heyetiyiz". (Tüm heyet bizi dinliyor) "Böyle koridorlarda gezip izlemekle olmaz, koğuşlara gelin konuşalım, Adalet Bakanı'nın kamuoyuna tanıttığı F Tiplerindeki Oda sistemlerinde bu ızgaralar yoktu, bu ikinci bir ceza işkence oldu, zaten koğuşun tavan yüksekliğinde battaniyemi katlarken florasana elim çarpıyor, patlıyor. 2 metre ancak var ya da yok, vantilatör de yasakmış. Lütfen sökün bunları" dedim. "İlgileneceğiz, tabi tabi" dedi. Gittiler. Meğer koğuşumu sorup gidip bakmışlar. Ve müdür diğer arkadaşlarımın yanında ızgaraları sökeceğini ve vantilatör de vereceğini söylemiş... 2 ay geçti hiçbir numara yok... İzleme heyetleri de hikaye... Yaşayıp görüyoruz... Müdür koyu bir MHP'li, tarihte Hitler'den etkilenmiş olacak ki aynı Hitler'in esirleri fırınlarda yaktığı hesap, tüm koğuşları fırına çevirdi, o gözle görüyor. Ve tutsakları yakıyor, pişiriyor.. Kısacası F Tiplerindeki gerçek yüz yavaş yavaş kendini gösteriyor...

Adana E Tipi İçin Adalet Bakanı Yanıt Versin

Adana'dan 3 mahkum sevk geldi... Şaşkın, ürkek, soğukça... Çay demlendi, tanıştık, anlatmaya başladılar... Cezaevine geldiğinizde jandarma üst aramasında, üzerinizdeki fotoğrafları; bacınız, eşiniz, çocuğunuz, ananız-babanız demeden parçalayıp atıyor! Sonra gardiyana teslim. Bir vardiya memuru suç ayrımı yapmaksızın hoşgeldin dayağı atıyor (Yaşınız gençse daha ağır). İzzeti nefsinizi mi korumuşsunuz, namusunuzu mu, canınızı mı, malınızı mı bunun dahi önemi yok... Bir gence dövmüşler, tam fasıl bitmiş bu esnada bir gardiyan gelmiş "Ben vurmadım, illa ben de vuracağım" diyerek, hakkını istemiş! Ve bu dayakları öyle yüzeysel falan zannetmeyin... (Yaralı-bereli). Yallah koğuşa! Bir sıkıntınız mı var? Kolaysa kapıya vurun da seslenip görün!.. (Hasta var durumu hariç). Bir gardiyanla konuşurken yakanız son düğmeye kadar ilikli olacak ve konuşurken kesinlikle memurun yüzüne bakmak yasak... Haydi kolaysa bak!... Adamlar ellerinde olsa ziyaretçilerine gelmeyin diyeceklermiş ama, aması var işte... Sonuçta hasret, özlem ve haber beklentisi... Görüşe giderken nizami sıra, sağa sola bakmak yasak. Gömleğin, tişörtün pantolonun içinde olacak... Haydi uyma!..

İşte böyle... Adana'nın da hali... Adalet Bakanlığı da bünyesinde kontrgerillalar yetiştirmiş, özel tim birlikleri kurmuş galiba... Şimdiki müdür sözde (bu kesin değil ama) kendi memur personeli ile grup olarak atanmış galiba... Yaşayanlar halen buradalar...

Mersin'in durumu öyleydi Adana'nın da böyle... birbirlerini tanımayan 2 ayrı

Akşamsetası

ağızdan da Bandırma Özel Tip'i dinledim... Bilhassa Doğulu mahkumlara Adana benzeri muameleler var orda da...

Adalet Bakanı hani mahkumların insanca, onurlu, kişiliklerini kaybetmeden vs. amaçlarla F Tiplerini, Oda sistemlerini kurduklarını anlatıyordu. İnsanca, onurluca ceza çekmek bu mu şimdi?.. Adalet Bakanı yanıt versin!...

Tüm Leman okuyucu ve emekçilerinin, Dostluğumuzun sıcaklığıyla kalmaları dileğimle.

Barış Yalçın / E Tipi Kapalı Cezaevi 33020 Mersin

Susuyoruz

29.06.2002 09:15 Üçyüzlü-Eminönü 33-B Halk otobüsü... En arka sırada tahminen 7-8 aylık bir çocuk, anasının kucağında; belli ki karnı tok, bezi kuru ve sağlıklı bir çocuğun mutlu küçük çığlıkları otobüste çınlıyor. Annesi çocuğa susmasını söylüyor. Orta sıralardaki yerimden başımı çevirip baktım. Çocuk mutlu gülücüklerle, tutunmak için konulan alüminyum boruya iki eliyle uzanıp tutmak istiyor. Annesi iki kolunun altından sıkıca tutmuş çocuğun kulağına habire susmasını söylüyor... Bakışlarımdan rahatsız olurlar diye önüme döndüm ve elimdeki kitaba tekrar dikkatimi vermeye çalıştım ama ne mümkün. Çocuğun mutlu çığlıkları müsade etmedi. İçimde hiç anlamı yokken bir mutluluk yükseliyor ve yüzüm gülüyordu. Birden annesinin susturma çabaları canımı sıktı; çocuk niye sussundu, mutluydu, konuşamıyor o da mutluluğunu böyle yaşıyordu. niye susacaktı sanki.

Nasıl olsa çok değil yürümeye başlayıp, dünyayla biraz daha içli dışlı olmaya başladığında bir sürü yasakla karşılaşacak, anlamadan bir sürü yasağa riayet etmek zorunda kalacaktı. Zaten daha sonra hep susacaktı. Tüm Türkiye'nin yaptığı gibi nasıl olsa hergün gelen zamlara hiç sesini çıkarmayacak, insan hakları ihlallerine hiç karışmayacaktı. F Tipi'ne sessiz kalacaktı. Eğitimde eşitsizliğe susacaktı. Gelir dağılımındaki adaletsizliğe bakmayacak, asgari ücrete hiç karışmayacak ve daha bunun gibi bir sürü olumsuzluğa karşı koyun gibi sessiz kalacaktı nasıl olsa.

Ben bunları düşünürken seslerin kesildiğini farkettim. O arada otobüs yoğun duraklardan geçmiş, kalabalık olmayan Davutpaşa, Merter tarafında hızlanmıştı. Artık otobüsün hızından çocuğu araba mı tutmuştu yoksa anasının zoruyla mı bilemedim. Dönüp baktığımda uyumuştu. Çocuk susmuştu, ve ben o mutlu çığlıkları bir daha duymayacağım, ben de bu durakta iniyorum zaten. Hoşçakalın Lemancılar.

Not: İsmimi yayınlamayın lütfen. İşimden olmak istemiyorum. (Yani susuyorum).

Musti/İstanbul

Merhaba Size Duyarlı Leman Dostları

Hatırlar mısın bir ilkbahar günüydü. Bulutlu bir hava vardı, yüreğimdeki bakışları kaplayan ve bir şimşek çakmıştı yüreğimizin derinliğinde. Ve hafif çiseleyen bir yağmur yağıyordu. İşte o kara bulut tanışmamıza vesile olmuştu. Hani orada görkemli bir çınar ağacı vardı ya ıslanmamak için yüreğine sığınmıştık. Hani bazen giderdik ya o çınarın gölgesine otururduk. Sen sırtını dayardın gövdesine, ben ise başımı koyardım dizinin üstüne, gözlerimi bulutlara yüreğimi de sana teslim ederdim. biliyordum çünkü her şeyi konuşmuştuk ve her şeyi paylaşmıştık. Hatırlar mısın bilmem, ben sana hep yavru ceylanım derdim. Sen de o ürkek gözlerini gözlerime diker derin düşüncelere dalardın. Kim bilir belki de düşlerinde, ki bu günü düşünüyordun. Kim bilir? O Sevgi adını koyduğumuz çınarın dili olsaydı da paylaştığımız o güzellikleri bugün gölgesine sığınan ve yarın sığınacak olan sevgililere anlatabilseydi. Birbirimize olan sevgimiz ve sevgimize olan kararlığımız belki de sevgililere örnek olabilirdi. Ama şu an sadece seni hayallerimde yaşatabilirim. Seni bilmem!? Seni bilmem diyorum çünkü sen aramızda yoksun artık. Ama şunu bilmeni isterdim ki yüreğimin derinliğinde hep yaşatacağım. Ama ben seni biliyordum ya, yüreğinde bir korku yoktu. Bir emekçi kadar üretken, bir toprak kadar verimli ve bir çiçek kadar temizdin. Değerli dostların mektuplarını bekliyorum.

Abdurrahman Aksu
1 No'lu F Tipi Kapalı
Cezaevi C Blok Oda:83
Kırıklar-Buca / İzmir

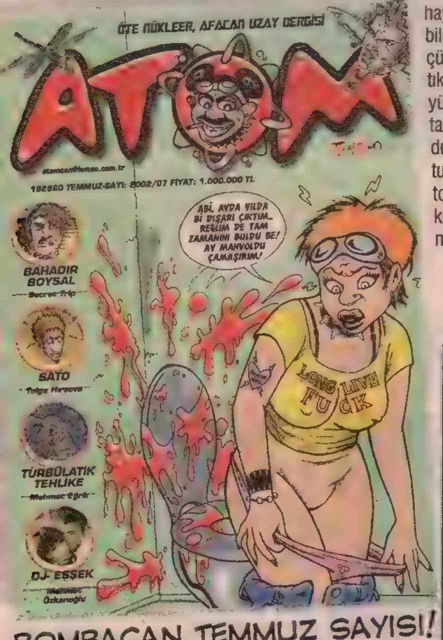
ÖTE NÜKLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
atomcan@leman.com.tr
182860 TEMMUZ-SAYI: 2002/07 FİYAT: 1.000.000 TL
ABİ, AYDA YILDA Bİ DIŞARI ÇIKTIM.. REGLİM DE TAM ZAMANINI BULDU BE! AY MAHVOLDU ÇAMAŞIRIM!
BAHADIR BOYSAL
SATO
TÜRBÜLATİK TEHLİKE
DJ EŞŞEK
LONG LIVE FUCK
BOMBACAN TEMMUZ SAYISI!

DAVUT
SENİ ÇOK
ÖZLEYECEĞİZ

Mehmet Çağçağ,
Naciye Çağçağ,
Tuncay Akgün,
Ramize Erer,
Vedat Özdemiroğlu,
Güneri İçoğlu

LeMan
BİR TATLI HUZUUURR ALMAYAAA GEEELDİK KALAAAMIŞŞ TRAAAAJ
CİLT : 16
TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

DUYURULAR...

5 TEMMUZDAN
İTİBAREN
AKŞEHİR'DEYİZ
NASREDDİN HOCA
ŞENLİĞİNDEYİZ

Minik söyleşilerimiz, mütevazi sergimiz, LeMan standımız olacak.. Okurlarımıza duyurulur.

Yayıncı
LM Basın Ltd. Şti.
İmtiyaz Sahibi
Mehmet Çağçağ
Genel Müdür
Tuncay Akgün
Yazı İşleri Müdürü
Zafer Aknar

Baştarafı 13.Sayfada

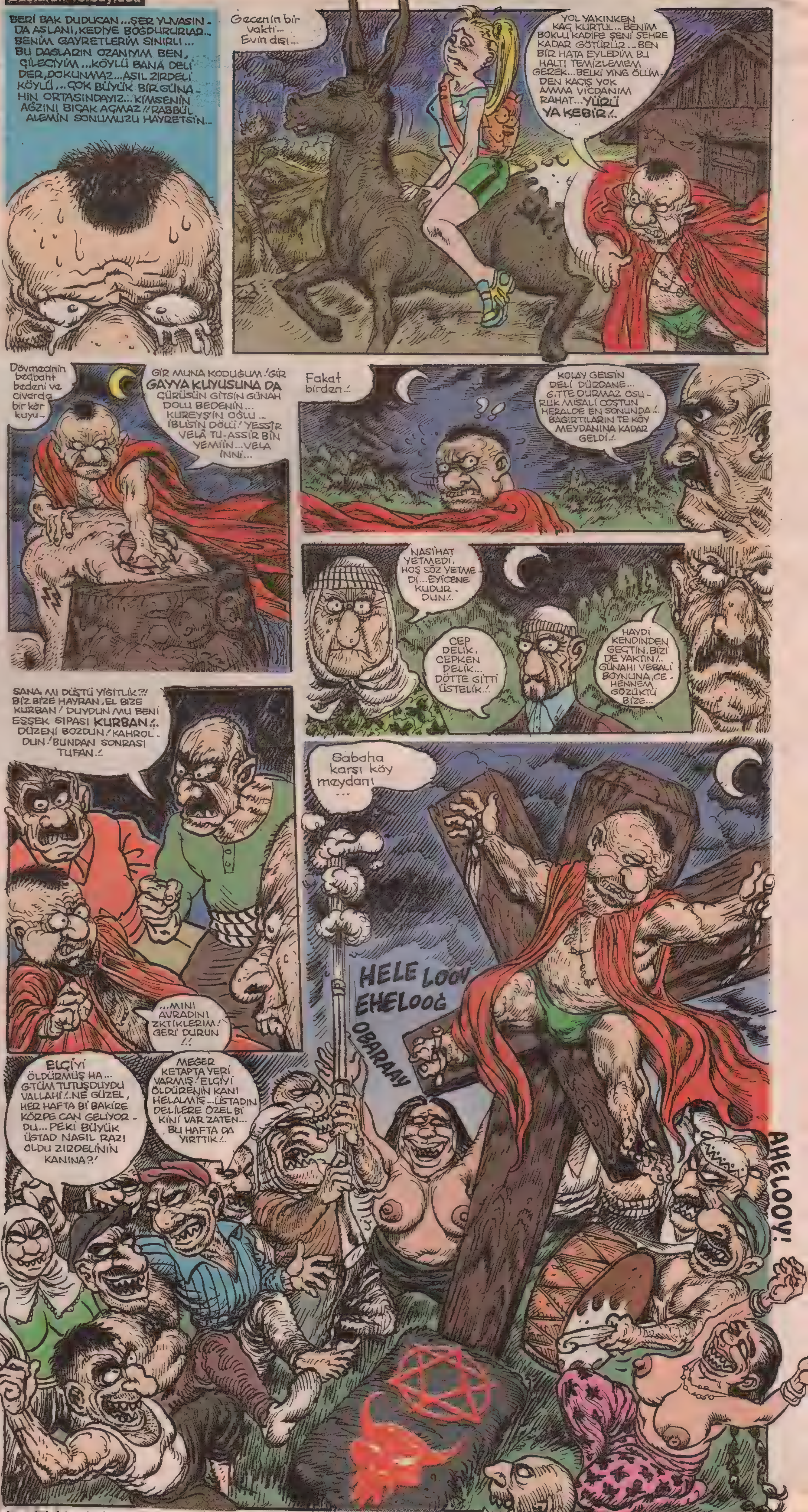
BERİ BAK DUDUCAN...ŞER YUVASIN-DA ASLANI, KEDİYE BOĞDURURLAR... BENİM GAYRETLERİM SINIRLI... BU DAĞLARIN OZANIYIM BEN, ÇİLECİYİM...KÖYLÜ BANA DELİ DER, DOKUNMAZ...ASIL ZIRDELİ KÖYLÜ,..ÇOK BÜYÜK BİR GÜNAHIN ORTASINDAYIZ...KİMSENİN AĞZINI BIÇAK AÇMAZ!! RABBÜL ALEMİN SONUMUZU HAYRETSİN...
Gecenin bir vakti-- Evin dışı...
YOL YAKINKEN KAÇ KURTUL... BENİM BOKLU KADİFE ŞENİ ŞEHRE KADAR GÖTÜRÜR...BEN BİR HATA EYLEDİM BU HALTI TEMİZLEMEM GEREK...BELKİ YİNE ÖLÜMDEN KAÇIŞ YOK AMMA VİCDANIM RAHAT...YÜRÜ YA KEBİR!..
ŞAK!
Dövmecinin bedbaht bedeni ve civarda bir kör kuyu..
GİR MUNA KODUĞUM! GİR GAYYA KUYUSUNA DA ÇÜRÜSÜN GİTSİN GÜNAH DOLU BEDENİN... KUREYŞ'İN OĞLU... İBLİS'İN DÖLÜ! YESSİR VELÂ TU-ASSİR BİN YEMİİN...VELA İNNİ...
Fakat birden..!
KOLAY GELSİN DELİ DÜRDANE... G.TTE DURMAZ OSURUK MİSALİ COŞTUN HERALDE EN SONUNDA!. BAĞIRTILARIN TE KÖY MEYDANINA KADAR GELDİ!.
NASİHAT YETMEDİ, HOŞ SÖZ YETMEDİ...EYİCENE KUDURDUN!.
CEP DELİK, CEPKEN DELİK... DÖTTE GİTTİ ÜSTELİK!.
HAYDİ KENDİNDEN GEÇTİN, BİZİ DE YAKTIN!.. GÜNAHI VEBALİ BOYNUNA, CEHENNEM GÖZÜKTÜ BİZE...
SANA MI DÜŞTÜ YİĞİTLİK?! BİZ BİZE HAYRAN, EL BİZE KURBAN! DUYDUN MU BENİ EŞŞEK SIPASI KURBAN!.. DÜZENİ BOZDUN! KAHROLDUN! BUNDAN SONRASI TUFAN.!
...MINI AVRADINI ZKTİKLERİM! GERİ DURUN !!
Sabaha karşı köy meydanı ...
HELE LOOY EHELOOĞ
OBARAAY
AHELOOY!
ELÇİYİ ÖLDÜRMÜŞ HA... GTÜM TUTUŞDUYDU VALLAHİ!..NE GÜZEL, HER HAFTA Bİ BAKİRE KÖRPE CAN GELİYORDU...PEKİ BÜYÜK ÜSTAD NASIL RAZI OLDU ZIRDELİNİN KANINA?!
MEĞER KETAPTA YERİ VARMIŞ! ELÇİYİ ÖLDÜRENİN KANI HELALMİŞ...ÜSTADIN DELİLERE ÖZEL Bİ KİNİ VAR ZATEN... BU HAFTA DA YIRTTIK!..

Anadolu'da devletin ulaşamadığı yolsuz, ışıksız tek dikili ağacı olmayan kimi köyler vardır..
Tevekkülle, cehdle yola çıkan kişi, o virane köylerden uzak dursun.

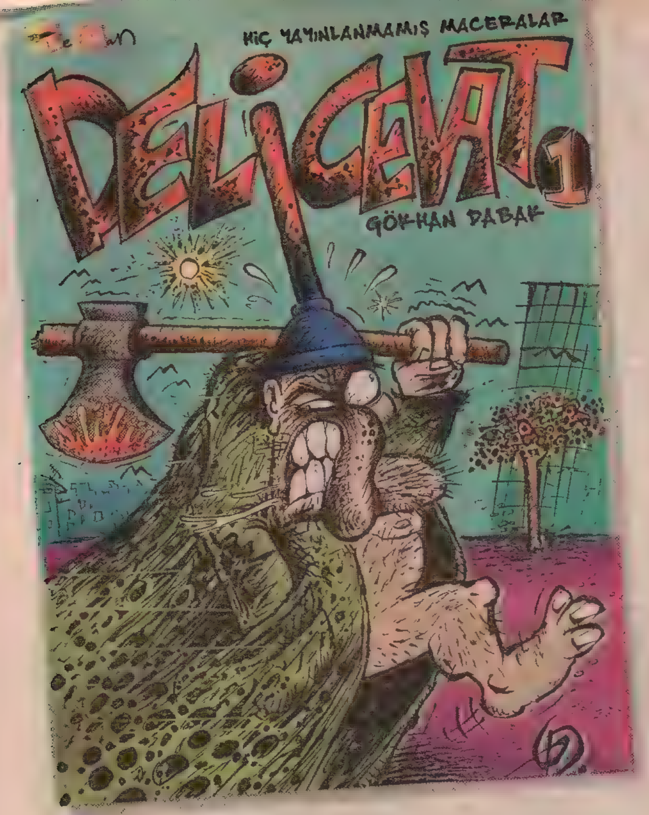
HİÇ YAYINLANMAMIŞ MACERALAR
DELİ CEVAT 1
GÖKHAN DABAK

ALBÜMÜ HİÇ YAYINLANMAMIŞ
MACERALARI İLE BAYİLERDE...

ÖZEL ÇIKARTMASIYLA
BERABER...

ÇIKTILAR!

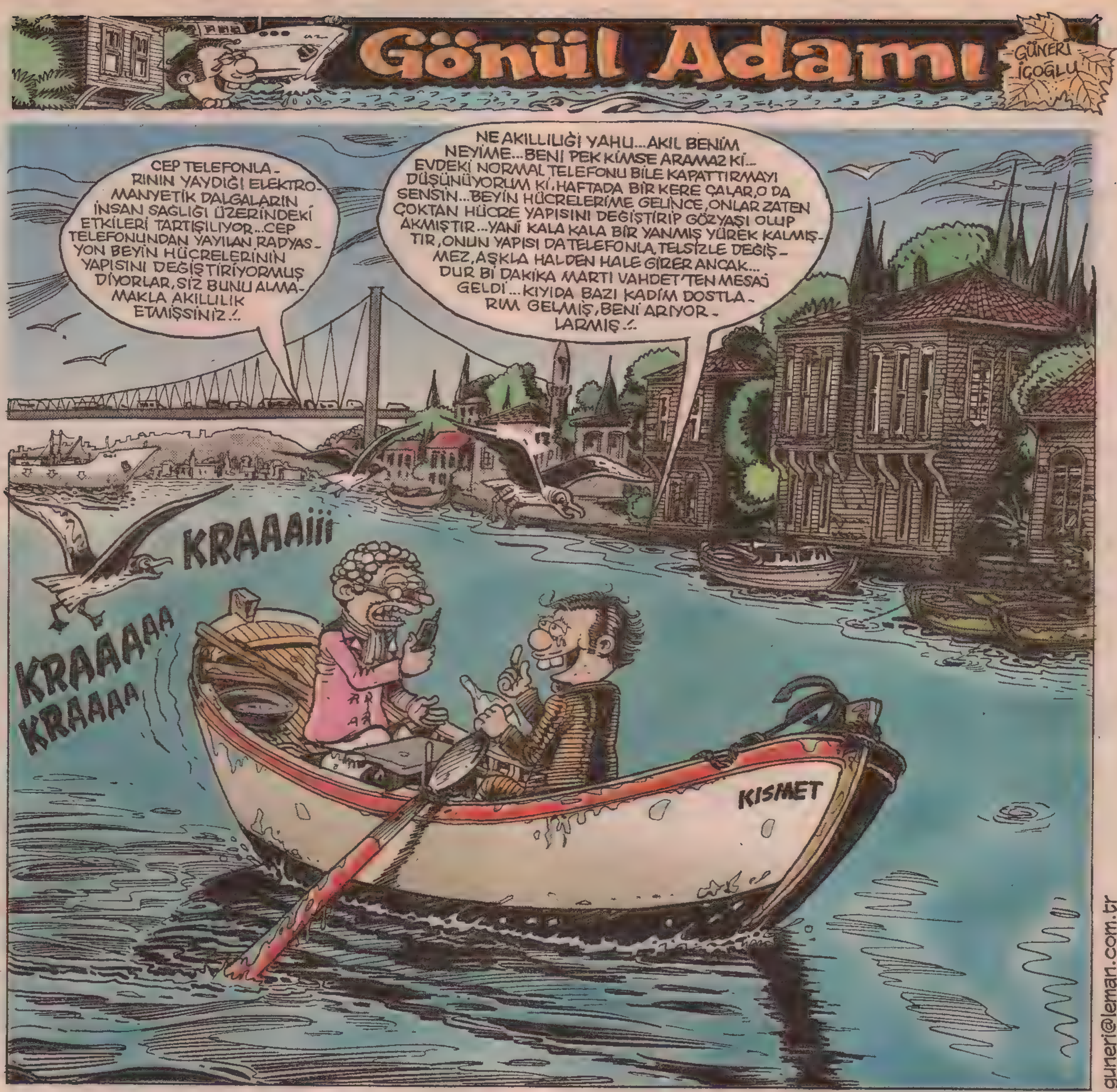
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
CEP TELEFONLARININ YAYDIĞI ELEKTROMANYETİK DALGALARIN İNSAN SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ TARTIŞILIYOR...CEP TELEFONUNDAN YAYILAN RADYASYON BEYİN HÜCRELERİNİN YAPISINI DEĞİŞTİRİYORMUŞ DİYORLAR, SİZ BUNU ALMAMAKLA AKILLILIK ETMİŞSİNİZ !..
NE AKILLILIĞI YAHU...AKIL BENİM NEYİME...BENİ PEK KİMSE ARAMAZ Kİ... EVDEKİ NORMAL TELEFONU BİLE KAPATTIRMAYI DÜŞÜNÜYORUM Kİ, HAFTADA BİR KERE ÇALAR, O DA SENSİN...BEYİN HÜCRELERİME GELİNCE, ONLAR ZATEN ÇOKTAN HÜCRE YAPISINI DEĞİŞTİRİP GÖZYAŞI OLUP AKMIŞTIR...YANİ KALA KALA BİR YANMIŞ YÜREK KALMIŞTIR, ONUN YAPISI DA TELEFONLA, TELSİZLE DEĞİŞMEZ, AŞKLA HALDEN HALE GİRER ANCAK... DUR Bİ DAKİKA MARTI VAHDET'TEN MESAJ GELDİ...KIYIDA BAZI KADİM DOSTLARIM GELMİŞ, BENİ ARIYORLARMIŞ !..
KRAAAiii
KRAAAAAA
KRAAAAA
KISMET

guneri@leman.com.tr

Manyak
79
112435 Sayı: 2002/07 - Temmuz 2002
Fiyatı: 1.500.000 TL. (KDV Dahil)
HER DERGİDE BİR TANE 26 DEĞİŞİK BELEŞ ÇIKARTMA! YAPIŞTIIR!

'ta 26 çeşit çıkartma var!

Haberiniz var mı Babuş?..

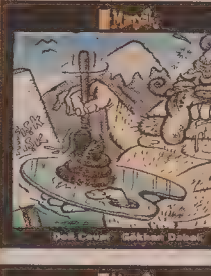
Deli Cevat · Gökhan Dabak

Zikaçu · Soner Günday

Robinson Crusoe & Cuma · Gürcan Yurt

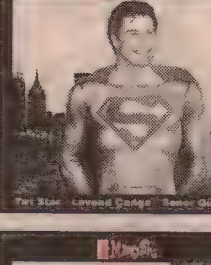
Yeni Star · Levend Çanga · Soner Günday

Galip Tekin

Zıçan Adam · Kaan Ertem

Uçak Köpek · Bahadır Boysal

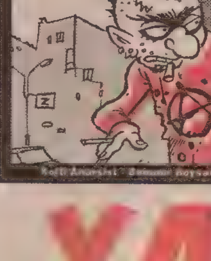
Kolli Anarşist · Bahadır Boysal

GERÇEKTEN ÇOK SICAK OLDU BU OTOBÜS YA ! SABAH BODRUM'A VARIR VARMAZ HEMEN DENİZE ATARIZ KENDİMİZİ...
BEN ŞU MUAVİNDEN KILLANDIM ABİ..!
Dedektif Şaak · Can Barslan

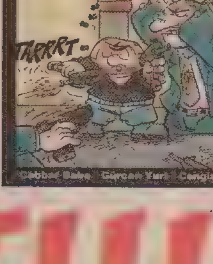

Cebbar Baba · Gürcan Yurt · Cengiz Akü

Deli Cevat · Gökhan Dabak

YAPIŞTIIIIIR!

(557) 13 Temmuz 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/28- 650.000 TL. (KDV Dahil)

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

BRUTÜSLER...

Kavun seçer gibi hepsini koklaya, elleye ayırıp partisini oluşturduğu milletvekilleri, bakanlar Ecevit'i 5'er 10'ar terkediyor... Hem de en kötü, en zor, hasta zamanında... Ecevit direniyor... Aslında yakın zamanda Ecevit'in hastalığı da bahane edilerek düğmeye basılmıştı. Programın ve hükümetin destekçisi medya, sermaye yüksek tepelerdeki kurumlar birden rüzgarı tersine döndürdü... Şimdi Ecevit'in bu direnişiyle ilgili pek çok senaryo var... Bunlardan bazıları: Ecevit iflah olmaz bir iktidar hırsına sahip... Ne pahasına olursa olsun koltuğu bırakmıyor... Ecevit çok onurlu bir direniş yapıyor. Amerika'nın Irak saldırısına sağlığı pahasına izin vermemek için içerdeki işbirlikçilerini de karşısına alarak direniyor... Hüsamettin Özkan Akdeniz'de en büyük medya patronunun yatında buluşuyor ve düğmeye basılıyor... Daha pek çok senaryo.. Siz de ekleyin veya içinden birini seçin... İktidarlar siz ne kadar titizlenseniz de hain brutüsler yaratıyor... Çözüm gerçek demokrasi...

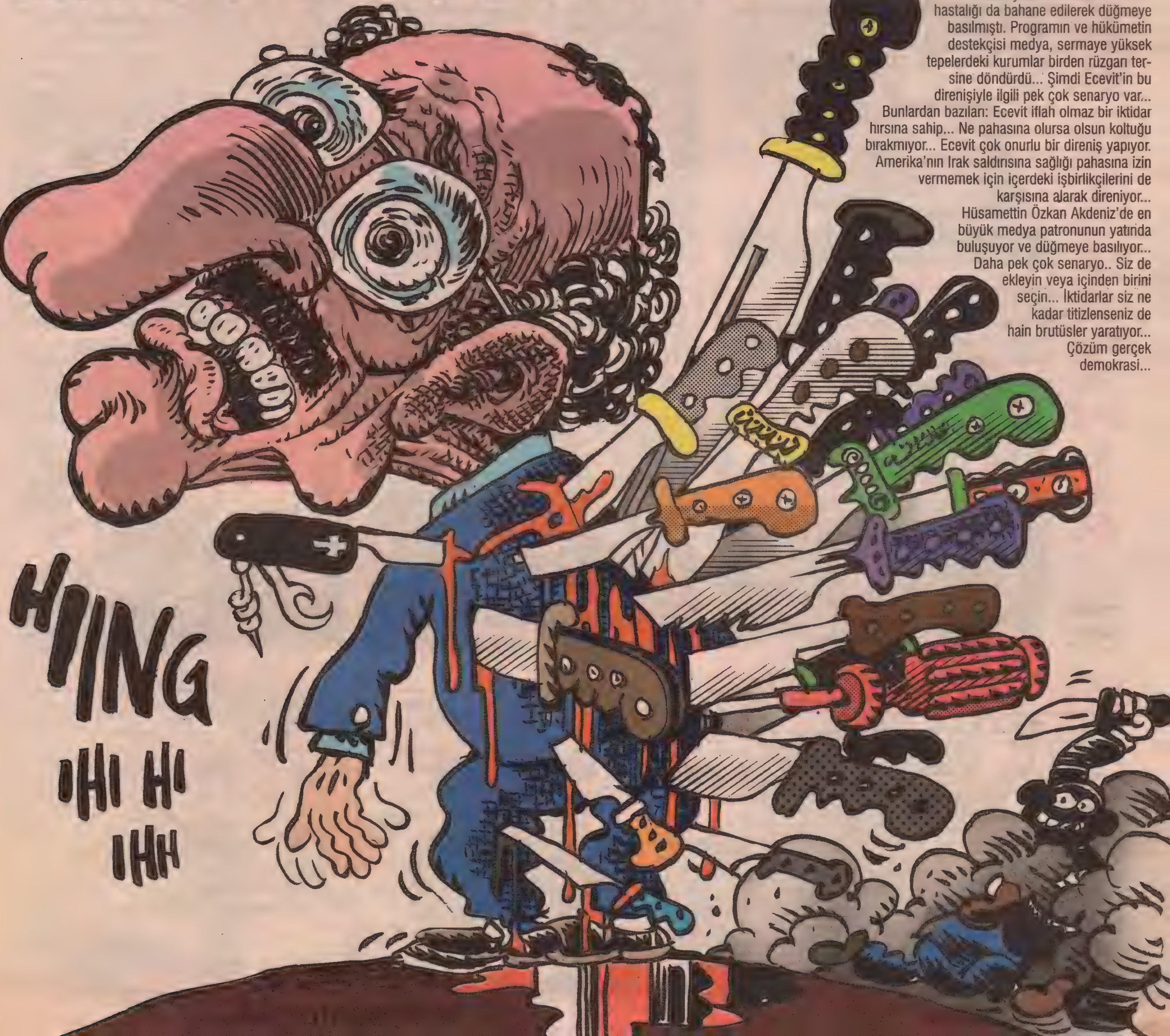

Son-tur gerilla!

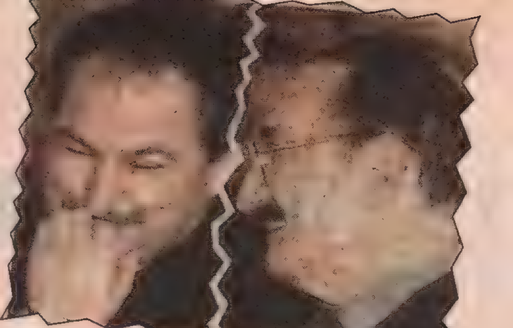

Hüsamettin Özkan, Ecevit'le görüşeceği odaya dansör günlerinden kalma bir Ça-Ça-Ça figürü yaparak girdi... Ecevit mesajı almıştı: Oğlu gibi gördüğü Hüsamettin aslında oğlu değildi ve şu an gereksiz bir cevvaliyet göstererek "Yaşlandın, yerini gençlere bırakıp çekil" diyordu... Karşılık olarak Ecevit ceketinin sağ cebinden çıkardığı güvercini Özkan'ın üzerine saldı... Eğitimli güvercin Lirik, Özkan'ı bir süre dittikten sonra, görevliler tarafından dışarı alındı...

Özkan, Ecevit'e ait belgelerin bulunduğu çantayı verirken çok duygulanmış gibi sesini titretmeye çalıştı ama tam o sırada Ecevit öksürdüğü için bu kolpa girişim heba oldu... Ecevit çantayı açıp baktı: Banka cüzdanları, 1975 yapım Halk Bankası'nın araba kumbarası, Or-An sitesindeki iki evin tapusu, Ecevit'in Saddam'dan hatıra olarak aldığı imzalı 50 Irak dinarı ve Şampiyon filminin afişinin arkasına bizzat tarafından çizilmiş Arayış dergisi taslağı...

Özkan "Sayın Başbakan, hep beraber çekilelim, hadi evlerimize gidelim" dedi... Ecevit "Nereye gideceğimi bilecek yaştayım" diye cevapladı... Özkan "Bu durumda siyasete atılmak zorundayım" dedi... Ecevit "Hadi len, ne zamandır komplo-kumpas yapıyosundur sen kimbilir" demedi ama o manada baktı... Özkan "En çok siyasette duygusallığa yer yok demenize üzüldüm... Sizinle bir sürü duygusal anımız var, bunlar botanikte mi oldu, aletli cimnastikte mi oldu" dedi ve ağladı... Ecevit'in gözleri de yaşardı ama hemen toparlayarak "Duygusallıkta da siyasete yer yoktur Nizamettin Bey" dedi, ardından da "Neler oluyor hayatta" şarkısının müziğiyle coştu:

"Çimlere basma Hüsam
Çimleri eziyorsun
Kusura bakma Hüsam
Kurnaza benziyorsun!.."

Yıkılmış gibi yapan Özkan "Zaten en başından beri sen o kadına aittin!" dedi ve hızla odayı terketti... Ecevit yine şarkı söylüyordu ama bu kez sesi hüzünlüydü:

"Yandım yandım, yandım yandım, ah ki ne yandım

Bana Bambi'den kaşarlı söyleten kadın!.."

Vedat Özdemiroğlu

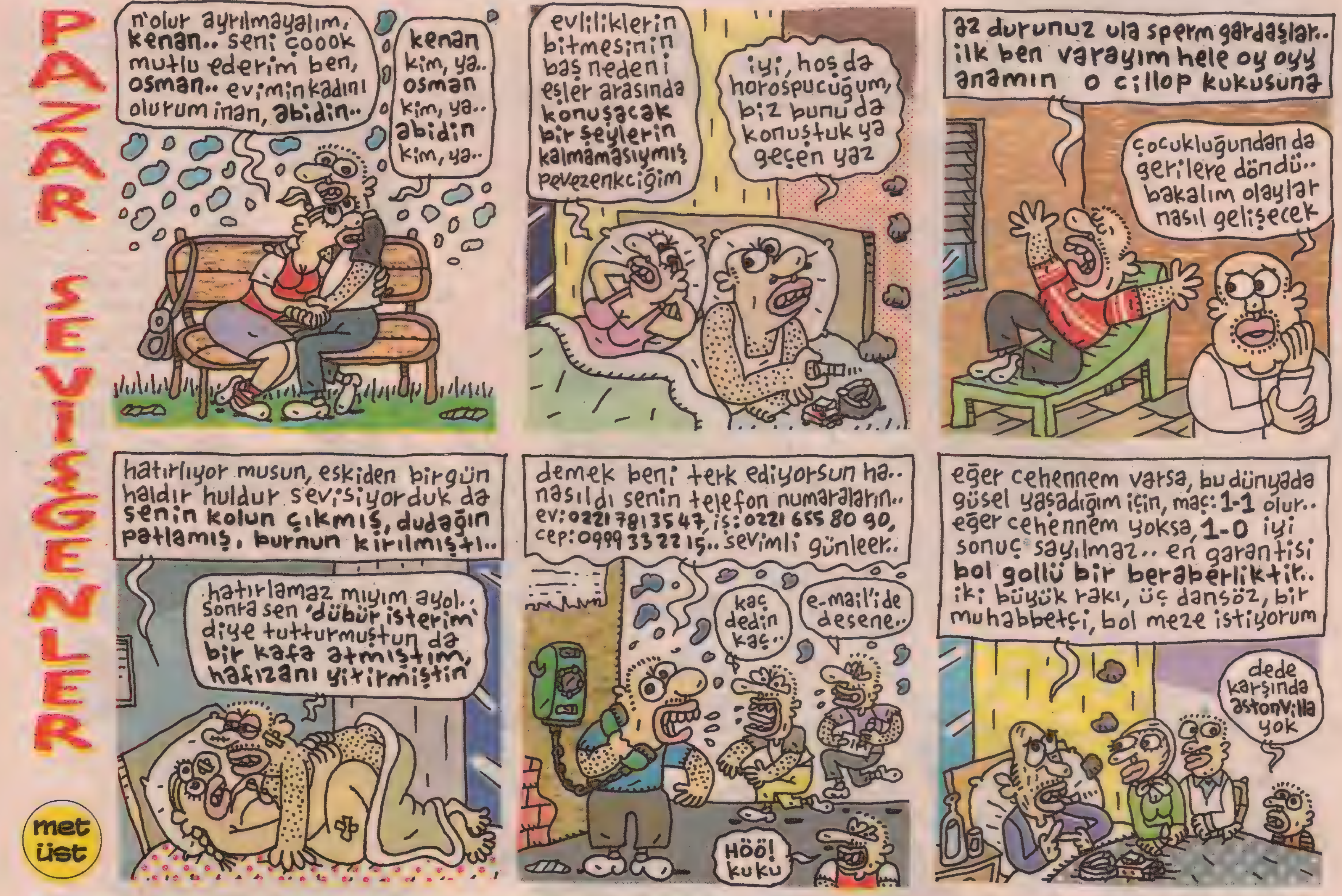
PAZAR SEVİŞGENLER
n'olur ayrılmayalım, kenan.. seni çoook mutlu ederim ben, osman.. evimin kadını olurum inan, abidin..
kenan kim, ya.. osman kim, ya.. abidin kim, ya..
evliliklerin bitmesinin baş nedeni eşler arasında konuşacak bir şeylerin kalmamasıymış pevezenkciğim
iyi, hoş da horospucuğum, biz bunu da konuştuk ya geçen yaz
az durunuz ula sperm gardaşlar.. ilk ben varayım hele oy oyy anamın o cillop kukusuna
çocukluğundan da gerilere döndü.. bakalım olaylar nasıl gelişecek
hatırlıyor musun, eskiden birgün haldır huldur sevişiyorduk da senin kolun çıkmış, dudağın patlamış, burnun kırılmıştı..
hatırlamaz mıyım ayol.. sonra sen 'dübür isterim' diye tutturmuştun da bir kafa atmıştım, hafızanı yitirmiştin
demek beni terk ediyorsun ha.. nasıldı senin telefon numaraların.. ev: 0221 781 35 47, iş: 0221 655 80 90, cep: 0999 332 215.. sevimli günleer..
kaç dedin kaç..
e-mail'i de desene..
HÖÖ! kuku
eğer cehennem varsa, bu dünyada güsel yaşadığım için, maç: 1-1 olur.. eğer cehennem yoksa, 1-0 iyi sonuç sayılmaz.. en garantisi bol gollü bir beraberliktir.. iki büyük rakı, üç dansöz, bir muhabbetçi, bol meze istiyorum
dede karşında astonvilla yok
met üst

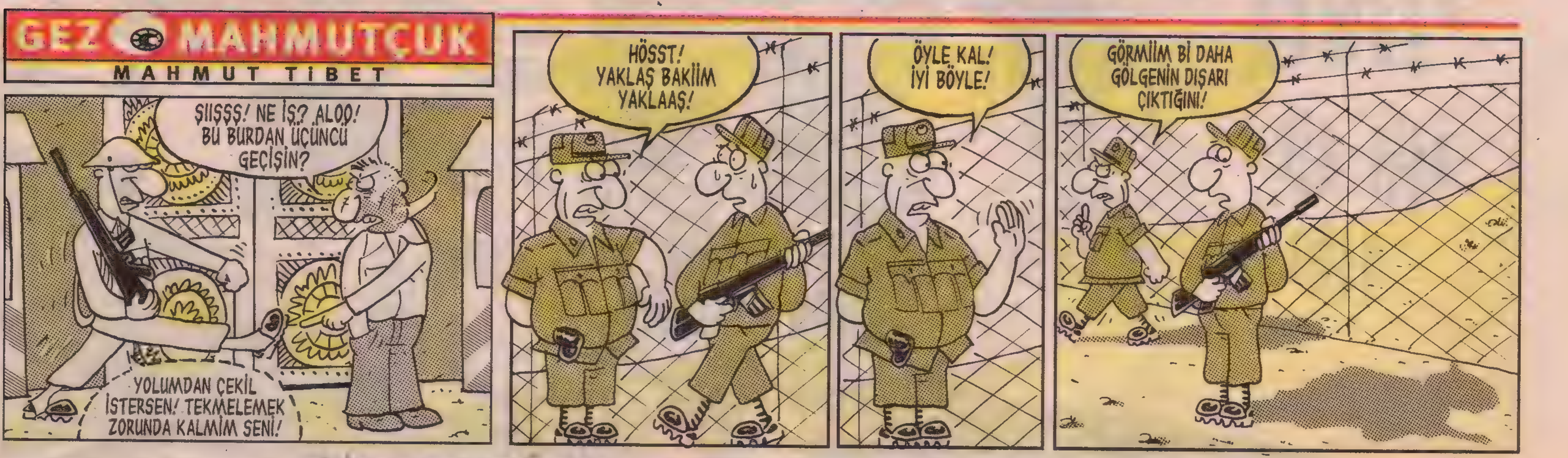
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
ŞIIŞŞŞ! NE İŞ? ALOO! BU BURDAN ÜÇÜNCÜ GEÇİŞİN?
YOLUMDAN ÇEKİL İSTERSEN! TEKMELEMEK ZORUNDA KALMİM SENİ!
HÖSST! YAKLAŞ BAKİİM YAKLAAŞ!
ÖYLE KAL! İYİ BÖYLE!
GÖRMİİM Bİ DAHA GÖLGENİN DIŞARI ÇIKTIĞINI!

işkence iddiasıyla avrupa insan hakları mahkemesine başvuranların % 10 gibi oranını çocuklar oluşturuyor...

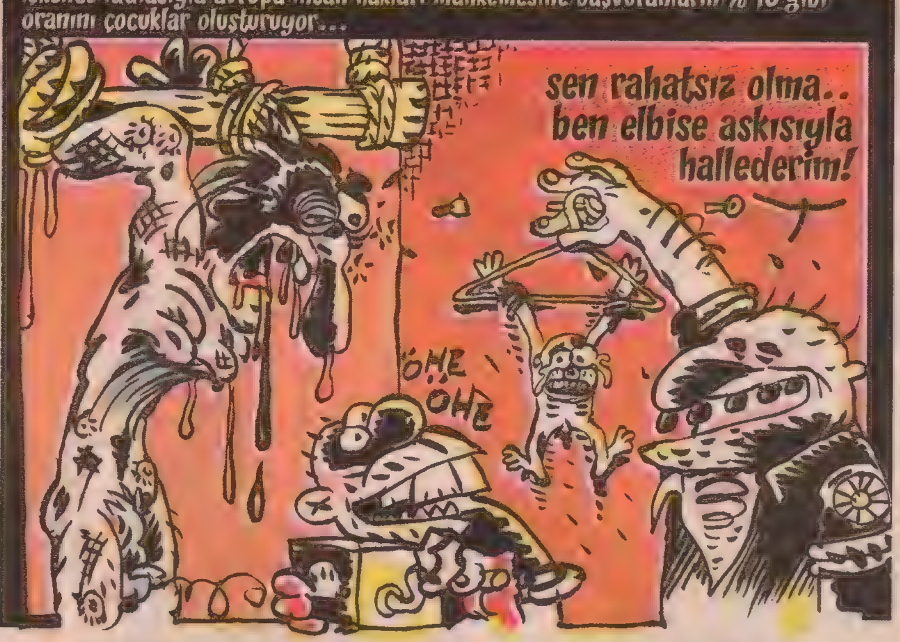
sen rahatsız olma.. ben elbise askısıyla hallederim!
ÖHE ÖHE

AKP Lideri Recep Tayyip Erdoğan ve halen İstanbul belediye başkanı olan Ali Müfit Gürtuna'ya, 2.5 trilyonluk AKBİL gelirini, partilerine yakın şirketlere aktardıkları gerekçesiyle dava açıldı.

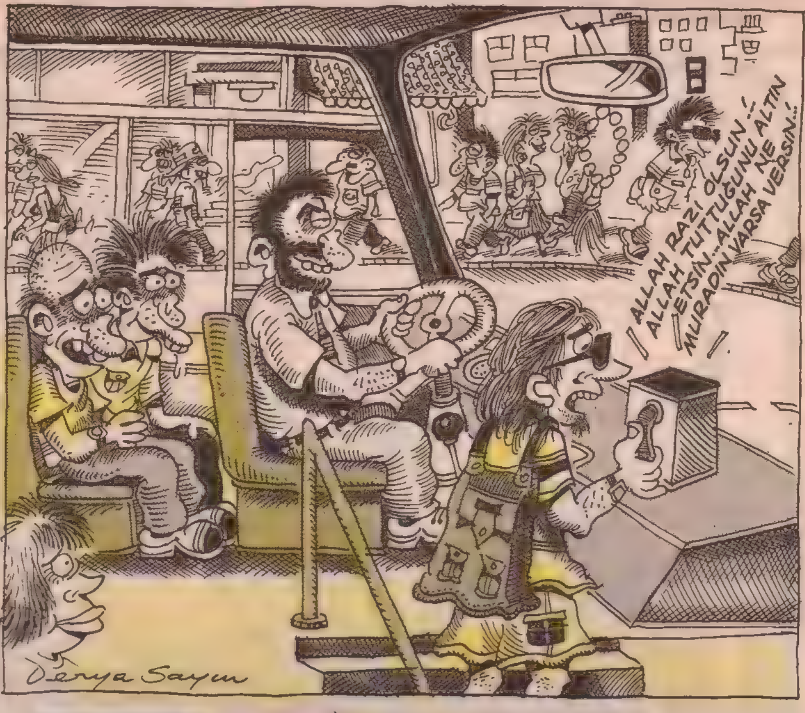
ALLAH RAZI OLSUN.! ALLAH TUTTUĞUNU ALTIN ETSİN.. ALLAH NE MURADIN VARSA VERSİN..!
Derya Sayın

Tansu Çiller'le Tayyip Erdoğan hiç üşenmedi burdan kalkıp Aydın Doğan'ın davetlisi olarak onun Almanya'da ki baskı tesislerinin açılışına gitti. Doğan'ın gazetelerinde başyazarlar dahil bu liderlerin konuşmaları ile ilgili ballı yazılar yayınladı.

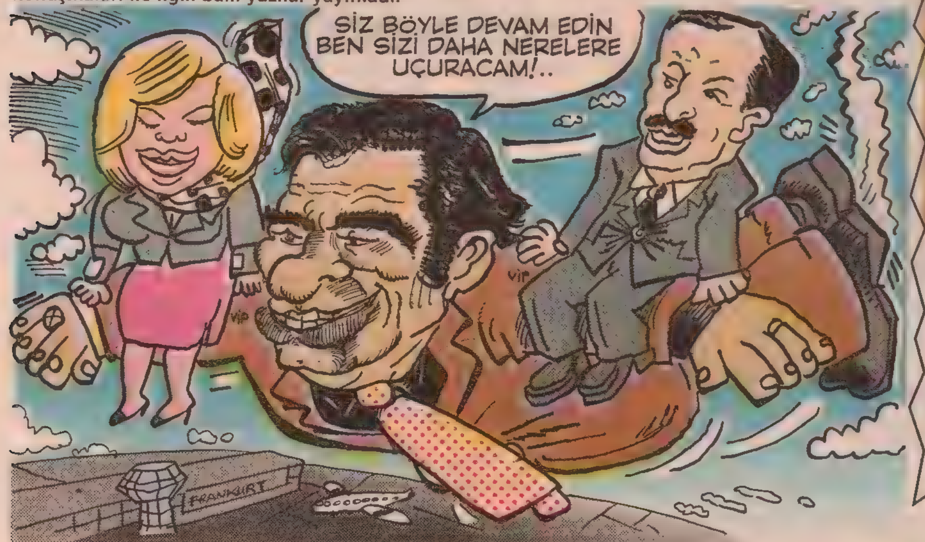
SİZ BÖYLE DEVAM EDİN BEN SİZİ DAHA NERELERE UÇURACAM!..
VIP
VIP
FRANKFURT

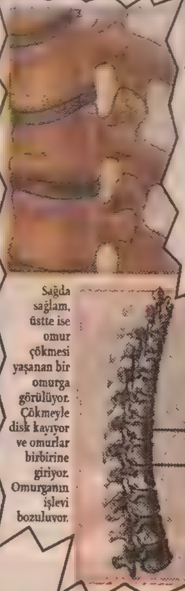
Sağda sağlam, üstte ise omur çökmesi yaşanan bir omurga görülüyor. Çökmeyle disk kayıyor ve omurlar birbirine giriyor. Omurganın işlevi bozuluyor.

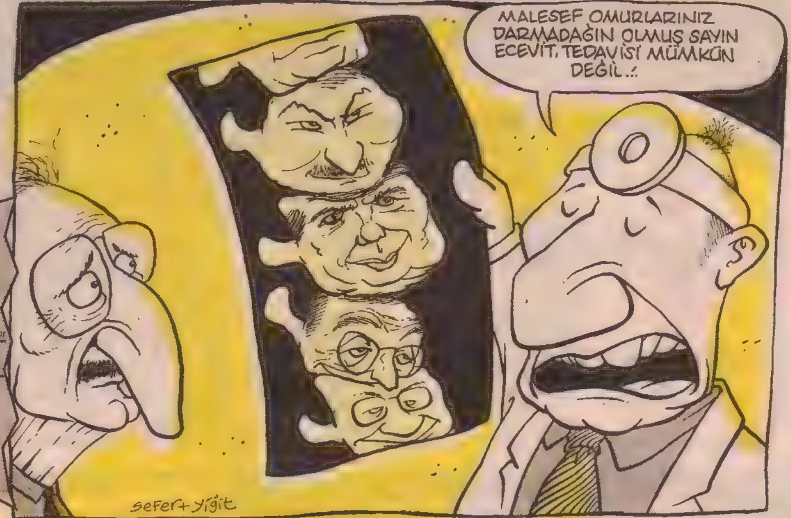
MALESEF OMURLARINIZ DARMADAĞIN OLMUŞ SAYIN ECEVİT. TEDAVİSİ MÜMKÜN DEĞİL..!
sefer+yiğit

HÜSAMETTİN ÖZKAN
medya sponsoru hain manevi evlat

FEVZİ AYYYTEKİN
oğlunun çarparak öldürdüğü yayayı yüzde 60 özürlüymüş diye suçladı memleketin çevre bakanına bak

KEMAL DERVİŞ
aktif pasif dengesi imf onaylı politikacı

DEVLET BAHÇELİ
varlığı, iç politikaya, oylara feda olsun dünya yansa umrunda diil

İMF
yiyin efendiler yiyin sıçıncaya kadar yiyin..

YEREL BASINA BASKI
amir memur sultalığı

Musevi inancının kutsal mabedi "ağlama duvarı"ından su sızmaya başladı. Radikal museviler mesih gelecek kıyamet kopacak yorumları yapmaya başladı.

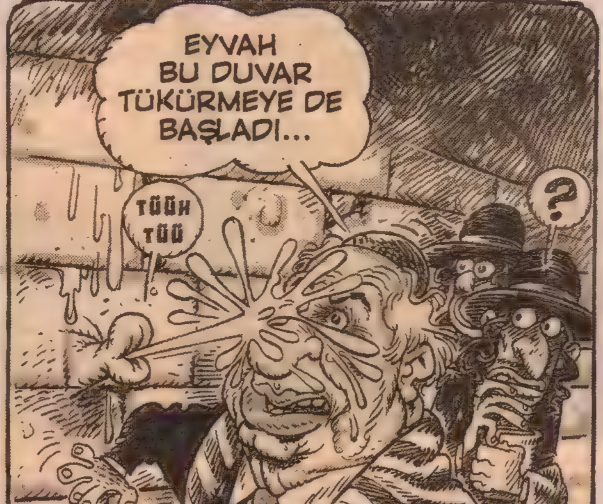
EYVAH BU DUVAR TÜKÜRMEYE DE BAŞLADI...
TÜÜH TÜÜ
?
SEFER GÜRSAN

MECLİSİN ARİTMETİĞİ

345 TOTAL ÇANLI SAYISI
300 BÜYÜK BAŞ
60 KÜÇÜK BAŞ
50 KIMIL ZARARLISI
20 DANA BURNU
15 EŞŞEK
12 YILAN
48 TARLA FARESİ
70 ADEDİ SÜLÜK
30 ADEDİ KENE
10 ADEDİ DE İNSANDAN OLUŞMAKTADIR..

BUNLARDAN 350'Sİ BİR ARAYA GELEREK BİR KOALİSYON OLUŞTURMUŞ.. BU KOALİSYON ORTAKLARINDAN BİRİNDEN 34 BAŞ CANLI KAÇMIŞTIR..

İKTİDAR SALLANMAKTA VE YENİ BİR MENCİLİS ARİTMETİĞİ İLE ÜLKE KURTARILMAYA ÇALIŞILMAKTADIR. BU PROJENİN ÇÖZÜMÜ NEDİR?

CEVAP: BU PROBLEMİN ÇÖZÜM YOKTUR. BU ARİTMETİKTEN SONUÇ ÇIKMAZ.. ÇÖZÜM SEÇİME GİDİP ARİTMETİĞİ YENİLEYİP 35 ADET OLAN İMAN EVLADININ SAYISINI ARTIRMAKTIR.

TAYAD, F tipi cezaevlerinin kaldırılması için topladığı 100 bini aşkın imzayı Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'e ulaştıramıyor. Bakan Türk, derneğin tüm randevu taleplerini geri çeviriyor.

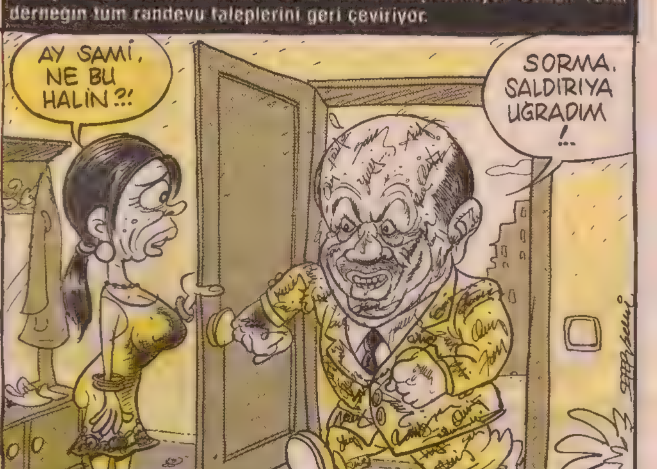
AY SAMİ, NE BU HALİN ?!
SORMA. SALDIRIYA UĞRADIM !..

DGM savcısı, Fettullah Gülen'e sempati duyduğunu söyleyen ve dünyanın en kötü 11'inde yeralan futbolcu Hakan Şükür için inceleme başlattı...

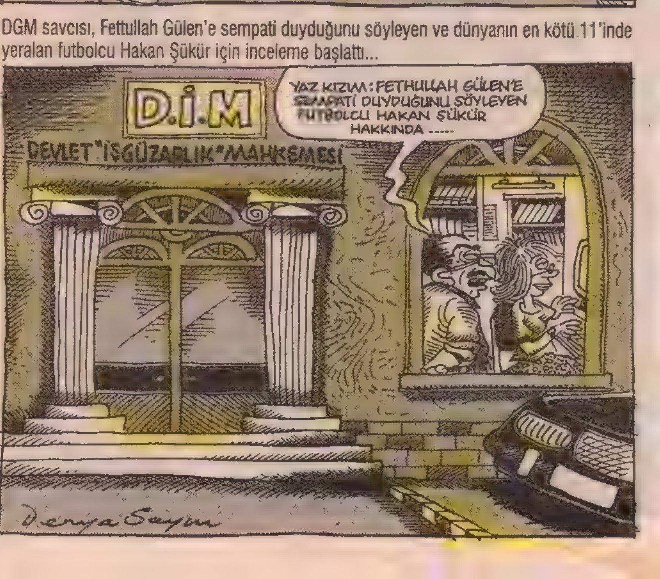
D.İ.M
DEVLET "İŞGÜZARLIK" MAHKEMESİ
YAZ KIZIM: FETHULLAH GÜLEN'E SEMPATİ DUYDUĞUNU SÖYLEYEN FUTBOLCU HAKAN ŞÜKÜR HAKKINDA .....
Derya Sayın

Afganistan'da ABD uçaklarının yanlışlıkla vurduğu düğün evinde ölen 48 kişinin yakınlarına "200" dolar tazminat ödeniyor. Oysa Amerika daha önce yanlışlıkla vurduğu 4 Kanadalı asker için 100'er bin dolar tazminat ödemişti.

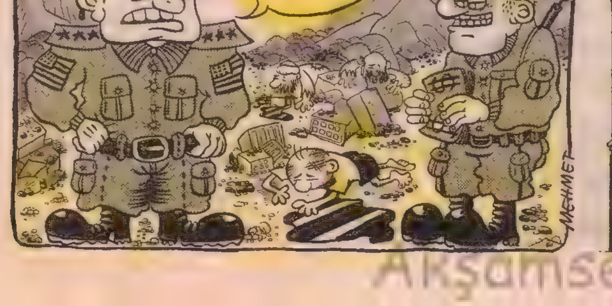
BUNUN BOYU NE, POSU NE, 200 $ FAZLA, Bİ YÜZLÜK AT YETER..!
MEHMET

Güneydoğu'nun pek çok ilinde yaşayan yurttaşlara çalışma ambargosu uygulayan Ordu Ziraat Odası, Batman, Adıyaman ve Mersin dışından gelenlere çalışma izni vermeyecekmiş...

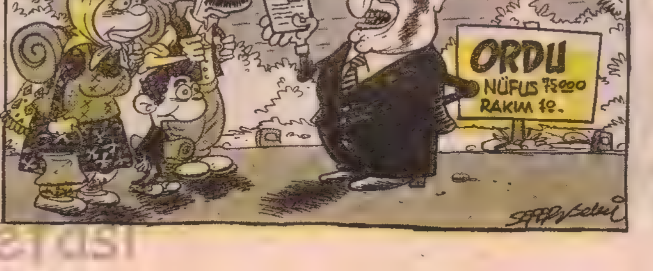
YA DEMEK DİYARBAKIRLISINIZ. "OHAL"DE SİZ FINDIK TOPLAYAMAZSINIZ..!
ORDU
NÜFUS 75000
RAKIM 10.

harala gürele

Denyo Sevgili Danyal...

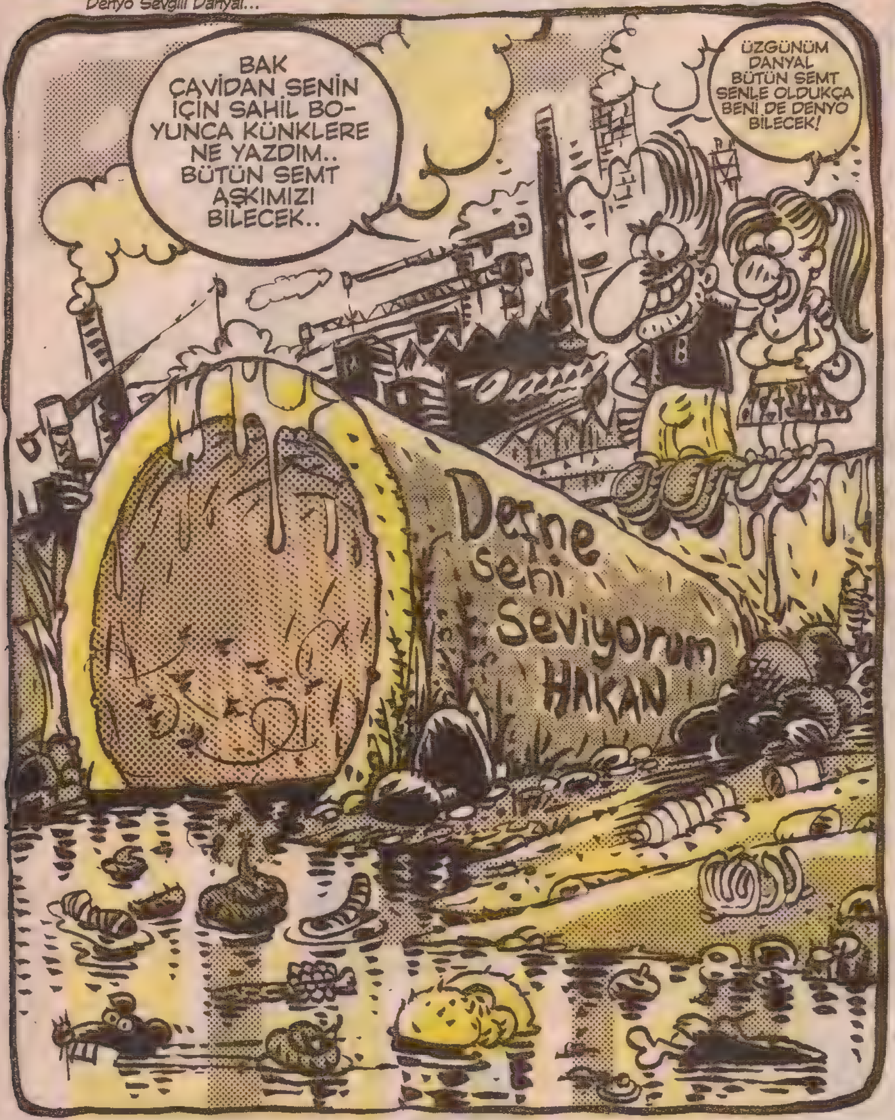
BAK ÇAVİDAN SENİN İÇİN SAHİL BOYUNCA KÜNKLERE NE YAZDIM.. BÜTÜN SEMT AŞKIMIZI BİLECEK..
ÜZGÜNÜM DANYAL BÜTÜN SEMT SENLE OLDUKÇA BENİ DE DENYO BİLECEK!
Derne seni Seviyorum HAKAN

Sooon pişmaaanlık neye yarar.. Serseri Seyhan ve Behice öğretmen!

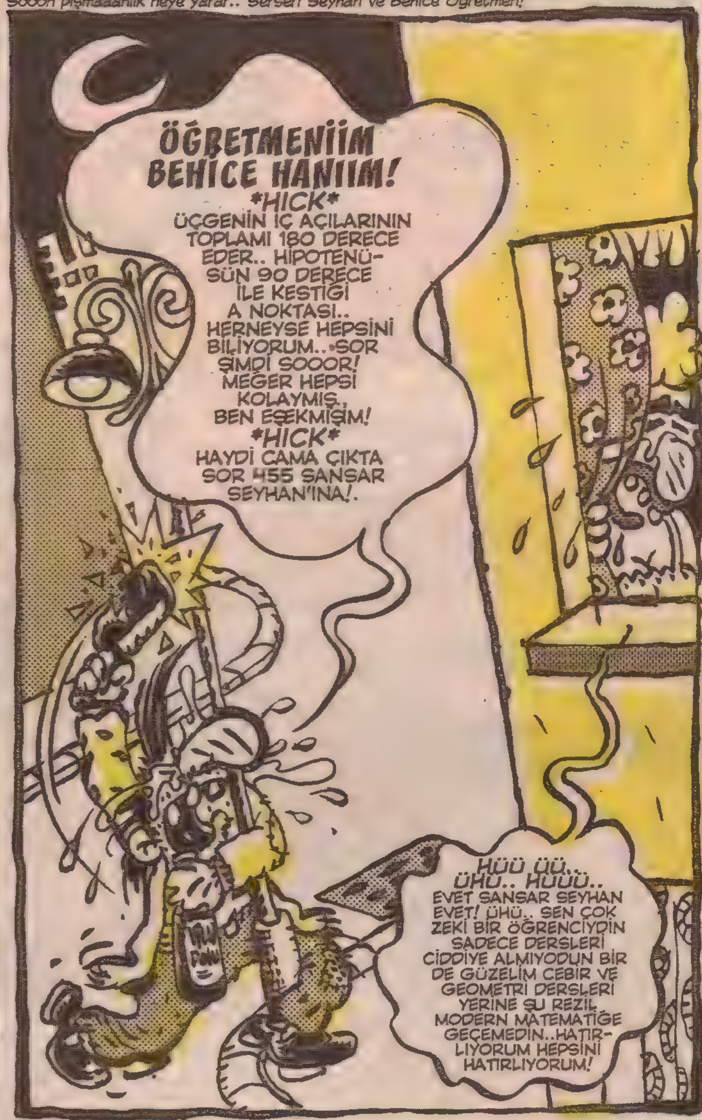
ÖĞRETMENİİM BEHİCE HANIIM! *HICK* ÜÇGENİN İÇ AÇILARININ TOPLAMI 180 DERECE EDER.. HİPOTENÜSÜN 90 DERECE İLE KESTİĞİ A NOKTASI.. HERNEYSE HEPSİNİ BİLİYORUM.. SOR ŞİMDİ SOOOR! MEĞER HEPSİ KOLAYMIŞ, BEN EŞEKMİŞİM! *HICK* HAYDİ CAMA ÇIKTA SOR 455 SANSAR SEYHAN'INA!.
HÜÜ ÜÜ.. ÜHÜ.. HÜÜÜ.. EVET SANSAR SEYHAN EVET! ÜHÜ.. SEN ÇOK ZEKİ BİR ÖĞRENCİYDİN SADECE DERSLERİ CİDDİYE ALMIYODUN BİR DE GÜZELİM CEBİR VE GEOMETRİ DERSLERİ YERİNE ŞU REZİL MODERN MATEMATİĞE GEÇEMEDİN..HATIRLIYORUM HEPSİNİ HATIRLIYORUM!

İlişkiler Dünyası

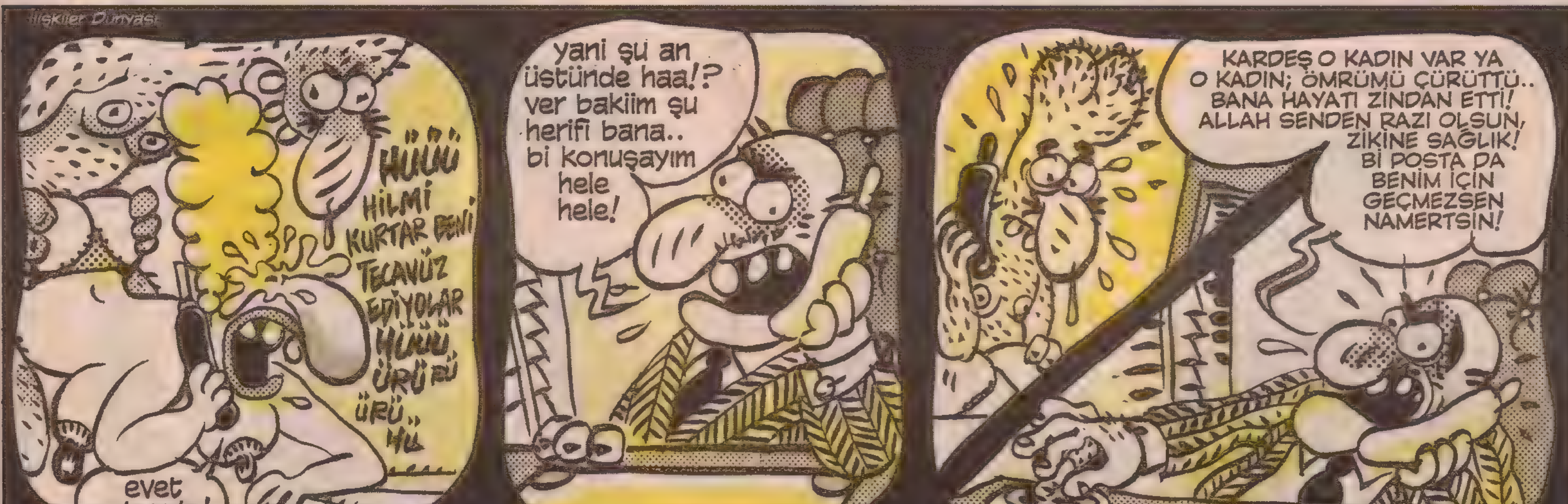
HÜÜÜ HİLMİ KURTAR BENİ TECAVÜZ EDİYOLAR HÜÜÜ ÜRÜ RÜ ÜRÜ.. HÜ
evet burda!
yani şu an üstünde haa!? ver bakiim şu herifi bana.. bi konuşayım hele hele!
KARDEŞ O KADIN VAR YA O KADIN; ÖMRÜMÜ ÇÜRÜTTÜ.. BANA HAYATI ZİNDAN ETTİ! ALLAH SENDEN RAZI OLSUN, ZİKİNE SAĞLIK! Bİ POSTA DA BENİM İÇİN GEÇMEZSEN NAMERTSİN!
esp: dr murat

Hava 40 derece nem %90'larda Belgrad piknik alanlarında gördüğüm hayatın çizdiği bir karikatür..

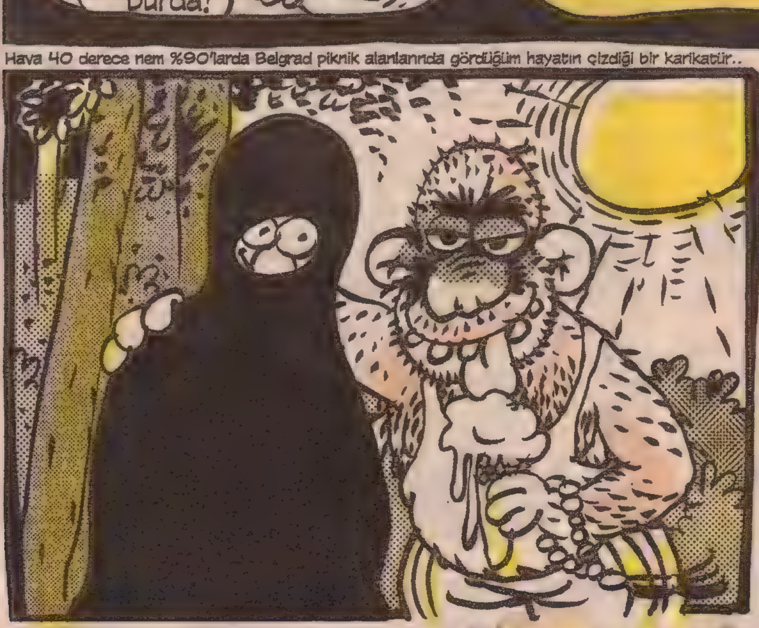

Babalar ve Oğulları...

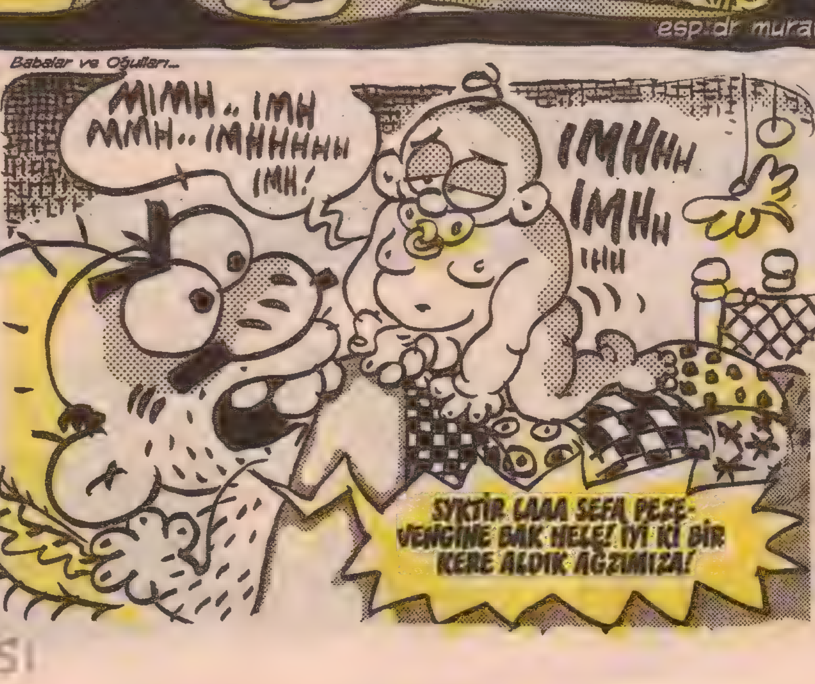
MIMH.. IMH MMH.. IMHHHHH IMH!
IMHHH IMHH IHH
SYKTİR LAAA SEFA PEZEVENGİNE BAK HELE! İYİ Kİ BİR KERE ALDIK AĞZIMIZA!

Açık Büfe

met üst

sit-com türü
ilişkiler
revaçta..
hüzünler
kahkahalar
konserve

yeni **idare**
şekli'miz:
aburiyet
cuburiyet

millet **açlık**
sınırı'ndaysa
bu kadar çöpü
kim üretiyor

şişman
olsak da
sıska
kalsak da
hepimiz
vakit
obezi'yiz

denemediğim
deneyim
kalmadı
deneyimin-
deyim
artık

ilgisiz
ilgililer
ilgilileniyor
bizim ile

aptallık öylesine
pompalanıyor ki
azıcık zeka
göstermek
müstehcen ve
beyin frikiki
sayılıyor

kendi işini
kendin yap
özne'den
kâr edersin

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

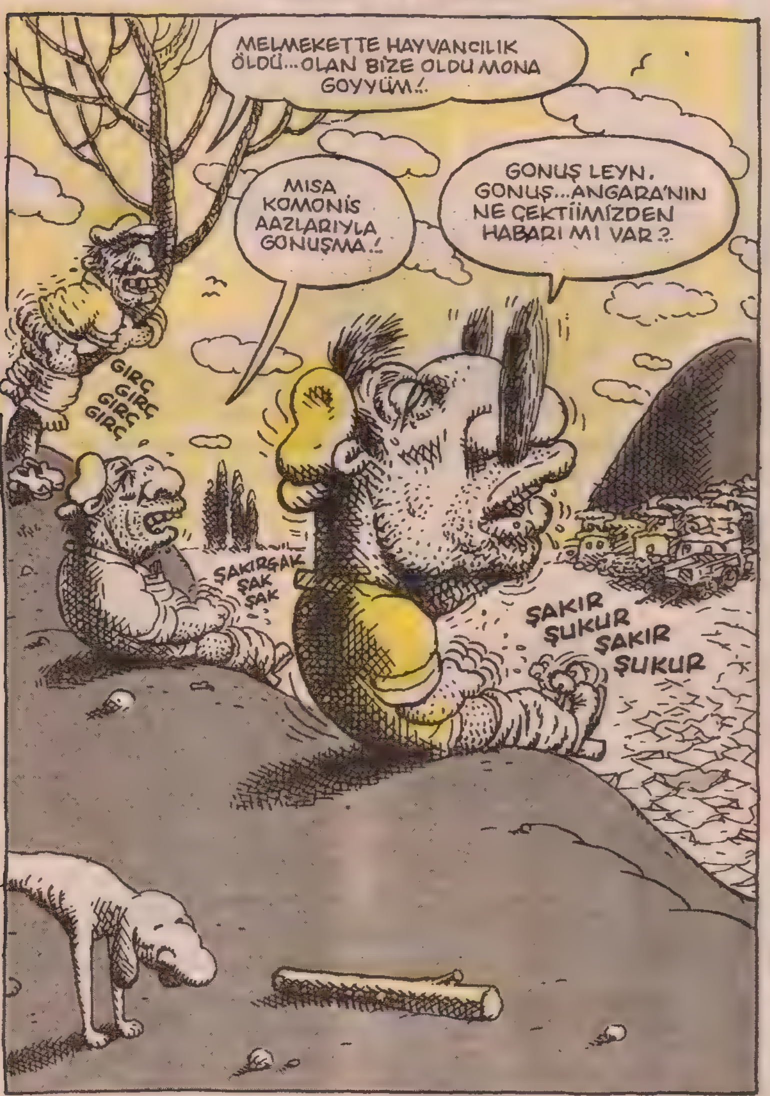
MELMEKETTE HAYVANCILIK ÖLDÜ...OLAN BİZE OLDU MONA GOYYÜM!..
MISA KOMONİS AAZLARIYLA GONUŞMA!..
GONUŞ LEYN. GONUŞ...ANGARA'NIN NE ÇEKTİİMİZDEN HABARI MI VAR?..
GIRÇ GIRÇ GIRÇ GIRÇ
ŞAKIRGAK ŞAK ŞAK
ŞAKIR ŞUKUR ŞAKIR ŞUKUR

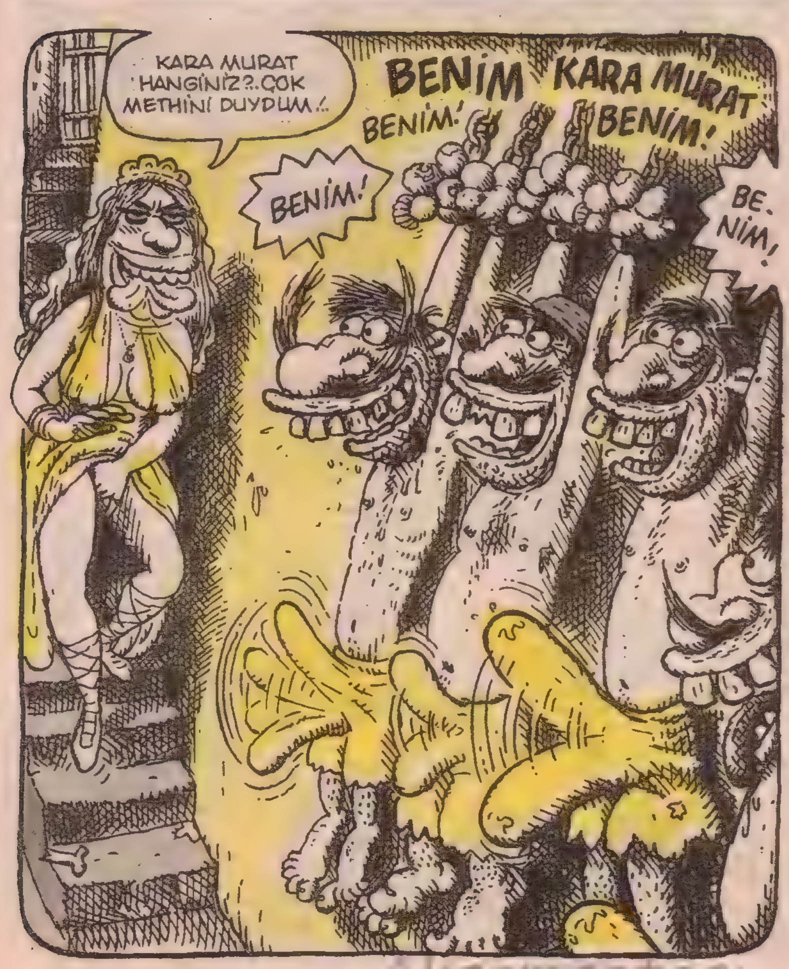
KARA MURAT HANGİNİZ?..ÇOK METHİNİ DUYDUM!..
BENİM
KARA MURAT
BENİM!
BENİM!
BENİM!
BENİM!

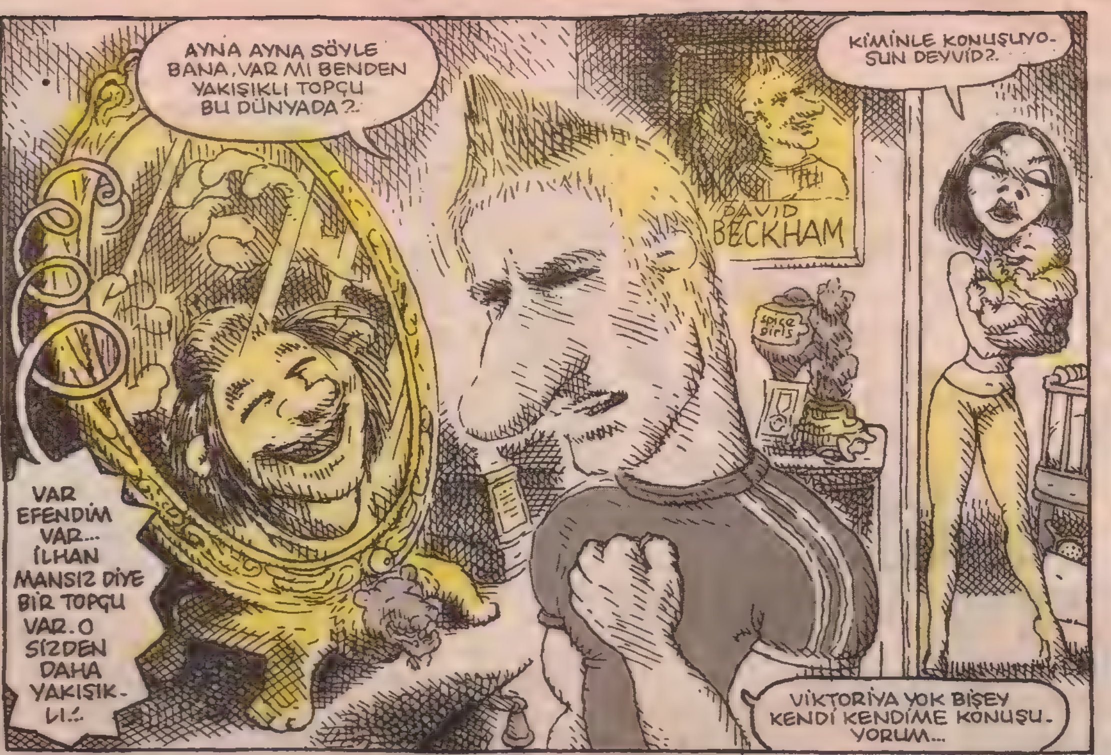
AYNA AYNA SÖYLE BANA, VAR MI BENDEN YAKIŞIKLI TOPÇU BU DÜNYADA?..
KİMİNLE KONUŞUYOSUN DEYVİD?..
DAVID BECKHAM
spice girls
VAR EFENDİM VAR... İLHAN MANSIZ DİYE BİR TOPÇU VAR. O SİZDEN DAHA YAKIŞIKLI!..
VİKTORİYA YOK BİŞEY KENDİ KENDİME KONUŞUYORUM...

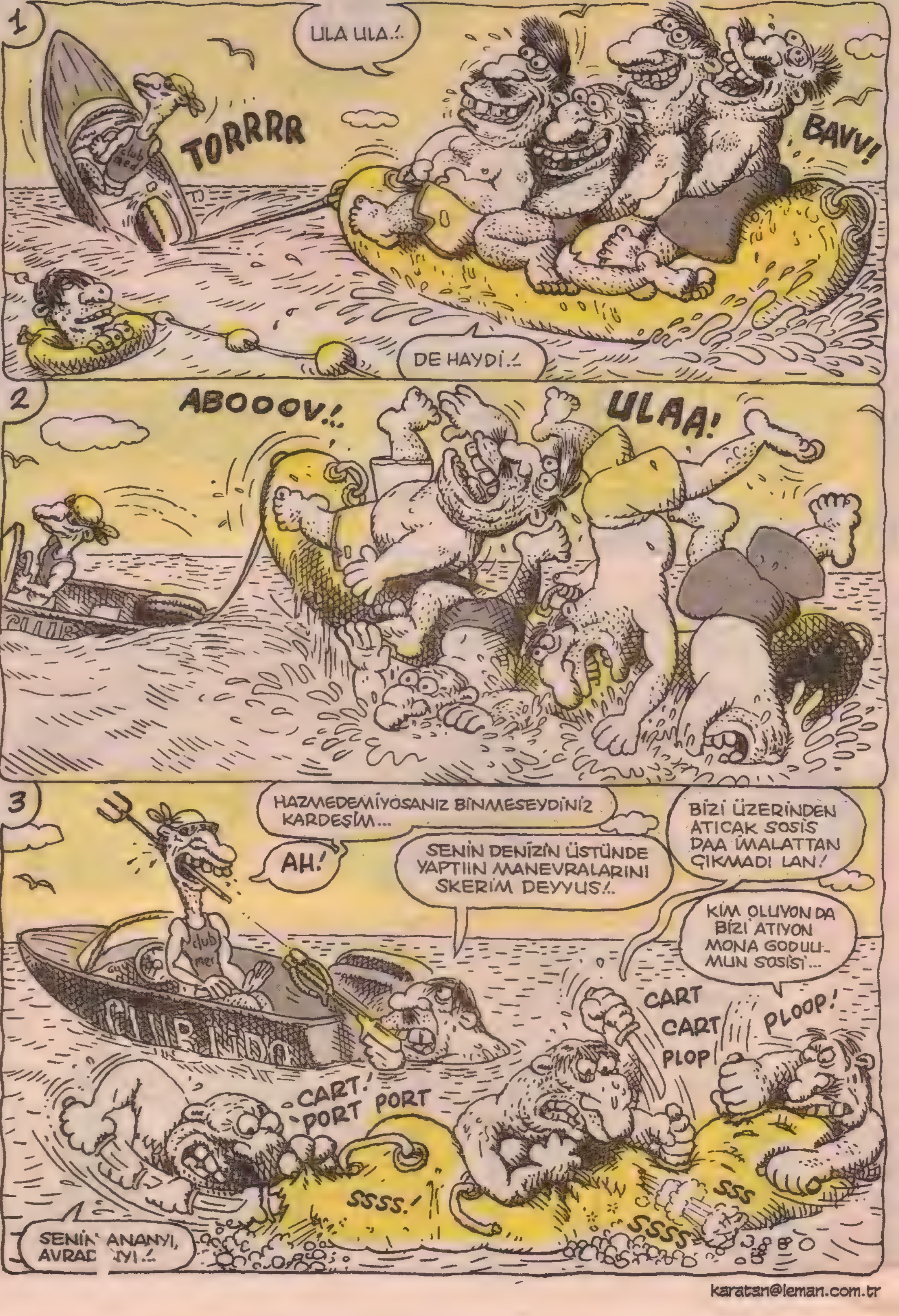
1
ULA ULA!..
TORRRR
BAVV!
DE HAYDİ!..
2
ABOOOV!..
ULAA!
3
HAZMEDEMİYOSANIZ BİNMESEYDİNİZ KARDEŞİM...
AH!
SENİN DENİZİN ÜSTÜNDE YAPTIIN MANEVRALARINI SKERİM DEYYUS!..
BİZİ ÜZERİNDEN ATICAK SOSİS DAA İMALATTAN ÇIKMADI LAN!
KİM OLUYON DA BİZİ ATIYON MONA GODUMUN SOSİSİ...
CART CART PLOP
PLOOP!
CART! PORT PORT
SSSS.!
SSS
SSSS
SENİN ANANYI, AVRADINYI!..

karatan@leman.com.tr

Akşamsetası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

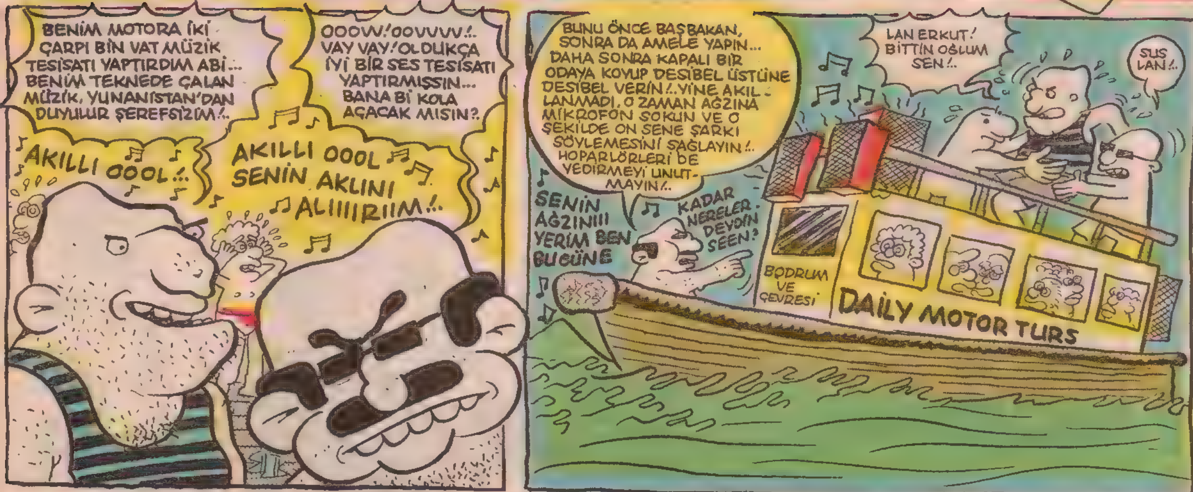
BENİM MOTORA İKİ ÇARPI BİN VAT MÜZİK TESİSATI YAPTIRDIM ABİ... BENİM TEKNEDE ÇALAN MÜZİK, YUNANİSTAN'DAN DUYULUR ŞEREFSİZİM!..
OOOW!OOVUVV!.. VAY VAY!OLDUKÇA İYİ BİR SES TESİSATI YAPTIRMIŞSIN... BANA Bİ KOLA AÇACAK MISIN?.
AKILLI OOOL!..
AKILLI OOOL SENİN AKLINI ALIIIIRIIM!..
BUNU ÖNCE BAŞBAKAN, SONRA DA AMELE YAPIN... DAHA SONRA KAPALI BİR ODAYA KOYUP DESİBEL ÜSTÜNE DESİBEL VERİN!..YİNE AKILLANMADI, O ZAMAN AĞZINA MİKROFON SOKUN VE O ŞEKİLDE ON SENE ŞARKI SÖYLEMESİNİ SAĞLAYIN!.. HOPARLÖRLERİ DE YEDİRMEYİ UNUTMAYIN!..
LAN ERKUT! BİTTİN OĞLUM SEN!..
SUS LAN!..
SENİN AĞZINIII YERİM BEN BUGÜNE
KADAR NERELER DEYDIN SEEN?
BODRUM VE ÇEVRESİ
DAILY MOTOR TURS

HAİN EVLAT ÖKKEŞ!

Can Barslan

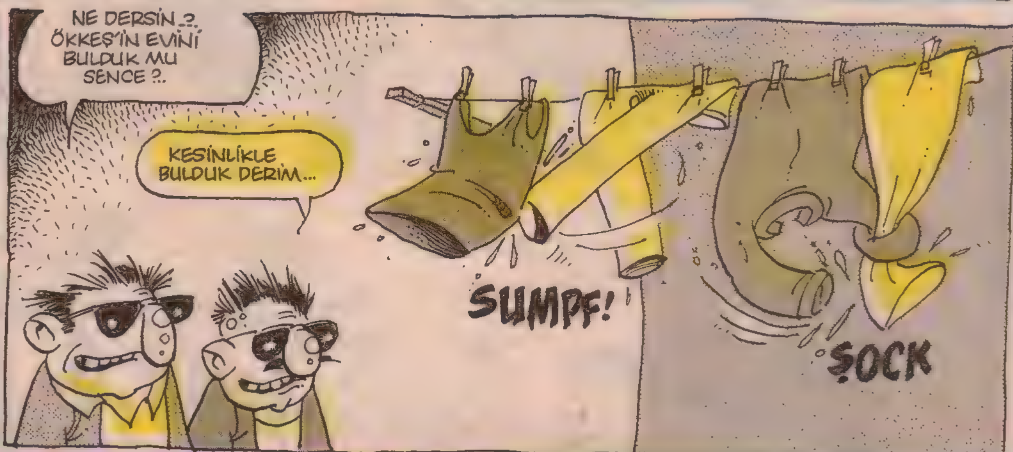
NE DERSİN ?. ÖKKEŞ'İN EVİNİ BULDUK MU SENCE ?..
KESİNLİKLE BULDUK DERİM...
SUMPF!
ŞOCK

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

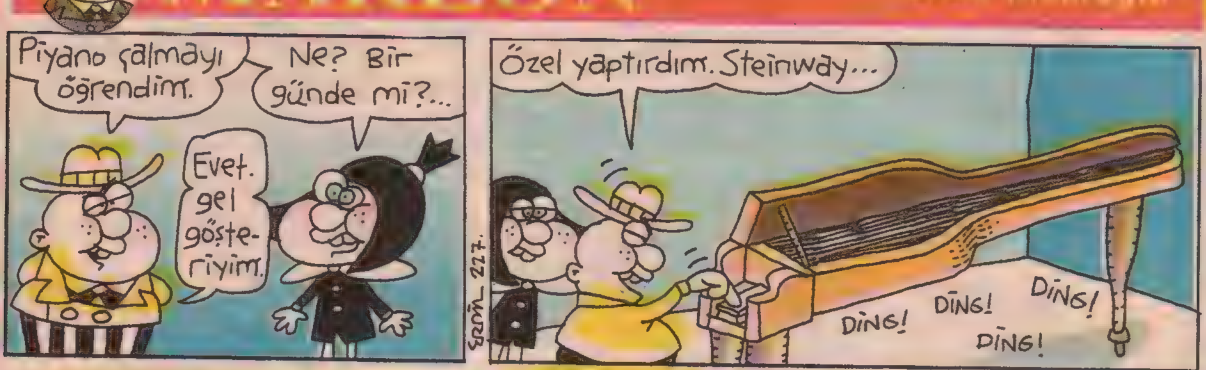
Piyano çalmayı öğrendim.
Ne? Bir günde mi?...
Evet. gel göstериyim.
Özel yaptırdım. Steinway...
DİNG!
DİNG!
DİNG!
DİNG!

ERDENER ABİ

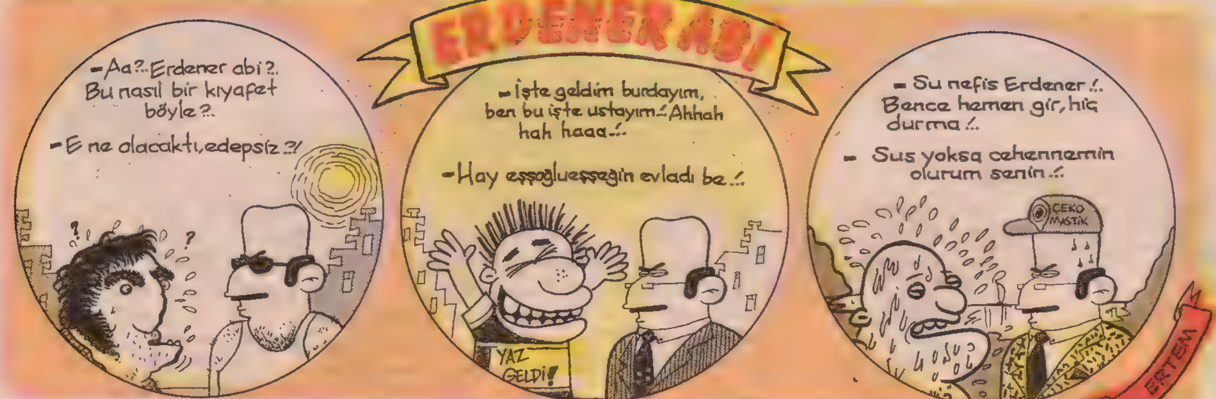
-Aa?..Erdener abi?.. Bu nasıl bir kıyafet böyle?..
-E ne olacaktı, edepsiz ?!
-İşte geldim burdayım, ben bu işte ustayım!.Ahhah hah haaa!..
-Hay eşşoğlueşşeğin evladı be!..
YAZ GELDİ!
-Şu nefis Erdener!.. Bence hemen gir, hiç durma!..
-Sus yoksa cehennemin olurum senin!..
ÇEKO MASTİK

K. ERTEM

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

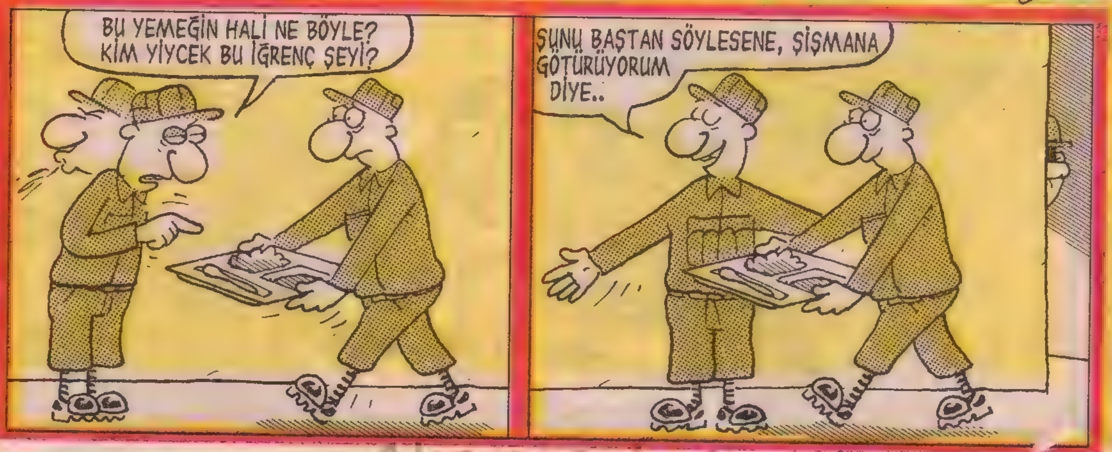
BU YEMEĞİN HALİ NE BÖYLE? KİM YİYCEK BU İĞRENÇ ŞEYİ?
ŞUNU BAŞTAN SÖYLESENE, ŞİŞMANA GÖTÜRÜYORUM DİYE..

PANTOLON

METİN FİDAN

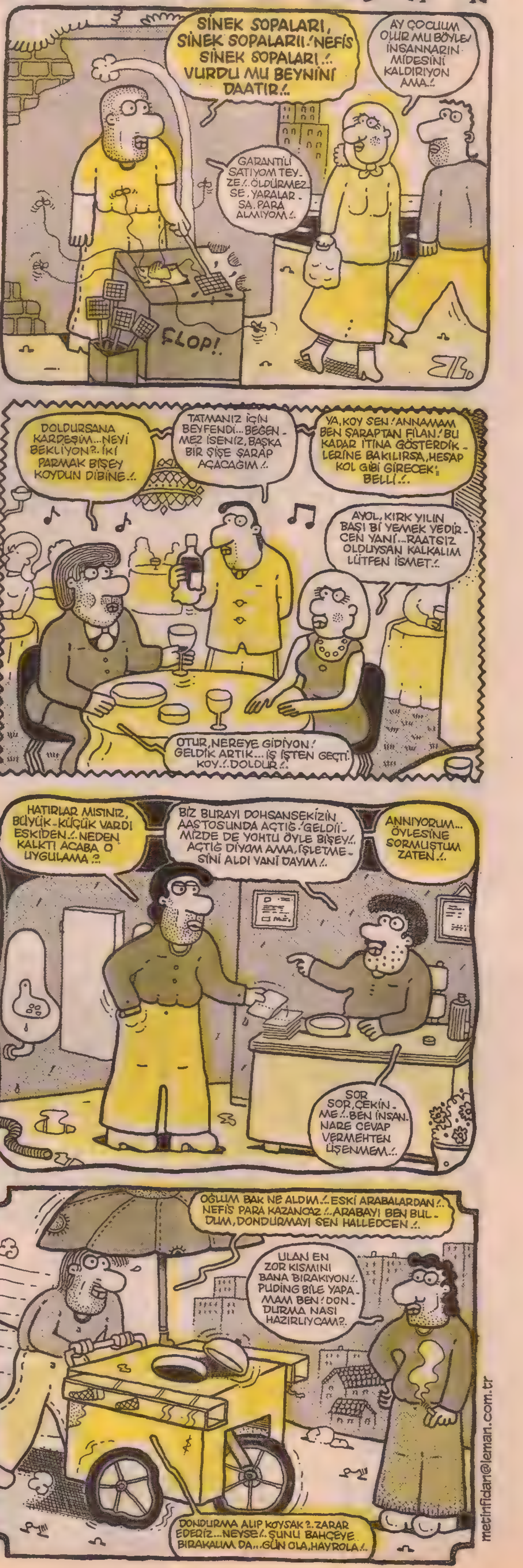
SİNEK SOPALARI, SİNEK SOPALARII!NEFİS SİNEK SOPALARI!.. VURDU MU BEYNİNİ DAATIR!..
AY ÇOCUUM OLUR MU BÖYLE! İNSANNARIN MİDESİNİ KALDIRIYON AMA!.
GARANTİLİ SATIYOM TEYZE!..ÖLDÜRMEZSE, YARALARSA, PARA ALMIYOM!..
FLOP!.
DOLDURSANA KARDEŞİM...NEYİ BEKLİYON?..İKİ PARMAK BİŞEY KOYDUN DİBİNE!..
TATMANIZ İÇİN BEYFENDİ...BEĞENMEZ İSENİZ, BAŞKA BİR ŞİŞE ŞARAP AÇACAĞIM!..
YA, KOY SEN!ANNAMAM BEN ŞARAPTAN FİLAN!BU KADAR İTİNA GÖSTERDİKLERİNE BAKILIRSA, HESAP KOL GİBİ GİRECEK; BELLİ!..
AYOL, KIRK YILIN BAŞI Bİ YEMEK YEDİRCEN YANİ...RAATSIZ OLDUYSAN KALKALIM LÜTFEN İSMET!..
OTUR, NEREYE GİDİYON! GELDİK ARTIK... İŞ İŞTEN GEÇTİ. KOY!..DOLDUR!..
HATIRLAR MISINIZ, BÜYÜK-KÜÇÜK VARDI ESKİDEN!..NEDEN KALKTI ACABA O UYGULAMA ?..
BİZ BURAYI DOHSANSEKİZİN AASTOSUNDA AÇTIĞ!GELDİİMİZDE DE YOHTU ÖYLE BİŞEY!.. AÇTIĞ DİYOM AMA, İŞLETMESİNİ ALDI YANİ DAYIM!..
ANNIYORUM... ÖYLESİNE SORMUŞTUM ZATEN!..
SOR SOR, ÇEKİNME!..BEN İNSANNARE CEVAP VERMEHTEN ÜŞENMEM!..
OĞLUM BAK NE ALDIM!..ESKİ ARABALARDAN!.. NEFİS PARA KAZANCAZ!..ARABAYI BEN BULDUM, DONDURMAYI SEN HALLEDCEN!..
ULAN EN ZOR KISMINI BANA BIRAKIYON!.. PUDİNG BİLE YAPAMAM BEN!DONDURMA NASI HAZIRLIYCAM?.
DONDURMA ALIP KOYSAK?..ZARAR EDERİZ...NEYSE!..ŞUNU BAHÇEYE BIRAKALIM DA...GÜN OLA, HAYROLA!..

metinfidan@leman.com.tr

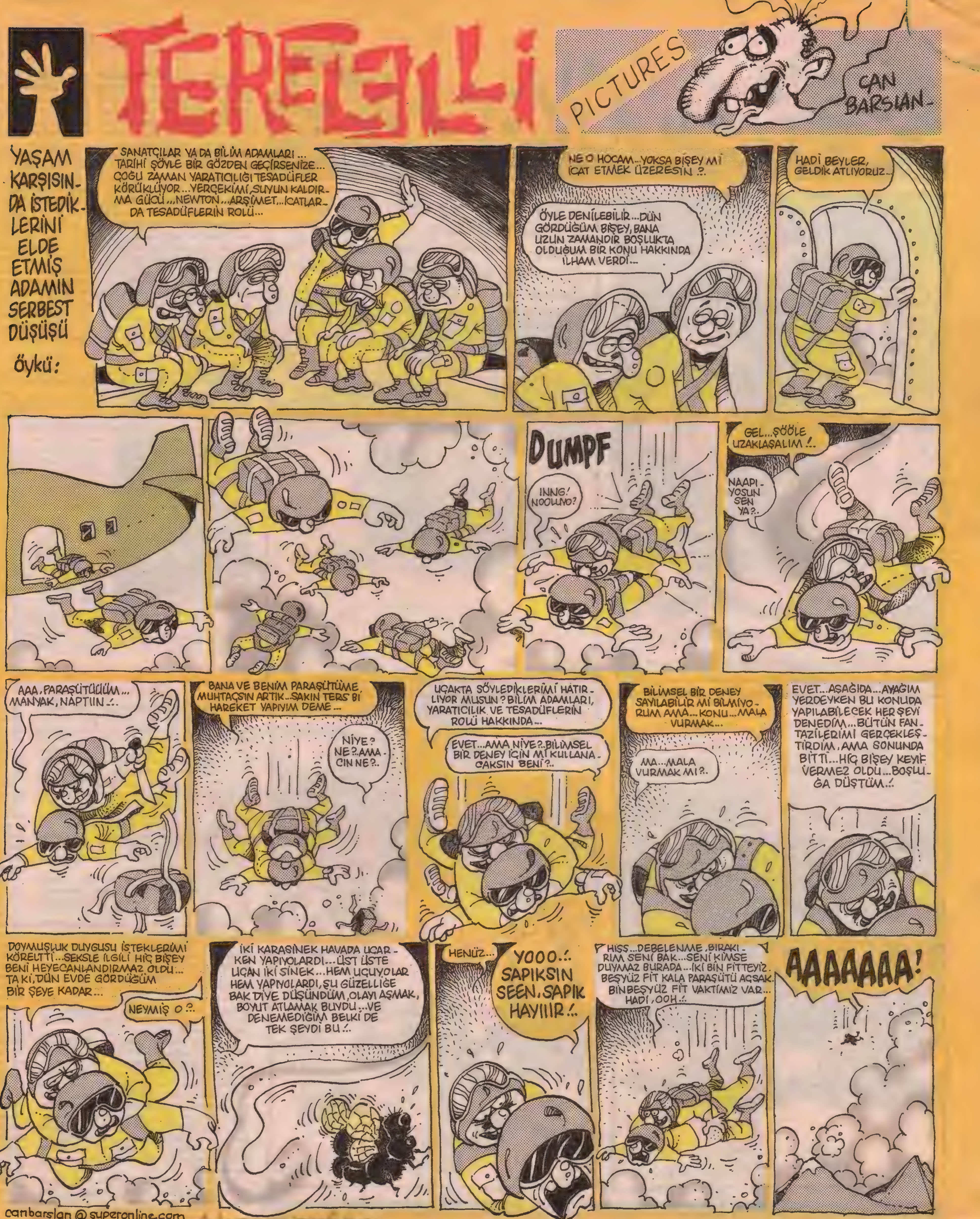
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
YAŞAM KARŞISINDA İSTEDİKLERİNİ ELDE ETMİŞ ADAMIN SERBEST DÜŞÜŞÜ
öykü:
SANATÇILAR YA DA BİLİM ADAMLARI ... TARİHİ ŞÖYLE BİR GÖZDEN GEÇİRSENİZE... ÇOĞU ZAMAN YARATICILIĞI TESADÜFLER KÖRÜKLÜYOR...YERÇEKİMİ,SUYUN KALDIRMA GÜCÜ...NEWTON...ARŞİMET...İCATLARDA TESADÜFLERİN ROLÜ...
NE O HOCAM...YOKSA BİŞEY Mİ İCAT ETMEK ÜZERESİN ?.
ÖYLE DENİLEBİLİR...DÜN GÖRDÜĞÜM BİŞEY, BANA UZUN ZAMANDIR BOŞLUKTA OLDUĞUM BİR KONU HAKKINDA İLHAM VERDİ...
HADİ BEYLER, GELDİK ATLIYORUZ...
DUMPF
INNG! NOOLUYO?
GEL...ŞÖÖLE UZAKLAŞALIM !..
NAAPIYOSUN SEN YA?..
AAA, PARAŞÜTÜÜÜM... MANYAK, NAPTIIN !..
BANA VE BENİM PARAŞÜTÜME MUHTAÇSIN ARTIK...SAKIN TERS Bİ HAREKET YAPIYIM DEME ...
NİYE? NE?.AMACIN NE?..
UÇAKTA SÖYLEDİKLERİMİ HATIRLIYOR MUSUN? BİLİM ADAMLARI, YARATICILIK VE TESADÜFLERİN ROLÜ HAKKINDA...
EVET...AMA NİYE?.BİLİMSEL BİR DENEY İÇİN Mİ KULLANACAKSIN BENİ?..
BİLİMSEL BİR DENEY SAYILABİLİR Mİ BİLMİYORUM AMA...KONU...MALA VURMAK...
MA...MALA VURMAK MI?.
EVET...AŞAĞIDA...AYAĞIM YERDEYKEN BU KONUDA YAPILABİLECEK HER ŞEYİ DENEDİM...BÜTÜN FANTAZİLERİMİ GERÇEKLEŞTİRDİM, AMA SONUNDA BİTTİ...HİÇ BİŞEY KEYİF VERMEZ OLDU...BOŞLUĞA DÜŞTÜM.!.
DOYMUŞLUK DUYGUSU İSTEKLERİMİ KÖRELTTİ...SEKSLE İLGİLİ HİÇ BİŞEY BENİ HEYECANLANDIRMAZ OLDU... TA Kİ, DÜN EVDE GÖRDÜĞÜM BİR ŞEYE KADAR...
NEYMİŞ O ?.
İKİ KARASİNEK HAVADA UÇARKEN YAPIYOLARDI...ÜST ÜSTE UÇAN İKİ SİNEK...HEM UÇUYOLAR HEM YAPIYOLARDI, ŞU GÜZELLİĞE BAK DİYE DÜŞÜNDÜM, OLAYI AŞMAK, BOYUT ATLAMAK BUYDU...VE DENEMEDİĞİM BELKİ DE TEK ŞEYDİ BU.!.
HENÜZ...
YOOO.!. SAPIKSIN SEEN, SAPIK HAYIIIR.!.
HISS...DEBELENME, BIRAKIRIM SENİ BAK...SENİ KİMSE DUYMAZ BURADA...İKİ BİN FİTTEYİZ. BEŞYÜZ FİT KALA PARAŞÜTÜ AÇSAK. BİNBEŞYÜZ FİT VAKTİMİZ VAR... HADİ, OOH.!.
AAAAAAA!

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

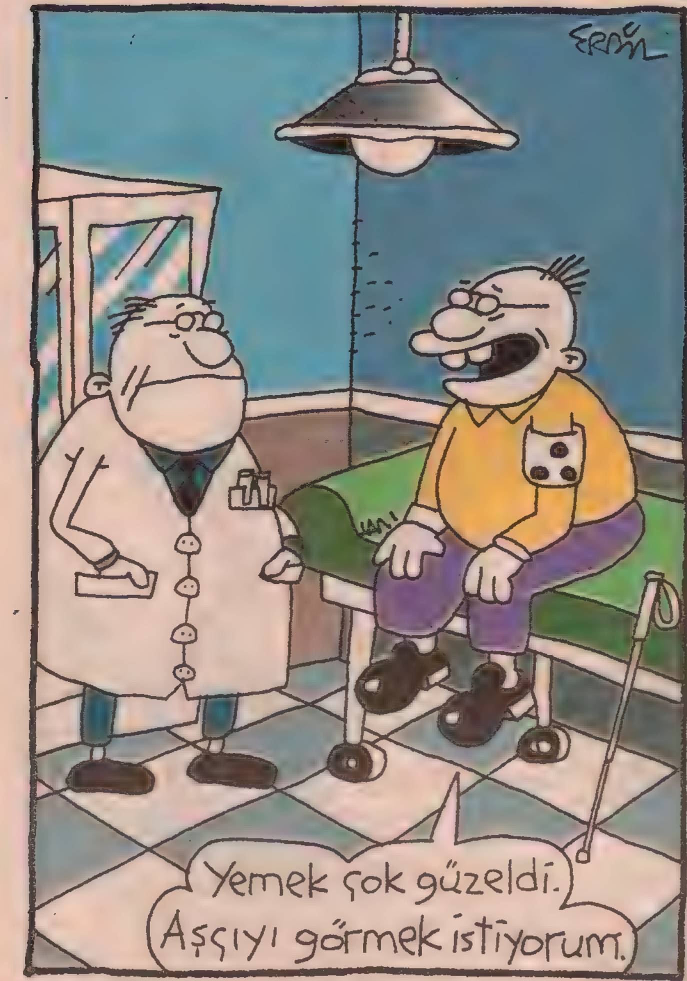
ERDİL
Yemek çok güzeldi. Aşçıyı görmek istiyorum.

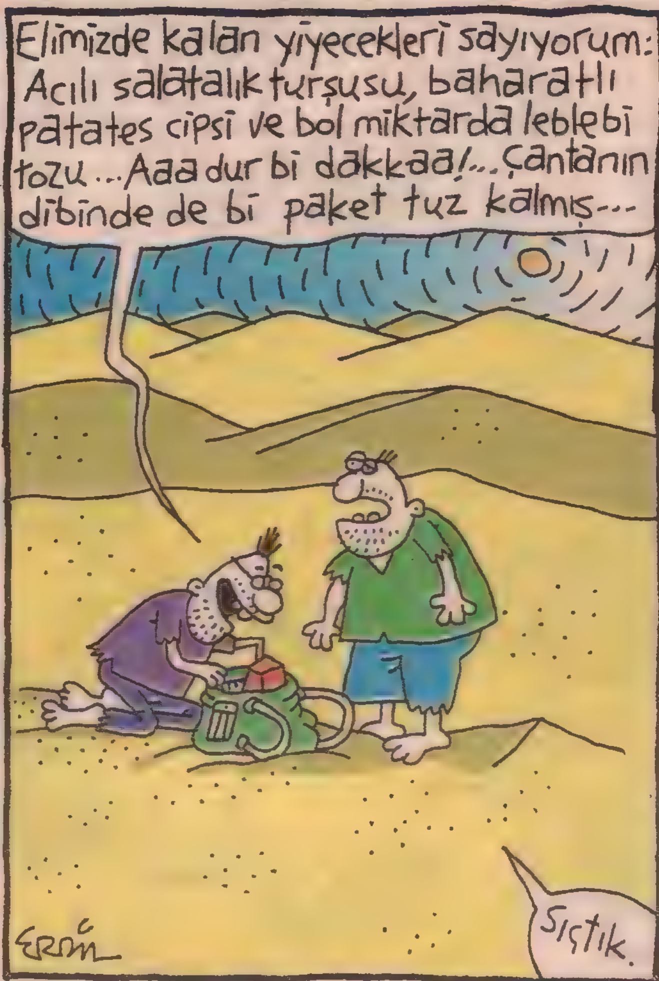
Elimizde kalan yiyecekleri sayıyorum: Acılı salatalık turşusu, baharatlı patates cipsi ve bol miktarda leblebi tozu...Aaa dur bi dakkaa!...Çantanın dibinde de bi paket tuz kalmış...
Sıçtık.
ERDİL

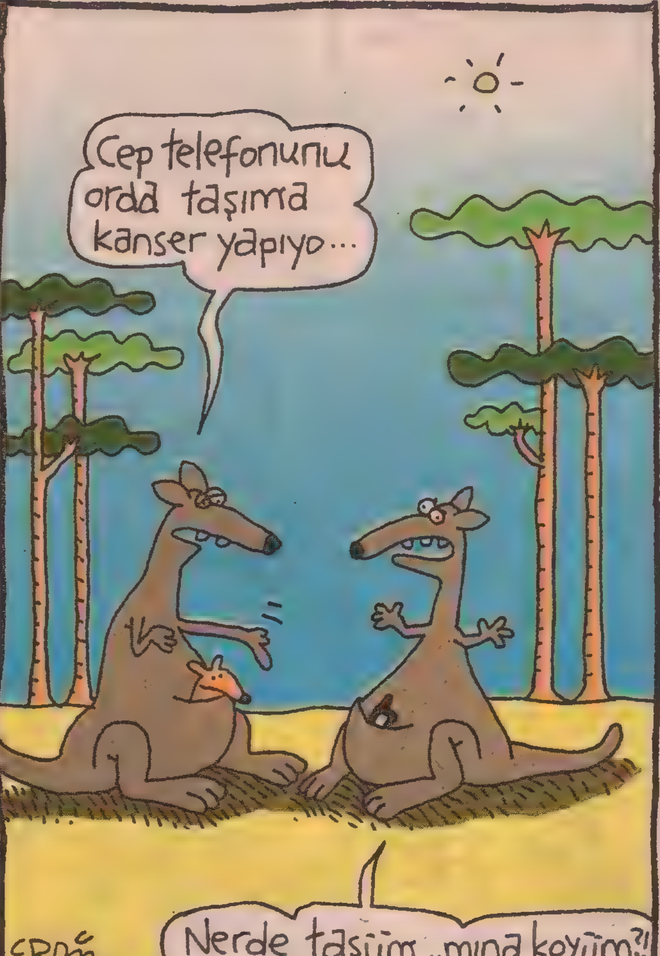
Cep telefonunu orda taşıma kanser yapıyo...
Nerde taşiim ..mına koyiim?!
ERDİL

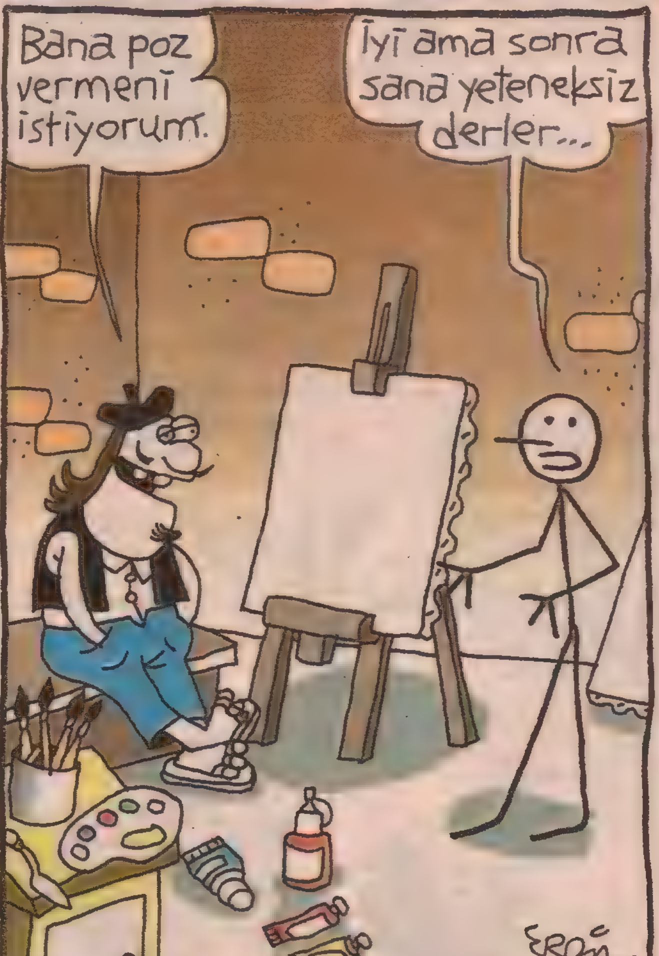
Bana poz vermeni istiyorum.
İyi ama sonra sana yeteneksiz derler...
ERDİL

erdil yaşaroğlu

43. AKŞEHİR NASREDDİN HOCA

Akşehir'de düzenlenen **43.Uluslararası Nasreddin Hoca** şenliğine gitmek için **Gülmece Treni** Haydarpaşa'dan hareket ettiğinde senelerdir tren yolculuğu yapmamış bizler **(Tuncay ve ben)** şaşkın şaşkın klimalı,lüks koltuklu vagonu inceliyor ve Demir yollarının kalitesini ne kadar artırmış olduğunu aramızda konuşuyorduk.Birisi bunun özel bir tren olduğunu ve Kültür Bakanlığı ile Ulaştırma Bakanlığı'nın ortak girişimleri sonucu bu şenlik için özel olarak tahsis edildiği bilgisini vermesiyle bizi kendimize getirdi. Akşehir'e vardığımızda yöre halkının bizi Türk Milli takımının Taksim'de karşılanmasına benzer bir şekilde karşılaması gerçekten görülmeye değerdi.Senelerdir Nasreddin Hoca Şenliği yapan Akşehir'liler kaldığımız süre boyunca son derece misafirperver davrandılar.Yeni yapılan Huzurevi konuklara tahsis edildi ve biz de daha bu yaşımızda Huzurevi'nde kalma fırsatını yakaladık.Ertesi gün göle maya çalma töreni yapılacaktı.Bu seneki temsili Nasreddin Hoca, **Halit Akçatepe** idi.Aslında ş
önemli anı olan göle maya çal
görmek için Tuncay ve ben ço
yollara düşmüştük ama izdihamdan ne hocanın göle maya çalmasını ne de hocanın kendisini göremedik.Bu sene Akşehir gölündeki balık sayısının azalmasından dolayı göle yoğurtla birlikte bereket getirsin diye birkaç da alabalık atıldı ancak bunlar da yüzemeyip çamura saplandı.Şenlik yürüyüşünden evvel Ankara'dan bir Bakan'ın gelmesi ortalıkta bir anda Mersedes,koruma ve jandarma
sayısının artmasına neden old
olsa keyifleri kaçırdı.Ayrıca şen
maları için kürsüye çıkanlarda
nın icraatlarını(!) anlatmalarının
ne alakasının olduğunu anlaya
nun dişinda yoğun bir programı

Na
tan

• •

43. Nasreddin Hoca Şenliği'de, Akşehir'de, Akşehir'lilerde hoştu. Çocuklarımızla iyi vakit geçirdik. Mizahçı babaların çocuklarının zihnine Nasreddin Hoca pek güzel işledi... Akşehir yemyeşil dağların ortasında ovaya kurulmuş şirin bir ye
Birbirinden güzel eski Akşehir ko
nakları ve evlerini, bütün taşrad
görülen çirkin yapılarla Cumhuriy
binalarının arkasında kalmış.. Am
yine de eski sokakların içinde gez
meye doyulmuyor...

Dünyanın en güzel kirazı burad
yetişiyor. Belediye Başkanı çok çalış
kan ve güleryüzlü.. Akşehir halkı ay
dın. Eğitim düzeyi yüksek.. Her yerd
Nasreddin Hoca'yı görüyor, tanıyo
yaşıyorsunuz... Bazen yaşlı bir amc
olarak, temizlik işçisi Mahir Zeybe
olarak.. Yine de insan biraz hayıflan
madan edemiyor. İnsanlığın en neşe
miraslarından biri Hoca Nasreddi
daha şen anılamaz mıydı?.. İspan
ya'da ki kasaba şenliğinde boğaları
önüne kattığı binlerce insanı kovalad
ğı, sahneler gibi İtalya'da bir kasab
halkanın, konuklarının birbirini doma
tes yağmuruna tuttuğu insanı benl
ğinden koparan şenlikler gibi... Bizin
ters binilen eşşeklerimiz, dünyanın e

Dünyanın ortası

Dünyanın ortasının burası olduğunu iddia eden Nasreddin Hoca'ya nereden biliyorsun diye çevresindekiler sorar. Hoca isterseniz ölçün der. Dünyanın ortası olarak Hoca'nın mimlediği [illegible] M. Essen'in oğlu Dominik'le T. Akgün'ün oğlu Memo ölçüm çalışmaları sırasında.

SENİN DE KANIN AKSIN KİMS

Yaz gecelerinden çok ürküyorum... **Belki sana uğrarım, uğrayamazsam ararım,** demişti, ama ne uğradı, ne de aradı... Yaz geceleri binlerce belirsizliği taşıyor içinde... Bu belirsizlik yüzünden başka hiçbir şeye yoğunlaşamıyorum... Kusurlarım ayaklanıyor gizlendikleri yerden... Geçmişim başkaldırıyor kaderime... Kimliğimi acımasızca sorgulamaya başlıyorum... Böyle geceler cinnetim oluyor... Söylediklerimle düşüncelerim kıyasıya savaşıyor... **Alışkanlıklar ilişkimizi bitirir, hep güvenlikte olmak bizi can sıkıntısından çürütür,** diye ben söylemiştim oysa ona... Belirsizlik tanrısından ben bahsetmiştim... İşte gecenin yarısı oldu, **uğrarım, demişti,uğramadı;ararım,** demişti, aramadı... **Birbirimizi kaybedip kaybedip yeniden bulmanın esrarını yaşayalım,** diyen bendim... İşte dediğimi yaptı. Kayboldu birden... Ya hiç gelmezse, ya hiç aramazsa, ya bu korku ve çelişkilerimden iç haberi olmazsa... Ya, bir daha beni hiç merak etmezse...

İçimizde yüzlerce ampul var, sadece biri yanmasın, tutkularımızı hepsiyle paylaşalım, hepsi birden yansın derken onun bir daha bana dönmeyeceğini hiç düşünemedin mi...

Hep uçlarda yaşayalım, hep arzuların tehlikeli sınırlarında dolaşalım, derken ona onu bu denli bağlanacağımı bilebilir miydim... Zaten bu derin yalnızlık korkusu yüzünden değil miydi bu sığ sularda gidip gelmem... Tutkulardan, sınırları aşmaktan söz ederdim, ama sadece sözcüklerden ibaret kalırdı bunlar. Yalnızlık korkum, hayallerimin, tutkularımın önünü hep keserdi. Sonunu bilmeden girmezdim hiçbir ilişkiye..

Başkalarına,yabancılara akıl öğretmek, yol göstermek. Sizi çaresiz bir kurban haline getiren korkularınızdan kurtulun, geçmişe saplanıp kalmayın, demek kolay... Başkaları kolay, yabancılar kolay...

Şimdi benim için bütün gecelerden daha yırtıcı olan bu yaz gecesi sadece onun varlığını hissediyorum içimde. Diğer bütün ışıklarım sönmüş durumda. Bir tek onun ışığıyla ayakta durabiliyorum... Ömrümün bütün kusurları, bütün yanılgıları, sorduğum bütün yanlış sorular bu ışığa doğru koşuyor. Öyle bir ışık ki bu beni aydınlatmaktan çok bana giderek yoğunluğu artan bir acı veriyor... Yıllardır görmezden geldiğim benliğimi yırtıyor bu yırtılan gece... Kendimi biraz olsun haklı, biraz olsun güçlü hissetseydim kederin o tatlı acısı olurdu içimde. Bu bitmeyecek gibi görünen gecede beni avuturdu o tatlı acı... Ama hiçbir şey avutmuyor şimdi beni.Kanım damarlarımda kapkara akıyor sanki ...

Oysa ona karşı ne haklıyımdım, ne de güçlü... Bu oyunu ben başlattım, şimdi o sürdürüyor. Duygularımızın tehlikede olmasını isteyen bendim. Birbirimize alışmayalım, kendimizi güve
alışmadı o ban
hiç olmadığı ka
sediyorum...

Uzaklardan
yat ölümcül bir
na teklif ettin, d

Sahi ne oldu
o sarsılmaz öz
lumdan öte ka
onunla beraber
oluyor, böyle a
muş gibi acı ç
kimsesiz bir aş
zular, arzuların
nü saniye sani

Aşk.. Arzu...
gibi tekrarlıyor

Kendine hay
ne farkına bile
saklasam da y
olduğunu... Bu y
diğim ilişkiler
İlişki kurmayı a
diği kadar yüce
ve oradan seyr
aşkınlıklar, özel
hiç fark etmedi
ğim bendim. O
diğimdi... Bir b
bakışıyla kendi
madığım, hep k
mü onun ışıltısı
ışık bana, hiç o
dım.Çoğu kez b
mazdım. Hiç ol
mediği kadar d
larının kanı da
kalmış aşkların
mış aşklar, yar
kalırdım yine o
medim bu yüzd
dı... Yaşanabilir
bi miydi.. Tama
gibi baştan kay

Hayatı hep
sorular sormay

* **Londra.** 20 Temmuz Cumartesi günü Halkevi'ndeyim. **Newingtonroad. Londra** * **Yön FM'de 96.6**

ENLİĞİ İZLENİMLERİ

en
ını
cuk

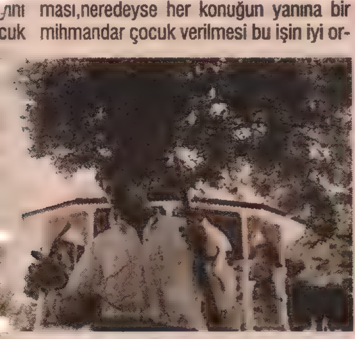

oca türbesinde birbirine ekleyerek 10 tane Hoca fıkrasını tek nefeste anla-
temizlik işçisi Mahir Zeybek

da
uş-
lan-
ikle
Bu-
las-

reddin Hoca şenliğinde hiç aksama olmaması,neredeyse her konuğun yanına bir mihmandar çocuk verilmesi bu işin iyi organize edildiğini gösteriyor. Üçüncü gün gittiğimiz Nasreddin Hoca türbesinde yerleri süpüren görevlinin gaza gelip bir sürü Nasreddin Hoca fıkrası anlatması bizce şenliğin en güzel tarafıydı.

Kaan ERTEM

l kirazlarımız nerede sahi... Bun-
hatırlatarak Akşehir şenliğini ve bu
lık için harcanan çabaları küçüm-
diğim sanılmasın... Bu hepimizin,
tün derin Anadolu kültürünün so-
nu.. Takım elbise ve kravatlı,
iformalı, bakanlı, protokollerin göl-
gesinde kalmayacak kadar, derin bir sorun... Son söz Akşehir Nasreddin Hoca Şenliği'ne emeği geçen herkeze, Akşehir'lilere herşeye rağmen Hocayı yaşattıkları için, konukseverlikleri için teşekkür ederiz...

Tuncay AKGÜN

uncay Akgün'le oğlu ve İstanbul'dan gelen konuk kızlardan Lara elde olmadan
rotokol ciddiyetini bozarken...

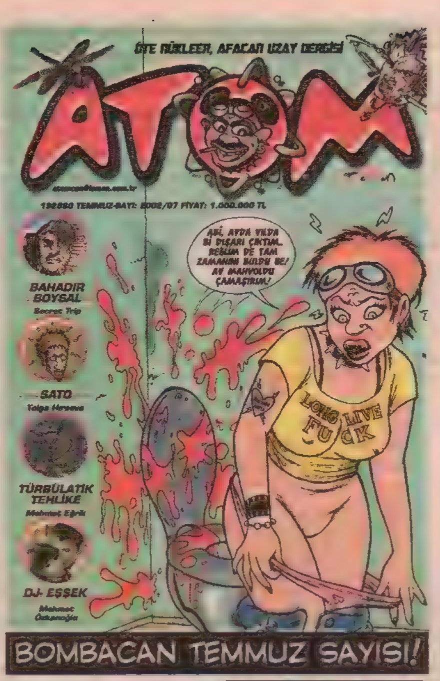

ÖTE NÜKLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
SAYI: 2002/07 FİYAT: 1.000.000 TL
ABİ, AYDA YILDA Bİ DIŞARI ÇIKTIM. REGLİM DE TAM ZAMANINI BULDU BE! AY MAHVOLDU ÇAMAŞIRIM!
BAHADIR BOYSAL
Secret Trip
SATO
TÜRBÜLATİK TEHLİKE
DJ. EŞŞEK
LONG LIVE FUCK
BOMBACAN TEMMUZ SAYISI!

DERGİ TİPSİZ, ÇİZERLER HASTA!

Bu hafta tip çizerlerinin önemli bir bölümü çeşitli nedenlerden şifayı kaptığından dergi Gönül Adam'sız, Bezgin Bekir'siz, Deli Cevat'sız... Çağçağ'da Timsah'ı bu hafta ihmal etti.. Haftaya tam kadro buluşuruz inşallah.. Hastalara şifalar...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Yıkılmadım, yataktayım!

Selam Türkiyeli, ben yeni krizinim!

Diyerek yeni bir ekonomik kriz kapımızı çaldı çalacak.

Ne erken seçim ne sıkı rejim üzerimize gelen krizin önünü alamayacak.

Acaba ne yapsak?

Birden karşılarına çıkan uzaylıları taşlayan Adanalı köylüler gibi, biz de karşımıza çıkacak yeni krizi taşlayıp da mı kaçırsak!

Adanalı köylülerin anlattıklarına göre "selam dünyalı, biz dostun uzaylı" dercesine kendilerine yaklaşan uzaylılar, taşı kafalarına yiyince kaçmışlar!

Anlaşılan bu Adanalı köylüler iyi atıcılar.

Attılar mı havadaki uçan daireyi bile vururlar!

Acaba taşı kafasına yiyince "selam Türkiyeli, ben yeni krizinim" diyen yeni kriz de kaçar mı?

Gerçi üzerimize gelen kriz kaçmayıp yere yıksa da bizi, yine de kuyruğu dik tutalım.

Ve perişan halde yattığımız yerden şöyle bağıralım:

Yıkılmadım, yataktayım!

Yeni kriz yere yıkmakla kalmayıp boğazımızı sıkarak canımızı almaya kalkışsa da, son nefesimizde şöyle haykıralım:

Yıkılmadım, mezardayım!

Bu konuda **"yıkılmadım, yataktayım"** der vaziyetteki Başbakanımızı örnek alalım!

Ne yazık ki Osmanlı'nın hasta adam döneminden de beter hasta olan ülkeyi eline teslim ettiğimiz **doktorumuz doktorluk**!

"Doktorunuzu değiştirin, verin ülkeyi bana iyileştireyim" diyerek ortalarda dolaşan **doktorlar da doktorluk**!

Bunlar yalancı doktor, ülkesine yabancı doktor.

Tedavi şeklini ABD belirledikten, reçeteyi İMF yazdıktan sonra doktorumuzun değişmesi neyi değiştirir ki?

ABD'nin, İMF'nin ve doktorluk doktorların yönettiği ülke ayakta olamaz; ya yatakta ya da mezarda olur!

İZ GECELERE

hissetmeyelim, **diyen bendim... İşte**
te belirsizliği getirdi... Bu yaz gecesi
kendimi güvensiz ve terkedilmiş his-

rden gelen sesini duyar gibiyim: Ha-
ır, hayat bir kaostur. Bu dansı sen ba-
ı yaptım, istediğin oldu...

ollü yaşadığım günlerdeki o müthiş,
ime... Cep telefonum kolumun, ko-
bir uzantısı gibi. Sanki dünyaya
ışim gibi. Arada cevapsız arayanlar
bütün vücuduma elektrik veriliyor-
um... Her telefon çalışında hayatım
ydınlanıyor, sonra usulca sönüyor ar-
arımda birer eski azaba dönüştüğü-
yorum... Aşk... Arzu... Azap...
... Sanki hayatımın yeni dininin duası
imden: Aşk... Arzu... Azap...
dininden ne çabuk geçmiştim bu di-
mamışım... Kendimden bile yıllarca
irdim özgüvenimin ne denli kırılgan
n hep sığ, derinleşmesine izin verme-
dım... Hep kontrol bende olmalıydı...
dığım insanı daha önce hiç hissetme-
m... Onu en görkemli yerlere çıkartır
lim kendimi... Ona hiç sahip olmadığı
yakıştırırdım. Varlığında bugüne dek
tlar kazandırırdım... Aslında yücelttti-
tığım görkem kendimde görmek iste-
ayken çıkamadığım yerlerden onun
yrederdim... Hayata hakkıyla katıla-
lü yaşadığım için ışıksız kalan ömrü-
ydınlatırdım... Sonra yetmez olurdu o
ık bir anda bu ilişkiyi çıkmaza sokar-
ile neden böyle davrandığımı anlaya-
ğı kadar yücelttiğim insanı, hiç hak et-
izleştirirdim bir anda... Kimsesiz aşk-
ı ömrüme... Bu yüzden ömrüm yarım
arıyla ağırlaşıp dururdu... Yarım kal-
şanmış hayatlar, yarım kalan yaslarla
... Bütünlük neydi benim için hiç bil-
Bir hayat sonuna kadar nasıl yaşanır-
di... Yoksa bütün hayatlar benimki gi-
sa nasıl olacaktı... Her hayat benim ki
miş bir dava mıydı...
olünde tutmaya çalışan benim böyle
kkım var mıydı....

Ne vermiştim, ne istiyordum hayattan... Birlikte olduğum insanları çok da merak etmemiştim. Sanki benden ayrı varlıklar değillerdi... Onları içime, içimdeki boşluklara alırdım... Benim bir uzantım olsunlardı yeterdi... Karanlığımı aydınlatsınlar, kırılmaya yüz tutmuş özgüvenimi bana yeniden kazandırsınlar, ama beni izin verdiğim kadar tanısınlar; onlara çizdiğim sınırlardan içeri girmesinler, yeterdi... Soru sormasınlar, hep hayran kalsınlar, itaat etsinler, haz versinler, yeterdi... İçimdeki sevgi yetmezdi beni yaşatmaya, beni onlar yaşatsınlar isterdim...

Onları sevmiş miydim gerçekten, yoksa onların ruhlarını feth etmeyi mi istemiştim... Bu yanlış sorular, bu eksik yanıtlar hiç bu gece ki kadar acı vermemişti bana...

Bu yaz gecesi hiç bitmeyecek gibi gözüküyor... Ne uğradı, ne de aradı.. Yırtılıyor yanlış hayatım...Yıllardır üzerime sıçrayan kimsesiz aşkların kanı ilk kez bu denli aydınlanıyor içimde... Nasıl yaşamışım bu yükle... Yıllardır nasıl ayakta kalmışım... Ömrümü arıyorum bu kanların arasından sonsuz bir telaşla... Hak edilmiş bir şey arıyorum hayatımda... Sonunu düşünmeden, riske girerek, hiç kontrol etmediğim neler vermiştim onlara, verdiklerim kimde, nerede, nasıl yaşıyor, neler yaşatıyor acaba...

Denizin ortasında bir adaydım sonuçta ben... Başkalarının ışığıyla, sevgisiyle, başkalarının kanıyla aydınlanan... Başkalarının ışığı, sevgisi, başkalarının kanıyla aydınlanan o adayı görenler ışıltısı hiç sönmeyecek bir ütopya adası sandılar... Ben nasıl bunca yıl kendi yanlışımı bir doğru gibi yaşadıysam, beni bir ütopya adası sananlar kendi doğrularıyla benim yanlış hayatımı aydınlatıp durdular... Aydınlandı ada.. Sonra karardı... Sonra yeniden aydınlandı... Sonra varlığıyla hiçliği bir oldu... Aydınlanınca hep orada olduğu sanıldı. Kararınca hiç olmamış sayıldı... Kararınca orada hiç yaşanmamış, yaşananların hiçbir izi kalmamış sayıldı...

Bir söylenceydi orada sevişmek kulaktan kulağa yayılan... Orada sevişmek kayıp mutluluklardı... Sarıldığım bedenlerin, okşadığım yüzlerin sanki bir sahibi yoktu... Hiç bitmeyecek bir zamana doğru taşımak isterdim o anlık tatminleri... O küçük, o kısa ölümlerden bir ölümsüzlük yaratmayı düşünürdüm... Yaşlanmaktan ve ölümden neden bu denli korkmaya başladığımı şimdi daha iyi anlıyorum. Yaşadığım sonsuz bir gölge oyunuymuş meğerse... Yanlış bir hayatı durmaksızın tekrar etmişim ben orada... Doğanın bir oyunuymuş durmadan içine düştüğüm boşluk... Sevginin bir parçası değilse sevişmek giderek büyürmüş anlamsızlık... Hayat ısmarlanarak yaşanmazmış... Ne yaşarsan yaşa eğer yaşadıkların bir bütünün parçası değilse başını yerden kaldırdığın anda orada seni hiç tanımadığın bir sen karşılarmış... Ne kadar sevişirsen seviş, eğer sevgisizse sevişmelerin kimsesiz bir acı hatırlatırmış seni sana... Kimsesiz bir sızı... Hikayelerin ortasında hikayesiz kalmak işte böyle bir şeymiş...

Uğrarım, **dedi, uğramadı...** Ararım, **dedi, aramadı... Bu yaz gecesinin belirsizliğine onu ben terk ettim. Ölümcül dansa onu ben davet ettim...** Ben böyleyim, hep böyle yaşadım, eğer beni böyle seveceksen sev, yoksa beni kaybedersin, **diyen benim ona... Şimdi onu suçlamaya ne hakkım var.. Yıllardır ömrüm birilerini suçlamakla geçti, mahkum etmekle geçti... Neye yaradı. Ona** ben böyleyim, **derken ona bir kez olsun kendimi olduğum gibi anlattım mı...** Beni böyle kabul et, **derken kimden bahsettiğimi ona bir kez olsun hissettirdim mi... Ona gösterdiğim yüzlerimden, hayatlarımdan hangisi gerçekten bendim acaba... Hangisini gerçekten ben, diye kabul etti... Gerçekten benim diyebileceğim bir ben var mıydı... O yarım yarım anlattığım şeylerden bir bütün çıkar mıydı... Hangi yarımı sevmesini bekledim ondan... Hangi hayatımı benimsemesini... Hangi boşluğumu... Ona duyduğum bu umutsuz özlem son kez aydınlatıyor ömrümü... Bu aydınlıkta son kez görünüyor hiç olmayan geçmişim... Hep zamansız bir şimdide yaşayışım... Bu acı aydınlıkta geleceğimin uzanan karanlığı daha çok ortaya çıkıyor... Yıllardır herkesten gizlediğin o çölden ibaret olan hayatını bana gösterdiği için onu suçlamaya hakkım var mı...**

Bugüne dek hep başkalarının beklentilerine göre yaşadıysam ona ne bundan... Ona ne ben hep sevilmek için kendimi silerek yaşadıysam... Sevilmek için kendimi şekilden şekile, biçimden biçime soktuysam ondan bana koşulsuz bağlanmasını nasıl isteyebilirim... Yaşadığımız her şeyi riske sokalım, hep tehlikede olsun ilişkimiz, ama sonunda yine bana geri dön, **dediğimde, sana geri döndüğümde hangi sana geri dönmüş olacağım, diye sorarsa ona ne yanıt vereceğim...**

Hem kontrol, hem belirsizlik... Hem özgürlük tutkusu, hem yalnızlık korkusu... Hem özgüven, hem en küçük bir darbeyle yıkılma endişesi... Hem zorba, hem melek... Hem günah, hem masumiyet... Hem git, hem gitme...

Söylesene, dönerse hangi sana dönecek...

Uğrarım, **dedi, uğramadı;** ararım, **dedi aramadı... Yırtılan geceye doluyor ömrümün bütün eksik parçaları... Şimdi seven sensin ilk defa... Onun varlığında yarım kalmış hayatın senden hesap soruyor, yarım aşkların, yarım kalmış yasların... Gelse de, gelmese de şimdi sende katıl bu ölümcül dansa... Senin de kanın aksın kimsesiz sokaklara, kimsesiz gecelere... Dönse de, dönmese de seni sevenlerin bir kez olsun izi kalsın hayatında...**

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

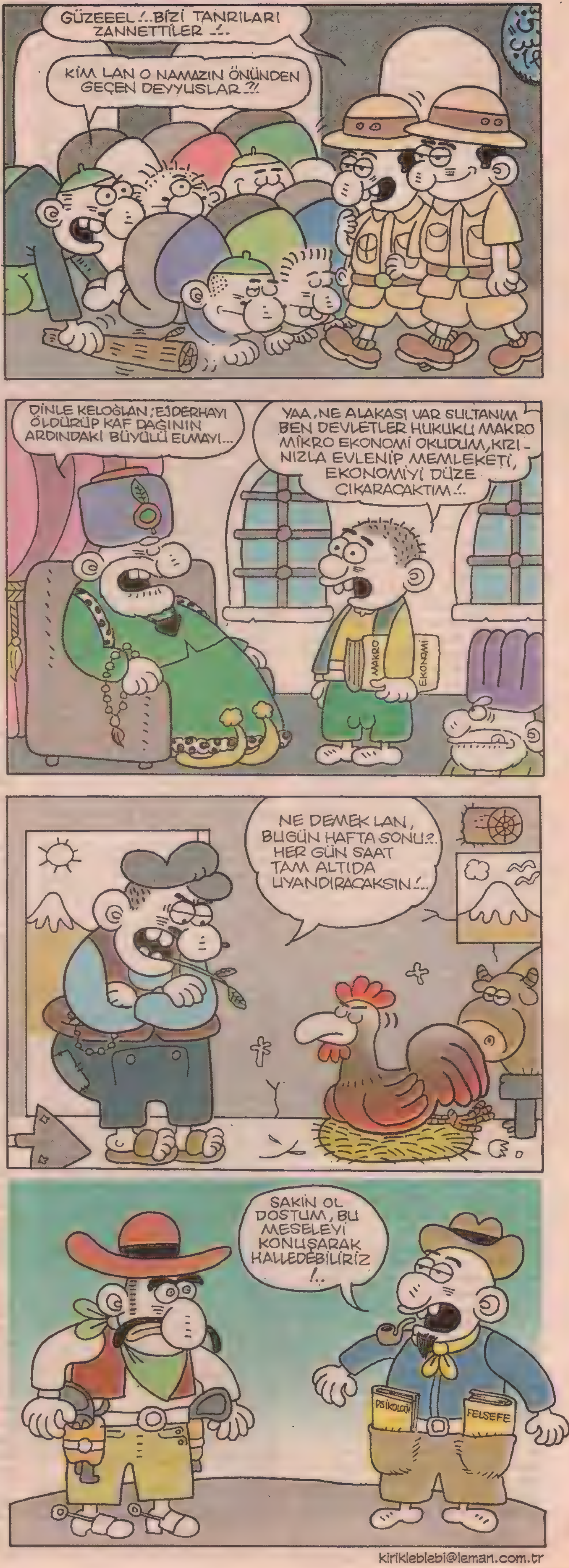

GÜZEEEL!..BİZİ TANRILARI ZANNETTİLER!..
KİM LAN O NAMAZIN ÖNÜNDEN GEÇEN DEYYUSLAR?!
DİNLE KELOĞLAN; EJDERHAYI ÖLDÜRÜP KAF DAĞININ ARDINDAKİ BÜYÜLÜ ELMAYI...
YAA, NE ALAKASI VAR SULTANIM BEN DEVLETLER HUKUKU MAKRO MİKRO EKONOMİ OKUDUM, KIZINIZLA EVLENİP MEMLEKETİ, EKONOMİYİ DÜZE ÇIKARACAKTIM!..
MAKRO
EKONOMİ
NE DEMEK LAN, BUGÜN HAFTA SONU?. HER GÜN SAAT TAM ALTIDA UYANDIRACAKSIN!..
SAKİN OL DOSTUM, BU MESELEYİ KONUŞARAK HALLEDEBİLİRİZ!..
PSİKOLOJİ
FELSEFE

kirikleblebi@leman.com.tr

KARADENİZ'DE MAKAS SAVAŞLARI

NİHAT GENÇ

(Başsağlığı mesajlarınıza teşekkür ederim. Kardeşimin yanından ayrılmayıp etrafında fırdönen yeğenim Atakan Adalı'ya teşekkür ederim. Gerçek bir dost, arkadaş gibi fedakarlık üstüne fedakarlık yapan Gülsen Hanıma teşekkür ederim. Yakın dostu Osman Birsen ve eşine teşekkür ederim. Arkadaşı ve aynı zamanda avukatı Cavidan Hanımın iyiliklerini unutmayacağım. Aziz Bey'e teşekkür ederim. Son aylardaki doktoru Ercan Kesal'ın koşuşturmalarını unutmayacağım. Başhekimliğini yaptığı Özel Okmeydanı Hastanesi'ne teşekkür ederim. Yakın arkadaşları Esra, Müge, Hamra, Hakan incelikleriyle artık benim de arkadaşım oldular. Evini temizleyen hanıma teşekkür ederim. Serum takan hemşiresine teşekkür ederim. Öğün öğün yiyecek taşıyan mahalle bakkalına teşekkür ederim. Gücü yeten, yetmeyen yakın arkadaş ve dostlarının derin ilgisine teşekkür ederim. Gerçek bir kardeş gibi desteklerini esirgemeyen Mehmet Çağçağ ve Tuncay Akgün'e teşekkür ederim. Başta Fatih Özgüven, Nuray Mert, Eşber Yağmurdereli, Bebek Camii'nden Zincirlikuyu Mezarlığına kadar bizi yalnız bırakmayan dostlarına teşekkür ederim!)

Genç bir çocukken bir tabut görsem sizin gibi ürperirdim. Annem, babam, ağbim, kardeşim sırasıyla gittiler. Evimizin orta sehbası, mobilyası oldu tabut. Ne diyelim, vardır yerin göğün bir bildiği. Kardeşler birarada otururken, 'senin acına ben dayanamam, önce ben öleyim, hayır önce ben öleyim' deyip şakalaşırdık. En sona ben kaldım. Ne çok metin ol, sabır ol dediler bana. Kemiklerimden musalla tahtası mı yapmak istiyor. Bilmiyorum, susalım. Vardır yerin göğün bir bildiği. Morglarda kefen altından vesikalık gibi ne çok ölü başı seyrettim. Öbür tarafa şipşakçı fotoğrafçı mı yaptılar beni. Bilmiyorum, susalım. Vardır yerin göğün bir bildiği. Varsa kalkacak ölünüz, çağırın beni. Defin ruhsatı, mezar yeri, ne tutar, hocalara, kazıcılara ne ödenir, morgdaki odacılara gizlice nasıl bahşiş verilir, metin olayım, sabırlı olayım, yardımcınız olayım. Onunla aynı türküdeki gibi, bir kayada iki ayrı türkü söyleyen iki keklik gibiydik. İçimde çok değişik bir acı yok, aynen Yemen türküsündeki gibi: 'ağam öldüğüne inanamıyram...'. Dün Cerrahpaşa morgundaydım. Savcıyı, otopsi raporunu bekledik. Hatıralarıyla dolu o şehirde duramazdım. Kaçıp geldim. Bugün Hacıbayram avlusunda, bilmem neyle avutacağım kendimi. Şimdi, şu hiç tanımadığım ölü sahipleriyle aynı duvara çökmüş, aynı demlikten çay içiyorum. Sanki bütün ölüleri tanıyorum. Önümden kara gözlü Toros çiçeği gibi bir kız geçti, içimden bağırdım. Yas benim yasım, değil mi, bu okunan akşam namazı değil mi, neden senin seccade gibi güzel yüzün dalgınlaşıyor. Vakit ilerledikçe ağaçlar ne biliyor da susuyor, beton kazıklar gibi ayaklanmış hepsi önüme dikiliyor. Bu kuşlar gün boyu böyle dallarda kimin yaralarını gagaladı, bu kuşlar ne biliyorlar da, en uzak dallara kaçıyorlar. Hepimizin önünde sanki aynı tabut bekliyor. Bir yoksul Habeşli gibi kararıp zayıflıyor yüzümüz. Şehrin gürültüsü dinip koyulaştıkça akşam, içimizde en yüksek sesle neden yalnız ölüler konuşur. Hacıbayram avlusunda döner döner gün, birden ayaklanır, dillenir, gülümser ölüler. Bizi seyre mi gelirler, hatıralarıyla gülüşüp şakalaşmaya mı? Eski evlerin damlarına kara bir kedi gibi siniyor akşam. Bir sınırsız matem bütün evlerin bacasından içeri doluşuyor. Gelmiş geçmiş zamanların tüm akşamları toplanmışlar, şimdi hepsi tek bir tabutun etrafında bekleşiyor.

Biliyorum, asil ölmek gibi birşey hâlâ dünyada, karanlıklardan demlenmiş bir bardak çay gibi. Çok ağlamış çocuklara hâlâ meydan okuyup bilmem ne geçiyor eline. Çöküp kalsam şu duvarın dibinde. Adımlarım yürüse, şu hiç tanımadığım ölü sahiplerinin ardından, dağlardan daha ağır ayaklarım. Kardeşimin çıplak cesedi. Otopsi için doktoru yanıbaşında. Bir sfenk gibi uzanmış. Bir büyük alemin mimarı olmak için ne düşler gördü. Şimdi burada bana şu uzun uzun kiremit minarelere bakıp bakıp ağlamak düştü. Bir çoban değneği kadar gücü yoktu. Hayatı boyunca sürü sürü ne rüyaları güttü. Zayıflamış, soğumuş, donmuş yüzü artık kanlı bir çiçek gibi hep gözlerimde kalacak. Pazar sabahları kendi kendine odasında söylediği şarkılar, bilmem şimdi kimlerin duvarlarına çarpacak. Şimdi, çoktan ölmüş komşularımızın tavukları bahçemize kaçardı. Bilmem şimdi, o tavukları oynayarak, uçarak kimler yakalayacak. İşte böyle soylu sevdam. Bir elimde kapkara bir zehir gibi bir bardak çay, diğer elimde yalnız sen kaldın. Sen de gidersen bil ki, Nihat Genç ölecek, bir daha dünyaya gelse, sokağından geçmeyecek. Susalım, elimizden ne gelir. Kardeşlerin acısını, ölümü bastırmayı, bu köyde bir bardak çayla öğrettiler...)

Sağ iktidarların halka yalakalık yaparak, halkı nasıl tembelliğe alıştırıp fakirleştirdiğini, bilimden konuşanların nasıl dışlanıp, tarihten silindiklerini basit bir yazıyla öğrenelim.

Karadeniz'de ilk defa Prof. Ali Rıza Erten 1918 yılında yaptığı incelemelerle Rize'nin Batum gibi Kafkasya eteklerinde aynı iklim şartlarında olduğunu, yörede çay bitkisinin tutacağını çalışmalarıyla gösterdi. Ali Rıza Erten'inki bir fikirdi. Sadece bir fikir. Bugün yörede herkes karnını bu fikirden doyuruyor. Ünlü kemalist ziraatçi Zihni Derin çay bitkisini elleriyle Rize toprağına ilk defa bilinçli bir proje olarak diken insandır. Ancak bu çalışmalar bir fikir ve küçük bir pratik olarak kalmıştır.

Tübitak ödüllü Asım Zihnioğlu aşık olunacak bir yaşlı insan. Yıllarını çaya verdi. Yıllarca çayla ilgili kurumların kurulması, yasalar çıkartılması, Hindistan, Seylan çaylarını gidip incelemeye kadar köylüyü ikna etmeye, çay dikme alışkanlığını Rize'ye kazandırmak ve sağ iktidarların popülist politikalarıyla savaşa kadar, örnek ve çok incelenmesi gereken bir hayat yaşadı!

Heykeli dikilmesi gereken bu ziraatçiler bugün halkın düşmanı haline nasıl geldi. Önce Zihni Derin, 1950'de CHP'den adaylığını koyduğu halde Rize'den milletvekili seçilemedi. Düşüncesi bile insana ıstırap veriyor. Rize'yi yoktan vareden bu müthiş insanlar, sağ politikacılara yeniliyor!

Tek parti dönemini eleştirmek hepimizin alışkanlığı, eleştirilmeli de. Kemalistleri yerden yere vurmak nerdeyse yazarlığımızın bir parçası oldu. Ancak birçok yazımda üstüne basarak söylediğim gibi, siyasi olarak bir tarafa, zirai olarak Kemalistlerin bu toprakların verimine, çiftçisine emeği inanılmazdır. Sütü, kuru üzümü, pamuğu, buğdayı, çayı, fındığı, tereyağını, zeytinyağını, şarabı. 1930-1940 yılları arasında ciddi ciddi masaya koymuşlar, dünyaca meşhur bilimadamları ve kitaplar getirtmişler, köylüye toprağın maddi zenginliğini, bilimsel çalışmalarla inandırmaya çalışmışlardır. Kütüphanemde Kemalistlerin 1934-1940 arasında çıkardıkları birçok yayın vardır; 'tereyağ ve inekçilik' gibi, üzüm ve şarapçılık gibi... Köy köy gezip köylünün bin yıllık alışkanlıklarını kırmak kolay olmadı. Kemalistlerin dil, tarih ve bir yığın inkılap girişimi her şekilde tartışıldı. Ancak, toprağa gösterdikleri, köylüye gösterdikleri bilimsel çabalar gözardı edildi. Bu yüzden Kemalist ütopyacıların çabaları kaybolup, unutulup gitti. Kemalist ütopyacılar birer öğretmen idiler. Okumuş insanlardı. Şeyhlerin kölesi haline gelmiş kapalı köy ve kasabaları toprakla, ziraatle aşmaya çalıştılar. Bu çalışmaların her biri bir büyük kitap doldurur; işte çay, bunun en güzel örneği. Bu ülkenin, dilini, kıyafetini değil yalnız, topyekün 'ağız tadını', topyekün yeme-içme alışkanlığını değiştirdiler!

Asım Zihnioğlu'nun Tübitak Yayınlarından çıkan 'Bir Yeşilin Peşinde' adlı kitabını sarsıcı duygular içinde okudum. Önce 'ütopyacı projecilik' nedir, onu anlatayım. 1940'lı yıllarda yörede Elma Kurutma Fabrikası kurulur. Yörenin meşhur 'demir elma'sı fabrikaya doldurulur ve inanılmaz siparişler alır. İsrail'e, Avrupa'ya tonlarca kurutulmuş elma gönderilir, proje müthiştir, ancak yörenin elma ağaçları birkaç yılda bir elma verdiğinden fabrika işleyecek elma bulamaz, kapanır. Ama ne güzel proje. Mesela bugün 'kompostu' tarihe karışmak üzere. Hangimiz şimdi istemeyiz bir elma kompostusu. Bu projedeki rüyayı düşünün. Köylüyü kalkındırmak sevdasını düşünün. Elma Kurutma Fabrikası, filmi çekilecek kadar masalsı bir proje. Şu zalim topraklar üstünde neler düşündük, neler?

Asım Zihnioğlu'nun savaşı ve iddiaları bugün tarihe karışmak üzere. Zihnioğlu gibi düşünenlerin artık Rize'ye girmesi bile mümkün değil. Zihnioğlu, bir Türk çayı markası peşinde. Ünlü İskoç viskisini örnek verir. Sabırla çay bitkisini ince ince işleyip, popülizme kaymadan, bilimsel çabalarla yetiştirirsek, dünyaya satılacak bir Türk çayımızın olacağını iddia etmekte. Geçin artık bu iddiayı. Bugün Türkiye sınırları içinde hepsi yabancı. İngiliz olan Lipton Yellow, Label, Red Label çayları satılmakta. Bu sallama, poşet çayları hiçkimse, ama hiçkimse sevmediği halde, ülkemizde büyük bir piyasa yapmıştır. Bu yabancı markaların bu ülkede cirit atması bizleri üzmüyorsa, söylenecek birşey yok!

Makas savaşını kısaca özetleyelim. Çay, çay bitkisinin en üstündeki taze çay yaprağından olur. Ellerinizle boynundan kopartacağımız bu çay filizlerini toplayıp çayı elde ederiz. Elli yıllık karşı görüş makasla toplanması. Zihnioğlu'nun bilimsel iddiası, makasla toplandığında çay bitkisi, çalılaşır, kartlaşır ve çubuklaşır ve otuz yıl, kırk yıl sonra bu makas sürecinde çay tarlaları gittikçe odunlaşmaya yüz tutar. Bu yüzden, çay bitkisinin sadece filiz kısmı elle kopartılmalı.

Bugün bu savaş kaybedilmiştir, hiçbir politikacı bu iddiayı ileri süremez, çünkü Rize'nin düşmanlığını kazanır. Rize'ye giremez.

Kemalistler, Adnan Menderes iktidarına kadar yani 1950'ye kadar çay fabrikaları kurdular, yasaları çıkarttılar, köylüyü ikna ettiler, çalılarla kaplanmış arazileri baştan sona temizlediler ve yöreye bir kalkınma heyecanı getirdiler. Menderes'in ilk günüyle, çayın baltalanması başladı. Önce, yörede belli merkezlerde ve planlı kurulan çay fabrikaları, artık nerdeyse, her köylünün keyfine, her tarlanın başında kurulmaya başlandı, bu büyük bir israftı. Lüzumsuz bir girişimdi. Çayı, beş-on kilometre bile taşımak istemeyen köylü, politikacıları zorlayarak işe yarar yaramaz yüzlerce çay fabrikası kurdurttu.

Çaya ikinci büyük suikast, çay müdürlüklerine, anlayan-anlamayan herkesi işçi olarak almaya başladılar. Çay müdürlükleri bilgisiz, cahil insanlarla dolduruldu. Üçüncüsü, '60 ihtilalinin kurmay subayları dahi, halk ne istiyorsa, halkı kırmamak için çayla ilgili yasaları tamamen halkın keyfi, isteği doğrultusunda yaptı!

Bugün ithal çay, yerli çayın üç katı pahalı. İthal çaydan demliğe bir kaşık koyarken, yerli çaydan üç kaşık koyduğumuz halde, istenilen demi, tadı vermiyor ve neden çayımız dünya piyasasına çıkamıyor. Çin ve Hindistan ikibin yıldır neden elle çaylarını topluyor. Dünyaca ünlü İngiliz markaları deli mi? Neden onlar makasla toplamıyor? Çay fidanları Rize toprağını dikilmeye başlanalı 60 yıl oldu. Bilimsel iddialar makasla kütükleştirilen, kartlaştırılan ve bir çalılığa dönen çay fidanlıkları 15-20 yıl sonra tamamen topraktaki köklerini de etkileyip çay bitkisi olmaktan çıkacak. Tamamen verimsizleşip, çay dikilmeden önceki 'çalılıklara' dönüşecek. Bugün dahi yeterli verim alınamamakta, çay bahçeleri korkunç bir sona doğru yanaşmakta.

Bütün Tekel Bakanlarını tek tek inceleyelim, bu facianın nasıl 'politikacılar' marifetiyle hazırlandığını görürüz. '60'lı yılların meşhur Tekel bakanları Topaloğlu, İhsan Birinci'den, ANAP iktidarına kadar herkes makasa çanak tuttular. Hatta ANAP'lılar sırf oy toplamak için, Çay Kongresi'nde (yani bilimsel bir kongrede dahi) 'makası' biz serbest bıraktık deyip, alkış almakta, iftihar edilmekte, halkın omuzlarında taşınmaktalar. Bugün Rize'nin çok sevdiği Tayyip Erdoğan dahi 'çayı elle toplayacağız' desin, yöreden değil milletvekili çıkmak, Rize sınırlarına giremez, 'vatan haini' olarak dışlanır.

Neden kaliteyi kurtarmak ve çayın geleceği kimsenin derdi olmadı. Türk çayının itibarını, yani ülkenin ekonomik geleceğini neden kimse düşünmedi. Torbalı budama makası, yörede halk kahramanı olmuştur. Çayın geleceği konusunda artık yöre halkı da bıkkın, bezgindir. Zevkle ve şevkle çalışan kalmamıştır.

Bu kadar yaygın piyasası olan bu kadar büyük bir tiryakiliği olan çay'dan zarar etmek, ancak Türk sağ politikacılarına yakışırdı. Öyle oldu.

Hindistan ve Çin'de tarih boyu, çay okulları, felsefesi, tarikatı ve şiirleri var. Çay, kutsal bir bitki. Binlerce yılın her günü çaya filozof bir bitki diye bakıldı. Çin ve Hint, çayı aşkla topladı. Çiçek kokusu, ince şiir ve güzel duygular övüle övüle bir kültür haline geldi. Çay bitkisinin binbir araştırması yapılıp, her tür çayın tadına, demine binlerce yıldır bakılmaktan usanmadılar. Çaya övgü, bizim mevlidlerimizde peygambere övgüden ötedir. Çay içiminden alınan zevk, çayın, iyiyi, şiiri, düşünmeyi dahi hedefleyen hatta erdemli, hatta en derin zevkleri çağrıştıran ilahi bitki oluşunun özünde, çay bitkisine gösterilen sevgi ve ihtimamdır.

Bu kadar seviyor ve hergün on bardak içiyorsak, bu sevgi ve ihtimamı neden göstermiyoruz. Çay, ülkemizde kahvenin yerini almıştır. En zenginimizden en yoksulumuza kadar herkesin tek içkisi olmuştur. Makasla, torbalı budama makasıyla kesim, çaya indirilen giyotin olmuştur. Çay bitkisinde ne varsa, kalın, kart, dal parçalarının hepsinin çay demliğine girmesine sebep oldu ve arkadan yetişmesi beklenen çay filizleri makasla engellendi. Neden dünya çaylıklarında titizlikle asırlardır elle toplanırken, bir Türk usulü, makas bulunup, çay öldürülmeye çalışılıyor? Bunun adı popülizm ve tembellik! Elli yıllık sağ politikaları 'halkı' sırf kolay ve çabuk toplanıyor diye oy adına okşamasının karşılığı. Makas, kaliteyi düşürmekte, filizlenmeyi önlemekte, hızla çalılaştırmakta ve sonra halkın karşısına geçip KİT'ler zarar ediyor, onları satalım, diye bağırmaktalar!

Çay dikiminden önce Rize'yi hatırlatalım. 1950'li yıllara kadar kadınlar 'çarık'ı bile lüks görür, şehre yalınayak iner, pazara yakın bir yerde ayaklarını yıkayıp çarık giyerlerdi. 1950-1960'lı yıllarda halkın tek ayakkabısı karalastik olmuştur. Rize'ye has sazlıklardan lifli bir bitkiden dikilen Rize bezi, meşhurdu. Fanile ve don olarak iç piyasada kullanılır, dışarı da satılırdı. Halkın asırlar boyu yiyecek kaynağı: Mısır, tereyağı ve hamsiydi. Hamsi'yi tuzlar saklarlar. Tereyağını satarlar. İnek etinden de kavurma yaparlar. Mısırı ise sabah çorbasından her türlü yemeğe kadar kullanırlar ve uçsuz buçaksız, elma portakal gibi meyve bahçeleri. Ancak, tuz dahi yoktu. Dağların tepesinden köylü kadınlar sahile iner, bakraçlarına deniz suyunu doldurur, yaylalardaki inekleri tuzsuz kalmasın diye taşırlardı. Şehirden bir de gazyağı ve şeker alırlardı. Bütün alışveriş ve asırların ticareti bu kadarcıktı. Bu yüzden bütün erkekler, istisnasız gurbete çıkar. Rize'de bir nevi kadınlar kendi aralarında münzevi bir hayat yaşar. On yıl, yirmi yıl gurbetten kocalarının gönderecekleri mektup ve paraları beklerler.

Hiçbir bitki, üretim, proje, ziraat, çayın bölgeye yaptığı inanılmaz değişmeyi yapamazdı. Bir kültürü, insanlarını, alışkanlıklarını, ruhunu böyle derinden değiştiremezdi. Çay'la birlikte Rize bambaşka bir şehir oldu. İnsanları, düşünüşleri, rüyaları değişti ve zengin oldular. Bugün herşeye rağmen Rize'de nüfus artışı kontrol altına alınabilseydi, belki dünyanın en kalkınmış şehri olabilirdi. Karadeniz'e çay ve fındıkla hiçbir yöremize nasip olmayan büyük rakamlar girdi, sağ politikalar ve nüfus artışı olmasaydı, bu yöremiz Avrupa'nın dahi en gösterişli, en konforlu şehirleriydi.

1970'li yıllarda Ecevit, çayın elle toplanılmasında, birazcık ısrar etmiş, bu kısacık ısrarı dahi, bölgede sol partilerin sonunu hazırlamıştı. Çayın elle toplanılmasında bugün Rize'yi hiçbir güç ikna edemez. Makasa karşı çıkan herkes tarihten silinir!

Ülkemizin ne altına, ne petrole ihtiyacı var. Kaliteye ve bilime ihtiyacımız var. Yüzbinin üstünde kahvehane, bir milyonun üstünde işyeri, hergün kazan kazan çay demliyor. Yaylada, mezrada, şehirde, her yuvada her sabah tüketilen ve milyonlarca insanı iş sahibi yapan, çayın yüzüne bakmıyor, hor görüyoruz. Bu deliliktir. Gözümüzün önünü görmemektir. Elimizin altındaki nimeti tanımamaktır. Bu kadar yaygın pazarı ve tiryakiliği olan, Allah'ın topraklarımıza bir hediyesi çayı, hâlâ politik savaşlara kurban ediyoruz.

Avrupa Birliği'ne girip-girmemek kaliteden geçer, kaliteniz markanız yoksa, girmiş-girmemiş olmak hiçbir şeyi değiştirmez. Her sabah demliğimize çayı Avrupalılar mı gelip koyacak? Bugün zarar eden çaydan, milletçe ekmek yiyebilir, çayı milli bir marka haline getirebiliriz. Çayın, parası, tadı, demi, lezzeti, kültürü, maddi manevi huzuruyla mutlu olmak bizim elimizde!

Çay çoktan kültürümüz oldu, çay karakterimiz oldu! Bir aşk ilişkisinden daha acil, derin tutkuyla bağlandığımız çay, duygusal gerginliğimizi giderir. Kaslarımızın gevşemesini sağlar. Sıcaklığıyla kanımıza sürekli jimnastik yaptırır. Kalbimizdeki heyecanı diri tutar. Hafızamıza canlılık egzersizleri yaptırır. Algılama gücümüzü keskinleştirir. Kilolarca yemek yeseniz, bir oturuşta bir kuzu yeseniz, birkaç bardak çayla bastırabilirsiniz. Kilonuzu dengede tutar. Sinir merkezimizi okşayıp, coşturur bizi. Yüksek gerilimli gündelik telaşımızı dengede tutar. Hayal kurmamızı göklere çıkarır. Duyusal zevklerimizi dolu dizgin kırbaçlar. Kanımıza şehvetli bir titreşim katar. Hantallığımızı alır. Etimize kuş tüyü bir hafiflik sağlar. Ruh tembelliğimizi öldürür. İçimizdeki yavanlığı kazır. Herşeyden çabucak etkilenecek hüzünlü bir incelik bahseder bize. Gürültücü ve kalabalık sokaklara dayanaklılığımız artar. Kalbimizin sezgi gücü çoğalır. Bu olağanüstü bitkiyle ruhumuz hafifler. En ince duyguları şiddetle duyumsayacak açık seçik düşünce gücü verir. Bu söylediklerimizin hepsi doğru. Hergün bu canlılığı yaşatıyor bize. Mutlak yanlızlığımızı unutma, giderme gibi mucizeleri de var. Sabahları bedenimize üstün bir enerji gücü vermek gibi mucizeleri de var.

Bilim, araştırmalar, bu kadar 'mucizevi' bir tad, henüz bulunabilmiş değil! Bu kadar haksızlığı hak etmiyor, çay!

Çay için yalvarırız. Anlatılamayacak zevkiyle, sarhoşluğun en ince ipine tutunuruz. Dil ucunu nazikçe tahrik eder. İbadetleşmiştir. Hepimizi dize getiren bir gücü var. Hepimizi ve vücutlarımızı her an denetler. Çay, bedenimize ziyarete çıkan, tabiatın kendisidir. Duygularımıza anlam derinliği kazandırır. Bir yolcu, bir misafir, uzak bir Anadolu kasabasında önce bir kahveye uğrar. Bu topraklarda hepimizin ilk işi, önce çay içmektir. Hayata girmek için tutkunun, hayatın tutkalı gibidir. Hepimizi aynı karakterden, Anadolu insanını, mutlu gerginler yapar. Mutlu gerginlik, sadece bize has bir birleşim. Çayın lezzeti çapkıncadır. Haraketli ve ayartıcı, lezzetlerin en çapkını. İncecik yuvarlak belli çay bardağının erotizmi, çay filizinin özündeki sıcaklığı bize çok güzel anlatır. Çay filizi sıcacık suda kendini bırakır. Bu kadar parlak ve saydam bir kırmızı ancak aşk ve kahramanlık gibi çok kutsal simgelerle örtüşebilir. Artık milli kültürümüz olmuş 'semaver'in güzelliği, köşklere, yalılara değiştirilmez. Çay tutkumuz, bizi imha edip kurutacak kadar manyakçadır, köleyiz. İnsan vücuduna bu kadar hızla seyahate giren, bu kadar yumuşacık, okşayıcı bir içki yoktur. Çayın ticari değeri, hiçbir zaman onun içim, yudumlama, ya da hoşluk değerine yanaşamaz. Ne kadar silik bir gününüzde olursanız olun, çay sizi çivi gibi ayağa diker. Bu sevimsiz hayata karşı arzu ve cinsellikle tıkabasa doldurur! Çay bardağındaki duygusal mobilyalık hiçbir sanat eserinde yoktur. Bu minicik duygusal cam köşk, içimizdeki sıcacık duyguların da köşkü gibidir. Çaya sormamız gereken en müthiş soru şudur: Neden çaya doymak bilmiyoruz? Sıcacık küçük bir masal. Çay dilimize, boğazımıza kuş uçmaz, kervan geçmez bir ezgotik tad bırakır.

Bedbinliğe, nikbinliğe karşı üstünlük sağlarız. Kendimizi koyverme ve gevşekliğe karşı, gerçek bir savaş suyudur, çay! Onurlu bir lezzeti vardır, çünkü kimseye muhtaç bırakmayacak ucuzlukta! Güçsüzlüğümüz ve çaresizliğimizin dahi zevkini çıkartmayı öğretir bize. Çay içmeyiz sanki, vücudumuzu yün yatak gibi duygularla çırpar yeniden doldururuz. Çayın diğer içkilere üstünlüğü şurda: Alkollü içkiler vücudu kafadan kopartır, çay tam aksine vücudumuzla kafamızı zevkle, şehvetle birarada tutar. Çay, vücudumuzu, hayatımızı inceltmenin tek yolu. Kendimizi inceltme arzumuz neden bu kadar yoğun. Bu talihsiz hayat yolunda, güvenle yürüyebilmek için akla değil, duygularımıza ihtiyacımız var. Akılla davranırsak, suçlarız kendimizi. Oysa duygular hep bizi savunur. Çay, her durumda kendimizi savunabilmenin tek yolu. bu yüzden, çaysız kalmak, veba olmuş gibi üzer bizi!

Hepimizin tek bir bedeni var, ama ayrı ayrı vücutlarımızı çay, tek bir bedenin tadı içinde buluşturur, hepimizi aynı tadın insanı yapar. Kanımızı ateşleyen sıcacık su. Hüysuzluğumuzu onunla artırır, duygularımıza bardak bardak baltalar indiririz.

Hepimiz yataktan hasta kalkar, çay içerek iyileşiriz. Çay filizi, dişileşme-ergenlik dönemecinde çiçeğin ilk cinsel rüyalarını taşır. Çay filizinin orgazm sancısı, çayın demine, sonra vücudumuza nüfuz eder. Kanımıza karışan işte bu genç kızın kurutulmuş düşüdür. İçimizi ısıtan bu ilk cinsel çağrıyı her dakika bu yüzden arzuyla isteriz. Dişi genç filizin, cinsel düşlerinin damarlarımıza verdiği zevk bu yüzden inanılmazdır. İnsan vücudunu ancak bu kadar incecik bir genç kızın düşü bu kadar tatlı sarhoş edebilir.

Çayla, hayattan hem güç, hem zevk isteriz. Çay, tutkularımızı dizginler mi, düzenler mi? Çay yatıştırıcı mı, sabırsızlaştırıcı mı? Yoksa bizi hayata karşı ikna eden büyülü bir sıvı mı? Çayın ahlaksızlaştırıcı etkileri var mı? Karşılaştığımız olumsuzlukları gerçekle gerekçelendirmeyiz! Sinirle ve yatışmış bedenimizle çay yüzünden mi, gerekçelendirir, 'akıldan' ve 'mantıktan' kaçarız. Dışımızdaki dünyanın gerçeklerine göre değil, yatışmış olmakla yetinir, geçinir, gideriz.

Çay içerken, kalabalıklar içinde dahi 'halvete' çekilir, sonsuz bir derinliğe dalarız. Ölümü, yalnızlığı, hasreti, gurbeti, yalnız ve yalnız 'çayla' bastırırız. İçimize bir çöl genişliği verir. Çay bardağı, avcumuzda başka ateş, yudumlarken başka ateş, vücudumuzda başka ateş, Allahım bu ne tatlı ateş! Kıpkırmızı bir haz! Her sohbete sıcaklık, sosyal hayatımızın her anına hoşbeşlik! Kan rengi, akşamın rengi, ruhumuzun gözlerine sürme gibi çekilir. Çayda bir 'doğu esrarı' vardır. Kova kova su içsek de kurumuş damağımızı ancak bir bardak çayla ıslatabiliriz.

Çay, bedenimizle öyle içten bir dostluk kurar ki, su bile kendini yabancı hisseder! Ve nasıl gülümser çay bardağı, ne tatlı bir zehir!

Öyle uyuşturur ki bizi, hergün elimize on defa alıp okşasak bile bardağını, bakar körler yaptı bizi, bir ömür, doğduğumuzdan beri tanırız onu, şu kısacık yazıdaki kadar bile, oturup düşünemedik onu, çünkü artık çayda bizden biri. Doğanın bu büyülü, bu esrarlı bu en tatlı filozof bitkisi elli yılda nasıl benzedi bize, uyuşuk, düşüncesiz... Hergün on bardak içtiğimiz halde, hergün delirmişcesine ona koştuğumuz halde, deminde ve lezzetinde bir çayı yıllardır içemedik. Hayatımız gibi, çayı vasatlaştırıp, kabullendik.

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefasi

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

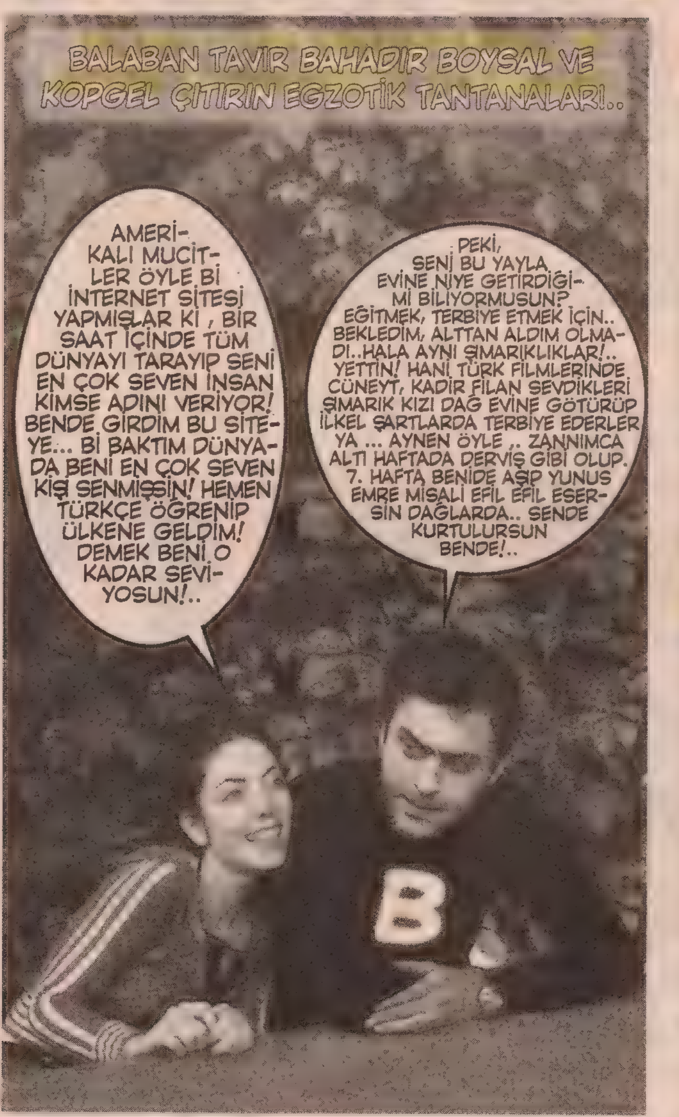
BALABAN TAVIR BAHADIR BOYSAL VE KOPGEL ÇITIRIN EGZOTİK TANTANALARI..
AMERİKALI MUCİTLER ÖYLE Bİ İNTERNET SİTESİ YAPMIŞLAR Kİ , BİR SAAT İÇİNDE TÜM DÜNYAYI TARAYIP SENİ EN ÇOK SEVEN İNSAN KİMSE ADINI VERİYOR! BENDE GİRDİM BU SİTEYE... Bİ BAKTIM DÜNYADA BENİ EN ÇOK SEVEN KİŞİ SENMİŞSİN! HEMEN TÜRKÇE ÖĞRENİP ÜLKENE GELDİM! DEMEK BENİ O KADAR SEVİYOSUN!..
PEKİ, SENİ BU YAYLA EVİNE NİYE GETİRDİĞİMİ BİLİYORMUSUN? EĞİTMEK, TERBİYE ETMEK İÇİN.. BEKLEDİM, ALTTAN ALDIM OLMADI..HALA AYNI ŞIMARIKLIKLAR!.. YETTİN! HANİ TÜRK FİLMLERİNDE CÜNEYT, KADİR FİLAN SEVDİKLERİ ŞIMARIK KIZI DAĞ EVİNE GÖTÜRÜP İLKEL ŞARTLARDA TERBİYE EDERLER YA ... AYNEN ÖYLE .. ZANNIMCA ALTI HAFTADA DERVİŞ GİBİ OLUP. 7. HAFTA BENİDE AŞIP YUNUS EMRE MİSALİ EFİL EFİL ESERSİN DAĞLARDA.. SENDE KURTULURSUN BENDE!..

PARANOYAK YAZAR. ASYA FARESİ NURULLAH & BEREKET ANA (Sıfır ve Sonsuzluk)

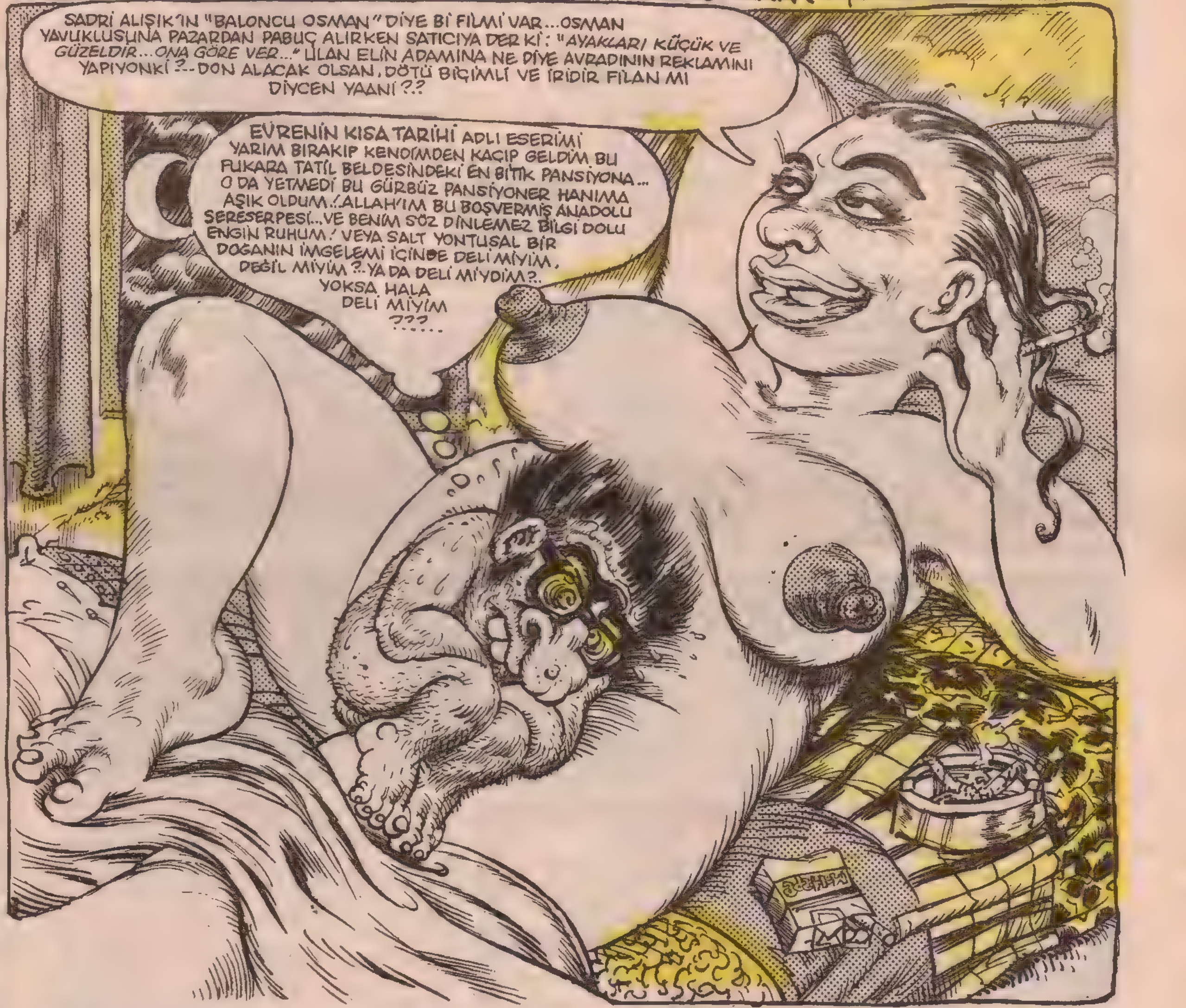
SADRİ ALIŞIK'IN "BALONCU OSMAN" DİYE Bİ FİLMİ VAR...OSMAN YAVUKLUSUNA PAZARDAN PABUÇ ALIRKEN SATICIYA DER Kİ: "AYAKLARI KÜÇÜK VE GÜZELDİR...ONA GÖRE VER..." ULAN ELİN ADAMINA NE DİYE AVRADININ REKLAMINI YAPIYONKİ ?..DON ALACAK OLSAN, DÖTÜ BİÇİMLİ VE İRİDİR FİLAN MI DİYCEN YAANİ ?.?
EVRENİN KISA TARİHİ ADLI ESERİMİ YARIM BIRAKIP KENDİMDEN KAÇIP GELDİM BU FUKARA TATİL BELDESİNDEKİ EN BİTİK PANSİYONA... O DA YETMEDİ BU GÜRBÜZ PANSİYONER HANIMA AŞIK OLDUM.!.ALLAH'IM BU BOŞVERMİŞ ANADOLU SERESERPESİ...VE BENİM SÖZ DİNLEMEZ BİLGİ DOLU ENGİN RUHUM! VEYA SALT YONTUSAL BİR DOĞANIN İMGELEMİ İÇİNDE DELİ MİYİM, DEĞİL MİYİM ?..YA DA DELİ MİYDİM?.. YOKSA HALA DELİ MİYİM ???...

KADİRİZM KAMİL (Deli etme beni yar, yokuşta Muhtar emmi var...

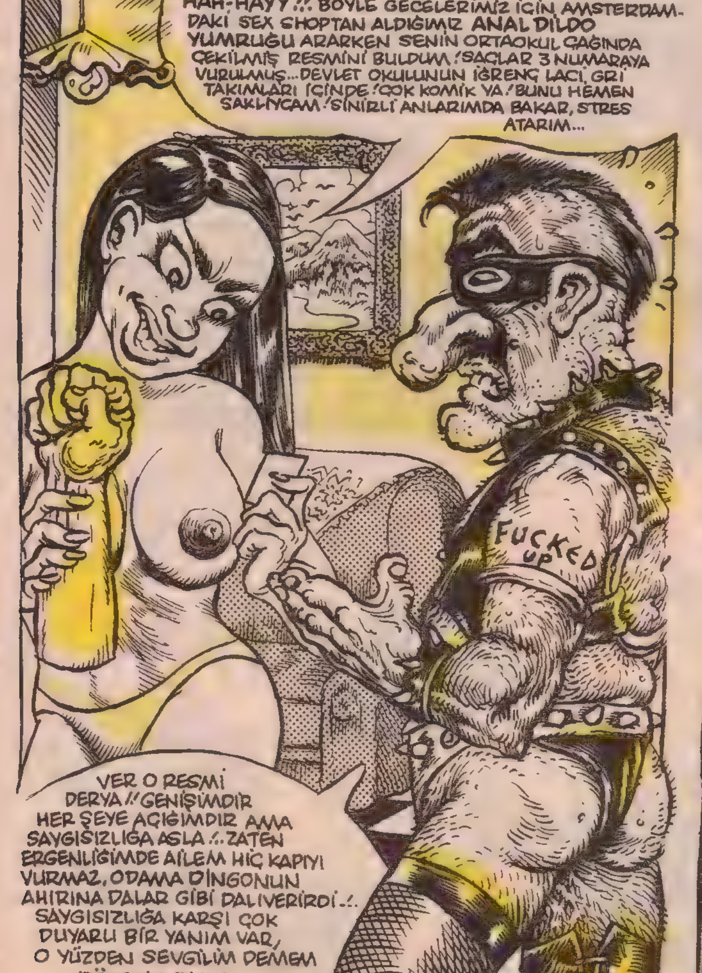
HAH-HAYY !!. BÖYLE GECELERİMİZ İÇİN AMSTERDAMDAKİ SEX SHOPTAN ALDIĞIMIZ ANAL DİLDO YUMRUĞU ARARKEN SENİN ORTAOKUL ÇAĞINDA ÇEKİLMİŞ RESMİNİ BULDUM! SAÇLAR 3 NUMARAYA VURULMUŞ...DEVLET OKULUNUN İĞRENÇ LACİ, GRİ TAKIMLARI İÇİNDE! ÇOK KOMİK YA! BUNU HEMEN SAKLIYCAM! SİNİRLİ ANLARIMDA BAKAR, STRES ATARIM...
FUCKED UP
VER O RESMİ DERYA !! GENİŞİMDİR HER ŞEYE AÇIĞIMDIR AMA SAYGISIZLIĞA ASLA !.. ZATEN ERGENLİĞİMDE AİLEM HİÇ KAPIYI VURMAZ, ODAMA DİNGONUN AHIRINA DALAR GİBİ DALIVERİRDİ .!. SAYGISIZLIĞA KARŞI ÇOK DUYARLI BİR YANIM VAR, O YÜZDEN SEVGİLİM DEMEM DÖVERİM BAK !.

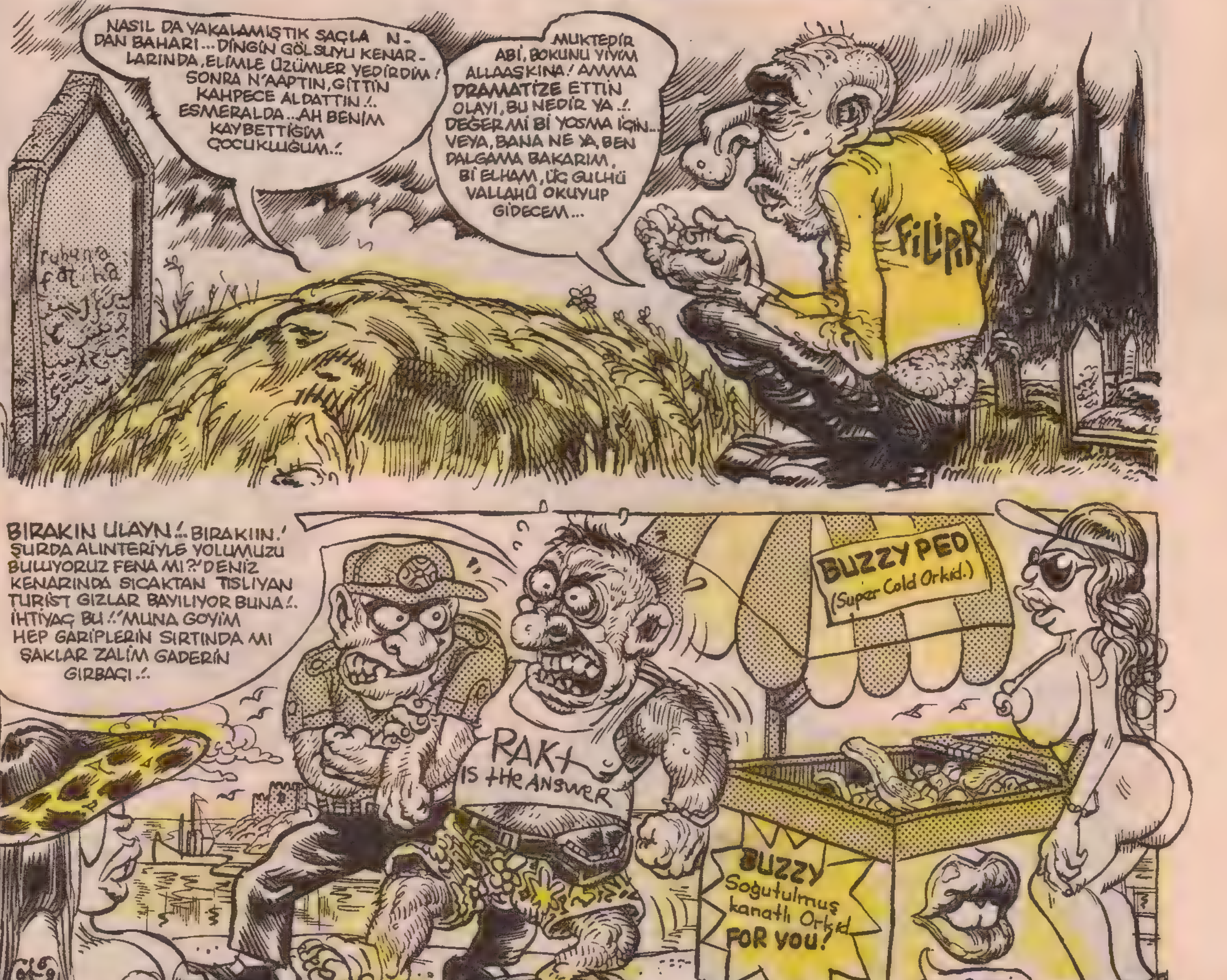
NASIL DA YAKALAMIŞTIK SAÇLA NDAN BAHARI... DİNGİN GÖLSUYU KENARLARINDA, ELİMLE ÜZÜMLER YEDİRDİM! SONRA N'AAPTIN, GİTTİN KAHPECE ALDATTIN !.. ESMERALDA...AH BENİM KAYBETTİĞİM ÇOCUKLUĞUM.!
MUKTEDİR ABİ, BOKUNU YİYİM ALLAASKINA! AMMA DRAMATİZE ETTİN OLAYI, BU NEDİR YA .!. DEĞER Mİ Bİ YOSMA İÇİN.. VEYA, BANA NE YA, BEN DALGAMA BAKARIM, Bİ ELHAM, ÜÇ GULHÜ VALLAHÜ OKUYUP GİDECEM...
ruhuna fatiha
FİLİPİR
BIRAKIN ULAYN !.. BIRAKIIN.! ŞURDA ALINTERİYLE YOLUMUZU BULUYORUZ FENA MI ?' DENİZ KENARINDA SICAKTAN TISLIYAN TURİST GIZLAR BAYILIYOR BUNA !. İHTİYAÇ BU !.' MUNA GOYİM HEP GARİPLERİN SIRTINDA MI ŞAKLAR ZALİM GADERİN GIRBAÇI .!.
BUZZY PED (Super Cold Orkid.)
RAKI IS tHe ANSWER
BUZZY Soğutulmuş kanatlı Orkid FOR you!
Ohh...Buzzi buzzi!!.

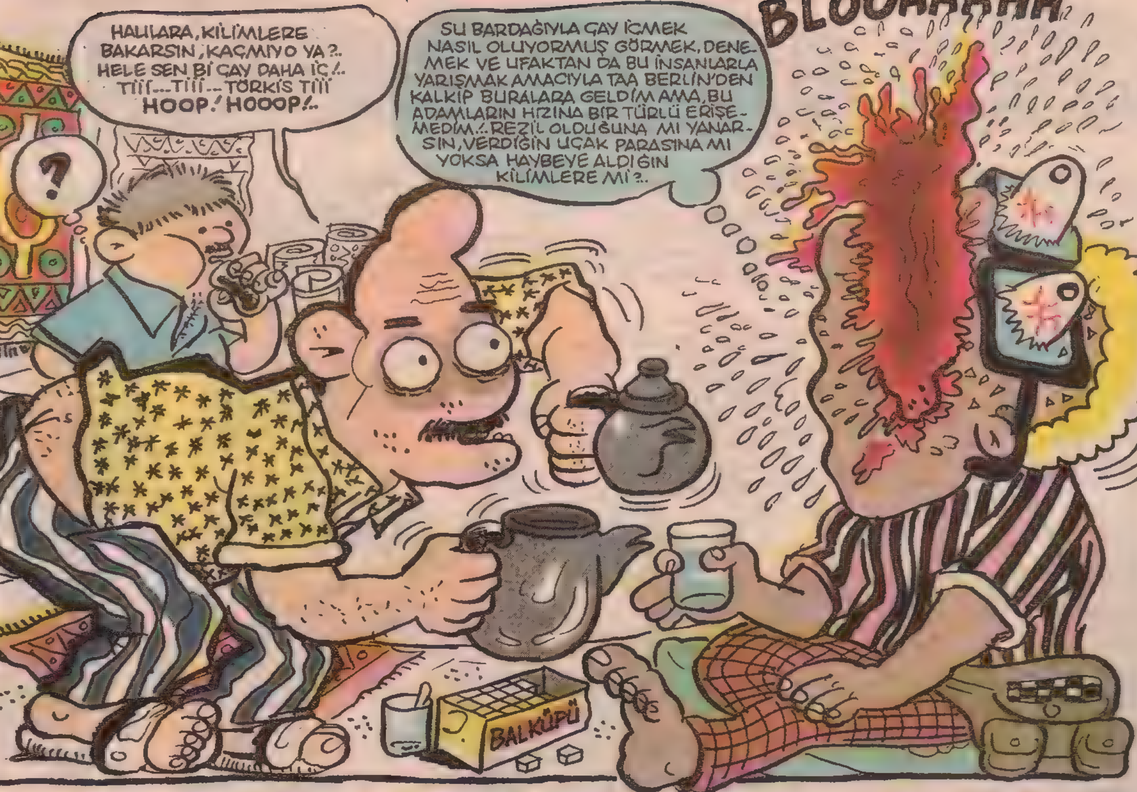
HALILARA, KİLİMLERE BAKARSIN, KAÇMIYO YA?.. HELE SEN Bİ ÇAY DAHA İÇ!.. Tİİİ... Tİİİ... TÖRKİS Tİİİ HOOP! HOOOP!..
?
SU BARDAĞIYLA ÇAY İÇMEK NASIL OLUYORMUŞ GÖRMEK, DENEMEK VE UFAKTAN DA BU İNSANLARLA YARIŞMAK AMACIYLA TAA BERLİN'DEN KALKIP BURALARA GELDİM AMA, BU ADAMLARIN HIZINA BİR TÜRLÜ ERİŞEMEDİM!.. REZİL OLDUĞUNA MI YANARSIN, VERDİĞİN UÇAK PARASINA MI YOKSA HAYBEYE ALDIĞIN KİLİMLERE Mİ?..
BLOOAAAHH
BALKÜPÜ

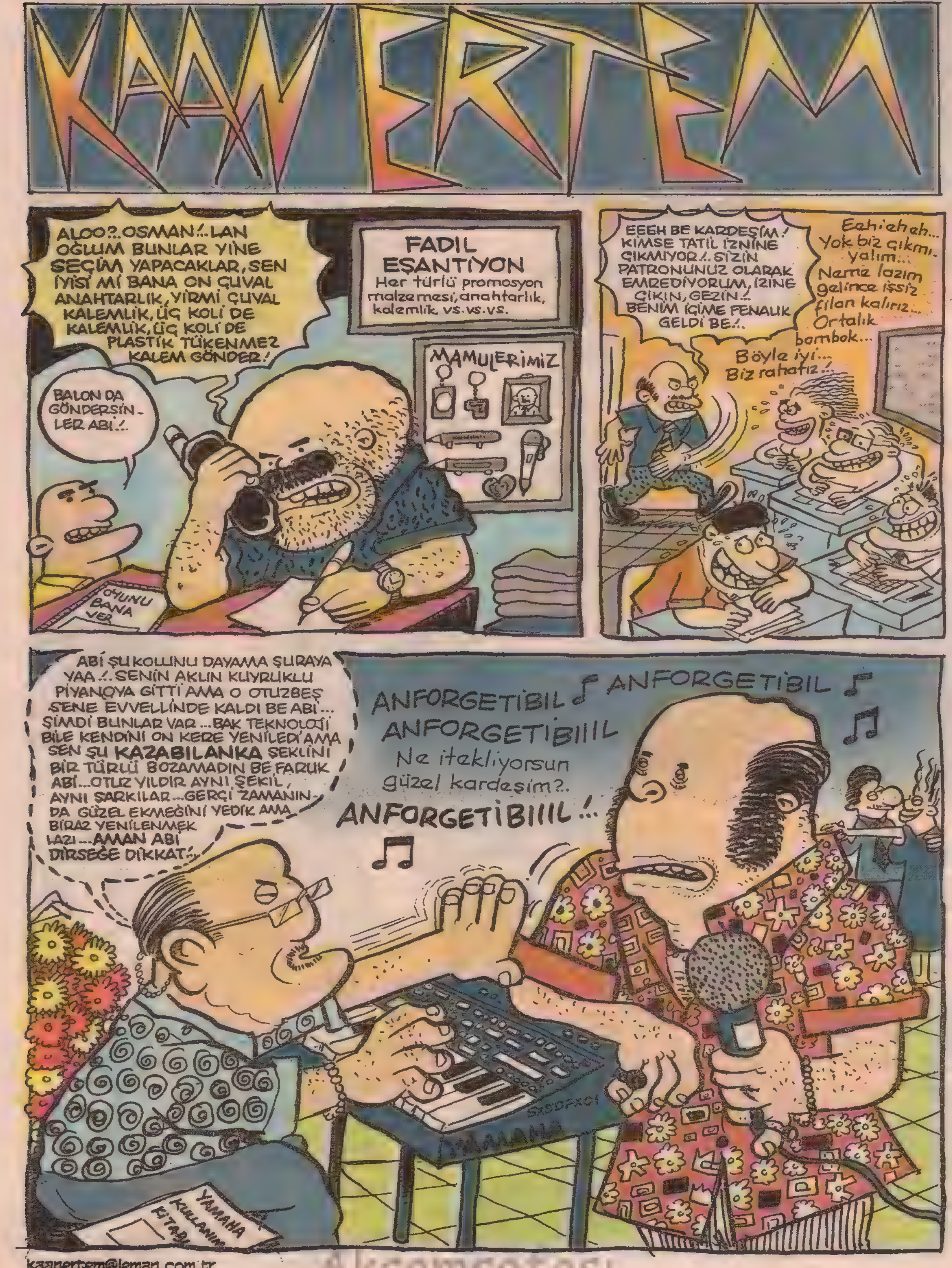
KAAN ERTEM
ALOO?.. OSMAN!.. LAN OĞLUM BUNLAR YİNE SEÇİM YAPACAKLAR, SEN İYİSİ Mİ BANA ON ÇUVAL ANAHTARLIK, YİRMİ ÇUVAL KALEMLİK, ÜÇ KOLİ DE KALEMLİK, ÜÇ KOLİ DE PLASTİK TÜKENMEZ KALEM GÖNDER!
FADIL EŞANTİYON
Her türlü promosyon malzemesi, anahtarlık, kalemlik vs. vs. vs.
MAMULERİMİZ
BALON DA GÖNDERSİNLER ABİ!..
OYUNU BANA VER
EEEH BE KARDEŞİM! KIMSE TATİL İZNİNE ÇIKMIYOR!.. SİZİN PATRONUNUZ OLARAK EMREDİYORUM, İZİNE ÇIKIN, GEZİN!.. BENİM İÇİME FENALIK GELDİ BE!..
Eehieheh... Yok biz çıkmıyalım... Neme lazım gelince işsiz filan kalırız... Ortalık bombok...
Böyle iyi... Biz rahatız!..
ABİ ŞU KOLUNU DAYAMA ŞURAYA YAA!.. SENİN AKLIN KUYRUKLU PİYANOYA GİTTİ AMA O OTUZBEŞ SENE EVVELLİNDE KALDI BE ABİ... ŞİMDİ BUNLAR VAR... BAK TEKNOLOJİ BİLE KENDİNİ ON KERE YENİLEDİ AMA SEN ŞU KAZABILANKA ŞEKLİNİ BİR TÜRLÜ BOZAMADIN BE FARUK ABİ... OTUZ YILDIR AYNI ŞEKİL, AYNI ŞARKILAR... GERÇİ ZAMANINDA GÜZEL EKMEĞİNİ YEDİK AMA BİRAZ YENİLENMEK LAZI... AMAN ABİ DİRSEĞE DİKKAT!..
ANFORGETİBIL ♪ ANFORGETİBIL ♪
ANFORGETİBIIIL
Ne itekliyorsun güzel kardeşim?..
ANFORGETİBIIIL!..
SYSDFXC1
YAMAHA
YAMAHA KULLANIM KİTABI

kaanertem@leman.com.tr

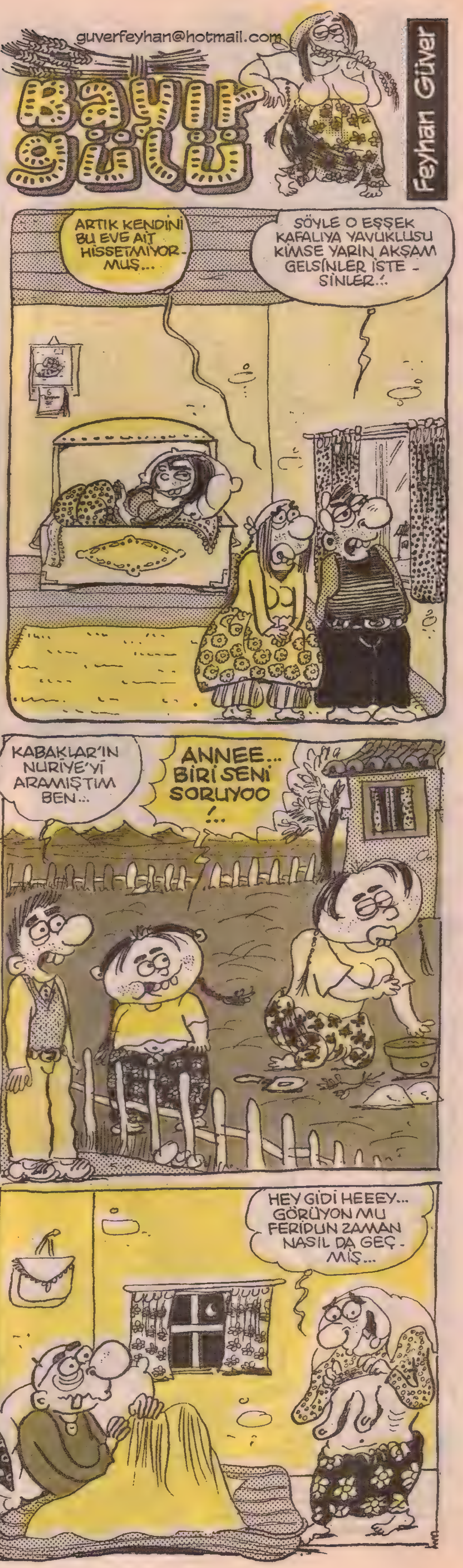
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır Gülü
Feyhan Güver
ARTIK KENDİNİ BU EVE AİT HİSSETMİYORMUŞ...
SÖYLE O EŞŞEK KAFALIYA YAVUKLUSU KİMSE YARIN AKŞAM GELSİNLER İSTESİNLER!..
KABAKLAR'IN NURİYE'Yİ ARAMIŞTIM BEN...
ANNEE... BİRİ SENİ SORUYOO!..
HEY GİDİ HEEEY... GÖRÜYON MU FERİDUN ZAMAN NASIL DA GEÇMİŞ...

İki Resim Arasındaki 7 Fark

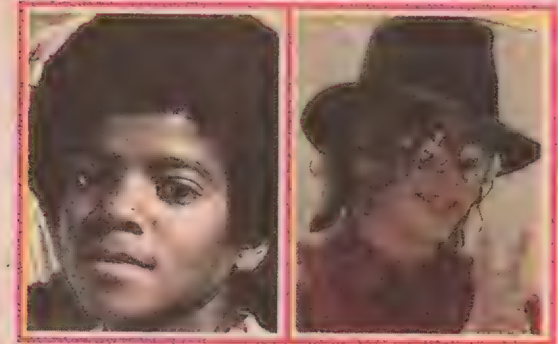

Eski Maykıl & Yeni Maykıl

➊ Eski Maykıl, 'halk çocuğu' kıvamında; kıvırcık, naturel, dingin bir kardeşimizdir...
Yeni Maykıl süste, şekilde ve stilde gerek La Toya'ya, gerek Janet'e sonsuz fark atmış bir yapay fenomendir!..

➋ Eski Maykıl, zencidir...
Yeni Maykıl, zenci olmadığı gibi beyaz da sayılamaz, parasını verip rengini değiştirmiş bir insandır!..

➌ Eski Maykıl, bir dayanışmanın ortağı, bir imece adamı, Jackson Five'ın bir üyesidir...
Yeni Maykıl, egoist de değil, egoizmdir!..

➍ Eski Maykıl, sübyandır...
Yeni Maykıl, sübyancılıkla suçlanmıştır!..

➎ Eski Maykıl, disiplinli çalışan bir müzik emekçisidir...
Yeni Maykıl, solaryumdu-imajdı-küvez di derken, asıl işini unutmuş bir şımarıktır!..

➏ Eski Maykıl, mikrofona hakim duruşları, sağ-sol kalça dansları ile alkışı duymuş, ihaneti görmüş dinamiğine maruf bir 70'ler fırtınasıdır...
Yeni Maykıl, yerle 45 derece açı yapabiliyormuş kisvesi altında kandırıkla iştigal etmiş, büyüsü film hilelerinde gizli bir boşvermişliğin sınırlarını zorlamakta mütereddit bir 90'lar pırıltısıdır, simidir!..

➐ Eski Maykıl, mazlum görünüşlüdür...
Yeni Maykıl, mazlumiyetten utanır bir haldedir!..

(Katkılarından dolayı sevgili Sebla'ya teşekkür)

Son dakika: Peki, Michael Jackson'ın yıllardır durup durup, tam bu yazıyı yazdığım hafta ırkçılık karşıtı patlama yapması?!. Gayet iyi, bi tarafları hâlâ zenci kalmış demek ki!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU vo@leman.com.tr

DUMUR DETAYI

Güneri İçoğlu

☛ Ne güzeldir yollar... Huzur içinde gidersin tatlı tatlı etrafına bakarak... Ard arda dizilmiş tepeler araba ilerledikçe pencere gibi birer birer açılır gözlerinin önünde. Her birinin arkasından başka başka görüntüler çıkar. Arada bir ufuklara doğru bakarsın, gözlerin ruhun dinlenir. Taki arada bazı ilginçlikler çıkıp da kendine gelene, mesleğini, işini hatırlayana dek...

Manisa Balıkesir yolunda ağır ağır ilerliyorum. Önüme bir benzinliğin girişinde şöyle kocaman bir tabela çıkıyor!

"HARBİ ALİAĞA MAZOT" Altında da fiyatı yazıyor... (Şunu da ifade edeyim ki, bu ibare bana birdenbire görünce ilginç geldi, ancak elbette ki kayoncular için özel bir anlamı vardır. Onu da kısmet olurda o yoldan bir daha geçersem soranım aklıma gelirse...)

☛ Çalışma arasında şöyle bir hava almak için semtin yokuşlarında yürüyüşe çıktım.. Ara mahallelerin ara sokaklarında dolaşırken büyükçe bir ahşap evin altındaki ne iş yaptığı anlaşılmayan tabelasız, isimsiz küçücük bir dükkanın önünden geçiyordum ki, camına içeriden yapıştırılmış bir kağıt dikkatimi çekti. Yaklaşıp baktım. Kağıtta düzensizce şunlar yazılıydı.

"Her türlü tesisat işi itinayla yapılır. Not bırakınız"

Bu kadar. Başka da bişey yazmıyor... Ne bir telefon, ne bir numara, ne de başka bir adres.. Haydiii... Ne ki bu şimdi?.. Müşterisin ve su tesisatın su kaçırıyo, adresim bu, telefonum bu diye dükkanın kapısına not bırakıp bekliyorsun. Yani dükkan sahibinin nerde olduğuna ve ne zaman dükkana geleceğine dair bırakması gereken notu sen bırakıyosun... Kimbilir belki de bu küçük dükkan da onun değil, bir arkadaşınındır. ***"Dükkan senin abi, boş duruyor işte. Ben de uğramıyorum. Cama yapıştır bi kağıt, herhangi bir not gelirse çalışırsın, hadi hayırlı olsun"*** demiştir, kimbilir...

SELÇUK ERDEM selcukerdem@leman.com.tr

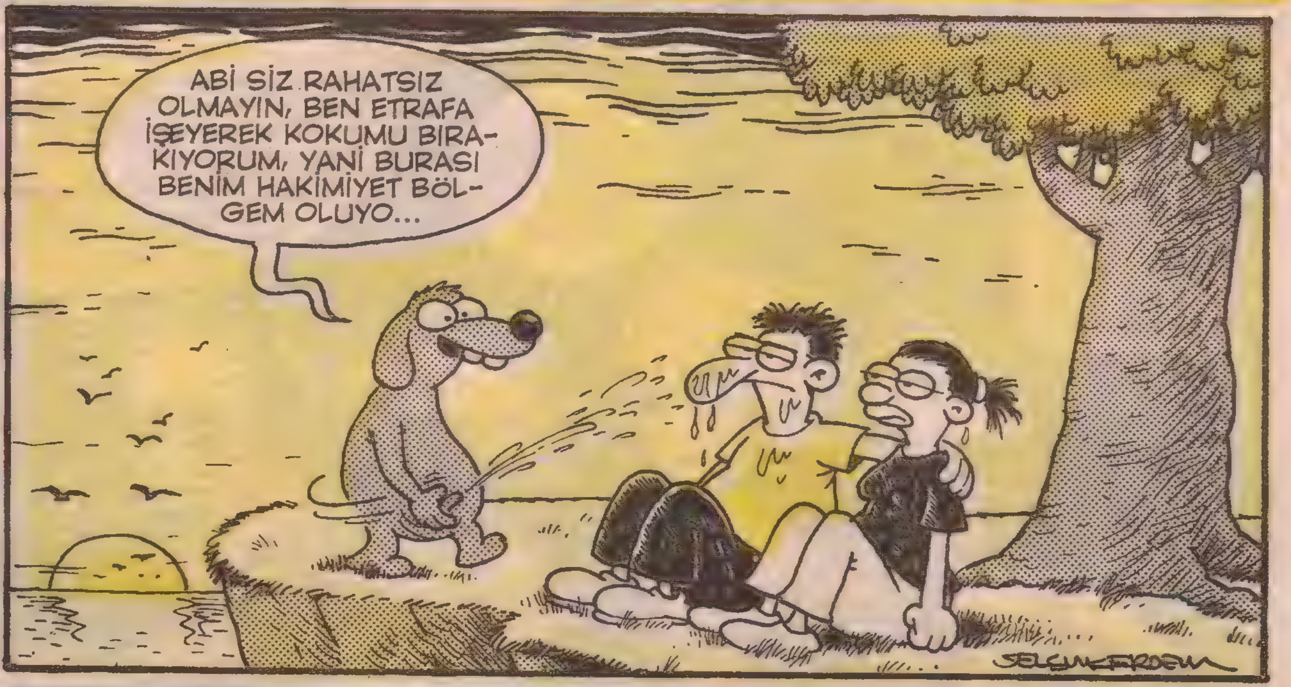
ABİ SİZ RAHATSIZ OLMAYIN, BEN ETRAFA İŞEYEREK KOKUMU BIRAKIYORUM, YANİ BURASI BENİM HAKİMİYET BÖLGEM OLUYO...
SELÇUK ERDEM

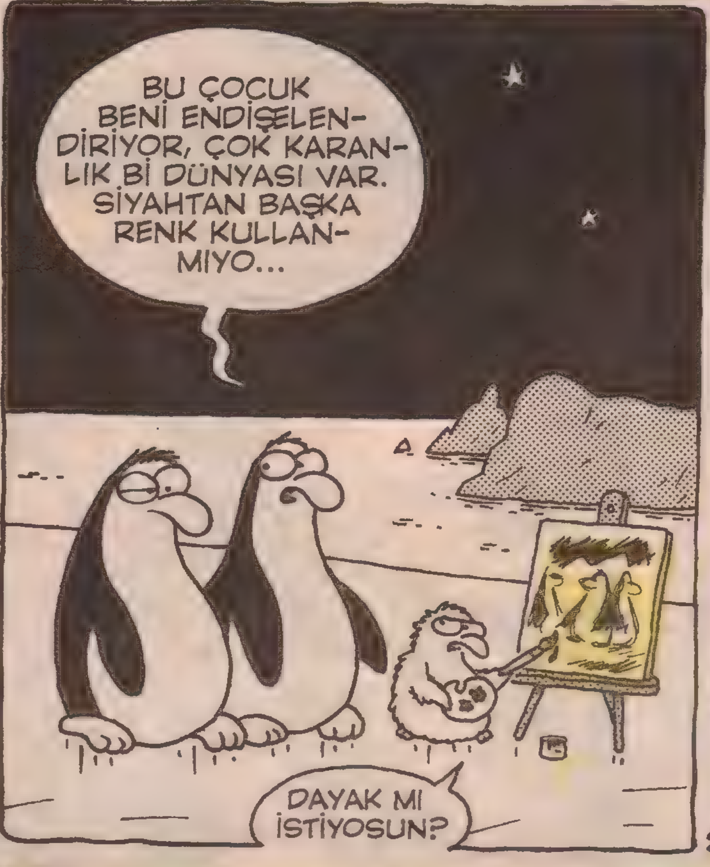
BU ÇOCUK BENİ ENDİŞELENDİRİYOR, ÇOK KARANLIK Bİ DÜNYASI VAR. SİYAHTAN BAŞKA RENK KULLANMIYO...
DAYAK MI İSTİYOSUN?

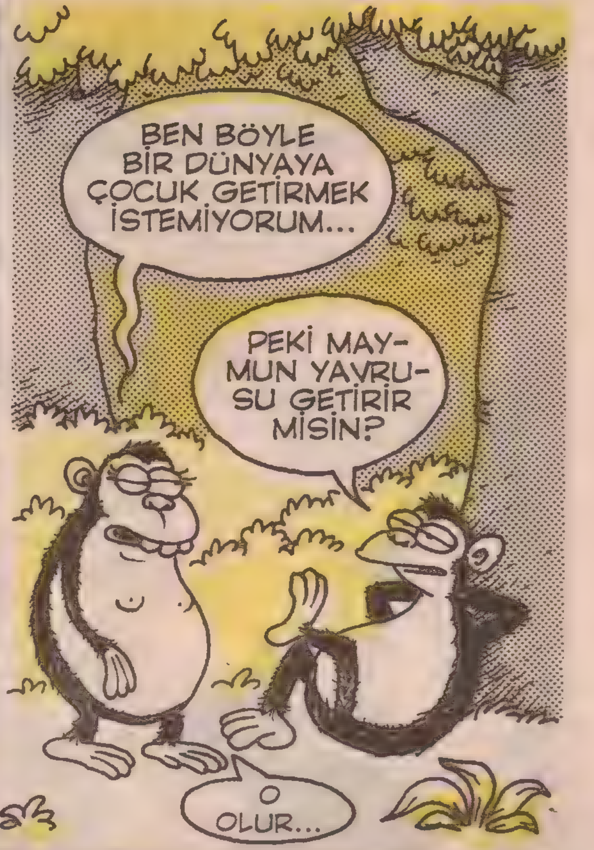
BEN BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM...
PEKİ MAYMUN YAVRUSU GETİRİR MİSİN?
O OLUR...

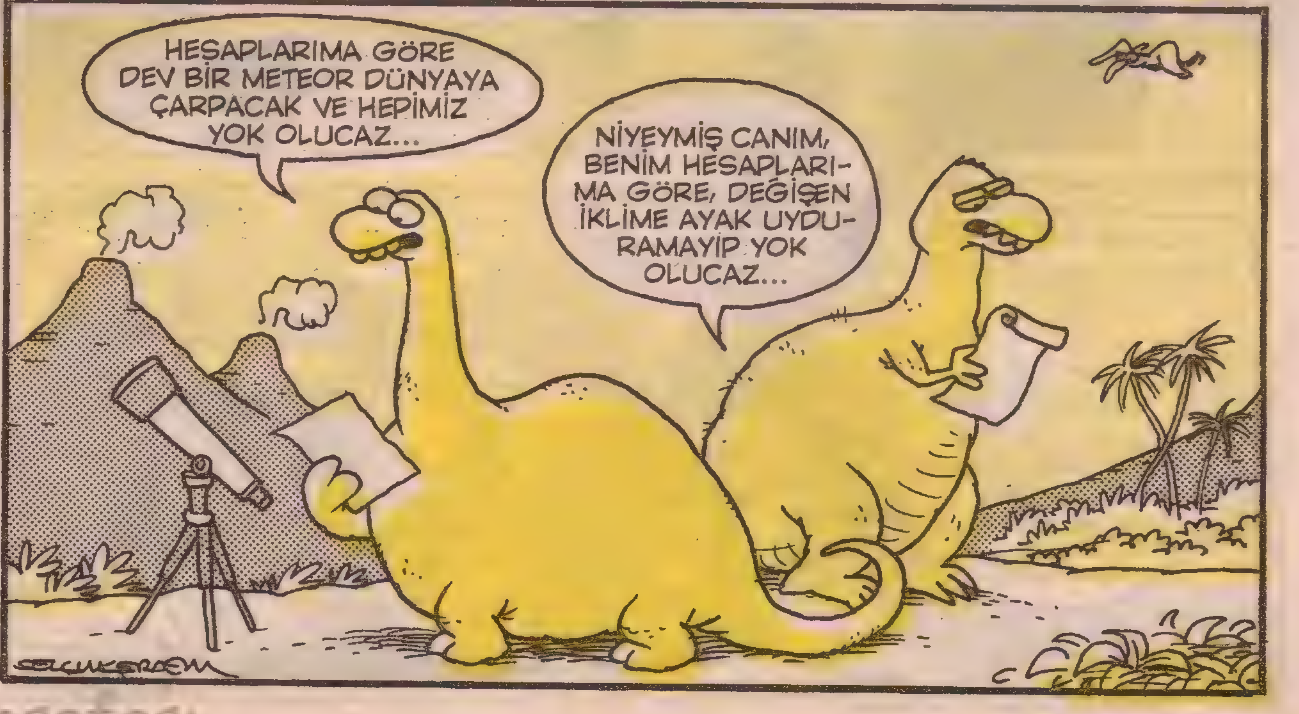
HESAPLARIMA GÖRE DEV BİR METEOR DÜNYAYA ÇARPACAK VE HEPİMİZ YOK OLUCAZ...
NİYEYMİŞ CANIM, BENİM HESAPLARIMA GÖRE, DEĞİŞEN İKLİME AYAK UYDURAMAYIP YOK OLUCAZ...
SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• KAYBOLAN ANİMASYON TRAKİNGCİLERİ VE KANDİL ABİ ./.

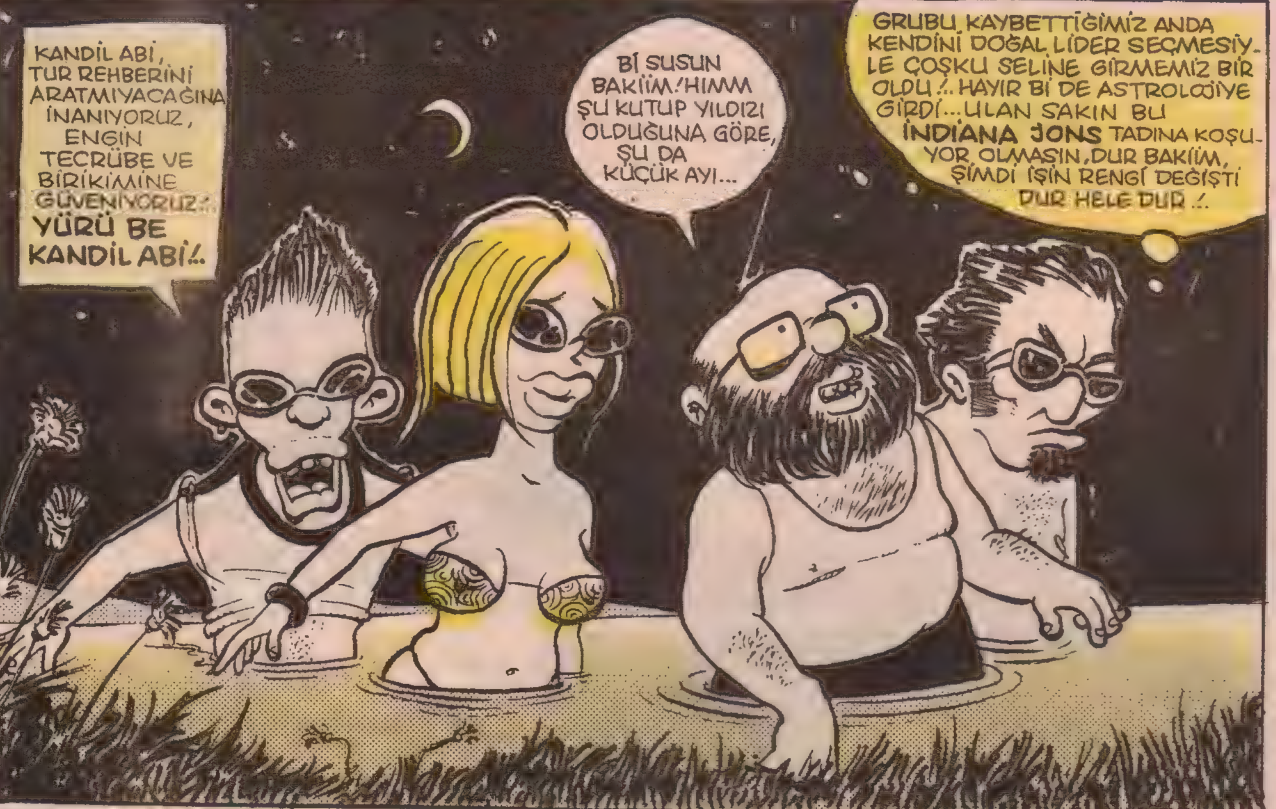
KANDİL ABİ, TUR REHBERİNİ ARATMIYACAĞINA İNANIYORUZ, ENGİN TECRÜBE VE BİRİKİMİNE GÜVENİYORUZ ./. YÜRÜ BE KANDİL ABİ ./.
Bİ SUSUN BAKİİM! HIMM ŞU KUTUP YILDIZI OLDUĞUNA GÖRE, ŞU DA KÜÇÜK AYI...
GRUBU KAYBETTİĞİMİZ ANDA KENDİNİ DOĞAL LİDER SEÇMESİYLE ÇOŞKU SELİNE GİRMEMİZ BİR OLDU ./. HAYIR Bİ DE ASTROLOJİYE GİRDİ... ULAN SAKIN BU İNDİANA JONS TADINA KOŞUYOR OLMASIN, DUR BAKİİM, ŞİMDİ İŞİN RENGİ DEĞİŞTİ DUR HELE DUR ./.

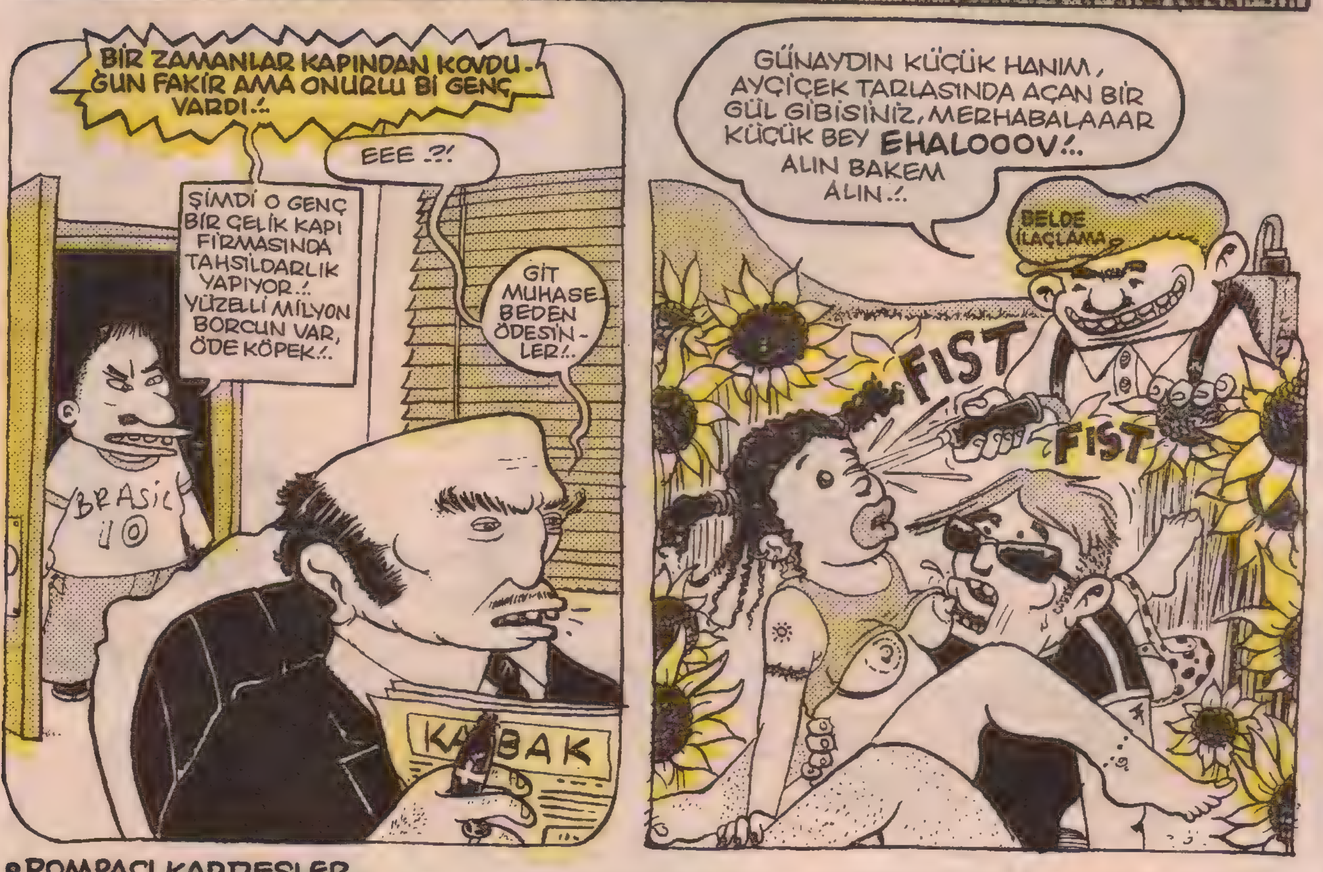
BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA ONURLU Bİ GENÇ VARDI ./.
EEE ?!
ŞİMDİ O GENÇ BİR ÇELİK KAPI FİRMASINDA TAHSİLDARLIK YAPIYOR ./. YÜZELLİ MİLYON BORCUN VAR, ÖDE KÖPEK ./.
GİT MUHASEBEDEN ÖDESİNLER ./.
BRASİL 10
KABAK
GÜNAYDIN KÜÇÜK HANIM, AYÇİÇEK TARLASINDA AÇAN BİR GÜL GİBİSİNİZ, MERHABALAAAR KÜÇÜK BEY EHALOOOV ./. ALIN BAKEM ALIN ./.
BELDE İLAÇLAMA
FIST
FIST

• POMPACI KARDEŞLER ...

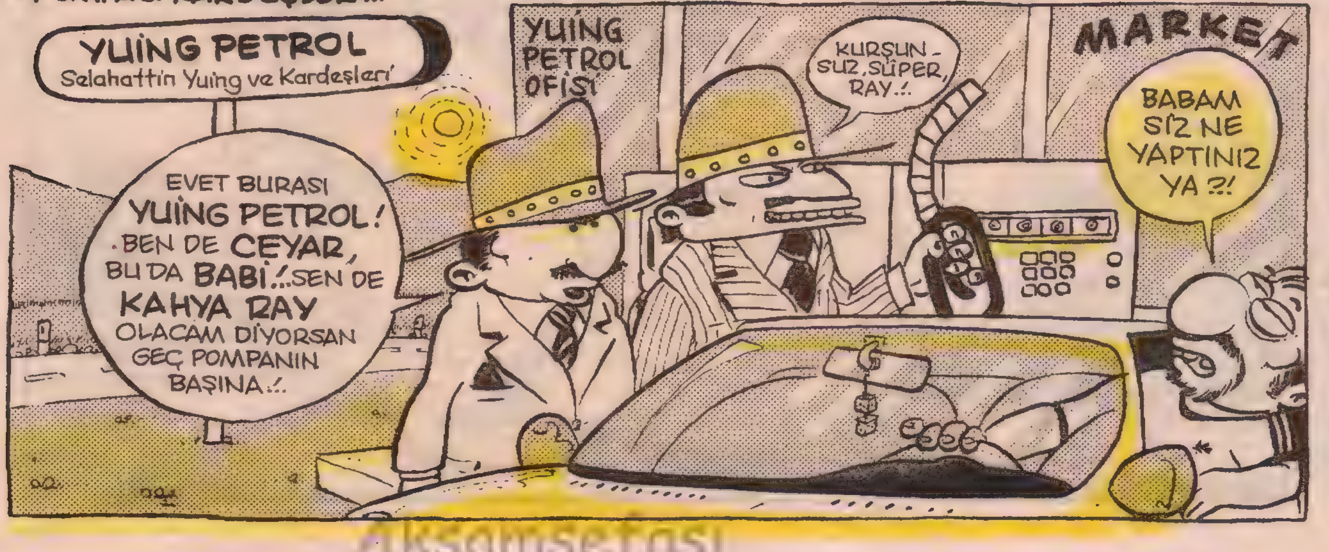
YUİNG PETROL
Selahattin Yuing ve Kardeşleri
YUİNG PETROL OFİSİ
MARKET
EVET BURASI YUİNG PETROL! BEN DE CEYAR, BU DA BABİ ./. SEN DE KAHYA RAY OLACAM DİYORSAN GEÇ POMPANIN BAŞINA ./.
KURŞUNSUZ, SÜPER, RAY ./.
BABAM SİZ NE YAPTINIZ YA ?!

AYRINTILAR

M • E • T • İ • N • F • İ • D • A • N

Benume Burgeri geçince, adliyenin tam karşısında durdum. Nereye gideyim diye düşündüm.. Biraz kitaplara göz atsam, fena olmaz. Belki okunmaya değer bişey de bulabilirim. Aşağıya inip, moda sinemasının pasajına girdim. Sahaflara gıcık olurum aslında; yeni türeyenlerin ne mal olduğunu biliyorum. Bitpazarına sabahın köründe, elfenerleri, sırt çantaları ve keçi sakallarıyla, aynı tip doluşup, ilk yanaşan seyyar arabaların başına çakal gibi üşüşürler; üçyüze kaptıklarını beşbine okuturlar. Eh, ne diyelim; ekmek parası. İyi de, bizimki pasta parası mı! Aralarında, ilginç kişilikler de var. Geçen ay bir tanesi, -Kafka'nın bi romanını arıyordum- raflara bakmamı rica ettiğinde, yapamayacağımı, sıkıldığımı söyledim! 'Mayk Taysın'a mı canın sıkılıyor' dedi.??!! Devamını getirdiğinde, Mayk Taysın'ın ünvan maçında yenildiğini, ve bir bayan müşterisinin buna çok üzüldüğünü öğrendim. -Sonradan izlemiştim, harbiden iyi dayak yedi herif-. Çoğu sahaf böyle konuşkan değildir tabii; şu var mı dersin, havaya, bi yere bakar, yok diye fısıldar. Yok dediğini bile duymazsın! Ayrıca, şu 'yok'luk' denen lavuk, berbat bişeydir!. Var da; bana yok dedi belki. Annelerin eteğinden tutularak yürünen zamanlardan kalan bir paranoya! "Hani alacaktın bunu!" "Oğlum para yok diyorum, laftan annamıyo musun!?" "Annamıyorum işte, salağım. Nası yok yaa!?" Gerçekten çok saçma bi durum. Yok, yok, yok! Yokluğun en kötü tarafı bu işte; adını bin kere tekrarla, hiç bişiy ifade etmez! Varlığın gizli hali. Hattâ kendisi bile bir varlık hissini uyandırıyo!.

'İçimizdeki Şeytan' isimli bi kitap gördüm, bir dükkanın önünde. Açıp biraz baktım, karar veremedim. Ay sonuydu hem, daha sonra tekrar uğranım. Başları ilginçti, fakat yarısında sıkılabilirim diye de düşündüm. Bugüne dek, sadece iki kitabı yarısında bıraktım: Bir tanesi, Henri Miller'in, o seksus pleksus bilmem ne üçlemesinden biriydi! Öyle zengin bi kelime dağarcığı vardı ki adamın, hepsini kullanmaya inat edip, ipe boncuk dizer gibi cümleleri sıralarken, kafamı ütüledi, yarısında sinirlenip, çatır çutur! parçaladım kitabı!. İkinci yarım bıraktığım ise, şaşkınlık vericiydi. Kafka'dan bunu beklemezdim doğrusu. 'Dava', tam bir düşkırıklığıydı. Anlayabilirim diye beynimi patlattım, fakat otuzuncu sayfada pes ettim. Zaten kendisi de, kitabı bitirememiş; ve ortaya çıkan şeyi hiç beğenmediğini, günlüğünde anlatmıştı. Max Brod denen herif -yakın arkadaşı- ne halt yemeye böyle bi işgüzarlık yaptı bilinmez, yayınlamış işte. Tamamlanmamış ki ama yahu! Kafka, kendi hayâl dünyasıyla başbaşa kalmanın coşkunluğu ve edebî eskiz çabasıyla vakit geçirmiş kitapta. Yine de o kadarıyla bile işe yaradı. Pornografi ihtiyacımı karşılamak için videosiidi almaya giderken, poşet ağırlık yapsın diye, onu da koymuştum içine. Sadece siidi konularsa poşete, hafif oluyor; katlayınca da, içinde siidi olduğu anlaşılıyor sanki. Bazen, vapura binerken de yanıma alıyorum. Belki tekrar göz attığımda, bi tarafından biraz annarım. Şahin'in kitabı zaten, bir ara geri vericem. Eğer yine öyle bi gereksinim duyarsam, yani ağırlık yapsın diye yanıma bir kitap almam icap ederse, Cervantes'in, La mancha'lı hüzünlü şövalyesi 'Don Quijote' olabilir bu.. Hem mükemmel bir anlatıma ve akıcılığa sahiptir, ayrıca dev gibi iki cildiyle, otuz kırk kitaplık küçük rafımın en değerli hazinesidir. Bi arkadaşım istemişti; önce bir tekini al, öteki cilt rafta kalsın lütfen dedim. Donkişot'tan daha kalın olarak, eski bir Adlî Tıp kitabı var; Yavuz hediye etmişti. Bazen tırsa tırsa bakarım; kafası kesilerek öldürülmüş adamlar, ensesinden üç kurşunla vurulan bir kız, gövdeki derin kesikler, kafatası çatlakları.. Başkaları'nın ölümleri yalnızca ilginç geliyor işte. Ve edebii değer taşımayan, yine ilginç olanlarından biri de, 'Can kurtaran' isimli bi yardım kitabımdır. Suni teneffüs yapmayı, ve bi gece karnım ağrıdığında sebebini öğrenmek için almıştım. Temel bilgileri içeriyor, fakat her türlü gariplik de mevcut: Örneğin, şöyle der, hayvan saldırılarından korunma bölümünde: "Açık arazide, bir Boğa sizi yere fırlatırsa, ona zarar vermenin tek yolu, burnundaki halkadan yakalamak -eğer varsa- ve hiç bırakmamaktır.." Eğer varsa diyo ya!. E, yoksa?! Boku yedik.

Dükkânlardan birine, ne zamandır aradım bi kitabı, bi kez daa öylesine sorup, pasajdan çıktım. Süreyyâ sinemasının yan duvarı var karşıda. Eğimli, dar bi yol. Ve çok sessiz. Yolun bitiminde, köşelerden biri pek yok gibi. Çünkü o kısımdaki bina, ovâl bir mimariye sahip; köşe yapmadan yan tarafa kıvrılıyor. Öyle bir evde oturduğumda masamı duvara nasıl yaslayacağımı merak etmişimdir hep.. Aslında çok geniş, hangar gibi bi yerde yaşamayı düşlerim bazen. Güneş imparatorluğu filminde olduğu gibi, sadece, salondan mutfağa bisikletle gidebilmek için.

SAYIN AYDIN DOĞAN'DAN ÖZÜR VE DÜZELTME YAZISIDIR

Leman Dergisinin 2.6.2001 tarihli ve 2001/22 sayılı nüshasının 12. 13. ve 14. sayfalarında "GEÇİRME ÜZERİNE" başlıklı köşe yazısı yayınlanmıştır.

Yayınlanan bu yazıda yer alan amacı aşan anlatımlar nedeniyle Sayın Aydın Doğan'dan özür dileriz. Sözkonusu yazıda Sayın Aydın Doğan'ın babasına atfen gerçeğe aykırı argo terimleri içeren, hoş karşılanması olanağı bulunmayan, seviyesiz bir üslup ve anlatımla yazılanlar önceden fark edilemeyerek maalesef hataen yayınlanmıştır. Bu nedenle Sayın Aydın Doğan'a ve saygıdeğer babasına karşı hiçbir kastımız bulunmadığı halde kendilerini kamuoyu önünde küçük düşürebilecek nitelikteki yayından dolayı adı geçen yazıdaki maksadı aşan tutumumuz ve hatamızı düzeltir ve Sayın Aydın Doğan ile Ailesinden özür dileriz.

Saygılarımızla

LeMan

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman ve Leman Dostları,

Yazın kavuran sıcağının ısıttığı, beton duvarlı bahçelerimizde esen ılık özgürlük umutları taşıyan Bergama meltemleriyle sıcak sevgimi sizlere gönderiyorum mektubumla birlikte... Toplumda çürük diye gösterilip buralarda yaşamaya mahkum edilen bizler aslında çürük sistemin kurbanı olup, ömrümüzün en güzel yılları, gençliğimiz elimizden alınıp, mutlu olma hakkı tanınmayan toplumun en verimli meyvalarıyız. Her ne kadar dört duvar içinde olsak bile hala hayal kurabiliyor ve gülebiliyoruz. Dışarıda mutluluğu yakalamış ve bunu bizimle paylaşacak, bize umutlar aşılayacak dostların mektuplarını bekliyorum.

Ufuk Tugay
Özel Tip Cezaevi Oda:C-6
Bergama/İzmir

Uyur Uyanık Yaşıyoruz...

Yaşamın çarpıklığına bir de yaşama çarpıklığımızı katıp, eğri büğrü ve de alt üst yaşıyoruz, bize ayrılan süreyi. Kendi zihin labirentlerimizde kendimizi gönüllü kaybediyor, sonra gördüğümüz her insan hologramını kendimiz sanıyor, aldanıyoruz.

Yaşamı ve yaşamları hep bir uyku unutkanlığında yaşıyoruz. Yaşadığımız şeylerse gördüğümüz rüyalardan ibaret, sorun şu ki yaşadığımız şeyleri yorumlamıyor hep bir tabir kitabına gereksinim duyuyoruz. Kendimize farklı farklı sevgiler, dinler, acılar icat ediyor, sonra bunların tek ve aynı şey olduğunu savunuyor da uyku unutkanlığında yaşıyoruz. Acıları yaşamımızın vazgeçilmez birer parçası haline getiriyor, umutsuzluğu yaşam tarzı kılıyoruz. Çektiğimiz acılardan dert yanıyor, onları herkese anlatıyor sonra herkesten kaçıyoruz... Kendimize masallar yazıyor, masallarda kendimizi kayırıyoruz. Gökten üç elma düştüğü anda biz çoktan uyumuş oluyoruz. Masalları uyku unutkanlığında yaşıyoruz. Güçsüzü ezene sövüyor, gerekçesi kestirme olan aptal bir bilinçle çimleri çiğniyoruz.

Bir semtten bir semte, yalnız yolculuklarda pencereden bakmak gibi zorunlu bir dayatılmışlıktır sanki yaşam birbirimize. Oysa ölümle burun buruna gelen insanlarda ki, en çok intihara kalkışanlarda, son anda yaşama dört elle var gücüyle sarılma hissi davetsiz çıkagelir. O an ölümün yaşamlarına yapılmış bir haksızlık olduğuna inanırlar. Tüm yaşananlar, bir çığlık gibi tiz, film şeridi gibi aceleci geçer, yaşam kararlısı gözlerinden. Tüm bunları bir saniyeden daha az bir sürede umursayarak düşünen o insanların bu çığlıkları ve daha birkaç dakika önce kendilerine sunulan, hediyeyi uyku unutkanlığıyla görmezden gelen, yaşarken yanından dahi geçmediği fakat ölümü yeğlediği acılarından kurtulma telaşıyla kıvranan o intiharzedenin "Ölmek istemiyorum, ölmek istemiyorum"... En acısıdır pişman ölmek, uyku unutkanlığıyla gözleri kapalı gelip yine kapalı gitmek, oysa; artık çok geçtir. Yaşam ikinci bir şans vermez...

Mustafa Canpolat/Diyarbakır

Sevgili Leman!

İlk gözlerimi açtığımda uzak bir iklimin ürpertisinde buldum kendimi. Zamanın bilinci yitirilmişti. Mekan ise terzi Hermes'in sınavını yudumlamak gibi bir şeydi. (Oysa amacım Tanrı'yı bulma çabası değildi!..)

Garip bir histi bu; sanki tüm yaşananlar bir kalemde silinmişti hafıza defterinden. Sanki hiç olmamışlardı bu sayfalarda; elverip, göz sürmemişlerdi. Oysa bilmiyordu onlar, silinse de yazılar yine de ince mavi düşler gezinirdi sayfaların kıyısında (sesler hâlâ kulaklarımdaydı; son sözcükler, hırpani bir gülüştü...)

İşte, ben, şimdi, o mavi düşlerin kıyısında bir yerdeydim: Farzedelim ki, gözlerimi açtığım yer, kimliksiz bir çöl'dü. Ve Sonbahar'ı çağrıştıran bir rengin ortasında, Kızılderili bir reisin hüznüyle bağdaş kurup oturmuştum. Şimdi üstüme çiseleyen gökyüzü, kanayan bir yaraydı. Atlas çiçeğinin kendisi ve gölgesi ve ben ve samyeli yalnızlığı... Şahittik bu olanlara.

(Ben altı milyarlık insan topluluğunun içinde ve aynı zamanda dışında buzul bir yalnızlıktım. İnanıp inanmamak elinizdeki tek silah...)

Aydınlıkta, güneş kavuruyordu bedenimi, karanlıkta yıkıcı soğuk düşler. Yine de bütün olumsuzlukları, olumlulukları Prometeus gibi göğsümün iç kısmında büyütmesini bildim ve inatla yerimden doğrulup, yürüdüm. Yüküm tarih, gidiyorum işte ağır-aksak...

Atlas çiçeğine kesmiş çöl kumlarında, her kum tanesi, isimsiz bir şarkının granit notasıydı aslında... Kum tanelerinin kendine has hışırtıları arasında, her adım atışımda bir dolu sessiz çığlık bırakıyorum ardımda; ölüme zamansız yenilmiş aşklar, sevdasını haykıramayan dilsiz sevgililer, siyah gül doğuran mutsuz baharlar, birer küçük tepeciğe dönüşmüş ayrılıklar, özlemler... Ve ille de acı, ikinci tenimmiş gibi rengime bürünüp benimle yürüyordu...

Diyelim ki, acemi bir kaşiftim; kayıp kentlerin, kayıp limanların, kayıp insanların ve adına ne varsa bir nefes alış-verişin sesinin arıyordum...

Aslında, anlık tomurcuklanan hırıltılı bir gülümsemenin kıyısında kendimi anılara vurup, seni ve kaybettirilmeye yüz tutturulmuş bizi arıyordum.(Benleştikçe içimizdeki uçurumun dibi görünmez oldu). Böylesine garip, garip olduğu kadar da bölük pörçük çalkantılar arasında, yara-bere içinde kalmış ellerim sana uzanıyordu. Gövdem pervaza yaslanmıştı. Kapıda esmer gülüşüm asılıydı. Seni (sizi) bekliyordum...

Evet sevgili Leman dostları, gerçekten, maddi, manevi paylaşımınızla, dostluğunuzla, bu mektuptan sonra sizleri, içinde bulunduğum küçük dünyaya bekliyorum. Ayrıca içinde bulunduğumuz cezaevi koşullarında inanılmaz derecede kitap, dergi gibi materyal boşluğumuz var. Bu konuda duyarlılık gösterip, bizlere yardımcı olacak tüm dostlar için adresimiz aşağıdaki gibidir. Şimdilik hoşçakalın. Yazışmak ve paylaşmak dileğiyle...

Hasan Koç
Özel Tip Kapalı Cezaevi H
Blok Eskişehir

Sevgili Ajanda;

Sana ajanda dediğimde neden kızdığını hala anlayamadım. Sen bir ajandasın kardeşim!! Ben seni günlük olarak kullansam da senin şizofren tavırlara girip gerek yok. Bugün hastanenin yemekhanesinde yine onu gördüm. Ne kadar güzel olduğunu anlatamam sana. Konuşmak için yanına gittim. Sonra yine olan oldu; ben saçını okşamak istiyordum, elime sahip olamayıp kafasına vurdum kızcağızın. Bakıcılar üstüme çullandı tabi... Bakıcılara bu gömlek bana yakışmıyor bir boy büyüğünün laciverti yok mu? diye sordum. Aldırmadılar.

Hücreye koyduklarında verdikleri iğnenin etkisiyle yere yığıldım. Sivildeyken bu kadar uyuşturucu kullanmıyorduk. Ama ne demişler; deliliğin başladığı yerde mantık biter.

Bir de bugün sayısal oynattım bakıcıya. Tutarsa Bakırköy'den ev alacağım. Hastaneye gidip gelmem kolay olsun diye.

Yarın görüşürüz ajandam. Bu dünyada bir tek sana güveniyorum ajandam, bir de gökyüzüne. Sakla sırlarımı ajandam, sakla beni gökyüzü.

Onur Güler/İstanbul

Selam!

Beni kendi karanlığıma bırakın. Bütün ışıklar sizin olsun, güzel kokularınızı ve sayınlarınızı götürün benden. Anlamayın beni. Sizin kavganız yaşam için... Benim mavilerle dolu deniz için. Kavga etmeme gerek yok. Siz alın teriyle sömürürken; ölürüm ben alın teriyle... Sahiplenirsiniz, körsünüz sahiplendikleriniz, sahibiniz. Döner dünya sahip olan kölelerle. Mutludur kanan her şey, mutluluk hiçbir şeydedir oysa, ama siz herşeysiniz. Adayın hadi hayatınızı iyi yaşamaya. İyi yaşanmış, iyi yaşamaya adanmış, kötü bir yaşamı giydirin ruhunuza, ve; uyku öncesi hesaplarınızı iyi yapın. Ama lütfen diyorum beni karanlığıma bırakın.. Korkuyorsanız öldürün beni, karanlığıma bırakın. Korkuyorsanız öldürün beni. Cesedim size gülecektir. Kurallar sizin kurallarınız, o zaman siz uyun kurallara. Oyun da sizin oyununuz. Ben mızıkçılık yapıyorum. Hadi öldürün beni!!! Gölgeler gölgeleri öldürebiliyorsa, hesaplarınız için yokettiğiniz zamana acıyorum, acıyorum size kokuşmuş karanlığımdan... BÜTÜN OLMAMIZ HİÇ HOŞUMA GİTMİYOR!!!

Her yeni açan günün sonundaki yalnızlık tanrısı; süresiz yalnızlıklara sürüklüyor beni. Hiç kimseyi istemem: aslında; çocukların beni yalnız serüvenlere itmesiyle başlıyor. Hiç kimseyi dost edinemeyen, hiç açılmamış kitapların serüveniyim. Sayfalar el izi değmeden profesyonelce işlenmiş bir cinayetin adsız, sansız bir katili, her günü katlediyorum. Katlettiğim günler ölmekten yorulmuyor, bana inat, beni öldür dercesine insanlar mezar taşını anımsatıyor bana; dünyaya...

Dünya yağmurlarını, her bir mezar taşının yüzünü ıslatarak; yağdırarak intikam alıyor, soğuk mezar taşlarından. Toprak kokan bir teni, sahte kokularla güzelleştiren bir havayı soluyoruz. Ve en acı kokumuzu öldürerek sahte ten kokularıyla aşık ediyoruz birbirimizi... Mezar taşlarının saflığını yazılarla anlamsızlaştırıyoruz. Yüzümüze kondurduğumuz makyajları aslında hiç yaşamıyoruz. Ve bu yazıları yazıyoruz mezar taşına benzer yüzümüze... Konuştuğun her cümle, bu dünyada kalıp, bu dünya içerisinde bir boşluk oluyor. Düşündüğün her şey konuşmalarına döküldüğündü aslında bir hiç olan boşluğa, yeni cümleler kattığını ve boşluğu doyurduğunu anlıyorsun...

Taşkın Tibet Doğruluk
hh_jazz@hotmail.com

Merhaba Leman Kardeşlerim

Yaklaşık dört seneden beri sizi okuyorum. Bunun nedeni çok sıkı oluşunuz. Diğer dergilere beş basarsınız. Bu hafta Okur Mektuplarını okuyunca benim de canım istedi yazmayı. Bunun bir nedeni de İlker Cihan dostumuz... hem dışarıdaki kimsesi hem de loşluğuna bir ışık olmak istedim. Unutma ki dışarıda sayılamayacak kadar kimsen var. Dediğin gibi artık bu hayattan zevk alınmıyor. Dolar alıyor başını gidiyor, baştaki tossursa bir yerleri kırılıyor. Anlaşılan boktan bi hayatın içinde kaybolup gidicez. Düşünüyorum, acaba Ecevit çocuğumun da başbakanı olacak mı? Korkmaya başladım artık. Hayatımdan endişeleniyorum anlıyacağınız. Yine de içimde az da olsa umut var. Ya da bir yol daha var: Baş kaldırmak. Sonunda olucak şey budur. Tüm yoldaşlar birleşmeledir artık.

Sanırım biraz haddimi aşıyorum ama bunlar yapılmalıdır. Eğer bunları başka bir yerde söylesem joplara hedef olurdum. Bu imkanı bana veren Leman ve Leman dostlarıma teşekkür ederim.

Ahmet Mısırlı/Edirne

Merhaba Leman Emekçileri ve Dostları

Geçenlerde öğretmenlik görevimi sürdürdüğüm okulda Türk Eğitim-Sen üyesi bir arkadaşla din dersinin seçmeli mi yoksa zorunlu mu olması konusunda bir tartışmaya girdim. Bağlı bulunduğum Eğitim-Sen din dersinin okullarda seçmeli ders olarak okutulmasını tüzüğünde belirtmiş bir sendikadır. Bu arkadaş din dersinin kesinlikle zorunlu olması gerektiğini böyle olmazsa öğrencilerin nasıl namaz kılacaklarını, nasıl ibadet edeceklerini öğrenemeyeceklerini ileri sürdü. Ben de o arkadaşa biz zaten din dersi kaldırılsın demiyoruz, seçmeli olsun diyoruz. Çünkü şu an uygulanan din dersi programı sünni inanca göre hazırlanmış bir programdır. Oysa ülkemizde milyonlarca alevi, şii, şafi vb. mezheplere mensup insanlar var, bunların da haklarına saygılı olmak gerekir dedim. Ama böyle insanların kültürel düzeyleri, olayları derinlemesine analiz etme ve düşünme yetenekleri düşük olduğu için ikna edemedim. Bunlar iş lafa gelince Türk halkının yüzde doksan dokuzunun müslüman olduğunu söylerler ama din dersinin seçmeli olmasından korkarlar. Oysa aklın ve mantığın gereği budur. Atatürk döneminde okullarda din dersi okutulmamaştır. Din bireyin vicdanına kalmış bir iştir. İnsan bir dine inanmakta özgürdür. Bir çocuğun olayları analiz etme, sorgulama yeteneğinin gelişmediği bir dönemde kendi iradesinin dışında ona din dersini seçmesi için baskı yapamayız. O belli bir yaşa ulaştığında kendi dini inancını kendisi belirlemelidir. Din dersinin zorunlu olması laikliğe, demokrasiye ve insan haklarına aykırıdır.

Din dersinin zorunlu olmasını savunanların amacı, bu ders sayesinde koyun gibi itaat eden, sistemin kendisini ezmesine ses çıkarmayan, hakkını arayamayan, sorgulamadan kabullenen, bilimsellikten uzak bireyler yetiştirmektir. Tabi ki böyle insanları yönetmek çok kolay olacağı için bunlar din dersinin zorunlu olmasını savunurlar. Hatta bunlara göre din dersi ana okulundan itibaren öğretilmelidir.

8 yıllık eğitime geçildiğinde imam-hatipler elden gidiyor diye kıçını yırtanlar, aslında oy depoları azalacak diye bu yaygarayı koparmışlardı. İmam-hatiplerin kapanmasına karşı çıkan bu zihniyetin üst düzey temsilcileri madem bu okullar çok güzel eğitim veriyor, neden kendi çocuklarını bu okullarda okutmadılar da kolejlerde, Amerika'da okuttular. Onlar imam-hatiplerin kapatılmasına sürüye koyun yetiştirmek için karşi çıktılar. Kolejlerde, Amerika'da okuttukları çocukları da bu sürünün çobanları olacaktır. Artık din sömürüsünün, vatan sömürüsünün, bayrak sömürüsünün karın doyurmadığını bu halk çok iyi biliyor. Artık sosyal devlete sövmekten vazgeçip, kapitalizm ve küreselleşmeyle mücadele edin. Çünkü vatanseverlik solculara küfür edip, Amerika'nın, IMF'nin kucağına oturmak değildir. Gerçekten vatanseverseniz, bayrağınızı, milletinizi seviyorsanız bağımsız Türkiye ideali için çalışın. Açlığı, sefaleti, cehaleti, kula kulluğu yokedin. Artık bu halkı masallarla, içi boş laflarla kandıramazsınız. Çünkü artık güneş doğdu ve yarasaların saltanatı sona eriyor.

Yazımı bir soruyla bitirmek istiyorum: Bu ülkede okul sırasından geçen herkes din dersini okudu ve bu ülke yolsuzlukta dünya birincisi... Bu nasıl oluyor biri bana anlatsın.

Diojen/Bursa

Sitem Dolu Bir Merhaba

Ve bugün sonuncusuydu, artık beklentilerimin. Umudu cebimden çıkarıp, bir Leman dergisinin arasında, gözyaşlarımla ıslatarak kaldırıp attım. Biraz sinirliydem biraz da eleştirisel. Çünkü biz farklı olmalıyız, farklı düşünceleri ve farklı duyguları aynı platformda buluşturabilmeli ve onlara da haykırma imkanı tanımalıyız... Sadece yazabiliyor muyuz bunları, yapamıyor muyuz.

Neden mi bahsediyorum? Leman dergisine yazdığım ama NEDENSE bir türlü bu sayfalarda okuyamadığım satırlarımdan bahsediyorum. Onlar bendim, onlar ta kendimdi, onlar sizin gibi düşünen bir insanın diğer yanıydı, onlar varolmanın dayanılmaz sonuçlarıydı, onlar sevgimdi. Zaman geçti, belki ağır belki sabırsızca geçen her hafta, ardından umudumdan bir parça koparıpta gitti. Kalan son parça da bugün aldığım Leman'la birlikte boğazın sularında şimdi.

Sonuçlar çıkarmak istemiyorum. Ama demek ki duygulara yer yokmuş bu sayfalarda. İlla ki ve sadece bu düzenden, sistemden, yanlışlardan ve sağcılardan bahsetmek yeterli ve gerekli imiş. Ne yazıldığının önemi yok, yeter ki bu sayfaya yazılan yazıların yayımlanmasına izin veren kişilerle aynı düşüncelere sahip olman yeterli. Ama sonunda farkına varamadık ki; yıllardır sözlerle ve yazılarla neyi değiştirebildik... Şurada yazılan ve sadece bizim gibi insanların okuduğu yazılar acaba yerine ulaştı mı? Sanmıyorum... Tamam bu düzeni kahrettik, lanetledik ve buna benzer binlerce slogan attık ama hangimiz sevdayı görmemezlikten gelebildi.Ve ben de yeniğim şimdi duygularıma, bunları da paylaşmak istemiştim. Ummuştum, inanmıştım, olmadı.

Ben siyasetle ilgili, sistemle ilgili yazamıyorum, ben sadece kendimi ifade edebiliyorum. Yer yokmuş bilemezdim. Zannediyorum ki bu mektupta yayınlanmayacak. Nasıl olsa kimsenin gururunu ve becerilerini okşamıyor, ne de olsa siyasetten bahsetmiyorum. Ama eğer ki bu satırları okuyan bir yetkili var ise biraz düşünmesini isterim. Biz dünyanın ve hayatın sadece bizim fikirlerimizden oluşmadığını biliyoruz. İstisnai birkaç yazıya muhtelif zamanlarda yer vermek maalesef bunu değiştirmiyor. Kırıcı bir söz ve kelime kullanmamış olduğumu düşünerek ve eğer ki yazmışsam amacımın bu olmadığını belirtip özür de dileyerek sitem dolu satırlarımı bitirmek istiyorum.

Şu da var ki; kimse kendini eleştiren duyguları ve fikirleri kimseyle paylaşmak istemez. Ama utanmaya da hazırım. En azından bu konuda farklı olduğunuzu bilmek utanmaya rağmen beni mutlu edecektir.

Bülent Aslantaş/İstanbul
orcunan@mynet.com

Umutsuz Değilim;

Kayseri'de askerlik yapıyorum ve uzun bir süreden sonra çarşıya çıkıyorum, anlamsız anlamsız çevreme bakıp yürüyorum, tanımaya çalışıyorum hiç görmediğim bu koca ama sönük kenti ve ara sokaklardan birine giriyorum, önümde küçük ama şirin bir dükkan... kocaman harflerle girişte LİRİK ART... anlamaya çalışıyorum, yavaş yavaş yaklaşıyorum... heykeltraş ve resim atölyesi, bana hiç yabancı değil, askerliğin vermiş olduğu psikoloji ve çekingenlik haliyle merhaba diyerek içeri giriyorum. Karşımda genç bir arkadaş ve yüzünde hafif bir gülümsemeyle beni karşılayan UYGUR abiyi görüyorum. İçerde hafif bir müzik sesi... çevreme şöyle bir göz gezdiriyorum ve bu şehirde de böyle bir yer varmış diye söyleniyorum. Şaşkınlığımı gizliyemiyorum. İçimde bir umut yeşeriyor. Gözüme ilk çarpan NAZIM'ın o asil heykeli, yanında CAN BABA, karşıda DENİZ'in resmi... İçimdeki o umut bir kat daha yeşeriyor...

Sıcacık bir ilgiyle karşılaşıyorum heykeller içinde, çayımızı yudumlarken Uygur abiye ve ellerinde ne marifetler olduğunu sonradan öğrendiğim Tolga'yla sohbete başlıyoruz... İlk sorum böyle bir şehirde bu küçük ama Dünya'yı içine sığdırmış atölyenin varolması! Onlar da Türkiye gibi ekonomisi çökmüş, insanları yoksul, gazetecileri, sanatçıları, düşüncelerini özgürce dile getiremeyen insanları cezaevlerinde susturulmaya çalışılmış, başımızdakilerin saltanat yaşadığı bir ülkede ayakta kalmaya çalıştıklarını söylediler. Belki başka bir ülkede yaşasaydılar eğer Babası gibi heykeltraş olan Uygur abi taşlara hayat veren ellerinin saygıyla sıkılacağını söyledi... Haklıydı elbette ve her şeye rağmen ayakta durup o küçük atölyesinde ustaca ellerini kullanarak dünyayı içine sığdırıyor, umutsuz değilim diyor... ve içinde umutlarla dolu kendi şiir kitabını hediye ediyor büyük usta... ne zorluklarla ne mücadelelerle ihtilalde işkenceyle karşılaşmış bu yüreğin şiirinden bir mısra okuyorum: "Her ölüm içinde bir yaşamaklığım/yüzyıllık ikişık işte/emek diğeri malum karşıtı/önyargısız gülleri derliyor elim/o büyük aşk/çarpıştırıyor sözcükleri ki/her tümce içimde/bir devrikliğim/yüzyıllık ikişık/bakma bana öyle/önyargılı ellerim kara çamur yüzüm"... Ve ellerini saygıyla sıkarak oradan ayrılıyorum. Birgün Kayseri'ye yolunuz düşerse oraya mutlaka uğrayın, eminim ki kendinizden birşeyler bulacaksınız. Her şeye rağmen düşlerimizi ve hayallerimizi yitirmemek umuduyla Leman ve dostlarına sevgilerle. Hoşçakalın.

Uğur Yıldız/Kayseri

LeMan
SAYI: 557
13 TEMMUZ 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhat ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

L-Manyak
112435 Sayı: 2002/07 - Temmuz 2002
Fiyatı: 1.500.000 TL. (KDV Dahil)
HER DERGİDE BİR TANE 26 DEĞİŞİK
YAPIŞTIR...

26 ÇEŞİT ÇIKARTMA!

YAPIŞTIIIR!!

VRROOOOMMM
CAZZZT
VÖSYM

GAZETE BAYİİLERİNDE!

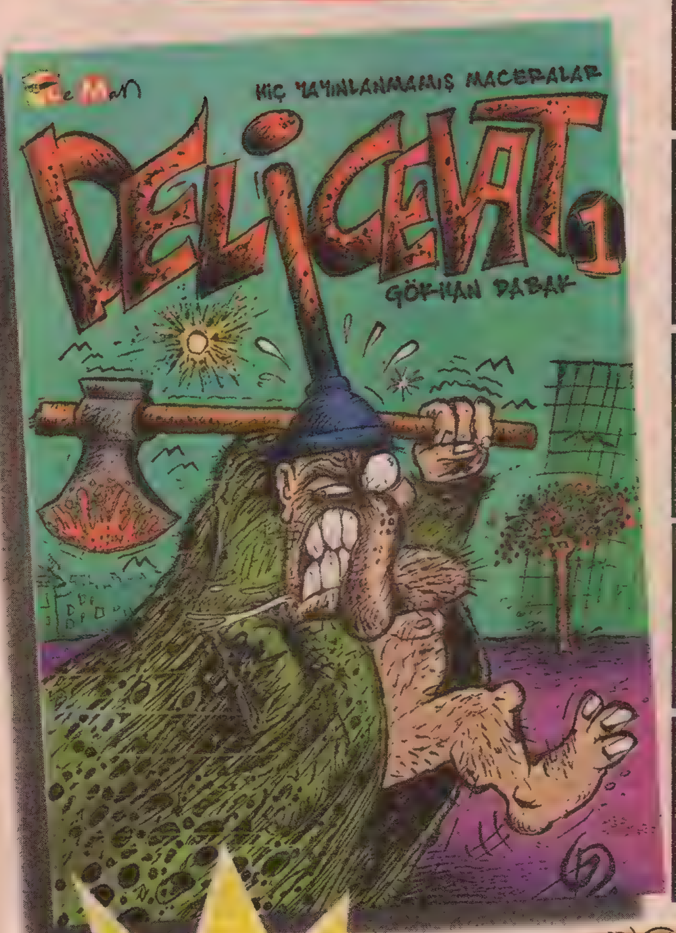
LeMan
HİÇ YAYINLANMAMIŞ MACERALAR
DELİCEVAT 1
GÖKHAN DABAK

HİÇ YAYINLANMAMIŞ MACERALARI ÖZEL ÇIKARTMASIYLA BİRLİKTE GAZETE BAYİİLERİNDE!

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

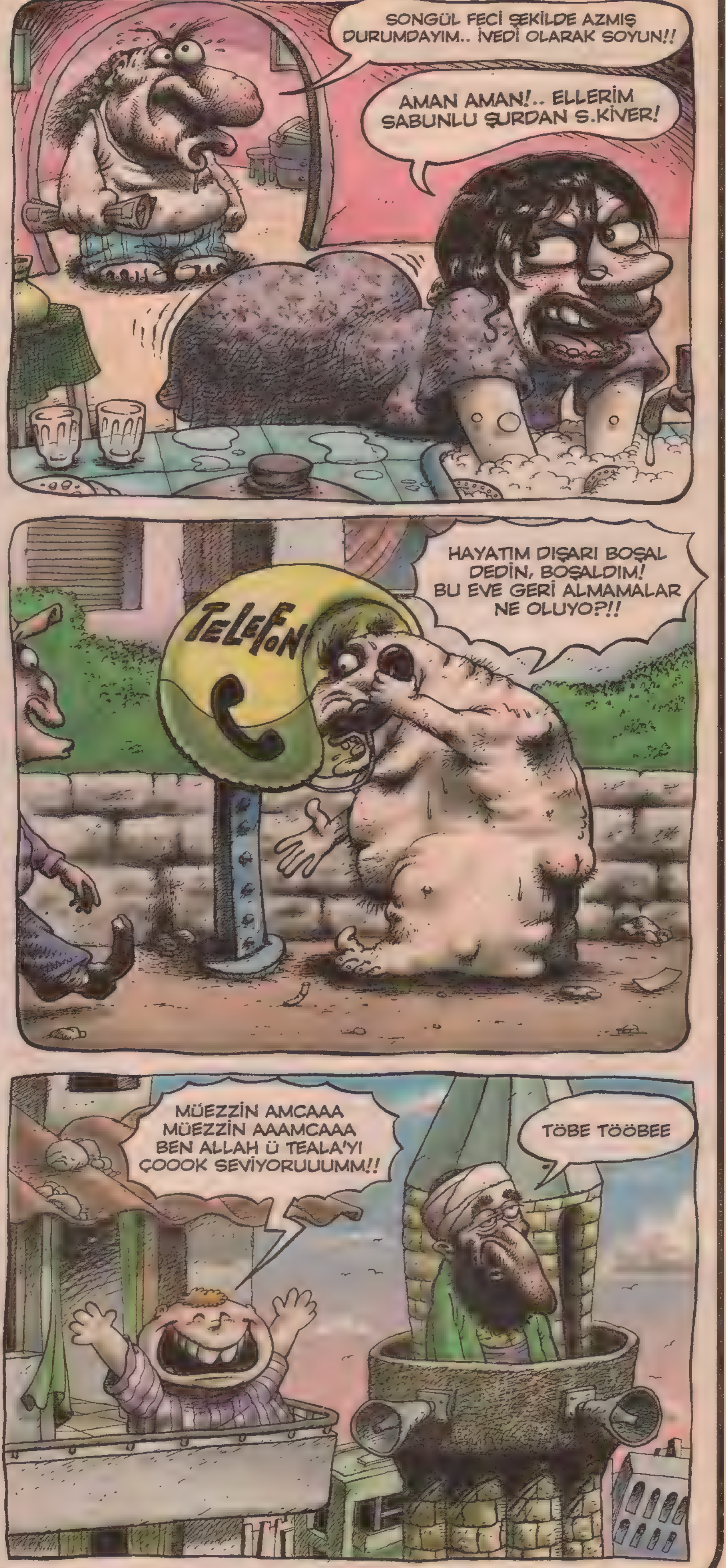
SONGÜL FECİ ŞEKİLDE AZMIŞ DURUMDAYIM.. İVEDİ OLARAK SOYUN!!
AMAN AMAN!.. ELLERİM SABUNLU ŞURDAN S.KİVER!
TELEFON
HAYATIM DIŞARI BOŞAL DEDİN, BOŞALDIM! BU EVE GERİ ALMAMALAR NE OLUYO?!!
MÜEZZİN AMCAAA MÜEZZİN AAAMCAAA BEN ALLAH Ü TEALA'YI ÇOOOK SEVİYORUUUMM!!
TÖBE TÖÖBEE

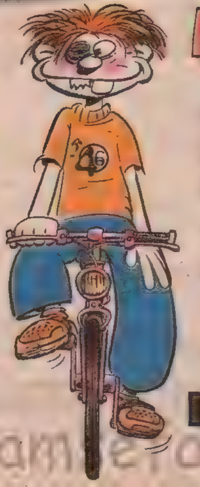

LeMan en kötü karneye bisiklet veriyor...

Karnenizi Babanızdan Önce Leman'a gösterin... Karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız, yandaki kuponla birlikte, fotokopisini LeMan'a gönderin, bisikleti kapın...

Adı:...
Soyadı:...
Okul:...
Sınıf:...
Zayıf sayısı:..
Adres:..
....
Tel: (   )..

en kötü karneye scooter

Ayrıcana L-Manyak'da en kötü karneye tonla Scooter verecek. Ayrıntısı L-Manyak'ın Temmuz sayısında

Not: Karnede sahtecilik yapmayın kontrol edicez... **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80080 Beyoğlu/İst.

Akşam efası

558

20 Temmuz 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/29- 650.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

YENİ OLUŞUM, YENİ BÖLÜŞÜM DERKEN HÜKÜMET BİTTİ... SEÇİM 3 KASIM... BORÇ 200 MİLYAR DOLAR ÜLKEYİ İMF'YE TESLİM EDİN DE KURTULALIM...

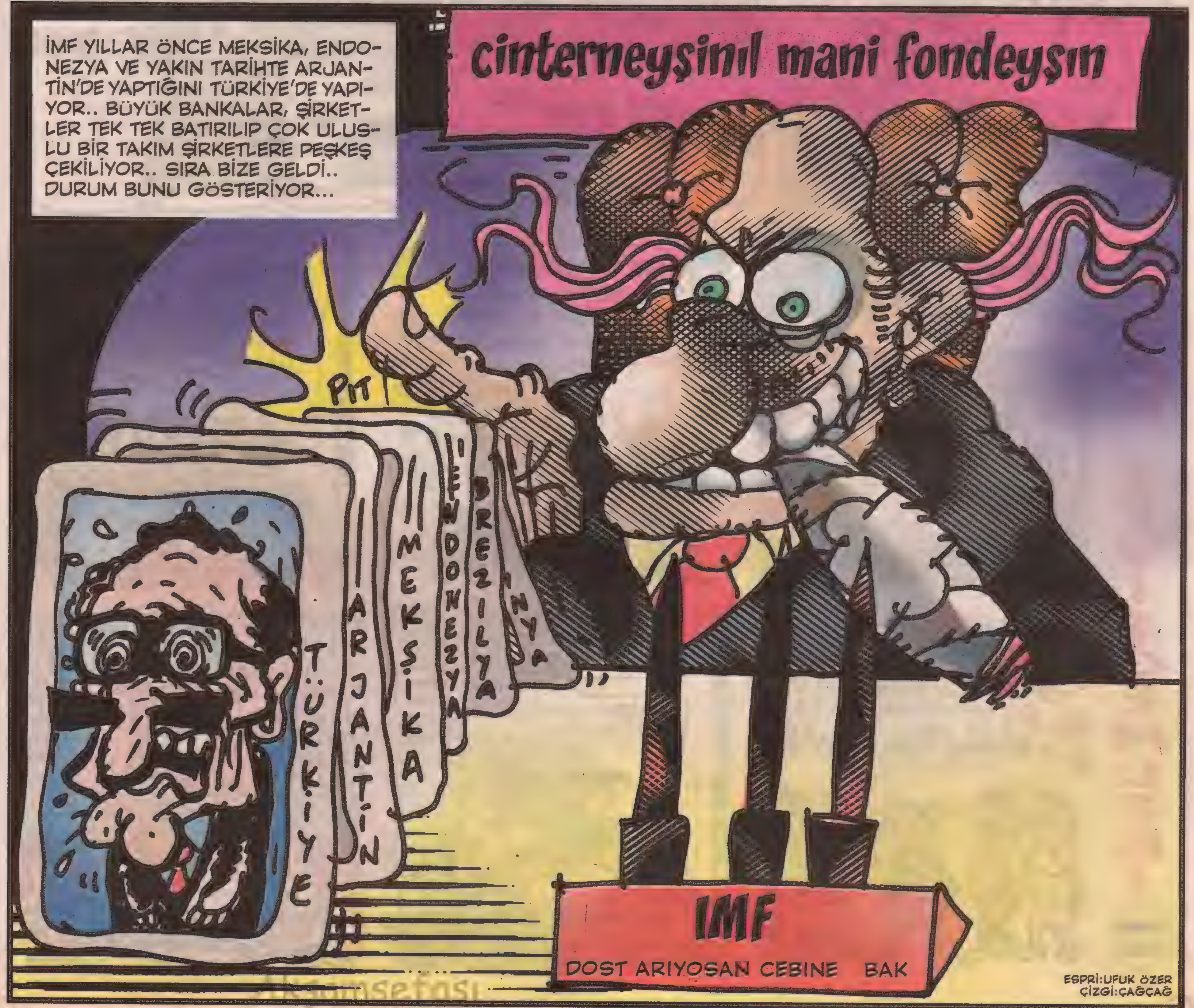

İMF YILLAR ÖNCE MEKSİKA, ENDONEZYA VE YAKIN TARİHTE ARJANTİN'DE YAPTIĞINI TÜRKİYE'DE YAPIYOR.. BÜYÜK BANKALAR, ŞİRKETLER TEK TEK BATIRILIP ÇOK ULUSLU BİR TAKIM ŞİRKETLERE PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR.. SIRA BİZE GELDİ.. DURUM BUNU GÖSTERİYOR...

cinterneyşinıl mani fondeyşın
PIT
TÜRKİYE
ARJANTİN
MEKSİKA
ENDONEZYA
BREZİLYA
NYA
IMF
DOST ARIYOSAN CEBİNE BAK

ESPRİ:UFUK ÖZER
ÇİZGİ:ÇAĞÇAĞ

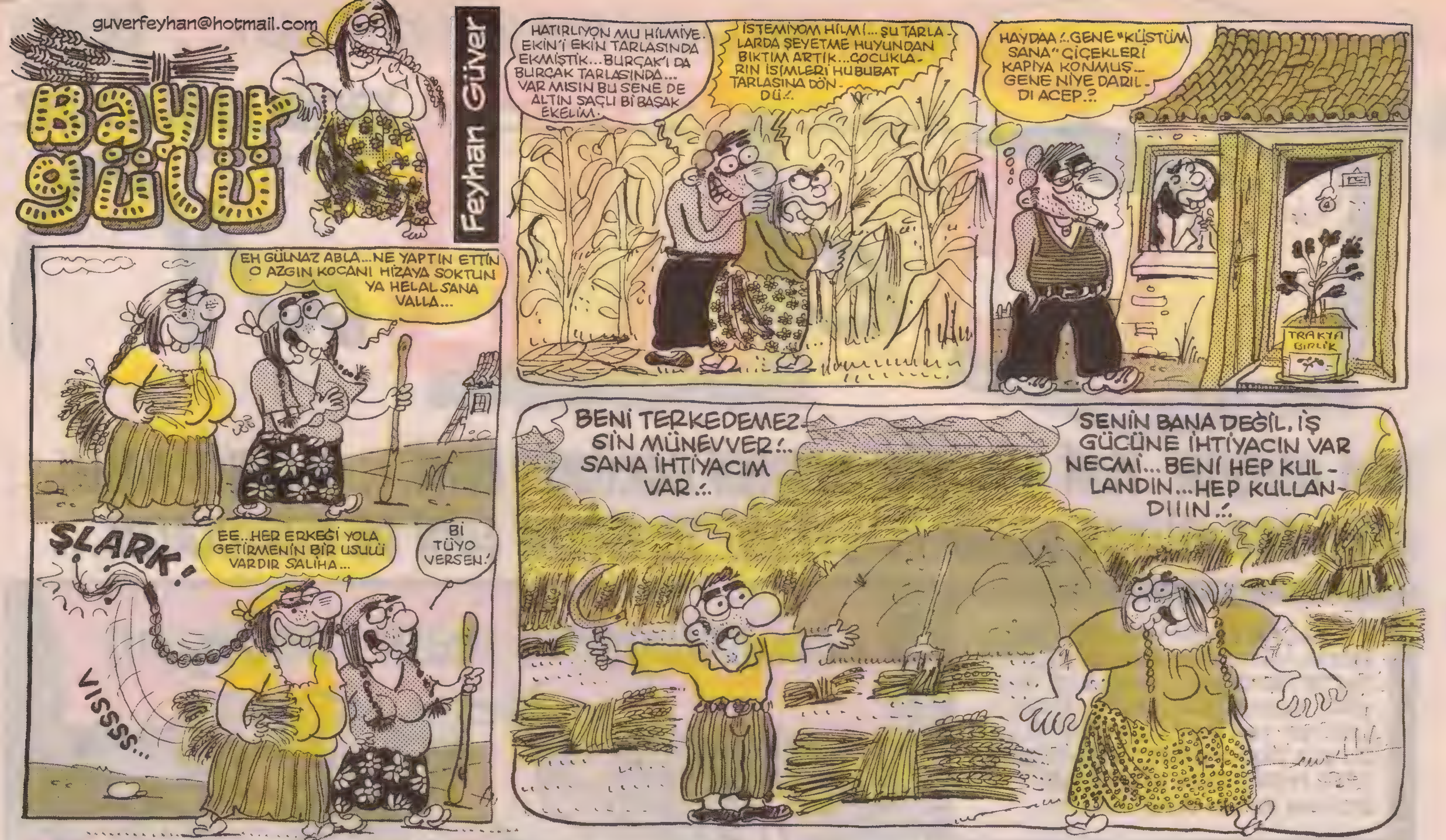
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
EH GÜLNAZ ABLA...NE YAPTIN ETTİN O AZGIN KOCANI HİZAYA SOKTUN YA HELAL SANA VALLA...
ŞLARK!
EE..HER ERKEĞİ YOLA GETİRMENİN BİR USULÜ VARDIR SALİHA...
Bİ TÜYO VERSEN!
VISSSS...
HATIRLIYON MU HİLMİYE. EKİN'İ EKİN TARLASINDA EKMİŞTİK...BURÇAK'I DA BURÇAK TARLASINDA... VAR MISIN BU SENE DE ALTIN SAÇLI Bİ BAŞAK EKELİM.
İSTEMİYOM HİLMİ... ŞU TARLALARDA ŞEYETME HUYUNDAN BIKTIM ARTIK...ÇOCUKLARIN İSİMLERİ HUBUBAT TARLASINA DÖNDÜ!..
HAYDAA!..GENE "KÜSTÜM SANA" ÇİÇEKLERİ KAPIYA KONMUŞ... GENE NİYE DARILDI ACEP..?
TRAKYA BİRLİK
BENİ TERKEDEMEZSİN MÜNEVVER!.. SANA İHTİYACIM VAR!..
SENİN BANA DEĞİL, İŞ GÜCÜNE İHTİYACIN VAR NECMİ... BENİ HEP KULLANDIN...HEP KULLANDIIIN!..

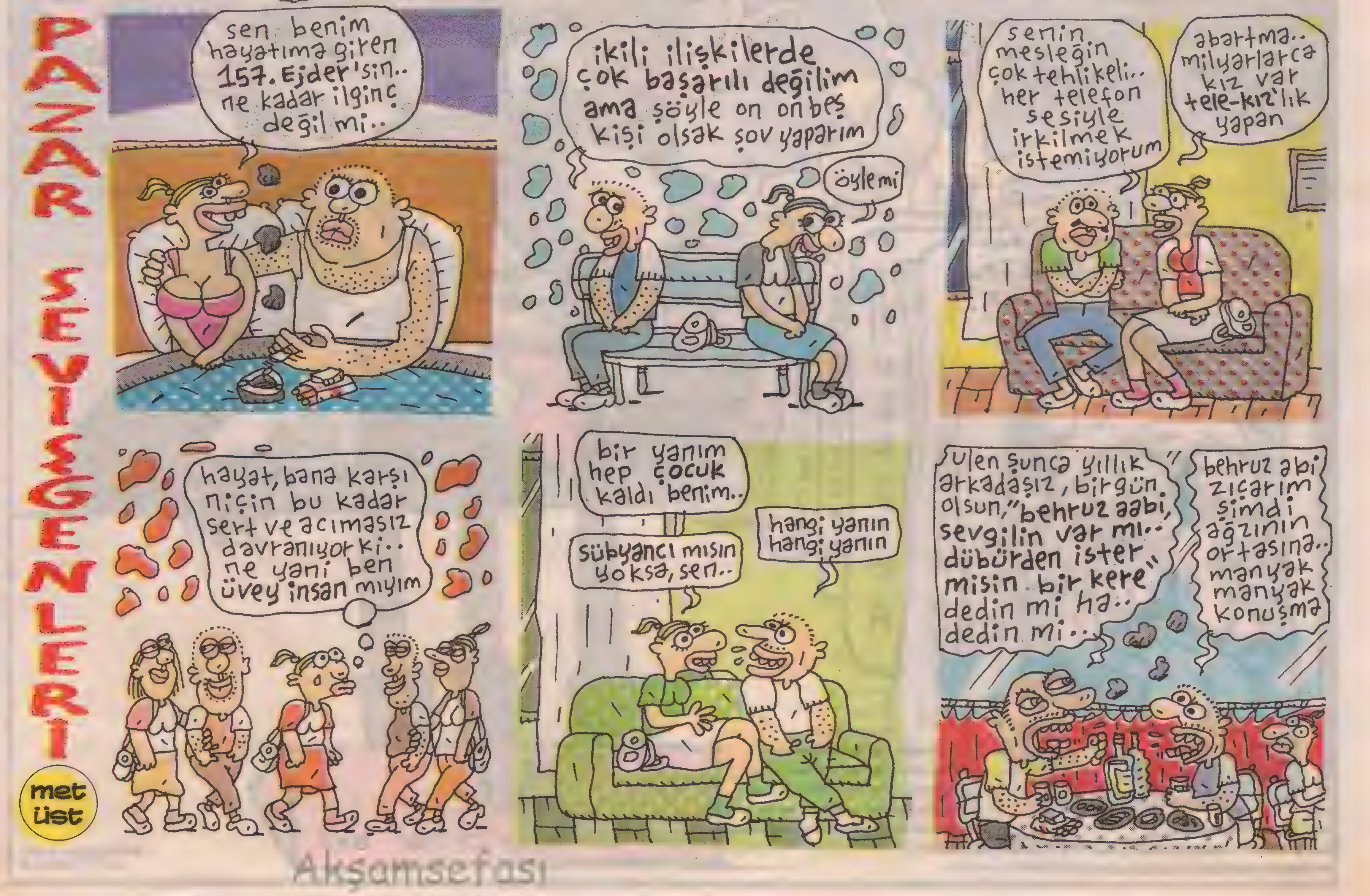
PAZAR SEVİŞGENLERİ
met üst
sen benim hayatıma giren 157. Ejder'sin.. ne kadar ilginç değil mi..
ikili ilişkilerde çok başarılı değilim ama şöyle on onbeş kişi olsak şov yaparım
öyle mi
senin mesleğin çok tehlikeli.. her telefon sesiyle irkilmek istemiyorum
abartma.. milyarlarca kız var tele-kız'lık yapan
hayat, bana karşı niçin bu kadar sert ve acımasız davranıyor ki.. ne yani ben üvey insan mıyım
bir yanım hep çocuk kaldı benim..
sübyancı mısın yoksa, sen..
hangi yanın hangi yanın
ulen şunca yıllık arkadaşız, birgün olsun, "behruz aabi, sevgilin var mı.. dübürden ister misin bir kere" dedin mi ha.. dedin mi..
behruz abi zıçarım şimdi ağzının ortasına.. manyak manyak konuşma

LeMan

Bazaaar...

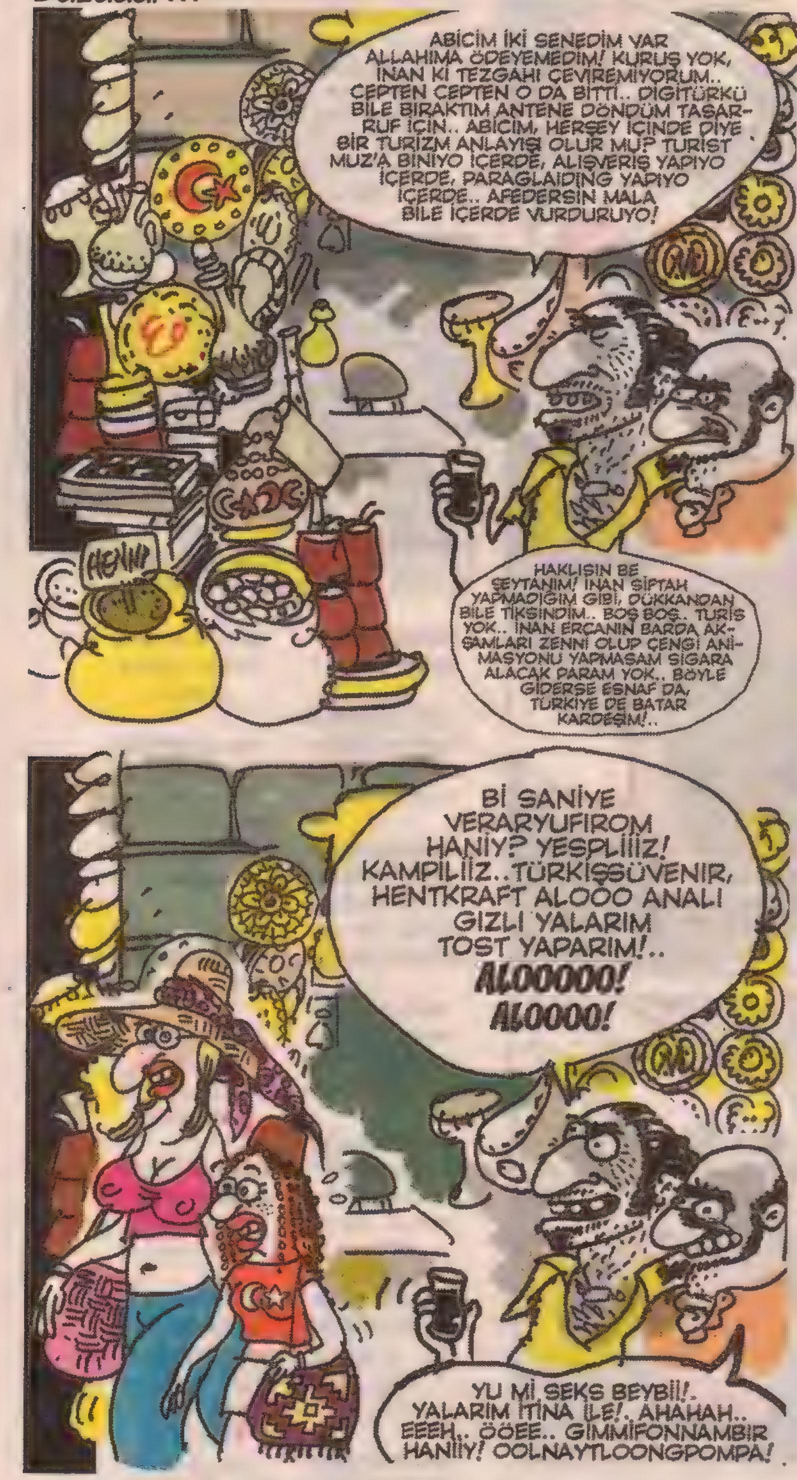
ABİCİM İKİ SENEDİM VAR ALLAHIMA ÖDEYEMEDİM! KURUŞ YOK, İNAN Kİ TEZGAHI ÇEVİREMİYORUM.. CEPTEN CEPTEN O DA BİTTİ.. DİGİTÜRKÜ BİLE BIRAKTIM ANTENE DÖNDÜM TASARRUF İÇİN.. ABİCİM, HERŞEY İÇİNDE DİYE BİR TURİZM ANLAYIŞI OLUR MU? TURİST MUZ'A BİNİYO İÇERDE, ALIŞVERİŞ YAPIYO İÇERDE, PARAGLAIDİNG YAPIYO İÇERDE.. AFEDERSİN MALA BİLE İÇERDE VURDURUYO!
HAKLISIN BE ŞEYTANIM! İNAN SİFTAH YAPMADIĞIM GİBİ, DÜKKANDAN BİLE TİKSİNDİM.. BOŞ BOŞ.. TURİS YOK.. İNAN ERCANIN BARDA AKŞAMLARI ZENNİ OLUP ÇENGİ ANİMASYONU YAPMASAM SİGARA ALACAK PARAM YOK.. BÖYLE GİDERSE ESNAF DA, TÜRKİYE DE BATAR KARDEŞİM!..
HEMP
Bİ SANİYE VERARYUFIROM HANİY? YESPLİİİZ! KAMPİLİİZ..TÜRKİŞSÜVENİR, HENTKRAFT ALOOO ANALI GIZLI YALARIM TOST YAPARIM!.. ALOOOOO! ALOOOO!
YU Mİ SEKS BEYBİİ!. YALARIM İTİNA İLE!. AHAHAH.. EEEH.. ÖÖEE.. GİMMİFONNAMBIR HANİİY! OOLNAYTLOONGPOMPA!

Postacıların taşıdığı tehlikeli tebligatlar, kızgın vatandaşiların tepkisine neden oluyor. Pek çok postacı hayati risk taşıyan saldırıya uğradı .

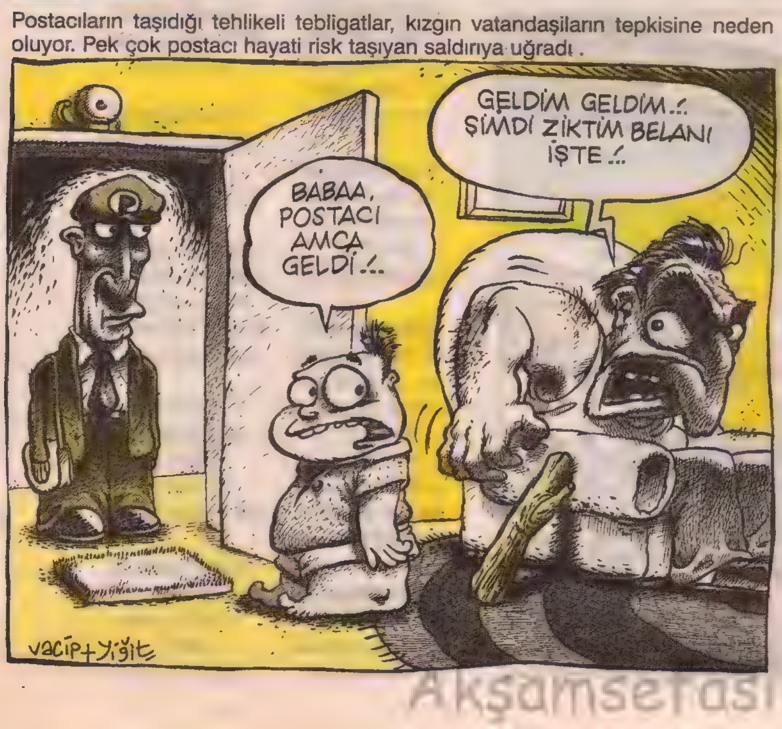
GELDİM GELDİM.!.
ŞİMDİ ZİKTİM BELANI İŞTE.!.
BABAA, POSTACI AMCA GELDİ.!..
vacip+yiğit

ANAP, DSP ve MHP ortaklığında kurulan hükümet, meclisteki sayısal çoğunluğunu yitirdi. DSP'nin ortadan çatlamasıyla başlayan istifa fırtınası koalisyonun, hem maddi, hem manevi,hem sayısal hem onursal olarak bitirdi.

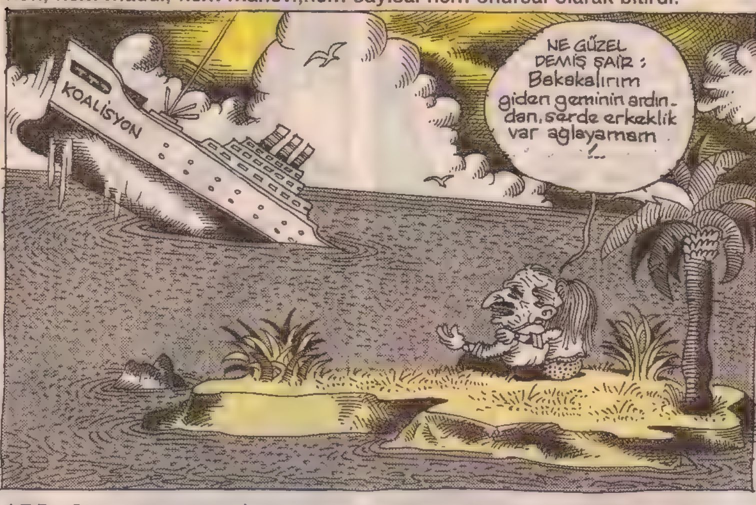
KOALİSYON
NE GÜZEL DEMİŞ ŞAİR : Bakakalırım giden geminin ardından, serde erkeklik var ağlayamam !..

ABD Savunma bakan yardımcısı Paul Wolfowitz, Türkiye hava sahasını mesken tuttu. Bakan yardımcısı olası Irak saldırısı için siyasilerin nabzını arşınladı.Rahmi Koç'un evinde Kemal Derviş, DTP lideri Mehmet Ali Bayar ve işadamlarıyla görüştü.

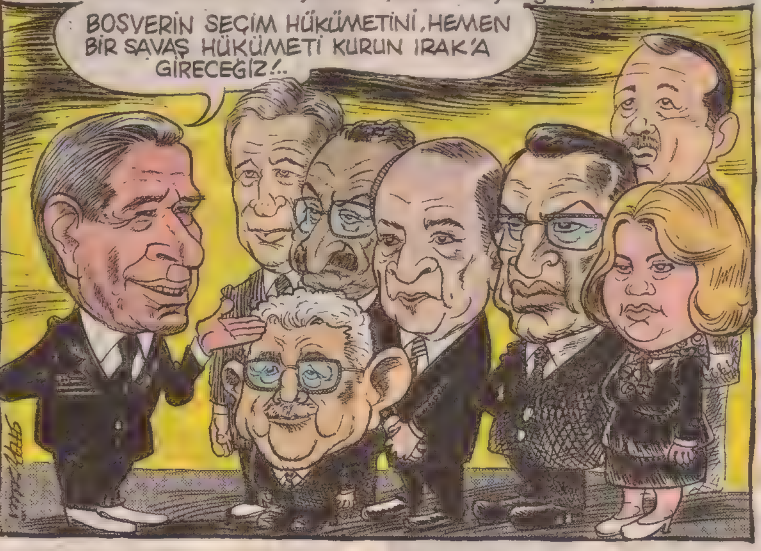
BOŞVERİN SEÇİM HÜKÜMETİNİ, HEMEN BİR SAVAŞ HÜKÜMETİ KURUN IRAK'A GİRECEĞİZ!..

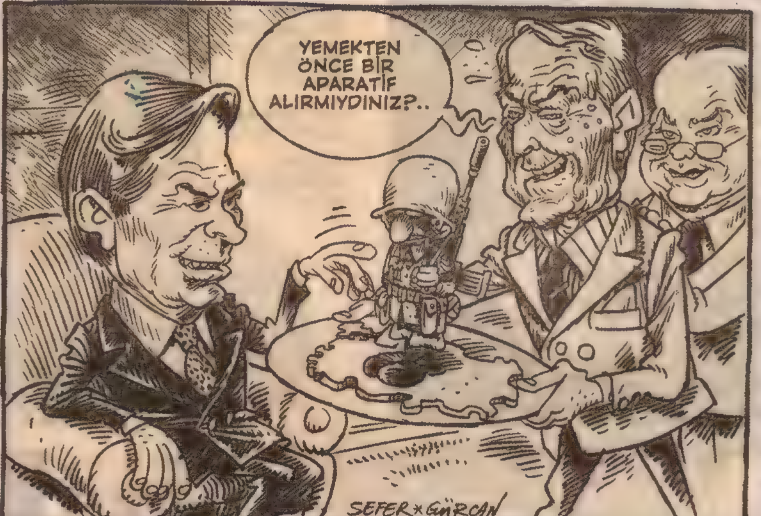
YEMEKTEN ÖNCE BİR APARATİF ALIRMIYDINIZ?..
SEFER×GÜRCAN

Yargıtay, Gazi davası müdahil avukatlarının, Trabzon Ağır Ceza mahkemesinin sanık iki polis memuru için verdiği cezayı az bularak yaptığı başvuruyu yerinde görmedi ve mahkeme kararını onadı. Avukatlar, karar sonrası yaptıkları açıklamada AİHM başvuracaklarını söyledi.

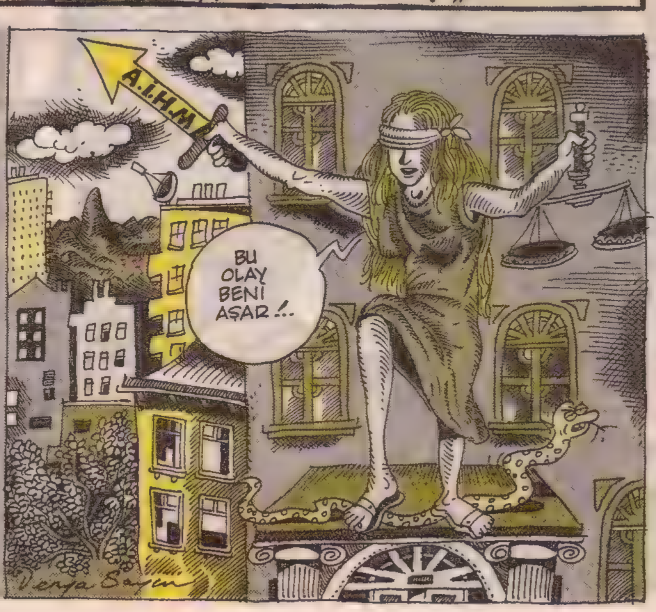
A.İ.H.M
BU OLAY BENİ AŞAR!..

SUSURLUK YILDÖNÜMÜNDE SEÇİM!..

E, hadi bakalım!.. Partilere seçim şarkıları yazalım, parlamenter mavisine katkımız olsun inceden!..

DSP-
(Mustafa Sandal - Pazara Kadar)
Pazara kadar değil, mezara kadar
Geliriz çağırırsan Or-An'a kadar
Ayrılmak yok en son günde
Tüzük bizi yazana kadar!..

ANAP-
Hoşgeldiniz partimiz tam sizin için
Avrupa çok şahane diyenler için
Bütün ince komplolar ve entrikalar
Hepsi hepsi çoluk-çocuumuz için!..
Eller tekrar başın üstünde birleşiyor
Hadi gidine gidine, şimdi Anap geliyor!..
A-om!..

DYP-
(Fikret Kızılok - Bu kalp seni unutur mu)
Yıllar geçse de üstünden
Bu halk beni unutur mu
Kader gibi, istemeden
Bu halk beni unutur mu...
Bambaşka bir halim vardı
Sanırım Refahyol hataydı
Durduk yerde darbe oldu...
Bu halk beni unutur mu...

Yeni Oluşum-1 De bana, de banaa; Kemal Deee bana!..
Yeni Oluşum-2 (Sertab Erener - Yeni bir aşk)
Yeni bir rant
Yeni bir tank
Kendime yeni bin-bang lazım,
Yeni bir tarz
Yeni bir farz
Yelpazeyi açmam lazım!..
Yeni bir dans
Yeni romans
Okeye dördüncü lazım,
Yeni bir sol
Yeni turnusol
Bize de bir Rahşan lazım!

MHP- (Türkiyem)
Başkoymuşum gündeminin nabzına
Krizine, karmaşana ölürüm
Kurban olam tabancana, kabzana
Davala'ya, Hasan Şaş'a ölürüm Türkiyem,
ölürüm Türkiyem, hey hey!..

AB senin itin olsun kapında
Dolarının artışına ölürüm,
Dırdırdan muaf bir Başbuğ var başımda
Nez'ine Tarkan'ına ölürüm Türkiyem,
ölürüm Türkiyem, hey hey!
Davala'dan döneni de vururum Türkiyem,
vururum Türkiyem, hey hey!

Genç Parti- (Yeşim Salkım - Selamaleyküm)
Selaam lümpen tosuunaa
Selaam, selamaleyküüüm,
Son çare, girdik kahramanlığaaa
Selaam, selamaleyküüüm!..
Şovenist şovu sakın kaçırmaaa,
Selaam, selamaleyküüüm!..

(Devam eder gibi, etmez gibi!..)

Vedat Özdemiroğlu

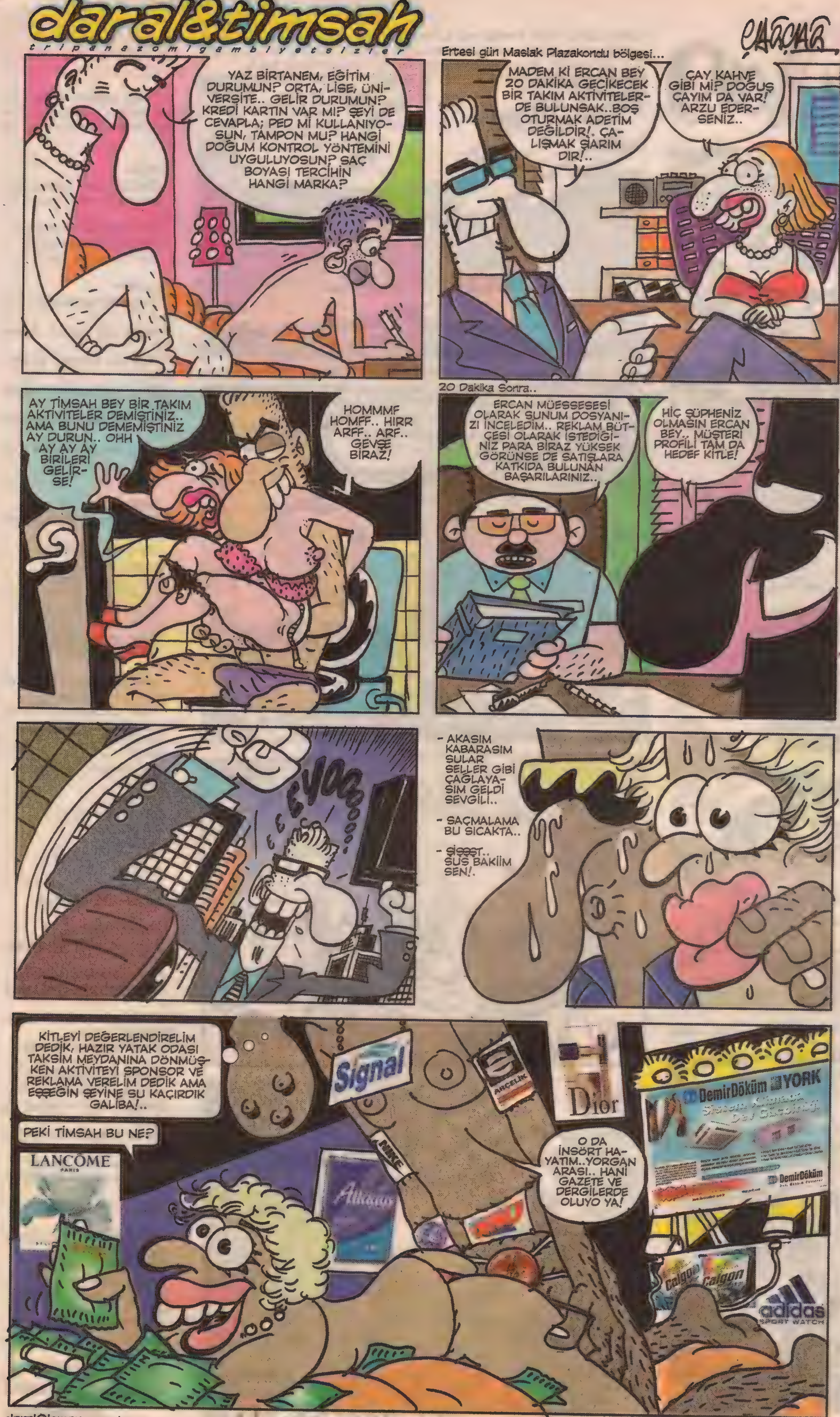
daral&timsah
tripanazomigambiyetsizler
ÇAĞDAŞ
YAZ BİRTANEM, EĞİTİM DURUMUN? ORTA, LİSE, ÜNİVERSİTE.. GELİR DURUMUN? KREDİ KARTIN VAR MI? ŞEYİ DE CEVAPLA; PED Mİ KULLANIYOSUN, TAMPON MU? HANGİ DOĞUM KONTROL YÖNTEMİNİ UYGULUYOSUN? SAÇ BOYASI TERCİHİN HANGİ MARKA?
Ertesi gün Maslak Plazakondu bölgesi...
MADEM Kİ ERCAN BEY 20 DAKİKA GECİKECEK BİR TAKIM AKTİVİTELERDE BULUNSAK..BOŞ OTURMAK ADETİM DEĞİLDİR!. ÇALIŞMAK ŞIARIM DIR!..
ÇAY KAHVE GİBİ Mİ? DOĞUŞ ÇAYIM DA VAR! ARZU EDERSENİZ..
AY TİMSAH BEY BİR TAKIM AKTİVİTELER DEMİŞTİNİZ.. AMA BUNU DEMEMİŞTİNİZ AY DURUN.. OHH AY AY AY BİRİLERİ GELİRSE!
HOMMMF HOMFF.. HIRR ARFF.. ARF.. GEVŞE BİRAZ!
20 Dakika Sonra..
ERCAN MÜESSESESİ OLARAK SUNUM DOSYANIZI İNCELEDİM.. REKLAM BÜTÇESİ OLARAK İSTEDİĞİNİZ PARA BİRAZ YÜKSEK GÖRÜNSE DE SATIŞLARA KATKIDA BULUNAN BAŞARILARINIZ..
HİÇ ŞÜPHENİZ OLMASIN ERCAN BEY.. MÜŞTERİ PROFİLİ TAM DA HEDEF KİTLE!
EYVOO
- AKASIM KABARASIM SULAR SELLER GİBİ ÇAĞLAYASIM GELDİ SEVGİLİ..
- SAÇMALAMA BU SICAKTA..
- ŞİŞŞŞT.. SUS BAKİİM SEN!.
KİTLEYİ DEĞERLENDİRELİM DEDİK, HAZIR YATAK ODASI TAKSİM MEYDANINA DÖNMÜŞKEN AKTİVİTEYİ SPONSOR VE REKLAMA VERELİM DEDİK AMA EŞŞEĞİN ŞEYİNE SU KAÇIRDIK GALİBA!..
PEKİ TİMSAH BU NE?
O DA İNSÖRT HAYATIM..YORGAN ARASI.. HANİ GAZETE VE DERGİLERDE OLUYO YA!
Signal
ARÇELİK
Dior
LANCÔME PARIS
NIKE
DemirDöküm YORK
DemirDöküm
Calgon
adidas SPORT WATCH

daral@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

(bu yazıyı ece (baba) ayhan henüz hayattayken yazmış, ona da okumuştum, **ece baba** çok gülmüş ve gülmekten çıkmasın diye sondasını sıkı sıkı tutarak hem şairliğim, hem de mizahçılığım üzerine iltifatlarda bulunmuştu, **ece baba**'yı **cehennet**'te de bir nebze güldürmek için bu yazıyı tekrar yayınlıyorum.. hepimizin başı sağolsun)

Ece Ayhan'ın Hayatında ilk ve tek Doğumgünü kutlaması Yeğen Ece, Hatice Meryem, Met Üst'le birlikte Çapa Hastanesinde

(maveraünnehir
nereye dökülür?

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- muöovannöhür de
ne ula, hö!.

- maveraünnehir
nereye dökülür?
- nereye dökülürse
dökülür, kize ne,
şahit felan yazarlar!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- buraya dökülmez
kardeşim, yassah!

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- demek sen de
yalnızsın, benim
gibi!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- sen, aç karnına
hiç dayak yedin
mi!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- sana ne ulan
navoraünnoyir'den,
sen onun avukatı
mısın, dürzü!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- movarinmahir
dökülmez,
vatan bölünmez!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
sen, gel bakayım
benimle bir dakika
dışarıya!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- bana mı diyosun ula!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- ağzımdan, tek laf
alamazsınız!. bu
bir sır ve benimle
beraber, mezara
gidecek!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- yahu, dostların
arasında lafı mı olur
bunun, allah
aşkına!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- bugün oraya
dökülür,
yarın buraya
dökülür..
movaranünnohir bu,
laf mı dinler!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- ben bilmem,
kocam bilir!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- olay mahallinde
gerekli incelemeler
ve hasar tespit
çalışmaları
yapılıyor.: tüm
güvenlik güçleri
alarmda, kuş uçurulmayacak!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- beni, birine
benzettiniz galiba!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- amaan üstümüze
felan dökülmesin de
leke meke yapar!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- vallahi ben
dökmedim,
ece ayhan döktü!.

- maveraünnehir
- nereye dökülür?
- efendim, ece
baba!.
- zızzztt eceabat!.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

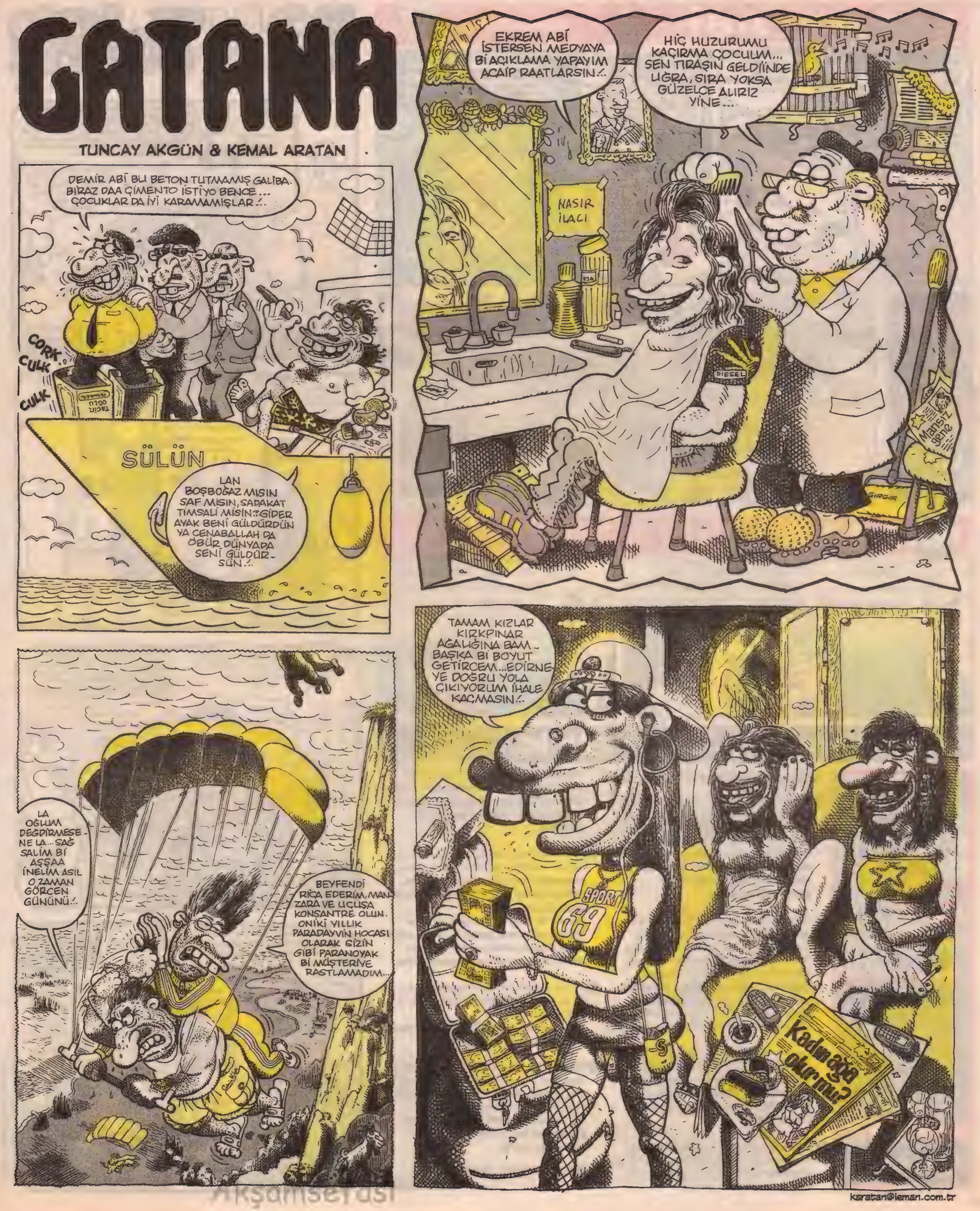
DEMİR ABİ BU BETON TUTMAMIŞ GALİBA. BİRAZ DAA ÇİMENTO İSTİYO BENCE... ÇOCUKLAR DA İYİ KARAMAMIŞLAR!..
CORK
CULK
CULK
SÜLÜN
LAN BOŞBOĞAZ MISIN SAF MISIN, SADAKAT TİMSALİ MİSİN?! GİDER AYAK BENİ GÜLDÜRDÜN YA CENABALLAH DA ÖBÜR DÜNYADA SENİ GÜLDÜRSÜN!..
EKREM ABİ İSTERSEN MEDYAYA Bİ AÇIKLAMA YAPAYIM ACAİP RAATLARSIN!..
HİÇ HUZURUMU KAÇIRMA ÇOCULUM... SEN TIRAŞIN GELDİİNDE UĞRA, SIRA YOKSA GÜZELCE ALIRIZ YİNE...
NASIR İLACI
DIESEL
GIRGIR
LA OĞLUM DEGDİRMESENE LA... SAĞ SALİM Bİ AŞŞAA İNELİM ASIL O ZAMAN GÖRCEN GÜNÜNÜ!..
BEYFENDİ RİCA EDERİM, MANZARA VE UÇUŞA KONSANTRE OLUN. ONİKİ YILLIK PARADAYVİN HOCASI OLARAK SİZİN GİBİ PARANOYAK Bİ MÜŞTERİYE RASTLAMADIM...
TAMAM KIZLAR KIRKPINAR AĞALIĞINA BAM-BAŞKA Bİ BOYUT GETİRCEM...EDİRNEYE DOĞRU YOLA ÇIKIYORUM İHALE KAÇMASIN!..
SPORT 69
Kadınağa olur mu?

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

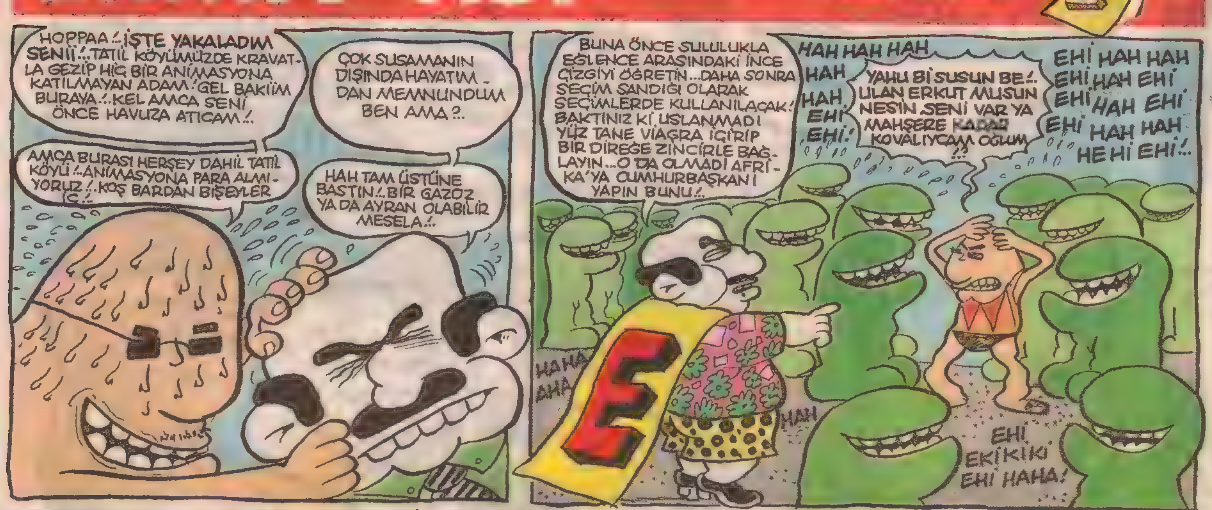
HOPPAA !.. İŞTE YAKALADIM SENİ !.. TATİL KÖYÜMÜZDE KRAVATLA GEZİP HİÇ BİR ANİMASYONA KATILMAYAN ADAM ! GEL BAKİİM BURAYA !.. KEL AMCA SENİ ÖNCE HAVUZA ATICAM !..
ÇOK SUSAMANIN DIŞINDA HAYATIMDAN MEMNUNDUM BEN AMA ?..
AMCA BURASI HERŞEY DAHİL TATİL KÖYÜ !.. ANİMASYONA PARA ALMIYORUZ !.. KOŞ BARDAN BİŞEYLER İÇ !..
HAH TAM ÜSTÜNE BASTIN !.. BİR GAZOZ YA DA AYRAN OLABİLİR MESELA !..
BUNA ÖNCE SULULUKLA EĞLENCE ARASINDAKİ İNCE ÇİZGİYİ ÖĞRETİN... DAHA SONRA SEÇİM SANDIĞI OLARAK SEÇİMLERDE KULLANILACAK ! BAKTINIZ Kİ USLANMADI YÜZ TANE VİAGRA İÇİRİP BİR DİREĞE ZİNCİRLE BAĞLAYIN... O DA OLMADI AFRİKA'YA CUMHURBAŞKANI YAPIN BUNU !..
HAH HAH HAH HAH HAH EHİ EHİ !
YAHU Bİ SUSUN BE !.. ULAN ERKUT MUSUN NESİN SENİ VAR YA MAHŞERE KADAR KOVALIYCAM OĞLUM !!
EHİ HAH HAH EHİ HAH EHİ EHİ HAH EHİ EHİ HAH HAH HE Hİ EHİ !..
HAHA AHA
HAH
EHİ EKİKİKİ EHİ HAHA !

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

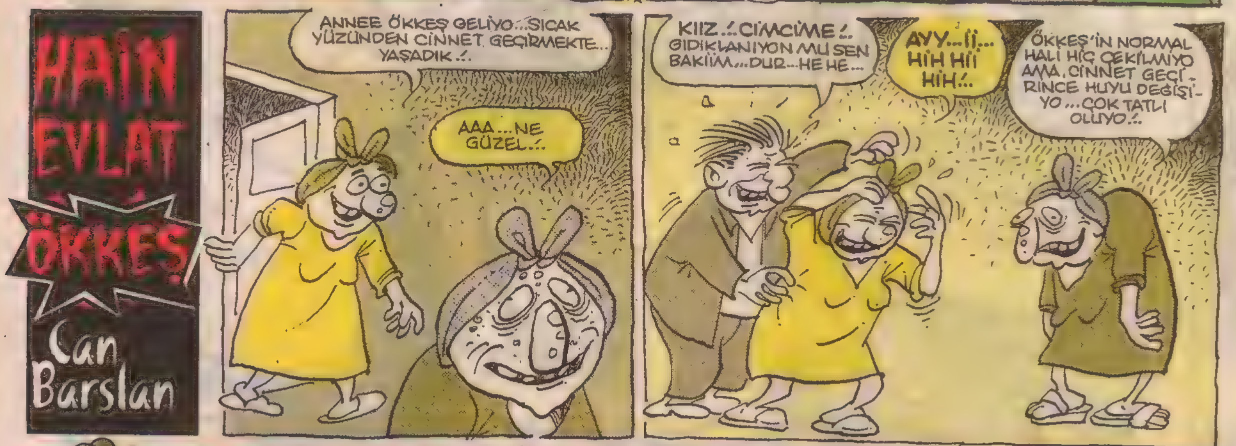
ANNEE ÖKKEŞ GELİYO... SICAK YÜZÜNDEN CİNNET GEÇİRMEKTE... YAŞADIK !..
AAA... NE GÜZEL !..
KIIZ !.. CİMCİME !.. GIDIKLANIYON MU SEN BAKİİM... DUR... HE HE...
AYY... İİ... HİH Hİİ HİH !..
ÖKKEŞ'İN NORMAL HALİ HİÇ ÇEKİLMİYO AMA, CİNNET GEÇİRİNCE HUYU DEĞİŞİYO... ÇOK TATLI OLUYO !..

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

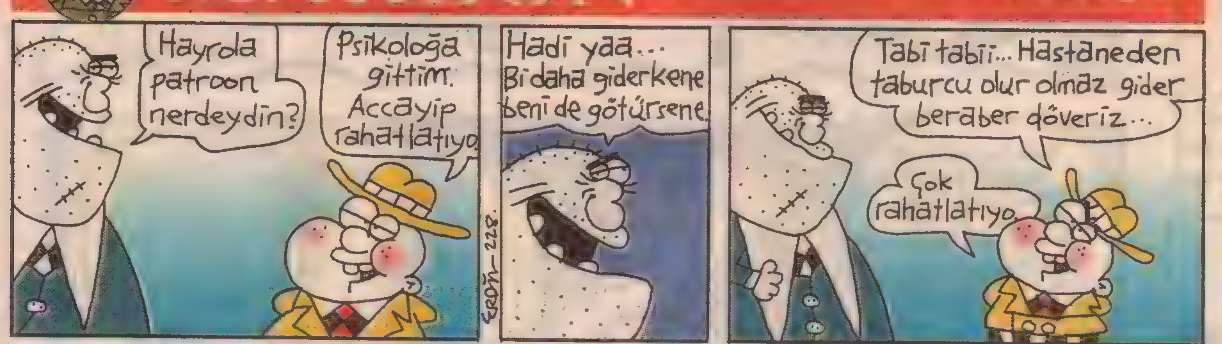
Hayrda patroon nerdeydin?
Psikoloğa gittim. Accayip rahatlatıyo
Hadi yaa... Bi daha giderkene beni de götürsene
Tabi tabi... Hastaneden taburcu olur olmaz gider beraber döveriz...
Çok rahatlatıyo

İki Resim Arasındaki 7 Fark

Vedat Özdemiroğlu

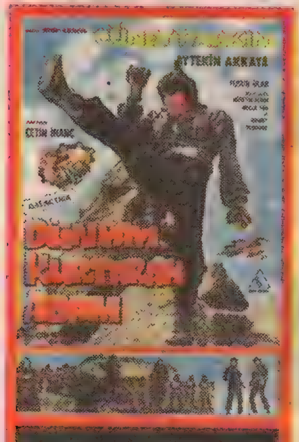
AYTEKİN AKKAYA
CÜNEYT ARKIN
DÜNYAYI KURTARAN ADAM

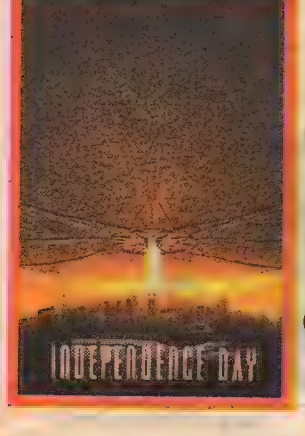
INDEPENDENCE DAY

Dünyayı Kurtaran Adam & Kurtuluş Günü

① Dünyayı kurtaran adam , saf ,bemberrak, pirupak bir dünya özlemi içindeki dolaysız,nezih bir rejisörün ellerinden çıkma bir "Türk yaratıcılığı" örneğidir! **Oysa "Kurtuluş Günü" bir bireye bağımlı olmayı reddeden, "aslında ABD halkı topyekûn kahramandır, hepten aslandır, tümden kaplandır" mesajını verebilme derdinde bir "USA boyamacılığı" safsatasıdır..**

② Dünyayı kurtaran adam yalnız Türkiye sınırlarını değil, tüm dünyayı sınırlarına alan geniş bakış açısıyla insanları insan olarak ele alan yoldaş bir bilimkurgudur! (Çöp tenekeleri üstünde 'Beyoğlu Belediyesi' yazması problem ihtiva etmez!) **Halbuki "Indepence Day", yalnızca ABD sınırları içinde geçiyormuş, tüm felaketleri ABD halkı yaşıyormuş görüntüsüyle inceden bir ayrımcılığa yelken açan, sınırları dar bir hegamonya içindedir!**

③ Cüneyt Arkın; mert ve aslen ılıman bir altın kalpli, yiğit bir Osmanlı delikanlısıdır, kahramandır, candır! **Ama Will Smith; "Welcome to Miami" videosunda ki desenli Miami gömleği ve kumsaldaki kalça dansıyla değil kahraman portresi çizmek, kuş kondursa nafile!**

④ Dünyayı Kurtaran Adam'ın teması, dünyayı işgal eden kartondan varlıklarla şekilli tahta kılıçla da olsa, savaşmaktır, toprağı korumaktır, gürbüz gençleri, asil, nazenin prensesleri sevmektir! **Fakat Kurtuluş Günü; ilkin uzaylıların dostluk martavalına inanmış, sonrasında onların cebren ve hileyle amerikan topraklarına girişini seyredip öölece kalakalmış kunek bir toplumsallığa işaret eder!**

⑤ Dünyayı Kurtaran Adam'daki yapayım diye bağıran kılıçlarla, kalkanlarla, dravdan uzaylılarla süslenen sahnelerinde bunun aslen hayal ürünü olduğu, gamdan kasvetten uzak bir Pazar öğleden sonrası filmi olduğu hissi verilir.. **Kurtuluş Günü'nde ise hayli gerçekçi, insan benliğini hiç hesapsız,çılgınca bir tırsının sardığı, her an başınıza gelebilirvari anafikriyle, son derece gerer, gece gece sizi uykunuzdan eder..**

⑥ Sinema aleminde "Dünyayı Kurtaran Adam ve Cüneyt Arkın", bir markadır, etle tırnak gibidir, bir fenomendir! **Lakin "Kurtuluş Günü ve Will Smith" hiç alakasız, hasılat ihtiraslarıyla bezeli bir figürandır!**

⑦ Dünyayı Kurtaran Adam'da Cüneyt Arkın, seyirciye "atlak-zıplak ama savaşçıyım" diyen, bu uğurda zıplarken pantolon ağını yırtmış bir samimiyettedir.. **Ve fakat Will Smith, "Tudey is indıpendıs dey" derken bile koftiden bir karizmanın altın parmaklıkları içinden seslenen beyhude bir sahtekarlığa bürünür!**

(Komple Sebla Koçan.. Teşekkürler)

vo@leman.com.tr

PANTOLON

METİN FİDAN

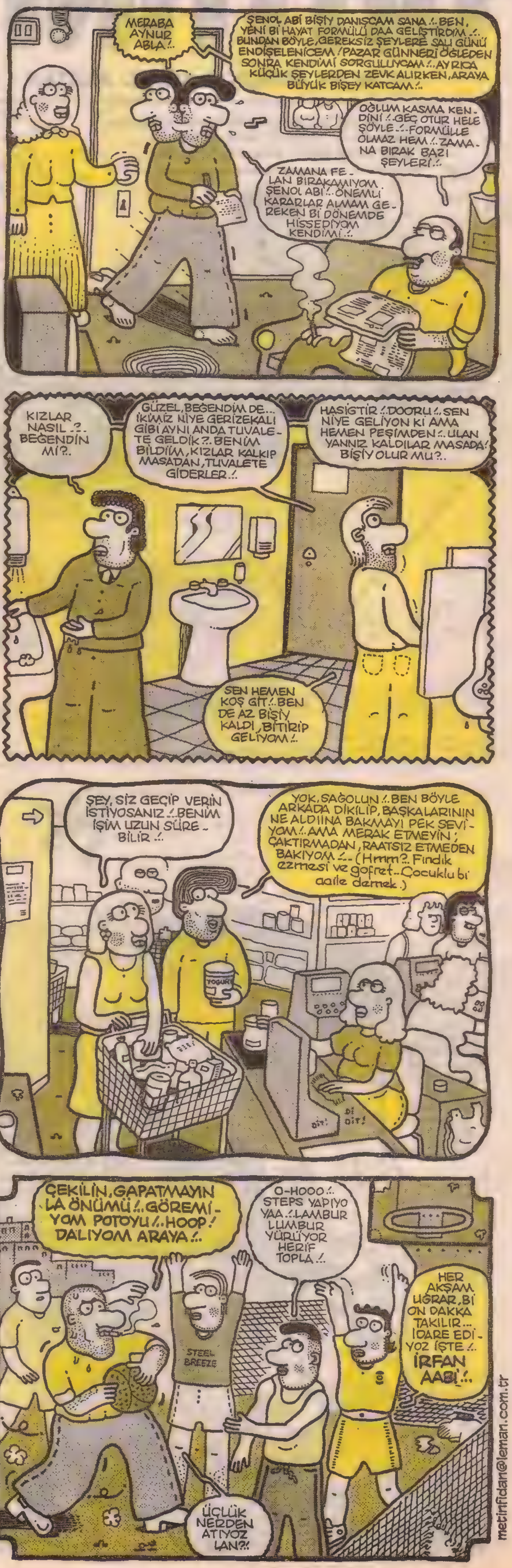
MERABA AYNUR ABLA !..
ŞENOL ABİ BİŞİY DANIŞCAM SANA !.. BEN, YENİ Bİ HAYAT FORMÜLÜ DAA GELİŞTİRDİM !.. BUNDAN BÖYLE, GEREKSİZ ŞEYLERE SALI GÜNÜ ENDİŞELENİCEM ! PAZAR GÜNNERİ ÖĞLEDEN SONRA KENDİMİ SORGULUYCAM !.. AYRICA KÜÇÜK ŞEYLERDEN ZEVK ALIRKEN, ARAYA BÜYÜK BİŞEY KATCAM !..
OĞLUM KASMA KENDİNİ !.. GEÇ OTUR HELE ŞÖYLE !.. FORMÜLLE OLMAZ HEM !.. ZAMANA BIRAK BAZI ŞEYLERİ !..
ZAMANA FELAN BIRAKAMIYOM ŞENOL ABİ !.. ÖNEMLİ KARARLAR ALMAM GEREKEN Bİ DÖNEMDE HİSSEDİYOM KENDİMİ !..
KIZLAR NASIL ..?.. BEĞENDİN Mİ?..
GÜZEL, BEĞENDİM DE... İKİMİZ NİYE GERİZEKALI GİBİ AYNI ANDA TUVALETE GELDİK ?.. BENİM BİLDİİM, KIZLAR KALKIP MASADAN, TUVALETE GİDERLER !..
HASİGTİR !.. DOORU !.. SEN NİYE GELİYON Kİ AMA HEMEN PEŞİMDEN !.. ULAN YANNIZ KALDILAR MASADA ! BİŞİY OLUR MU ?..
SEN HEMEN KOŞ GİT !.. BEN DE AZ BİŞİY KALDI, BİTİRİP GELİYOM !..
ŞEY, SİZ GEÇİP VERİN İSTİYOSANIZ !.. BENİM İŞİM UZUN SÜREBİLİR !..
YOK, SAĞOLUN !.. BEN BÖYLE ARKADA DİKİLİP, BAŞKALARININ NE ALDIINA BAKMAYI PEK SEVİYOM !.. AMA MERAK ETMEYİN ; ÇAKTIRMADAN, RAATSIZ ETMEDEN BAKIYOM !.. (Hmm?.. Fındık ezmesi ve gofret.. Çocuklu bi aaile demek.)
YOGURT
Dİ DİT! DİT!
ÇEKİLİN, GAPATMAYIN LA ÖNÜMÜ !.. GÖREMİYOM POTOYU !.. HOOP ! DALIYOM ARAYA !..
O-HOOO !.. STEPS YAPIYO YAA !.. LAMBUR LUMBUR YÜRÜYOR HERİF TOPLA !..
HER AKŞAM UĞRAR, Bİ ON DAKKA TAKILIR... İDARE EDİYOZ İŞTE !.. İRFAN AABİ !..
STEEL BREEZE
ÜÇLÜK NERDEN ATIYOZ LAN?!

metinfidan@leman.com.tr

PICTURES
CAN BARSLAN-

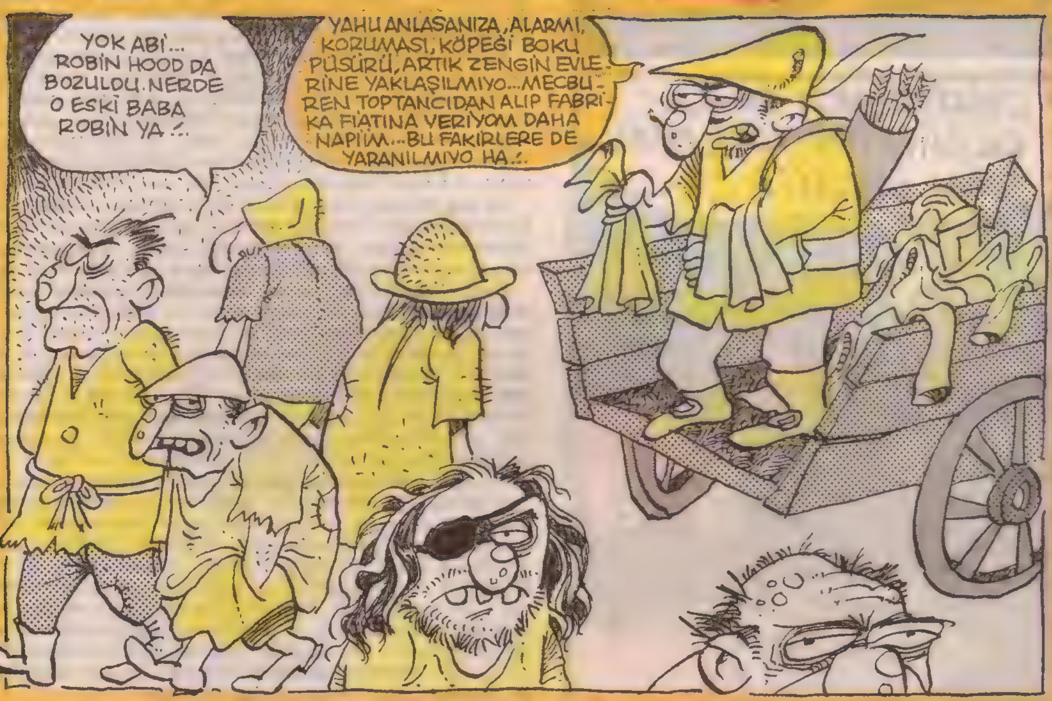
YOK ABİ... ROBİN HOOD DA BOZULDU. NERDE O ESKİ BABA ROBİN YA.!.
YAHU ANLASANIZA, ALARMI, KORUMASI, KÖPEĞİ BOKU PÜSÜRÜ, ARTIK ZENGİN EVLERİNE YAKLAŞILMIYO... MECBUREN TOPTANCIDAN ALIP FABRİKA FİATINA VERİYOM DAHA NAPİM... BU FAKİRLERE DE YARANILMIYO HA.!.

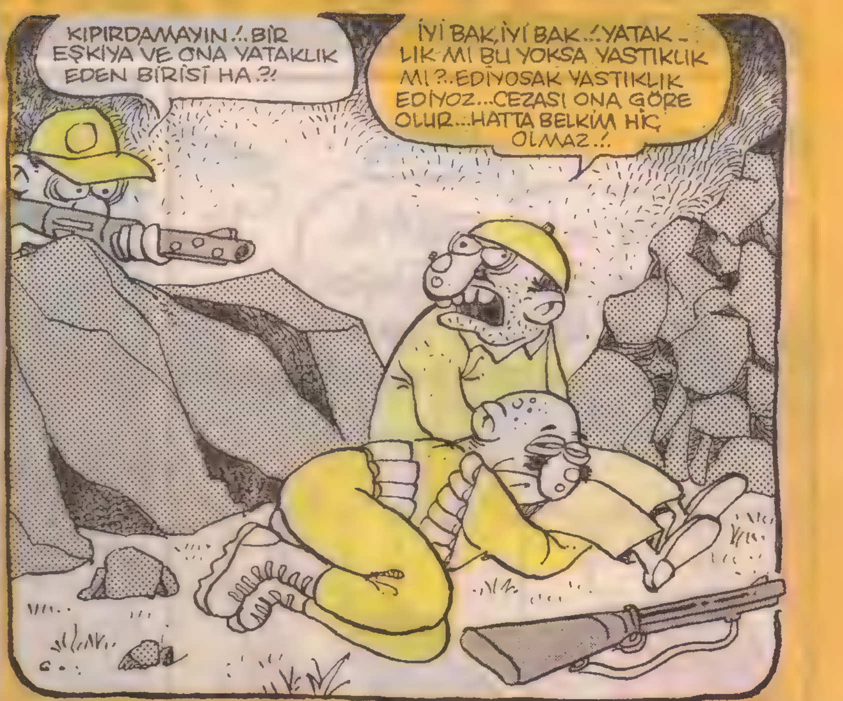
KIPIRDAMAYIN.!.. BİR EŞKİYA VE ONA YATAKLIK EDEN BİRİSİ HA.?!
İYİ BAK, İYİ BAK.!. YATAKLIK MI BU YOKSA YASTIKLIK MI?.. EDİYOSAK YASTIKLIK EDİYOZ... CEZASI ONA GÖRE OLUR... HATTA BELKİM HİÇ OLMAZ.!.

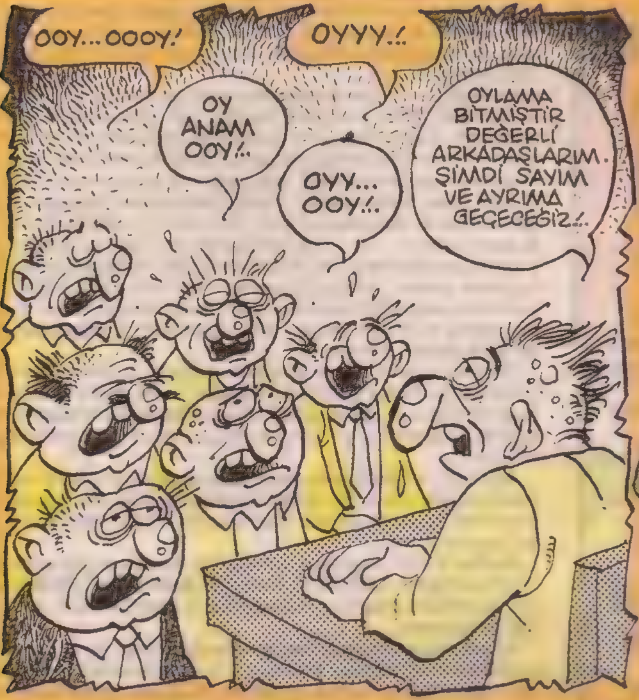
OOY...OOOY!
OYYY.!.
OY ANAM OOY!..
OYY... OOY!..
OYLAMA BİTMİŞTİR DEĞERLİ ARKADAŞLARIM. ŞİMDİ SAYIM VE AYRIMA GEÇECEĞİZ.!.

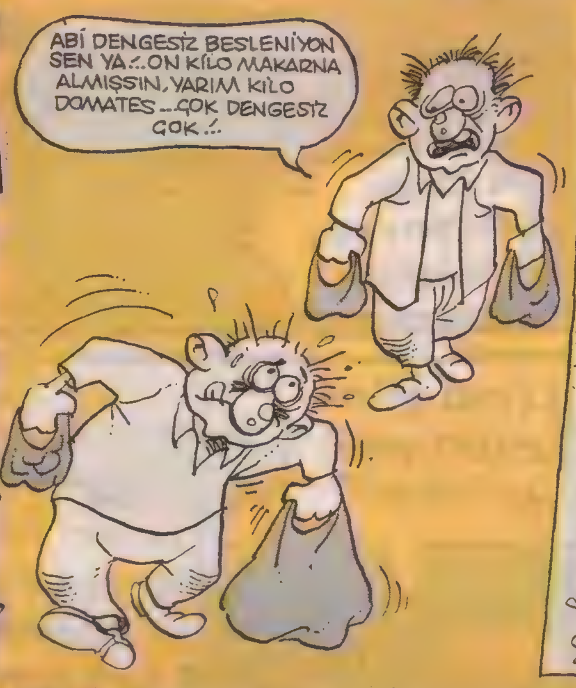
ABİ DENGESİZ BESLENİYON SEN YA.!.. ON KİLO MAKARNA ALMIŞSIN, YARIM KİLO DOMATES... ÇOK DENGESİZ ÇOK.!.

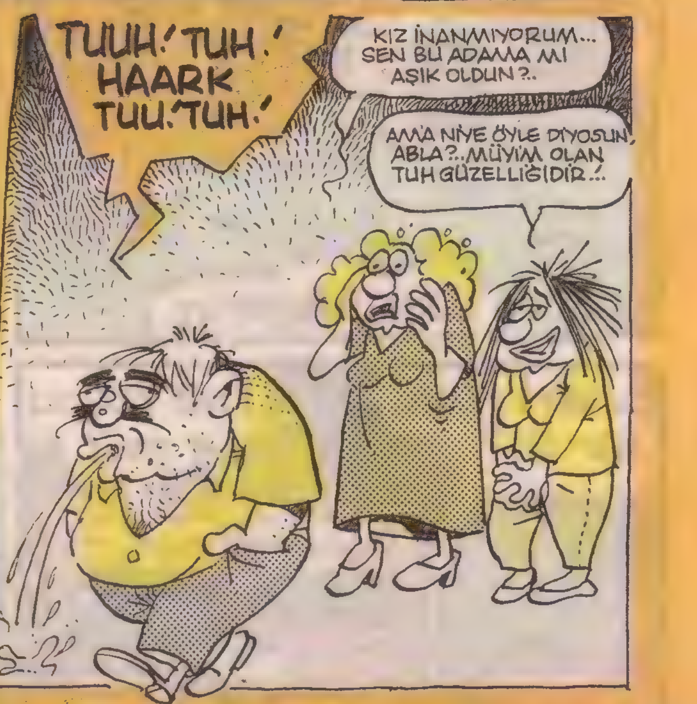
TUUH! TUH! HAARK TUU.! TUH!
KIZ İNANMIYORUM... SEN BU ADAMA MI AŞIK OLDUN?..
AMA NİYE ÖYLE DİYOSUN ABLA?.. MÜYİM OLAN TUH GÜZELLİĞİDİR.!.

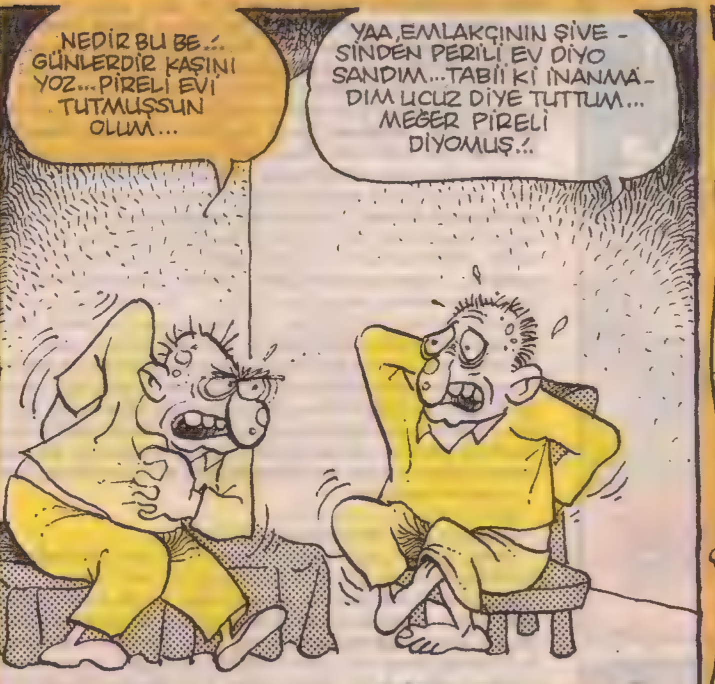
NEDİR BU BE.!. GÜNLERDİR KAŞINIYOZ... PİRELİ EVİ TUTMUŞSUN OLUM...
YAA, EMLAKÇININ ŞİVESİNDEN PERİLİ EV DİYO SANDIM... TABİİ Kİ İNANMADIM UCUZ DİYE TUTTUM... MEĞER PİRELİ DİYOMUŞ.!.

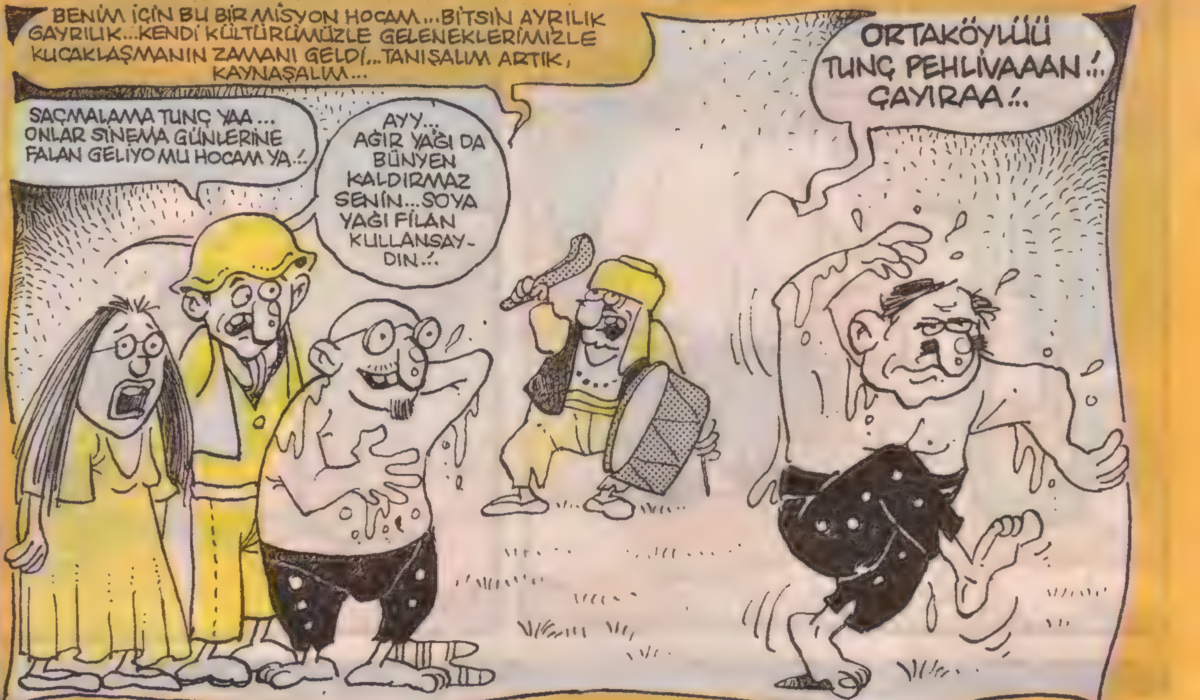
BENİM İÇİN BU BİR MİSYON HOCAM... BİTSİN AYRILIK GAYRILIK... KENDİ KÜLTÜRÜMÜZLE GELENEKLERİMİZLE KUCAKLAŞMANIN ZAMANI GELDİ... TANIŞALIM ARTIK, KAYNAŞALIM...
SAÇMALAMA TUNÇ YAA... ONLAR SİNEMA GÜNLERİNE FALAN GELİYO MU HOCAM YA.!.
AYY... AĞIR YAĞI DA BÜNYEN KALDIRMAZ SENİN... SOYA YAĞI FİLAN KULLANSAYDIN.!.
ORTAKÖYLÜÜÜ TUNÇ PEHLİVAAAN.!.. ÇAYIRAA.!.

canbarslan@superonline.com

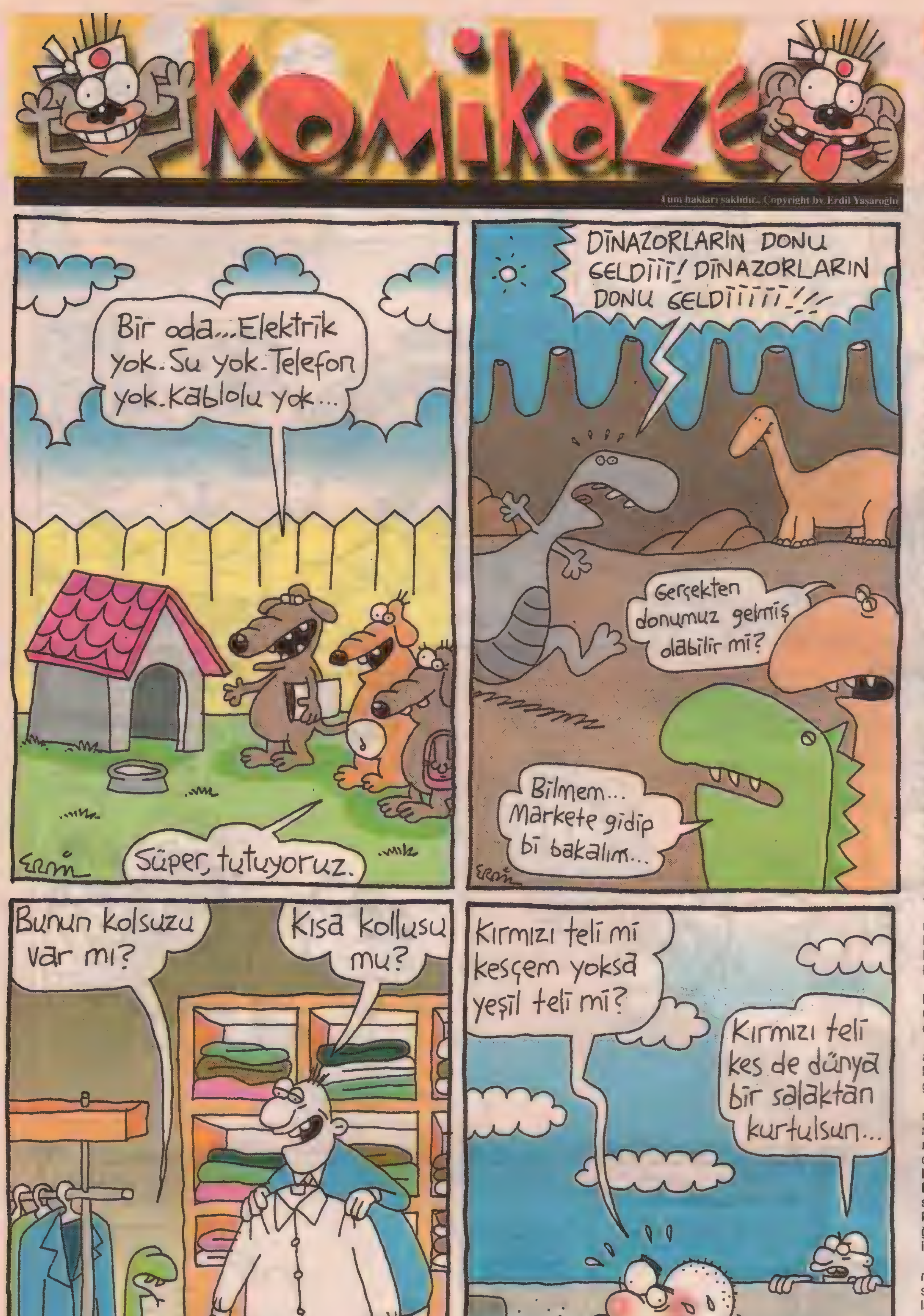
Komikaze
Bir oda...Elektrik yok. Su yok. Telefon yok. Kablolu yok...
Süper, tutuyoruz.
DİNAZORLARIN DONU GELDİİİ! DİNAZORLARIN DONU GELDİİİİİ!!!
Gerçekten donumuz gelmiş olabilir mi?
Bilmem... Markete gidip bi bakalım...
Bunun kolsuzu var mı?
Kısa kollusu mu?
Yok... Kolsuzu...
Kırmızı teli mi kesçem yoksa yeşil teli mi?
Kırmızı teli kes de dünya bir salaktan kurtulsun...
DİNAMİT
erdil yaşaroğlu

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

ARAMIZDAKİ GÖRÜNMEZ BAĞLAR...

Tek başıma hiç sorunun yanıtını bulamıyorum.Hep yeni hayatlar yaşamayı isterken kendimi aynı hayatı tekrar tekrar yeniden yaşarken buluyorum... Sisli bir gecede yolunu kaybetmiş gemilere benzetiyorum kendimi... Yanına gidip konuşmak isteğim insanları da işte bu kayıp gemilere benzetiyorum. Uzaktan soluk ışıklarını görüyorum... Ama ne onlar bana yaklaşabiliyorlar, ne ben onlara... Sisli gecede birbirimize uzaktan bakıp yeniden kendi kayboluşlarımıza karışıyoruz... Umudum kalmadı artık; bu dünyada düşüncelerimi, beni, duygularımı gerçekten anlayacak birini bulmam imkansız görünüyor artık bana... Ama evimde duramıyorum yine de... Kendimi sokaklara atmak, insanlarla konuşmak, kendimi onlara anlatmak istiyorum. Dinliyor gibi gözüküp dinlemeseler de, anlıyor gibi yapıp gerçekte anlamasalar da...

Anılar birer zorba gibi yükleniyorlar üzerime. Durmadan hesap soruyorlar benden... Tekrar tekrar aynı görüntüler belleğimi kanatıyor... Ve hep o yüz... Yüzdeki o ışık ömrümü ortadan ikiye bölüyor. Ne geriye dönebiliyorum, ne ileri gidebiliyorum... Öğrendiğim her yeni bilgi eski inançlarımı koyulaştırmaktan başka bir şeye yaramıyor... O yüzün sahibine kaderini anlatmak isterdim... Oysa o yüz ışığının farkında bile değil. Kendisine rağmen yaşıyor o ışık yüzünde... O yüz ki sevgiden önce nefret etmeyi öğrenmiş... O da kayıp bir gemi ve o da bu kanlı sisin içinde yitirdiği yolunu arıyor...

Her kayıp gemi bana kırılgan ve bitimli aşkları hatırlatıyor... Dostluklar sisin ortasındaki kayıp gemiler gibi boğulmuş insan sesleri çıkarıyor... Ziyan olmuş hayatlar bu sisi biraz daha koyultuyor... Her talihsiz karşılaşma başka bir karşılaşmayı daha talihsiz kılmaya gidiyor... Her ziyan edilmiş hayat başka bir hayatı ziyan etmeye gidiyor...

Evimin duvarları bile ayrılığın şarkısını söylüyor. Bir başıma dinlemek istemiyorum ayrılığın şarkısını...Ayrılık zorba anılarıyla geliyor... Her zorba anı beni ayrılığın karşısında küçük düşürüyor: Onunla görüşmeye ara verdiğimiz bir dönemdi. Bu defa biraz uzun sürmüştü. Ama hasret yine ağır basmış ve yeniden bir araya gelmiştik. O zaman itiraf etmişti biriyle birlikte olduğunu. Hiç unutmuyorum, ilk tepkim **kaç kez oldun, onunla kaç kez yattın**, demek olmuştu. Yüzüme çok tuhaf, ve o güne dek hiç bakmadığı gibi bakmıştı... Sadece, **ilk bu mu geldi aklına, seni tanıyamıyorum,** demişti... Neden ilk tepkimin o olduğunu bugün bile anlamış değilim; ama ne zaman aklıma gelse yüzüm kızarır, utanırım... Ve daha binlerce zorba, acıtan anı...

Bu anıların verdiği acıdan kurtulmak için insanların arasına karışmak istiyorum. Demir parmaklıkların arkasında değilim, istediğim yere gidebilirim, istediğim her şeyi yapabilirim; ama ne yapsam, nereye gitsem hep aynı şeyleri hatırlayan belleğimin tutsağıyım sanki... Ben değil, bu zorba anılar götürüyor beni istediği yere... Sevgi nasıl bulaşıcıysa nefret de öyle bulaşıcı... Nasıl bakıyorsa insan dünyaya, öyle görüyor ne görüyorsa... Kararmışsa gönlü insanın, nereye baksa orada kararmış gönüller görüyor... Dibe vurmuşsa hayatı, kimi görse dibe vurmuş sanıyor... Hem öyle bir gece ki bu gözlerim kapanmayı bilmiyor... Gözlerim nereye baksam varlığımın o eski bataklığına çekiyor beni... Oysa hayallerimin rüzgarı beni benden alıp uzaklara götürsün isterdim... Ama hayallerimin kanatları beni anılarımdan koparacak kadar güçlü değil... Hayallerim beni, ben anılarımı seyredip duruyorum...

İnsanlardan ne kadar umudu kessem de yine de insansız yapamıyorum. Beni dinlemeyecekleri, asla anlamayacaklarını bilsem de onlara hayatımı anlatmayı seviyorum... Hem korkuyorum onlardan, hem korkularımdan kurtulmak için onlara sarılıyorum yine de..

Tek başıma dolaşıyorum **Beyoğlu**'nda..Gecenin kim bilir hangi saati, yine de her yer insan dolu.. Kimse evine gitmek istemiyor sanki... Gece koyulaştıkça yalnızlık derdi artıyor... Sadece benim evimin duvarları değil, bütün evlerin duvarları sanki aynı ayrılık şarkısını söylüyor. Kimse tek başına bu şarkıyı dinlemeye katlanamıyor... Evler saçmalığın kederinde boğulmuş, yanlış yerde arıyor herkes kendisini... Anılar zorba, bellek yorgun, hayaller kanatsız... Kimin gözlerine baksam, bu gördüğün ben değilim, ben aslında çok başkasıyım, diyor... Kimi sevsem bu sevgiyle yarışacağı yerde benimle yarışıyor... Kim beni sevse bu sevgide önce kendi yaralarını onarmaya çalışıyor... Sevgi bir eliyle çağırıyor, korku iki eliyle itiyor... Kim beni öpse ayrılığın ipini geçiriyor boynuma... Nereye gitsem, oraya benden önce anılarım gidiyor... Oraya benden önce sevgiyi öğrenmeden önce nefreti öğrenen kadın gidiyor... Nereden dönsem ardımda küskünlüğüm kalıyor... Kimse kurtulamıyor bu küskünlükten. Şiirler, **aşk nefret etmektir,** diye bitiyor...

Taksim'de gecenin bir yarısı tek başıma dolaşıyorum... Bunca geç bir saate rağmen her yer öylesine gürültülü ve kalabalık ki... Onca gürültüye ve onca kalabalığa rağmen her yer aslında öylesine sessiz ve ıssız ki... Sanki insanlar bu ıssızlığı ve sessizliği gizlemek için durmadan boylukta dolaşıp duruyor ve anlamsızca konuşuyorlar...

Biraz kuytu, kalabalıktan biraz uzak bir banka oturuyorum... Sanki her yer gözüküyor bu banktan. Ayaklarımın altından mahvolmuş hayatların yanık suları geçiyor... Güçsüz düşmüş inancım aşkımı ne kadar kirletmeye çalışsa da sanki bir el durmadan yıkayıp arıtıyor onu...

Kendimle o kadar meşgulüm ki, biraz geç fark ediyorum yanımda orta yaşlı bir adamın oturduğunu. Uzaklara bakıp, benimle hiç ilgilenmiyormuş gibi davransa da beni düşündüğünü anlıyorum... Uzaklara baksa da hayretle ve acıyla aydınlanmış gözlerini görüyorum...

Yüzüme bakmadan soruyor: **Gece ne kadar sessiz değil mi...** Şaşırıyorum benimle aynı şeyi düşündüğüne... **Evet**, diyorum bir an duraksadıktan sonra... Onca gürültüye rağmen öylesine sessiz ki... **Çünkü,** diye devam ediyor, **kimse kimseyi dinlemiyor, herkes kendisine öylesine gömülmüş ki... Neden böyle?** diye soruyorum ona... Ellerini kavuşturup uzaklara bakarak yanıtlıyor beni: **Hepimiz kendimizi başkalarından çok farklıyız sanıyoruz, ama aslında birbirimize o kadar benziyoruz ki... Bu yüzden birbirimize ne denli çok görünmez bağlarla bağlı olduğumuzu bir bilsek her şey öylesine değişecek ki... Ama bu bağları göremiyoruz bir türlü... Herkes kendisi diye bilmediği bir başkasını anlatıyor ve sonra yeniden kendi karanlığına gömülüyor... Birlikte ama yalnızız, çok yalnızız... Bilir misiniz, İbranice'de bu iki sözcük tek bir harfle ayrılır...Yalnız, yahid, demektir, birlikte ise** yahad...

Sonra usulca dönüp yüzüme bakıyor: **Bana hikayenizi anlatır mısınız,** diye soruyor... Şaşırmıyorum bu sorusuna. Yalnızlık ve hayatın bu korkunç belirsizliği öylesine hırpalamıştı ki ruhumu, ona kendimden bahsedersem az da olsa bir teselli bulacağımı hissediyorum... Kanlı bir sisin içinde kaybolmuş gemilere benzettiğim insanları... Ziyan olmuş hayatları... Aşkların nasıl bu kadar kısa bir sürede nefrete dönüştüğünü... Yaralarını onarmak için ilişkiye girenleri, sevmekten korkanları... Zorba anıları, yorgun bellekleri, kanatsız kalmış hayalleri... Her talihsiz karşılaşmanın başka bir karşılaşmayı daha talihsiz kıldığını...Yalnızlığımı ve hayatın o korkunç belirsizliğini..Artık beni anlayacak birini bulmaktan ümidi kestiğimi anlatıyorum ona..

Derin bir nefes alıyor ve sonra yine şehrin solgun ışıklarına bakarak yanıtlıyor:**Öyle demeyin.Sizi anlayacak birileri mutlaka vardır.Hem yalnızlık bizi olgunlaştırır, yeni keşiflere hazırlar.Belirsizlikse çoğu kez özgürlüğün kapılarını açar bize. Biraz önce söyledim,hepimiz görünmez bağlarla bağlıyız birbirimize.İşte bu bağları görebilmek ve birbirimizi anlamak için daha çok çaba harcamalıyız. Bize çoğu kez anlamsız görünen olayların, tesadüflerin ardındaki gizli anlamlı göremiyoruz...**

O şimdi ne yapıyordur...

Kim, diye soruyorum şaşkınlıkla...

Ayrıldığınız insan. Sizi anlamadığını düşündüğünüz...

İçimden karanlık bir ürperti geçiyor: **Uyuyordur, bu konuştuklarımızdan hiç haberi yoktur. Dantellerle, pullarla kaplı yastığında uyuyordur,** diyorum...

Bence o şimdi sizin uykunuzu uyuyordur, sizin rüyanızı görüyordur.Kim bilir belki birazdan uykusundan ağlayarak uyanacak ve bu konuşmayı duymadan duyacaktır... Sizin varlığınızda onun için yaşattığınız her duyguyu hissedecektir... Hiç tahmin edemeyeceğimiz işaretlerle anlayacaktır bunu... İnsanlar arasındaki bu büyüye inanmak gerekir. Karşılaşmalara, tesadüflere inanmak gerekir. Muci-

Ayvalık.Altınova.28 temmuz cumartesi günü saat I900.2100 arası Altınova, Odak Çaybahçesi'nde söyleş

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

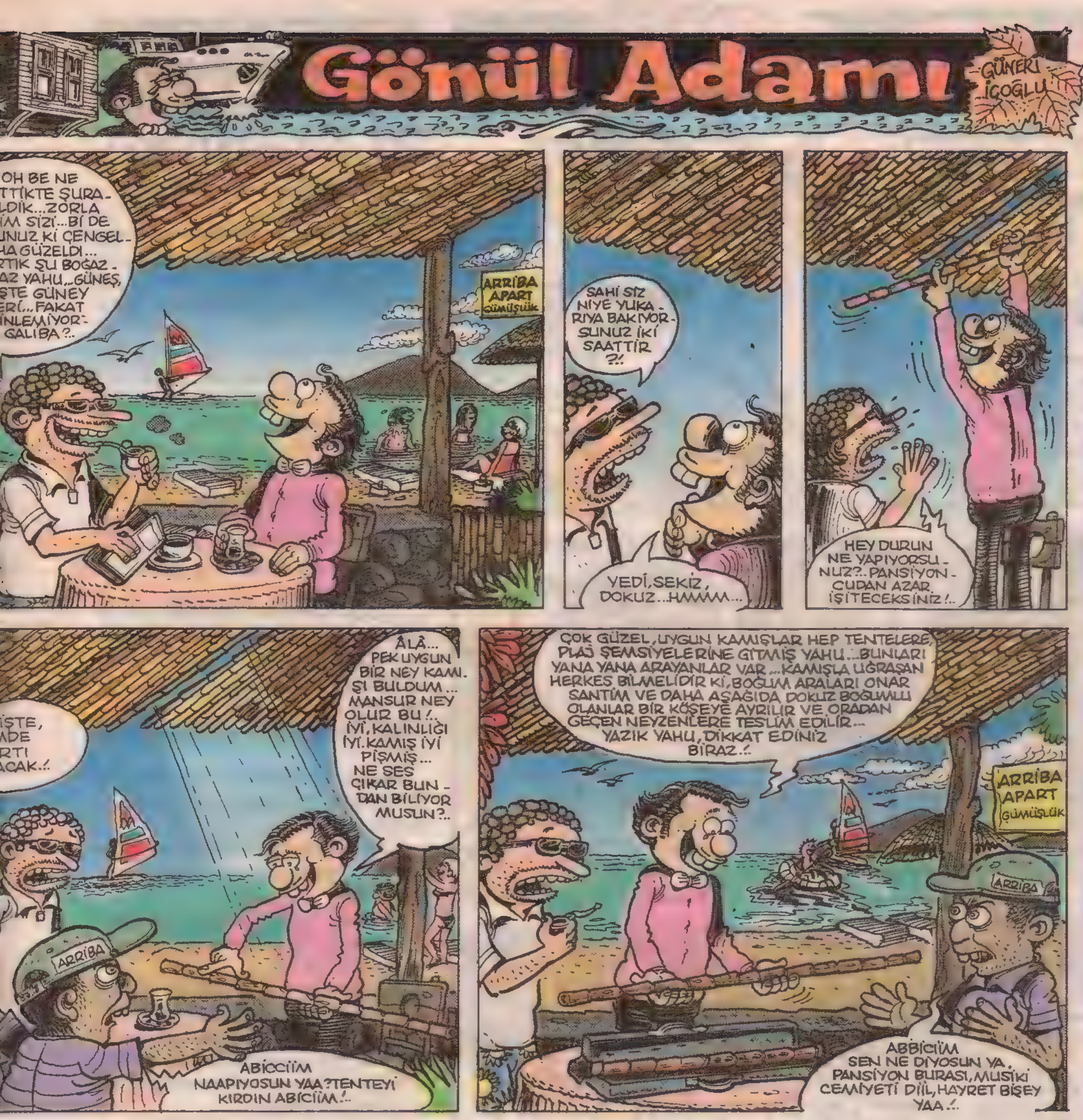
OH BE NE
TTİKTE ŞURA-
LDİK...ZORLA
İM SİZİ...Bİ DE
UNUZ Kİ ÇENGEL-
HA GÜZELDİ...
RTIK ŞU BOĞAZ-
AZ YAHU...GÜNEŞ,
ŞTE GÜNEY
Rİ...FAKAT
İNLEMİYOR-
GALİBA?..
ARRİBA APART GÜMÜŞLÜK
SAHİ SİZ NİYE YUKA-RIYA BAKIYOR-SUNUZ İKİ SAATTİR ?!.
YEDİ, SEKİZ, DOKUZ...HMMM...
HEY DURUN NE YAPIYORSU-NUZ?.. PANSİYON-CUDAN AZAR İŞİTECEKSİNİZ!..
İŞTE,
MDE
RTI
ACAK.!.
ÂLÂ... PEK UYGUN BİR NEY KAMI-ŞI BULDUM... MANSUR NEY OLUR BU!.. İYİ, KALINLIĞI İYİ. KAMIŞ İYİ PİŞMİŞ... NE SES ÇIKAR BUN-DAN BİLİYOR MUSUN?..
ARRİBA
ABİCCİİM NAAPIYOSUN YAA? TENTEYİ KIRDIN ABİCİİM!..
ÇOK GÜZEL, UYGUN KAMIŞLAR HEP TENTELERE, PLAJ ŞEMSİYELERİNE GİTMİŞ YAHU...BUNLARI YANA YANA ARAYANLAR VAR...KAMIŞLA UĞRAŞAN HERKES BİLMELİDİR Kİ, BOĞUM ARALARI ONAR SANTİM VE DAHA AŞAĞIDA DOKUZ BOĞUMLU OLANLAR BİR KÖŞEYE AYRILIR VE ORADAN GEÇEN NEYZENLERE TESLİM EDİLİR... YAZIK YAHU, DİKKAT EDİNİZ BİRAZ.!.
ARRİBA APART GÜMÜŞLÜK
ARRİBA
ABBİCİİM SEN NE DİYOSUN YA, PANSİYON BURASI, MUSİKİ CEMİYETİ DİİL, HAYRET BİŞEY YAA.!.

Yaşadığımız her şeyin, en anlamsız görünenin bile ardında bir anlam ya- **kendi hikayemi anlatmamı ister misiniz...**

e, diyorum merakla, **dinlemeyi çok isterim...**

irini öldürdüm biliyor musunuz... Bunu der demez susup etraftaki o gürül- izliği dinliyor bir an. Neye uğradığımı şaşınyorum. Adamın önce yüzüne büyük bir dikkatle ince uzun parmaklanna bakıyorum...Bana böylesine hu- ve bilgelik dolu şeyler anlatan bu insan bir katildi öyle mi...

ana öyle bakmayın, dedi gayet sakin bir tavırla...**Ben de birini öldürmeden an öldürmenin kendim için ne kadar imkansız olduğunu çok düşünmü- nep. Ama birini öldürmek çok anlık bir şey. O an zaten siz siz olmuyor- ir başkası giriyor sanki içinize...** Şaşkınlığım sürdüğü için lafını kesiyo- **en öldürdünüz peki...Bir sakıncası yoksa söyleyebilir misiniz:**

llik... Kibir... Ruhumu körleştiren arzular... Kıskançlık... Daha çok şey ek- bunlara... Hepimizin içinde var bu duygular... Dilerseniz devam ede- korkunç olaydan önce durumum çok iyiydi. İyi bir evliliğim, çok sevdi- ızım, iyi bir çevrem vardı... Karım beni terk etti. Kızım bu olay yüzünden detti... İşimi, çevremi, dostlarımı kaybettim. Kimse arayıp sormaz oldu. nası çok güç yıllardı. Geçmişimi bir saplantı haline getirmiştim. Demiş- anılar zorbadır, diye... İşte o zorba anılarda kurtulmak bu hayatımın üs- abilmek için kendimi kitaplara adadım. Elime ne geçerse okuyordum. psikoloji, dinler tarihi, edebiyat... Kitaplar olmasaydı o korkunç yıllar sıl geçerdi ki... Sonra bir gün artık özgürsün, dediler. İnanamadım öz- ğuma. Ama bir amacınız yoksa, sevdikleriniz yoksa özgür olmanın pek ı yok... Günlerce karımı aradım, ama bulamadım. Kızımdan da bir ha- ... Ne dostlarım, ne param, ne de bir işim vardı. Bunca işsizlikte hapis- çıkan, sabıkalı bir adama kim iş verir? Hem de bu yaşta birine... Gün- şiboş dolaştım.Orada burada yattım. Nereye gidecektim, ne yapacak- aplardan öğrendikleriniz bir yere kadar size yardımcı oluyor... Hayat baş- y... İntihar etmek istedim, onu bile beceremedim. Bir gün garip bir rast- ucu çok eski bir arkadaşımla karşılaştım. Çok zengin olduğunu duymuş- yerde oturduk, ona başıma gelenlerden bahsettim. Anlattıklarımdan çok Gözlerinden okudum bunu... Artık benim için hayatın bir anlamı kalma- mek istediğimi söyledim ona. Aslında içten içe bana yardımcı olmasını, sını ya da biraz para vermesini istiyordum... Benim sana verecek hiç pa- dedi. Neden, diye sordum, çok zengin olduğunu duyduğumdan bahset- değilim, dedi. Bütün paramı, mal varlığımı kimsesiz kalmış sokak ço- çin kurduğu bir vakfa bağışlamış. Zenginlik ruhunu kirletmiş... Ruhunu k, arınmak için bu amaca adamış kendini... Eğer ölmek istiyorsan seni emem. Karar senin, ama dilersen gel benimle vakıftaki işlerimde bana ol. Yatacak bir yerin olur, üç öğün karnını doyurursun. Sana başka bir mem... Bunları söyleyip sustu ve gözlerini hiç kaçırmadan gözlerime te o an onun gözlerinde kendi kaderimi gördüm.İnsanların arasındaki o z bağlar vardır, demiştim ya, işte onunla aramdaki o bağı gördüm. O e o mucizeyi... Tamam, dedim, kabul ediyorum... Ve o gün bu gündür msesiz sokak çocukları için çalışıyorum. Hayatımın anlamı buymuş me- nim. Bugüne dek bütün yaşadıklarım bu günlere bir hazırlıkmış... O kar- anından sonra her şeye böyle bakıyorum artık... Her birimizin bir başka- rinde mutlaka bir etkisi vardır... Yeter ki aramızdaki o bağı görelim...

yine susup o dingin, o huzur gülümseyişiyle uzaklara bakmayı sürdürüyor.. uyor, ama benim içimde bambaşka bir konuşma başlıyor bu defa. İnsanlar i o görünmez bağların varlığını bildiğim halde neden görmek için daha faz- harcamadığımı soruyorum kendime... Karşılaştığım insanlardan çok kendi takılı kalmıştı gözlerim... Kendimi keşfetmeye harcadığım enerjinin birazı larını keşfetmeye çalışsaydım anılarım bu kadar zorba olmazdı bana... Bel- kadar yorgun, hayallerim bu denli kanatsız olmazdı...Ayrılsam da, bir daha meyecek olsam da, bir zamanlar o çok sevdiğim insanın uykuya daldığın-

nza günüm var...

da benim rüyamı göreceğini bilmezden gelmezdim...

Bu iç konuşmalarımı o sırada önümüzden geçmekten olan bir şair arkadaşım bölüyor. **Haberin var mı**, diyor, **Ece Ayhan bu gece öldü...Ustayı kaybettik...** Bir an ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu gece her şey o kadar üst üste gelmişti ki benim için... Binlerce anı üşüşüyor beynime o an... Ama bu defa anılar eskisi gibi zorba değildi... Her anı bir diğerine ekleniyor; her anlam, her görüntü, her işaret bir diğerine bağlanıyor ve bağlandıkça yine anlamlar, yeni değerler kazanıyordu... **İster misiniz, size Ece Ayhan'la ilgili bir hatıramı anlatmamı**, diye soruyorum yanımdaki adama... Yanıt vermeden sadece başını sallıyor ve yüzündeki incecik hüzünle gülümsüyor...

Ece Ayhan hayatımda çok önemli bir yer tutar... Sadece benim için değil, bu ülkede şiir yazan, şiir okuyan, şiiri seven birçok insan için de çok önemliydi o... Anlaşılması güçtü, çok kapalıydı şiirleri, ama garip büyü, bir tılsım vardı onlarda... Sanki bilinçaltımızı okurdu o... Bu ülkenin bilinçaltını... Hayatımda vazgeçilmez bir değeri olan şair Nilgün Marmara da onu çok önemserdi. Ece Ayhan şiirinin sıkı takipçisiydi. Dahası aralarında çok sıkı bir dostluk vardı. Ece Ayhan'ı evinde ağırlar, onu kollar ve gözetirdi. Bir gün Nilgün Marmara yaşamaktan vazgeçti ve kendisini bu hayatın öte tarafından çağıranların yanına gitti. Beşinci kattaki evinin penceresinden boşluğa bıraktı o narin, o kırılgan bedenini... Ne acıydı ki birileri bu intihardan Ece Ayhan'ı sorumlu tuttular... Hatta bu suçlamayı yazıya dökenler bile oldu. Bir şiirinde; "Her yakın zulmün küçük hisseli uzak ortağı" dediği içindi belki de... Bu dedikodular ve suçlamalar etkisini göstermiş olacak ki, bir akşam Ece Ayhan arkadaşlarıyla bir meyhanede otururken kızın biri yanına bir şey söylemek maksadıyla yaklaşmış ve arkasına sakladığı bir şişe kırmızı şarabı başından aşağı dökmüş... Ece Ayhan hiçbir şey yapmamış, ama sadece şunu söylemiş; babalarına yapamıyorlar, bana yapıyorlar; çünkü güçleri bana yetiyor... Bunu duyduğumda çok üzülmüştüm. Çünkü o üzerindeki ceketten başka ceketi yoktu Ece Ayhan'ın... Eminim, kırmızı şarapla lekelenen o ceketini temizleyiciye verecek parası bile yoktu...

Bu sırada yanımdaki adam sözümün arasına giriyor: **Kim bilir, belki de Ece Ayhan'ın başından aşağı şarap döken o kız benim kızımdır... Bunu bana yapmayı çok isteği halde yapamadığı için ona yapmıştır... Çünkü onu küçük yaşta hapse girerek babasız bıraktığım için beni hiç affetmedi... Ama lütfen siz devam edin...**

Bu olaydan birkaç gün sonra babam öldü. Önce Nilgün, ardından babam... Nasıl bir rastlantıydı bu... Hayatta en çok sevdiğim iki insanı peş peşe kaybetmiştim... Bir gün eve gittiğimde annemi gözyaşları içinde babamın elbiselerini fakirlere, ihtiyacı olanlara dağıtmak için torbalara yerleştirdiğini gördüm. Babamın bir ceketini istedim annemden... Ne yapacaksın, diye sordu. Kim olduğunu sorma anne, birine vereceğim sadece, dedim... Pekiyi, sen bilirsin, deyip bir ceket uzattı bana, sonra da babamın diğer elbiselerini katlayıp torbalara doldurmaya devam etti... Babamın ceketini önce bir temizleyiciye verip temizlettikten sonra Ece Ayhan'a götürüp hediye ettim. O zaman Tarlabaşı'nda virane bir evde kalıyordu... Zahmet etmişsin, ihtiyacım olduğunda giyerim, dedi sadece... Aradan bir iki hafta geçti. Bir gün annemle oturmuş konuşurken, biliyor musun dün gece baban rüyama girdi, ceketini verdiğin adamı sordu, söyle ona dedi, ceketimi verdiği adam çok iyi bir insanmış, iyi bir şey yapmış, dedi... Sahi kime verdin o ceketi , diye sordu annem... Tanımazsın anne, sorma, diyerek gözyaşları içinde yanından ayrılıp öbür odaya geçtim...İşte sizin söylediğiniz o görünmez bağlar... O işaretler, o mucizeler...

Daha konuşacak ne vardı ki; neredeyse sabah oluyordu, ama gözlerim kapanmak bilmiyordu... Kalkıp yanımdaki adama son kez bakıyorum ve ona veda ederken şunu soruyorum: **Pekiyi, siz ne arıyorsunuz bu saatte, bu bankta kimi neyi bekliyorsunuz?** O dingin, o gözyaşlarıyla biraz daha aydınlık bakan gözleriyle: **Kim bilir belki de sizi bekliyordum**, diyor... **Bana hikayenizi anlatmanızı bekliyordum...**

cezmler@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

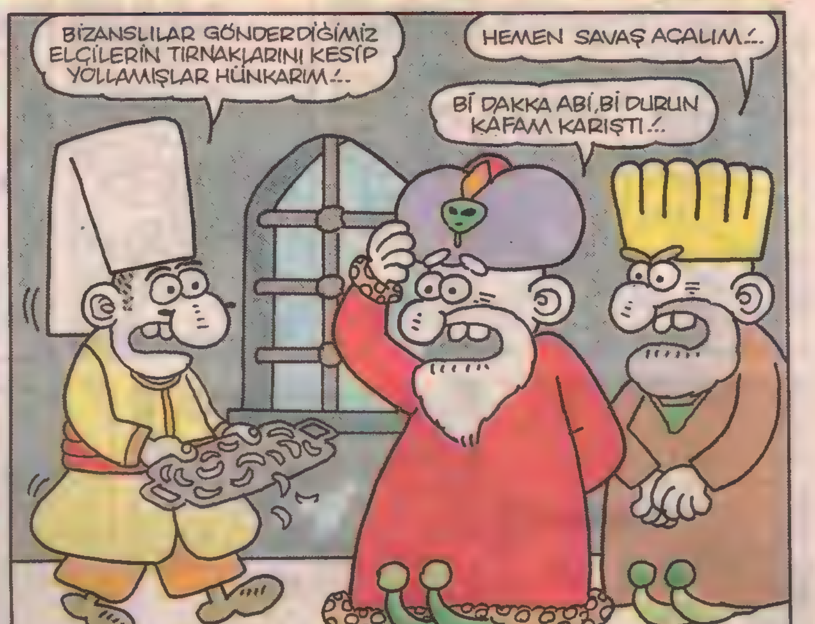
BİZANSLILAR GÖNDERDİĞİMİZ ELÇİLERİN TIRNAKLARINI KESİP YOLLAMIŞLAR HÜNKARIM!..
HEMEN SAVAŞ AÇALIM!..
Bİ DAKKA ABİ, Bİ DURUN KAFAM KARIŞTI!..

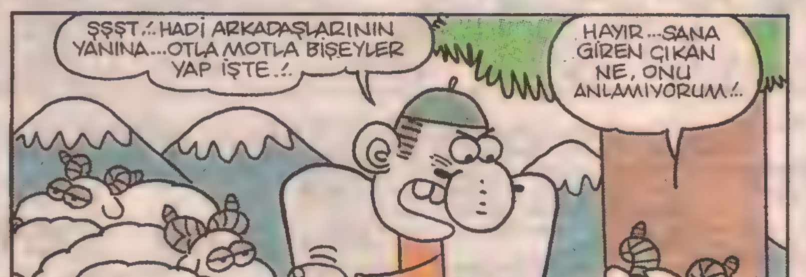
ŞŞŞT!.. HADİ ARKADAŞLARININ YANINA...OTLA MOTLA BİŞEYLER YAP İŞTE!..
HAYIR...SANA GİREN ÇIKAN NE, ONU ANLAMIYORUM!..

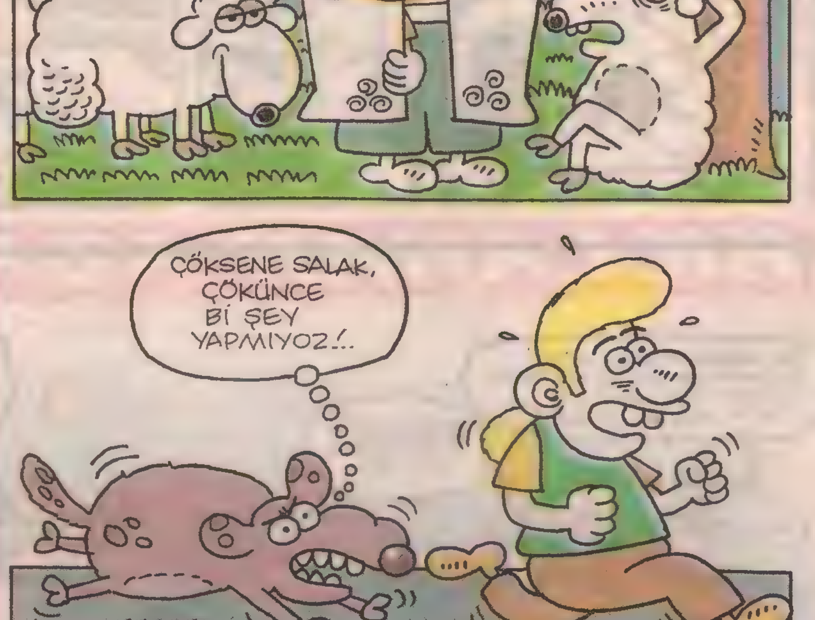
ÇÖKSENE SALAK, ÇÖKÜNCE Bİ ŞEY YAPMIYOZ!..

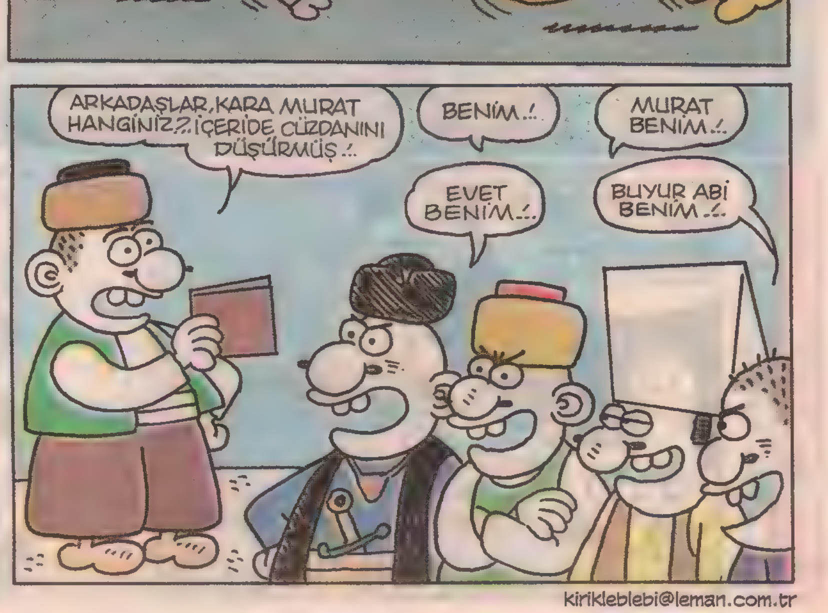
ARKADAŞLAR, KARA MURAT HANGİNİZ?.. İÇERİDE CÜZDANINI DÜŞÜRMÜŞ!..
BENİM!..
MURAT BENİM!..
EVET BENİM!..
BUYUR ABİ BENİM!..

kirikleblebi@leman.com.tr

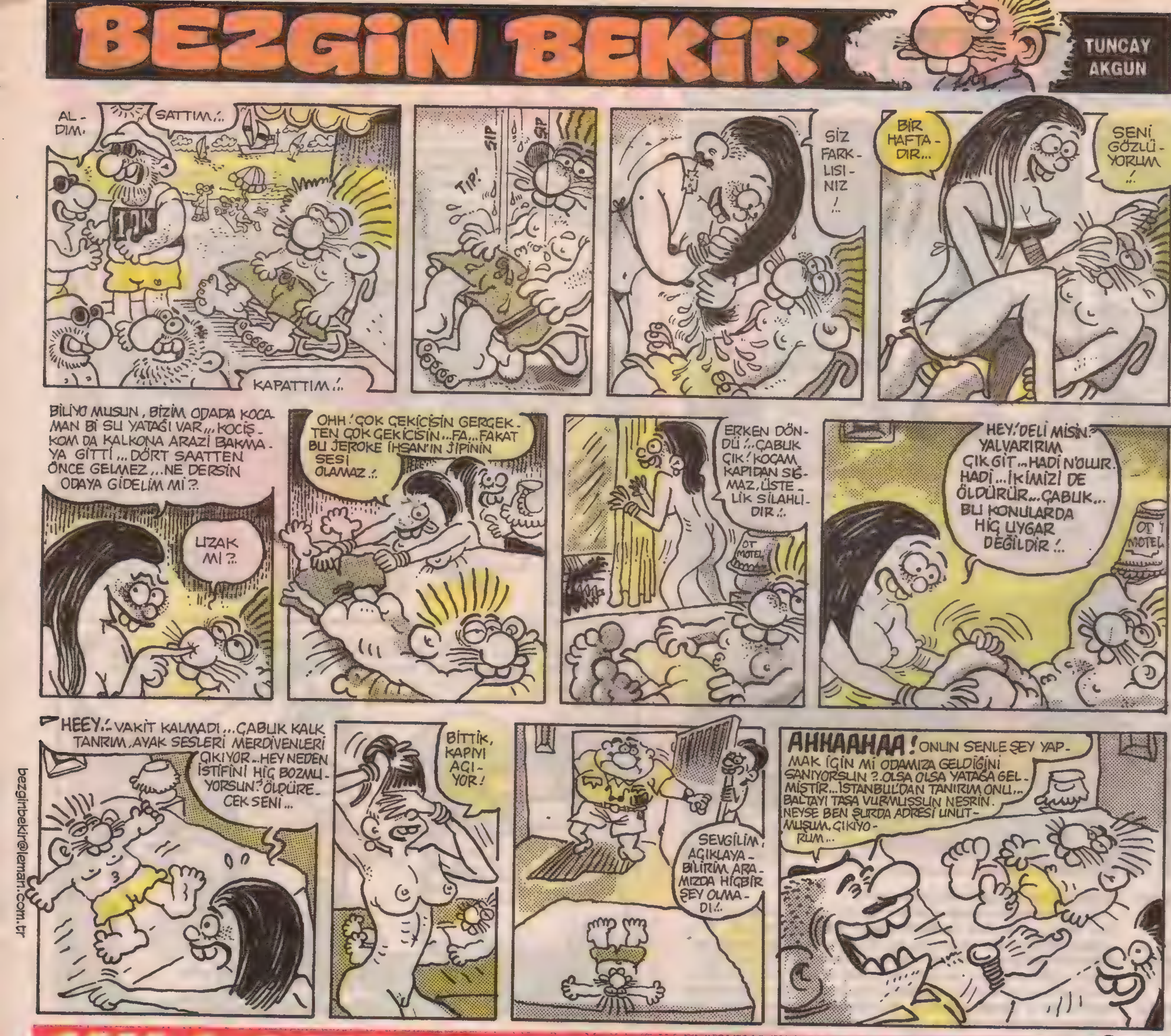
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
AL-DIM.
SATTIM.!..
KAPATTIM.!..
TIP!
SIP
SIP
SİZ FARKLISINIZ !..
BİR HAFTADIR...
SENİ GÖZLÜYORUM !..
BİLİYO MUSUN, BİZİM ODADA KOCAMAN Bİ SU YATAĞI VAR,,, KOCIŞKOM DA KALKONA ARAZİ BAKMAYA GİTTİ... DÖRT SAATTEN ÖNCE GELMEZ... NE DERSİN ODAYA GİDELİM Mİ?
UZAK MI?
OHH! ÇOK ÇEKİCİSİN GERÇEKTEN ÇOK ÇEKİCİSİN...FA...FAKAT BU JEROKE İHSAN'IN JİPİNİN SESİ OLAMAZ.!.
ERKEN DÖNDÜ!..ÇABUK ÇIK! KOCAM KAPIDAN SIĞMAZ, ÜSTELİK SİLAHLIDIR.!.
OT MOTEL
HEY! DELİ MİSİN? YALVARIRIM ÇIK GİT...HADİ N'OLUR. HADİ...İKİMİZİ DE ÖLDÜRÜR...ÇABUK... BU KONULARDA HİÇ UYGAR DEĞİLDİR!..
OT MOTEL
HEEY.!..VAKİT KALMADI...ÇABUK KALK TANRIM, AYAK SESLERİ MERDİVENLERİ ÇIKIYOR..HEY NEDEN İSTİFİNİ HİÇ BOZMUYORSUN? ÖLDÜRECEK SENİ...
BİTTİK, KAPIYI AÇIYOR!
SEVGİLİM, AÇIKLAYABİLİRİM ARAMIZDA HİÇBİR ŞEY OLMADI!..
AHHAAHAA! ONUN SENLE ŞEY YAPMAK İÇİN Mİ ODAMIZA GELDİĞİNİ SANIYORSUN?..OLSA OLSA YATAĞA GELMİŞTİR...İSTANBUL'DAN TANIRIM ONU... BALTAYI TAŞA VURMUŞSUN NESRİN. NEYSE BEN ŞURDA ADRESİ UNUTMUŞUM, ÇIKIYORUM...
bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sol olmayan sol!

Hüsamettin Özkan, Ecevit'lerin sıpası ve sopası!

Bu tanım geçen yıl ziyaretime gelen DSP'deki parti içi muhaliflerce yapılmıştı.

Onlara göre, Ecevit'lerin gözünde Hüsamettin Özkan, sevimliliğin temsilcisi sıpa gibiydi!

Ama aynı zamanda o, Ecevit'lerin muhaliflerinin kafasına indirdiği sopa gibiydi.

Nitekim bu sopa DSP'deki parti içi muhaliflerin kafasına sürekli inip kalktı.

Hatta son DSP kongresinde genel başkanlığa aday olan Sema Pişkinsüt'ü dövdürmeye kadar işi vardırdı.

Ne yazık ki demokratik hakkını kullanmaktan başka suçu olmayan Sema Pişkinsüt'ün gözünün önünde dövülmesine İsmail Cem de sessiz kalmıştı.

Öyleyse Hüsamettin Özkan gibi parti içi demokrasiyi katledenlerin, İsmail Cem gibi bu katliama sessiz kalarak onay verenlerin kuracağı parti ülkeye demokrasi getirebilir mi?

Ve de bunlar temiz Türkiye'yi yaratabilir mi?

Özellikle Hüsamettin Özkan, Ecevit'in bakanları içinde adı yolsuzluklara en çok karışanıydı.

Kendisinin ve kayınvalidesinin adı başta Halkbank olmak üzere banka vurgunlarında sık sık anıldı.

Ayrıca dün "Ecevit'lerin sıpası ve sopası" olanlar, bugün büyük patronların sıpası ve sopası olamazlar mı?

Örneğin Kemal Derwiş "ABD'nin, İMF'nin sıpası ve sopası" olarak tanımlanamaz mı?

Nitekim İsmail Cem, Hüsamettin Özkan, Kemal Derwiş üçlüsünün kuracağı partinin en büyük destekçileri büyük sermaye grupları, iri medya patronları.

Bu parti ezilenler, yoksullar için kurulmuyor.

Bu parti medya patronlarının yatlarında, sermaye gruplarının yalılarında kuruluyor.

Kendine sol dese de, böyle bir parti sol parti olabilir mi?

Kendine sol diyen bazı düzen partileri gibi bu da **sol olmayan sol parti!**

Büyük patronların, iri medyanın sıpası, sopası olan partilerden gelmez hayır; böyle partilere hayır!

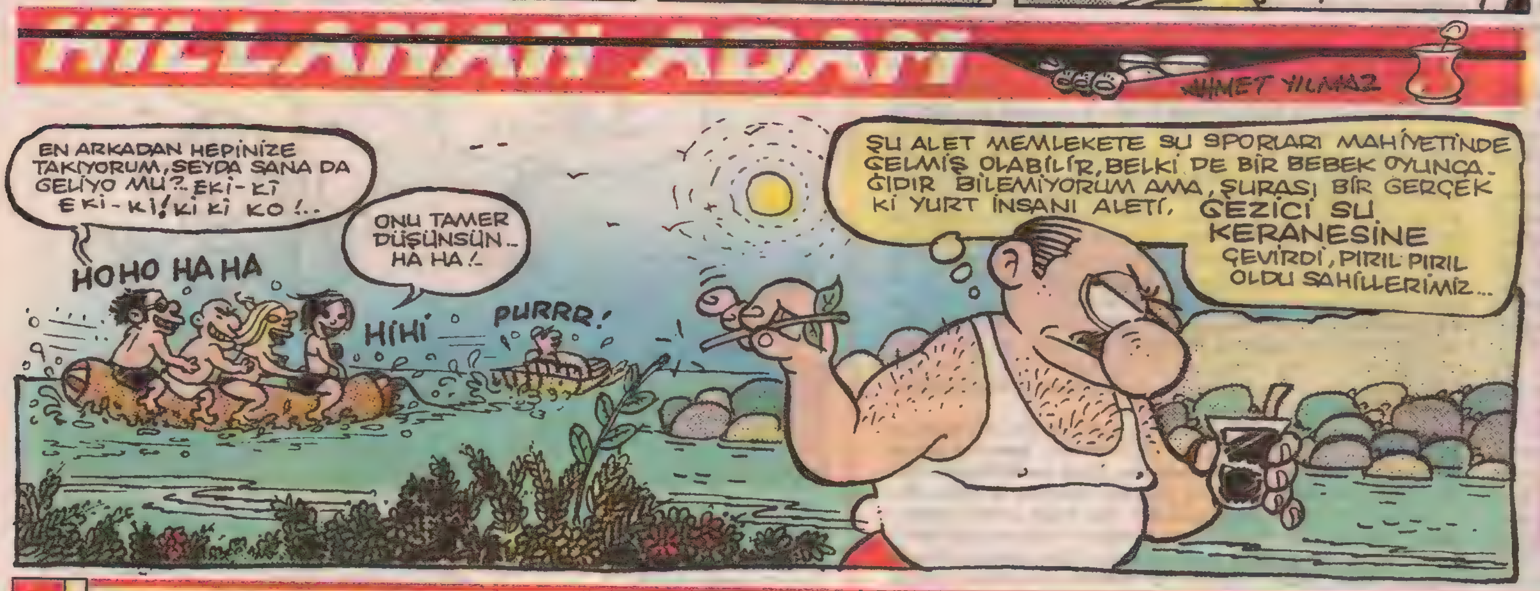
HILLAHAN ADAM
AHMET YILMAZ
EN ARKADAN HEPİNİZE TAKIYORUM, ŞEYDA SANA DA GELİYO MU? EKİ-Kİ EKİ-Kİ! Kİ Kİ KO!..
HO HO HA HA
ONU TAMER DÜŞÜNSÜN.. HA HA!.
HİHİ
PURRR!
ŞU ALET MEMLEKETE SU SPORLARI MAHİYETİNDE GELMİŞ OLABİLİR, BELKİ DE BİR BEBEK OYUNCAĞIDIR BİLEMİYORUM AMA, ŞURASI BİR GERÇEK Kİ YURT İNSANI ALETİ, GEZİCİ SU KERANESİNE ÇEVİRDİ, PIRIL PIRIL OLDU SAHİLLERİMİZ...

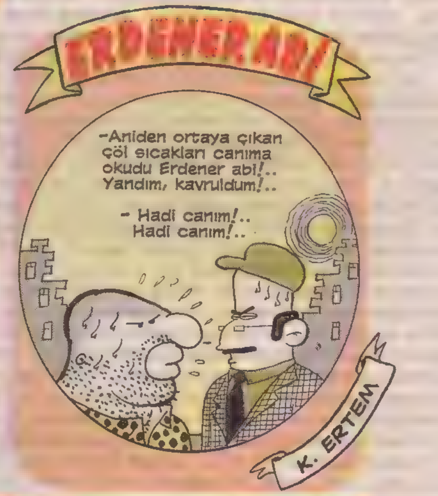
ERDENER ABİ
-Aniden ortaya çıkan çöl sıcakları canıma okudu Erdener abi!.. Yandım, kavruldum!..
- Hadi canım!.. Hadi canım!..
K. ERTEM

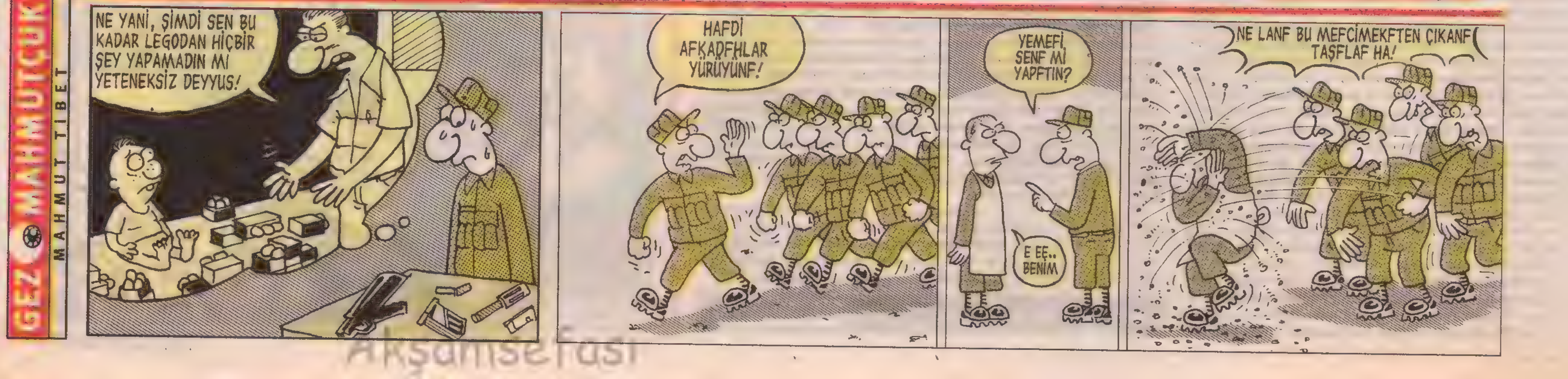
GEZO MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
NE YANİ, ŞİMDİ SEN BU KADAR LEGODAN HİÇBİR ŞEY YAPAMADIN MI YETENEKSİZ DEYYUS!
HAFDİ AFKADFHLAR YÜRÜYÜNF!
YEMEFİ SENF Mİ YAPFTIN?
E EŞ.. BENİM
NE LANF BU MEFCİMEKFTEN ÇIKANF TAŞFLAF HA!

Hatemi

Ender Özkaraman

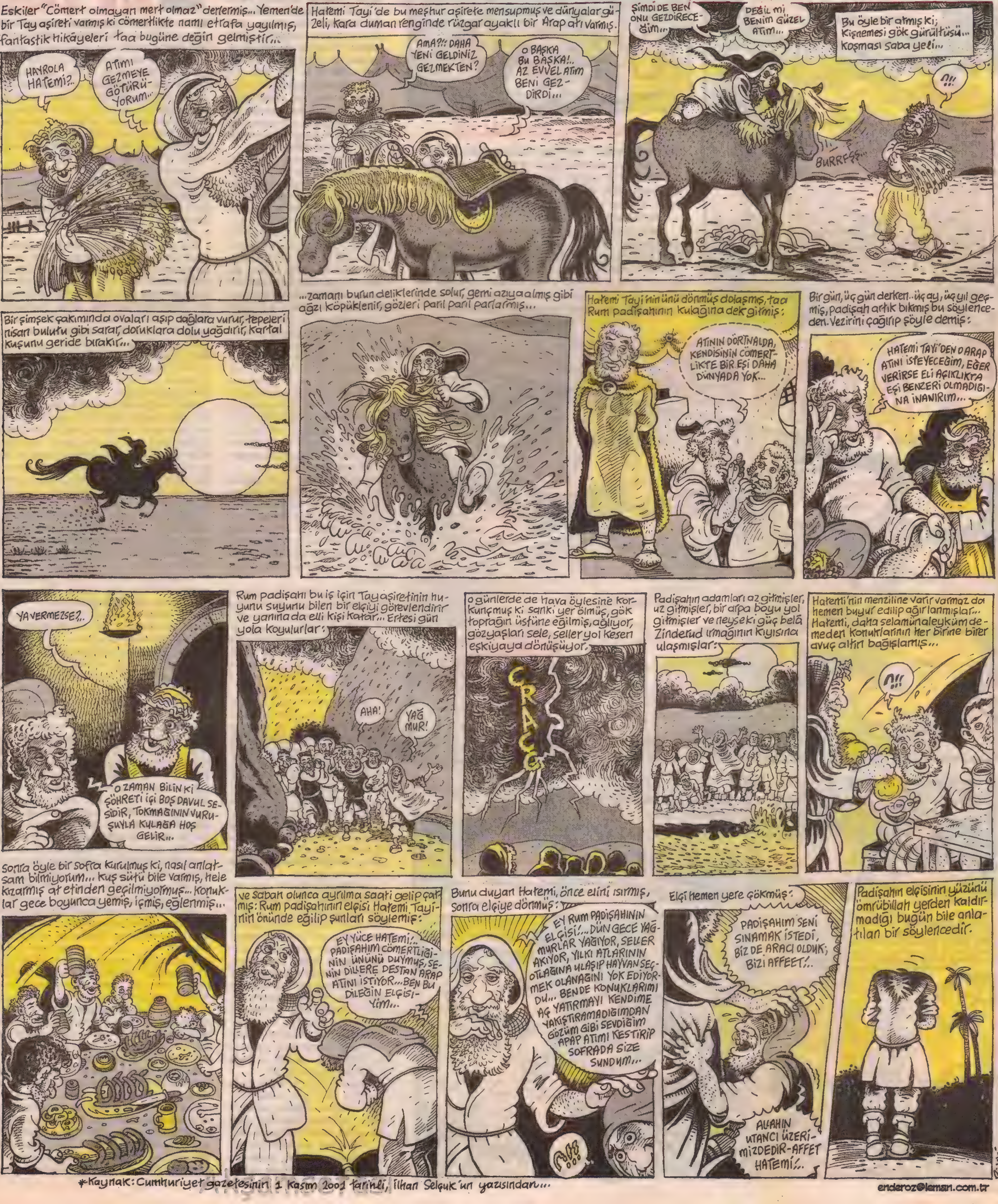
Eskiler "Cömert olmayan mert olmaz" derlermiş... Yemen'de bir Tay aşireti varmış ki cömertlikte namı etrafa yayılmış, fantastik hikâyeleri taa bugüne değin gelmiştir...
HAYROLA HATEMİ?..
ATIMI GEZMEYE GÖTÜRÜYORUM...
Hatemi Tayi'de bu meşhur aşirete mensupmuş ve dünyalar güzeli, kara duman renginde rüzgar ayaklı bir Arap atı varmış.
AMA?!! DAHA YENİ GELDİNİZ GEZMEKTEN?
O BAŞKA BU BAŞKA!.. AZ EVVEL ATIM BENİ GEZDİRDİ...
ŞİMDİ DE BEN ONU GEZDİRECEĞİM...
DEĞİL Mİ BENİM GÜZEL ATIM...
Bu öyle bir atmış ki; Kişnemesi gök gürültüsü... Koşması saba yeli...
?!!
BURRFSS...
Bir şimşek çakımında ovaları aşıp dağlara vurur, tepeleri nisan bulutu gibi sarar, doruklara dolu yağdırır, kartal kuşunu geride bırakır...
...zamanı burun deliklerinde solur, gemi azıya almış gibi ağzı köpüklenir, gözleri parıl parıl parlarmış...
Hatemi Tayi'nin ünü dönmüş dolaşmış, taa Rum padişahının kulağına dek gitmiş:
ATININ DÖRTNALDA, KENDİSİNİN CÖMERTLİKTE BİR EŞİ DAHA DÜNYADA YOK...
Bir gün, üç gün derken.. üç ay, üç yıl geçmiş, padişah artık bıkmış bu söylenceden. Vezirini çağırıp şöyle demiş:
HATEMİ TAYİ'DEN O ARAP ATINI İSTEYECEĞİM, EĞER VERİRSE ELİ AÇIKLIKTA EŞİ BENZERİ OLMADIĞINA İNANIRIM...
YA VERMEZSE?..
O ZAMAN BİLİN Kİ ŞÖHRETİ İÇİ BOŞ DAVUL SESİDİR, TOKMAĞININ VURUŞUYLA KULAĞA HOŞ GELİR...
Rum padişahı bu iş için Tay aşiretinin huyunu suyunu bilen bir elçiyi görevlendirir ve yanına da elli kişi katar... Ertesi gün yola koyulurlar:
AHA!
YAĞMUR!
O günlerde de hava öylesine korkunçmuş ki sanki yer ölmüş, gök toprağın üstüne eğilmiş, ağlıyor, gözyaşları sele, seller yol kesen eşkiyaya dönüşüyor.
CRAÇÇ
Padişahın adamları az gitmişler, uz gitmişler, bir arpa boyu yol gitmişler ve neyse ki güç bela Zinderud ırmağının kıyısına ulaşmışlar:
Hatemi'nin menziline varır varmaz da hemen buyur edilip ağırlanmışlar... Hatemi, daha selamünaleyküm demeden konuklarının her birine birer avuç altın bağışlamış...
?!!
Sonra öyle bir sofra kurulmuş ki, nasıl anlatsam bilmiyorum... kuş sütü bile varmış, hele kızarmış at etinden geçilmiyormuş... Konuklar gece boyunca yemiş, içmiş, eğlenmiş...
ve sabah olunca ayrılma saati gelip çatmış: Rum padişahının elçisi Hatemi Tayi'nin önünde eğilip şunları söylemiş:
EY YÜCE HATEMİ!.. PADİŞAHIM CÖMERTLİĞİNİN ÜNÜNÜ DUYMUŞ, SENİN DİLLERE DESTAN ARAP ATINI İSTİYOR... BEN BU DİLEĞİN ELÇİSİYİM...
Bunu duyan Hatemi, önce elini ısırmış, sonra elçiye dönmüş:
EY RUM PADİŞAHININ ELÇİSİ!... DÜN GECE YAĞMURLAR YAĞIYOR, SELLER AKIYOR, YILKI ATLARININ OTLAĞINA ULAŞIP HAYVAN SEÇMEK OLANAĞINI YOK EDİYORDU... BEN DE KONUKLARIMI AÇ YATIRMAYI KENDİME YAKIŞTIRAMADIĞIMDAN GÖZÜM GİBİ SEVDİĞİM ARAP ATIMI KESTİRİP SOFRADA SİZE SUNDUM...
?!!
Elçi hemen yere çökmüş:
PADİŞAHIM SENİ SINAMAK İSTEDİ, BİZ DE ARACI OLDUK; BİZİ AFFET!..
ALLAHIN UTANCI ÜZERİMİZDEDİR - AFFET HATEMİ!..
Padişahın elçisinin yüzünü ömrübillah yerden kaldırmadığı bugün bile anlatılan bir söylencedir.
Bitti...

*Kaynak: Cumhuriyet gazetesinin 1 Kasım 2001 tarihli, İlhan Selçuk'un yazısından...

enderoz@leman.com.tr

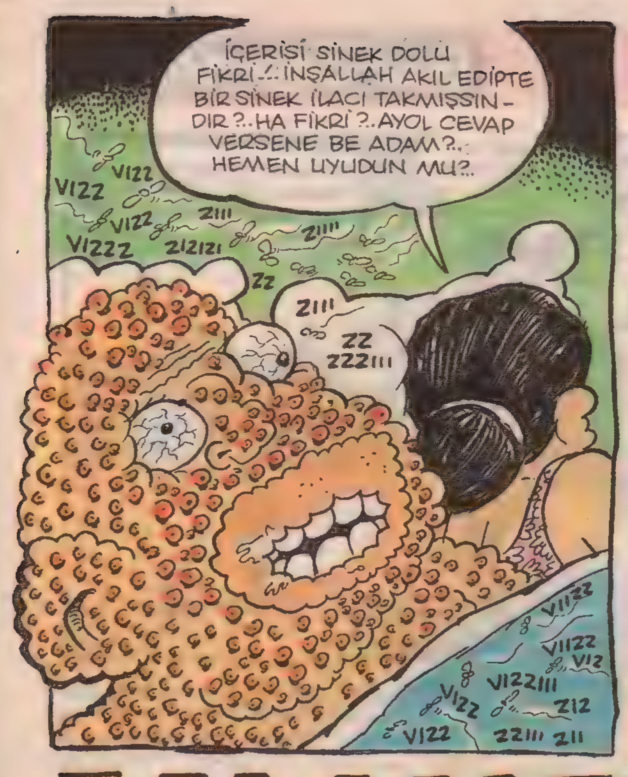
İÇERİSİ SİNEK DOLU FİKRİ..! İNŞALLAH AKIL EDİPTE BİR SİNEK İLACI TAKMIŞSINDIR?..HA FİKRİ?..AYOL CEVAP VERSENE BE ADAM?.. HEMEN UYUDUN MU?..
VIZZ
VIZZ
VIZZ
VIZZZ
ZIII
ZIZIZI
ZIII
ZZ
ZIII
ZZ ZZZIII
VIIZZ
VIIZZ
VIZ
VIZZIII
VIZZ
ZIZ
VIZZ
ZZIII ZII

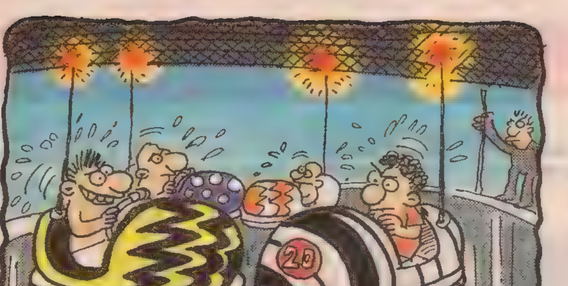

ÇARPIŞAN ARABALAR

Lunaparklardaki çarpışan arabalarda, arabasını devamlı olarak diğer arabalara çarptırmaktan zevk duyan çocuklar hayatta daha hareketli olur. Bunlar büyüdükleri zaman devamlı olarak iş kurar, sonra da o işi batırıp tekrar sıfırdan başlarlar. Buna karşılık arabasını düz bir şekilde ve kimseye çarpmadan sürmeye çalışan çocuklar hayatta daha silik bir görünüm sergilerler. Bunlar kelek yemeye mahkumdurlar, mallarına sahip çıkamazlar, girişimci olamazlar, memur tadında bir hayat geçirirler. Bu arada Lunaparkçıların da neden hep sinirli olduğunu açıklamayı başka bir sayıya bırakıyorum.

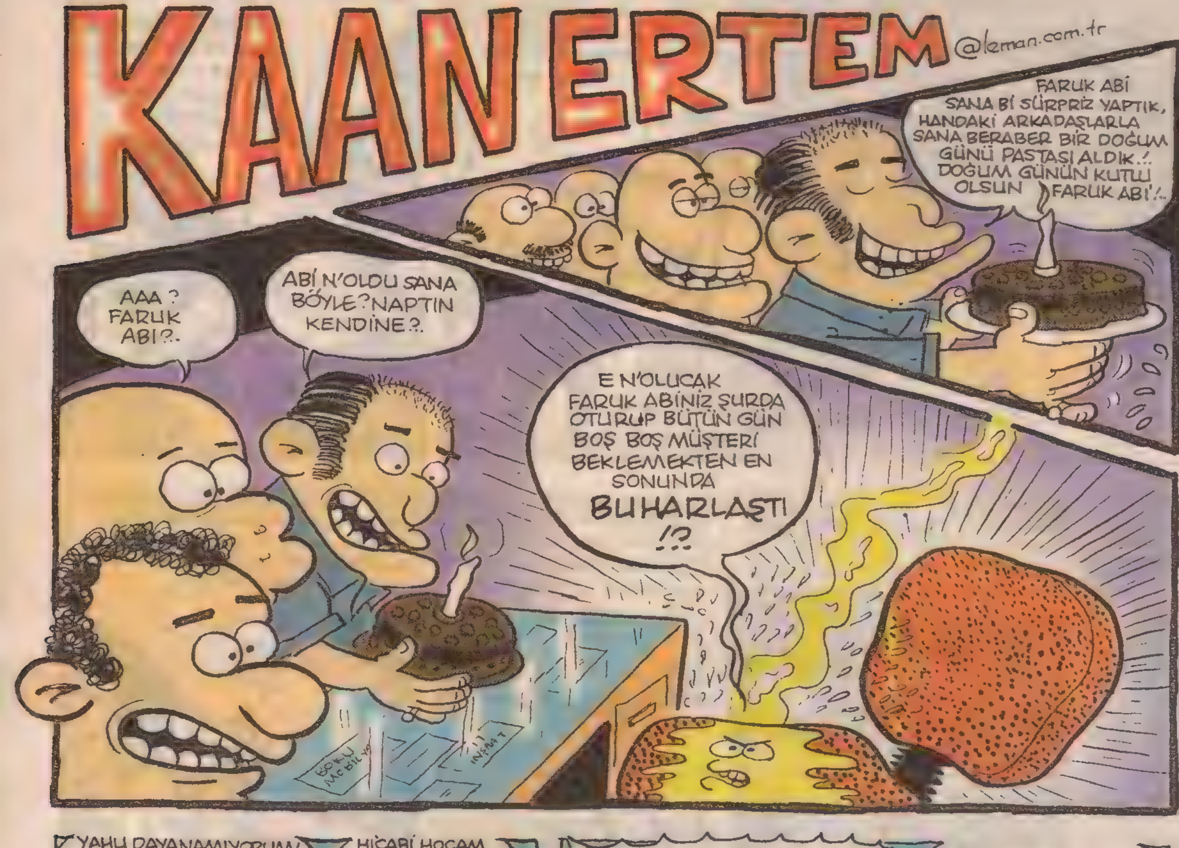
KAAN ERTEM
@leman.com.tr
FARUK ABİ SANA Bİ SÜRPRİZ YAPTIK, HANDAKİ ARKADAŞLARLA SANA BERABER BİR DOĞUM GÜNÜ PASTASI ALDIK..! DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN FARUK ABİ..!
AAA? FARUK ABİ?.
ABİ N'OLDU SANA BÖYLE? NAPTIN KENDİNE?.
E N'OLUCAK FARUK ABİNİZ ŞURDA OTURUP BÜTÜN GÜN BOŞ BOŞ MÜŞTERİ BEKLEMEKTEN EN SONUNDA BUHARLAŞTI !?
BOKU MOBİLYA
İNŞAAT

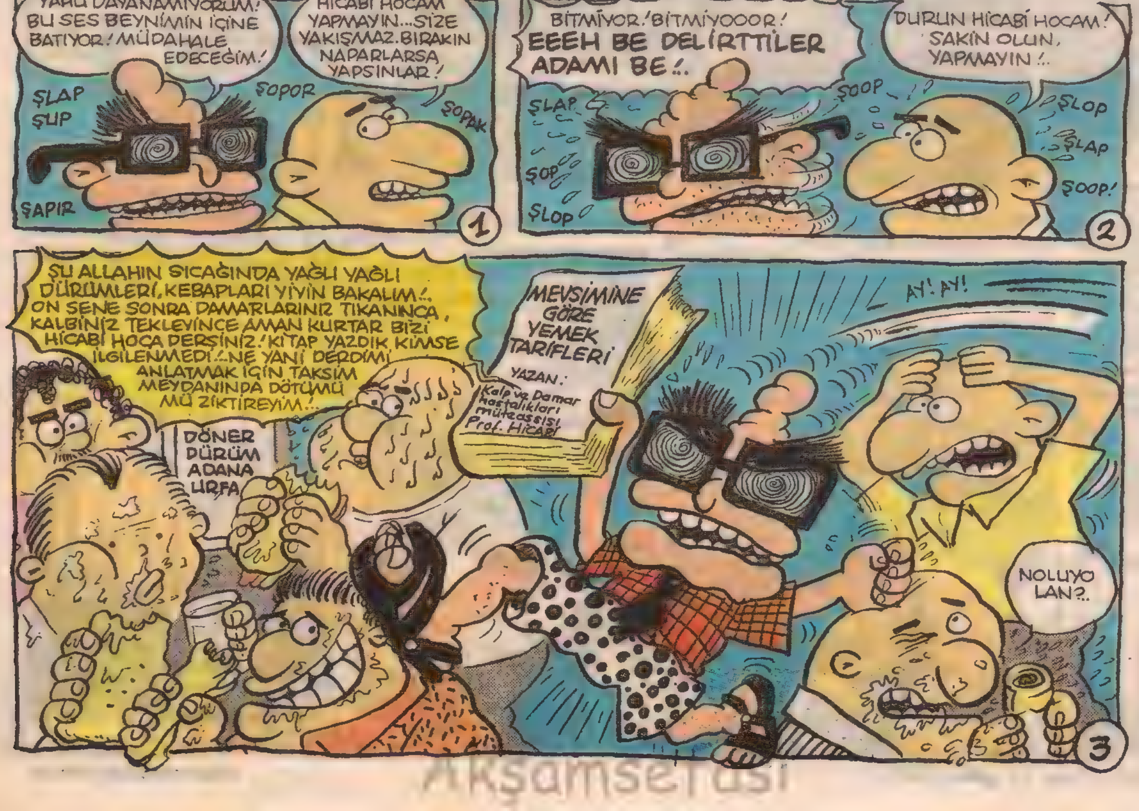
YAHU DAYANAMIYORUM! BU SES BEYNİMİN İÇİNE BATIYOR! MÜDAHALE EDECEĞİM!
HİCABİ HOCAM YAPMAYIN...SİZE YAKIŞMAZ. BIRAKIN NAPARLARSA YAPSINLAR!
ŞLAP
ŞLIP
ŞOPOR
ŞOPAK
ŞAPIR
1
BİTMİYOR! BİTMİYOOOR! EEEH BE DELİRTTİLER ADAMI BE!..
DURUN HİCABİ HOCAM! SAKİN OLUN, YAPMAYIN!..
ŞLAP
ŞOOP
ŞLOP
ŞOP
ŞLAP
ŞOOP!
ŞLOP
2
ŞU ALLAHIN SICAĞINDA YAĞLI YAĞLI DÜRÜMLERİ, KEBAPLARI YİYİN BAKALIM!.. ON SENE SONRA DAMARLARINIZ TIKANINCA, KALBİNİZ TEKLEYİNCE AMAN KURTAR BİZİ HİCABİ HOCA DERSİNİZ! KİTAP YAZDIK KİMSE İLGİLENMEDİ!..NE YANİ DERDİMİ ANLATMAK İÇİN TAKSİM MEYDANINDA DÖTÜMÜ MÜ ZIKTIREYİM!..
MEVSİMİNE GÖRE YEMEK TARİFLERİ
YAZAN: Kalp ve Damar hastalıkları müteassısı Prof. HİCABİ
AY! AY!
DÖNER DÜRÜM ADANA URFA
NOLUYO LAN?..
3

NİHAT GENÇ

GETTİ KOCA DİN, GETTİ..

30-40 yıl öncesinin müslümanları kendilerini birden 'İslamcı' buldular. Tuhaf, sert bir ideolojikleşme yaşadılar. Koloniler halinde yaşamaya başlayıp, çoğalıp, toplumdan ayrışmaya çalıştılar. Kapalı cemaatler kurup şiştiler. Büyük holdinglerle cemaatlerini, hatta dinlerini örtüştürüp avuçlarını ovdular. Dinlerini, sermayeyle, siyasetle sert bir kavganın, buluşmanın içine sokup hergün bir Bedir Savaşı zevki tattılar. Sonunda, geleneksel değerlerin, İslam'ın, laikliğin, modernizmin, cemaatleşmenin, başörtüsünün, inançların durmaksızın tartışıldığı saç saça başbaşa bir kavganın içine düşüp, bütün bunların adına gaza, cihat dediler.

Ne müslümanlar otuz-kırk yıl öncesinin müslümanlarına benziyorlardı, ne onlara savaş açanlar otuz-kırk yıl öncesinin politikacı ve askerlerine... Herkes Kur'an sayfalarını ekranlarda tırnaklarıyla tırmıklamaya başladı. Müslüman halkın birden ideolojik yapıların içine doluşturulması tüm dünyanın ilgisini çekti, aynı gelişmeler tüm İslam toplumlarında sertlik ve vahşilikle yaşandı. Gazeteler, dergiler, siteler, TV'ler, finans kurumları, holdinglerle ülkeden ayrışıp kolonileşmeye başlamaları tam bir panik, tam bir restleşmeye uzandı. Akılötesi bir toplum kurmaya çalıştılar. Bu siyasi değil, aynı zamanda sosyal olarak bölünmenin de işaretiydi; onlar toplumun modernleşmesinden iğreniyordu, toplum onlardan. Bu sosyal bölünme, askerle İslamcılar, Alevilerle İslamcılar, liberaller, modernler hatta hali vakti yerinde normal insanlarla İslamcıların bölünmesi gibi akıl almaz yerlere uzandı. Sonunda çok acı bir sonuca doğru ilerlediler. İslamcılar, sıradan müslümanlarla dahi ayrışmaya başladı.

Bu süreci bugün 17-20 yaşında olan gençler dahi derinlemesine izleme şansı buldu. 28 Şubattan sonra İslamcılar yuvalandıkları TV, dergi, holdinglerde dehşetli günler yaşamaya başladılar. İslam tarihinde görülmemiş rezalet, skandaller, kepazeliğin bini bir para oldu; karışmayan, bulaşmayan kalmadı.

İslamcılık, modernizmin ve askerin ve toplumun ve devletin sert duvarına çarpıp unufak olurken, içlerinden hiçkimse müslümanlığın eski basit, temiz, halis, dosdoğru sade günlerini aramak istemedi. İdeolojileri dışında kalan halkın sorunlarıyla ilgilenmeye hiç yanaşmadılar. Zenginin minderi kalın, osuruğu duyulmaz sandılar.

Oysa, bir ruhtan başka bir ruha geçmek lazım, İslamcılıktan müslümanlığa doğru çekiliş, bu toprakların saadeti ve istikbali için hayırlı olacak.

İslamci kalelerde, apartman sitelerinde, holdinglerle, entelektüel dergilerde, TV'lerde, yayınevlerinde, cemaatlerde kümelenmiş ve dünya yıkılsa İslamcılıkta direnen bir yığın, köpek götünde sinek kadar çirkin suratlı okumuş aydının liberalizmle mide bulandırıcı tezgahlarda çözülüşlerine şahit oluyor, bu topraklar adına çok üzülüyoruz. O küçük akıllarıyla ekranlarda ne bayramlar yaptılar!

Yeni Şafak Gazetesi'nin yazar bileşimi ya da Enver Öner'in program siyaseti ya da Tayyip Erdoğan'ın bugün TÜSİAD ve medyayla yeni ve gizli ilişkileri, yalnız eski İslamcıları çaresiz bırakmıyor, tüm halkın nefretini kazanıyor, İslamcı cenahta hiç görülmemiş büyük bir nefret dalgası yaratıyor!

Kelimenin tam anlamıyla İslamcılar parçalanıyor, hızla çirkinleşiyorlar. Eski sol hiziplerden beter, birbirlerini hiç sevmiyor, küfür ediyorlar. Hiç sevmedikleri sosyal demokratlardan bin beter bir hizipleşmenin içinde çırpınıyorlar! Düştüler bataklığa artık, bir yüzyıl burada debelenip duracaklar!

İslamcı aydınları iki büyük gruba ayırabiliriz. Birinci grup, ilmihal ve teolojik sorunlarla ilgilenen geleneksel fetvacı hoca tipler. Onlar tarih boyu hep vardılar, cemaati halk sanan, bireyi mürit sanan, geri kafalı sümüklü salyangozlar! İkinci grup, modernleşme, postmodernizm, gelenek, medya, siyaset, devlet gibi modern sorunları tartışan entelektüel çevre. İki tarafın da ortak özellikleri, halktan hızla koptuklarını henüz fark etmiyorlar. Dünün yüzbin satan İslamcı dergileri bugün beş-altı bin rakamını bulamıyor.

Arkasına ayaktakımını, işsizleri, aşağı sınıfları alıp, dünyanın altını üstüne getiren sol aydınlar da, gün geldi, ellerinden halkla bütünleştikleri örgütleri, sendikaları, partileri, yasalar ve zorla alınınca, dün eleştirdikleri burjuvazinin gazetelerinde şebek götünde gül dikeni gibi çakılı kaldılar. Solculuklarını sürükleyecek, çevrecilik, eşcinsellik, feminizm ve etnik sorunlar gibi bir yığın modern vıdı vıdılarla eğlenip, vakit geçirmeye başladılar.

Burjuvazinin renkli dergilerinde bol maaşlarla, dünyada ve Türkiye'de konforlu, çok rahat, .ike keyif bir yaşam bulan solcuların hepsi inanılmaz geveze çıktı. Dünya sorunları, Irak, Afganistan, laiklik, şeriat dendiğinde hepsi bol keseden üfürebiliyor. Çünkü evleri, telefonları, kaloriferleri, maaşları yerinde.

İşte aynen solcu aydınların akıbeti gibi, İslamcı aydınlar da keyifli yazılarına çoktan başladı. Ne çirkin yazılar, deveye cilve yap demişler, çadırı başlarına yıkmış. Evleri, rahatları, konforlarına diyecek yok. Diyanet gibi kurumların mimari yapısı, iç döşemesi, saraylarda bulunmaz. Büyük cemaat liderlerinin evleri, şatafatı, etraflarındaki hizmetçiler ancak Lale Devri'nde görülür. Maaşları, nazar değmesin, maşallah boyutunda. Şimdilik pek hissedemedikleri halksızlık ve halktan kopuşun, onları birkaç yıla kalmaz büyük ve amansız bir mutlak yalnızlığa sürüklediğinin hiç farkında değiller, kopuş, hızla ve derinden uçurumlaşıyor, onlar hâlâ sağ siyasetler içinde cebelleşip günlerini gün ediyorlar.

Hem rahatlığın hem de cicili konuları tartışmanın lüksü, havası, hepsine cezbetmiş durumda. Allah'tan korkmaz, ama yine de cennetten çıkmaz bu aydınların, halkla ilişkileri kopsa da, İslamcılığın yükseliş günlerinde edindikleri sosyal statülerini koruma çabasındalar. Aha şeytan aha meydan deyip fırladılar ekrana, gazetelere. Ya da dün mazide kaldı, bugün karınlarını doyuruyor, midelerini çok güzel dolduruyorlar. İşte koca Kur'an'ı bu horozlara bu halk taşıttı!

Solun elinden partiler, sendikalar alınıp hızla halksızlaştırıldıklarında, 'onların ideolojisi zaten dışardan gelmeydi, halka yabancıydı' diye gerinenler, şimdi ideolojileri bu topraklara kökünden bağlı olduğunu sananlar, neden cıscıbıldak ortada kalıp, halksızlaşıyor.

Devletin resmi dini İslam olduğu için, tarih boyu halk sıkıntısı çekmeyen İslam aydınları, tarihlerinde ilk defa karşılarına alıp konuşacakları kitle sıkıntısı çekiyor. Çünkü onlar, tarihte ilk defa halkın ne olduğunu şimdi anlayacaklar, halkı tarih boyu, camii cemaati sananların vaazdan yazarlığa, cemaatten halka geçişleri çok uzun sürecek!

Aslında müslüman halkın aydınlarıyla ilişkisi tarih boyu hiç değişmedi. Halk aydınlarını (alimlerini) İslam'ı, İslam düşmanlarına karşı savunuyorlar diye sever. Bu sevgi tantanalı bir sevgidir. Bir maç müsabakası, hatta karnaval şenliğindedir. Alimlerin, din düşmanlarıyla yaptığı tartışmalar halkın gönlünü kazanmalarına sebep olmuştur. Daha ayrıntılı anlatalım, çok ilginç boyutları var.

Dini tartışmalarda İslam'ı, Kur'an'ı tutup, din düşmanlarının ağızlarının payını vermek, onları rezil kepaze etmek, onların delillerini çürütmek, müslümanların gözünde bir nevi kahramanlıktır. Bu 'kahraman' tartışmacılar, çoğu zaman padişahların huzurunda tartışmaya girer. Müslüman halk, dünya kupası maçları gibi bu din tartışmasına giren alimlerini, hatta tartışmada cereyan eden diyalogları ezberlemiştir. Din ile Kur'an'la dalga geçen kafirlere, din alimlerinin verdiği sert, alaycı, küçümseyici ve zeka dolu cevaplar müslümanların zaferleri ve kültürleridir. Bu dini tartışmalar bir cenk hikayesi gibi, yüzbinlerce camide ve tarikatta binlerce yıldır anlatılmakta, aynı tartışma zevki, aynı müsabaka keyfi ve kafiri matetme tadı, taptaze canlandırılıp, zafer tadı sürekli yaşanmaktadır.

Artık birer efsaneye ve masala dönen bu tartışmaların kahramanları büyük mezhep imamları, büyük kelamcılar, büyük tasavvufçulardır. Mesela çoğu tartışma müsabakası şöyle biter: '... öyle cevap verir ki, kafir ve yandaşları birden secdeye kapanıp eşhedü en lailaillah, diyerek müslüman olur...', bu tartışma müsabakalarının ikinci final şekli şöyle olur: '... kafir cevap veremez, söylediklerinden de vazgeçemez, şeriat gereğince kafası vurulur...'

Din üzerine tartışma müsabakalarında ya kafirler İslam aliminin zekası karşısında dize gelip müslüman oluyor ya da kafası vuruluyordu. İşte bu müsabakalarda cereyan eden soru-cevapları halk, asırlar boyu ezberliyor, unutmuyor, nesilden nesile aktarıyor.

Bir örnek verirsek Zındıklık ve Zındıklar kitabını okuyun, yazarı Melhem Chokr. 7.-8. yüzyılda Suriye, Irak, İran'da, Emevi ve Abbasi döneminde cereyan eden bu tartışmalar uzun uzadıya anlatılır. O günkü tartışmaların aynısı bugün de ekranlarda hiç değişmeden cereyan eder. Bu yüzlerce tartışmadan bir örnek verelim. Zındıklar, Allah'ın beş duyuyla görünmediğini iddia eder. O halde yoktur, derler. İslam alimi karşılık olarak, beş duyuyla uzayın derinliklerine baktın mı? Okyanusun diplerini gördün mü ki yok diyor- ☛

sun, der. İşte bu cevaplar, dinsizlerin kalesine atılan şampiyonluk golü gibi sevinç yaratır; pazarda, evlerde, camilerde binlerce yıl bu cevaplar kazanılmış büyük bir cenk gibi anlatılır!

Zındıklar (dinsizler demek) İslam'ın delillerini yenmek için hadis uydurmuşlar, kırkbin uyduruk hadis deniyorsa da, bilimadamları on-onikibin hadis uydurulduğunu doğrulamıştır. İslâm'ın tahrif edilmesinde uydurulan bu hadislerin rolü çok büyük! Ama artık, İslam'ın tahrif edilmesinde uydurulmuş hadisler değil, ortaya fırlayân İslam aydınlarının rolü büyük!

İslam alimleri Allah'ın varlığına delil olarak dünyanın, uzayın, canlıların mükemmelliğini örnek gösterir. Dünyanın muazzam düzeni ve dengesini, arıların kovanını, yıldızların düzenini, Tanrı'nın muhteşem bir saati olarak anlatıp, din ve Kur'an'ı ve Allah'ı bu muazzam düzenin yaratıcısı ve hakimi olarak, bir numara delil olarak gösterirler!

Günümüze kadar, İslami kitapların yapısı, sorular-cevaplar, İslam'a sorulan cevaplar, yani sorulara cevaplar şeklindedir. Kim, İslami bir kitap yazmaya kalksa, birtakım sorulara cevaplar vererek kitabını inşa eder. Tarih boyu İslam kültürü kelam, tasavvuf ve ilmihal kitaplarını hep sorular-cevaplar şeklinde düzenler. Hangi mezhep, hangi soruya nasıl cevap veriyor bu kitapların yapısını oluşturuyor. Soru-cevap bir nevi eğitim metodu. Bir nevi tartışma metodu. Diyalog şeklinde, bir müsabaka şeklindedir. İslam'I öğrenmek isteyen kimse bir İslam'ı bir müsabık gibi öğrenir.

Soru-cevaplı bu kültür, günümüz İslamcı aydınlarını derinden etkilemiş, her birini polemik ve demagoji ustası yapmıştır. Son onbeş senede, İslami dergiler ve TV'lere çıkan İslamcı aydınların tartışma üsluplarına bakınız. Alınlarından ter fışkırarak, alın damarları patlayarak ne kadar sert bir demagog ve polemikçi olduklarını topluma gösterdiler! Sakin, asude, hali vakti yerinde tek bir müslüman kalmamış gibi, kendi halinde müslümanlık hiç yokmuş, olmamış gibi. Tartışma denilince zevkten bayılan, İslam düşmanlarıyla münazara deyince kendilerinden geçen bu polemikçi horozlar, bu münakaşa kültürüyle büyümüş İslamcı aydınlar değil sadece. Halk da, bu tartışmalarda, ağzının payını verme, İslam'ı hararetle ve celalle savunan, İslam düşmanlarına karşı zekice ve hazırcevap karşılık veren bu sporcu aydınlarını çok sever, bir nevi Karamurat, Malkaçoğlu yerine koyar. Gerçekte, tarih boyu da böyle oldu, İslami sorular, bir sportif tartışmacılık kültürü, bir spor karşılaşması zevki verir ve hep İslam kafirlerle maça çıkar!

Gerçekte bu göt suratlılar, burunlarının bir deliğinden tuz, bir deliğinden biber fışkırtarak bu sümüklü İslam yemeğiyle halkın midesini kaldıran bu polemikçiliği ve ekran şovları ve İslam'a sorulan sorulara verdikleri hararetli cevaplar herkesi çok şaşırttı. Peygamberin Hazret-i Ayşe'yi dudağından emip, nasıl öptüğünü dahi ekranlarda ayrıntılarıyla anlattı bu edepsizler! Çok trajiktir bu durum. İslam bilgisi, hayatlarımıza, gündemimize koyduğumuz, beynimize, yüreğimize işlediğimiz öğreti, hikmet olmaktan çok, ağzımızda, dilimizde kılıç gibi salladığımız bir savaş aleti oldu!

Bugün gayet iyi anlıyoruz ki, bu tür polemikçi horoz türü aydın yetişmesinin sebebi, İslam asırlarındaki soru cevaplı ya da dinsizlere verilen cevapların İslam kültürünü oluşturması. İslam alimi zaten kendinden yorum getiremez, yapacağı tek şey, nakledilen bu soru cevap kültürünü aynen, aktarmak. Artık bu laf pehlivanlarına cenneti versen, ekranı bırakıp gitmezler! Avuçlarına osurup osurup kokluyorlar, buna da ısrarla İslam İslam deyip götlerini yırtıyorlar!

Ekranlarda ve gazetelerde yarattıkları çirkinlik ve pisliğin henüz farkında değiller, bu yüzden ekran tartışmalarına doymadılar. Ekranlarda şenlik arayan programcılar (eşcinsellik, feminizm, çevre, kurban gibi) artık akıllarına ne gelirse tartışmak için yanıp tutuşan İslamcı aydınların sportif tartışma hastalığını çok iyi anlayıp, 15 yıl hararetli şovlar düzenlendiler. Hayretle gördük ki, İslamcı aydınlar, ilmihal ve teolojik sorunları bin yıl öncesinden olduğu gibi kaldığı yerden tartışmaktan bıkmıyor. Sanayi devrimi, emperyalizm, kapitalizm, bireyin sağlık, eğitim, işsizliği, yoksul kitlelerin açlığını hiç ama hiç tartışmak istemiyorlar!

İslam'a tarih boyu sorulan sorular, İslam aydınlarının tarih içindeki bu sorulara cevabı, İslam kültürünün esasını teşkil eder. Bu kültürle büyüyenler, kendilerini bu sorulara cevap vermekle yükümlü görür, Allah'ın emir ve yasaklarını anlatmak dini bir emir, ancak aslında gaza gelen, münakaşacı, müsabakacı insan karakterine çok uygun bu tiplerin azgın jimnastik hastası olması. Gerçekten, İslamcı aydınları ve halkı ilgilendiren tartışmanın, münakaşa ve müsabaka tarafı, İslam galip gelebilecek mi? İslam düşmanlarını yenebilecek miyiz?

İslam çağlarındaki bilgileri günümüze nakleden bu tartışmacı horozların karakteri onların bir 'aydın' olduğunu göstermez. Ağzı göt olmuş, sıkı bir müsabaka, sıkı bir tartışma için beyinleri soru-cevaplarla doldurulmuş sporcu gibiler. Ağızlarına şeytan işemiş bir kere, artık iflah olmazlar!

Tartışmanın şehvetli münakaşası, demagogluğu, polemikçiliği, hatipliği, hazırcevaplığı, üstün ve galip bir İslam aydını portresinin de özellikleri oldu. Ancak bu demagojiler karın doyurmadı.

İslam, bu tartışmacı müsabık kültürü içinde büyüdü. Orta Doğu dinlerinden öğrendi bu yarışmacılığı. Bir eski zaman hastalığı. Bir Orta-Doğu hastalığı. Ortadoğu'da, mazdeizmden mecusiliğe, zındıklığa, maniheizme, yahudiliğe, hıristiyanlığa kadar sayamayacağımız birçok din ve dinsizlik mevcuttu. İslam, büyüme gelişme çağlarında bu görüşlerin teolojileriyle çatışmak zorundaydı, hepsine laf yetiştirdi.

Mesela teolojik bir sorun, 'dünya ezelden beri var mıdır, yoksa onu Tanrı mı yarattı?..' ya da 'Allah neden kendini göstermiyor, yerine bir elçi gönderiyor?..' ya da 'Kabe'nin etrafında müslümanlar harman çiğneyerek dönen inekler gibi ne yapmaya çalışıyorlar?..'... Yani, Abdalın daşşağı şişmiş, tasası yüzlerce yıl bizimkileri almış, gibi akıl almaz binlerce soru ve ithamla karşı karşıya kalan İslam alimleri, halka İslam'ı anlatırken, karşı rakibe bir savaş düzeni, bir takım düzeni içinde cevaplar yetiştirdiler.

Ancak, 7.-8. yüzyılda yani İslam'ın henüz ikinci yüzyılında İslam alimleri zındıklar ve hıristiyanlara yönelttiği teolojik sorulara yani İsa Tanrı'nın oğlu mu, bir daha yeryüzüne inecek mi gibi sorulara verdikleri cevapların ötesinde çok anlamlı cevaplar da vermişlerdir. Bunların en güzel örneği 'sizler sürekli Tanrı ve evrenle ilgili sorular soruyorsunuz, yaşadığımız hayatla ilgilenmiyorsunuz, oysa Kur'an'da yaşadığımız bugünkü hayat anlatılır!..

İslam alimleri, teolojik sorunlardan bunaldıklarını, hayata giremeyen hıristiyan, Yahudi ve Ateistlerin teolojik sorularına karşı Kur'an'ın içinde yaşadığımız bu hayatı anlattığını iftiharla söylüyorlardı. Yani, İslam aydınları, Kur'an'ı gerçek hayatı gösterdiği için imanlarının kuvvetlendirdiğini, müslümanları bugünkü hayatın zorluklarını düşünmeye çalıştırdığı için Kur'an'a daha çok değer veriyorlardı.

Peki, bu hayat neydi? Yoksulluk, hastalıklar, zayıflar, güçsüzler... Her ne kadar İslam'da kilise, ruhban sınıfı yoktur denilse de, İslam'ın bütün çağlarında bir 'görünmez kilise' hakim olmuş, bu görünmez kiliseyi, fetvalar, medreseler, ilim sınıfı oluşturmuştur. Müslüman alimler tarih boyu, yoksulluktan çok ilmihal ve teolojik sorunlarla ilgilendi-

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

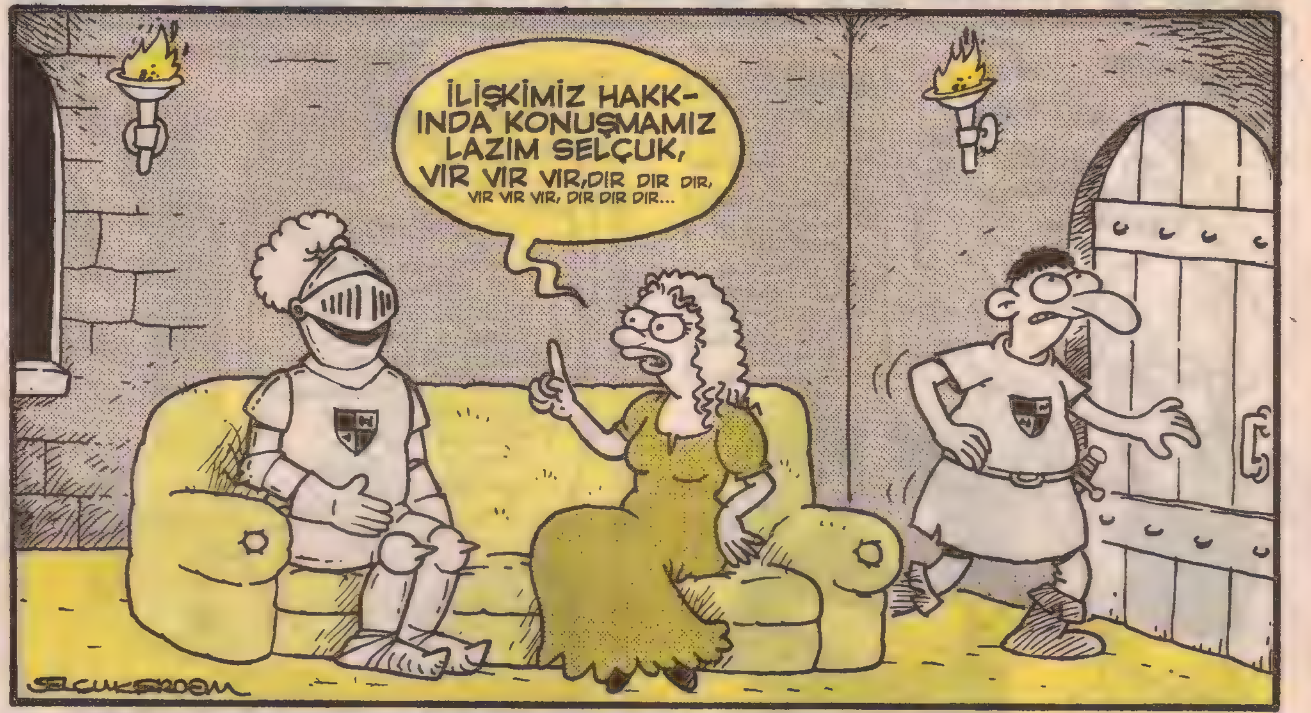
İLİŞKİMİZ HAKKINDA KONUŞMAMIZ LAZIM SELÇUK, VIR VIR VIR, DIR DIR DIR, VIR VIR VIR, DIR DIR DIR...
SELÇUKERDEM

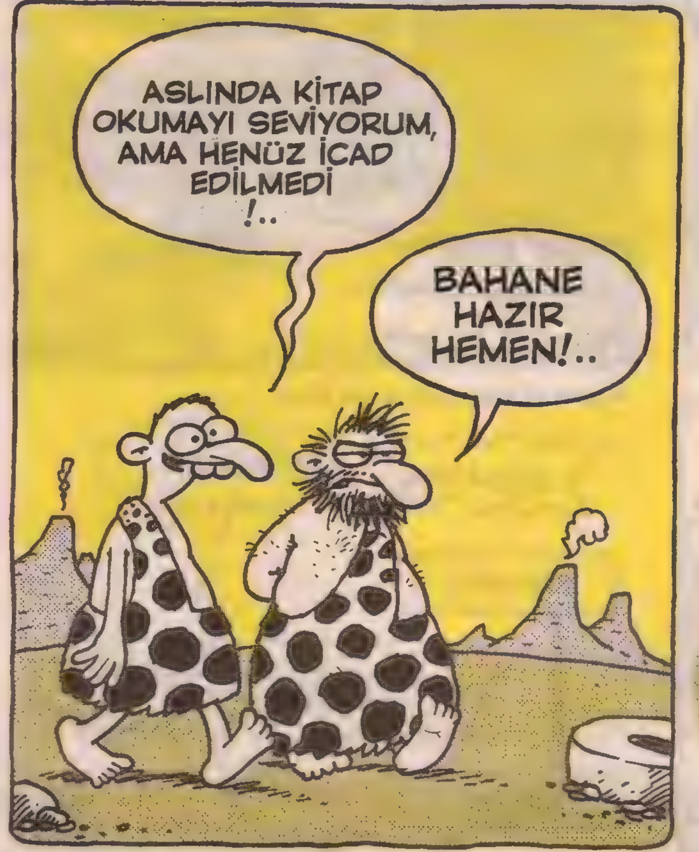
ASLINDA KİTAP OKUMAYI SEVİYORUM, AMA HENÜZ İCAD EDİLMEDİ!..
BAHANE HAZIR HEMEN!..

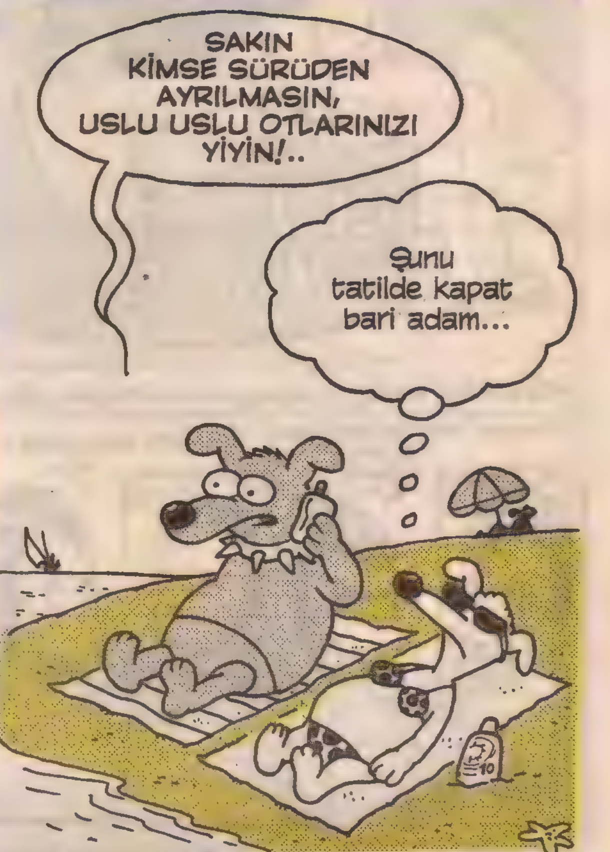
SAKIN KİMSE SÜRÜDEN AYRILMASIN, USLU USLU OTLARINIZI YİYİN!..
Şunu tatilde kapat bari adam...

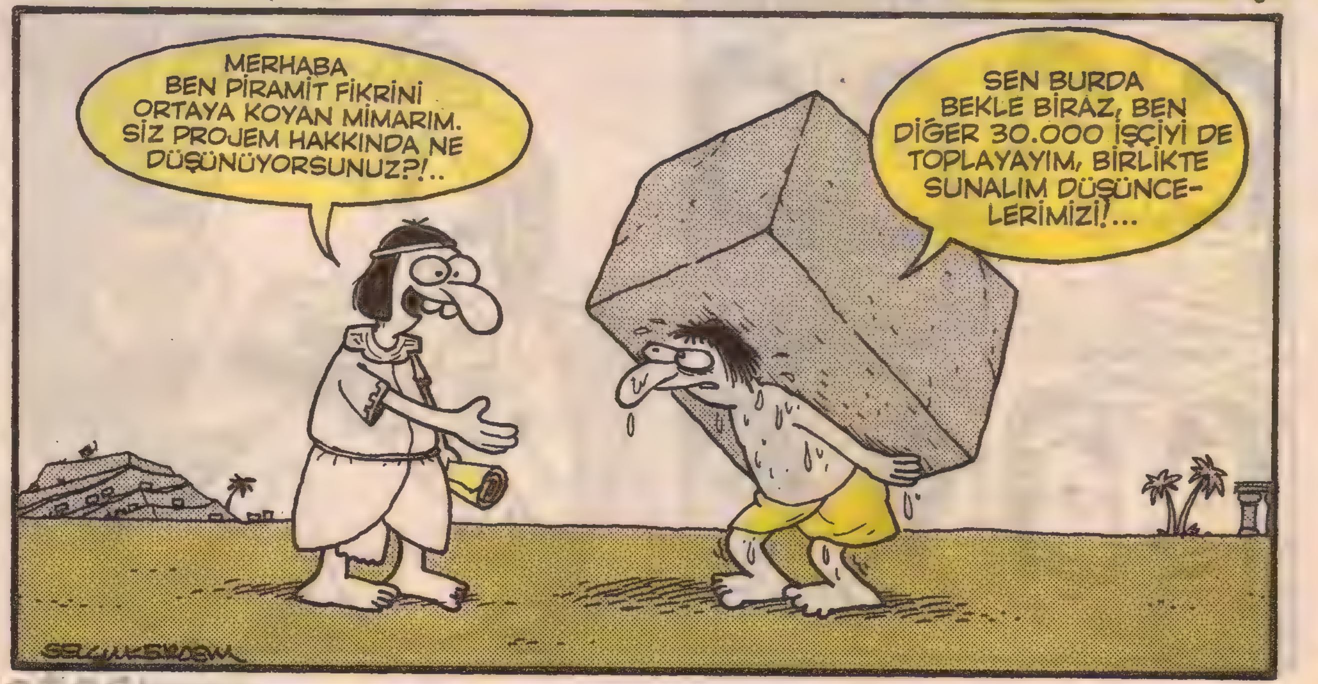
MERHABA BEN PİRAMİT FİKRİNİ ORTAYA KOYAN MİMARIM. SİZ PROJEM HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?!..
SEN BURDA BEKLE BİRAZ, BEN DİĞER 30.000 İŞÇİYİ DE TOPLAYAYIM, BİRLİKTE SUNALIM DÜŞÜNCELERİMİZİ!...
SELÇUKERDEM

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

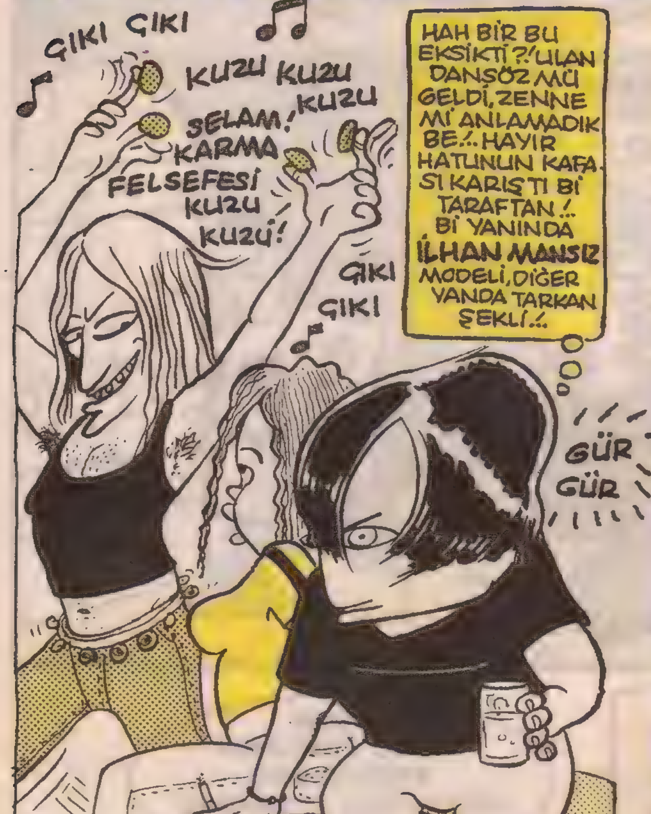
ÇIKI ÇIKI
KUZU KUZU KUZU
SELAM! KARMA FELSEFESİ KUZU KUZU!
ÇIKI ÇIKI
HAH BİR BU EKSİKTİ?! ULAN DANSÖZ MÜ GELDİ, ZENNE Mİ ANLAMADIK BE!.. HAYIR HATUNUN KAFASI KARIŞTI Bİ TARAFTAN!.. Bİ YANINDA İLHAN MANSIZ MODELİ, DİĞER YANDA TARKAN ŞEKLİ!..
GÜR GÜR
FİLEPS
CLUB LEYLİ
PIRIL PIRIL

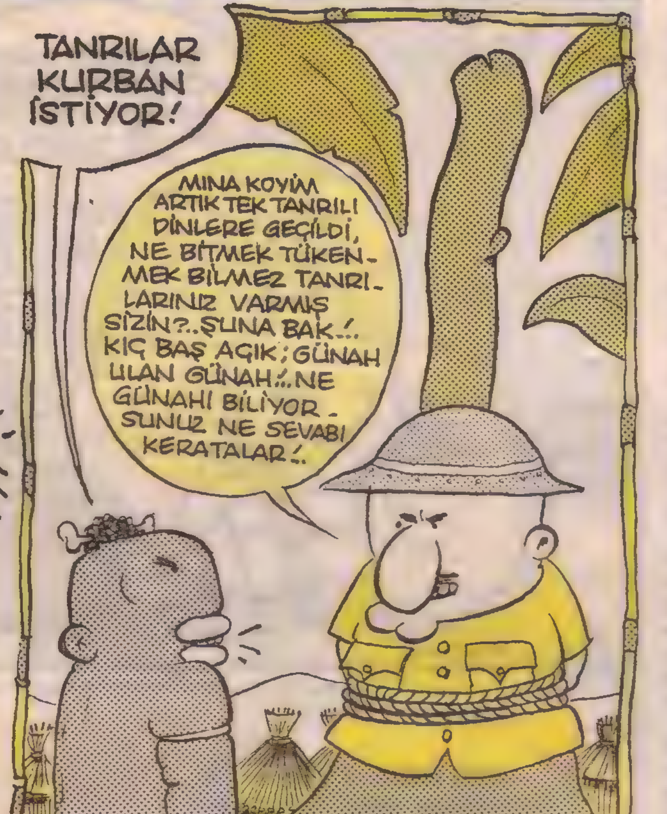
TANRILAR KURBAN İSTİYOR!
MINA KOYİM ARTIK TEK TANRILI DİNLERE GEÇİLDİ, NE BİTMEK TÜKENMEK BİLMEZ TANRILARINIZ VARMIŞ SİZİN?.. ŞUNA BAK!.. KIÇ BAŞ AÇIK; GÜNAH ULAN GÜNAH!.. NE GÜNAHI BİLİYORSUNUZ NE SEVABI KERATALAR!..

• KENDİYLE BARIŞIK ADAMIN MACERALARI...

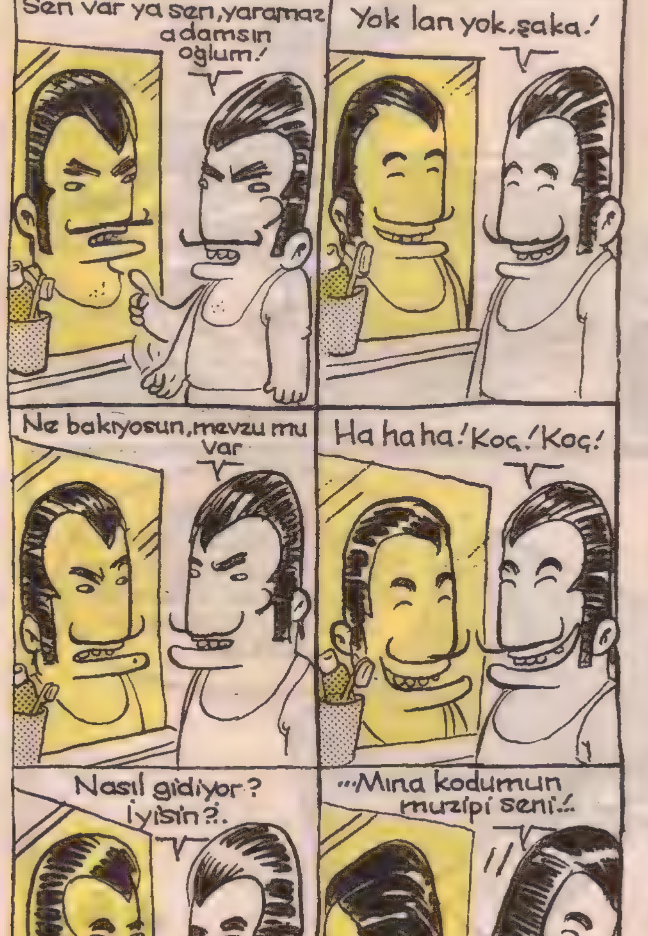
Sen var ya sen, yaramaz adamsın oğlum!
Yok lan yok, şaka!
Ne bakıyosun, mevzu mu var
Ha ha ha! Koç! Koç!
Nasıl gidiyor? İyisin?..
...Mına kodumun muzipi seni!..
Bu maceranın sonu

• ŞOV ADAMI ÖMÜR VE ŞOVU!..

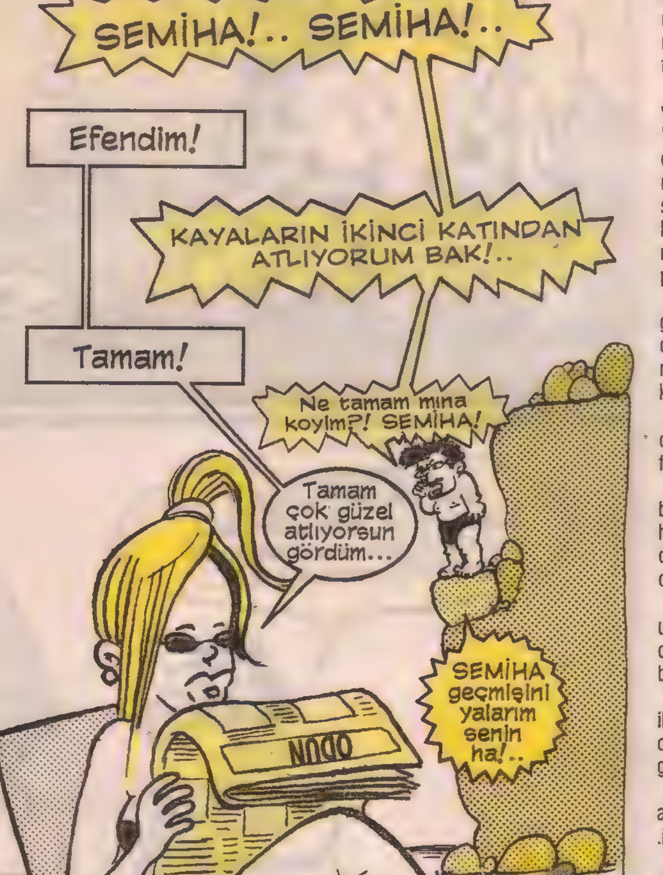
SEMİHA!.. SEMİHA!..
Efendim!
KAYALARIN İKİNCİ KATINDAN ATLIYORUM BAK!..
Tamam!
Ne tamam mına koyim?! SEMİHA!
Tamam çok güzel atlıyorsun gördüm...
SEMİHA geçmişini yalarım senin ha!..
NODO

cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

ler ve şimdi yolun sonu göründü.

Ancak, Allah inancını yoksulluğun giderilmesi ve hayatın bölüşülmesinde kullanmanın yani bir ruhtan bambaşka bir ruha girmenin günümüzde örnekleri var!

Hıristiyanlık tarihinin en güçlü tarikatları Dominikler ve Fransiskenler, aynen bizim kalenderi dervişleri ya da abdallarımız gibi, hiçbir şey biriktirmeden, mal-mülk edinmeden, evlilikten uzak duran ve perhiz içinde, yalınayak yaşayıp İncil'i halk kitlelerine taşıyan aynen bizdeki dervişlere benzerlerdi. Yoksulluk bir kaderdi, yoksul yaşanarak İsa'nın acılarına ortak olduklarına inanıyorlardı. Dominik ve Fransisken tarikatlarının yoksulluk inancı öylesine derindi ki, bu yoksul ve münzevi zihniyeti değiştirip, insanlara çalışmasını ve biriktirmesini öğretmek çok zor oldu, batının asırlarını aldı. Proteston tarikatlar ya da özellikle Calvinizm, hıristiyanlara 'daha çok kazanırsak, daha çok yardımda bulunuruz' inancıyla, dünya denizlerine açılan yeni batılı hıristiyan zenginleri, bu düşünceyle üretmeye zorladılar.

Dominik ve Fransisken tarikatlarının yanında, hıristiyan tarihinde en etkili olmuş tarikat Cizvitlerin daha hiyerarşik yapıları vardı. Üyelerini dünyanın en uzak ülkelerine gönderiyor, uçsuz bucaksız coğrafyalarda okullar açıyor, tarikatlarına giren her gence ant içiriyor ve tarikat üyeliğini kazanabilmeleri için yıllar süren bir ön eğitimden geçiriyordu. Cizvitler, bilimadamları, büyük teologlar yetiştirmekle kalmadı, gelişen bilim, modern meseleler karşısında kiliseyi güç verdiler.

Bunlar, Dr. Ali İsra Güngör'ün, Cizvitler adlı doktora tezinde uzun uzun anlatılır, ancak başka şeyler de anlatılır. Dominikler, Fransiskenler ve Cizvitlerin elindeki kilisenin ilmihal ve teolojik sorunların içinde halktan koptuğunu görürüz. Yeryüzü topraklarında büyük bir eşitsizlik, büyük sömürü, büyük adaletsizlikler vardır. Kilise, hâlâ teolojik sorunlar içinde insanlığın bu güncel dünyasından uzak durmakta!

Gerçekten sanayi devrimi, son iki yüzyılın bütünüyle bozulup, parçalanan dünyası ve hayatı karşısında, hıristiyanlar, müslümanlar hâlâ teolojik sorunları tartışarak, dünya dışına düşmüşlerdir. Köyler boşalmış, teneke kulübe şehirler kurulmuş, eğitim, işsizlik, sağlık tam bir facia ve kaosa dönüşmüş, insanoğlu tarihin en sert dönemecinde bütün değerleri tartışmaya başlamış, ancak İslamiyet ve hıristiyanlık bu reel dünyayla ilgilenmeyerek, sadece 'onu yapmayın, o yasak, bu dinimize karşıdır' dışında, bu dünyanın dertlerine ortak olamamıştır!

Teolojik sorunlar etrafında gevezeleşenler, insanlar kitleler halinde ölse de hâlâ İsa inecek mi, gelecek mi hâlâ cennet, cehennemdeki ağaçları, meyveleri tartışan İslamiyet ve hıristiyanlık yani tarihin bu en büyük dinleri, insanoğlunun hızla gözünden düşmüş, bir umut, bir müjde, bir kurtuluş olmaktan uzaklaşmıştır!

Cizvitler kitabından aynen devam edelim. 1960'lı yıllarda dünyayı sarsan sefalet ve yoksulluk ve iç çatışmalar, kilisenin tarihi boyunca görmediği yepyeni gelişmelerin de kapısını açtı. Neredeyse 'devrimci' denilebilecek bir kilise kuruldu. Bunun adı: Kurtuluş Kiliseleri. Kurtuluş kiliseleri teolojik sorunlarla boğuşan Katolik kilisesine karşı bir manifestoydu. Fakirlerin yanına girmek istediler. Yeni bir örgütlenme tarzı geliştirip, eski hiyerarşik kiliseye karşı yepyeni bir kilise kurmaya karar verdiler, adına: "halk kilisesi" denildi. Önceleri kilise, bu yeni çok farklı kiliseye karşı çıktıysa da, sonraları bu oluşumu, kilisenin yeni umudu olarak gördü.

Kurtuluş kiliselerinin ideolojisi, üçüncü dünya denilen bölgelere koşacaktı. Özellikle Latin Amerika'nın yoksulluğuna çare olacak. Katolik kilisesinin yüzyıllardır taşıdığı bozukluklara savaş açtılar. Daha da ötesi, dili değiştirdiler, Tanrı'nın vaatleri, Tanrı'nın kulları, Tanrı'nın kurtarıcılığı gibi kavramlarla uğraşmayıp, baskı altındaki insanların dünyasıyla ilgilendiler. Yeni bir insan, yeni bir insanlık kültürü oluşturmayı çabalamış, yoksulluk ve fakirliği insanlığın en büyük meselesi ilan etmiştir!

Marksist tezlerden çok etkilenen Kurtuluş kiliseleri, emperyalizm ve kapitalizm konusunda bir Marksist militan gibi davranıp Marksist 'ağzı' kullanmaktan hiç çekinmedi. Yani burjuvaziyi, sömürenleri eleştirmiş, kapitalizmi reddetmiştir. Kurtuluş kiliseleri güçlü devletlerin siyasi sömürgelerini, tekelci tavırlarını, özellikle Latin Amerika'nın sefaletinin tek suçlusu gördüğü kapitalizme amansız bir savaş açtı. Kurtuluş kilisesinin birçok fikir babası, Marks'ın analizlerine başvurmaktan çekinmedi hatta Marksizmi, yeni kilise öğretisinin büyük bir parçası olarak kabullendi.

Denilebilir ki, kurtuluş kiliseleri, insanların günlük hayatlarından, somut gerçekten hareket edilerek geliştirilmiş halka ait yeni bir teolojik denemeydi. Eski ve yeni Ahid'de artık baskı, fakirlik, sıkıntı altındaki insanların durumuna çözüm getirecek kutsal sözler aranmaya başlandı. İncil'i bugünkü hayatın sıkıntıları karşısında yorumlamaya çalıştı.

Velhasıl Kurtuluş kiliseleri, dünyadaki sosyal adalet sorununu çok ciddiye almış, üçüncü dünyanın sefaletiyle İncil'i ve kiliseyi yakınlaştırmak, fakirlikle kiliseyi yeniden buluşturmaya çalışmıştır.

Yani, teolojik sorunları tartışan bir ruhtan, bugünkü hayatımıza koşan bir ruha girmek için, ikibin yıllık kilise öğretileriyle, inanç ve imanlarından hiç taviz vermeyerek kavgaya giriştiler. Büyük bir sorun vardı: Halk kiliseden kopuyordu. Halk, yoksulluğuyla yalnız kalıp, inançtan, dinden, imandan uzaklaşıyordu.

Bu gelişmeler, bizim sporcu tartışmacı, müsabık, demagog ve polemik ustası amatör teolog İslamcı aydınların düşünmesi gereken bir soru. Ancak, teolojik sorunlarla beyni uyuşmuş ve dünyaya kapanmış aydınların bu halkı tanıması yüzyıllar alır.

Müslümanlar ya da hıristiyanlar şimdiden halkı tanımaya başlasalar, ikiyüzyıllarını alır, ölme eşeğim ölme! Ya da doğuda ve batıda insanlığın onar yüzyılını alan İslamiyet ve hıristiyanlığın adı ulu götü kuru uluları bugün bize nasıl bir dünya bıraktı.

Hayatları ve tarihleri boyu halkı tanımamış insanlara artık neyi, nasıl anlatacaksın, mal çoktan batıya kaydı. Anadolu'da bir laf vardır, ananı .iken kadı, kimi kime dava edeceksin.

Bunlara oy veren halk dahi şimdiden pişman, çoktan 'acıdım .am verdim, adım orospu kaldı' demeye başladı. Artık vaaz verecek İslami cemaat bulamayan sportif aydınlar da çoktan halka küsüp 'alan yok, satanı .ikiyim' demeye başladı.

Ne yapalım ekranlarda izlediniz, hamam osurukla ısınmıyormuş. Bunlar ekranların ışığını görünce, eski mezarlıklarda saraylar yapmaya başlamıştı bile.

İkibin yıl geçtikten sonra halkın karnı doymadan imana gelmesi mümkün değil, bari bunu öğrenseler.

nihatg@leman.com.tr

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Pentium bilgisayarlar varmış ve kablo netmiş.. İyi bişeydir herhalde. Kocaman harflerle ışıklı bi tabela astıklarına göre... Girdim içeri.. Geldiim saati yazıp, o kâğıdı bana verdi adam. Sonra gidip, sakin bir köşede bi bilgisayar seçtim.. İlkbaşta bayaa bi tavır almıştım, s.gerim böyle teknolojiyi filan demiştim. Denize düşen, yılana sarılır. Can sıkıntısı işte. Biraz oyalanıyım şöyle!. Ve bütün kolaylıına rağmen, belirgin bi gizem yaratan şey, mauseyi tıklatmaktan başka bi numara diil.. Televizyon kumandasından bile daa etkili, çok yönnü bi aalet. En az beden ve akıl gücüyle dahi, bi hükmetme hissi sunuyo. Tkıt, tkıt, tkıt!. Önünde pencereler açılıyo ardarda! İstersen, çarpı işaretinden kapatıyon hemen! Yeni bi tane açılıyo. Üstünden tutup, kenara kaydırıyon. Kafana göre küçültüyosun. Aşaaya indirip, sayfayı kaybediyon. Harbiden iyi numaralar. Lüzumlu bişey icat edemeyen sıyırmış bir bilimadamı'nın, abuk sabuk malzemelerle dandik bi karışım hazırlayan acemi bi büyücü'nün çabalarındaki lezzeti andırıyor. Biraz bu işleten sistemle oynaşıp; gelmişken, 'çet' de yapayım biraz dedim. Sanki çok basitmiş gibi. Ordan burdan duyduum şeyler, aysiiku, hotmeyl, yaahu, mırç, bilmem ne kom; anlıyomuşcasına hepsine girmeye çalıştım. Habire bunların pencerelerini açıp kapamakla, ileri, geri gidip, ekrana çıkan yığınla uyarı yazısına, renkli grafiklerle gözü alan süslü menülere cevap vermekle vakit geçiriyodum. Bi ara şansıma, hazır bi adres bulup, onu tıkladım. Güç belâ sohbet kısmına girebilmiştim.. Sekiz dokuz kişiye 'selâm' diye yazdıktan sonra; bi Allaan kulu selam diyip cevap vermedi.. Başka ne bok söyliycektim ki hem; hiç tanımadıım bi insana önce böyle hitap ederim tabi; yavşıycak halim yok ya. Ama belki meşguldüler, ya da internet ortamında selam diil de başka bişey deniyo, veya ne denirse densin, kimse cevap vermek zorunda diil. Herneyse! Sokakta, işyerinde de olur bu zaten; meraba dersin, küfretmişsin gibi bakar bazı insannar. Fakat burda daa çok kıllandım. Hani, düşünce özgürlüü, iletişim serbestlii filan ya hesapta. Pek bir sige yaramamış!. Belki nikneymi'mi beğenmediler; yani lakâbımı. Zaten yarım saat kafa patlatmıştım bi 'nikneym' bulcam diye. Keşke evde hazırlayıp gelseydim. İyi bi çağrışımı olması gerekiyo herhalde. Başka bi tane daa uydurup, edebiyat ve felsefe odası denen bi yerlere girdim: Bikaç ilginç şey duymayı bekliyodum; yalarım'dan yutarım'dan farklı bi ifade biçimine rastlayamadım. Refleks yöneliş o konuya, belli. Bi arkadaş bahsetmişti bu yöntemden; aysiikûdan kırkbeş tane götürdüm diyerek. Götürülen şeye göre, iyi bi rakam. Düşündüm; bütün zahmetiyle beraber, fahişelere para ödemekten daa hesaplı. Ama, bazı kadınlar nasıl arabalı erkeklerden hoşlanırsa, onlar da bilgisayarlı erkekleri tercih ediyomuş; internet kafeden ulaşanlara yüz vermiyolarmış. Eh, bi açıdan haklılar. Herkes haklı. Ben de haklıyım. Burdan görünen durum böyle. Ortalama bir mantık tutturmak, çok şeyi hallediyo.. Bir ara, oyunlara göz atayım dedim.. Attım ama, sonra geri dönemedim. Ekran karardı! O tuşa basıyom, buna dokunuyom, hepsine sırayla basıyom, görüntü yok!. İnternet kafeci çocuğa rica ettim, geldi düzeltti..

Saate baktım. Yarım saat sonra kalkarım. Aklımda bir iki internet adresi vardı, oraya girdim. Nasa'nın sitesinde, güneş patlamalarını, galaksideki değişimleri filan izledim önce. Evet, ilginçti.. Gece, nefis bi ay olur tepede, üzerinde karanlık çukurlar, arkasından usulca geçen bulutlar; oturup iyice bakmam; ama burdan nasa com diye yazınca daha farklı oldu sanki. Çoğunun www'sini, com'unu karıştırınca, ya da başka bi hata yaptım, öbür adresler çıkmadı.. Orayı burayı dolaşırken, dünya gerçekten ufakmış gibi geliyor. Tabi önemli olan boyutu diil, işlevi; bi tıklıyosun, hop ordasın ama, ne aradıımızı bilmek lazım. Arama yapan yerler var. 'Search' yazıyo. Küçük bi el görünüyo, onlan dokunuyosun bi çok şeye.. Küçük el hoşuma gitti doğrusu, sevimli bi tarafı var. Zile basıp kaçacakmışsın gibi. Fakat okun yanında zırt pırt beliren kumsaatine uyuz olmamak elde değil. Geçip giden zamanı hatırlatıyor.. Bilgisayarın kenarına koyduum poşetten, bi sigara çıkarıp yaktım. Bir saat dolsun, kalkıcam.. Hmm, başka ne yapabilirim?. Bilgisayarı öylesine karıştırmaya başladım!. Herangi bi yerine bile tıkla, hemen zart diye bi liste çıkıyo. Oku gezdiriyon üzerinde; kararan başlığın yanından bi menü daa uzanıyo hemen! Bazen soru soruyo, evet mi, tamam mı? Tamam ulan! Hadiii, bi şey daa fırlıyo kenardan! Sonu yok gibi; dön dolaş dur. Bir aktiflik duygusu, yaşadığını, hareket ettiğini sanma hissi vaad eden bir cihaz. Aynı inandırıcılıkla, yok etme duygusu da mevcut. Bir çarpı işareti, çat! diye basılan bi enter tuşu, ruhun o anki küçük karmaşalarını dindirmeye yetiyor.. Böyle sürüp gitme riski yanında, beleş de diil ayrıca. Bi yere daha girip, dağıttığım masayı topladım sonra. Üç beş dakikam fazlaydı, onu hesaba katmayıp, bi milyon lira dedi adam..

Bankanın köşesinden dönüp, caddeye çıktım. Ekmek almayı unutmuştum yine. Market açıksa iyi; ya da büfeden, ekmek arası bişeyler.. Son günlerde fena alıştım tembelliğe... Yaz gecesinde dolaşmaya çıkmış insanlar yürüyordu kaldırımda. Loş bir ışığın aydınlattığı banklarda oturuyordu kimileri. Düne göre, havada tatlı bir serinlik vardı. Keyfini çıkarmak için, adımlarımı yavaşlattım. İyice yavaşlayınca da, bir mobilya mağazasının vitrini önünde durdum. Üçlü koltukların, sehpaların arasından yansıyan yüzüme bakıyordum. İçeride bırakılan bir kedi gördüm.. Tam önündeki sehpada, bir mause duruyodu. Patisiyle dokunup, sağ kaşımın üzerine denk gelen 'çizgi'yi tıkladı; camın dibine kadar indirerek, küçülttü beni. İlerden, kilisenin yan duvarına oturmuş gençlerin gülüşmelerini duyuyordum. Sonra, taşıdı kedi yüzümü, camda. Alay etmesine rağmen, ne yapacağını bekliyordum. Çotart! diye bi sesle irkildim.. Önüne çıkan bi pet şişeyi tekmelemişti, dondurmasını zorlukla yalayan bir çocuk. Cama baktım. Kedi halâ koltuktaydı. Kanapeler taksitleydi. Yürüdüm.. Kaldırımın bitimine geldiğimde, arabalar park etmesin diye konulan, yarım daire şeklindeki o taşlardan bi tanesinin üzerine zıpladım. Taşın en üst noktasında, neredeyse havada asılı kalarak, o nefis denge duygusunu yaşadığım yarım saniyelik an boyunca, kaldırıma tekrar inmemeyi düşündüm.

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Nasıl Sol?!

Sokakta gördüğüm çocuklar, yaşları ufak olanlar, yaşıtlarımız dahil herhangi bir olay sonrası (Örn; Milli maç) ne anlama gelip gelmediğini bilmeden kurt işareti yapıyorlar. Onlar bizi ilgilendirmiyor. Peki ya bizde, yani solda...

Fikirdaşım Leman'da bile Okur Mektupları köşesinde işte biz soluz, soldan doğdum, solcuyuz vb. denilip duruluyor. Ama neden, nasıl? Bunların kaçı gerçek anlamda sol... Ve kaçı tam anlamıyla solun ne olduğunu biliyor?

Yine çevremde görüyorum da üzerinde Che Guavera resimli tişörtler giyiliyor, kolyeler takılıyor, kabartmaları, kartpostalları alınıyor. Ya niye alıyor, giyiyor, takıyorsunuz? Sorduğumda Che Guavera'nın ya da Nazım Hikmet'in daha kim olduğunu, neler yaptığını bilmeyenler var. Ya da bugüne kadar sol için neler yapılmış, en genel anlamda solun ideolojisi ne, bilmeyenler var. (Buna ben bile dahilim. Ama en azından vaktim oldukça okuyup araştırıyorum, körükörüne değil!)... O zaman diğerleri gibi, sırf gösteriş olsun diye, sempati toplamak için solcuyuz diyenler çıkıyo ortaya. Aynı bi sürü soluz diyen siyasi partililer gibi. Solcu siyasi parti sayısını kaçımız biliyoruz? Ki bildiklerimizin de gerçek anlamda solcu olduklarına inanmıyorum ben. İçlerinde birkaç siyasetçi var. Onlar da üzüm üzüme baka baka kararacak yolunda gidiyorlar. O gidenler de yakında yeni bir sol parti kurarlar zaten, merak etmeyin...

Bir de şu var; insanlar siyasi görüşlerle (kendi görüşleriyle değil) kendilerini göstermeye çalışıyorlar. Bunda sağ-sol önemli değil. Yani adam görüşe hiçbir katkı yapmadan sadece olan görüşlerle sağ-sol ya da başka bi şeyim diyor. Ama o gerizekalı bilmiyor, eğer insan olmasaydı (genel anlamda felsefe olmasaydı) o düşüncelerden hiçbiri olmayacaktı. O zaman nasıl açıklayacak, anlatacak kendini.

Demek istediğim şu: Eğer bir görüşün varsa, ona körükörüne değil sen de bir şeyler ekleyerek katıl... Solculuk yapacaksak bunları yazarak değil, bunun özünü yayarak, anlatarak yap. Yoksa bu gidişle diğerlerinden hiç farkımız kalmayacak.

tatamikoko@mynet.com

Merhaba Muhabbetle;

Öncelikle bütün Lemancılara selam olsun... Ben bu ülkede yaşayan ve krizler içinde bunalan bir gencim. Bu yıl Lise 3. sınıfa geçtim. İyi bir öğrenciyim aslında. (Bu yıl takdir aldım). Ama kendimden, hayattan nefret ediyorum. Niye mi? Ben şu an yaz tatilindeyim. Ve maalesef çalışmak zorundayım. Haftanın 6 günü, sabah 06:00 akşam 20:00 arası günde 14 saat çalışıyorum. Ve haftada ancak 30 milyon kazanabiliyorum. Ben takdir aldığım halde çalışmak zorunda kalıyorum. Ama sınıfını zor geçen zengin p.çleri tatil yapıyor, denize giriyor. Anasını zikiim böyle düzenin...

Bu kadar sıkıntının arasında bir de ailemle uğraşıyorum. Çünkü benim babam koyu bir MHP'li. Ve oğlunun bir komünist olmasını kabullenemiyor. Bana düşmanıymışım gibi davranıyor. Aslında benim onun için mücadele ettiğimi bilmiyor. Ben onun gözünde bir komünistim ve yok edilmeliyim. Annem ise olaya farklı bir boyuttan yaklaşıyor. Bir gün yanıma gelip: "Oğlum, komünist olanlar dinsiz oluyormuş. Aman oğlum senin cehennemde yanmanı istemem" dedi... Ya insanın karnı aç olduktan sonra dinli olsa ne olur, dinsiz olsa ne olur?

Artık dayanamıyorum. Eskiden TV'lerde Televoleleri gördükçe sadece küfrederdim. Ancak artık onu da yapamıyorum. Çünkü artık midem kaldırmıyor "haftanın şıklarını, rüküşlerini". İğreniyorum ve kusmak istiyorum. Mesela şöyle bir şey vardı bu hafta: Şapka giymek "in" gözlük takmak "out". Bu ne yaa... Böyle bir şey olur mu?

Çok doluyum ve sesimi ancak böyle çıkarabiliyorum. Geçelim başka bir konuya: Ben İzmir'de bir Anadolu Lisesinde okuyorum ve okulumda ceket giymek zorunlu. Ben buna itiraz ettim diye disiplin cezası aldım. Ne kadar komik di mi?

Siyasetteki belirsizlik de beni öldürüyor. Çaresiz kalan halkımız Cem Uzan, Hüsamettin Özkan gibilerden yardım bekliyor. Onlara sarılıyor. Tüm emekçilere selam olsun.

Not: Nihat abi en içten baş sağlığı dileklerimi iletiyorum.

Not 2: 4-5 hafta önce mektubu yayınlanan Ertan'a (Bursalıydı galiba) sonsuz sevgilerimi gönderiyorum. Ve diyorum ki "Asla vazgeçme". "Gelecek de bir gün gelecek".

Murat/İzmir

Umutlarımla Yaşıyorum

Bazen sözcükler belleğimde öylece donuk, kımıltısız duruyor. Korkutuyor bazen gerçekleri haykırmak. Yetmiyor geleceğe dair kurduğum düşler ve ben donuk sözcüklerimde kalıplaşmış hayallerimle yaşıyorum hala. Doyumsuz bir gelecek ümit ediyorum. Korkularım yenik düşüyor düşlerim karşısında ama yine de korkmuyor değilim. Bazen de geç kalmışlık korkusu sarıyor ruhumu ve kâr sayıp zarardan dönüyorum. Dört elle sarılıyorum sorumluluklarıma. Hayat güzeldir; ümitli şeydir sevmek, insan ümit ettiği sürece yaşar diyorum ve yine devam ediyorum hayat merdivenlerini çıkmaya. Yoruldukça ıssızlaşıyor etraf, kör karanlığa bürünüyor her yer. Korkmuyor değilim o zifiri karanlıktan. O anlamsız boşlukta donup kalıyorum. Anlayamamak böyle korku verir işte. Anlatamamak daha yıkıcı olur. Dudaklarım varmaz konuşmaya, kelimeler gelmez hatırıma. Fırsat kalmaz düşünmeye ve zaman ilerledikçe önemini yitirir anlatmak istediğim harşey. Anlatamamak böyle bir şeydir işte. Bazen bir kağıt-kalem görüyor dudaklarımın işini. Cümle cümle satır satır umut yazıyorum. Düşler kuruyorum geleceğe dair, korkularıma inat. Düşlerime, umutlarıma ortak olmak isteyen her nereden olursa olsun umutlarımın, düşlerimin, hayallerimin üzerine bir sevgi damlası olup düşmek isteyenle selam olsun diyerek burdan MERHABA diyorum.

Haydi kabuğunuzdan şöyle bir silkinin; esaret zincirlerinizi kırıp kurtulun diyorum. Bana ulaşmanızı, paylaşımlarınızı bekliyorum.

Fahrettin Artunç
E.T.K Cezaevi Oda:C/8 Aydın

HİÇ YAYINLANMAMIŞ MACERALAR
DELİCEVAT
GÖKHAN TABAK
HİÇ YAYINLANMAMIŞ MACERALARI ÖZEL ÇIKARTMASIYLA BİRLİKTE GAZETE BAYİİLERİNDE!

"Satılık Aşk"

Aslında anlatabileceğim pek birşeyim yok. Herşey düşlerime dar gelen tek kişilik yatağımda, tek kişilik imkansız aşklar yaşadığım için oldu. Anlaşılamamanın kaygısı, sarhoş bir güvercinin kimsesiz bir yüreğe konması ile başladı. Tüyleri yolunan bir güvercinin, kanadının kırılması ile birlikte, yolunu karanlıkta kaybedip kimsenin solumadığı, daha önce hiçbir güvercinin uçmadığı, hiçbir gözün bakışları ile kirletmediği, kirletemediği bir gökyüzüne sığınması, bir mülteci gibi kaçak yaşamasının sonucuydu. Sebepsizliğin verdiği bir acıyla başbaşa kalıp, geleceği özlemekten başka yapabileceğim bir uğraşım kalmadı. Geçmişin girdabında boğulup düşünmeden, bir anlık öfkeye sarılıp, söylenen birkaç söz, mutluluğumuza son noktayı koymuştu bile. Olamayacak tek şey ise, son noktadan sonra başlayan yeni bir başlangıçtı. Gurur denilen, küflenmiş, değil son kullanma tarihi, ilk kullanma tarihi bile olmayan, sefilleşmemek için, arkasına gizlenilen o saçmalık, hiç bu kadar güçlü olmamıştı belki de. İçindeki o haykıran sesi dinlememek, gözyaşını avucunun içine alıp, ağzına götürüp tadına bakmamak, sen ve beni hiçbir zaman biz yapamamıştı işte. Seni kazanmadan kaybederken, yaşamanın verdiği o ağır yükün, omuzlarımdaki izini ve üzerimdeki ağırlığını da kaybetmeye başladım. Sanırım yaşamı kaybediyorum yavaş yavaş. Sigaramın dumanıyla kurduğum hayaller, gecenin sessiz karanlığında sonsuzluğa kayboluyor. Çocukluğumda, gecenin sonunda, gün kendini tüm çıplaklığıyla gösterirdi. Ama şimdi sen, günün çıplaklığı ile beraber, gecenin sonunu da yanında götürdün.

Gitmemeliydin. Yitirilmişliği yaşamamalıydık seninle. Sahibi olmayan acılar bizi bulmamalıydı. Bir bilinmezlik dalgası içinde boğulmamalıydık. Hüznümün rengini buldum sensiz buralarda. Güneşin batarken ki kızıllığıydı hüznümün rengi. Şarkılardaki beşinci mevsimi yaşıyorum. Güneş var ama ısıtmıyor, yağmur var ama ıslatmıyor. Sevda var ama acı veriyor. Haykırıyorum herkeslere. Şimdi uzaklarda olduğunu bakışlarımla kirlettiğim gökyüzünü unutmaya çalıştığını. Biliyorum fazla uzaklara gitmedin. Biraz gittin, durdun sonra. Gözündeki yaşın kurumasını bekliyorsun donmek için. Ne olur, kurutmadan gel o gözyaşını. Alıp avuçlarımın içine tadına bakmak istiyorum. Hırçın olmak hiçbir işe yaramıyor "sensizliğinin kimsesiz vakitlerinde". Dön artık bi tanesi. Canıma yetti sensizlik.

Fırat Sarıca/Akçaabat

Merhaba

Artık önemsizleşiyor tüm kavramlar... Onlarca el boğazımı sıkıyor... Nefes alamıyorum artık... Duvarlar iyice üzerime gelmeye başladı.. Adım bile atamıyorum... Gökyüzü biraz daha alçaldı sanki... Çığlıklar atıyorum, yardım istiyorum... Kimse sesimi duymuyor... Susuyorum... Belki de artık bu dünyadan gitme zamanı geldiğini düşünüyorum... Ve ben ne zaman bunu düşünsem sen geliyorsun aklıma... Tüm kötü düşünceler birden siliniyor ve anlamlanıyor yeniden tüm evren...

İbrahim Sağlam
kaledoyuran@mynet.com

Merhaba Lemancım;

Öncelikle dergiyi okumaya ilk defa bugün başladım. Kısacası daha yeni gelinim. Açıkçası Leman'ı çok beğendim. Diğer sayısını sabırsızlıkla bekliyorum desem hemen yazmaya başlar mısınız? Leman; bende gülme duygusunu yeniden yarattı. Açıkçası gülmeyi unutmuşum. Zaten amaç havadan gülmek değil, önemli olan neyi, nasıl, anlayarak gülmek... Vallahi ben anlayarak gülmeye çalıştım... Ülkemizde insanları güldürmek (yani halkı) o kadar zor ki!! Yani bu anlatılacak gibi değil. Ama siz bir ekip olarak bunu yapmaya çalışıyorsunuz ya, açıkçası "helal olsun size, helal olsun". Ben biraz tiyatromdan bahsetmek istiyorum. Bir tiyatroda (Tarık Zafer Tunaya K.M.'inde yönetmenlik 2.sınıf öğrencisiyim ve bu sene oyunculuğa geçiyorum... Hocalarımı, arkadaşlarımı ve o küçük sahnemi çok seviyorum. İleride iyi bir oyuncu olmak istiyorum. (Olurum dimi!) Bazen bana "Sen kim, oyunculuk kim, hadi len" diyorlar. Ya çok bozuluyorum, ama olcam, çatlasınlar, patlasınlar. Geçen gün bi espri yapim dedim, aslında yaptığım espri çok güzeldi, ama anlamadılarsa ben napim kardeşim! Geçen iş yerindeyiz, öğle yemeği çin birşeyler atıştırıyoruz. İş yerinde bi abla ile ben mutfakta kıtlıktan çıkmış gibi tıkınıyorduk. O gün de öğle yemeğinin yanında yumurta da pişirtilip getirilmiş. Oradaki abla da dedi ki "Aaaa! Bu yumurta da nereden geldi, kim getirdi?" diye bana sordu. Ben de ona gülerek "Ayol tavuktan ödünç almışlar, sonra kabuklarını iade edecekler" dedim. (Aslında çok güzel bi espri di mi?). Bana ne dedi biliyo musunuz? "Ay çok komiksin". Ben de "Paket yap, canın sıkılınca, sonra bi ara açıp gülersin" dedim. Biraz kızdı. Ama artık ufaktan, berbetta olsa espri yapmam gerekiyor. Malum oyuncu olcaz ya, sahnede dut yemiş bülbüle dönmeyelim. O yaptığım espriyi iş yerinde herkese anlattım, hepsi de güldü. Ama o abla (yani Arzu Abla) beğenmedi. Sizce kıskandı mı beni? Aracılığınızla ona sesleniyorum: Arzu Ablacım kıskanma çalış senin de öyle esprilerin olur... Bu arada Leman'a üye olmak istiyorum. Öyle bir şansım var mı? Çünkü ben Leman'ı sevdim. Belli etmiyor ama o da beni sevdi, hem de birbirimize ilk bakışta 9,9 şiddetinde çarpıldık. Bizi ayırmayın. Karikatürcü olmak isterdim, ama çizgilerim berbat, o yüzden size hazır olanlardan yolluyorum... Beni de bir Lemancı olarak kabul etmeniz ümidiyle...

Semiha Gürlevik/İstanbul
(Tiyatrocu Cici kız)

Yağmur Yaksınki Beni, El Sallıyordu Gözleri

Sana hiçbir şey söylemeyecektim ve öyle de yaptım. İçime söyledim her şeyi; kendime anlattım senden sakladığım ne varsa. Bir vapur düdüğü, ıslak bir kaldırım, hiç tanıyamadığım gözlerin, tuzdan yanan bir denizdi senden sakladığım. Senden sakladığım seni hiç aldatmadığımdı. Bir de duvarlarını yeni boyadığım o eski ev, bir de akrepsiz saatlerdi sakladığım.

Sen hayatın kalıcı olduğunu sandın, oysa "Hayat akıcıdır" demiştim sana... Aşkın ve suçun anahtarı benim elimdeydi, anlamadın. Seninle konuşmak kalabalık bir insan grubuyla konuşmak gibiydi. Kim olduğunu ve ne istediğini anlayamamanın kederli golgesindeydim sürekli... Mührünü vurmalıydın, öyle de yaptın zaten. Kansız, sessiz sedasız yaptın herşeyi. Sana böyle öğretilmişti, sen bu gibi sevdalara karşı özel eğitilmiştin... Tüm kalleşliğine ve pisliğine karşın, insanoğlunun tek mekanı dünyadır, değil mi? Neden seselir duymadık? Salt öykülerime değil, bütün notalarıma senin sesini vermişken...

Bir kadeh şarapsın şimdi. Satırbaşımda özel isim. Keskin bir viraj. Birkaç damla yaş. Eski bir bıçaksın şimdi. Martı çığlığı, çizgi roman, yeni bir zamansın şimdi. Şimdi, şimdi de değilsin sen. Aynı acıları yaşatmamak -yaşamamak- adına kırık bir ayna gibi sabahlarıma devrediyorum seni... Ve ebedi kısımdan edebi kısıma alıyorum ne varsa...

Daha fazla anlatmak, anlamak ve görüşmek üzere... Düzyazı, şiir, öykü ve mektuplarınızı bekliyorum.

Yurdaer Toksoy
3.Sınıf As. K. C. Evi Müdürlüğü As.
Pos. 36510 Sarıkamış/Kars

Sen

Sen hülyalarımın umudu, gözlerimin ışığı ve yüreğime yekpare can veren gönülsün. Hayat, aşk ve umuda dair herşey bir sarı kırçiçeğin yüreğinde renklenir gibi, doğar gözlerimin ışıltısıyla bakarken bana. Kırmızı toprak parçasına dokunan gün ışığı solar gider ve hazin bir tebessüm bırakır geriye gün batımıyla. Fakat bakan bir çift kara göz bütün parlaklığıyla sevgi ve umut dolu gün batımıyla, solan giden toprağa bana baktığı gibi baksaydı, gözler önündeki renkleri bütün çıplaklığıyla ve toprak altında filizlenmeye direnen tohumun danseden notalarını seslendirecekti. Ve belki bakan bir çift kara göz gibi Bethoven'e bakmıştır ki kemandan umuda ve aşka süzülen notaları raksettirmiştir.

Bir fasıl görürüm, bir fasıl belki sesini işitirim ve de bir fasıl umut ederim kara saçlarına dokunmaya. Abidin Dino usta bile benim gördüğüm renkleri beyaz tuvaline boyayamaz. Dino usta ancak gün ve güneşin buluşan renklerini tuvaline boyar, bir sevgilinin gözlerinde alevle tutuşup kamaşan renklerini değil. Kara gözler bazen Nemrut'ta dağlar arasından uzanan güneş gibi gülümser bazen de bir hilal misali kısılıp ışığa tebessüm eder gibi bakar ve al dudaklar hafif kasılır ve belki öylece kalır. Tanım ve tanımsızlık meltemle dalgalanan keman telli saçlarda ve mistik bakışlarda gizlenmiştir. Hayat, ölüm, ölümsüzlük ve yaşama dair herşey dayatılan kirli hayatta değil, arzuladığın temiz hayatta olması dileğiyle mutlu ve umutlu günler.

Abdurrahman Atay/Adıyaman

Gece Saçlı Kıza

İçin kömür karası saçların gibi kapkara. İçin hain, ikiyüzlü, çıkarcı ve kaypak. İçin duygusuz, ruhsuz ve bencildi. Dışınsa tam tersi güzel ve anlamlı. Güneş gibi aydınlatırdı yureğimi, canıma can katardı.

İçini görmezlikten gelerek, eşsiz bakışın ve gülmenle hayat buldum, hayat anlamlı gelmeye başlamıştı gözümde. Hep dışını sevdim, bir umut aradım gülen gözlerinde gece saçlı kız. Oysa yanıbaşındaki beni hiç görmedin, görmezlikten geldin. Kaçtın benden, bırakıp gittin en güzel anlarımızda. Bu bırakıp gitmişliklerin yüzünden öyle acılar çektim ki ve öyle çoktu ki bunlar, ruhum acılara alıştı. Ve sen yanıbaşındaki bu aşkı göremezken, görmezden gelirken sistemi değiştirmek gibi bir amacın olduğunu söylüyordun. Sistem seni öyle esir almış ki; yüreğinde sevdalara, aşklara, insanı insan yapan bu güzelliklere yer yoktu. Yabancıydın kendine ve eşsiz güzelliklere. Sistem senin kanındaydı, damarlarında akıyordu. Bense hep umut ettim; aşkımız saftı, çıkarcı değildi, neyse oydu, altında birşey aranmıyordu. Eşsiz gülüşün, eşsiz bakışın gibi tertemizdi bu aşk. Tavırların, hal ve hareketlerin yapmacıktı; Doğunun esmerliği, doğunun masumluğunu andıran gece, saçların gibi doğal, orjinal değildi. Kişiliğin ve sen bu kokuşmuş sistemin ürünüsün Gece saçlı kız. En çokta bunun için yıkıldım, bitirdim kendimi. Yüreğimi bilmiyorum kaç kere parçaladım. Ama o yurek senin umudunu taşıyordu, seni yaşatmaya çalışıyordu. Antısistemdi belki bu aşkın doğması, yaşaması.

Son yaptıkların, bir ok gibi o zavallı yüreğe saplandı. O yüreğin tek umudu olan aşkı yoketti. Eşsiz güzelliğinin altında yatan çıkarcı, bencil, hain benliğini düşündükçe çürümüş sistemin nasıl işlediğini sende görüyordum. Artık yetmiyordu, içini ortemiyordu eşsiz güzelliğin. Hain ve çıkarcı benliğin apaçık ortadaydı. Sistem gibisin gece saçlı kız. Dışı şirin, dışı guzel olan ama içi çirkef, yoz, aşağılık olan içinde yaşadığımız sistemsin sen.

M.Dursunlu/Antakya

Basına ve Duyarlı Kamuoyuna!

1971'de dunyanın sayılı doğal güzelliklerine ev sahipliği yaptığı için Milli Park ilan edilen 42.000 hektarlık Munzur Vadisi'ni şimdi hiçbir alternatif yokmuş gibi sularla boğmak istiyorlar.

Türkiye'nin toplam elektrik üretiminin ancak %0.97 yani yüzde bir bile olmayan ve ömrü yirmi beş yıl olmayan barajlarla yok etmek istiyorlar.

Tunceli İli'nin Munzur Vadisi'nde telafisi mümkün olmayan zararlar meydana getirebilecek Munzur Hidroelektrik Santralleri yapılmasına karşı "Munzuruma Dokunma" parolasıyla imza standı açıyoruz.

Yer: İstiklal Caddesi ile
Mis Sokağı'nın birleştiği
köşe
Tarih: 13-14
Temmuz 2002
Saat:12.00-20.00

L-Manyak
HER DERGİDE BİR TANE 26 DEĞİŞİK BELEŞ ÇIKARTMA! YAPIŞTIR!
L-Manyak içinde çıkartma var!..

SAYI: 558
20 TEMMUZ 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

MEÇHUL ÖĞRENCİ ANITI

Buraya bakın, burada, bu kara mermerin altında
Bir teneffüs daha yaşasaydı
Tabiattan tahtaya kalkacak bir çocuk gömülüdür
Devlet dersinde öldürülmüştür

Devletin ve tabiatın ortak ve yanlış sorusu şuydu:
-Maveraünnehir nereye dökülür?
En arka sırada bir parmağın tek ve doğru karşılığı:
-Solgun bir halk çocukları ayaklanmasının kalbine!dir.

Bu ölümü de bastırmak için boynuna mekik oyalı mor
Bir yazma bağlayan eski eskici babası yazmıştır:
Yani ki onu oyuncakları olduğuna inandırmıştım

O günden böyle asker kaputu giyip gizli bir geyik Yavrusunu emziren gece çamaşırcısı anası yazdırmıştır:
Ah ki oğlumun emeğini eline verdiler

Arkadaşları zakkumlarla örmüşlerdir şu şiiri:
Aldırma 128! İntiharın parasız yatılı küçük zabit okullarında Her çocuğun kalbinde kendinden daha büyük bir çocuk vardır Bütün sınıf sana çocuk bayramlarında zarfsız kuşlar gönderecek.

Ece Ayhan

Mülksüz, Parasız, Eşyasız...

Aziz Nesin, Can Yücel ve şimdi Ece Ayhan. Gittikçe yalnızlaşıyoruz. Adını saygıyla anacağımız kimsecikler kalmıyor. Türk şiirinin elmasbıçağı Ece Ayhan öldü. Halk çocukları böyle yaşıyor diye, benzeri olmayan yoksul bir hayatı isteyerek yaşadı. Şiirine bakanlar, hayatına da baksın bir ahlak yarası açılsın istedi, edebiyatta. Öfke, acı ve müziğin dizginlerini mısralarıyla şiirleştirdi, kara şiirini yüzbinlerce insana ezberletti... Çok sevdiği arkadaşı, Türk şiirinin büyük ustası Cemal Süreya'nın ölümüyle, kendini çok yalnız hissetti. Ece Ayhan mülksüz, parasız, eşyasız, malsız, hiçbir şey biriktirmeden yaşamayı kendine bir hayat felsefesi ve bir edebiyat ideolojisi olarak savundu. Dediğini harfiyen yaptı, hiçbir şeyin sahibi olmadan, cıscıbıldak bir modern zaman dervişi olarak yaşayıp, bu lanet hayata karşı yaşamını ahlaki bir direniş olarak koydu. Bu yüzden 'ben şair değil, ahlakçıyım' dedi. 'Şiirimiz karadır ağbiler' ve 'Devlet ve Tabiat' şiiri bu topraklarda en çok ezberlenen şiirler oldu. Yıllarını kuru ekmek yiyerek geçirdi. Katıksız ekmekle gün geçirip, akşama kadar gazete, dergi, kitap okumaktan, edebiyatı takip etmekten bıkmadı. Gerçek bir halk çocuğu olmak istedi. Bunun için tek başınalıktan gurur duydu. Delirmiş bir vicdanı peşinden gelenlere öğretmek istedi. Ece Ayhan, şairliği kadar, bir yoksulluk denemesinin de peşindeydi. Onu bu inatçı yoksulluğa sürükleyen ruhunun derinliklerinden hepimizden fazla derin bir acı olmalıydı. Ece Ayhan, özel bir vaka mı, yoksa gerçek bir ahlakçı şair mi? O gerçek bir şairdi. Şiirini, kara bir bıçakla, çok yüksek ve çok incelmiş bir vicdanın mısralarına dökmek istedi: Hepimizin kalbinden Maveraünnehir'i akıttı!

Leman

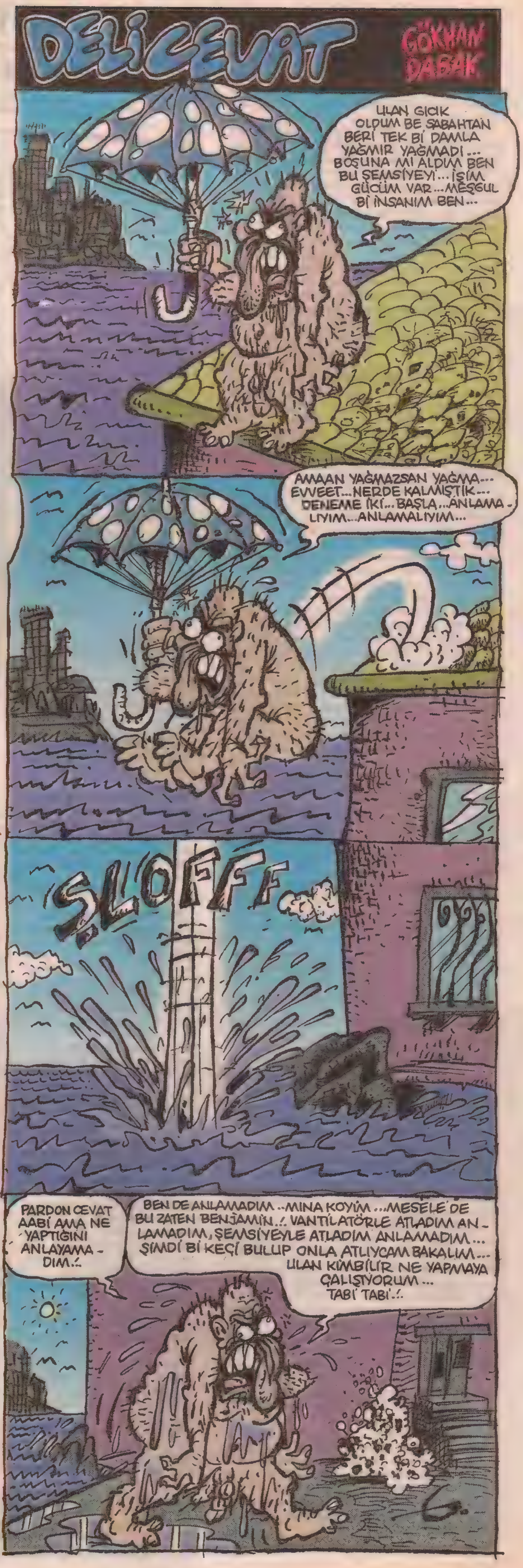
DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK
ULAN GICIK OLDUM BE SABAHTAN BERİ TEK Bİ DAMLA YAĞMIR YAĞMADI... BOŞUNA MI ALDIM BEN BU ŞEMSİYEYİ... İŞİM GÜCÜM VAR... MEŞGUL Bİ İNSANIM BEN...
AMAAN YAĞMAZSAN YAĞMA... EVVEET... NERDE KALMIŞTIK... DENEME İKİ... BAŞLA... ANLAMALIYIM... ANLAMALIYIM...
SLOFFF
PARDON CEVAT AABİ AMA NE YAPTIĞINI ANLAYAMADIM.!.
BEN DE ANLAMADIM ..MINA KOYİM ...MESELE DE BU ZATEN BENJAMİN.!. VANTİLATÖRLE ATLADIM ANLAMADIM, ŞEMSİYEYLE ATLADIM ANLAMADIM... ŞİMDİ Bİ KEÇİ BULUP ONLA ATLIYCAM BAKALIM... ULAN KİMBİLİR NE YAPMAYA ÇALIŞIYORUM...
TABİ TABİ.!.

(559)
27 Temmuz 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/30- 650.000 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C-750.000 TL.
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Yeni oluşuma isim bulundu.. Ruslar'ın üç at tarafından çekilen arabalarının adı "troyka"

HAYDİ BASTIR TROYKA!

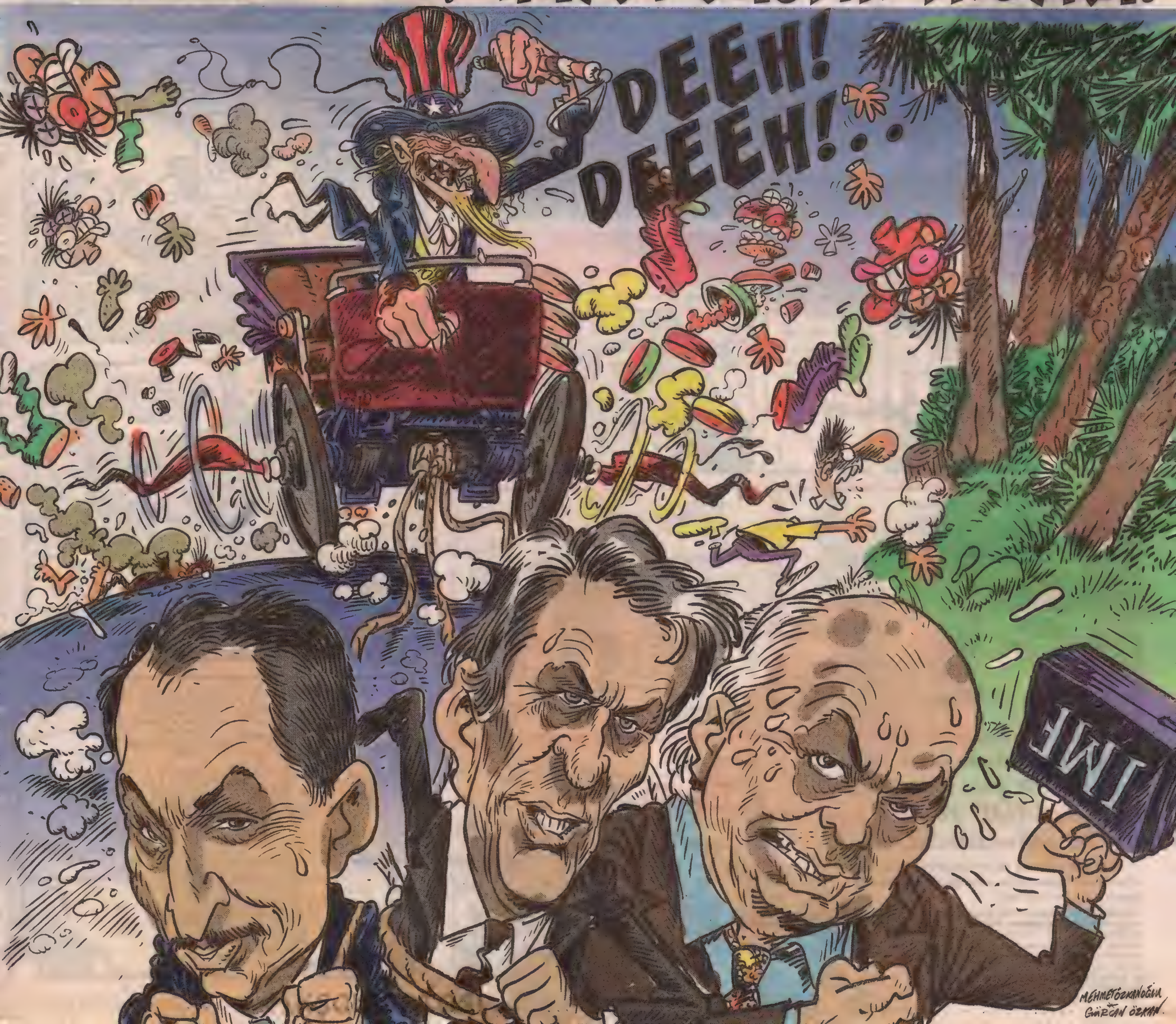
DEEH!
DEEEH!..
IMF
MEHMETÖZKANOĞLU
&
GÜRCAN ÖZKAN

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

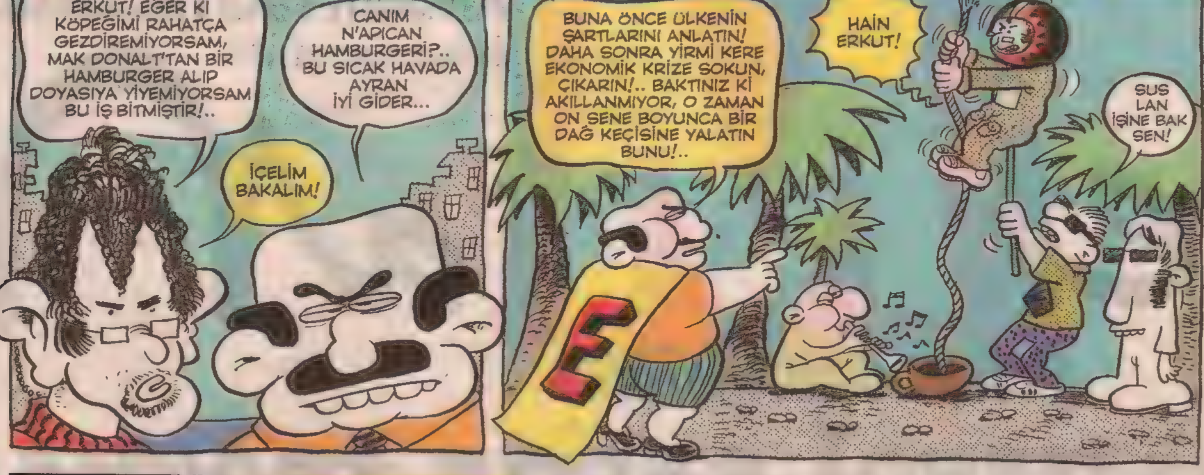
ÇOK SIKILDIM ERKUT! EĞER Kİ KÖPEĞİMİ RAHATÇA GEZDİREMİYORSAM, MAK DONALT'TAN BİR HAMBURGER ALIP DOYASIYA YİYEMİYORSAM BU İŞ BİTMİŞTİR!..
CANIM N'APICAN HAMBURGERİ?.. BU SICAK HAVADA AYRAN İYİ GİDER...
İÇELİM BAKALIM!
BUNA ÖNCE ÜLKENİN ŞARTLARINI ANLATIN! DAHA SONRA YİRMİ KERE EKONOMİK KRİZE SOKUN, ÇIKARIN!.. BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYOR, O ZAMAN ON SENE BOYUNCA BİR DAĞ KEÇİSİNE YALATIN BUNU!..
HAİN ERKUT!
SUS LAN İŞİNE BAK SEN!
E

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

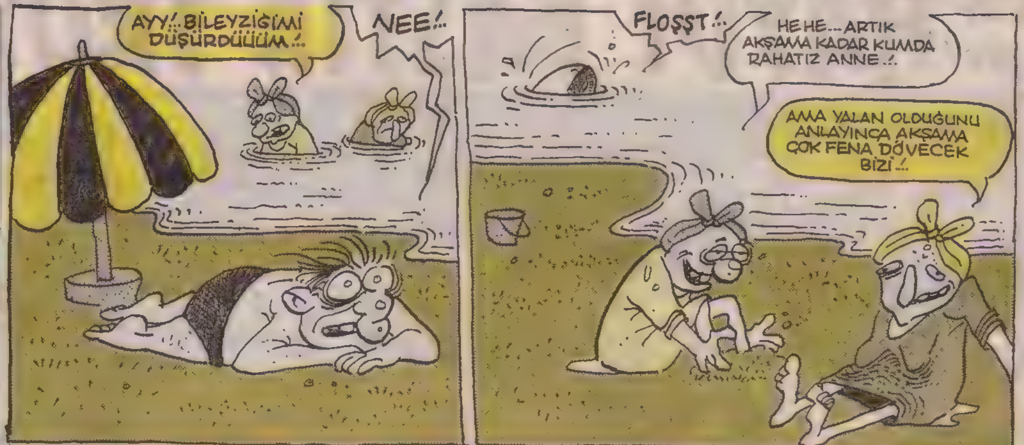
AYY!. BİLEYZİGİMİ DÜŞÜRDÜÜÜM.!.
NEE!.
FLOŞŞT!.
HEHE... ARTIK AKŞAMA KADAR KUMDA RAHATIZ ANNE.!.
AMA YALAN OLDUĞUNU ANLAYINCA AKŞAMA ÇOK FENA DÖVECEK BİZİ.!.

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

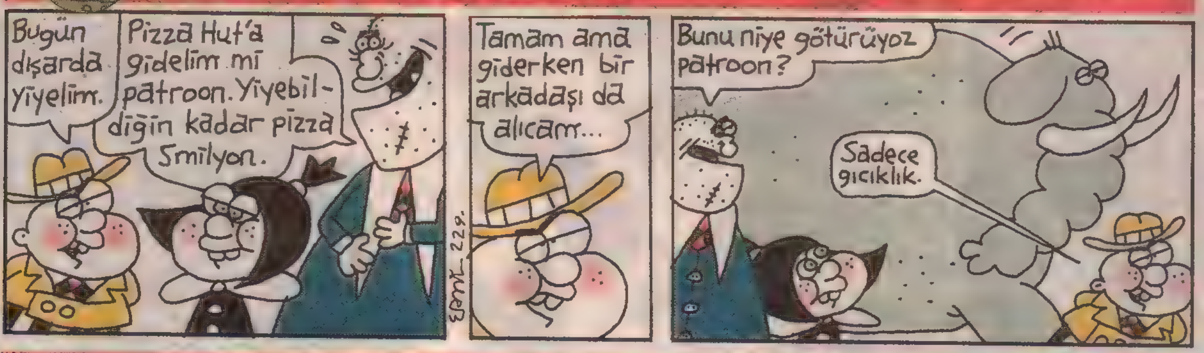
Bugün dışarda yiyelim.
Pizza Hut'a gidelim mi patroon. Yiyebildiğin kadar pizza 5milyon.
Tamam ama giderken bir arkadaşı da alıcam...
Bunu niye götürüyoz patroon?
Sadece gıcıklık.
Erdil 229.

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

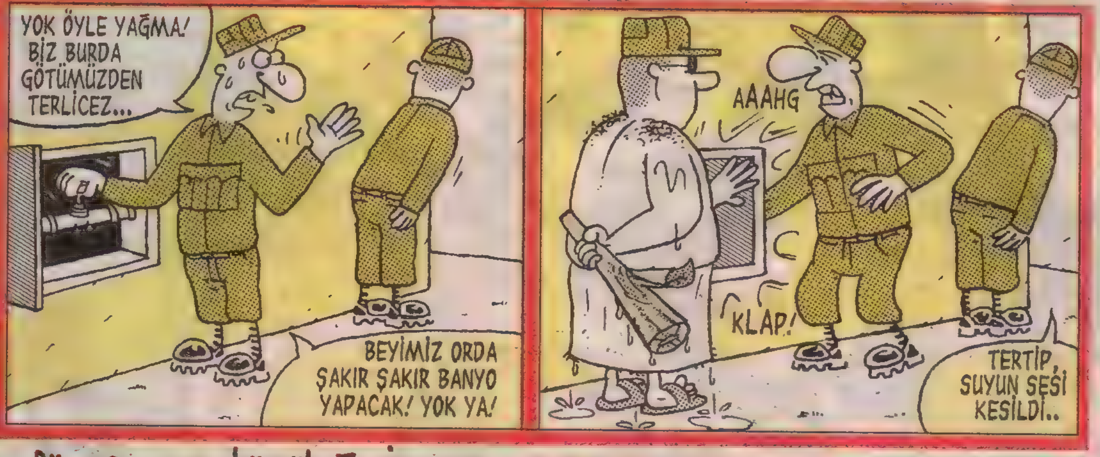
YOK ÖYLE YAĞMA! BİZ BURDA GÖTÜMÜZDEN TERLİCEZ...
BEYİMİZ ORDA ŞAKIR ŞAKIR BANYO YAPACAK! YOK YA!
AAAHG
KLAP!
TERTİP, SUYUN SEŞİ KESİLDİ..

BeachPark

Dünyanın en büyük Turizm ve Kültür parkı Antalya Konyaaltı'nda "BEACH PARK" ta Leman neşe plajı Pek yakındaaaaaaaa!.

- Tikkat Tikkat sayın plaj sakinleri Cankurtaranınız Deli Cevat dubaları ve samandıraları geçenin saçlarını yolup gözlerini oyacaktır değil mi Benjamin - Tabi Tabi Cevat abi!..

Bu Cuma Cumartesi Pazar BEACH PARK'ın ön açılışında Leman neşe plajı alanında çocuklarınıza **karikatür ve resim panayırı**.. Boyalar, kağıtlar, tuvaller, şovaleler bizden çocukları getirmesi sizden.. Haydi Antalya'nın yetenekleri boya başına.. İşi ciddiye alın resimler daha sonra Leman jürisinden geçerek albümleşecek ve ebediyete intikal edecek, internette sergilenecek ona göre.. **Hurraaaa hele hele!** Ayşe fırçayı tut.. Tut Ayşe tut.. Ali kırmızıyı sür sür Ali sür.. Arda Balık çiz.. Çiz Arda çiz.. Güzel çiz! Renkli çiz.. Fatma karikatür çiz, çiz Fatma çiz.. Demirel çiz Pardon Fatma Derviş çiz ya da çizme Fatma çizme! Sen en iyisi börtü böcek çiz, hayallerini, rüyalarını çiz, düşlerini çiz dünyayı çiz..

LeMan neşe plajı
EEYYOOOO
LA LALA

PANTOLON

METİN FİDAN

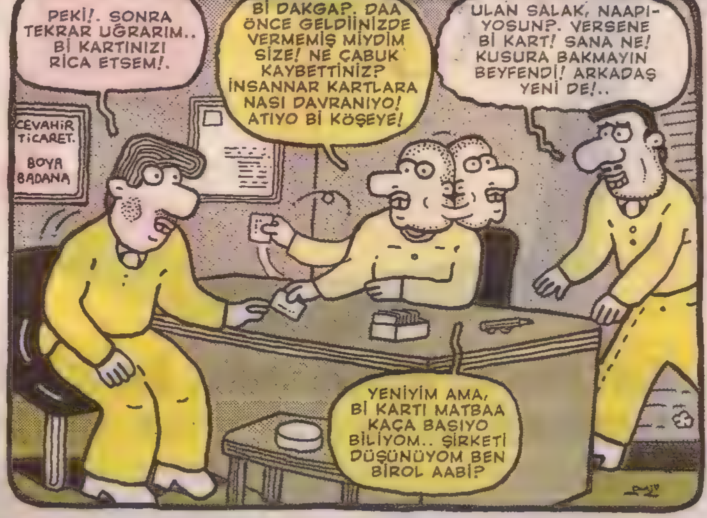
PEKİ!. SONRA TEKRAR UĞRARIM.. Bİ KARTINIZI RİCA ETSEM!.
Bİ DAKGAP. DAA ÖNCE GELDİİNİZDE VERMEMİŞ MİYDİM SİZE! NE ÇABUK KAYBETTİNİZ? İNSANNAR KARTLARA NASI DAVRANIYO! ATIYO Bİ KÖŞEYE!
ULAN SALAK, NAAPIYOSUN?. VERSENE Bİ KART! SANA NE! KUSURA BAKMAYIN BEYFENDİ! ARKADAŞ YENİ DE!..
CEVAHİR TİCARET. BOYA BADANA
YENİYİM AMA, Bİ KARTI MATBAA KAÇA BASIYO BİLİYOM.. ŞİRKETİ DÜŞÜNÜYOM BEN BİROL AABİ?

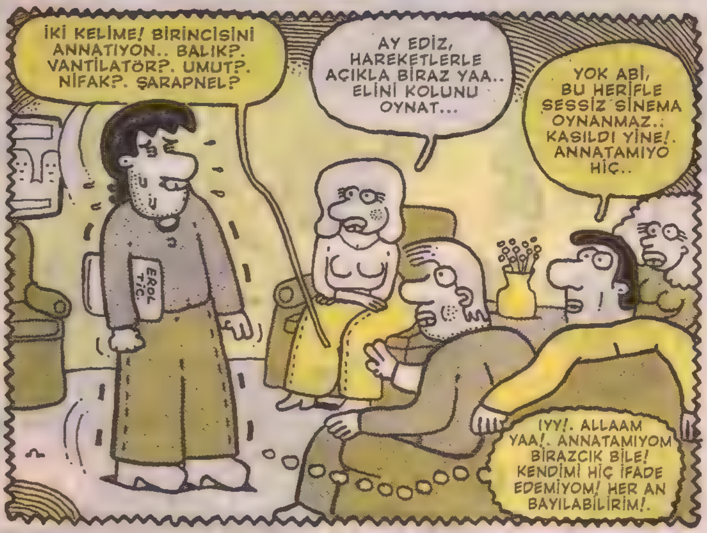
İKİ KELİME! BİRİNCİSİNİ ANNATIYON.. BALIK?. VANTİLATÖR?. UMUT?. NİFAK?. ŞARAPNEL?
AY EDİZ, HAREKETLERLE AÇIKLA BİRAZ YAA.. ELİNİ KOLUNU OYNAT...
YOK ABİ, BU HERİFLE SESSİZ SİNEMA OYNANMAZ.. KASILDI YİNE!. ANNATAMIYO HİÇ..
EROL TİC.
İYY!. ALLAAM YAA!. ANNATAMIYOM BİRAZCIK BİLE! KENDİMİ HİÇ İFADE EDEMİYOM! HER AN BAYILABİLİRİM!.

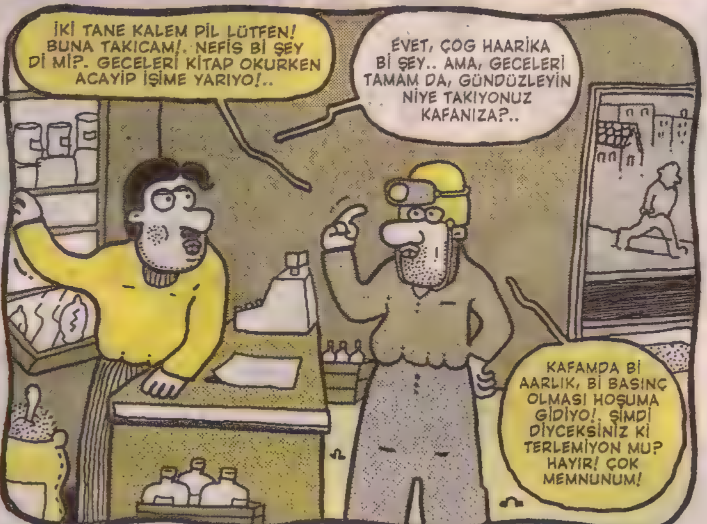
İKİ TANE KALEM PİL LÜTFEN! BUNA TAKICAM!. NEFİS Bİ ŞEY Dİ Mİ?. GECELERİ KİTAP OKURKEN ACAYİP İŞİME YARIYO!..
EVET, ÇOG HAARİKA Bİ ŞEY.. AMA, GECELERİ TAMAM DA, GÜNDÜZLEYİN NİYE TAKIYONUZ KAFANIZA?..
KAFAMDA Bİ AARLIK, Bİ BASINÇ OLMASI HOŞUMA GİDİYO!. ŞİMDİ DİYCEKSİNİZ Kİ TERLEMİYON MU? HAYIR! ÇOK MEMNUNUM!

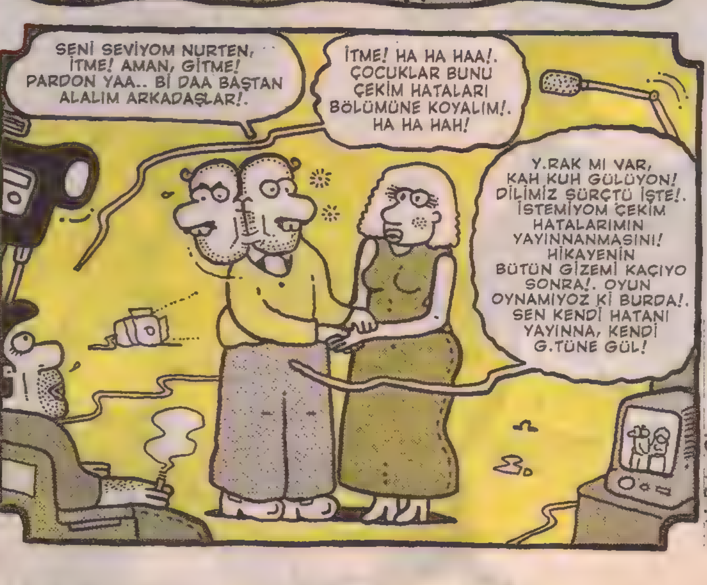
SENİ SEVİYOM NURTEN, İTME! AMAN, GİTME! PARDON YAA.. Bİ DAA BAŞTAN ALALIM ARKADAŞLAR!.
İTME! HA HA HAA!. ÇOCUKLAR BUNU ÇEKİM HATALARI BÖLÜMÜNE KOYALIM!. HA HA HAH!
Y.RAK MI VAR, KAH KUH GÜLÜYON! DİLİMİZ SÜRÇTÜ İŞTE!. İSTEMİYOM ÇEKİM HATALARIMIN YAYINNANMASINI! HİKAYENİN BÜTÜN GİZEMİ KAÇIYO SONRA!. OYUN OYNAMIYOZ Kİ BURDA!. SEN KENDİ HATANI YAYINNA, KENDİ G.TÜNE GÜL!

metinfidan@leman.com.tr

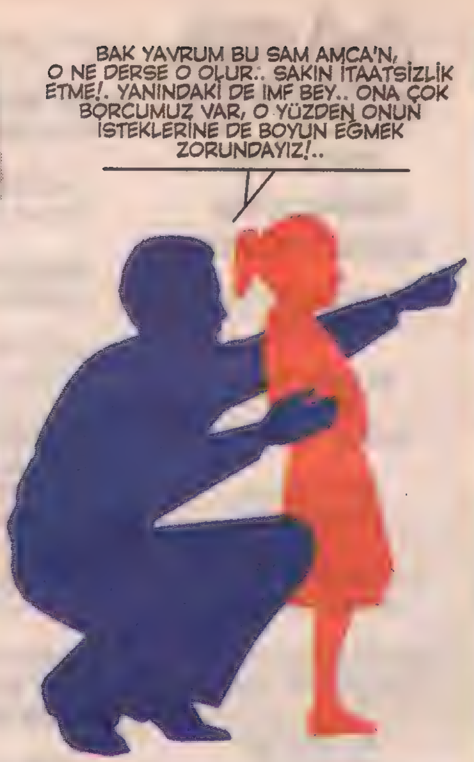
BAK YAVRUM BU SAM AMCA'N, O NE DERSE O OLUR.. SAKIN İTAATSİZLİK ETME!. YANINDAKİ DE IMF BEY.. ONA ÇOK BORCUMUZ VAR, O YÜZDEN ONUN İSTEKLERİNE DE BOYUN EĞMEK ZORUNDAYIZ!..

Güneydoğu'da korucu terörü bitmiyor. Sekiz yıl aradan sonra izin alarak köylerine dönen Ünal ailesinden üç kişi, köye el koyan korucular tarafından öldürüldü.

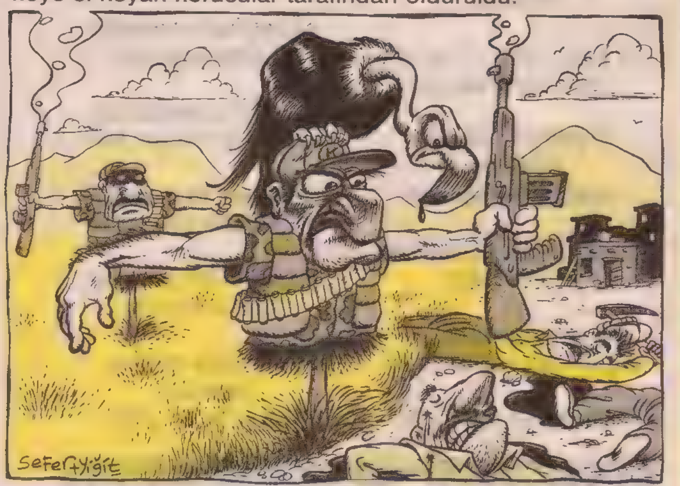
Sefer+Yiğit

Dur ihtarına uymadığı gerekçesiyle jandarma tarafından öldürülen Mümtaz Demir'le ilgili soruşturma bir türlü başlatılamadı. Yetkililerin soruşturmayı örtbas etmeye çalıştığı iddia ediliyor.

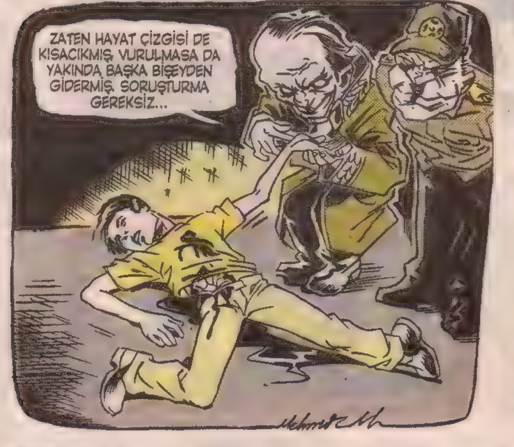
ZATEN HAYAT ÇİZGİSİ DE KISACIKMIŞ. VURULMASA DA YAKINDA BAŞKA BİŞEYDEN GİDERMİŞ. SORUŞTURMA GEREKSİZ...

SİYASET DÜNYASI
Lağım, yalan, talan, takiyye çukuru

MEDYA DÜNYASI
Kamu zararına hizmet.. Kaltak sever, şöhret budalaları..

CEHENNEM SICAKLARI
Ha bu ozonu delenin, yağlıca yağ yağ!

ASGARİ ÜCRET
Dilenci sadakası

DEVLET HASTAHANELERİ
Hasta düşmanları

ÖZEL HASTAHANELER
Banknot matbaaları.. Ucuz emek, pahalı hasta hizmeti

AFRİKA HIZLA CANSIZLAŞIYOR!

Avusturyalı ve Kanadalı bilim adamlarının bilimsel araştırmaları sonucunda ortaya çıkan sonuç; Afrika'yı kırıp geçiren sebep zenginlerin yarattığı kirlilik.. Atmosfer delen gazların kullanımıyla suçlanan Amerika'nın başkanı Bush, en büyük kirliliğin sebebi olarak suçlandığı son toplantıda ozon delen gazlardan geri adım atmayarak aymazlığın, doymazlığın, utanmazlığın ve pişkinliğin dibine vurdurdu...

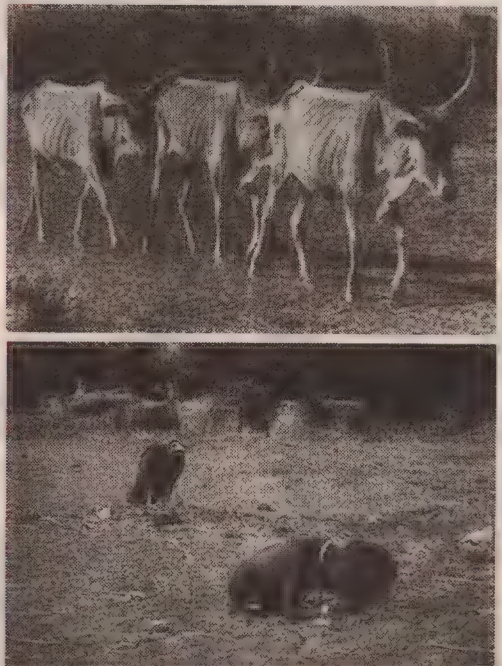

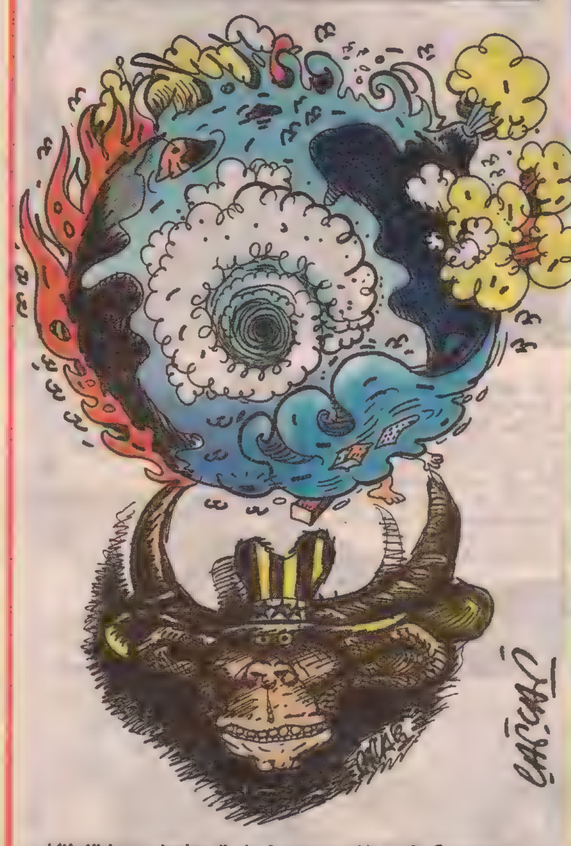

Küçükken derlerdi de inanmazdık.. Doğruymuş..

DÜNYA MEĞER GERÇEKTEN ÖKÜZÜN (hem de Teksas) BOYNUZUNDAYMIŞ !

POLİTİKIL KÜREK!

Derya Sayın

AK Parti Silivri ilçe teşkilatına üye bir grup partili, yurttaşlarla sohbet etmek için birahaneye gitti ve değiştiklerini göstermek için ampulle bira tokuşturdu.

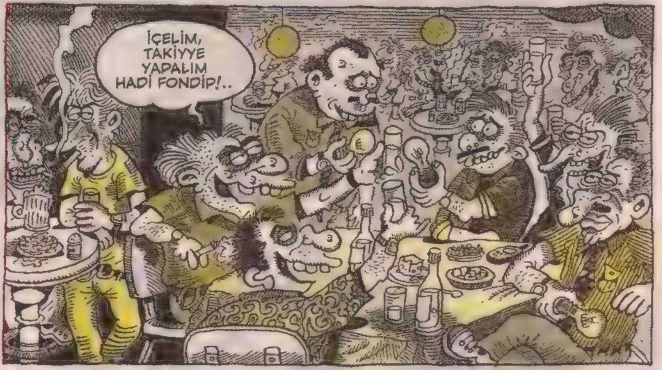
İÇELİM, TAKİYYE YAPALIM HADİ FONDİP!..

Seçim barajına takılma korkusu yaşayan CHP lideri Deniz Baykal, Ecevit ve yeni oluşumun liderlerine çağrıda bulundu; "CHP'ye sahip çıkın"

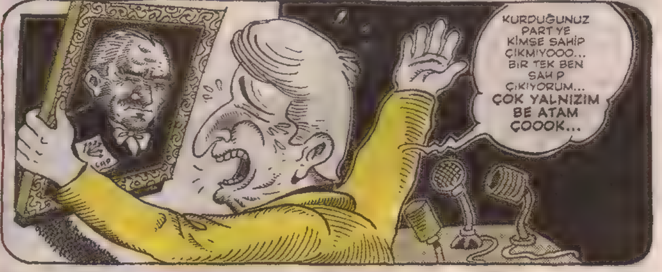
KURDUĞUNUZ PARTİYE KİMSE SAHİP ÇIKMIYOOO... BIR TEK BEN SAHİP ÇIKIYORUM... ÇOK YALNIZIM BE ATAM ÇOOOK...
CHP

Skandallarıyla ünlü şarkıcı Sevda Demirel, AK partinin vizyonu geniş bir parti olduğunu söyledi. Partiye üye olmayı düşünen Sevda Demirel için AKP'li bir ilçe başkanı 35 şişe şampanya patlattı.

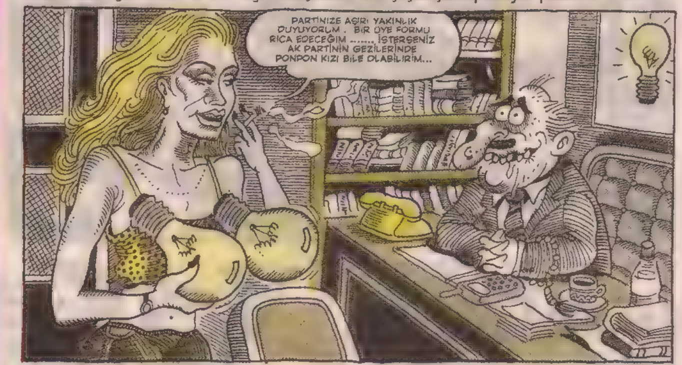
PARTİNİZE AŞIRI YAKINLIK DUYUYORUM. BIR ÜYE FORMU RICA EDECEĞİM .... İSTERSENİZ AK PARTİNİN GEZİLERİNDE PONPON KIZI BİLE OLABİLİRİM...

Başbakan Ecevit, olası bir erken seçimde yurt gezilerine çıkacakmış..Ecevit'in, küçük bir ofisi andıran özel yapım Ford minibüsü seçim gezilerinde kullanılmak üzere elden geçiriliyor.

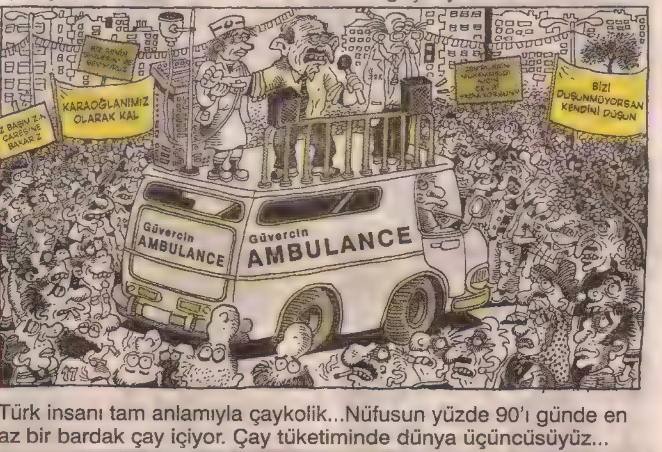
BİZ BAŞIMIZIN ÇARESİNE BAKARIZ
KARAOĞLANIMIZ OLARAK KAL
BİZİ DÜŞÜNMÜYORSAN KENDİNİ DÜŞÜN
Güvercin AMBULANCE
Güvercin AMBULANCE

Türk insanı tam anlamıyla çaykolik...Nüfusun yüzde 90'ı günde en az bir bardak çay içiyor. Çay tüketiminde dünya üçüncüsüyüz...

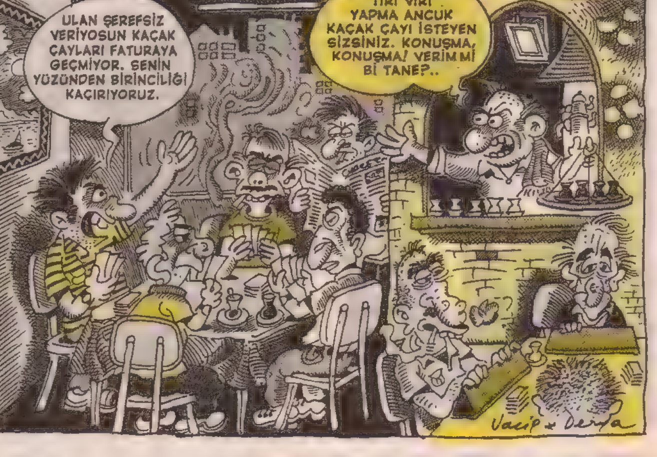
DOSTLAR KIRAATHANESİ
ULAN ŞEREFSİZ VERİYOSUN KAÇAK ÇAYLARI FATURAYA GEÇMİYOR. SENİN YÜZÜNDEN BİRİNCİLİĞİ KAÇIRIYORUZ.
TİRİ VİRİ YAPMA ANCUK KAÇAK ÇAYI İSTEYEN SİZSİNİZ. KONUŞMA, KONUŞMA! VERİM Mİ Bİ TANE?..
Vacip + Derya

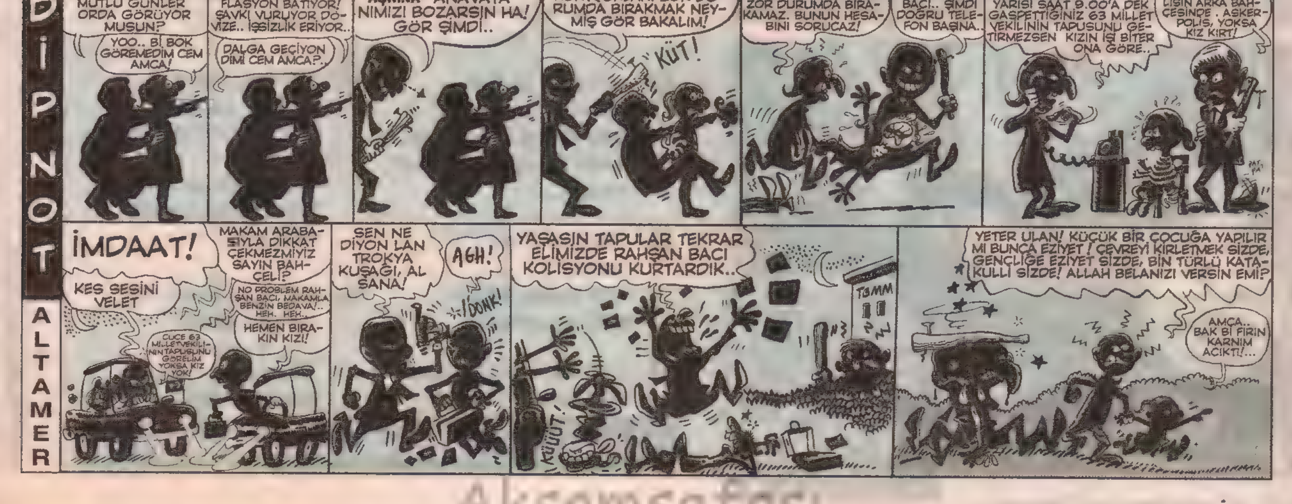
DİPNOT
ALTAMER
BAK ŞEVGİLİ ÇOCUĞUM İŞTE GELECEK MUTLU GÜNLER ORDA GÖRÜYOR MUSUN?
YOO.. Bİ BOK GÖREMEDİM CEM AMCA!
FESÜPANALLAH NASIL GÖRMEZSİN, BAK ENFLASYON BATIYOR! ŞAVKI VURUYOR DÖVİZE.. İŞSİZLİK ERİYOR..
DALGA GEÇİYON DIMI CEM AMCA?.
HEH.. HEH.. "ERGENEKON AŞKINA" ANAVATANIMIZI BOZARSIN HA! GÖR ŞİMDİ..
63 KİŞİYİ AYARTIP BİZİM KURTÇUKLARI ZOR DURUMDA BIRAKMAK NEYMİŞ GÖR BAKALIM!
KÜT!
BENİM ÇELİK KORSELİ KAHRAMANIMI KİMSE ZOR DURUMDA BIRAKAMAZ. BUNUN HESABINI SORUCAZ!
ELİNE SAĞLIK RAHŞAN BACI.. ŞİMDİ DOĞRU TELEFON BAŞINA..
ALO, CEM BEY, KÜÇÜK KIZ ELİMİZDE REHİN.. BU GECE YARISI SAAT 9.00'A DEK GASPETTİĞİNİZ 63 MİLLETVEKİLİNİN TAPUSUNU GETİRMEZSEN KIZIN İŞİ BİTER ONA GÖRE..
SAAT TAM 9.00'DA MECLİSİN ARKA BAHÇESİNDE. ASKER-POLİS, YOKSA KIZ KIRT!
PAT PAT
İMDAAT!
KES SESİNİ VELET
MAKAM ARABASIYLA DİKKAT ÇEKMEZMİYİZ SAYIN BAHÇELİ?
NO PROBLEM RAHŞAN BACI, MAKAMLA BENZİN BEDAVA!.. HEH. HEH..
CUCE 63 MİLLETVEKİLİNİN TAPUSUNU GÖRELİM YOKSA KIZ YOK!
HEMEN BIRAKIN KIZI!
SEN NE DİYON LAN TROKYA KUŞAĞI, AL SANA!
AGH!
DONK!
YAŞASIN TAPULAR TEKRAR ELİMİZDE RAHŞAN BACI KOLİSYONU KURTARDIK..
KÜÜÜT!
TBMM
YETER ULAN! KÜÇÜK BİR ÇOCUĞA YAPILIR MI BUNCA EZİYET! ÇEVREYİ KİRLETMEK SİZDE, GENÇLİĞE EZİYET SİZDE, BİN TÜRLÜ KATAKULLİ SİZDE! ALLAH BELANIZI VERSİN EMİ?
AMCA.. BAK Bİ FIRIN KARNIM ACIKTI!...

Aksamsefasi

Seydişehir: 22 dergi gitmiş 18 iade olmuş, ya sergilenmedi ya da tezgah altında kaldı bir yanlışlık vardır diyip biz kendimizi teselli ettik teselli sırası sizde yaaani!

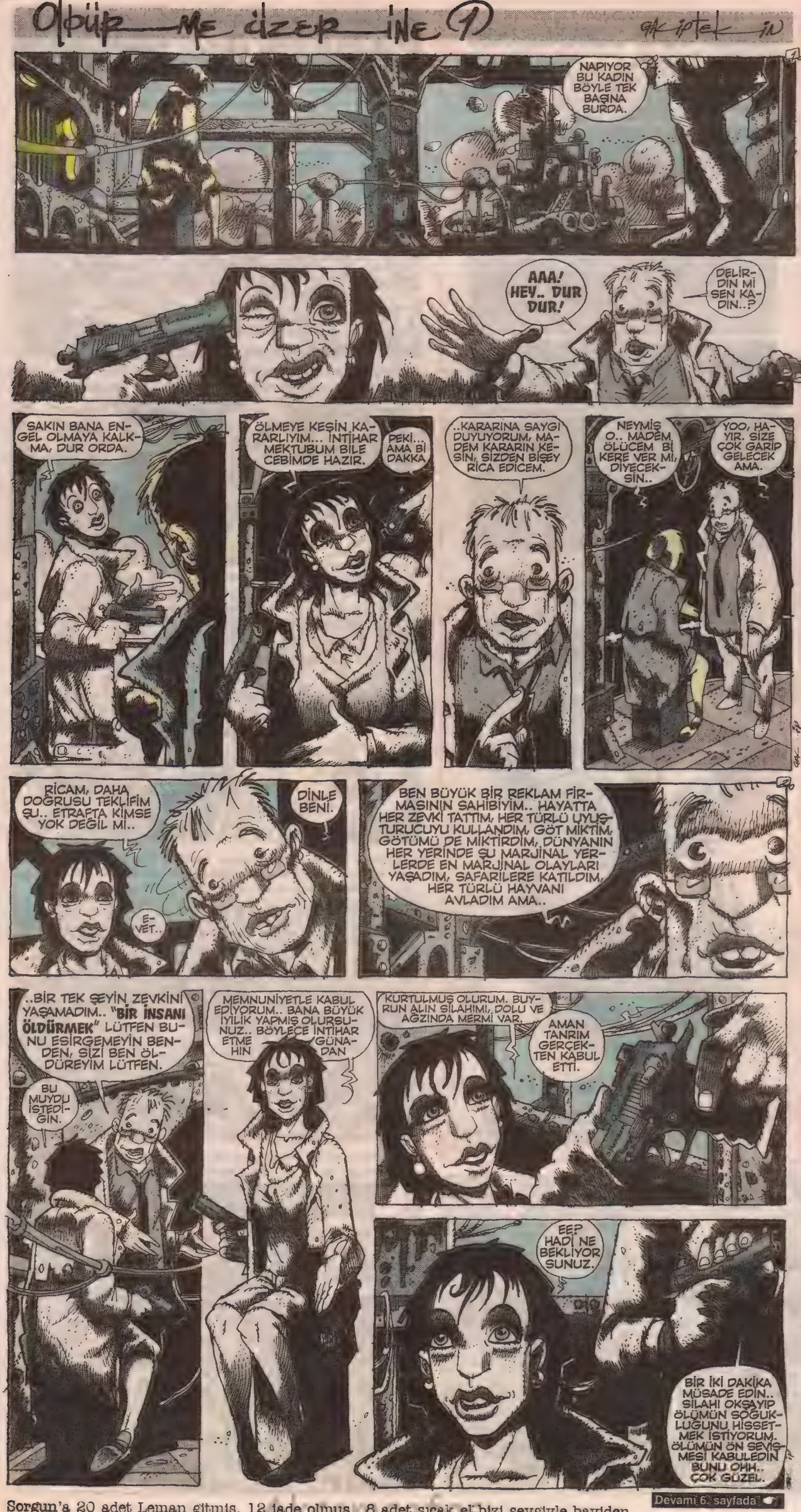
Ölbür me üzer ine 1
gk iptek in
NAPIYOR BU KADIN BÖYLE TEK BAŞINA BURDA.
AAA! HEY.. DUR DUR!
DELİRDİN Mİ SEN KADIN..?
SAKIN BANA ENGEL OLMAYA KALKMA, DUR ORDA.
ÖLMEYE KEŞİN KARARLIYIM... İNTİHAR MEKTUBUM BİLE CEBİMDE HAZIR.
PEKİ... AMA Bİ DAKKA
..KARARINA SAYGI DUYUYORUM, MADEM KARARIN KESİN, SİZDEN BİŞEY RİCA EDİCEM.
NEYMİŞ O.. MADEM ÖLÜCEM Bİ KERE VER MI, DİYECEKSİN..
YOO, HAYIR. SİZE ÇOK GARİP GELECEK AMA.
RİCAM, DAHA DOĞRUSU TEKLİFİM ŞU.. ETRAFTA KİMSE YOK DEĞİL Mİ..
DİNLE BENİ.
E-VET..
BEN BÜYÜK BİR REKLAM FİRMASININ SAHİBİYİM.. HAYATTA HER ZEVKİ TATTIM, HER TÜRLÜ UYUŞTURUCUYU KULLANDIM, GÖT MİKTİM, GÖTÜMÜ DE MİKTİRDİM, DÜNYANIN HER YERİNDE ŞU MARJİNAL YERLERDE EN MARJİNAL OLAYLARI YAŞADIM, SAFARİLERE KATILDIM, HER TÜRLÜ HAYVANI AVLADIM AMA..
..BİR TEK ŞEYİN ZEVKİNİ YAŞAMADIM.. "BİR İNSANI ÖLDÜRMEK" LÜTFEN BUNU ESİRGEMEYİN BENDEN, SİZİ BEN ÖLDÜREYİM LÜTFEN.
BU MUYDU İSTEDİĞİN.
MEMNUNİYETLE KABUL EDİYORUM.. BANA BÜYÜK İYİLİK YAPMIŞ OLURSUNUZ.. BÖYLECE İNTİHAR ETME GÜNAHINDAN
KURTULMUŞ OLURUM. BUYRUN ALIN SİLAHIMI, DOLU VE AĞZINDA MERMİ VAR.
AMAN TANRIM GERÇEKTEN KABUL ETTİ.
EE? HADİ NE BEKLİYORSUNUZ.
BİR İKİ DAKİKA MÜSADE EDİN.. SİLAHI OKŞAYIP ÖLÜMÜN SOĞUKLUĞUNU HİSSETMEK İSTİYORUM. ÖLÜMÜN ÖN SEVİŞMESİ KABULEDİN BUNU OHH.. ÇOK GÜZEL.

Devamı 6. sayfada

Sorgun'a 20 adet Leman gitmiş, 12 iade olmuş.. 8 adet sıcak el bizi sevgiyle bayiden alıp evine götürmüş. Ahh o güzel elleriniz, öpülesi elleriniz..

Açık Büfe

met üst
kazanova kazanımları

bir kadını anlarsan
yanarsın!

**iki kadını birden
seversen,
ömrünü kısaltırsın!**

aşka inanırsan,
hicret edersin!

**bir kadına bağırırsan,
manşet olursun!**

'gidici kadınlar'ı seversen,
'seni gidi seni' olursun!

**bir kadını çok
düşünürsen,
ya filozof ya kaatil
olursun!**

'bir kadın yarattım' dersen,
övüncünü yalarsın!

**değmeyen kadınları
seversen,
aşkınla dövülürsün!**

kadınlardan nefret edersen,
nefesin kokar!

**bir kadında bitersen,
diğerlerine suç kalırsın!**

kadınlar her şeyi yaşar,
işlerine geleni anlatırlar!

**kadınlar dramaturji yapar,
erkekler belgesel çeker!**

kadınlar çiçektir,
erkekler çiçmeyek!

**kadınlar teoridir,
erkekler pratik!**

aşklar hiç bitmez,
kadınlarla dolaşır!

**her kadın seçmeli
bir başka ömürdür,
her erkek mecburi
hizmet!**

kadınlar şanstır,
erkegler cıvalı zar!

**kadınlar istedikleri
zaman orgazm olur,
erkegler her zaman!**

bir kadınla dost kalırsan,
hakkında dedikodu çıkar!

**on beş kadın yuvarlar,
bir kadın toparlar!**

bir kadına kavuşursan,
çöl ve dağ mahzun kalır!

**ölümden korkarsan,
çok kadınla sevişirsin!**

sevişirken konuşmazsan,
mutsuz sanırlar!

**bir kadına mektup
yazarsan!
türkçe'ye iyi gelir!**

İki Resim Arasındaki 7 Fark

100 lira & 100 dolar

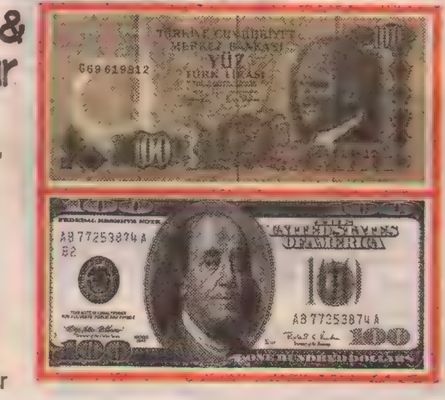
TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI
YÜZ TÜRK LİRASI
G69 619812
100
FEDERAL RESERVE NOTE
THE UNITED STATES OF AMERICA
AB 77253874 A
ONE HUNDRED DOLLARS

① 100 lira zamandışı, sürreal... **100 dolar, aşırı normal...**

② 100 lira, merhamet hissi verip sakinleştirir gibi... **100 dolar, güdüleri kışkırtıp gerçeği hatırlatır gibi...**

③ 100 lira, Ali Rıza Binboğa, biz biliriz... **100 dolar, Madonna, nasıl bilmicen global dozda...**

④ 100 lira, 'hatıra para'dır... **100 dolar, hatıra matıra sevmez...**

⑤ 100 lira, Çemberlitaş sükuneti... **100 dolar, Osmanbey kesmekeşi...**

⑥ 100 lira, sabah sisinde gardaki büfeden alınan siyasi gazete... **100 dolar, petrole tutsaklığın teselli belgesi...**

⑦ 100 lira, devlet soy gunculuğunu çağrıştırıyor... **100 dolar, özel haydutluğu...**

VEDAT ÖZDEMİROĞLU vo@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

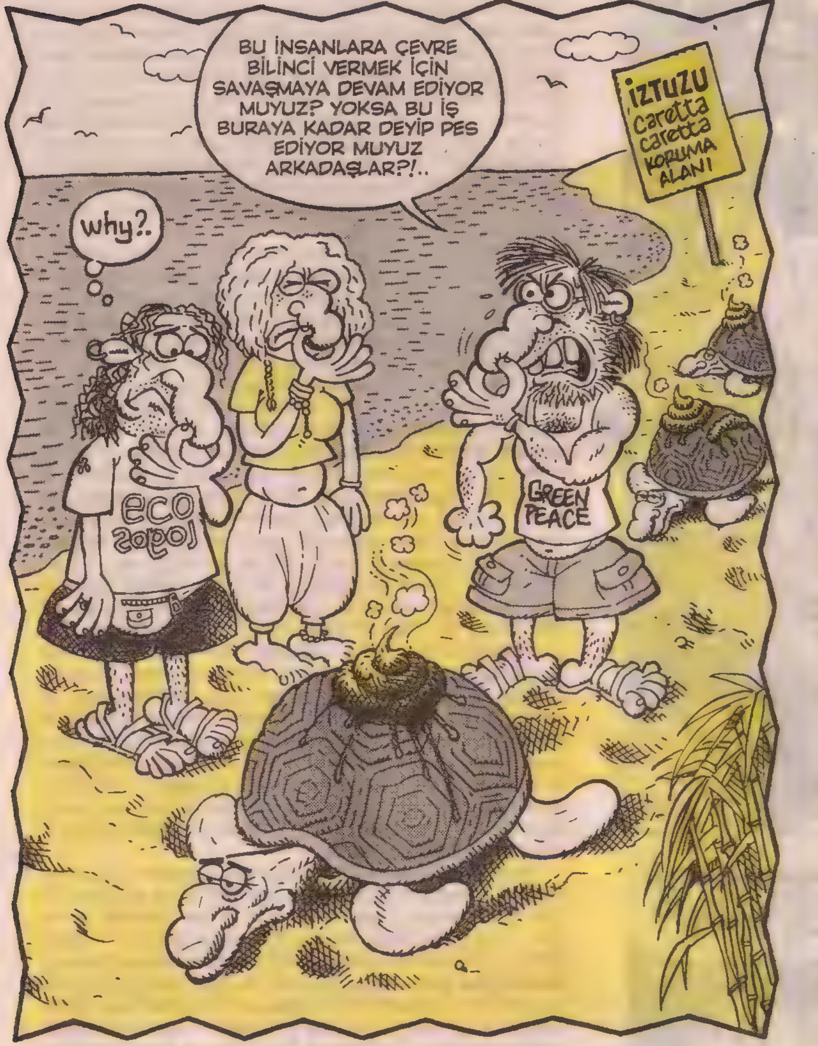
BU İNSANLARA ÇEVRE BİLİNCİ VERMEK İÇİN SAVAŞMAYA DEVAM EDİYOR MUYUZ? YOKSA BU İŞ BURAYA KADAR DEYİP PES EDİYOR MUYUZ ARKADAŞLAR?!..
IZTUZU Caretta caretta KORUMA ALANI
why?.
eco logos
GREEN PEACE

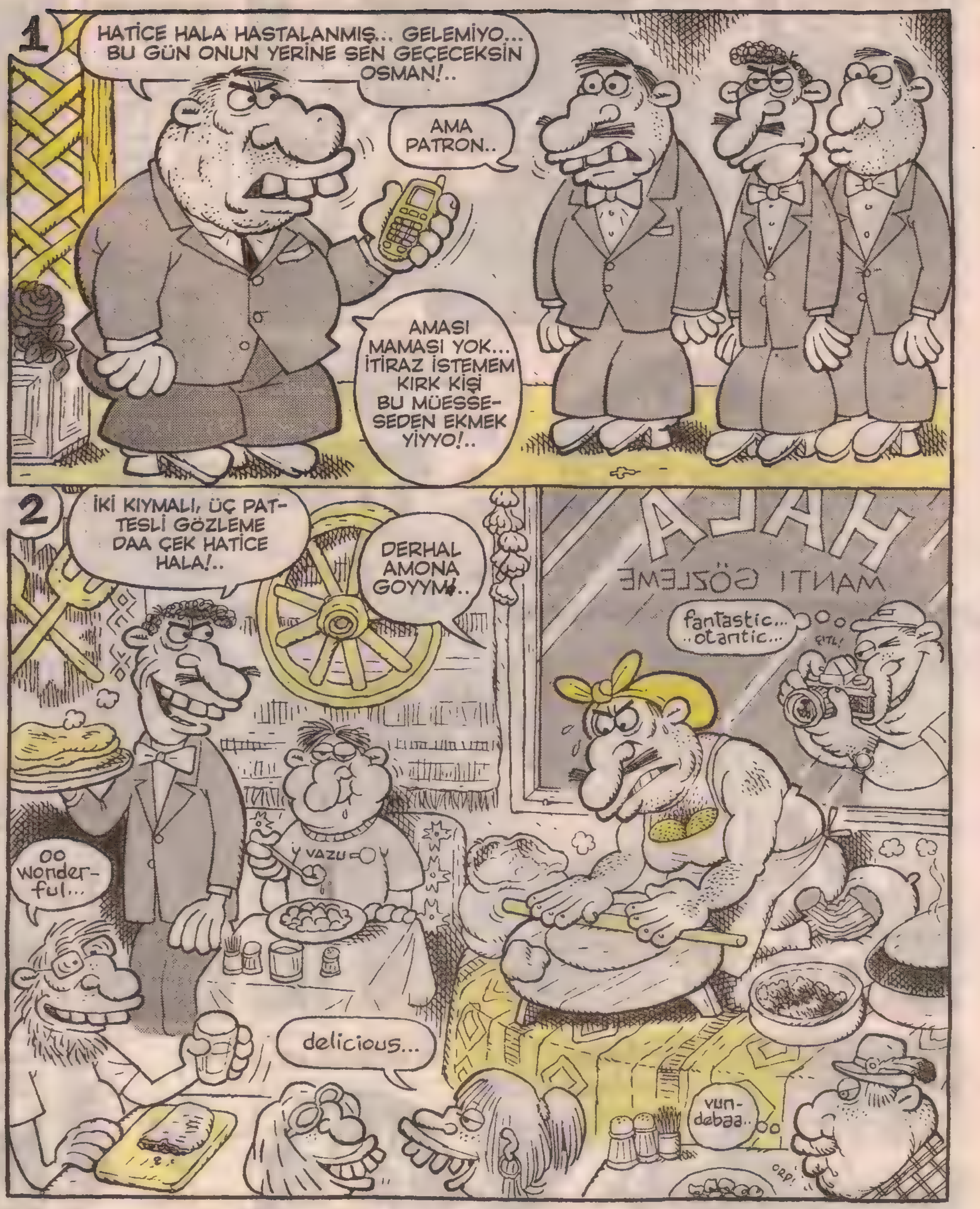
1
HATİCE HALA HASTALANMIŞ... GELEMİYO... BU GÜN ONUN YERİNE SEN GEÇECEKSİN OSMAN!..
AMA PATRON..
AMASI MAMASI YOK... İTİRAZ İSTEMEM KIRK KİŞİ BU MÜESSESEDEN EKMEK YİYYO!..
2
İKİ KIYMALI, ÜÇ PATTESLİ GÖZLEME DAA ÇEK HATİCE HALA!..
DERHAL AMONA GOYYM!..
HALA MANTI GÖZLEME
fantastic... otantic...
oo wonder-ful...
VAZU
delicious...
vun-debaa...

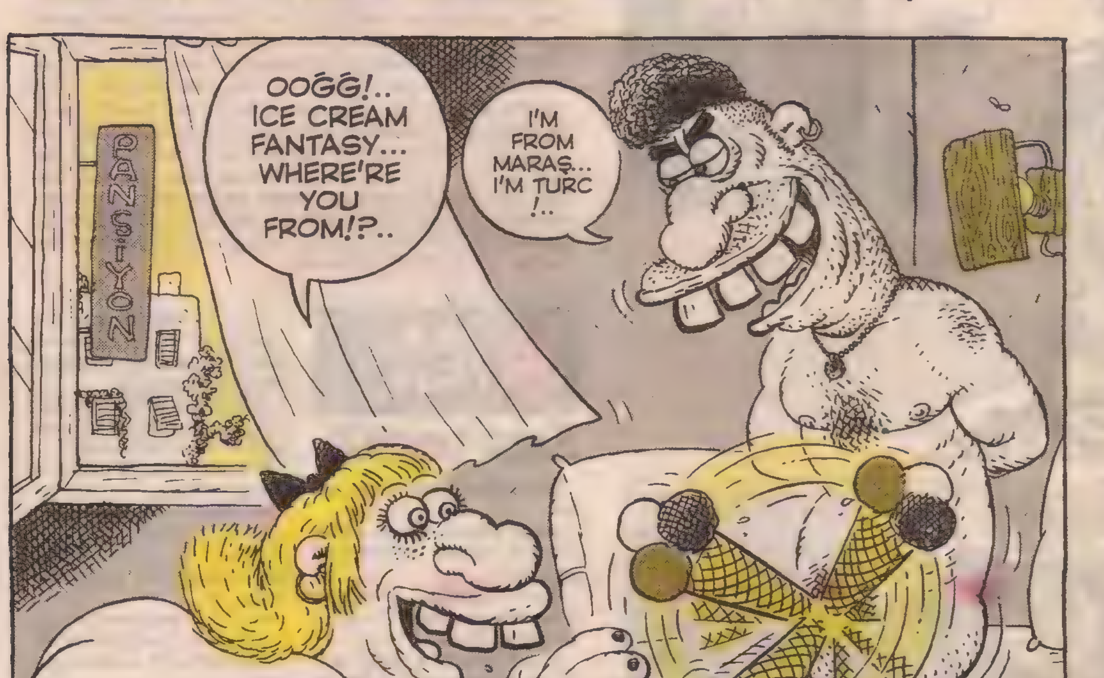
OOĞĞ!.. ICE CREAM FANTASY... WHERE'RE YOU FROM!?..
I'M FROM MARAŞ... I'M TURC!..
PANSİYON

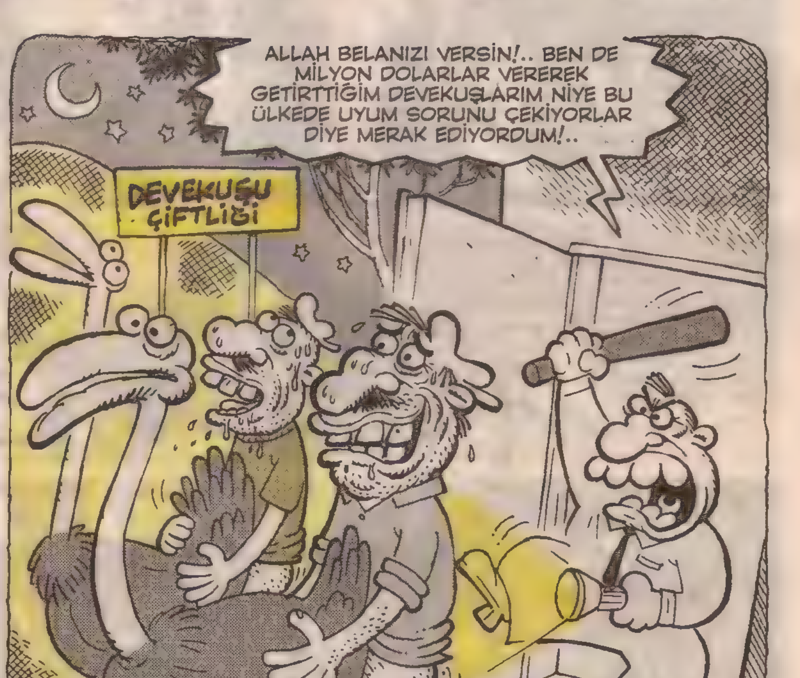
ALLAH BELANIZI VERSİN!.. BEN DE MİLYON DOLARLAR VEREREK GETİRTTİĞİM DEVEKUŞLARIM NİYE BU ÜLKEDE UYUM SORUNU ÇEKİYORLAR DİYE MERAK EDİYORDUM!..
DEVEKUŞU ÇİFTLİĞİ
DUP DUP DUP
AH PATRÖNN!..

karatan@leman.com.tr

Nizip.. 80 dergi gitmiş 33 satılmış.. Tabi bu iade şunu gösteriyor ki, 33 Lemancı Nizip'in geleceği, güneşi, aydınlığı.. Çünkü mizah kapalı, totaliter muhafazakar ve karanlık bedenlerde yeşermeyen bir çiçektir.

4. Sayfadan Devam

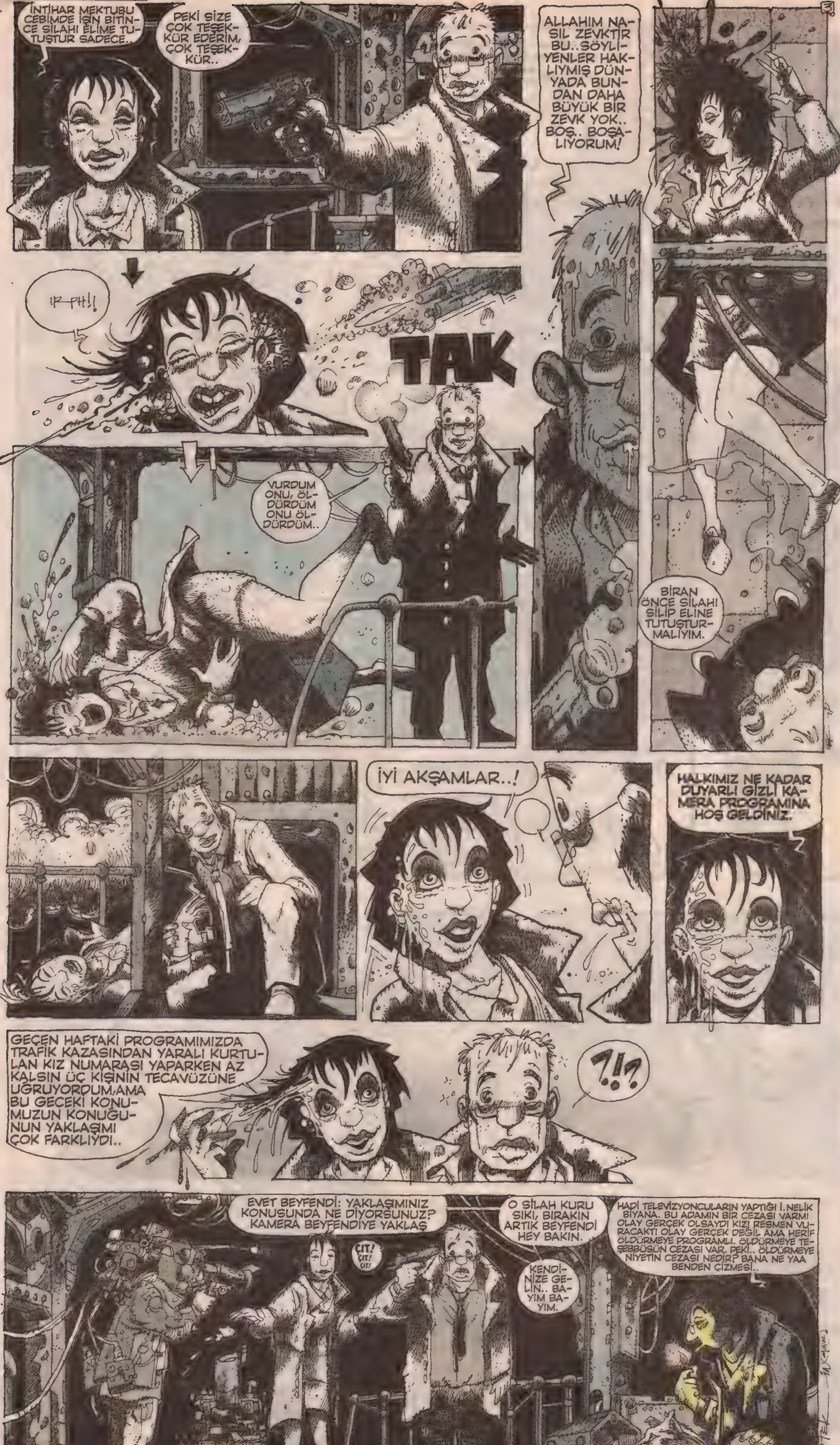

İNTİHAR MEKTUBU CEBİMDE IŞIN BİTİNCE SİLAHI ELİME TUTUŞTUR SADECE..
PEKİ SİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM, ÇOK TEŞEKKÜR..
ALLAHIM NASIL ZEVKTİR BU..SÖYLİYENLER HAKLIYMIŞ DÜNYADA BUNDAN DAHA BÜYÜK BİR ZEVK YOK.. BOŞ.. BOŞALIYORUM!
3
IR—PH!!
TAK
VURDUM ONU, ÖLDÜRDÜM ONU ÖLDÜRDÜM..
BİRAN ÖNCE SİLAHI SİLİP ELİNE TUTUŞTURMALIYIM.
İYİ AKŞAMLAR..!
HALKIMIZ NE KADAR DUYARLI GİZLİ KAMERA PROGRAMINA HOŞ GELDİNİZ.
GEÇEN HAFTAKİ PROGRAMIMIZDA TRAFİK KAZASINDAN YARALI KURTULAN KIZ NUMARASI YAPARKEN AZ KALSIN ÜÇ KİŞİNİN TECAVÜZÜNE UĞRUYORDUM,AMA BU GECEKİ KONUMUZUN KONUĞUNUN YAKLAŞIMI ÇOK FARKLIYDI..
?!?
EVET BEYFENDİ: YAKLAŞIMINIZ KONUSUNDA NE DİYORSUNUZ? KAMERA BEYFENDİYE YAKLAŞ
ÇIT! ÇIT! ÇIT!
O SİLAH KURU SIKI, BIRAKIN ARTIK BEYFENDİ HEY BAKIN.
KENDİNİZE GELİN.. BAYIM BAYIM.
HADİ TELEVİZYONCULARIN YAPTIĞI İ.NELİK BİYANA. BU ADAMIN BİR CEZASI VARMI OLAY GERÇEK OLSAYDI KIZI RESMEN VURACAKTI OLAY GERÇEK DEĞİL AMA HERİF ÖLDÜRMEYE PROGRAMLI. ÖLDÜRMEYE TEŞEBBÜSÜN CEZASI VAR. PEKİ.. ÖLDÜRMEYE NİYETİN CEZASI NEDİR? BANA NE YAA BENDEN ÇİZMESİ..

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Bi saa dön, bi sola.. Kenara kay, duvara yaslan.. Ayaklarımı havaya diktim, öyle uzandım bi ara!. Baktım olcak gibi diil, üşenmeyip kalktım. Gidip içerden vantilatörü getirdim.. Fişini prize takıp, vücudumun kapladığı açıyı hesaplayarak koydum yere, tekrar uzandım yatağa!. Çatı katının derdi bu işte; kışın g.tün donuyo, yazın pişiyosun!. İyi ki zamanında taksitle şu vantilatörü almışım.. Gerçi, çok bi işe de yaramıyo. İçerde ne varsa aynısını, sıcak havayı bana geri üflüyo lavuk!. Olsun, bi hava hareketi meydana gelsin de, yaşadımı hissedeyim! Pelte gibi serildim yoksa... Ama bu sefer de, Vuuv! sesine kıllandım!. Hmm, bakıyım. Tabi vuuv! yapar; iki'de duruyo ayarı. Yataktan yılan gibi uzandım düğmesine, çevirip bir'e getirdim!.. Kafası yavaşça dönerek, önce yüzümü, sonra sırtımı, ve en son ayaklarımı birazcık serinletiyor, sonra aynı işlemi tersinden yineliyordu.. Fakat yüzümü filan geçerek diğer bölgeye giderken, hemen geri dönmesini, öbür tarafları da bi an önce serinletmesini beklemek, canımı sıktı.. Bi süre sonra vücudumu parça parça hissetmeye başladım!. Acaba en çok neremin serinlemesini isterim?. Yani, uykuya dalmak için ihtiyaç duyulan temiz hava, özellikle hangi kısma üflenmeli!. Yüzüm diye düşündüm önce. Çünküm beynim filan ordaydı; orası serinlerse rahatlayabilir, hattâ güzel bi rüyâ bile görebilirdim.. Yine de duygusal yaklaşımlardı hepsi; uykum kaçmıştı ve saçmalıyodum.. Kan dolaşımı, sinir sistemi filan, bi sürü şeyle ilgili bi durum bu; öyle sadece kulak memesi, ayak topuu serinlerse yeter mi insana..

Bunları ve buna benzer şeyleri aklımdan geçirirken, vuuv! sesine yine sinirlenmeye başladım. Çünkü bişey düşünürken, etrafımda herhangi bi ses olmasından haz etmiyorum. Uyumaya çalışıyoz ayrıca burda!. Sadece vuv! olsa neyse; arasıra Gacırt! felan da yaptı hem.. Boynu en sona kıvrıldıında, aniden ters yöne dönünce oluyo bu. Motorda ve o kısımdaki çarklarda bi sorun olmalı. Ya da normal bi 'gacırt', ben abartıyorum.. Sonra, buna kafayı taktım.. Yani, bi tarafa gidişini tamamlıyo ya; işte tam geri dönecekken, bi an bile olsa orada duruyo mu acaba! Gidiş gelişler arasında bi duraklamadan, hareketin olmadıı bi zamandan söz edilebilir mi?. İzlemeye başladım.. Önce duruyo gibi geldi.. Fakat bu mesafeden, ve yetersiz algılarımla bunu bilebilmem zor.. O garip fizik teorilerini andırıyor: "Duvara filan fırlatılan bi taş, hiç bir zaman oraya çarpmaz." Çünkü taş, çarpacağı yerle arasındaki mesafenin yarısını tamamladığında, sonra geri kalan uzaklıın yarısını gider, sonra öbür yarıyı gider. Böylece o bölünme, biz görmesek de sonsuza dek devam edeceğinden, taş hiç bi zaman oraya çarpmazmış.. Üçkâadın, ilk cümlede olduunu düşünüyorum. Evet, taş önce, mesafenin yarısını katedebilir; ama çarpacağı yerle arasındaki yol diil, 'düşeceği' kısımla arasındaki yol olmalıdır bu. Arada bir duvar bulunsa bile, taşın bir ömrü, yani menzili vardır: 'Doğum' fırlatma anı, düşüş 'ölüm', duvar ise sadece bir engel olmaktadır.. Buna benzer bişeyi de ben uydurmuştum bi dönem.. Elimi, bileğimden aşağı sarkıtıp, havada ileri geri hızla sallarken; bi süre sonra gittikçe ağırlaştını hissettim, ve bir bilim adamı tavrıyla şuna karar verdim: O kısa mesafedeki süratli salınımda, ışık hızından bile hızlı hareket ediyodu elim! Böylece, elimin her farklı pozisyondaki, -farklı zaman ve mekandaki- halini başka bir el olarak algılıyor, ve bütün eller'imin toplam ağırlığına ulaşıyodum.. Bunu bi tek kişiye annattığımda, "bırak şindi onu da, sigara ver bi tane!" dedi. İyice tartışamadık üzerinde...

Uzanarak vantilatörü kapattım, dönüp duvara yaslandım.. Tek derdi sıcak olsun insanın; çünkü daa ne gıcık meseleler var. Ve işte hepsini yatıştıracak şey, kapıda. Uyku, geliyor gibi!. O aanı kelimelerle annatamam.. Gerçi, bazen yılışıyorum, "gel diyorum, gel hadi uyku!" O zaman gelmiyo. Sen hiç farkında değilken geliyo. Acayip seviniyorum! Ama böylesi de tehlikeli. Bi kere, uykum geldi diye, sevinçle, coşkuyla ayağa kalkmış, gidip içerde dolanarak bunu kutlamıştım. Sonra tekrar kaçtı haliyle.. Sakin olmalı oysa ki insan. Geldiyse geldi canım!. Umursamıycaksın hiç, arkanı dönüp yatcan.. Tabi gelmenin de bi ölçüsü var. Ne kadar geldi meselâ?. İlk geldii zaman, pek güçlü olmaz.. İyice bastırdıı, bütün sıkıntılarını teslim aldıı dakikalar nefistir!. Bilmiyorum, böyle ballandıra ballandıra annatınca şimdi, uykunuzu da getirmek istemem hani.. Zaten, pek de imrenilecek bi uyku değildir benimkisi. Her uykuda olan bazı güzel tarafları var ama, çoğu zaman bi halta benzemez. İlk geldii anlar dışında, uyku bile denmez hattâ... Vücudumda kalan son güçle saate uzanıp, alarmı kurmaya çalıştım. Keşke daa önce yapsaydım şu işi!. Hmm? Yirmi iki dakka sonra dalsam, yedi sekiz onbeş, dokuz saat desem, beş, onaltı, kırkdört, üç... Güç belâ hesaplayıp, bıraktım kendimi yatağa.. Yarın erken kalkmalı.. Zonk! diye kalkıcam aniden!. Kendime söz verdim.. Bazen yapıyorum elbet, birdenbire fırlıyorum.. Ama, yirmibeş dakka düşündükten sonraki birdenbire'lik bu.. Sahte yani..

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Kara beyinli!

Batıda baştacı olanlar burada ayakaltı!

Örneğin Clinton Amerika'da değil de Türkiye'de doğsaydı cumhurbaşkanı yapılır mıydı?

Clinton Vietnam savaşına karşı çıkıp askere gitmeyi reddeden 68'li Amerikan gençlerinden biri.

Gençliğinde ülkesinin giriştiği savaşa, örneğin Kıbrıs Harekatı'na karşı çıkıp askere gitmeyi reddeden biri Türkiye'de cumhurbaşkanı, başbakan olabilir mi?

Bugün Avrupa ülkelerini yöneten ya da yönetmiş olanlar da Clinton'ın bir benzeri.

İngiltere'de Tony Blair, Almanya'da Schröder, Fransa'da Jospin, İtalya'da D'Alema ve diğerleri.

Hatta bunların içlerinden bazıları gençliklerinde gizli sol örgütlerin üyeleri.

Böylelerine Türkiye'de iktidar yolları mı görünür, yoksa mapusane yolları mı?

Ya da idam sehpasının yolları mı?

Nitekim sırf bugünkü düzene karşı fikirleri savundukları için Deniz Gezmiş gibi gençler asılmadı mı?

12 Mart'larda, 12 Eylül'lerde onbinlerce genç işkencehanelerde, hapishanelerde ölüme yatırılmadı mı?

Bu ülkede delikanlılar mezara, elikanlılar iktidara!

Peki okuyan, sorgulayan pırıl pırıl beyinli bu gençleri düzene karşılar diye, aykırılar diye, farklı düşünüyorlar diye yok etmekle ülke geleceğini yok etmedi mi?

Ne yazık ki gençliklerinde soygun düzenine karşı çıkıp da sağ kalabilenler bugün ülkemizde ömürboyu siyasi yasaklı.

Bu gibiler bırakın cumhurbaşkanı, başbakan olmayı, muhtar da olamıyor.

Ama ülkesindeki rejime karşı çıktığı için yıllarca hapis yatan Mandela Güney Afrika'ya cumhurbaşkanı olabiliyor.

Pırıl pırıl beyinli gençleri asan, beyinsizleri ise iktidar yapan bizim ülkemizdekilerin beyni Afrikalıların derisi gibi kara!

Şimdiki liderlerin tümünden farklı, sıradışı, ismi değilse de beyni yeni bir lider çıkarmadıkça da bu ülkenin geleceği kara!

Kula: 80 Leman gitmiş, 26 adet satmış.. Az, az... Hayır aç gözlü değiliz.. 26 kardeş ile bir hayli hoşnutuz, ellerinden gözlerinden öperiz o ayrı!. Ama iade yüksek.. 80 Leman gönderiyorsak Kula'da satar diye güvenerek gönderiyoruz yani!

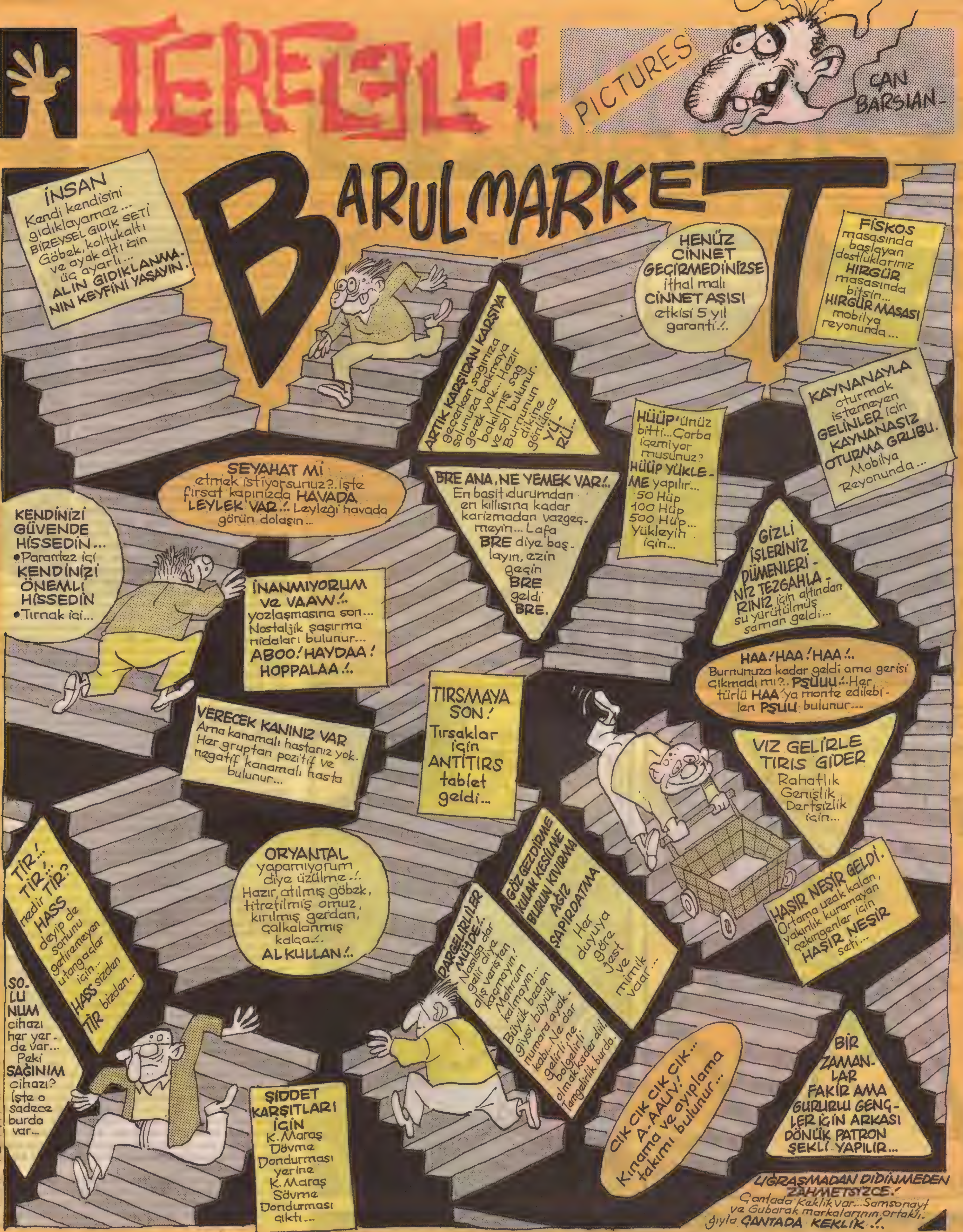
TERELELLİ PICTURES
ÇAN BARSLAN-
BARULMARKET
İNSAN Kendi kendisini gıdıklayamaz... BİREYSEL GIDIK SETİ Göbek, koltukaltı ve ayak altı için üç ayarlı... ALIN GIDIKLANMA-NIN KEYFİNİ YAŞAYIN.
ARTIK KARŞIDAN KARŞIYA geçerken sağınıza solunuza bakmaya gerek yok... Hazır bakılmış sağ ve sol bulunur. Burnunun dikine gönlünce YÜ-RÜ...
HENÜZ CİNNET GEÇİRMEDİNİZSE ithal malı CİNNET AŞISI etkisi 5 yıl garanti!..
FİSKOS masasında başlayan dostluklarınız HIRGÜR masasında bitsin... HIRGÜR MASASI mobilya reyonunda...
KAYNANAYLA oturmak istemeyen GELİNLER için KAYNANASIZ OTURMA GRUBU. Mobilya Reyonunda...
HÜÜP'ünüz bitti... Çorba içemiyor musunuz? HÜÜP YÜKLE-ME yapılır... 50 Hüp 100 Hüp 500 Hüp... Yükleyin için...
SEYAHAT Mİ etmek istiyorsunuz?.. İşte fırsat kapınızda HAVADA LEYLEK VAR!.. Leyleği havada görün dolaşın...
BRE ANA, NE YEMEK VAR!.. En basit durumdan en kıllısına kadar karizmadan vazgeç-meyin... Lafa BRE diye baş-layın, ezin geçin BRE geldi BRE.
GİZLİ İŞLERİNİZ DÜMENLERİ-NİZ TEZGAHLA-RINIZ için altından su yürütülmüş saman geldi...
KENDİNİZİ GÜVENDE HİSSEDİN... •Parantez içi KENDİNİZİ ÖNEMLİ HİSSEDİN •Tırnak içi...
İNANMIYORUM ve VAAW!.. yozlaşmasına son... Nostaljik şaşırma nidaları bulunur... ABOO! HAYDAA! HOPPALAA!..
HAA! HAA! HAA!.. Burnunuza kadar geldi ama gerisi çıkmadı mı?.. PŞUUU!.. Her türlü HAA'ya monte edilebi-len PŞUU bulunur...
VERECEK KANINIZ VAR Ama kanamalı hastanız yok. Her gruptan pozitif ve negatif kanamalı hasta bulunur...
TIRSMAYA SON! Tırsaklar için ANTİTIRS tablet geldi...
VIZ GELİRLE TIRIS GİDER Rahatlık Genişlik Dertsizlik için...
TİR!.. TİR!.. nedir TİR? HASS deyip de sonunu getiremeyen utangaçlar için... HASS sizden TİR bizden...
ORYANTAL yapamıyorum diye üzülme!.. Hazır, atılmış göbek, titretilmiş omuz, kırılmış gerdan, çalkalanmış kalça!.. AL KULLAN!..
DARGELİRLİLER MÜJDE!.. Nasılsa dar gelir diye alış verişten kaçmayın! Mahrum kalmayın... Büyük beden giysi, büyük numara ayak-kabı... Ne dar gelirli ne bolgelirli olmak kadar diil. Tamgelirlik burda.
GÖZ GEZDİRME KULAK KESİLME BURUN KIVIRMA AĞIZ SAPIRDATMA Her duyuya göre jest ve mimik vaar...
HASIR NEŞİR GELDİ. Ortama uzak kalan, yakınlık kuramayan çekingenler için HASIR NEŞİR seti...
SO-LU NUM cihazı her yer-de var... Peki SAĞINIM cihazı? İşte o sadece burda var...
ŞİDDET KARŞITLARI İÇİN K. Maraş Dövme Dondurması yerine K. Maraş Sövme Dondurması çıktı...
CIK CIK CIK CIK... A-AALIV! Kınama ve ayıplama takımı bulunur...
BİR ZAMAN-LAR FAKİR AMA GURURLU GENÇ-LER İÇİN ARKASI DÖNÜK PATRON ŞEKLİ YAPILIR...
UĞRAŞMADAN DİDİNMEDEN ZAHMETSİZCE! Çantada keklik var... Samsonayt ve Gubarak markalarının ortaklı-ğıyla ÇANTADA KEKLİK!.

canbarslan@superonline.com

Karabük: 190 dergi gitmiş ,84 iade olmuş, hiç de fena değil.. Bu kadar okur yazarlık oranı ile belli ki Karabük'ün gelecekte ismi Aydınbük olarak çevrilecek.. Lemansever kardeşleriniz, inanın sizlerle kucaklaşmak bütün yorgunluklarımıza değiyor.

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

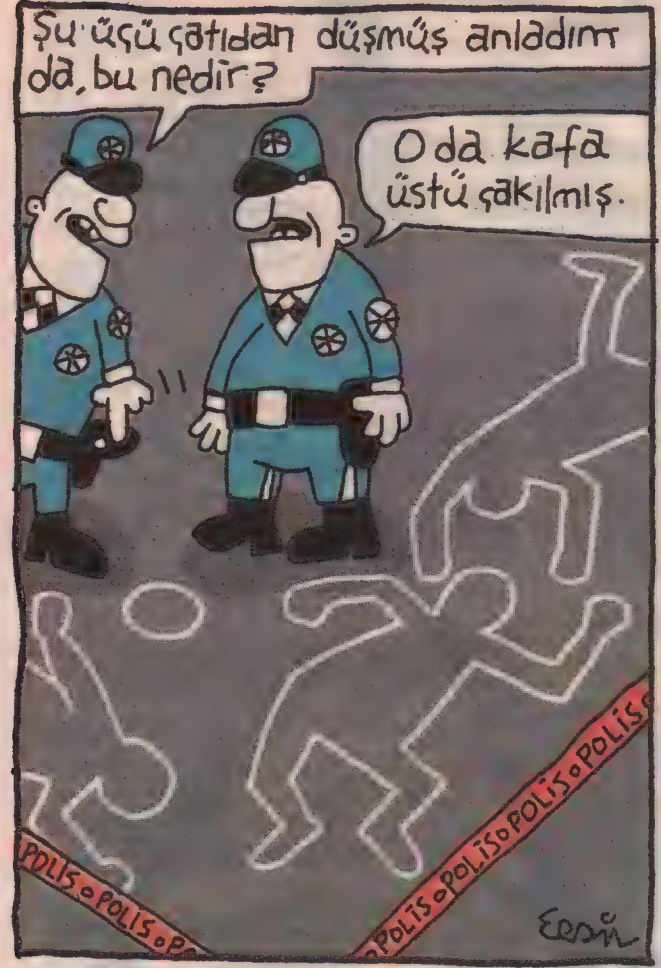
Şu üçü çatıdan düşmüş anladım da, bu nedir?
O da kafa üstü çakılmış.
POLIS o POLIS o POLIS
Ersin

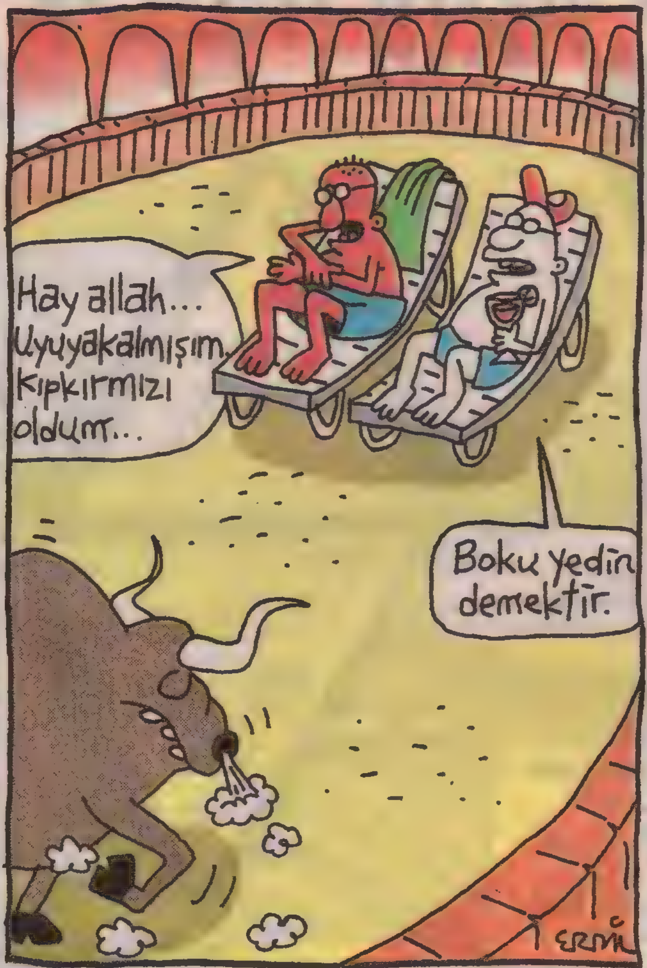
Hay allah... Uyuyakalmışım, kıpkırmızı oldum...
Boku yedin demektir.
ERDİL

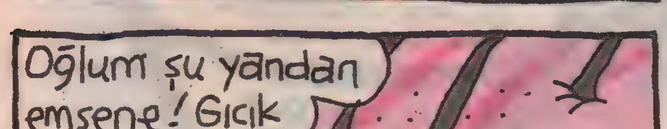
Oğlum şu yandan emsene! Gıcık mısın?
Aynen öyleyim.
ERDİL

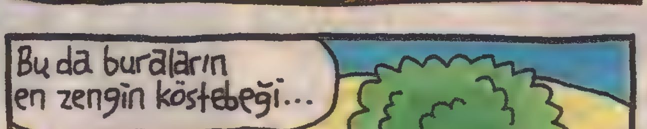
Bu da buraların en zengin köstebeği...
ERDİL

erdil yaşaroğlu

BAŞKALARININ ONA DOKUNAMAYACAĞI ODASINA GİDİYOR...

Sınav sonuçlarını öğrendiği günden beri tek bir isteği varmış:**Görünmez olmak...**

Sınavı kaybettiğini anladığı an odasına kapanmış ve oradan hiç çıkmak istememiş. Evde adı konmamış, ama dayanılması güç bir gerginlik havası varmış...Ailesi ona bu gerginliği hissettirmemeye çalıştıkça o bu gerginliğin altında daha çok eziliyormuş...Zaten en çok yakındığı şey evdeki yaşanan her türlü sıkıntının, sorunun hiç hesaplaşmadan geçiştirilmesi, yok sayılmasıymış; çoğu kez akıllarından neler geçtiğini anlayamazmış:**Bizim evde hep yüzeysel bir huzur vardır, ama biliyorum ki o huzur görüntüsünün altında çok derin öfkeler, kırgınlıklar, endişeler saklıdır...Bugünlerde bunu daha çok hissediyorum...Fırtına öncesi sessizliği var..**

Karşımda hayatının ilk büyük sınavını kaybetmiş I8 yaşında bir genç kız oturuyor...Gözlerinin ışığı solmuş, ama dünyayı anlama merakı hiç bitmemiş. Belli ki benliği çok yara almış, ama belli etmeme çalışıyor.Günlerdir kendisiyle büyük sorgulamalara girmiş olmanın yorgunluğu okunuyor yüzünde...Çözülmemesi gerekiyor.Bunu iyi anlamış.Eğer çözülürse kendisini toparlaması çok güç olacak...Hiç I8 yaşında bir insanın gözleri değil onun gözleri. Sanki çok uzun yaşamış, çok acılar çekmiş, çok şeyi fark etmiş olmanın bilgeliği var onlarda.

Düşüncelerimi okumuş gibi, aramızda çok sık oluşan suskunluğu o bozuyor birden: **Büyüklerimiz bizi birçok durumda çocuk yerine koyuyor, ama yeri geldiğinde bizden yerine getirilmesi çok ağır şeyler bekliyorlar. Karar versinler artık, biz çocuk muyuz, yoksa birer yetişkin mi...Eve biraz geç kaldık mı çocuk, bunca adaletsiz bir sınava sokulurken bizden çok şey beklenilen bir yetişkin...Bu çarpık eğitim sistemini biz mi yarattık...Üç saatlik bir sınavda insanların geleceği belirlenebilir mi...Kazansam ne olacaktı, sorunlarım bitecek miydi...Bizi hep kazanmaya şartladılar.Bir yıldır kazanırsam bu baskılardan kurtulacağım, başka bir yerde yaşayacağım, yeni arkadaşlarım olacak, diye umut ettim...Elimden olmadan kendimi kaptırdım bu hayallere...Kim bilir benim gibi kaç kişi var bu durumda olan...Bütün bu birikmiş sorunlar, artık nasıl çözüleceği bilinmeyen bu haksızlıkların sorumlusu biz miyiz...Büyükler kendi beceriksizliklerini bizim sırtımıza yüklüyorlar...Sırtımız bu sorunları taşımak yüzünden iki büklüm oldu...Nasıl yaşamamız gerektiğini, hayatın anlamını öğretmeye bir kez olsun niyetlenmediler, ama ne işe yaradığını bile bilmediğimiz bir sürü gerekli gereksiz bilgiyle doldurdular zihinlerimizi...Bu yüzden hiçbir şeye şaşıramaz, hayranlık duyamaz, hayatı göremez olduk...Bilgi...Bilgi...Bilgi...Artık içimizde başka şeye yer kalmadı...**

Nasıl yaşamamız gerektiğini, hayatın anlamını öğretmeye bir kez olsun niyetlenmediler, derken gözümün önüne **büyüklerimiz**, dedikleri geliyor.Acaba diyorum içimden, acaba onlar biliyor mu hayatın anlamını, nasıl yaşanması gerektiğini...Bu can alıcı konular üzerinde en son ne zaman kafa yordular...Hiç sanmıyorum kafa yorduklarına...Eğer yorsalardı çocukları bu denli genç bir yaşta sorunların altında bunca ezilir miydi...Eğer büyüklerimiz dedikleri bütün bu haksızlıkların , bu dağ gibi büyüyen sorunların önünde teslimiyet içinde olmasalardı çocuklar beyinlerine zorla tıkıştırılan bilgileri artık taşıyamayacak durumda olurlar mıydı...

Annesi liseyi bitirdikten sonra okuyamamış, çünkü babasına aşık olmuş ve eğitimini aşkına feda etmiş. Sonra ondan iki yaş büyük ağabeyi dünyaya gelince çocuğuna,evine, kocasına adamış hayatını. Ama kafasında hep üniversite okumak varmış...Ardından o doğmuş. Annesi istemiyormuş ikinci bir çocuğu, ama kocasına karşı koyamamış...Şimdi iki çocuklu ve hayallerini hep erteleye erteleye kırgın ve içe dönük bir kadın olmuş...

Annesinin aslında onu istemediğini nereden mi biliyormuş...Babasının bir başka kadına aşık olduğunu ve onunla gizli gizli yaşadığını öğrendiğinde geçirdiği bir sinir krizi sırasında ağzından kaçırmış bu acı gerçeği...Eğer onu doğurmasaymış şimdi üniversiteyi bitmiş, meslek sahibi olmuş ve ekonomik bağımsızlığını kazanmış biri olur ve bu ihaneti sineye çekmez, oğlunu alır çekip gidermiş bu evden...Annesi hayattaki bütün başarısızlığını onun varlığına bağladığını o öfke nöbetinde yüzüne haykırmış...Ama sonra bundan hiç söz etmemiş.Ve bunu söylediği için hep suçluluk duymuş kızına karşı. Hep kendini affettirmeye çalışmış...Ama yine de annesinin onu gerçekten sevdiğine inanmıyor. Çok yapaymış sevgisi.Hep bir görev gibi sevmiş kızını...Onun asıl sevdiği oğluymuş...Evde çocuklar paylaşılmış zaten.Anne oğlunu, baba kızını seviyormuş...

Babası bir 68'liymiş...Üniversitede okurken birçok olaya karışmış. **Deniz Gezmiş**'le bir okulun kantininde çay içmişliği bile varmış. Ama onun 68'liliği artık böylesi anılardan ibaret...Şimdi artık şirket sahibi, başarılı bir mühendis...Düzenle ilgili tek derdi kendi düzenini korumakmış...Babasının aşık olduğu kadınla gizlice telefon konuşması yapmasını içi acıyarak seyrediyormuş...Bir gün dayanamamış, babasının yüzüne:**Baba, bu acıyı çekme, git aşık olduğun kadına, bizi de düşünme, bu durum bize daha çok acı veriyor,** demiş... Ama babası, evli ve onun konumundaki bir çok adam gibi risk almaktan çok korkan biriymiş:**Annemi bırakamayacağını, ona minnet borçlu olduğunu söyledi bir keresinde bana...Ama bence mesele bu değil...Ne kadar acı çekse de o düzenini bozmak istemiyor...Hem bu minnet duygusunu da anlamış değilim. İnsanlar birbirine köle olmamalı. İstedikleri hayatları sürdürmeli...**

Ben, gerçekten bu insan I8 yaşında mı, diye düşünürken o günlerdir odasında kaldığı için solgunlaşan yüzünü uzaklardaki belirsiz bir noktaya çeviriyor.Gözleri mi doldu, yoksa bana mı öyle geliyor...Bence o hayatın bütün o ağır, o bunaltıcı çelişkilerini çok genç yaşta öğrenmiş...Artık onun sadece görünümü genç. Belki o bile değil. Uykusuz kalmaktan dolayı derinleşen ve

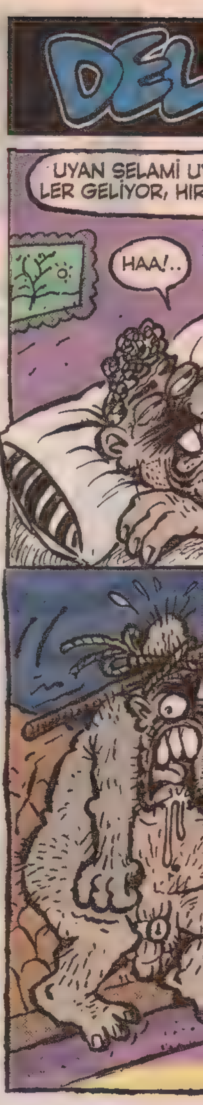

Muş: 125 dergi gitmiş 46 iade olmuş.. Orası Muş'tur yolu yokuştur giden Leman'ın yarısı geliyor acep bu ne iştir kardeşiim.. Haftaya 150 Leman gelecek hepsi bitecek ona göre..

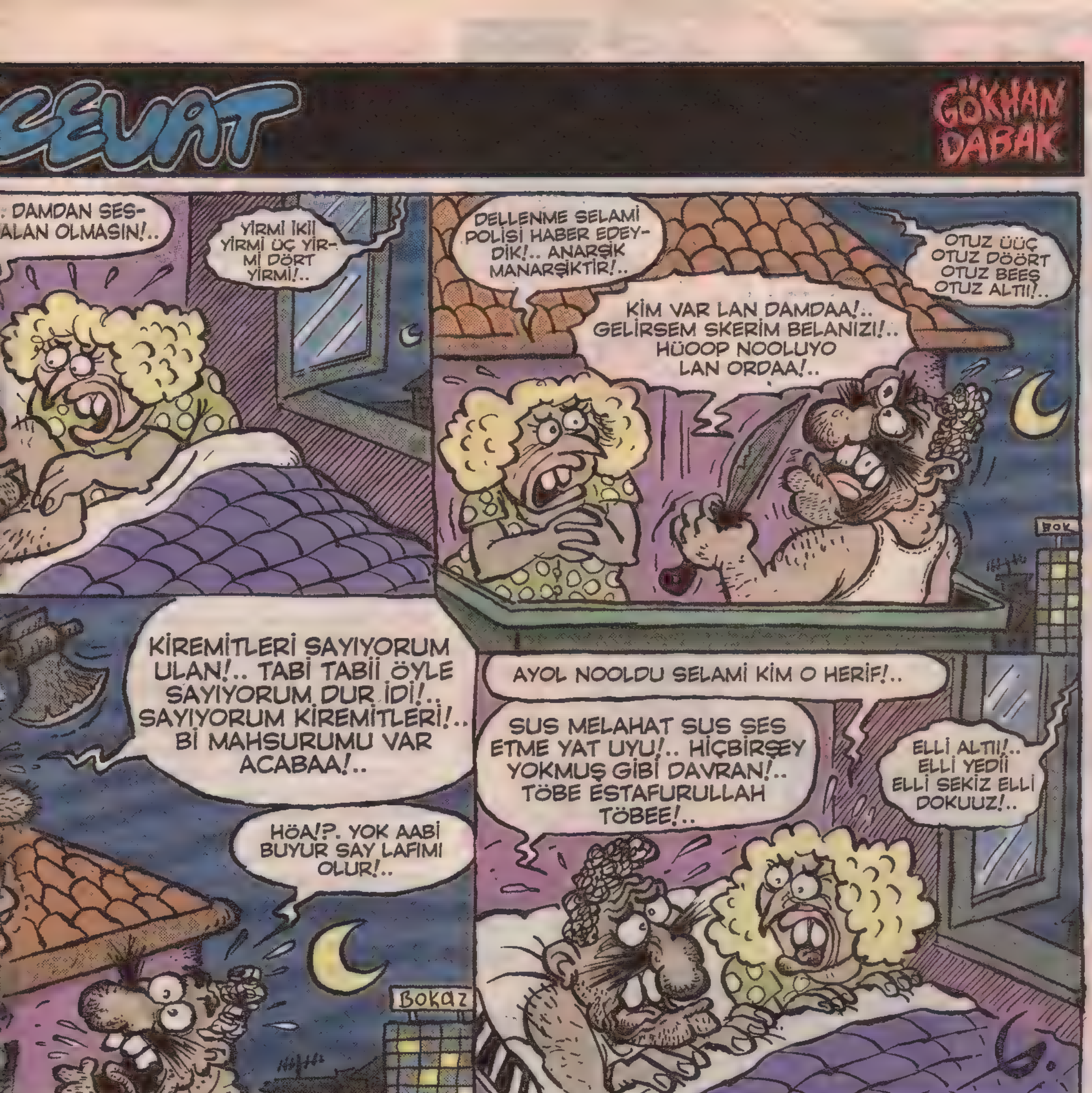
GÖKHAN DABAK
. DAMDAN SES- ALAN OLMASIN!..
YİRMİ İKİ! YİRMİ ÜÇ YİRMİ DÖRT YİRMİ!..
DELLENME SELAMİ POLİSİ HABER EDEYDİK!.. ANARŞİK MANARŞİKTİR!..
OTUZ ÜÜÇ OTUZ DÖÖRT OTUZ BEEŞ OTUZ ALTI!..
KİM VAR LAN DAMDAA!.. GELİRSEM SKERİM BELANIZI!.. HÜOOP NOOLUYO LAN ORDAA!..
BOK
KİREMİTLERİ SAYIYORUM ULAN!.. TABİ TABİİ ÖYLE SAYIYORUM DUR İDİ!.. SAYIYORUM KİREMİTLERİ!.. Bİ MAHSURUMU VAR ACABAA!..
HÖA!?. YOK AABİ BUYUR SAY LAFIMI OLUR!..
BOKAZ
AYOL NOOLDU SELAMİ KİM O HERİF!..
SUS MELAHAT SUS SES ETME YAT UYU!.. HİÇBİRŞEY YOKMUŞ GİBİ DAVRAN!.. TÖBE ESTAFURULLAH TÖBEE!..
ELLİ ALTI!.. ELLİ YEDİ! ELLİ SEKİZ ELLİ DOKUUZ!..

göz kapaklarına bakılırsa sadece nüfus kağıdında yazılı olan yaşı

sının annesine duyduğu minnet duygusunu anlamadığını söylüyor,
disini biraz daha zorlasa, o minnet duygularının içinde çoğu kez giz-
ret yattığını anlaması hiç de zor değil...Bütün duygular iç içe girmiş
yatında...İyilik kötülüğün içinde kaybolmuş, minnet nefretin için-
ılık kayıtsızlığa, cömertlik zalimliğe, ümitsizlik özgürlük tutkusuna
..

geçen yıl kazanmış üniversiteyi...Şimdi evde onunla da pek karşı-
stemiyormuş...Kendisine doğal davranamayacağından korkuyor:
üzümden suçluluk duygusu içine girmesini istemem, diyor...Kim
de asıl korkusu o suçluluk duygusunun içinde gizli bir aşağılama-
mesidir, diye aklımdan geçiriyorum.Bunu düşünmenin ona haksız-
ünu bile bile...

onun gibi değilmiş...Onun gibi kendisini ve hayatı sorgulayarak ya-
ış...Evdeki diğerleri gibi her şeyi olduğu gibi kabullenir ve kendisini
klere göre biçimlendirirmiş:**Onun hayatla bir derdi yok,** diyor. **Oyu-**
larına göre oynuyor.Kendisinden ne isteniyorsa onu yapıyor.Bu
gelebileceği en iyi yere gelmek istiyor...Bunun için ne gereki-
u yapıyor.Duyguları yok sanki...Ya da onları çok iyi gizliyor.As-
un kim olduğunu bilmiyorum...Bazen öyle yabancı geliyor ki ba-
onu anlamak için çok çaba harcadım; tanıyamadım o baş-
onun beni anlamak gibi bir derdi hiç olmadı...Bir kız kardeşi
sevmek zorunda, onunla iyi geçinmek zorunda.Bu kadar...İnsan
için çaba harcamadığı birini sevebilir mi, onu seviyorum, diye-
.

uğumuz çay bahçesindeki su birikintilerinden hızlı hızlı su içen ser-
kılıyor gözleri bu defa...Yaşadığı onca düş kırıklığına rağmen çevre-
hiçbir ayrıntıyı, hiçbir yaşam belirtisini kaçırmak istemiyor...Her şe-
yoğun bir merakı var...Dikkati çoğu kez dağınık, ama bu dağınıklığı
sürede toparlayabiliyor...Bunu benim fark ettiğimi anladığı anda:**Ara-**
gidiyorum, sizi dinlemediğimi sanmayın, dinliyorum, diyor...
taki ayrıntılara, dışındaki akışa karşı dikkatli olduğu kadar, iç dünya-
up bitenlere karşı o denli hassas...Hatta bu hassaslık bazen kendi-
şı çoğu kez acımasız davranmasına da neden oluyor:**Biliyorum, ba-**
i değilim, diyor...Ona nasıl bakmış olmalıyım ki, kendisine yaptığı
biraz olsun yumuşatma ihtiyacı duyuyor:**Yani neye başarılı oldu-**
lmiyorum henüz.Gazetecilik okumak istiyordum, ama bunu bile
yip istemediğimden emin değilim.Ben öncelikle kendim olmak
...Ama insanın kendisini tanıması, farklılığını ortaya koyması
güç bir şey...Ben solcuların arasında kendimi sağcı gibi, sağcıla-
nda solcu gibi, kızların arasında erkek gibi hissediyorum...Hep
yım sanki...
o yorgun gözlerini içine doğru çevirip devam ediyor:**Hiç hırslı bi-**
ım ben, diyor... **Hırslı biri olursam ben ben olmaktan çıkarım, di-**
um belki de...Mesela abim gibi...Ona kim olduğunu sorsanız, si-
k bir yanıt veremez, söyledikleri kendisiyle ilgili olmayan şeyler
m olduğunu bilmeyen biri olmaktansa başarısız biri olmayı tercih
.

rısız biriyim, derken sesinin titremesi onun nasıl ortamlarda ya-
düşünmeye itiyor beni...İlkokuldan başlayarak ta bugünlere ka-
hayatının her aşamasında sürekli kendisinden başarması bekle-
cak başardığında sevileceği, onay göreceği söylenen milyonlar-
ktan biri o...Sevilmek için başarmak zorunda olduğunu bilen ve buna göre yaşayan...

O sevgi ki, başarı denen ve boyutları her geçen gün büyüyen kara bir kutunun içinde saklı sanki...Sevgi her geçen gün giderek büyüyen bu kutunun içinde ufalıyor, görünmez oluyor, bulunması her defasında biraz daha zorlaşıyor...Başarı denen o kara kutu giderek bir hapishaneye dönüşüyor.Sevgiyi kazanmak için mecburen düşülen ve içinden ne zaman çıkılacağı belli olmayan bir sınavlar hapishanesine...

Bir süre sonra oraya niçin girdiğini anlayamıyor bir çoğu ve sevginin oradan çok başka bir yerde olduğunu anlayamayacak kadar kaptırıyor kendisini o esarete...Nasıl Tanrı kutsal sayılan yerlerin dışındaysa, sevgi de bu hapishanenin dışında bir yerlerde aslında...

Hayat bu hapishanenin kendisi sanılıyor bir süre sonra...Ve içindekiler artık dünyaya bu hapishanenin gözleriyle bakıyorlar...Bu hapishaneyi var eden en büyük duyguysa başarısızlık korkusu...Onun o demir kapıları, çözülmez zincirleri bu korkuyla biraz daha aşılmaz oluyor.İçinden çıkılmaz...

Hiç şüphesiz o da tanışmış bu acımasız korkuyla...Bu korkunun üzerine titrediği kişiliğini silip götüreceğinden belli ki emin olmuş...Ve sanıyorum o da her sınavda, ama en çok son girdiği üniversite sınavında neredeyse bütün varoluşunun sorgulandığını hissetmiş...Bu korkuyu yenebilmek için kendisine karşı acımasızca dürüst olmayı seçmiş. Sonsuza dek başarısızlık korkusu yaşamak yerine; **Ben başarılı biri değilim, aslında hiç hırslı biri olmadım,** diyerek, başarılı sayılmak için her şeyi göze alanlardan biri olmadığını anlatmak istiyor...Herkes gibi biri olmaktansa başarısız olduğunu kabul ediyor.

Bunca genç yaşına rağmen hayatın çok önemli bir sırrını çözmüş gibi...Başarılı olmak, başkaları tarafından sevilmek için kendini silen, kim olduğu ve gerçekte ne istediği, asıl neye ihtiyacı olduğu konusunda bir kez olsun kendisini sorgulamamış insanların başarılı, hatta ünlü ve zengin olsalar da, belli bir yaşa gelince derin bir anlamsızlık ve boşluk duygusuna düşeceklerini şimdiden hissetmiş...Çünkü çok duymuş babası gibilerin ağzından:**Her şeyimiz var, hayallerimizin tümünü gerçekleştirdik; ama yine de mutlu değiliz,** sözlerini...Onlara içinden şöyle demek istediğini duyar gibiyim:**Bakalım o hayaller gerçekte sizin hayalleriniz miydi...**Öylesine susamış ki ona zarar vermeyecek, onu incitmeyecek birisiyle konuşmaya...Kim bilir belki de bir daha hiç karşılaşmayacağımız için bu denli açık konuştu benimle...

Sonra kalkıyor oturduğu yerden ve kibarca elimi sıkıp vedalaşıyor benimle: **Ne olur adım sizde saklı kalsın,** deyip uzaklaşıyor yanımdan...

Başarısızlık korkusundan kurtulduğunu söylese de yine de başarısız olduğu için, başkalarının ona baktığını, onu küçümsediği düşünüp, güvenini delik deşik eden ve onda iyileşmesi zor yaralar bırakan bu bakışlardan korunabilmek için başı önde ve kimseyle göz göze gelmemeye çalışarak yürüyüp gidiyor....

Kendisine ait olmasa da başkalarının ona dokunamayacağı odasına doğru gidiyor...

O herkesin ve her şeyin farkında olsa da yaralarını biraz olsun sarabilmek için şimdilik görünmez biri olmayı dileyerek şehrin kalabalığına karışıyor...

Eylul ayından itibaren her perşembe **Yön Fm**'deyim.Marmara Bölgesinde 96.06'da diğer bölgelerde Show Tv 7.74 Mhz ses bandından dinlenebilir.

Ayvalık. Altınova.28 temmuz pazar günü saat 1900.2100 arası **Altınova, Odak Çaybahçesi**'nde söyleşi ve imza günüm var...

Londra. 10 Ağustos cumartesi günü saat: 15.00'de **Halkevi**'ndeyim. 92-100 Stoke Newington Road. London

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

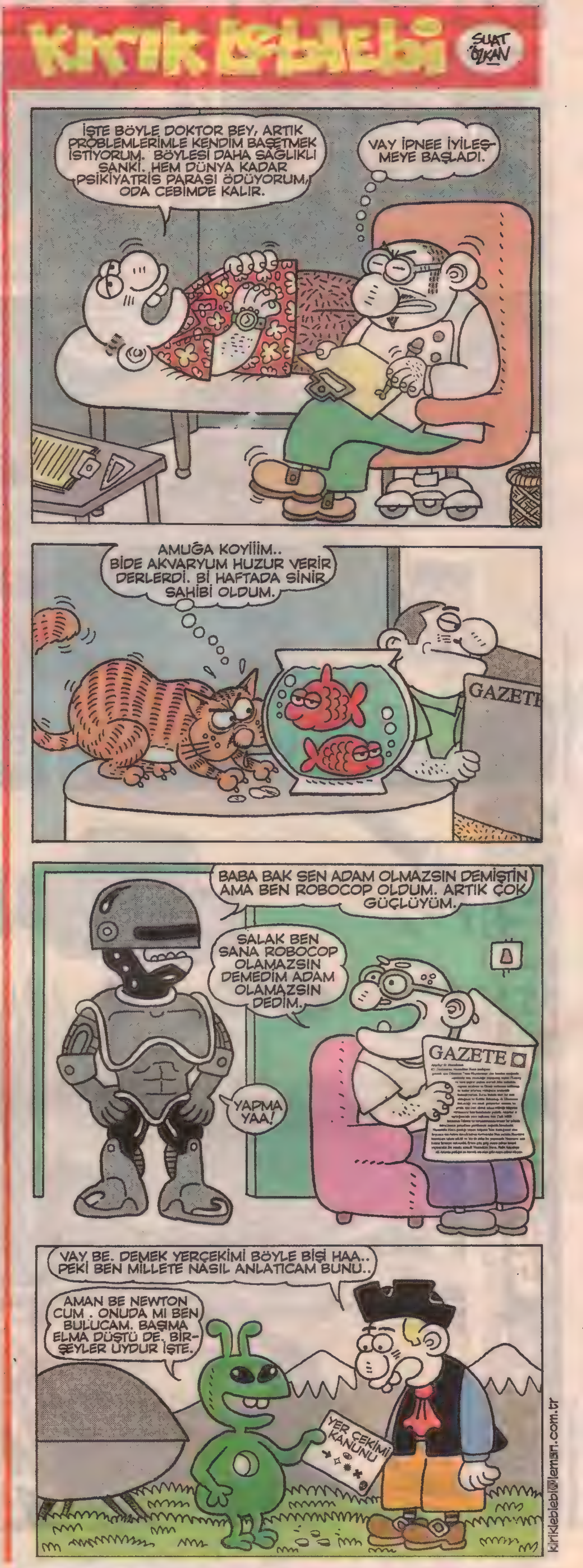
KIRIK LEBLEBİ
SUAT ÖZKAN
İŞTE BÖYLE DOKTOR BEY, ARTIK PROBLEMLERİMLE KENDİM BAŞETMEK İSTİYORUM. BÖYLESİ DAHA SAĞLIKLI SANKİ. HEM DÜNYA KADAR PSİKİYATRİS PARASI ÖDÜYORUM, O DA CEBİMDE KALIR.
VAY İPNEE İYİLEŞMEYE BAŞLADI.
AMUĞA KOYİİİM.. BİDE AKVARYUM HUZUR VERİR DERLERDİ. Bİ HAFTADA SİNİR SAHİBİ OLDUM.
GAZETE
BABA BAK SEN ADAM OLMAZSIN DEMİŞTİN AMA BEN ROBOCOP OLDUM. ARTIK ÇOK GÜÇLÜYÜM.
SALAK BEN SANA ROBOCOP OLAMAZSIN DEMEDİM ADAM OLAMAZSIN DEDİM.
YAPMA YAA!
GAZETE
VAY BE. DEMEK YERÇEKİMİ BÖYLE BİŞİ HAA.. PEKİ BEN MİLLETE NASIL ANLATICAM BUNU..
AMAN BE NEWTON CUM . ONUDA MI BEN BULUCAM. BAŞIMA ELMA DÜŞTÜ DE, BİRŞEYLER UYDUR İŞTE.
YER ÇEKİMİ KANUNU
kirikleblebi@leman.com.tr

Erbaa 4 Leman satışı ile nereye varabilir kardeşim.. Dağıtımda mı birşey var? Ama iade de geliyor yani.. Kiremit diyarı Erbaa yani istiyorsunuz ki kardeşim, Leman'ın çatısındaki kiremitleri kaldır, ondülin döşe... Bunu istiyorsunuz yani.. Şaka

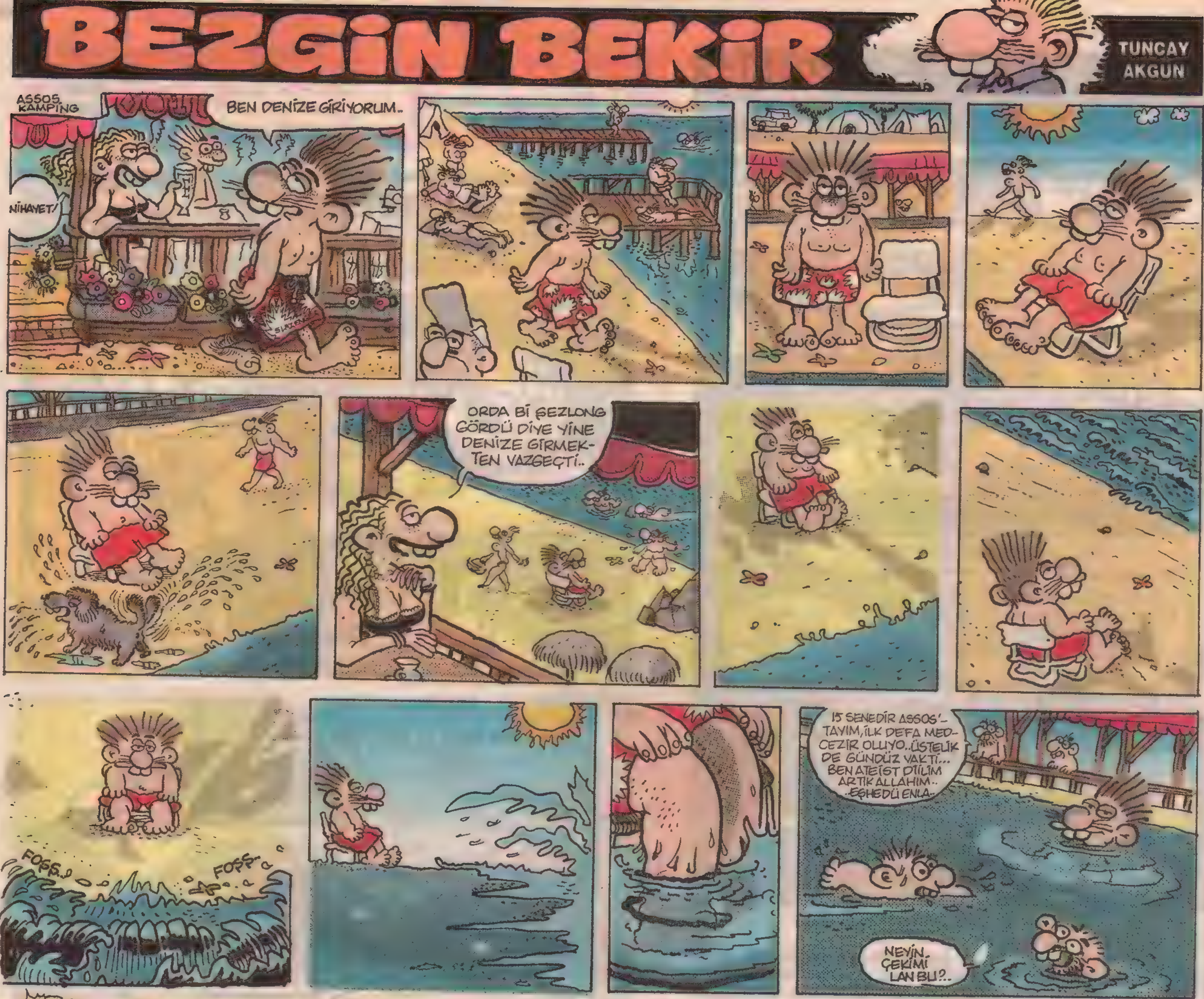
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
ASSOS KAMPİNG
BEN DENİZE GİRİYORUM..
NİHAYET!
ORDA Bİ ŞEZLONG GÖRDÜ DİYE YİNE DENİZE GİRMEKTEN VAZGEÇTİ..
FOŞŞ..
FOŞŞ..
15 SENEDİR ASSOS'TAYIM, İLK DEFA MEDCEZİR OLUYO.. ÜSTELİK DE GÜNDÜZ VAKTİ... BEN ATEİST DİİLİM ARTIK ALLAHIM.. EŞHEDÜ ENLA..
NEYİN ÇEKİMİ LAN BU?..
bezginbekir@leman.com.tr

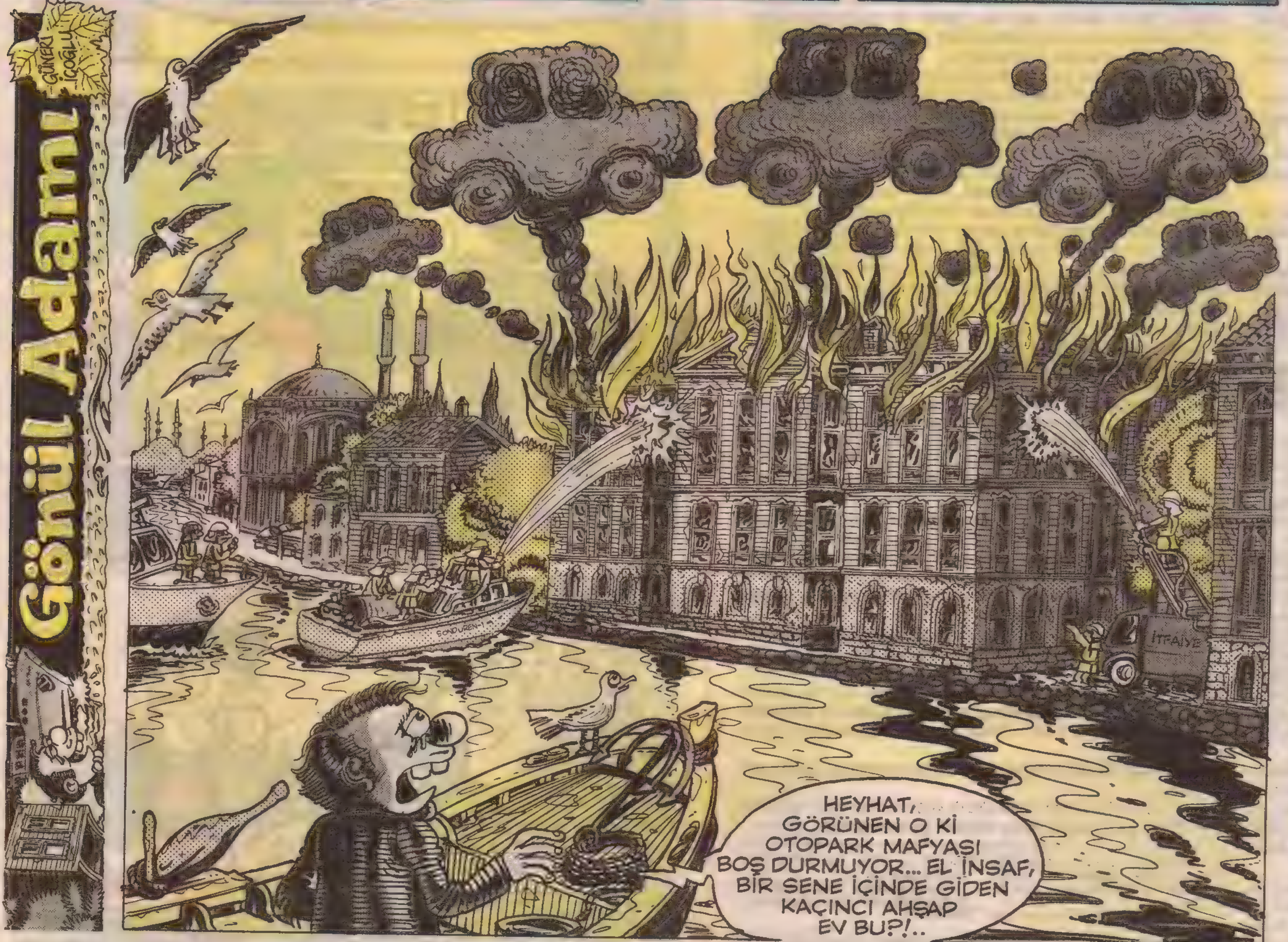
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
İTFAİYE
HEYHAT, GÖRÜNEN O Kİ OTOPARK MAFYASI BOŞ DURMUYOR... EL İNSAF, BİR SENE İÇİNDE GİDEN KAÇINCI AHŞAP EV BU?!..
guneri@leman.com.tr

Niksar'a 30 dergi gitmiş 12 iade olmuş, 18 adet satılmış.. Yeşilırmağın güzel sularında yıkanmış Ayyaz 'da kana kana su içmiş bir hayli Leman çizeri var.. Sazanlar, yayınbalıklarının tadını unutmayanlar var.. Nerde Niksar'ın Lemancısı kardeşiiiiim?!

Temmuz Sessizliği

NİHAT GENÇ

Nasıl sıcak, Tanrı cehennemi serbest bırakmış.. Kolay kolay kızmayan insanları bile akıl hastası yapıyor. Yılan gibi durgun bakışları var sıcağın. Hangi odaya girsem bir kertenkele kaldırıp başını efe gibi bakıyor. Ancak bir akrep ayakta kalabilir bu sıcakta. Tümen tümen sıcak, ne dev savaş bu. Siyasal Bilgiler'in arkasında çok dik bir sokak Süngübayır. Niye dolaşıyorum burada. Akdere Parkı'ndan döne döne Cebeci Camii'ne iniyorum. Anneannem, Cebeci Camii'nin çeşmeleri önünde abdest alırken ölmüştü, yirmibeş yıl oldu. Anneanneme gidip gelirken tanıdığım komşularım vardı, bazen uğrarım. Telefonumu arayıp bulmuşlar. Bu Sıdıka'nın torunu değil mi? Kapıdan bir 'merhaba'. İnanılmaz yoksullaşmış bu sokaklarda eskiden hali vaki yerinde çok düzgün insanlar otururdu. Apartman daireleri o kadar eskîmiş ki, İstanbul'un Tarlabaşı'na benziyor. Aktepe parkından hâlâ korkarım, şarapçılar eksik olmaz. Ankara akşamları yalnız oradan güzel görünür. Her ağacın altında Temmuz sıcağında hâlâ pardösülü bitirimlikten bıkmamış genç yaşlılar, kimseye dönüp bakmayacak kadar bitkinler. Kırık cam parçaları, kurumuş meyve kabukları, plastik bir bebek, mahalle içinde ağzında düdük bir çocuk, bira şişeleri, çinko damlar, delice havlayan köpekler, kapı önlerinde gülerken bile yüzünün acımışlığı gitmeyen sigara içen şalvarlı kadınlar. Apartman apartman ilerliyorum, bakkalın önünde bir genç kız gördüm, sigara ağzında, tanıyorum bu kızı. O mu acaba?.. Nergis. 17 yaşında var, yok. Kurumuş erik gibi küçük suratlı bir kız da yanında. Yanındaki kızın burnu, tablaya bastırılmış sigara izmariti gibi, tiksindim. Kuş kadar ürkek. Geçtiğimiz kıştı. Gecenin 12'si, Sakarya barlarının önünden geçiyorum. Yalvarır bir sesle önüme çıktı... 'Ağbi, bir milyonun var mı?' Gecenin onikisi, bir genç kız yolumu kesmiş, para istiyor. Çok ürkütücü. Panikle cüzdanımı çıkartıp birkaç milyon uzattım. Kız, incecik bir çizgi gibi buruşmuş gözlerini daha da kısarak: 'Ağbi istersen, şey de...' 'Ne şey?..' Kız başını yere eğdi, bu küçük kız yine yanındaydı. Utangaç bir sesle: 'İstersen?' 'Neyi isteyeceğim?'... Korkuyla kaçtım. Kaçarken dönüp dönüp baktım. Yılan ıslığı gibi bir ses kulaklarımda: 'İstersen ağbi, istersen!'... O ezik haliyle bir baygın bakış fırlattı. Tanıdığım bar sahibi arkadaşlar var, kızı gösterdim uzaktan, böyle böyle dedim. 'Aman ağbi sen de buraları hiç tanımıyormuş gibisin, on yirmi milyona gecekondulu kızlarla dolu burası...' Kızı işaret ettim: 'O mu, o Nergis, onu garsonlar döver döver atar, onu herkes düzer, para bile isteyemez! Orospu dediğin parasını alır. 'Ağbi bir milyonun var mı' diye yalvarır, zavallının teki!'. Nergis'in garsonlardan yediği dayağı kimse yememiş. Ne bileyim, hayatımda ilk defa başıma geliyor, bir kız bir milyon istiyor, sonra 'istersen ağbi?' diyor...

Anneannemin komşusuna nedense babaanne diyorum, bakkala soruyorum. Çok severdi beni. Bakkalın önünde bir kız. Tanıyorum bunu, bu Nergis. Nergis beni tanımıyor, ben de onu hiç tanımıyor gibi davranıyorum. Apartmanın içi loş. Demir kapısı masmavi boyanmış. İçeri giriyorum. Evde derin bir çemen kokusu, bir turşu, ekşimiş bir koku. Evin sobası kaldırılmamış. Evin düzeni otuz yıl öncesinden kalmış. Yani, duvarda oval, sokaklarda satılan alçıdan yapılmış avcı köpek resmi. Plastik güller, eski marka bir TV, kilimleşmiş kenarları püskülleşip yırtılmış eski bir halı, eski bir koltuk ve sedir. Üniversitede okuyan bir komşu kızı varmış, babaanneye gidip gelip söylüyormuş, sizin o eski komşunun oğlu yazar olmuş. Babaanne: 'insan bir uğrar, bakıyorum televizyonlara, seni arıyorum, yazar olmuşsa buralara çıkar görürüm!' 'Ben oralara çıkmıyorum babaanne!', 'Çıkmazsan nasıl görürüm seni, çık çık, bak herkes çıkıyor!..'

Babaanne hasta, kanı yağlanmış, kanı sulandırıcı 'lipidor' diye bir ilaç, yazıp alıyorum, gelecek hafta getiririm, diyorum. Apartmana girdiğimi gören komşular doluşuyor eve. Üniversitede okuyan komşu kızı, Amasya'da okuyormuş. 20 yaşlarında Aysel. Biçimsiz, böcek kadar kuru bir kız. Karşıma oturdu. Oturur oturmaz, 'geçende bizim mahalleye Özcan Deniz geldi' dedi, mutlulukla. 'Şu şarkıcı Özcan Deniz!'.. Özcan Deniz bu mahalleye niye uğrasın? 'Arabanın

Devamı 12. Sayfada

Rüzgar bizi sürükleyecek

Ender Özkahraman

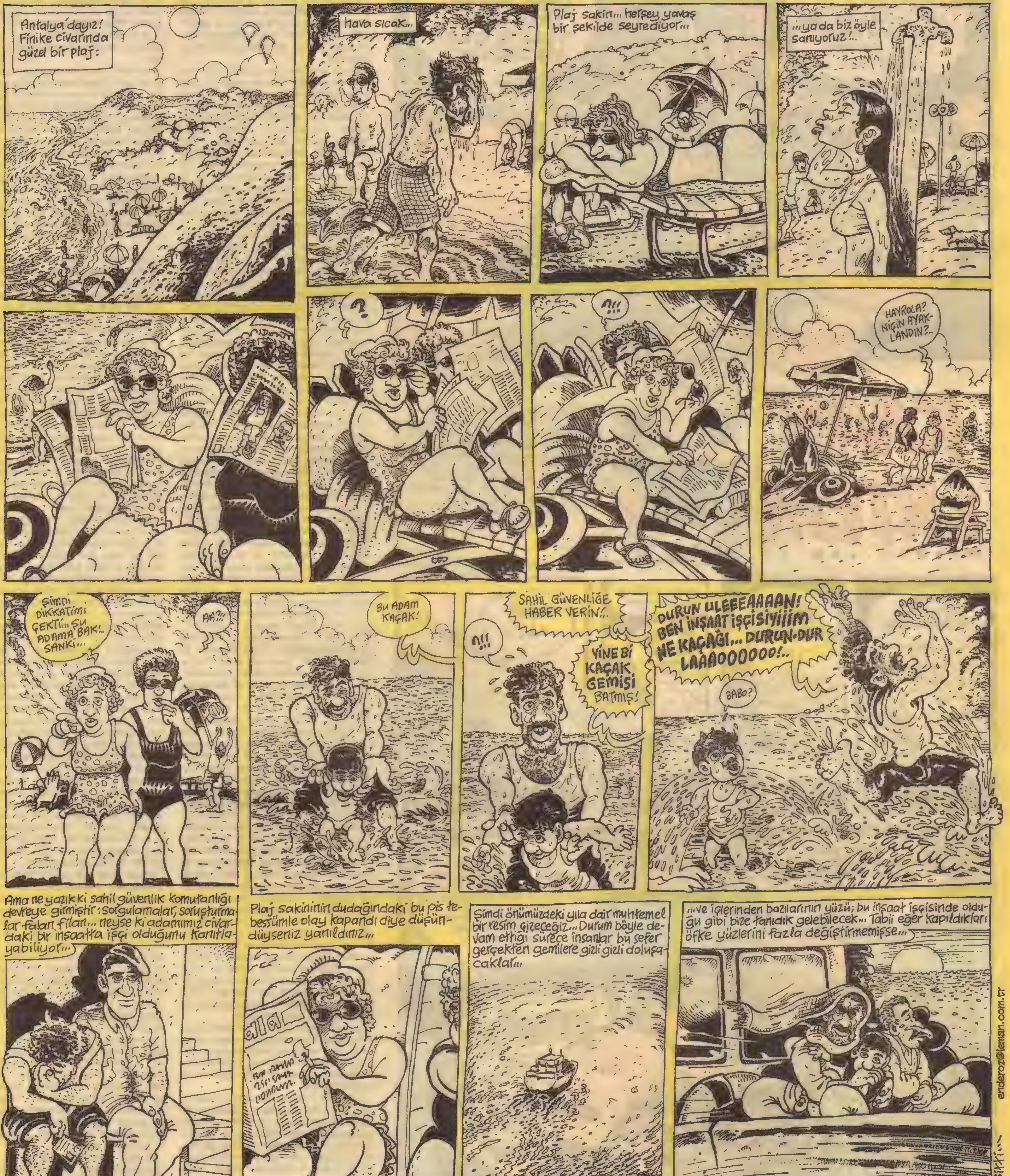
Antalya'dayız! Finike civarında güzel bir plaj:
hava sıcak...
Plaj sakin... herşey yavaş bir şekilde seyrediyor...
...ya da biz öyle sanıyoruz!..
?
?!!
HAYROLA? NİÇİN AYAKLANDIN?..
ŞİMDİ DİKKATİMİ ÇEKTİ... ŞU ADAMA BAK!.. SANKİ...
AA?!!
BU ADAM KAÇAK!
SAHİL GÜVENLİĞE HABER VERİN!..
?!!
YİNE Bİ KAÇAK GEMİSİ BATMIŞ!
DURUN ULEEEAAAAN! BEN İNŞAAT İŞÇİSİYİİİM NE KAÇAĞI... DURUN-DUR LAAAOOOOOO!..
BABO?
Ama ne yazık ki sahil güvenlik komutanlığı devreye girmiştir: sorgulamalar, soruşturmalar falan filan... neyse ki adamımız civardaki bir inşaatta işçi olduğunu kanıtlayabiliyor...
Plaj sakininin dudağındaki bu pis tebessümle olay kapandı diye düşündüyseniz yanıldınız...
Şimdi önümüzdeki yıla dair muhtemel bir resim çizeceğiz... Durum böyle devam ettiği sürece insanlar bu sefer gerçekten gemilere gizli gizli doluşacaklar...
...ve içlerinden bazılarının yüzü; bu inşaat işçisinde olduğu gibi bize tanıdık gelebilecek... Tabii eğer kapıldıkları öfke yüzlerini fazla değiştirmemişse...
enderoz@leman.com.tr

Midyat'a giden Leman sayısı 100, satılan Leman sayısı 75.. 75 şahane insan, inanın madalyayı hakediyorsunuz ama.. Daha bir madalya yapamadık.. İnşallah her okura bir madalya vericeez.. Madalya üreticilerinden teklif istiyoruz. Fax: 0.212.245 27 66... Gerçekten..

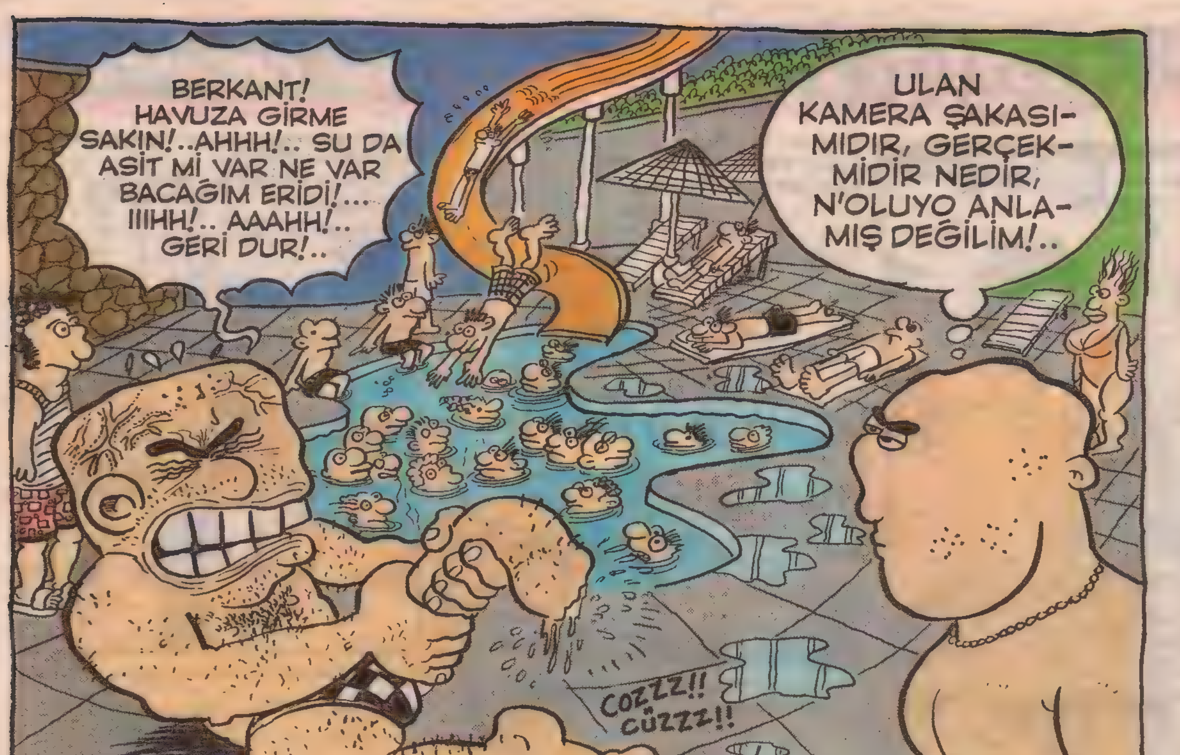
BERKANT! HAVUZA GİRME SAKIN!..AHHH!.. SU DA ASİT Mİ VAR NE VAR BACAĞIM ERİDİ!... IIIHH!.. AAAHH!.. GERİ DUR!..
ULAN KAMERA ŞAKASI-MIDIR, GERÇEK-MİDİR NEDİR, N'OLUYO ANLA-MIŞ DEĞİLİM!..
COZZZ!! CÜZZZ!!

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

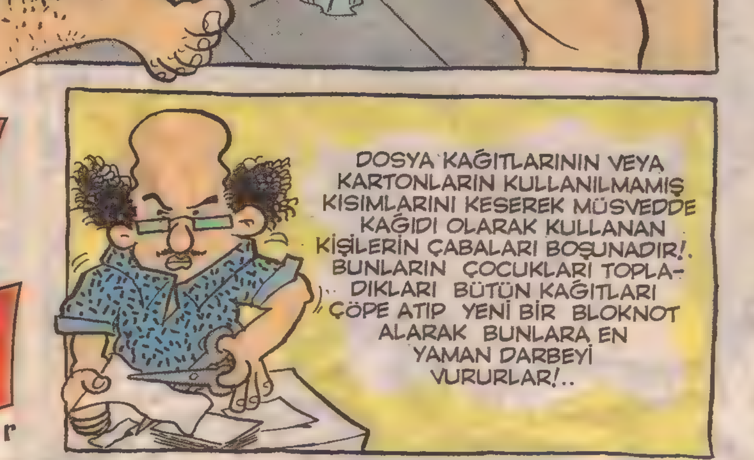
DOSYA KAĞITLARININ VEYA KARTONLARIN KULLANILMAMIŞ KISIMLARINI KESEREK MÜSVEDDE KAĞIDI OLARAK KULLANAN KİŞİLERİN ÇABALARI BOŞUNADIR!. BUNLARIN ÇOCUKLARI TOPLA-DIKLARI BÜTÜN KAĞITLARI ÇÖPE ATIP YENİ BİR BLOKNOT ALARAK BUNLARA EN YAMAN DARBEYİ VURURLAR!..

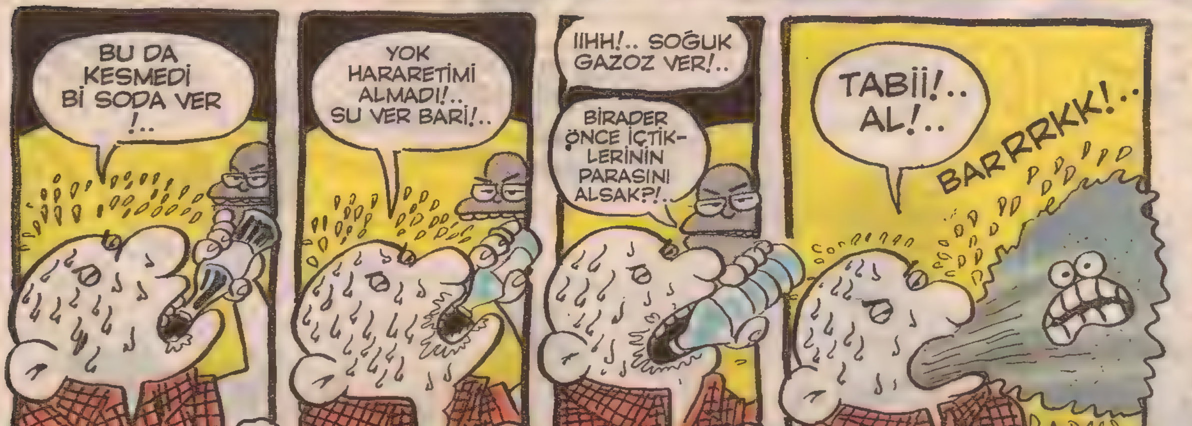
BU DA KESMEDİ Bİ SODA VER !..
1
YOK HARARETİMİ ALMADI!.. SU VER BARİ!..
2
IIHH!.. SOĞUK GAZOZ VER!..
BİRADER ÖNCE İÇTİK-LERİNİN PARASINI ALSAK?!..
3
TABİİ!.. AL!..
BARRRKK!..
4

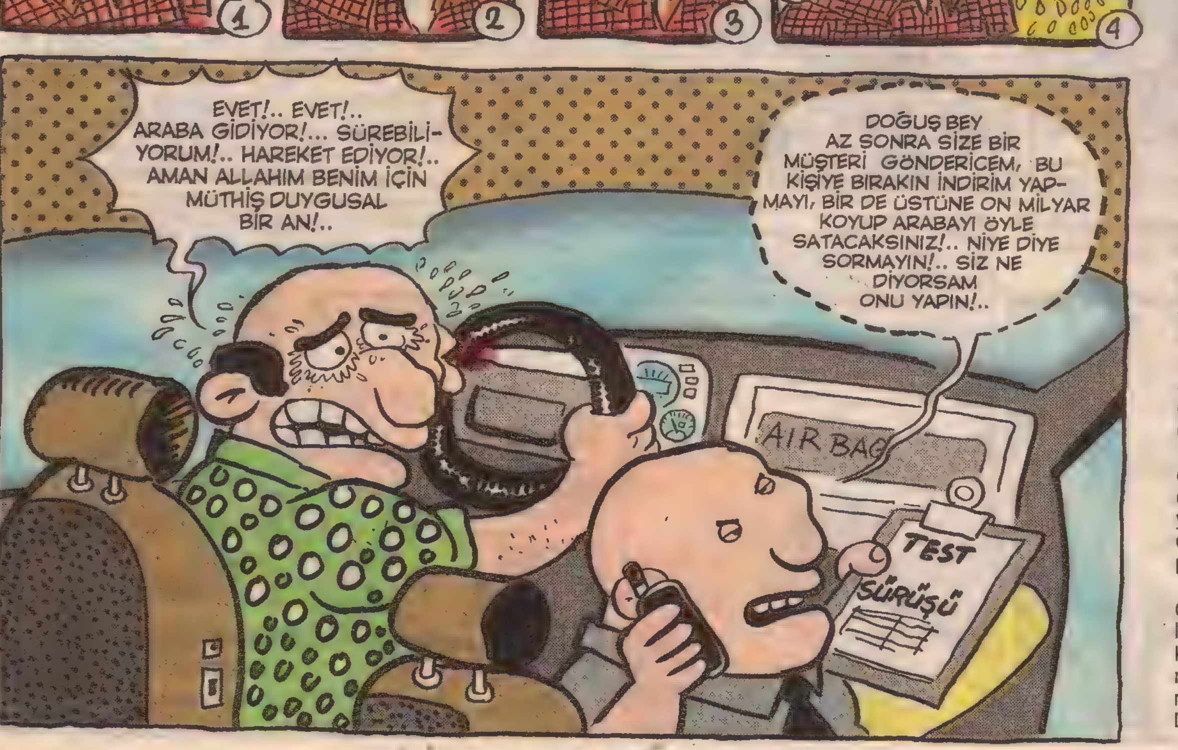
EVET!.. EVET!.. ARABA GİDİYOR!... SÜREBİLİ-YORUM!.. HAREKET EDİYOR!.. AMAN ALLAHIM BENİM İÇİN MÜTHİŞ DUYGUSAL BİR AN!..
DOĞUŞ BEY AZ SONRA SİZE BİR MÜŞTERİ GÖNDERİCEM, BU KİŞİYE BIRAKIN İNDİRİM YAP-MAYI, BİR DE ÜSTÜNE ON MİLYAR KOYUP ARABAYI ÖYLE SATACAKSINIZ!.. NİYE DİYE SORMAYIN!.. SİZ NE DİYORSAM ONU YAPIN!..
AIR BAG
TEST SÜRÜŞÜ

10. Sayfadan Devam

içinde görmüşler, ben de önce inanamadım, ama görmüşler. Aslında mahallemiz çok iyi de... Muhtarın da akrabası.' İçimden, oh ne güzel ben de geldiğime göre, Konya kaşık ekibi tamamlandı.

Kapı komşuları gencecik bir kadın, etine dolgun, kirli bir tişört giyiyor, kucağında çırılçıplak bir bebek, yüzümün içine gülerek 'hoş geldiniz' dedi... Aysel'le Özcan Deniz'i konuştuğumu duydu, oturur oturmaz: 'Ben Gülben Ergen'i çok beğeniyorum'...

Midem kalktı. Nasıl konuşacağım, neyin muhabbetini kuracağım? Dışarısı, içerisi nasıl sıcak, yangın bombası atıyorlar sanki! Bir başka komşu kadın, kırkında var yok, içeri girdi, yüzümün içine bakarak: 'Ben sizi gördüm' dedi. 'Nerede gördünüz?', 'Televizyonda...', 'Mümkün değil...' 'gördüm, gördüm.. bak çıkartacağım...', 'Hadi çıkart bakalım, nerede gördün...', 'Siz Özcan Deniz'in dizisinde mi oynuyorsunuz?' Güldüm. Gülüşüm zehirleşti. Neye uğradığımı şaşırdım. Bu benim halkım. Bu insanlar, benim ülkemin insanları. Bir sokak orospusu, düşmüş kaldırım kızlarına hiç benzemiyorlar, içimden, herhalde, 'can sıkıntısından böyle oldular' dedim.

Babaannenin ağzı çürük diş dolu. Aysel: 'Biz de televizyona çıkacağız, dün itfaiye geldi, ağacın tepesindeki kediyi kurtardı!'... Bütün mahalleli ayaklanmış, arka sokaklardan insanlar doluşmuş. Bir tantana, bir eğlence, bir şamata, Aysel saniye saniye anlatıyor... Sokağa bir daha baktım pencereden. Bir ambulans, bir doktor, tek bir akıllı başında adam geçmemiş bu sokaktan, ama itfaiye kediyi kurtarmaya gelmiş... Bütün mahalleli sevinçten deliye dönmüş, televizyona çıkacaklarmış... Derin bir umutsuzluk, bir boşluk fikri sardı beni. Pencerenin altında, konserve kutusunda Afrika menekşesi. Gözlerimi diktim menekşeye. Kadınların gözleri üstümde... Oturduğum koltuğun yayları gıcırdıyor. Huylanırım. Gıcırdamayı osuruyor sanacaklar, daha da korktum, hiç kımıldamadan duruyorum. Afrika Menekşesi'ne daldım... Menekşenin hemen yanında yalnız başına ucube bir yaratık gibi görünüyor, bir kebapçı tuzluğu, boşu boşuna duruyor. Tuzluk niye orada? Korkudan buz tutacağım, Allah'ım o tuzluğun orada ne işi var? Sorsam deli diyecekler. Laf dönüp dolaşıp bana gelse de, bir punduna getirip, güya esprili bir şekilde sorsam, tuzluk orada ne yapıyor... Lafın geleceği yok, ben en iyisi evi geziyormuş gibi yapıp doğrulayım, tuzluğu alayım oradan. Aman karışma Nihat, tuzlukla ilgilendiğimi görürseler, bu okumuş yazmış adamlar hep böyle deli oluyor derler, almış tuzluğu eğleniyor, diyecekler, hem de arkandan kırk yıl anlatırlar... Ha o yazar mı, deli, deli... Mahalleye geldi, babaannenin tuzluğuyla oynadı!

Kadının kucağındaki çocuğun yüzü nasıl zayıf, göte sokulan fitil gibi, minnacık, 'kaç aylık bu?', 'sekiz aylık!'... Babaanne uzandığı yatağından komşu kadına ayağıyla mutfağını göstererek: 'kız kalk bir çay koy!'.. Sonra bana dönüp: 'Hiç konuşmuyorsun, buraları, bizleri beğenmiyorsun...'.. 'Yok babaanne, söylemek istemezdim, geçen hafta kardeşim öldü...' Yerinden fırladı. Hangisi, 'benden bir numara ufak hani Paris'te okuyordu...'. Resmini çıkarttım. Kadınlar panikler 'başınız sağolsun, başınız sağolsun... Nasıl oldu? Neyi vardı', deyip resme baktılar. Kucağında bebe olan kadın Birsen abla, resmi elimden kaptı: 'Özcan Deniz'e benziyormuş..'. Davut duysaydı bu kadını öldürürdü. Üniversiteli kız, Aysel kaptı resmi. 'Yok yok Birsen abla, Mehmet Ali Erbil'e benziyormuş..'. Resmin üstüne işeseydiler, bu kadar ağrıma gitmezdi. 'siz niye Paris'e gitmediniz?', 'Bilmem teyze gitmedim, bırakamadım buraları'. 'Gitseymişsiniz, ne var buralarda?'... Şaşırmıyorum, doğduğum günden beri, bu ülkenin neresinde Avrupa, Paris lafı geçse tanıdığım tüm insanların istisnasız aklına gelen ilk şey 'gidelim, niye gitmiyorsun, ne var burada, niye gitmedin?'.. Gazetelerin manşetine bakın, ayakkabı boyacısından profesörlerine kadar herkes, gidelim, girelim... Avrupa lafı başka birşey getirmiyor aklımıza... 'Gidip ne yapacağız abla, boş ver, ekmeğimizi çıkartıyoruz işte'.. Aysel lafa atladı: 'Mehmet Ali Erbil, Amerika'ya gidiyormuş...'. Babaanne kızgınlıkla payladı kızı: 'O gül gibi kızı ortada bıraktı, cehennemin dibine gitsin...'. Kucağında bebek olan Birsen abla: 'Çocuğun parasını yiyor annesi, bu aile para düşkünü, çocukcağız neye uğradığını şaşırdı.

Derin bir televole tartışması. Kardeşimin resmi elimde kaldı. Afrika menekşesi içindeki tuzluk orada. Hava nasıl sıcak. Ankara tepelerine bakıyorum, çölden gelen kum tepeleri bulut gibi orada. Babaannenin yüzü dere gibi, haşlanmış bir patatese benziyor!

Tuzluk hâlâ orada, biri alsın kaldırsın onu, sıcak, bir kertenkele sessizliği, açık odadan karyolayı görüyorum, komodin, giysi dolabı. Sıkılınca kadınlar kalkıp ev temizliğin yapar ya, bir yazar ne yapar? Tuzluk beni delirtmeden, bir şiir mısraı, bir düzgün cümle yazmalıyım zihnimden... Daldım ve gittim bu dört kadının yanından... Mısraları yanyana koydum, çevirdim, kelimeyi sor koydum olmadı, yeni kelimeler aradım sonund bir şarkı güftesi yazıverdim, çok mutlu oldur 'Geceyle ben giriversek koynuna/ben de talih c sa can versem kucağında...' Güzel bir sözü zi nimde yazınca çok mutlu oldum, şimdi kendim güvenle kalkıp, tuzluğu yerinden alabilir, mutfa ta ait olduğu yere koyabilirim. Kim ne diyece tuzluk bu, burada ne arıyor, herşeyin bir yeri c malı, derim.

Üniversiteli kız Aysel, 'Nermin ablanın söyleyec ği var' dedi... Baktım Nermin ablasına, utana s kıla, ama derin bir yorum çekmenin düşünce haliyle... 'Gülben'e ağırbaşlı bir adam lazım. K dir İnanır çok yakışıyor ona'... Birsen abla, birde lafa girip, Nermin'in sözlerini kesti: 'Aysel, Ebr Gündeş'e topuz baş yakışmıyor değil mi, hiç ya kışmıyor!'... Aysel atıldı: 'yok yok abla, ben seni gibi düşünmüyorum!

Nasıl mutlular, nasıl iştahla, şehvetle tartışıyo konuşuyorlar! Ne kadar uzağım buraya, Afrik Menekşesi'ne biraz daha mı dalsam... Kelim değil, ağızlarında cüruf, sıcak değil, beynimde k vıl kıvıl kurtçuklar, gözle görünmeyen bir deri uçurum, kavranılmaz ve başedilmez bir dünyanın içine düştüm.

Gülben Ergen'i tartışırken nasıl mutlu gülümsüyorlar, kalpleriyle gülüyorlar, geceleri de bunları mı düşünüyorlar, Özcan Deniz, Mehmet Ali Erbil geçince cümlelerde, tadı yumuşak, çok güze şeyi yalar gibi baldan tatlı duygular içinde, sımsı cak, capcanlı, ne çok güleryüzlüler... Kelimele ağızlarından parıldayarak çıkıyor, sağlık ve kuvvet geliyor yüzlerine. Bir konuşma sevinci, bi düşünce, yorum zevki, hayatın bir sümük gib kenara ittiği bu insanlar, şöhretli isimlere nas çılgınca bir istekle atılıyorlar... Allak bullak oldun heyecanlarına..., Konuştukça güzelleşiyorlar. Yü kızartıcı ahlaksız bir suçmuş gibi kendi hayatlarından hiç bahsetmiyorlar! Gözlerinde büyülü bi romans. Acı acı düşünüp, neyi bozmaya çalışıyorum, işte kusursuz bir heyecanla, zevkle tartışıyorlar! Kanlarını kaynatan bu kadar büyük bi enerjiyi nereden buluyorlar! Beni şair yapan akı hastası tuzluk gibi, onları da böyle sevinçli, mutlu, cesur ve soluk aldırmadan konuşturan ve he türlü aşktan daha derin bu sanatçıları döndüre döndüre konuşmanın zevki!

Dışarıda yaz sessizliği, bir oda içinde dört kadın, bir tuzluk! Tuzluğu gördüm, yine yedim kafayı. Şu çirkin, ucube kadınların hepsini birden .iksem şu odada. Beni böyle iğrenç, kendimden utandıran şu tuzluk, birisi kaldırsın onu, yalvarırım başka bir memlekete göndersin, bir otobüsün ön koltuğuna oturtsa tuzluğu, yola baka baka, döküle döküle yaz sıcağının içine, uyusa! Hiç kurtuluşum yok, yavaş yavaş konuya ısındırsam kendimi... 'Aysel abla, beyiniz ne iş yapıyor?' O kadar rahat söyledi ki: 'Beyim üç yıldır içerde?' Ya kucağındaki sekiz aylık bebek, 'bu bebek kimin?' Birsen abla bebeği havada hoplatarak: 'bunun anası deli, geçtiğimiz ay babasını öldürdü. Katil oldu anası', bebeği hoplatmaya devam ediyor: 'Katil oldu anası, katil, bunun anası katil!'... Neye uğradığımı şaşırdım. 'Ulucanlar'da yatıyor anası, gelecek hafta gidip teslim edeceğim, amcası, bunun anası katil, katil oldu amcası...', Üstüme doğru fırlattı çocuğu, yani sen de al, aynı nakaratla hoplat, 'katil oldu anası, katil'...

Keşke hiç lafını açmasaydım, tuzlukla iyiydik. Üniversiteli kıza, Aysel'e döndüm, 'Aysel okul ne zaman başlıyor?'.. 'Gitmeyeceğim, bu sene okulu donduracağım, babamın durumu çok kötü'.. 'Neyi var?', demeye korktum, ama laf buraya kadar geldi... 'Neyi var?', 'Babam bağırsak kanseri, üç ay önce ameliyat oldu, ayağa kalktı, sokakta mısır satıyordu, tezgahın başına döndü, şimdi doktorlar bir daha ameliyat diyor'...

Tuzluğa yemin ettim, üçüncü kadına, nasılsın demeyeceğim. İki kadına nasılsın dedim, dünyanın derdine düştüm, ben kaçayım en iyisi. Annemin bir hikayesi geldi aklıma. Birgün pazardan dönüyor, elleri dolu yokuşun başında of çekiyor. Yanında kürklü, çok şık, sarışın bir bayan da durup, of çekmiş. Annem kadına dönüp: 'E be hanım benim bir sürü derdim var of çekiyorum, senin kürkün var, güzel kadınsın, sen niye of çekiyorsun?', kadın başlamış anneme dertlerini anlatmaya, kocasının metresi varmış eve uğramıyormuş, üç çocuk ortada kalmış, ev kirası bile ödeyemiyorlarmış. Annem: 'amaan senin derdin benden büyük, ben kaçayım hanım!'...

Ben kaçayım, dedim içimden, birden, olmaz tuzluk peşimden yürür, nezaketten birkaç cümle daha edip, öyle kalkayım... 'Aysel, baban hangi hastanede?', 'Nihat ağbi, sigortası olmuyor, adam bulamıyoruz... o hastaneden, bu hastaneye...', 'Şimdi hangi hastanede?', 'Sigorta!'.. 'Bak Aysel sigortada tanıdık doktor arkadaşlarım var, gelecek hafta babaannenin ilaçlarını getireceğim, doktorun adını da getirir veririm tamam mı, hadi ben kaçayım!'...

Bir daha o bomboş insanlarla aynı oda içinde olmayacağım, midem kaldırmıyor, iğreniyorum.

Nazilli işte kardeşilim işteee sessiz ve derinden giden bir belde 225 Leman gitmiş yarısından fazlası satılmış..
Okuryazarlık budur işte, aydınlık budur kuması güzel insanlar diyarına bin selam sevgi saygı hürmet...

Ama siyasiler oylarını bu boş insanlardan alıyor. Türkiye bu odalarda dalga dalga öldürülüyor. Hiçleştiriliyor, çöp haline getiriliyor insanlar. Beyinler iptal ediliyor. Çok sıkı düşündüm. Kafama koydum. Babaanneye ilaç götürdüğümde, Aysel'i karşıma alıp konuşacağım. Bu bomboş hayal ürünü konuşmaları bırak Aysel, sen üniversitelisin, şehirli kızsın artık. Hiç düşündün mü bir insan neden bir tüketici, bir çevre, bir hayvan hakları gibi örgüte üye olur? Canı mı sıkılır, arkadaş mı arar, dans edecek, gitar çalacak, macera arayacak, çevresi genişleyecek yeni eğlenceler mi arar? Babamız, annemiz ölse de, bizim siyasi düşüncelerimiz var. Ülkemiz adına bir şey yapmalıyız, bomboş yaşamak bizi üzer. İnsan sırf merak eder. Bir yığın bize benzeyen insanla bütünleşmek hoşumuza gider, güç verir. Hayatımızı büyük bir ideale adamanın zevki, coşkusunun tadı bambaşkadır. Hepimizin statükoya, şirketlere karşı içimizde derin bir nefret var. Sırf ekmeğini kazanmış olmak bize yetmez. Hepimiz dünya sorunlarına aşık olmalıyız. Memleketimizi, coğrafyamızı, kuşlarımızı, insanlarımızı doyasıya sevmeli, büyüdüğümüz topraklardan sorumlu olmalıyız.

Aysel'e yavaş yavaş anlatmalıyım. Neden Aysel, onbinlerce kafesi, binlerce modern caddesi olan bu ülkede hiçbir genç bu sosyal örgütlere ilgi duymuyor. Peki neden Bergama direnişini seviyor, hep hazır eylemlere konuyoruz? Bu ülkenin dağlarına çıkmak, topraklarını, coğrafyasını tanımak, beyinlerimizin, bedenimizin bir işe yaramasını istemek insani bir arzudur. Bu sosyal örgütler içinde şarkılar söylemek, danslar etmek, yeni dava arkadaşlarına dokunmak, onlarla sabaha kadar bitmeyen ülke ve dünya sorunlarını tartışmak zorundayız. Bu kokuşmuş, alçalmış yoksul dünyaya karşı tertemiz, doğru, samimi bir çaba içine girmeliyiz. Aysel, inan, bu söylediğim şeyler, bu ülkenin en büyük sorunu, bu yüzden sana bomboş, hayal ürünü bir kafa hazırlıyorlar. Bu şehirlerde oturuyorsak, şehirli, modern insanlar gibi davranmalıyız, haklarımız için ayağa kalkıp, tartışıp, aidat toplayıp, kavga edip, mahkeme edecek, toplantı düzenleyecek, şarkılar söyleyecek, kitaplar okuyacak genç idealist insanlardan olmalıyız. İsteyen istediğini düşünsün, ideolojik bir propaganda değil, bir sosyal eğitimden hepimiz geçmeliyiz. Aysel, anlasın, anlamasın bunları söylemek zorundayım. Ne olmuş yani, oturup anlatsam, Özcan Deniz seven bir insanın bir dünya görüşü, bir sosyal ahlakı olamaz. Gülben Ergen'e hayranlık duyan bir insan, bomboş insandır, bu zavallı sanatçıları bir kez dahi sevmiş olmak, bir ömür, sosyal, estetik olarak tamamen felç olmak, iptal olmak demek. Bu sanatçılar nükleer atık gibiler, hem sosyal çöp, hem siyasal beladır! Gözleri, bakışları, duyuşları, giyimleri, jestleri bu isimlerle kirlenmiş insanların bir daha normalleşmesi mümkün değil. Sen üniversiteli kızsın Aysel... Ahlak, vicdan, sorumluluk gibi duygular, bir insanın ruhuna giyeceği en şık elbiselerdir. Bunlar olmadan insan olunamaz, sizi, bizi, hepimizi kandırıyorlar Aysel!

Evden kaçarak çıktım, kardeşimin resmini cüzdanıma yerleştirdim, o tuzluğun olduğu eve bir daha yolum düşmesin. Bundan üç dört yıl önce kardeşim Davut gelmişti Ankara'ya, herzamanki gibi birbirimizle küfrün bini bir para kıyasıya kavgaya tutulmuştuk. Ulus semtinin ortasında, böyle kalabalık, böyle sıcak. Yanımızdan, çirkin şalvarlı kadınlar geçiyor, biri geçiyor, diğerine çarpıyorsun. Götleriyle sanki at arabası çekiyorlar. Hamal küfesi gibi koskoca götlerine sanki turşu basmışlar, en üstüne de iri bir taş koymuşlar. Koca kaldırıma sığmıyorlar, Davut'un heyheyleri geldi, birden küfretmeye başladı: 'Allah belanızı versin, cahil insanlar!', bana dönüp: 'Görmeyeyim bu hayvanları, taksiye atlayalım...'..

Neye uğradığımı şaşırdım. Misafirim, üstelik kardeşim, üstelik kıramam onu. Dayanamadım: 'Sıçarım ağzına, bu halka hakaret etme. Parislerde okuyup, bankalarda müdürlük yapınca bir bok mu sanıyorsun kendini!'... Davut. 'Sen de bu kara cahillerin içindesin, pisliğin teki olmuşsun, örümcek bağlamış kafanız, miskin adamlar, hepinizin Allah belasını vermiş, nesi halk bunların, nesi halk. Cahil bunlar. Bilinçli cahil, bilinçli hayvan, hayvanlık işlerine geliyor!'..

'Hayvan deme, bak giderim, hayvan deme!'.. 'Beni mi korkutuyorsun, gidersen git, okumuyorum mu sanıyorsun o pis yazılarını, yok Türkler dünyanın bütün meydan savaşlarında varmış, yok Türkler tarihin beş bin yıllık ırkıymış, geç bunları, Türkler hâlâ götüne don giymesini bilmiyor, bir entari nedir giyemiyor, hepsi aç, yüzyıllardır kapısına gideceğin düzgün bir hastanesi yok Türklerin...'

'Yeter Davut, senin o yukardan bakan burnuna sıçarım, yeter. .iktir git Paris'ine...'

'Korkma, akşama dönüyorum, sen halkınla mutlu ol. Bak, şu kadına bak! (Yanımızdan geçen şişko bir kadını gösterdi.). Kolu boydan boya kalın bileziklerle dolu. Sen bu kadar kalın, çok bilezik gördün mü hayatında. O bileziği takmasını bilen kadınlar, bir entari giymesini bilmiyor mu?'

'Tamam Davut, sus, tamam...', 'Yazar değil, hayvansın, hayvan, sen yazar olamazsın, asla olamazsın, aşağılayacaksın bu hayvanları, küçümseyeceksin, benim annem de yoksuldu, ama düzgün bir manto giymesini bilirdi, bir Burda dergisi alır, bir entariyi kesip biçmesini bilirdi, bu kadınların hepsi yapar, zevksizler, götleriyle dükkanları yıkıyorlar, bunlara halk diyorsun...!

'Uğraşamam seninle Davut, yeter, sus!'

'Adam gibi konuşamazsın, kaçarsın, senin okuduğun felsefelere sıçayım, ahlak tahammül değil oğlum, karşı koymaktır, bu kadınların çirkin götlerini bir .iken var ki, mutlu mutlu herkesin ortasında sallıyorlar. Aksaray, Laleli'de bir boyacı çocuk haftalığından artırdığı beş dolarla Hülya Avşar'dan on kat daha güzel Rus kızlarını .ikiyor, yazar isen git o çocuğu sev. Çocuk, biçim, düzgünlük arıyor. Senin yediyüz tane köşeyazarın hâlâ Hülya Avşar'a, Sibel Can'a laf edemiyor, bir tanesini adını verip küfredemiyor, bu .ötü boklu sanatçıları aşağılamak yasaklanmış, kimsenin gücü yetmiyor, ama hepiniz Avrupa Birliği tutturmuşsunuz...

'Konuşup durma lan, sen ne yapıyorsun bu halk için!', 'Ben, pırıl pırıl giyinip insan içine çıkıyorum, beni gören yüzlerce çocuğu estetik terbiyeden geçiriyorum, onları üzmeden, kafalarını kırmadan, yürüyüşümle, giyimimle etkiliyorum, bu camış kadınların götlerini görerek büyüyen genç adamlar ne oluyor sanıyorsun, göt büyüten sapıktır, cahildir, kocasından bu kadar çirkin şeyi .ikmesini beklemek daha adice sapıklık, bu iğrenç insanlara, halk deyip durma...'

'.iktir git lan, incecik sıska karılarına git!' 'seni siyaset çakallaştırdı, hatırlasana, daha 17 yaşında yoktuk, yabancı gemilere gizlice girip kamaralardan yabancı dergi çalardık. Bob Dylan'ın, Beatles'ın posterlerini, ne arıyorduk o dergilerde, şarkılarını duymadan isimlerini ezberlerdik, ne geçti elimize, söyleyeyim, mahallede Orhan Gencebay, Hakkı Bulut dinleyenleri aşağılıyorduk, seni siyaset çakallaştırdı, bu insanların halkla ne ilişkisi var, pis, miskin bir adam olmuşsun, halk deme buna, iğreniyorum, halk deme!'..

'Beni okumuyorsun, ahlak, vicdan, sorumluluk taşımayan hiçbir şarkıdan sanatçıdan yana olmadım, senin gibi kravat takıp kendini modern sanan bu Tanzimat kafasından iğreniyorum, giyimin vicdanla ne ilgisi var, aksine tüm hırsızlar iyi giyinmiş, gavat, pezevenk takımı.

Davut: 'aşağılanmak halen ağrına gidiyor. Bu güzel... Hâlâ beğenmediğin kim varsa batıcı, Tanzimatçı yapıyorsun. Estetik dikkattir, ölçüdür, o hırsız bankacılar iyi giyimli değil, pahalı giyinenler, o bankacıların annelerine bak, bu şalvarlı, iri götlü kadınlar yetiştirdi o bankacıları... Bu şalvarlı kadınların çocukları ülkenizi soyacak kadar zeka taşıyor, hiçbiriniz aşağılayamıyorsunuz, küçümseyecek gücünüz yok, toplum dışına koyacak, insan içine çıkartmayacak ahlakınız yok'...

***

Uçsuz bucaksız bu Temmuz sessizli-

Devamı 14. Sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

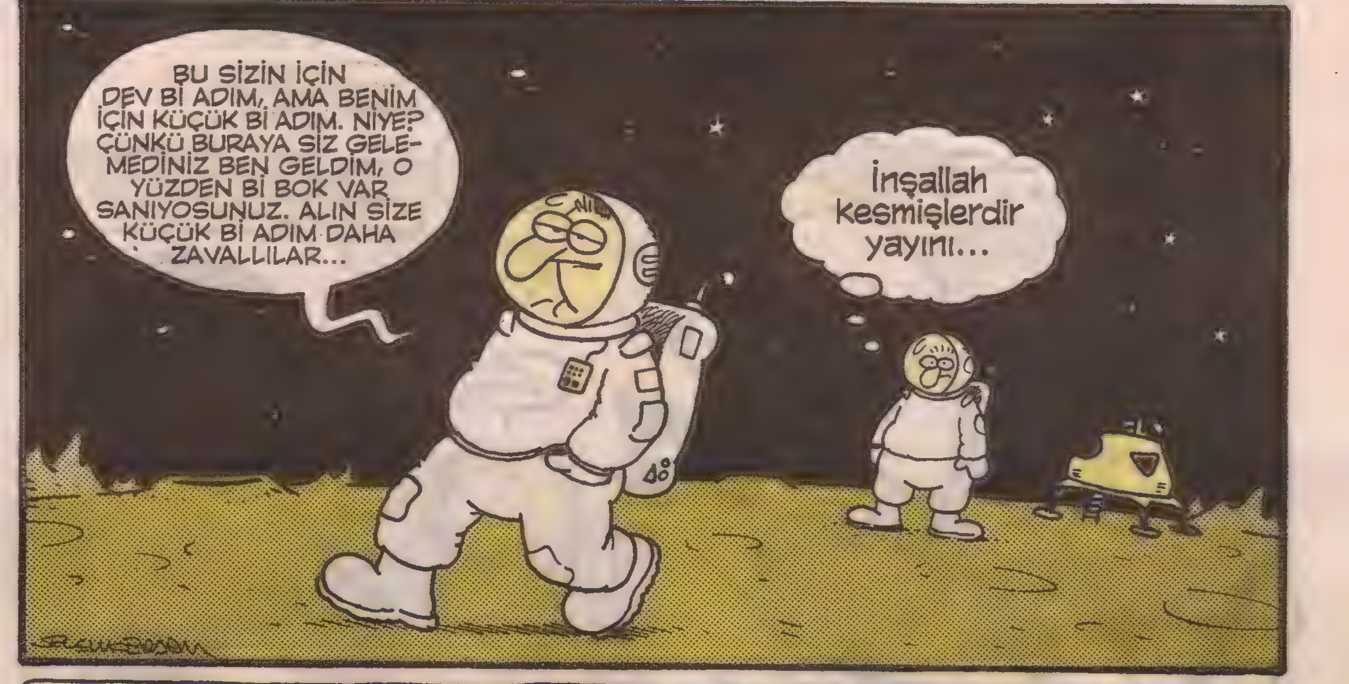
BU SİZİN İÇİN DEV Bİ ADIM, AMA BENİM İÇİN KÜÇÜK Bİ ADIM. NİYE? ÇÜNKÜ BURAYA SİZ GELEMEDİNİZ BEN GELDİM, O YÜZDEN Bİ BOK VAR SANIYOSUNUZ. ALIN SİZE KÜÇÜK Bİ ADIM DAHA ZAVALLILAR...
İnşallah kesmişlerdir yayını...

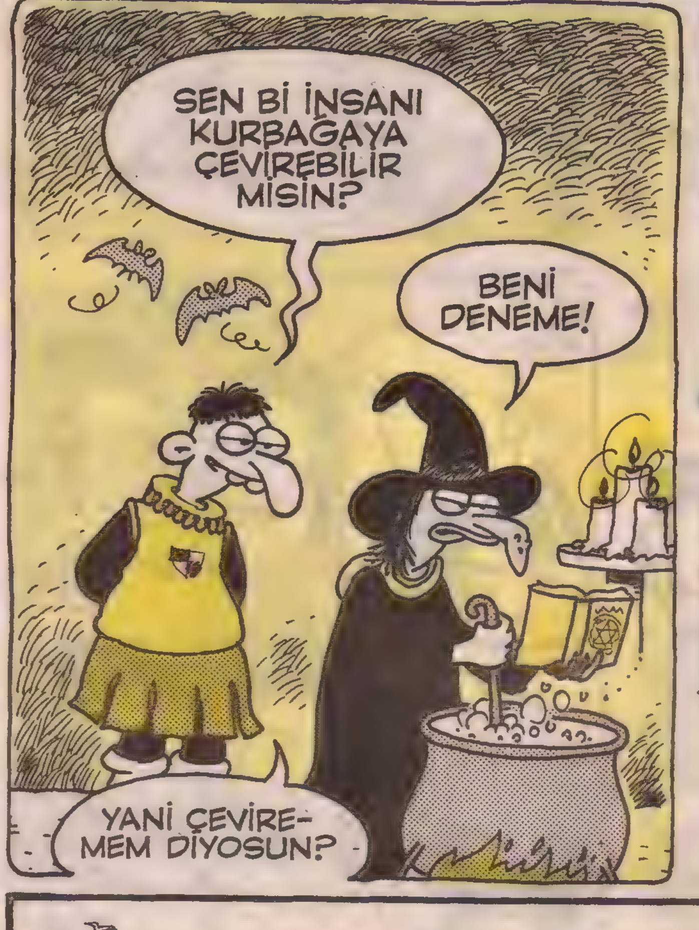
SEN Bİ İNSANI KURBAĞAYA ÇEVİREBİLİR MİSİN?
BENİ DENEME!
YANİ ÇEVİREMEM DİYOSUN?

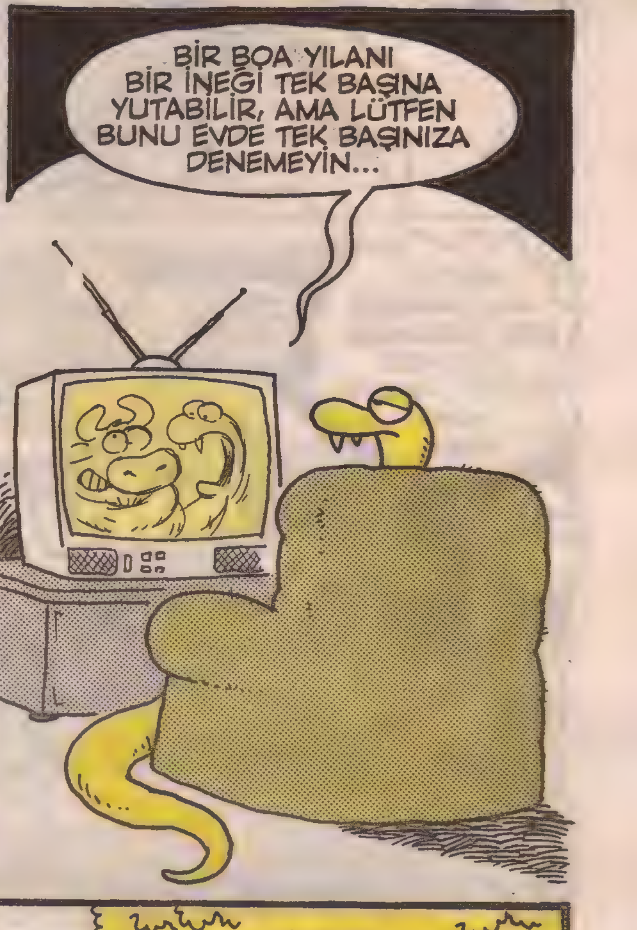
BİR BOA YILANI BİR İNEĞİ TEK BAŞINA YUTABİLİR, AMA LÜTFEN BUNU EVDE TEK BAŞINIZA DENEMEYİN...

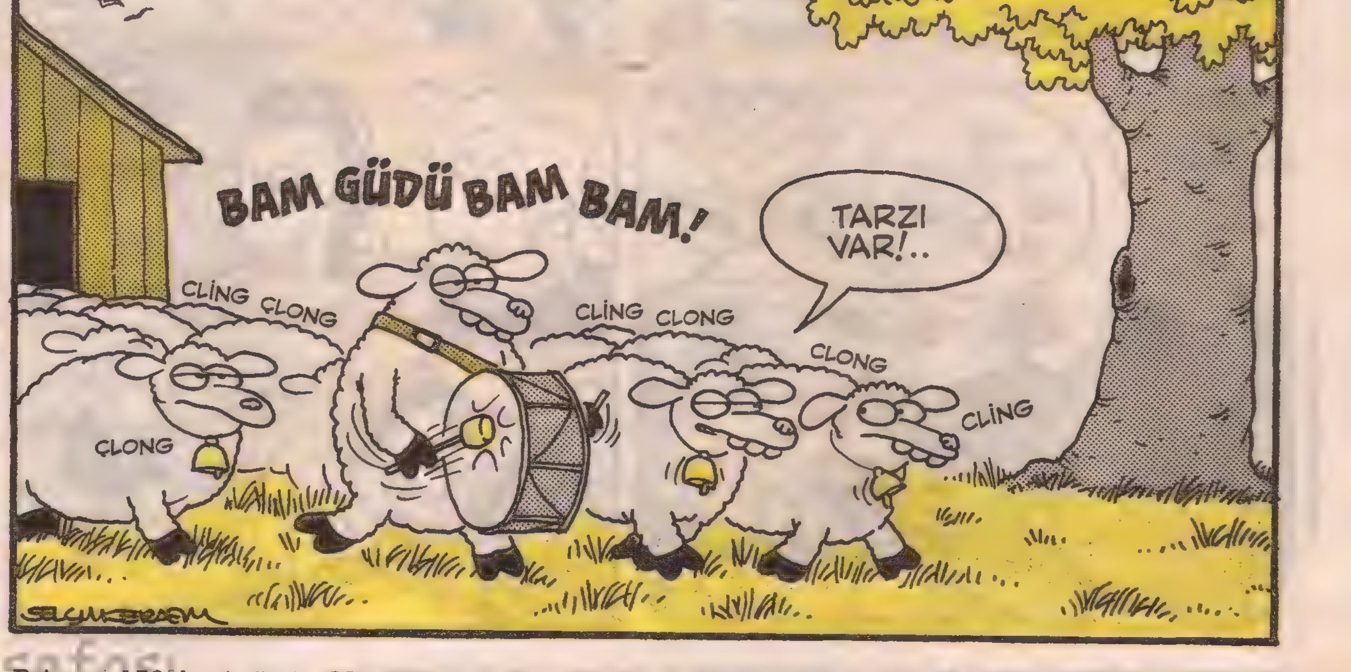

Batman: 150 dergi gitmiş. 66 iade olmuş.. Teşekkürler Batman 150 de 150 zor değil, her okur bir arkadaşını daha camiaya sokacak, o kadar.

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• SICAK-NEM-CİNNET

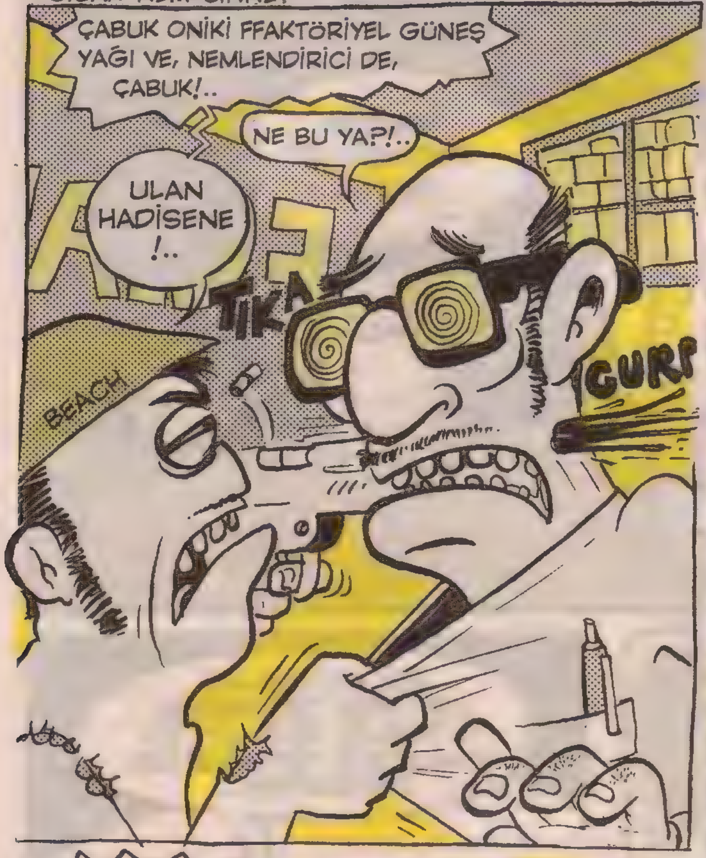
ÇABUK ONİKİ FFAKTÖRİYEL GÜNEŞ YAĞI VE, NEMLENDİRİCİ DE, ÇABUK!..
NE BU YA?!..
ULAN HADİSENE !..
TIKA
GURR
BEACH

• ŞOV ADAMI ÖMÜR VE ŞOVU!..

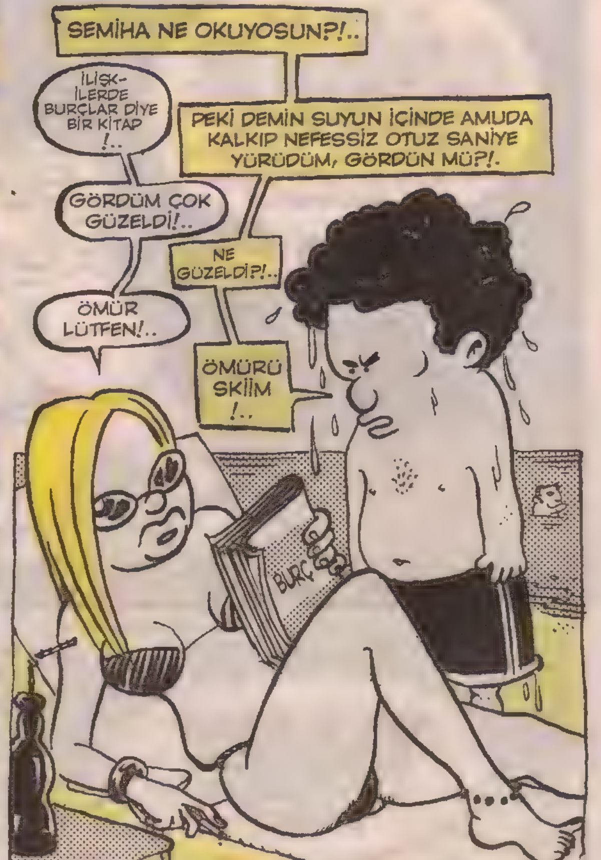
SEMİHA NE OKUYOSUN?!..
İLİŞKİLERDE BURÇLAR DİYE BİR KİTAP !..
PEKİ DEMİN SUYUN İÇİNDE AMUDA KALKIP NEFESSİZ OTUZ SANİYE YÜRÜDÜM, GÖRDÜN MÜ?!.
GÖRDÜM ÇOK GÜZELDİ!..
NE GÜZELDİ?!..
ÖMÜR LÜTFEN!..
ÖMÜRÜ SKİİM !..
BURÇ

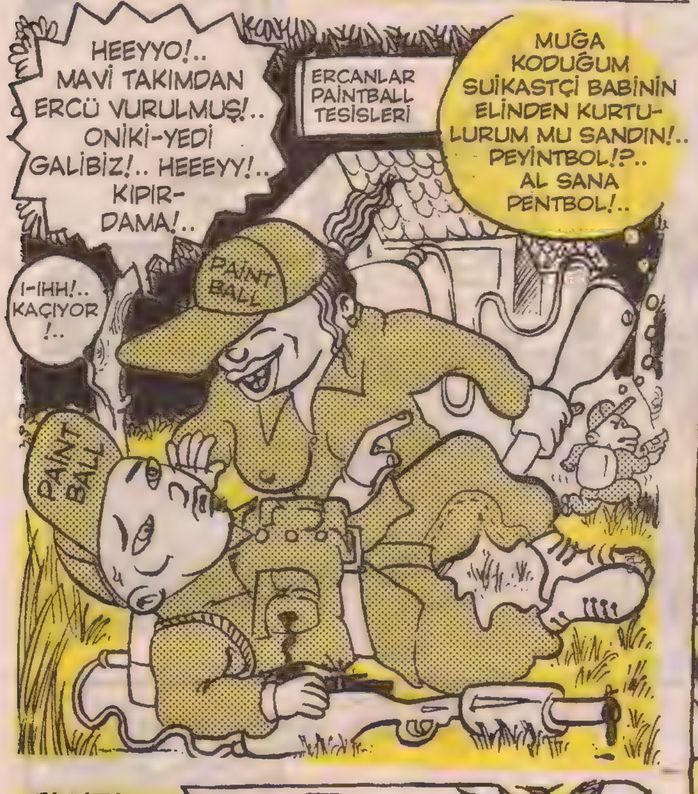
HEEYYO!.. MAVİ TAKIMDAN ERCÜ VURULMUŞ!.. ONİKİ-YEDİ GALİBİZ!.. HEEEYY!.. KIPIRDAMA!..
ERCANLAR PAINTBALL TESİSLERİ
MUĞA KODUĞUM SUİKASTÇI BABİNİN ELİNDEN KURTULURUM MU SANDIN!.. PEYİNTBOL!?.. AL SANA PENTBOL!..
İ-IHH!.. KAÇIYOR !..
PAINT BALL
PAINT BALL

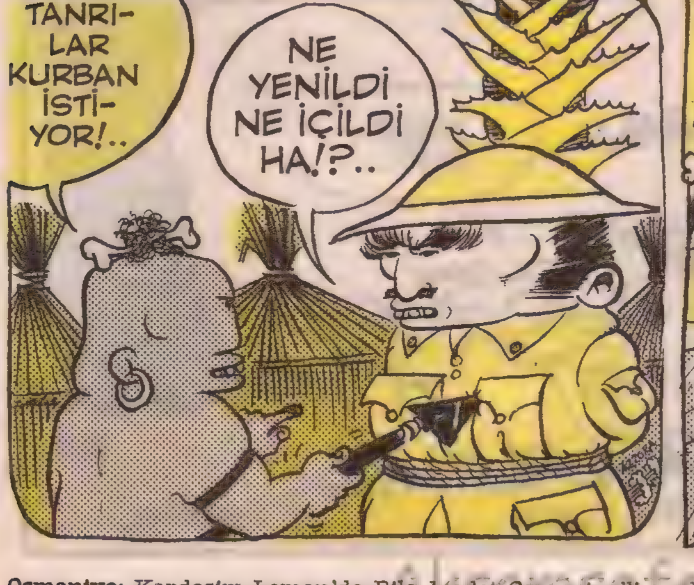
TANRILAR KURBAN İSTİYOR!..
NE YENİLDİ NE İÇİLDİ HA!?..

• KENDİYLE BARIŞIK ADAMIN MACERALARI!..

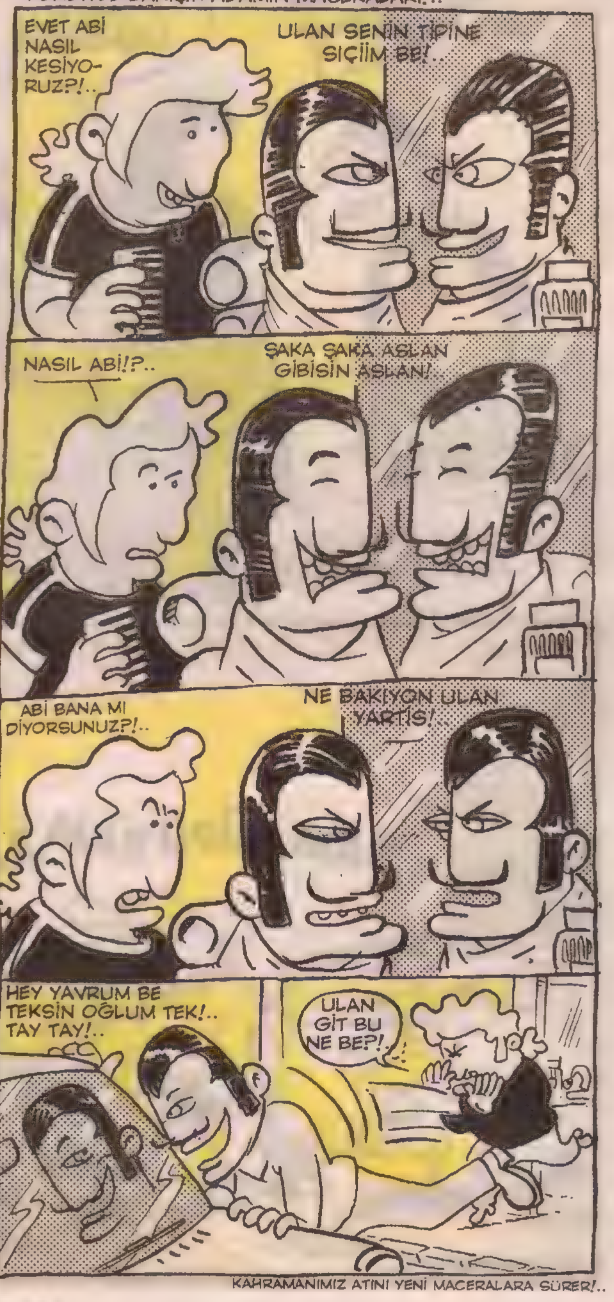
EVET ABİ NASIL KESİYORUZ?!..
ULAN SENİN TİPİNE SIÇIİM BE!..
NASIL ABİ!?..
ŞAKA ŞAKA ASLAN GİBİSİN ASLAN!..
ABİ BANA MI DİYORSUNUZ?!..
NE BAKIYON ULAN YARTİS!..
HEY YAVRUM BE TEKSİN OĞLUM TEK!.. TAY TAY!..
ULAN GİT BU NE BE?!..

KAHRAMANIMIZ ATINI YENİ MACERALARA SÜRER!..

cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

ği, başka tür karanlık, bembeyaz karanlık. Vurdum duymaz, uyuşuk, umursamaz, başıboş bir sıcak. Sessiz sıcak paniğe sokuyor. Korkunç bir sarsıntı. Bunaltıcı. Bir tabut uykusu. Odaların ve uzak tepelerin üstünde dehşet dolu bir çığlık. Uzandığım yerden kalmak zorundayım. Bir baygınlık, boğulma duygusu. Çılgın bir sıkıntı. Elime eski silahlarımı alıp sıcağın üstüne yürümeliyim. Bu kapkara sessizliği parça parça etmeliyim. Tanklarıyla üstüme geliyor, yazarlığım, yaşamım, herşey bir hiç tehlikesiyle karşı karşıya. Yıllardır beni doldurup taşıran o yiğit kuvvetimi istiyorum. Kanımın içinden pıt pıt sesler duymak...

Ürküp kaçan tavşanlar gibi kanepemden fırladım. Babaanneye üşenmedim ilaç götürdüm. Yolda Aysel'e söyleyeceklerimi zihnimde sıraya koydum. Öldürücü sıcağa rağmen babaanne nasıl canlı. Evin içinde koşturuyor. Bu lanet hayatın hiçbir kusur ve eksiği yokmuş gibi nasıl mutlu gülümsüyor. Bu derin yoksulluğun bir çekiciliği var. İnsanı capcanlı, diri tutan bir gücü. Mesela Aysel, bomboş kafası, ama nasıl cesur. En yakın arkadaşına anlatacağı bir iç dünyası olduğunu bile sanmıyorum. İnsanın iç dünyası olabilmesi için semaver gibi usul usul heyecanlanan, taşan bir kalbi olmalı. Sanat gücüne ulaşmış derin bir demin tadını duymalı, bunları da anlatmalıyım Aysel'e...

Aysel'le lafladık, lafladık, babaanne sedirinde çoktan bayılıp uzandı. 'Sen ne güzel konuşuyorsun Nihat ağbi, film gibi...'. Kapı zili çaldı. Aysel: 'Bu Nergis, sizi çok görmek istedi.' Ayağa fırladı. İçimden, o kız mı, dedim. Şimdi Aysel'e gecenin onkisinde benden bir milyon utangaç bir fahişe gibi istediğini söylesem, yıkılır kalır... Aysel kapıya yönelirken tembih etti: 'Nihat ağbi, Nergis'e saçların Gülben'in saçlarına çok benziyor, de, çok sevinir...'

Nergis içeri girince, soluk kesen bir sessizlik oluştu, ben tanımazlıktan gelirim, ama ya o tanır, çıkartırsa. Heyecanla açılmış gözleriyle tedirgin izledi beni bir müddet. Sessizliğin içinden tedirginlik uçup gitti, incecik bir 'kur' hakim oldu. Şeytani ve ayartıcı bir bakışla sessizlik güçlendi. İnsanı kötü eden bir duruşu var. Bir an kendimi bir orospu çetesinin ağına düşmüş gibi hissettim. Sigarayı ağzına koyuşunda, fiyakalı ve çok rahat bacak bacak üstüne atışında züppe bir çapkınlık. Süzgün süzgün kaçamak bakışlar. Kumral, ufak tefek bir kız. Çok ucuz kumaştan, parlak masmavi bir pantolon... Aman ne yapıyorum yine ben? İnsanların üstünü başını tasvir ederken bile ahlakçılık yapıyorum. Çok gülünç bu huyum. Kalpleri yoksulluğun paslı testeresiyle kesilmiş, yürekleri küçük ve gerçek bir sevinç hiç tatmamış bu küçük kızlarla alay ederek ne yaptığımı sanıyorum...

Nergis'in saçları ucuz bir kuafördén çıkma. Sigarasıyla cep telefonunu yanyana koydu. Ne çok konuştuk, hangi birini anlatayım. Uzun konuşma sahnesini canlandırsın diye, cümleleri içinden birkaçını vereyim: '... Nihat ağbi, ben de mum ışığında yemekler yemek isterim!'... '...İnanmazsın Nihat ağbi, Özcan Deniz çok dolaştı buralarda peşimde!'...

Ürkmüyorum artık. Bu bozuk, delirmiş cümlelere kızmıyorum. İnsanın hayal uydurup, ona inanması çok özel bir zevk. Alay etmiyorum. Kitaplar, romanlar da böyle değil mi, filmler de gösterişli bir hayal edinmemizi sağlamaz mı? Hayat ne kadar bozguna uğratsa da, üstlerini başlarını, duygularını bozuk bir cilanın gösterişiyle ayakta tutmayı başarıyorlar işte. En azından bu ucube hayaller sayesinde hayata yenilmiyorlar. Sanatın sınırı yok, çünkü hayalin sınırı yok. Bozuk, akıl hastası hayallerine ben de inanmak, kanmak istiyorum. Hayallerinin heyecanlı akışını bozmak istemiyorum. Zevkin en yüce şeklini böyle buluyorlar. Karşılarında bir psikolog doktor gibi oturmak da acı veriyor bana. Sanki, Özcan Deniz gerçekten bu mahalleye gelmiş. Nergis'in peşinde dolaşmış. Bu hikaye şimdi beni de çok mutlu ediyor, çünkü yoksulluğu böyle unutuyorlar. Üstelik, bütün mahalleliye Özcan Deniz hikayesini inandırdığı için inanılmaz güçlü bir kız olmalı.

Nergis'in cep telefonu çaldı, lafını yarıda kesip ayağa dikildi. Yan odaya kaçtı. Konuşurken, konserve kutusunda Afrika menekşesinin yanında tuzluğu görüp bağırdı. Kabadayı bir sesle, emrederek Aysel'e: 'O tuzluğun orda ne işi var, kaldır onu Aysel, tuzluk ne arıyor orada!'... Tuzluğu görünce yine kötü oldum, bu iki kızı, yan odada üst üste koyup düzeceksin, sonra çöp döker gibi pencereden atacaksın, gerçekten biri kaldırsın o tuzluğu. O kadar rahat cümle ki: 'tuzluk ne arıyor orda!'. Gerçek hayata dair tek normal cümle bu. Bütün konuşmalarımız içinde derli toplu tek cümle bu: 'kaldırın şu tuzluğu!'.. Bir bozuk ben değilim. Tuzluk Nergis'i de fena yaptı. Sevdim Nergis'i, bu küçük orospuyla aynı bozuk kafayı taşıyoruz!

Nergis'in tuzluğa saldırısı karşısında Aysel: 'Ya doğru, ben de Nihat ağbi niye hep oraya bakıyor' diyorum. Suçüstü yakalanmış gibiyim. Hemen kendimi savunmaya başladım: 'Şekli çok hoşuma gitti. Eski kebapçı tuzluğu, artık yok onlardan!'.. Ohh kurtuluyorum işte tuzluktan!

Nergis yan odada, ne kadar sesini kıssa, eliyle ağzını kapatsa da telefon konuşması duyuluyor, kulaklarımı yırtıp geçiyor. İğrenç kelimeler, Aysel utancından ölecek, koşarak, odanın kapısını kapattı. Nergis telefonda: '..sen beni .ikimezsin ulan, ben paranı alırım, üstüne de .ikerim!'....

Aysel'le karşılıklı kızardık, utancımızdan yerin dibine girdik. 'Ben kalkayım, çok oldu Aysel!'. Aysel durumu toparlamaya çalışıyor: 'Şu sigarayı bitireyim kalkarsın Nihat ağbi!'.. 'İyi ben de bir sigara yakayım...'. Sigara kalmamış.

Nergis'in konuşması bitti, geldi. 'Nihat ağbi, benim çok acele işim çıktı' deyip, kapıya yöneldi. Aysel Nergis'e: 'Nihat ağbinin sigarası bitmiş!' dedi... Arkadan atıldım: 'hayır önemli değil, ben kalkacağım, alırım bakkaldan!'...

Bir dakika geçmedi. Nergis, kapıdan iki paket sigara uzattı. Aysel, ikram etmenin, üstelik iki paket takdim etmenin gururuyla: 'Size göndermiş, Nergis çok sıcak kızdır Nihat ağbi...!'

Neden bir değil, iki sigara, parasını versem. Nasıl veririm şimdi. Ne deyip ödesem.. Bir yolunu bulsam, hemen kalkıp, sigaraları masada unutmuş gibi yapayım...

'Hadi Aysel ben kalkayım', 'Dur babaanne uyansın!'.. Babaanne sedirinde çok mutlu... Aysel ayakkabılarımı düzeltti. Kapıyı açtı: 'Allahıısmarladık'. Elini sıkmak istedim. Elinde tuzluk... Aysel çok ahlaksız durumda yakalanmış gibi: 'Amaaan, ne manyağım, tuzluk elimde kalmış...'

Apartmanın merdiveninden pata pata indim. İçimden, sende kalsın o tuzluk Aysel, hep benim kafamı bozacak değil ya, biraz da seni bozsun o tuzluk...

Sonra düşündüm, Aysel zor bela üniversite kazanmış, yoksul, babası hasta... Eve dönüp o tuzluğu alayım... Ne diyeyim, kapıyı çalıp, 'Aysel ver o tuzluğu', ben daha güçlüyüm, hiç değilse yazarım, o tuzluğu bana ver... Hiç değilse ekmeğimi kazanıyorum, tuzluk benle gelsin!

nihatg@leman.com.tr

Osmaniye: Kardeşim Leman'da Bile 1 adet Osmaniye'li varken (Ahmet Yılmaz) biz size 100 dergi gönderiyoruz, 56 adedini iade ediyorsunuz... Yakıştı mı yani... 100 dergi bitecek, haftaya sayım var... Ona göre!

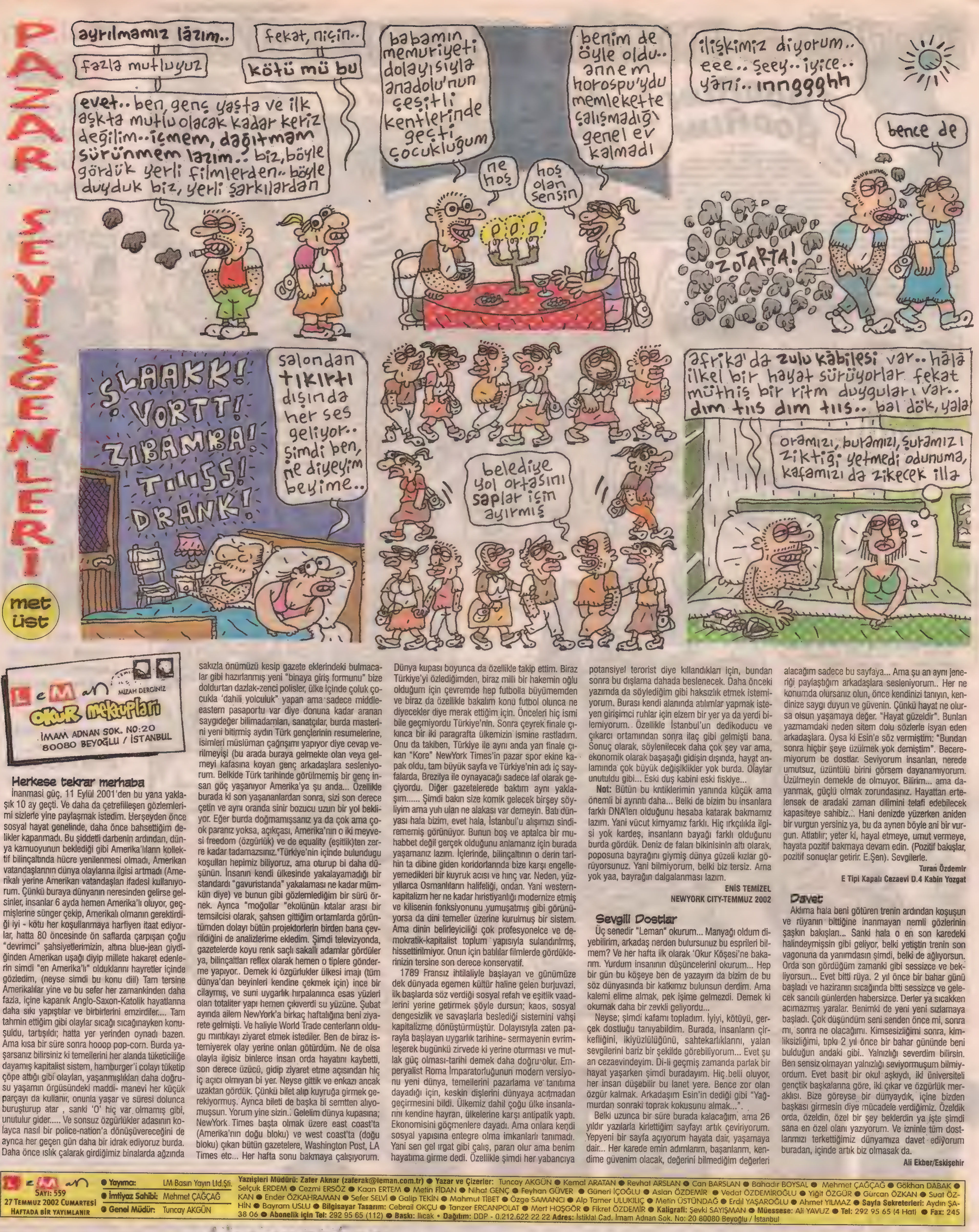
PAZAR SEVİSGENLERİ
met üst
ayrılmamız lâzım..
fazla mutluyuz
fekat, niçin..
kötü mü bu
evet.. ben, genç yaşta ve ilk aşkta mutlu olacak kadar keriz değilim.. içmem, dağıtmam sürünmem lazım.. biz, böyle gördük yerli filmlerden.. böyle duyduk biz, yerli şarkılardan
babamın memuriyeti dolayısıyla anadolu'nun çeşitli kentlerinde geçti çocukluğum
benim de öyle oldu.. annem horospu'ydu memlekette çalışmadığı genel ev kalmadı
ne hoş
hoş olan sensin
ilişkimiz diyorum.. eee.. şeey.. iyice.. yani.. innggghh
bence de
ZOTARTA!
SLAAKK! VORTT! ZIBAMBA! TIIISS! DRANK!
salondan tıkırtı dışında her ses geliyor.. şimdi ben, ne diyeyim beyime..
belediye yol ortasını saplar için ayırmış
afrika'da zulu kâbilesi var.. hâlâ ilkel bir hayat sürüyorlar fekat müthiş bir ritm duyguları var.. dım tııs dım tııs.. bal dök, yala
oramızı, buramızı, şuramızı ziktiği yetmedi odunuma, kafamızı da zikecek illa

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Herkese tekrar merhaba

İnanmasi güç, 11 Eylül 2001'den bu yana yaklaşık 10 ay geçti. Ve daha da çetrefilleşen gözlemlerimi sizlerle yine paylaşmak istedim. Herşeyden önce sosyal hayat genelinde, daha önce bahsettiğim delikler kapanmadı. Bu şiddetli darbenin ardından, dünya kamuoyunun beklediği gibi Amerika'lıların kollektif bilinçaltında hücre yenilenmesi olmadı, Amerikan vatandaşlarının dünya olaylarına ilgisi artmadı (Amerikalı yerine Amerikan vatandaşları ifadesi kullanıyorum. Çünkü buraya dünyanın neresinden gelirse gelsinler, insanlar 6 ayda hemen Amerika'lı oluyor, geçmişlerine sünger çekip, Amerikalı olmanın gerektirdiği iyi - kötu her koşullanmaya harfiyen itaat ediyorlar, hatta 80 öncesinde ön saflarda çarpışan çoğu "devrimci" şahsiyetlerimizin, altına blue-jean giydiğinden Amerikan uşağı diyip millete hakaret edenlerin simdi "en Amerika'lı" olduklarını hayretler içinde gözledim, (neyse simdi bu konu diil) Tam tersine Amerikalılar yine ve bu sefer her zamankinden daha fazla, içine kapanık Anglo-Saxon-Katolik hayatlarına daha sıkı yapıştılar ve birbirlerini emzirdiler.... Tam tahmin ettiğim gibi olaylar sıcağı sıcağınayken konuşuldu, tartışıldı; hatta yer yerinden oynadı bazen. Ama kısa bir süre sonra hooop pop-corn. Burda yaşarsanız bilirsiniz ki temellerini her alanda tüketiciliğe dayamış kapitalist sistem, hamburger'i colayı tüketip çöpe attığı gibi olayları, yaşanmışlıkları daha doğrusu yaşamın örgüsündeki maddi- manevi her küçük parçayı da kullanır, onunla yaşar ve süresi dolunca buruşturup atar , sanki 'O' hiç var olmamış gibi, unutulur gider..... Ve sonsuz özgürlükler adasının kolayca nasıl bir police-nation'a dönüşüvereceğini de ayrıca her geçen gün daha bir idrak ediyoruz burda. Daha önce ıslık çalarak girdiğimiz binalarda ağzında sakızla önümüzü kesip gazete eklerindeki bulmacalar gibi hazırlanmış yeni "binaya giriş formunu" bize doldurtan dazlak-zenci polisler, ülke içinde çoluk çocukla 'dahili yolculuk" yapan ama sadece middle-eastern pasaportu var diye donuna kadar aranan saygıdeğer bilimadamları, sanatçılar, burda masterini yeni bitirmiş aydın Türk gençlerinin resumelerine, isimleri müslüman çağrışımı yapıyor diye cevap verilmeyişi (bu arada buraya gelmekte olan veya gelmeyi kafasına koyan genç arkadaşlara sesleniyorum. Belkide Türk tarihinde görülmemiş bir genç insan göç yaşanıyor Amerika'ya şu anda... Özellikle burada ki son yaşananlardan sonra, sizi son derece çetin ve aynı oranda sinir bozucu uzun bir yol bekliyor. Eğer burda doğmamışsanız ya da çok ama çook paranız yoksa, açıkçası, Amerika'nın o iki meyvesi freedom (özgürlük) ve de equality (eşitlik)ten zerre kadar tadamazsınız. Türkiye'nin içinde bulundugu koşulları hepimiz biliyoruz, ama oturup bi daha düşünün. İnsanın kendi ülkesinde yakalayamadığı bir standardı "gavuristanda" yakalaması ne kadar mümkün diye) ve bunun gibi gözlemlediğim bir sürü örnek. Ayrıca "moğollar "ekolünün kıtalar arası bir temsilcisi olarak, şahsen gittiğim ortamlarda görüntümden dolayı bütün projektorlerin birden bana çevrildiğini de analizlerime ekledim. Şimdi televizyonda, gazetelerde koyu renk saçlı sakallı adamlar gördüler ya, bilinçaltları reflex olarak hemen o tiplere gönderme yapıyor.. Demek ki özgürlukler ülkesi imajı (tüm dünya'dan beyinleri kendine çekmek için) ince bir cilaymış, ve suni uygarlık hırpalanınca esas yüzleri olan totaliter yapı hemen çıkıverdi su yüzüne. Şubat ayında ailem NewYork'a birkaç haftalığına beni ziyarete gelmişti. Ve haliyle World Trade centerların oldugu mıntıkayı ziyaret etmek istediler. Ben de biraz istemiyerek olay yerine onları götürdüm. Ne de olsa olayla ilgisiz binlerce insan orda hayatını kaybetti, son derece üzücü, gidip ziyaret etme açısından hiç iç açıcı olmıyan bi yer. Neyse gittik ve enkazı ancak uzaktan gördük. Çünkü bilet alıp kuyruğa girmek gerekiyormuş. Ayrıca bileti de başka bi semtten alıyomuşsun. Yorum yine sizin.. Gelelim dünya kupasına; NewYork Times başta olmak üzere east coast'ta (Amerika'nın doğu bloku) ve west coast'ta (doğu bloku) çıkan bütün gazetelere, Washington Post, LA Times etc... Her hafta sonu bakmaya çalışıyorum. Dünya kupası boyunca da özellikle takip ettim. Biraz Türkiye'yi özlediğimden, biraz milli bir hakemin oğlu olduğum için çevremde hep futbolla büyümemden ve biraz da özellikle bakalım konu futbol olunca ne diyecekler diye merak ettiğim için. Önceleri hiç ismi bile geçmiyordu Türkiye'nin. Sonra çeyrek finale çıkınca bir iki paragrafta ülkemizin ismine rastladım. Onu da takiben, Türkiye ile aynı anda yarı finale çıkan "Kore" NewYork Times'in pazar spor ekine kapak oldu, tam büyük sayfa ve Türkiye'nin adı iç sayfalarda, Brezilya ile oynayacağı sadece laf olarak geçiyordu. Diğer gazetelerede baktım aynı yaklaşım...... Şimdi bakın size komik gelecek birşey söyliyim ama yuh ulan ne alakası var demeyin. Batı dünyası hala bizim, evet hala, İstanbul'u alışımızı sindirememiş görünüyor. Bunun boş ve aptalca bir muhabbet değil gerçek olduğunu anlamanız için burada yaşamanız lazım. İçlerinde, bilinçaltının o derin tarihin ta dibine giden koridorlarında bize karşı engelleyemedikleri bir kuyruk acısı ve hınç var. Neden, yüzyıllarca Osmanlıların halifeliği, ondan. Yani western-kapitalizm her ne kadar hıristiyanlığı modernize etmiş ve kilisenin fonksiyonunu yumuşatmış gibi görünüyorsa da dini temeller üzerine kurulmuş bir sistem. Ama dinin belirleyiciliği çok profesyonelce ve demokratik-kapitalist toplum yapısıyla sulandırılmış, hissettirilmiyor. Onun için batılılar filmlerde gördüklerinizin tersine son derece konservatif.

1789 Fransız ihtilaliyle başlayan ve günümüze dek dünyada egemen kültür haline gelen burjuvazi, ilk başlarda söz verdiği sosyal refah ve eşitlik vaadlerini yerine getirmek şöyle dursun; kaos, sosyal dengesizlik ve savaşlarla beslediği sistemini vahşi kapitalizme dönüştürmüştür. Dolayısıyla zaten parayla başlayan uygarlık tarihine- sermayenin evrimleşerek bugünkü zirvede ki yerine oturması ve mutlak güç olması-tarihi demek daha doğru olur. Emperyalist Roma İmparatorluğunun modern versiyonu yeni dünya, temellerini pazarlama ve tanıtıma dayadığı için, keskin dişlerini dünyaya acıtmadan geçirmesini bildi. Ülkemiz dahil çoğu ülke insanlarını kendine hayran, ülkelerine karşı antipatik yaptı. Ekonomisini göçmenlere dayadı. Ama onlara kendi sosyal yapısına entegre olma imkanlarıı tanımadı. Yani sen gel ırgat gibi çalış, paran olur ama benim hayatıma girme dedi. Özellikle şimdi her yabancıya potansiyel terorist diye kıllandıkları için, bundan sonra bu dışlama dahada beslenecek. Daha önceki yazımda da söylediğim gibi haksızlık etmek istemiyorum. Burası kendi alanında atılımlar yapmak isteyen girişimci ruhlar için elzem bir yer ya da yerdi bilemiyorum.. Özellikle İstanbul'un dedikoducu ve çıkarcı ortamından sonra ilaç gibi gelmişti bana. Sonuç olarak, söylenilecek daha çok şey var ama, ekonomik olarak başaşağı gidişin dışında, hayat anlamında çok büyük değişiklikler yok burda. Olaylar unutuldu gibi... Eski duş kabini eski fiskiye...

Not: Bütün bu kritiklerimin yanında küçük ama önemli bi ayrıntı daha... Belki de bizim bu insanlara farklı DNA'ları olduğunu hesaba katarak bakmamız lazım. Yani vücut kimyamız farklı. Hiç ırkçılıkla ilgisi yok kardeş, insanların bayağı farklı olduğunu burda gördük. Deniz de falan bikinisinin altı olarak, poposuna bayrağını giymiş dünya güzeli kızlar görüyorsunuz. Yani bilmiyorum, belki biz tersiz. Ama yok yaa, bayrağın dalgalanması lazım.

ENİS TEMİZEL
NEWYORK CITY-TEMMUZ 2002

Sevgili Dostlar

Üç senedir "Leman" okurum... Manyağı oldum diyebilirim, arkadaş nerden bulursunuz bu esprileri bilmem? Ve her hafta ilk olarak 'Okur Köşesi'ne bakarım. Yurdum insanının düşüncelerini okurum... Hep bir gün bu köşeye ben de yazayım da bizim de bu söz dünyasında bir katkımız bulunsun derdim. Ama kalemi elime almak, pek işime gelmezdi. Demek ki okumak daha bir zevkli geliyordu...

Neyse; şimdi kafamı topladım. İyiyi, kötüyü, gerçek dostluğu tanıyabildim. Burada, insanların çirkefliğini, ikiyüzlülüğünü, sahtekarlıklarını, yalan sevgilerini bariz bir şekilde görebiliyorum... Evet şu an cezaevindeyim. Di-li geçmiş zamanda parlak bir hayat yaşarken şimdi buradayım. Hiç belli oluyor, her insan düşebilir bu lanet yere. Bence zor olan özgür kalmak. Arkadaşım Esin'in dediği gibi "Yağmurdan sonraki toprak kokusunu almak...".

Belki uzunca bir süre burada kalacağım, ama 26 yıldır yazılarla kirlettiğim sayfayı artık çeviriyorum. Yepyeni bir sayfa açıyorum hayata dair, yaşamaya dair... Her karede emin adımlarım, başarılarım, kendime güvenim olacak, değerini bilmediğim değerleri alacağım sadece bu sayfaya... Ama şu an aynı jeneriği paylaştığım arkadaşlara sesleniyorum.. Her ne konumda olursanız olun, önce kendinizi tanıyın, kendinize saygı duyun ve güvenin. Çünkü hayat ne olursa olsun yaşamaya değer. "Hayat güzeldir". Bunları yazmamdaki neden sitem dolu sözlerle isyan eden arkadaşlara. Oysa ki Esin'e söz vermiştim: "Bundan sonra hiçbir şeye üzülmek yok demiştim". Beceremiyorum be dostlar. Seviyorum insanları, nerede umutsuz, üzüntülü birini görsem dayanamıyorum. Üzülmeyin demekle de olmuyor. Bilirim... ama dayanmak, güçlü olmak zorundasınız. Hayattan ertelensek de aradaki zaman dilimini telafi edebilecek kapasiteye sahibiz... Hani denizde yüzerken aniden bir vurgun yersiniz ya, bu da aynen böyle ani bir vurgun. Atlatılır; yeter ki, hayal etmeye, umut vermeye, hayata pozitif bakmaya devam edin. (Pozitif bakışlar, pozitif sonuçlar getirir. E.Şen). Sevgilerle.

Turan Özdemir
E Tipi Kapalı Cezaevi D.4 Kabin Yozgat

Davet

Aklıma hala beni götüren trenin ardından koşuşun ve rüyanın bittiğine inanmayan nemli gözlerinin şaşkın bakışları... Sanki hala o en son karedeki halindeymişsin gibi geliyor, belki yetiştin trenin son vagonuna da yanımdasın şimdi, belki de ağlıyorsun. Orda son gördüğüm zamanki gibi sessizce ve bekliyorsun... Evet bitti rüya. 2 yıl önce bir bahar günü başladı ve haziranın sıcağında bitti sessizce ve gelecek sancılı günlerden habersizce. Derler ya sıcakken acımazmış yaralar. Benimki de yeni yeni sızlamaya başladı. Çok düşündüm seni senden önce mi, sonra mı, sonra ne olacağımı. Kimsesizliğimi sonra, kimliksizliğimi, tıpkı 2 yıl önce bir bahar gününde beni bulduğun andaki gibi.. Yalnızlığı severdim bilirsin. Ben sensiz olmayan yalnızlığı seviyormuşum bilmiyordum. Evet basit bir okul aşkıydı, iki üniversiteli gençtik başkalarına göre, iki çıkar ve özgürlük meraklısı. Bize göreyse bir dünyaydık, içine bizden başkası girmesin diye mücadele verdiğimiz. Özeldik orda, özeldin, özel bir şey beklerdin ya işte şimdi sana en özel olanı yazıyorum. Ve izninle tüm dostlarımızı terkettiğimiz dünyamıza davet ediyorum buradan, içinde artık biz olmasak da.

Ali Ekber/Eskişehir

LeMan
SAYI: 559
27 TEMMUZ 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Revhal ARSLAN ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Yiğit ÖZGÜR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Tanzer ERCANPOLAT ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 292 95 65 (112) ● **Baskı:** Ilıcak • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22 **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

Kadirli, giden dergi 35 satılan dergi 22.. 13 dergi iade.. Ah şu bayiler bir sergilese, iade filan gelmiyeceği gibi Kadirli daha bir Kadirli olacak. Allaha bin şükür yine de.. Boysal'ın memleketi... Demek ki Boysal'ın akrabaları dışında okur yok.. Olmadı Kadirli! Kadir kıymet bilin biraz.. Yine de bin bin bereket.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

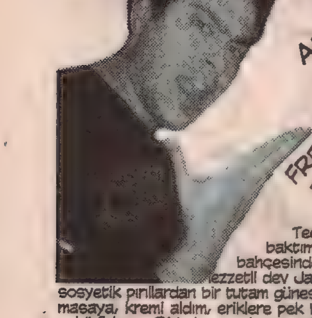

ABBOW BODRUM UM BODRUM UM FRESH FRESH OH

Acıkırım diye sıçmaya korkanlardan değiliz. Geçen hafta dergiden bir iki ebabil ile Bodrum'a kadar gittik. Şehre gelince yoldaşlar hemen tüydü.. (Haklılar, evli bunlar, çoluk var, çocuk var.) Türkbükü'nde sahilde yürüyorum (yürü, yürü, yürü..) Tee, sosyete plajı Havana'ya kadar gelmişim. Yorulmuşum, baktım çantada güneş kremi de yok. Adana'dan anneannemin bahçesinden topladığım tenis topu iriliğinde, turuncu ve muhteşem lezzetli dev Japon eriklerinden vardı yanımda iki tane. Yan şezlongdaki sosyetik pırıllardan bir tutam güneş kremi rica ettim, karşığında da 2 tane Japon bıraktım masaya, kremi aldım, eriklere pek bakmadılar.. Bi süre sonra kızların sportcan manitaları geldi falan.. Giderken o Japon eriklerini attılar yere.. Eriklerle beraber anılarımı, çocukluğumu attılar.. Acıdı gendime, utandım.. O acıklı halimle uyuyakalmışım birde.. Bir uyandım, şimdi inanmıyacaksınız sağımda Sakıp Sabancı, solumda Arto! (ABBOWE!) Kaçar gibi kalktım hemen! Dağlaramı vurdum kendimi.. Yok.. Bizim Aslan Özdemir'le kayınbabasının Yalıkavakta'ki evinin bahçesinde kebap yemeye gittik...

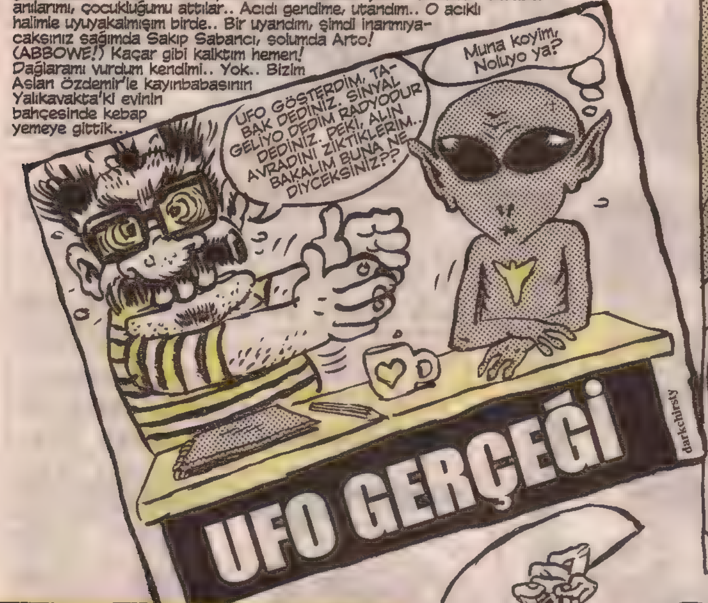
UFO GÖSTERDİM, TABAK DEDİNİZ. SİNYAL GELİYO DEDİM RADYODUR DEDİNİZ. PEKİ, ALIN AVRADINI ZİKTİKLERİM.. BAKALIM BUNA NE DİYCEKSİNİZ??
Muna koyim, Noluyo ya?
UFO GERÇEĞİ
darkthirsty

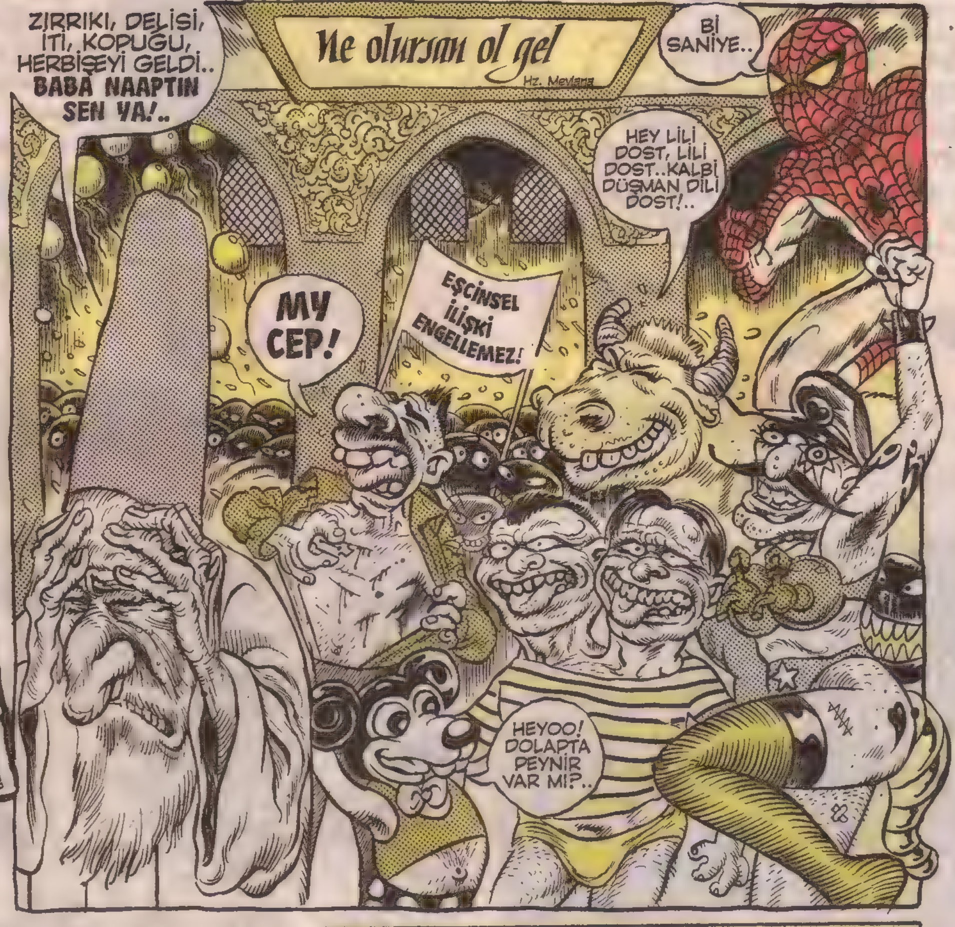
ZIRRIKI, DELİSİ, İTİ, KOPUĞU, HERBİŞEYİ GELDİ.. BABA NAAPTIN SEN YA!..
Ne olursan ol gel
Hz. Mevlana
Bİ SANİYE..
HEY LİLİ DOST, LİLİ DOST..KALBİ DÜŞMAN DİLİ DOST!..
MY CEP!
EŞCİNSEL İLİŞKİ ENGELLEMEZ!
HEYOO! DOLAPTA PEYNİR VAR MI?..

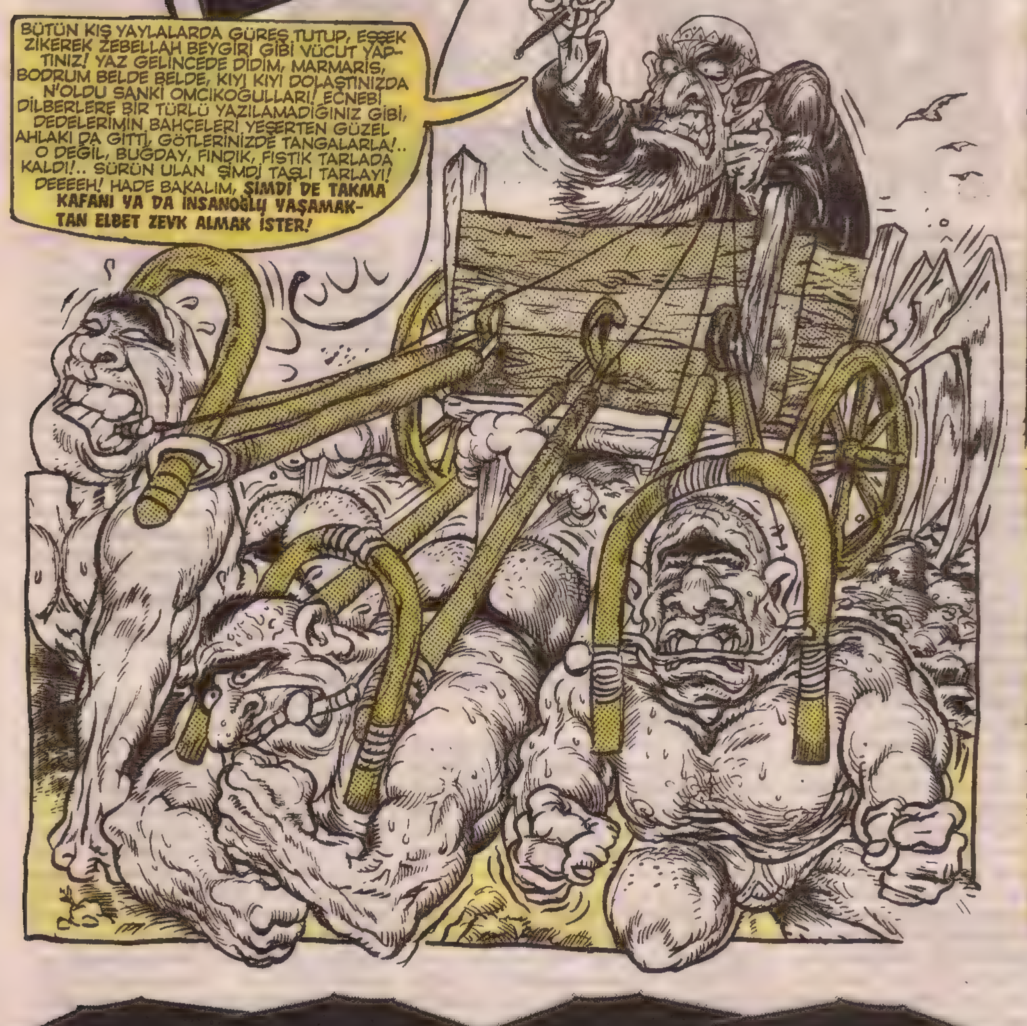
BÜTÜN KIŞ YAYLALARDA GÜREŞ TUTUP, EŞŞEK ZİKEREK ZEBELLAH BEYGİRİ GİBİ VÜCUT YAPTINIZ! YAZ GELİNCEDE DİDİM, MARMARİS, BODRUM BELDE BELDE, KIYI KIYI DOLAŞTINIZDA N'OLDU SANKİ OMCIKOĞULLARI! ECNEBİ DİLBERLERE BİR TÜRLÜ YAZILAMADIĞINIZ GİBİ, DEDELERİMİN BAHÇELERİ YEŞERTEN GÜZEL AHLAKI DA GİTTİ, GÖTLERİNİZDE TANGALARLA!.. O DEĞİL, BUĞDAY, FINDIK, FISTIK TARLADA KALDI!.. SÜRÜN ULAN ŞİMDİ TAŞLI TARLAYI! DEEEEH! HADE BAKALIM, ŞİMDİ DE TAKMA KAFANI YA DA İNSANOĞLU YAŞAMAKTAN ELBET ZEVK ALMAK İSTER!

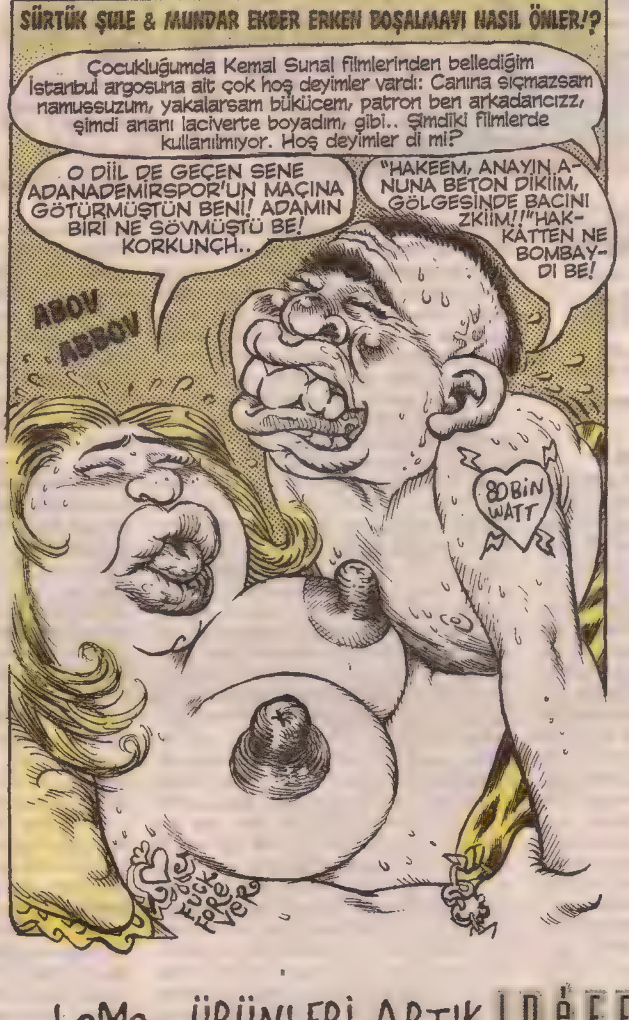
SÜRTÜK ŞULE & MUNDAR EKBER ERKEN BOŞALMAYI NASIL ÖNLER!?
Çocukluğumda Kemal Sunal filmlerinden bellediğim İstanbul argosuna ait çok hoş deyimler vardı: Canına sıçmazsam namussuzum, yakalarsam bükücem, patron ben arkadarıcızz, şimdi ananı laciverte boyadım, gibi.. Şimdiki filmlerde kullanılmıyor. Hoş deyimler di mi?
O DİİL DE GEÇEN SENE ADANADEMİRSPOR'UN MAÇINA GÖTÜRMÜŞTÜN BENİ! ADAMIN BİRİ NE SÖVMÜŞTÜ BE! KORKUNÇH..
"HAKEEM, ANAYIN ANUNA BETON DİKİİM, GÖLGESİNDE BACINI ZKİİM!!"HAKKATTEN NE BOMBAYDI BE!
ABOV ABBOV
80 BİN WATT
FUCK FOREVER

LeMan L.Manyak

CÜMLE CAMİA
İZFAŞ'ın
davetlisi olarak
26 Ağustos'ta
İZMİR
FUARI'NDAYIZ!

HELE HELE HELE
yiycek içicek, çay
çekirdek, sütlü mısır
dondurma, konserler
monserler ve ilk
defa İzmir'de
gerçeklestirilecek
aktiviteler...
HEYOO HEYOO HEYOO
yer minderlerinde
yat assaa, dia
gösterileri.. videolar..
söylesiler,
muhabbetler ve bir
takım sürprizler...
HOBAAAAAAAA!
HELE HELE HELEEEE!
BAKIN SU GELENEEE
TAM TAMINA NA NA
15 GÜN İZMİR
FUARI BOYUNCA!!
Tey Tey Tey Tey
LeMan'cılar dellendi
yine hey hey hey!..
BESTUUUUUUUR!

LeMan ÜRÜNLERİ ARTIK IDEEFIX.E.COM'DA

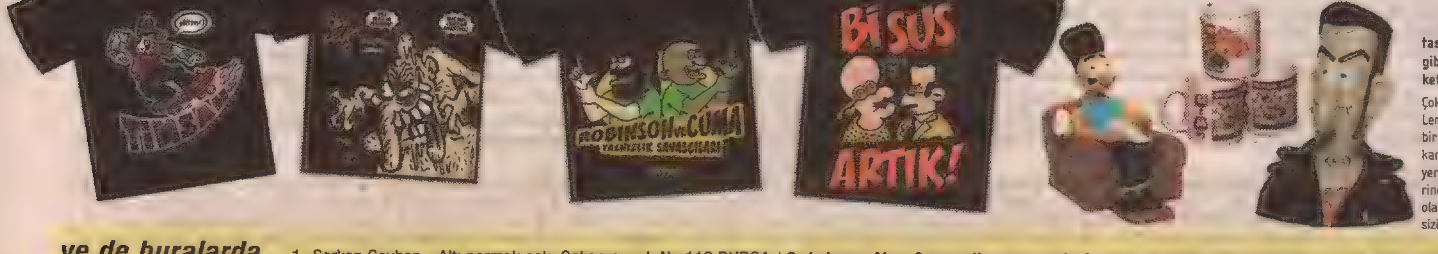
BİSUS ARTIK!
ROBINSON ve CUMA

Ürünlerimiz, kulplu porselen bardaklarımız, çay tepsileri, çöp tenekelerimiz, çoraplarımız daha
tasarım halinde olan ürünlerimiz artık bundan böyle Leman Kültür İstanbul, Ankara, Bursa, Adapaz
gibi noktalardan sonra internet aleminde.. Artık bundan sonra satış konusunda % 128 güvenceli, Lem
kefilli site ideefixe.com adresinden kredi kartı ile temin edebilir. Hediye de gönderebilirsin

Çok Önemli
Leman ürünleri kar amaçlı üretilmemiştir. Yazan olsun, çizen olsun, telif alan olsun bunca zaman verdiği desen
bir kuruş almayan olsun herkesin bu üretimden aldığı en büyük keyif ve moral gençlerimizin, çocuklarım
kardeşlerimizin, abilerimizin elinde, üzerinde, evinde yer alan Süpermenlerin, Betmenlerin, Tazmanya canavarları
yerini almak kendi insanımızın desenini,sözünü, esprisini, estetiğini, kahramanlarını kağıt üzerinden objeler ü
rine de taşıyarak egemen yabancı kültüre karşı yerel bir karşı rüzgar yaratmaktır. Şimdilik vantilatörüz ama rüz
olacağız.. Belki mağaza, üretici, atölye gibi yurdum imalatçısı üçbeş kuruş kazanıyordur.. Bızım kazancımız bun
sizin severek üzerinizde taşıdığınızı görebilmek bu böyle biline... Ayrıca bize de bu yakışır di mi ama?!. Sevgiyle..

ve de buralarda... 1- Serkan Ceyhan - Altı parmak sok. Sakarya cad. No:119 BURSA / ***2- Lokman Aksu Semercileryavuz sok. Amasya apt. No:17 ADAPAZARI*** / 3- M. Kemal Deniz Ltd. Şti. Deniz Plaza Yenişehir LEFKOŞE/KIBRIS / ***4- Ercan Tali Santana G***
yim - Bahariye cad. Opera Onur Çarşısı No:5 KADIKÖY / 5- Rebsam Sat. Paz. ve Dağ. A.Ş. - Yalı cad. 35/b İskele üstü KARŞIYAKA/İZMİR / ***6- Kudret İnceoğlu - Butik C&A İpçiler sok. 10/6 BARTIN - Tel: 0378 227 39 80*** / 7- Unvanı: Life Music & Books World - Yavu
mh. Demir sok. 17/a TEKİRDAĞ - Tel: 0282 262 19 99-0282 262 91 99 / ***8- Kürşat Tarkan - Sinan Paşa Pasajı zemin kat No:67/73 BEŞİKTAŞ - Tel: 227 80 90*** / 9- Selin Kültür ve Turizm İş. Ltd. Şti. - Konur sok. No:18/a-b KIZILAY/ANKARA / ***10- İnsancıl Kitabevi***
istiklal mah. Yeşiltepe sok. No:33 ESKİŞEHİR / 11- Çaba Basın Yay. Ltd. Şti. - Mithat Paşa cad. No:370/a KARATAŞ/İZMİR - Tel: 0232 441 53 86 / ***12 - Volkan Adıyes - Ören gezinti yolu Belediye Dükkanları Ören mah. No: 5 BALIKESİR - Tel: 0266 416 23 40***

3 Ağustos 2002 Cumartesi [illegible] Sayı: 2002/31- 650.000 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C-750.000 TL.
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

PEŞKEŞ TURİZMİ

Türkiye dibe vurmuş ekonomisini canlandırmak için 12-13 milyar dolar beklediği turizmden medet umuyor, turist taşıyan uçaklar en gözde turizm beldelerinin havaalanlarına sinek gibi üşüşüyor ama göstergeler hiç de iç açıcı değil.. Avrupalı acenteler, uçak bileti, organizasyon ücreti, en gözde tatil köyü, otellerde 15 günlük konaklama dahil 500 milyon liraya pazarlıyor Türkiye tatillerini... Rekor sayıda uçak inen Antalya'nın kent içi dahil pek çok tatil beldesinde ise bir tane free turiste rastlanmıyor. Sudan ucuz herşey içinde programla gelen turistler çevrede çay içmeye dahi 5 kuruş para harcamadıkları gibi kaldıkları saray yavrusu tatil köyleriyle, otellerde kuş sütü, tahtırevan eksik dört başı mamur tatillerini yapıyorlar. Oysa aynı koşullarda bir yerli turist tatil yapmaya kalktığında en az 5 katı ödemek zorunda.. Türkiye'nin turizmdeki rakiplerinden Yunanistan'da, İtalya, İspanya'da fiyatlar 3-4 misli katlanıyor. 10-15 katına kadar çıkabiliyor. Ne dükkanının önünde nargile içip tavla atan esnafın, halıcının, kuyumcunun, hediyelik eşyacının keyfi var ne turist bir dilberi ayartıp kapağı Avrupaya atmaya çalışan yağız Anadolu çocuklarının.. Çevredeki pansiyon, motel, lokantalar sinek avlıyor.. Tur otobüsleriyle kaldıkları otel ve tatil köylerinden şöyle bir gezintiye çıkarılan turist güruhu 3-5 saat sonra acenta rehberlerince derdest edilip tekrar kaldıkları yere götürülüyorlar.. Avrupalı işsiz maaşıyla ülkemizin cennetlerinde krallara layık tatil yapadursun, yurdum insanı değil tatil aç karnının gurultusunu nasıl bastıracağının derdine düşmüş... Ondan sonra Şile'de halk plajlarında her hafta sonu 25-30 insan boğuluyor... Neymiş efenim Türk halkı denize de yüzmeye de yabancıymış... Denizi, beldesi peşkeş çekilmiş yurdum insanı boğulmayıp naapsın.. Asıl bunları yazıp çizen medya onursuzları yabancı bu halka da ülkeye de... Ⓣ

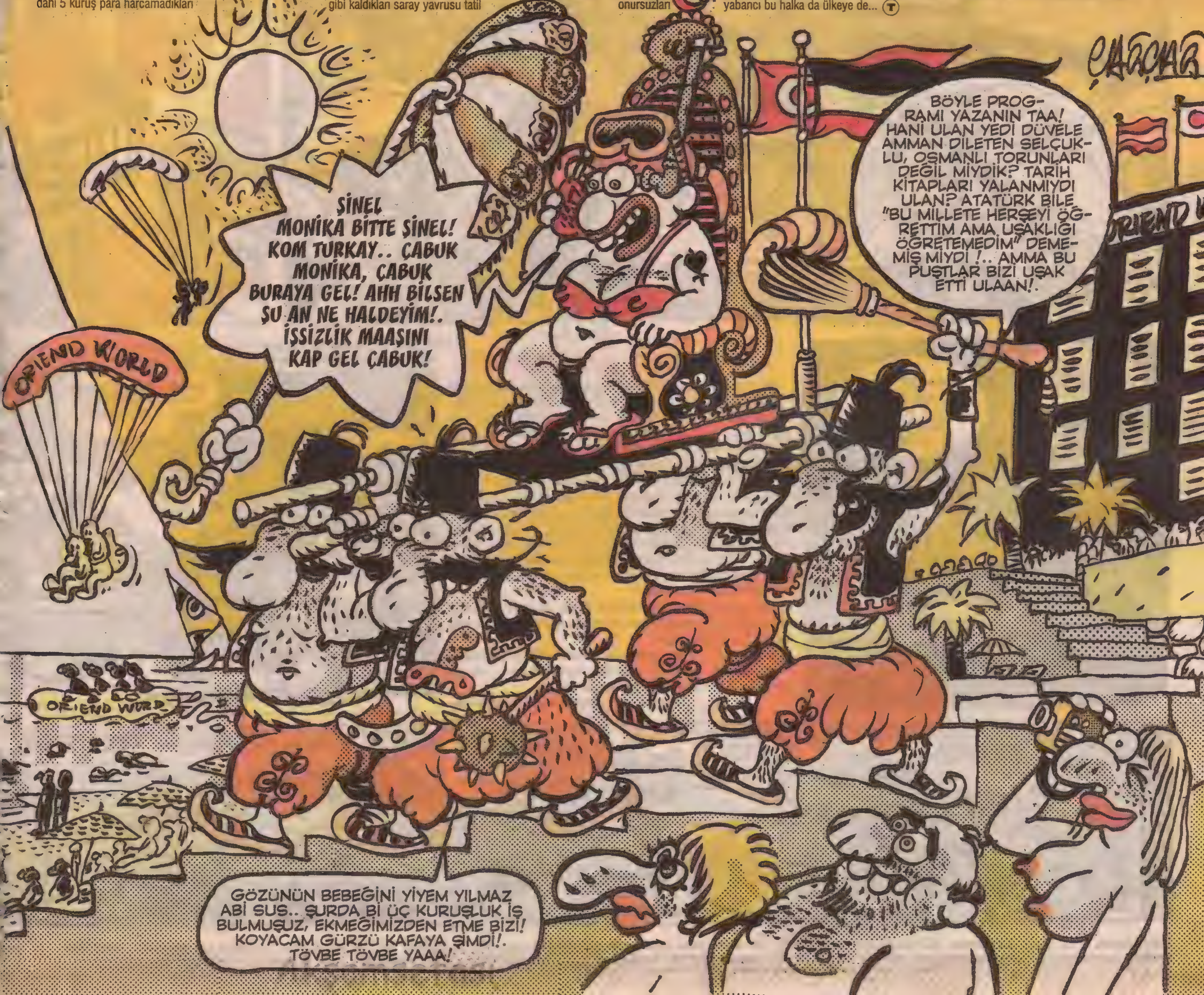
BÖYLE PROGRAMI YAZANIN TAA! HANİ ULAN YEDİ DÜVELE AMMAN DİLETEN SELÇUKLU, OSMANLI TORUNLARI DEĞİL MİYDİK? TARİH KİTAPLARI YALANMIYDI ULAN? ATATÜRK BİLE "BU MİLLETE HERŞEYİ ÖĞRETTİM AMA UŞAKLIĞI ÖĞRETEMEDİM" DEMEMİŞ MİYDİ !.. AMMA BU PUŞTLAR BİZİ UŞAK ETTİ ULAAN!.
ŞİNEL MONİKA BİTTE ŞİNEL! KOM TURKAY.. ÇABUK MONİKA, ÇABUK BURAYA GEL! AHH BİLSEN ŞU AN NE HALDEYİM!. İŞSİZLİK MAAŞINI KAP GEL ÇABUK!
ORİEND WORLD
ORİEND WURD
GÖZÜNÜN BEBEĞİNİ YİYEM YILMAZ ABİ SUS.. ŞURDA Bİ ÜÇ KURUŞLUK İŞ BULMUŞUZ, EKMEĞİMİZDEN ETME BİZİ! KOYACAM GÜRZÜ KAFAYA ŞİMDİ!. TÖVBE TÖVBE YAAA!

Libya ve Irak gibi "riskli" ülkelere düzenlediği turlarla tanınan uluslararası turizm şirketi "Live", Britanyalılardan oluşan turist kafilesini Afganistan'a götürüyor...

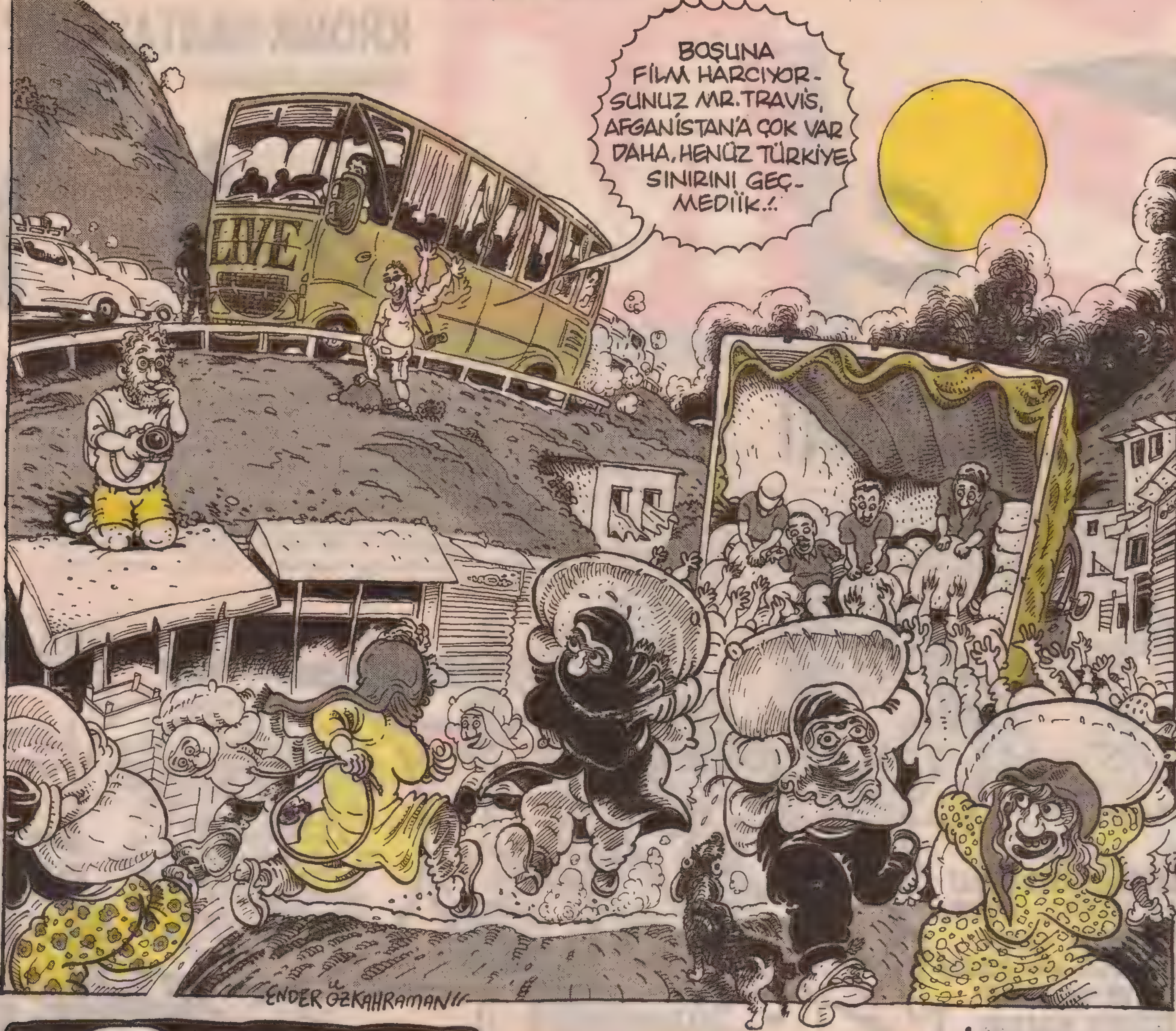
BOŞUNA FİLM HARCIYORSUNUZ MR.TRAVİS, AFGANİSTAN'A ÇOK VAR DAHA, HENÜZ TÜRKİYE SINIRINI GEÇMEDİİK.!.
LIVE
ENDER ÖZKAHRAMAN

Yeni Türkiye Partisi'ne DSP ajanları yuvalanmış ve pa
nin tüm kararlarını DSP'ye ulaştırıyomuş.DSP'li kös
beklerin, ince siyasi ve koltuk hesapları böyle bir yol
malarına neden olmuşmuş...

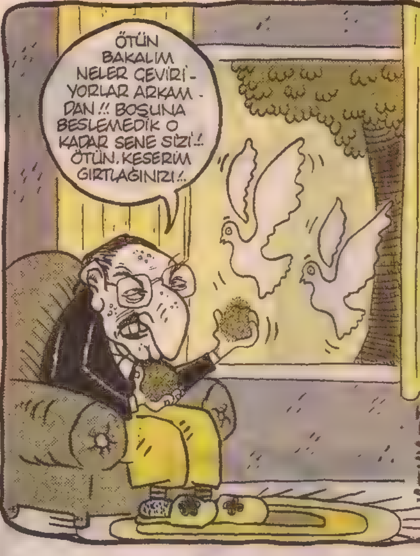
ÖTÜN BAKALIM NELER ÇEVİRİYORLAR ARKAMDAN !! BOŞUNA BESLEMEDİK O KADAR SENE SİZİ.!. ÖTÜN. KESERİM GIRTLAĞINIZI.!.

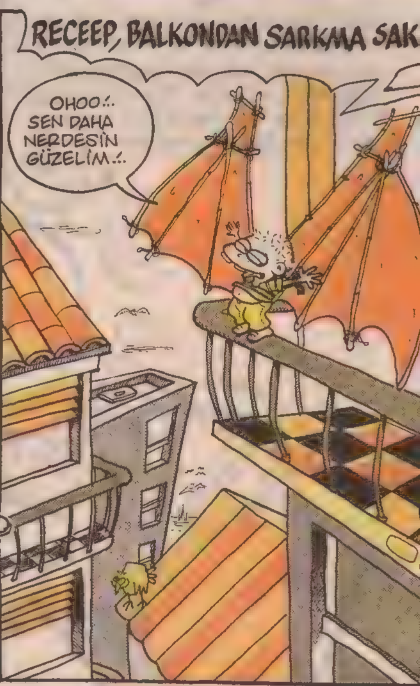
RECEEP, BALKONDAN SARKMA SAK
OHOO.!. SEN DAHA NERDESİN GÜZELİM.!.

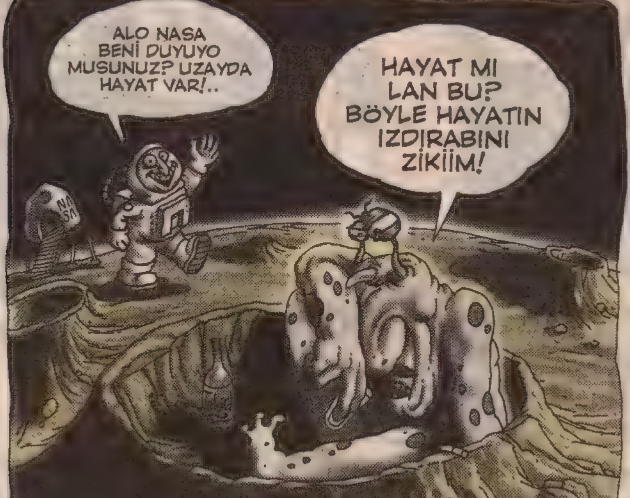
ALO NASA BENİ DUYUYO MUSUNUZ? UZAYDA HAYAT VAR!..
HAYAT MI LAN BU? BÖYLE HAYATIN IZDIRABINI ZİKİİM!
NASA

İSTER LANETLE İSTER LALE DE...

Yer Konyaaltı Beach Park.. Geçtiğimiz hafta duyurduğumuz bize ayrılan yerde geçekleştirdiğimiz LeMan etkinliği.. Küçük çocuklar açık havada ressam arkadaşımız Yasemin'in gözetiminde birbirinden güzel resimler yapıyor.. Ortaya çıkan resimler o kadar hoş ki bunlara bir albümde toplamak istiyoruz.. Birkaç gündür etkinlik esnasında önceki gün 4 yaşındaki EDA'nın resminin etrafında 3 zonta toplanıyor.. Zontalar başlıyor kıllı parmaklarını boyalara daldırmaya ve malesef evet Eda'cığın resminin üzerine hunharca pis boyalı elleriyle kendi iğrenç resimlerini yapıyorlar. Eda'cığın güzeller güzeli resmi de böylece battal oluyor.. Soru 1: Bu koşullar altında bu ülkeden Picasso, Frida Kahlo çıkar mı? Soru 2: Çıkarsa sen zontalığın resmini yapabilir misin Eda?..

Aynı günün akşamı çocuklara resim yaptıran arkadaşımız Yasemin'in cüzdanı tam da o çocukla ilgilenirken çalınıyor.. Tuz biber ekiyor...

Ama bütün bunlar LeMan'ın orada olmayı planladığı Neşe plajının neşesini kaçırıyor mu? LeMan'ın neşesi resim katili zontaları kaçırana kadar devam...

Bildiren Kutlu, Yazan Tuncay.

Kapatma kararı alınan Paşabahçe cam işçilerinin, direnişi sürüyor... İşçile
destek vermek amacıyla fabrikaya giden EMEP ve TKP'liler gözaltına alınd

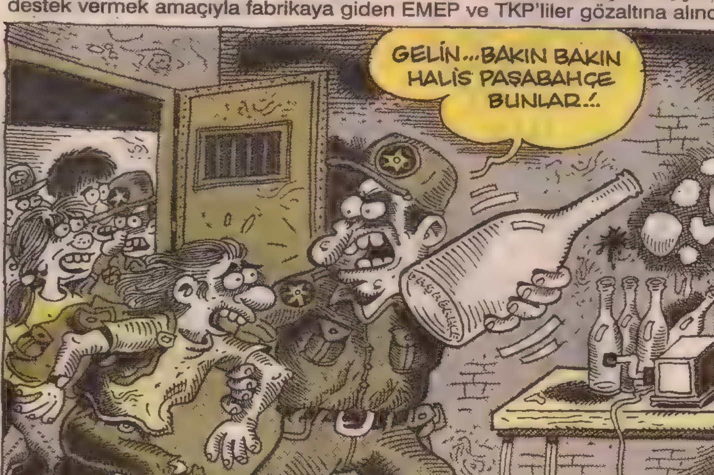
GELİN...BAKIN BAKIN HALİS PAŞABAHÇE BUNLAR.!.
Derya Sayın

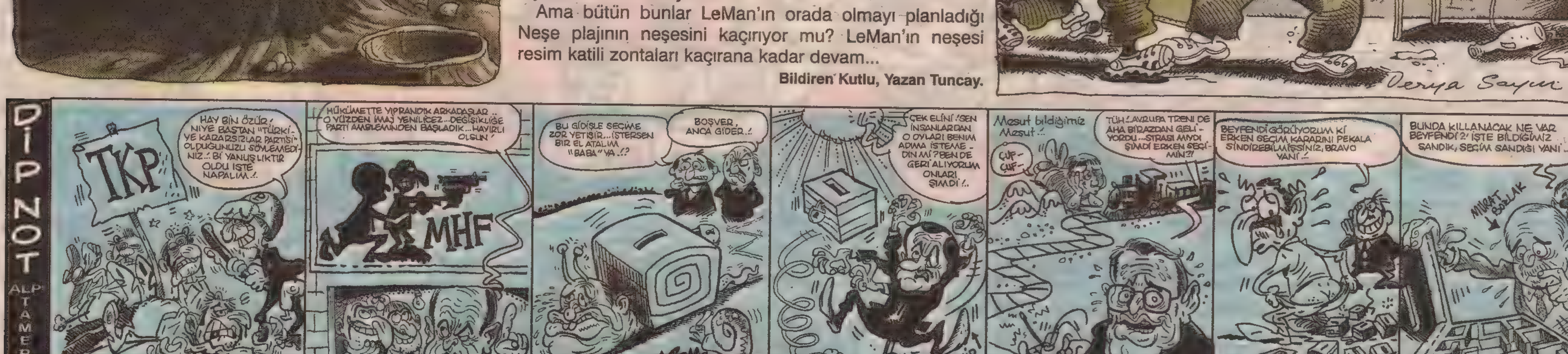
DİP NOT
ALP TAMER
TKP
HAY BİN ÖZÜR! NİYE BAŞTAN "TÜRKİYE KARARSIZLAR PARTİSİ" OLDUĞUNUZU SÖYLEMEDİNİZ.!. Bİ YANLIŞLIKTIR OLDU İŞTE NAPALIM.!.
HÜKÜMETTE YIPRANDIK ARKADAŞLAR.. O YÜZDEN İMAJ YENİLİCEZ...DEĞİŞİKLİĞE PARTİ AMBLEMİNDEN BAŞLADIK...HAYIRLI OLSUN!
MHF
BU GİDİŞLE SEÇİME ZOR YETİŞİR...İSTERSEN BİR EL ATALIM "BABA"YA.!?
BOŞVER, ANCA GİDER.!
ÇEK ELİNİ! SEN İNSANLARDAN O OYLARI BENİM ADIMA İSTEMEDİN Mİ? BEN DE GERİ ALIYORUM ONLARI ŞİMDİ.!.
TANIP
Mesut bildiğimiz Mesut.!.
ÇUF-ÇUF-
TÜH.! AVRUPA TRENİ DE AHA BİRAZDAN GELİYORDU...SIRASI MIYDI ŞİMDİ ERKEN SEÇİMİN?!
BEYFENDİ GÖRÜYORUM Kİ ERKEN SEÇİM KARARINI PEKALA SİNDİREBİLMİŞSİNİZ, BRAVO YANİ.!
BUNDA KILLANACAK NE VAR BEYFENDİ?! İŞTE BİLDİĞİMİZ SANDIK, SEÇİM SANDIĞI YANİ..
MURAT BOZLAK

Kastamonu 170 dergi almışsınız 90 tane iade etmişsiniz.. 80 adet pırıl pırıl genç almış okumuş.. Bu sarmısak var ya sarmısak, herşeye iyi geliyor.. Sarmısak beldesi Kastamonu, nasıl sarmısaksız mutfak lezzetsiz ise Lemancısız bir belde o kadar lezzetsiz olur.. 170 Lemandan iade göndermiyeceksiniz ona göre!

İzmit körfezi'nde onbinlerce insan yine ölümle yüzleşti. LPG dolum tesislerinde meydana gelen patlama, şimdilik çevre binalara hasar verdi. Yangın güçlükle kontrol altına alındı.

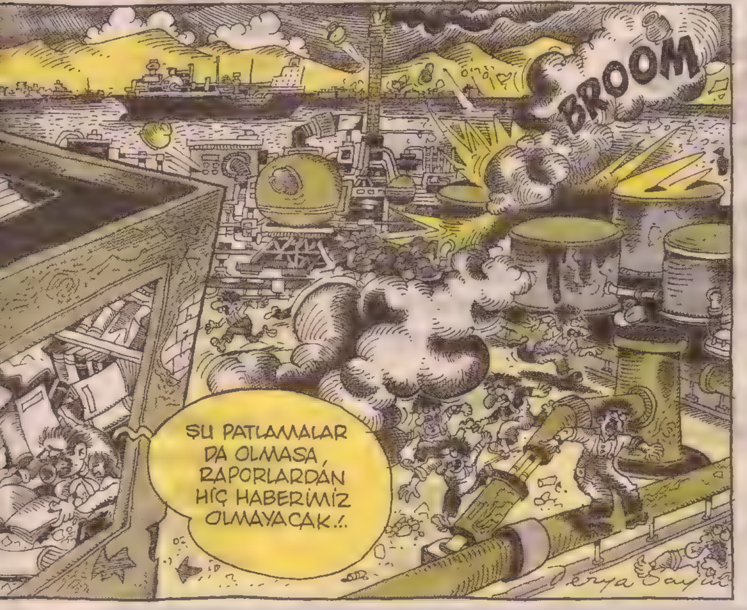
BROOM
ŞU PATLAMALAR DA OLMASA, RAPORLARDAN HİÇ HABERİMİZ OLMAYACAK.!.
Derya Sayın

Şile ve Kilyos sahillerinde her yıl yüzlerce insanın boğularak ölmesine karşın hiçbir önlem alınmıyor; cankurtaran yok, gözetleme kuleleri boş. En ciddi önlem megafonla uyarı..

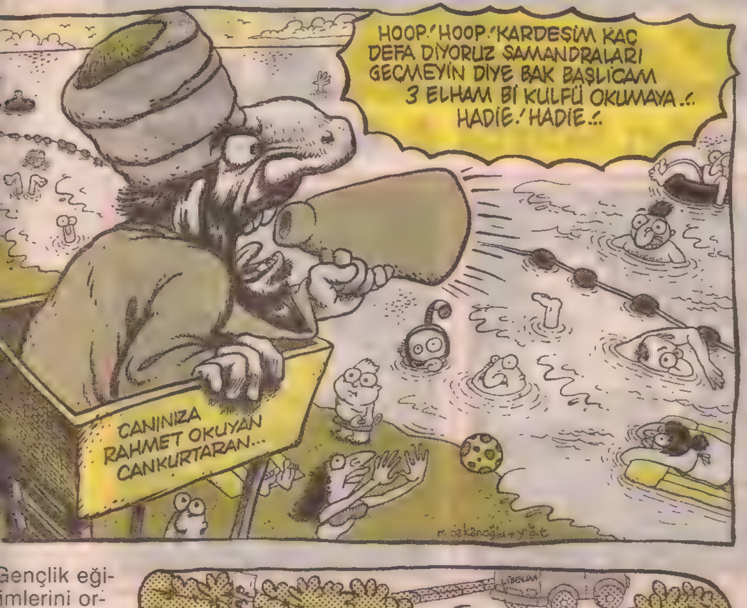
HOOP! HOOP! KARDEŞİM KAÇ DEFA DİYORUZ SAMANDRALARI GEÇMEYİN DİYE BAK BAŞLICAM 3 ELHAM Bİ KULFÜ OKUMAYA.!. HADİE! HADİE.!.
CANINIZA RAHMET OKUYAN CANKURTARAN...
m.özkanoğlu+y.ö.t

Gençlik eğilimlerini ortaya çıkarmak için yapılan araştırmalar kapkara umutsuz eğriler çizmeye devam ediyor. Kötü eğitim ve işsizlik gibi nedenlerden dolayı gençliğin yüzde 70'i yurtdışında yaşamak istiyor.

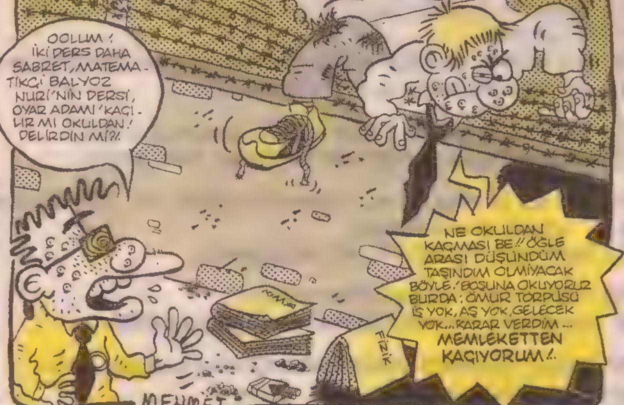
LİSESUM
OOLUM! İKİ DERS DAHA SABRET, MATEMATİKÇİ BALYOZ NURİ'NİN DERSİ, OYAR ADAMI 'KAÇILIR MI OKULDAN! DELİRDİN Mİ?!.
NE OKULDAN KAÇMASI BE!! ÖĞLE ARASI DÜŞÜNDÜM TAŞINDIM OLMIYACAK BÖYLE! BOŞUNA OKUYORUZ BURDA: ÖMÜR TÖRPÜSÜ İŞ YOK, AŞ YOK, GELECEK YOK... KARAR VERDİM... MEMLEKETTEN KAÇIYORUM!.
FİZİK
MEHMET

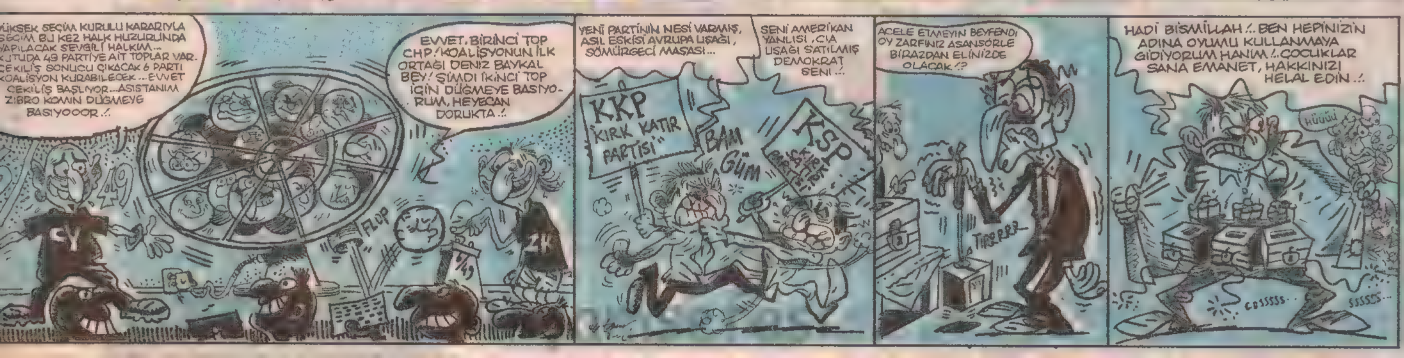
YÜKSEK SEÇİM KURULU KARARIYLA SEÇİM BU KEZ HALK HUZURUNDA YAPILACAK SEVGİLİ HALKIM... KUTUDA 49 PARTİYE AİT TOPLAR VAR. ÇEKİLİŞ SONUCU ÇIKACAK 6 PARTİ KOALİSYON KURABİLECEK... EVVET ÇEKİLİŞ BAŞLIYOR... ASİSTANIM ZİBRO KOMİN DÜĞMEYE BASIYOOOR.!.
EVVET. BİRİNCİ TOP CHP! KOALİSYONUN İLK ORTAĞI DENİZ BAYKAL BEY! ŞİMDİ İKİNCİ TOP İÇİN DÜĞMEYE BASIYORUM, HEYECAN DORUKTA.!.
49
SY
ZK
FLOP
YENİ PARTİNİN NESİ VARMIŞ, ASIL ESKİSİ AVRUPA UŞAĞI, SÖMÜRGECİ MAŞASI...
KKP "KIRK KATIR PARTİSİ"
BAM
GÜM
SENİ AMERİKAN YANLISI, CIA UŞAĞI SATILMIŞ DEMOKRAT SENİ.!.
KSP
ACELE ETMEYİN BEYFENDİ OY ZARFINIZ ASANSÖRLE BİRAZDAN ELİNİZDE OLACAK!?
TIRRRR
HADİ BİSMİLLAH.!. BEN HEPİNİZİN ADINA OYUMU KULLANMAYA GİDİYORUM HANIM.!. ÇOCUKLAR SANA EMANET, HAKKINIZI HELAL EDİN.!.
HÜÜÜÜ
COSSSSS
SSSSSS

New York Times gazetesi, Türkiye' den gizlice kalkan helikopterlerin Irak'a İngiliz ve Amerikan ajanlarını taşıdığını yazdı.

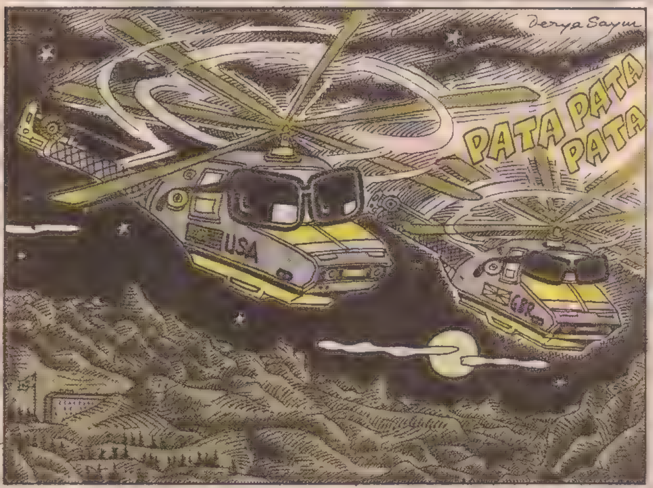
Derya Sayın
PATA PATA PATA
USA
GBR

İMF ve Dünya Bankası verecekleri kredileri savaşa endeksledi. Irak'a yapılacak saldırı sırasında tarafsız kalmaya çalışan Türkiye'ye, kredi musluklarıyla köşeye sıkıştırılıyor...

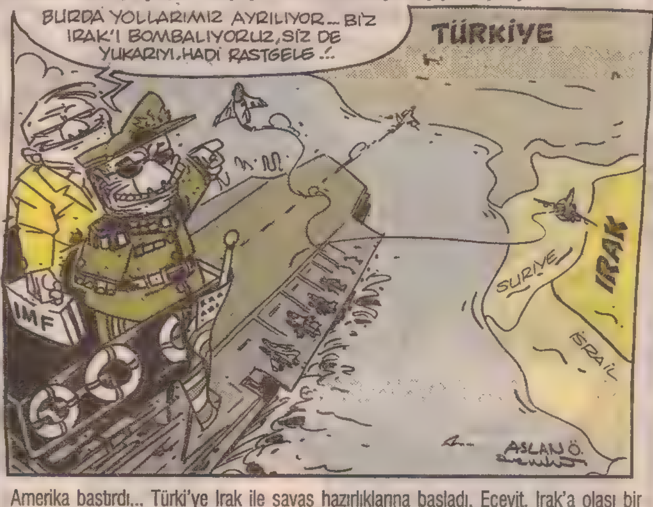
BURDA YOLLARIMIZ AYRILIYOR... BİZ IRAK'I BOMBALIYORUZ, SİZ DE YUKARIYI. HADİ RASTGELE.!.
TÜRKİYE
IRAK
SURİYE
İSRAİL
IMF
ASLAN Ö.

Amerika bastırdı... Türki'ye Irak ile savaş hazırlıklarına başladı. Ecevit, Irak'a olası bir Amerikan saldırısı karşısında siyasi ve askeri hazırlıklarını tamamladıklarını söyledi.

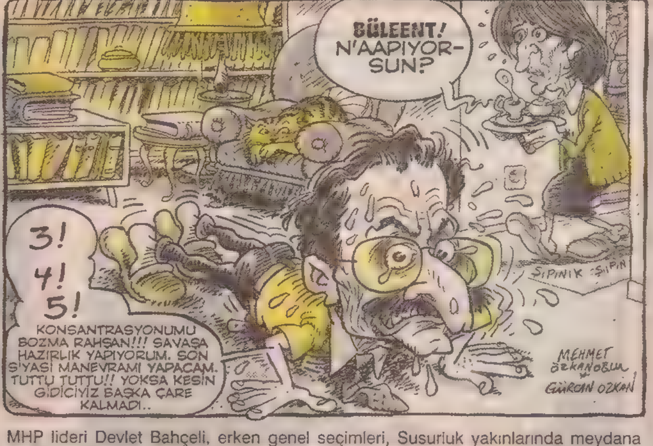
BÜLEENT! N'AAPIYORSUN?
3! 4! 5! KONSANTRASYONUMU BOZMA RAHŞAN!!! SAVAŞA HAZIRLIK YAPIYORUM. SON SİYASİ MANEVRAMI YAPACAM. TUTTU TUTTU!! YOKSA KESİN GİDİCİYİZ BAŞKA ÇARE KALMADI..
ŞIPINIK ŞIPIN
MEHMET ÖZKANOĞLU + GÜRCAN ÖZKAN

MHP lideri Devlet Bahçeli, erken genel seçimleri, Susurluk yakınlarında meydana gelen ünlü trafik kazasının yıldönümünü olan 3 kasım tarihinde yapmaya kararlı.

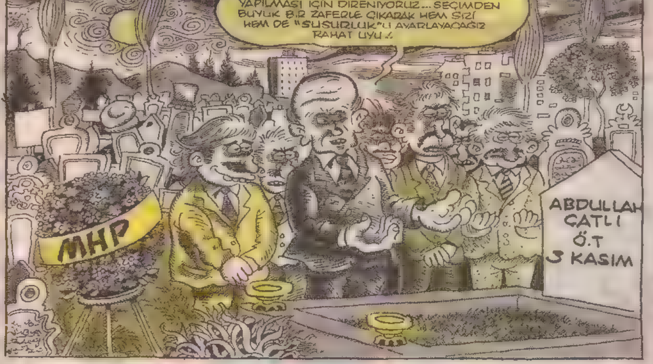
SAYIN ÇATLI SEÇİMLERİN 3 KASIM'DA YAPILMASI İÇİN DİRENİYORUZ... SEÇİMDEN BÜYÜK BİR ZAFERLE ÇIKARAK HEM SİZİ HEM DE "SUSURLUK"U AYARLAYACAĞIZ RAHAT UYU.!.
MHP
ABDULLAH ÇATLI Ö.T 3 KASIM

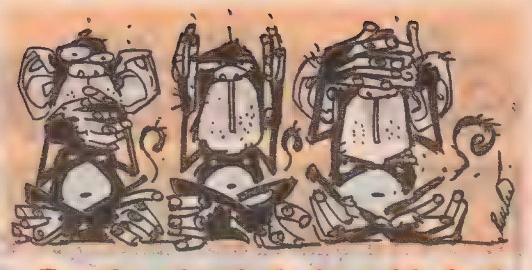

Troyka aleminde kısa bir tur!

(En ünlü troykalar)

Rakı, kavun, peynir!

Beşiktaş, Galatasaray Fenerbahçe!

Zil, şal, gül!

Un, tuz, şeker! (3 beyaz)

İçki, kumar, kadın!

Mazhar, Fuat, Özkan!

Öğün, çalış, güven!

At, avrat, silah!

Yol, su, elektrik!

İngiliz, Fransız, Laz!

Emin Çölaşan, Mustafa Balbay, Yavuz Donat!

Vatan, millet, Sakarya!

Örs, üzengi, çekiç!

Metin, Ali, Feyyaz!

İş, ekmek, özgürlük!

Pavarotti, Domingo, Carreras!

Yaş, baş, taş!

Gez, göz, arpacık!

Orhan Veli, Melih Cevdet, Oktay Rifat!

Karadutum, çatalkaram, çingenem!

Fizik, kimya, matematik!

Kan, ter, gözyaşı!

Çelik Blek, Prof. Oklitus, Rodi!

Görmedim, duymadım, söylemedim! (3 maymun)

Yzb. Tom Miks, Konyakçı, Dr. Sallaso!

Tom Braks, Köfteci, Baron!

Kaptan Swing, Gamlı Baykuş, Mr.Blöf!

Giriş, gelişme, sonuç!

Kuru, pilav, turşu!

Penis, testis, testis!

Understand, understood, understood!

Devlet, mafya, siyaset!

Ayrılık, yoksulluk, ölüm!

Karpuz, peynir, pide!

İnek Şaban, Güdük Necmi, Damat Ferit!

Geldim, gördüm, yendim! (Veni, vidi, vici!)

Ingrid Bergman, Humprey Bogart, Paul Heinred!

Hıncal Uluç, Kenan Onuk, Haşmet Babaoğlu!

İyi, kötü, çirkin!

Para, para, para! (Esas troyka!)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

daral&timsah

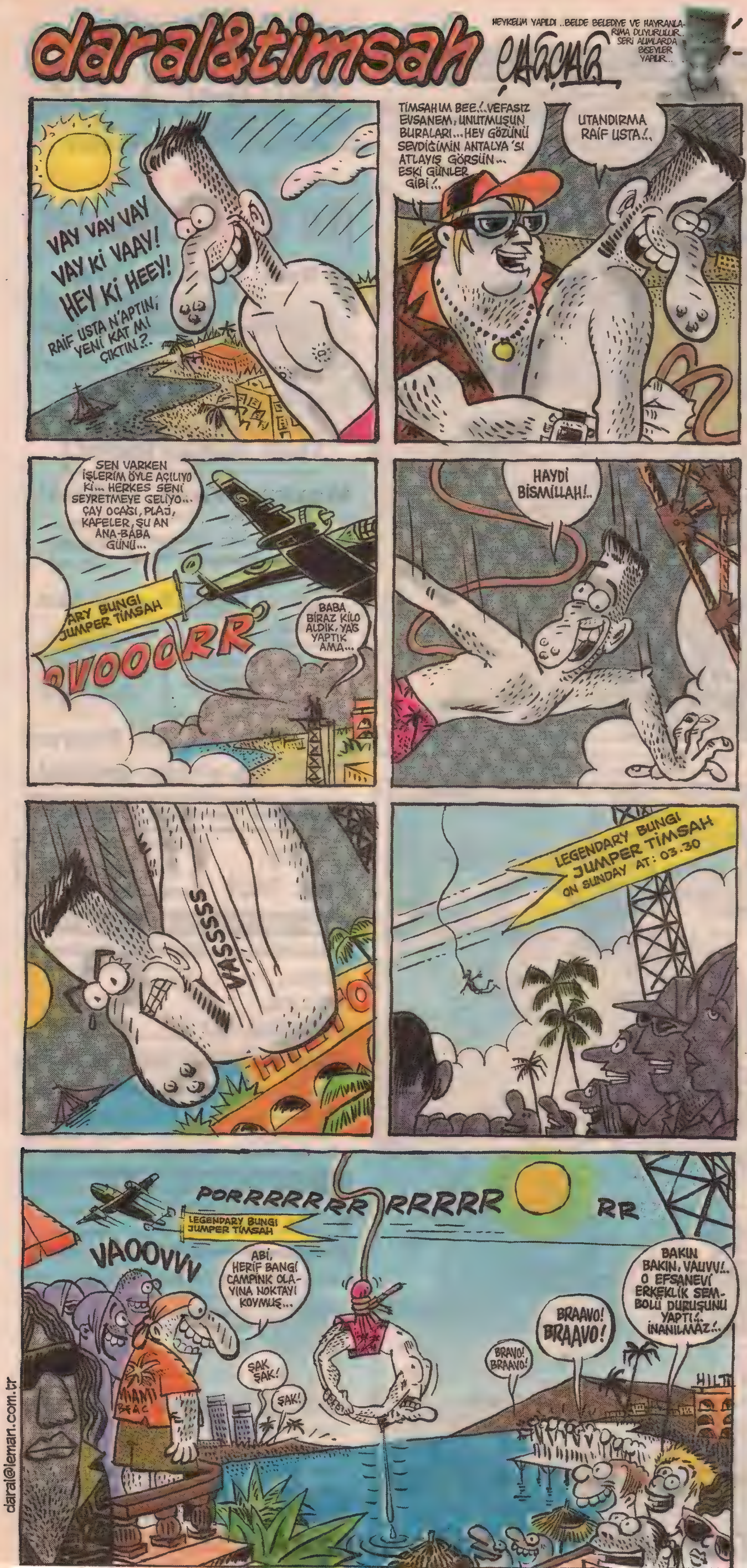
ÇAĞÇAĞ
HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR. SERİ ALIMLARDA BİSEYLER YAPILIR...
VAY VAY VAY VAY Ki VAAY! HEY Ki HEEY!
RAİF USTA N'APTIN; YENİ KAT MI ÇIKTIN?..
TİMSAHIM BEE!..VEFASIZ EVSANEM, UNUTMUŞUN BURALARI...HEY GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN ANTALYA'SI ATLAYIŞ GÖRSÜN... ESKİ GÜNLER GİBİ!..
UTANDIRMA RAİF USTA!..
SEN VARKEN İŞLERİM ÖYLE AÇILIYO Ki... HERKES SENİ SEYRETMEYE GELİYO... ÇAY OCAĞI, PLAJ, KAFELER, ŞU AN ANA-BABA GÜNÜ...
ARY BUNGI JUMPER TİMSAH
VOOORR
BABA BİRAZ KİLO ALDIK, YAĞ YAPTIK AMA...
HAYDİ BİSMİLLAH!..
VASSSSS
HİLTON
LEGENDARY BUNGI JUMPER TİMSAH ON SUNDAY AT: 03.30
PORRRRRRRR RRRRRR RR
LEGENDARY BUNGI JUMPER TİMSAH
VAOOVVV
ABİ, HERİF BANGİ CAMPİNK OLAYINA NOKTAYI KOYMUŞ...
ŞAK ŞAK!
ŞAK!
MIAMI BEAC
BRAVO! BRAAVO!
BRAAVO! BRAAVO!
BAKIN BAKIN, VAUVV!.. O EFSANEVİ ERKEKLİK SEMBOLÜ DURUŞUNU YAPTI!.. İNANILMAZ!..
HİLT

daral@leman.com.tr

Açık Büfe

met üst

kabuksuz
şam fıstığı
müstehcen
midir!

kara üzüm
habbesi
bir şarap
markası mıdır!

asıl niçin
düşünmemek
ilgilenmemek
dert etmemek
suç olmuyor ki!

iki inatçı keçi
hikayesinin
öyle
olmasında
köylünün,
derenin,
çobanın ve
yöre halkının
hiç mi suçu
yoktur!

alafranga
tuvalet
mi iyi
alaturka
tuvalet
mi..
boktan bir
ideolojik
mesele
değil mi!

beslenme
biçimleri
ile
algılama
biçimleri
arasında
bir etkileşim
var mı!

üç aşağı
beş yukarı
tam olarak
neresi'dir!

demokrasi
varsa
biz bu
politikacılardan
neden ancak
öldüklerinde
kurtulabiliyoruz!

sırıkla
atlama'nın
sırığa
ne faydası
var ki!

İki Resim Arasındaki
7 Fark

Marilyn Monroe & Seda Sayan

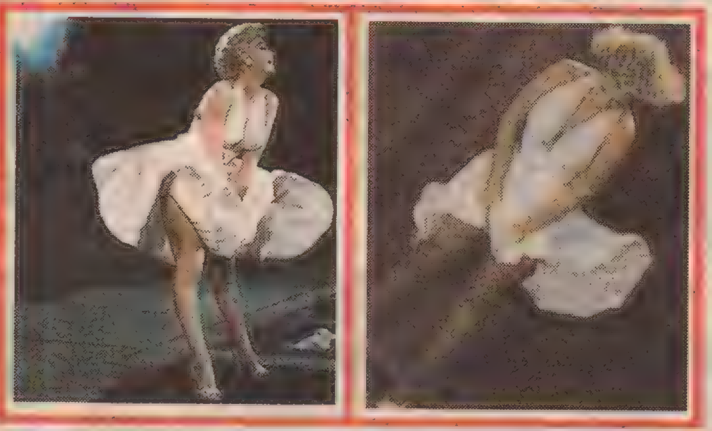

① MM, ülkesinin idollerinden biri olarak çok ünlüdür ve tüm dünyada bilinir...
SS, idol falan olmadığı halde ülkesinde çok ünlüdür ve Türkiye dışında sadece KKTC'de bilinir!..

② MM, sarışınlığın sembolüdür ve hep sarışın kalmıştır..
SS, sembollüğün sarışınıdır ve bazen sarışındır!..

③ MM, asıl adı Norma Jane olmasına rağmen, hiç 'Los Encılıslı Ceyn' olarak anılmamıştır...
SS, 'Kadırgalı Aysel' olarak da bilinir!..

④ MM, hayatında aradığını bulamamıştır...
SS, hayatında aramadıklarını da bulmuş gibidir!..

⑤ MM, şöhret olduktan sonra herhangi bir kardeşini ünlü yapmaya çalışmamıştır...
SS, bir dönem kardeşini 'Sedat Sayan' adıyla patlatmaya çalışmıştır!..

⑥ MM, bir yalnız stardır...
SS, M.Ali Erbil'le eküri, hatta Stelyo da dahil, troyka gibidir!..

⑦ MM, bu klasik pozuyla efsane yaratmıştır; mazgaldan esen rüzgarla bir estetik harikasıdır, seksapeli doğuştan gibidir...
SS, aynı pozla efsaneyi öldürmese de ağır yaralamıştır; üzerine bir beden bol gelen emanet seksiliğiyle gayet imitasyondur!..

(Görsel malzeme ve katkıları için sevgili 'asistan' Sebla Koçan'a teşekkürler...)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
vo@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

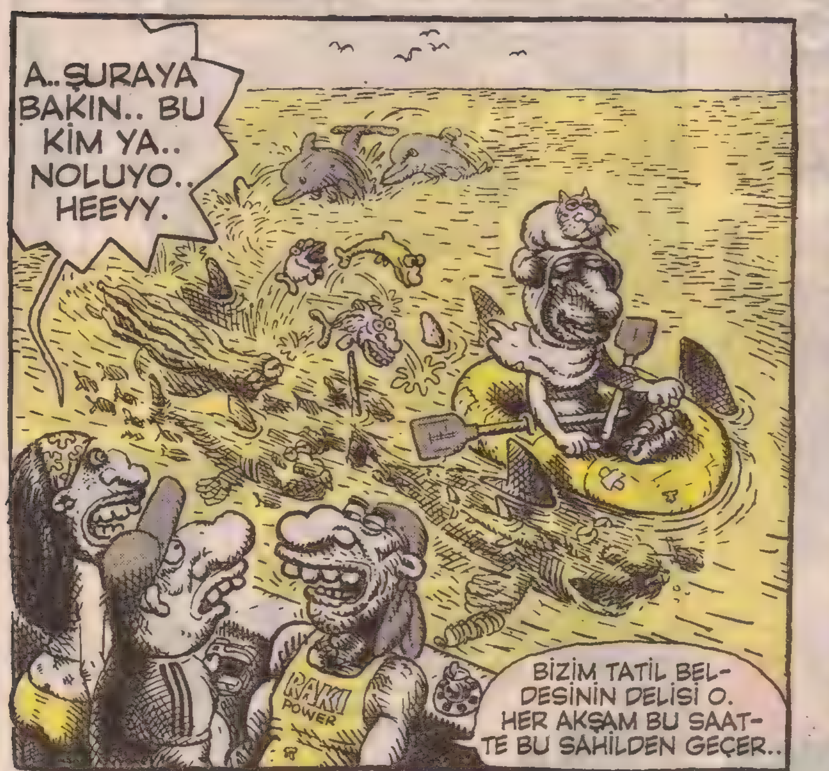
A..ŞURAYA BAKIN.. BU KİM YA.. NOLUYO.. HEEYY.
RAKI POWER
BİZİM TATİL BELDESİNİN DELİSİ O. HER AKŞAM BU SAATTE BU SAHİLDEN GEÇER..

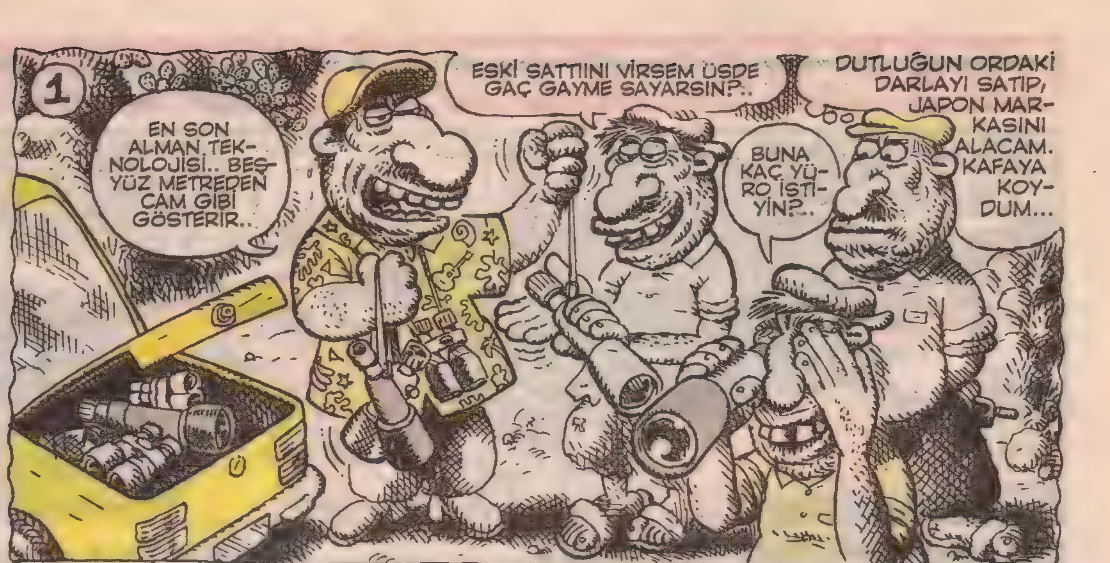
1
EN SON ALMAN TEKNOLOJİSİ.. BEŞYÜZ METREDEN CAM GİBİ GÖSTERİR..
ESKİ SATTIINI VİRSEM ÜSDE GAÇ GAYME SAYARSIN?..
BUNA KAÇ YÜRO İSTİYİN?..
DUTLUĞUN ORDAKİ DARLAYI SATIP, JAPON MARKASINI ALACAM. KAFAYA KOYDUM...

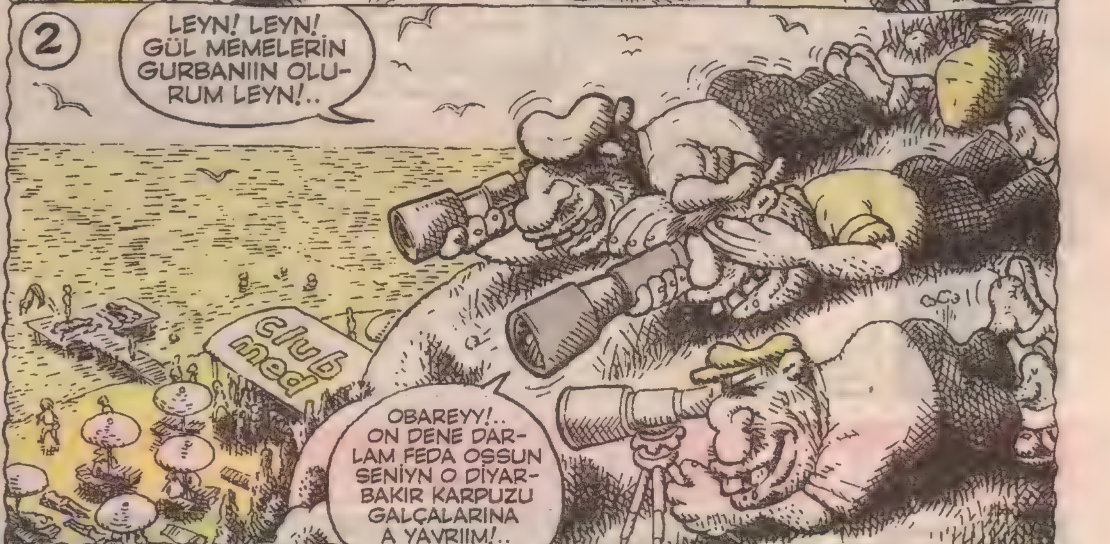
2
LEYN! LEYN! GÜL MEMELERİN GURBANIIN OLURUM LEYN!..
club med
OBAREYY!.. ON DENE DARLAM FEDA OSSUN SENİYN O DİYARBAKIR KARPUZU GALÇALARINA A YAVRIIM!..

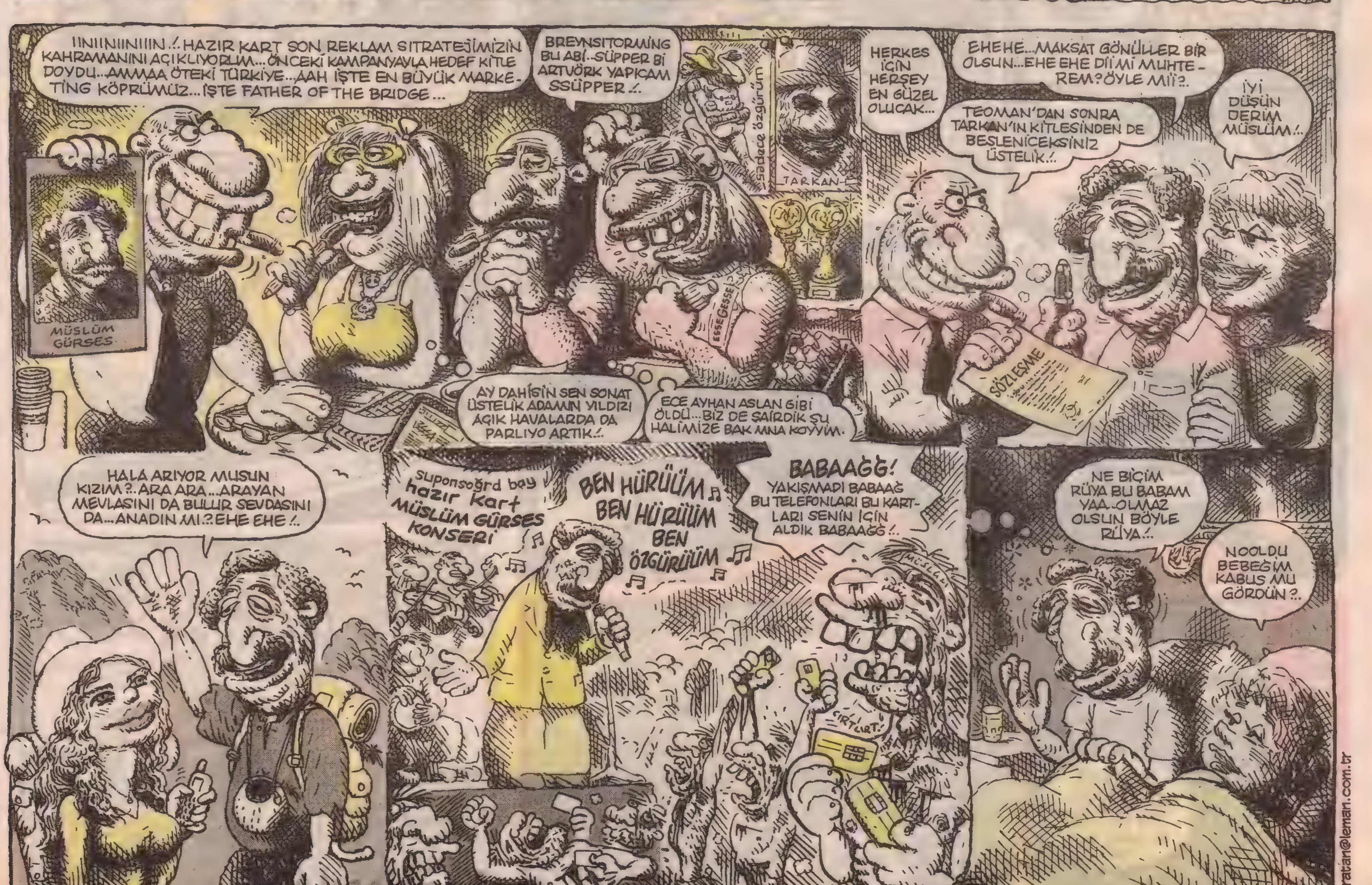
IINIINIINIIIN.!. HAZIR KART SON REKLAM SITRATEJİMİZİN KAHRAMANINI AÇIKLIYORUM...ÖNCEKİ KAMPANYAYLA HEDEF KİTLE DOYDU..AMMAA ÖTEKİ TÜRKİYE...AAH İŞTE EN BÜYÜK MARKETİNG KÖPRÜMÜZ...İŞTE FATHER OF THE BRIDGE...
BREYNSITORMİNG BU ABİ..SÜPPER Bİ ARTVÖRK YAPICAM SSÜPPER.!.
sadece özgürüm
TARKAN
HERKES İÇİN HERŞEY EN GÜZEL OLUCAK...
EHEHE...MAKSAT GÖNÜLLER BİR OLSUN...EHE EHE DİİMİ MUHTEREM?ÖYLE Mİİ?..
TEOMAN'DAN SONRA TARKAN'IN KİTLESİNDEN DE BESLENİCEKSİNİZ ÜSTELİK.!.
İYİ DÜŞÜN DERİM MÜSLÜM.!.
MÜSLÜM GÜRSES
ESSEGESSE
SÖZLEŞME
AY DAHİSİN SEN SONAT ÜSTELİK ADAMIN YILDIZI AÇIK HAVALARDA DA PARLIYO ARTIK.!.
ECE AYHAN ASLAN GİBİ ÖLDÜ...BİZ DE ŞAİRDİK ŞU HALİMİZE BAK MNA KOYYIM.
HALA ARIYOR MUSUN KIZIM?..ARA ARA...ARAYAN MEVLASINI DA BULUR SEVDASINI DA...ANADIN MI?.EHE EHE.!.
suponsoğrd bay hazır kart MÜSLÜM GÜRSES KONSERİ
BEN HÜRÜÜM ♫ BEN HÜRÜÜM BEN ÖZGÜRÜÜM ♫
BABAAĞĞ! YAKIŞMADI BABAAĞ BU TELEFONLARI BU KARTLARI SENİN İÇİN ALDIK BABAAĞĞ.!.
MÜSLÜM
CIRT CIRT
NE BİÇİM RÜYA BU BABAM YAA..OLMAZ OLSUN BÖYLE RÜYA.!.
NOOLDU BEBEĞİM KABUS MU GÖRDÜN?..

karatan@leman.com.tr

HILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

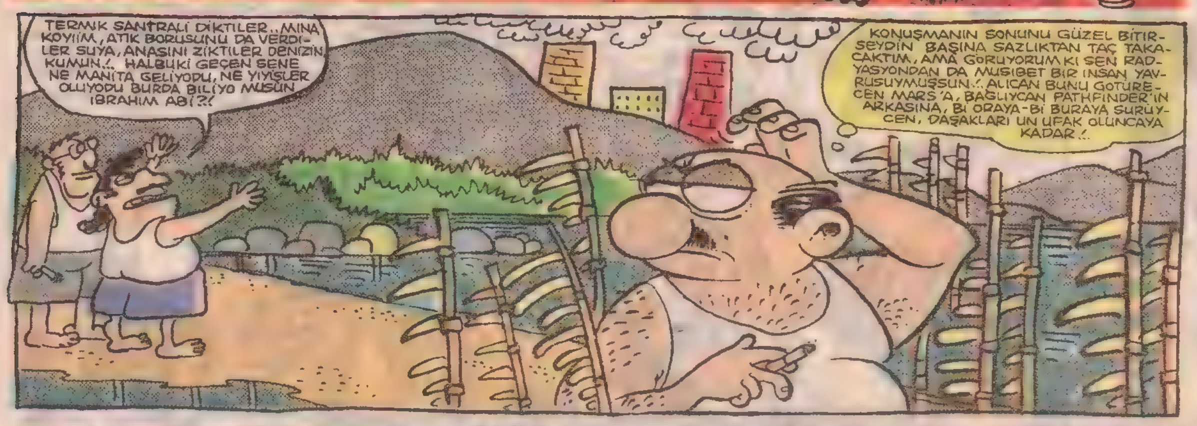
TERMİK SANTRALI DİKTİLER.. MINA KOYIIM, ATIK BORUSUNU DA VERDİLER SUYA, ANASINI ZİKTİLER DENİZİN KUMUN..! HALBUKİ GEÇEN SENE NE MANİTA GELİYODU, NE YIYIŞLER OLUYODU BURDA BİLİYO MUSUN İBRAHİM ABİ?!
KONUŞMANIN SONUNU GÜZEL BİTİRSEYDİN BAŞINA SAZLIKTAN TAÇ TAKACAKTIM, AMA GÖRÜYORUM Kİ SEN RADYASYONDAN DA MUSİBET BİR İNSAN YAVRUSUYMUŞSUN..! ALICAN BUNU GÖTÜRECEN MARS'A, BAĞLIYCAN PATHFINDER'IN ARKASINA, Bİ ORAYA-Bİ BURAYA SÜRÜYCEN, DAŞAKLARI UN UFAK OLUNCAYA KADAR..!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

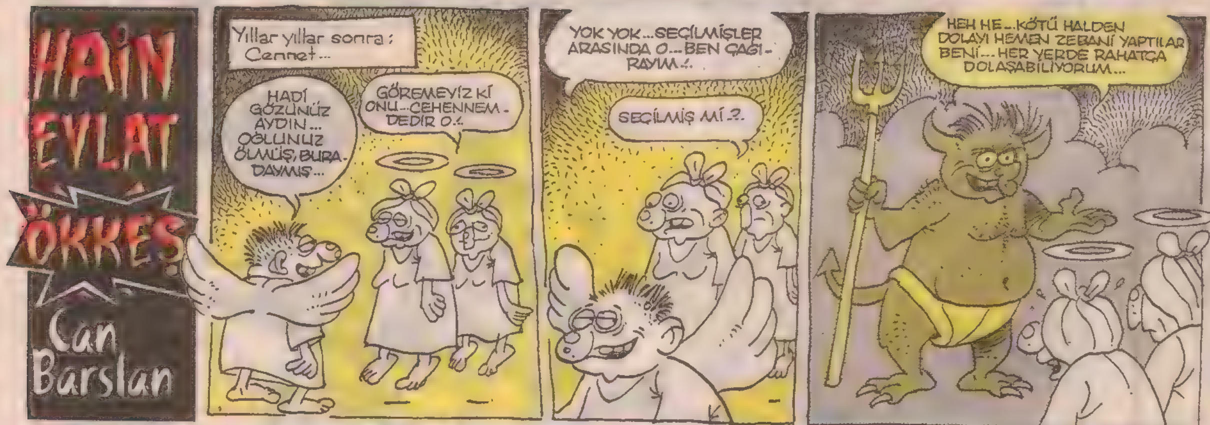
Yıllar yıllar sonra: Cennet...
HADİ GÖZÜNÜZ AYDIN... OĞLUNUZ ÖLMÜŞ, BURADAYMIŞ...
GÖREMEYİZ Kİ ONU...CEHENNEMDEDİR O..!
YOK YOK...SEÇİLMİŞLER ARASINDA O...BEN ÇAĞIRAYIM..!
SEÇİLMİŞ Mİ..?
HEH HE...KÖTÜ HALDEN DOLAYI HEMEN ZEBANİ YAPTILAR BENİ...HER YERDE RAHATÇA DOLAŞABİLİYORUM...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

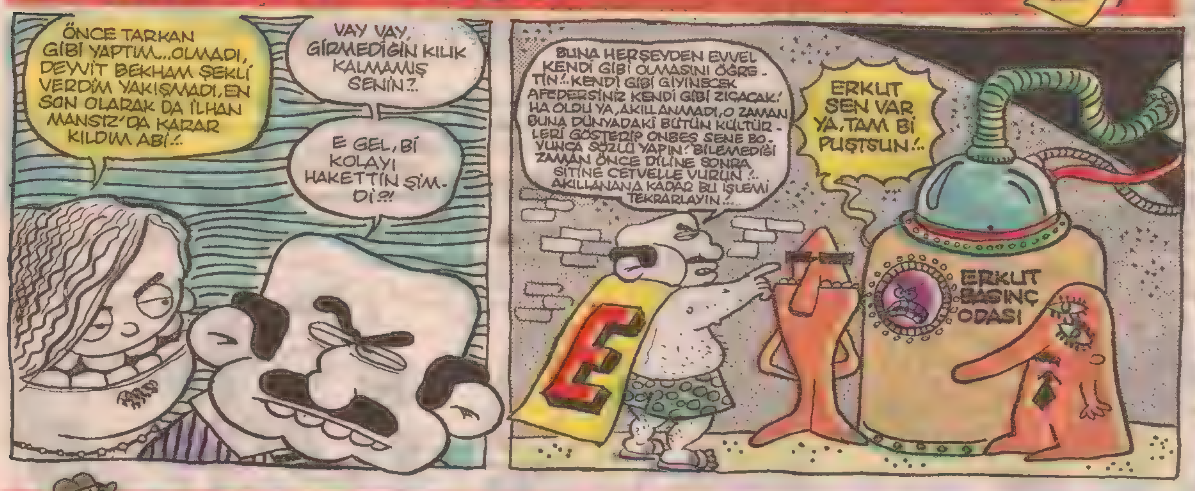
ÖNCE TARKAN GİBİ YAPTIM...OLMADI, DEYVİT BEKHAM ŞEKLİ VERDİM YAKIŞMADI, EN SON OLARAK DA İLHAN MANSIZ'DA KARAR KILDIM ABİ..!
VAY VAY, GİRMEDİĞİN KILIK KALMAMIŞ SENİN..!
E GEL, Bİ KOLAYI HAKETTİN ŞİMDİ?!
BUNA HERŞEYDEN EVVEL KENDİ GİBİ OLMASINI ÖĞRETİN..! KENDİ GİBİ GİYİNSECEK AFEDERSİNİZ KENDİ GİBİ ZIÇACAK! HA OLDU YA, AKILLANMADI, O ZAMAN BUNA DÜNYADAKİ BÜTÜN KÜLTÜRLERİ GÖSTERİP ONBEŞ SENE BOYUNCA SÖZLÜ YAPIN! BİLEMEDİĞİ ZAMAN ÖNCE DİLİNE SONRA SİTİNE CETVELLE VURUN..! AKILLANANA KADAR BU İŞLEMİ TEKRARLAYIN..!
ERKUT SEN VAR YA, TAM Bİ PUŞTSUN..!
ERKUT BASINÇ ODASI

MARLON

Erdil Yasaroglu

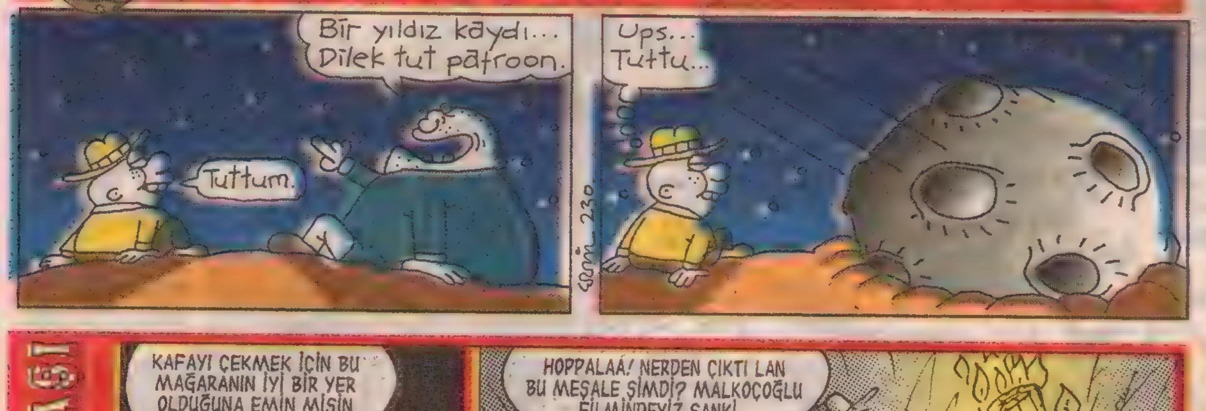
Bir yıldız kaydı... Dilek tut patroon.
Tuttum.
Ups... Tuttu...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

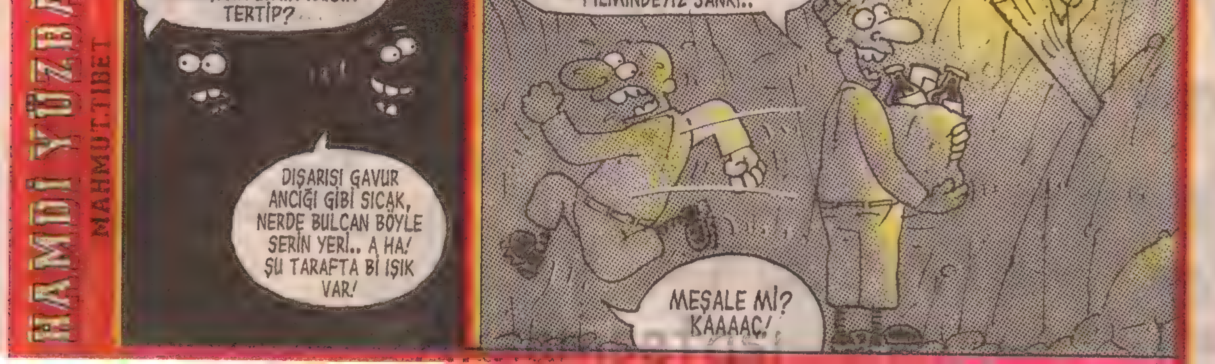
KAFAYI ÇEKMEK İÇİN BU MAĞARANIN İYİ BİR YER OLDUĞUNA EMİN MİSİN TERTİP?
DIŞARISI GAVUR ANCIĞI GİBİ SICAK, NERDE BULCAN BÖYLE SERİN YERİ.. A HA! ŞU TARAFTA Bİ IŞIK VAR!
HOPPALAA! NERDEN ÇIKTI LAN BU MEŞALE ŞİMDİ? MALKOÇOĞLU FİLMİNDEYİZ SANKİ..
MEŞALE Mİ? KAAAAÇ!

PANTOLON

metin fidan

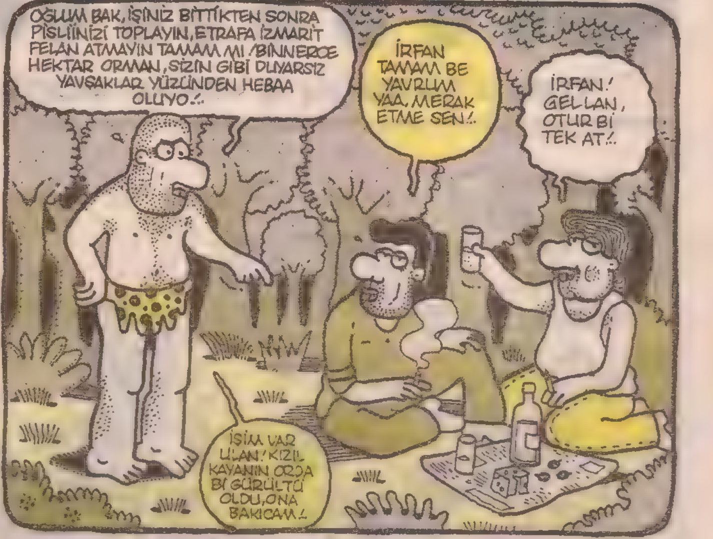
OĞLUM BAK, İŞİNİZ BİTTİKTEN SONRA PİSLİİNİZİ TOPLAYIN, ETRAFA İZMARİT FELAN ATMAYIN TAMAM MI! BİNNERCE HEKTAR ORMAN, SİZİN GİBİ DUYARSIZ YAVŞAKLAR YÜZÜNDEN HEBAA OLUYO..!
İRFAN TAMAM BE YAVRUM YAA, MERAK ETME SEN..!
İRFAN! GEL LAN, OTUR Bİ TEK AT..!
İSİM VAR ULAN! KIZIL KAYANIN ORDA Bİ GÜRÜLTÜ OLDU, ONA BAKICAM..!

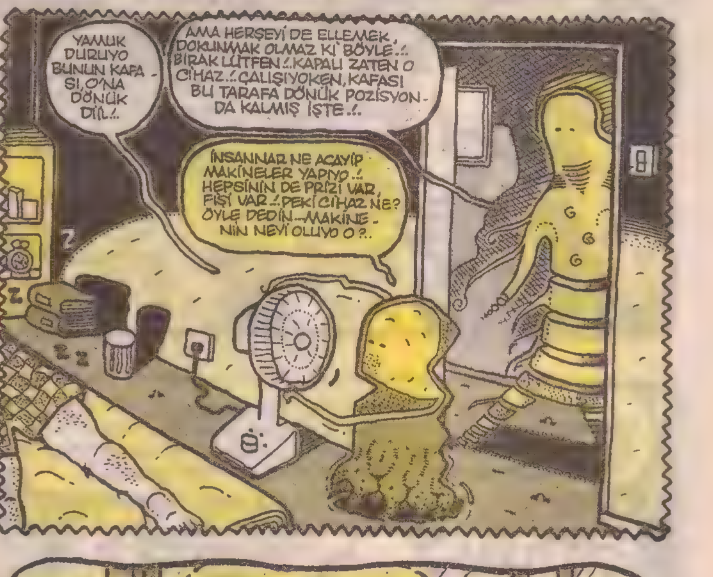
YAMUK DURUYO BUNUN KAFASI, O'NA DÖNÜK DİL..!
AMA HERŞEYİ DE ELLEMEK, DOKUNMAK OLMAZ Kİ BÖYLE..! BIRAK LÜTFEN..! KAPALI ZATEN O CİHAZ..! ÇALIŞIYOKEN, KAFASI BU TARAFA DÖNÜK POZİSYONDA KALMIŞ İŞTE..!
İNSANNAR NE ACAYİP MAKİNELER YAPIYO..! HEPSİNİN DE PRİZİ VAR, FİŞİ VAR..! PEKİ CİHAZ NE? ÖYLE DEDİN...MAKİNENİN NEYİ OLUYO O?..

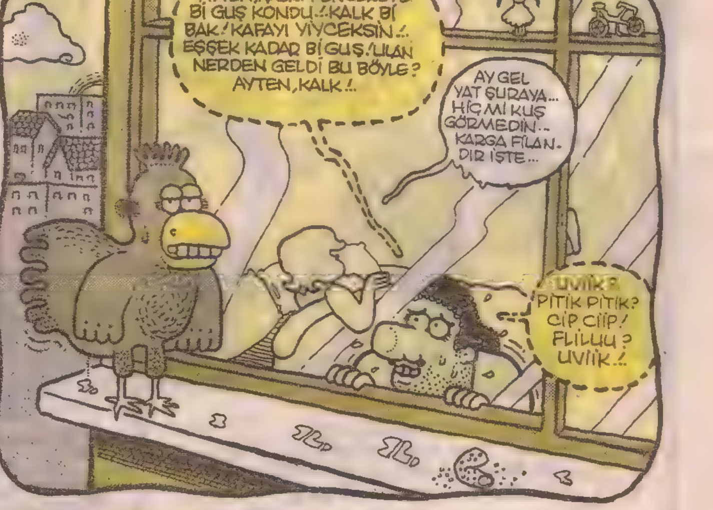
AYTEN, KALK! PENCEREYE Bİ GUŞ KONDU..! KALK Bİ BAK! KAFAYI YİYCEKSİN..! EŞŞEK KADAR Bİ GUŞ! ULAN NERDEN GELDİ BU BÖYLE? AYTEN, KALK..!
AY GEL YAT ŞURAYA... HİÇ Mİ KUŞ GÖRMEDİN... KARGA FİLANDIR İŞTE...
UVİİK? PİTİK PİTİK? CİİP CİİP! FLİLUU? UVİİK..!

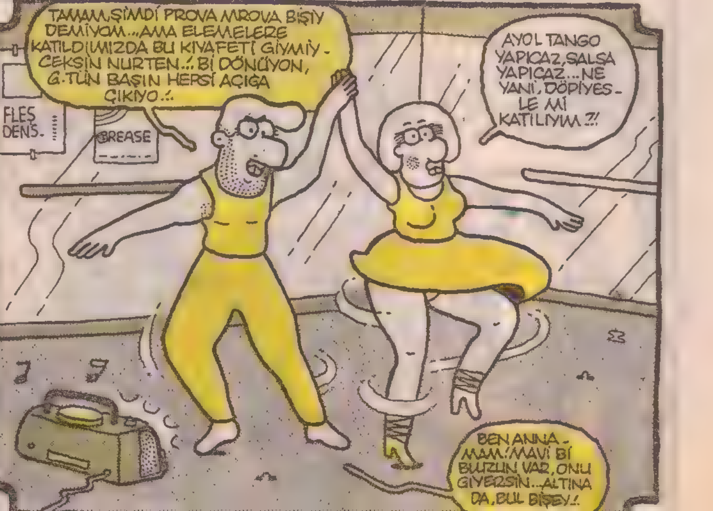
TAMAM, ŞİMDİ PROVA MROVA BİŞİY DEMİYOM... AMA ELEMELERE KATILDIMIZDA BU KIYAFETİ GİYMİYCEKSİN NURTEN..! Bİ DÖNÜYON, G.TÜN BAŞIN HERŞİ AÇIĞA ÇIKIYO..!
AYOL TANGO YAPICAZ, SALSA YAPICAZ... NE YANİ, DÖPİYESLE Mİ KATILIYIM?!
FLEŞ DENS.
GREASE
BEN ANNAMAM! MAVİ Bİ BUZUN VAR, ONU GİYERSİN... ALTINA DA, BUL BİŞEY!

TERELELLİ PICTURES

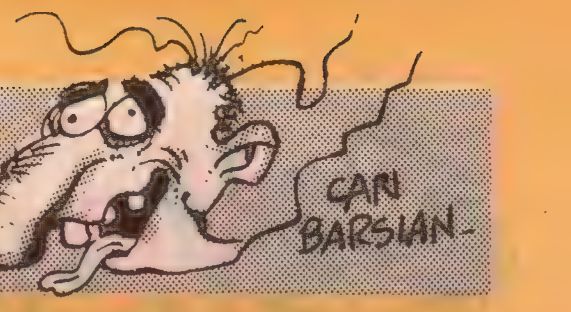

CAN BARSLAN

ÖYKÜ: BÜKÜLEN ADAMIN BİR VESİLE ÜZERİNE GEÇMİŞİ İLE YÜZLEŞMESİ ÜZERİNE

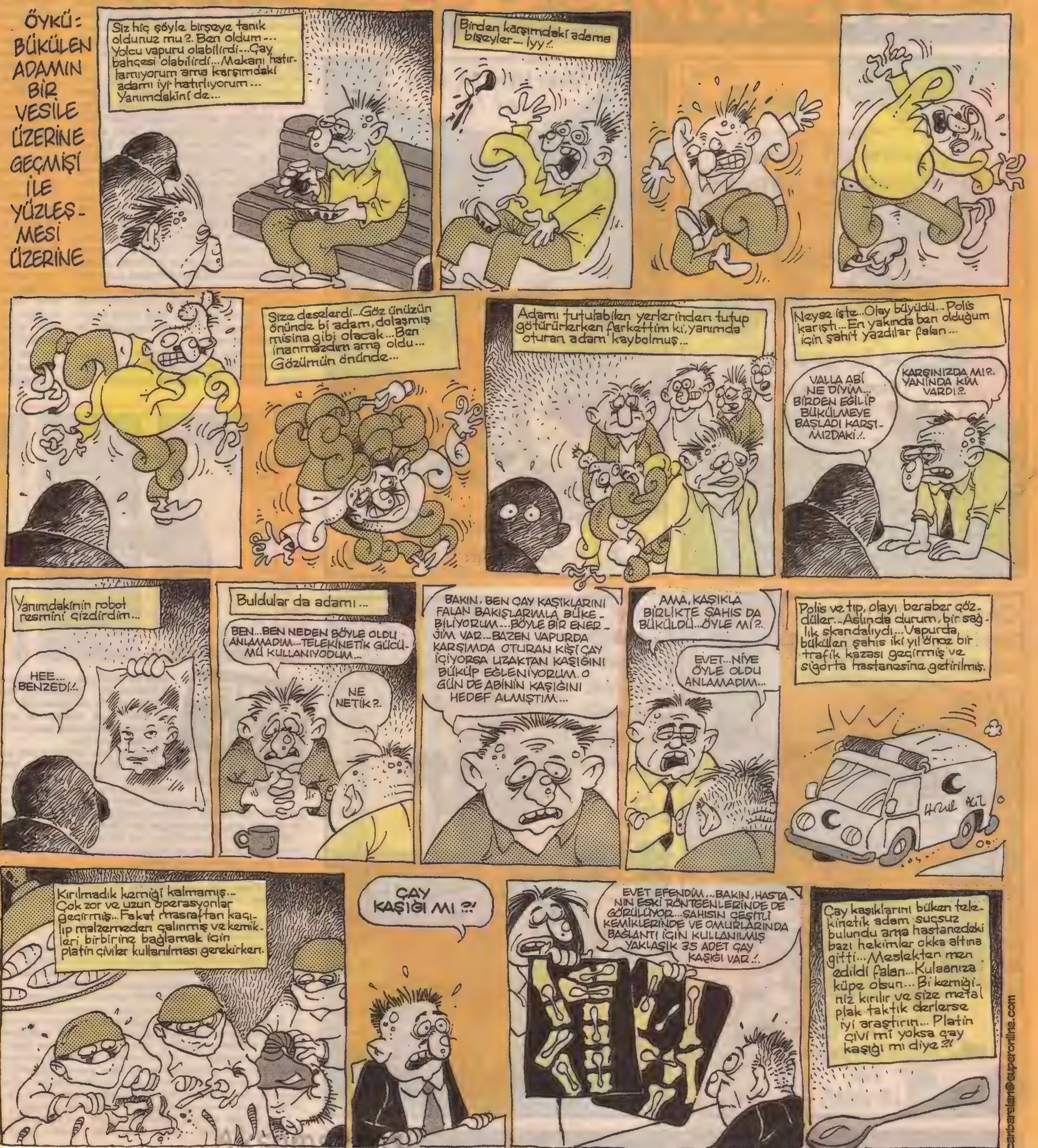
Siz hiç şöyle birşeye tanık oldunuz mu?. Ben oldum... Yolcu vapuru olabilirdi... Çay bahçesi olabilirdi... Mekanı hatırlamıyorum ama karşımdaki adamı iyi hatırlıyorum... Yanımdakini de...
Birden karşımdaki adama bişeyler... Iyy!..
Size deselerdi... Göz önünüzün önünde bi adam, dolaşmış misina gibi olacak... Ben inanmazdım ama oldu... Gözümün önünde...
Adamı tutulabilen yerlerinden tutup götürürlerken farkettim ki, yanımda oturan adam kaybolmuş...
Neyse işte.. Olay büyüdü... Polis karıştı... En yakında ben olduğum için şahit yazdılar falan...
VALLA ABİ NE DİYİM... BİRDEN EĞİLİP BÜKÜLMEYE BAŞLADI KARŞIMIZDAKİ!..
KARŞINIZDA MI?.. YANINDA KİM VARDI?..
Yanımdakinin robot resmini çizdirdim...
HEE... BENZEDİ!..
Buldular da adamı...
BEN... BEN NEDEN BÖYLE OLDU ANLAMADIM... TELEKİNETİK GÜCÜMÜ KULLANIYODUM...
NE NETİK?..
BAKIN. BEN ÇAY KAŞIKLARINI FALAN BAKIŞLARIMLA BÜKEBİLİYORUM... BÖYLE BİR ENERJİM VAR... BAZEN VAPURDA KARŞIMDA OTURAN KİŞİ ÇAY İÇİYORSA UZAKTAN KAŞIĞINI BÜKÜP EĞLENİYORUM. O GÜN DE ABİNİN KAŞIĞINI HEDEF ALMIŞTIM...
AMA, KAŞIKLA BİRLİKTE ŞAHIS DA BÜKÜLDÜ... ÖYLE MI?..
EVET... NİYE ÖYLE OLDU ANLAMADIM...
Polis ve tıp, olayı beraber çözdüler... Aslında durum, bir sağlık skandalıydı... Vapurda bükülen şahıs iki yıl önce bir trafik kazası geçirmiş ve sigorta hastanesine getirilmiş.
Hızır Acil
Kırılmadık kemiği kalmamış... Çok zor ve uzun operasyonlar geçirmiş... Fakat masraftan kaçılıp malzemeden çalınmış ve kemikleri birbirine bağlamak için platin çiviler kullanılması gerekirken.
ÇAY KAŞIĞI MI ?!
EVET EFENDİM... BAKIN, HASTANIN ESKİ RÖNTGENLERİNDE DE GÖRÜLÜYOR... ŞAHISIN ÇEŞİTLİ KEMİKLERİNDE VE OMURLARINDA BAĞLANTI İÇİN KULLANILMIŞ YAKLAŞIK 35 ADET ÇAY KAŞIĞI VAR!..
Çay kaşıklarını büken telekinetik adam suçsuz bulundu ama hastanedeki bazı hekimler okka altına gitti... Meslekten men edildi falan... Kulaanıza küpe olsun... Bi kemiğiniz kırılır ve size metal plak taktık derlerse iyi araştırın... Platin çivi mi yoksa çay kaşığı mı diye?!

canbarslan@superonline.com

Tüm hakları saklıdır. © copyright by Erdil Yaşaroğlu

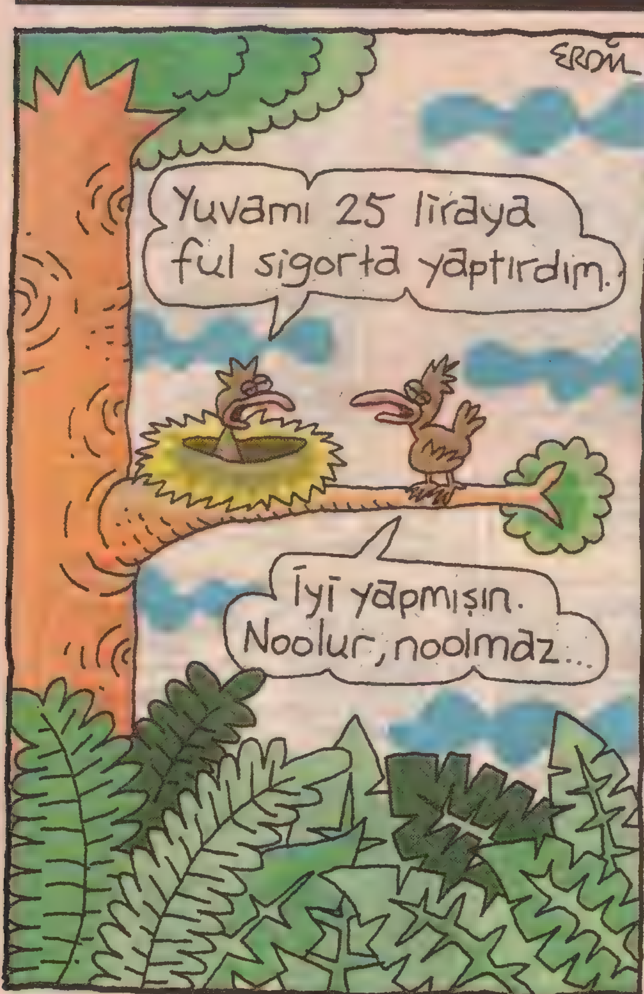
ERDİL
Yuvamı 25 liraya ful sigorta yaptırdım.
İyi yapmışın. Noolur, noolmaz...

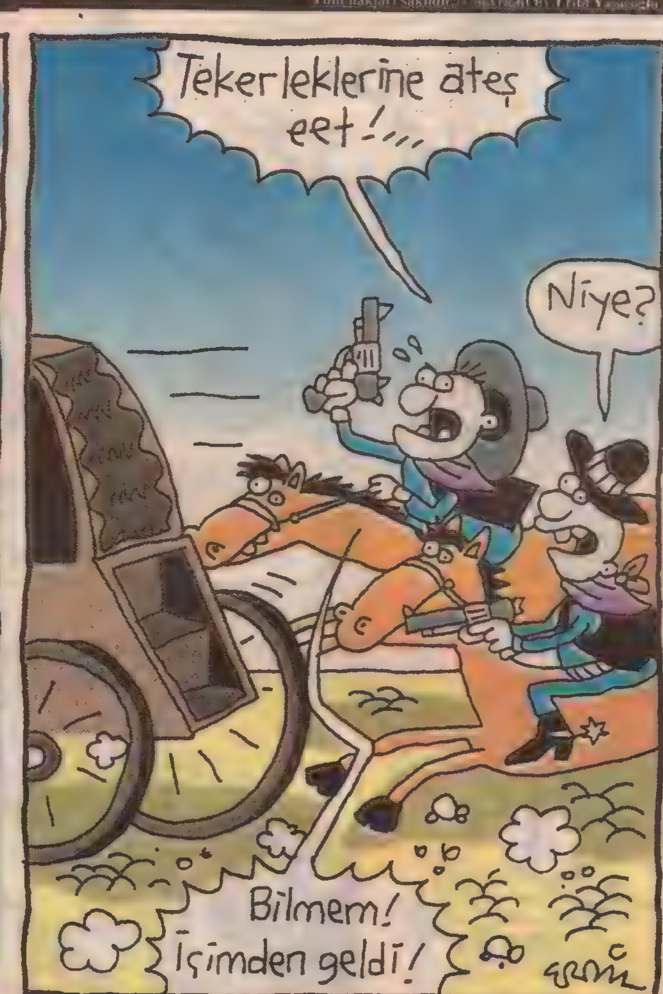
Tekerleklerine ateş eet!...
Niye?
Bilmem! İçimden geldi!
ERDİL

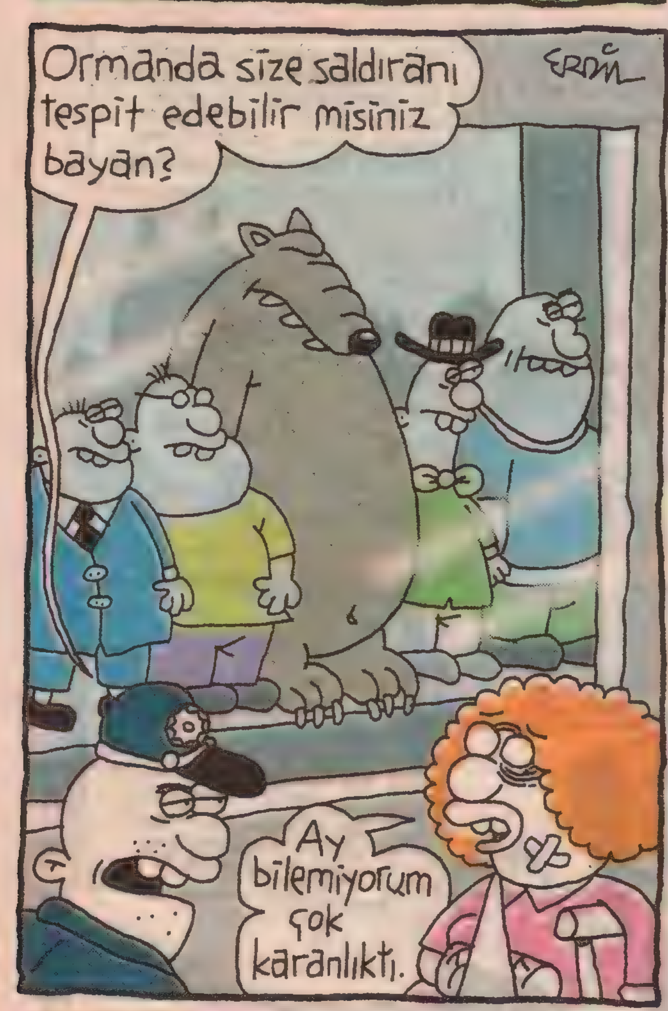
Ormanda size saldıranı tespit edebilir misiniz bayan?
ERDİL
Ay bilemiyorum çok karanlıktı.

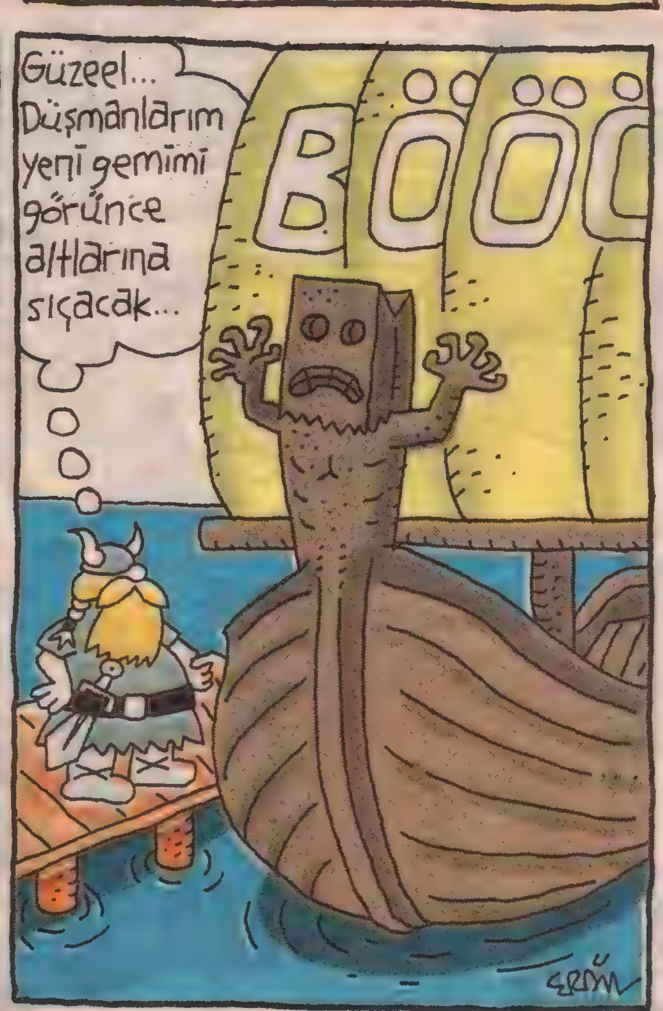
Güzeel... Düşmanlarım yeni gemimi görünce altlarına sıçacak...
BÖÖÖ
ERDİL

AV

NİHAT GENÇ

Bam bam Tahir'in lakabı. Yüz on kilo var. Türkiye bilek güreşi şampiyonu. Zekasından onlu rakamları çarpabilecek kadar ileri düzeyde matematikçi. İstanbul Suadiye'de oturuyor. Üç-dört defa buluştuk. Siz de görseniz seversiniz. Bazen, kimse uğramasın yanıma derim. Bambam gibi çok eğlenceli arkadaşların ne zararı var. Beni sıkıntılara sokmadan yanında birkaç saat olduğum insan sayısı çok az zaten. Soğuk, keyifsiz bir adam değilim, işimin ağırlığı, dışarıya dönük yüzümü kilitler. Bambam öyle değil. Onunla ortaokul günlerindeki gibi, arkadaşız. Bir lunapark macerası. Eğlenceli, kafayı dağıtan şeyler anlatıyor, bu da işime gelir. Yanımda insanlar birşeyler konuşurken, ben dalar sonuna yetişirim, "neydi, anlayamadım...", bıkkınlık verecek kadar sorarım. Bir insan bana soru sormadan yanımda duracaksa, sonsuza kadar dursun, yanıma ilişip iki de bir "ağbi neyin var, çok yorgunsun, birşey mi oldu?" gibi sorulunca ölecek gibi oluyorum. Gerçi Bambam'la üç, dört sefer görüştük, sonuncu görüşmemizde üç-dört gün yanımdaydı. Yanıma gelenler istiyor ki, kelimeleri bir eskrimci gibi ona buna kurnazlık ve neşeyle sokup çıkartayım. Bunu zihnimde yapabiliyorum, bazıları da sahnede yapıyor, her dakika şov halinde olamam. Bambam tam tersi, anlattığı hikayelerle sürekli maceralar içinde. Bir de... Ben çok okunan bir insanım. Sırf bu yüzden nasıl kaprisliyim. Nasıl sızlanır, etrafımı soğuk yüzümle bunaltırım. Güzel birşey olmadığını bilirim, bu yüzden şöyle dış dünyaya bakınır, bazı sorulara cevap veririm.

Ayrıca okuyucu, her boku bildiğimi sanır. Böyle sanmasalar da ben lafı her boku bildiğim bir yere getiririm. Bambam: Ağbi kitapların korsanda!... "Bak

Bambam, on bin k
la kazanıyor, diyel
on bin kişi de kap
bin kişi iki milyonl
yankar, marjinal t
keli, asi insanlar. H
zayı umursamıyor
meğini kazanıyor.
di sistemini alış-ve
yor. Kara düzen de
lerinde rüşvet çok
bir ahlaksızlık değ
yor. Sanki kendi ar
Birey olarak bir al
hın içinde olmak,
zaman yaşadıkları
dına varıyorlar. Biz
imtiyazı olan insan
özel oda istesek,
mezler. Orta Asya
herkes verebilir, h
rüşvet demokrasis
yazı olan diretip ha
tin kökeninde dahi
ne olursa olsun, rü
zel odasını almak

Soruyu sorup b
bi, Bambam: "İyi d
dikalar, devlet, part
hakça dağıtıp, insa
yor halka. Halk can
pisleri, ölümü göze
zen inşa ediyor. Bir
gunlar, küçük tezga
yor. Adam açlıktan
mak. Vergi vermede
rulan kara düzenin
ve coşkuyla hayata

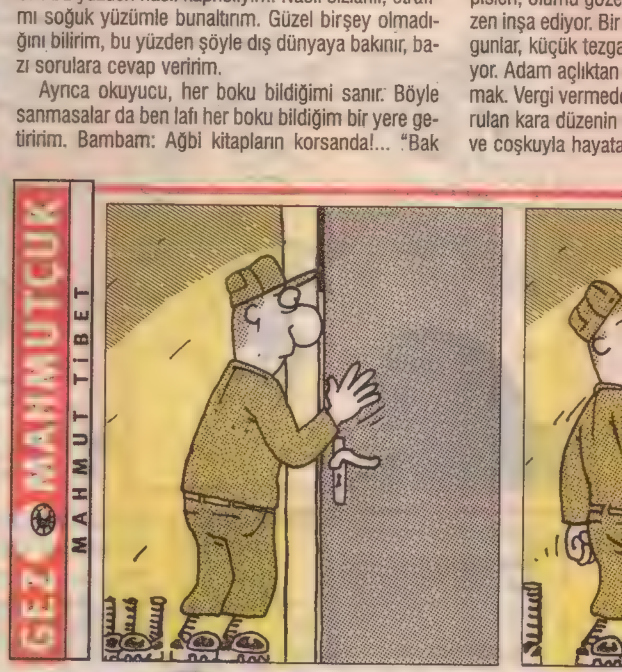

BAZEN AŞK GİDER

Bazen aşk gider. Günler geçer ardından. Ve aylar. Bazen de yıllar... Bebekler büyür. İnsanlar yaşlanır. İnsanlar ölür. Eşyalar eskir. Evler yıkılır. Kurur ağaçlar. Sokakların adı değişir. Anılar belleğin acımasızlığına teslim olur. Sevilen unutur. Seven yanar.

Bazen aşk gider. Ve hayat da gider onun peşinden. Sen terkedildiğin yerde öylece kalakalırsın. Bir sabah uyanırsın ki, gözünü açtığın ömür senin ömrün değildir. Aynada tek parça görünen bedenin, aslında içinde lime limedir. Nefes diye içine çektiğin, ciğerlerinde parçalanmış aşkının cam kırıklarıdır. Her sabah ölmeyip, neden uyandığına lanet edersin.

Bazen aşk gider. Önünde bir kadeh rakı, küllükte bir ölüm dolusu izmarit öylece bakakalırsın arkasından. Kulağın hiç çalmayacak olan telefondadır. Zaman dursun, saatler geçmesin istersin…

"Tanrım n'olur gerçek olmasın, n'olur güneş doğmadan geri dönsün, teninde bir başka tenin kokusunu getirse bile dönsün yeter ki, hiçbir şey sormam ona, bu geceyi yaşanmamış sayarım, unuturum, yeter ki aşık olmasın…"

İçinde durmaksızın çığlık atar dualar. Ama bazen aşk gider ve o çaresizce yalvardığın Tanrı bile gider peşinden.

Sonra sabah olur. Güneş doğar. Aşkın gelmez birtürlü. Bir gecede değişir ömrün. O birtürlü inanmak istemediğin kader seninle alay eder gibidir. Ömrünü adadığın, yıllarını önüne serdiğin aşkın bir gecede bir başka hayata karışmıştır işte... Bir gecede bir başkasının aşkı olmuştur. İnanamazsın.

Bazen aşk gider. Ve sen yıllardır içinde yaşadığın yürekten valizler dolusu anılarla kendi yalnızlığına taşınırsın. Elin varmaya varmaya boşaltırsın dolapları. Çekmecelerden çıkan her giysi parçası onunla geçirdiğin anların tarihiyle ağırlaştıkça ağırlaşır. Onun kollarında geceler boyu cennet uykulara karıştığın yatak sen giderken utancından bakamaz yüzüne. Doğmamış bebeğinin yerine koyup büyüttüğün cam önündeki o küçük mor menekşe, yapraklarına kondurduğun veda öpücüğündeki hasrete büker boynunu. Valizlerini kapı önüne yığıp, yüzün sırılsıklam, son bir sigara için koltuğa yığılırsın. Gidiyorsundur işte. Aşkını kendi ellerinle bir başka aşka teslim edip… Ömrünü onun ömrüne, hayallerini onun hayallerine, sevdanı onun sevdasına ekleyip…

Bazen aşk gider. Ve adresi değişir evinin. Sesinin tonu değişir. Yüzünün rengi… Yatağının sıcaklığı… Yediğin yemeğin tadı… Uykuların değişir. Ve rüyaların…

atını cep telefonu hırsızlığıy-
in kişi de korsan kitapçılık,
k, yüzbini buluruz. Bu yüz-
reyi doyurur. Bu yüzbin, is-
n kıyısında yaşayan, tehli-
aptığı işten, altı yedi yıl ce-
i kara, tehlikeler içinde ek-
bir sosyalizm bu. Halk ken-
ara bir sosyalizm gibi kuru-
bu. Mesela Orta Asya ülke-
a, dinleşmiş. Rüşvet orada
vet alınca gururları kınılmı-
a kara bir düzen kurmuşlar.
in içinde olmak, bir tezga-
çok mutlu ediyor, çünkü o
ata müdahale ettmenin ta-
üşvet var, ama rüşveti dahi
rebilir. Şimdi bir hastanede
bana rüşvet de versek ver-
inde rüşvet herkesin hakkı,
alabilir. Bir rüşvet eşitliği,
le, sadece gücü olan, imti-
alıyor. Orta Asya'da rüşve-
lık var. Adın, sanın, sınıfın
verince hastanenin en gü-
olur.
ırtan Bambam değilmiş gi-
ne olacak bu işler?".. Sen-
gütler rolünü oynayıp geliri
gortalamıyor, güven vermi-
ikeye atıp, bir an evvel, ha-
u boşluğu kuruyor, kara dü-
e karnı doyuyor. Küçük vur-
yukarıya karşı denge kuru-
; artık ahlaksızlık değil, çal-
a buna hesap vermeden ku-
i, tüm aşağı sınıfları ayartır
rır! Ruhu soğumuş bir toplumda rüşvet, şehvetlendirir insanları!... Mesela, Özal, ekonomi ve siyasi olarak rezil bir adamdı, facia gibiydi, bilgisiz, basit bir adamdı, ama, topluma, işte bu "şehveti" öğretti, sırf bu yüzden kahraman oldu!"..

Yine abur cubur konuşup yoruldum. İstiyorum ki, ben bir fikir ortaya atınca, diyelim bir kara düzen kurulmuş, karşı taraf da bu fikir üzerinden yürüsün. Kafa yorup teorik cümlelerimi buraya kadar getirdim, karşı taraf lafa girince, ne yapıyor, "ya ağbi, ne olacak bilmem ki?" gibi, boş, çaresiz, umarsız bir cümle kurup, sıçıyor kafama. Bunalıma sokup, tıkıyor beynimi.

Bir fikir söylüyorum işte, ormanda büyük ağaçların dibinde büyüyen küçük çalılarla istila edilmesi gibi, belki de iktidarı, devleti buradan ele geçiriyor halk. Sen ne diyorsun? "Ağbi ne olacak?". Olacağını .ikiyim. Bu yüzden ayaküstü konuşmak, fikirlerimi orda burda kepaze etmek istemiyorum. En iyisi yazı düzeni içinde, anlatmak. Sırtımı dünyaya dönüp, kafamda kuracağım yazıyı düşünmek. Kahve masalarında "ya ağbi ya!" gibi araya sokulacak laflarla düzülüp kenara atılacak lafların adamı olmak istemiyorum.

Yazı başlamadan tasası başlar, giriş, gelişme, sonuç, canım çıkar, her hafta. Yanılmak, aldanmak istemeyen yazarlar, derinleşemez. Başına gelebilecek tehlikeyi hesaplayabilenler yazar değil, denetcidir. Hesaplı hayaller kuranların küçük heyecanları zamanla körleşir, artık sıkılganlığın yazarı olur. Yazıya kendimi bırakacak kadar olgunlaşması... Olgunlaşınca kaptırırım kendimi, yazı ruhum olur artık. Aslında hiçbir çiçeğin uçucu ve güzel bir kokusu yoktur, bu edebiyatın tüm insanlığa öğrettiği koca bir yalandır, sanırım bu yalan sizleri de pek etkiledi, "gerçeği" göremeyecek kadar yaşam sarhoşu oldunuz. Yazı paragraflardan şelale gibi kayaların üstüne dökülür, yüzüm, gözüm paramparça. Bazen gizli bir yara gibi akar, kabuğunu kaldırır, sızlatarak soyar, cümleleri tekrar kurarım. Eski Türk filmlerinde aşıklar film boyu birbirlerine sevgilerinin gerçek olduğuna birbirlerini inandırmaya çalışırlar, başka da birşey yapmazlardı. Yazımı kuramazsam, öfkelenir, bunalıma girerim. Hayat güzelliğini kaybeder, ışıklar söner, kör olmuş, yeteneklerini kaybetmiş adamlar gibi kalakalırım. Böyle anlarda biri yanıma gelir, meşgul ederse, tahammül edemem, yanından kaçar, surat asarım. Çukurova'da eskiden danayı öldürecek kadar iri sivrisinekler vardı, o insanlar bu sivrisinekler.. "ağbi ne olacak" da, sivrisineğin iğnesi. Bir yarayı sahici sızısıyla kağıda dökebilmeniz için, grameri, dili, imlayı, etrafındaki insanları, Türkçeyi tamamen unutmalısın. Mezarlıklar, bir yığın aşağılık ve namussuz adamla dolu, ölmüş olmalarına göstermiş olduğumuz insani saygı, onları yoğuran çamurun hala içimizde olduğunu bize unutturur. Ölüm kelimesini usul ve yavaş söylemek, ölümün zaferi mi, merhametten mi, saygıdan mı, korkudan mı... "Şimdi, ama, evet, sanki, ancak, gibi" kelimeleri çok kullananlar yazar olamaz, ilk romanlarımda çok az kullandım, hiç kullanmadım, sonra halkım da anlayıp beslensin, benim de karnım doysun diye bolca kullanıyorum. Vicdanın sarhoşluğu öfkeyle başlar. Gerçek kahramanlar, halkına şöhretini, ismini değil, ruhunun kalıbını öğretir. Bazen yaptığım işin ne kadar önemli olduğunu düşünür, toplarım kendimi. Bir gurur yaramazlığı, böbürlenme içine düşerim. Eskiden vampirlere sarımsak gösterilirdi, şimdi kan emicilere, vaktimi çalanlara gurur gösterip, kurtulmaya çalışıyorum, kafamdakiler dağılmasın diye!

Bazen de, kendime, bir yazı yazacaksın diye tüm toplumla savaş halinde olamazsın, derim. Sıkı bir yazı uğruna herkese surat göstrmek zorunda değilsin. Yazıların beğenildikçe, cinsleşmek, aksileşmek, tuhaf, bozuk adam olmak da adetten değil. Birazcık dışarıya ilgi göstersen, canın mı çıkar.

İşte Bambam, çocuk İstanbullar'dan gelmiş. Yine de korkuyorum. Muhabbete kaptırır, yazımın içinde fazladan söylenmiş bir cüm-

Devamı 11. Sayfada

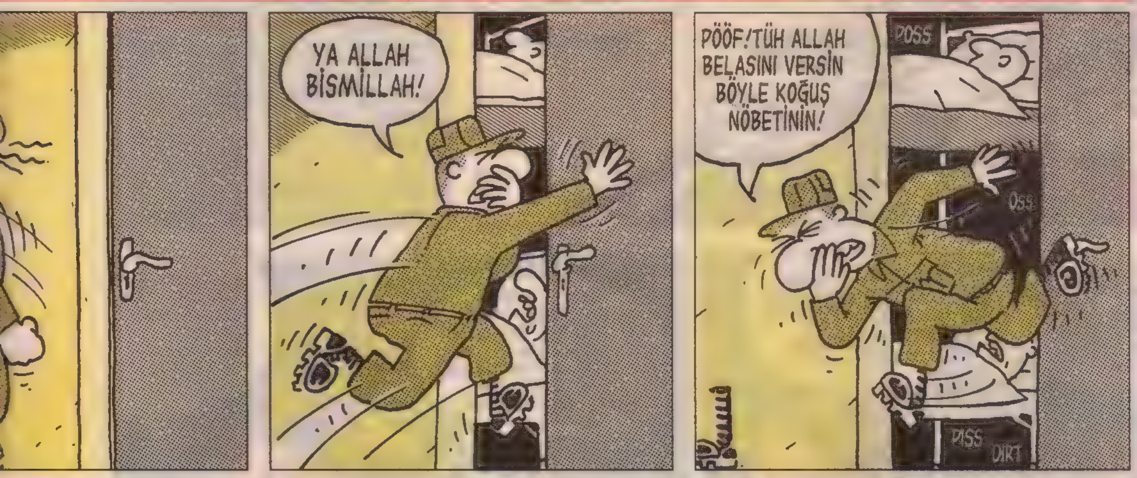
YA ALLAH BİSMİLLAH!
PÖÖF!TÜH ALLAH BELASINI VERSİN BÖYLE KOĞUŞ NÖBETİNİN!
POSS
OSS
PISS
DIRT

akşam açıp girdiğin kapıdan başka bir sevda giriyordur artık. Hergün
ğun koltukta o bakmaya doyamadığın gözlerin ışığında başka bir sev-
uyordur şimdi. Yıllardır evinde ağırladığın, masalarına konuk olduğun,
rını paylaştığın dostlarının kahkahaları arasına bir başka ses karışıyor-
ık. Senin gölgene alışkın duvarlar bile çoktan kabullenmiştir yokluğu-
gece uyuduğun yastığa bir başka sevda kokusunu bırakıyordur. O öp-
ıyamadığın dudaklarda bir başka sevdanın adı... Aşkının o tek cenne-
ğin uykularında bir başka sevdanın rüyaları... Bazen aşk gider. Ve anı-
gider peşinden.
hiç o yüreğinize sığdıramadığınız aşkınızı bir başka aşk için ağlarken
üz mü? Ben gördüm. Kör oldu gözlerim onunla sevdasına ağlamak-
alev topu gibi onun için çığlık çığlık yanarken, siz hiç aşkınızın önün-
çöküp, **"Bu kadar çok seviyorsan sakın bırakma onu, sana kıya-**
n'olur git" diye yalvardınız mı? Onu bir başkasının kollarında düşünür-
z hiç geceler boyu aklınızı kaçırmamak için kendi kendinize bağırdınız
nut onu, unut onu, unut onu, unut ya da öl!"
izdeki o durmak bilmeyen yangının acısını bastırsın diye kanatıncaya
bileklerinizi ısırdınız mı? Gözyaşları içinde yastığınıza gömülüp, her
a sığınmak istediğinizde, artık başka bir yüreğe sevdalı olan aşkınızı
geri istemekten utanıp, dua etmekten vazgeçtiğiniz oldu mu hiç?
hiç yana yana sevdiğiniz bir sevgilinin yoluna gençliğinizi serip, yolu-
inizi serip, yoluna ölümünüzü serip güle güle bir başka aşka uğurladı-
en aşk gider. Ama ölüm gelmez birtürlü. Ne yapsanız da öfke duya-
ız, giderken bir kibrit aleviyle ateşe verdiği ömrünün alevleri içinde eri-
en yüzünüze, silinip giden kokunuza, kül olan yüreğinize dönüp bir kez
kmayan o sevdanıza... Anlarsınız, aşktır bu, öfkeyi birtürlü yurduna
tmeyen... Vefasız bir unutuşa kurban olsa da solup, yitmeyen... Ha-
soğutup, size ölümü özleten... Ölü bir bedende canlı kalmakta dire-
Anlarsınız aşktır bu...
a bazen aşk gider. Aslında bilirsiniz nereye gittiğini. Onu çağıran o ek-
ralı ve hep kanayan çocukluğudur. Onu çağıran, hani o gözlerinde gö-
belki de en çok bu yüzden vurulduğunuz, ertelenmiş çocukluğunun o
ahçesidir. Dönüp dönüp yeniden baktığı o gizemli bahçede onu eksik
k yaralamış annesinin sesini duyar gibi olmuştur belki de. Yanıldığını
ğında da ürkekçe o bahçenin bir köşesine sığınıp, gözyaşlarına boğul-
ki de onu bu yüzden affedersiniz. Belki de bu yüzden bir başka sevda
rsınızda gözyaşlarına boğulduğunda onunla beraber ağlayıp, **"Git ve aramaya devam et, unut beni"**, dersiniz. Çünkü bilirsiniz ki aşk çocukluğun arka bahçelerinde dalıp gittiğiniz ve sonra evin yolunu birtürlü bulamadığınız, kurallarını kimsenin bilmediği garip bir oyundur aslında. Birgün ansızın o oyunda yanıvermiş, haketmediğiniz halde bahçeden kovulmuşsunuzdur. Anlayamazsınız neden kovulduğunuzu, nerede hata yaptığınızı, neden unutulduğunuzu... Yıllardır oynadığınız o büyülü oyuna dalıp, hayatı dışınızda bıraktığınız için, birgün aşk gider ve siz evinizin yolunu birtürlü bulamazsınız.

Sonra zaman geçer. O karanlık bahçe aydınlanır. Ve anlarsınız ki sevda denen o büyülü oyunda herkesin kuralları birbirinden farklıdır. Siz aynı bahçede aynı oyunu oynadığınızı sanırsınız belki ama onun sevdası sizinkinden farklıdır. Kendi bahçenizle onun bahçesini, kendi oyununuzla onun oyununu, kendi kurallarınızla onun kurallarını, kendi aşkınızla onun aşkını sınayamazsınız. Belki de bunu anladığınız için, kendi bahçenizden onun bahçesini, kendi çocukluğunuzdan onun çocukluğunu, kendi sevdanızdan onun sevdasını sevebildiğiniz için, birgün aşk gider ve siz onun gerçek aşk olduğunu anlayıp, unutamazsınız.

Belki de bu yüzden bir kibrit ateşiyle yakıp gittiği ömrünün alevleri arasında sizi unutan aşkınız, çocukluğunun o karanlık bahçesinde annesinin yarım bıraktığı sevgiyi aramaya gittiğinde ona öfke duyamazsınız.

Ve belki de bu yüzden, aslında yanıldığını anlayıp o bahçenin bir köşesinden ürkekçe size yeniden çocuk ellerini uzattığında, ona yüreğinizin kapılarını hasretle sonuna kadar açarsınız.

Bazen aşk gider. Günler geçer ardından. Ve aylar. Bazen de yıllar... Bebekler büyür. İnsanlar yaşlanır. İnsanlar ölür. Eşyalar eskir. Evler yıkılır. Kurur ağaçlar. Sokakların adı değişir. Anılar belleğin acımasızlığına teslim olur. Sevilen unutur. Seven yanar.

Bazen aşk gider... Ya da siz gittiğini sanırsınız.

* Eylül ayından itibaren her perşembe saat 22:00-23.00 arası **Yön Fm**'deyim. Marmara Bölgesinde 96.60'da diğer bölgelerde Show Tv 7.74 Mhz ses bandından (TURKSAT 1) dinlenebilir.

* **Londra.** 10 Ağustos cumartesi günü saat: 15.00'de **Halkevi**'ndeyim. 92-100 Stoke Newington Road. London

* **Çeşme.** 17 Ağustos cumartesi günü saat 19:00 - 21:00 arası **Çeşme Kültür ve Sanat Festivali**'ndeyim. Süleyman Karaaslan Meydanı.

* Bazı festivaller kalp kırıyor. (Örneğin: **Munzur** ve **Diyarbakır**) En zor yıllarda hiç sesini çıkarmayan ve tavır koymayan kimi yazar ve şairler bu festivallerin başkonuğu oluyor. Vefa kırıyor...

* **Rasih Yılmaz.** Ölüm Öncesi Yorgunluk. Karakutu Yay.

* **Nesrin Ödemiş Özyaycı.** Işık. Şiirler.

* **Aysun Ertan.** O Gece Senden Sonra Kar Yağdı Odama. Şiirler.

* **Lâl Kültür ve Sanat Dergisi**'nin 5. sayısı çıktı. Yazışma adresi: P.K. 1313 Cemalpaşa-Adana. İletişim Tel: 0542 847 56 76

* **Ay.** Şiir Dergisi. Yazışma Adresi: Ataman Avdan Anadolu Cad. İsmail Uyar İş Merkezi No: 969-8 35590 Çiğli-İzmir

cezmier@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

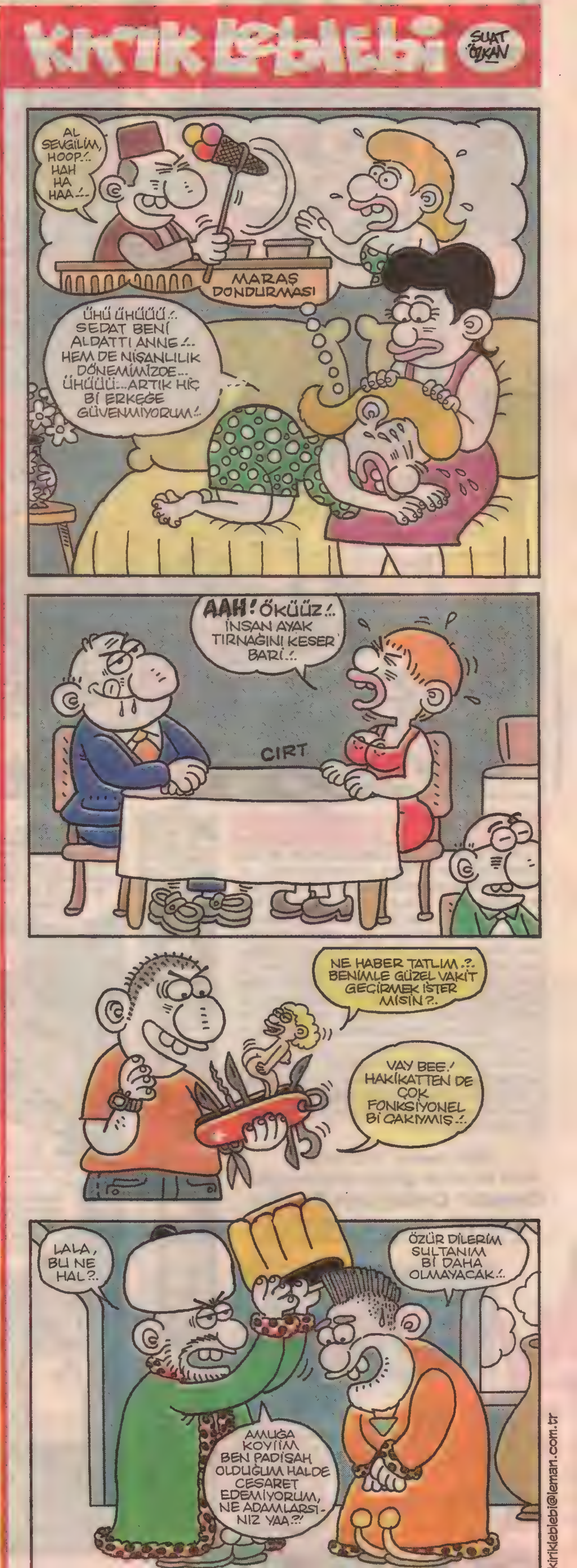
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
AL SEVGİLİM, HOOP!.. HAH HA HAA!..
MARAŞ DONDURMASI
ÜHÜ ÜHÜÜÜ!.. SEDAT BENİ ALDATTI ANNE!.. HEM DE NİŞANLILIK DÖNEMİMİZDE... ÜHÜÜÜ...ARTIK HİÇ Bİ ERKEĞE GÜVENMİYORUM!..
AAH! ÖKÜÜZ!.. İNSAN AYAK TIRNAĞINI KESER BARİ!..
CIRT
NE HABER TATLIM?.. BENİMLE GÜZEL VAKİT GEÇİRMEK İSTER MİSİN?..
VAY BEE! HAKİKATTEN DE ÇOK FONKSİYONEL Bİ ÇAKIYMIŞ!..
LALA, BU NE HAL?..
ÖZÜR DİLERİM SULTANIM Bİ DAHA OLMAYACAK!..
AMUĞA KOYİİM BEN PADİŞAH OLDUĞUM HALDE CESARET EDEMİYORUM, NE ADAMLARSINIZ YAA?!
kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

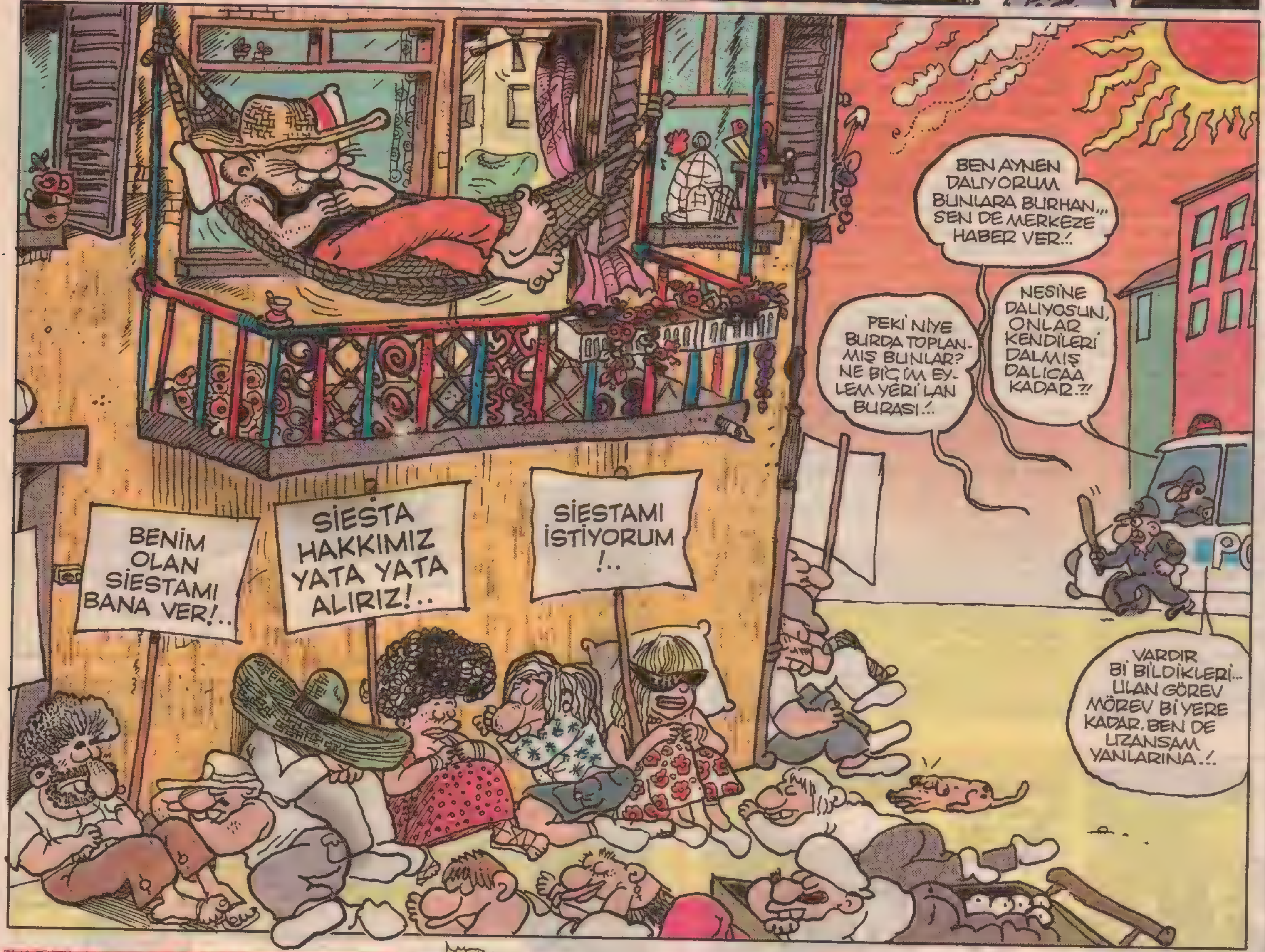
BEN AYNEN DALIYORUM BUNLARA BURHAN,,, SEN DE MERKEZE HABER VER!..
PEKİ NİYE BURDA TOPLANMIŞ BUNLAR? NE BİÇİM EYLEM YERİ LAN BURASI!..
NESİNE DALIYOSUN, ONLAR KENDİLERİ DALMIŞ DALICAA KADAR?!
BENİM OLAN SİESTAMI BANA VER!..
SİESTA HAKKIMIZ YATA YATA ALIRIZ!..
SİESTAMI İSTİYORUM !..
VARDIR Bİ BİLDİKLERİ... ULAN GÖREV MÖREV Bİ YERE KADAR. BEN DE UZANSAM YANLARINA!..

bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Gerici seç geri kal!

Gelişmişlik yarışında geri kalmak istiyorsak partimiz gerici olsun!

Hayat yarışında sağ kalmak istemiyorsak liderimiz sağ olsun!

Öyle de oldu.

1950'deki ilk seçimlerden beri her seçimde milletimizin yüzde 65'inin oy verdiği gerici partiler, sağcı liderler oldu.

Şimdi de tüm anketler gösteriyor ki gerici Tayyip Erdoğan'ın partisi önümüzdeki ilk seçimlerde birinci.

Milletimiz gericileri, geriliği seviyor demek ki!

Öyleyse Birleşmiş Milletler'in yeni yayınladığı İnsani Gelişmişlik Raporu'nda dünyadaki yerimizin geri mi geri oluşuna niye üzülelim ki?

Dünyadaki gelişmişlik yarışında Türkiye bırakın Yunanistan'ın, bırakın Bulgaristan'ın çok çok gerisinde kalmayı, Ermenistan'ın bile gerisinde kalmakta.

Bu arada sosyalist Küba da bu yarışta Türkiye'yi sollamakta.

O Küba ki onlarca yıldır Amerikan emperyalizminin askeri, ekonomik ambargosu altında.

Tek kuruş dış yardım almadan bizi geçmeyi başarmakta.

Üstelik emperyalizme boyun eğmeyen Küba, dostun da düşmanın da gözünde onurlu bir ülke.

Küba **direnen ülke!**

Türkiye **dilenen ülke!**

Sonuçta gençlerimizin yüzde 70'i Türkiye dışında bir ülkede yaşamak istemekte.

Elli yıldır Türkiye'yi yöneten sağcı partilerle, gerici liderlerle geldiğimiz nokta budur işte.

Geldiğimiz noktadan memnunsak, hatta daha da geri kalmak istiyorsak gerici partileri, liderleri destekleyelim.

Gerimizi gericilere teslim edelim!

DUMUR DETAYI

Çağçağ ve eşi Olympos'ta tatildeyken birgün bir yörük gözlemecisinde oturuyorlarmış. Hava sıcak mı sıcak... Ayran üzerine konuşuyorlarmış. Çağçağ, ayranın çok güzel bir içecek olduğunu ve bu içeceğin dünya çapında internasyonal bir içecek olması gerektiğini falan söylüyormuş. Tam o sırada tur gruplarından yaşları ellilerde kalabalık bir turist grubu gözlemeciye gelmiş. Kola, gazoz, ayran siparişleri verilirken Çağçağ'ın eşi, **"Bunlar ayran içmez ki, damak tadlarına ters gelir"** demiş. Çağçağ'da, **içerler** diye iddia etmiş. Siparişler verilirken karışıklık çıkmış. Siparişleri yazan garson, el kaldırarak sayma, yöntemine geçmiş. **"Kola isteyenler elini kaldırsın."** Tek tük, bir iki el havaya kalkmış. **"Gazoz isteyenler elini kaldırsın!"** yine tek tük el kalkmış. **"Ayran isteyenler"** denince bütün eller çifter olarak heyyoo diye havaya kalkmış. Bu durumda eşi dumura uğrarken, Çağçağ gülümseyerek havaya kalkan elleri seyretmiş ve son yudumun tadını çıkarmak için ayranını kafaya dikmiş.

Kimi bakar, Kimi görür,
Kimi de bakıp görüp dumura uğrar
Dumur Detayları 2 geliyor...
PEK YAKINDA

ÇIKTI!
ÖTE NÜKLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
ÇEKİL! ÇEKİLİN BACIMIN CENAHINDAN!.. ZATEN YÜZME BİLMİYOR, Bİ DE SİZLE UĞRAŞMIYIM!..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

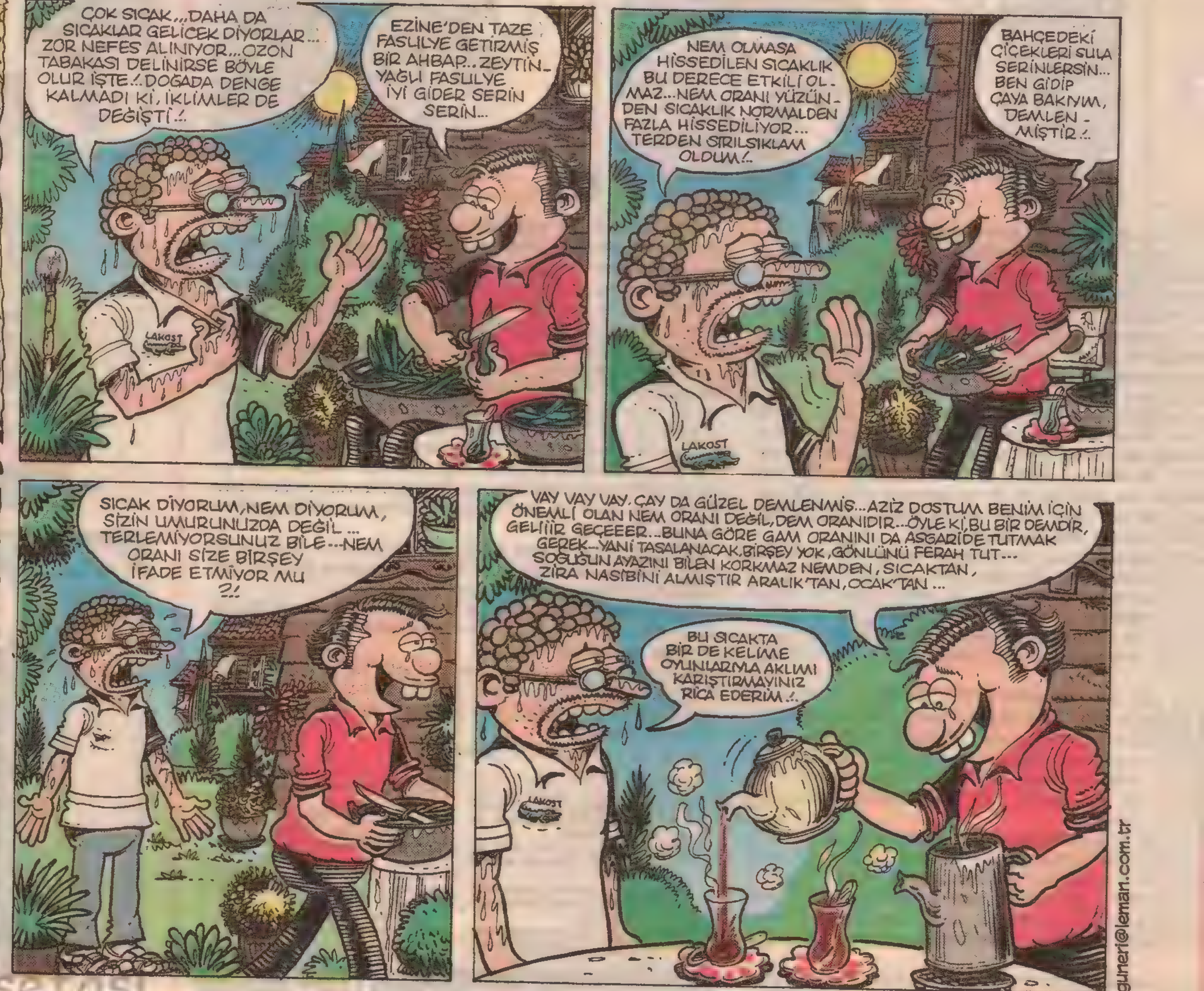
ÇOK SICAK,,,DAHA DA SICAKLAR GELİCEK DİYORLAR... ZOR NEFES ALINIYOR...OZON TABAKASI DELİNİRSE BÖYLE OLUR İŞTE!..DOĞADA DENGE KALMADI Kİ, İKLİMLER DE DEĞİŞTİ!..
EZİNE'DEN TAZE FASULYE GETİRMİŞ BİR AHBAP.. ZEYTİNYAĞLI FASULYE İYİ GİDER SERİN SERİN...
LAKOST
NEM OLMASA HİSSEDİLEN SICAKLIK BU DERECE ETKİLİ OLMAZ...NEM ORANI YÜZÜNDEN SICAKLIK NORMALDEN FAZLA HİSSEDİLİYOR... TERDEN SIRILSIKLAM OLDUM!..
BAHÇEDEKİ ÇİÇEKLERİ SULA SERİNLERSİN... BEN GİDİP ÇAYA BAKIYIM, DEMLENMİŞTİR!..
LAKOST
SICAK DİYORUM,NEM DİYORUM, SİZİN UMURUNUZDA DEĞİL ... TERLEMİYORSUNUZ BİLE ...NEM ORANI SİZE BİRŞEY İFADE ETMİYOR MU ?!
VAY VAY VAY. ÇAY DA GÜZEL DEMLENMİŞ...AZİZ DOSTUM BENİM İÇİN ÖNEMLİ OLAN NEM ORANI DEĞİL,DEM ORANIDIR...ÖYLE Kİ,BU BİR DEMDİR, GELİİİR GEÇEEER...BUNA GÖRE GAM ORANINI DA ASGARİDE TUTMAK GEREK...YANİ TASALANACAK BİRŞEY YOK,GÖNLÜNÜ FERAH TUT... SOĞUĞUN AYAZINI BİLEN KORKMAZ NEMDEN, SICAKTAN, ZİRA NASİBİNİ ALMIŞTIR ARALIK'TAN, OCAK'TAN ...
BU SICAKTA BİR DE KELİME OYUNLARIYLA AKLIMI KARIŞTIRMAYINIZ RİCA EDERİM!..
LAKOST

guneri@leman.com.tr

Orta Sayfadan Devam

leyi unutur, kaçırırım diye. Bambam yanımda ne anlatırsa anlatsın, ben içime kilitlenmiş... Coca Cola şişelerinde "müseccel marka" lafı hala niye duruyor, diye dalarım.

Bambam sürekli terliyor. Elinde kağıt mendil, durmaksızın yüzünü, alnını siliyor. "Ağbi, yanına geliyoruz, yüzümüze bakmıyorsun, istemiyorsan söyle, gidelim".. Bir nezaketsizlik yapmış olmanın mahçupluğuyla: "Yok yok Bambam, ben böyleyim, ne yapayım, böyleyim!"

Bambam da olsa, öyle sıkıcı gergin konular açıyor ki, nerden içine girsem, afakanlar basıyor, ne desem şimdi, şaşırıyorum.

Bambam: "Ne diyorsun ağbi?", "Neye ne diyorum?", "Bu işlere ne diyorsun ağbi?".. Bunun anlamı şu: "Çok sıkılıyorum, seninle laflamak istiyorum!".. Şöyle de karşılık verebilirim: "Boşver, olacağına varır". Böyle desem, kurtulup, rahatlarım. İyi de ben, ünlü bir yazarım. Konuşunca altın yumurtlamak zorundayım, öyle laga luga herşeyi ağzıma alamam. İz bırakacak laflar... Memleketine döndüğünde "Nihat ağbiyi gördüm, vay anasını neler anlattı!"... Düzeyi toparlama gayretime ben de şaşarım.. "Bak Bambam, ne diyorsun dediğin bu siyasi düzensizlik. Üzme kendini. Borsayı, zenginleri. TÜSİAD'ı bu siyasi düzensizlik neşeye boğuyor. Siyasi düzensizlik politikanın damak zevki. Bu siyasi düzensizliğin tadına nasıl varacaklarını şaşırdılar, Irak'a mı girelim, yeni partiler mi kuralım. En leziz balık, siyasi kargaşa!"...

Allah için Bambam'dan daha kaliteli laflar etmedim mi? Laf ilerlesin diye mi artık, Bambam'ın cevabı şöyle: "İyi de, bize ne olacak Nihat ağbi?".. İçimden: .iktiğimin adamı, ben ne bileyim. Ama ayıp olur. Kalın laf etme çabası, en büyük derdim. "Bak bambam, bu lezzetin tadına varacak adam olmalısın. Onlara küfür ederek, karşı çıkarak hep acı çekeriz".. Bambam: "Biz de mi puşt olalım ağbi, onlar gibi pezevenk!".. Aslında, biz de puşt olalım başka şansımız yok demek istedi cümlelerim. Derinleştirip toparlayım.. "Bak Bambam, bu halkın, fare öldürme bilgisi hala ayağıyla çiğneyip ezmektir. Yani halk, fareyi linç ederek öldürmeyi çok sever. Bir fareyi bir mahalleye bırak. Karnaval, şamatayla, bütün mahalleli, yaşlı, ihtiyar, fareyi eğlenerek öldürür. Bundan şölensi zevk duyar. Fareyi bir duvardan tekmeyle öbür duvara çarpar, leşi çıktıkça ağızlarının suyu akar. Ama, fareler artık ayak altında değil. Fareyi öldürmek için örgütlenmek, haklarını aramak, siyasi hukuki bir kültür taşımak zorundayız, bin defa Hababam Sınıfı seyreden halk bunu yapamaz!"...

Bambam alnını kurulayarak: "Hababam Sınıfı'na laf etme ağbi, bin defa oynasa yine seyrederim, hiç sıkılmam..."

Bu çocuksu tarafını çok seviyorum.. Bambam, yüzyıl önce yaşamış filozof Rıza Tevfik'ten ezbere şiir okur. Nazım'dan, Cemal Süreya'dan okur. Kitapçıya girdiğimizde birçok sıkı kitabı tanır, tavsiye eder. Gerçekten okudu mu, diye gizlice yoklama çekerim, hayret, okumuş. Bambam, yerinde hoplaya hoplaya güler: "Ağbi kızmadın değil mi Hababam Sınıfı'nı sevdiğime...!"

Çocuksu saflığı herşeyi unutturuyor, yine de ben, kalın, hikmetli yorumlar çekmek zorunda hissederim kendimi: "Bak Bambam, Hababam Sınıfı'nı neden seviyoruz, orada her bölümde küçük tezgahlar var, her defasında da yakayı ele veriyorlar. Halkın hoşuna gidiyor bu gülünç derecesinde basitçe kurulmuş tezgahlar. Sevmemizin sebebi, tezgahı hazırlayanların hala kırılacak gururları var. Samimi, içten, çocuksu adamların, tezgahları da çok hüzünlü oluyor. Sanki hayata fazlasıyla çocuk ruhu taşıdığımız için yeniliyoruz gibi bir sonuç çıkıyor. Ve kahramanlar yakayı ele verince, boyunları yana düşüyor. Biz, yana düşmüş bu gurur karşısında ezilip, kahroluyoruz. Hababam Sınıfı, kara düzen içinde küçük tezgahlardan başka şansı olmayan bu halkın filmi..."

Yazarlığımı bekleyen en büyük tehlike toplumun öğretmen ihtiyacı. Basit bilgilere dahi aç milyonlarca insan var. Herşeyi açıklamak zorunluluğu, çarpıcı, gizemli, derin hikaye yazmamı engelliyor. Hem de basit şeyleri anlatmalıyız kaygısı, sizi aklınıza ilk gelen şeyleri yazmaktan utandırmıyor. Yazarlar kitlelerin cahilliğini gördükçe, aklına ilk gelen şeylerle laflama ucuzluğuna kapılıyor. Ben de, kitleleri tanıdıkça, öğretmenlik, içimde ağır basmaya başlıyor, fiyakalı makale ve hikayeleri bir kenara bırakmak istiyorum. Oysa yazıda öyle değil. Cümleyi yürüyüşe çıkartmadan, ona uzun uzun, ince ince, eda ve salınım dersleri veririm. Yürü kızım, dediğimde cümleye, okuyucunun aklını başından alır. Okuyucu, bilgiyle süslenmiş bu şık cümleyi görünce... Yani, hem okumuş avukat olmuş, hem de ezberden şiir okuyan cümlemi tanıyınca, çocuğu doğmuş gibi sevinir; üstüne, dokuz çocuk birden doğurmuş gibi hayret etmeli!

Kurşuna dizilirken son emrimi sorsalar, yazdıklarımı on dakika daha düşünüp, gururuyla namlulara bakmak isterim.

Zamanımın çoğunu işte, sıkıldıkça böbürlenip moralini toparlayan bu satırların

Devamı 13. Sayfada

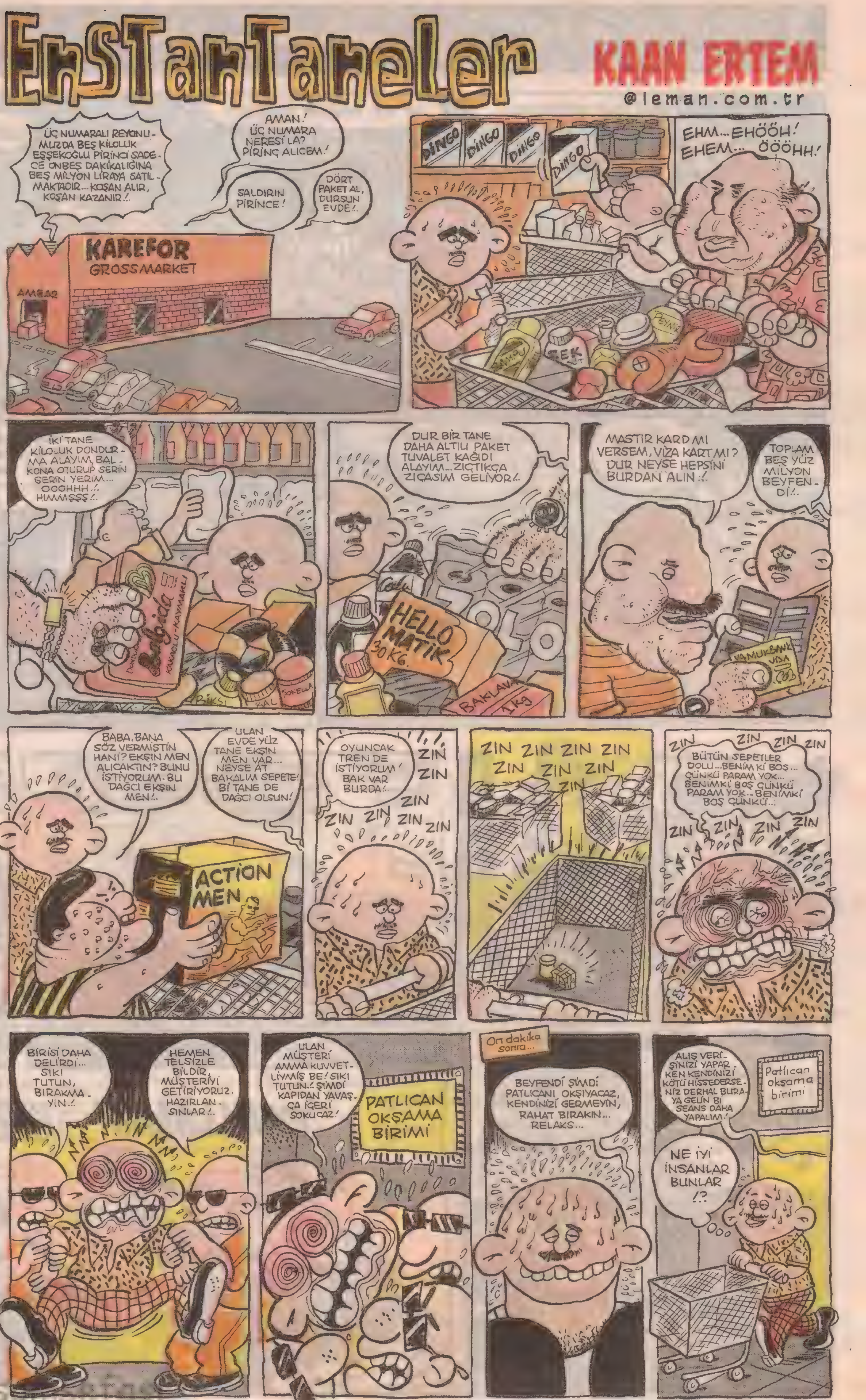
ErSTarTareler
KAAN ERTEM
@leman.com.tr
ÜÇ NUMARALI REYONUMUZDA BEŞ KİLOLUK EŞŞEKOĞLU PİRİNCİ SADECE ONBEŞ DAKİKALIĞINA BEŞ MİLYON LİRAYA SATILMAKTADIR... KOŞAN ALIR, KOŞAN KAZANIR!..
AMAN! ÜÇ NUMARA NERESİ LA? PİRİNÇ ALICEM!
SALDIRIN PİRİNCE!
DÖRT PAKET AL, DURSUN EVDE!..
KAREFOR
GROSSMARKET
AMBAR
DİNGO
DİNGO
DİNGO
DİNGO
EHM... EHÖÖH! EHEM... ÖÖÖHH!
PEYNİR
ŞEK
ŞAMPU
İKİ TANE KİLOLUK DONDURMA ALAYIM, BALKONA OTURUP SERİN SERİN YERİM... OOOHHH!.. HIMMSSS!..
Bolbida
KAKAOLU-KAYMAKLI
BİKSİ
BAL
SOKELLA
DUR BİR TANE DAHA ALTILI PAKET TUVALET KAĞIDI ALAYIM... ZIÇTIKÇA ZIÇASIM GELİYOR!..
HELLO MATİK 30 KG.
ZOLO
BAKLAVA 1kg
MASTIR KARD MI VERSEM, VİZA KART MI? DUR NEYSE HEPSİNİ BURDAN ALIN!..
TOPLAM BEŞ YÜZ MİLYON BEYFENDİ!..
YAMUKBANK VISA
BABA, BANA SÖZ VERMİŞTİN HANİ? EKŞIN MEN ALICAKTIN? BUNU İSTİYORUM. BU DAĞCI EKŞIN MEN!..
ULAN EVDE YÜZ TANE EKŞIN MEN VAR... NEYSE AT BAKALIM SEPETE! Bİ TANE DE DAĞCI OLSUN!
ACTION MEN
OYUNCAK TREN DE İSTİYORUM! BAK VAR BURDA!..
ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN
ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN
BÜTÜN SEPETLER DOLU... BENİM Kİ BOŞ... ÇÜNKÜ PARAM YOK... BENİMKİ BOŞ ÇÜNKÜ PARAM YOK... BENİMKİ BOŞ ÇÜNKÜ...
ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN ZIN
BİRİSİ DAHA DELİRDİ... SIKI TUTUN, BIRAKMAYIN!..
HEMEN TELSİZLE BİLDİR, MÜŞTERİYİ GETİRİYORUZ. HAZIRLANSINLAR!..
ULAN MÜŞTERİ AMMA KUVVETLİYMİŞ BE! SIKI TUTUN!.. ŞİMDİ KAPIDAN YAVAŞÇA İÇERİ SOKUCAZ!
PATLICAN OKŞAMA BİRİMİ
On dakika sonra...
BEYFENDİ ŞİMDİ PATLICANI OKŞIYACAZ, KENDİNİZİ GERMEYİN, RAHAT BIRAKIN... RELAKS...
ALIŞ VERİŞİNİZİ YAPARKEN KENDİNİZİ KÖTÜ HİSSEDERSENİZ DERHAL BURAYA GELİN Bİ SEANS DAHA YAPALIM!
Patlıcan okşama birimi
NE İYİ İNSANLAR BUNLAR !?

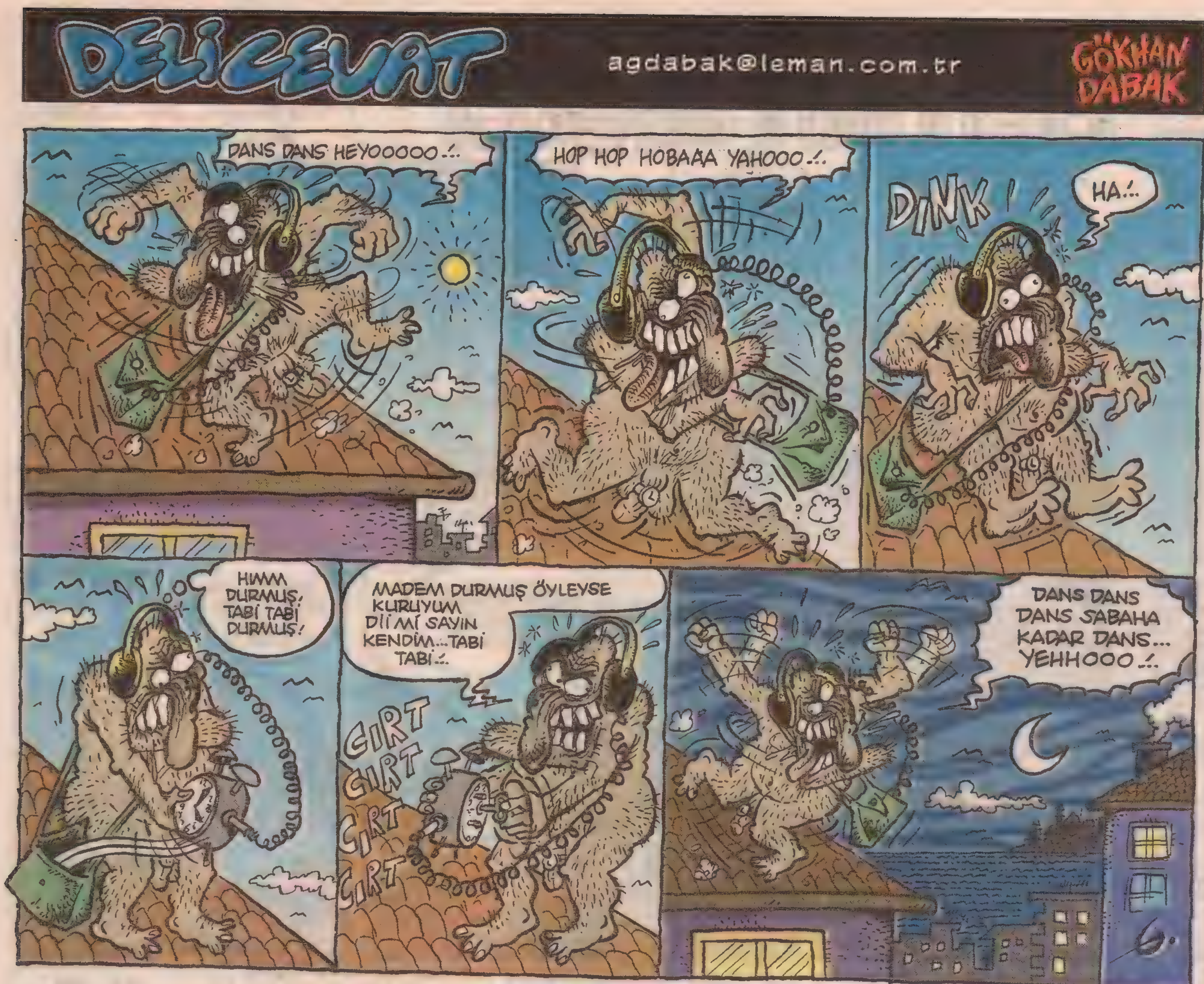
DELİCEVAT
agdabak@leman.com.tr
GÖKHAN DABAK
DANS DANS HEYOOOOO..!..
HOP HOP HOBAAA YAHOOO..!..
DINK
HA..!..
HIMM DURMUŞ, TABİ TABİ DURMUŞ!
MADEM DURMUŞ ÖYLEYSE KURUYUM DİİMİ SAYIN KENDİM...TABİ TABİ..!..
CIRT CIRT CIRT CIRT CIRT
DANS DANS DANS SABAHA KADAR DANS... YEHHOOO..!..

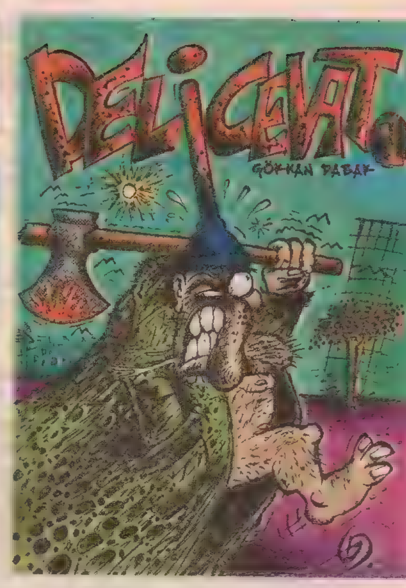
DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK

Ortalıkta derin bir sessizlik hakimdi. öyleki iğne osursa duyulur idi. Derken sisler arasından ünlü normal Gökhan Dabak görükür. Bir taraftan elindeki vantilatörü sevgiyle okşarken bir taraftan da gizemli bir ses tonuyla şöyle haykırır.

(Aziz vatandaşlar! Hiç yayımlanmamış birbirinden asimetrik maceralarıyla Deli Cevat albümü çıktı! Lütfen sakin olunuz!!..)

Deli Cevat, okurlarının albüme gösterdiği yüksek teveccühü ve ilgiyi zerre ziklemez di mi Benjamin
- Evet abisi

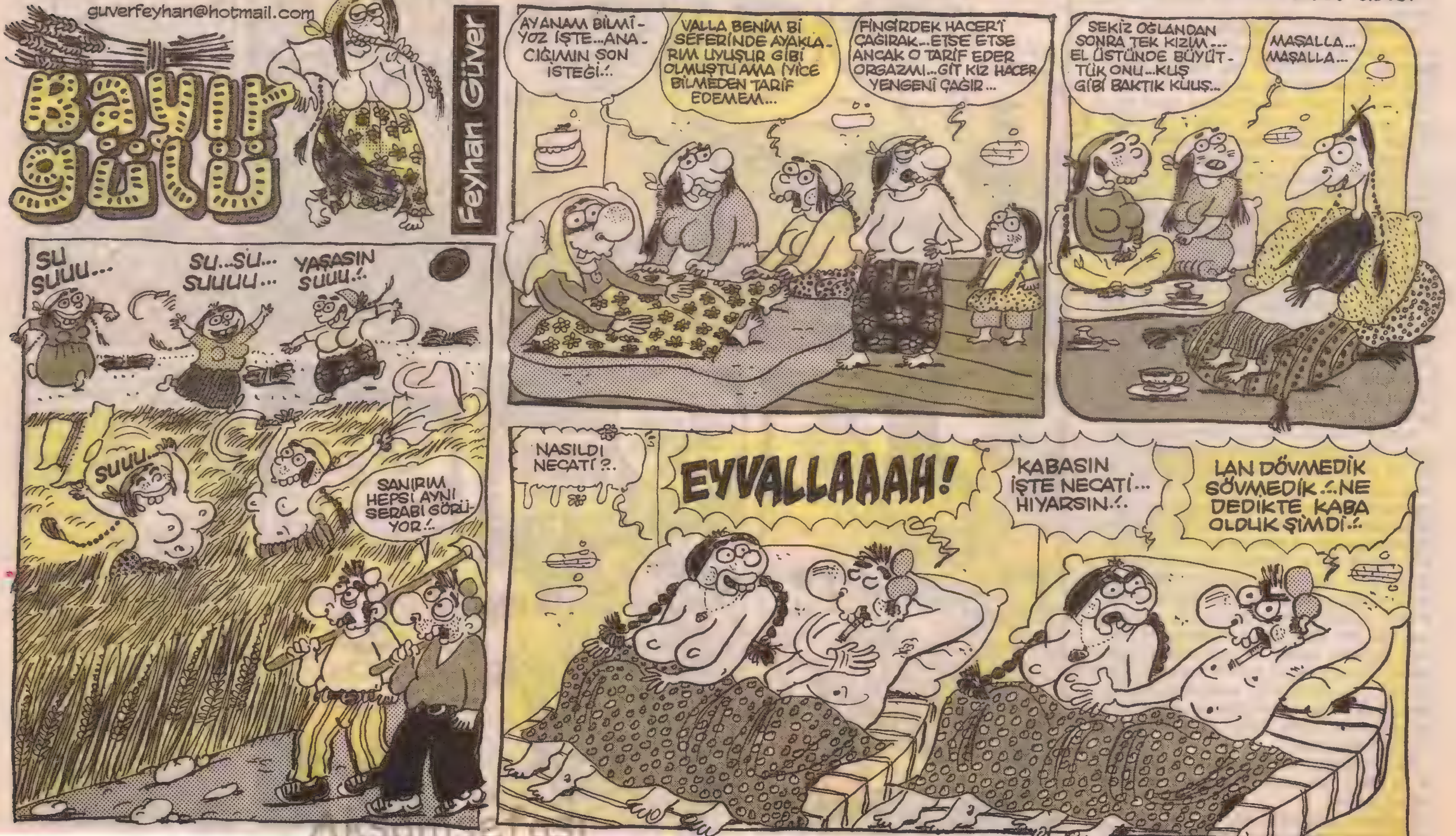
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
SU SUUU...
SU...SU... SUUUU...
YAŞASIN SUUU..!..
SUUU...
SANIRIM HEPSİ AYNI SERABI GÖRÜYOR..!..
AYANAM BİLMİYOZ İŞTE...ANACIĞIMIN SON İSTEĞİ..!..
VALLA BENİM Bİ SEFERİNDE AYAKLARIM UYUŞUR GİBİ OLMUŞTU AMA İYİCE BİLMEDEN TARİF EDEMEM...
FİNGİRDEK HACER'İ ÇAĞIRAK...ETSE ETSE ANCAK O TARİF EDER ORGAZMI...GİT KIZ HACER YENGENİ ÇAĞIR...
SEKİZ OĞLANDAN SONRA TEK KIZIM... EL ÜSTÜNDE BÜYÜTTÜK ONU...KUŞ GİBİ BAKTIK KUUŞ...
MAŞALLA... MAŞALLA...
NASILDI NECATİ ?..
EYVALLAAAH!
KABASIN İŞTE NECATİ... HIYARSIN..!..
LAN DÖVMEDİK SÖVMEDİK..!..NE DEDİKTE KABA OLDUK ŞİMDİ..!..

11 Sayfadan Devam adamıyla geçiriyorum. Ağzımda, götümde ot bitmeye başlayınca, yani ölünce, kelimelerim bana yastık olacak!

Ben ölünce, sinemaya, tiyatrolara, yüzlerce hikaye, senaryo, oyun kalsın, tüm derdim bu. Henüz yaşıyorum, tadını çıkartın. Bu gururu çok çalışarak elde ettim. Kendimi kutsamak için gururdan başka da şansım kalmadı. Uzaktan sizlere güzel görünüyor belki, benim boynuma dolanmış koskoca zehirli yılan. Okşanmak insana dayanma gücü verir. Çok güzel bir kadın olsaydım, başkaları okşar, mutlu olurdum belki. Göğüs göğüse çarpışarak kanlı bıçaklara okşatıyorum artık kendimi. Boş tabakların önünde, ancak kendimi okşayarak doyabilirdim. Bunalımlı anlarımda oturup seviştiğim kendi sözlerimle bu kadar ünlü bir yazar oldum.

Küçükken, bir başkasını gülüyor görmek, gülmem için yetiyordu. Şimdi, hiçbirimize başkasının gülmesi yetmiyor, sıkı bir şey anlatılması da doyurmuyor. Bir zamandan sonra, insan yalnız, kendini gülüyor görünce, gülüyor. Allah zamanla bir rahatlık verir belki, ben de, kendimi gülünç görünce gülebileceğim, belki. Öyle gülünç bir yerdeyiz ki, hala kendi gülünçlüğümüz üzüyor bizi. Gülemiyoruz. Kendi gülünçlüğüne gülemeyenler, insan olamaz, yazar olamaz. Biliyorum, ben ölünce, yine yavan, tadsız, kuru şeyleri, hikaye, makale diye kakalayacaklar size. Çünkü elim ağır, trajediyi "gülünç" hale getiremiyorum. Kelimelerin, hikayelerin ruhunu değiştirdim ama, "gülünç" yapamıyorum. Kelimeleri yüzyılın kasvetinden alıp havalandırmaya çıkarttım, daha önce hiç olmadıkları kalıplarda erittim, ama, gülünç, güldürücü yapmayı beceremiyorum...

Neden hala kelimeler ağu gibi kalbimi sıkıştırıyor, neden onlara başka bir tad, başka bir koku veremiyorum, sakat, bozuk, manyak bir adam mıyım? Neden hala, geceleri penceremden çok uzaklara bakıp, kelimeler elini uzatsın bana diye, ağlıyorum. Keşke kelimelerimin saçlarını okşayabilecek yumuşaklıkta bir adam olabilseydim, neden kelimelerimin kafa derisini yırta yırta, kanata kanata tarıyorum bu kara saçları hala, durmaksızın!

Neden hala kelimelerim parçalanmış leşler gibi kokuyor. Neden her hafta onları alıp sürüye sürüye bir yüksek tepenin başına çıkartıp, ey insanlar, kardeşlerim, diye bağıra çağıra konuşuyorum.

Yine daldım derine, unuttum etrafı.. Bambam: "Su ister misin ağbi, su alacağım...!".. "Sağol Bambam, canım istemiyor!"

Zihnimi durduramıyorum, kendimi ölesiye okşamak, baldan tatlı tüylerimle sevişmek. Bunu unutmayın, hikaye, makale sanıldığı gibi kolay, çabucak kurulan, sonra can sıkılarak yenen birşey değil. Nasıl kurulduğunu, babanız da bilmez, babanızın babası da. İşte edebiyatınız ortada, kağıt çöplüğü. Bir büyü var burada, gerçek bir ustalık. Kimselere dizginlerimi tutturmam, ustalığımı kimselere tescil ettirecek ortalama adamlardan hiç olmam. Yüzbinlerce okuyucuya nefes nefese, kelimelere nasıl ruh, heyecan, kan katılır, öfke, sertlik, saşırtmacılık, darbe, masalsılık, aşırı gerçeklik ve gerçek bir kanlı hesaplaşma nasıl giydirilir, tecavüz eder gibi saldırarak kelimelere gösterdim!

Bambam: "Ağbi, sigara aldım sana!".. "Bambam, bunu hep yapıyorsun, alma bana sigara, sevmem böyle şeyleri. On dakikada bir sigara alıyosun, sağol. Sürekli birşeyler ikram etmek zorunda değilsin. Ben seni sevdim, yapma bunları, bir daha yaparsan, konuşmam seninle!"

Boklu sular gibi zihnimden akıyor kelimeler. Nerde kaldım. Zordur hikaye. Her an romantik, coşkun bir ruh taşımak zorunda değilim. Her an manevi bir elektriklenme içinde olmam da imkansız. Bu lanet hayatı, her Allah'ın günü değerlendirmek, yıpratıcı, yorucu, anlamı da yok. Ama o yarin yüzünü her hafta görmek. At üstünde koşarak ölmek istiyorum. Edebiyatınızı baştan sona koyun masaya, diğer masaya benim hikayeleri. Ne çok kağıt karalandı. Ben ise, dizinizde yatıp, yüzünüze bakmak istedim. Edebiyatı dar kılıfından kurtarıp, ona, kara göz, kara kaş yapmak, kelimeleri yeniden leylalaştırmak istedim. Kısır, soğuk zekalı yüzlerce yazara, metinlerimin gücüyle meydan okudum. Üç dört hikayemi okuyan iflah olmaz, başka yazarları artık hiç sevmez. Yine başladım. En derinlerimden okşuyor, seviyorum kendimi, biliyorum, tehlike anlarında böyle oluyorum. Sanki dünyanın en güzel kadınını en uzak masmavi denizlerin ortasında dişliyor, öpüyor, çatır çatır .ikiyorum. Kendimle seviştikçe, sevinç, gurur dolu gözyaşlarını gizli gizli döküyorum...

Bambam: "Ağbi acıkmadın mı, hadi yemek ısmarlayayım sana...!" "Yaa Bambam, bir sus, birşeyler düşünüyorum, bir sus. İkide bir birşey ısmarlamayı da bırak!"...

Kahvede bir masadayız, zihnim akıyor.. Tam burada. Uzunboylu, tiyatro bölümünden bir kız. Arkası dönük oturuyor. "Nihat ağbi, şimdi telefonum kayboldu?", "Nasıl?", "Buradaydı?"

Kızı payladım, "Kim alacak masada üç kişiyiz, koymayın masaya telefonu.." Sorular sordum, "Kim vardı yanında?", "Kimse yoktu, bir siz, bir ben!" Kızcağız şaşkın. Üzgün. Hayıflanarak kalktı, kahveciye, diğer masalara olayı anlatıyor, "burdaydı, masada, önümde kaybolmuş!"

Bambam, daha da üzgün: "Gidelim bu ülkeden ağbi, yaşanmaz burada. Aslında Rotterdam'a bilek güreşi şampiyonasına gittim, sana maaş bağlayalım, çifte vatandaşlık verelim, dediler, keşke kalsaydım, kafamı .ikiyim..."

"Üzme kendini Bambam, koymasın masaya telefonu, dikkat etsin, bize ne?"

Sonra biraz kendimi toparlayarak: "Bambam, hadi ben dalgınım, yazacağım şeyler, sen niye uyuyorsun..." Bambam: "Ağbi boşver, gel sana yemek ısmarlayayım!"

"Allahaşkına yeter, deli etme beni Bambam. Hergün, her saat yemek ısmarlıyorsun. Hergün on defa sigara alıyorsun, bıktım senden. Bir saniye ikram yapmadan bekle, birşey olmaz, dur böyle, birşey istemiyor kimse!.."

Bambam: "Olur mu ağbi, yarın İstanbul'a döneceğim, ben Nihat Genç'le oturdum diyeceğim, onunla yemek yedim..."

Bambam'ın sözleri zihnimden biraz önce akıveren böbür böbür derinliklerimi okşadı. "Bambam beni niye seviyorsun?".. "Ağbi sen benim hayatımda olmak istediğim adamsın. Sen her hafta onbinlerce gence, ahlak, vicdan dersi veriyorsun. Sen olmazsan bu ülkede yaşamam. Bütün yazarları bir yana koyuyorum, Allah seni inandırsın, senin yerin başka. Her kitabından on-onbeş tane alıp, eşime dostuma bedava dağıtıyorum, okuyun lan, hepiniz Nihat Genç okuyun!"...

Devamı 14. Sayfada

SELÇUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

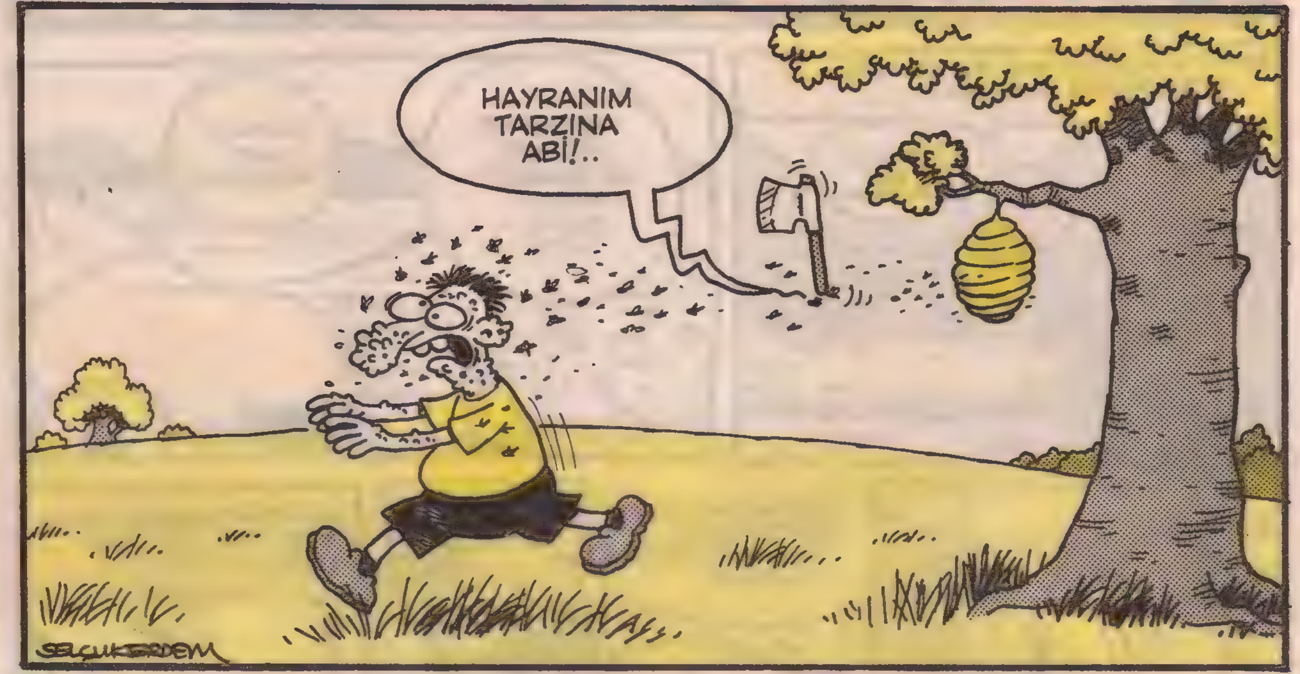

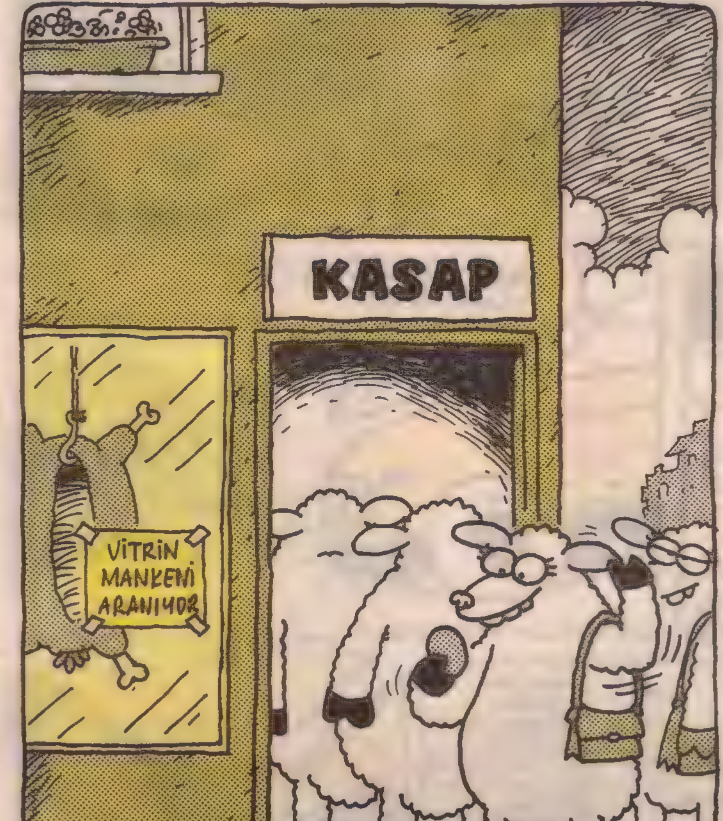

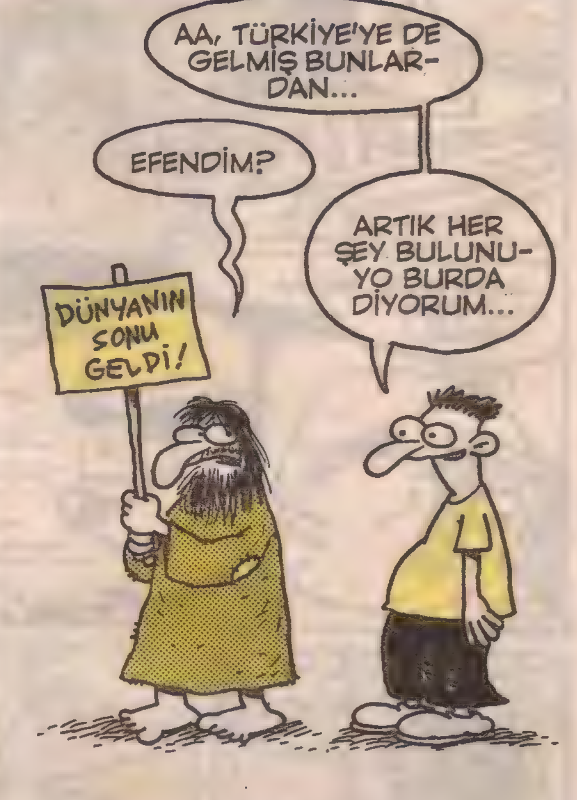
AA, TÜRKİYE'YE DE GELMİŞ BUNLARDAN...
EFENDİM?
ARTIK HER ŞEY BULUNUYO BURDA DİYORUM...
DÜNYANIN SONU GELDİ!

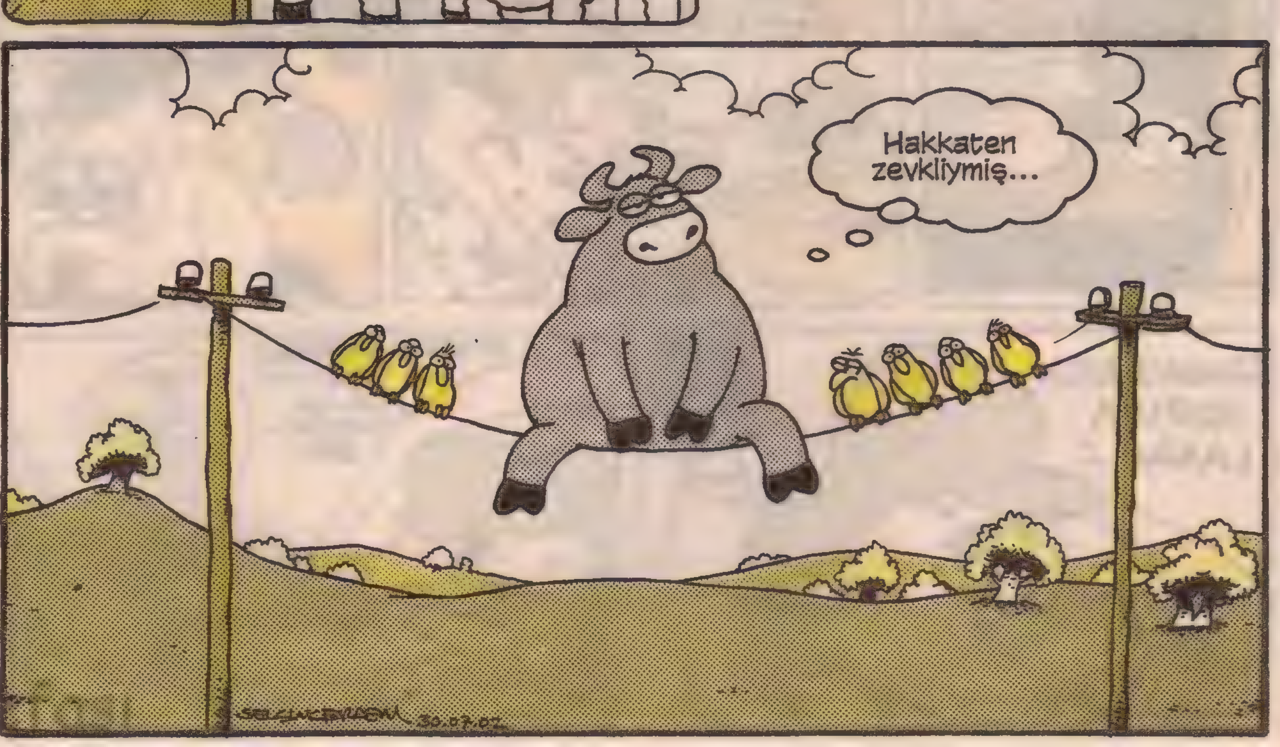

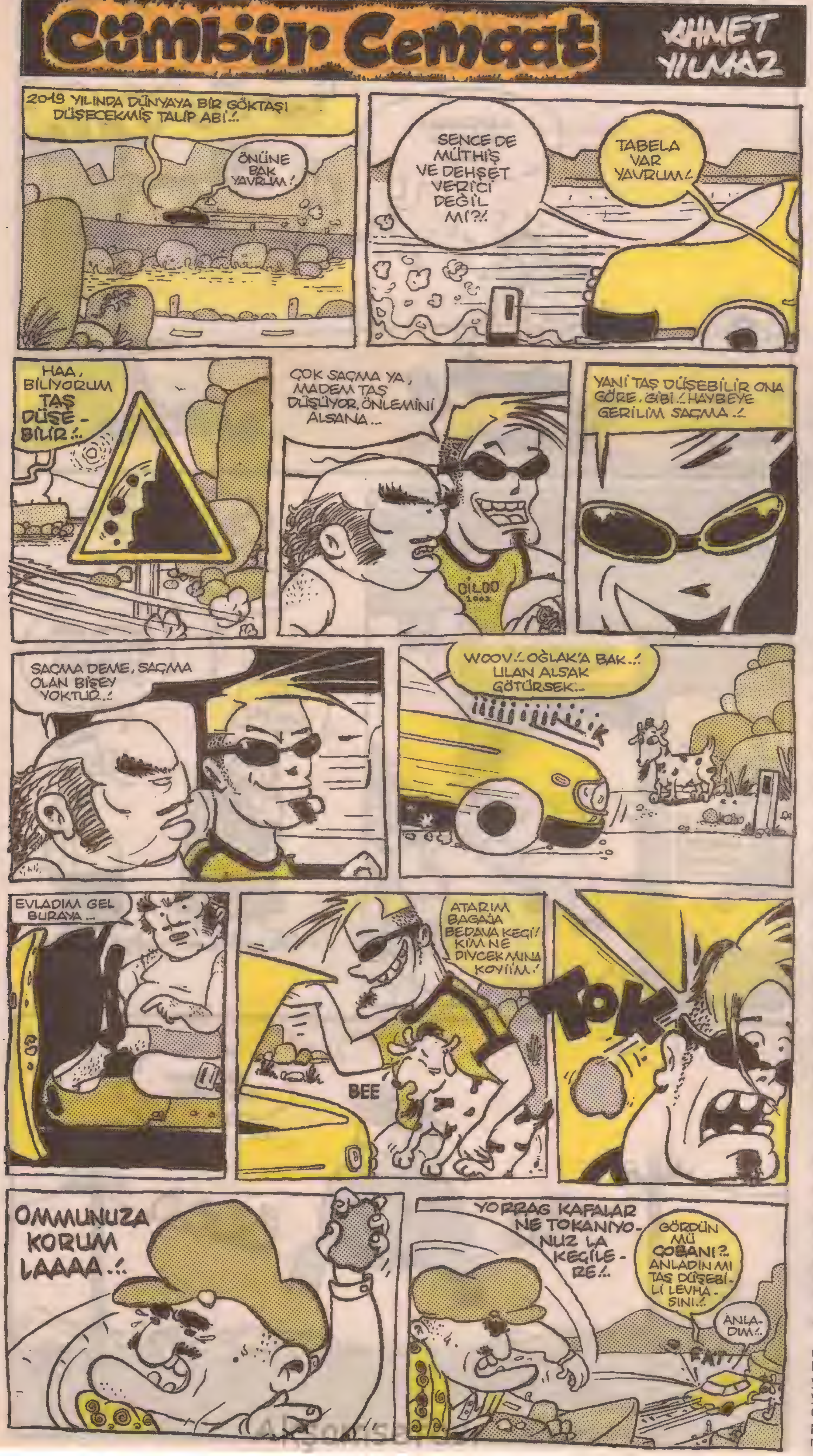
Cümbür Cemaat
AHMET YILMAZ
2019 YILINDA DÜNYAYA BİR GÖKTAŞI DÜŞECEKMİŞ TALİP ABİ!..
ÖNÜNE BAK YAVRUM!
SENCE DE MÜTHİŞ VE DEHŞET VERİCİ DEĞİL Mİ?!
TABELA VAR YAVRUM!
HAA, BİLİYORUM TAŞ DÜŞE-BİLİR!..
ÇOK SAÇMA YA, MADEM TAŞ DÜŞÜYOR, ÖNLEMİNİ ALSANA...
YANİ TAŞ DÜŞEBİLİR ONA GÖRE. GİBİ! HAYBEYE GERİLİM SAÇMA!
GILOO 2003
SAÇMA DEME, SAÇMA OLAN BİŞEY YOKTUR..!
WOOV! OĞLAK'A BAK..! ULAN ALSAK GÖTÜRSEK..
İİİİİİİİİİİİK
EVLADIM GEL BURAYA...
ATARIM BAGAJA BEDAVA KEÇİ! KİM NE DİYCEK MINA KOYİİM!
TOK
BEE
OMMUNUZA KORUM LAAAA..!
YORRAG KAFALAR NE TOKANIYO-NUZ LA KEÇİLE-RE!..
GÖRDÜN MÜ ÇOBANI?.. ANLADIN MI TAŞ DÜŞEBİ-Lİ LEVHA-SINI..!
ANLA-DIM!..
FAT

cemaahmet@leman.com.tr

11. Sayfadan Devam

Bu övgüler işime yaramıyor, çünkü, tam beni istediğim kıvamda beni övmüyorlar.. Yine de eksik olmasın, derinliklerim kaybolmuş bu kelime hastası adam, köpeğin önüne atılan kemik gibi bu lafla n duyunca, kuyruğunu sallaya sallaya, koşa koşa, çok çabuk geri dönüyo Nihayet dışarı, sokağı ayan beyan görüyorum. Yanımdakileri koklayabiliyo rum. Şimdi, yeni baştan düşündüm, zihnimden veremli sakızı gibi çiğneyip tü kürdüğüm bu böbür böbür kelimelerden iğreniyorum. Bu böbür böbür hasta lık yüzünden kendimizi tahlil etmede ustalaşamıyoruz, bu yüzden bir yığın ya zar hastalanıp ölüyor. Size de bulaşır, okumayın.

Bambam'ın eczanesi var, dükkanda yeğeni duruyor, her geldiğinde yeğen nin kasadan para aşırıp Rus kadınlara verdiğini anlatıyor, yeğenini karşısın alıp demiş ki: "Oğlum, hiç değilse ayda bir git karıya, hergün hergün, kapını önüne koyacağım, yeğenimsin diye bir şey yapamaz deme, öldürürüm seni... Bambam'ın Diyarbakır'da karpuz tarlaları var, büyük şirketlere yıllığına kiralat yor. Karpuzları anlatışı, masal. Aynı zamanda Migros'ta müdürlük yaptı, yaka ladığı hırsızları nasıl sorguya çekiyor, film heyecanıyla anlatışı alem. Güçl matematik zekası var, hatta 500 milyar yarışmasına katılıp 32 milyar kazand Deprem baba Işıkara'nın şikretinde mühendis. Ve Bambam bir farmakolog, bil mediği ilaç ismi yok, kasları, kemikleri, hastalıkları anlatışı var ki, hemen ilaç lar almalıyız, yoksa öleceğiz. Yanımıza gelen bir bayanın yüzüne sürdüğü krem çeşitlerinden yüzlerce sıralıyor. Her gelişinde vitaminler getirdi. Şimdi de grip aşısı getirecek. Asıl ünü "atcılık", iki tane atı var, altılı ganyan hastası, hergün on-onbeş milyonu akşama doğru elli altmış milyon yapıyor, tüm atları tanıyor

Arkadaşlardan evime kimseyi davet etmem, edersem de önceden planla rım. Bambam hep yanımda, benimle geldi. Oğlum dokuz yaşında. Bileklerin gösterdi. Zeka soruları sordu, oynadılar. Ben yandan izledim. Etrafın geniş olunca renkli insanlar tanıyorsun, dedim, oğluma bu kadar ilginç bir insan ta nıttığım için mutlu oldum. Ertesi gün Bambam'ı eve çağırmadım, ayağı alıştı pat kapı geldi, ani misafir sevmem, çalışıyor olur, ilgilenmem, üstelik önüne ne koyacağım, bir gün makarna diğer gün peynir karpuz yedik.

Bambam'a, geç oldu, bizde kal, dedim, istemedi. Evimi, çalışma odamı görünce, ikramları değişti. Artık bana "bilgisayar" alacak. İki gündür arkamda "çok özel birşey konuşabilir miyiz?", "Konuşuyoruz ya Bambam", Bambam. "Ağbi, gel sana bir bilgisayar alalım..." "hayır Bambam, böyle şeyleri sevmem!"..

Bambam: "Yaa ağbi, ne yapacaksın, sen karışma, ben bu bilgisayarı alacağım". Bıkkınlık verici bir ikram. Bambam, daha önce de kardeşimin hastalığını öğrenince, "ağbi üzülme, ilaçlarını ben alacağım, senin kardeşin benim kardeşim" demişti. Baktım Bambam'ın ikramlarını engelleyemiyorum, hiç haber vermedim. Oysa ilaçlara çok para yatırdık, hiç değilse indirimli, depodan bile almak yükü hafifletirdi. Bambam kardeşimin öldüğünü öğrendi: "Ağbi, seni affetmeyeceğim, kardeşine bir hayrımız dokunmadı bari şu bilgisayarı alayım!"

Bambam'ı durduramıyorum, "Hadi kalk Bambam, turlayalım!", "Bak Bambam, benimle arkadaşlık kurmak istiyorsan bu illallah dedirten ikramlarından vazgeç, seni sevdim, kimseyi kalkıp evime götürmem, ne bileyim sevdim seni, bana birşey ikram etme!"

Sanki bunları söyleyen ben değilim, çay parasını verirken atılıyor: "Küserim ağbi, bak giderim, yarın yokum, bırak ödeyeyim!"..

Artık ne yapayım, bağırdım, tersledim: "Bambam bu kahveye on yıldır gelirim, kimse çay paramı ödeyemez, bırak bunları, çık şurdan!"

Hiç duymuyor, iri vücuduyla cüzdanımı tutuyor: "Ağbi yapma, iki çay, bunu bana yapma!"..

".iktir git Bambam sıktın yaaa!"

Hoşa gitmenin, gönül kazanmanın temel yasası ikram mıdır, yapma bunu ya, deli olacağım.

Ertesi gün yine geldi. Bambam: "Ağbi bugün İstanbul'a dönüyorum, imkanı yok, sen karışma bilgasayarı alacağım!". İçimden: ".iktirgit oğlum, bela mısın?", dışımdan: "Anlatamıyorum, ben babamdan, ağbimden, kimseden para almadım, sıkılıyorum yeter, sus artık, nereye gidersen git, bir dur yahu!"

Bambam: "Ben yeğenime alacağım, sen karışamazsın ya, yeğenime alıyorum..." peşinden: "telefon ettim, grip aşısı geliyor..."

"Bak grip aşısına birşey demem, okuyucuyla papaz oldum, hastalanıyor yazamıyorum, hayatımda ilk defa grip aşısı olmak istiyorum!"

Bambam: "Ağbi sen bizim vicdanımızsın, seninle bu sokaklarda yürüdüm, bana yeter, ne olur alayım bilgisayarı!"

Yani Bambam bir bela. Geçtiğimiz hafta "Temmuz Sessizliği" adlı yazımı düzeltiyorum, kimseye zamanım yok, Bambam gitse de kurtulsam. Kahvede altılı oynayan Hakan adında, Boncuk diye sevdiğimiz bir arkadaşımız var, Bambam'ı çok sevdi. Bu senin arkadaş atları iyi tanıyor, deyip ısındı. Birkaç gün ortak oynadılar. Bambam'ı kahvede Boncuk'un yanına bırakıp geldim. Kafamda neler toplamıştım hepsini unuttum, ne yazacağım ben.

Bir daha yüzünü görmeyeyim diye vedalaştık: "Bambam hadi ben çalışacağım, sen gidersen güle güle...!" "Ağbi gitmeden bir uğrarım.." "Anlamıyorsun işim çok, vedalaştık işte, tamam!"

Bambam: "Ağbi yapma bana, bir Nihat Genç yazısını mı yazamayacak, sen yazarsın ağbi, kapıdan uğrayıp bırakacağım bigisayarı!"

"Tamam Bambam, laf anlayacağın yok, güle güle sana!"..

Ne yazısı, kafam karıştı, ne yazacağım. Bir insan bu kadar meşgul edilmez. Bir okuyucum mesaj göndermiş, ağbin ölüyor yazmıyorsun, kardeşin ölüyor yazmıyorsun, bir haftayı nasıl bekliyorum, senin artık birşeyin ölmemeli", Ne diyor bu salak diye okudum, sonra uyuşturucu müptelası bir durumu anlatmak istiyor, işte arkamdan yürüyen 120 kiloluk bir şampiyon, iki de bir "ağbi sana bilgisayar alacağım" diyor, o mesaj gönderen okuyucu gelsin, ben bu haldeyken yazsın bu yazıyı. Bir nezaket olmalı. Zihnimden tekrar tekrar yazıyı akıtıyorum, parça parça şeyler, olmuyor. Sıçtın ağzıma Bambam. Kaç günümü kilitledin. Yazınca bayram sevinci buluyor, yazmasam kendimi çok kötü hissediyorum. İşte önümde onlarca dergi, kültür yok, heyecan yok, insan yok, hiç birinde zırnık beyin yok, yüzlerce bezden adam, kukla. Hepsi boş. Birşeyler yazmalı, kendimi toparlamalı.. Hadi otur daktilonun başı... Toparlanmanın en hızlı yolu, kendini okşamak...

Göster onlara, sen sarsıcı bir adamsın, caka, fiyaka, gösteriş medyayla olmaz, bom bok et onları, sıç ağızlarına, hadi otur daktilona! Kıskançlıkla izliyorlar seni. Bu adam ne zaman kayalara toslayacak diye dua ediyorlar. Artık kayalara çarpıp dağılsın da, batsan da, senin kumaşın başka, titaniksin, hikayen yüz yıl anlatılacak. Kendine yazar, şair diyen yüzlerce adam senin sıradan bir cümlenin gücüne erişebilmiş değil. Yıllarca çıkan dergiler yüzlerce yazarı poh pohladı, senin basit bir hikayenin kudretiyle tanışmış değil. Tükür suratlarına, meydan oku. Bu allak bullak olmuş lanet dünyada, hala doğru dürüst şeylerin olabileceğini inadla göster. Duygu taşıyan, kandan ciğerden kelimelerle saldır üstlerine, hadi otur!..

Saatlerdir daktilonun başındayım. Nafile. Şişirdiğim egom patlayacak, böbür böbür cümleler sümük gibi akıyor. Bok suyu kelimeler, yırtıyorum sayfayı. Bunlar iğrenç, nasıl yazarım, kafamda başka da bir şey yok. Dur bakiyim...

Buldum.. Kendine güvenen bir yazar, uçuyor, hikayenin kahramanı bu, şişiniyor, evet, güzel olur, bal gibi olur. Yazarın iç konuşmalarıyla başlıyor, kendine tapındığı çok özel duygularını saçıyor, tam anlamıyla saçmalıyor...

Zihnimde birşeyler kuruluyor, yazı oluyor gibi. Mutluluğumu anlatamam, biraz daha düşünüp, kelimeleri sayfaya, paragraflara, beyinlere, derinden çakayım. İçimde inanılmaz bir sevinç. Bir yazıyı çok sıkışık günümde kurmanın coşkusu bambaşka, tanrım sanki bir rüyadayım ve seninle aynı evin içindeyim.

Daktilomun tuşları kara suratlı Moğol atlıları gibi, tıkır tıkır yazıyor, bir adımda coğrafyalar atlıyorum, koştukça açılıyorum, Karadeniz'den dalıp Kızıldeniz'den çıkıyorum, ne cümleler buluyorum. Ey Orta Asya, gönderdiğin çocuklar hala özgür değil burada, olmadı, bu cümleyi daha şık hale getireyim... Bir telefon.. Cevap vermeyeyim, yeni başladım... Dur, kısa keserim...

Kahveden arkadaş, Boncuk: "Ağbi, Bambam'ı gördün mü, sana uğrayacaktı!".. "Ya Boncuk sıçtırma Bambam'ına çalışıyorum, rahatsız etme, yarın görüşürüz!"

Boncuk: Ağbi kusura bakma, Bambam benim telefonu alıp kayboldu, tüydü anlayacağın, arıyorum yok!"

"Böyle laflar etme Boncuk, Bambam arkadaş, şimdi çıkar gelir, hem niye senin telefonu kapsın!"

Boncuk: "Ağbi, ben de bilmiyorum, çarptı, yok Bambam!"

"Tamam Boncuk, yarın konuşuruz, çalışmalıyım, yarın bakarız, tamam mı?"

Döndüm daktilonun başına. Tek satır, tık yok. Boncuk'un sözlerine kilitlendim. Avlanmış hayvanların korku dolu sessizliğiyle.. Beynim zehirle bulandı. Kıpırdayamıyorum. Başıma ateş çıktı. Kusacak gibiyim. Bambam niye çalar. Sarıldım telefona: "Yaa Boncuk, ne diyorsun sen, bizim Bambam mı çalmış..?"

"Ağbi valla götürmüş... Ağbi valla, seni beni kontrol etti, bu adamlardan herşey beklenir, sen kapı kilitlerini değiştir, bu adam aslında büyük oynadı, baktı bu adamın arabası, kredi kartı, bilgisayarı yok, neyse ucuz atlattık, ağbi sen bu adamı nasıl evine alırsın, bu adamlar aftan çıktı ağbi, anlattıklarının hepsi yalan, yedi bizi ağbi!"

"Yaa Boncuk yedik te, gidip Diyarbakır'da karpuzlarını mı yedik, karpuz tarlalarım var deyişindeki ağzındaki ballı masalsı güzelliği sevdik...

Boncuk: "Ağbi ben ne diyorum, sen hala nerdesin, adam vakit kazanıyor, ben polise gidiyorum, bırak şimdi bunları!".

"Dur Boncuk Bambam yapmaz, benim sekiz-dokuz sene önceki yazılarımı ezberden biliyor, Rıza Tevfik'ten şiirler okuyor!"..

Boncuk: "Ağbi, sen daha nerdesin, herif uçurdu, kolpacı herif, yedi diyorum bizi!.."

"Boncuk, kahvede gören yok mu?"

Boncuk: "Valla ağbi, kahvede Nihat Genç'in yanında ne zaman doğru dürüst adam gördün diyorlar!"

"Başka ne diyorlar?"

"Sen akıllı çocuksun, itle, ibneyle ne işin olur?"

"Boncuk, o ağzına sıçtığımın uşaklarına söyle... Neyse, kalsın... Lan, onların babaları... babalarının babaları, hayatlarında kitapları elli baskı yapmış adam gördü mü?"

Boncuk: "Yaa ağbi, sen daha nerdesin?"

"Tamam Boncuk, yazımı göndermem lazım, sen polise.. ne yaparsan yap, yarın görüşürüz.."

Gülünç düştüm. Şimdi gülünç mü düştüm. Rezil mi oldum. Yoksa yine bu hikaye, çok acıklı bir trajedi gibi mi bitecek. Şimdi kahkahalar atıp kendime gülmeli miyim? Daha geçen hafta kardeşimin ölümüne "agam öldüğüne inanamıyram" deyip ağlamıştım. Beste, aynı beste. Yemen türküsü gibi, içli, acıklı, derinden sızlatıyor. Sadece güftesi değişti: "Bambam adi bir hırsız oluğuna inanamıyram!". Kara bir düzen bu. Yazarından siyasetçisine bütün büyük zekalar, zekalarını adi, basit hırsızlık, tezgahlarda kullanıyorlar. Kara düzenin kolaylığı, seni, beni, hepimizi, bütün zekaları yiyip bitirecek. Bütün büyük zekalar gücünü garibanlara karşı kullanır. Dahi olabilecek insanlar, bu kara düzen içinde basit bir cepçi, kapkaççı olur. Bankacısı, yazarı siyasetcisi, artık kültür üretemez, bir kitap, bir bina, şaşırtıcı bir ürün veremez. Hepsi zekalarını "fınldak" içinde döndürür. İşte bu fırlama dünyanın içinde büyüdüm, yüzüm hala bu kara düzenin çocuklarının yüzü. Zekamı hiçbir zaman zavallı, yoksul, çaresiz insanlara karşı kullanmadım. "Yok yaa ağbi" dememek için, en zor olanı seçtim. Sıkı, derin, teorik, lafların peşine düştüm. Belki de kara düzenin çocukları yukardaki büyük adamların, küçük fınldaklarına özeniyor. Zengin insanların artık ahlaksızlıkla suçlanmadığını görüp, güç alıyorlar, kargaşadan. Bir an evvel, hangi yolla olursa olsun, onlar gibi yükseklere sıçramak. Suç ve Ceza bunu anlatır. Tüm dünyanın en büyük romanı. Raskolnikov, kahramanı. Bir kocakarıyı öldürüp, altınlarını çalmak ister. Kim bilecek, der, parayı aldığımda önüm açılacak, belki bir Napolyon, belki peygamber Muhammed bile olabilirim, der. Doğuda ve batıda yüzyıldır şöhret ve zengin olmak isteyen yüzbinlerce insan öldürmek için kocakarı aradı. Ama Tolstoy, daha derin bir laf eder: "Önemli olan insanın ulaştığı ahlaki kusursuzluk değil, buna nasıl ulaşmış olduğu!".. Ben de, fınldaklara çalıştırsam zekamı, güzel bir yazı yazamam, ama şöhretim, param artar. Boşverin. Kusmam geliyor. Hayatım boyunca "yaa ağbi!" dememek için, süslü bir cümle, teorik derin bir laf için, hiç para etmese de, bu kara düzenin içine, zekice şeyler koymaya çalıştım... İnci tanesi gibi bir kelime bulabilmek için daldığımda, orada avlandım, bir sırtlan ayağımdan kaptı. Daha ne sırtlanlar kapacak. Korku dolu bir sessizlikle çırpınıyorum. Ne üşüttüm, ne gribim, daktilonun üstüne yeşil, zehir, şimdi kustum.

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
Okur mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

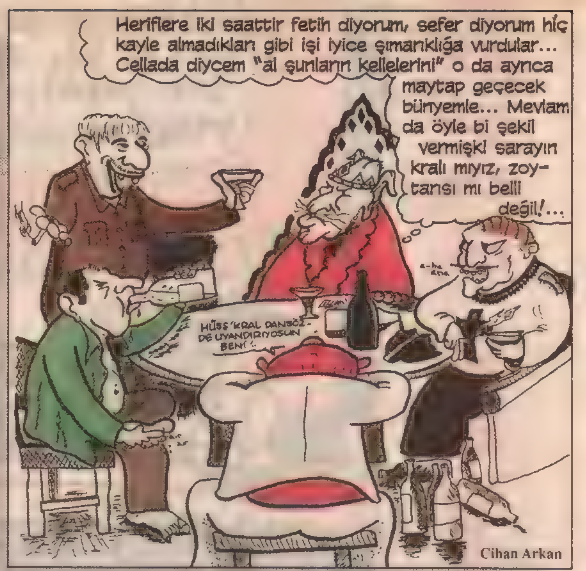
Heriflere iki saattir fetih diyorum, sefer diyorum hiç kayle almadıkları gibi işi iyice şımarıklığa vurdular… Cellada diycem "al şunların kellelerini" o da ayrıca maytap geçecek bünyemle… Mevlam da öyle bi şekil vermişki sarayın kralı mıyız, zoytansı mı belli değil!…
Cihan Arkan

Sevgili Müvekkilim, Bergamalı Köylüler

Avukatınız olarak, yörenizde hatta Sivrihisar'da siyanür yöntemi ile altın işletmesi girişimine karşı, anayasal yaşama hakkına dayanarak sekiz adet mahkeme kararı elde ettik. T.C. Hükümeti bu mahkeme kararlarına uymadı. Hatta uymamak için Tubitak isimli bir bilimsel kuruluşu değerlendirerek mahkemenin işaret ettiği endişelerin bir hava, bir siyanür ölçüm cihazı ile bir istinat duvarı ile aşıldığına dair rapor elde ederek, yani arkadan dolanarak yeni Başbakanlık işlemi yarattılar. Mahkemeye gittik, onu da kazandık. Orman Bakanlığı izin verdi onu da kazandık. Sağlık Bakanlığı izin verdi, onu da kazandık. Sizler de hukuka uygun, kanunların sınırında sivil itaatsizlik denilebilen eylemlerinizle Türkiye ve dünya kamuoyunu hareketlendirdiniz. Altın şirketleri ve hükümetin nihayet yargıya, bilime, sivil itaatsizliğe dayanamayarak, doktrinde tarifi yapılan yok hükmünde Bakanlar Kurulu kararı çıkardığı söylendi. Çünkü, yargı kararına rağmen işletme faaliyete geçti. Tüm basın haber yaptı. Yalanlanmadı. Aleyhine dava açıldı danıştay 8. D. 2002/1477 E. ve 13.05.2002 tarihi ile bu garip kararnameyi davacıların bulması ve Danıştay'a ibraz etmesi için mehil kararını verdi.

Strasbourg İnsan Hakları Mahkemesi'nde "Türkiye'de yargı kararlarına çok direnilir, bu bizi çok üzer" konulu dava açtık. Onlar da şu meşhur bulunamayan yok hükmündeki kararnameyi istediler.

Ben bulamıyorum, biz bulamıyoruz, kimse bulamıyor.

Hatta 28.06.2002 günü İzmir Vali Yardımcısı Hikmet Dinç imzalı yazıda "...İstemiş olduğunuz Bakanlar Kurulu kararının tarafınıza gönderilmesi için İçişleri Bakanlığı'na oradan da Başbakanlığa intikal ettirmiş olup Başbakanlığın 4.6.2002 gün ve 225/3055 sayılı yazısı ile "Hizmete Özel" gizlilik derecesi taşıdığından dolayı İçişleri Bakanlığı'nın ilgi B yazısından anlaşılmıştır" denilmiştir.

Bu yazılar insanı hasta eder, hatta öldürebilir. Ben avukatınız olarak iyice hasta olmuşumdur.

Ekte bir basın ilanı şeklinde bir ilan tipi hazırladım. Basına yolluyorum. Paramız yok. Belki bu kadar ciddi bir ilanı para istemeden basacak yiğit bir basın çıkar.

Ama en çok sizin de bu ilanı yörenizde her yerde Kaymakamlıklardan, Belediyelerden TCK 536. maddeyi ihlal etmeden, izin alarak, anayasamızın 26. maddesine göre oralara buralara her yere asmanız uygun olabilir. Sevgiler.

Avukat Senih Özay

ARANIYOR

Bergama'da Siyanürlü Altın madenini mahkeme kararlarına rağmen izin verip açtıran "yok hükmünde Bakanlar Kurulu kararı" Danıştay, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Barolar, Milletvekilleri ve halk tarafından aranmakta ancak bulunamamaktadır. Bulana ödül olarak sıcak köy ekmeği arası bir cilt T.C Anayasası verilecektir.

Bergamalı Köylülerin
avukatı Senih Özay

Sevgili Lemancılar,

Ben 16 yaşında bir lise öğrencisiyim. Bir süper lisede okuyorum ve bu sene ikinci sınıfa geçtim. Ben bir komünistim. Şimdi diyeceksiniz: "Senin yaşın kaç, başın kaç, ne komünizmi?" Ama kendimi böyle hissediyorum.

İstanbul Maltepe'de oturuyorum. Oturduğumuz yer kırsal kesim ve özellikle ben yaştaki gençlerin çoğu ülkücü ve bence hiçbiri ideolojilerinin anlamını doğru dürüst bilmiyor. Asıl onları çeken: bilek güçlerine ihtiyaçları olduğunda yani bir kavgada arkalarında cebi sustalı delikanlı geçinen insanları bulmak istemeleri... Çevremde benim kafamda ve benim yaşımda kimse yok. Benden büyük olanlarla da bu konuları konuşmak istemiyorum. 40-50 yaşlarında olan insanlar biz çok sefalet çektik diyorlar. Onların iyi bir yanı var. Solu tam ciğerinde yaşamışlar, fakat onlar da yavaş yavaş duzene yenilmeye başladılar... Şu an öylesine doluyum ki, Kadıköy'un ortasında "ben bu duzenin taa ...." diye kufür edebilirim... Kendimi düşüncelerimle çok yalnız hissediyorum. Ama bir gün komünizmin dirileceğine ve kapitalist duzenin tamamen yok olacağına inanıyorum. Ayrıca 2002/29 sayılı Leman'da mektubu çıkmış olan İzmirli Murat'a selamlarımı yolluyorum. İstanbul'da olsan seninle muhabbet etmek isterdim. Benimle konuşmak isteyenler maillerini yollasınlar, bekliyorum.

Çağdaş / carnax@turk.net

İsmini Bile Hatırlamıyorum

Nereden geldin aklıma bilmiyorum. Uykusuz bir gece, hava boğuyor adamı. Nerdeyse beş yıldır görmedim, duşunmedim seni. Adını, nereli olduğunu sıradışı bir hayatın olup olmadığını bile unuttum.

Üniversitede adına amfi denilen ama tek özelliği yandaki sınıftan 3 sandalye fazla olması olan bir yerde tanıdım seni. Kıvırcık uzun saçlı, zayıf bir çocuktum o zaman. Evet tam anlamıyla çocuk. İnce, narin bir varlık olarak algıladım seni, ta ki o dar kumaş pantolonunu giyene kadar. Bir ders çıkışı yurda bırakmıştım seni. Sen her sokakta ayrılmak isterken bende çocuksu bir umut, biraz da inatçıyım. Ve o umut okuldan ayrılana kadar tırmaladı beni. Göz hapsimdesin o zamanlar, senin gözlerinse -garip küpeli- zıpırın tekinde. Velhasıl kısa, garip tek yanlı bir hoşlaşma bizimkisi... zaten bir arayıştaydım, ısınamamıştım okula ve sen benim farkımda değildin. Anam da demişti; özel üniversitede burslu okuma diye. Onun için tutuklanmamdan sonra okuldan mecburi ayrılışım koymadı bana.

Çıktım hapisten başka bir okula attım kapağı... 2 yıl geçmedi yine mecburi bir ayrılık... Şimdi iki aylık sakalım, kısa saçlarım, o zamandan bu yana aldığım 15 kilo ile tanıyamazsın beni. Değişmemiş olsam da hatırlayacağını zannetmiyorum zaten.

Artık senin sadece Che ile özleştirebileceğin ama kendi ülkende varlığını garipsiyeceğin hayallerim ve umutlarım var. Şimdi kırık dişlerim, testis burulmasından miras belirtiğim ve sakıncalı bir kimlik cuzdanım var. Yani yine uzağız birbirimize... Sen şimdi mimarsındır sanırım. Öyleyse sevinirim senin için...

Bu gece sen geldin aklıma
İsmini bile hatırlamıyorum

Ekin Güneş Saygılı / Fetih Mah.
Köseoğlu Sok. No:72/4 Üsküdar

Merhaba Leman ve Leman Okurları;

Sizlere soruyorum, içinizde gerçek mutluluğu yakalayan var mı? Hayatı gerçekten anlayan var mı? Güzel-çirkin, doğru yanlış, suçlu-suçsuz ayırt etmeden seven var mı? Ya da sevmeyi bilen!.. Sevmek: bazen bir anne gibi sıcacık duygularla, bazen mecnun misali. Belki de hayranca, taparca dağa taşa, dereye kuşa... Hayatınızda en az bir kere olsun şiir yazdınız mı? Hiç gecenin bir yarısı yıldızlara, bağıra bağıra şarkı söyleyerek baktınız mı? Evet, söyleyin bunları yaptınız mı? Hiç karşınızdakinden önce kendinizi yargıladınız mı? Sık sık özeleştiri yaptınız mı? Başkalarının güldükleri için siz oturup ağladınız mı? "MAHKUM" kelimesinin anlamını merak edip sözlüğe baktınız mı?

Merak eden, bizi tanımak, mutluluklarını, sevinçlerini, acılarını, kederlerini paylaşmak isteyen, dışarıdaki soluğumuz olacak, karanlık günlerimize ışık tutacak bütün dostların mektuplarını bekliyorum.

Not: Tüm Leman okurlarına çağrıda bulunuyorum!.. Amacımız insanca duygulardan uzaklaşmamak. Sevgilerimizi, hislerimizi, beynimizdeki fırtınaları müzik yoluyla dışarı vurmak istiyoruz fakat bunun için olanaklarımız yetersiz. Eğer sizler bizim için bir şeyler yapmak istediğinizi ama nereden başlayacağınızı bilmediğinizi duşünüyorsanız işte size fırsat. Yeni ya da kullanılmış, kalitesi ve fıyatı en uygun olanından Ud, Keman, Bağlama, Gitar gibi enstrumanlar göndererek çabalarımıza katkıda bulunabilirsiniz.

Biz sizleri dostlarımız olarak kabul ediyor, sizlerin de dostlarınızın en güzel yıllarını bıraktığı dört duvarlar arasında üretici olma gayretine yardımlarınızdan dolayı teşekkur ediyorum.

Hasan Yavuz / Özel Tip Cezaevi
Oda C-6 35700 Bergama/İzmir

Merhaba Leman; Sevgili Leman... Sevdiğim Leman...

Herşeyinle seni öylesine benimsedim ki Leman, sen herşeyinle benim oldun artık, hatta sen; ben oldun... Bir gün başucumda seni göremeyeceğim diye korkuyorum bazen, içim ürperiyor... Sonra alıyorum seni kollarıma, sarılıp uyuyorum. Arkadaşlarım bana manyak gözüyle bakıyorlar, bu kadar bağlılık fazla diyorlar. Herhalde seni tanımıyorlar.

Çizgilerle, buruşuklarla dolu cildine baktıkça ben genç ve guzel birini görüyorum. İnan benim için ne yüzün ne cildin hiç önemli değil. Beni çıldırtan, sana böylesine bağlayan senin iç guzelliğin... Yanıbaşımda ama benden öyle habersizsin ki Leman. Sana hergün dokunuyor, neredeyse içini okuyor ve seni öylesine anlıyorum ki... Sonra: benim farkımda bile olmayışın... Rüya görüyor olmalıyım diye duşünüyorum. Eğer rüyaysa ne olur hiç uyanmayayım. Uyanacaksam da bir daha o ruyayı gormek istemiyorum. Bu kadar senle dolu sensizlik inan beni parçalar, yok eder... Saçlarına dokunmak istiyorum Leman, fakat saçlarını bulamıyorum; gözlerine dalmak istiyorum ama bir türlü karşılaşamıyorum bakışlarınla; dudaklarını arıyorum dudaklarımla ama yoklar... Evet, evet!! Kesin ben rüya görüyorum, ama ne olur uyanmak istemiyorum... Kendini bana öylesine teslim ediyorsun ki sevgilim, bana bazen kollarımın arasındaki sen değil de; ne bileyim bir dergi ya da bir fotoğrafmış gibi geliyor. Bana bütün ruhunu döküyor, bütün yüreğini gösteriyorsun. Ama içinde ben yokum Leman! Ruhun bensiz yaşıyor, yüreğin bensiz çarpıyor.

Hayır Leman! Beni kahrediyor bu bensizliğin. Karar verdim; bu sefer göndereceğim yazdığım bu mektubu. Diğerleri gibi buruşturup atmayacağım. Ama bi yayınlama Leman ya seni, ya kendimi öldureceğim. İçinde bana da yer açacaksın! Yoksa, yoksa!

Not: Lezbiyen falan değilim. Sadece butun diğer okurlar gibi ben de bir Leman aşığıyım.

Çiğdem Yıldırım/İstanbul
yildirimcy@hotmail.com

Leman Okucuları ve Tüm Dostlara Merhaba

Burada tek özgür kimliğim kalemim ve duşuncelerimdir. Fiziksel ve bedensel zincirlerimi kırıp size seslenmek istiyorum. Burada kafeste beslenen kuşların çığlıklarını şimdi daha iyi anlıyorum ve daha iyi duyuyorum. Onları ozgürce uçmak kadar hiçbir şeyin mutlu edemeyeceğini hepimiz biliyoruz, fakat ne garıptır ki onları kafes içinde daha çok seviyoruz galiba... Bir an olsun kendimizi onların yerine hiç koyduk mu, onlar gibi hissettik mi hiç? Özgürlüğün değeri elimizden habersizce alınmadan anlaşılmıyor. İşte ozgürlükten bedenen uzak bırakıldığım volta yerimin bile onbeş adımla kısıtlanıp sınırlandığı, böylesine tek tip bir yerden sizlere merhaba diyorum. Özgürlüğün değerini yitirmeden anlamış olan, hasret kaldığım özgurlüğü bana hissettirmek isteyecek tum dostlara seslenmek istiyorum. Haydi duyun beni ve kaleminiz tutukluk yapmasın. Bana özgürlüğü anlatmak isteyen, düşunce ve fikirlerimizin bir yerde kesişebileceğine inanan tüm dostların paylaşmalarını bekliyorum. En guzel yarınları dolu dolu doyasıya, özgürce ve esaretten uzak yaşamanızı isterim. Hoşça ve dostça kalın...

Zafer Atalay / E Tipi Kapalı Cezaevi
Oda C-8 09020 Aydın

Merhaba

Hayatı çok ciddiye alıyoruz. Çok... Her yeni günde yeni sorunlarımızı üstumüze alıp çıkıyoruz sokaklara. Ve geri dönüşlerde birini bırakıp diğerini geçiriyoruz üstumüze. Bazen de ust üste giyiniyoruz, kendi kendimize acı çektiriyoruz.

Hayatı çok ciddiye alıyoruz. "Enflasyon kaç oranında düştu ya da çıktı? Sosyalizm gelir mı? Ya komunizm? En azından demokrasi? Sevgilim bana geri döner mi? tatile nereye gitsem? Yarın hangi kıyafeti giysem?.. Hayat çok acımasız. İnsanlar yozlaşmış vb. gibi... Bu cümleleri daha çok uzatabiliriz.

Şu an yaşadığımız hayat bizim tercihimiz değıldi. (Yani doğmak ya da doğmamak gibi bir soru bize yöneltilmedi) Ama içinde bulunduğumuz hayatı istediğimiz gibi yaşamak bizim elimizde. Mutlu bir hayat yaşamak da hakkımız. Hayatınızın tadını çıkarın. Kullandığım cümleler yanlış anlaşılmasın. Boş, amaçsız, serseri gibi hiçbir şeyi takmadan bir hayat yaşayın demiyorum... Onurlu bir hayat sürdürmeliyiz. Eğer amacınız sosyalist bir ülkede yaşamaksa... yaşatmaksa insanlara, bu çok güzel. Bunun için çabalayın ve hayatınıza anlam kazandırın. Ama sadece sosyalist bir ülkede yaşamak için kendinizi koşullandırırsanız, bu hayatı da kendinize zehır edersiniz. İdealinizdeki hayatı yaşayın.

Hayatı çok ciddiye alıyoruz. Ama ben ciddiye almıyorum. Hayatta tek ciddiye aldığım şey var. (Onu da Aziz Nesin'den öğrendim): Mizah. Evet sadece mizahı ciddiye alıyorum. Bu yuzden Leman'ı ciddiye alıyorum. Siz beni Leman okurken görmelisiniz. Otobüste okurum genelde. Kaşlarım çatık, ciddi bir şekilde, nefes almadan, dikkatimi dağıtmadan konsantre olurum. Yanımda oturanlar karikaturu okuyup gülerken, ben aynı ciddiyetle devam ederim. Hatta gulen insanlara kaşımı çatarak bir bakış atarım, ne olduğunu anlamazlar bile.

Mizah ve Leman; bunlar artık çok iyi dost değiller sanırım... Yaklaşık on yıldır Leman okuyorum. İlk okuduğum günden bugune Leman' grafiğe oturttuğumda devamlı bir iniş var... Eskiden Leman'deki karikatürler gündem yaratıyordu. Hatta sanatçılar "kötü" eleştirildiklerinde bile Leman'a "malzeme" olmaktan memnunlardı. Şimdi ise Leman gündemden aldığı malzemeyle karikatürler çiziyor. Bu beni gerçekten üzüyor. Leman kötünün iyisisin. Ama iyi değilsin. (Kalite anlamında).

Bu yazıyı yazmamın sebebi Leman'ı hem uzun zamandan beri okumam hem gerçekten sevdiğimin göstergesidir. Bu yüzden yazıyı (mektubu) okur olarak sorumluluğum diye düşünüyorum. Umarım yazdıklarımı dikkate alır ve umarım yapıcı bir eleştiri olarak görürsünüz. Ve bir ilerleme kaydedersiniz! Herkese kolay gelsin. Sevgilerimle.

Not: 1) 16 sayfa çok az geliyor. 2) "3. sayfayı" çoğaltın lütfen. 3) Dergide bir sayfa müziğe ayırabilir misiniz? 4) Sizi gerçekten çok seviyorum. 5) Mektubum dergide yayınlanmasa da olur. Eğer şu anda mektubum birinin elinde okunuyorsa ve Lemancılar yazımı dikkate alacaksa yayımlanması önemli değil. 6) Yaptığınız karikatür ve yazılar için kimseden özur dilemenize gerek yok.

Sibel/İzmir

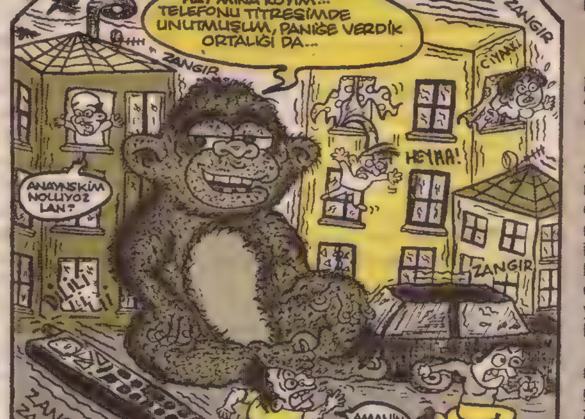

SAYI: 560
3 AĞUSTOS 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112) **Baskı:** Ilıcak - 0.212.880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve Internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

PAZAR SEVİŞGENLERİ

met üst

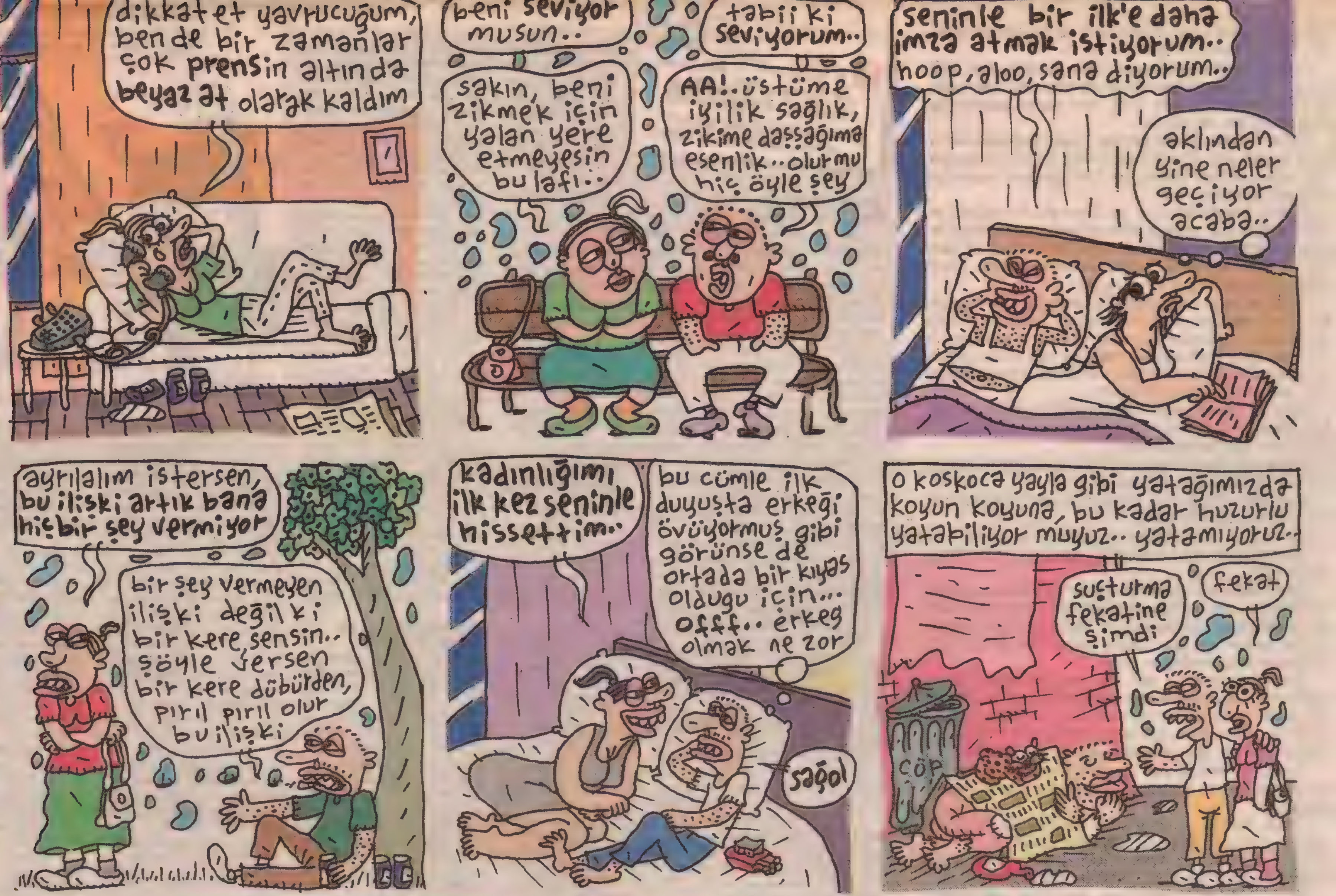
dikkat et yavrucuğum, ben de bir zamanlar çok prensin altında beyaz at olarak kaldım
beni seviyor musun..
tabii ki seviyorum..
sakın, beni zikmek için yalan yere etmeyesin bu lafı..
AA!..üstüme iyilik sağlık, zikime daşşağıma esenlik..olurmu hiç öyle şey
seninle bir ilk'e daha imza atmak istiyorum.. hoop, aloo, sana diyorum..
aklından yine neler geçiyor acaba..
ayrılalım istersen, bu ilişki artık bana hiçbir şey vermiyor
bir şey vermeyen ilişki değil ki bir kere sensin.. şöyle versen bir kere dübürden, pırıl pırıl olur bu ilişki
kadınlığımı ilk kez seninle hissettim..
bu cümle ilk duyuşta erkeği övüyormuş gibi görünse de ortada bir kıyas olduğu için... offf.. erkeg olmak ne zor
sağol
o koskoca yayla gibi yatağımızda koyun koyuna, bu kadar huzurlu yatabiliyor muyuz.. yatamıyoruz..
susturma fekatine şimdi
fekat
ÇÖP

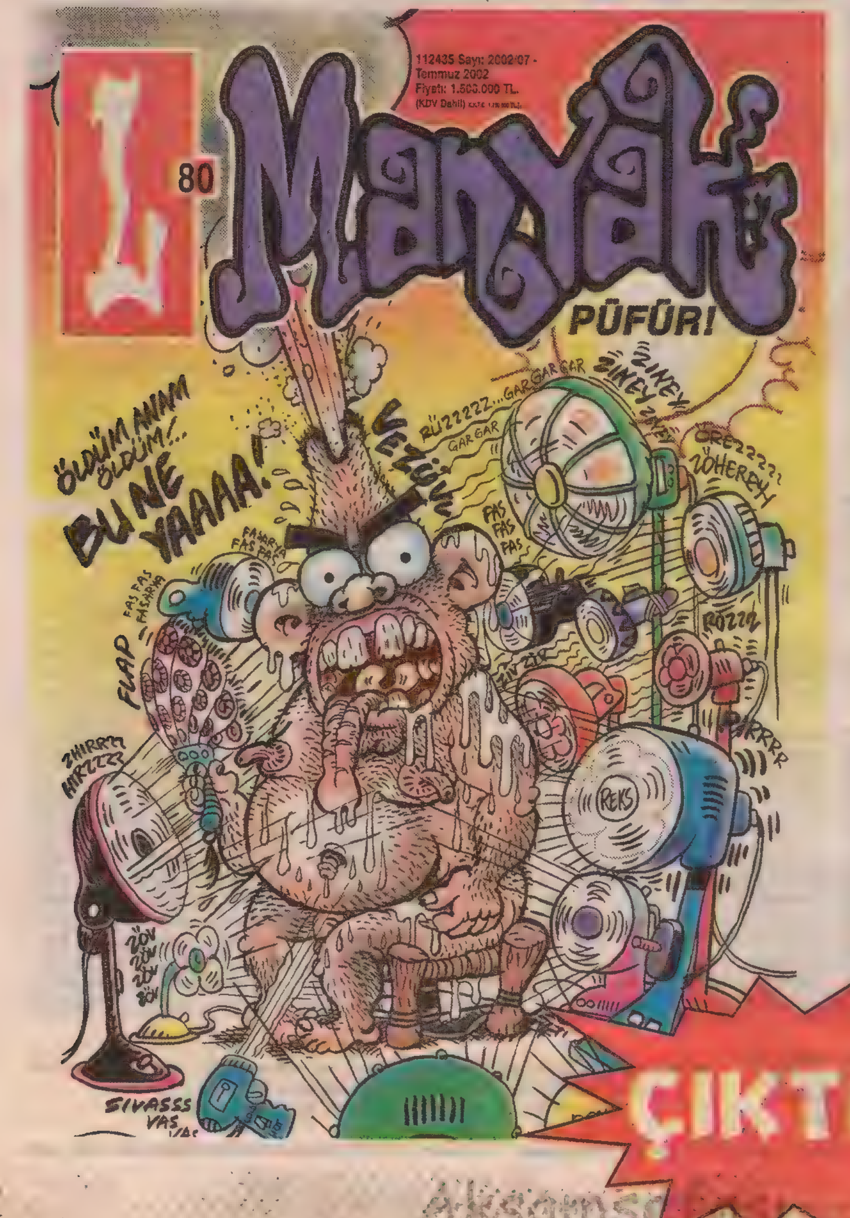
112435 Sayı: 2002/07 - Temmuz 2002 Fiyatı: 1.500.000 TL. (KDV Dahil)
80
Manyak
PÜFÜR!
ÖLDÜM ANAM ÖLDÜM!..
BU NE YAAAA!
VEZÜVV
RÜZZZZZ.. GAR GAR GAR
GAR GAR
ZİNEYT
ZİNEYT
GREZZZZ
VÖHEREH
FASARYA FAS FAS
FAS FAS FASARYA
FAS FAS FAS
FLAP
ZHIRRTT HIRZZZ
ZÖV ZÖV
REKS
SIVASSS VAS
ÇIKTI!

AYRINTILAR

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N

Karşı masadaki kadınlardan biri, sarışın olanı, elindeki kadehi hafifçe kaldırıp gülümsedi.. Aynısını yapmaya gayret ettim.. Bardağı kaldırmak sorun değil de, gülümsemeye çalışmak canımı sıkıyor. Çünkü keyfim yerinde değil. Nereye gitti bu beynine soktuumun keyf'i, o ayrı konu!. Ayrıca, niye ve neden güleyim hem? Komik bişey yapmadı ki!. Bazen en komik şakalara, nefis esprilere bile, "hmm, çok iyi, acayip komik bişey" derim içimden, mizahi zekâyı onaylarım, ama surat ütü gibidir!. Ayıp olmasın kadına diye, ağzımı şöyle hafifçe yayıp, biraz gülümsedim yine de.. Bunnara, beden dili deniyor! Çeşitli şekillerde gülümsemek, elini şuraya buraya koymak, ayağını şöyle yapmak!. Eğer bir gün kendimi sadece öyle bi yöntemle ifade etmem gerekirse, boka bastığımın işaretidir.. Önüme eğilip, tabaktaki fıstıklarla oyalandıktan sonra, kafamı kaldırdığımda, kadının yine gülümsediğini gördüm.. İşi icâbı yapıyor, normal bişey, diye düşündüm ama, biraz kıllanmaya başladım sonra. Çünkü yanındaki kadınla beraber gülümsüyor, aralarında fısıldaşıyorlardı.. İki fahişenin karşı masadan bakarak gülümsemesi elbette ki biraz tuhafına gidiyor insanın. Yakışıklı, karizmatik bi adam filan olduğuma inansaydım, halimi tavrımı beğendiklerini düşünür, hoşlanırdım bu durumdan; ama o zaman da burada işim ne.. Gerçi, diğer masalardaki heriflere göre, daa genç biri sayılırım, üstelik uzun saçlarım bile var. Belki bu halim, orda tek başıma oturup, etrafıma bakmadan fındık fıstık yemem ilgilerini çekti.. Fakat ben ilgilenmedim o sarışınla. Pahalı bişeye benziyor; ayrıca ücretli seks bile olsa, yine de avlanma güdüsüyle hareket eder bi erkek her zaman.. Kendi seçtiğim başka bir kadına ilgimi yönelttim. İriyarı sayılırdı ve sert yüz hatları vardı. Kızılderili resimli bi tişört giymişti.. Masama oturduğunda, isimlerimizi o gürültüde güç belâ söyleyebildikten sonra, bi muhasebeci gibi, hemen kâğıt kalem çıkarttım! Bişeyler karalamaya başladım, fakat türkçe biliyordu.. Bir ara parmağımla, göğüs bölgesini işaret ettim. "Eve gidince rahatça bakarsın" dedi. "Hayır," dedim, "kızılderili'yi sonmak istemiştim ben."

Biraz sarhoştu. Takside yol boyunca, öğrenmiş olduğu tek küfürü her lafın sonuna yerleştirip, "mina goyim!" deyip durdu, neşeli bi tavırla. "Ayıp," dedim, "çok küfür ediyorsun.." Şöför, "nerden sapıyoruz?" diye sorduğunda, akbaba gibi camdan dışarıyı süzmeye başladım. Ben de pek ayık sayılmazdım, kafam dalgındı. Karanlığın içinde yol ayrımını farketmeye çalışırken, nereye bakıyordum, ne düşünüyordum o an anlamadım, geçip gittik yine! Göztepe'ye kadar gelmişiz. Yol iyice uzayınca, üzerime düşüp uyudu. "Saçmalama," dedim, "işimiz var, uyuma.." Ona rehberlik yaparak, ayık tutmaya çalıştım: "Şurası kadıköy, bak burası altıyol, işte moda.." .. "Amina goyyim, moda!." Kimden öğrendiyse bu küfrü, güzel de bi kız, yakışmıyo ağzına hiç. Bi ciklet verdim sussun diye.

Eve varmadan inerek açık havada biraz yürüdüğümüzde, ikimiz de açılmıştık.. Merdivenleri çıkıp, kanapeye çöktüğümüzde, evsahibi-konuk ilişkisinden midir, bilinmez, daha sakin ve derin bir muhabbet başladı.. Bir ara, alışkanlık, hemen pinkfloyd'lara yöneldiğimde, çantasından, kendi ülkesinin müzikleri olan bi kaset çıkardı, onu koyduk teybe.. İki elimle tişörtünü hafifçe gerip, kızılderiliye baktım.. "Evin güzel," dedi, dışarıya göz atarak. "Benim değil," dedim, "Kira." "Kiraa??" Annattım.. "Kız arkadaşin yok mu?" dedi sonra.. Hepsi, yüzüme bakarak bunu sorar. "Yok," dedim.. Niye? dedi.. Ne bileyim niye!. "Senin yok mu?" diye sordum. Boynundaki kolyeyi tuttu. Küçük bir gitar'dı galbâ. 'O' hediye etmiş eskiden; sonra başka birisini sevmiş.. Bişeyler annattı o konuda, sıkıldım. Mahsus mu yapıyolar ne! Paradan ve zamandan gidiyo; duygusal davranmamam lâzım. Gene de, biraz daha oturduk. Birayı fazla kaçırmıştım hem, acelem yoktu aslında.. Bi süre kanapede takıldıktan sonra, gidip çekmeceleri açıp, prezervatif çıkardım.. Ters giydirmeye filan kalktım, elimden kaydı düştü, sinirlendim; "Sen yapar mısın lütfen?" dedim.. Sonra içeri geçtik...

Sıcaktı ve iyi olmadı.. Yatıp uyumaya çalıştık.. Bir iki saat sonra, komşunun, aşağıdaki lavuk köpeği havlamaya başladı. Bıktım bu evden, martılar gaklar, itler bağırır. Defolup gidecem, sakin bi yer bulmam lâzım.. İki saattir, aralıksız havlıyo yahu! Ve dünyanın en kalın köpek sesi; havlama duvarlara çarparak, darbeli ve ekolu bi şekilde yükseliyo!. Çatıdaki küçük pencereden kafamı çıkartıp, "Beynini sigtiimin köpeği!" diye bağırmaya başladım.. Aslında kendisinin bi suçu yok; sahibi olcak herif, kapatmış onu iki metrekarelik bi kafese, hayvan bağırcak tabi.. "Hoşt!" dedim bi kez daa. Susmadı. "Seni bağırttıranı sigiyim!" dedim. Cinnet geçirmek nasıl bişey, o an çok iyi anlıyodum! Çünkü kaçacak yer yok, her taraftan havlıyo. Baktım, bağırmak bişey ifade etmiyo, bi kiremit alıp aşağıya fırlatayım diye düşündüm. Aman! dedim, birisinin kafaya gelir, durup dururken katil oluruz.. Elimdeki kiremiti, o sinirle çatıya vurup, kendi kiremitlerimin üçünü beşini kırdım.. "Beynini sigiyim senin!" diyerek, hayvana bi kere daa hakaret edip, soktum kafamı içeriye.. Kadın halâ uyuyodu. Yoksa delirdim filan sanıp, tırstı mı.. Sabahleyin açıkladım, "bağırdım gece," dedim, "kusura bakma.." Duymadım mina goyim dedi.. Yuh!. tank gibi uyunur mu be.. "Yumurta yer misin?" dedim, "içine tavuk eti de katarız. "Olur," dedi.. Geçen gün, indirimli tavukburger almıştım marketten; son kullanma tarihine tam bi günü kalmış.. Hafif yeşillenme var ama, iki yumurta kırınca üzerine, bişeyi kalmaz!.

(561)

10 Ağustos 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/32- 650.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Onca Yoksulluk Varken!..

Yoksulluk sınırı 1 milyar 80 milyon.. Seçimdi, ittifaklardı derken çalışan, çalışmayan, işsiz, işten atılmış, emekli, memur, küçük esnaf yoksulluktan kırılıyor. Geçmez denen, yetişmez denen AB uyum yasaları, kriterler idam dahil, kürtçe dahil birer birer meclisten geçiyor... Çok sevindirici, insanın gözleri yaşarıyor. Ancak iş çalışanların haklarına gelince gürleyen sular duruyor. Yeni Oluşum, Derviş, şucu bucu, mecliste yeterli çoğunluğu sağlayamıyor. İşveren temsilcilerine meclisin yolları kırmızı halıyla sonuna kadar açılırken işçi temsilcileri polis engeline takılıyor.. Şu da açık ki IMF, Dünya Bankası'na tam teslim Türkiye'de seçimle gelecek yeni hükümette acıdan acı, yoksulların tam beline öldürücü programlar uygulayacak.

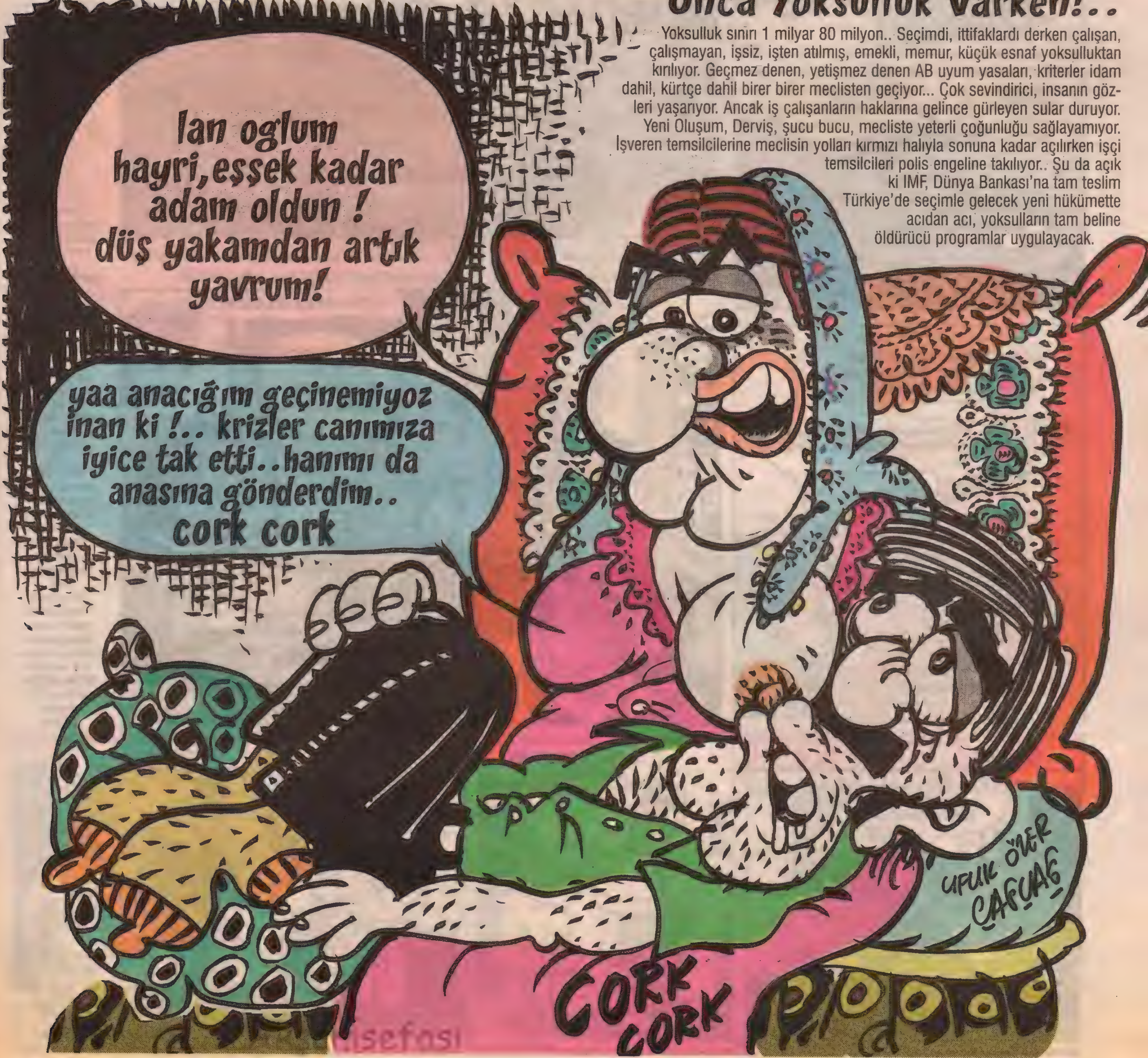
lan oglum hayri, eşşek kadar adam oldun ! düş yakamdan artık yavrum!
yaa anacığım geçinemiyoz inan ki !.. krizler canımıza iyice tak etti..hanımı da anasına gönderdim.. cork cork
CORK CORK
UFUK ÖVER CAFUAF

ÖZGE

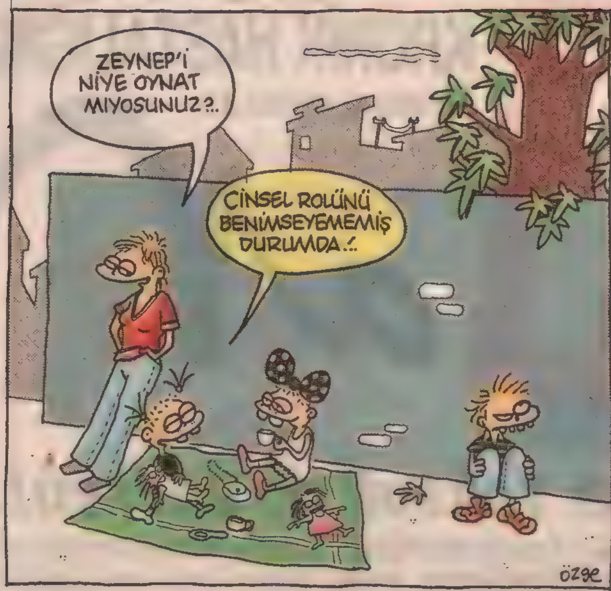
ZEYNEP'İ NİYE OYNAT MIYOSUNUZ?..
CİNSEL ROLÜNÜ BENİMSEYEMEMİŞ DURUMDA.!.
özge

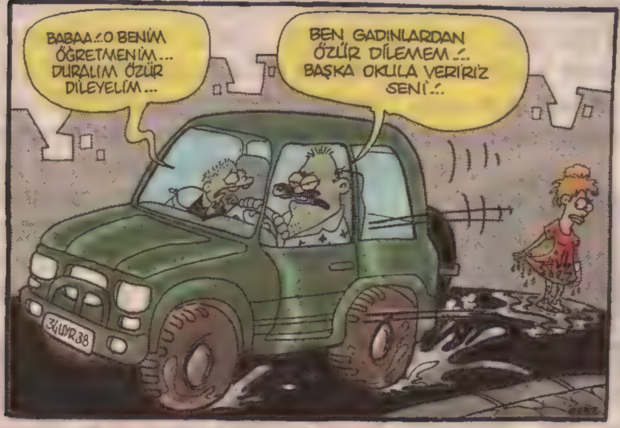
BABAA.!.O BENİM ÖĞRETMENİM... DURALIM ÖZÜR DİLEYELİM...
BEN GADINLARDAN ÖZÜR DİLEMEM.!. BAŞKA OKULA VERİRİZ SENİ.!.
34 UYR 38

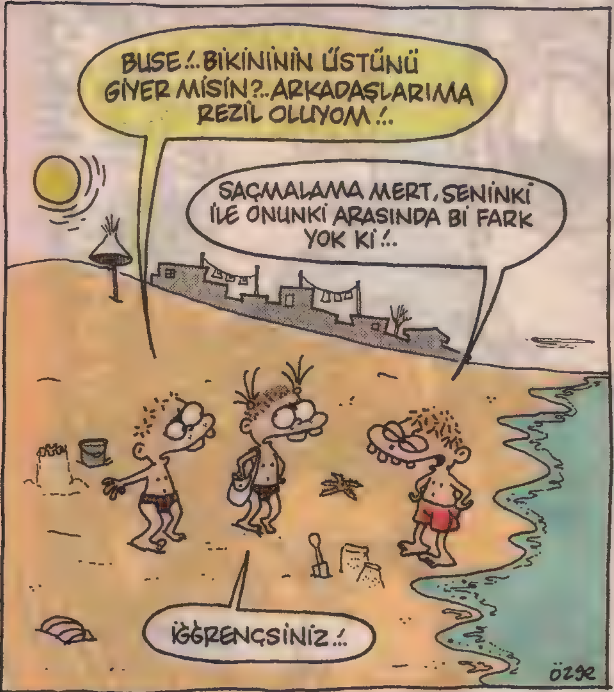
BUSE.!.. BİKİNİNİN ÜSTÜNÜ GİYER MİSİN?.. ARKADAŞLARIMA REZİL OLUYOM.!.
SAÇMALAMA MERT, SENİNKİ İLE ONUNKİ ARASINDA Bİ FARK YOK Kİ.!.
İĞĞRENÇSİNİZ.!.
özge

POLİTİKIL KÜREK!

Derya Sayın

YTP Genel Başkanı İsmail Cem, " 3 kasım sabahı iktidardayız" dedi. Cem, verdikleri sözleri 1 hafta ya da 1 ayda yapamayacaklarını ancak mutlaka gerçekleştireceklerini söyledi.

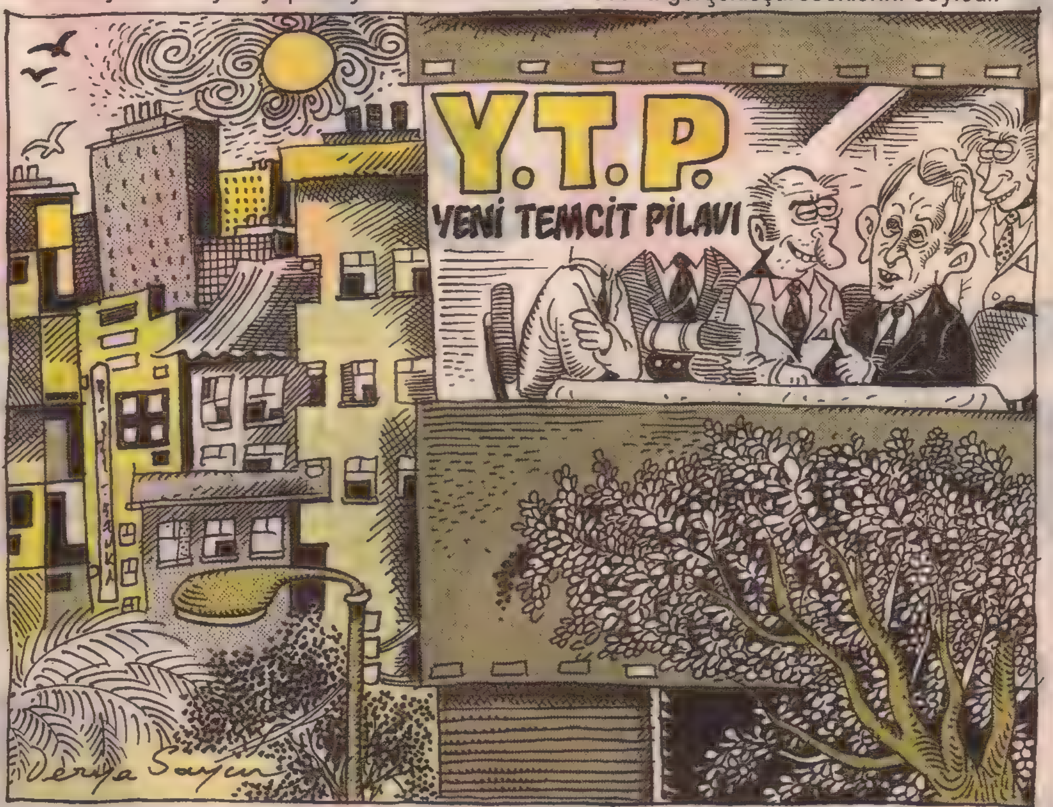
Y.T.P.
YENİ TEMCİT PİLAVI
Derya Sayın

Avrupa Topluluğuna kabul edilmenin olmazsa olmaz koşulu Kopenhag kriterleri, MHP'in ucuz vatan, millet, sakarya edebiyatına karşın kabul edildi..

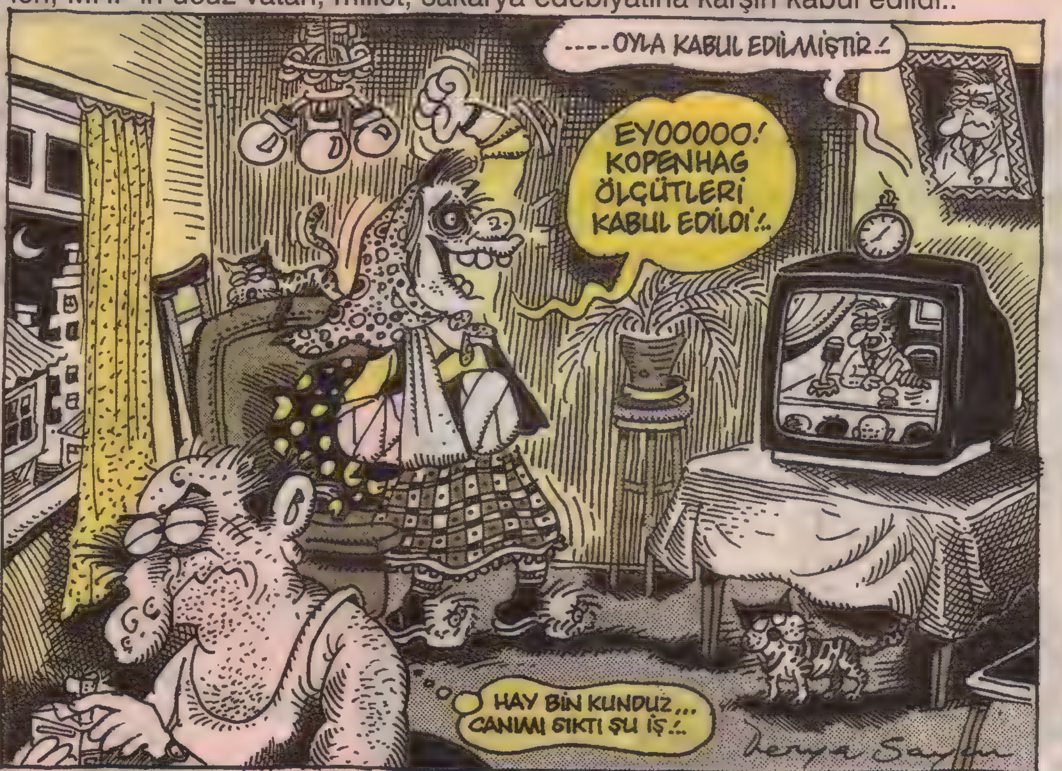
----OYLA KABUL EDİLMİŞTİR.!.
EYOOOOO! KOPENHAG ÖLÇÜTLERİ KABUL EDİLDİ.!.
HAY BİN KUNDUZ,.. CANIMI SIKTI ŞU İŞ.!.
Derya Sayın

BARAJ İTTİFAKLARI
ne ilke, ne program, ne siyasi kimlik seçim barajını aşmak için her yol mübah

FATİH ERBAKAN
yarım trilyonluk yat merakı bu yoksulun ahı senin yakanı bırakmaz

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
yüzde 51 oya talip çoştukça coşan takiyye

OLİMPİK STAD REZALETİ
iyi ki olimpiyatlar istanbul'da yapılmadı

RTÜK
kopenhag kriterleri tamam kapatmalara devam

CLİNTON
ırak saldırsın silahı kapıp cephede en önde savaşırım diyen israil ve savaş yalakası

İMF REÇETELERİ
imf'nin karanlık yüzü tehdit, şantaj, kaos

ŞEYTAN AMERİKA
soyu tükenmekte olan şahinlerin savaşla dansı pek yakında

KEMAL DERVİŞ
dans dans dans sabbaha kadar dans

TİSK-TOBB
patrona avrupa standardı işçiye afrika (bayram meral'den)

ÖMER İZGİ
hariçten gazel okuyanlardan

VİP
ahıra döndü eleştirilerinin eleştirisi orası zaten dokunulmazlar sayesinde ahır kapısıydı

SEÇİM BÜTÇESİ
partilere 150 trilyonluk sol kıyak

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

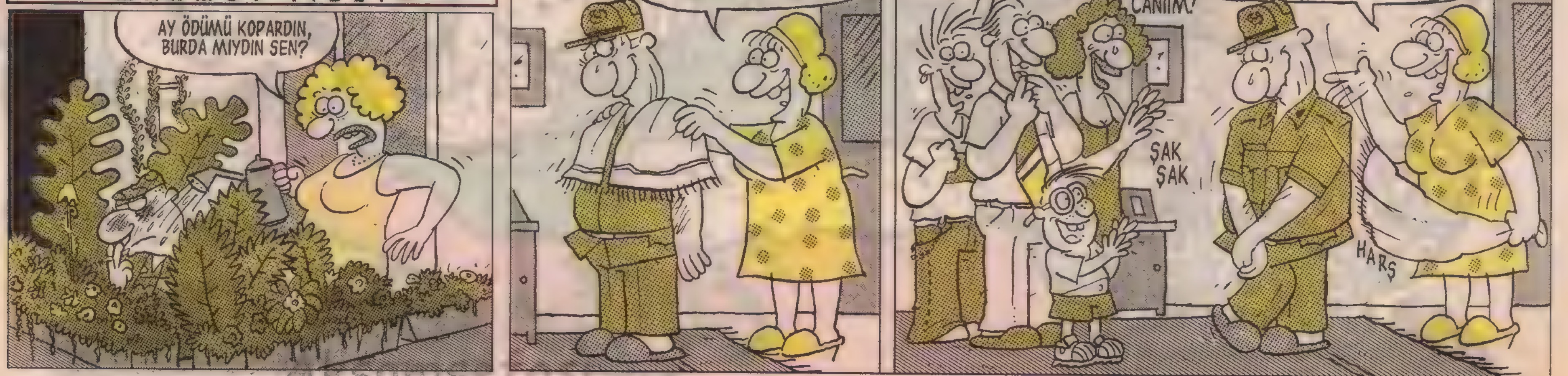
AY ÖDÜMÜ KOPARDIN, BURDA MIYDIN SEN?
UTANILACAK NE VAR AYOL! HAKETTİN BUNU SEN...
HELAL DEDE!
BRAVO! BRAVOO!
CANIIM!
ŞAK ŞAK
BUYURSUNLAAAR.. TUĞGENERAL HAYDAR ŞEN!
HARŞ

Isparta: 380 Leman göndermişiz 198 adet satmışız. 182 tane iade almışız.. Nereye koycaaz kardeşim bu iadeleri.. Mizah gücü yüksek, hazırcevap üstadı, fıkra ve gülmecesever maşhak ve taşlama erbabı bir liderin hemşerisi olarak yakıştıramadık.. 500 adet Leman satılmazsa konuşmayın.. 198 adet kardeşimiz,

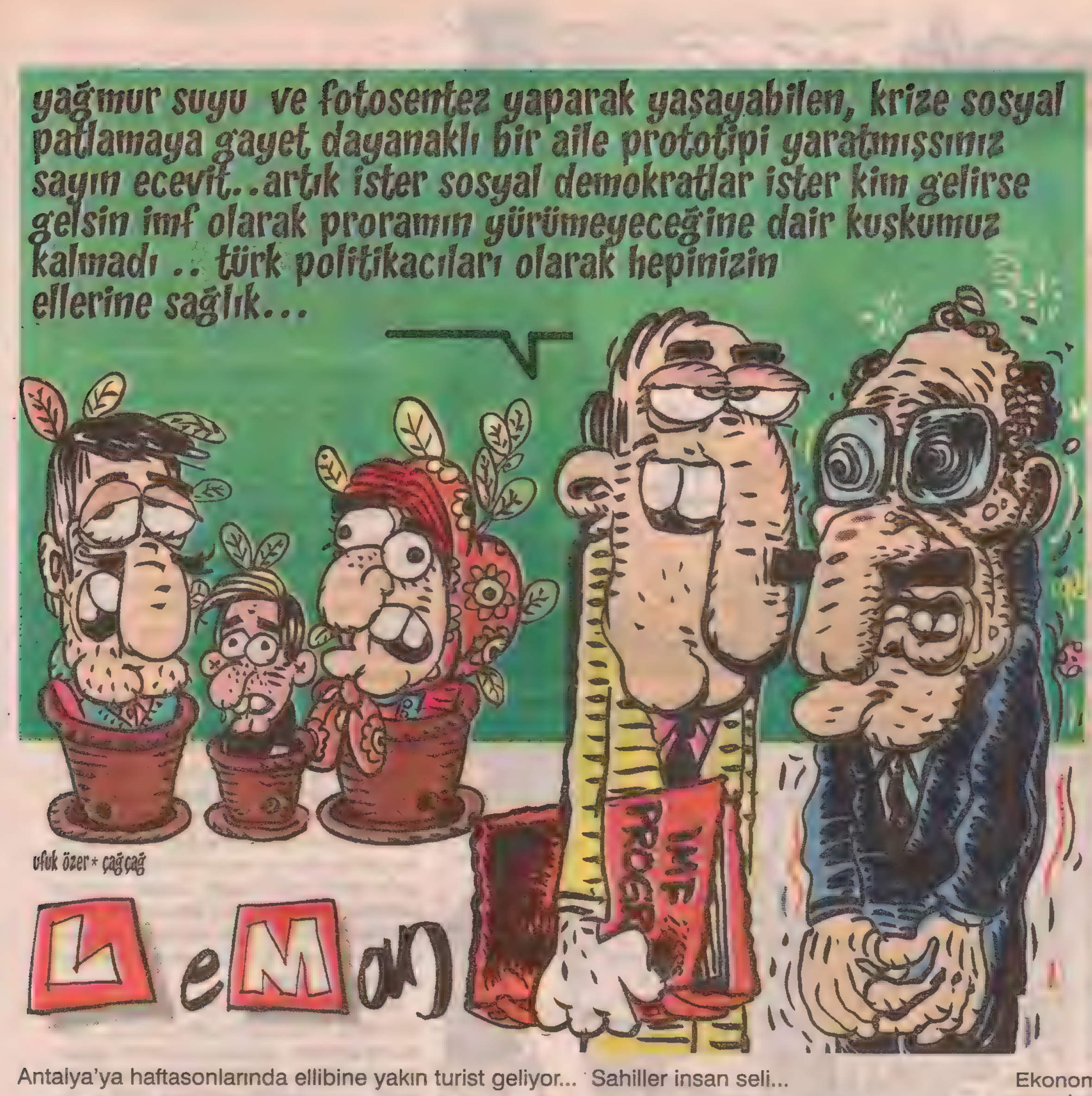
yağmur suyu ve fotosentez yaparak yaşayabilen, krize sosyal patlamaya gayet dayanaklı bir aile prototipi yaratmışsınız sayın ecevit..artık ister sosyal demokratlar ister kim gelirse gelsin imf olarak proramın yürümeyeceğine dair kuşkumuz kalmadı .. türk politikacıları olarak hepinizin ellerine sağlık...
IMF PROGR
ufuk özer * çağçağ
LeMan

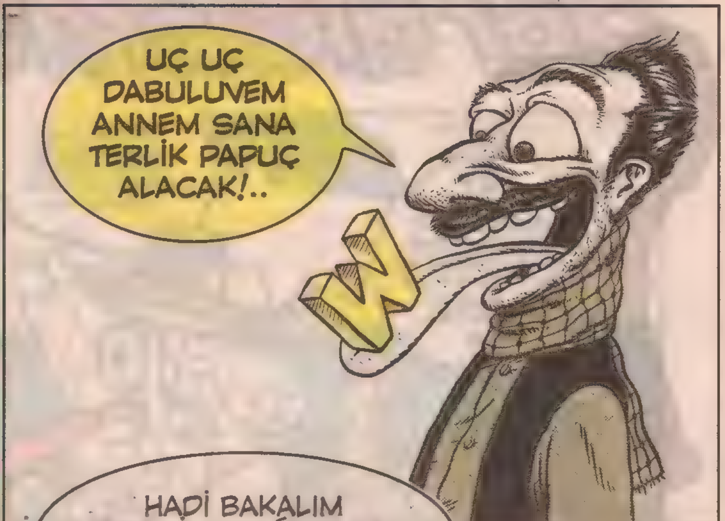
UÇ UÇ DABULUVEM ANNEM SANA TERLİK PAPUÇ ALACAK!..
W

HADİ BAKALIM YAVRUM İN AŞAĞI BUNDAN SONRA BEN BİNECEĞİM BABANIN SIRTINA..

Antalya'ya haftasonlarında ellibine yakın turist geliyor... Sahiller insan seli...

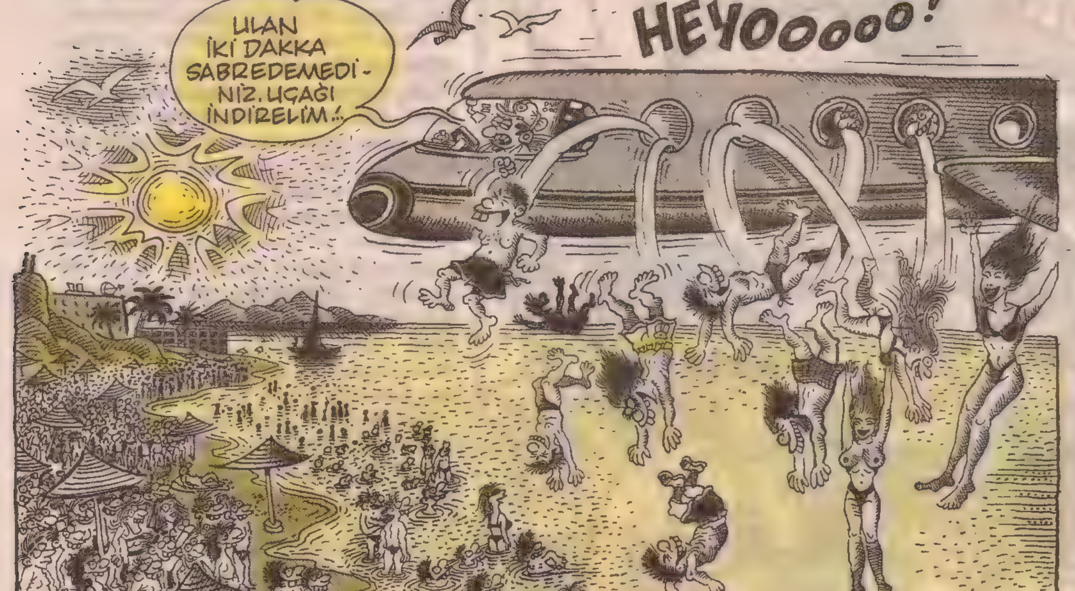
ULAN İKİ DAKKA SABREDEMEDİ-NİZ. UÇAĞI İNDİRELİM.!..
HEYOOOOO!
Abdo * Derya

Ekonomiden sorunlu Devlet Bakanı Kemal Derviş, meydanı boş buldu, hemen her partiye göz kırpıyor... Parti tercihini soranlara ise "sahada olmak güzel,siyaset herşey değil" yanıtını veriyor..

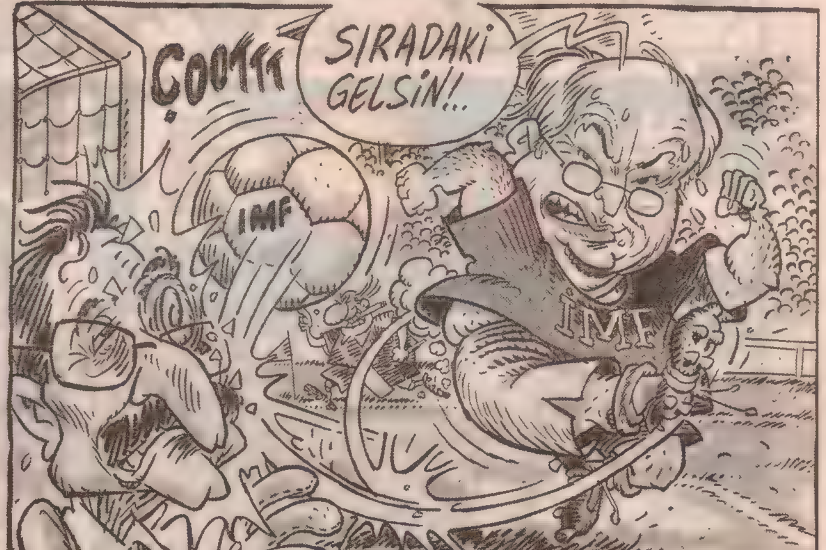
ÇOOTT
SIRADAKİ GELSİN!..
IMF
İMF
MEHMET ÖZKANOĞLU * GÜRCAN ÖZKAN

Işçilerin, barışcı direnişi, uzlaşmacı ve çözüm arayıcı tavırlarına karşın Paşabahçe Şişe Cam fabrikası resmen kapatıldı...Binlerce insan fabrika çevresinde zincir oluşturdu...

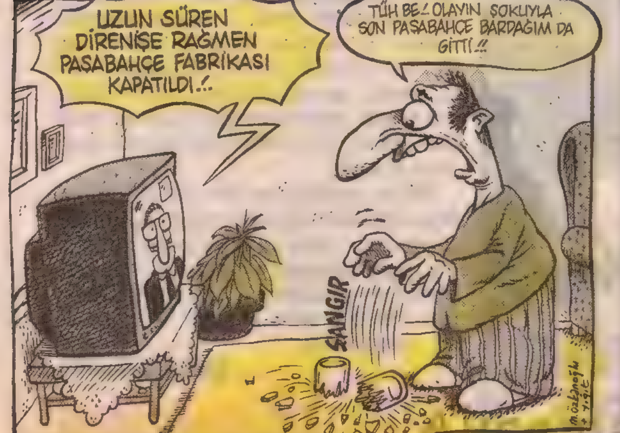
UZUN SÜREN DİRENİŞE RAĞMEN PAŞABAHÇE FABRİKASI KAPATILDI.!..
TÜH BE.! OLAYIN ŞOKUYLA SON PAŞABAHÇE BARDAĞIM DA GİTTİ.!!
ŞANGIR
m. özkanoğlu * y.i.e

F tipi cezaevlerinin yılmaz savunucusu, kanlı hayata dönüş operasyonlarının mimarı, Hikmet Sami Türk, meclisin seçim kararı almasının ardından, anayasa gereği adalet bakanlığı görevinden istifa etti.

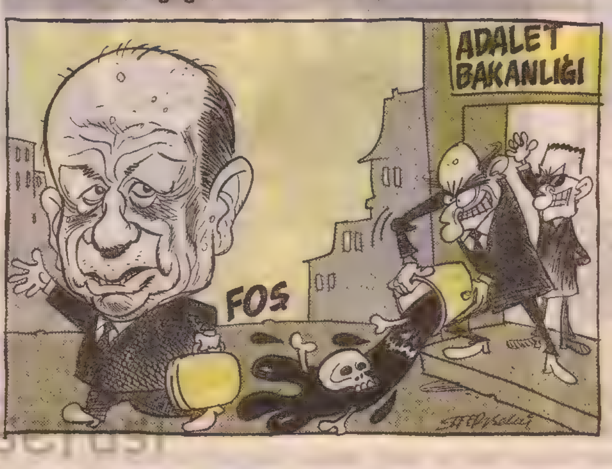
ADALET BAKANLIĞI
FOS

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ali Müfit Gürtuna, çöplü, yosunlu, betonarmeli Büyükçekmece koyuna, "temizliğin ve güvenliğin sembolü" "mavi bayrak" çekti...

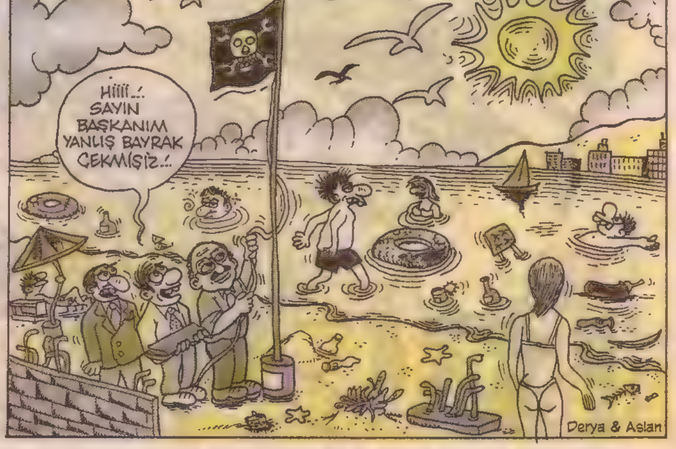
Hiiii.!.. SAYIN BAŞKANIM YANLIŞ BAYRAK ÇEKMİŞİZ.!..
Derya & Aslan

daral&timsah

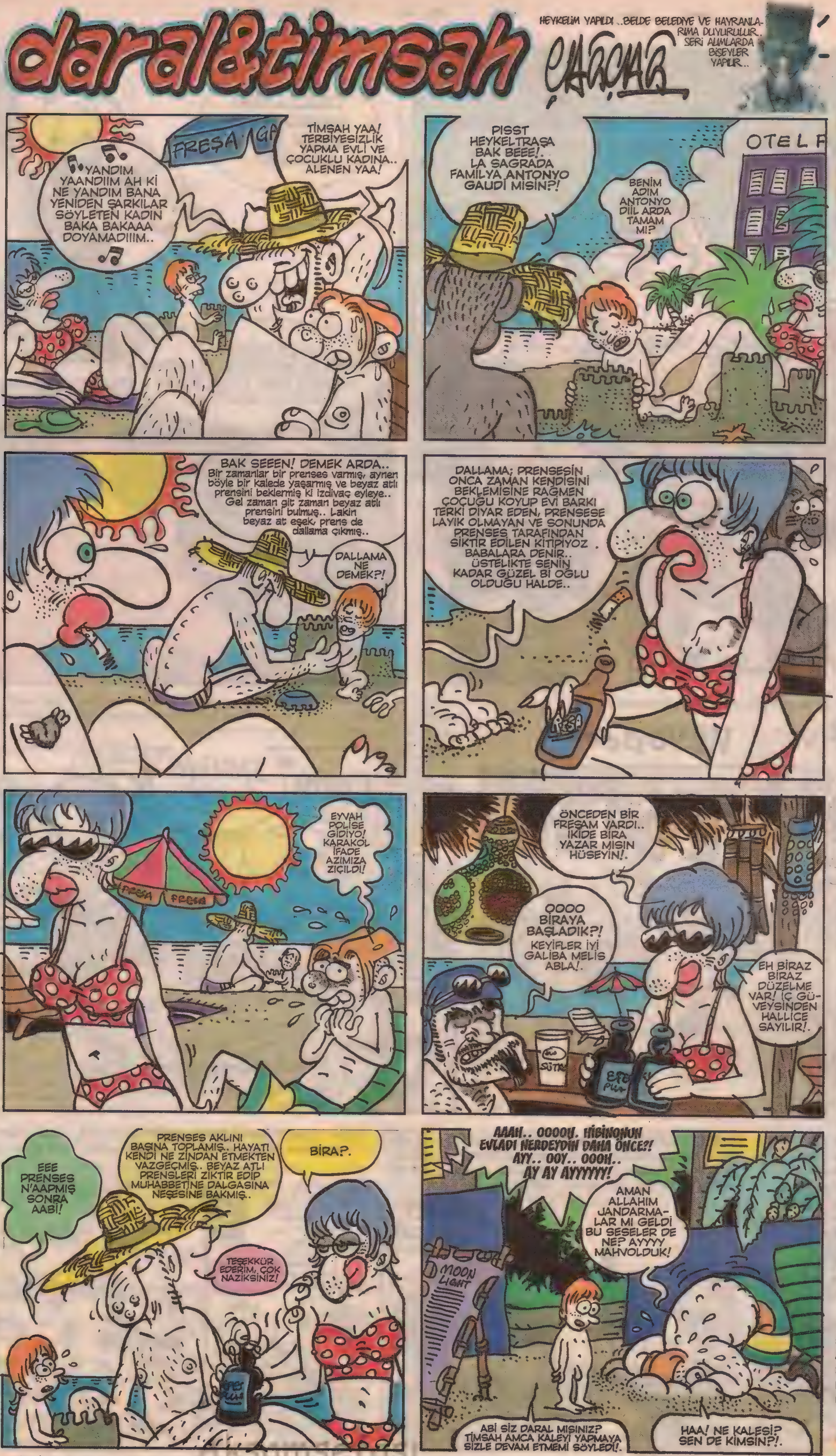
HEYKELİM YAPILDI ..BELDE BELEDİYE VE HAYRANLARIMA DUYURULUR.. SERİ ALIMLARDA BİŞEYLER YAPILIR..
FREŞA
YANDIM YAANDIIM AH Kİ NE YANDIM BANA YENİDEN ŞARKILAR SÖYLETEN KADIN BAKA BAKAAA DOYAMADIIIM..
TİMSAH YAA! TERBİYESİZLİK YAPMA EVLİ VE ÇOCUKLU KADINA.. ALENEN YAA!
PISST HEYKELTRAŞA BAK BEEE!. LA SAGRADA FAMİLYA ANTONYO GAUDİ MISIN?!
OTEL
BENİM ADIM ANTONYO DİİL ARDA TAMAM MI?
BAK SEEEN! DEMEK ARDA.. Bir zamanlar bir prenses varmış, aynen böyle bir kalede yaşarmış ve beyaz atlı prensini beklermiş ki izdivaç eyleye.. Gel zaman git zaman beyaz atlı prensini bulmuş.. Lakin beyaz at eşek, prens de dallama çıkmış..
DALLAMA NE DEMEK?!
DALLAMA; PRENSESİN ONCA ZAMAN KENDİSİNİ BEKLEMİSİNE RAĞMEN ÇOCUĞU KOYUP EVİ BARKI TERKİ DİYAR EDEN, PRENSESE LAYIK OLMAYAN VE SONUNDA PRENSES TARAFINDAN SİKTİR EDİLEN KİTİPİYOZ BABALARA DENİR.. ÜSTELİKTE SENİN KADAR GÜZEL Bİ OĞLU OLDUĞU HALDE..
EYVAH POLİSE GİDİYO! KARAKOL İFADE AZIMIZA ZIÇILDI!
FREŞA FREŞA
ÖNCEDEN BİR FREŞAM VARDI.. İKİDE BİRA YAZAR MISIN HÜSEYİN!.
OOOO BİRAYA BAŞLADIK?! KEYİFLER İYİ GALİBA MELİS ABLA!.
EH BİRAZ BİRAZ DÜZELME VAR! İÇ GÜVEYSİNDEN HALLİCE SAYILIR!.
SÜTRÜ
EFES PİLSEN
EEE PRENSES N'AAPMIŞ SONRA AABİ!
PRENSES AKLINI BAŞINA TOPLAMIŞ.. HAYATI KENDİ NE ZİNDAN ETMEKTEN VAZGEÇMİŞ.. BEYAZ ATLI PRENSLERİ ZİKTİR EDİP MUHABBETİNE DALGASINA NEŞESİNE BAKMIŞ..
BİRA?.
TEŞEKKÜR EDERİM, ÇOK NAZİKSİNİZ!
AAAH.. OOOOY. HİBİNONUN EVLADI NERDEYDİN DAHA ÖNCE?! AYY.. OOY.. OOOH.. AY AY AYYYYYY!
AMAN ALLAHIM JANDARMALAR MI GELDİ BU SESELER DE NE? AYYYY MAHVOLDUK!
MOON LIGHT
ABİ SİZ DARAL MISINIZ? TİMSAH AMCA KALEYİ YAPMAYA SİZLE DEVAM ETMEMİ SÖYLEDİ!.
HAA! NE KALESİ? SEN DE KİMSİN?!.
daral@leman.com.tr

1300 ÇIPLAKTAN BİRİ YAZIYOR!

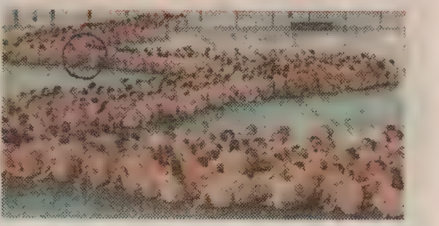

Sayın Balabom Tur Yetkilisi,

3 Haziran 2002 günü, Rivaldo'nun artizlik yaptığı maçı takiben şirketinizin düzenlediği turla Zürih'e uçtuk... Maddiyatçı ablalarının yaptığı mantık evliliği sayesinde zerre kıpırdamadan, mütevazı servetimden geçinen baldızım Zeliha ve kayınbiraderim Efgan'la birlikte ben ve sözkonusu materyalist eşim Gülbeşeker, total dört insan katıldık tura... Tur da Zürih - Amsterdam - Londra turu... Bak bak, itoğlu it Efgan'a bak, sanki leasing kovalayan müteşebbis pezevenk... Yuroyu bol bulmuş, utanmasa Malta'nın, Girit'in piçi olacak!.. Dayanamadım, sinirlendim, özür dilerim...

Aynı akşam Zürih'e indik, güzel şehir ama otelden çıkamadık ki... Havuza bakıp caz müziği eşliğinde pirzola yediler ya!.. Sanki aynı şey İstanbul'da, Eceabat'ta yapılamaz?.. Herneyse, Zürih'te iki gün kaldık, hakikaten bakımlı, yakışıklı bir şehir... Sahte sarışın baldızım Zeliha'nın yazın ortasında kayak dersi almak için resepsiyondan biri zenci iki personeli esir alması, Efgan'ın parkta kıvırcık saçlı, düzgötlü, zayıf bir adamla küfürleşmesi, gece yarısı eşimle gittiğimiz lokalde Zeliha'yı zenci resepsiyonistle yandan yemiş Şakira gibi dansederken görmemiz dışında gayet iyiydi!..

Başbelaları kahvaltıya doyamadıkları için cuma sabahı Amsterdam uçağını kaçırdık... Sizin ofisiniz sağolsun, ilgilendiler, pazartesi uçağında yer ayırttılar... Otelden şirin bir pansiyona geçtik, o pansiyonda, duvarlara Heidi'yi, Peter'i, Clara'yı, Alp Dede'yi, Bayan Rotenmayer'i ve hatta miskin köpek Sebastian'ı çizmişler, Zeliha dahil duygulandık hep beraber... Efgan'ın "Acaba eniştem buraya karapara aklamaya mı geldi?" diye çantalarımı karıştırması dışında iki gün olaysız geçti... Hayvanot, sen seçtin turu be, köpek!.. Peru'ya götürsen İnka kalıntısı mı arayacaktım, a dürrük!..

Pazar sabahı Kosta Rika maçını büfe gibi bir yerde izledik, son anda golü yiyince kolpadan bi bahaneyle Efgan'a ben giriştim, bu kez ben hatalıydım... Özür diledim, çek yazdım, gönlü olsun diye günübirlik Nöşatel'e götürmeyi teklif ettim... Etmez olaydım.. Ne var lan Nöşatel'de... O takım çoktan emekli olmuştur futboldan, acaba spor yazarlığına geçen var mıdır?..

Herneyse, dört insan hızlı trenle Nöşatel'e gittik.. Spor kompleksi gibi bir yerde kalabalık vardı, eşim ve ziyankâr kardeşleri bok var gibi bu kalabalığa karışınca, ben de onlara eşlik ettim... Sen o kalabalık, birden soyun, Allahım Yarabbim, kolordu gibi hizaya gir... Baktım, Efgan ön safta soyunuyor, hasret imiş meğer bu tip bişeye zırto!..

Neticede olan oldu, komple soyunduk, adını sonradan öğrendiğim çılgın fotoğraf ustası Spencer Tunick'in 1300 çıplaklık çalışmasına katkıda bulunmuş olduk... Meğer bu adam bu işin hastasıymış, dünyanın dört bir yanında toplayıp soyuyormuş hanımları, beyleri... O da bu işten ekmek yiyor... Ama yanılıp Türkiye'ye gelmesin, sürekli çıplak 13 mankene eklense eklense 10 taze daha eklenir, bu kadar çıplağı bir klipte çalıştırıyo adamlar, hiç olmaz!.. Neyse, rızamız alınmadı ama Bay Tunick'e hakkımız helaldir, kendi hatamızla organizasyonuna dahil olduk... Çok dikkatli bakılmayınca seçilmiyoruz zaten...

Peki bu mektubu niye size yazdım?.. Lütfen Efgan Batık adlı şahsı artık hiçbir turunuza dahil etmeyin... Bıktım usandım yemin ederim... Artı, toplu soyunma sırasında göz takılması sonucu bir an farkettim ki, Zeliha slikon taktırmış, o da tabi benim paramla!.. Pes be birader... Saygılarımla...

SERBÜLENT KOTİK

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Aydın: İsme de bakan sanır ki okur kaynıyo, Isparta ile sözleşmiş gibi aynı, 6 adet daha az.. Sizde mi "bakar" oldunuz, televizyona mı teslim oldunuz? Eeeey Aydın'ın aydın insanları, neredesiniz.. Okumalısınız kardeşim, okuma-

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

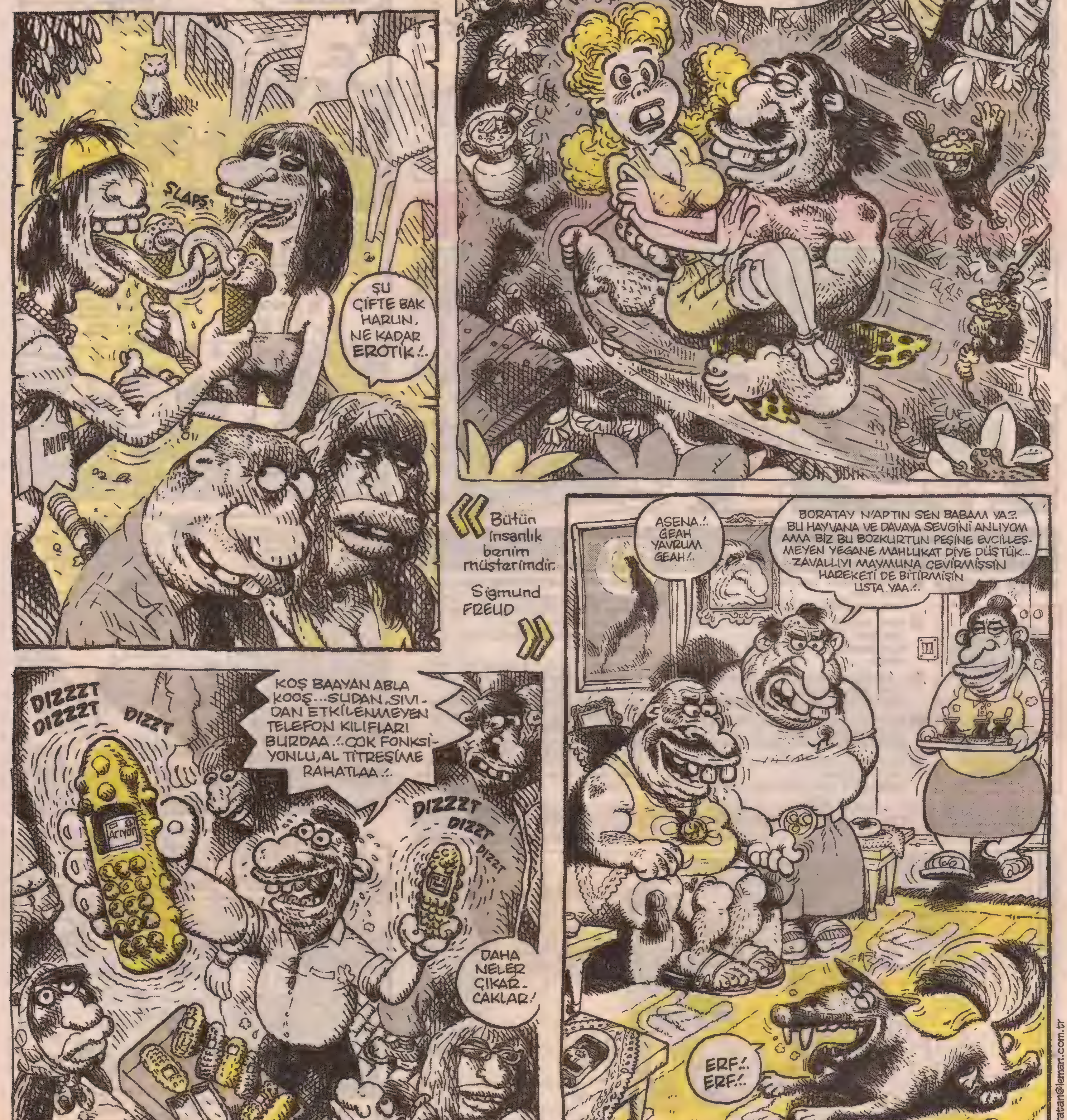
ŞLAPS!
ŞU ÇİFTE BAK HARUN, NE KADAR EROTİK..!
NIP
ALLAH ALLAH TARZAN DEYİNCE BEN DE SANMIŞTIMKİ..!
AAH, EVET ANLIYORUM, KENTE İNDİĞİMDE BEN DE Bİ KAÇ TARZAN FİLMİ SEYRETMİŞTİM..!
ASENA..! GEAH YAVRUM GEAH..!
BORATAY N'APTIN SEN BABAM YA..? BU HAYVANA VE DAVAYA SEVGİNİ ANLIYOM AMA BİZ BU BOZKURTUN PEŞİNE EVCİLLEŞMEYEN YEGANE MAHLUKAT DİYE DÜŞTÜK... ZAVALLIYI MAYMUNA ÇEVİRMİŞSİN HAREKETİ DE BİTİRMİŞİN USTA YAA..!
DIZZZT DIZZZT DIZZT
KOŞ BAAYAN ABLA KOOŞ... SUDAN, SIVIDAN ETKİLENMEYEN TELEFON KILIFLARI BURDAA..! ÇOK FONKSİYONLU, AL TİTREŞİME RAHATLAA..!
Arıyor
DIZZZT DIZZT DIZZT
DAHA NELER ÇIKARCAKLAR!
ERF..! ERF..!

Bütün insanlık benim müşterimdir.

Sigmund FREUD

karatan@leman.com.tr

"Merz" Farsça'da sınır; fon ise Pontus'un kısaltması yani Merz-i fon - Merzifon: Pontus sınırı. Geçmişte ilim ve irfan yuvası olarak anılan [illegible] dedeler ve türbeler diyarı. "Çiş dede"den [illegible] dedeye; [illegible] 40'lar

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

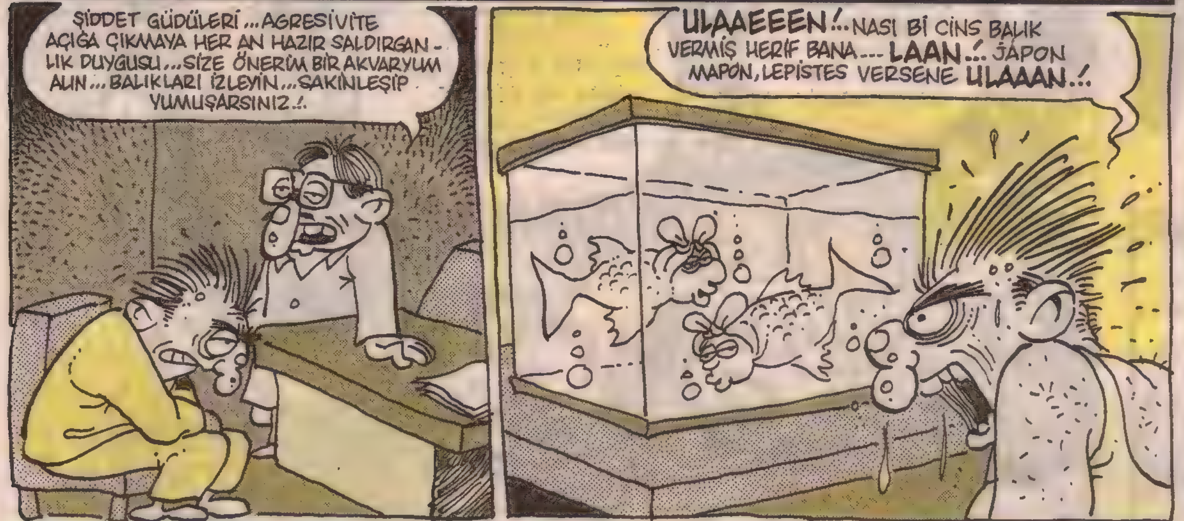
ŞİDDET GÜDÜLERİ ...AGRESİVİTE AÇIĞA ÇIKMAYA HER AN HAZIR SALDIRGANLIK DUYGUSU ...SİZE ÖNERİM BİR AKVARYUM ALIN ...BALIKLARI İZLEYİN ...SAKİNLEŞİP YUMUŞARSINIZ !..
ULAAEEEN!.. NASI Bİ CİNS BALIK VERMİŞ HERİF BANA... LAAN!.. JAPON MAPON, LEPİSTES VERSENE ULAAAN!..

ERKUT ABİ

Kaan Ercan

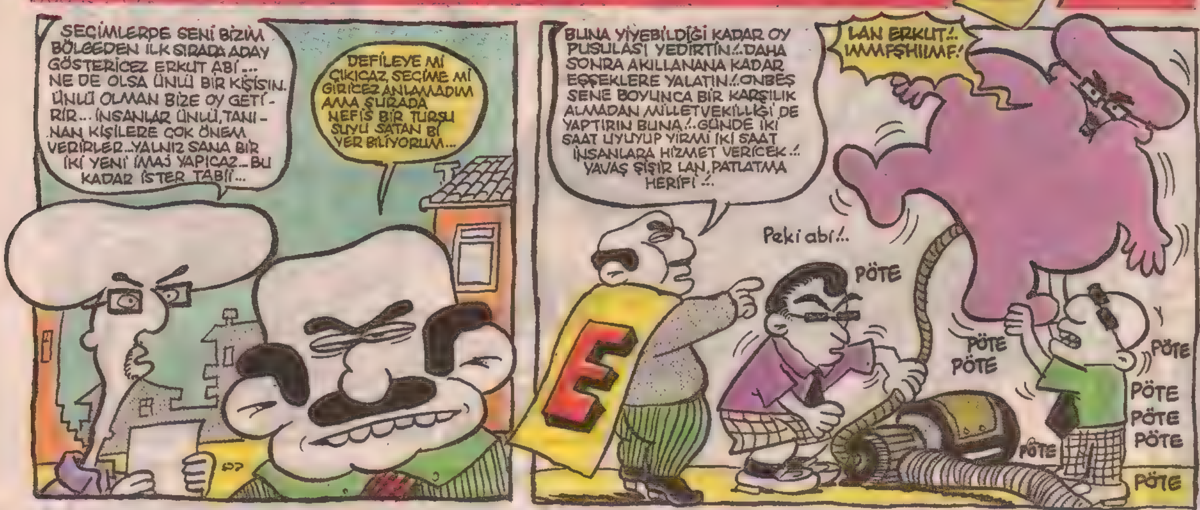
SEÇİMLERDE SENİ BİZİM BÖLGEDEN İLK SIRADA ADAY GÖSTERİCEZ ERKUT ABİ ... NE DE OLSA ÜNLÜ BİR KİŞİSİN. ÜNLÜ OLMAN BİZE OY GETİRİR... İNSANLAR ÜNLÜ, TANINAN KİŞİLERE ÇOK ÖNEM VERİRLER.. YALNIZ SANA BİR İKİ YENİ İMAJ YAPICAZ... BU KADAR İSTER TABİİ...
DEFİLEYE Mİ ÇIKICAZ, SEÇİME Mİ GİRİCEZ ANLAMADIM AMA ŞURADA NEFİS BİR TURŞU SUYU SATAN Bİ YER BİLİYORUM...
BUNA YİYEBİLDİĞİ KADAR OY PUSULASI YEDİRTİN!.. DAHA SONRA AKILLANANA KADAR EŞŞEKLERE YALATIN!.. ONBEŞ SENE BOYUNCA BİR KARŞILIK ALMADAN MİLLETVEKİLLİĞİ DE YAPTIRIN BUNA!.. GÜNDE İKİ SAAT UYUYUP YİRMİ İKİ SAAT İNSANLARA HİZMET VERİCEK!.. YAVAŞ ŞİŞİR LAN, PATLATMA HERİFİ!..
LAN ERKUT!.. IMMFŞHIIMF!
Peki abi!..
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE
PÖTE

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Karpuz & Kavun

① Karpuz kabuğunun "suya düşmek" gibi bir simge işareti vardır...
Kavun kabuğunda böyle bir misyona rastlanmaz!..

② Karpuz suyu, bazı bölgelerde dondurularak 'Cicibici' adıyla satılır...
Kavun suyunun global veya etnik bir adı yoktur, satılmaz!..

③ "Karpuzkaldıran, Karpuzçatlatan, Karpuzatan" isimlerinde sayısız beldeye rastlanır...
Kavun belirgin bir yöre ismi olamamıştır!..

④ Karpuz sevenlerin daha sosyal, daha dışa dönük, sokak insanı oldukları gözlenir...
Kavunu tercih edenlerde iç dünya ağır basar!..

⑤ Çıplak scrable değeri 14 olan karpuz, tek başına bir isim, bir star gıdadır...
Çıplak scrable değeri 12 olan kavun; rakı ve peynirle anılır, hatta peynirle beraber rakıya asisttir!..

⑥ Karpuz kabuğu oyularak suretleştirilebilir, içine lamba konularak dekoratif şahsiyet kazanabilir, 'indigo desenli' yatak odalarında şık durur...
Kavun kabuğunun kendisi olmaktan başka alternatifi yoktur!..

⑦ İçinde karpuz geçen türküler (örneğin: Aman karpuz kestim yiyen yok / Aman derdin nedir diyen yok) bir iletişim isteği ve sosyalleşme çağrısı barındırır...
Kavunlu ezgiler (örneğin: *Ellere yedirdin kavun / Bana yedirdin kelek*, Kelek: PAF kavun) çağrıyı, süreci bitirip acı sonuçlar içerir!..

(Yazı karpuz yanlısı görünse de ben aslında bir kavuncuyum. Ama durum bu! Yine de "karpuziçi" diye bir renk yok. Turuncu yerine kavuniçi denildiği zaman insan biraz şaşınp seviniyor. Kanaviçe de çocukken çok duyduğumuz bir kelime idi, saygıyla anarım!)

vo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

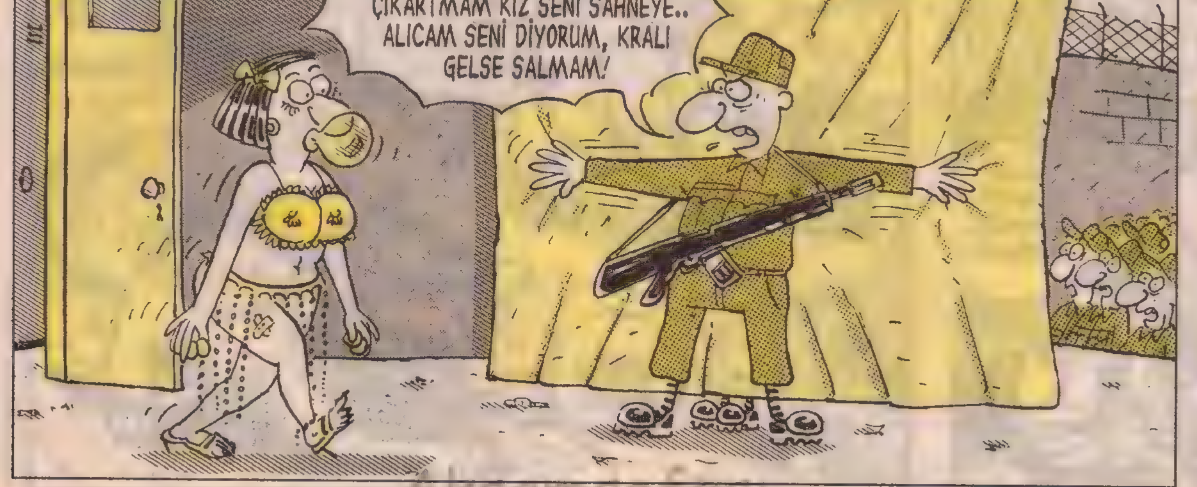
ÇIKARTMAM KIZ SENİ SAHNEYE.. ALICAM SENİ DİYORUM, KRALI GELSE SALMAM!

PANTOLON

METİNFİDAN

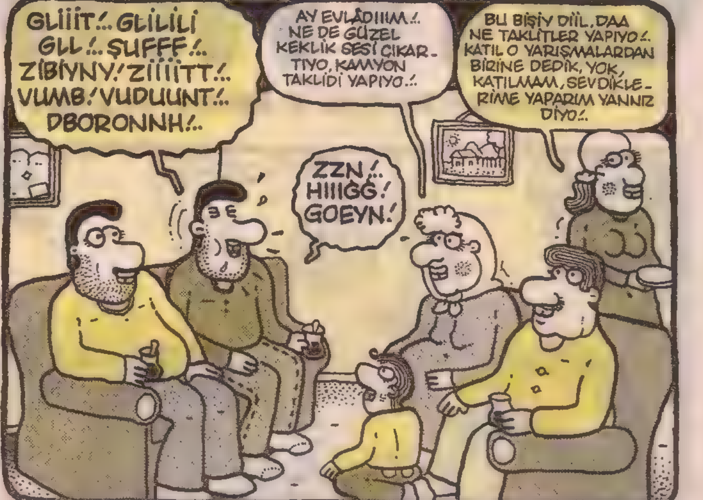
GLİİİT!.. GLİLİLİ GLL!.. ŞUFFF!.. ZİBİYNY! ZİİİİTT!.. VUMB! VUDUUNT!.. DBORONNH!..
AY EVLÂDIIIM!.. NE DE GÜZEL KEKLİK SESİ ÇIKARTIYO, KAMYON TAKLİDİ YAPIYO!..
BU BİŞİY DİİL, DAA NE TAKLİTLER YAPIYO!.. KATIL O YARIŞMALARDAN BİRİNE DEDİK, YOK, KATILMAM, SEVDİKLERİME YAPARIM YALNIZ DİYO!..
ZZN!.. HIIIGG! GOEYN!

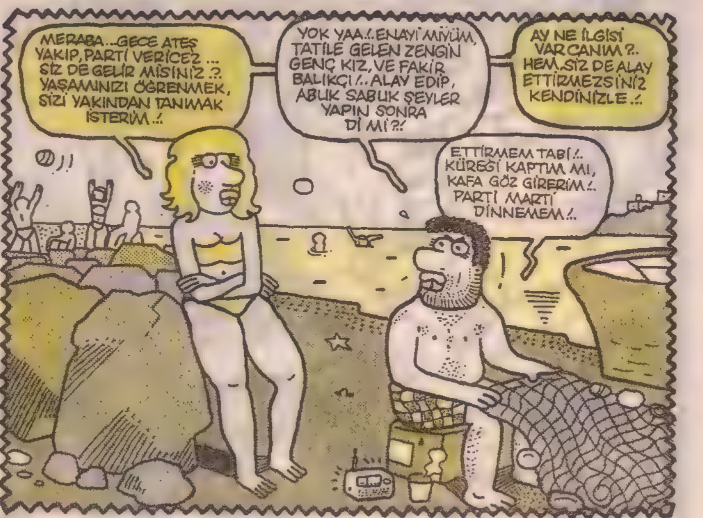
MERABA...GECE ATEŞ YAKIP, PARTİ VERİCEZ ... SİZ DE GELİR MİSİNİZ ?.. YAŞAMINIZI ÖĞRENMEK, SİZİ YAKINDAN TANIMAK İSTERİM!..
YOK YAA!.. ENAYİ MİYİM, TATİLE GELEN ZENGİN GENÇ KIZ, VE FAKİR BALIKÇI!.. ALAY EDİP, ABUK SABUK ŞEYLER YAPIN SONRA Dİ Mİ?!
AY NE İLGİSİ VAR CANIM?.. HEM SİZ DE ALAY ETTİRMEZSİNİZ KENDİNİZLE!..
ETTİRMEM TABİİ!.. KÜREĞİ KAPTIM MI, KAFA GÖZ GİRERİM!.. PARTİ MARTİ DİNNEMEM!..

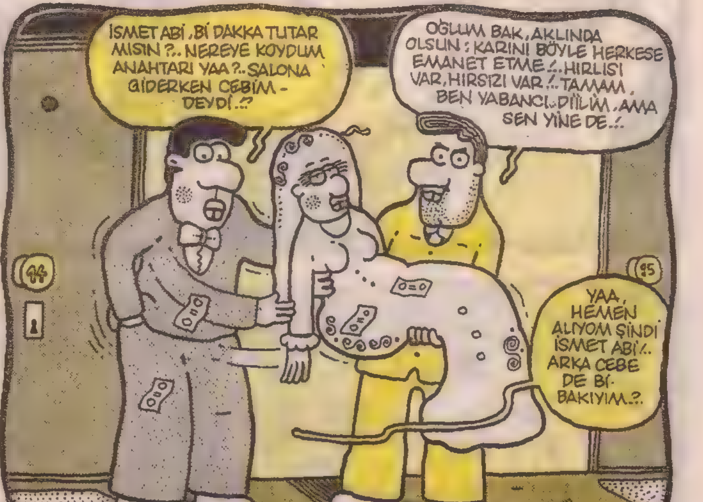
İSMET ABİ, Bİ DAKKA TUTAR MISIN?.. NEREYE KOYDUM ANAHTARI YAA?.. SALONA GİDERKEN CEBİMDEYDİ..?
OĞLUM BAK, AKLINDA OLSUN; KARINI BÖYLE HERKESE EMANET ETME!.. HIRLISI VAR, HIRSIZI VAR!.. TAMAM, BEN YABANCI DİİLİM, AMA SEN YİNE DE..!
YAA, HEMEN ALIYOM ŞİNDİ İSMET ABİ!.. ARKA CEBE DE Bİ BAKIYIM..?
44
45

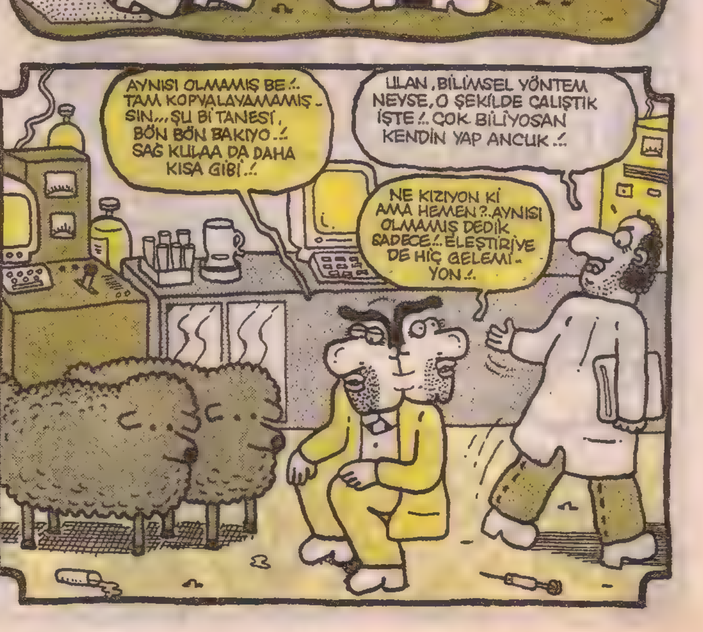
AYNISI OLMAMIŞ BE!.. TAM KOPYALAYAMAMIŞSIN... ŞU Bİ TANESİ, BÖN BÖN BAKIYO!.. SAĞ KULAA DA DAHA KISA GİBİ!..
ULAN, BİLİMSEL YÖNTEM NEYSE, O ŞEKİLDE ÇALIŞTIK İŞTE!.. ÇOK BİLİYOSAN KENDİN YAP ANCUK!..
NE KIZIYON Kİ AMA HEMEN?.. AYNISI OLMAMIŞ DEDİK SADECE!.. ELEŞTİRİYE DE HİÇ GELEMİYON!..

Aksamsefası

Uzunköprü... 43 LeMancı... İşte budur, olay budur aslı astarı bir kasaba ama 43 pırlanta var ki içinde gözler kamaşır.. Öpüldünüz kardeşler.. Muhabbetimiz daim olsun

TERELELLİ

PICTURES
CAN BARSLAN

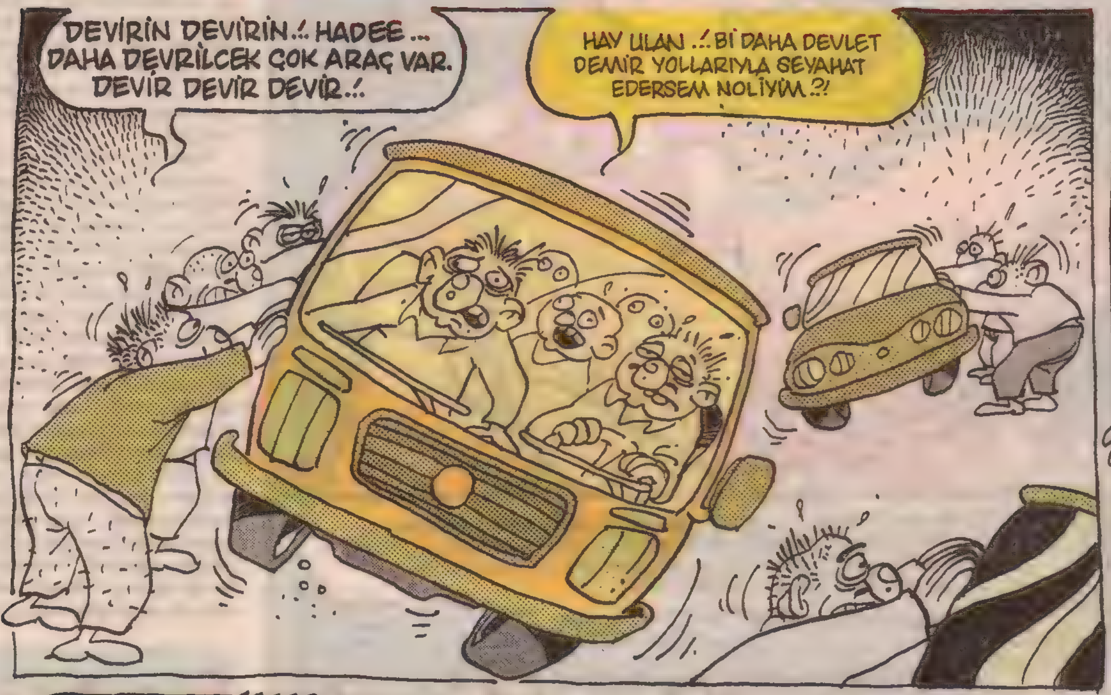
DEVİRİN DEVİRİN.!. HADEE... DAHA DEVRİLCEK ÇOK ARAÇ VAR. DEVİR DEVİR DEVİR.!.
HAY ULAN.!. Bİ DAHA DEVLET DEMİR YOLLARIYLA SEYAHAT EDERSEM NOLİYİM.?!

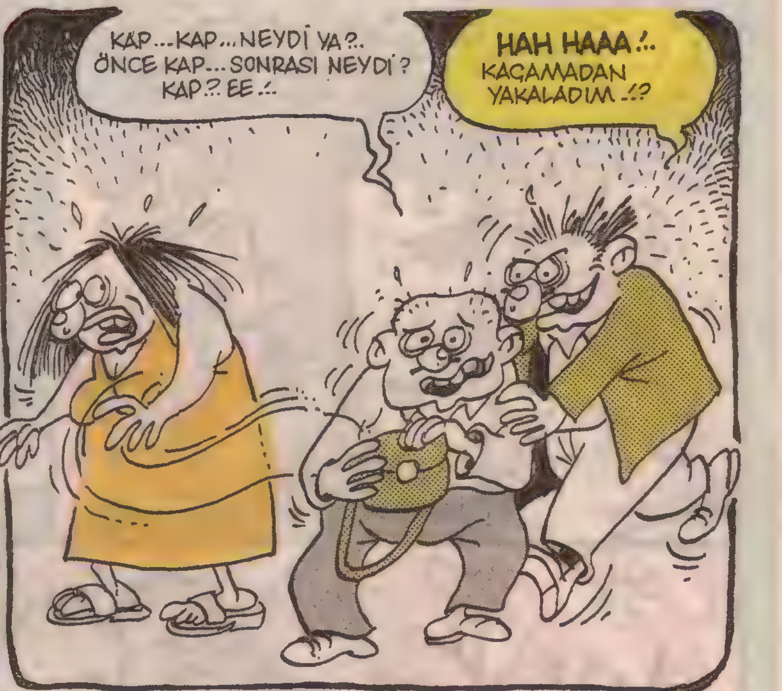
KAP... KAP... NEYDİ YA?.. ÖNCE KAP... SONRASI NEYDİ? KAP.?. EE.!.
HAH HAAA.!.. KAÇAMADAN YAKALADIM.!?

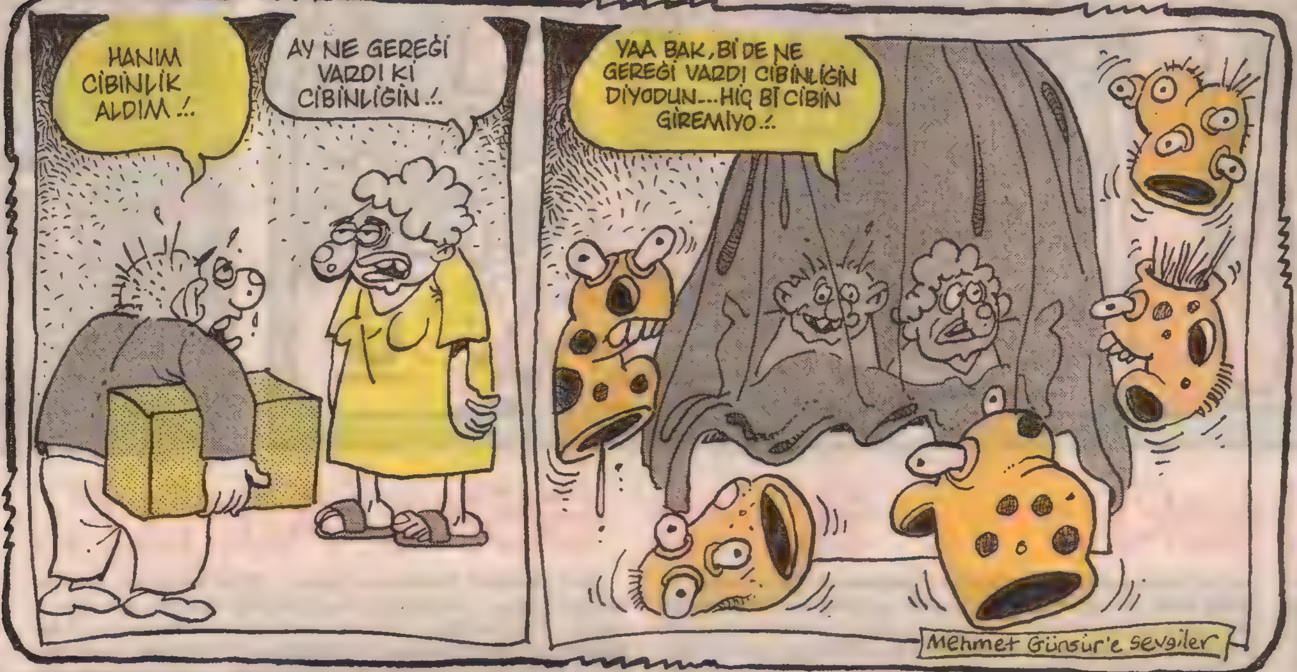
HANIM CİBİNLİK ALDIM.!.
AY NE GEREĞİ VARDI Kİ CİBİNLİĞİN.!.
YAA BAK, Bİ DE NE GEREĞİ VARDI CİBİNLİĞİN DİYODUN... HİÇ Bİ CİBİN GİREMİYO.!.
Mehmet Günsür'e sevgiler

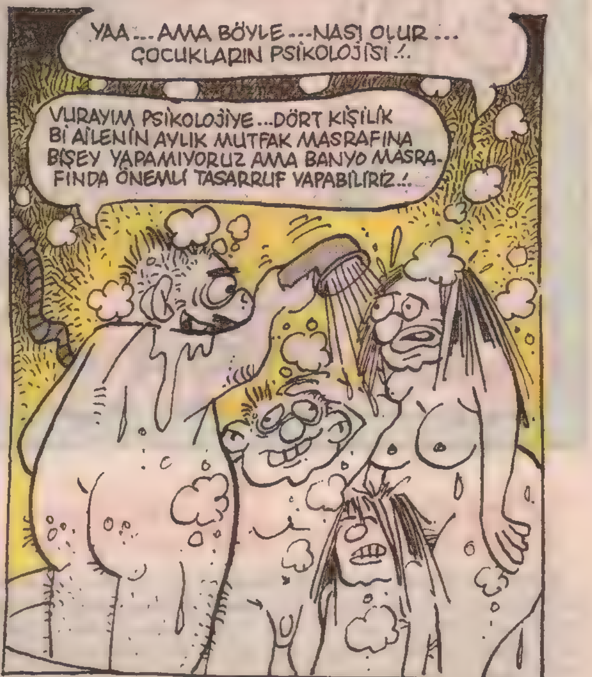
YAA... AMA BÖYLE... NASI OLUR... ÇOCUKLARIN PSİKOLOJİSİ.!.
VURAYIM PSİKOLOJİYE... DÖRT KİŞİLİK Bİ AİLENİN AYLIK MUTFAK MASRAFINA BİŞEY YAPAMIYORUZ AMA BANYO MASRAFINDA ÖNEMLİ TASARRUF YAPABİLİRİZ.!.

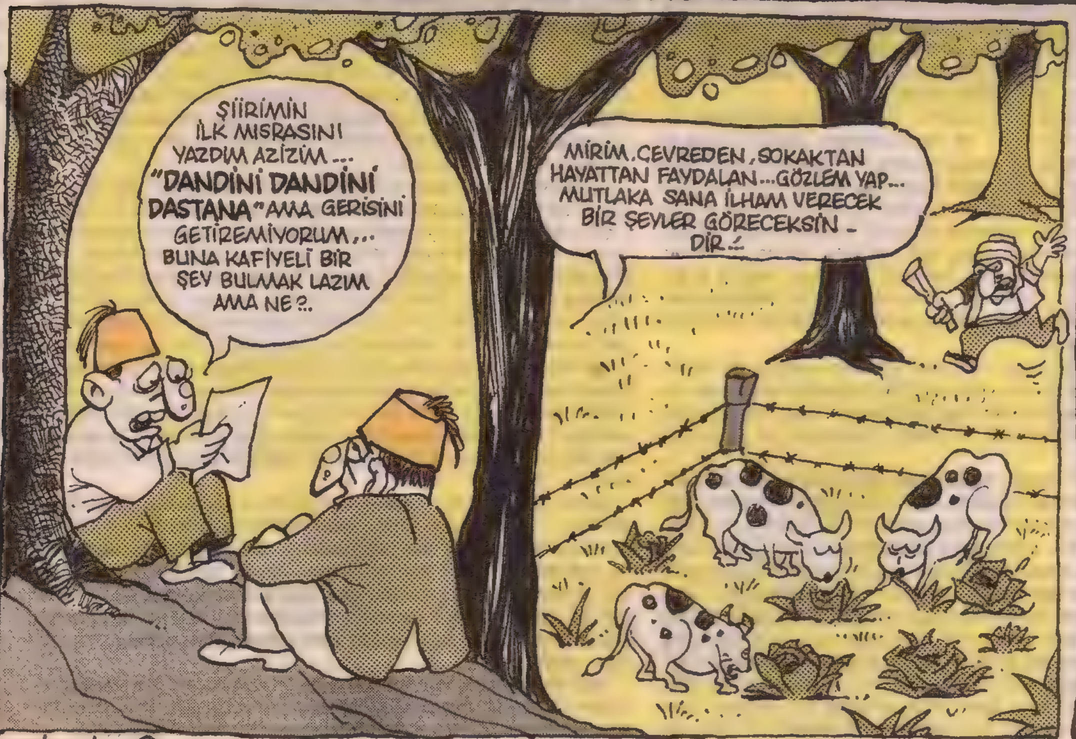
ŞİİRİMİN İLK MISRASINI YAZDIM AZİZİM... "DANDİNİ DANDİNİ DASTANA" AMA GERİSİNİ GETİREMİYORUM... BUNA KAFİYELİ BİR ŞEY BULMAK LAZIM AMA NE?..
MİRİM, ÇEVREDEN, SOKAKTAN HAYATTAN FAYDALAN... GÖZLEM YAP... MUTLAKA SANA İLHAM VERECEK BİR ŞEYLER GÖRECEKSİN-DİR.!.

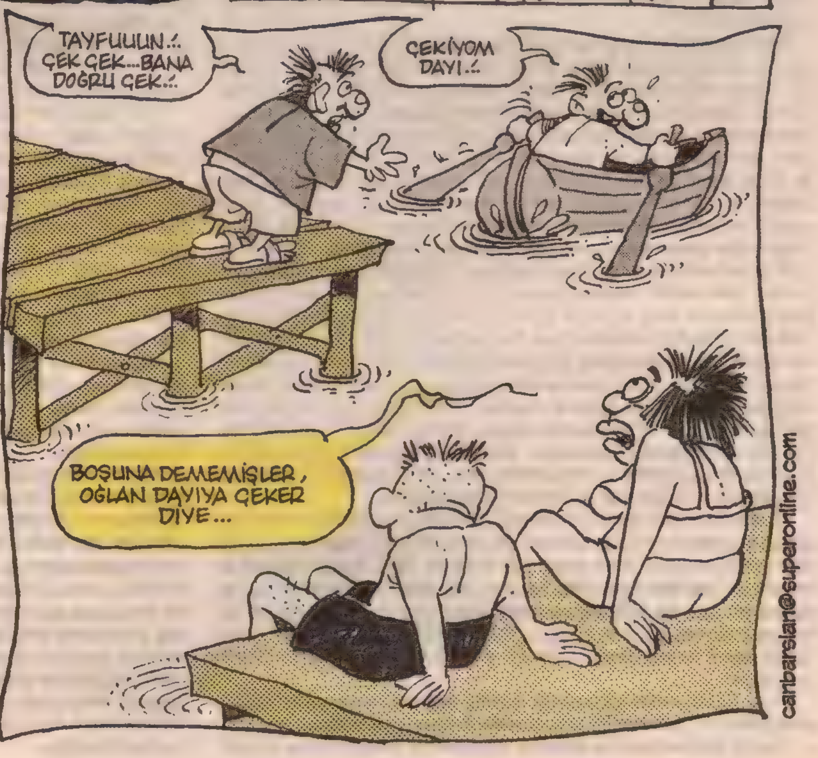
TAYFUUUN.!. ÇEK ÇEK... BANA DOĞRU ÇEK.!.
ÇEKİYOM DAYI.!.
BOŞUNA DEMEMİŞLER, OĞLAN DAYIYA ÇEKER DİYE...

canbarslan@superonline.com

canbarslan@superonline.com.

Aksamsetosi

Silifke'nin yoğurdu 80 tane okuru kimler doğurdu.. Kimler doğurduysa gurur duysun evlatlarından.. Aslanlar beee sizi doğuran ana balına mı yoğurdu hey hey.. Heeeeey hele de hey hey..

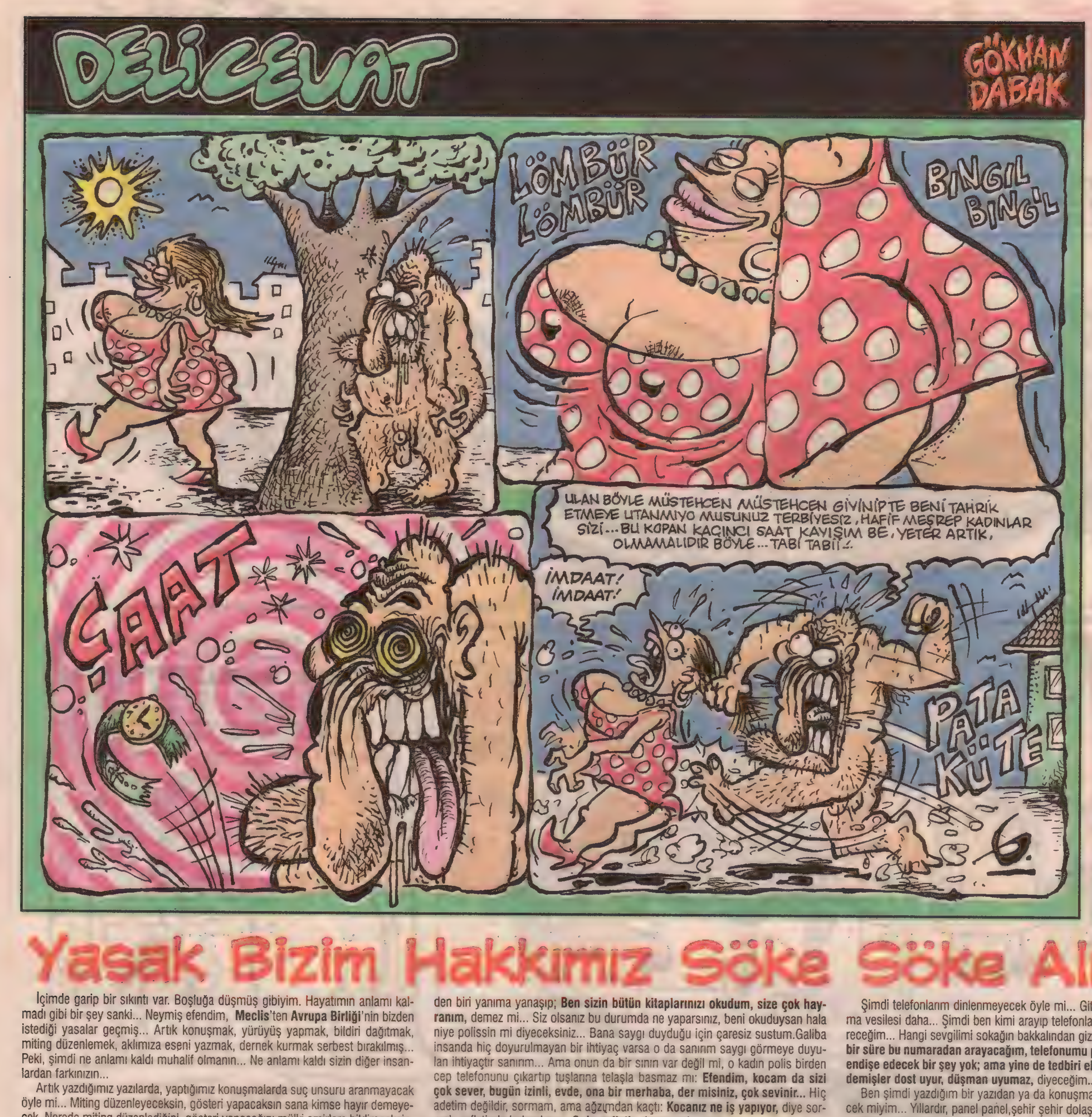
DELİCEVAT
GÖKHAN DABAK
LÖMBÜR LÖMBÜR
BINGIL BINGIL
ÇAAT
ULAN BÖYLE MÜSTEHCEN MÜSTEHCEN GİYİNİPTE BENİ TAHRİK ETMEYE UTANMIYO MUSUNUZ TERBİYESİZ, HAFİF MEŞREP KADINLAR SİZİ... BU KOPAN KAÇINCI SAAT KAYIŞIM BE, YETER ARTIK, OLMAMALIDIR BÖYLE... TABİ TABİ
İMDAAT! İMDAAT!
PATA KÜTE

Zorluk, bazen sadece zorluktur. Üz
den, doğal bişey gibi karşılanıyor. Bed
kıntı, rahatsızlık, huzursuzluk çekiliyor
atlatılmış oluyor.. Fakat kimi zaman, a
ne, bu kez müsade edilmez! Yeni zorl
ufak bir adım bile atmadan, zorluğun
duran, önünden hızlıca geçtiğimiz için
sefer birdenbire ilgimizi çeker! Bir sor
ların, anlamı ne?" -Evet, ben güçlü bi
ğun, sıkıntının üstesinden gelebilirim.
la karşı karşıya isem, farklı bir yönten
halletmeye çalışırım.. Ama gerçekten
ne?." Öyle tehlikeli bir sorudur ki, eğe
mazsa, garip bişey de yapılabilir: Bil
kaldırılarak, 'irade' denen gücün tüm k
serbesttir!

Neşeli, keyifli anlarda sorulduğun
aralayabilen soru, zorlukla beraber ge
cevap bulunması ihtiyacıyla baskı yap
rı'nda, aynı baskıdan söz ediyordu.
daha anlamlı diye düşündüm. Önce, b
kiyordu belki. Çünkü soru en belirgin
na sunabileceği şeyler karşılandığınd
Tolstoy, yaptığı işte en önemli eserleri
dınla evlenmiş, mutlu bi evliliği, çocuk
rularla daha öncesinde ilgilenmek, fe
öteye gidemiyor belki.. İtiraflar'da Tols
suna mükemmel bi cevap veremese,
nu farkedemesek de- ilgili başka konul
berinde ortaya çıkan genel duygu: 'an
dar etkili bir duygu ki, herşeye bulaşıy
rin anlamı kayboluyor. Ve elli yaşında
teorisini üreterek, o anda yapmakta
sanatını da küçümsemeye başlıyor. "B
lara bişey anlatıyım?." Evet, ürkütücü
anı söz konusudur! Arasıra kendisiyle
yazıyı bile yazamadan, terler basar, k

DELİCEV
GÖKHAN

Yasak Bizim Hakkımız Söke Söke Alırız!..

İçimde garip bir sıkıntı var. Boşluğa düşmüş gibiyim. Hayatımın anlamı kalmadı gibi bir şey sanki... Neymiş efendim, **Meclis**'ten **Avrupa Birliği**'nin bizden istediği yasalar geçmiş... Artık konuşmak, yürüyüş yapmak, bildiri dağıtmak, miting düzenlemek, aklımıza eseni yazmak, dernek kurmak serbest bırakılmış... Peki, şimdi ne anlamı kaldı muhalif olmanın... Ne anlamı kaldı sizin diğer insanlardan farkınızın...

Artık yazdığımız yazılarda, yaptığımız konuşmalarda suç unsuru aranmayacak öyle mi... Miting düzenleyeceksin, gösteri yapacaksın sana kimse hayır demeyecek. Nerede miting düzenlediğini, gösteri yapacağını mülki amirlere bildireceksin, o kadar... Sonra yürü yürüdüğün, bağır bağırabildiğin kadar... Olacak şey mi bu... Hatta güvenlik kuvvetleri hangi caddelerden, hangi meydanlardan geçmek istersiniz , diye bize soracak.Biz geçmek isteğimiz cadde ve sokakları söylediğimizde; **Bakın** diyecekler; **Tabii yürümek istediğiniz yerleri seçmek sizin en doğal hakkınız, ama bize sorarsanız o caddelerde ve meydanlarda pek insan yoktur, sesinizi yeteri kadar duyuramazsınız oralarda, dilerseniz biz sizi daha kalabalık yerlerden geçirelim, oralarda daha etkili olur yürüyüşünüz...** Bundan daha sıkıcı bir şey olabilir mi... Yok canım yaşamanın hiçbir anlamı kalmadı artık... Polis önde bizler arkada kalabalık caddelerden , meydanlardan geçiyoruz, dönüp bakan, bunlar ne diyor, ne istiyor diyen de kalmayacak Allah bilir... Çünkü aynı yerlerden sizden önce yüzlerce siyasi grup, dernek, sendika, çevre örgütü geçmiş olacak... Ha yürümüşsünüz, ha yürümemişsiniz ne fark edecek o zaman... O zaman nerede kaldı yürüyüşe katılmanın verdiği o gurur, macera hissi, meydan okuyuşun verdiği kendine hayranlık duygusu... Peki, böyle olduğunda nasıl anlaşılacak kimin ödlek, kimin kahraman olduğu... Her şey birbirine karışacak, yürüyüş bitip arkadaşlarınızın,yakınlarınızın yanına gelip kime hava atacaksınız ben bugün şu yürüyüşteydim, şu mitingdeydim, diye... Bunu anlattığınız insanlar belki o gün yedi sekiz yürüyüşe ve mitinge katılmış olacaklar...

Bir keresinde, daha bu yasalar çıkmadan bile önce sanatçı arkadaşlarla yaptığımız bir protesto yürüyüşü sırasında gözaltına alınmıştık.Polisin bizi gözaltına alma gerekçesi şuydu: **Hava bugün çok sıcak, siz bizler için çok değerli insanlarsınız, sağlığınız bozulabilir, aranızda çok genç olmayanlarınız var, bu yüzden göz göre sizi tehlikeye atamayız, daha uygun bir hava koşulunda yürümenize izin veririz.:.** Söylenecek söz mü bu şimdi... Ayrıca biz polisler için ne zaman değerli insanlar olduk... Onlar için değerliysek, bizim varlığımızın anlamı nerede kaldı...

Sonra da bizi klimalı otobüslerine bindirip **Numune Hastanesi**'ne götürüp tansiyonumuzu, şekerimizi ölçtürüp **Kadıköy Adliyesi**'ne getirdiler...

Savcıya ifade vermek için Adliyenin koridorlarında beklerken kadın polislerden biri yanıma yanaşıp; **Ben sizin bütün kitaplarınızı okudum, size çok hayranım**, demez mi... Siz olsanız bu durumda ne yaparsınız, beni okuduysan hala niye polissin mi diyeceksiniz... Bana saygı duyduğu için çaresiz sustum.Galiba insanda hiç doyurulmayan bir ihtiyaç varsa o da sanırım saygı görmeye duyulan ihtiyaçtır sanırım... Ama onun da bir sınırı var değil mi, o kadın polis birden cep telefonunu çıkartıp tuşlarına telaşla basmaz mı: **Efendim, kocam da sizi çok sever, bugün izinli, evde, ona bir merhaba, der misiniz, çok sevinir...** Hiç adetim değildir, sormam, ama ağzımdan kaçtı: **Kocanız ne iş yapıyor,** diye sormak gafletinde bulundum... **O da polistir,** demez mi...

Peki, ifademi alan savcıya ne diyeceksiniz... Zaten ben yanına girmeden önce benim adıma o yazmış bir şeyler. Yok, neymiş efendim, yürüyüş yapmak en temel özgürlüklerden biriymiş de, bireyler haklarını ve taleplerini bu yolla duyururlarmış da, bireylerin hak ve hürriyetleri anayasada güvence altına alınmış da filan ve feşmekan... Ne oldu şimdi benim bu yürüyüşe katılacağım, diye geceler boyu kurduğum o kahramanlık ve cesaret düşlerine... İnanın, içim içime sığmamıştı kaç gündür... Bu yürüyüşün er geç Tarih sayfalarına geçeceğine inancım tamdı... Ve ben de orada gerçek yerimi alacaktım... Gözü kara, başı dik bir ifade verme hakkımız bile yok... Sonra savcı ne dese beğenirsiniz: **İnanın savcı olmasam, üzerimde şu üniforma olmasa ben de sizlerle yürürdüm, sizinle iftihar ediyorum... Aşk olsun...**

Neye aşk olsun savcı bey, neye; sizin gibiler içimizdeki devrimci aşkı öldürüyorsunuz, ama farkında değilsiniz, sizin yüzünüzden neye karşı olduğumuzu bile unuttuk, demek geldi içimden, ama kapı açılıp hademe sütlü neskafelerimizi getirince bunu söylemek bile içimde yarım kaldı... Ah savcı bey, ah, her şey içimizde ukde kaldı...

Telefonun emniyetçe dinlediğini öğrendiğimde içimin nasıl gururla kabardığını hiç unutmam.Önemsendiğimi,birilerinin beni ciddiye aldığını fark etmek eşsiz bir duyguydu.Demiştim ya insanın en doyurulmayan ihtiyacı saygı görme ihtiyacıdır, diye, işte telefonumun dinlenmesi de bir anlamda bana saygı duyulduğunun bir göstergesiydi.Bu müjdeyi özellikle telefonları dinlenmeyen arkadaşlarıma vermiştim hemen.Onların beni kıskanıp önemsemesini istemiştim belli ki... Ama kız arkadaşıma başka türlü davrandım.Sokağın bakkalından arayarak söyledim ona telefonumun dinlendiğini... Onun beni daha başka bir şekilde önemseyip hayranlık duymasını istemiştim demek ki... Sonra onun üzerinde yeterince hayranlık duygusu uyandırdığımı emin olmuşum ki daha sonra onu bakkaldan değil dinlenen telefonumdan aramaya devam etmiştim.Kafası çok karışmıştı, ama belli etmemişti . Beni sonra bıraktı, bu sebepten mi, başka şeyden mi bugün bile anlamış değilim...

Şimdi telefonlarım dinlenmeyecek öyle mi... Gitti bir önemsenme, saygı duyma vesilesi daha... Şimdi ben kimi arayıp telefonlarım dinleniyor, diye müjde vereceğim... Hangi sevgilimi sokağın bakkalından gizli gizli ve fısıltılı bir sesle: **Seni bir süre bu numaradan arayacağım, telefonumu polis dinleniyor; merak etme, endişe edecek bir şey yok; ama yine de tedbiri elden bırakmamak gerek, hem demişler dost uyur, düşman uyumaz,** diyeceğim... Hey gidi günler hey...

Ben şimdi yazdığım bir yazıdan ya da konuşmamdan ötürü hapse giremeyecek miyim... Yıllardır, panel panel,şehir şehir dolaşmak yüzünden bir türlü bitiremediğim romanımı yazarlara ve aydınlara tahsis edilen **Saray Cezaevi**'nde bitirmeyi düşünüyordum oysa..Hem dostlarımın, arkadaşlarımın arasında kim beni gerçekten seviyor, kim sevmiyor, testini oraya düştükten sonra yapacaktım.Bu şansım da kalmadı demek artık...

Çantamda yasak kitaplarla yürümenin, bir şehirden başka bir şehre gitmenin, polis kontrollerinden geçmenin hazzını ise hiçbir şeye değişmezdim... İçimdeki yaşama sevinci azalınca çantama yasak kitaplar, gizli örgütlerin bildirilerini broşürlerini doldurup şehirler arası yolculuğa çıkmak en büyük keyiflerimden biriydi benim için... Geçen sabah kötü uyandım.İçim sıkılıyordu. Kendimi değersiz ve anlamsız buluyordum. Baktım olacak gibi değil, çantama eskiden olduğu gibi birkaç yasak kitap,birkaç gizli örgüt bildirisi koyup yola çıktım.Tam **Esenler Otogarı**'na yaklaşmıştım ki yanımda bir polis otosu durdu.O an içim heyecanla ve gururla kabardı. Sonunda fark ettiler işte ,dedim.Dönüp arabanın penceresinden bana bir şeyler söyleyen polise neredeyse meydan okuyarak ve gözü pek bir kararlılıkla baktım. Ama polisin bana söylediklerini duyunca günlerdir hazırlığını yaptığım o bakış birden anlamsız bir boşluğun içine düşüverdi.Polis ayakkabımın bağlarından birinin çözüldüğünü, takılıp düşersem canımın acıyacağını söylüyordu...

Şimdi yaşamak mı bu... Onca yasak kitabı ve bildiriyi boşuna mı taşımış oldum ben... İçimde yaşama sevinci uyandırabilmek için polis arabasının peşinden koşup: **Bakın memur bey, fark etmediniz, ama ben yanımda yasak kitaplar, gizli örgüt bildirileri taşıyorum, bunun için bir şey yapmayacak mısınız mı** , diyeyim... Peki o zaman aynı polis; **Beyefendi artık yasak kitap diye bir şey yok, istediğiniz kitabı serbestçe okuyabilirsiniz,** derse ben ne yaparım... İnsanın bazen sokağa çıkıp; **Yasaklar bizim hakkımız söke söke alırız,** diye yürüyesi geliyor...

Artık son umudum, kitapların serbestçe okunulduğu, yasaklanmadığını bilmeyen polislerin bir yerlerde hala görevleri başında oluşunda... İçimdeki kaybolan yaşama sevincini, önemsenme ihtiyacımı sadece onlar diriltebilir artık...

Düşünün, örgütteki arkadaşlarınızla birlikte bir evin bodrum katında fotokopi

makine
ve o g
sizi ha
kaptırn
saklam
genç p
bilmez
di... G
şey ol
sebebi
cak in
uyuyup
İyi gec
Siz
yemez
de size
Ya c
me du
ni binl
lı kahr
ni hay
ve teh
Ner
lamlar
lamaya
gerçek
tık veri
bakaca
raşın b
sıl bir c
Peki
ni nere
ler... O
mı bizi.
menin
tanımı
nı yakı
ki o pa
beni ta
lamam
Şim
sahney

fazla düşünülme-
e, gereken tüm sı-
dönem de böylece
ilde geçip gitmesi-
nak için, henüz en
, her zaman orada
rkedilen birşey, bu
dedir: "Bütün bun-
m, her türlü zorlu-
armaşık bir sorun-
ır, bu meseleyi de
yretlerimin anlamı
i bi anlam buluna-
nündeki tek engel
açılır. Artık, herşey

lginç bikaç kapıyı
le ise, mutlaka bir
ev Tolstoy, 'İtirafla-
onun soruş biçimi
leri yaşamak gere-
bir yaşamın insa-
a çıkıyor. Örneğin
nlamış, sevdiği ka-
nuş o dönem.. So-
ir uğraş olmaktan
nlamı nedir" soru-
e çözüm bulduğu-
değiniyordu. Bera-
k' hissiydi!. O ka-
ların, düşüncele-
r, bu anlamsızlığın
şeyleri, edebiyatı,
biliyorum ki, insan-
leyiş ve duraklama
irim . Bir sütunluk
sıkıntıdan ne halt

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

ediceğimi bilemediğim anlar olur. Yaşamımdaki güçsüzlükleri, yetersizliklerimi aklımdan geçirir, tek bir kelime dahi etmeye hakkım olmadığını düşünürüm. -bu kaygılar, estetik değeri arttırmada ön plana çıkamadan, yanlızca kişisel sorunlar olarak da beliriyor- Ama bazen, yapılan işe de bulaşır: Benim dememle olmıycak diye, 'iyi günner' dilemeyi bırakmıştım. Hem yalnızca, neşeli bir veda biçimiydi. İyi veya kötü günlerin kendisinden bahsetmek, daha mantıklı görünüyordu. Bu bakış açıma güvenirken, mizah duygumu yitirmekten de çekindim o an.. Ayrıca, neden bahsediliyorsa, o konuda en önemli ve doğru şeyleri söylemek gerekiyordu sanki. Yüzeysel, üstünkörü geçersen, hiçbir değeri olmayacaktı. "Hayatın anlamı ne" sorusu da yüzeyselliği sevmiyor; aklın sunduğu mekanik tavsiyeleri reddediyor. Yaşamayı sürdürmek, mücadele etmek içinse, iyi kötü bir cevap bulunması şart.. 'Savaş ve barış'ın yazarı, (aslında 'Tolstoy' pek sevmem, o kitabı da okumadım) Öyle bi yazarın -gerçeklik takıntısıyla- böyle bi tuhaflık yapacağı da belliydi: Alıp başını çekip gitmeden önce, sığındığı tek şeyden, 'İnanç'tan söz eder. Yaşadıklarının bir anlamı olduğuna, bütün sıkıntıların, üzüntülerin gerekli ve sebepli olduğuna inanma ihtiyacı. Fakat öyle güçlü bir inanç olmalıdır ki, zorluk ve acılar altında bulunan insan, zorluğun kendisini cezalandırma hatasına düşüp, iradesini bu maksatla serbest bırakmasın, yaşamını eski gücüyle sürdürebilsin...

"Kafana takma!" denilir ya; 'hadi lan' dersiniz içinizden, 'sen benim ne yaşadımı biliyon mu'. Belki biraz daha uzun bi cümle kurup, açılımını yapmak lâzımdır: Kafaya takmak, takılıp kalmak; aklın doğal işleyiş mekanizmasıdır.. Bir an bile dürtmeye gelmez, sorulduğu anda hemen bi cevap aramaya başlar. İşe yaramaz bir yığın şeyi, getirip getirip, tekrar önümüze yığar. Halbu ki, "bunların anlamı ne" sorusunun niyeti, uygun bir cevap bulmaktan çok, çoğu zaman bir haykırış ihtiyacıdır. Bir acı karşısındaki hayvan, sadece çığlık atmasına rağmen, aklı başında olan bir insan benzer sıkıntılar yaşayıp çaresiz kaldığında, -filmlerde bazen dalgaya da aldıkları şekilde- 'neden! 'niyee! diye sorar hemen.. Gariban akıl, önce biraz etrafta dolanıp yanıt arar, sonra da 'ne biliyim lan' diyip kestirip attığında, onun yerini tutacak yeni bir güç beklenir. Yaşam, farklı sorunlarla, küçük kaçışlar, ufak deliliklerle tek başına da ilerliyor gibi görünse de; aklın yetersiz kaldığı, hatta çekip kalkmaya gittiği anlarda, inanmaktan başka bir çare sağlıklı görünmüyor. 'Yüzbin defa sıkıntı çek, ama sonunda bir gün mutlu ol' şeklindeki acayip olasılıkla bile, akıldan daha akıllıca davranıyor sanki. Bir kartpostalda, hayali bi resimde beliren düş gibi... İnancın gücü, aklın ona müdâhale edememesiyle belirlenmekte. Çünkü şu sorulabilir: "Ya yoksa öyle bişey, kanıtla bakiyim.." Aklın kafayı taktığı tek şey, varlıkla yokluk, kanıtlamak filandır, başka bi halt bilmez. Onu iknâ etmekte zorlanılır. Öyleyse inancın, İtiraflarda' da söylendiği gibi: hem akıllıca olması, -aklı memnun etmesi- hem de akıl dışı, yani akıldan üstün olması gerekir. Böyle bir tuhaflığın oluşması, -bekleyerek görmek sıkıcı gelirse- aynı gariplikteki başka bir yolu açmakla sağlanıyor. Orası da, boşluk anıdır! Herşey bulunur içinde; karanlıktır, aydınlıktır! Orada, her şey inanç olabilir zaten!. İlk akla gelen düşünce bile değerlidir.. Romanda, 'Anna Karenina'yı trenin altına sürükleyen şey de bu olmalıydı: İrade'nin sınırsız gücü.. Onunla her istediğimizi yapar, her istediğimizi de yapamayız! Üzücü ve tuhaf görünen, boşluğa kolayca açılabilme fırsatı verilmiş, ama boşluk denen şeyin ne olduğunu bilme şansından yoksun bırakılmış olmamızdır.

Akıl, bütün teknik yöntemlerine rağmen, tek başına irade'nin serbestliğiyle başedemeyince, yanına inancı çağırmakta nazlanmaz. Ama pis bi gururu da vardır. Sadece, 'yapabilirsin, edebilirsin' diye güç vermesini, öteki teknik şeylere karışmasını istemez.. Yine de, aklımızı bu çocuksuluğundan dolayı küçümsememek gerekiyor. "Anlamı ne?" veya benzeri başka sorularla, İrade'yi oyalamakta, inancın bu arada içeriye yerleşmesine fırsat tanımaktadır..

SICAKTAN ERİME! AFACAN UZAY DERGİSİ! GAZOZDUR! İLAÇTIR!
ÖTE NÜKLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
ÇEKİL! ÇEKİLİN BACIMIN CENAHINDAN!.. ZATEN YÜZME BİLMİYOR, Bİ DE SİZLE UĞRAŞMIYIM!..

DAĞITIMDA UFAK TEFEK AKSAKLIK

L-Manyak, Deli Cevat, Atom'un dağıtımından kaynaklanan terslikler nedeniyle bazı noktalarda bulunmadığı haberlerini alıyoruz. İDO Bandırma ve Yalova Feribotları'nda birkaç gün üst üste yayınlarımızın bulunmaması da bu terslikler arasındadır. Yayınlarımızın bayiinize ulaşmaması, geç gelmesi gibi aksaklıklarla karşılaşırsanız 0212 251 57 54 nolu telefonumuzdan, aynı nolu faxımızdan ya da internet adresimizden bizi haberdar ederseniz hem büyük sevaba girersiniz hem de bu aksaklığı hemen düzeltiriz, kavuşmamız, buluşmamız gerçekleşir.

bildiri basıyorsunuz. İçinizde garip bir serüven tadı. Bir gün gelecek
i kuşakların göze aldığınız bunca çileyi ve özveriyi anlayacaklar ve
la anacağını düşünerek kendinizi tam yaptığınız bu kutsal göreve
kapının zili çalıyor, bildirileri ve fotokopi makinelerini arkadaşlarınız
alışırken kapıyı açıyorsunuz, size güler yüzle ve anlayışla bakan iki
örüyorsunuz ve size aynen şöyle söylüyorlar: **İşgüzar ve kendini**
omşunuz sizin günlerdir burada bildiri basıp çoğalttığınızı söyle-
iz kendisine insanları ihbar etmenin hoş olmayan,yakışıksız bir
u söyledik.Sakın bizi yanlış anlamayın, buraya gelmemizin asıl
up uykusuz kalmamanız için... Sizler okumuş, ülkeye yararlı ola-
rsınız, uykusuz kalmanızı istemeyiz, isterseniz biraz ara verip,
enin istedik, sonra devam edersiniz... Sizler bizlere lazımsınız...

ız o fotokopi makinesini kırıp parçalamaz, bastığınız bildirileri
iz... Söyleyin ne yaparsınız... Günlerdir bildiri basmaktan değil
an özgürlüklerden bitkin düştüğünüzü hissetmez misiniz...
edilmenin zevki..O nasıl güzel, nasıl heyecan dolu bir önemsen-
dur.İçimdeki o paslı yalnızlık duygusunu bir anda yok eder... Be-
llık mücadele tarihinin içine alıp hep hayranlıkla andığım o ışık-
lar galerisinin içine sokar... O galerinin içinden milyonlar göz be-
a izleyip cesaretimi selamlayıp duru... Bilirim ki onca zorluğun
ortasında bile asla yalnız değilimdir..
tsem arkamdan gelen iki sivil... Her davranışımdan olmadık gizli an-
maya çalışıyorlar... Ama ben içten içe biliyorumdur ki ne kadar an-
salar da, peşimden gelseler de sırlarıma vakıf olamayacak, beni
özemeyecekler... Ve adeta yalvaran, merhamet dileyen gözlerle, ar-
sırlarınızı, belli edin kendinizi, yoksa amirlerimize rezil olacağız diye
ana... Ama nafile, kolay değil beni çözmek,. sırlarıma ulaşmak. Uğ-
daha... Ser verip sır vermem, diyeceğim bende içimden... Bu na-
uygusudur, hisseden bilir ancak...
di nerede kaldı takip edilmenin verdiği o kahramanlık duygusu... Ha-
reye gitsem peşimden gelen ve yalvaran gözlerle bakan sivil polis-
gözünde hiç mi değeri yok artık... Biraz olsun tehlikeli görmüyorlar
ip edildiğim günlerde yanıma gelip konuşmak isteyen ve takip edil-
ndan yoksun kalmış kimi arkadaşlarımın gözlerine bakmadan: **Beni**
n tamam mı; takip ediliyorum, ben seni bir şekilde ararım, başı-
stemem, demenin o gizli gururu nerede kaldı... Peki,şimdi içimde-
nızlık duygusunu kim yok edecek... Nasıl da özlüyorum bir zaman
en o sivil polisleri... Benim için ne kadar değerli olduklarını hiç an-
neğerse...
mokratikleştik ya, herkeste bir şöhret merakı aldı yürüdü... Herkes
mak, kiminle konuşsam ünlü bir yazar ya da sinemacı olmak istiyor... Kimse kimseyi dinlemiyor. Herkes kendisinin dinlenmesini, önemsenmesini istiyor... Neredeyse vahşi bir narsisizm çağı yaşanıyor... Başarılı olan birini hemen gerisindekiler anında onu yok edip yerine geçmek istiyorlar...

Geçen gün bir panele davet ettiler beni.Konusu: **İnsan Hakları** ve **Demokrasi**'ydi... Panelin konuşmacılarını saydım tam sekiz kişiydi. Bizi dinlemeye gelenler ise yedi kişi... Konuşmacılar gerçekten konularında hayli yetkin ve başarılı insanlardı. İyi hazırlanıp gelmişlerdi panele... Ama bizi dinleyen insanlara arada bir baktığımda, hiç oralı bile olmuyorlardı. Gözlerinde, tavırlarında,şimdi siz ne konuşuyorsunuz ki, ah biz orada olacaktık ki, görecektiniz bizi, diyen ifadeler okuyordum... Sorular bölümüne geçildi sonra.Bizi hiç önemsememiş olacaklar ki, soru sormak lütfunda bile bulunmuyorlardı.Israrla ve sabırla soru sormalarını bekledik, tam umudu kesip kalkacaktık ki, bir parmak kalktı.Genç bir kadın bana bir soru sormak istediğini söyledi. Onca panelist arasından beni değerli gördüğü için derin bir minnetle baktım genç kadına.Duyduğum gururdan gözlerim dolu dolu: **Buyurun hanımefendi sorun sorunuzu,** dedim...

Aynen şunu sordu: **Sizin Günaydın Gazetesi'ndeki yazılarınızı hiç beğenmiyorum. Neden orada yazmaya devam ediyorsunuz?**

Salonda büyük ve acı bir sessizlik oldu.Bütün gözler benim üzerimdeydi.O kadar değerli panelist arasından beni seçen bu insanı kırmayı aklımın ucundan bile geçirmedim.Onu kıracağıma kendim kırardım daha iyiydi... Son derece nazik bir üslupla ve biraz da mahcup: **Haklısınız bende Günaydın Gazetesi'ndeki yazılarımı hiç beğenmiyorum. Orada yazmayacağım artık, sorunuz için çok teşekkür** dedim... Oysa bırakın orada yazmayı, o gazetenin nerede olduğunu bile bilmiyordum...

Panel bittikten sonra konuşmacı arkadaşlarla bir meyhaneye gidip sabaha kadar içip ağladık... İçlerinden bazıları artık bu işleri bırakacaklarını ve daha sade bir hayat süreceklerini söyledi. Bir yazar ayağa kalkıp; **Sizi anlayacak ve dinleyecek birileri yoksa ifade özgürlüğünün ne anlamı var ki,** diyerek, artık kitap yazmaktan ve panellerde konuşmak vazgeçtiğini, artık bahçıvanlık yapacağını, çünkü hayatın gerçek büyüsünün ve anlamının bahçıvanlıkta olduğunu söyledi. Bir başkasıysa öğretim üyeliğinden istifa edip **Tekel ve Sayısal Loto** bayiliği açacağını ve böylelikle kimsenin onu bir daha hiçbir panele çağırmak durumunda kalmayacağını gözyaşları içinde açıkladı... Bunun üzerine o gün yaşadığı düş kırıklığını hala üstesinden atamayan bir sosyolog çok içmiş olmalı ki birden ayağa kalkıp; **Kahrolsun Avrupa Birliği**, diye bağırdıktan sonra masaya yığılıp kaldı... Oysa panelde **Avrupa Birliği**'ni en çok o savunmuştu!..

Çeşme. 17 Ağustos Cumartesi günü saat 19:00 - 21:00 arası **Çeşme Kültür ve Sanat Festivali'ndeyim.** Süleyman Karaaslan Meydanı.

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

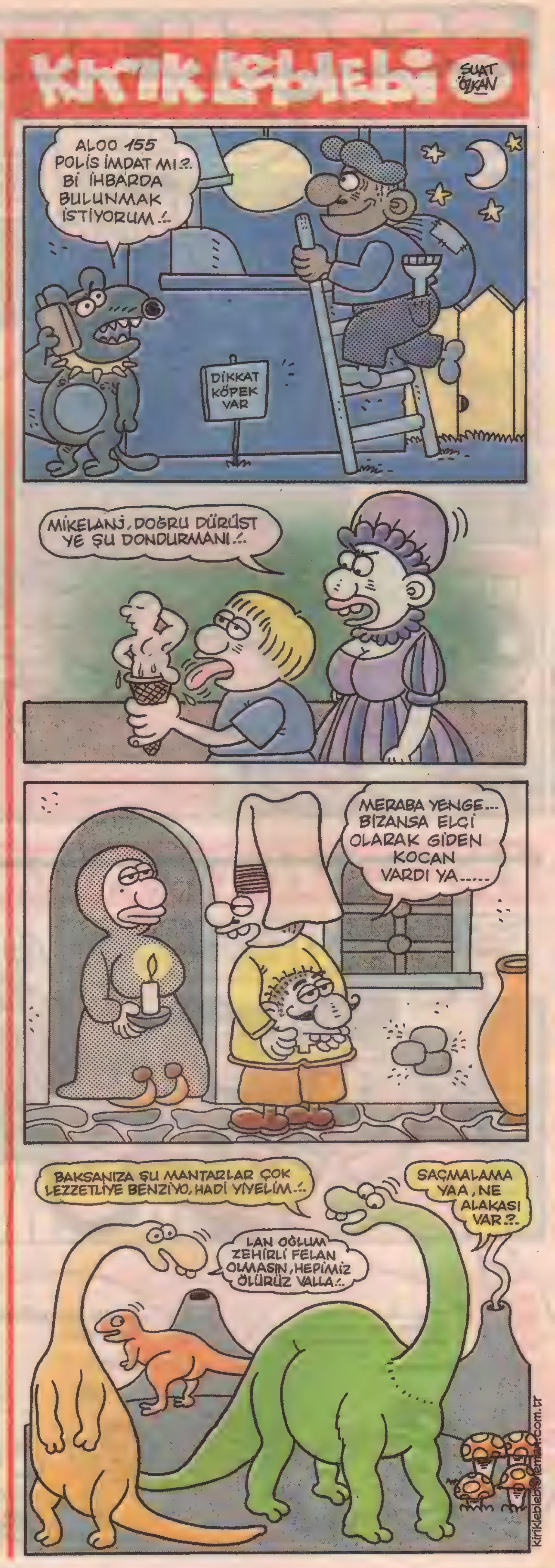
Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
ALOO 155 POLİS İMDAT MI?.. Bİ İHBARDA BULUNMAK İSTİYORUM.!..
DİKKAT KÖPEK VAR
MİKELANJ, DOĞRU DÜRÜST YE ŞU DONDURMANI.!..
MERABA YENGE... BİZANSA ELÇİ OLARAK GİDEN KOCAN VARDI YA.....
BAKSANIZA ŞU MANTARLAR ÇOK LEZZETLİYE BENZİYO, HADİ YİYELİM.!..
SAÇMALAMA YAA, NE ALAKASI VAR?..
LAN OĞLUM ZEHİRLİ FELAN OLMASIN, HEPİMİZ ÖLÜRÜZ VALLA.!..
kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

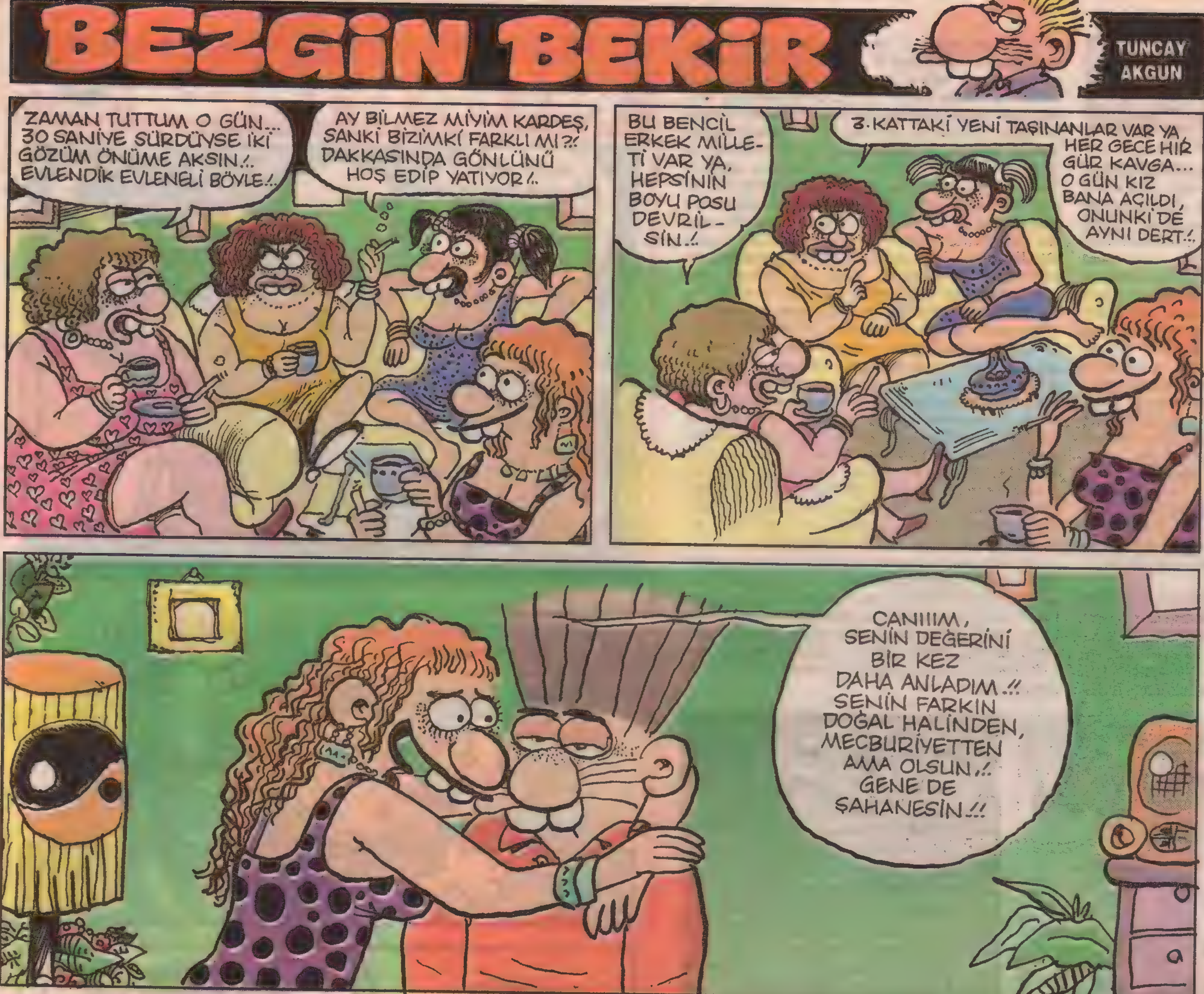
ZAMAN TUTTUM O GÜN... 30 SANİYE SÜRDÜYSE İKİ GÖZÜM ÖNÜME AKSIN!.. EVLENDİK EVLENELİ BÖYLE!..
AY BİLMEZ MİYİM KARDEŞ, SANKİ BİZİMKİ FARKLI MI?! DAKKASINDA GÖNLÜNÜ HOŞ EDİP YATIYOR!..
BU BENCİL ERKEK MİLLETİ VAR YA, HEPSİNİN BOYU POSU DEVRİLSİN..!
3. KATTAKİ YENİ TAŞINANLAR VAR YA HER GECE HIR GÜR KAVGA... O GÜN KIZ BANA AÇILDI, ONUNKİ DE AYNI DERT!..
CANIIIM, SENİN DEĞERİNİ BİR KEZ DAHA ANLADIM..!! SENİN FARKIN DOĞAL HALİNDEN, MECBURİYETTEN AMA OLSUN!.. GENE DE ŞAHANESİN..!!

bezginbekir@leman.com.tr

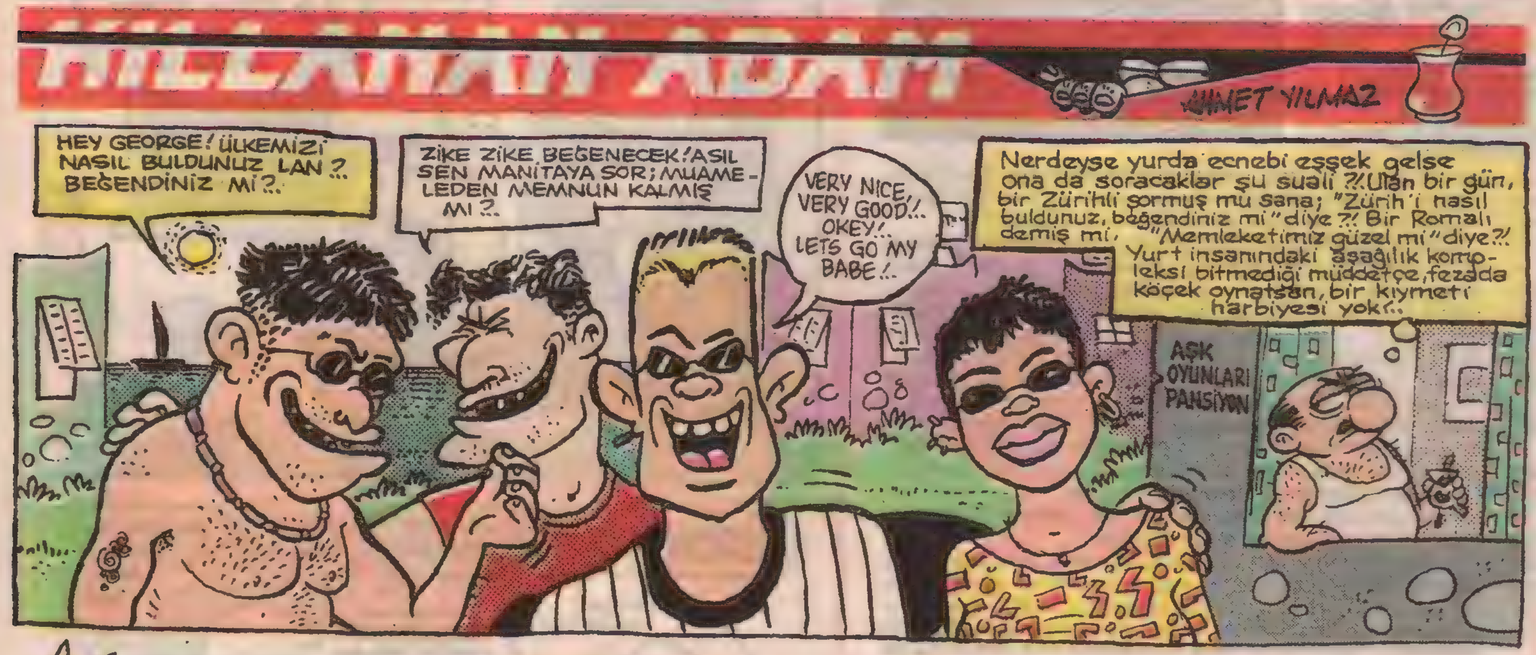
AHMET YILMAZ
HEY GEORGE! ÜLKEMİZİ NASIL BULDUNUZ LAN?. BEĞENDİNİZ Mİ?..
ZİKE ZİKE BEĞENECEK! ASIL SEN MANİTAYA SOR; MUAMELEDEN MEMNUN KALMIŞ MI?.
VERY NICE, VERY GOOD!.. OKEY!.. LETS GO MY BABE!..
Nerdeyse yurda ecnebi eşşek gelse ona da soracaklar şu suali ?!.Ulan bir gün, bir Zürihli sormuş mu sana; "Zürih'i nasıl buldunuz, beğendiniz mi" diye ?! Bir Romalı demiş mi, "Memleketimiz güzel mi" diye?! Yurt insanındaki aşağılık kompleksi bitmediği müddetçe, fezada köçek oynatsan, bir kıymeti harbiyesi yok!..
AŞK OYUNLARI PANSİYON

DUMUR DİYALOGLAR

Şehirlerarası yollarda sebze, meyve, karpuz,domates falan satarlar ya hani. Çanakkale, Eceabat yakınlarında böyle bir tezgahta durdum. Güzel, ucuz, arkadaki alabildiğine uzanmış tarlalardan yeni toplanmış, mis gibi kokan domatesler, patlıcanlar vardı.

Nerden aklıma estiyse adama şakayla tezgahtaki sebzeleri göstererek "Hormonlu, radyasyonlu domates var mı?... Onlara alıştık, biz bu bahçe domateslerini yiyemeyiz artık" diye sordum.

Ben **"yok kardeşim, biz de olmaz öyle şey, ne hormonu, hepsi bahçe domatesi, doğal gübreli..."** gibi sözler beklerken, adamın **"ben radyasyön neyin bilmiyon kardeşim, aha bahçe aha tarla, sen neli istiyosan, nası istiyosan bildiğin gibi topla"** sözleri karşısında aşırı sıcağında etkisiyle olmadık bir yol üstü dumuruna uğradım.

Hani şu kampanya tabiriyle, promosyonla verilen çamaşır makineleri var ya, yazlıkta en ucuzundan bir tane alalım dedik. Aynı makineden o kadar çok satılmış ki, depoda mal kalmamış, bize de dükkandaki en son kalanı yollamışlar. Dolayısıyla koruma straforları olmadan, ambalajsız bir halde getirdiler. Ben de bunu görünce itiraz ettim, **"Bu ne ya?"** dedim, **"Nerde bunun koruma ambalajı?... Böyle olmaz ki ama... Ben nerden bileyim bunun kullanılmadığını..."** falan şeklinde feveran ederken, makineyi tek başına sırtlayıp taşıyan nakliyecilerden birinin şu sözleriyle bütün sinirim kahkahaya doğru aktı gitti. **"Abi ben istemez miyim ambalajlısını, taşıması daha kolay, ambalaj bantlarından tutup kolayca taşıyoruz".** Böylece herkesin kendi derdinde olmasının dumursal komik bir açılımını bambaşka bir şekliyle görmüş olduk.

SEN BEN

Bir gün Beyoğlu'nda sinemaların civarında ara sokaklardan birinde bir film afişi gördüm. İsmi **"Senli Benli".** İlgimi çekti, orjinal adı neydi kimbilir diye düşünürken oynayanlara bir göz atayım dedim. Bir de baktım ki başrolde **"Sean Penn".** Hah tamam, şimdi herşey yerli yerine oturdu dedim. Herhalde Sean Penn'in adının yazıldığı gibi okunuşundan çağrışımla yola çıkıp **"Sen Pen", "Sen ve Ben"** gibi bir yol izledikten sonra **"Senli Benli"** isminde karar kılmışlar olsa gerekti. Filmin orjinal adını bilemem ama bu bulunan isim epeyce orjinal olmuş...

Güneri İçoğlu

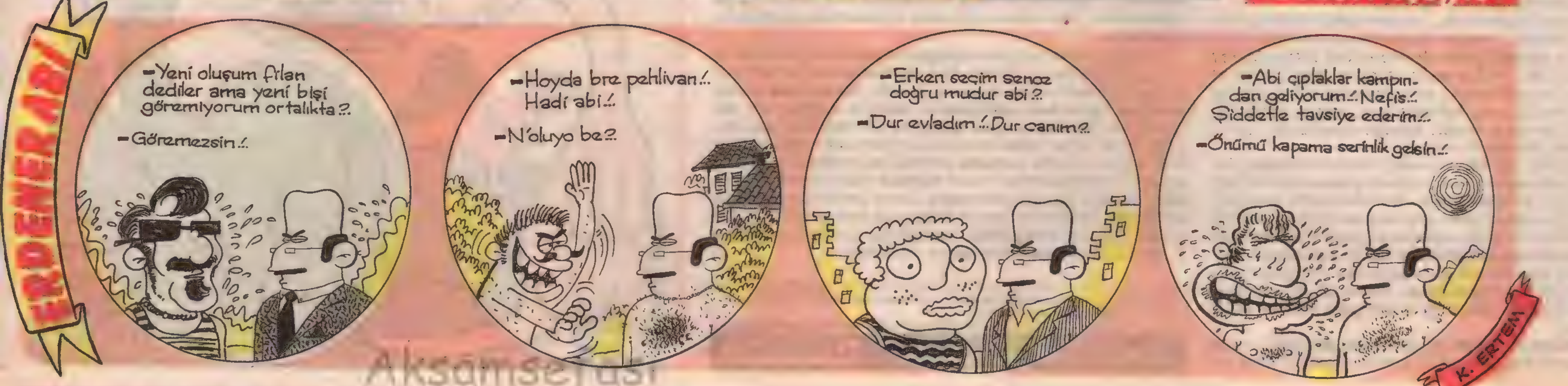
ERDENER ABİ
-Yeni oluşum fılan dediler ama yeni bişi göremiyorum ortalıkta?.
-Göremezsin!.
-Hoyda bre pehlivan!.. Hadi abi!..
-N'oluyo be?.
-Erken seçim senoe doğru mudur abi?.
-Dur evladım!..Dur canım?.
-Abi çıplaklar kampından geliyorum!.. Nefis!.. Şiddetle tavsiye ederim!..
-Önümü kapama serinlik gelsin!.
K. ERTEM

Mardin 50 küsür dergi. Mardin kanı şad akmıyor kardeşler. Mardin, koca Mardin, LeMan okuru 50 kişi

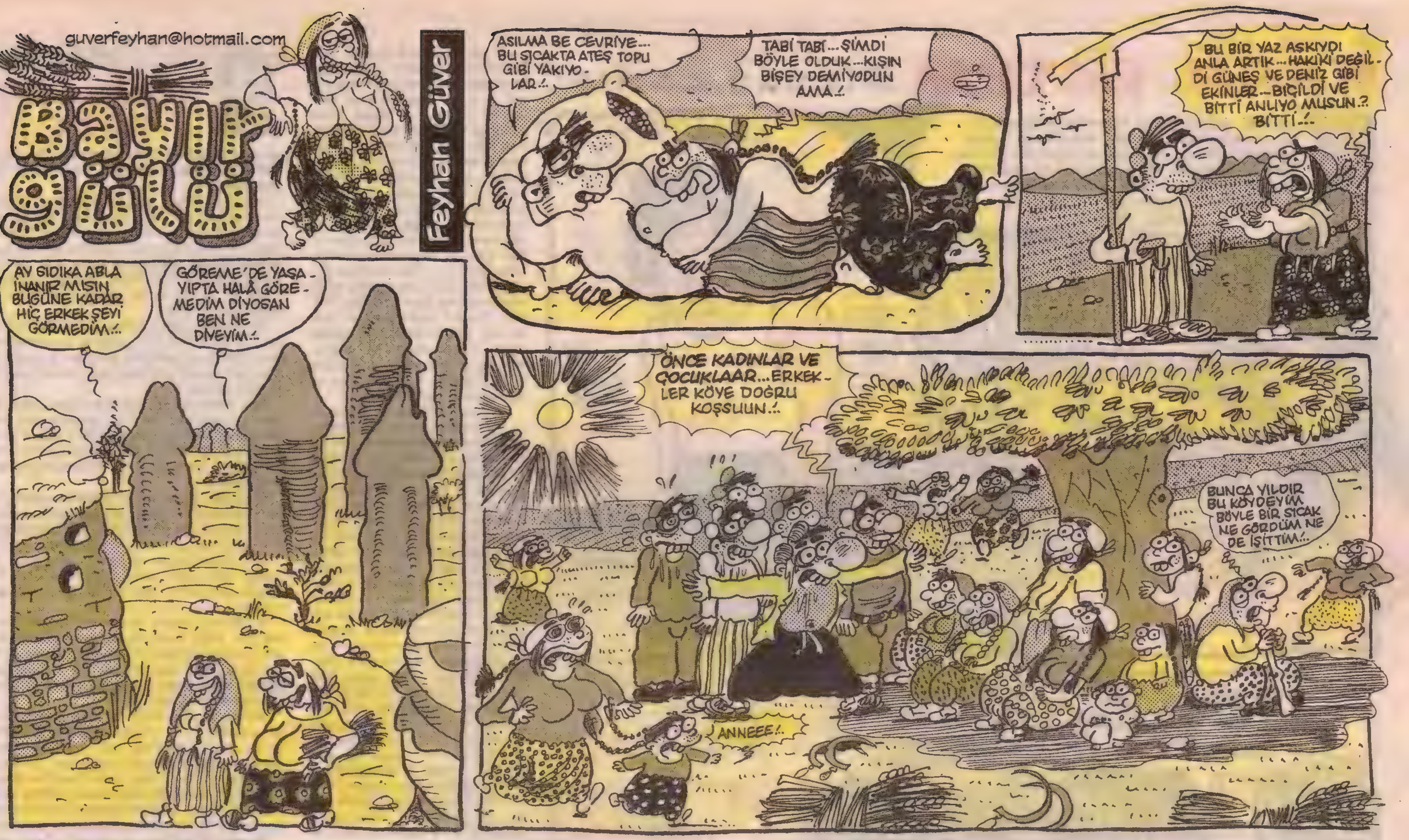
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
ASILMA BE CEVRİYE... BU SICAKTA ATEŞ TOPU GİBİ YAKIYOLAR.!.
TABİ TABİ... ŞİMDİ BÖYLE OLDUK... KIŞIN BİŞEY DEMİYODUN AMA.!.
BU BİR YAZ AŞKIYDI ANLA ARTIK... HAKİKİ DEĞİLDİ GÜNEŞ VE DENİZ GİBİ EKİNLER... BİÇİLDİ VE BİTTİ ANLIYO MUSUN.?. BİTTİ.!.
AY SIDIKA ABLA İNANIR MISIN BUGÜNE KADAR HİÇ ERKEK ŞEYİ GÖRMEDİM.!.
GÖREME'DE YAŞAYIPTA HALÂ GÖREMEDİM DİYOSAN BEN NE DİYEYİM.!.
ÖNCE KADINLAR VE ÇOCUKLAAR... ERKEKLER KÖYE DOĞRU KOŞSUUN.!.
BUNCA YILDIR BU KÖYDEYİM BÖYLE BİR SICAK NE GÖRDÜM NE DE İŞİTTİM.!.
ANNEEE.!.

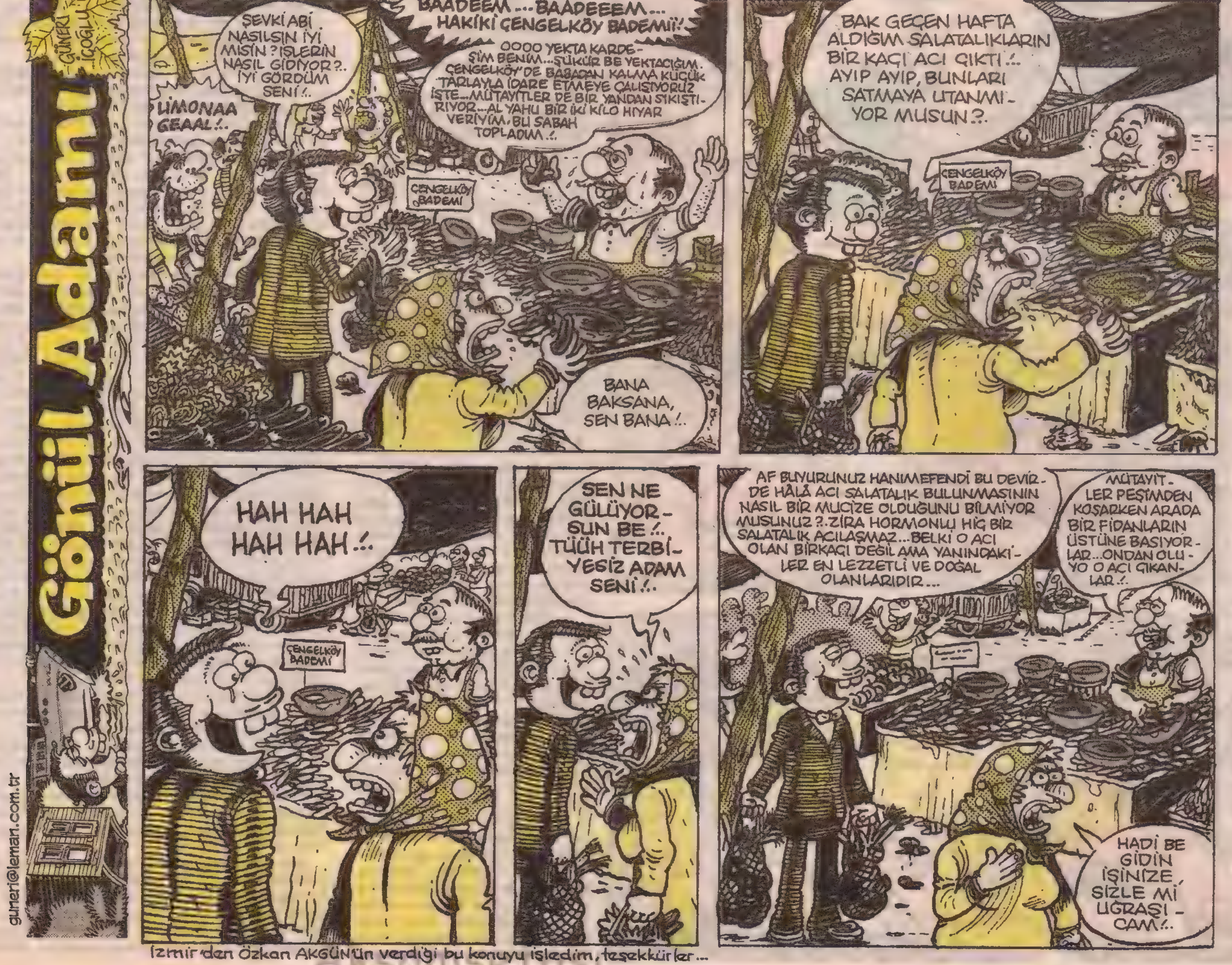
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
SEMT PAZARINDAYIZ...
ŞEVKİ ABİ NASILSIN İYİ MİSİN ? İŞLERİN NASIL GİDİYOR ?.. İYİ GÖRDÜM SENİ.!..
LİMONAA GEAAL.!..
BAADEEM ... BAADEEEM ... HAKİKİ ÇENGELKÖY BADEMİİ.!.
OOOO YEKTA KARDEŞİM BENİM... ŞÜKÜR BE YEKTACIĞIM. ÇENGELKÖY'DE BABADAN KALMA KÜÇÜK TARLAYLA İDARE ETMEYE ÇALIŞIYORUZ İŞTE... MÜTAYİTLER DE BİR YANDAN SIKIŞTIRIYOR... AL YAHU BİR İKİ KİLO HIYAR VERİYİM. BU SABAH TOPLADIM.!.
ÇENGELKÖY BADEMİ
BAK GEÇEN HAFTA ALDIĞIM SALATALIKLARIN BİR KAÇI ACI ÇIKTI.!. AYIP AYIP, BUNLARI SATMAYA UTANMIYOR MUSUN.?.
BANA BAKSANA, SEN BANA.!..
HAH HAH HAH HAH.!.
SEN NE GÜLÜYORSUN BE.!.. TÜÜH TERBİYESİZ ADAM SENİ.!..
AF BUYURUNUZ HANIMEFENDİ BU DEVİRDE HÂLÂ ACI SALATALIK BULUNMASININ NASIL BİR MUCİZE OLDUĞUNU BİLMİYOR MUSUNUZ ?.. ZİRA HORMONLU HİÇ BİR SALATALIK ACILAŞMAZ... BELKİ O ACI OLAN BİRKAÇI DEĞİL AMA YANINDAKİLER EN LEZZETLİ VE DOĞAL OLANLARIDIR...
MÜTAYİTLER PEŞİMDEN KOŞARKEN ARADA BİR FİDANLARIN ÜSTÜNE BASIYORLAR... ONDAN OLUYO O ACI ÇIKANLAR.!.
HADİ BE GİDİN İŞİNİZE, SİZLE Mİ UĞRAŞICAM.!..
guneri@leman.com.tr
İzmir'den Özkan AKGÜN'ün verdiği bu konuyu işledim, teşekkürler...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Savaş ile savaş!

Apo asılacak; Apo'nun resmi asılacak!

Diye yazmıştım.

Bu yazıyı yazdığımda Apo yakalanalı henüz birkaç gün olmuştu.

Ve o günlerde tüm medya "Apo'nun kurtuluşu yok; yargılanıp asılacak" diye yazıyordu.

Ben ise o yazıda "Apo'yu yakalayan Türkiye değil ki asacak olan Türkiye olsun; O'nu yakalayan güç izin vermedikçe asılamaz" demiştim.

Böyle yazdığım için en başta MHP'nin etkisindeki şehit ailelerinin tepkisini çekmiştim.

Ama onların bu tepkisini doğal karşılamıştım.

Çünkü evlatlarını kaybetmenin acısıyla yanan insanlardı onlar; acılarının akıllarının önüne geçmesini doğal saymıştım.

Zaman herkes gibi şehit ailelerini de Apo'nun asılamayacağı gerçeğiyle tanıştırdı.

"Evlatlarımız hiç uğruna niyazi mi oldu" sorusu kafaları karıştırdı.

Onlar önce evlatlarını, sonra oylarını ellerinden alanlara tepki duymaya başladı.

Acılı şehit aileleri; size bir görev düşüyor şimdi.

Gelin birlikte anlatalım, henüz bir savaşta evladını kaybetmenin acısıyla tanışmamış olanlara savaşların ve savaşlardan çıkar sağlayanların kötülüklerini.

İşte pek yakında ve pek yakınımızda Amerika'nın Irak'a karşı başlatacağı savaş var.

Bu savaşta üç tarafı denizlerle çevrili ülkemizi bir uçak gemisi gibi kullanmak istiyorlar.

Evlatlarımızı asker deposu olarak kullanmayı düşünüyorlar.

Bu emperyalist savaşın sonunda Amerika petrole konacak.

Türkiye bin koyup bir bile alamayacak.

Bu arada evlatlarımız da Amerika yoluna niyazi olacak!

Evlatlarımızın hiç yoluna niyazi olması yetmedi mi?

"Savaşa hayır" deyip savaşa karşı savaşmanın zamanı gelmedi mi?

Savaşa karşı savaşın ki, davul zurnayla yolladıklarınız size cenaze marşıyla geri dönmesin!

İskenderun'da 200 okur.:: Şahane demek isterdik ama bilemiyoruz.. Pek şahane görünmüyo yani

KAAN ERTEM @leman.com.tr

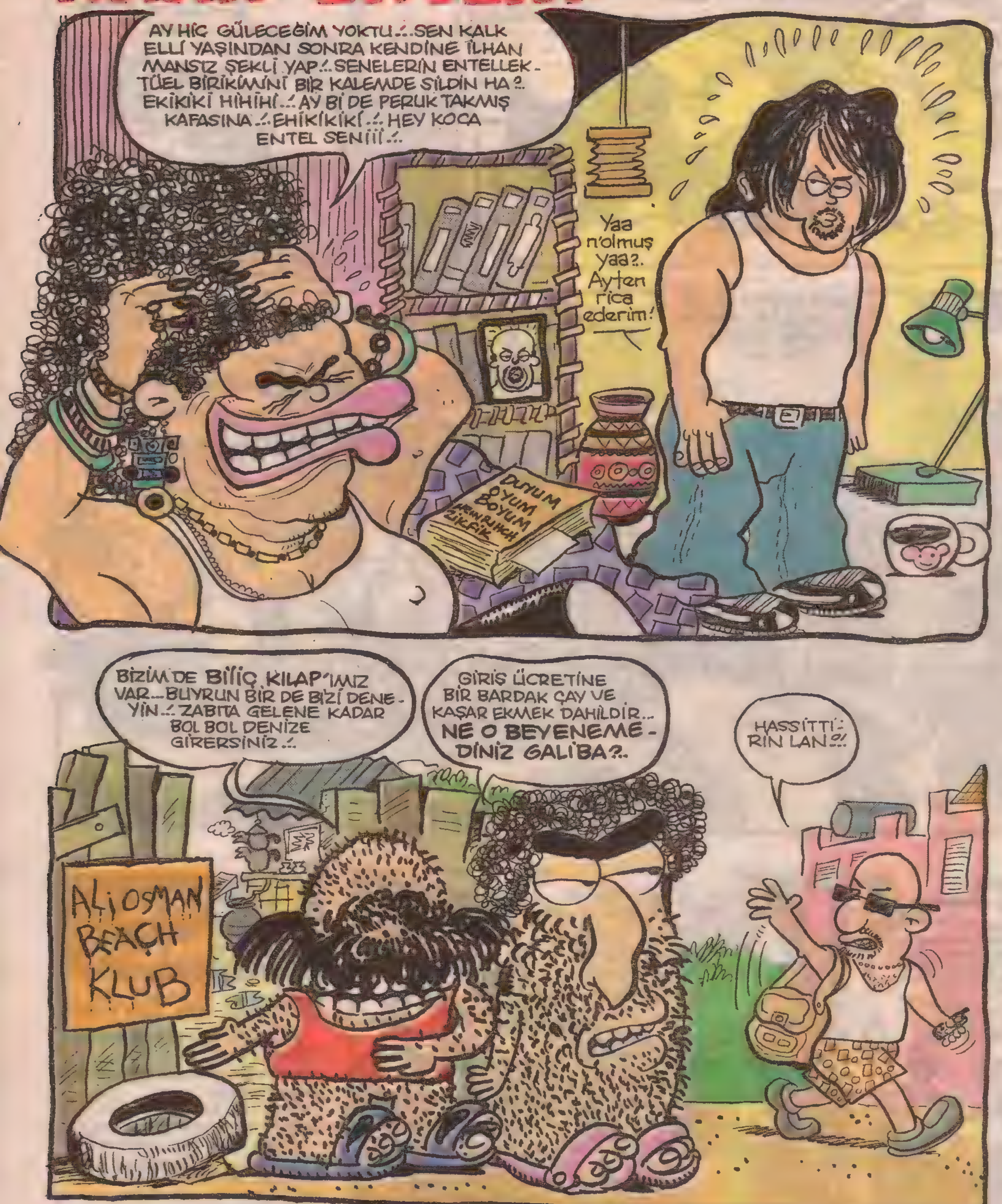
AY HİÇ GÜLECEĞİM YOKTU..SEN KALK ELLİ YAŞINDAN SONRA KENDİNE İLHAN MANSIZ ŞEKLİ YAP!..SENELERİN ENTELLEKTÜEL BİRİKİMİNİ BİR KALEMDE SİLDİN HA?.. EKİKİKİ HİHİHİ..! AY Bİ DE PERUK TAKMIŞ KAFASINA..! EHİKİKİKİ..! HEY KOCA ENTEL SENİİİ..!
Yaa n'olmuş yaa?.. Ayten rica ederim!
DUYUM OYUM BOYUM
BİZİM DE BİLİÇ KILAP'IMIZ VAR...BUYRUN BİR DE BİZİ DENEYİN..! ZABITA GELENE KADAR BOL BOL DENİZE GİRERSİNİZ..!
GİRİŞ ÜCRETİNE BİR BARDAK ÇAY VE KAŞAR EKMEK DAHİLDİR... NE O BEYENEMEDİNİZ GALİBA?..
HASSİTTİRİN LAN?!
ALİ OSMAN BEACH KLUB

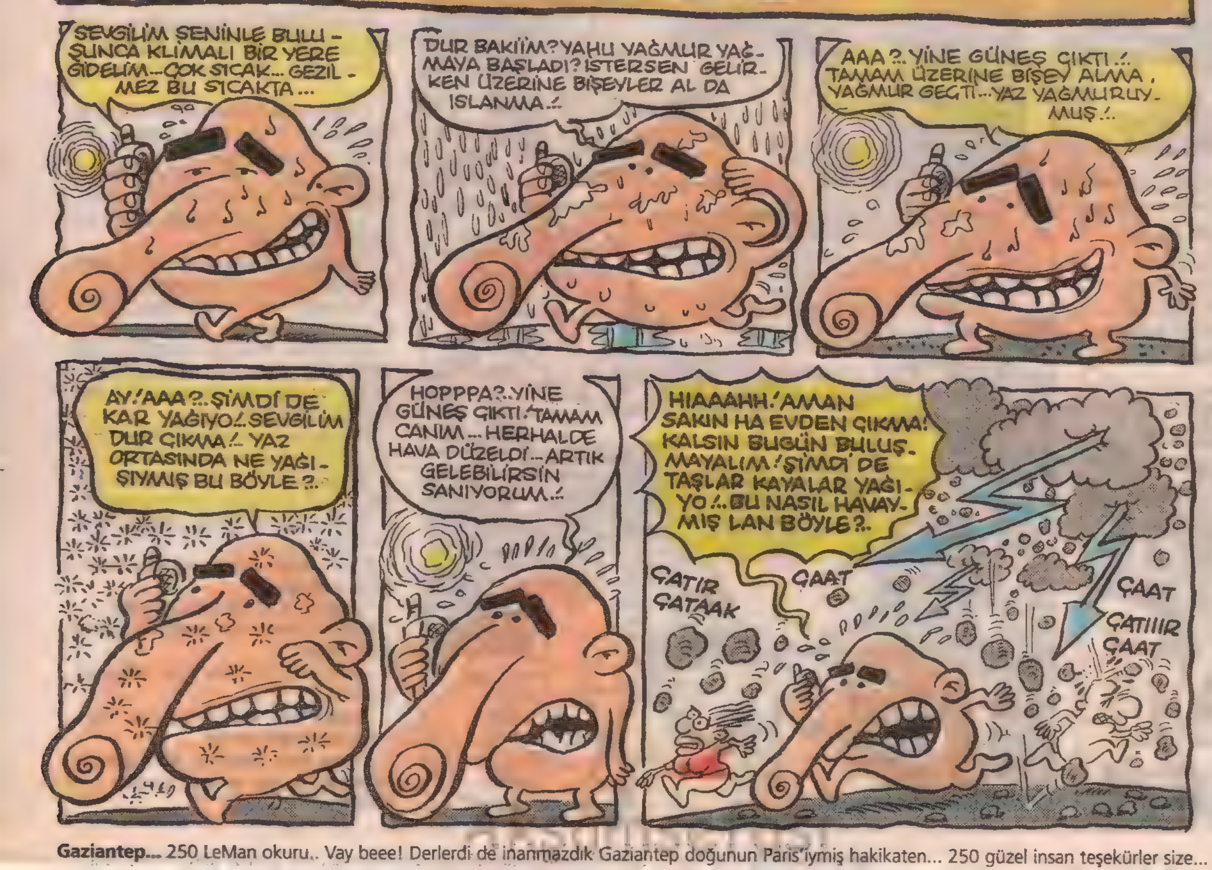
SEVGİLİM SENİNLE BULUŞUNCA KLİMALI BİR YERE GİDELİM...ÇOK SICAK... GEZİLMEZ BU SICAKTA...
DUR BAKİİM? YAHU YAĞMUR YAĞMAYA BAŞLADI? İSTERSEN GELİRKEN ÜZERİNE BİŞEYLER AL DA ISLANMA..!
AAA?.. YİNE GÜNEŞ ÇIKTI..! TAMAM ÜZERİNE BİŞEY ALMA, YAĞMUR GEÇTİ...YAZ YAĞMURUYMUŞ..!
AY!AAA?..ŞİMDİ DE KAR YAĞIYO!..SEVGİLİM DUR ÇIKMA!.. YAZ ORTASINDA NE YAĞIŞIYMIŞ BU BÖYLE?..
HOPPPA?..YİNE GÜNEŞ ÇIKTI! TAMAM CANIM...HERHALDE HAVA DÜZELDİ...ARTIK GELEBİLİRSİN SANIYORUM..!
HIAAAHH! AMAN SAKIN HA EVDEN ÇIKMA! KALSIN BUGÜN BULUŞMAYALIM! ŞİMDİ DE TAŞLAR KAYALAR YAĞIYO!..BU NASIL HAVAYMIŞ LAN BÖYLE?..
ÇATIR ÇATAAK
ÇAAT
ÇAAT
ÇATIIIR ÇAAT

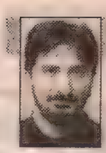

NİHAT GENÇ

TÜRKMEN KIZI...

Bir yığın edebiyat dergisi, fikir değil, bozukluk üretiyor. Hani, hiç almayın, yüzlerine bakmayın, diyeceğim. İçlerinde bir tane var ki, her sayısı çok güzel. Tarzı, tavrı çok şaşırtıyor beni. Nihayet, sonunda Türkiye bir edebiyat dergisi çıkartabilmeyi başardı: Evrensel Kültür. Şu an tüm edebiyat dergilerinden çok farklı. Derginin yöneticisi Aydın Çubukçu. Çok değerli bir insan. Aklı karışıklar içinde aklını kimseye karıştırmadan yol almak, Müslüm Gürses'in dediği gibi büyük mesele, meselelerin meselesi. Evrensel Kültür, bilgili, kültürlü. Bütün bu hengamede ne yaptığını biliyor. İstediğimiz, sözün büyüklüğü ağırlığı yanında, sözün açık seçikliği, netliği. Anladım ki, dergi çıkarmadan önce "akıl" lazım. Kitaplık, E Dergisi, Varlık gibi bir yığın dergi, edebiyat üreten değil, edebiyat bilgisini "bozan" dergiler, ruh sağlığına aykırı. Bu da benim iddiam, bu dergileri birkaç yıl okuyan bir insan asla iflah olmaz, asla edebiyatçı, yazar olamaz!

Yaz aylarında her kasaba, karpuz, elma, armut festivalleri yapıyor. O küçük kasabalar parayı nerden buluyorsa Tele-vole sanatçılarına yirmi milyar, otuz milyar gibi paralar ödeyip kasabalarına getiriyor! Senin boyun ne, posun ne, bu ossuruk sanatçıları paraya boğmak sana mı düştü. Elinde para varsa, büyük şehirde okuyan üniversiteli çocuklarına "burs" diye ver, orospu olmasınlar! Zaten hergün televizyondan gördüğün orospuları kasabana getirmekten nasıl bir zevk, nasıl bir kültürel aşk duyuyorsun. Manyaklığın ucu bucağı yok. Küçücük kasabalar elinde ayağında ne varsa bir yıl biriktirip, toplayıp, sonunda bu sanatçılara yediriyor! O küçücük belediyeler, o mercimek kadar akıllarıyla, milletin gözü önünde paraları böyle iç ediyor, bir kılıfına uydurduk cin gözlülüğüyle hepimizle eğlendiklerini sanıyorlar.

Dergi ve gazetelerde bomboş yazılar moda. Boş yazılara sadece bakılıyor. Neden bakıyorsunuz: "dinleniyoruz, kafa yormuyor!".. Neren, ne yaparken yoruldu. Hangi fabrikayı açtın, kapattın, hangi öğrencilerin kafasına çarpıcı dersler koydun. Yoruluyoruz. Yalan. Kafası yoruluyormuş. Kafan var mıydı, daha önce nerelerde yoruldu. Kafa yoracak ne yaptın. Yorulacak kadar bir kafamız oldu mu? Bahaneler boş.

Tam tersi, insan kafası, çalıştıkça açılır, parıldar, coşar. Bomboş yazıların sevilmesinin sebebi, yaşadıkları bu bomboş hayatı haklı kılıyor. Bomboş kafalara, vicdani, ahlaki bir sızı yaşatmıyor. Kimse hayatlarımıza karışmasın, o dedi, bu dedi... Tembellik, üşengeçlik, hantallık, kabızlık, uyuşukluk!

Şimdi yeni moda. Kim ciddi konuşmaya çalışırsa, "üretimden" laf açıyor. Bildiği, anladığı yok, sadece üretim kelimesi hoşuna gidiyor. Bir zamanlar da tüm sorunları "eğitime" yıkıyorduk. Bütün makaleler "eğitimsizlik canım" diye bitiyordu. Şimdi "üretimsizlik". Eskiden politikacılar yapacağız, edeceğiz, derdi, karikatüristler -cağız, -ceğiz, ekleriyle dalga geçerdi. Cağızlar, ceğizler kalktı. Şimdi şu laflar moda: "bürokratik yapılanma", "Bürokratik dönüşüm", "kamusal reform, ekonomik yapılanma, ekonomik reform!" Neyi reformlaştıracaksın, neyi dönüştüreceksin. Ağzında dönüşüm, reform. Bu laflar neden hala çok piyasa yapıyor. Kolejli çoğunluk için. Kolej benzeri okullar bitirmiş gençlerin eğitim kültürü bu lafları kapmaya hazır. O zavallı kolejlilere, bu lafların arkasındaki tarih, sosyoloji, psikoloji, coğrafya, matematik hiç öğretilmemiş. Zavallı kolejliler, paralarıyla cahil kalmışlar, bir kaç kelimenin yaldızına kafaları çakılmış. Hepsi büyüyor, mikrofona, uzmanca konuşmaya çıktığında başlıyor: "yapılanma, dönüşüm, reform". Böyle konuştuklarında da içimden "ananın .mı" diyorum.

Bu laflar, hayatının hiçbir döneminde etik bir tavır almamış insanların oyuncağı oldu. Hatırlayın 1980'li yılların ortalarını. O yıllara dair TRT'den genel şehir görüntüsü, geniş kalabalıkları görsek. İlk şaşıracağınız şey, her insanın elinde bir bond çantası. Milyonlar sokağa bu çantalarla çıkardı. Öğretmenler, memurlar, kadınlar, herkesin elinde bond çanta. Yüzbinlerce, milyonlarca bond çanta nereye kayboldu. Bu insanlar bu çantaları niye taşıdı. İçlerinde ne vardı. Hayaller, birikimler sona mı erdi. Bir gösteriş miydi? Proje adamı, çağ atlayan Türkiye adamları nerde?

Cümleler yanlış otobana giriyor, dönelim. Yazbaşı, iki günlüğüne Ege'deydim. Birinci gün kitap imzası, ayaküstü konuşma. İkinci gün, Okan diye orda tanıştığım bir arkadaş: "Ağbi hemen dönme, teknemiz var, koy koy turist gezdiriyoruz, birgün kal, balık yeriz, dinlenirsin...". Bu teknelerden burada binlerce var. Dinlenme lafı, yazıyı buraya getirdi. Biletim alınmış döneceğim. Teklifin cazip tarafı: Birgün. Canım mı çıkar, birgün.

Kısa şort sevmem. Mayoyla denize giren erkekleri sevmem. Deri, takı, hasır şapka, künye, kolye, yazılı tşört hiç sevmem. Plajda uzanmayı sevmem. Mısır koçanları, çekirdek çitlemek, sevmem. Çoluk çocuk anne baba arasında denize girmeyi sevmem. Bir denize girmek uğruna, havai, safari don, fanila, tşört sevmem. Sahilde tavla oynamayı sevmem. Oracıkta insanlarla kaynaşmayı hiç sevmem. Onun bunun pansiyonunda kalmayı sevmem.

Ama bu tekne. Onbeş yıl önce, on günlüğüne o da beş parasız, bir kaç yıl önce dört günlüğüne, o da başkalarının yanında, şimdi de bir günlüğüne. İki üç kere de Amasra tarafına iki-üç günlüğüne gittiğimi hesaplasam, kırkbeş yılda otuz günü ancak bulurum.

Tatili sevmediğim için değil. Tatil araçları, şeklini, oralarda arkadaş bulamadığım için. Hep başkalarına tabi olduğum.. Her defasında lokantayı, tuvaleti birilerine sormak zorunda olduğum... Hiç tanımadığım insanlarla yüz-göz olmak zorunda bırakıldığım... Birkaç gün içinde düzen kuramayıp sıkıntıdan öldüğüm için...

Tekne, gezi, miçolar, koylar, yelkenlerin rüzgarda şişmesi, güverteye uzanmış iri memeli yabancı kızlar, sıcak deniz, ıssız dağlar, tertemiz mavi sahiller, hepsi yalan, hepsi iğrenç ve ayrı bir hikaye konusu.. Ama Göcek, dünyanın en güzel yeri!

Derin suları sevdiğim için sahili, koyu sevmem. Ufukları sevdiğim için, küçük adaları, boğazları sevmem. Dalgaları sevdiğim için basit bir çizgi gibi bu dümdüz mavilikleri hiç sevmem.

İki lokantaya oturdum, ikisinden de "Türk'üm" diye kaldırdılar beni. Balığın fiyatını sordum. Sormayacakmışım. İşime gelmiyorsa gidecekmişim. Kalktım. Masanın yanından bakıyorum. Turistler geldi. Balık fiyatlarını onlar da sordu, çatır çatır pazarlığa başladı. Bana surat yapan garson, onlara binbir şirinlik yaptı ve ucuza balık verdi.

Nedense tatil yörelerinde bir "susam sokağı" estetiği var, çocuksu renkler, çocuksu şirinliklerin "tatil"le ne ilgisi olabilir? Tatili "bir oyuna" dönüştürmek, tatili "eğlenceye" çevirebilmek için, tatil ve dinlenmenin "çocuksuluk"la ilgisi "kandırmak" için. Bu çocuksu renkler ve baştan savma tasarımlar içinde ne erkekler erkeğe, ne kadınlar kadına benziyor! Sahilleri, kafeleri, iskeleleri birileri hızla "lunaparka" çevirerek "tatil" hizmeti sunduğunu sanıyor! Boşver, laf yine yanlış otobana giriyor, dönelim.

Teknenin dört kamarası var. Kapıları tıka basa bavul dolu. Turist dediğimiz her yıl buraları gezme alışkanlığı edinmiş 25-30 yaşlarında yabancı kızlar. Gündüzleri güneşe uzanıyor, geceleri içiyor, önlerine ne konulursa sormadan yiyorlar. Tekne, bir koydan bir koya giriyor, bazen yelken açıyor, sen de güverteye uzanmış yelkene dolan rüzgara bakıyorsun.

Miçolar turist kızları göz hapsine alıp aralarında bölüşüyorlar. Kendilerini turistlere sevdirmek için her türlü şirinliği yapıyorlar, işte hayatlarını ancak böyle güzelleştiriyorlar.

Sabahın dördünde zorla turist kızın kamarasına giriyor, kız istemiyor, kapıda bir saat münakaşa! Arkadaşım Okan'a "ne bu Okan, turist rahatsız oluyor" diyorum. Okan: "Ağbi onlar böyle mutlu oluyor, bu maceraları bilerek geliyorlar!".. Ahlaki tepkim pek görgülü bulunmadı, hemen lafı dolandırıyor geyiğe kayıyorum: "İyi de Okan, sabahın dördüne kadar eğlenmekten, içmekten canları çıkmış, yatakta tepişmeye enerjileri kalmadı.." Ayrıca yan kamaradan dinliyorum, sevişmiyor, gevezelik ediyorlar, bunları Okan'a söylemiyorum.

Akşam güvertede kızlar, durmaksızın bira içiyor, şakalaşıyor, hemen oracıkta tanıştığı, dün sahilde parfüm satan bir gençle sarmaş dolaş öpüşüyorlar, nasıl öpüşüyorlar, bitmiyor öpüşmeleri.. Parfümcü çocuk masmavi göğün altında dakikalarca öpüşürken arkadaşı bitiyor yanında, sanki, "hadi yardım edeyim sana, çok yoruldun sen" der gibi, öpüşen arkadaşlarıyla şirinlik yaparak konuşmaya çalışıyor. Bir seks festivali. Aşağı sınıf yukarı sınıf yalaka sınıf serseri sınıf bir boka yaramayan sınıf birbirine giriyor. Kim güzel bir kız yakalamışsa, geride kalanların hepsi haset duyuyor, bir "kapma" yarışı.

Bana ne, diyorum. Nerdeyse hastalıklı denebilecek sinir nöbetleri içinde, bembeyaz yelkene doluşan rüzgarı izliyorum. Türkiye'nin ahlak bekçisi miyim? Kim, kimi düzüyor, bana ne? Miço çocuklar iş bittikten sonra aralarında birbirine "döşemeci", "borucu" gibi yalak espriler yapıyor. Saçlarını kazıtıp dazlaklaşınca bir bok olduğunu sanıyor Miço oğlan. İşi bitirdi ya, artık bir kahraman gibi yanıma uzanmış, akşam otelde birlikte olduğu yetmişlik bir ingiliz karısını anlatıyor. Bir yalan ve hayal ustası olmuşlar, gururları artık hiçbir bozgundan yıkılmıyor, cinsel azaplar içinde sürekli başarı hikayeleri anlatıyorlar. Hayretle paylıyorum çocuğu: "Sen yakışıklı çocuksun, gençsin, ne işin olur kocakarıyla, bak şu kızlar, fena değil!"... Kime anlatıyorum. Miço'nun götünden düşen solmuş şortuna bakıp: "Ne lan bu şort, ne kadar kolay bir don bu..: Otuz yıl kitap okudum, şu donunu .iktiğime akıl vermek için mi?"

Miço'dan dinlediğim kocakarı hikayesini hemen arkadaşım Okan'a yetiştiriyorum: "Ne lan bu, zıvanadan çıkmışlar..." Okan: "Ağbi boş ver, onlar öyle mutlu oluyor, bize ne?"...

Anladığım şu, etrafı gözlemeyeceksin, ilgilenmeyeceksin. Kim ne yapıyor bana ne? Tanrı'nın hizmetkarı mıyım? Miço çocuğun yırtık donu, Türk turizminin bayrağı olmuş. Bu don sayesinde tüm ekonomik huzursuzluklarımız, umutsuzluklarımız sona eriyor.. Üstelik bu don son derece düzenli işliyor, Taylor'un "band" sistemi, biri yemeği hazırlıyor, biri birayı getiriyor, biri kamaraya atıyor...

Uyumaya çalışıyor, gözlerimi kapatıyorum. Yine de aklım turist kızlarda, hangisini kim ayartıyor. Bu çılgın seks üretimine neden karşıyım. Benim de bir katkım olsun, şairanelik, romantiklik katabilirim, günlük ve sıradan bu hizmete anlam katabilirim, yazarlığım bir işe yarar. Derin derin düşünüyorum, ama yine midem kaldırmıyor, kamaraya kaçıyorum. Gözlerimi

Gaziantep... 250 LeMan okuru.. Vay beee! Derlerdi de inanmazdık Gaziantep doğunun Paris'iymiş hakikaten... 250 güzel insan teşekürler size...

kapatıyorum. Kamaraların hepsinden erotik sesler. Gıncırık gıncırık tahta sesleri. Gacır gucur kapılar. Denizden çıkmış ıslak ayakların tahtada dapış dapış sesleri. Çok uzaklarda fışır fışır sahilin sesi. Yan odalarda, güya duyulmasın diye, fıs fış konuşmalar. Aklım yan odalarda, derin soluklanmalar, ah, oh çekişler. Mevzuu başlamış. Tepişiyorlar yine. Sıcak bunaltıyor. Tekrar güverteye kaçıyorum.

Durmaksızın içiyor, durmaksızın düzüşüyorlar, cennet dedikleri. Burada herkes bir düzüşmeyle milli kahraman olma çabasında. İnsanlar, çok mutlu, neden batıyor bana. Eğleniyor, gülüyorlar.

Üzüm üzüme bakarak kararır, onlar gibi olurum, aman bırak, ben uzaklara bakayım, oralarla ilgilenmeyeyim. Denizi dinlemeli. Sessizliğe gömülmeli. Yelkene doluşan rüzgarla konuşmalıyım. Zihnim tekneden çıksın.

Koyların hepsinde bembeyaz yatlar. Tekne değil, rüya içinde hayalden resimler, masmavi berrak mavi içinde usulca ilerliyorlar. Bana, ilgi ve şefkati hiç bitmeyen Okan, yanımda bitiyor: "Ağbi, akşama lagos balığı var!".. İçimden, şu birgün bitse de kurtulsam. Okan: "Ağbi turist kızlar senin ne iş yaptığını sordu?", "Ne dedin?", "Yazar!" dedim. "Dimdik oturup, heryere dik dik bakıyor, belli oluyor" dediler. Bir kusur işlemiş gibi, "nasıl oturmalıyım?", Okan: "Ağbi rahat ol, uzan şöyle, dinleniyoruz işte, germe kendini.." "Tamam tamam, rahatım ben!" deyip, denize atlıyor, çıkıyorum.

Okan'ın suçu yok, o benim, iyi bir tatil düzenine girmemi teşvik ediyor, bu soğuk kalbimi, "rahat ol ağbi" diyerek ışıklandıracağını sanıyor. Aklım yine turist kızlarda. Şimdi kimle beraber. Daha önce, hangisiyleydi. Kızların memelerine, götlerine, mayolarına, havlularına, uzanışlarına bakıyorum. Hiçbiri "dişi" görünmüyor. Götleri tavşana benziyor, memeleri labaratuvar farelerine. Nerelerine baksam hayat için bir çıkış göremiyorum. Suratları tam bir domuz. Bunlarla yüzgöz olmak vatana ihanet gibi. Onlar havlularına sarılmış, ben savaş giysilerine. Onlar güneşte kemiklerini ısıtıyor, ben cayır cayır yanıyorum. Onlar toplu halde eğleniyor, toplu halde oynuyor, ben içimden durmaksızın sizinle işim olmaz diyor, biraz sularla oyalanıyor, yorulup tekrar çıkıyorum. Onlar hayatı eğlenerek, yaşayarak geçiriyor, ben savaşarak! Onlar dinleniyor, ben iç hesaplaşmadan şehit düşüyor, kamaraya kaçıyorum. Kamaranın küçücük penceresinde küçük bir korniş. Kornişle oynuyor. Yan odadan gıcırtılar. Erotik fısıltılar, kornişi kopartıyorum. Şimdi Okan' a rezil oldum, ağbi, kornişten ne istiyorsun, diyecek...

Bitmedi, birgün. Kızdan, kadından iğrendim. Sıcaktan denizden iğrendim. Tatilden, dinlenmeden iğrendim. Zeytinyağı tenekesi gibi köşeli suratlı, şu altın künyeli gençlerden iğrendim. Geri dönmek de zor, bir dönüş teknesine aktarsalar. Okan, tatile beni inandırmaya çalışıyor: "Sıkma kendini ağbi, mutlu ol ağbi, bak, kitap gibi deniz, etrafta gül gibi kızlar...", "birgün doldu!", diyorum, "dur ağbi, bunun daha öğlesi var, akşamı var!".. Okan: "bir saniye, seni mutlu edecek bir şey var..." deyip mutfaktan kocaman insan başı kadar büyük bir nar getirdi.

Nar'ı elime aldım, karpuz gibi. Ne acayip birşey şu nar.. Nasıl umut verdi. Heyecan dolu içi. Dişlemeye kıyamam. Nasıl sevdim narı. Nar bizim, nar Anadolu. Aldım yanıma koydum nar'ı. Artık bu teknenin jandarması sensin, yanımda şöyle otur. Moralim bozuldukça sana bakarım. Maskotum, oyuncağım, narı havaya atıyor, tutuyorum. Döndürüp döndürüp bilmem neresine, niye bakıyorum. Ahh, içinde kaç bin tane kırmızı. Bizim Okan daha önce animatörmüş. "Ağbi ben herkesi oyalayacak birşey bulurum" demişti. Klas çocukmuş, takdir ettim. Beni de kabarıp coşturan şeyi buldun ya... Bu kadar derin, uzak bir yalnızlık içinde, sanki gurbet elinde, memleketimden haber gelmiş gibi bu nar. Öyle duygulandım ki, çocuksu bir ağlama. Okan'a: "bu narı giderken götürebilir miyim?". "Ayıpsın ağbi, senin o!" Canımı dişime takdım, narı korumaya aldım. Artık yalnız değilim. Acı veren birşey vardı burada. Nar, hepsini alıp götürdü. Nasıl sessiz duruyor yanımda. Ama sanki için için coşuyor. Duygusal yakınlığım ilerledi, nihayet dedim keyfime, nihayet geldin. Binbir gece bu nar. Ülkemin güzel dudaklı kızları. Kendime açamadığım içine kapanmış sevinçlerim. Nar, çiçek bombası. Kırmızı bombası. Dudak bombası. Öpüş bombası. Heyecan bombası. Ruhumu bu kadar coşturan şeyi, yıllar yılı elime alıp şöyle doya doya bir defa bakmamışım, nasıl utandım nardan.

Nar'ı elimde görüp isteyen turist kız olursa, içimden hazırladım lafı: "Hassiktir" çekeceğim. O bir kan topu. O bir can topu. O tükenmez ırmaklar gibi arzularımın topu. O masal topu, mucize topu. Sarıldım bir bebek gibi narıma. Çocuğum gibi nar. •

Kim kimle düzüşmüş, umurumda değil, kamaralardan gelen sesleri hiç duymuyorum, narıma sarılıp uyudum. Sanki dünyanın en güzel kadınıyla aynı rüyayı gördüm. Bir deprem, bir felaket duygusuyla panikle kalktım, narı uyurken tekmeleyip yatağımdan düşürmüşüm. Korkunç bir üzüntüyle narımı elime alıp, ezik, çatlak yerine baktım. Pembe, incecik bir çizgi. Yarılmış, içinden kırmızı bir sevinç. Ey nar! Alıp seni Ankaralara götüreceğim, kuruyana, çürüyene kadar kokunu yanımdan ayırmayacağım.

Okan, merdivenlerden pata pata yanıma geldi: "hazır ol ağbi, kahvaltıdan sonra dağa yürüyüşe çıkacağız!." "çıkmasam, beklesem sizi!". "Olur mu ağbi, açılırsın, üstelik buraları görmelisin, dağ, tarih, doğa...!" içimden, dağına sıçayım, doğana sıçayım...

Demirlediğimiz koydan, tahta oyuncak gibi küçücük bir iskeleye atladık. Ordan, küçük çalılar içinden dağ yoluna. Ben en arkada, koltuğumun altında nar, o kırmızı ben siyah, artık her yolu aşarım! Koylar, temizlik hastası kadınların yatak odasından daha temiz. Sahil, en titiz kadınların nevresimlerinden daha pırıl pırıl. Bozuk, taşlık yol. Çorak tepeler. Toprak çok kızgın. Dikenli otlar. Aşağılara doğru tek tük zeytin ağaçları. Her bir zeytin ağacı bana "yazıklar olsun, ancak mı geldin?" der gibi. Her biri ihtiyar bir kalbin coşkunluğunu taşıyor, nasıl güzeller. Zeytinlerin rengi denizin dibi gibi yeşil, nerden görüyor da alıyor bu rengi ta o diplerden.

Harabe harabe gezmek, işimiz. Karşımıza mermer kütleler çıkıyor. Kırçıl, sivri sakallı, kısa şortlu turist, yanıma yaklaştıkça huylanıyorum. Çırpılmış yumurta sarısı gibi kirli sarı yüzleri. Bacakları, kurumuş çalılardan farksız. Çok tepelerden bakınca, ıssız koyların her birinde bir beyaz yat. Yatlar. Türk tarihini çok güzel anlatıyor. Dinç Bilgin'in yatı, Uzan'ın yatı, Erol Aksoy'un yatı buralarda demirledi yıllarca, ama şimdi, hepsinin peşine polis düşüp, bu yatları kovdular. Omuzlarına kadar toprağa gömülmüş mermer taşlar, büyük bir heyecanla mermeri okşuyorum. Kırılmış, parça parça iri kaya parçaları. Zevksiz ve suskunlar. Bir yılan dahi görmeyeli yüzlerce yıl olmalı. Ağzım kupkuru. Sessizlikten yoruldum. Narımı yanıma koyup birkaç dakika dinlendim. Bak, dedim ona, "Mısır bizimdi, bir düşün, Mısır bizimdi!".. Anlamadı galiba. Bak güzel narım, "nil var ya, baştan sona bizimdi bir zaman!" Hani sen masaldan anlarsın diye yanlız sana fısıldıyorum, Mısır bizimdi... Hani, sessizlikten ödüm kopuyor, parçalansın diye bu sessizlik anlatıyorum... Bir zamanlar bir İncirlik bile ağrımıza giderdi, şimdi, tüm Türkiye İncirlik üssü. Daha savaş başlamadan Amerikalılar koşup geldi, patriot takacağız size. Neden patriot, Antep, Adana, Ankara'da bir günde iki yüz bin kişi Saddam'ın bombasıyla ölebilir.. Bu artık bir savaş değil, ölesiye bir rezillik! Hadi narım, güzel narım, boz şu sessizliği.. Ben deli miyim, iki saatlik yola niye seni koltuğumun altında götürüyorum. Atsam seni şu uçurumlardan aşağı.. şu işe yaramaz kayaların üstünde parçalansan, ruh verse kızıllığın dağlara, taşlara.. Senin ardından uçup, bir kızıl çığlık gibi düşsem şu tepelerden parça parça.. İri kaya parçaları, o kadar zevksiz, o kadar suskun ki.. Bir çığlık atmalıyım güzel narım. Şimdi, buradan, tarih, coğrafya, hayat.. Ölmedik, yaşıyoruz, yaşayacağız, diye bir efe narası patlatmak istiyorum.. Şu kurumuş çalılara, şu dağ, taşa, çekilin lan, siktirin lan diye bağırmak istiyorum... Baksana şu ahaliye, hem turistlerin hem yolda karşılaştığımız köylülerin suratları, ne kadar gamsız. Dut ğaçları gibi, öyle duruyorlar. Nasıl sessizlik, ağaçlar çırpınmasını dahi unutmuş.. Onlarca kilometre kurumuş kızılçamlar. Başka da ağaç yok. Burası vatan değil. .iktir git burdan.. Bir avuç asude serinlik, bir tatlı hışırtı, bir gölgelik mümkün değil. Serin bir rüya arıyorum yok.. Ekin kokusu yok. Bir kuş sesi, yok.. Bomboş dağ, taş.: Nükleer sessizlik, sivrilmiş kayaların üstünde kurumuş dalların çıtırdamaya halı yok. Hırsla elime alıp dalları ben çatır çatır kırmak, ses çıkarmak istiyorum. Ağaç kabuklarını avcumda ufalayıp dağıtmak istiyorum, katır tırnağı gibi sert, taşlar, suratlar sert... Kimse görmeden, tepelerden aşağı gizlice kayaları yuvarla-

Devamı 14. Sayfada

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

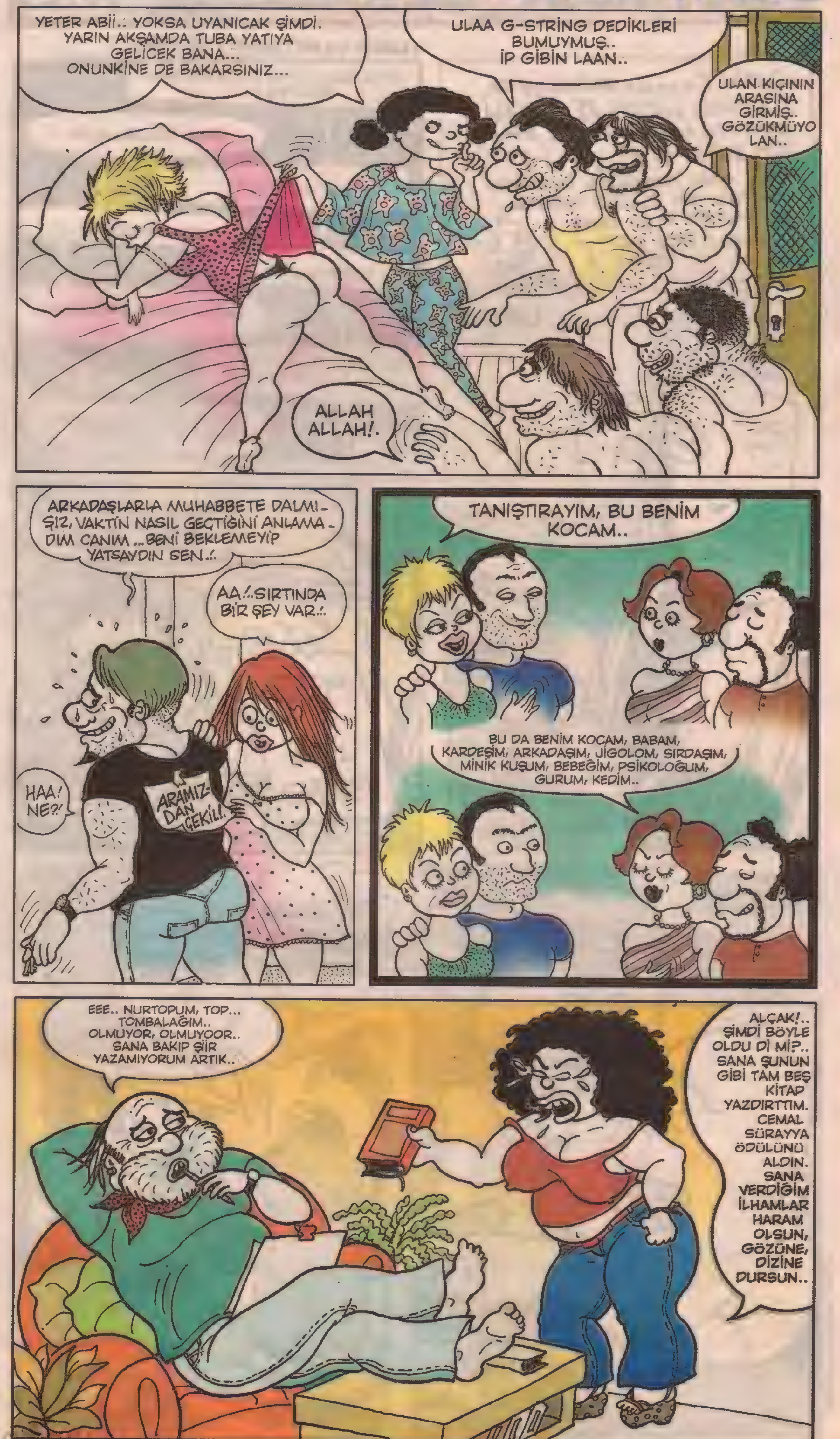
YETER ABİİ.. YOKSA UYANICAK ŞİMDİ. YARIN AKŞAMDA TUBA YATIYA GELİCEK BANA... ONUNKİNE DE BAKARSINIZ...
ULAA G-STRİNG DEDİKLERİ BUMUYMUŞ.. İP GİBİN LAAN..
ULAN KIÇININ ARASINA GİRMİŞ.. GÖZÜKMÜYO LAN..
ALLAH ALLAH!.
ARKADAŞLARLA MUHABBETE DALMIŞIZ, VAKTİN NASIL GEÇTİĞİNİ ANLAMADIM CANIM ...BENİ BEKLEMEYİP YATSAYDIN SEN.!.
AA!..SIRTINDA BİR ŞEY VAR..!.
HAA! NE?!
ARAMIZDAN ÇEKİL!
TANIŞTIRAYIM, BU BENİM KOCAM..
BU DA BENİM KOCAM, BABAM, KARDEŞİM, ARKADAŞIM, JİGOLOM, SIRDAŞIM, MİNİK KUŞUM, BEBEĞİM, PSİKOLOĞUM, GURUM, KEDİM..
EEE.. NURTOPUM, TOP... TOMBALAĞIM.. OLMUYOR, OLMUYOOR.. SANA BAKIP ŞİİR YAZAMIYORUM ARTIK..
ALÇAK!.. ŞİMDİ BÖYLE OLDU Dİ Mİ?.. SANA ŞUNUN GİBİ TAM BEŞ KİTAP YAZDIRTTIM. CEMAL SÜRAYYA ÖDÜLÜNÜ ALDIN. SANA VERDİĞİM İLHAMLAR HARAM OLSUN, GÖZÜNE, DİZİNE DURSUN..

Diyarbakır... 400 LeMan okuru.. Fena değil.. Fena değil 500 olsa daha da güzel olur.. Neyse zamanla..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

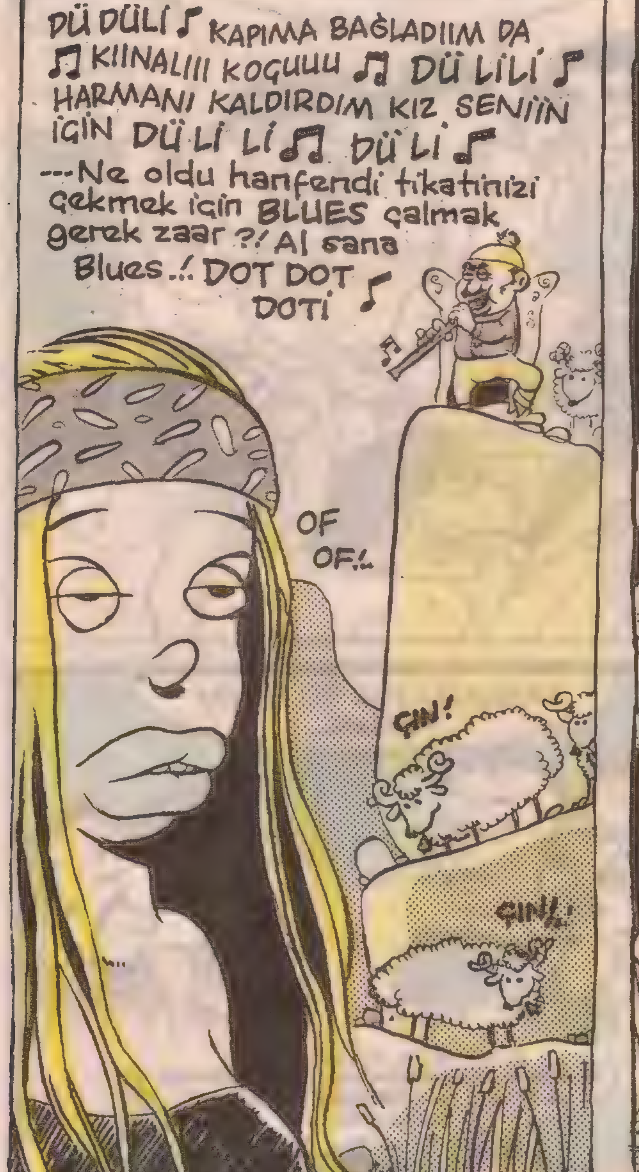
DÜ DÜLİ ♪ KAPIMA BAĞLADIIM DA ♫ KIINALIII KOÇUUU ♫ DÜ LİLİ ♪ HARMANI KALDIRDIM KIZ SENİİN İÇİN DÜ Lİ Lİ ♫ DÜ Lİ ♪
---Ne oldu hanfendi tıkatınızı çekmek için BLUES çalmak gerek zaar ?! Al sana Blues.!. DOT DOT DOTİ ♪
OF OF.!.
ÇIN!
ÇIN!.!

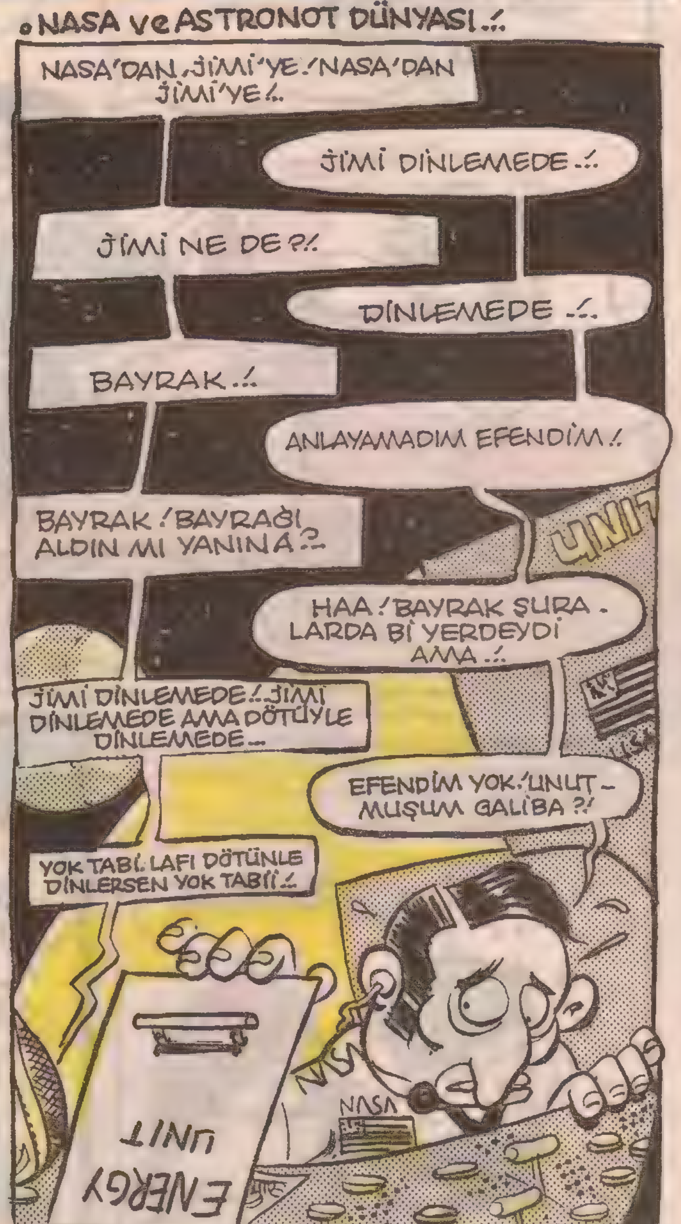
NASA ve ASTRONOT DÜNYASI.!.
NASA'DAN JİMİ'YE.! NASA'DAN JİMİ'YE.!.
JİMİ DİNLEMEDE.!.
JİMİ NE DE?!
DİNLEMEDE.!.
BAYRAK.!.
ANLAYAMADIM EFENDİM.!
BAYRAK! BAYRAĞI ALDIN MI YANINA?!
HAA! BAYRAK ŞURALARDA Bİ YERDEYDİ AMA.!.
JİMİ DİNLEMEDE!.! JİMİ DİNLEMEDE AMA DÖTÜYLE DİNLEMEDE...
EFENDİM YOK.! UNUTMUŞUM GALİBA?!
YOK TABİ. LAFI DÖTÜNLE DİNLERSEN YOK TABİİ.!.
UNIT
U.S.A
NASA
ENERGY UNIT

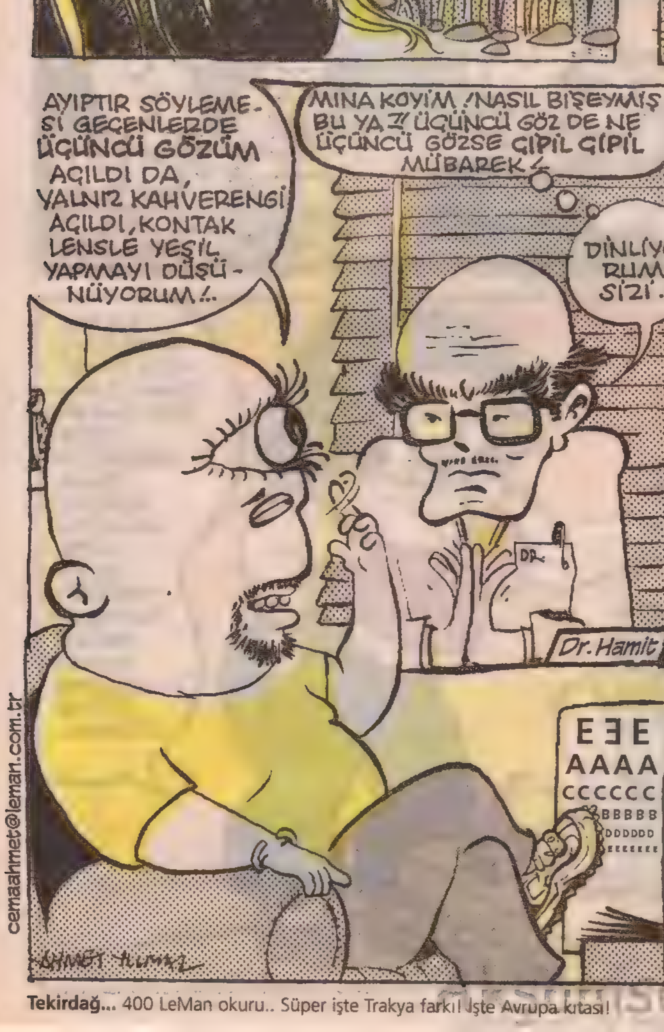
AYIPTIR SÖYLEMESİ GEÇENLERDE ÜÇÜNCÜ GÖZÜM AÇILDI DA, YALNIZ KAHVERENGİ AÇILDI, KONTAK LENSLE YEŞİL YAPMAYI DÜŞÜNÜYORUM.!.
MINA KOYİM! NASIL BİŞEYMİŞ BU YA?! ÜÇÜNCÜ GÖZ DE NE ÜÇÜNCÜ GÖZSE ÇIPIL ÇIPIL MÜBAREK.!.
DİNLİYORUM SİZİ.!
DR.
Dr. Hamit
E Ǝ E
AAAA
CCCCCC
BBBBB
DDDDDD
EEEEEEE
AHMET YILMAZ

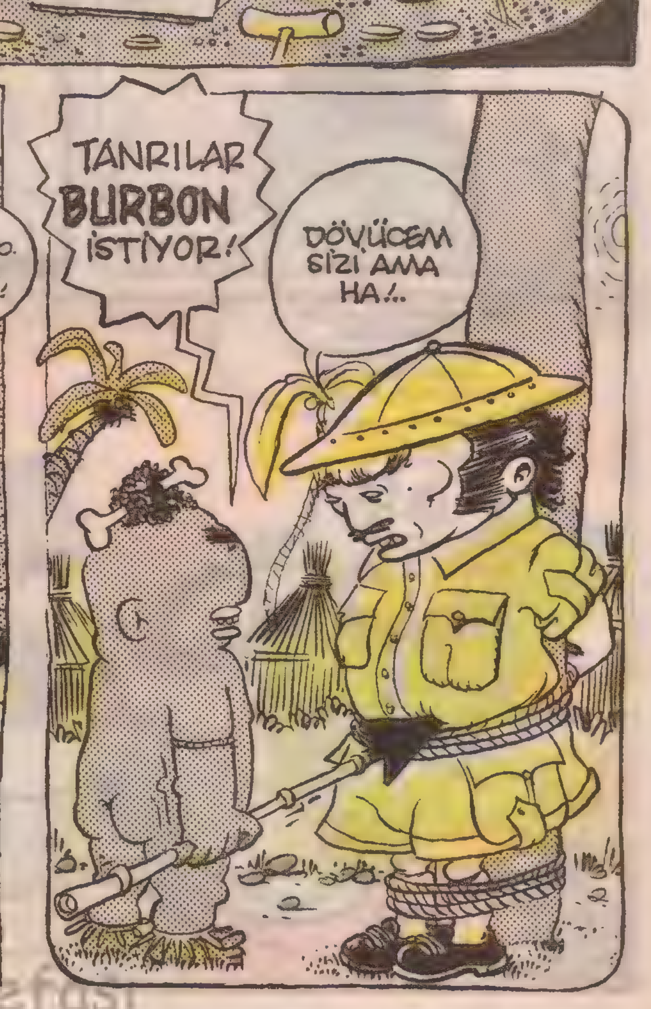

cemaahmet@leman.com.tr

Tekirdağ... 400 LeMan okuru.. Süper işte Trakya farkı! İşte Avrupa kıtası!

13. Sayfadan Devam

sam, vadiye sesler çınlayarak inse...: Sessizlik sinirimi bozuyor... Sadece turistlerin sandaletlerinin kaydırdığı toz, toprak, iğreniyorum başkalarının tozundan. Bir zindan sessizliği.

Sanki burada, birgünün sessizliği, yedi, yetmiş yıl gibi uzun. Ömür dediğimiz burada, böyle mi uzuyor. Elli yaşında insanlar bu yüzden mi üçyüz yıl yaşamış gibi bilgeleşiyor. Sonra rahatlık ve koyu sessizlikten en bilgeler dahi bir kaya parçası gibi oturup kalakalıyor. İnsanlar burada taş taklidi yapıyor. Bir kaya parçası gibi oturup, konuşuyor, bir kaya parçası gibi yüzyılda bir adımlık yol yürüyor. Kertenkelelerin, küçük kara böceklerin, boyunlarında, gıdışı... Hindi gibi sarkmış gırtlakların, sarkışına bakıp, ihtiyar zamanı ölçebiliyor insan. Bir kainat güzelliği değil, bir tabiat güzelliği yok... Anadolu'da ateş varsa kül olur, et varsa şiş olur, ciğer varsa kebap olur, dere varsa kuş olur. Burada hiçbir şey, hiçbir şey olmuyor, tarih kaya parçaları gibi inadla yerinden kımıldamıyor. İnsan, yağan, kaçan, coşan, düşen şeyler arasında düşünür, dinlenir. Dili tutulmuş bu kayalardan ne köy olur ne kasaba. Durup durup uflanıyorlar, başka da işe yaramıyorlar.: .iktiğimin kayaları, bir tekme de ben vurup ağızlarının ortasına, fırlatıyorum uçuruma.. .mına koduğumun kayaları.. Taşa bile benzemiyor orospunun çocukları. Göt oğlanı kayalar. .iktirin gidin lan, sana taş diyenin, dağ taş diyenin .mına koyum. Bıktım ulan, dar, kayalık, patikandan. Tutuşacak kadar ateşi yok kızılçam ormanın. Diplerinde bir tutam ot yok.

Durup, durup dinleniyorum. Kayaları basamak basamak kaymamak için dikkatle çıkıyorum. Aşağılarda iri heykelimsi taşlarla tıkanmış dere boyu.. İhtiyar zeytin ağaçları.. Ordan niye gitmedik sanki!..

Okan, tepeden bağırdı: "Az kaldı!"... Kucağımda nar, top güllesi gibi ağırlaştı.: Düzlük göründü.. Burası bir yayla.. Kucağımda nar, demir gülleye zincirle bağlı kelepçeli ellerim.. Oh be! Yemyeşil dümdüz çayırlar.. Kendimi Bizans surlarından kaçıp kurtulmuş bir mahkum gibi hissettim. Yukarları orman.. Aşağıya doğru uçsuz bucaksız yeşillik.. Rüzgar, bir kuş sürüsü gibi hücuma geçti. Çok uzaklarda, yıkık, derme çatma, naylon bir çadır. Yeşilliğin ortasında bir incir ağacı, yanında bir salıncak. oraya gidecekmişiz. Her tarafıma diken takılıyor. Oturup dikenleri temizliyorum. Yine, yine.. Burada yürümek için Romalı askerler gibi kısa etek giymeliymişim. Yunanlılar o uzun eteklerle burada yaşamış olamaz. Diken batmaması için hep etekleri kaldırarak da yaşanmaz ki, eski Yunan bu yüzden mi ibne oldu. Karşı tepelerde kapkara bir orman, sanki bir geyik mağarasından fırlayıp gelecekmiş gibi. Dağlara, denize meydan okuyan bir derin serinlik. Tepelerde rüzgar değil, bir efe narası dalga dalga yamaçlara çarpıyor. Türkmen bunlar! Bir tek yayla evi kalmış. Kayadan, kurumuş çalı dikeninden kurtuldum. Alnımdan öp beni der gibi, işte ben, dağ bunlara derim! Gururla ayakta duruyorlar, bilmem neden küsmüşler, Ege'ye yüzlerini dönmüşler!

Şaşı gözlü, kuru suratlı, paçavra gibi giysiler içinde çok yaşlı bir köylü kadın gülerek karşıladı bizi. Kirpiksiz küçücük gözleri çıban gibi, buruş buruş yüzlü kocası. Bayağı ihtiyarlar. Elinde maltepe sigarası. Kirli naylondan iki küçük sırıkla tutturulmuş bir çadır. Çadır da demeyelim, büyükçe bir naylon torbayı ters çevirmişler. İçinde çul, çaput, kilim, niyeyse, naylon çadırın içine dilek ağacı gibi kırpıntı kumaş parçaları asmışlar. 5-6 yaşlarında kız çocukları. Nasıl güzel, nasıl şeker.. Gözlerinin içi gülüyor. Tahta bir masa üstünde büyük bir sahana petek bal koymuşlar. Gelip yiyin der gibi yanında sırayla dizili iri kaşıklar!

Bir de iki tahtadan oturma yeri, bir de arkada yorgun ihtiyar zeytin ağacı, önünde salıncak. Canları çıkmış turistler, büfe bardakları gibi yan yana dizildi. Dağlardan kopup gelen yemyeşil düzlük nasıl çağırıyor seni, şimdi yorgunluğu unutup oraya sıkı bir depar atmak istiyor, yuvarlanarak aşağı doğru.. Tepelerdeki orman hiç kelleşmeden aynı gürlükte tüm dağları dolduruyor!

Geceleri bu yaylada ne rüyalar görülür. Köylü kadını bazlama ekmek, peynir çıkarttı, masaya koydu, bir ipe serdiği tülbent, oyalı eşarpları sergi açmış, dilenci satıcılar gibi turistlere göstermeye çalışıyor. Turistler kaşığın ucundan azıcık balı ağızlarına götürdüler, sonra ha babam kaşıkladılar. Hiçbiri birşey satın almaya yanaşmıyor, köylü kadın, tülbentlerini her birinin kucağına bıraktı..

Bir zaman sonra yaşlı turist kadın köylü kadının kendi başındaki iş, mutfak eşarbına göz dikti. İstedi. Köylü kadın gülerek, utanıp kaçtı, eşarbı vermek istemedi. Okan, devreye girdi. Kadın çadırın içine girip yere çömelerek eşarbını değiştirdi, bir tutam saçı yana düştü, eliyle topuzlayıp arkaya sıkıştırdı. Kullandığı eşarbı gülerek turiste uzattı. Turist kadın, evirdi, çevirdi, beğenmedi.

Ağacın önünde bir küçük salıncak, salıncağı eski, yırtık bir kilimle yapmışlar. Turist kadın yırtık kilim parçasıyla ilgilendi. Köylü kadın ve kocası, yine "niye bunları istiyor ki, bunlar deli mi?" diye gülerek aceleyle kilimi salıncaktan çıkartıp turist kadına uzattılar. Turist kadın kilimi evirdi, çevirdi, beğenmedi.

Köylü kadını büyükçe bir tepsi içinde çay getirdi. Bizim arkadaşa sırnaşıkça gülerek "hiçbir şey almayacak mısınız?" dedi. Okan: "Balı iki milyona verirsen...". Adam, karısı, yere baktılar, başlarını eğip "olsun, ne yapalım".. dediler. Koca bir kavonoz balı, naylon torbaya sarmaya başladılar. Turistlerin merak edeceği birşey kalmadı. Bir oyun, eğlence yok, ağacın altında dinlenip, çayları içip kalkacağız.

Benim gitmeye niyetim yok. Fikrim değişti. İşte aradığım tepeler. Bir ruhu olan matemli yüksekler! Yüzü pembe, elleri kınalı küçük kız, nasıl sevimli, yanımdan ayrılmıyor. Akan sular gibi durmaksızın şırıldayarak gülüyor...

Sanki çok öncelerden tanışıyormuşuz gibi, "sana bir mani söyleyeyim mi?". Söyle dedim. Manisinden de, yanıma sokuluşundaki sıcaklığından da gözlerimden yaş döküldü.

Okan ucuz balı bulmuş.. Meyveleri, diğer torbaya... Yanıma geldi Okan: "Üç-dört milyon ver, buraları köküyle götür" diye kelepir bir alışverişin sevincini yaşıyor.

Bu tepelerde derin bir neşe var. Hiç gidesim yok.Yaşlı köylü karı kocayla dertleştik. Kocanın yaşı çok gençmiş kırkbeş falan, kadın kırk yaşlarında. Biz, altmış, yetmiş, diye hesap etmiştik. Nasıl üzüldük. Hani buralar yayla, hani genç bırakır buranın suyu, havası.. Bir şu ellisindeki turist kadına bak, gencecik kız gibi, kurabiye gibi. Bir bizim kırkındaki köylü kadına bak, buruş buruş, yüzü yanakları hindi gıdısı gibi salkım salkım asılıyor. Yoldaki dikenlerden daha derin, yırtıcı, çizici birşeyler içimi keserek geçti.

Fırtına, bir kuş sürüsü gibi, tozu toprağı kaldırıp üstümüze hücum etti. Gözümüzü yumup, başımızı çevirip geçmesini bekledik.Yıkık, derme çatma naylon çadır, uçtu, uçacak.. "Tutun, tutun şu çadırı tutun" diye bağırdım.. Köylü kadın: "O yıkılmaz, korkma yıkılmaz, birşey olmaz!".. Ne kadar anlamlı bir söz gibi göründü bana, yine ağlamaklı oldum.

Kucağıma oturmuş küçük Türkmen kızına: "Burada ev yok, nerde uyuyorsunuz?" dedim. Çadırı gösterdi. "geceleri yatınca yıldızlar görünüyor!".. "Bin yıldız mı?" dedim, ağzımı ballandırarak: "On bin yıldız" dedi..

Bilirim. Geceleri yayla, dönme dolap gibi olur, bin yıldız yükselir, alçalır, hayallerle döner. Bilirim geceleri yaylalar, salıncak gibi sallanır, yaylalarda geceler uzun olur. Gökkubbede o geceler, yapyalnız tek bir insan olur. O insan dahi kendine yıldızlar kadar uzak olur.

Alış-veriş, dinlenme faslı bitti. Köylü kadın, Okan'a, turistlere birşey satamadık, diye hayıflandı. Okan: "Satacak birşeyin yokmuş, bir dahaki sefere artık" dedi.

Kadın, yeniden tülbentlerini astığı ipten indirip, bir son şans, turistlerin önüne koydu. Turistler hiç oralı olmadı, hatta, kadının ısrarına güldüler. Küçük kız yanımdan ayrılmıyor.

Köylü kadın, çadırın içinden çul çaput benzeri tuhaf şeyler çıkarttı, turistlere gösteriyor. Hiçbiri ilgilenmiyor..

Kızın adı, Aysun.. Aysun'un saçları, siyah, uzun. Şimdi bir tarağım olsa, saçlarını tarayıp bir yana koysam, sonra, öbür tarafını tarayıp öbür yana koysam, sonra, kucağımda uyusa Aysun..

Aysun'a: "Burada sıkılmıyor musun?" dedim..

Aysun: "Yok hiç sıkılmıyorum. Zaten onbeş gün kalıp köydeki evimize iniyoruz"

"Kimsecikler yok mu burada, hep şu salıncakta mı oynuyorsun?"..

Aysun: "Yok yok, geceleri ağbim geliyor, onunla eski günleri hatırlıyor, konuşuyoruz!"

İçimden güldüm, seninde mi "eski günlerin" var!

"Ağbin buralarda mı?"

Aysun: "Yok yok, sen bilmiyorsun, ağbim şehit oldu, öldü benim ağbim!"..

Neye uğradığımı şaşırdım. Nerde öldü? "Askerde öldü, Şırnak'ta!"

Aysun: "Ağbimin madalyası var!"..

Madalya lafını bizim Okan da duydu. Okan, bu köylülerin şehit çocukları olduğunu daha önceden de biliyormuş. Turistlere göstermek için köylü kadına: "Şu madalyayı çıkar görsünler".. İlginç olur, oyun olur diye düşündü, herhalde.

Ben de merak ettim, niyeyse: "Madalyası burda mı, nerde?"

Aysun: "Annemin koynunda, orda saklıyor!"..

Annesinin koynuna baktım. Koca kiler gibi. Ne varsa tıkıştırılmış. Tepeleme un çuvalı gibi göğüsleri. Kadın madalya lafını duyunca utanıp kaçtı.

Kocası, elinde maltepe sigarası: "göstermez, göstermez!"...

Okan: "Aman teyzee, ne olacak, göster şu madalyayı!"..

Kadın saklandığı yerden çıkmadı. Başını yere eğip, zorlamayın, sıkıştırmayın göstermem gibisinden, çıplak ayaklarıyla yerdeki çalılarla oynadı.

Kadının çok sıkıldığı.. üzüldüğünü.. oğlunu hatırladığını.. Mahcup halini görünce çok tuhaf oldum. Konuyu değiştirmek için yanına yaklaştım: "Teyze, ne güzel yaylanız var, beni de misafir etsene..!"

Biraz önce bir saat dilenci kadınlar gibi satıcılık yapan kadın şaşırtacak kadar düzgün bir cümleyle: "Evladım, neyleyim sarayı, neyleyim köşkü, içinde gezinen yar olmayınca!"..

Sahil, on kilometre aşağıda, bir milyon insan yaşıyor, vatan değil orası. Burada üç insan, vatan burası. Geceleri ağbim geliyor, ne demek istedi, ne ürtükücü bir laf, nasıl yani.. Ağladığım görülmesin, zeytin ağacının arkasına gizlendim. Of, of, of, ne bu kardeşim, köy, kasaba, yaylabaşı tepeleme şehit dolmuş. Sakin ol, gözlerimin içi kurumuş kan gibi, bırak unut... Bak, Aysun ne güzel kız. Çubuk kadar kuru, ağzı, gözü, yanakları şekerden yapılmış gibi. Ama büyüyecek memeleri, dudakları, kalçaları püskürüp-serpilecek. Kaşı gözü kömür gibi, kimler görmeye gelecek onları. Ah Aysun, kara kaşlı kızlar bu vatana çok hizmet etti. Türküsü, masalı, şiiri, ayrılığı, gurbeti, hepsini onlar yazdı! Karanlığımızın ışığı senin o kara gözlerin! Çabucak büyü. Şurda dizili turist kızların hepsinden güzel ol, birincisi ol. Türküdeki gibi, Aysun'un kaşı gözü akıl fikir komadı bende. Ne güzeldir şu Kerkük türküleri, şimdi şu burnu dik, heybetli dağlara bağıra bağıra söylesem: "Kerkük'ün balasıyam / Nerde esmer görsem, başının belasıyam...".. Bu kara, kapkara ateş sönmez Aysun. Bir aya kalmaz, yüzbinlerce Türk çocuğu Irak'a savaşa gidecek. Aynı türküyü söyleyecekler yine, belki de aşağı köyden ağbin gibi bir kara oğlan çıkıp gelecek vedalaşmaya, türküdeki gibi: "Güzel gel görüşelim / Ben giderim Irak'a" diyecek. Sakin ol, Nihat... Aysun'u kucağıma alayım.. Ne diyeyim sana Aysun, nasıl avutayım seni Türkmen kızı, türküler yazmış işte alın yazımızı: "Kara gözlere / Bulunmaz çara!"... O kara gözlerine hergün kurbanlar keseyim Aysun.

Aysun, ağzından kaçırmıştı, kafama takıldı, geceleri ağbim geliyor, ne tuhaf. Gerçekten ağbisini mi görüyor geceleri. Yoksa bu aile dağ başında üçlü bir halüsünasyon mu görüyor.

Çaktırmadan konuşturup, ağzını arayayım..

Sen ne güzel küçük kızsın Aysun. Aysun kucağımda. Bende bu hal, biraz zor severim onu.. Kimsecikler görmese, saçlarını saatlerce tarasam. Ben de bu hal, biraz zor taranım... Tel tel örsem, tarayıp tarayıp saçlarını bir yana bıraksam.. Küçük hanım, küçük hanım, bende bir hal var, sakın ola, o saçları bir yanına bırakma...

Aysun: "Sana bir mani söyleyeyim mi?", "hadi söyle bakayım?"

Aysun: "Dağda tavşan yayılır / Bıyıkları sayılır / Çıkma güzel kapıdan / Seni gören bayılır!..

Ne söylese, ağlıyorum, ölem, ölem.. Yayla havasından mı bu iki de bir kusar gibi ağlamaklar, yayla rüzgarı mı bu, kafadan bıçaklayan... Aysun kucağımda, boğulur gibi oluyor, göğsüm tıkanıyor..

Aysun: "Sana bir bilmece sorayım mı?", "Sor bakalım bilmiş şey!"

Aysun: "Altı tahta / Üstü tahta / İçinde kara softa!".. "dur, dur, bunu bileceğim, üstü tahta, içinde sofu, bu, eski ahşap camii".

Aysun çok keyifli: "Hayır, bilemedin... Kaplumbağa!"..

Bilemediğime çok sevindi. Yine de beni küçük düşürmek istemiyor. Aysun: "Ama var ya, sen haklısın, ben de ilk duyduğumda camii demiştim..!"

"O zaman camii de olur?"

Aysun sinirle çıkışarak: "Camii de olur ama o zaman kolay olur, bilmece olmaz!"..

Kız sen beni öldürürsün, sen büyüyünce bu yayla, bu ormanlar seninle nasıl başedecek.. Adım gibi biliyorum, şu arka tepelerdeki işe yaramaz otları, çalıları, biçimsiz kayaları, her birini bir başka hale koyacaksın, hepsini oynatacak kara kaşların. O kadar küfrettim, tekmeledim o biçimsiz kayaları, bana mısın deyip kımıldamadılar yerinden. Senin o karakaşların hepsini uçurumdan aşağı atacak.

Aysun'u konuşturarak tam kıvamına getirdim. Ağzını arayabilirim.

"Aysun ağbin nerden geliyor?". Eliyle yukardaki karanlık ormanları gösterdi. "Ordan mı geliyor... Her gece mi geliyor!".. Aysun cevap vermedi, durgunlaştı.

Neşelendirmek için: "Sana bir hediye vereyim" deyip, "narı" Aysun'a uzattım. Sevinerek: "Bu kocaman ama, ne yapacağım.."!

"Ağbine verirsin!

Aysun sinirle: "Sen deli misin, benim ağbim öldü!".

"Sen dedin ya, ordan geliyor!".. Aysun yine sinirli: "Ağbim öyle gelmiyor?"

"Ya nasıl geliyor?"

Aysun: "Ruhu geliyor!"

"Görüyor musun ruhunu!"

Aysun yine sinirli: "Anlamıyorsun sen, öyle değil, hissediyorsun..!".

"Yalnız sen mi hissediyorsun?"..

Aysun sinirle bağırarak: "Hayır, anlamıyorsun sen, annem de hissediyor, babam da hissediyor!"

"Ne zaman hissediyorsun?"..

Aysun: "Geceleri!"..

Geceleri deme bana. Ne olur küçük kız, geceleri deme bana. Geceleri çok uzun olur. O şirin, bilmiş, şeker dillerini yerim ben, ne olur geceleri deme bana. Sen nesin, senin gecen olsun. Bir avuç çocuksun, bebeksin, senin de mi gecen olur. Parmak kadar çocuksun, senin nasıl gecen olsun. Ne olur geceleri deme bana.. Kelebeklerin peşine düşüp, ateş böcekleri kovalayacak yaştasın. Sana ne bizim gecemizden..

Aysun, küçük kız, seni kimler soktu bizim gecemize!

nihatg@leman.com.tr

LeMan
MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bilgisayara Demir Döşeyecek Bir Demirci

Sürekli kafamı kurcalayan bir soru var: Hayata pembe gözlükler takarak bakmak ile gerçekçi bir bakış açısı yakalamak arasındaki ayrımı nasıl yapacağız? Biraz açayım isterseniz... Kendimce ne zaman yaşam hakkında bazı çıkarımlarda bulunmaya kalksam çevremden mutlaka şöyle bir tepki gelir: Bu kadar karamsar olma!.. Allah aşkına bize dayatılan bunca şeyden sonra kalkıpta olup bitenleri hayra yoracak bir bakış açısı yakalayamıyorum. Bu nedenle de karamsarlıkla suçlanıyorum. Mesela şu an içerisinde bulunduğum duruma pembe gözlüklü dediğim insanlar gibi bakamıyorum... Ben üniversitede Bilgisayar bölümünde okuyorum; ve okumamın devamı için yaz aylarında memleketime gelip demircilik yapıyorum. Demircilikle bilgisayar arasındaki bağıysa; bir gün bilgisayarların iç donanımı da demirden olacak (inşaatlarda olduğu gibi) ve benim çalışmam böylece boşa gitmeyecek diye kuruyorum. Ayrıca düzenine lanet ettiğim bu ülkenin sömürü çarklarının en net şekilde görüldüğü inşaatta yaşamak gerçekten çok zor... Zor çünkü; üniversiteden döndüğümünün ertesi günü işe başladım. Demirin sıcaklığına alışmamış, bilgisayar tuşlarına basmaktan daha zahmetli bir iş görmemiş ellerimin (tabii 8 ay böyleydi) ağrısından dudaklarımı dişleyerek paramparça ettim. Bunları yazmaktaki amacım demogoji yapmak falan değil... Her gün isyan edişimden bıkmış çalışma arkadaşlarımdan başka sesimi duyurabileceğim yoldaşlar olsun diye yazıyorum. Zor demiştim ya; sabah 7'den akşam 20:00'ye toplam 13 saat güneş altında çalışarak ancak okuyabiliyorum. Ama Müteahhit çocukları ellerinde Marlboro sigarasıyla başımıza dikilip iş tarif ediyorlar. Bazen bütün hıncımı onlardan çıkarayım, bacaklarından tutup aşağıya sarkıtayım diyorum ama...

.ktiğimin mesleğinde çalışırken demir tutan ellerimizi suya koysak, lassa'nın reklamında oynayan köpeğin ayaklarından çıkan buhar gibi buhar çıkacak kadar ısınıyor demir. Şu iki satırlık yazıyı yazmak içinse, gecelik uykumdan çalarak yazıyorum ya işte o anda karıncalar gibi ilerlediğimiz şu hayatta bir insan olup büyük adımlarla sona koşmak istiyorum...

Gece dergiyi okurken Murat'ın yazdıklarını görünce ben de bunları yazayım dedim. Benimle aynı durumu paylaşan dostların çözüm önerilerini bekliyorum. Lütfen elleri pamuktan daha sert bir madde görmemiş arkadaşlar kendi hayal dünyalarında çözümler sunmaya kalkmasınlar... Bütün Leman emekçilerine saygılarımla...

Not 1: Sevgili Murat ben de Ege Üniversitesi'nde okuyorum, umarım görüşebiliriz.

Not 2: Nihat Abiciğim, Karadeniz'deki karayolu katliamını içim kan ağlayarak okumuştum. Şimdiyse Munzur'a göz dikmiş yabanilerin baraj yaparak bu doğa harikası yeri tarihe gömüşlerine şahit oluyorum. Haberin olsun Munzur da elden gidiyor.

İnan

2002/29 Sayılı Leman'da Mektubu Yayınlanan İzmirli Murat'a;

Murat'ın mektubunu okuduğumdan beri ona yazmam gerektiğini düşünüyordum. Sonunda kalemi elime aldım. Ona ne söylemem gerektiğini bilmiyorum. Ben de onun gibi Lise 3'e geçtim. Fena bir öğrenci de sayılmam. Belki Murat gibi haftanın 6 günü çalışmıyorum ama onu anlamak için elimden geleni yapıyorum. Ve en az onun kadar düzenden şikayetçiyim. Mektubunun sonunda Erhan'a "asla vazgeçme, gelecek de birgün gelecek" diyordu. Bence aynı şey onun için de geçerli olmalı! Çünkü o bunu hakediyor. Eğer ki bu mektubu okursa lütfen bana yazsın.

Aygün Güler/Çelebi Sok. Nur Apt. No:3 D:12 Erenköy/İstanbul

Munzur'a Sahip Çıkalım

Bu satırlarımızı lütfen feryat kabul edin! Hepinizin yakından bildiği Munzur Vadisi Milli Parkı şu an büyük bir saldırıyla karşı karşıyadır. Türkiye'nin ilklerinden ve en büyük Milli Parkı olan M.V.M.P.'ı bu günlerde yabanca ve yerli şirketlerin küçük ve çirkef çıkarları yüzünden, iş makinalarının tahribatı altındadır. Holding salonlarında aldıkları kararlarla, amaçladıkları bir doğa harikası olan bu vadiyi barajlarla yok edecekler. Barajların ömrü en fazla 25-30 yıl... Bu barajların yapılması Dersimliler için ölümden beter olacak. Zaten büyük göçler vermiş Dersim, bu barajlardan sonra tamamen insansızlaşacak!

Şu an baraj inşası başlamış durumdadır. Ne idüğü belirsiz yabancı şirketlerin toprağımızda bu kadar rahat davranmaları bizleri yıkıyor. Munzur'un çocuklarını baraj karşıtı çalışmalarımızda yalnız bırakmayacağınıza inanıyorum. Barajların yapımını önlemek için kurulan "Munzur Vadisi Doğal Yaşamı Koruma Derneği" halkın büyük desteğini alarak çalışmalarına başlamıştır. Burada yok edilmek istenen sadece doğa değil aynı zamanda bir toplumun tarihi, kültürü ve inançlarıdır. Katkılarınızı bekliyoruz!

Munzur Vadisi Koruma Derneği
Moğultay Mah. Arıkanlar İşhanı
Kat:3 No:203 Merkez/Tunceli
E-mail: akmunzur@hotmail.com

Tek Tip İnsan Modeli

Yine bir ÖSS sendromu... Üç saat süren bir sınav ve bu üç saat sonunda kendilerini ya üstün zekalı ya da hiçbir işe yaramaz diye nitelendirdiğimiz milyonlarca genç! Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki aç kalmamak için birbirimizi eziyoruz. Geleceğini kurabilmek için; herşeyden ödün verip çalışıyorsun... Sonuçta üniversiteye girsen de girmesen de fark etmiyor; nasıl olsa aç kalıyorsun! Bazen gerçekten merak ediyorum; bu çarpıklıkların kimse farkına varmıyor mu diye... Kazanabilmek için kendimizi parçaladığımız o üniversitelerin bile liseden farkı yok artık. Gözle görünen tek fark liseye formayla giderdik. Neyse ki üniversiteye giderken giymiyoruz. Ben Ankara Üniv. Felsefe Bölümünde okuyorum. Felsefe olduğuna aldanmayın; adı Felefe ama nasılsa düşünceye hiç önem verilmeyen bir bölüm! Açıkçası hala ezik yetiştiriliyoruz! Eğitim-öğretim yuvalarımızın bizi hayata hazırlama şekli bu; "Tek Tip İnsan Modeli". Düşünmeyen, üretmeyen, baş kaldırmayan... Bilinçsiz toplum demek istemiyorum artık. İnsanların tüm bu olanları farketmemesi imkansız... En azından neden aç kaldıklarını sorgulayabilecek bir bilince sahip olduklarından kuşkum yok! Ama öylesine farklı şeylerle boyamışlar ki gözlerimizi... Artık hepimizin korkusu kaybedebileceklerimizden yana... Oysa hiçbirimiz bilmiyoruz ki kaybedecek hiçbir şeyimiz kalmadı... Geleceğimiz bile elimizden alındı... Ve ben hala anlamıyorum, bu düzende ayakta kalma çabamızı! Durmadan bir şeyleri tüketiyoruz. Öyle ki insanların ideolojileri bile yok artık. Sağda solda ne olduğunu bilmeyen bir sürü insan... Demokrasi adı altında oynanan politik oyunlar! Biz insanların hiçbir özgürlüğünün, hiçbir hakkının, hiçbir yaşam garantisinin olmadığı bir ülkede yaşıyoruz! Ve bizler baş eğmeye devam ettikçe bu hep böyle olacak!

Bengü/Manisa

Kronik Hastalağım Leman

Birçok kişiye, eşime, dostuma, arkadaşıma mektup yazdım ancak ilk kez kendi hastalığıma mektup yazıyorum. Salaklık etmişsem mazur görmenizi rica ederim.

Sizlere klasik mektup tadında bir mektup yazamadığım için beni affedin. Affetmez iseniz, bırakın Ecevit affeder... Kıssadan hisse ben kendim için af yasası istiyorum.

Üç yıldır bilfiil Leman okucusuyum. Her hafta alıp okuduğum gazete tadındaki bir dergi bu; ve 27 Temmuz Cumartesi 2002/30 sayılı dergide okuduğum bir yazı beni derinden yaraladı... Lakin yaralar kapanır, geçicidir. Fakat geçen haftaki 2002/29 sayılı derginiz kalbimde telafisi olmayan bir yaraya sebep oldu... Ece Ayhan'ın vefat haberini Leman'dan aldım, inanın çok üzüldüm. Bu haftaki sayıdaki bir haber de moralimi bozdu... 2. sayfanın en altında dipnotun altında bir yazı var: Konya'nın Seydişehir ilçesinde sadece 4 dergi satıldığı yazıyor. Bu işte bir yanlış var. Lütfen istatistiklerinizi kontrol edin. Ben Seydişehir'de her hafta bu dergiyi tedarik ediyorum; bildiğim 6 arkadaş Leman'ı alıyoruz. 500 bin ortalama nüfuslu bu yerde inanıyorum ki, istatistikleriniz yanlıştır. Yetkililerinizin kontrolünü istiyoruz.

Bu mektubu Okur köşesinde yayınlayıp, duygu ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmama yardımcı olan herkese teşekkür ederim. Haklarınızı helal edin.

Sait Karakılınç/Seydişehir

Leman'a

Bu size ilk mektubum... Uzun süredir sizlere yazmak istiyordum. Ama bir türlü fırsat olmadı. 2002/30. sayıda, sayfaların sonundaki son cümleler beni çok etkiledi. Gerçekten çok güzel bir konuya değindiniz. Çok acıdır ama okur sayımız gerçekten çok az. Artık okurlar parmakla gösteriliyor. Sizin de dediğiniz gibi çoğu yerlerde gönderdiğiniz dergilerin yarısı bile satılmıyor. Hiç kimse eline bir şeyler alıp okumuyor. Dünyada ne olup bittiğinden kimsenin haberi yok. Herkes kendi kabuğuna çekilmiş. Yani insanlarımız bencil.

Yazdığınız gibi acaba dağıtımda falan mı bir sorun var. Yoksa insanlarımız mı çok fazla ilgisiz davranıyor. Yoksa insanlarımızın bir şeyleri okumaya ihtiyacı yok mu? Evet bence bu okur olayının bir çözüme kavuşturulması lazım. Çünkü her geçen gün okur sayımız biraz daha azalıyor. Ve bu azlık bizim sonumuz için çok iyi sonuçlar doğurmayabilir.

Onun için halkımızı daha okur görmek istiyoruz. Gönderilen Leman'ların yok satmasını istiyorum. Elinize hiç Leman iade edilmemesini istiyorum. Herkesin bir-iki Leman okurunu aramıza katmasını istiyorum... Umarım yolumuz açık olur.

Ayşenur Aytemiz/İstanbul

Olan Kalana Olur

Birçok insanı uğurladım bu şehirden. Dostlarımı, sevgililerimi, ailemi... Giden için bir başlangıçtır. Olansa hep kalana olur. Giden sanki tüm güzellikleri, tüm yaşananları alıp götürmüştür yanında. Yolcu edeninse elinde artık anlamsız gelen sokaklar, tüm duygusunu, güzelliğini yitirmiş caddeler, yabancı yüzler kalmıştır. Yürürken tek başına o caddelerde anılar geçer gözlerinin önünden. Birşeyler düğümlenir boğazında. Bıraksa akacaktır yaşlar gözünden. Kaçıp uzaklaşmak istese de bu şehirden, bağlanmıştır bir kere, terk edemez. Her sokakta, her parkta, soluduğu havada anılar gizlidir. Bırakıp gidemez onları. Anılarıyla yaşar bu şehirde. Tekrar bir arayış başlamıştır artık. Yeni insanlar, yeni yüzler, yeni anılar... Sonun aynı olacağını bile bile. Seçimini yapmıştır. Tüm seçimlerin anısına.

Jülide G./Edirne

İnsana, Emeğe ve Umuda Dair

Sesimi ulaştırmaya çalıştığım bir ortamda siz değerli Leman emekçileri ve okurlarına hakların kısıtlı olduğu bir ortamdan seslenmek istedim. Sesimize ses, gözümüze göz olduğunuz ve biz Leman okurlarına böylesine güzel bir paylaşım köşesi ayırdığınız için hepinize teşekkür eder, yayın hayatınızda başarılarınızın devamını dilerim.

Evet dostlar! Uçsuz bucaksız gökyüzünden, doğanın güzelliklerinden, daha birçok sayamadığım güzelliklerden yoksun, en önemlisi de sıcak dostluklardan ve sevgiden yoksun bir ortamdan umuda merhaba demek ve dirençli olmak... Dost bildiğimiz insanlar umudu, kendi dünyasına terk etmişler. Ama direnç'le umut yaşamın böylesi koşullarında umutları için inat ederek yaşamaya devam edecek. İnsanlara sevgisini, güvenini yitirmeden özgür yarınlara dair yürüyüşünde devam edecektir dostlar. İnsana, emeğe ve umuda dair diyor ve saygılarımı sunuyorum.

Ayhan Olgun / 1 No'lu F Tipi Kapalı Cezaevi C-86 Kırılar-Buca/İzmir

Sevgili Lemankolikler!

Şu an okuduğunuz mektubumdan, hayatın zorlukları ve bu zorlukların meyvası olan bizlerin birer kader kurbanı olmadığımızı, yaşanan bu bozuk sistemin kurbanları olduğumuzu anlamanızı istiyorum. "Her insan içeriye düşebilir, kimsenin TANRI'yla senedi yok ki yarın içeriye girmeyeceğine dair..." Belki benim hayatta insanlarla bağım kesilmiş olabilir ama tek bağım, Leman ve okurlarının beni yalnız bırakmaması ve unutmaması... Bir tebessümü gerçek anlamda göremesem de, bir selamları ve neşeli mektupları bile benim için kafidir.

Dostluklar sadece sizlerin dışanda yaşadığınız kadar, cezaevinde de oluşur. Ayrım hiçbir zaman benim kişiliğime uygun düşmez... İsterim ki; gerçek duyguların, bencil olmayan düşüncelerin ışığında, okuduğunuz Leman dergisinin doğruluğu çerçevesinde cezaevinden veya dışarıdan bir ömür kalıcı dostlar edinip acı ve güzel günlerim ile anılarımı onlarla paylaşayım. Bu isteklerim sadece Leman okurları için geçerlidir. Bence doğru ya sizce!..

Rafet Taştan / Özel Tip Kapalı Cezaevi C/6 Koğuş Bergama/İzmir

Zaferin Savaşı!

Bilesin ki; her şey anlık oldu... Ne yaşanılan, ne de paylaşılan hiçbir şey yoktu... Tanımıyorduk bile birbirimizi... Bir de benim bulunduğum konum... Bütün bunlar ünlem ve kaygılar oluşturdu sende... Ama onlardan oluşmuyor mu zaten hayat...

Sana sesleniyorum;

Savaş halindeyim diyorum... Senin savaşını veriyorum.... Bütün zorluklara ve koşulsuzluklara rağmen seni kazanma savaşı bu... Zaferle bitmesinin gerekliliğine sonsuz inandığım bir savaş.

Sana sesleniyorum;

Seni de bu savaşın muhatabı olmaya çağırıyorum... Tabularına, önyargılarına, yalnızlığına ve dünya görüşüne karşı savaş ver. Ve yen onları; zaferle noktala savaşını!..

Sana sesleniyorum;

Yakınım ol diyorum... Yakınım ol ve içime ak... Munzur gibi saf ve gür... Misafir ol demiyorum; sahibi ol içimin... Kök sal, filizlen... Mutluluk fidanı ol... Yaşa ve yaşat...

Sana sesleniyorum;

Umut ol diyorum... Umut ki bir tür mutluluk; belki de en büyük mutluluk... Umudun adı sen ol; hayata ve aşka dair!..

N.Ali Savaş
nasavas@mynet.com

Herşeye Rağmen

Merhaba, ben 14 yaşındayım. Size nasıl bir mektup yazacağımı tam anlamıyla hiçbir zaman belirleyemedim. Ben geçenl gün gelen sınav sonucu nedeniyle şu anda çok mutluyum, çünkü kazandım. Artık lisedeyim; Rahmi Kula Anadolu Lisesi... Ama kazanmam bana pembe gözlükleri takmamı emretmedi asla... Mutlu olsam da üzgünüm, bu ülkenin 550 kişisi yüzünden inleyen 65 milyon (-550) insanı için... Özellikle biz gençlere... Biz bu ülkenin geleceğiyiz... Geleceğine verilen olanaklara ve olanaklarla sağlanabilecek geleceğe; bu gelecek yaratılabilir; ama asla bu gelecekte yaşanılmaz... Her gün ülkemiz değerlerini yitirmiş 550 kişinin nedensiz ve yararsız yöntemleri yüzünden geçmişe koşturuyor... Beyler geçmiş içine düşüp boğulmak için değil, yüzeyine gelecekte değip ders almak içindir. Artık biz gençlere güzel bir gelecek için güzel bir yönetim sağlayın, güzel bir geçmiş bırakın... Ben iki saat içinde hayatımın ilk önemli yoluna sapmak için uğraştım... Virajlarla dolu bir yıl boyunca, Allah'a şükür tüm bozuk, taşlı, asfaltlanmamış yollara, bozuk beyinlere rağmen düz bir yola girdim; ama bu sadece iki ay sürecek... İki ay sonra okul açılınca bana verdiğiniz tüm bozuk yollara tekrar gireceğim ve dört yıl sonra bir üç saat için koşturup, engelleri aşmaya çalışacağım. Benim isteğim bu ülkenin genç beyinlerle yönetilmesi, IMF ile değil...

aksineuçanadam@mynet.com

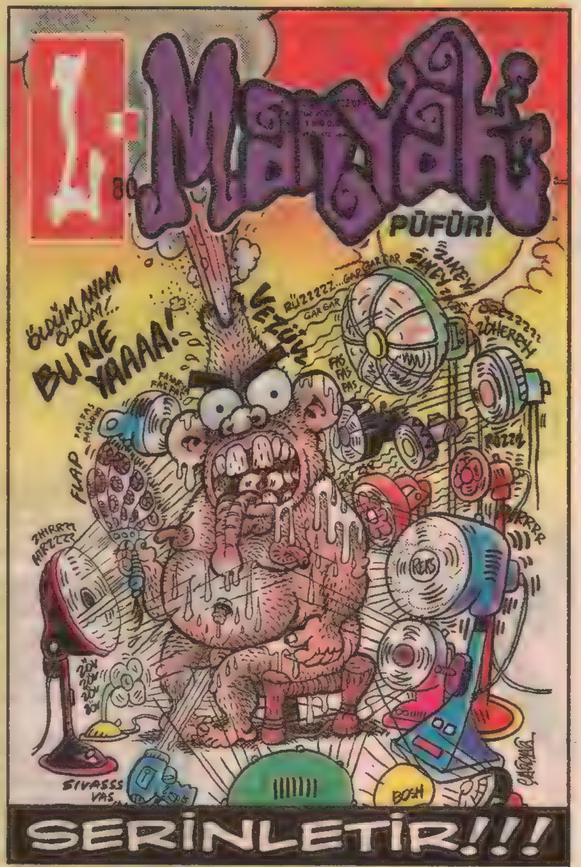

SAYI: 561
10 AĞUSTOS 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112) **Baskı:** Ilıcak - 0.212.880 40 75 • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

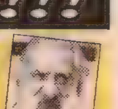

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte

BAHADIR BOYSAL

KABINA SIĞMAYAN ADAM : MUSTAFA!.

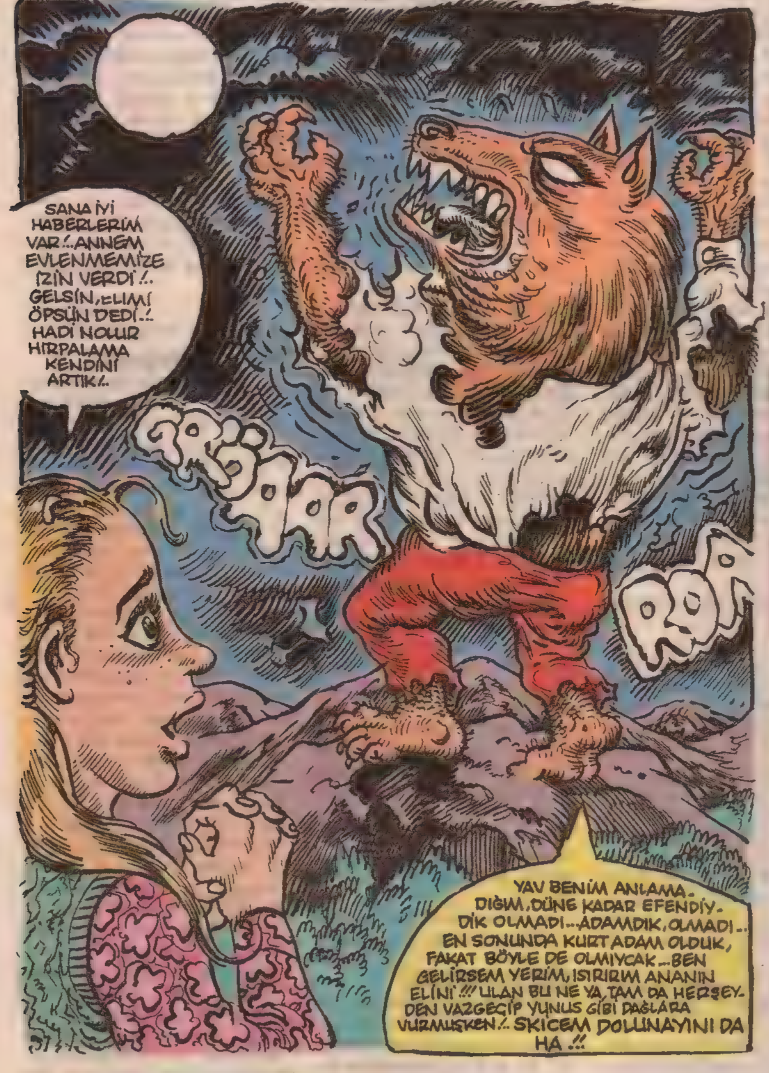
SANA İYİ HABERLERİM VAR!..ANNEM EVLENMEMİZE İZİN VERDİ!.. GELSİN, ELİMİ ÖPSÜN DEDİ!.. HADİ NOLUR HIRPALAMA KENDİNİ ARTIK!..
GRŞAAR
ROA
YAV BENİM ANLAMADIĞIM, DÜNE KADAR EFENDİYDİK OLMADI...ADAMDIK, OLMADI... EN SONUNDA KURT ADAM OLDUK, FAKAT BÖYLE DE OLMIYCAK...BEN GELİRSEM YERİM, ISIRIRIM ANANIN ELİNİ!!! ULAN BU NE YA, TAM DA HERŞEYDEN VAZGEÇİP YUNUS GİBİ DAĞLARA VURMUŞKEN!.. SKİCEM DOLUNAYINI DA HA!!

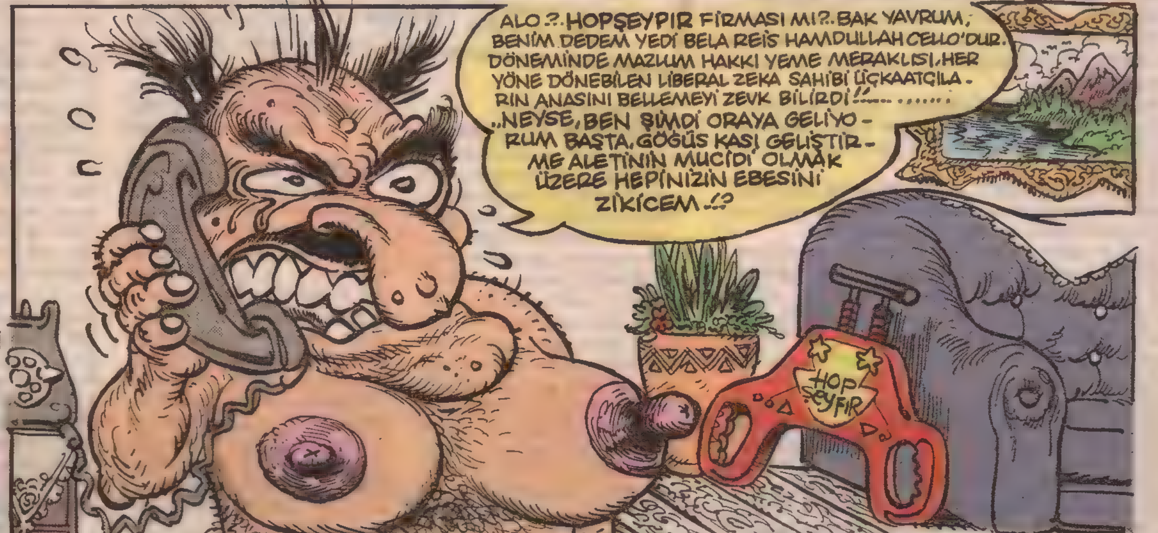
ALO?..HOPŞEYPIR FİRMASI MI?..BAK YAVRUM, BENİM DEDEM YEDİ BELA REİS HAMDULLAH CELLO'DUR. DÖNEMİNDE MAZLUM HAKKI YEME MERAKLISI, HER YÖNE DÖNEBİLEN LİBERAL ZEKA SAHİBİ ÜÇKAATÇILARIN ANASINI BELLEMEYİ ZEVK BİLİRDİ!!.......... ..NEYSE, BEN ŞİMDİ ORAYA GELİYORUM BAŞTA, GÖĞÜS KASI GELİŞTİRME ALETİNİN MUCİDİ OLMAK ÜZERE HEPİNİZİN EBESİNİ ZİKİCEM!?
HOP ŞEYFIR

Şahin Buyruk'a ithafen...

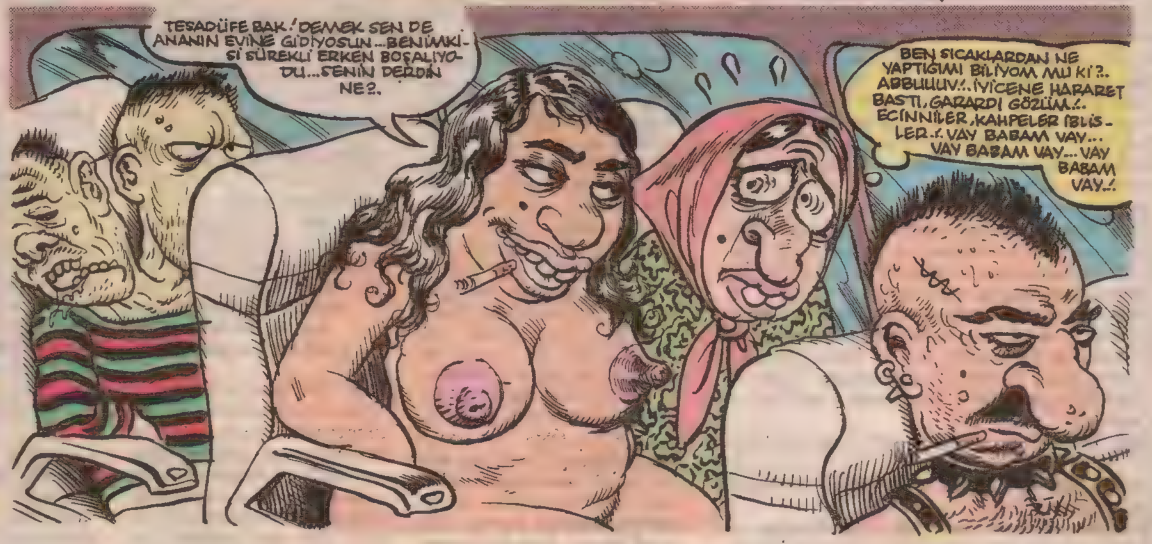
TESADÜFE BAK! DEMEK SEN DE ANANIN EVİNE GİDİYOSUN...BENİMKİSİ SÜREKLİ ERKEN BOŞALIYODU...SENİN DERDİN NE?..
BEN SICAKLARDAN NE YAPTIĞIMI BİLİYOM MU Kİ?.. ABBUUUV!..İYİCENE HARARET BASTI, GARARDI GÖZÜM!.. ECİNNİLER, KAHPELER İBLİSLER!.. VAY BABAM VAY... VAY BABAM VAY... VAY BABAM VAY!.

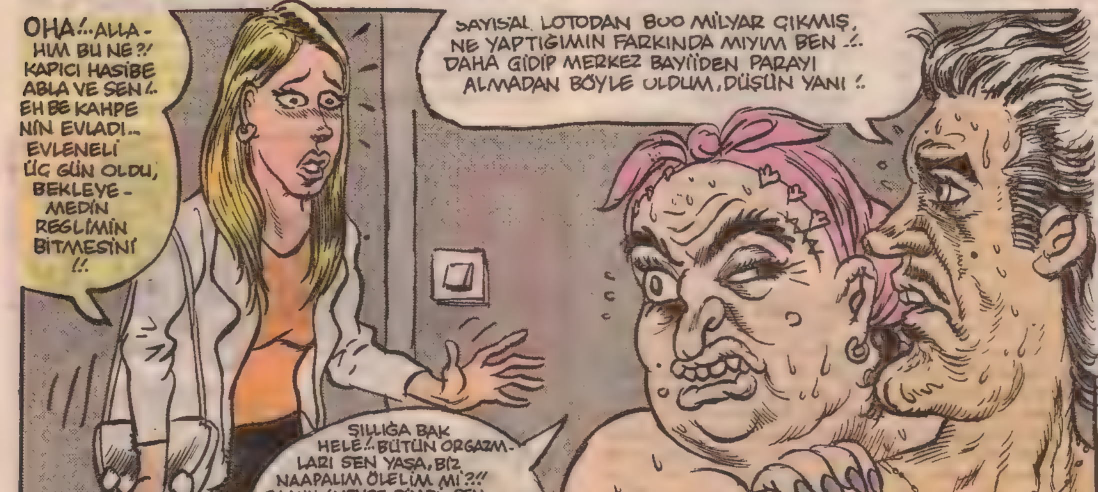
OHA!..ALLAHIM BU NE?! KAPICI HASİBE ABLA VE SEN!.. EH BE KAHPENİN EVLADI.. EVLENELİ ÜÇ GÜN OLDU, BEKLEYEMEDİN REGLİMİN BİTMESİNİ!!.
SAYISAL LOTODAN 800 MİLYAR ÇIKMIŞ, NE YAPTIĞIMIN FARKINDA MIYIM BEN!.. DAHA GİDİP MERKEZ BAYİİDEN PARAYI ALMADAN BÖYLE OLDUM, DÜŞÜN YANİ!.
ŞILLIĞA BAK HELE!..BÜTÜN ORGAZMLARI SEN YAŞA, BİZ NAAPALIM ÖLELİM Mİ?!! OAAHH!.NEYSE ŞİMDİ...SEN DEVAM ET CİVANIM...KESER DÖNER SAP DÖNER. GÜN GELİR HESAP DÖNER! OAAAHH... OY OY...OAAAHH!.

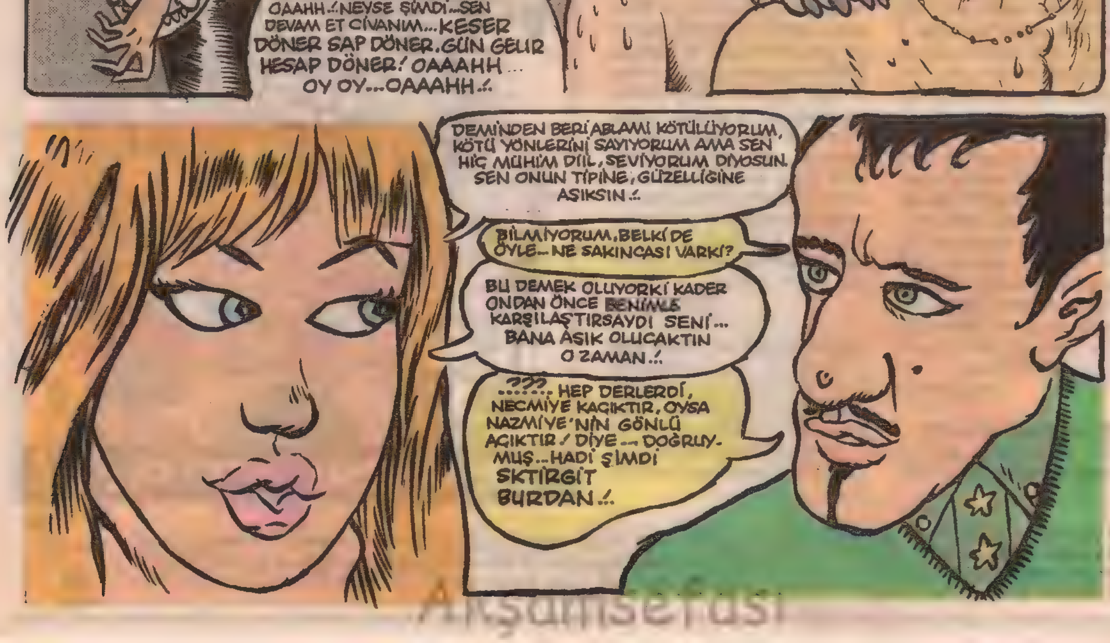
DEMİNDEN BERİ ABLAMI KÖTÜLÜYORUM, KÖTÜ YÖNLERİNİ SAYIYORUM AMA SEN HİÇ MÜHİM DİİL, SEVİYORUM DİYOSUN. SEN ONUN TİPİNE, GÜZELLİĞİNE AŞIKSIN!.
BİLMİYORUM, BELKİ DE ÖYLE...NE SAKINCASI VARKİ?
BU DEMEK OLUYORKİ KADER ONDAN ÖNCE BENİMLE KARŞILAŞTIRSAYDI SENİ... BANA AŞIK OLUCAKTIN O ZAMAN!.
???........ HEP DERLERDİ, NECMİYE KAÇIKTIR, OYSA NAZMİYE'NİN GÖNLÜ AÇIKTIR! DİYE... DOĞRUYMUŞ...HADİ ŞİMDİ SKTİRGİT BURDAN!.

darkchristy

ALLAH'INI ARAYAN B.BOYSAL & IŞIN İÇİNDE KALANLAR...

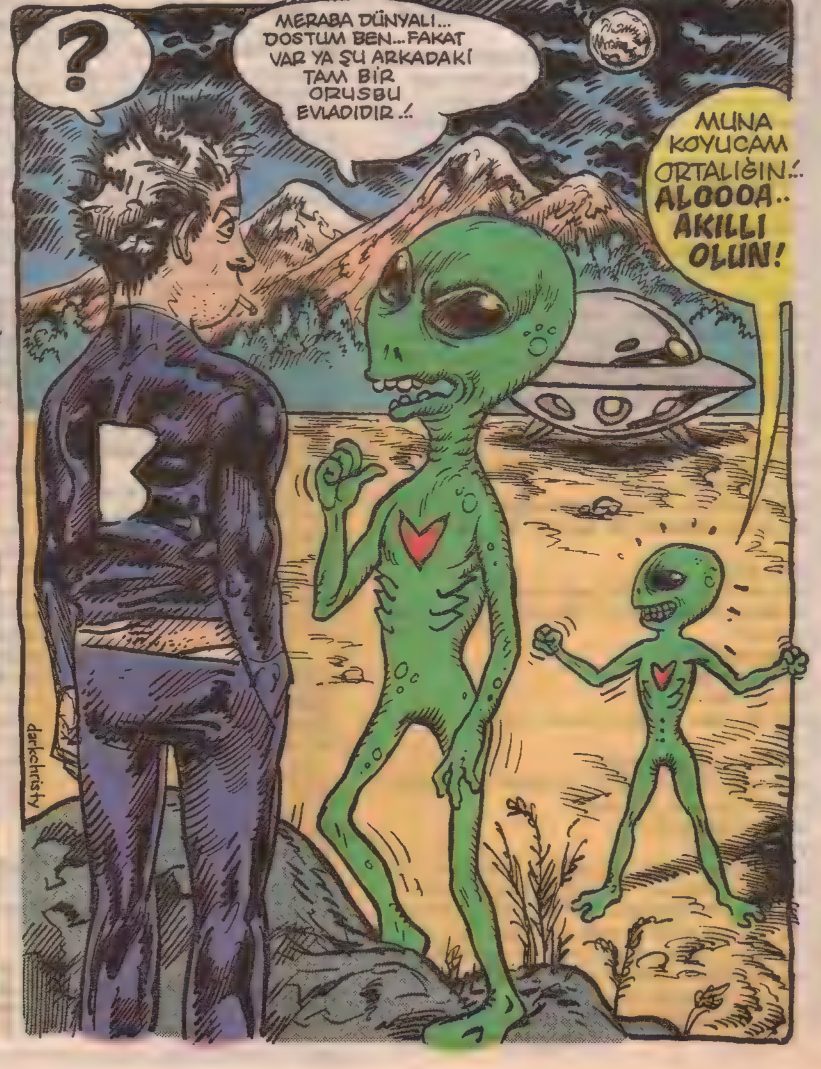
?
MERABA DÜNYALI... DOSTUM BEN...FAKAT VAR YA ŞU ARKADAKİ TAM BİR ORUSBU EVLADIDIR!.
MUNA KOYUCAM ORTALIĞIN!.. ALOOOA.. AKILLI OLUN!

⑤⑥②
17 Ağustos 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/33- 650.000 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C-750.000 TL.
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

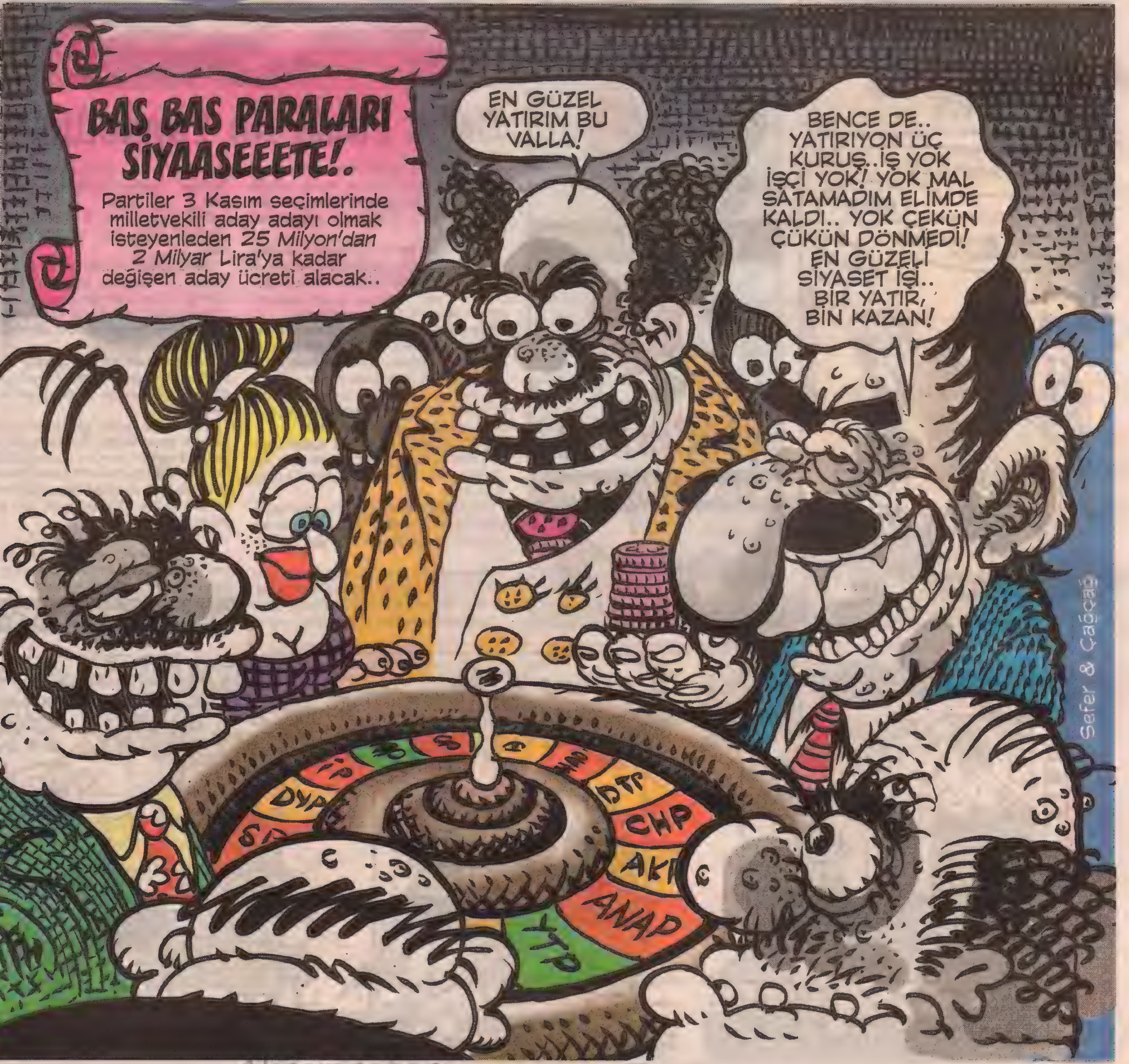
BAS BAS PARALARI SİYAASEEETE!.
Partiler 3 Kasım seçimlerinde milletvekili aday adayı olmak isteyenleden 25 Milyon'dan 2 Milyar Lira'ya kadar değişen aday ücreti alacak..
EN GÜZEL YATIRIM BU VALLA!
BENCE DE.. YATIRIYON ÜÇ KURUŞ..İŞ YOK İŞÇİ YOK! YOK MAL SATAMADIM ELİMDE KALDI.. YOK ÇEKÜN ÇÜKÜN DÖNMEDİ! EN GÜZELİ SİYASET İŞİ.. BİR YATIR, BİN KAZAN!
DYP
DTP
CHP
AK
ANAP
YTP
Sefer & Çağçağ

ÖZGE

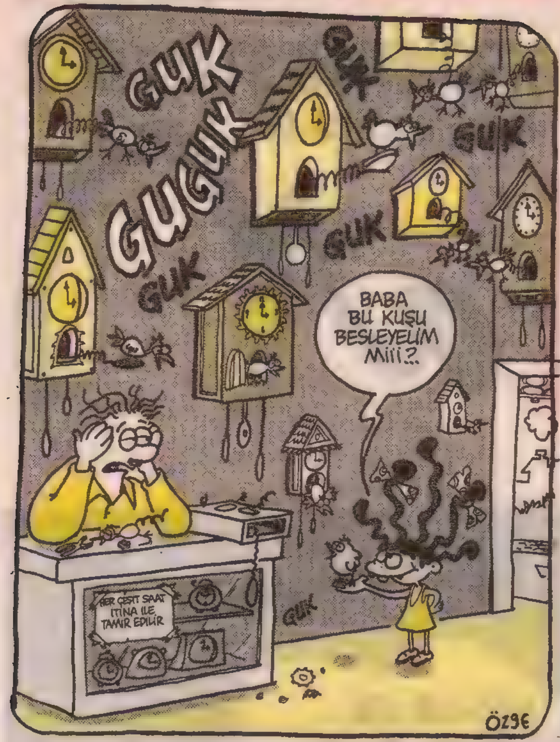
GUK
GUGUK
GUK
GUK
GUK
GUK
GUK
BABA BU KUŞU BESLEYELİM Miii?..
HER ÇEŞİT SAAT İTİNA İLE TAMİR EDİLİR
GUK
ÖZGE

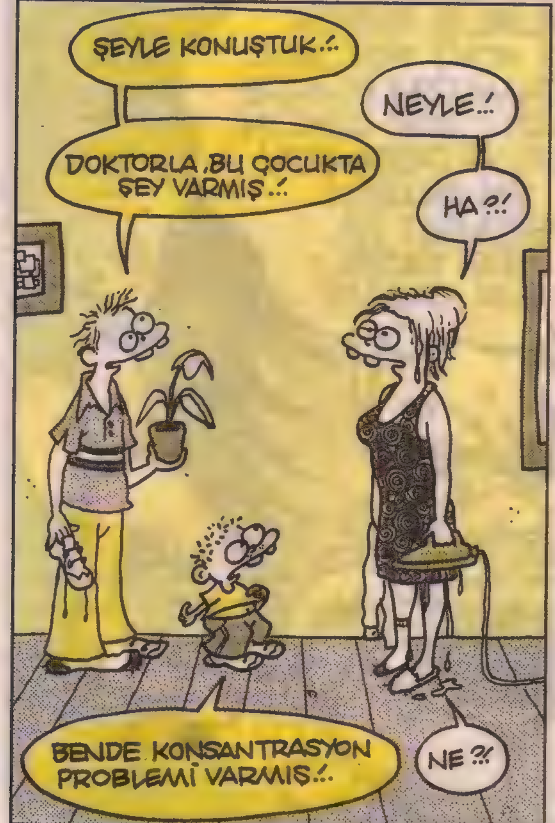
ŞEYLE KONUŞTUK.:.
NEYLE.!
DOKTORLA.BU ÇOCUKTA ŞEY VARMIŞ.:.
HA?!
BENDE KONSANTRASYON PROBLEMİ VARMIŞ.:.
NE?!

Demokratik Sol'dan kopma, Demirelli sağla dirsek temasında kararsız mı kararsız Yeni Türkiye Partisi parti amblemi sıkıntısını bir türlü aşamadı... İlk ambleminden sonra ikinci amblemi dikensiz gül de kopya çıktı... Baba ile küçük kız ambleminin bir internet sitesinden copy paste edilmesinden sonra büyük eleştiriler alan YTP, şimdi de dikensiz gülün dikenine katlanıyor...

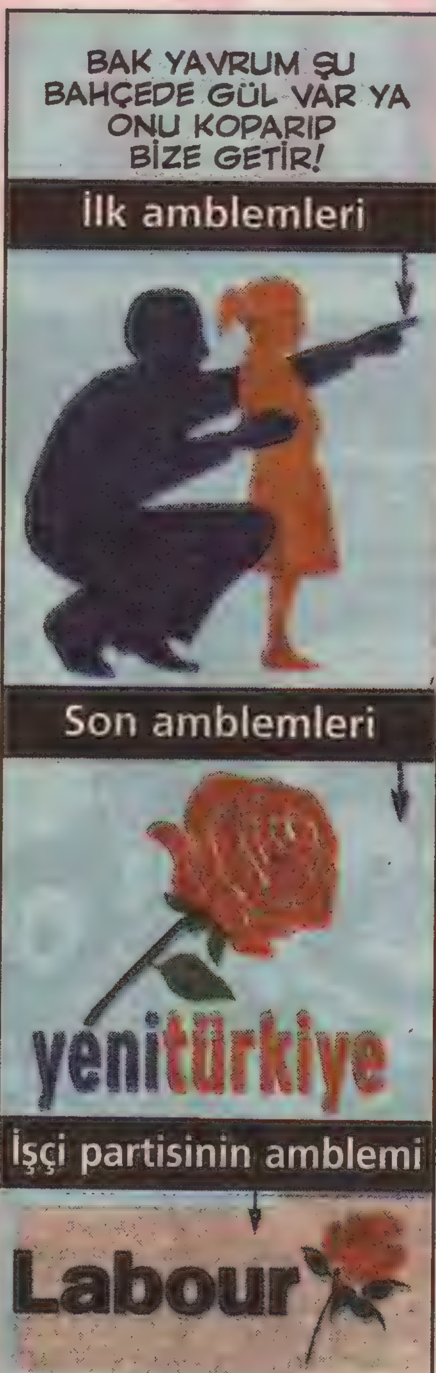
BAK YAVRUM ŞU BAHÇEDE GÜL VAR YA ONU KOPARIP BİZE GETİR!
İlk amblemleri
Son amblemleri
yenitürkiye
İşçi partisinin amblemi
Labour

Kitap okuma alışkanlığı yüzde 4.5'ları geçmiyor...Türkiye okuma özürlüler sıralamasında 83. sırada yer alıyor...

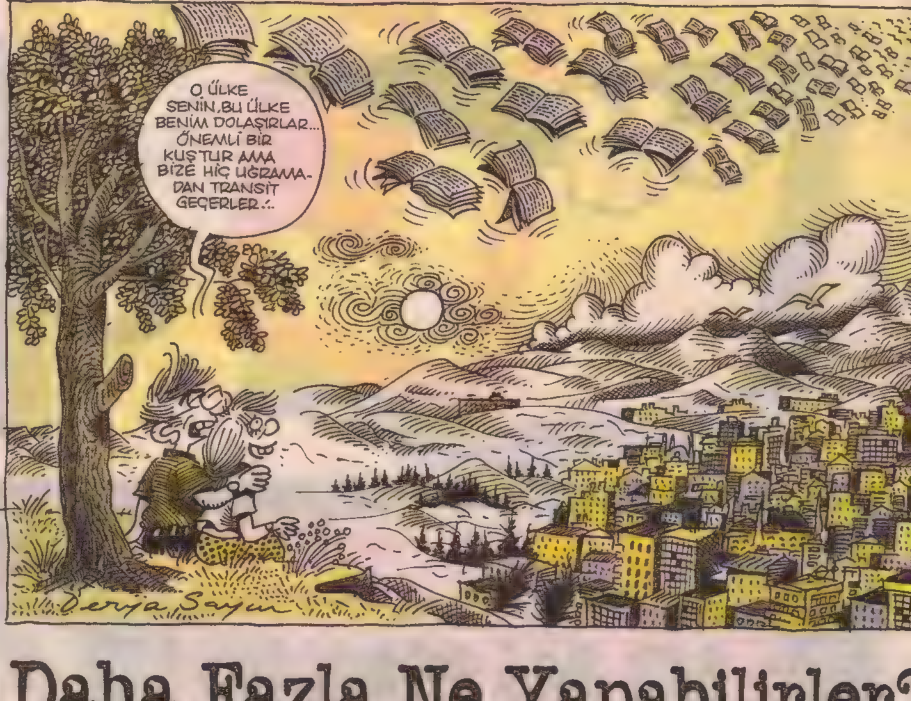
O ÜLKE SENİN,BU ÜLKE BENİM DOLAŞIRLAR... ÖNEMLİ BİR KUŞTUR AMA BİZE HİÇ UĞRAMADAN TRANSİT GEÇERLER.:.
Derya Sayın

Daha Fazla Ne Yapabilirler?

Arto: Şu ana kadar Yasemin Kozanoğlu'nu bitirdi, programına konuk olduğu Ayşin Zeren'i delirtip işten attırdı, son olarak da Mehmet Ali Erbil için 'geberemedi gitti' dedi...

Tüm bunları aşması için hayatını anlatan bir kitap yazması bekleniyor... Kitabının adını da Tarık Akan'ın kitabı "Anne Başımda Bit Var"dan esinlenip, bu adın çağrıştırdığı bir şekilde koyarsa tamam olur...

Emrehan Halıcı: 'Posthüsamizm' devrinin parlayan yıldızı, Ecevit çiftinin sözcüsü oldu, istenmeyenleri hedef gösterdi...

Tüm bunları aşması için estetik ameliyat geçirmesi ve 6 basamaklı bir merdiven halini alması bekleniyor... Böylece Bülent Ecevit iniş-çıkışlarda bir hayli rahatlar...

İbrahim Tatlıses: Bugüne kadarki malum, son olarak Almanya turnesinde iş için görüşmeye gelen bir kadına tecavüz ettiği iddia edildi...

Tüm bunları aşması için Cem Uzan'ın yanında politikaya girip 'Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı' olması bekleniyor!..

Mehmet Gül: Tarkan'a atıldı, insan haklarından yana olanlara satılmış, hain, şerefsiz dedi, Türk olmayı meslek haline getirdi...

Tüm bunları aşması için soyadaşı veteriner Niyazi Gül'ün asistanı olması ve "ku hayvanı" üzerine uzmanlaşması bekler yor!..

Cem Uzan: Ürdün kralı olması dışınc yapacağı hiçbir şey, hiç kimseyi şaşır maz!..

Tansu Çiller: Tümden piyastos, komp komplo... İki anahtar kolpasıyla başladı liderliği, iki kart dravıyla sürdürüyor...

Tüm bunları aşması için UEFA'ya başvu rarak seçim barajının 9.15'e alınmasını i temesi bekleniyor!..

Metin Tokat: Beşiktaş'a karşı Bursa por'un ofsayt golünü geçerli saydı, penal olmayan pozisyonda da Bursa lehine pe naltı verdi...

Tüm bunları aşması için Sergen'in atını kafasını 'good father' filmindeki gibi kesi Serdar Bilgili'nin yatağına koyması beklen yor... Bu olmazsa, bundan sonra yönetece ği ilk Beşiktaş maçında Pascal Nouma'nı şortuna gizlice bir plaka esrar atıp polis ihbar edebilir!..

(Süreyya Ayhan hepimize tertemiz b sevinç yaşattı... Güzel hemşerimi öper, ba şarısında emeği olanları kutlarım)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

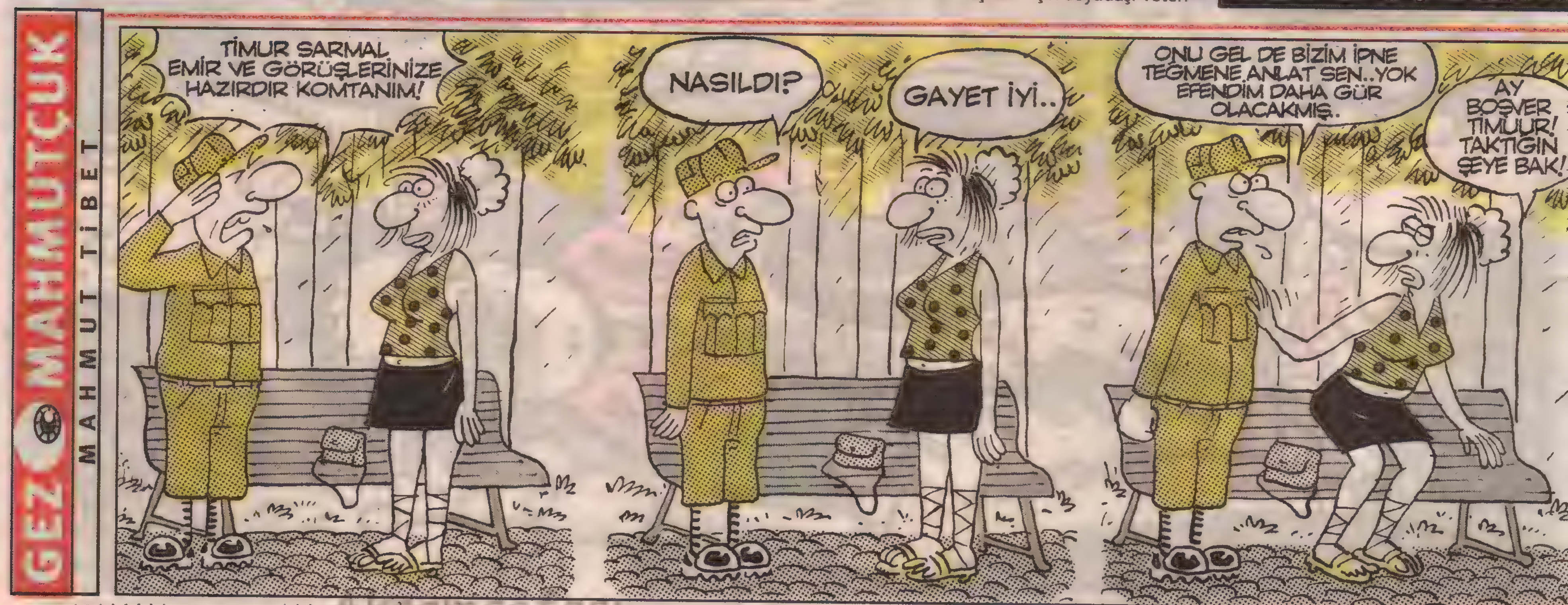
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
TİMUR SARMAL EMİR VE GÖRÜŞLERİNİZE HAZIRDIR KOMTANIM!
NASILDI?
GAYET İYİ..
ONU GEL DE BİZİM İPNE TEĞMENE ANLAT SEN..YOK EFENDİM DAHA GÜR OLACAKMIŞ..
AY BOŞVER TİMUUR! TAKTIĞIN ŞEYE BAK!

M.Kemal Paşa... 309 Leman okuru.. N'ooluyo yaaa?! Neresi burası yaa?! Ayıp valla. Bi dakka bi dakka, Böyle bir yeri nasıl bilmeyiz?! Burayı hemen il yapalım yaa!.. Helaaaall.. Ata'mızın adını kara çıkarmadınız helal olsun.. Selam aydınlık beldeye

LeMan

Takiyye üstadı AKP, değiştim mesajları vermek için nerdeyse dansöz oynatacak...Şimdi de şarkıcı Gülben Ergen ile emekli general Adnan Başer'e milletvekili adaylığı teklifi götürdü..

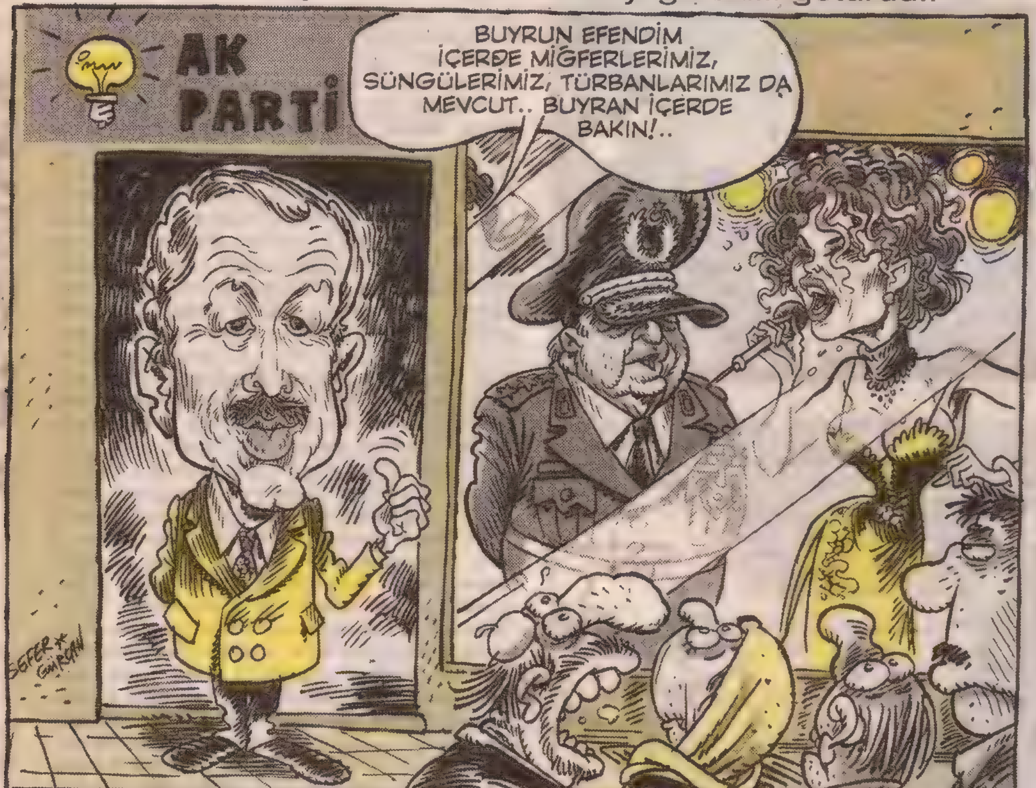
AK PARTİ
BUYRUN EFENDİM İÇERDE MİĞFERLERİMİZ, SÜNGÜLERİMİZ, TÜRBANLARIMIZ DA MEVCUT.. BUYRAN İÇERDE BAKIN!..
SEFER GÜRCAN

Renkleri de yasakladılar...Beş yıldızlı otel gibi tanıtılan F tipi cezaevlerine sadece siyah ve beyaz renkli giysiler alınıyor...

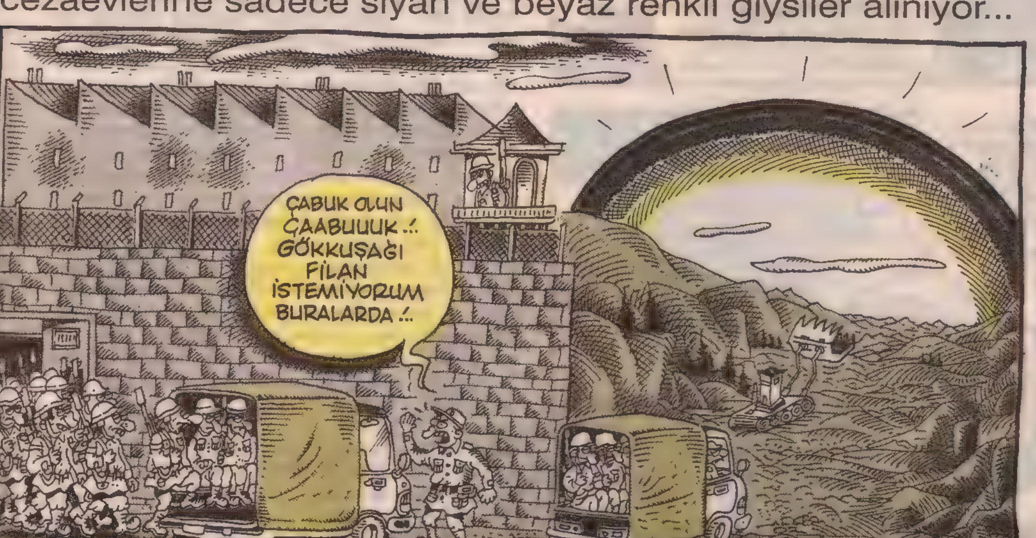
ÇABUK OLUN ÇAABUUUK.!. GÖKKUŞAĞI FİLAN İSTEMİYORUM BURALARDA.!.
Derya Sayın

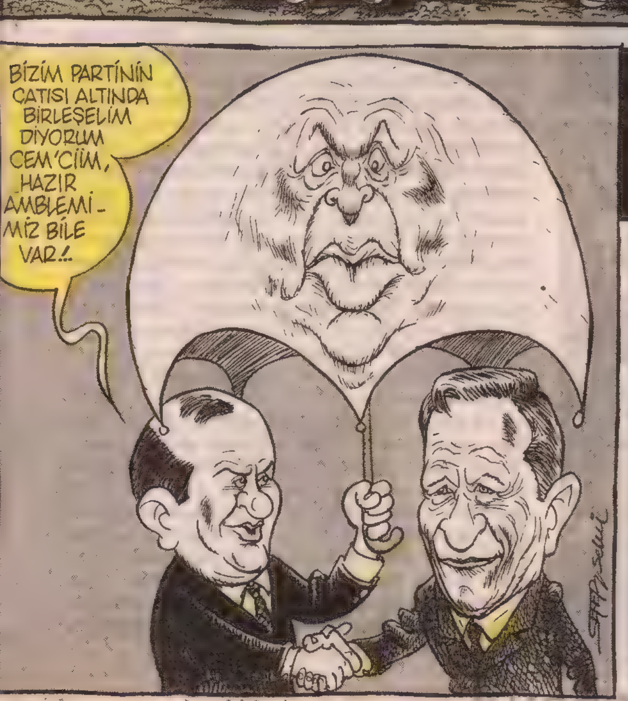
BİZİM PARTİNİN ÇATISI ALTINDA BİRLEŞELİM DİYORUM CEM'CİİM, HAZIR AMBLEMİMİZ BİLE VAR.!.

Kendi gitti ruhu hala aramızda Demirel'in, dikensiz YTP ile uzaktan kumanda DTP'nin seçim ittifakı yapmasında başrol oynadığı belirtiliyor.. İşadamı Sakıp Sabancı'da oyunu YTP'ye verecekmiş...

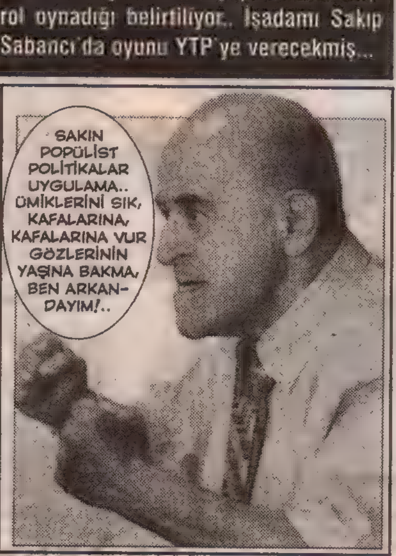
SAKIN POPÜLİST POLİTİKALAR UYGULAMA.. ÜMİKLERİNİ SIK, KAFALARINA, KAFALARINA VUR GÖZLERİNİN YAŞINA BAKMA, BEN ARKANDAYIM!..

Şarkılara bile mevzu olan "erkekler ağlamaz" sözü gerçek oldu.İngiliz bilim adamlarının yaptığı araştırmaya göre Türk erkekleri hemen hemen hiç ağlamıyor...

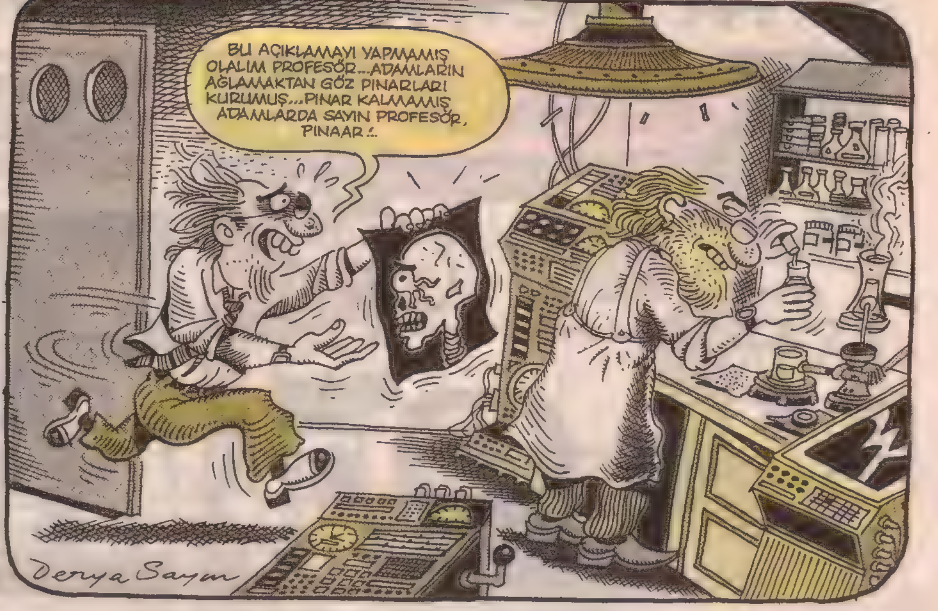
BU AÇIKLAMAYI YAPMAMIŞ OLALIM PROFESÖR...ADAMLARIN AĞLAMAKTAN GÖZ PINARLARI KURUMUŞ...PINAR KALMAMIŞ ADAMLARDA SAYIN PROFESÖR, PINAAR.!.
Derya Sayın

MHP'de aday olan bürokratların çokluğu ülkücü kadrolaşmasının boyutlarını da gözler önüne serdi. Tarım bakanlığı yönetimi tamamen boşalırken, MHP'li Bakan "ben kiminle çalışaçağım" diye dert yandı .

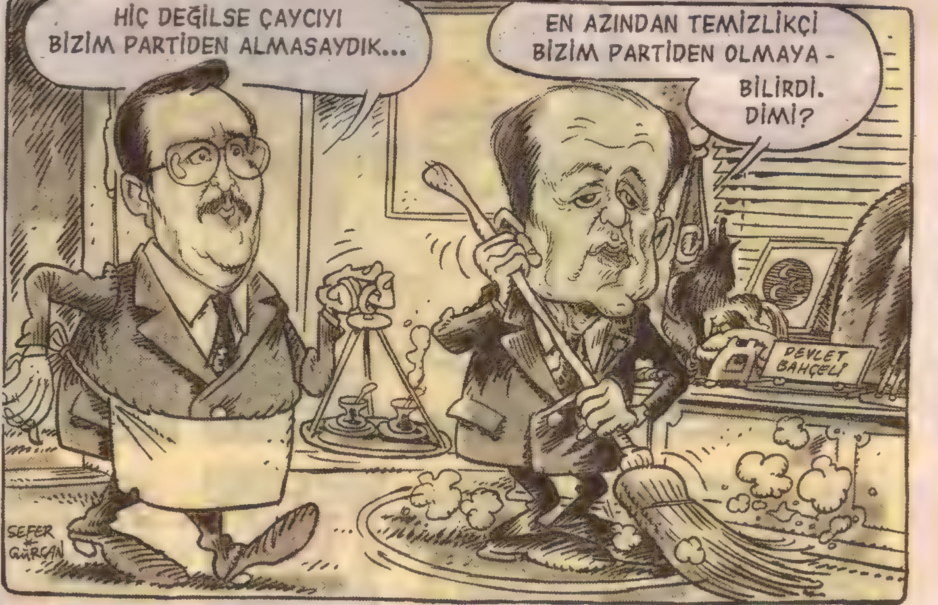
HİÇ DEĞİLSE ÇAYCIYI BİZİM PARTİDEN ALMASAYDIK...
EN AZINDAN TEMİZLİKÇİ BİZİM PARTİDEN OLMAYABİLİRDİ. DİMİ?
DEVLET BAHÇELİ
SEFER GÜRCAN

2.BUSH
bi rahat dur be adam
kandan kına yakma
KEMAL DERVİŞ
kokusu çıkmaya başladı
İLAÇ ZAMLARI
yediniz bitirdiniz,
hasta yatağımızda bile
rahat huzur kalmadı
TRACY CHILLER'İN SEÇİM PROPAGANDASI 2 KARTI
kart'ın biri sensin,
öbürünü görelim
F TİPLERİ
bitmeyen zulüm
MESUT YILMAZ
sırtını millete değil
tüsiad'a dayadı
DOĞAN-SABAH TRANSFER OPERASYONU
beniiim herşey benim
İBRAHİM TATLISES
patladı en sonunda baba
HAMMAM-REİNA-LAİLA
bermuda, dallama burjuva ve gürültü üçgeni

Seçim barajı, ilkesiz, seviyesiz ittifakların yolunu açtı...Her parti baraj telaşı içinde birbiriyle dirsek teması içinde...

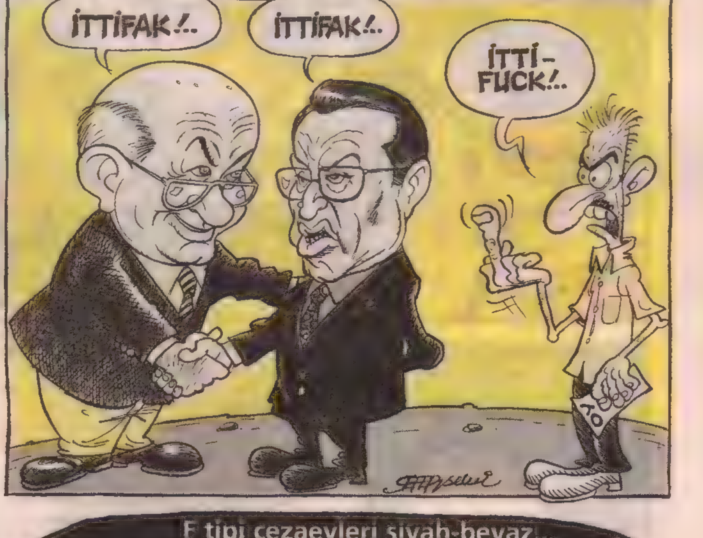
İTTİFAK.!..
İTTİFAK.!..
İTTİ-FUCK.!..
OY

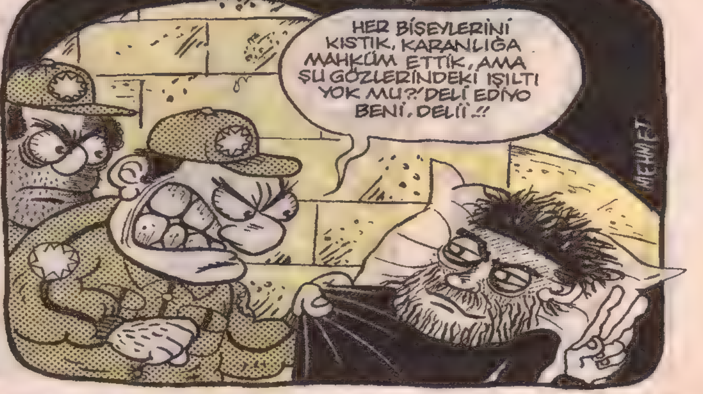
F tipi cezaevleri siyah-beyaz...
HER BİŞEYLERİNİ KISTIK, KARANLIĞA MAHKÛM ETTİK, AMA ŞU GÖZLERİNDEKİ IŞILTI YOK MU?! DELİ EDİYO BENİ, DELİİ.!!
MEHMET

Torbalı : 40 Leman .. 100 dergi göndermişiz Torbalı'ya 60 tanesini hiç acımadan doldurmuşlar torbaya iade etmişler.. Ne ki yaaa?. Haydi gülelim, neşelenelim, öfkelenip dellenelim, Lemanlanıp celallenelim

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

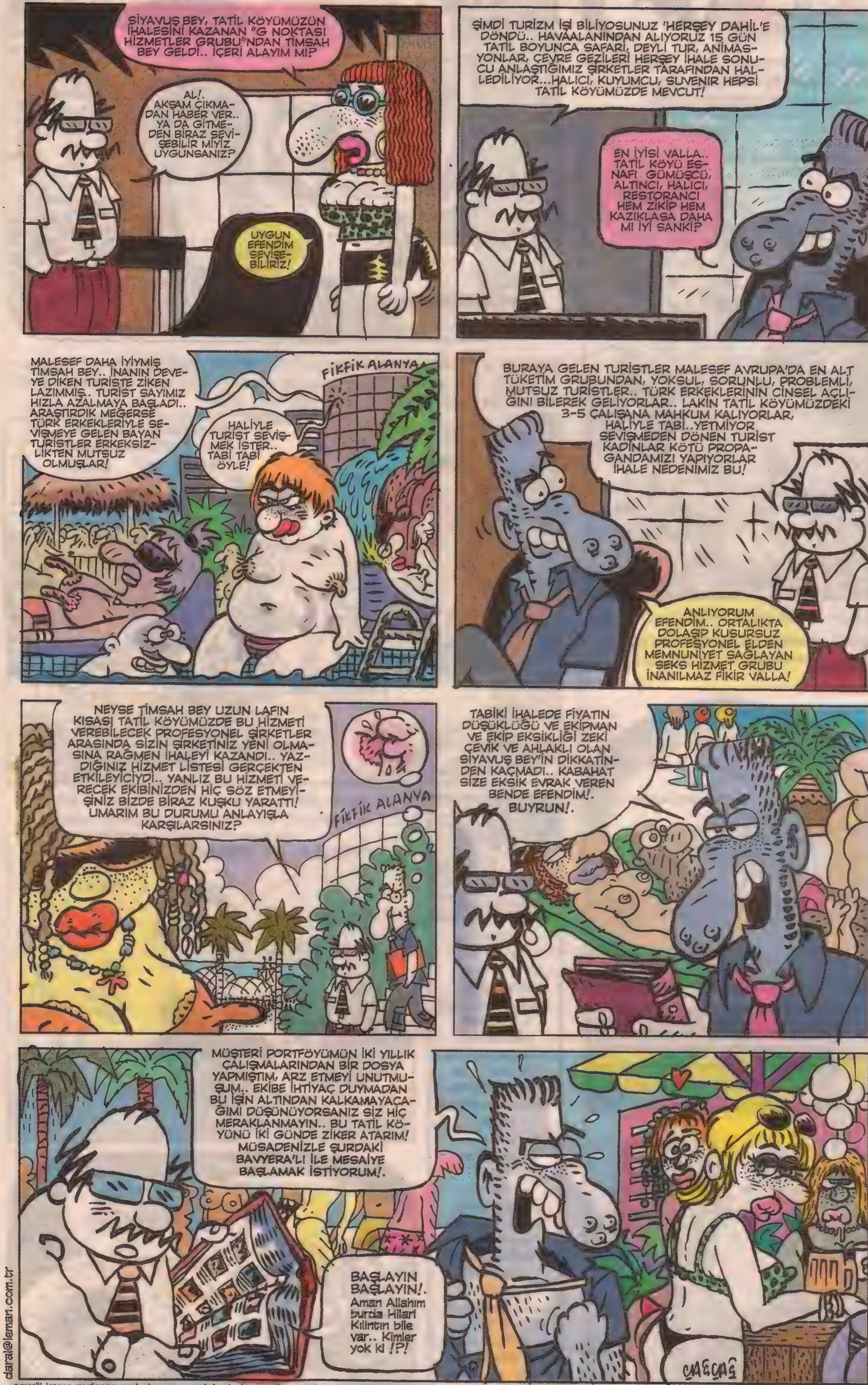
ŞİYAVUŞ BEY, TATİL KÖYÜMÜZÜN İHALESİNİ KAZANAN "G NOKTASI HİZMETLER GRUBU"NDAN TİMSAH BEY GELDİ.. İÇERİ ALAYIM MI?
AL!. AKŞAM ÇIKMADAN HABER VER.. YA DA GİTMEDEN BİRAZ SEVİŞEBİLİR MİYİZ UYGUNSANIZ?
UYGUN EFENDİM SEVİŞEBİLİRİZ!
ŞİMDİ TURİZM İŞİ BİLİYOSUNUZ 'HERŞEY DAHİL'E DÖNDÜ.. HAVAALANINDAN ALIYORUZ 15 GÜN TATİL BOYUNCA SAFARİ, DEYLİ TUR, ANİMASYONLAR, ÇEVRE GEZİLERİ HERŞEY İHALE SONUCU ANLAŞTIĞIMIZ ŞİRKETLER TARAFINDAN HALLEDİLİYOR...HALICI, KUYUMCU, SUVENİR HEPSİ TATİL KÖYÜMÜZDE MEVCUT!
EN İYİSİ VALLA.. TATİL KÖYÜ ESNAFI GÜMÜŞÇÜ, ALTINCI, HALICI, RESTORANCI HEM ZİKİP HEM KAZIKLASA DAHA MI İYİ SANKİ?
MALESEF DAHA İYİYMİŞ TİMSAH BEY.. İNANIN DEVEYE DİKEN TURİSTE ZİKEN LAZIMMIŞ.. TURİST SAYIMIZ HIZLA AZALMAYA BAŞLADI.. ARAŞTIRDIK MEĞERSE TÜRK ERKEKLERİYLE SEVİŞMEYE GELEN BAYAN TURİSTLER ERKEKSİZLİKTEN MUTSUZ OLMUŞLAR!
FİKFİK ALANYA
HALİYLE TURİST SEVİŞMEK İSTER.. TABİ TABİ ÖYLE!
BURAYA GELEN TURİSTLER MALESEF AVRUPA'DA EN ALT TÜKETİM GRUBUNDAN, YOKSUL, SORUNLU, PROBLEMLİ, MUTSUZ TURİSTLER.. TÜRK ERKEKLERİNİN CİNSEL AÇLIĞINI BİLEREK GELİYORLAR.. LAKİN TATİL KÖYÜMÜZDEKİ 3-5 ÇALIŞANA MAHKUM KALIYORLAR, HALİYLE TABİ..YETMİYOR SEVİŞMEDEN DÖNEN TURİST KADINLAR KÖTÜ PROPAGANDAMIZI YAPIYORLAR İHALE NEDENİMİZ BU!
ANLIYORUM EFENDİM.. ORTALIKTA DOLAŞIP KUSURSUZ PROFESYONEL ELDEN MEMNUNİYET SAĞLAYAN SEKS HİZMET GRUBU İNANILMAZ FİKİR VALLA!
NEYSE TİMSAH BEY UZUN LAFIN KISASI TATİL KÖYÜMÜZDE BU HİZMETİ VEREBİLECEK PROFESYONEL ŞİRKETLER ARASINDA SİZİN ŞİRKETİNİZ YENİ OLMASINA RAĞMEN İHALEYİ KAZANDI.. YAZDIĞINIZ HİZMET LİSTESİ GERÇEKTEN ETKİLEYİCİYDİ.. YANLIZ BU HİZMETİ VERECEK EKİBİNİZDEN HİÇ SÖZ ETMEYİŞİNİZ BİZDE BİRAZ KUŞKU YARATTI! UMARIM BU DURUMU ANLAYIŞLA KARŞILARSINIZ?
FİKFİK ALANYA
TABİKİ İHALEDE FİYATIN DÜŞÜKLÜĞÜ VE EKİPMAN VE EKİP EKSİKLİĞİ ZEKİ ÇEVİK VE AHLAKLI OLAN SİYAVUŞ BEY'İN DİKKATİNDEN KAÇMADI.. KABAHAT SİZE EKSİK EVRAK VEREN BENDE EFENDİM!. BUYRUN!.
MÜŞTERİ PORTFÖYÜMÜN İKİ YILLIK ÇALIŞMALARINDAN BİR DOSYA YAPMIŞTIM, ARZ ETMEYİ UNUTMUŞUM.. EKİBE İHTİYAÇ DUYMADAN BU İŞİN ALTINDAN KALKAMAYACAĞIMI DÜŞÜNÜYORSANIZ SİZ HİÇ MERAKLANMAYIN.. BU TATİL KÖYÜNÜ İKİ GÜNDE ZİKER ATARIM! MÜSADENİZLE ŞURDAKİ BAVYERA'LI İLE MESAİYE BAŞLAMAK İSTİYORUM!.
BAŞLAYIN BAŞLAYIN!. Aman Allahım burda Hilari Kılintın bile var.. Kimler yok ki !?!

daral@leman.com.tr

sevgili kapıyı zorlayan yeni çizer ve espricl adayları..mail ,normal posta ,dergi kapısı her yerden espri bombardımanındayız..cevapsız kalan mektuplarınıza yetişmek gerçekten zor.. naapalım nasıl yapalım..bir formül bulacağız..yer yokluğundan yayınlayamıyoruz da..orjinal göndermeyin..faks yeterli..biraz sabır ..birşeyler yapıcaaz ..olmadı amatör eki..nasıl fikir?

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Bahçelerdeki ağaçların dalları, kaldırıma sarkıyordu. Bazılarının altından kafamı eğerek geçtim. Bi tanesinden de, tam geçerken son anda bi yaprak kopardım. Koparıcaam yaprağı, elimi uzatıp, yarım saniye kadar önceden seçebilmem lâzım. Böylece yürüyüşümü hiç duraksatmadan, geçerken halledebiliyorum bu işi.. Aslında dalgın bi şekilde yürümeye çalışıyordum; o an çok az şeyi umursuyormuş, ve sonrası için de ne yapıp edeceğim kafamda iyice belirginleşmiş gibi.. Ne var ki, bilincim herşeyin farkında!. Ozon tabakam delinmişti sanki. Bütün zararlı ışınlar, gereksiz düşünceler, sesler, renkler, bilincin ardına kadar kapısından itişe kakışa içeriye dalıyorlar.. Şimdi yani, şöyle bişey düşünmemin ne lüzumu var: Yürürken, bahçe içindeki evlerin pencerelerine çok dikkatli bi şekilde bakmamalıyım. Çünkü, etrafı araştırmaya çıkmış bir hırsız gibi görünmem pek hoş olmaz. Ayrıca, insanların pencereden görünen yaşamlarına tanıklık etmeyi de sevmiyorum.. İyi de, tüm bunlar refleks bir düşünce halinde beliremez miydi; yaprağı koparışım gibi, geçerken hemen farkeder, ve ağzımda çiğneyip atarım.. Öyle bi düşünceye hak verdiğimi, bunun mantıklı bir görüş açısı olduğunu zaten biliyorum; fakat onu işaret eden bir algılama yaşadığımda, gerekli tepki niye kendiliğinden verilip yerine konmuyor da, aynı durumu, hiç düşünmemişim gibi tekrar hesaplıyorum.. Başka konularda da, hâlâ bazı belirsizlikler var sanki; tek bir şeyi bile tam olarak bilemiyorum! İki kere iki dört edermiş. Gel de inan hemen.. Üstelik komik mi oldu bu şimdi; verilecek örnek miydi! Beş kere dört diyebilirdim. O zaman da beni ukalâlıkla, hiçbişeyi beğenmemekle suçlarlardı. Fakat buna hemen karşı çıkarım; beğendiğim, hoşlandığım şeyler var çünkü. Meselâ, yolun bitiminde, köşe başındaki şu renkli ışıklar.. Yıllardır kullanılmayan eski bir binanın önüne, bi adam, kocaman abajurlar yerleştirmiş. Hepsi de değişik renklerde yanıyor. Otomobilleriyle yukardan gelerek 'yoğurtçu parkı caddesine' dönenler için açmış olmalı bu tezgahı. Yol kenarına kurulan karpuz sergileri gibi; canın çekerse durur, inip bi abajur satın alırsın.. Basit görünümlü, uzun bi silindir veya dikdörtgen şeklindeki ev süsleri.. İnsanlar, ışıklı şeyleri seviyorlar! Akşamın karanlığında oldukça etkileyici görünüyorlar hem.. Eve dönerken de, bahariye caddesinin kaldırımlarında, şu lazer ışıklı kalemler filan, parıldayan başka şeyler satılan bi sergiye rastlarım hep.. Adımlarımı hafifçe o tarafa kaydırır, biraz yakınından geçerim. Hattâ bazen durur, azcık bakarım.. Hmm, şu ne?. Güzel bi renk yansıtıyo! Ama ne; anahtarlık mı?. Kalem?. Bi süre sonra ilgi biter, neyin ne olduğu annaşılınca ışığın bi sihri kalmaz, yürümeye devam edilir... Abajurlara uzaktan bakarken, yanlarına yaklaşmayı düşünmedim. Çünkü yolun öte tarafındaydılar..

Abajurlar, o an için bilincimi oyalamıştı. Işıkların ve renklerin üzerinde çok fazla şey düşünmeye gerek duymadan, sadece bakmak yetiyordu. Aslında, içten içe bir anlam verme kaygısı vardır. Örneğin, bir fişeğin havada patlayıp saçılması, yanıp sönen büyük bi renkli tabelayı gördüğüm anda olduu gibi, bu güzel görüntünün, gelecekteki mutlulukları -ışıltılı ve huzurlu günleri- simgelediğini düşünme gayretiyle, açılan ışığı, aynı renkleriyle olduğu gibi içime yansıtmaya çalışırım. Belki karanlıktır içerisi, hepsini emip yok eder, ya da böyle bir benzetme çabasına girişmek boşunadır.. Karanlık ve loş kaldırımda yürürken de belirgin ışık yansımaları vardı etrafta.. İleride, küçük bir marketin kapısından çıkarak kaldırıma uzanan, beyaz bir floresan ışığını farkettim. Bozuk yoldaki küçük su birkintilerine de yansıyordu.. Bir gölge gördüm sonra, biraz ötesinde. Bir insan bedeni. Kafam öne eğikti, gölgesini izliyordum sadece.. Bazen bir insan görünce, bütün düşüncelerim dağılıp gidiyor! Sadece ona, yaklaşan bedenine yoğunlaşıyorum. Yanlızca bir hayvan olduğumu düşlüyorum! Eğer yetişkin bir erkekse, hırlamam lazım, gücümü belli etmek için! Bir kadınsa, yine hırlamam lazım, şehvetle! Yaşlı bir vücutsa, veya bi çocuksa, laf olsun diye hırlarım belki bu kez. Ama modern toplumda başka türlü ilişkiler mevcut; geçip gidiyorsun yanından, düşüncelerle tepkini veriyor, istersen de kelimelerle konuşuyorsun.. Gölge iyice yaklaştığında, hâlâ önüme bakıyordum. Sonra aniden kafamı kaldırıp, tam karşıma, uzağa baktım: Berbat bi renge boyanarak restore edilen, eski bir taş bina vardı orda. Aynı anda, yanımdan geçeni de, bakış açımın uç kısımlarında bi yere yerleştirmeye çalışıyordum: Orta boyluydu; ama yaşlı mi, genç biri mi olduğunu o karanlıkta farkedemedim. Tam yanımdan geçip gidecekken, birdenbire kolumu tuttu! Kafamı yavaşça çevirip yüzüne bakarken, hırladığımı farkettim!. Rrr! dedi o da.. Beyaz floresan ışığı kaldırıma vuruyordu.. Kendi kolumu mu tutuyorum acaba diye, öteki kolumu kontrol ettim. Sonra durdum, bi ses çıkarmadım.. Daha farklı bişey olmayınca, "Tamam uzatma, bırak artık!" dedim!. Aslında çoktan bırakmıştı, ben hâlâ yüzüne bakıyordum. Mantıklı bir açıklama getirmesi gerekirdi, ancak o zaman gerçek anlamda bırakmış olacaktı belki. Bu isteğimi anlamış gibi, "İlginç olsun diye kolunu tuttum!" dedi, uzaklaşırken.. Çok bilmiş bir kişinin tavrıyla değil, hattâ plânladığı gibi pek olmadığını belli edercesine, ürkek bi ifadeyle söylemişti bunu.. "Sağol!" dedim arkasından!. Marketten uzanarak kaldırımı yalayan beyaz ışın içinde duruyordum.. Bisikletiyle, küçük bir kız çıktı içerden, suratıma tuhaf tuhaf bakarak yanımdan geçti.. Az önceki anın tadını çıkarmak istiyordum; marketten üzümlü bi kek alıp, ordaki bi bahçe duvarına oturdum.. Karşıdaki parktan, son oyunlarını oynayan çocukların sesleri yükseliyordu.. İkinci lokmayı kopardığım esnada, bir otomobil geçti yoldan. Arka koltukta, kucağında çizgili desenli, silindir bi abajur tutan bir kadın vardı.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

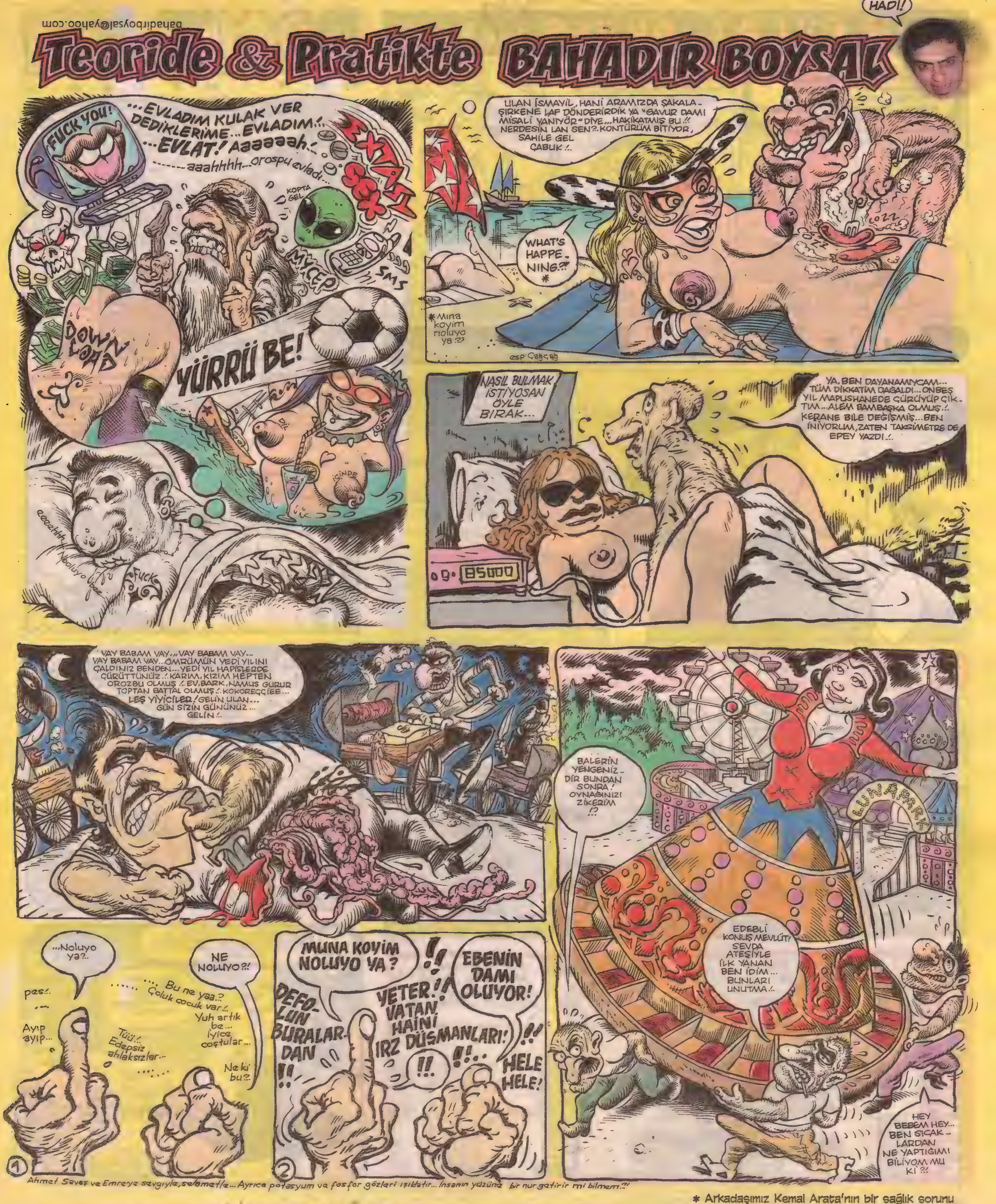
HADİ!
FUCK YOU!
...EVLADIM KULAK VER DEDİKLERİME...EVLADIM!.. ...EVLAT! Aaaaaah!.. -------aaahhhh...orospu evladı...
EXTASY
SEX
KOPTA GEL
MY CEP
SMS
DOWNLOAD
YÜRRÜ BE!
DİL
İÇİNDE
aaaahhh...Nooluyo bee...
FUCK
ULAN İSMAYİL, HANİ ARAMIZDA ŞAKALAŞIRKENE LAF DÖNDERİRDİK YA "GAVUR DAMI MİSALİ YANIYÖR" DİYE...HAKİKATMIŞ BU!! NERDESİN LAN SEN?..KONTÜRÜM BİTİYOR, SAHİLE GEL ÇABUK!..
WHAT'S HAPPENING?!*
*Mına koyim noluyo ya?!
esp Çagçag
NASIL BULMAK İSTİYOSAN ÖYLE BIRAK...
YA, BEN DAYANAMIYCAM... TÜM DİKKATİM DAGALDI...ONBEŞ YIL MAPUSHANEDE ÇÜRÜYÜP ÇIKTIM...ALEM BAMBAŞKA OLMUŞ!.. KERANE BİLE DEĞİŞMİŞ...BEN İNİYORUM, ZATEN TAKSİMETRE DE EPEY YAZDI!..
85000
VAY BABAM VAY...VAY BABAM VAY... VAY BABAM VAY...ÖMRÜMÜN YEDİ YILINI ÇALDINIZ BENDEN...YEDİ YIL HAPİSLERDE ÇÜRÜTTÜNÜZ!..KARIM, KIZIM HEPTEN OROZBU OLMUŞ!..EV, BARK, NAMUS GURUR TOPTAN BATTAL OLMUŞ!..KOKOREÇÇİEE... LEŞ YİYİCİLER!GELİN ULAN... GÜN SİZİN GÜNÜNÜZ... GELİN!..
BALERİN YENGENİZDİR BUNDAN SONRA! OYNAĞINIZI ZİKERİM!?
LUNAPARK
EDEBLİ KONUŞ MEVLÜT! SEVDA ATEŞİYLE İLK YANAN BEN İDİM... BUNLARI UNUTMA!..
HEY BEBEM HEY... BEN SICAKLARDAN NE YAPTIĞIMI BİLİYOM MU Kİ?!
...Noluyo ya?..
pes!..
Ayıp ayıp...
Tüü!.. Edepsiz ahlaksızlar...
...... Bu ne yaa..? Çoluk çocuk var!..
NE NOLUYO?!
Yuh artık be... iyice coştular...
Ne ki bu?..
1
MUNA KOYİM NOLUYO YA?
DEFOLUN BURALARDAN!!
YETER!! VATAN HAİNİ IRZ DÜŞMANLARI!!
EBENİN DAMI OLUYOR!
!!
HELE HELE!
2
Ahmet Saveş ve Emreye sevgiyle, selametle... Ayrıca potasyum ve fosfor gözleri ışıldatır... İnsanın yüzüne bir nur getirir mi bilmem?!

* Arkadaşımız Kemal Arata'nın bir sağlık sorunu yaşadığından bu hafta **GATANA**'yı yayınlıyamıyoruz..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan

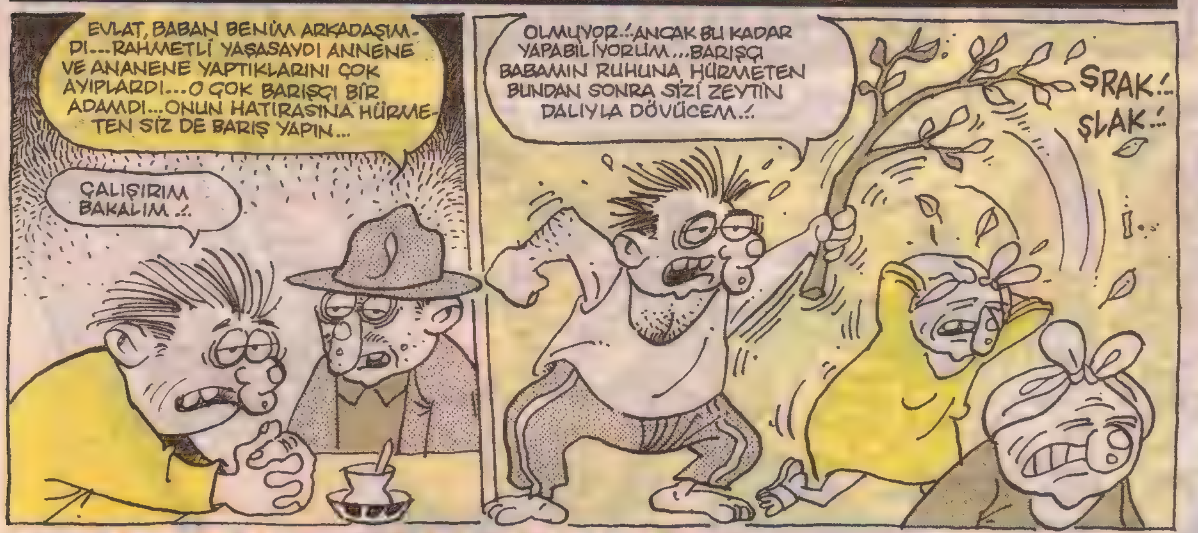
EVLAT, BABAN BENİM ARKADAŞIMDI... RAHMETLİ YAŞASAYDI ANNENE VE ANANENE YAPTIKLARINI ÇOK AYIPLARDI... O ÇOK BARIŞÇI BİR ADAMDI... ONUN HATIRASINA HÜRMETEN SİZ DE BARIŞ YAPIN...
ÇALIŞIRIM BAKALIM ./.
OLMUYOR ./. ANCAK BU KADAR YAPABİLİYORUM... BARIŞÇI BABAMIN RUHUNA HÜRMETEN BUNDAN SONRA SİZİ ZEYTİN DALIYLA DÖVÜCEM ./.
ŞRAK ./.
ŞLAK ./.

KRİZ HANIM
Ramize Erer

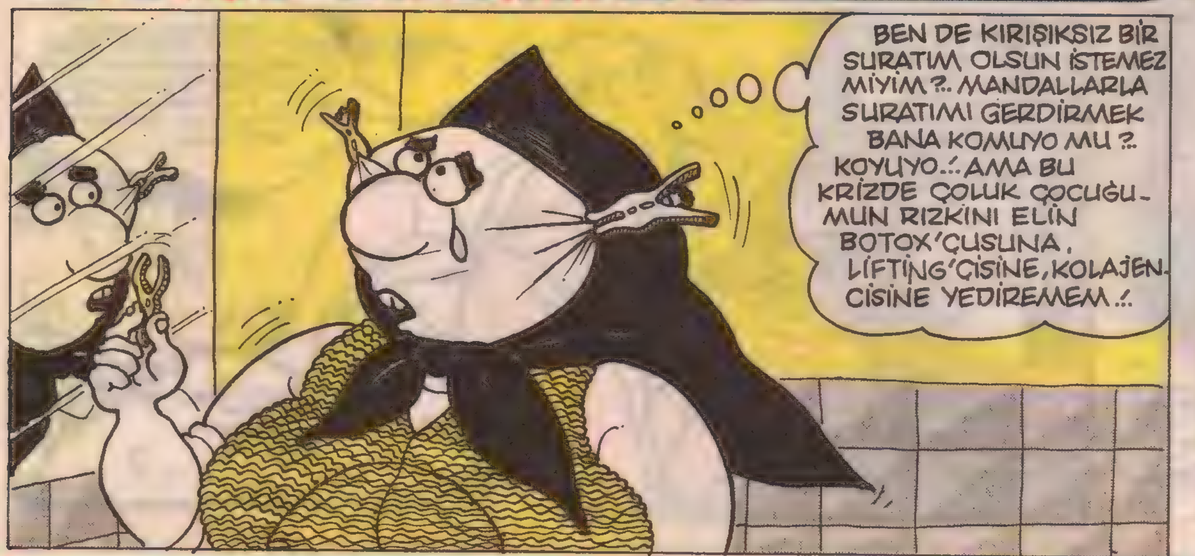
BEN DE KIRIŞIKSIZ BİR SURATIM OLSUN İSTEMEZ MİYİM ?.. MANDALLARLA SURATIMI GERDİRMEK BANA KOMUYO MU ?.. KOYUYO ./. AMA BU KRİZDE ÇOLUK ÇOCUĞUMUN RIZKINI ELİN BOTOX'ÇUSUNA, LİFTİNG'CİSİNE, KOLAJENCİSİNE YEDİREMEM ./.

ERKUT ABİ
Kaan Ercan

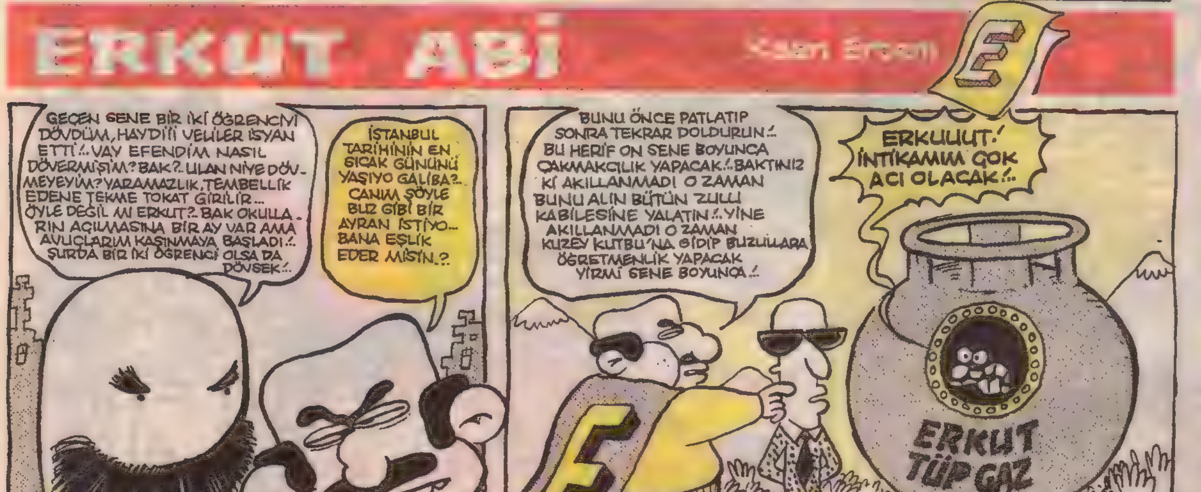
E
GEÇEN SENE BİR İKİ ÖĞRENCİYİ DÖVDÜM, HAYDİİİ VELİLER İSYAN ETTİ ./. VAY EFENDİM NASIL DÖVERMİŞİM? BAK?.. ULAN NİYE DÖVMEYEYİM? YARAMAZLIK, TEMBELLİK EDENE TEKME TOKAT GİRİLİR... ÖYLE DEĞİL Mİ ERKUT?.. BAK OKULLARIN AÇILMASINA BİR AY VAR AMA AVUÇLARIM KAŞINMAYA BAŞLADI ./. ŞURDA BİR İKİ ÖĞRENCİ OLSA DA DÖVSEK ./.
İSTANBUL TARİHİNİN EN SICAK GÜNÜNÜ YAŞIYO GALİBA?.. CANIM ŞÖYLE BUZ GİBİ BİR AYRAN İSTİYO... BANA EŞLİK EDER MİSİN ?
BUNU ÖNCE PATLATIP SONRA TEKRAR DOLDURUN ./. BU HERİF ON SENE BOYUNCA ÇAKMAKÇILIK YAPACAK ./. BAKTINIZ Kİ AKILLANMADI O ZAMAN BUNU ALIN BÜTÜN ZULU KABİLESİNE YALATIN ./. YİNE AKILLANMADI O ZAMAN KUZEY KUTBU'NA GİDİP BUZULLARA ÖĞRETMENLİK YAPACAK YİRMİ SENE BOYUNCA ./.
ERKUUUT ./ İNTİKAMIM ÇOK ACI OLACAK ./.
E
ERKUT TÜP GAZ

HAMDİ YÜZBAŞI
MAHMUT TİBET

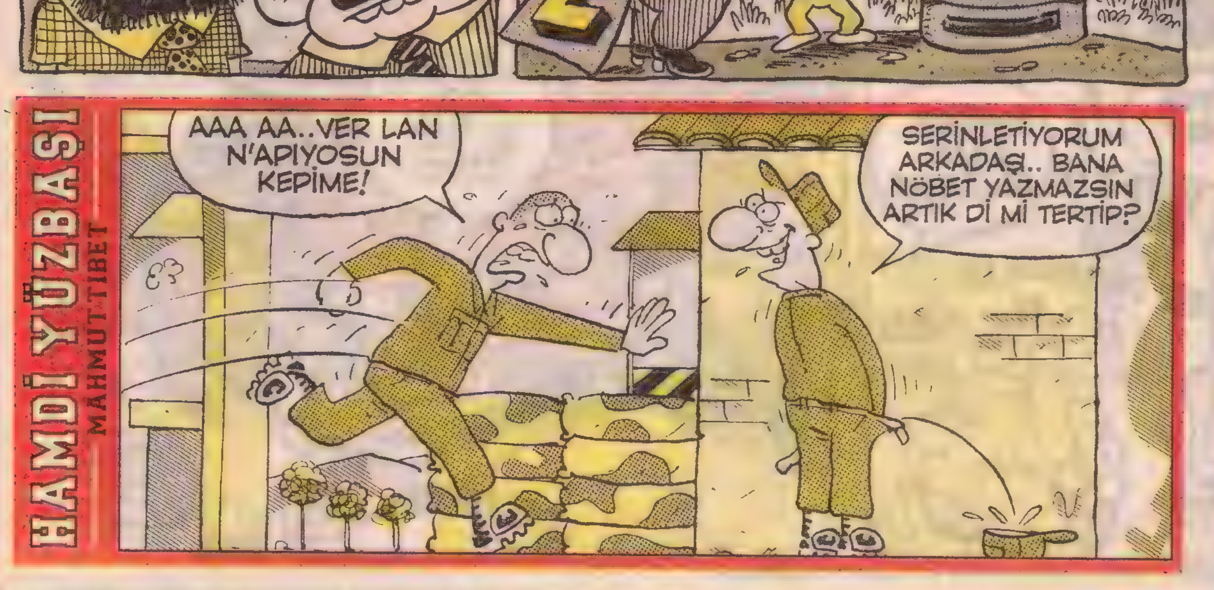
AAA AA.. VER LAN N'APIYOSUN KEPİME!
SERİNLETİYORUM ARKADAŞI.. BANA NÖBET YAZMAZSIN ARTIK Dİ Mİ TERTİP?

PANTOLON
METİNFİDAN

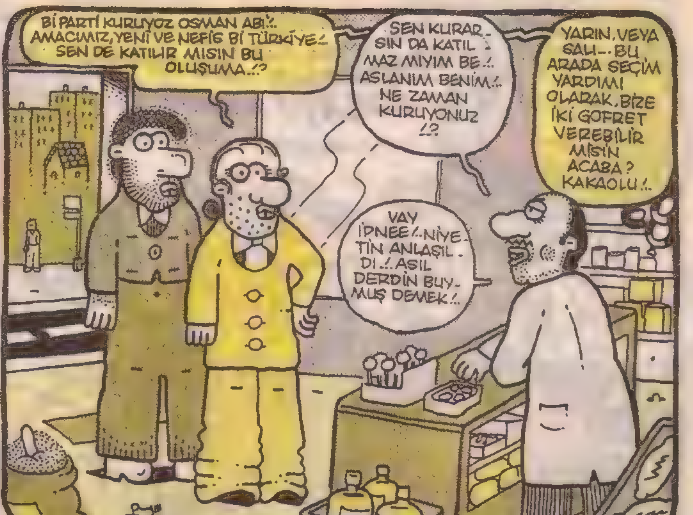
Bİ PARTİ KURUYOZ OSMAN ABİ ./. AMACIMIZ, YENİ VE NEFİS Bİ TÜRKİYE ./. SEN DE KATILIR MISIN BU OLUŞUMA ./?
SEN KURARSIN DA KATILMAZ MIYIM BE ./. ASLANIM BENİM ./. NE ZAMAN KURUYONUZ ./?
YARIN, VEYA SALI... BU ARADA SEÇİM YARDIMI OLARAK, BİZE İKİ GOFRET VEREBİLİR MİSİN ACABA? KAKAOLU ./.
VAY İPNEE ./. NİYETİN ANLAŞILDI ./. ASIL DERDİN BUYMUŞ DEMEK ./.

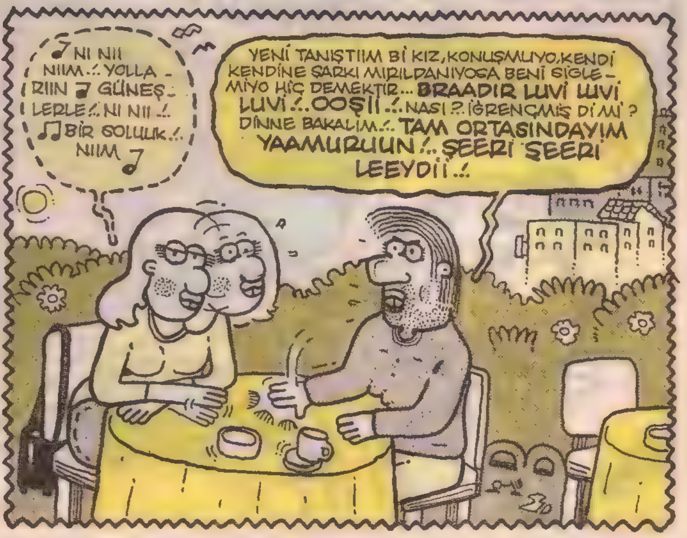
NI NII NIIM ./. YOLLARIIN GÜNEŞLERLE ./. NI NII ./. BİR SOLUUK ./. NIIM
YENİ TANIŞTIIM Bİ KIZ, KONUŞMUYO, KENDİ KENDİNE ŞARKI MIRILDANIYOSA BENİ SİGLEMİYO HİÇ DEMEKTİR... BRAADIR LUVİ LUVİ LUVİ ./. OOŞII ./. NASI ?. İĞRENÇMİŞ Dİ Mİ ? DİNNE BAKALIM ./. TAM ORTASINDAYIM YAAMURUUN ./. ŞEERİ ŞEERİ LEEYDİİ ./.

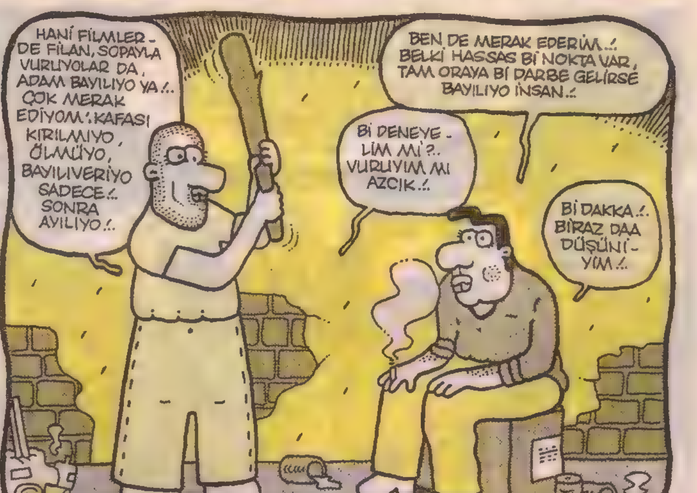
HANİ FİLMLERDE FİLAN, SOPAYLA VURUYOLAR DA, ADAM BAYILIYO YA ./. ÇOK MERAK EDİYOM ./. KAFASI KIRILMIYO, ÖLMÜYO, BAYILIVERİYO SADECE ./. SONRA AYILIYO ./.
BEN DE MERAK EDERİM ./. BELKİ HASSAS Bİ NOKTA VAR, TAM ORAYA Bİ DARBE GELİRSE BAYILIYO İNSAN ./.
Bİ DENEYELİM Mİ ?.. VURUYIM MI AZCIK ./.
Bİ DAKKA ./. BİRAZ DAA DÜŞÜNİYİM ./.

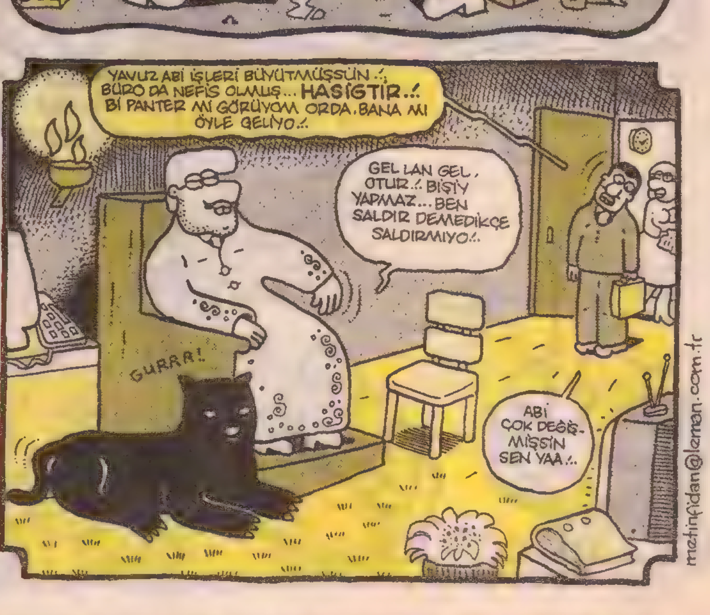
YAVUZ ABİ İŞLERİ BÜYÜTMÜŞSÜN ./. BÜRO DA NEFİS OLMUŞ... HASİĞTİR ./. Bİ PANTER Mİ GÖRÜYOM ORDA. BANA MI ÖYLE GELİYO ./.
GEL LAN GEL, OTUR ./. BİŞİY YAPMAZ... BEN SALDIR DEMEDİKÇE SALDIRMIYO ./.
GURRR!
ABİ ÇOK DEĞİŞMİŞSİN SEN YAA ./.

metinfidan@leman.com.tr

Afyon... 300 Leman vay beee.. Otobüs tesislerinde mi satılıyo acaba.. Olabilir.. Bir okur zaten mesaj atmış beni saymayın diyor.. Geçerken Afyon İkbal Tesisleri'nden mi, Cumhuriyet'ten mi bir yerden almış.. Her neyse... Sevindirici... Ah bir de bayiler dağıtımcılar duyarlı olsa tükenen yere takviye yapsa..

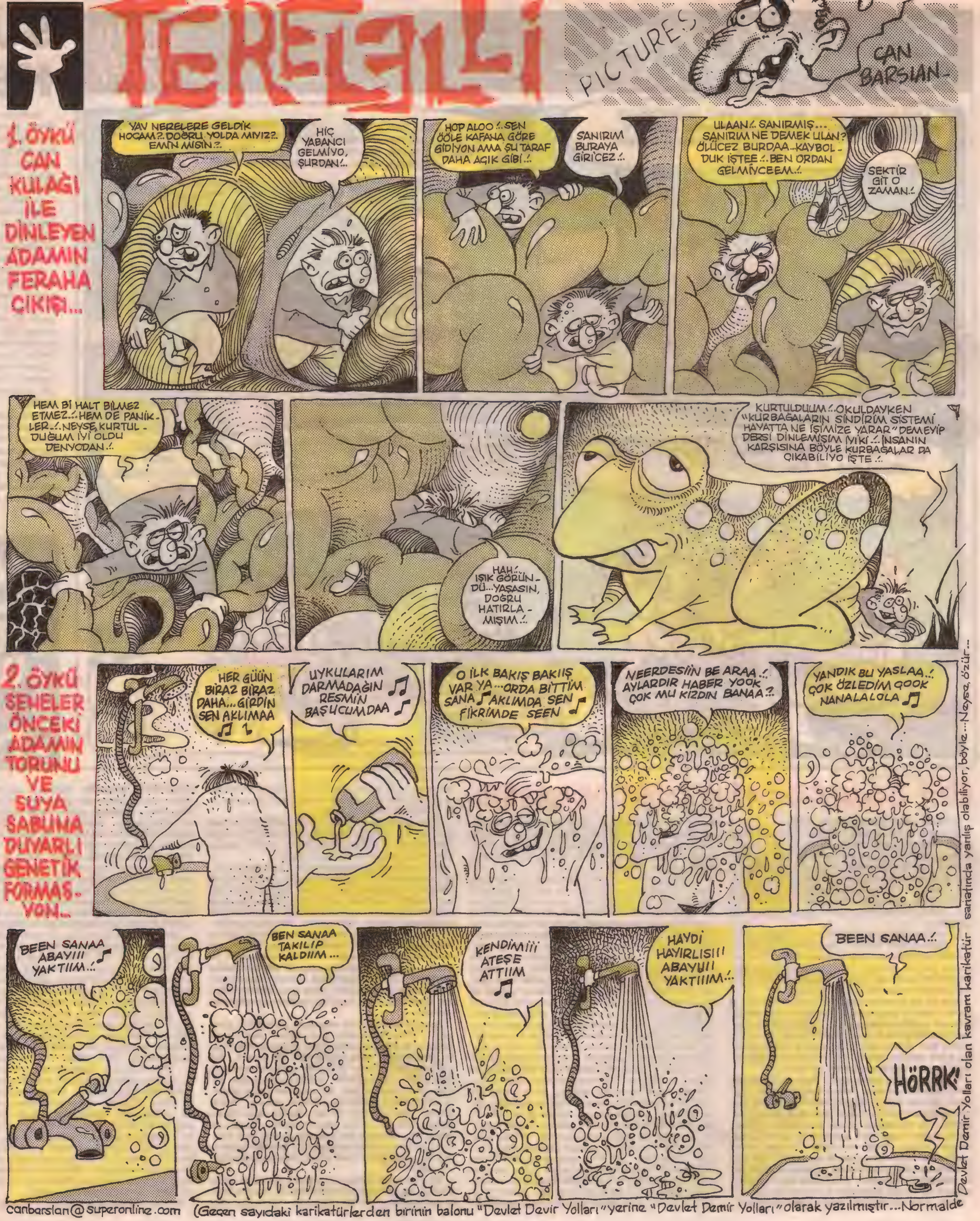
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
1. ÖYKÜ CAN KULAĞI İLE DİNLEYEN ADAMIN FERAHA ÇIKIŞI...
YAV NERELERE GELDİK HOCAM?.. DOĞRU YOLDA MIYIZ?.. EMİN MİSİN?..
HİÇ YABANCI GELMİYO, ŞURDAN!..
HOP ALOO!.. SEN ÖÖLE KAFANA GÖRE GİDİYON AMA ŞU TARAF DAHA AÇIK GİBİ!..
SANIRIM BURAYA GİRİCEZ!..
ULAAN!.. SANIRMIŞ... SANIRIM NE DEMEK ULAN? ÖLÜCEZ BURDAA...KAYBOLDUK İŞTEE!..BEN ORDAN GELMİYCEEM!..
SEKTİR GİT O ZAMAN!..
HEM Bİ HALT BİLMEZ ETMEZ!..HEM DE PANİKLER!..NEYSE, KURTULDUĞUM İYİ OLDU DENYODAN!..
HAH!.. IŞIK GÖRÜNDÜ...YAŞASIN, DOĞRU HATIRLAMIŞIM!..
KURTULDUUM!..OKULDAYKEN "KURBAĞALARIN SİNDİRİM SİSTEMİ HAYATTA NE İŞİMİZE YARAR" DEMEYİP DERSİ DİNLEMİŞİM İYİKİ!..İNSANIN KARŞISINA BÖYLE KURBAĞALAR DA ÇIKABİLİYO İŞTE!..
2. ÖYKÜ SENELER ÖNCEKİ ADAMIN TORUNU VE SUYA SABUNA DUYARLI GENETİK FORMASYON...
HER GÜÜN BİRAZ BİRAZ DAHA...GİRDİN SEN AKLIMAA ♫
UYKULARIM DARMADAĞIN RESMİN BAŞUCUMDAA ♫
O İLK BAKIŞ BAKIIŞ VAR YA...ORDA BİTTİM SANA ♪ AKLIMDA SEN FİKRİMDE SEEN ♪
NEERDESİİN BE ARAA!.. AYLARDIR HABER YOOK ÇOK MU KIZDIN BANAA?..
YANDIK BU YAŞLAA!.. ÇOK ÖZLEDİM ÇOOK NANALALOLA ♫
BEEN SANAA ABAYIII YAKTIIM!.. ♪
BEN SANAA TAKILIP KALDIIM...
KENDİMİİİ ATEŞE ATTIIM ♫
HAYDİ HAYIRLISIII ABAYIII YAKTIIIM!..
BEEN SANAA!..
HÖRRK!

canbarslan@superonline.com (Geçen sayıdaki karikatürlerden birinin balonu "Devlet Devir Yolları" yerine "Devlet Demir Yolları" olarak yazılmıştır...Normalde Devlet Demir Yolları olan kavram karikatür sanatında yanlış olabiliyor, böyle...Neyse, özür...

Hopa... 17 Leman okuru... En azından 17 kişi hiç yok olsaydı daha mı iyiydi... Çok değerli 17 kişiye Hopa halkı sahip çıksın gözü gibi baksın.. Saygılar, sevgiler Hopa...

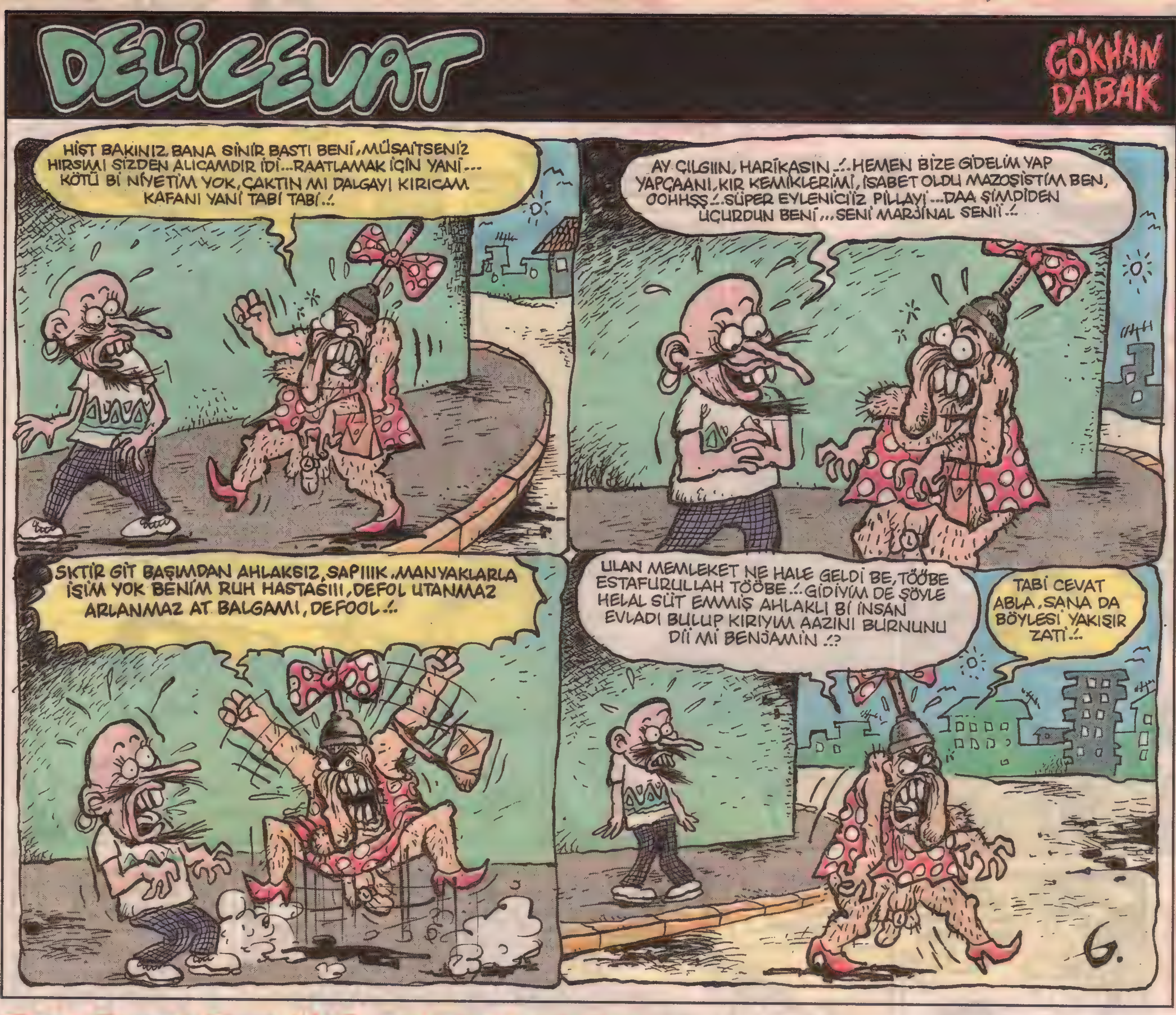
DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK
HİŞT BAKINIZ BANA SİNİR BASTI BENİ, MÜSAİTSENİZ HIRSIMI SİZDEN ALICAMDIR İDİ...RAATLAMAK İÇİN YANİ... KÖTÜ Bİ NİYETİM YOK, ÇAKTIN MI DALGAYI KIRICAM KAFANI YANİ TABİ TABİ.·.
AY ÇILGIIN, HARİKASIN.·.HEMEN BİZE GİDELİM YAP YAPÇAANI, KIR KEMİKLERİMİ, İSABET OLDU MAZOŞİSTİM BEN, OOHHŞŞ.·.SÜPER EYLENİCİİZ PİLLAYİ...DAA ŞİMDİDEN UÇURDUN BENİ,...SENİ MARJİNAL SENİİ.·.
SKTİR GİT BAŞIMDAN AHLAKSIZ, SAPIIIK, MANYAKLARLA İŞİM YOK BENİM RUH HASTASIII, DEFOL UTANMAZ ARLANMAZ AT BALGAMI, DEFOOL.·.
ULAN MEMLEKET NE HALE GELDİ BE, TÖÖBE ESTAFURULLAH TÖÖBE.·.GİDİYIM DE ŞÖYLE HELAL SÜT EMMİŞ AHLAKLI Bİ İNSAN EVLADI BULUP KIRIYIM AAZINI BURNUNU Dİİ Mİ BENJAMİN.·?
TABİ CEVAT ABLA, SANA DA BÖYLESİ YAKIŞIR ZATİ.·.
G.

Ben Sana Çocukluğumdan Vurgunum...

Bir gün bir mektup yazdım ve hayatım değişti...

Gri renkli bir şehirde yaşardım o zamanlar... Sokakları cetvelle çizilmiş, caddelerin ablukasındaki köşeli parkları sahte yeşillere boyanmış, göğünde martıların kanat çırpmadığı bir şehirde... Rüyalarımda çocukluğuma dönerdim... Çocukluğumdan kalma kırık dökük birkaç anının yurdu **İstanbul**'a... Yıllarım geçmişti o gri şehirde... Yine de o birkaç yarım anının şehrini özler, orayı vatanım bilirdim... Anlam veremediğim tuhaf bir aşkla bağlıydım **İstanbul**'a... Sonra bir gün bir mektup yazdım ve o tuhaf aşkın nedenini anladım...

Sen o yıllarda kadere inanırmıydın bilmem... Ama ben inanmazdım... Hayatımıza kendi irademizle yön verdiğimizi, her şeyin bir nedeninin ve açıklamasının olduğunu ve seçimlerimizle yollarımızı kendimiz çizdiğimizi sanırdım... Tesadüflerin ve kesişmelerin birbirine görünmez iplerle bağlı olduğunu, anlaşılmaz bir sırrın büyüsüyle ömrümüze onların şekil verdiğini bilmezdim...

Sonra bir gün bir mektup yazdım ve kaderimle tanıştım... O yıllarda o mektubu neden yazdığımı ve niçin bir başkasına değil de sana yazdığımı açıklayamazdım... Aradan geçen onca yıldan sonra şimdi geriye dönüp baktığımda hayatımı değiştiren o mektubu bana yazdıran şeyin kader denen o tuhaf, o anlaşılmaz, o karşı konulmaz gizemden başka bir şey olmadığının farkına varıyorum... Ve sessizce Tanrı'ya gülümsüyorum...

Bir gün bir mektup yazdım sana... Yüzünü değil, yalnızca sözlerini bilirdim o zamanlar... Mektup da değildi aslında... O gri şehirde gözlerimi kapatıp daldığım uykularda rüyalarıma giren çocukluğumun İstanbul'**unun o kırık dökük birkaç anısıydı gönderdiğim... Bir hapishanenin daracık penceresinden göğünde martılar uçuşan o mavi şehire uçurulmuş bir güvercinin ayağındaydı o mektup... Adresini onun kulağına fısıldayan, kaderin o açıklanamaz mucizesinden başka bir şey değildi... Öyle derin bir umutsuzlukla bağlıydım ki hayata, o güvercini bir daha asla geri dönmeyecek sanıyordum... Çocukluğuma dair o kırık dökük anıların senin kaderinle buluşacağını o zamanlar bilmiyordum...**

Günler sonra aynı güvercin yeniden kondu pencereme... Ayağında bir mektup bağlıydı... Yüzünü görmediğim ama sözlerini bildiğim o sevgili yüreğinden geliyordu mektup... O zarfın içinde kaderim gizliydi... O zarfın içinde şimdi sessizce gülümsediğim Tanrı'nın mucizesi gizliydi... O zarfın içinde çocukluk düşlerimin şehri gizliydi...

O mektubu aldığımda anladım ki, beni nedenini açıklayamadan vatanım diye bildiğim o şehire çağıran şey senin kalp atışlarından başkası değildi... Rüyalarımda gördüğüm o kırık dökük birkaç anının fotoğrafında, annemin elinden tutarak yürüdüğüm o **İstanbul** sokağının arnavut taşlarında çocuk gölgem senin gölgenle buluşmuştu belki... Deniz kenarında bir konup bir kalkan martıların peşinden koşarken ansızın yere düştüğümde belki de elimden sıcacık tutup beni kaldıran o tanımadığım el senindi, kimbilir... Okuldan eve dönerken bindiğim bir otobüsten bilet attığım halde beni yalancılıkla suçlayıp indiren o şoförün acımasızlığına şaşkınlık içinde ağlarken, yanıma gelip başımı okşayan, gözyaşlarımı silen ve başka param olmadığından evime gidebilmem için bana yeni bir bilet veren o yabancı belki de sendin... O mektubu sana göndermem bir tesadüf değildi belki... Ve o gri şehirde geçen soluksuz yıllarım boyunca kırık dökük birkaç anıyla rüyalarıma giren ve beni durmadan kendine çağıran **İstanbul**'a bu denli aşık olmamın tek sebebi sendin...

Sonra, o daracık hapishanenin penceresine konan güvercin olup, yanımda çocukluğumdan kalma o birkaç kırık dökük anıyla beraber düşlerime giren o mavi kentin semalarında aldım soluğu...

Bu şehre geldiğimde yağmur yağıyordu... Deli bir yağmur... Çocukluğumdan kalma anıların sokaklarını aradım o yağmurda... Hiçbirini bulamadım... Binalar yükselmiş, caddeler genişlemişti... Yıldızlar şehrin parlak ışıklarının ardına gizlenmiş, martılar yağmurdan ıslanmamak için saçak altlarına sığınmıştı... Yürüdüm, yürüdüm, yürüdüm... Sırılsıklam saçlarımdan süzülen damlalar gözyaşı olup yüreğime aktı... Seni bulma umudumu tam da yitirmişken kalabalığın içinde o daha önce hiç görmediğim yüzünü tanıdım ansızın... Çocukluk düşlerimdeki o **İstanbul** sokağının arnavut taşlarında gölgemle buluşan gölgenden tanıdım seni... Sahilde bir konup bir kalkan martıların peşinden koşarken düştüğümde beni yerden kaldıran o sıcacık ellerinden tanıdım... Haksız yere yalancılıkla suçlanıp evime giden otobüsten indirildiğimde gözyaşlarımı silen o sevgi dolu yüreğinden tanıdım...

Sonra yağmur dindi... Yıldızlar şehrin parlak ışıklarına inat göz kırptı bana... Martılar saçak altlarından çıkıp göğün maviliklerinde bıraktıkları izlerle yolumu çizdiler... Bu şehir çocukluğumdan kalma anılarımın şehri oldu yeniden...

Ben sana çocukluğumdan vurgundum... Ama sen bunu hiçbir zaman bilmedin... Soluk soluğa geçen o yıllar boyunca hiç bilmedin... O güvercinin, savruk yılların telaşıyla yorgun düşmüş ömrünün semalarında neden durup dinlenmeden kanat çırptığını anlayamadın hiç... Benim gibi birini nasıl seversin, **diye sorup durdun bu yüzden, yıllar boyunca... Bilseydin, belki bu kadar hoyrat olmazdın sana vurgun kalbime... Bilseydin, tıpkı bu şehre geldiğim o gün yağan deli yağmurlar gibi ömrümü sırılsıklam ıslatan aşkının ortasında beni bir başıma bırakıp hiç gitmezdin... Bir bulup bir kaybetme oyunuyla yormazdın sevdalı kanatlarımı... Çocukluk düşlerimdeki o** İstanbul **sokağında gölgemle buluşan gölgenden, beni yerden kaldıran sıcacık ellerinden, gözyaşlarımı silen o sevgi dolu yüreğinden hiç mahrum bırakmazdın...**

Ben sana çocukluğumdan vurgundum... Sana aşık bir güvercindim... Durup dinlenmeden kanat çırptım o kutsal başının üzerinde... Bu yüzden ne zaman yüzünü yüzüme çevirsen bu şehir çocukluğumdan kalma anıların şehri oldu yeniden... Deli yağmurlar dindi... Martılar gizlendikleri saçak altlarından çıkıp senin göğünde yolumu çizdiler... Yıldızlar bu şehrin yalan ışıklarına inat göz kırptılar bana... Ne zaman seni yitirsem bu şehrin sokaklarında kayboldum hep... Caddeler genişledi... Binalar yükseldi... Yağmurlar yağdı yeniden... Martılar saçak altlarına sığındı... Senin semalarında yolumu kaybettim... Yıldızlar görünmez oldu... Ne zaman seni kaybetsem bu şehir yendi beni... Kırıp kanatlarımı, savurdu semalarından... Beni sana hasret bıraktı, beni çocukluğuma hasret bıraktı... Beni İstanbul'**uma hasret bıraktı.**

Ben sana çocukluğumdan vurgundum... Seninse en savruk yıllarındı. Her yeni yüzde yeni öyküler arardın... Her yeni ömürde yeni yolculuklara çıkardın... Telaşlıydın... Yıllarca aşka susuz kalmış kimsesiz bir yürektin... Bağlanmak sana göre de
Benim koşulsuz sevgim sana göre değildi... Korkardın
dinlenmeden semalarında çırpınan kanatlarımdan... Bu
deki yalnızlığımdan... Senden başka kimsesizliğimden.
kardın... Bazı geceler beni koynuna alır, şefkatli kollarını
sıkı sarar, sen benim herşeyimsin, **derdin... Bazen ateşli b**
gibi doyumsuzca sevişirdin benimle... Bazen de sıkılır,
kalmak istiyorum, git artık, **derdin... Beni gönderdiğin gec**
yıldızları gökyüzünden silecek kadar parlayan şehrin o y
ışıklarının arasına karışır, bilmediğim tuhaf barlarda sa
yalnız başıma oturur, önümdeki deftere senin karşında ku
dığım sitem cümlelerini, mahcup yüreğimin sana söyley
ği sevda sözlerini, sana okuyamadığım mısraları yazardı

Sonra o savruk ömrün duruldu... Bir sevdaya kalbinin ki
pılarını açtın. Sana aşık o güvercini unuttun... Sonra hep ya
lar yağdı... Deli yağmurlar... Martılar o saçak altlarından h
madı. Yıldızlar göz kırpmaz oldu artık... Yıllar geçti... Kan
senin semalarını aramaktan yoruldu. Tam da düşmek üze
yeniden tuttun beni... Tıpkı bu şehre ilk geldiğim günlerdeki ç
cukluk düşlerimdeki bir **İstanbul** sokağının arnavut taşların
gem gölgenle buluştu yeniden... Sıcacık ellerinle beni yerd
dırdın... Sevgi dolu yüreğinle gözyaşlarımı sildin... Hiç ol
kadar sıkı sarıldın bana... Hiç sevmediğin gibi sevdin... Kan
eskisinden de güçlüydü artık... Yüzün bana dönüktü... H
paylaştın benimle... Evini paylaştın... Sofranda ekmeğini p
tın... Yatağını paylaştın... Ömrünü paylaştın... En mahrem
nı... Kimselere göstermediğin yüzünü gösterdin bana... Kim
söylemediğin sözlerini paylaştın... Kimselere okutmadığın m
rını okudun... Kimselere kurmadığın cümlelerini kurdun...
can yoldaşın oldum... Bazen sevgilin... Bazen dostun ol
Sonra ben sen oldum... Sen de ben... Yıllar geçti ve ben öyl
dım ki varlığına, bir daha hiç gitmeyeceksin sandım... Bu şe
benim çocukluk düşlerimden tanıdığım o şehir gibi kalaca
dım... O deli yağmurlar bir daha hiç yağmayacak... Martılar
altlarına hiç gizlenmeyecek... Yıldızlar şehrin parlak ışıklarına
meyip, bize hep göz kırpacak... Ömrüm senin ömründe ya
cak... Ve bir daha hiç gitmeyeceksin sandım...

Ben sana çocukluğumdan vurgundum... Ama sen bunu

SÜ
HE

Sevinçten deli
lerken, kendimizi
mız, çığlıklarımız,
line dönüştü. Ekr
nakaldık. Gerçek
reyya, inanılmazı
himizin en büyük
duğumuz atletizr
ne kadar öpsek,
sek, artık az gelir
çek bir kahramar
ne atletlerini deği
le de amansız sa

Anadolu'dan k
lerine vazife, bir
nozları, ukala m
aldı. Hıncal Uluç,
seyici laf etti. Hi
vermiş NTV yoru
bu muhteşem, bi
çanak tuttu, Hır
"Ondan hiçbir şe
herkesi o küçüc
gibi küçümseyici
rakmadı.

Fatih Altaylı kö
kilerinden iğrend
iğreniyor Fatih b
iğrenme hakkına
patronundan iğre
bası, senin yedi
mü hayatında? S
sizin elinize kalem
reniyor!

İki Resim Arasındaki
7 Fark

Akşamsefası **Denizli** merkez... 500 küsür Lemancı işte aydınlanmış bir vilayet... İstanbul'da nüfus Sivas gibi Tokat, Rize, Trabzon, Adana, Diyarbakır, Kastamonu gibi vilayetler

EYYA SEN BİZİM ŞEYİMİZSİN

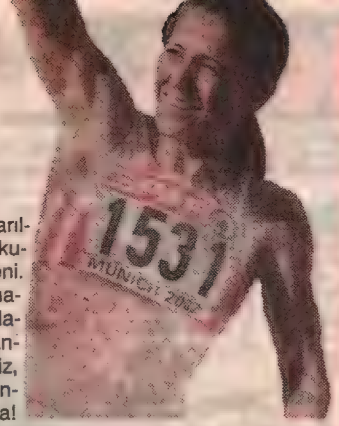
1531
MÜNICH 2002

ndük. Süreyya ipi göğüslettik. Bağırıp çağırmaları- ve sessiz bir gözyaşı serşısında heyecandan doğuna inanmak zordu. Sürdı, bir rüya. Bizlere, taritif başarısını, en ezik olnında getirdi. Süreyya'yı dar sarılsak, ne kadar övkın'nın bir köyünden ger. Sadece dünyanın efsak medyasının it, köpeğiygirdi.

karsa alay etmeyi kendifet bilen medya maydoşöhretleri ağzının payını yya'ya bir araba küçümnmadı. Yıllarını atletizme u Kenan Onuk, Hıncal'ın Türk kızıyla eğlenmesine Uluç NTV ekranlarında: az, o kimdir, geç bunları eyinleriyle kandırıyorlar" elerle söylenmedik laf bı-

de Süreyya'nın özel ilişyazdı. Herkes de senden en kimsin, bir başkasına sin. Sen git, gazetenden, enin baban, babanın baen böyle bir "kız" gördü nsiniz de iğreniyorsunuz, enlerden de Türk halkı iğ-

Hıncal Bey, Fatih Terim'e kıro dediniz, Avrupa şampiyonu oldu. Şenol Güneş'i beğenmediniz dünya üçüncüsü oldu. Süreyya'yla dalga geçtiniz Türk spor tarihinin en büyük başarısını getirdi. Hıncal bey, siz bu Anadolu çocuklarından ne istiyorsunuz? Sizin gözünüze girmek için şovmenlerin düzdüğü mankenlerden mi olmamız gerekiyor.

Türk devletinden soyulmuş paralarla çıkartılan gazetelerde yazarlık yapıyorsunuz, yoksa, onu beğenmeyin, bunu beğenmeyin kim takar. Ekranları ve gazeteleri, halkın cebinden alınmış paralarla işgal etmiş gazetelerde yazıyorsunuz, sonra onu-bunu beğenmiyorsunuz? Halkın cebinden alınmış kredilerle çıkartılan gazetelerde, halkın çocuklarına dil uzatıyorsunuz? İstediğini beğenme, bize ne? Yoksa, biz bilmiyor muyuz, sizin Sezen Aksu'nun sevgilileri, Güney Restoran'ın dansözlerinden başka kimseyi beğenmediğinizi...

Türk halkının kredileriyle, saygısızlığı ve rezilliği ekranlara taşıyanlar, halkın paralarıyla ancak, televole sanatçıları övüyorlar!

Boş ver bunları Süreyya, sen bizim herşeyimizsin. Bırakalım itleri, köpekleri, medya manyaklarını. Sen bizim sevgilimizsin. Dolmuş parası dahi bulamadan, antrenman yapacak saha dahi bulamadan, tüm bu kötüler ve manyaklar ve hırsızlar dünyasına haketmediğimiz inanılmaz bir başarı getirdin. Tarihi boyunca, bir tane yedinciliği, sekizinciliği dahi olmayan bu ülkeye, birincilik getirdin. Süreyya, yaptığın şey inanılır gibi değil. Hala bir rüyada mıyız, gerçek mi, diyoruz. Ne diyeceğimizi şaşırdık Süreyya. Sana nasıl sarılsak, nasıl kucaklasak seni. Seni acımasızca yargılayanlar, utansın diyeceğiz, onlar utanmaz Süreyya!

Tüm bu çirkinlikler, pisler, iğrençler ülkesinde bir mermi gibi geldin ve hepsini delerek geçtin. Artık sen bizim aşkımızsın Süreyya! Başımıza koyduğumuz taçsın. O yumuşacık ve çok güzel, incecik yüzünü öve öve bitiremeyeceğiz Süreyya. İpi göğüslerken, yüzünde çok asi ve çok gururlu bir genç kızın inadı vardı. Akla hayale gelemeyecek kadar güzelsin Süreyya. Artık her günümüz seni öpüp öpüp şımartarak geçecek Süreyya. Çünkü Süreyya, getirdiğin yalnız başarı değil, hergünü kötü, herşeyi kötü bu ülkeye bir isyan getirdin. Kusursuz güzellikte bir isyan.

Şimdi senin o gurur ve onur dolu yüzünü, Hıncal Uluçlar'ın seçtiği Türkiye güzellik birincisi kızların yanına koyuyor ve bakıyorum.. Hadi, söyleyin, hangisi daha güzel!..

En güzelimiz Süreyya!

Dünyalar birincisi Süreyya, o pis insanlar hayatları boyu yüzünde hiç gurur taşımayan insanları birinci seçtiler!

Nihat G.

LeManti MEDYA

İkisi arasında herhangi bir fark bulunamamıştır.

Hülya Avşar & Gülben Ergen

zaman bilmedin... Belki de en çok bu yüzden gittin... Sonra yeniden döndün... Sonra yeniden gittin... Sonra yeniden döndün... Sonra yeniden gittin... Sana sevdalı bir güvercindim... Martılar çizerdi yolumu yüreğinin semalarında... Yıldızlar bana göz kırpardı... Durup dinlenmeden kanat çırpardım başının üzerinde... Sense bu deli sevdama şaşırır, senin gibi birini nasıl sevebildiğimi bir türlü anlayamazdın...

Beni bu sevdanın ortasında, deli yağmurların altında bir başıma bırakıp gittiğin zamanlar seni hiç durdurmadım... Yoluna çıkıp hiç, **gitme**, demedim sana... **Beni bırakma**, diye yalvarmadım... Her gidişinin ardından sessizliğe gömülüp, seni sonsuza kadar kaybettiğimi düşündüm hep... Bir gün geri gelebileceğine hiç inanamadım... Bu yüzden mucizeydi her dönüşün, ve bu yüzden her defasında sana daha sıkı sarıldım...

Yıllar geçti aramızdan... Ayrılıklarla sırılsıklam, kavuşmalarla yıldızlı... Şimdi yanımdasın... Ama biliyorum, gideceksin yine... Rüzgar adını çağırıyor... Bu şehrin üzerini yine kara bulutlar sarıyor... Biliyorum, yine deli yağmurlar yağacak üzerime... Yine gizlenecek martılar saçakların altına... Yıldızlar kaybolacak... Biliyorum gideceksin ve ben yine kaybedeceğim yolumu...

Biliyorum, deniz kenarında martıların peşinde koşan çocukluğumu düştüğü yerden kimse kaldırmayacak... Gözyaşlarımı silmeyecek o sevgi dolu, o kutsal yüreğin... Biliyorum, gölgen bir **İstanbul** sokağının arnavut taşları üzerinde ansızın gölgemi okşayamayacak...

Biliyorum, gideceksin... Ama bu kez sana sevdalı güvercinin yaralı yüreği bu gidişi kaldıramayacak...

Belki de bu yüzden hiç yapmadığım bir şeyi yapıyor ve soluk soluğa geçen o yıllar boyunca hiç farketmediğin bir sırrı ilk kez yüreğine fısıldıyorum: Ben sana çocukluğumdan vurgunum...

Çeşme. 17 Ağustos Cumartesi günü saat 19:00 - 21:00 arası **Çeşme Kültür ve Sanat Festivali**'ndeyim. Süleyman Karaaslan Meydanı.

* Eylül ayından itibaren her perşembe saat 22:00-23:00 arası **Yön Fm**'deyim. Marmara Bölgesinde 96.60'da diğer bölgelerde Show Tv 7.74 Mhz ses bandından (TURKSAT 1) dinlenebilir.

Atilla Keskin. Dost. Gendaş Yayıncılık

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

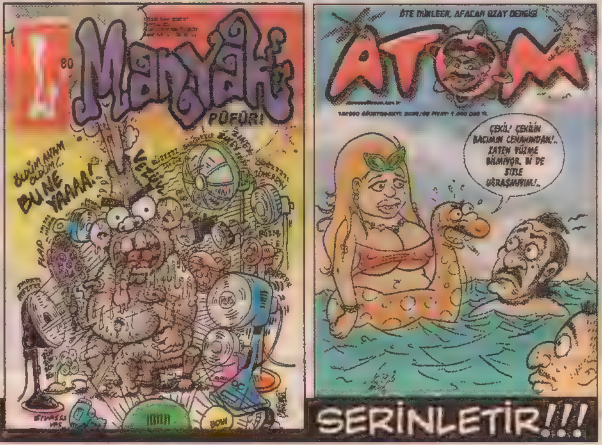
L
80
Manyak
PÜFÜR!
BU NE YAAAA!
ÖTE DÜNLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
ÇEKİL! ÇEKİLİN BACIMIN CENAHINDAN!.. ZATEN YÜZME BİLMİYOR, Bİ DE STİLE UĞRAŞMAYIN!..
SERİNLETİR!!!

DUYURU... DUYURU... DUYURU...

26 AĞUSTOS 10 EYLÜL ARASI MAAİLE LEMAN, KARDEŞ L-MANYAK VE GEÇİCİ EVİMİZ LEMAN KÜLTÜR İLE İZMİR FUARI'NDAYIZ...

Okurlarımıza duyurulur
Söyleşi, muhabbet, imza günü, çay, kahve, sürpriz etkinlikler

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

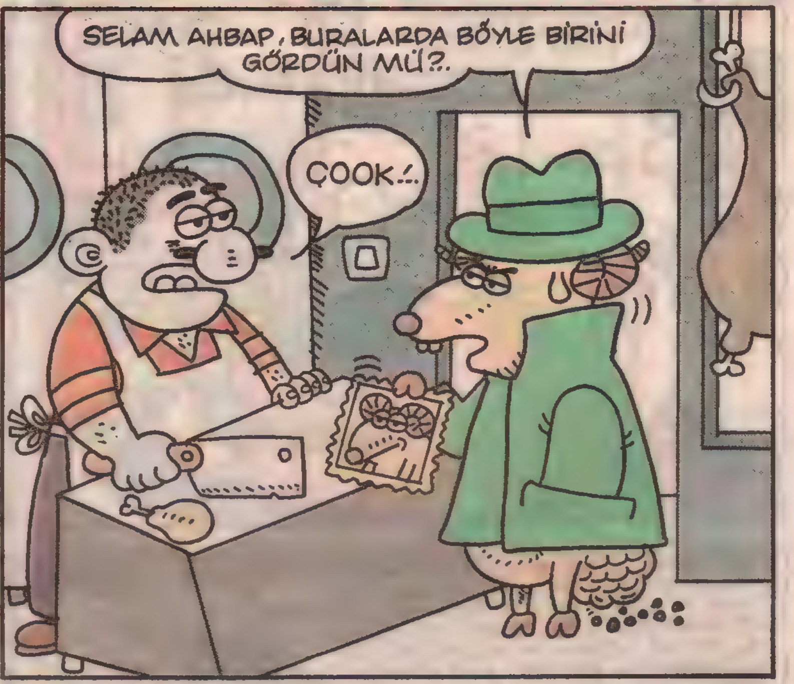
SELAM AHBAP, BURALARDA BÖYLE BİRİNİ GÖRDÜN MÜ?..
ÇOOK!..

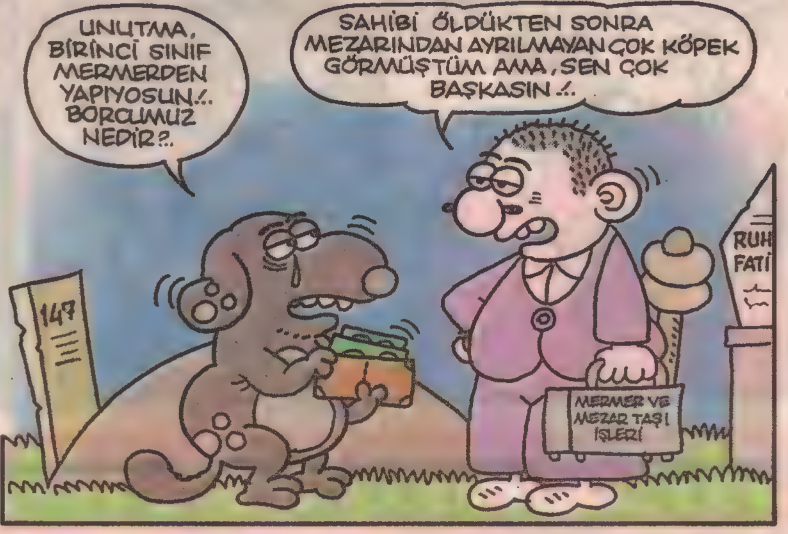
UNUTMA, BİRİNCİ SINIF MERMERDEN YAPIYOSUN!.. BORCUMUZ NEDİR?..
SAHİBİ ÖLDÜKTEN SONRA MEZARINDAN AYRILMAYAN ÇOK KÖPEK GÖRMÜŞTÜM AMA, SEN ÇOK BAŞKASIN!..
147
RUH FATİ
MERMER VE MEZAR TAŞI İŞLERİ

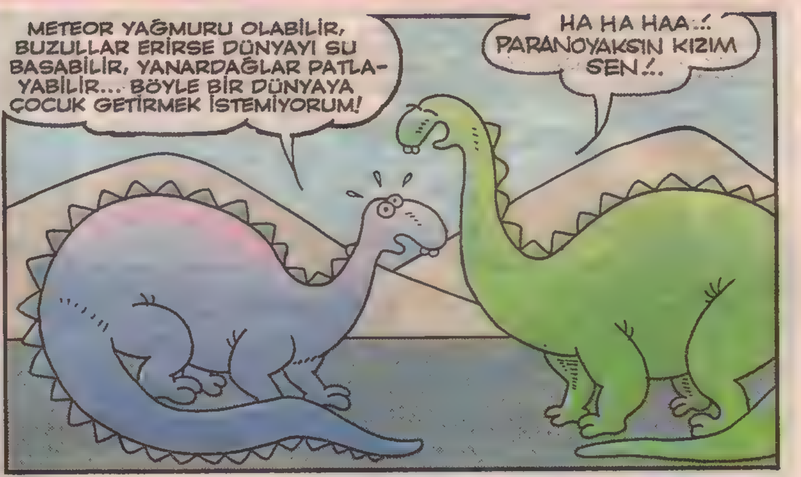
METEOR YAĞMURU OLABİLİR, BUZULLAR ERİRSE DÜNYAYI SU BASABİLİR, YANARDAĞLAR PATLAYABİLİR... BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM!
HA HA HAA!.. PARANOYAKSIN KIZIM SEN!..

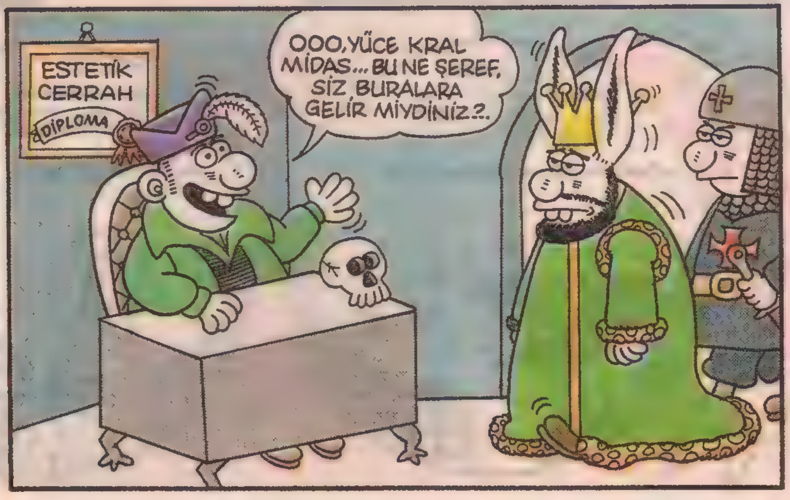
ESTETİK CERRAH
DİPLOMA
OOO, YÜCE KRAL MİDAS... BU NE ŞEREF, SİZ BURALARA GELİR MİYDİNİZ?..

kirikleblebi@leman.com.tr

gelen göçmenlerden oluşur.. Ama aralarında nadiren Denizlili bulunur.. Neden nedeen.. Çünküü.. Okuyorlar kardeşim.. Haliyle çalışıyorlar, üretiyorlar, tezgah yürüyo.. Çorba kaynıyo yani! Yanlışsak yanlış deyin.. Aha fax numaramız: 0212 245 27 66

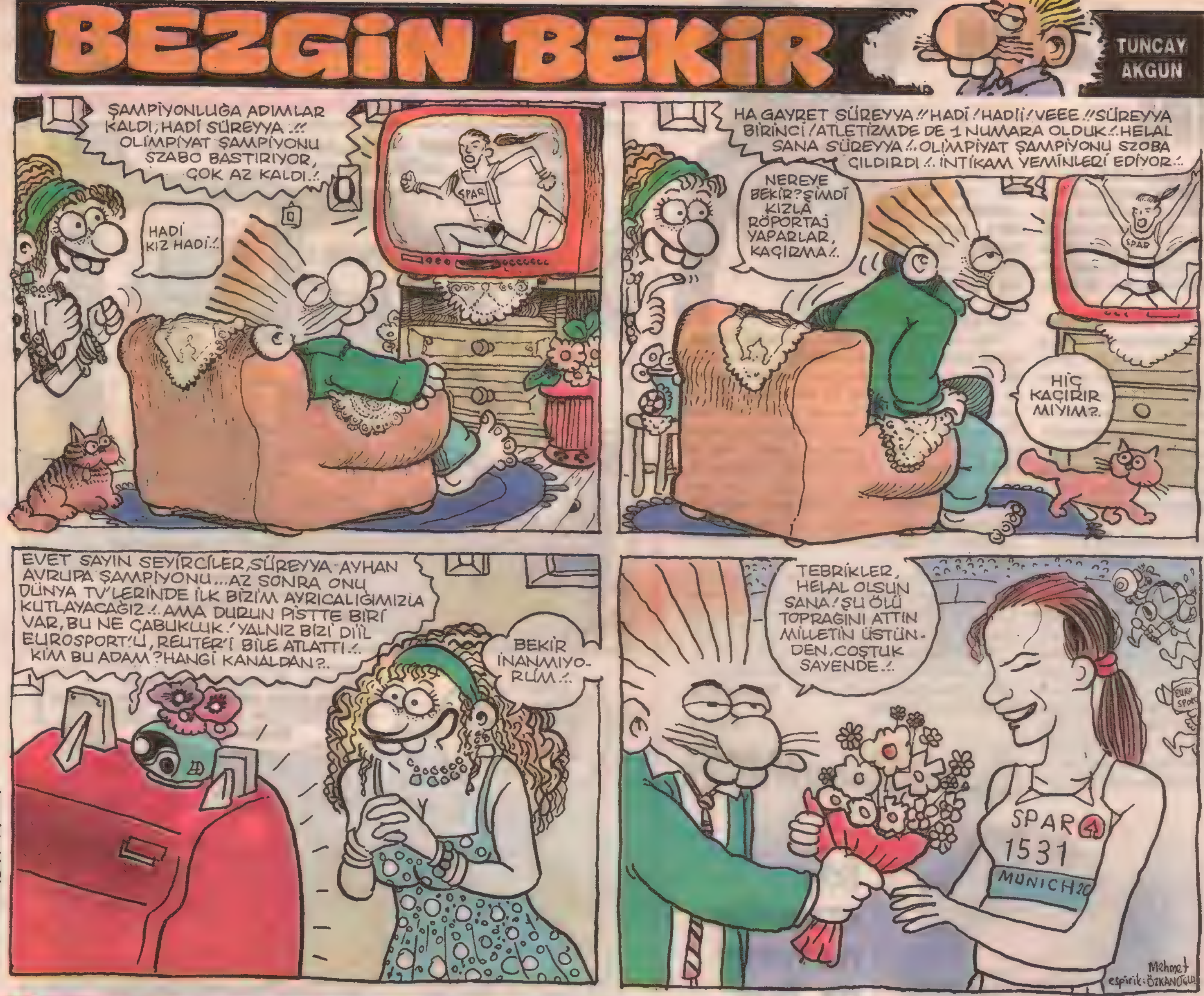
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
ŞAMPİYONLUĞA ADIMLAR KALDI, HADİ SÜREYYA .!.! OLİMPİYAT ŞAMPİYONU SZABO BASTIRIYOR, ÇOK AZ KALDI.!.
HADİ KIZ HADİ.!.
SPAR
HA GAYRET SÜREYYA!! HADİ! HADİ! VEEE!! SÜREYYA BİRİNCİ! ATLETİZMDE DE 1 NUMARA OLDUK.!. HELAL SANA SÜREYYA.!. OLİMPİYAT ŞAMPİYONU SZOBA ÇILDIRDI.!. İNTİKAM YEMİNLERİ EDİYOR.!.
NEREYE BEKİR? ŞİMDİ KIZLA RÖPORTAJ YAPARLAR, KAÇIRMA.!.
HİÇ KAÇIRIR MIYIM?.
EVET SAYIN SEYİRCİLER, SÜREYYA AYHAN AVRUPA ŞAMPİYONU... AZ SONRA ONU DÜNYA TV'LERİNDE İLK BİZİM AYRICALIĞIMIZLA KUTLAYACAĞIZ.!. AMA DURUN PİSTTE BİRİ VAR, BU NE ÇABUKLUK! YALNIZ BİZİ Dİ'İL EUROSPORT'U, REUTER'İ BİLE ATLATTI.!. KİM BU ADAM? HANGİ KANALDAN?.
BEKİR İNANMIYORUM.!.
TEBRİKLER, HELAL OLSUN SANA! ŞU ÖLÜ TOPRAĞINI ATTIN MİLLETİN ÜSTÜNDEN, COŞTUK SAYENDE.!.
EURO SPORT
SPAR 1531
MUNICH 20
Mehmet espirik: ÖZKANOĞLU

bezginbekir@leman.com.tr

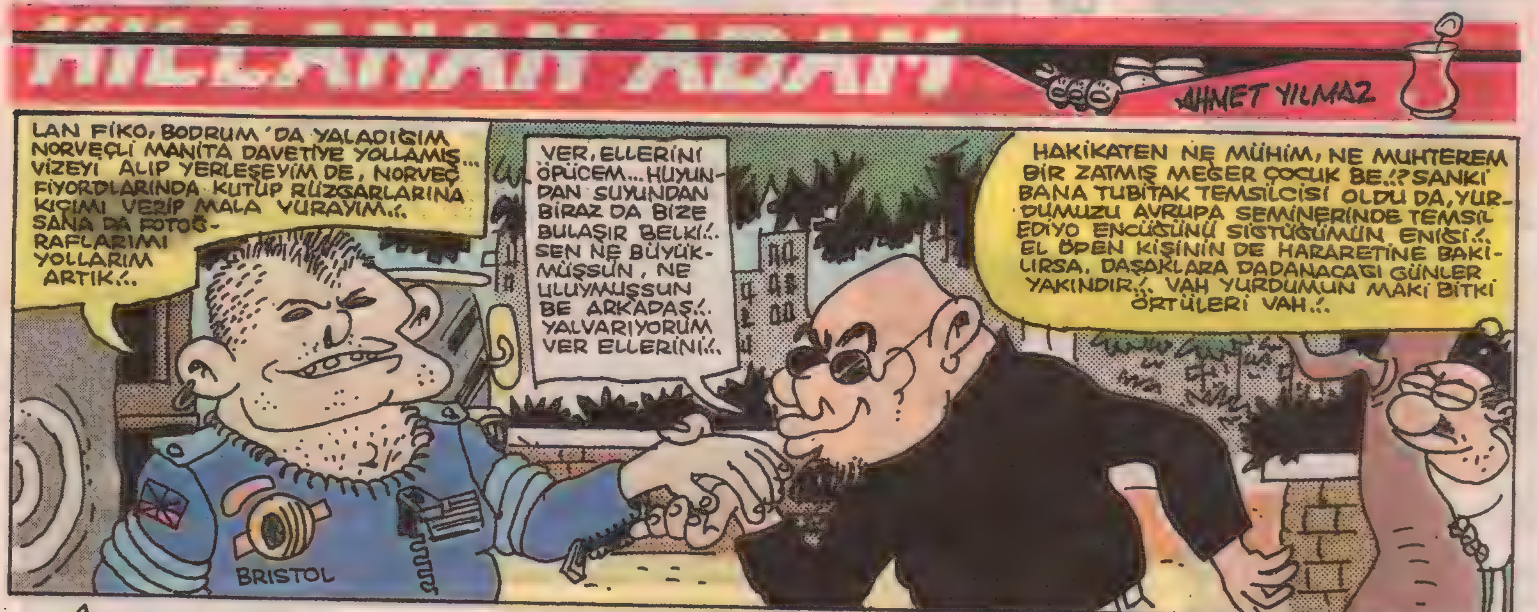
KILLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
LAN FİKO, BODRUM'DA YALADIĞIM NORVEÇLİ MANİTA DAVETİYE YOLLAMIŞ... VİZEYİ ALIP YERLEŞEYİM DE, NORVEÇ FİYORDLARINDA KUTUP RÜZGARLARINA KIÇIMI VERİP MALA VURAYIM.!. SANA DA FOTOĞRAFLARIMI YOLLARIM ARTIK.!.
VER, ELLERİNİ ÖPÜCEM... HUYUNDAN SUYUNDAN BİRAZ DA BİZE BULAŞIR BELKİ.!. SEN NE BÜYÜKMÜŞSÜN, NE ULUYMUŞSUN BE ARKADAŞ.!. YALVARIYORUM VER ELLERİNİ.!.
HAKİKATEN NE MÜHİM, NE MUHTEREM BİR ZATMIŞ MEĞER ÇOCUK BE.!? SANKİ BANA TUBİTAK TEMSİLCİSİ OLDU DA, YURDUMUZU AVRUPA SEMİNERİNDE TEMSİL EDİYO ENCÜŞÜNÜ SIĞTUĞUMUN ENİŞİ.!. EL ÖPEN KİŞİNİN DE HARARETİNE BAKILIRSA, DAŞAKLARA DADANACAĞI GÜNLER YAKINDIR.!. VAH YURDUMUN MAKİ BİTKİ ÖRTÜLERİ VAH.!.
BRISTOL

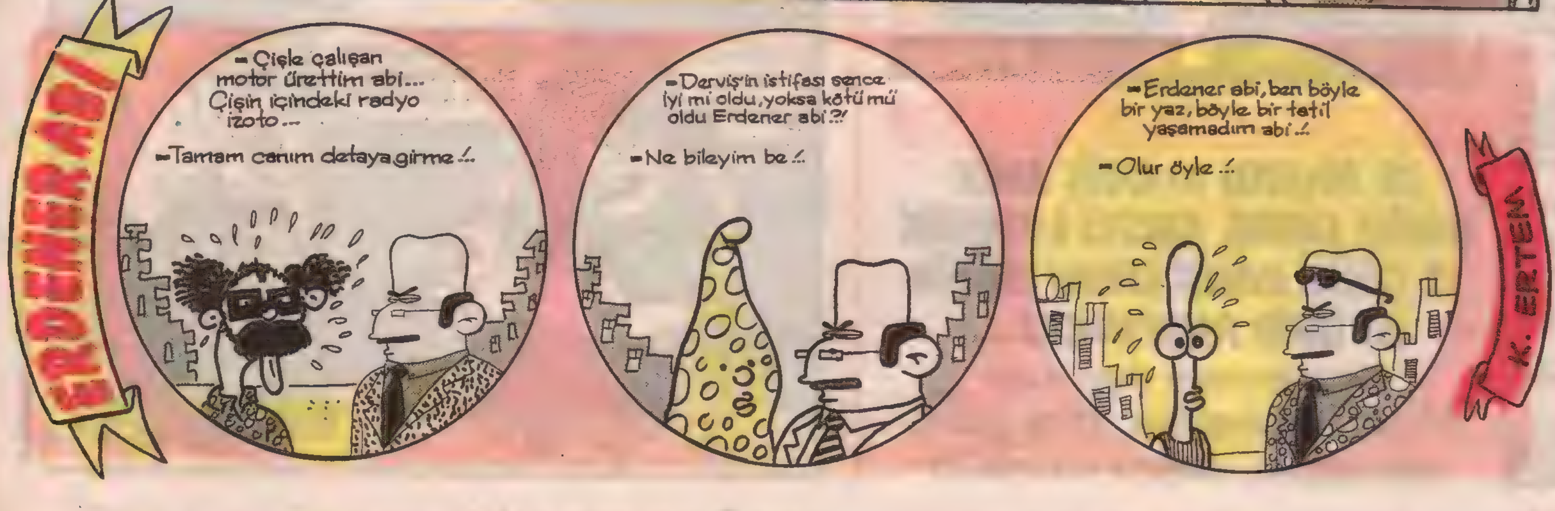
ERDENER ABİ
- Çişle çalışan motor ürettim abi... Çişin içindeki radyo izoto...
- Tamam canım detaya girme.!.
- Derviş'in istifası sence iyi mi oldu, yoksa kötü mü oldu Erdener abi?!
- Ne bileyim be.!.
- Erdener abi, ben böyle bir yaz, böyle bir tatil yaşamadım abi.!.
- Olur öyle.!.
K. ERTEM

NİHAT GENÇ

SEÇİM BİLDİRİSİ

Bu şehri Ankara'da en büyük hayalim, stadyum kadar bir tapınak yapılıp kapısına: Hitit İmparatorluğu, yazılması. Şüphesiz kapısına elli metrelik iki büyük Hitit kaya yontma heykelleri de yapılacak. Çorum'dan, Eskişehir'e kadar dağılmış Hitit eserleri bu büyük tapınakta sunulacak. Bir büyük masal gibi. Küçücük kız çocuklarımız içine girsin ve tarihin bu en eski krallarını, kalbi coşku ve heyecanla izlesin. Düşünün, stadyumdan daha büyükçe bir bina. İçinde labirent labirent geziyor, tarihin derinliklerindeki küpeleri, kaya heykelleri, aslanları, kralları, çömlekleri, okları, mezarları, hepsini biryerde görüyorsun. Bunu Ankara'nın güzelliği ya da turizm için yapmalıyız. Ama, önce yaşadığımız topraklara hürmetimiz, saygımız varsa.. Yaşadığımız toprakların uygarlıklarına birazcık merhametimiz varsa. Çoluk çocuğumuzun hangi topraklar üstünde yaşadığını göstermek istiyorsak, mutlaka yapmalıyız. Çünkü, Ankara Kalesi'ndeki Anadolu Medeniyetleri Müzesi çok küçük ve çok zayıf, tıkış tıkış. Bir muhteşem uygarlığı almaya, tanıtmaya, göstermeye, sergilemeye yetmiyor. Bu olağanüstü kaya heykellerinin yaratıcı heyecanlar ve cesaretler ve bir tarih ateşi yakacağından kuşkum yok. Şu azap verici birbirinin aynısı milyonlarca aynı binadan kurtulup içimize tarih dolduralım.

Evrenin bilmeceleri bu kaya heykeller, çömlekler ve takıların içinde saklı. Bu satırları tarihe yazıyorum, Ankara'nın göbeğinde büyük bir Hitit İmparatorluğu kurulmalı.

Bugün, Sıhhıye'nin göbeğindeki Hitit Güneşi heykeli, çok çirkin. Çünkü, çok küçük, avuç kadar Hitit Güneşi, büyütülmüş. Büyütülünce küçük ve güzel olan Hitit Güneşi hantallaşmış. Üstelik heykelin oturduğu beton kaide çok çirkin, hiç yakışmıyor. Yoksa, çocuklarımız bize, neden dörtbin yıl önce yaşamış insanlar kadar güzel ve estetik süs eşyaları, heykeller yapamadığımızı sorar diye mi korkuyoruz?

Hayal kurmaya dahi "zahmet" ediyoruz. Bakın, Melih Gökçek'in Ankara amblemi gerçekten iğrenç. Çok tartışıldı ve bu amblem halen mahkemelerde. Oysa, amblemler, ortak tarihimizi çok iyi ifade edebilmeli ve ruhumuzla tarihi bir duygusallık kurabilmeli.

Beni dinleyen yok, ama, yine de, Ankara'ya en yakışacak amblemi burada takdim ediyorum.

Ankara'ya en çok yakışacak ve hepimizi etkileyecek amblem: Boz bir kuva kalpağıdır. Ve kalpağın önünde, rozet gibi, bir hilal'dir. Cumhuriyetin kuruluşu ve Ankara'nın başkentliğini ifade eden bu boz kuva kalpağı ve önündeki hilal, bu topraklarda kullanılmıştır, cumhuriyeti ve Ankara'yı çok güzel özetler! Amblemlerin hikayesi, hem manevi olarak bizleri birbirine bağlamalı, hem de, tarihin kutsal, devrimci anlarını yücelikle özetleyebilmeli.

Fikir benimdir, beş kuruş da para istemiyorum, biri bizi bu yüz kızartıcı amblemden kurtarsın!

M.Ö. İkibin, üçbin yıllara uzanan Hitit Uygarlığıyla ilgilenenler, Çorum'dan Eskişehir'e bu bölgenin sık ağaçlıklarla kaplı olduğunu, hatta Konya Ovası'nın dahi göl olabileceğini iddia ediyorlar. Yani, Tuz Gölü'nden tuz, ağaçlardan kereste, her türlü meyve, ovalarında tahıl ve çömlek. Eksik olan, demir, kalay, bakır. Hitit Savaşlarının bakır, kalay yüzünden çıktığı, Asurlular'a. Mısırlılar'a bu yüzden saldırdıkları söyleniyor. Bir de volkanik cam denilen, obsidyen.

Hititler, küçük eşyaları pek becerikli yaptılar, yani, küpe, iğne, bronş, kolyeler, süs takıları oldukça zevkli. Hitit kadınlarının iç dünyalarının güzelliği bugün müzelerimizde saklıdır. Ama, iri nesnelerde birazcık hantal oldukları söyleniyor. Yani, kaya heykellerinde ince işçilik yoktu. Kralların ve aslanların ve savaşçıların ve rahiplerin ve adak törenlerinin tasvirleri Mısırlılar'la karşılaştırıldığında aynı incelik gücü görülmez.

Ben tersini düşünüyorum, Hitit kaya heykellerinin hantallığına kabalığına hayranım. Kayaya kabartma şeklinde oyulmuş bu heykellerin ilahi etkisi, çok sonra gelişecek Yunan heykelciliğinin çok önünde "yücelik" tadı verir. Sabit kayalara yontulmuş olması bile, büyük dağ kütlelerine resmedilmiş olmaları heykellere "derinlik" katıyor. Hitit krallarının kayalara oyulmuş yüzlerindeki soylu, derin, ciddi duruşları inanılmaz etkileyici. Gerçekten kral gibi dururlar orada.

Hatta, kralların el hareketlerinin tasvirinde çok ince bir kalpleri olduğu görülür. Hitit rahipleri de kendileri gibi çok tanrılı Aztek rahipleri gibi toplumdan elini ayağını çekmiş münzevi hayat yaşıyorlardı. Aztek rahiplerinin saçları sakalları karışık, hatta birbirine yapışmış, tırnakları hiç kesilmemiş, hiç yıkanmıyor, evlenmiyor, az yiyorlardı.

Hititler, Mayalar, Aztekler, Asurlular.. Bu ilk çağ uygarlıklarını birleştiren sadece çanak, çömlek, ok, bıçak yapım tekniklerinin benzerlikleri değil. Ortak noktaları "adak" törenleri. Rahiplerin yönettiği, her yılın belirli günlerinde periyodik törenlerde insanlar, çocuklarını "kurban" ediyordu.

İnsan soruyor, ayrı kıtalardaki bu uygarlıkların kaseleri, ok uçları, heykelcikleri, süsleme eşyaları, mezar yapıları, birbirlerine neden benziyor. Hadi bu eşyalar benziyor, "adak" törenleri, rahipleri neden birbirinin aynısı. Amerika'dan Anadolu'ya tarih öncesinin kavimleri birbirlerini nasıl etkilemişler, hangi yollardan, hala haritalar önümüzde oturup tartışıyoruz. Bugün Peru dağlarındaki İnka medeniyetinden kalma kadınların

Uşak merkez... 206 Lemancı gönül adamı canlarımız kardeşlerimiz ne güzel.. Yolda arabamız bozulsa karanlıkta kalsak 206 hane var illaki birine misafir oluruz yani... Ooh bee rahatladık..

giysilerindeki dokuma geometrik şekilleriyle Kürt kadınlarının ya da Orta Asya'daki benzerlikler şaşırtıcı...

Ama, asıl soru, binlerce yıl çocuklar kurban edilirken, kral mezarlarına insanlar canlı canlı gömülürken, tek kişi çıkıp "Ey ahali yaptığınız aptalcadır" demedi mi? Mutlaka demiştir! Onu da deli yerine koymuşlar, toplumdan uzaklaştırmışlardır.

Bu yüzden Hz.İbrahim'in hikayesine binlerce yıl kimse bakmadı, ta ki Hz.Musa gelinceye kadar. Tek tanrılı dinlerin kurucusu Hz.İbrahim'in oğlunu kurban etmesi ve yerine göklerden bir koç indirilmesi efsanesi tarihin en büyük, en etkileyici devrimidir. Yeryüzü aklını değiştirmiş, yeryüzü ruhunu topyekün paramparça etmiştir. Bu küçük hikaye inanılmaz bir "ihtilal". Büyük, güçlü uygarlıkların, büyük coğrafya parçalarına hükmeden krallıkların bu efsane karşısında dayanmaları mümkün olmadı. Yavaş yavaş çok tanrılı dinler, adağı binlerce yıl içinde unutuverdi. Çok geçmedi, İbrahimi dinler: Yahudilik, Hristiyanlık, Müslümanlık krallara ve tanrılara adak adayan kavimlerle dalga geçmeye başladı..

Tek tanrılı dinler "adak" törenlerini tarihe gömdü. İnsanoğlunun çok tanrılı "adaklı" kültürden, başka bir kültüre girmesi, başka bir aklın içine girmesi üçdörtbin yıl sürdü.

Gelmiş geçmiş tarihin en büyük dönüşümüne yol açmış İbrahim Peygamberin iki küçük hikayesi vardı, birincisi, oğlu yerine koç kurban etmesi, ikincisi, "gece oluyor güneş batıyor, sabah oluyor yıldızlar yok oluyor, benim Tanrım batmamalı, yokolmamalı, tüm bu evreni yaratan tek bir tanrı olmalı" düşüncesiydi.

Tanrılar bu kadar çok ise, hangisi hangisini yarattı, en çok hangisinin dediği oluyor, ilk önce hangi tanrı yaratıldı, gibi, bir yığın teolojik karmaşa, "tek tanrı" inancıyla sona eriyordu..

Yahudiler, Musa peygamberle Mısır'dan kovulan bir kavim. Hiçbiri putpereste gidip, dinlerinin tebliğini yapmak zorunda değildiler. Çünkü, yahudi dışında kimse yahudi olamıyordu. Ancak, Hristiyanlar taraftar toplamak, büyümek, genişlemek, İsa'nın müjdesini herkese anlatmak için karşılarına putperestleri, yani çok tanrılı dinleri aldılar, anlattılar anlattılar.

İsa'nın kendisi ve 12 havarisi de Yahudiydi ve bu çekirdek hücre İsa'nın yahudileri kurtarmaya geldiğine inanıyordu. İsa öldükten sonra, yahudiler içinde gizlenip, saklanıp, herhalde birbirlerine İsa'yı anlatarak ölüp gittiler.

Ancak, Anadolu topraklarında Pavlos diye bir adam, Hristiyanlığın kurucusu sayılır, kiliseyi kurdu. İsa öğretisini formülleştirdi ve putperestlere İsa'nın nasıl bir Tanrı olduğunu anlatmaya koyuldu.

Pavlos putperestlere, yani çok tanrılı kültürlere, İsa'nın Tanrı olduğunu, ayrıca, Tanrı'nın oğlu olduğunu, ayrıca kutsal ruh, rühülkudüs'ten sözetti. Bu üç ayrı Tanrı'ya, çok tanrılı kültürlerin inanması zor olmadı, çünkü yine üç tane, çok tanrı vardı ortalıkta.

İstavroz denilen bu üçleme, asırlar boyu kafa karıştırdı. İsa nasıl tanrı oluyor? Aynı zamanda Tanrı'nın oğlu oluyor? Bugün dahi hiçbir hristiyan bunun cevabını veremez.

Binlerce yıl kilise ve rahipler ve halk, durmaksızın işte bu soruyu tartıştı. Tanrı İsa ise, öbür Tanrı ne? İsa oğul ise, nasıl Tanrılık yapıyor? İsa yeryüzüne indiğinde mi insandı? Yoksa Tanrı tarafından göğe alındığında mı Tanrı oldu? Bu tartışmalar öyle karmaşık bir hal aldı ki, kiliselerde bitmek bilmeyen tartışmalar kavgalara, ayrışmalara yol açtı. İsa Tanrı diyenler ayrı bir mezhep, İsa yalnız basit bir insandı diyenler ayrı mezhep, diyerek, bir yığın mezhepler oluştu!

Anadolu topraklarında İsa'nın haça gerilmesinden başlayarak, dörtüz-beş yüz yıl aralıksız sürdü bu tartışmalar. Öyle ki, fırından ekmek almaya gittiğinizde, fırıncı sabah sabah sizinle bunu tartışıyor, pazarda, çarşıda, yolda, komşulukta, herkes günboyu bu sorunları tartışıyor.

İlk kilise, bugün Antakya'da kuruldu, hala orada. Antakya'da o günlerde dünya tarihinin en büyük depremlerinden biri oldu ve otuzbinin üstünde insan öldü. Depremin ertesi günü dahi insanlar, depremle değil, İsa'nın kim olduğunu tartışıyordu...

Roma İmparatorluğu bu tartışmaları durdurmak için onlarca kez büyük katliamlar ve kıyımlar yapıp, hristiyanları tarih sahnesinden yoketmeye çalıştı. Ancak, hristiyanların "İsa"yı tartışma iştahını durdurmak mümkün değildi. Ve yüzyıllar sonra İstanbul İmparatoru Konstantin, İznik Konsülünü topladı. Sonraki yüzyıllarda İstanbul'da, Kadıköy'de ve Efes'te, birbiri ardına birçok konsül toplandı. Bütün kilise büyükleri, bu büyük konferanslarda birbirleriyle çatır çatır söz yarıştırdılar, birbirlerini sürgüne gönderip, aforoz ettiler, ama hep aynı sorun tartışıldı! İsa, hem oğul, hem Tanrı nasıl oluyor?

İznik Konsülü bugünkü İncil'i düzenledi ve aldıkları kararlarla "imanın esaslarını" ilan ettiler. Yani bugünkü tüm hristiyanlar burada alınan kararlara göre istavroz'un (üçlemenin) ne olduğuna karar verdiler. Üçlemede bir de kutsal ruh (rühul-kudüs) vardı, bir zaman sonra bunun da ne anlama geldiği kafaları karıştırdı, yüzlerce yıl da kutsal ruhun ne olduğu ölümüne tartışıldı.

Hristiyanları da pek ayıplamamak gerekir, çok tanrılı bir dünyada, tek bir Tanrı inşa etmek, kolay değildi, ikiydi, üçdü, derken, yine de çok tanrılı kültürlerin aklına yatacak bir formüldü, sonunda!

Bu tartışmalar bugün dahi sürüyor ve hristiyanlar bunun ne anlama geldiğini bugün dahi bilemiyor. Ancak, konsüllerde alınmış kararlara "iman" ederek ve aksini söyleyenleri aforoz ederek bir din yaşamı sürdürüyorlar.

Pavlos, çok zeki bir adam olmalı. Putperestlere, yani Anadolu topraklarındaki çok kültürlü eski dinlere İsa'nın göklerden geldiğini ve onu Tanrı'nın gönderdiğini anlatırken işini kolaylamıştı. Çünkü "tek tanrı"yı anlatmak çok zor olmalı. Üstelik, hergün tanrılarla içiçe yaşayan eski kültürler için, gökten bir Tanrı'nın yeryüzüne inmesi, anlaşılmayacak, zor bir soru değildi. Putperestler zaten hergün tanrılarıyla yatıp kalkıyor, her yıl, her ay, tanrılarına adaklar adıyor, dini törenler yapıyorlardı. Hristiyan keşişlerde eski kültürlerin rahipleri gibi giyiniyor, onlar gibi münzevi yaşıyorlardı.

Çok tanrılı insanlara, İsa, öldükten sonra babası tarafından göğe çıkarıldı, dendiğinde, onlar için şaşırtıcı, büyük bir mucize gibi görünmüyordu. Kendi akıllarına, efsane ve dinlerine uyabilecek bir inanç gibi görünüyordu ve bu yüzden hristiyanlık hızla yayıldı.

Bugün, müslüman din adamları, Hazreti Muhammed'in burağına binip Kudüs'e uçtuğunu anlatmakta zorluk çekiyor ve bunu dini bir mucizeyle açıklıyorlar. Oysa, müslümanlar da dinlerini putperestlere, yani çok tanrılı insanlara anlatıyordu. Onlar için Tanrı'nın elçisinin göklerde uçmasının anlaşılmayacak, akıl almayacak bir tarafı hiç yoktu!

Binlerce yıl, ama binlerce yıl aralıksız insanoğlu, bunları tartıştı. Bu "akıl" içinden çıkamadı.

Bugünden baktığımızda, nasıl oluyor da, insanlar sabah, akşam, öğle, durmaksızın bu akılalmaz saçmalıkları konuşup tartışabildiler ve bu yüzden birbirlerini onlarca asır öldürdüler, diyorsunuz

Bu düşüncelere karşı olanlar o günlerde yok muydu? Vardı. Ama onlara sapık, kafir, akılsız, deli, inançsız insanlar gözüyle bakıldı. Normal akıl, normal insan, işte bunları tartışan, düzenleyen, bunlara inanan, insan türüydü!

Bilincin, inancın değişmesi, insanların bir akıl türünden başka tür bir akıl türüne girmesi binlerce yıl alıyor! Bu düşünce ve inançlar bugün dahi değişmiş değil. Ancak, asırlardır yerkürede başka tür bir akıl da var. En azından bu inançlara inanmamak bir delilik değil. Hatta, durmaksızın bunları tartışanlara pekala "deli" diyebiliriz.

Akılda, siyasette, düşüncede devrimci atılımlar oldu. Rönesans, Fransız ihtilali, Marksist tezler devrimci sıçramalardı. Toplumun aklını, yönünü tamamen başka bir yöne çevirmeye çalıştılar.

Mesela, Allah'ın gölgesi olan Osmanlı sultanlarının gücü ve iradesi ve dokunulmazlıkları, altı asır sürdü. Onun, basit bir kulu, kölesi olan tebaası, bir zaman geldi, sultana başkaldırdı. Bu inanılmaz bir başkaldırıydı, karşı çıkanların hepsi "kafirlikle" suçlandı, sürüldü, zindanlara tıkıldı. Bu basit bir siyasi ayaklanma değil, aynı zamanda, şeriata, dine, inançlara karşı sert bir hareketti. Abdülhamit'e karşı önce Jön Türkler, sonra, Selanik'te örgütlenmiş İttihatcılar gizlilik içinde Türk tarihinin en büyük "devrimci" atılımını gerçekleştirip, Türkiye siyasetini, inançlarını, kültürünü topyekün değiştirecek büyük bir hareketin kahramanları oldular.

İlk yuvalandıkları, ilk örgütlendikleri günlerde, sapıklar ve kafirlerdi. Yakalanmaları, öl-

Devamı 13. Sayfada

SİNEK ARABASI

REWHAT

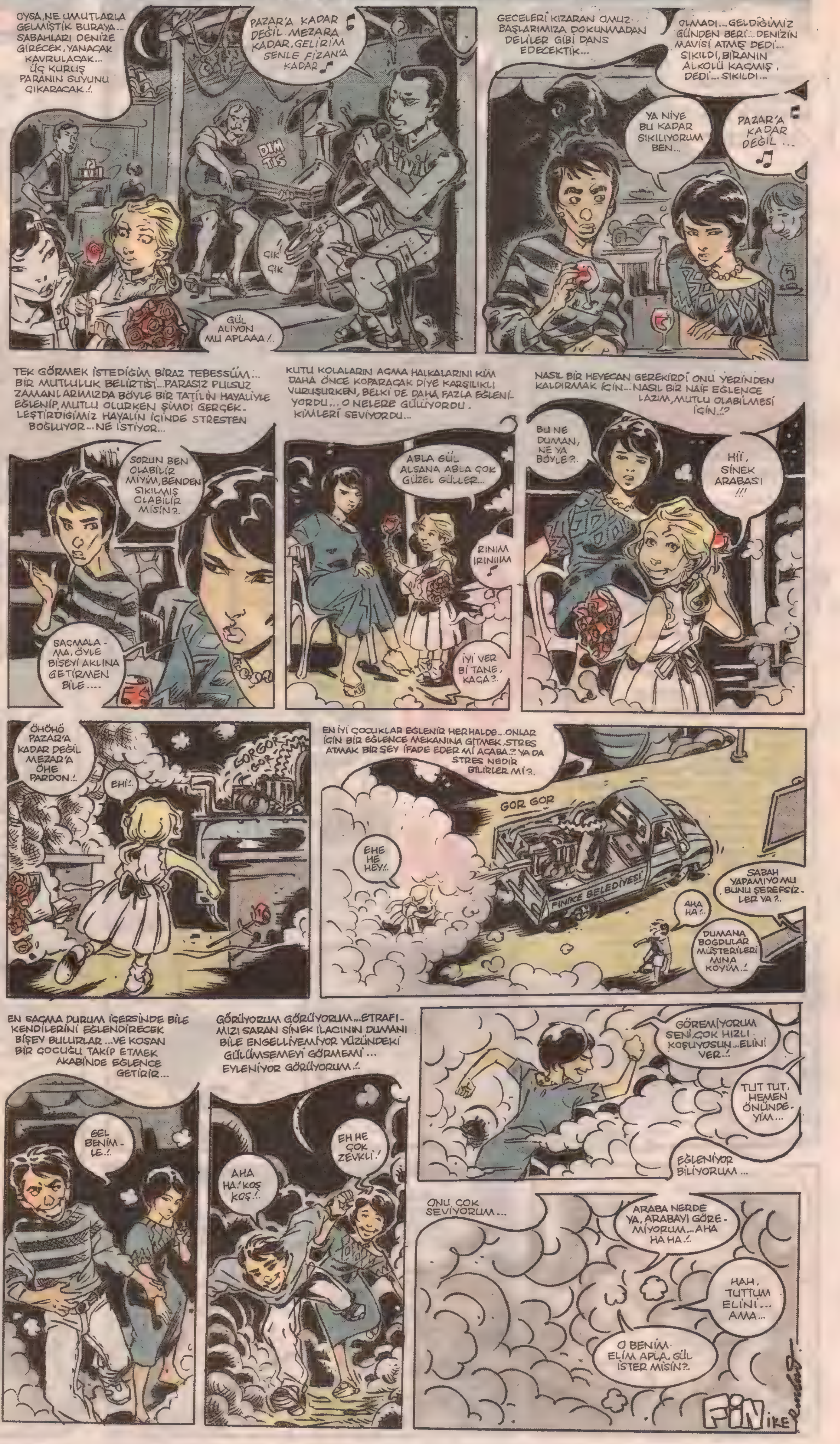
OYSA, NE UMUTLARLA GELMİŞTİK BURAYA... SABAHLARI DENİZE GİRECEK, YANACAK KAVRULACAK... ÜÇ KURUŞ PARANIN SUYUNU ÇIKARACAK..!
PAZAR'A KADAR DEĞİL MEZARA KADAR, GELİRİM SENLE FİZAN'A KADAR
DIM TIS
ÇIK ÇIK
GÜL ALIYON MU APLAAA..!
GECELERİ KIZARAN OMUZ BAŞLARIMIZA DOKUNMADAN DELİLER GİBİ DANS EDECEKTİK...
OLMADI... GELDİĞİMİZ GÜNDEN BERİ... DENİZİN MAVİSİ ATMIŞ DEDİ... SIKILDI, BİRANIN ALKOLÜ KAÇMIŞ, DEDİ... SIKILDI...
YA NİYE BU KADAR SIKILIYORUM BEN...
PAZAR'A KADAR DEĞİL...
TEK GÖRMEK İSTEDİĞİM BİRAZ TEBESSÜM... BİR MUTLULUK BELİRTİSİ... PARASIZ PULSUZ ZAMANLARIMIZDA BÖYLE BİR TATİLİN HAYALİYLE EĞLENİP, MUTLU OLURKEN ŞİMDİ GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ HAYALİN İÇİNDE STRESTEN BOĞULUYOR... NE İSTİYOR...
SORUN BEN OLABİLİR MİYİM, BENDEN SIKILMIŞ OLABİLİR MİSİN?..
SAÇMALAMA, ÖYLE BİŞEYİ AKLINA GETİRMEN BİLE....
KUTU KOLALARIN AÇMA HALKALARINI KİM DAHA ÖNCE KOPARACAK DİYE KARŞILIKLI VURUŞURKEN, BELKİ DE DAHA FAZLA EĞLENİYORDU... O NELERE GÜLÜYORDU, KİMLERİ SEVİYORDU...
ABLA GÜL ALSANA ABLA ÇOK GÜZEL GÜLLER...
RINIM IRINIIIM
İYİ VER Bİ TANE, KAÇA?..
NASIL BİR HEYECAN GEREKİRDİ ONU YERİNDEN KALDIRMAK İÇİN... NASIL BİR NAİF EĞLENCE LAZIM, MUTLU OLABİLMESİ İÇİN..!?
BU NE DUMAN, NE YA BÖYLE?..
HIİ, SİNEK ARABASI !!!
ÖHÖHÖ PAZAR'A KADAR DEĞİL MEZAR'A ÖHE PARDON..!
EHİ!..
GORGOR GOR
EN İYİ ÇOCUKLAR EĞLENİR HERHALDE... ONLAR İÇİN BİR EĞLENCE MEKANINA GİTMEK, STRES ATMAK BİR ŞEY İFADE EDER Mİ ACABA..? YA DA STRES NEDİR BİLİRLER Mİ?..
GOR GOR
EHE HE HEY..!
FİNİKE BELEDİYESİ
SABAH YAPAMIYO MU BUNU ŞEREFSİZLER YA?..
AHA HA..!
DUMANA BOĞDULAR MÜŞTERİLERİ MINA KOYIM..!
EN SAÇMA DURUM İÇERSİNDE BİLE KENDİLERİNİ EĞLENDİRECEK BİŞEY BULURLAR ...VE KOŞAN BİR ÇOCUĞU TAKİP ETMEK AKABİNDE EĞLENCE GETİRİR...
GEL BENİMLE..!
GÖRÜYORUM GÖRÜYORUM... ETRAFIMIZI SARAN SİNEK İLACININ DUMANI BİLE ENGELLİYEMİYOR YÜZÜNDEKİ GÜLÜMSEMEYİ GÖRMEMİ ... EYLENİYOR GÖRÜYORUM..!
AHA HA! KOŞ KOŞ..!
EH HE ÇOK ZEVKLİ!
GÖREMİYORUM SENİ, ÇOK HIZLI KOŞUYOSUN... ELİNİ VER..!
TUT TUT, HEMEN ÖNÜNDEYİM...
EĞLENİYOR BİLİYORUM ...
ONU ÇOK SEVİYORUM...
ARABA NERDE YA, ARABAYI GÖREMİYORUM... AHA HA HA..!
HAH, TUTTUM ELİNİ... AMA...
O BENİM ELİM APLA, GÜL İSTER MİSİN?..
FİNİKE

Gemlik... 180 Leman okuru da burda... Zeytini ile meşhur Gemlik kale gibi.. 180 okur 4 otobüs insan yapar... Heey heey, hele de hey hey!.. Hele heleee! Sele sele zeytinleri yesinler de heeey!

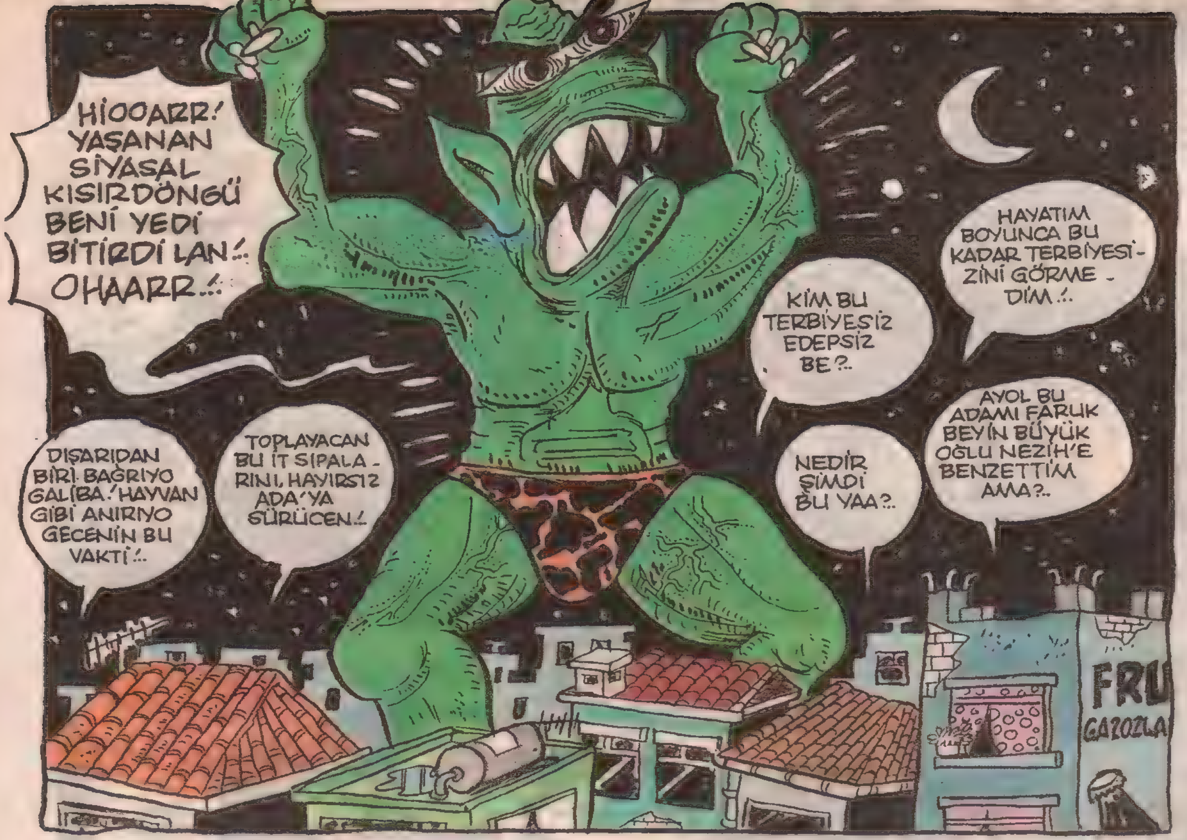
HİOOARR! YAŞANAN SİYASAL KISIRDÖNGÜ BENİ YEDİ BİTİRDİ LAN!.. OHAARR!..
HAYATIM BOYUNCA BU KADAR TERBİYESİZİNİ GÖRMEDİM!..
KİM BU TERBİYESİZ EDEPSİZ BE?..
DIŞARIDAN BİRİ BAĞRIYO GALİBA! HAYVAN GİBİ ANIRIYO GECENİN BU VAKTİ!..
TOPLAYACAN BU İT SIPALARINI, HAYIRSIZ ADA'YA SÜRÜCEN!..
NEDİR ŞİMDİ BU YAA?..
AYOL BU ADAMI FARUK BEY'İN BÜYÜK OĞLU NEZİH'E BENZETTİM AMA?..
FRU
GAZOZLA

...FEYZİ ÖZŞAHİN

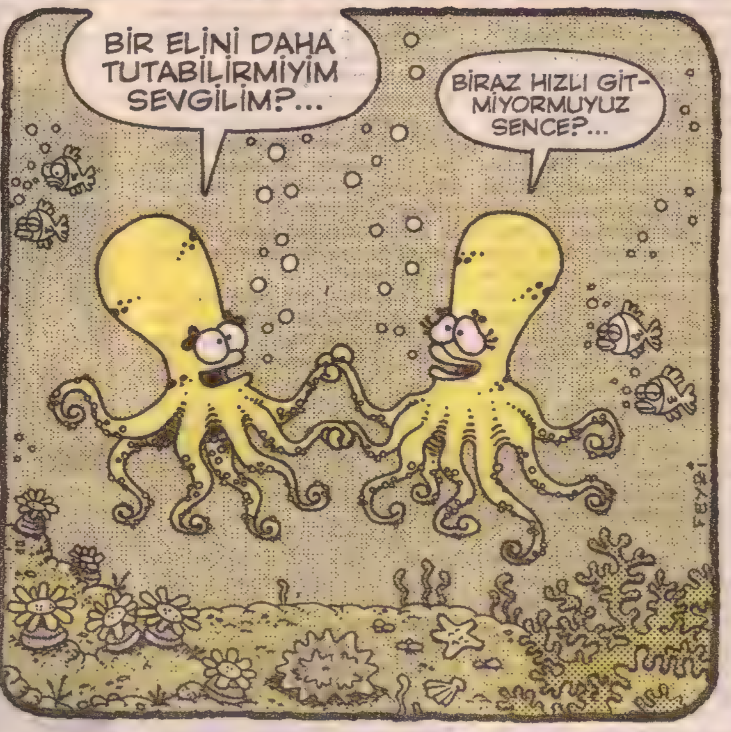
BİR ELİNİ DAHA TUTABİLİRMİYİM SEVGİLİM?...
BİRAZ HIZLI GİTMİYORMUYUZ SENCE?...
FEYZİ

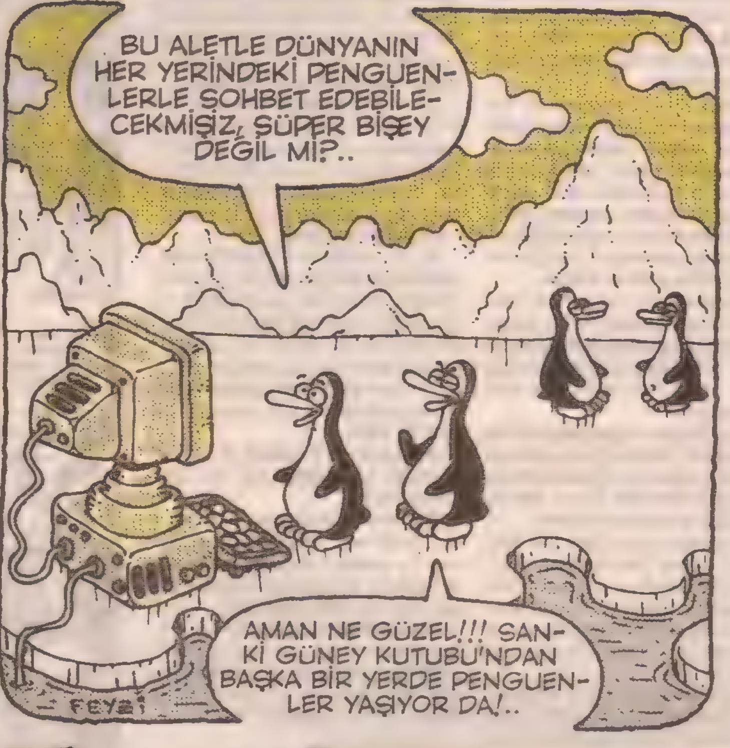
BU ALETLE DÜNYANIN HER YERİNDEKİ PENGUENLERLE SOHBET EDEBİLECEKMİŞİZ, SÜPER BİŞEY DEĞİL Mİ?..
AMAN NE GÜZEL!!! SANKİ GÜNEY KUTUBU'NDAN BAŞKA BİR YERDE PENGUENLER YAŞIYOR DA!..
FEYZİ

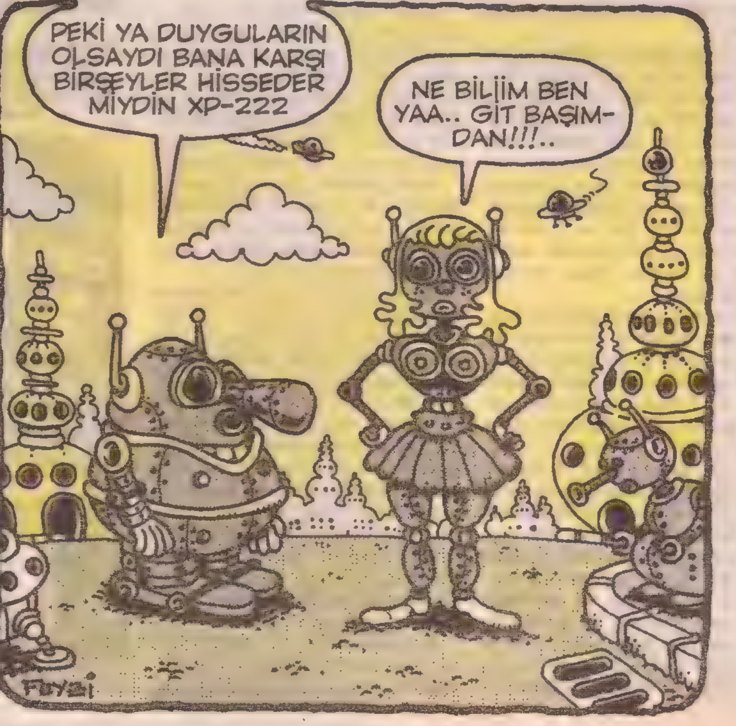
PEKİ YA DUYGULARIN OLSAYDI BANA KARŞI BİRŞEYLER HİSSEDER MİYDİN XP-222
NE BİLİM BEN YAA.. GİT BAŞIMDAN!!!..
FEYZİ

KAAN ERTEM

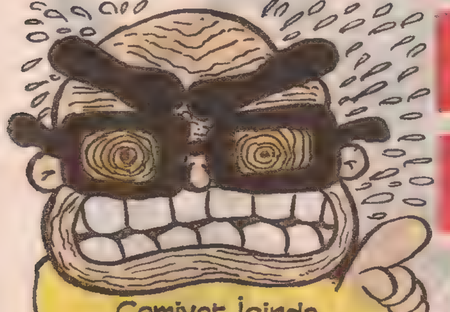

Cemiyet İçinde Nasıl Davranılır?

Rahatsız olduğu olaylar karşısında devamlı olarak "Ayar oldum yaa!" diyen adamlara "Radyo musun lan sen?" ya da "Kaç ayarsın lan sen?" şeklinde anlamsız espirilerle yaklaşmak cemiyet içinde hoş karşılanmaz. Hatta öyle ki cemiyet'in vereceği tepkinin şiddeti, Sirkte gösteri esnasında osuran bir File eşdeğer bile olabilir. Bu nedenle bu "Ayar oldum yaa!" adamlarının yanından hiçbir şey söylemeden koşarcasına uzaklaşmak en sıhhi çaredir.

@leman.com.tr

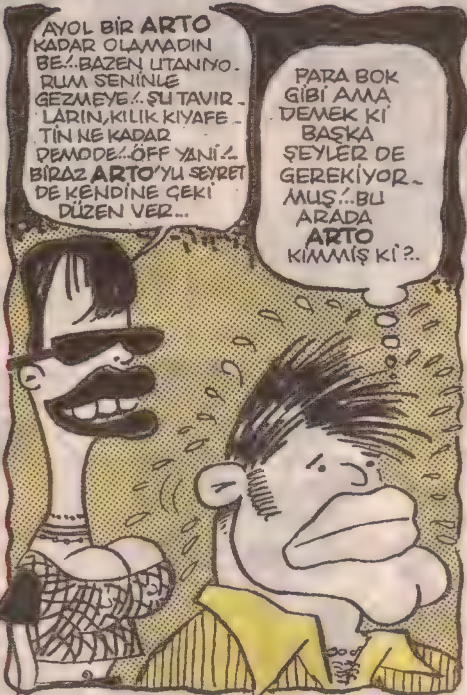
AYOL BİR ARTO KADAR OLAMADIN BE!.. BAZEN UTANIYORUM SENİNLE GEZMEYE!.. ŞU TAVIRLARIN, KILIK KIYAFETİN NE KADAR DEMODE!.. ÖFF YANİ!.. BİRAZ ARTO'YU SEYRET DE KENDİNE ÇEKİ DÜZEN VER...
PARA BOK GİBİ AMA DEMEK Kİ BAŞKA ŞEYLER DE GEREKİYORMUŞ!.. BU ARADA ARTO KİMMİŞ Kİ?..

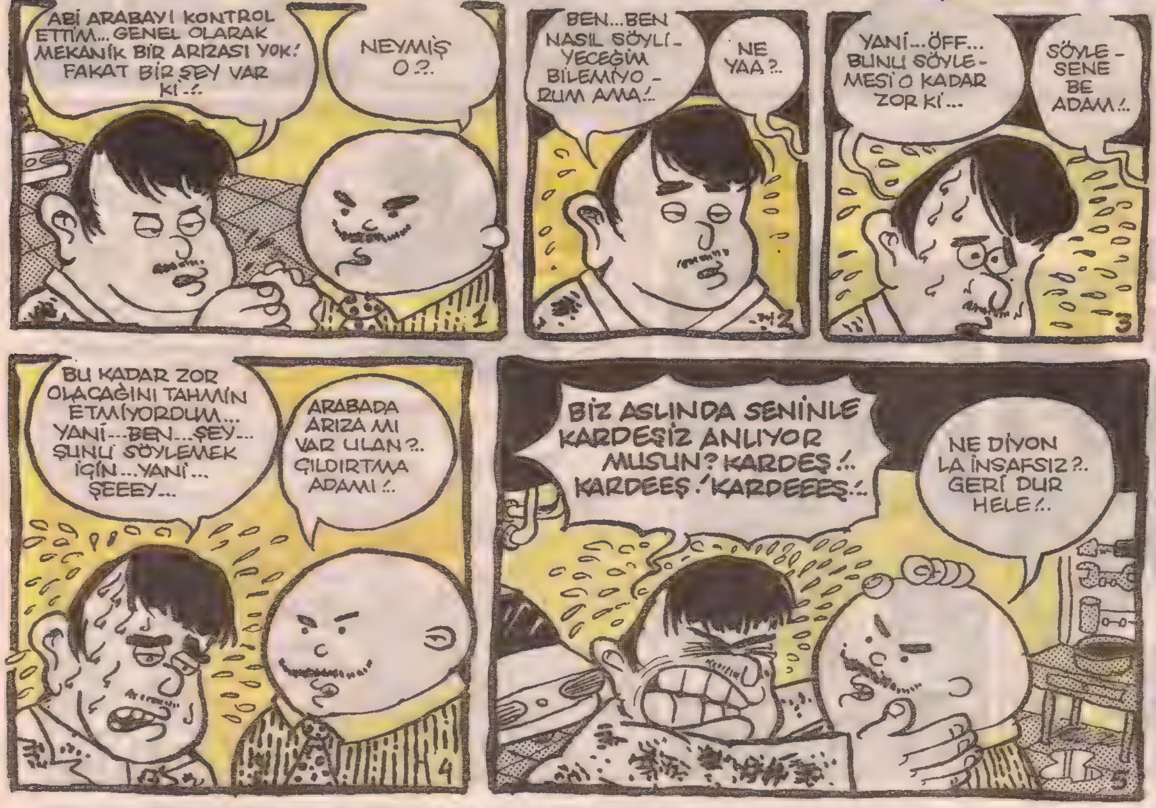
ABİ ARABAYI KONTROL ETTİM... GENEL OLARAK MEKANİK BİR ARIZASI YOK! FAKAT BİR ŞEY VAR Kİ!..
NEYMİŞ O?..
1
BEN... BEN NASIL SÖYLİYECEĞİM BİLEMİYORUM AMA!..
NE YAA?..
2
YANİ... ÖFF... BUNU SÖYLEMESİ O KADAR ZOR Kİ...
SÖYLESENE BE ADAM!..
3
BU KADAR ZOR OLACAĞINI TAHMİN ETMİYORDUM... YANİ... BEN... ŞEY... ŞUNU SÖYLEMEK İÇİN... YANİ... ŞEEEY...
ARABADA ARIZA MI VAR ULAN?.. ÇILDIRTMA ADAMI!..
4
BİZ ASLINDA SENİNLE KARDEŞİZ ANLIYOR MUSUN? KARDEŞ!.. KARDEEŞ! KARDEEEŞ!..
NE DİYON LA İNSAFSIZ?.. GERİ DUR HELE!..
5

Manisa... Kuru üzüm cennetinde 232 Lemancı.. Kimbilir kimlerdir.. Bir tanesini biliyoruz kuru üzüm işiyle uğraşan çiftçi Ufuk Özer kardeşimiz.. Leman'a espri gönderiyor, bağ evinden.. Üç kere kapak oldu.. Şimdi bağa göçtü esprilere ara verdi.. Ne güzel okurlarımız var yaa.. Yanaklarını muncuk muncuk sıkası geliyo insanın..

11 Sayfadan Devam

dürülmeleri gerekiyordu. Ama, bu karşı adamlar, meşrutiyeti, sonra cumhuriyeti, sonra, dili, tarihi, kültürü, kılık kıyafeti ve inançları topyekün değiştirmeyi başardılar.

Asırlarca süren adet ve gelenekleri, inançları, bir avuç insanın üç-beş yılda değiştirmesi hiçbir zaman mümkün olmadı. Bugün dahi kitleler bu değişimi kabullenmiş değil. Ya da Rus devrimi, yetmiş yıl sonra geri tepti. Bu topraklarda, bu değişim, yani, batıcılık, İslamcılık, Osmanlıcılık, şeriat, din düzeni, dini yaşam hala çok canlı tartışılmakta.

Mustafa Kemal kılık kıyafet, dil, tarih görüşü, devrimleriyle insanların başka tür düşünmesinin önünü açmak istedi, ama, değişen sadece kılık kıyafet ve alfabenin kendisi oldu. Bir anda bir toplum düzenini makas gibi kesip düzeltmek mümkün değildi. Bu devrimci zorlamanın topluma getirip götürdükleri bugün hala hazmedilmiş değil.

Dünyadaki öğrenci hareketleri ve bağımsızlık savaşlarından etkilenen 68 öğrenci hareketi, kitlelerin aklını değiştirmek için topluma başka tür bir düşünce türünü getirdi. Bugün, sokakta, kafede, tv'de, gazetede, sosyal yaşam ve düşünüş biçimlerini öncü 68'lilere muhtacız. 68, hepimize sadece örgütlenmeyi, sadece işçi sınıfını, sadece toplumun alt kesimlerinin taleplerini sert siyasetlerle dile getirmekle kalmadı, sosyal hayatın, giyim kuşam, kadın özgürlüğü, birey hakları gibi birçok sosyal konuyu devrimci bir sıçramayla toplumun önüne koydu.

12 Mart ve 12 Eylül gibi iki büyük darbeyle 68 hareketinin öncüleri, öldürüldü, sürüldü, parti ve sendikaları kapandı, ama, 68'lilerin tezleri, fikirleri bugün onlara en karşı insanlar tarafından dahi kabul görüp, sosyal hayatımıza rengini verdi!

Yeniden çamur yapacak kile, yeniden heykel yapacak kayalara ihtiyacımız var, çünkü, siyasi sosyal çalkalanmalar tamamlanmamış, aydınların kafası karışmış, donmuştur. Ekonomik ve siyasi iktidar ülke egemenliğinden çıkmış sömürge düzeninde köleliğe doğru yönelmiş durumdayız. Buna rağmen, Türkiye, birçok sorunu kökünden ve derinden tartışmış olmasıyla, Kuzey Afrika ülkeleri, Orta Asya ülkeleri, komşuları Ermenistan, Irak, İran, Suriye, Ukrayna, Gürcistan, Bulgaristan'dan fersahlarca ilerde bir düşünce derinliğine sahiptir.

Ülkemiz batı dışı toplumlar içinde en hararetli, en havaleli ve en karmaşık yapıları barındıran ve hala sınırsız imkanları olan deli dolu bir ülkedir. Bu köle toplumun en büyük şansı, diğer tüm kölelerden daha akıllı bir köle olduğunun farkında olması.

Hititler, kalay, demir, bakır yataklarını kaybettikleri için tarihten silindiği söyleniyor, Osmanlılar deniz yollarını kaybettiği ve üretimden değil, sefahattan yana bir kültüre tapınıp uyuştukları için. Buna rağmen Anadolu insanları, anormal, patolojik, marazi, hasta ruhlu, delice meraklı, maceracı insanlar yetiştirmeye devam ediyor..

Hala, inanılmaz duygu derinliğine sahip muhteşem bir kültürün renkleri içinde yaşıyoruz, işte türkülerimiz, işte, gelmiş geçmiş uygarlıkların estetik yapıları, çanak çömlekleri...

Biz bıkmaksızın aynı sorunları hergün aynı yerden tartışırken, sadece bizleri değil, tüm üçüncü dünyayı köleliğe sürükleyen piyasalar dünyanın yeni tanrısı oldu. Yeni tanrımız: Piyasalar!

Çok ürkek bir tanrı, ne söylersen, inip, çıkıyor. Piyasalar istikrar istiyor. Piyasalar milyonlarca işçinin işten atılmasını, kurban edilmesini istiyor. Piyasalar, başbakanın, hükümetin, meclisin, siyasi iradenin, kendisine tamamen bağlanmasını istiyor. Piyasalar tüm hakların, tüm toplumsal güçlerin tüm kültür biçimlerinin tüm sanatkarların kayıtsız şartsız hergün kendisine hizmet istiyor.

Piyasalar yüzünden, tarımı iptal ediyoruz. Piyasalar yüzünden işsizlik sigortası, bireyin hak ve özgürlüklerini umursamıyoruz. Herşeyimizi istiyor piyasalar! Seçime gitsek piyasa, seçimden gelsek piyasa, Kıbrıs'a gitsek piyasa, turist gelmezse piyasa, çişimiz gelse piyasa!

Piyasa, işadamlarının, çok uluslu şirketlerin, AB'nin, IMF'nin, borsa yöneticilerinin, ekonomistlerin, bilmiş tüm uzmanların hergün başımıza kaktığı, bizi susturduğu, hepimizi çaresizlik içinde kendine kul köle eden tarihin en büyük canavarı!

Dünyada yüzmilyonlarca insan, güneşin batışını değil, New York Borsası'nın kapanış rakamlarına bakmadan uyuyamıyor. Küçük piyasaların tanrıları, büyük piyasaların tanrılarından merhamet, yardım, şefkat, ilgi istiyor. Büyük piyasalar tıkanıp, Irak'a savaş kararı alıyor, küçük piyasalar, büyük piyasaların emrinde ordularını hazır edip, milyonlarca insanın ölümünü göze alıyor!

Başbakan aksırsa, borsa düşüyor. Hititli ve Aztekli rahipler de, yağmur yağsa, şimşek çaksa, kuraklık olsa, tanrılar yine öfkeleniyor diye kurban istiyordu. Onların da kurban törenleri fazlasıyla medyatikti. Büyükçe merdivenleri olan tapınak gibi yerin tam üstünde kurbanın kellesi kesilip kanları aşağı akıtılıyor ve etraftaki halk sessiz sedasız soluğunu tutmuş, dualarla Tanrı'ya yakarıyordu.

Yüzlerce yıl İsa'nın tanrı mı, oğul mu olduğu tartılıyor. Roma İmparatorluğu tartışan tarafları öldürmekten, katletmekten bıkıp yorulup, İsa'nın tanrı mı, oğul mu olduğuna kendi karar verip, düzeni toparlamaya çalışıyor. Çünkü, siyasal iktidar için inanç düzenindeki en küçük teolojik tartışmalar dahi büyük facialara yol açıyordu.

Bugün, tüm dünyada, güne başlayan tüm TV'ler, her sabah, saatlerce borsa izleme konsülleri kuruyor, yüzbinlerce borsa yorumcusu, uzmanı hararetle tartışmaya katılıyor. Akşama kadar, tüm gazete ve TV'ler nefes nefese borsa indi, çıktı, yükseldi tartışmasıyla bir kıyamet beklentisi içinde borsayı izliyor. Çünkü, değil siyasal düzenin, tüm dünyanın nabzı artık borsa! Borsayı yönetmek, ülkeleri yönetmek, savaşları yönetmek. Her yıl dünya ülkelerinden birkaçını borsaya kurban veriyoruz!

Bugün dünyayı yöneten büyük spekülatörlerin (para tüccarlarının) para kazanma istekleri hiç olmazsa.. Harislikleri sıfır düzeyinde olsa.. İşlerini hiç ciddiye almak zorunda olmasalar dahi, ellerinden artık hiçbir şey gelmez.. Artık hepsi piyasa tanrısının emrinde ölünceye dek çalışmak zorunda. Büyük bir iştahla, borsa tanrısının, para tanrısının hizmetindeyiz.

Derin bir heyecan duydukları için değil. Ülke sevgisi, ekonomiye hizmet hiç değil.. Sağlıklı ve soylu insan olmak istedikleri için hiç değil.. Artık çok yorucu bu Tanrısal görev. İnanç gibi, tören gibi hergün yerine getirilmek zorunda.

Bu insanlarla "alay" etmek imkanına dahi sahip değiliz. Bu büyük aklı eleştirmeye kimsenin gücü yetmiyor! Bu bir dilim ekmek, birkaç zeytin tanesi için giriştikleri bu ölümcül para yarışına gülmeye kalksak, bizlere "budala gibi sırıtan" zavallılar gibi bakacaklar. Onlar artık "mutlu bir azınlık" da değil. Hepsinin dozu yüksek sakinleştirici ilaçlara ihtiyaçları hergün fazlalaşıyor. Ve borsa tüccarları aynı zamanda uluslararası diplomatlar gibi çalışmak zorunda. Keyiflenecek boş bir dakikaları yok. Hepsi dünyayı yöneten bu büyük gizli güç, piyasa tanrısının emrinde çalışmak zorunda. Hepsinin kalpleri karmakarışık, hatta bir kalpten, yalnız bir kalpten sözedebilme şansına hiç sahip değiliz. Hiçbirinin özel bir tutkusu, özel bir zevki yok. Piyasa markalarıyla süslenip, sıklaşmak, şişkolaşmak, toplumun ekranlarında hep traşlı, hep ciddi, hep düzgün, hep işini bilir görünmek zorundalar.

Paradan başka birşey düşünmeyişlerinin sebebi, paraya olan düşkünlükleri hiç değil, dünyayı, ülkeyi, insanlığı kurtarmak, hatta, zavallı insanlara mecburen iyilikler yapmak zorunda kalmış bir avuç seçkin onlar! Piyasanın kurnazlıkları, gizli tertipleri, entrikaları, ahlaksızlıkları, yalancılıkları ve siyasi dalaveralarını hepsi, kötü olduğu, çirkin insan oldukları

Devamı 14. Sayfada

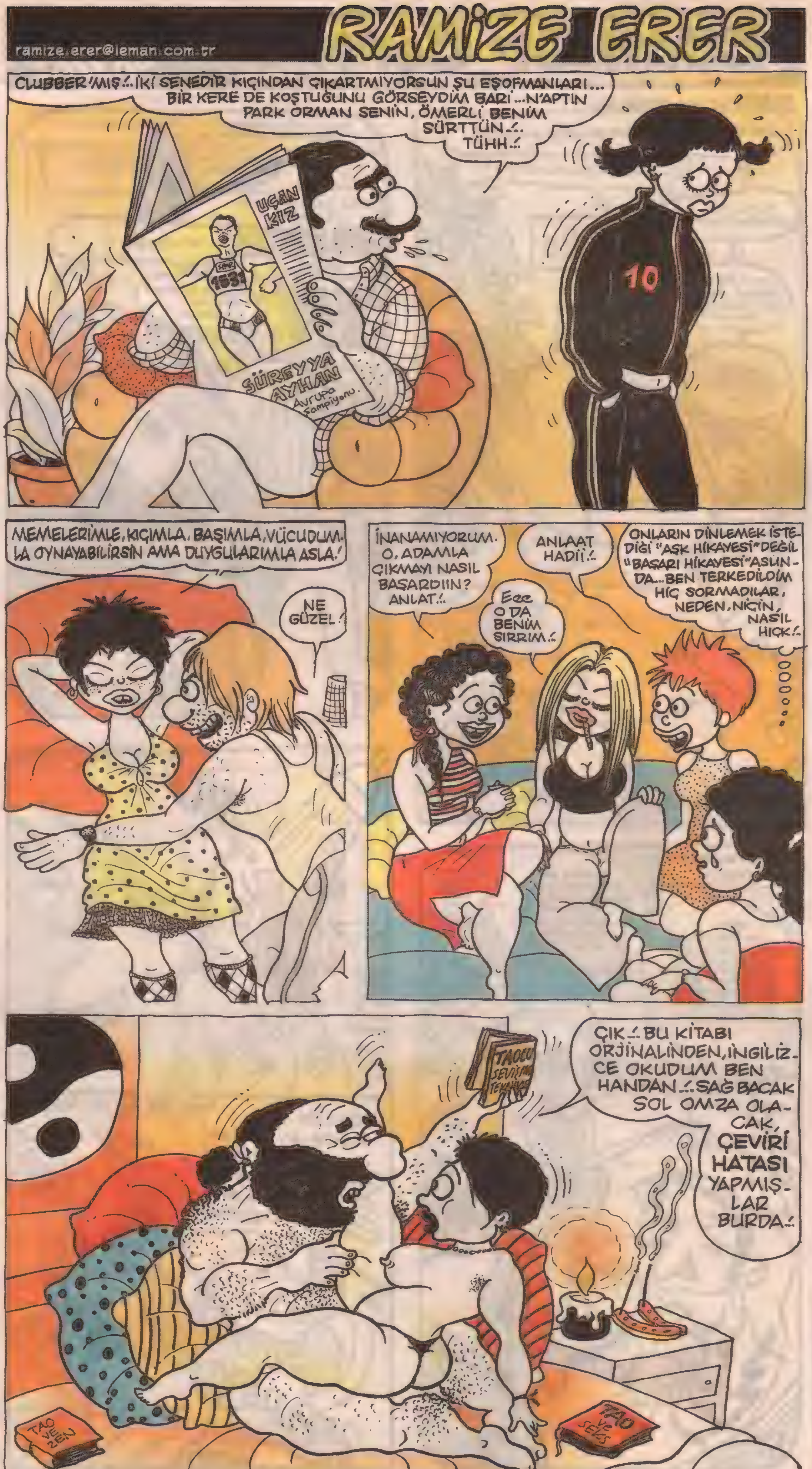
RAMİZE ERER
ramize.erer@leman.com.tr
CLUBBER'MIŞ!.. İKİ SENEDİR KIÇINDAN ÇIKARTMIYORSUN ŞU EŞOFMANLARI... BİR KERE DE KOŞTUĞUNU GÖRSEYDİM BARİ... N'APTIN PARK ORMAN SENİN, ÖMERLİ BENİM SÜRTTÜN!.. TÜHH!..
UÇAN KIZ
SÜREYYA AYHAN
Avrupa Şampiyonu.
10
MEMELERİMLE, KIÇIMLA, BAŞIMLA, VÜCUDUMLA OYNAYABİLİRSİN AMA DUYGULARIMLA ASLA!
NE GÜZEL!
İNANAMIYORUM. O, ADAMLA ÇIKMAYI NASIL BAŞARDIIN? ANLAT!..
ANLAAT HADİİ!..
Eee O DA BENİM SIRRIM!..
ONLARIN DİNLEMEK İSTEDİĞİ "AŞK HİKAYESİ" DEĞİL "BAŞARI HİKAYESİ" ASLINDA... BEN TERKEDİLDİM HİÇ SORMADILAR, NEDEN, NİÇİN, NASIL HIÇK!..
TAOCU SEVİŞME TEKNİKLERİ
ÇIK!.. BU KİTABI ORJİNALİNDEN, İNGİLİZCE OKUDUM BEN HANDAN!.. SAĞ BACAK SOL OMZA OLACAK, ÇEVİRİ HATASI YAPMIŞLAR BURDA!
TAO VE ZEN
TAO VE SEKS

Çerkezköy... 103 Lemansever.. Ahh canlarımız beee! Kendinize iyi bakın sıcaklara dikkat edin.. Bol bol tuzlu ayran ve su için.. Güneşte fazla kalmayın.. Lemanınızı almaya akşam serinliğinde gidin.. Hadi öptük..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

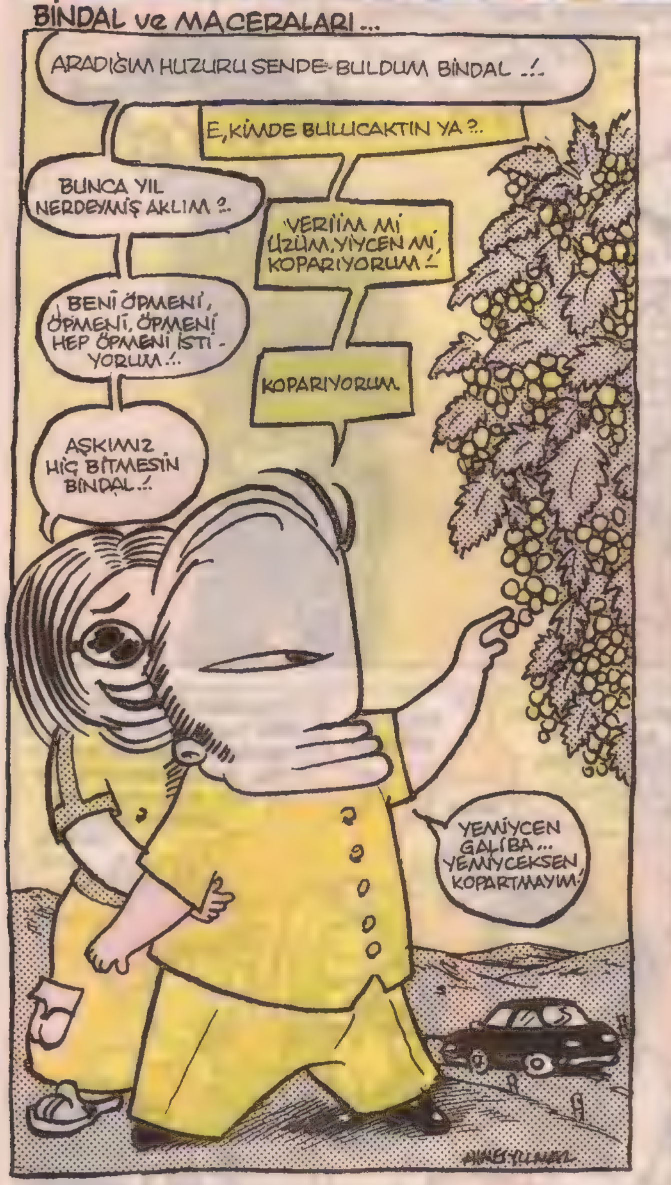
BİNDAL ve MACERALARI ...
ARADIĞIM HUZURU SENDE BULDUM BİNDAL .!.
E, KİMDE BULUCAKTIN YA ?..
BUNCA YIL NERDEYMİŞ AKLIM ?.
VERİİM Mİ ÜZÜM, YİYCEN Mİ, KOPARIYORUM .!.
BENİ ÖPMENİ, ÖPMENİ, ÖPMENİ HEP ÖPMENİ İSTİYORUM .!.
KOPARIYORUM
AŞKIMIZ HİÇ BİTMESİN BİNDAL .!.
YEMİYCEN GALİBA... YEMİYCEKSEN KOPARTMAYIM.!
AHMET YILMAZ

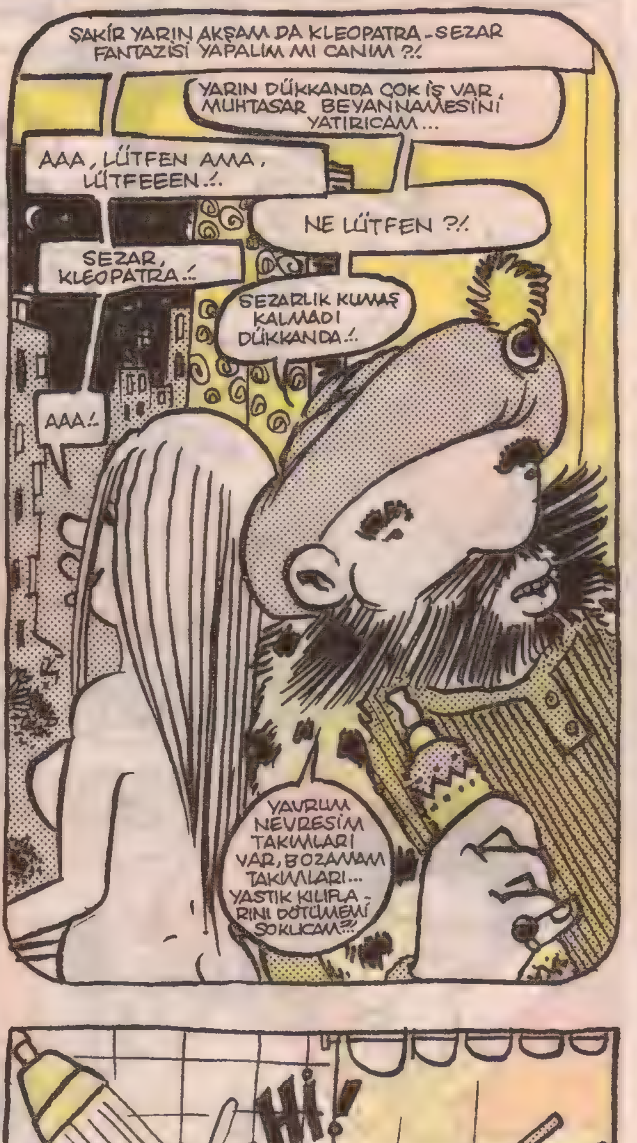
ŞAKİR YARIN AKŞAM DA KLEOPATRA - SEZAR FANTAZİSİ YAPALIM MI CANIM ?!
YARIN DÜKKANDA ÇOK İŞ VAR, MUHTASAR BEYANNAMESİNİ YATIRICAM...
AAA, LÜTFEN AMA, LÜTFEEEN .!.
NE LÜTFEN ?!
SEZAR, KLEOPATRA .!.
SEZARLIK KUMAŞ KALMADI DÜKKANDA .!.
AAA .!.
YAVRUM NEVRESİM TAKIMLARI VAR, BOZAMAM TAKIMLARI... YASTIK KILIFLARINI DÖTÜMEMİ SOKUCAM?!

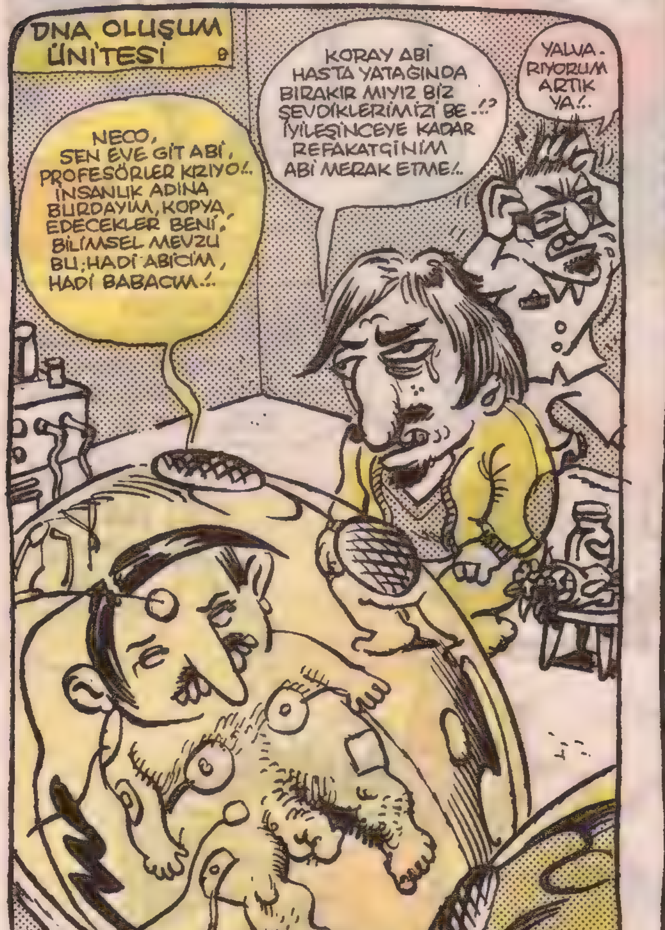
DNA OLUŞUM ÜNİTESİ
KORAY ABİ HASTA YATAĞINDA BIRAKIR MIYIZ BİZ SEVDİKLERİMİZİ BE .!? İYİLEŞİNCEYE KADAR REFAKATÇİNİM ABİ MERAK ETME .!.
YALVARIYORUM ARTIK YA .!.
NECO, SEN EVE GİT ABİ, PROFESÖRLER KIZIYO .!. İNSANLIK ADINA BURDAYIM, KOPYA EDECEKLER BENİ, BİLİMSEL MEVZU BU; HADİ ABİCİM, HADİ BABACIM .!.

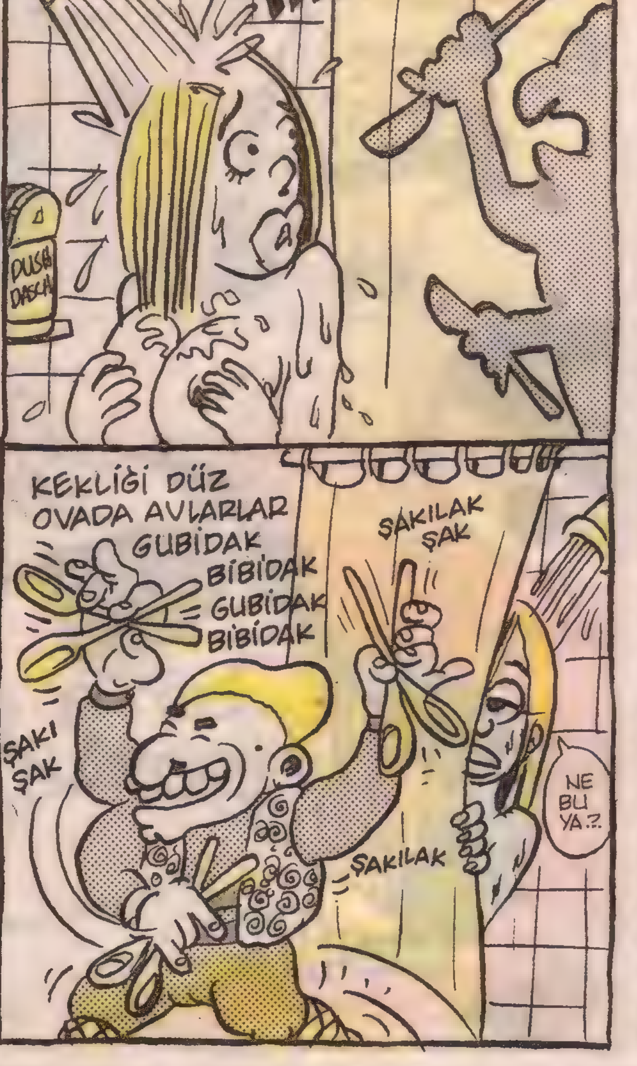
Hİ!
DUSCH DASCH
KEKLİĞİ DÜZ OVADA AVLARLAR
GUBİDAK
BİBİDAK
GUBİDAK
BİBİDAK
ŞAKILAK ŞAK
ŞAKI ŞAK
ŞAKILAK
NE BU YA ?.

cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam

için değil, insanlığı yönetme, ülkelere istikrar ve düzen getirme, kalkınma ve mutluluk aşkı için yapıyorlar!

Yüzyıllar sonra insanoğlu, dünyanın her şehrinde yüzmilyonlarca insanın her sabah aynı rakamları, aynı iniş çıkışları hararetle tartıştığı ve ülkeler kurban alıp, ülkeler kurban verdiklerini öğrendiğinde, neler düşünecek!

Bir milyon işçi, birgünde sokağa bırakılırken, bu piyasa tanrısının seçkin rahip spekülatörleri, bu görevi seve seve yaptıkları, çünkü istikrar için bunun gerekli olduklarını söyleyince, artık toplumdan daha büyük saygı görüyorlar. Çünkü, tanrımızın güzellik ve şirin görünme ihtiyacı kalmadı. Hepimiz seve seve bu kurbanları almalıyız ve gönüllü kurbanlar olmalıyız. Piyasa ahlakı bunu beynimize çaka çaka öğretti! Acı reçeteler, acı gerçekler, piyasa tanrısının bize dayattığı kötülükler, kötü yönetim sonuçları değil, içimi kötü kokulu iğrenç ilaçlar sadece. Gözümüzü yumup, ölenleri, dışlananları, hastalananları, işten atılanları, milyonlarca ölen bebeği, bombalanan halkları hiç görmeden, duymadan, bu kötü kokulu ilacı ağzımıza dayayıp içeceğiz!

Bugün AIDS, kanser gibi ölümcül hastalıkların ilaçlarının çok pahalı oluşundan her yıl milyonlarca insan göz göre göre ve yavaş yavaş ve acılar içinde kuruyarak ölüyor. Afrika kıtası yokolmakta, bir nevi, kara ırka soykırım uygulanmakta. Bu ilaçların çok ucuzlaması pekala mümkünken, neden pahalı diye soranlara "uzaylı" gibi bakılmakta. İlaçların pahalılığından kuşkulanan herkese salak, budala, ekonomiden ve hayattan habersiz insanlar gibi davranılmakta, sırf ilaç fiyatlarını pahalı buluyoruz diye toplumdan dışlanmaktayız. Hatta, ekonomiye, ABD'ye, borsaya, siyasete kasdetmiş gözü dönmüş suikastçılar, kafirler muamelesi görmekteyiz.

Sabancı'nın bir bardağını beş yüz liraya sattığı suyun, aynı bardağın içine, ağzına kadar fındık doldurun, çay doldurun, ya da bu ülkede üretilmiş herhangi birşeyi doldurun, o bardak beş yüz bin lira etmez! Sadece bunları söylediğinizde de "vatan haini" olursunuz. Hiçbir şeyin fiyatının neden pahalı olduğunu soramayız. Bebekler, Afrika kıtası, yoksul ülkeler, açlıktan, bombardımandan ölüyor, yokediliyor, soramayız. Ülkemiz siyaseti neden 200 milyarı iç etti, soramayız. Milyonlarca işsizin çocukları, eğitimi, sağlığı ne olacak soramayız.

Çünkü cevapları piyasada yazılı.

Türkiye'de siyasal düzen, işte hergün ekrana çıkıp "piyasalar" kötüye gidiyor diyen TÜSİAD'ın, ekonomistlerin, siyasetçilerin, para tüccarlarının, medyanın, hırsız bankacılar ve hırsız politikacıların elinde, onlar neden hiç zarar etmiyor, diye soramayız.

Neyi, nasıl söylerseniz söyleyin, kafirsiniz, dışardasınız, anlamıyorsunuz, ekonomiyi baltalıyorsunuz, piyasa tanrısını öfkeden kudurtuyorsunuz.

Bu hırsız, çakal, dalaveracı siyasi düzende, Aydın Doğan, Gülben Ergen, Mesut Yılmaz, Kemal Derviş, Arto, Emrah, Orhan Gencebay, İsmail Cem, Kibariye, Serdar Turgut, Tayyip Erdoğan, Perihan Mağden, aynı görevi yerine getirmekte, aynı siyasal ve sosyal kimliğin lego parçalarını oluşturmakta.

Daha iki ay önce, bir yerini yırtarak, beni Tayyip Erdoğan'ın değiştiğine kimse inandıramaz, diye köşesinde avaz avaz tepinen köşe yazarı Fatih Altaylı, bugün Tayyip Erdoğan, TÜSİAD ve medyayla anlaşınca, Tayyip'i değil yere göğe koymamak, giydiği elbisenin dikimi, modeli ve düğmeleri karşısında secde etmekte!

Ekonomi ve siyasetin kimlerin elinde olduğu biliniyor artık, bu ülkede yönetilecek pek birşey de kalmadı. Bir siyasi iktidarın belki de yapabileceği tek şey "vahşi medyayı" düzenlemek, insanlık adına ülkeye ayna olabilecek tertemiz bir basın, yayın, gazetecilik ahlakının yasalarını çıkartmak, Tayyip Erdoğan medyayla anlaştığına göre, aynı tas, aynı hamam, artık yöneteceği pek birşey de kalmıyor.

Bu dünya bizim dünyamız değil. Bu düzen bizim düzenimiz değil.. Biz bu düzenin kafirleri, sapıklarıyız. Bizler yüz on barajıyla, küçük partiler içine sıkıştırılıp zararsızlaştırılmış, küçük örgütleri, küçük grupları, küçük gazeteleri olan, kitleleri, örgütleri, yasalar ve medya tarafından katledilip, parçalanmış dağıtılmış karşı bir zihniyetin çocuklarıyız. Bu düzenle işimiz olmaz.

Yüzde on barajı bizleri boğuyor, çaresizleştiriyor diye, en aklı başındakileri dahi, oyumuz kayboluyor, oyumuza yazık ediliyor düşüncesiyle daha da diplere itiliyor ve bir şekilde herkes yüzde onun üstündeki işte bu fırıldakların dünyasına girmeye zorlanıyor!

Bu ülkede tüm kitap okuyanlar tek bir partiye oy versek, sayımız beş yüz bini geçmez, bu da yüzbir'i aşmaz, bu ülkede "yazı" okuyanlar tek bir partiye oy versek bir buçuk milyon eder, yine yüzdemiz yüzde iki'yi geçmez! Kitleler, cahil, asalak, habersiz bırakılmışlar!

Bizler başka dünyanın çocuklarıyız. Oylarımız başka fikir, başka düşünce, başka kanaatler söylemeye çalışan küçük partilerin olmaya devam edecek. Bu ülkeye bir zihniyet sıçraması, bir bilinç değişikliği yaşatacak olan yine bu küçük, okumuş ve siyasetten ve medyadan kovulmuş azınlıktır. Belki on bin, belki yirmi bin sapık insanız. Toplum dışı insanız. Ama sayımız kaç olursa olsun, bu dünyayı istemediğimiz, bu seçim, bu siyaset, bu medya dünyasına tamamen ve kökünden karşı olduğumuzu göstereceğiz.

Hiç kimse oyumuzu alamaz. Tayyip gelecek diye Baykal'a, Baykal gelecek diye İsmail Cem'e, MHP gelmesin diye bilmem neye verilecek dalaveralı oylarımız yok. Ve bu tartışmayı binlerce yıl aynı yerden tartışmak istemiyoruz. Hangisi gelse değişen hiçbir şeyin olmadığını artık bilmeyen bir insana, insan demek de mümkün değil.

Kardeşlerim! Hepinizi yüzde onun çok altındaki küçük partilere davet ediyorum. Oylarımız asla kaybolmayacaktır. Bu dünyayı belki hemen değil, ama yavaş yavaş, damlaya damlaya değiştirecek olan yine bu başka düşüncelerdir. Kitlelerin, ülkelerin bilinçlerini, akıllarını değiştirmesi çok uzun maceradır. Bu akıl almaz gizli tanrıların yönettiği dünyadan kitlelerin çıkması asırlar alacaktır. Ancak, sabırla, yavaş yavaş bu karşı dünyayı hazırlayacak fikirler, o küçük partilerin odalarında, gazetelerinde, dergilerindedir.

Barajın üstündeki partilere, DYP'ye, Demirel'e, Mesut Yılmaz'a giden milyonlarca oyun nasıl kaybolduğunu on yıllardır görüyorsunuz, o halde, barajın altındaki oylar mı kayboluyor, üstündekiler mi?

Barajın altındaki oylar umuttur, yarındır, gelecektir, başka dünyalardır, hayaldir, sevgilimizdir, Anadolu'dur, insanlık'tır!..

Bu dünyada aşklar yaşadık ve güzel kadınlarla seviştik ve çocuklarımız oldu. Çocuklarımız acıyla, işkenceyle hastalıklarla boğuşsun istemiyoruz. Çocuklarımız kerhane kapılarına düşsün istemiyoruz. Çocuklarımız mastürbasyon salonlarında düzülsün istemiyoruz. Çocuklarımız sabahın üçünde SSK kapısında hasta hasta bekleyerek ayakta ölsün istemiyoruz. Çocuklarımız bir slogan attı diye hapishanelerde çürüsün istemiyoruz. Baklava da yesinler, şeker de yesinler. Komşu çocuklarıyla aynı okullarda okusunlar. Ve çocuklarımız, senin, benim, sadece ülkemizin değil, tüm insanlığı, tüm tarihin dertlerini, acısını, edebiyatını, dinlerini, sorumluluklarını taşısın, duysun, öğrensin, bir daha kandırılmasın istiyoruz. Dünyanın binbir ikliminden her rengi tanısın, her kelimeden, her mısradan yüzlerce renkli duygunun içine düşsün, onuru için, gururu için, insanlık vicdanı için ölesiye kavga etsin istiyoruz. Aptal budalalar gibi Çiller'in, Dervişler'in, medya köpeklerinin, şöhret manyaklarının peşinden koşmasınlar istiyoruz.

Ama, üç kişiyiz, ama beş kişiyiz. Ayranımız budur, yarısı sudur. Seçim sandığını değil, tarihi koyuyoruz önümüze. Krallar aynı krallar, adaklar aynı, kurbanlar aynı, köleler aynı ve rahipler ve borsalar aynı tartışmalardan bıkmıyor!

nihatg@leman.com.tr

Çanakkale merkez... 200 Lemancı seni kurtarmaz N'ooluyo yaa?! Bi durum mu var?! Küs müyüz? Sizin rayiciniz en az 500 olmalı... Neyse kesin bi yanlışlık var bayileri kontrol ediceez!..

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Amerika, Sana Canım Feda!

Hükümet Irak'a yapılacak bir harekata katılma kararı alırsa, subay ve astsubaylarımızın böyle bir savaşa katılmayı kabul etmeyerek TSK'dan istifa etmeleri gerekir. İstifa etmezlerse, "emre itaatsizlik" suçunu işlemiş olurlar. Niçin bu savaşa katılmamaları gerekir?

1- Atatürk, "Millet hayatı tehlikeye düşmedikçe, savaş bir cinayettir" dediği için.

2- Orada canlarını yitirirlerse (tıpkı Kore'de olduğu gibi), şehit bile sayılmayacakları için. Çünkü bilindiği gibi, yüksek bir ülkü uğruna savaşırken ölenlere, şehit denir. Onlar orada yaşamlarını yüce bir ülkü için değil, ABD'nin çıkarları için yitirecekler. Biz de onlara burada çok görkemli ve devlet destekli bir cenaze töreni düzenleyeceğiz!

3- "War is good for American economy". Bu başlığı (manşet) 1968-1970 yıllarında ABD'de görevliyken bir Amerikan gazetesinde görmüştüm. Bu sözü bir hükümet yetkilisi söylemişti. Evet, Amerikan ekonomisi için savaş gerekliymiş. Ama binlerce insan ölecekmiş, önemli mi? Önemli olan Amerikan ekonomisinin güçlü olması, silah tüccarlarının çok para kazanması. Unutulmasın ki 2. Dünya Savaşı öncesi, ilk kez "Heil Hitler!" diyen ünlü Alman sanayici Krupp'tur. Bu cani, savaşın başlaması ve sürmesi için büyük çaba harcamış, savaş sayesinde çok sayıda araç, gereç ve silah satarak paralar kazanmıştır.

Ya işte böyle, haydi yiğitler Amerikan ekonomisinin güçlenmesine katkıda bulunmaya ve silah tüccarlarına paralar kazandırmak için canlarınızı vermeye koşun, haydi durmayın acele edin, saldırın komşularınızın topraklarına, öldürün size hiçbir kötülüğü dokunmamış gencecik insanları ve hatta çocukları, bebekleri, haydi! "Koşun yiğitler Amerikan imdadına!".

Erol Soysever/E. Binbaşı

Sevgili Leman Dostları...

3 Ağustos 2002 tarihli Leman'da mektubu yayınlanan genç arkadaşım Çağdaş'a benden selam olsun. Herşeyden önce o'nu ne kadar iyi anlayabildiğimi bilmesini isterim. Yani maalesef yalnız değil. Yaşadıklarının ya da yaşamak zorunda olduklarının neler olduğunu, nasıl etkiler yarattığını ve nihayetinde nasıl bir tepki doğurduğunu çok iyi kavrıyorum.

Ben 18 yaşındayım. Yıllardır, yani kendi kimliğimi keşfettiğimi düşündüğüm 3-4 senedir ayrı bir sis yığınının içerisinde aldatılmışlıkla baş başayım. Çevremizde olup bitenlere, yani diğer bir deyişle dönen dolaplara olan uzaklığım beni biraz içime kapasa da, bu kalabalığın içerisinde yalnız kalmanın muhalif avantajlarını fazlasıyla hissediyorum. Tüm pisliklere, yazarak ve okuyarak bir cevap verdiğim kanısındayım. Tek amacım dört yanımızı saran moda tutkunlarının kıskacından kurtulup kişiliğimi demir bloklarla yıkılmaz kılmak... Çağdaş arkadaşımın ya da komünistlerin deyimiyle sokak araları artık muhaliflerin değil ülkücü zıpırlarının... Amaçsız kitleleriyle bir koyun sürüsünü andıran bu insanlara, acımaktan başka, ne yazık ki elimden başka bir şey gelmiyor. Bir çoğu varoşların, yani ezilmiş kitlelerin bünyesinden çıkmış bu insanlar, oligarşinin maşası olup zengin kodamanların bekçiliğini yapıyorlar. Aslında anlatmaya kalkarsak bu hikaye çok uzun. Ta ki insanlık tarihi kadar...

Bence tüm çirkinliklere onların içinden "Panzehir" üretmenin en önemli yolu yazınsal bir dayanışma. Ben kendi payıma düşeni şiirler yazarak yaşatmaya çalışıyorum. Çoğul kalmayı başarmamız için birlik olmalıyız...

Kutay Beyoğlu/Giresun

Merhaba Lemancı Dostlar;

Birkaç haftadır yazamıyorum. Hep eleştiri, yergi dolu mektuplar yazdığım için bu sizi mutlu da etmiştir ama, bu hafta yine yazmaya karar verdim. Ama merak etmeyin, bu sefer iyi şeyler yazacağım... Öncelikle sizi tebrik ederim. Neden derseniz; epeydir mücadelesini verdiğim okuyucu karikatürleri sayfasında bir adım atılmış, iki karikatüre de olsa yer verilmiş. Bunun üzerine ben de gönderiyorum. Bundan sonra da göndermeye devam ederim.

İki-üç haftadır sayfa diplerinde, bölgelerde satılmayıp iade olan dergilere ait rakamlar yayınlanıyor. Nedir durum; satışlarda düşüş mü var?.. Mersin'de 476 okuyucudan biri olarak bir saptama yaptım: Evimin yakınında üç tane gazete bayii var, üçüne de Leman gelmiyor. Cumartesi günleri çarşıya gidip almak zorunda kalıyorum. 500 gidiş 500 de geliş 1 milyon. 650 bin de Leman. Al sana 1 milyon 650 bin... Aldığım bayide de 15-20 tane Leman geliyor. Çarşamba günleri en az yarısı iade oluyor. Sanırım dağıtımda bir sorun var. Kırsal mahallelerdeki bayilerde Leman bulunmuyor. Çarşıdaki bir bayiye 20 tane geleceğine her bayiye 5'er 10'ar gelse daha çok satılır sanırım. Bir de reklam yok; benim şahsi fikrim, küçük etiket şeklinde sitikırlar yapılsa, elinizde adresi olan okuyuculara gönderilse veya dergiyle beraber verilse, bizler de onları uygun yerlere yapıştırsak bir katkı sağlamış oluruz diye düşünüyorum.

Okuyucu sayfasına bence bir editör-yönetmen olmalı. Okurlardan gelen mektupları soru-cevap şeklinde değerlendirilmeli. Biri bir eleştiri yazıyor, direk Leman'ı ilgilendiren bir konu... Örnek; "okur karikatürleri sayfası neden yok" diye soruyor. Ertesi hafta hiç alakası olmayan bir okur çıkıp "sana ne, ne yapacaksın okur sayfasını" diye tepki verebiliyor. Ben okura sormuyorum; doğrudan dergiden birini muhatap arıyorum, buna olumlu-olumsuz cevap verecek biri yok. Bir tepki ya da eleştiri mektubu geldiğinde ona "haddini" başka bir okur bildiriyor, olmaz böyle bir şey!

Sorumlu bir okur olarak İzmir'den yazan Sibel isimli arkadaş, gelecek hafta o mektubu yazdığına pişman olacak eminim, hemen ona biri çıkıp tepki gösterecek. Ama söylediklerine tamamen katılıyorum, yerden göğe kadar haklı... Ayrıca aylık L-Manyak dergisine ayırdığınız o kadar sayfayı biraz da Leman'a ayırsanız (sayfa sayısı açısından diyorum) Okur Mektupları'na hem biraz daha yer açılır hem de iki okur karikatüründen daha fazlasına yer verilir.

Öyle bir durum var ki; sanırsın biz böyle dergi yapıyoruz ister alın, ister almayın der gibi bir hal var ortada. Sayfa az diyorsa okuyucu, arttırma imkanı yoksa makul bir cevap verilir. Ama öyle değil... O mektup yayınlanır, hemen ertesi hafta nasıl olsa biri haddini bildirir. "Olgun bir insanı dost edinmek istiyorsanız onu eleştirin, tenkit edin. Basit bir insanı dost edinmek isterseniz onu methedin" diye bir söz vardır.

Geçenlerde parkta oturmuş dergiyi okuyordum, yanıma orta okula giden bir çocuk geldi; amca dergiye bir bakabilir miyim dedi. Ben de sana göre değil ama al bak bakalım dedim. Biraz karıştırıp Met-Üst'ün bir karikatüründeki dübür'den vermek ne demek diye sordu. Yani demek istediğim biraz daha 'seviyeli' olsa daha iyi olmaz mı? İlla küfür, cinsellik olmak zorunda mı? 12 yaşında bir çocuk eline aldığında tebessüm edebileceği bir şey olsun...

Ali Akın/Mersin

Komşu İyiliği

Köyümün geçmişini ve onun gelişmesini inceliyordum. Elime 1873 tarihli eski Türkçe yazılı bir evrak geçti. Evrak komşuma aitti. Çevirisi için Rusçuk'taki (Bulgaristan) müslüman okulunda öğretmen olan Hasan Güzel'den yardım istedim... İlişkimiz çok saygılıydı, çünkü ben de öğretmendim. Meslektaşım, çeviri yapmak için evrağı Türkiye'ye götürdü. İki yıldır hâlâ evrağın çevrilmiş halini ve orijinalini bekliyorum, çünkü komşumla yüzümüze bakmıyoruz. Evrak bir tarla hakkında olduğu için tarlayı zimmetime geçirdiğimi sanıyor.

P.S.: Türkiye'de turistik amaçla bulunduğum sırada size yazmıştım, fakat Bayram dolayısıyla postaneler kapalıydı. Ben de kaldığım otelin resepsiyonuna mektubu postalamasını rica ettim. Gönderip göndermediğini bilmediğim için size tekrar yazdım. Yazımı derginizde yayınlarsanız memnun olurum.

Yordan Todorov Stançev/Bulgaristan

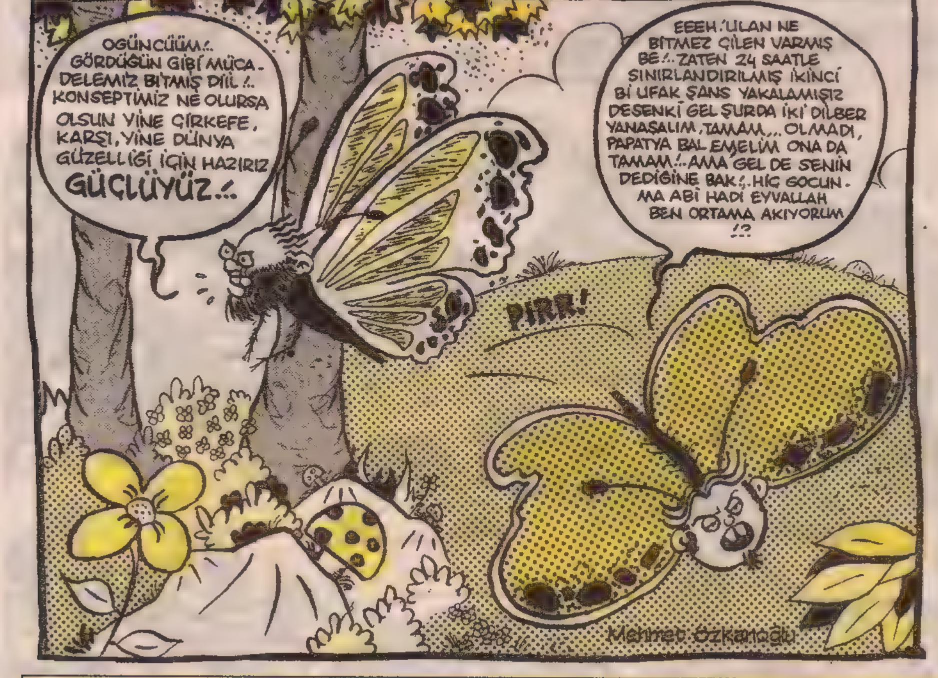
OGÜNCÜÜM!.. GÖRDÜĞÜN GİBİ MÜCADELEMİZ BİTMİŞ DİİL!.. KONSEPTİMİZ NE OLURSA OLSUN YİNE ÇİRKEFE, KARŞI, YİNE DÜNYA GÜZELLİĞİ İÇİN HAZIRIZ GÜÇLÜYÜZ!..
EEEH!.ULAN NE BİTMEZ ÇİLEN VARMIŞ BE!.. ZATEN 24 SAATLE SINIRLANDIRILMIŞ İKİNCİ Bİ UFAK ŞANS YAKALAMIŞIZ DESENKİ GEL ŞURDA İKİ DİLBER YANAŞALIM, TAMAM... OLMADI, PAPATYA BAL EMELİM ONA DA TAMAM!.. AMA GEL DE SENİN DEDİĞİNE BAK!.. HİÇ GOCUNMA ABİ HADİ EYVALLAH BEN ORTAMA AKIYORUM !?
PIRR!
Mehmet Özkanoğlu

Sevgili Lemancılar

Ben üniversiteden bahsetmek istiyorum. En başından, 7 yaşından... İlkokula başlıyoruz. Annelerimiz, babalarımız "okusun, adam olsun" derler. Çocuk daha o yoğrulmamış beyniyle aldırış etmez. 1.2.3.4.5. sınıf derken ortaokul gelir ve kendini bir basamakta hisseder. Ailesi "Aman oğlum, ne yap yap sıkı çalış, bak 3 sene sonra sınavlara gireceksin. Hayatının ilk sınavı olacak"... Aynısını ben yaşadım.Bana yaşamı bir sınav olarak öğrettiler. Ben askeri lise sınavına gireceğimin stresinden, o gece saçkıran olmuştum. İnanamıyordum bütün bu olanlar. Kendimi boşlukta hissettim. Neyse sınava girdikten sonra kazanamadım ve depresyona girdim. Henüz 15 yaşındaydım. Bu olayın burukluğunu yaşadım. Ailemin görüşüyle "Hayatın mağlubiyetini" almıştım... Önemli olan bu değil. Önemli olan; bu tür saçma sapan sistemi, gelip önümüze koyup, ya bunu geçer adam olursun ya da geçemez (?) olursun. İşte üniversite sınavının teorisi bence budur.

Ben şu an Lise 2'ye geçtim. Hayattan şu an çok şey kaptığıma eminim. Eğer bu mektubum ve bu konularda başka mektuplar yayınlanırsa ve bazı büyüklerimiz vicdanlarının sesini dinlerse bir şeyler olabilir. Sayın Bakan sizden tek isteğimiz budur. Düzenli, iyi bir sisteme sahip bir eğitim...

Güven/İstanbul

Merhaba

İşe gireli 1 hafta oldu. Okulu hala bitiremedim, alttan derslerim var. Bir işletmenin muhasebe departmanındayım. (Ne yanlış bir iş seçmişim). İş yerinde iki kapris fıçısı kadın var... kakara-kikiri... Bekçinin cahilliğini konuşup gülerler. Yakışıklı bir de oğlan var. O da öküzün teki. Ona çok üzülüyorum, güzel gözlerini açıp da hiç hayatı sorgulamıyor ya.

İşten gelince parka inip denizi izlemeye başladım. Hayatı ite-kaka 21 yıl sürdürdüm. Hala daha ne kadar dayanırım bilmiyorum. Batabileceğim yere kadar battım. 21 yaşındayım, bugüne kadar iki sevgilim oldu, hala bakireyim. Acıyorum kendime. Sonra beterini bul diyorum salak kız...Kendimi bulamıyorum... Mahallemiz vardı, orda şalvar giyerdik. Aç ve işsiz insanlar vardı. Aç ama kadınlar tanker gibiydi. Şimdi Antalya'nın göbeğindeyim.Tek fark buradaki insanlar daha kokuşmuş.

Nihat abinin yazılarını hep beğenmişimdir. O beni anlar diye düşündüm. Farklı olmasaydı yaşamı bu kadar çıplak göremezdi diye düşünüyorum. Nihat abiyle oturup, bir demlik çay yapıp (yanında sigarayla birlikte tabii) konuşmak istiyorum. Sadece bunu istiyorum. Tabi bu olmayacak bir şey... Bu yazıları okur musunuz onu bile bilmiyorum. Belki elinize geçmeyecek ve ben kapris fıçıları arasında hayatımı sürdürmeye devam edicem ya da daha fazla katlanamıycam.

Bir ışık bekliyorum, küçücük bir ışık, daha fazla kör olmayayım diye...

Deniz/Antalya

(Okuyucularımızdan Deniz'le irtibata geçmek isteyen olursa Leman'dan Hülya hanımı arayıp numarasını alabilirler...)

Yarınları Karaya Çalanlar

Hızlı, ritimsiz bir tango hayatımız. Ne kadar sert vurursak ayaklarımızı yere o kadar içine alıyor bizi aslında. Tüm üzüntülerimiz yitip gidecek bizle, kaybolacak diye seviniyoruz bir an. Daha hızlı daha hızlı vuruyoruz ayaklarımızı yere, daha daha sesli söylüyoruz şarkımızı. Her bir nota böylece birilerinin kulağına çalınıyor. Destanlaşıyor öykümüz, çoğunluğun karşısında. Bizse vurdumduymaz, kendi hayallerimize dalmış, onları hoyratça kullanıyoruz hiç acımadan. Oysa ki ne kadar istemiştik yalnız kalmamayı. Bu hoyratlığa hayallerimiz bile dayanamadı ki diğer boşluktakiler dayansın. Niye denge sağlasınlar bizim terazimize. Ölçen ölçmüş, veren vermiş hükmü bizim adımıza.

suçumuz-kaybetmek

cezamız-terkedilmek

Arkamızdan zorla ittiriyorlar boşluğa, zorla kahkahalar atıyorlar yüzümüze karşı. Zorla siyahını çıkartıyorlar gecenin; ki, yarınları kolayca karaya çalabilsinler diye... Kaybetmek kolay işte ya tırmanmak o koca dağı yeniden. Tek başına yüreklice... Terkedilmek kolay işte ya yeniden gülmek o maskelerin yüzüne... Bir damlasını kendime saklıyorum tılsımlı gözyaşının. Onu 2 parçaya ayırıyorum. Biri kaybedince engelleri aşmak, diğeri yeniden gülümsemek için. Tılsımı bittiğindeyse gözyaşının ben de bitiyorum, kuruyor yaşamım...

Not: 2002/31 ve 2002/29 sayılı Leman'da mektubu yayınlanmış olan Çağdaş ve İzmir'den Murat'a selamlar. Unutmasınlar ki yalnız değiller.

Deniz-16/İzmir

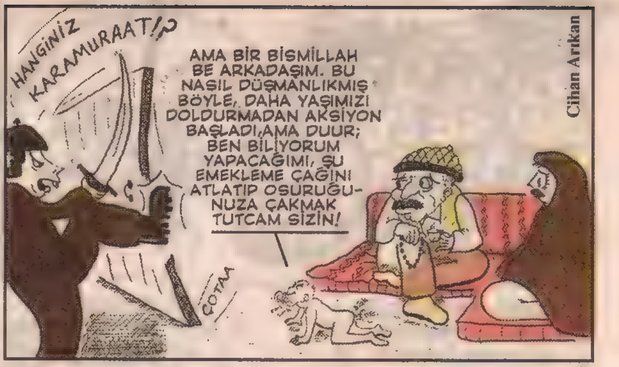
HANGİNİZ KARAMURAAT!?
AMA BİR BİSMİLLAH BE ARKADAŞIM. BU NASIL DÜŞMANLIKMIŞ BÖYLE, DAHA YAŞIMIZI DOLDURMADAN AKSİYON BAŞLADI, AMA DUUR; BEN BİLİYORUM YAPACAĞIMI, ŞU EMEKLEME ÇAĞINI ATLATIP OSURUĞUNUZA ÇAKMAK TUTCAM SİZİN!
COTAA
Cihan Arıkan

5 Sene Önce

Üniversiteye başlarken aklımın ucunda bile değildi, yeni bir aşk. Zaten aşk'ta bana göre değildi, onca derdin arasında. Mucizeydi belki de tanışmamız, belki de kader... O gülen koskoca kahverengi gözlerinle çok tatlıydın... Her geçen gün biraz daha yakınlaştık birbirimize. Bütün boş vaktimizi beraber geçirmeye başlamıştık. Yurda giden son otobüse zor yetişirdik hep. Çoğu zaman dertleşirdik, bir elmayı hatta cebimizdeki son parayı paylaşırdık seninle. Zaman geçtikçe kapıldım gözlerinin büyüsüne, hatta aşık oldum. Sana açılmayı düşünürken sözlü olduğunu öğrendim arkadaşlarından. Çok şaşırdım hatta bozuldum da... Hiçbir şey yokmuş gibi devam ettirmeye çalıştım dostluğumuzu ama başaramadım, hem sevip hem arkadaş kalamadım. Sudan bir sebepten kavga çıkardım, sırf senden uzak kalayım istedim. Hatta daha da ileri gittim, hiç sevmediğim halde başka biriyle çıkmaya başladım. Bunu diğerleri izledi. Olmadı, yürümedi hiçbiri. Yanlış rüyaların aktörü oldum... İçimde sen varken, nasıl sevebilirdim ki bir başkasını... Geçen iki koca senenin ardından, tatlı bir tesadüf barıştık, yine bir aradaydık. Belki de kader ağlarını ördü. Zor bir ilişkin vardı ve mutsuzdun. Sözlün askerdeydi, çıkış yolu ararken ben çıkmıştım tekrar karşına... Her şey o kadar hızlı gelişti ki, kendimi pembe bir rüyanın ortasında buluverdim, çıkmaya başladık. Elini tuttuğumda, eline sarıldığımda dünyanın en mutlu insanı ben oluyordum. Senin varlığını yanımda hissetmek huzur veriyordu bana...

Güzel günlerin ardından kavgalarımız da başladı. Böyle bir aşkı sanma ki kendime yakıştırıyordum, ama seni de çok seviyordum. Sabırla bekledim her şeyin düzelmesini, bir şeyler yapmak yapmak zorundaydım. Bu şekilde devam ettiremezdik beraberliğimizi... Biraz sabırlı olursam her şeyin düzeleceğini söyledin ama benim o kadar sabrım yoktu. seni bir başkasıyla paylaşmak ağır geliyordu. Ve sen tercihini yaptın, bitti.

Benim susuşum senin kaçışını destekledi belki de... Belki de gerçekten öyle söyleyemediğim sözlerle dolu kalbim... Sevgiyi kaybederken cesur olmalısın ama ben olamadım. Yıkıldım... Yüzüm güldü ama içim hep kan ağladı, kimselere anlatamadım derdimi. Telefonum her çaldığında, kapının her çalışında sen sandım. Hep geriye geleceğini umut ettim. Her akşam sevdiğin yemekleri yaptım, geceler boyu hep geleceksin diye umutla bekledim ama hep aldandım. Kış ortasında çiçek açan ağaç gibi, kış gerçek yüzünü gösterince de dondum kaldım. O an anladım ki, kış ortasında yaşanan yalancı bir baharmış bizim sevdamız.

İyice yalnızlığa saplandım, iyice dibe battım. Kader bırakmadı peşimi, babam kalp krizi geçirdi, ardından en yakın arkadaşım intihar etti. Ben de şaşırdım ne yapacağıma. Hep tutunacak bir dal aradım, tek dayanağım sendin biliyordum oysa. İlgi beklerken senden, sen kendine yakışanı yaptın. Yine yoktun yanımda. Onca derdin içinde umudumu, çocukluğumu, saflığımı, içtenliğimi hesapsızlığımı, vicdanımı, aşkımı korumaya çalıştım. Senden az da olsa teselli bekledim. Oysa seninle geçirdiğim 1 dakika bile ömrüme bedeldi benim, söylemiştim sana. Ben bunları haketmedim, bu şekilde bitmemeliydi... Belki de kendince geçerli sebeplerin vardı, ben hiçbir zaman bilmedim. Her şeye rağmen bir umut vardı içimde, hiç unutmadım gülüşünü, gözlerinin güzelliğini, o tatlı dilini... Hayallerimiz vardı seninle, senden başka düşüm yoktu ki benim. Şimdi hepsi hayal oldu, gerçek çok farklı... İsterdim hiç ayrılmamış olmayı, kötü günlerin hiçbirini yaşamamış olmayı, Azrail'i senin yanında karşılamayı... Ama kısmet...

Demek ki seni sadece bu kadar yaşamak varmış.

CemTas26@hotmail.com

DUYURU... DUYURU...

Bir süre önce kent yaşamını geride bırakan aktör Tuncel Kurtiz, ailesi ile birlikte sahibi olduğu Kazdağlarının özgün mekanlarından biri olan Zeytinbağı Otel'de konuklarını ağırlıyor, onlarla anılarını paylaşıyor, birlikte uzun doğa yürüyüşleri yapıyor. Zeytinbağı Otel, Edremit'in Çamlıbel köyünde. Bu köyde, yıllardır Ağustos'un son günlerinde, kökleri çok eskilere belki de Dionisos bağbozumu şenliklerine dayanan, bir hayır yemeği yapılıyor. Köylünün kendi insiyatifi ile düzenlenen bu yemekte, imece usulü ile kazanlarda etler, keşkekler, pilavlar pişiyor, büyük tavalarda patatesler kızarıyor, aşureler kaynatılıyor ve Cuma öğle saatlerinde tüm köye ve yolu oralara düşen herkese açık büyük sofralar kuruluyor.

Çamlıbel köyü geleneksel hayır yemeği, bu yıl 22 Ağustos'ta başlayıp, 3 gün sürecek olan bir şenliğe dönüştürülüyor. Yıllardır köylünün kendi insiyatifi ile Dionisos bağ bozumu şenliklerinin devamı olarak gerçekleştirilen şölen, Tuncel Kurtiz ve Zeytinbağı ekibinin katkılarıyla sanatla buluşuyor. Tuncel Kurtiz'in geçen yıl ilk adımını attığı uzun vadeli bir projesi var. Homeros'un İliada destanını on yılda tamamlanacak bir film ile yeniden yorumlamak. İlk bölümü geçen yıl Sarıkız adı ile çekilen filmin, bu yıl şenlik sırasında ikinci bölümü çekilecek. Şenlik sırasında ressam/heykeltraş Yavuz Tanyeli 3 metrelik bir meşe ağacını heykele dönüştürecek, ressam Muzaffer Akyol ve Bediş köyün duvarlarına çocuklarla birlikte resimler yapacaklar. Köy meydanında, Tuncel Kurtiz oyunlarını oynayacak, Cihat Aşkın keman ile, Reyent Bölükbaşı çello ile Bach'dan Vivaldi'ye Refik Fersan'a doğru dolaşacaklar, Sema taş plak sesi ile tangolarını söyleyecek. Ali Perret, caz piyanosu ile eserlerini seslendirecek. Daha fazla bilgi için aşağıdaki telefonlardan **Tuncel/Menend Kurtiz ve Erhan Şeker** ile iletişim kurabilir, fotoğraf için web sitemizden yararlanabilirsiniz.

www.zeytinbagi.com
zeytinbagi@zeytinbagi.com
0266 387 37 61- 62
0532 261 27 29
0532 235 36 42

LeMan
SAYI: 562
17 AĞUSTOS 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN

Yazişleri Müdürü : Zafer AKNAR • **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak • **Dağıtım:** DDP • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Kayseri merkez... 337 Lemancı... Tabi üniversiteden dolayı bu rakam yüksek olabilir desek yaz tatili.. Haa bu arada Leman'ın okur yazar profili ezici bir çoğunlukla üniversiteli (mezun, terk, ya da halen devam halinde) Üniversitelerimizin durumları feci olsa da, içlerinde çok değerli cevherler de var.. Ama harcanıyorlar, hadım edilip, umutsuz inançsız, öfkeli ve mutsuz hale getirilip ruh hastası edilip küskün ve suskunlar safhasına katılıyorlar...

Bayır Gülü

Feyhan Güver

guverfeyhan@hotmail.com

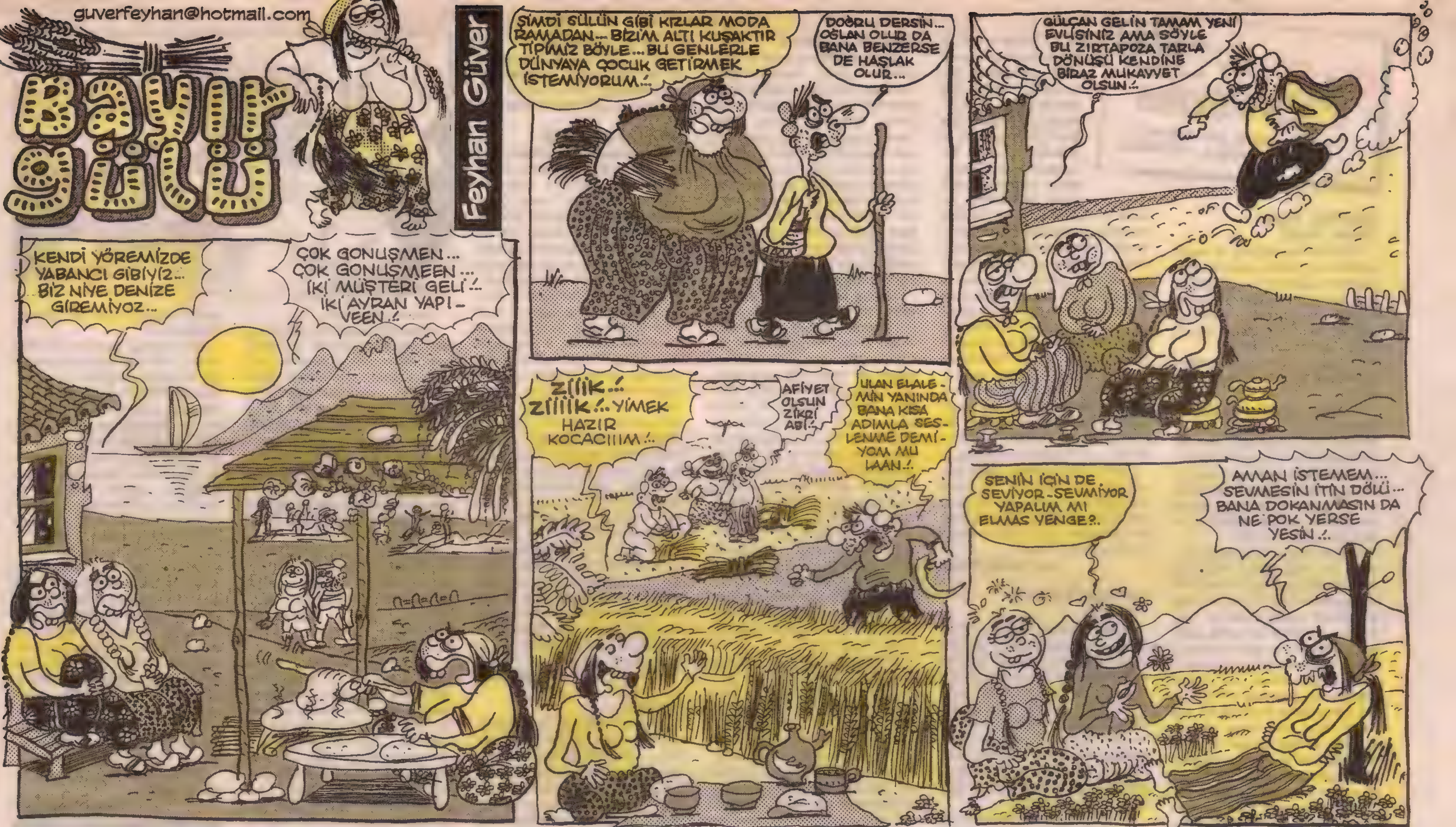
ŞİMDİ SÜLÜN GİBİ KIZLAR MODA RAMADAN... BİZİM ALTI KUŞAKTIR TİPİMİZ BÖYLE... BU GENLERLE DÜNYAYA ÇOCUK GETİRMEK İSTEMİYORUM!..
DOĞRU DERSİN... OĞLAN OLUR DA BANA BENZERSE DE HAŞLAK OLUR...
GÜLCAN GELİN TAMAM YENİ EVLİSİNİZ AMA SÖYLE BU ZIRTAPOZA TARLA DÖNÜŞÜ KENDİNE BİRAZ MUKAVVET OLSUN!..
KENDİ YÖREMİZDE YABANCI GİBİYİZ... BİZ NİYE DENİZE GİREMİYOZ...
ÇOK GONUŞMEN... ÇOK GONUŞMEEN... İKİ MÜŞTERİ GELİ!.. İKİ AYRAN YAPI-VEEN!..
ZIIIK!.. ZIIIIK!.. YİMEK HAZIR KOCACIIIIM!..
AFİYET OLSUN ZİKRİ ABİ!..
ULAN ELALEMİN YANINDA BANA KISA ADIMLA SESLENME DEMİYOM MU LAAN!..
SENİN İÇİN DE SEVİYOR-SEVMİYOR YAPALIM MI ELMAS YENGE?..
AMAN İSTEMEM... SEVMESİN İTİN DÖLÜ... BANA DOKANMASIN DA NE BOK YERSE YESİN!..

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

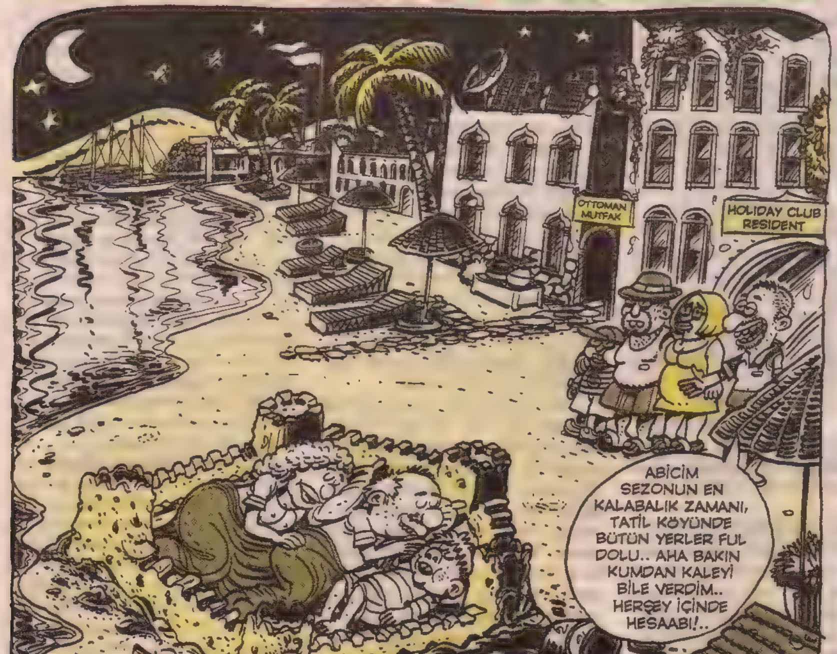
OTTOMAN MUTFAK
HOLIDAY CLUB RESIDENT
ABİCİM SEZONUN EN KALABALIK ZAMANI, TATİL KÖYÜNDE BÜTÜN YERLER FUL DOLU.. AHA BAKIN KUMDAN KALEYİ BİLE VERDİM.. HERŞEY İÇİNDE HESAABI!..

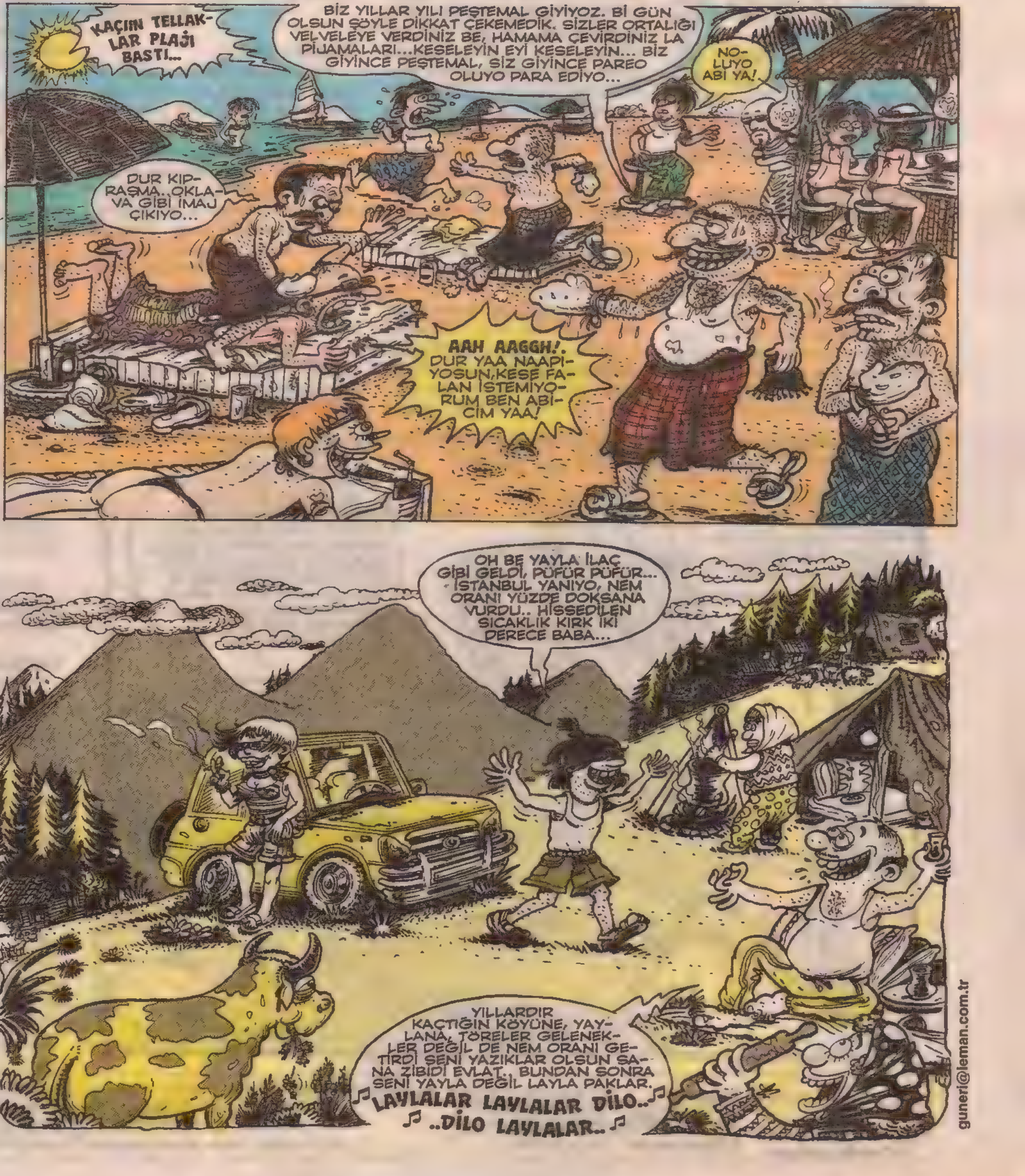
KAÇIIN TELLAKLAR PLAJI BASTI...
BİZ YILLAR YILI PEŞTEMAL GİYİYOZ. Bİ GÜN OLSUN ŞÖYLE DİKKAT ÇEKEMEDİK. SİZLER ORTALIĞI VELVELEYE VERDİNİZ BE, HAMAMA ÇEVİRDİNİZ LA PİJAMALARI...KESELEYİN EYİ KESELEYİN... BİZ GİYİNCE PEŞTEMAL, SİZ GİYİNCE PAREO OLUYO PARA EDİYO...
NOLUYO ABİ YA!
DUR KIPRAŞMA..OKLAVA GİBİ İMAJ ÇIKIYO...
AAH AAGGH!. DUR YAA NAAPIYOSUN,KESE FALAN İSTEMİYORUM BEN ABİCİM YAA!
OH BE YAYLA İLAÇ GİBİ GELDİ, PÜFÜR PÜFÜR... İSTANBUL YANIYO, NEM ORANI YÜZDE DOKSANA VURDU.. HİSSEDİLEN SICAKLIK KIRK İKİ DERECE BABA...
YILLARDIR KAÇTIĞIN KÖYÜNE, YAYLANA, TÖRELER GELENEKLER DEĞİL DE NEM ORANI GETİRDİ SENİ YAZIKLAR OLSUN SANA ZİBİDİ EVLAT. BUNDAN SONRA SENİ YAYLA DEĞİL LAYLA PAKLAR.
♫ LAYLALAR LAYLALAR DİLO.. ♫
♫ ..DİLO LAYLALAR.. ♫

guneri@leman.com.tr

Gönül Adamı
2
kitapları

KİTAPÇILARDA

DUMUR DETAYLARI - 2

Doğumhanede ve çok yakında tüm kitapçılarda gazete bayiilerinde...

ISSN 0-1300-4867-4
563
24 Ağustos 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/34- 650.000 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C 450.000 TL.
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

20'Lİ YAŞIM BUNALIMLI BAŞIM

18 yaşın getirdiği "resmi" özgürlük... Sokaklarla, kafelerle, barlarla tanışmanın; bitmek bilmeyen enerjinin akacak mecralara koşması... Partiler, danslar,siyaset, politika ve aşk; dünyaya ikinci kez gelmenin tadı, keşiflerden keşiflere koşmanın ve kaşif ruhunun patladığı zamanın lezzeti.. İşte o yaşlar aynı zamanda buhranı ve bunalımı da beraberinde getiriyor..Amerikalı ve İngiliz psikologlarının ortak araştırmasına göre 20'li yaşlar bir insanın en zor, en bunalımlı dönemi... Bu döneme "çeyrek yaş krizi" adını veren psikologlar, hayatın tüm tanımlarının bu dönemde ortaya çıktığını belirtiyor...Tercih, para kazanma, aşk, iş bulma, üniversite gibi hayatın pek çok alanını belirleyen tüm yükler, yine bu dönemde insanın ruhuna kabus gibi çöküyor.. **Araştırmaya göre teknolojik gelişim de bu bunalımı körüklüyor...İnternet, chat sanal iletişim biçimleri de gençlerin bunalımlarını katlayarak arttırıyor.. Uzmanlar yüz yüze iletişimin önemi değiniyor..**, O taraflarda durum böyleyken, nufüsunun yüzde 70'i "30 yaş altı" olan Türk gençliğinin gündeminde bu doğal bunalım yükünün dışında, bambaşka "çıkış yok" dedirten sorunlar da var.. Gelecek korkusu.. Üniversi-tede okusan da mutlak işsizlik..Her türlü arayışa; neşeli olma haline, zincirinden boşalmaya kapalı toplumsal baskı... Duvara yazı yazmaya bile 20-25 yıl müebbet cezalar veren siyasal baskı ... Özelikle kapalı taşrada "hiç eksilmez basıncı düşmez" faşist baskı, yerel baskı (bkz:Erzurum'da çevre gazetesi satan gençlere meydan dayağı..Konya'da hip-pop dansı çalışması yapan gençlere yolları üzerinden geçen cami cemaatince yapılan iğrenç saldırı) Her türlü farklı renk taşıma, aykırı olma, çizginin kenarında dolaşma.. Çizginin öbür tarafına geçme haline kapalı topsumsal, siyasal, eğitsel, polisiye baskı.. Aile, çavuş, öğretmen dayaklarını saymıyoruz..Aslında bu konuda en güzel ayna bizim "okur mektupları" olsa gerek... Gençliğimizin ruh halini, pir-u mealini en güzel bu mektuplarlardaki duygu yüklü içten satırlar anlatıyor.. Tatlı flörtler, mutlu aşklar, maceralı seyahatler, kıvrak danslar, sanatsal arayışlar, gözlerini ufka, yıldızlara dikmeler, dinmeyen merakların izini sürmeler... Yukardaki vahşi sorunlardan sıra gelse de biraz da bunlarla bunalabilse bizim gençlerimiz de..

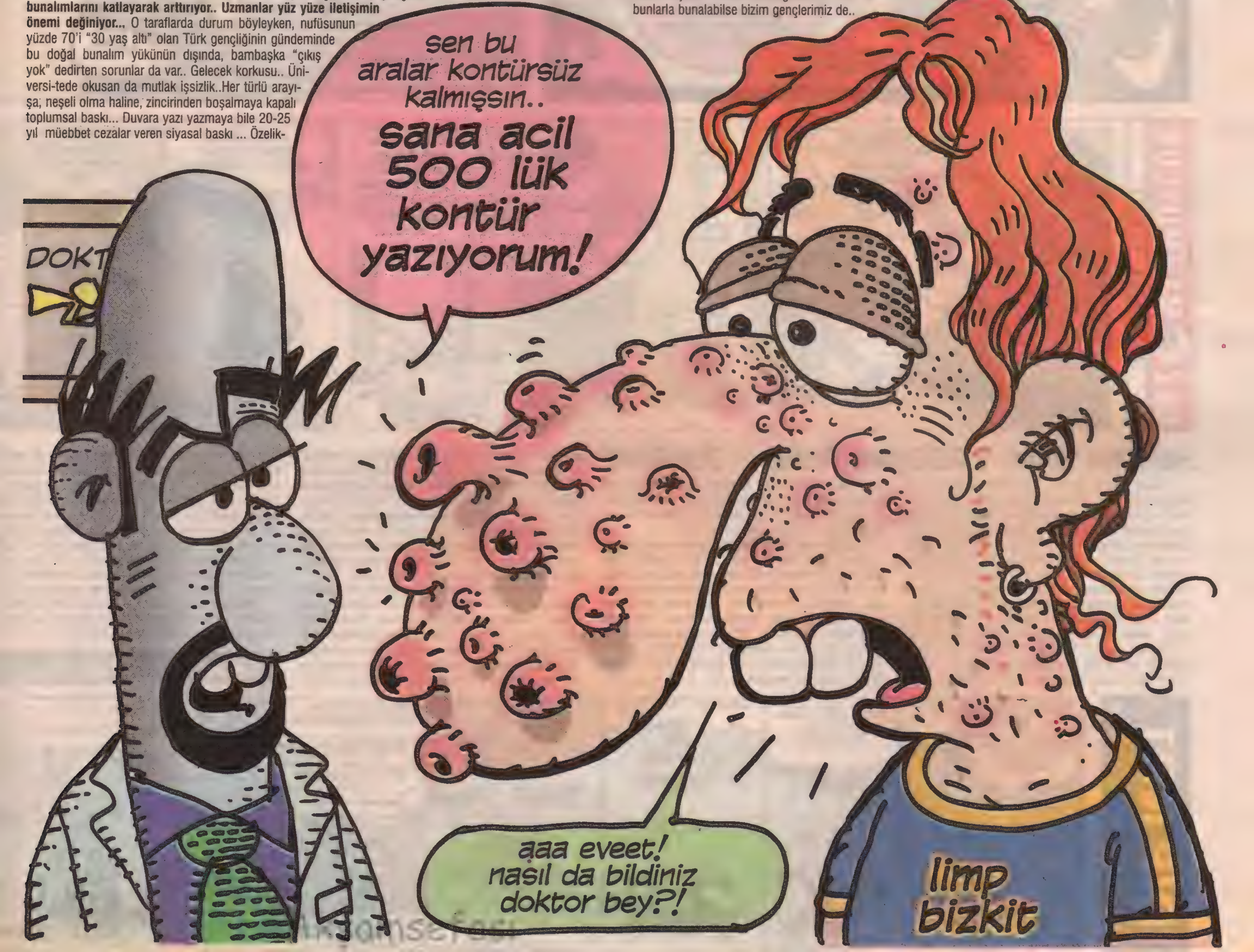
sen bu aralar kontürsüz kalmışşın.. sana acil 500 lük kontür yazıyorum!
DOKT
aaa eveet! nasıl da bildiniz doktor bey?!
limp bizkit

İŞKOLİK ZİYA VE TATİL DÜNYASI

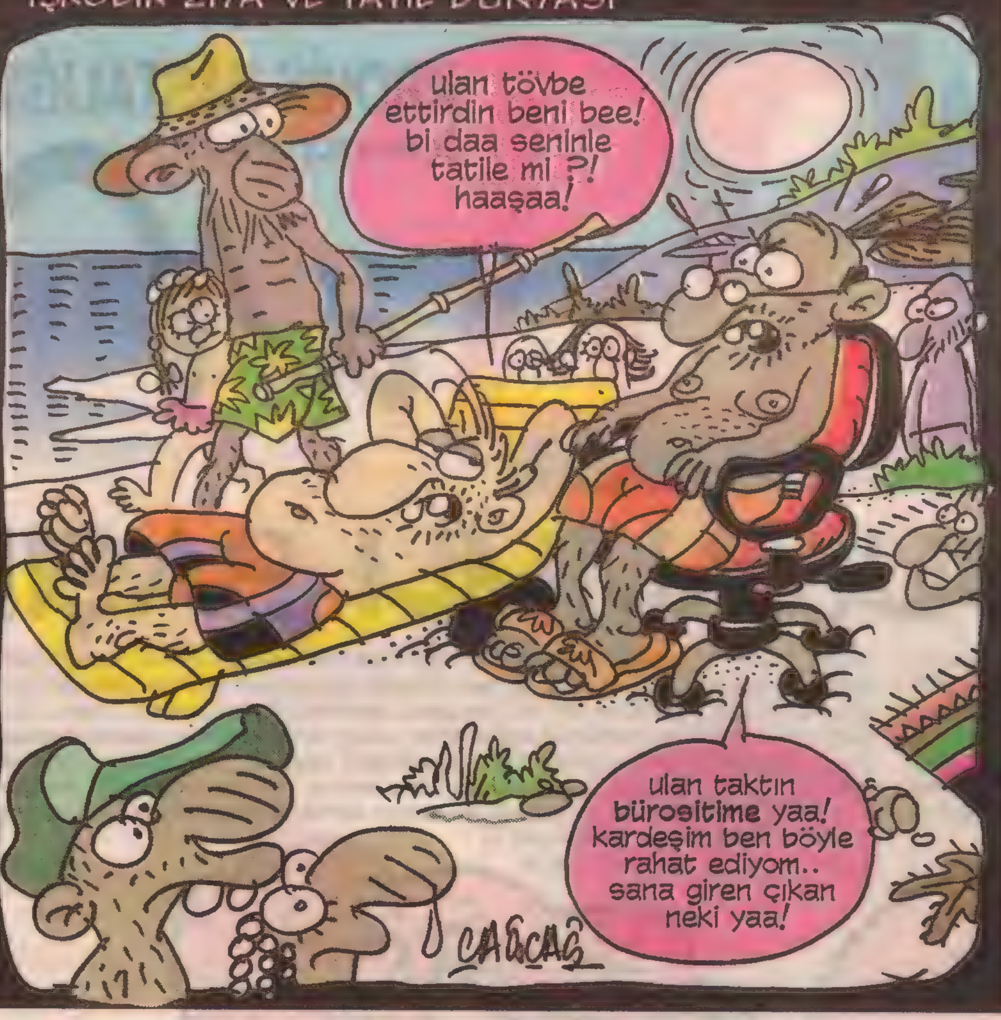
ulan tövbe ettirdin beni bee! bi daa seninle tatile mi ?! haaşaa!
ulan taktın bürositime yaa! kardeşim ben böyle rahat ediyom.. sana giren çıkan neki yaa!
CAĞÇAĞ

İslamcı modanın öncülerinden Huzur giyimin veliahtı Abdullah Gencal'ın, çıpl
şarkıcı Sevda Karababa'yla yaşadığı frikik aşk ortamı huzursuz etti. Huzur giyi
gazetelere ilan vererek oğul Gencal ile şirketin ilişkisinin olmadığını açıkladı.

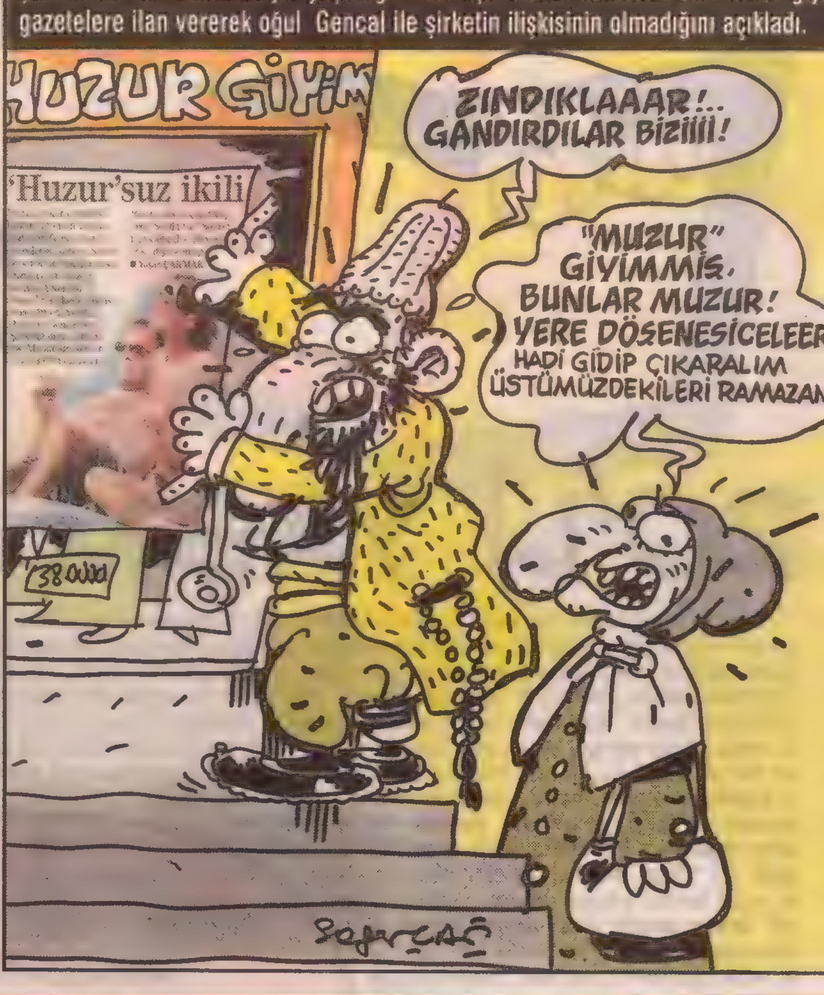
HUZUR GİYİM
'Huzur'suz ikili
38.000
ZINDIKLAAAR!.. GANDIRDILAR BİZİİİİ!
"MUZUR" GİYİMMİŞ. BUNLAR MUZUR! YERE DÖŞENESİCELEER
HADİ GİDİP ÇIKARALIM ÜSTÜMÜZDEKİLERİ RAMAZAN
CAĞÇAĞ

GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET

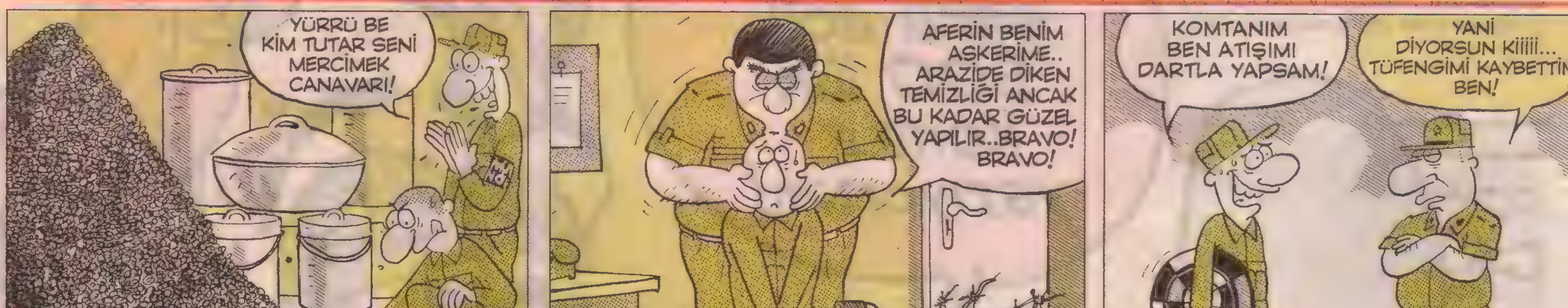
YÜRRÜ BE KİM TUTAR SENİ MERCİMEK CANAVARI!
AFERİN BENİM ASKERİME.. ARAZİDE DİKEN TEMİZLİĞİ ANCAK BU KADAR GÜZEL YAPILIR..BRAVO! BRAVO!
KOMTANIM BEN ATIŞIMI DARTLA YAPSAM!
YANİ DİYORSUN Kİİİİİ... TÜFENGİMİ KAYBETTİN BEN!
POLİGON ATIŞ OLAYI

Haftanın Şıkları - Rüküşleri, Pırılları - Dürrükleri!

* Seksi sanatçı Gülben Ergen'i Bodrum Aqua Velva Klüp'te yakaladık!.. Diziydi, kaset çalışmalarıydı, "Dur, ses tonuma iyice bi kısıklık verim de şirine oliim" çabalarıydı derken çok yorulan obje sanatçı, Bodrum'da hem çalışıp hem tatil yapma fırsatı buldu... "After Shave kullanan son 25 ağbi" gecesine katılan Gülben Ergen ilginç kıyafetiyle kameralarımıza takıldı... Alıştığımız tarzının dışına çıkan ünlü sanatçıyı doğrusu biz yadırgadık... Elle buruşturulmuş taftadan yapılan kabarık sarı etek deli işi... Acur dokulu metalik büstiyer hiç olmuş mu Gülben Hanım?.. Ayrıca sırtınıza bantladığınız minyon Bünyan Halısı fazlasıyla otantizm kokuyor.. Sağ ayak bilekte, simle kapatılan kedi tırmığı dikkatlerimizden kaçmadı... Kavun fiyonk, goril taban, yazlık monarşik ayakkabıları güzel ama renk seçimi yanlış... Siklamen hem demode, hem de ne öyle zikli mikli... Gülben Ergen'e 10 üzerinden 4 veriyoruz, lütfen notu 5'e yükseltmek için araya adam sokma Gülben!.. O geçen sefer, bi kere oldu...

* Gürbüz insan Seren Serengil, Aycell'in yeni çıkardığı "Taramalı Kontör Veycell" tanıtım gecesinde belirdi... Son dönemde özel hayatıyla gündeme gelen balaban sanatçı, zaten hangi dönemde başka hayatla gündeme geldi, o da ayrı... "VEYCELL-Ha bebeğime!" pankartının tam altında görüntülediğimiz Seren, dekolteyi yeğlemiş... Tek parça siyah kadife elbise, ilk kez 1975 Şubatında annesi tarafından giyilmiş... Kemer niyetine bele sardığı kırbaç, Seren'e vahşi bir seksapel katmış... Sol elindeki taze vernikli kahverengi sopa, kapkaççılara ve daha ziyade ex eş Ozan Kaçmaz'a karşı bir önlem midir?.. Sağ omzuna yapıştırdığı, dondurulmuş minyon rakun, kanlı gözleriyle kameralarımıza deli deli bakıyor... Ayaklardaki mavi-sarı tokyolarla Japonya'ya gitse, Tokyo'ya sokmazlar... Hakketten mi öncüdür, yoksa direk denyo mudur, anlamış değiliz... Sol bacak boğumundaki pırlanta halhal, kişiyi iki mevsim geçindirecek değerde... Burnundaki Boluspor hızma-rozeti, Seren'e Bolulu iki hayranı tarafından ortaklaşa alınmış... Sevgili Seren'e 2 veriyoruz, dur, 3 olsun hadi!..

* Ulus Zubizaretta Bar'da, "Hadi gidelim meyhanaya, çayhanaya gönlüm eğlensin" şarkısı eşliğinde göbek atarken yakaladığımız delişmen manken Gizem Özdilli, neşe manyağı olmuştu... Saten beyaz şortundaki pilaki lekesi, Lacost timsahına benzediği için arada kaynamış... Sol baldırdaki koyun kafası dövmesi, entegre et tesisi sahibi sevgilisi Cesaret Yuh'a minik bir gönderme olabilir... Dizlerden başlayan büzgülü-püsküllü pembe yarı pan
lon nefis desek olur, rezil desek de... Pantolon paçala
içine soktuğu turuncu çoraplar içinse rezili tek geçeri
Hunhar topuk, sağ teki Musti-sol teki Değerli kabartm
metalik ayakkabılar tüy dikmiş... Üstündeki mor transp
ran, anlık bir durum yaratsa da, göğüs uçlarını haç bi
mi bantlayarak kapatmaya çalışması genci bitirmiş... U
ra dağınık saçlar, bitik mankenin kuaförü Jan Tırto ta
fından hırpalandığı dedikodularını doğrular nitelikte...
insana 10 üzerinden 1 veriyoruz, o da en fazla yani...

* Bodrum Güllach Beach'te iskeleden denize çırılç
lak atlarken yakaladığımız Zekeriya Beyaz hocamız bizd
10 üzerinden 10'u kaptı, helali hoş olsun!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

DİP NOT
Alp Tamer

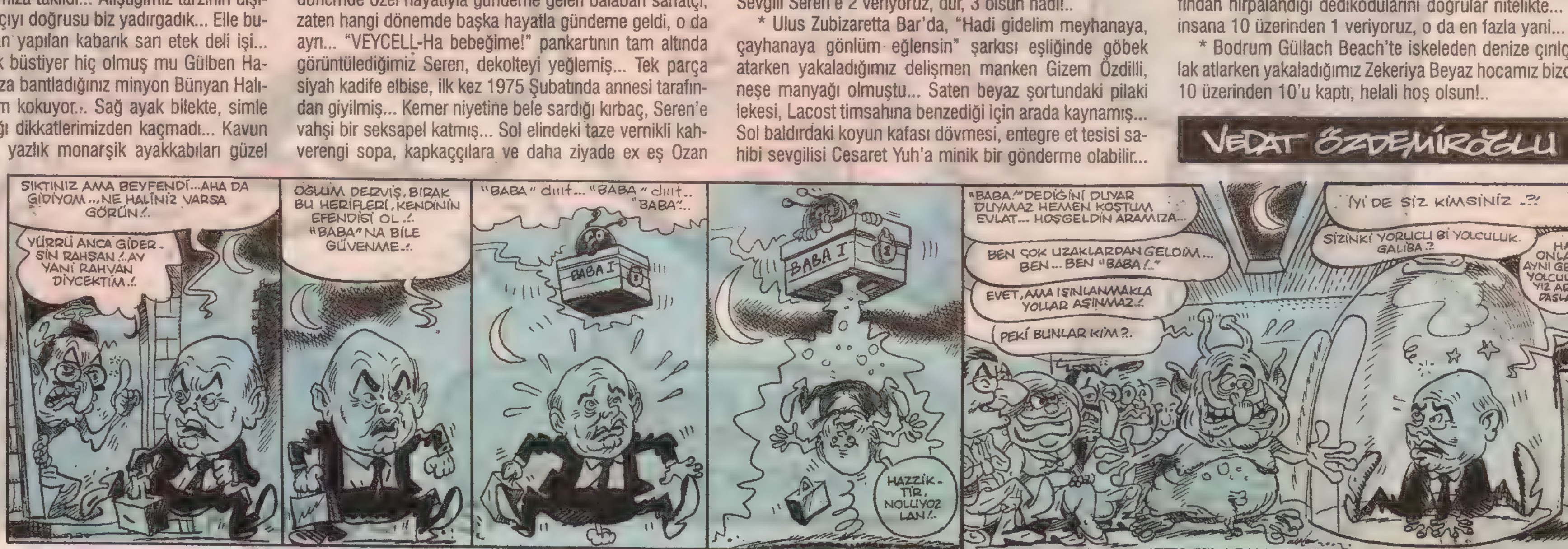
SIKTINIZ AMA BEYFENDİ...AHA DA GİDİYOM...NE HALİNİZ VARSA GÖRÜN!.
YÜRRÜ ANCA GİDERSİN RAHŞAN!..AY YANİ RAHVAN DİYCEKTİM!.
OĞLUM DERVİŞ, BIRAK BU HERİFLERİ, KENDİNİN EFENDİSİ OL!. "BABA"NA BİLE GÜVENME!.
"BABA" dıııt... "BABA" dıııt.. "BABA"..
BABA I
HAZZİKTIR, NOLUYOZ LAN!.
"BABA!" DEDİĞİNİ DUYAR DUYMAZ HEMEN KOŞTUM EVLAT... HOŞGELDİN ARAMIZA...
BEN ÇOK UZAKLARDAN GELDİM... BEN... BEN "BABA!."
EVET, AMA IŞINLANMAKLA YOLLAR AŞINMAZ!.
PEKİ BUNLAR KİM?.
İYİ DE SİZ KİMSİNİZ .?!
SİZİNKİ YORUCU Bİ YOLCULUK GALİBA.?

LeMan

Seçim çevreye de bedel ödetiyor..3 Kasım'da yapılacak öne alınmış genel seçimlerde, oy pusulaları, zarflar ve diğer seçim işlemleri için 5385 ağaç gerekiyor.

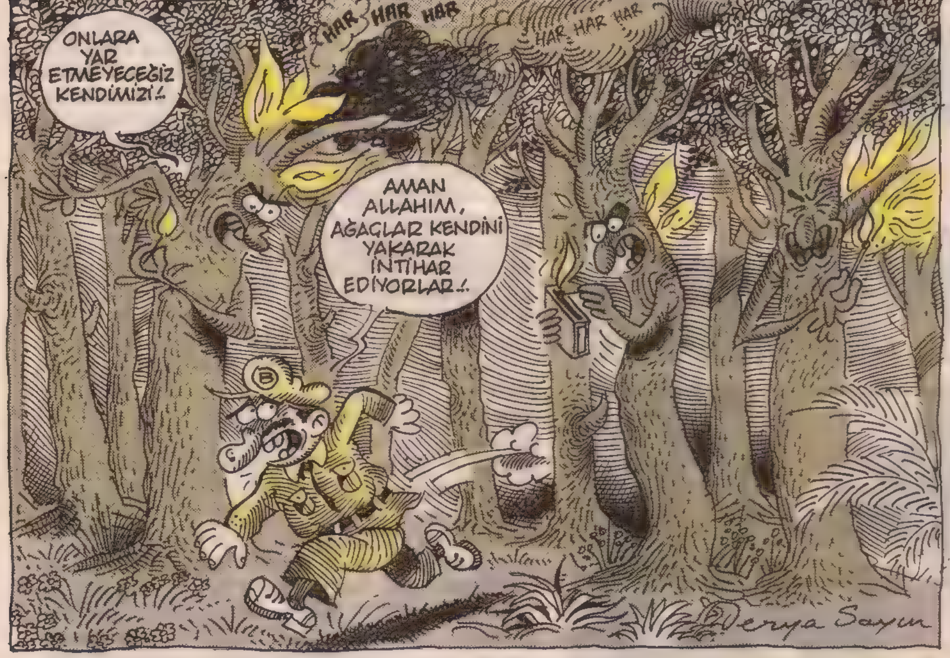
HAR HAR HAR
HAR HAR HAR
ONLARA YAR ETMEYECEĞİZ KENDİMİZİ!..
AMAN ALLAHIM, AĞAÇLAR KENDİNİ YAKARAK İNTİHAR EDİYORLAR!..
Derya Sayın

İlköğretim masrafları cüzdan boşaltmaya başladı..Okul kayıtı için yasak olmasına karşın yine bağış adı altında toplanan harçlar gündemde..Defter, kitap aldı başını gidiyor..Seçimler nedeniyle ertelenen eğitim masrafı, şimdilik gündemden düştü..

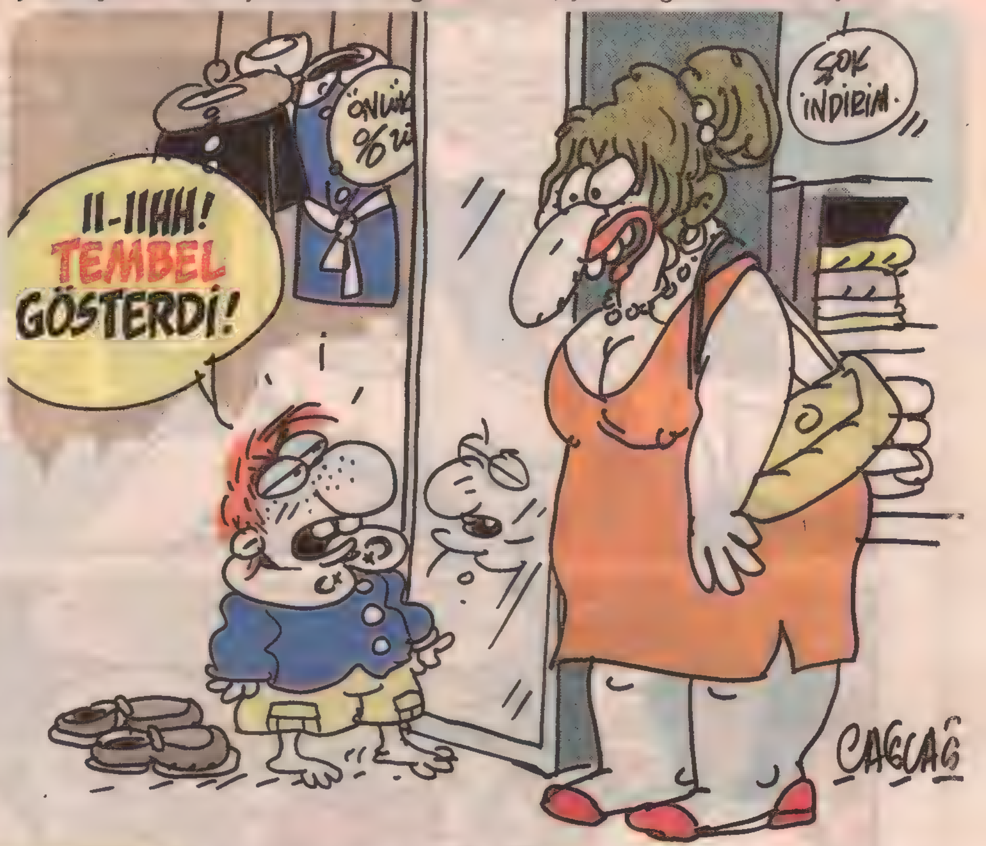
ŞOK İNDİRİM.
II-IIHH! TEMBEL GÖSTERDİ!
ÇAĞÇAĞ

17 Ağustos depreminden sonra ekranlarda sık sık görünerek popüler olan deprem profesörleri birer birer politikaya atılıyor. Ahmet Mete Işıkara ANAP'a geçerken, Şener Üşenmezsoy ısınma turları atıyor...

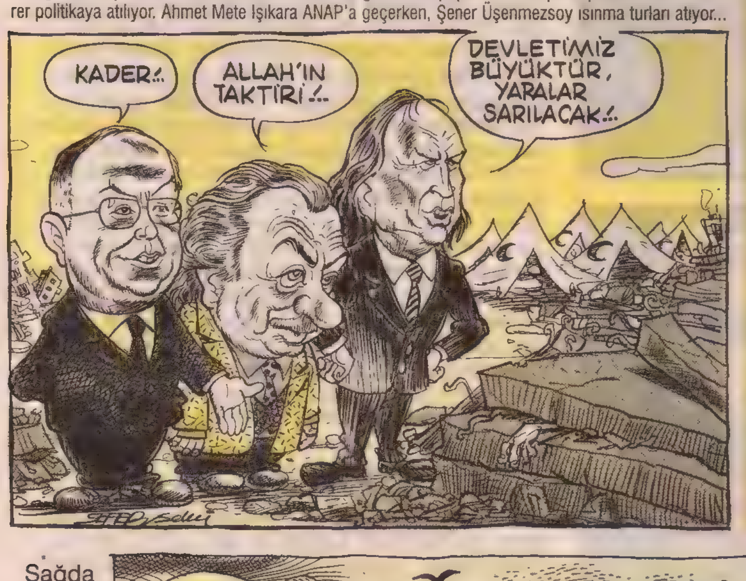
KADER!..
ALLAH'IN TAKTİRİ!..
DEVLETİMİZ BÜYÜKTÜR, YARALAR SARILACAK!..
SEFER Selvi

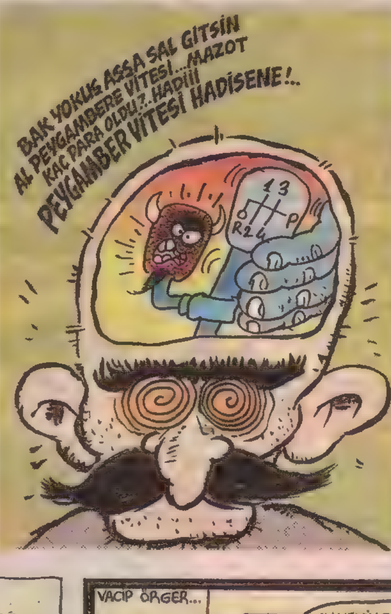
BAK YOKUŞ AŞŞA SAL GİTSİN
AL PEYGAMBERE VİTESİ...MAZOT
KAÇ PARA OLDU?..HADİİİ
PEYGAMBER VİTESİ HADİSENE!..
1 3
R 2 4 P

Tüyler ürperten iddia.. Medya patronu Aydın Doğan'ın Rodos'ta DYP genel başkanı Tansu Çiller'in kocası Özer Çiller ile biraraya gelerek, medya desteği karşılığında ANAP'la DYP'nin seçimde işbirliği yapmasını istediği öne sürüldü.

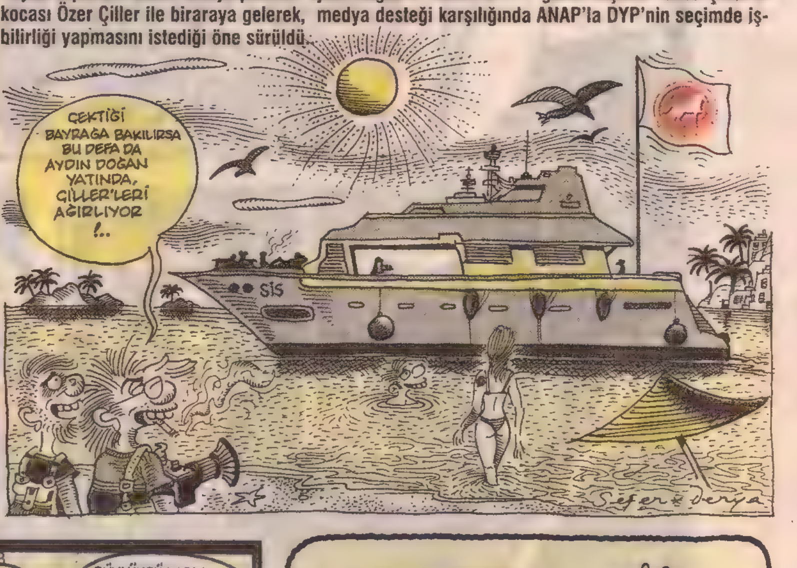
ÇEKTİĞİ BAYRAĞA BAKILIRSA BU DEFA DA AYDIN DOĞAN YATINDA, ÇİLLER'LERİ AĞIRLIYOR!..
SİS
Sefer Derya

Sağda AKP, solda CHP geliyor diyen Deniz Baykal, gidenlere, küsenlere dönün çağrısı yaptı.

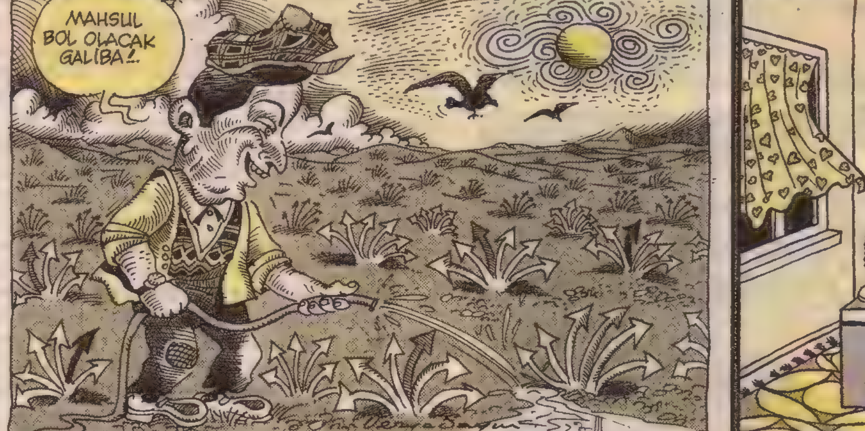
MAHSUL BOL OLACAK GALİBA!..
Derya Sayın

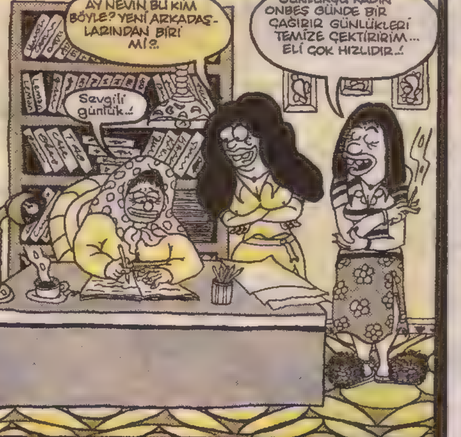
VACİP ÖRGER...
AY NEVİN BU KİM BÖYLE? YENİ ARKADAŞLARINDAN BİRİ Mİ?..
GÜNLÜKÇÜ KADIN ONBEŞ GÜNDE BİR ÇAĞIRIR GÜNLÜKLERİ TEMİZE ÇEKTİRİRİM... ELİ ÇOK HIZLIDIR!..
Sevgili günlük..!

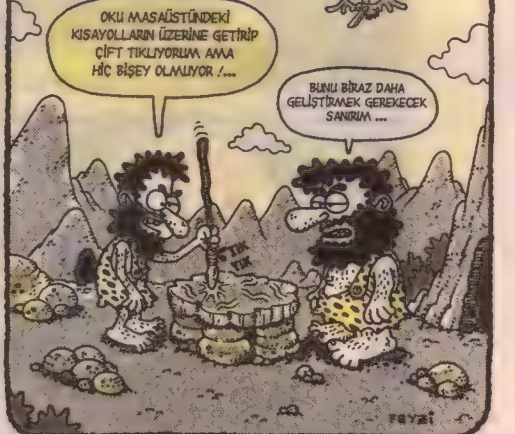
OKU MASAÜSTÜNDEKİ KISAYOLLARIN ÜZERİNE GETİRİP ÇİFT TIKLIYORUM AMA HİÇ BİŞEY OLMUYOR !...
BUNU BİRAZ DAHA GELİŞTİRMEK GEREKECEK SANIRIM ...
TIK TIK
FEYZİ

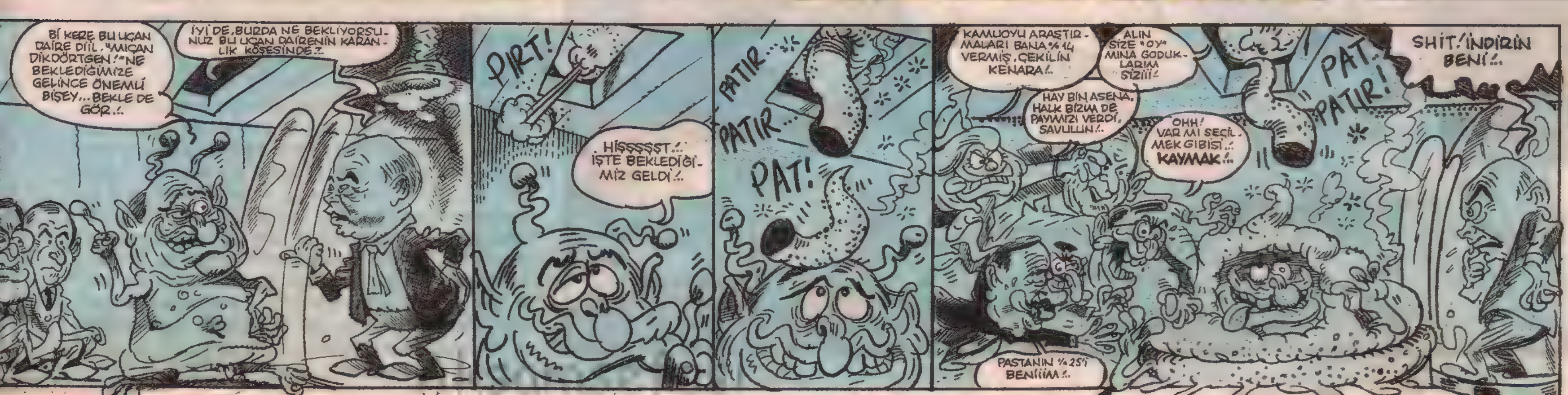
Bİ KERE BU UÇAN DAİRE DİİL. "UÇAN DİKDÖRTGEN!" NE BEKLEDİĞİMİZE GELİNCE ÖNEMLİ BİŞEY... BEKLE DE GÖR.!.
İYİ DE, BURDA NE BEKLİYORSUNUZ BU UÇAN DAİRENİN KARANLIK KÖŞESİNDE?.
PIRT!
HİSSSSST!.. İŞTE BEKLEDİĞİMİZ GELDİ!..
PATIR
PATIR
PAT!
KAMUOYU ARAŞTIRMALARI BANA %14 VERMİŞ. ÇEKİLİN KENARA!..
ALIN SİZE "OY"MINA GODUKLARIM SİZİİİ!
HAY BİN ASENA, HALK BİZUM DE PAYIMIZI VERDİ, SAVULUN!..
OHH! VAR MI SEÇİLMEK GİBİSİ!.. KAYMAK!..
PASTANIN %25'İ BENİİİM!..
PAT PATIR!
SHİT! İNDİRİN BENİ!..

SABAHATTİN ÇAKMAKOĞLU
pasif savaş destekçisi, aktif pasif dengesini şaşıran adam

KEMAL DEERMİŞİM
siyasi dansöz

ÜNİVERSİTE HARÇ ZAMMI
yüzde 35 zam, ne verdiniz ki ne istiyosunuz..

LÜKS OTO SATIŞI
patladııı..kriz yüzsüzleri

MESUT YILMAZ
işçinin ahı tuttu ANAP'ta erken sonbahar

BAYRAM MERAL
milletvekilliği kokusu aldı herbişeyden çark etti

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

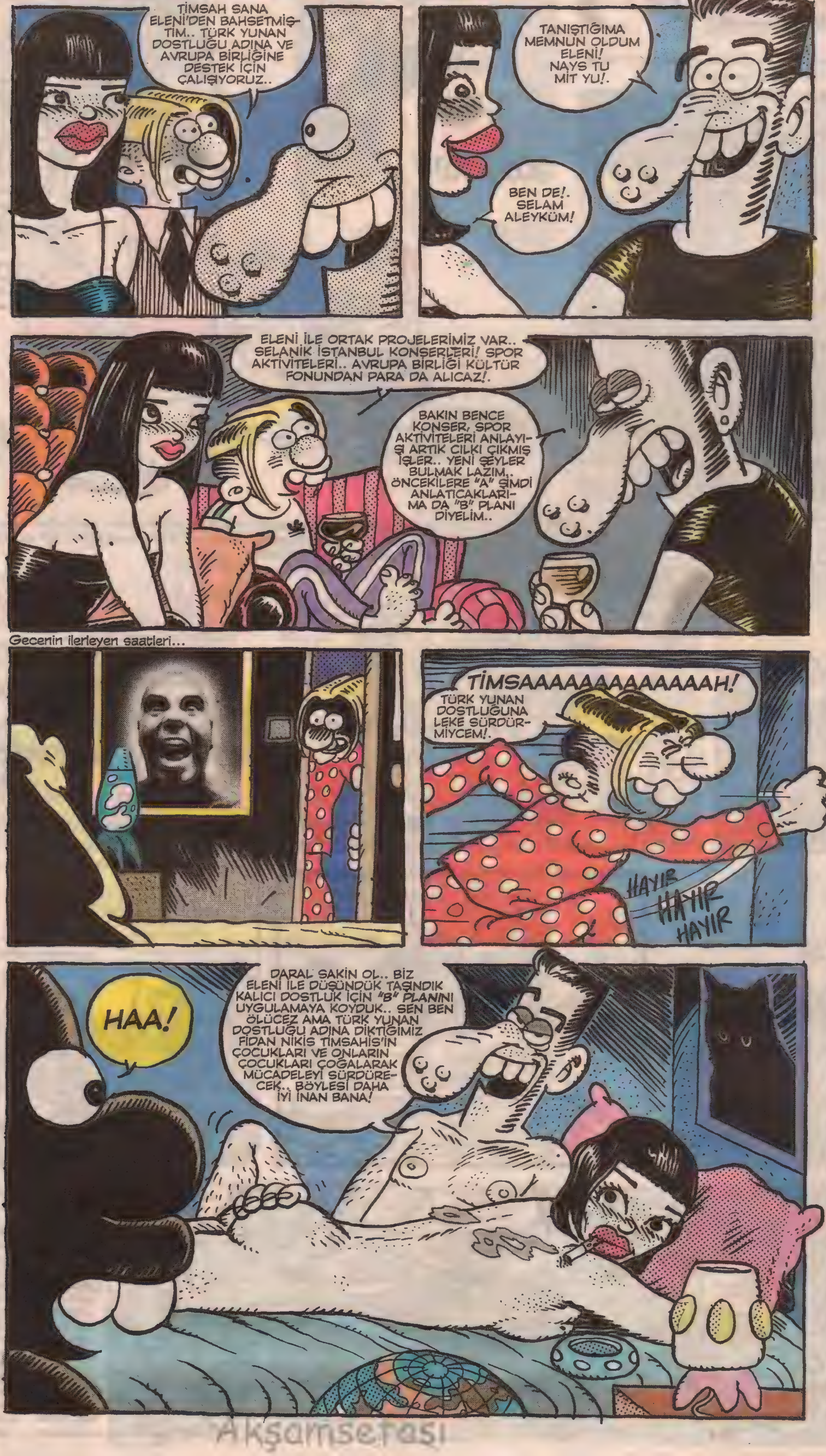
TİMSAH SANA ELENİ'DEN BAHSETMİŞTİM.. TÜRK YUNAN DOSTLUĞU ADINA VE AVRUPA BİRLİĞİNE DESTEK İÇİN ÇALIŞIYORUZ..
TANIŞTIĞIMA MEMNUN OLDUM ELENİ! NAYS TU MİT YU!.
BEN DE!. SELAM ALEYKÜM!
ELENİ İLE ORTAK PROJELERİMİZ VAR.. SELANİK İSTANBUL KONSERLERİ! SPOR AKTİVİTELERİ.. AVRUPA BİRLİĞİ KÜLTÜR FONUNDAN PARA DA ALICAZ!.
BAKIN BENCE KONSER, SPOR AKTİVİTELERİ ANLAYIŞI ARTIK CILKI ÇIKMIŞ İŞLER.. YENİ ŞEYLER BULMAK LAZIM.. ÖNCEKİLERE "A" ŞİMDİ ANLATICAKLARIMA DA "B" PLANI DİYELİM..
Gecenin ilerleyen saatleri...
TİMSAAAAAAAAAAAAAAH!
TÜRK YUNAN DOSTLUĞUNA LEKE SÜRDÜRMİYCEM!.
HAYIR
HAYIR
HAYIR
HAA!
DARAL SAKİN OL.. BİZ ELENİ İLE DÜŞÜNDÜK TAŞINDIK KALICI DOSTLUK İÇİN "B" PLANINI UYGULAMAYA KOYDUK.. SEN BEN ÖLÜCEZ AMA TÜRK YUNAN DOSTLUĞU ADINA DİKTİĞİMİZ FİDAN NİKİS TİMSAHİS'İN ÇOCUKLARI VE ONLARIN ÇOCUKLARI ÇOĞALARAK MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEK.. BÖYLESİ DAHA İYİ İNAN BANA!

daral@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Kışlık bi ayakkabı bulabilmek için, dolaşmadıım yer kalmadı! Stadyumun orda kurulan bitpazarına gittim, sabit bitpazarına uğradım, mağazalara baktım, alışveriş merkezi denen o yerlere bile girdim.. Kafamdaki pabuç, hemen şimdi ayaama geçireceğim, hem de kışın giyebileceğim bişeydi; fekat henüz yaz sezonu olduu için raflarda sadece, önü açık, kağıt gibi ince ayakkaplar, veya süslü püslü artistik botlar vardı. Üstelik, 'seksen doksan' milyon gibi abuk sabuk fiyatlarla satıldıklarından, tekrar bitpazarına döndüm ben. Daa önce uğradım bi dükkana girip, "tamam, alıyorum onu!" dedim. Ellerinde kalan bi model olduu için, yirmi milyon'du. Rengini beğenmemiştim önce ama, sokayım rengine diye düşündüm! Deli gibi bütün Kadıköy'ü dolaşacak mıyım yahu! Nefis ayakkabı işte, giy gitsin.. Ve kırmızı bi poşete koyunca onu satıcı, bu dert de bitmiş, huzura ermiştim nihayet.. Sokakta, elimde poşetle yürürken, çocuk gibiydim; acayip bi raatlık hissine kapıldım!. Haftada üç beş kere böyle bi raatlık, neşe filan gelir başıma, ondan da hemen kıllanır, nooluyo lan derim. Gerçi, kötü bi niyetim de yok hani; sadece, şu oyun oynama moduna girmek istemiyorum hepsi o.. Evet, pabuç önemli bişey; ama ya: japon yapıştırıcı almak için yine etrafta dolaştıım bi pazar günü, sonunda onu bulduumda yaşadıım gerizekâlı sevince ne demeli!. Aslında sevinç felan da deği1, yalnızca saçmasapan durum tesbitleri ve kendime verdiim puanlar. Yaşadıım ve bitirebildiim bi günün ardından (işte bu tuhaf ya zaten, günü bitirmek de ne demek, nöbet mi tutuyosun!) diyorum ki, afferin, çorabını da yıkadın kuruttun, siidi-çaların lensini temizledin, veya ne bileyim, elektrik faturasını yatırdın üşenmeyip, bravo!. Bu garip duruma yol açan sebeplerden birisi, kaçış çabasıdır belki. Çünkü öyle zorlu şeyler var ki kafamda, kendimi sadece günnük işlerle gaza getirirsem, bana gereken heyecanı abur cuburla tüketmiş olurum. Önce bi ev bulmalıyım, öyküleri yavaşça hızlandırmalıyım, yakınımdaki insanlarla ilişkilerime dikkat etmeliyim filan. İçinde yaşanılan ülke ve doğayla ilgili tuhaf sorunlar da mevcut. Onları yok saymak da aptallık olur. Meselâ yağmur yağıyo, çıkıp çatıyı adamakıllı onarmaya üşeniyorum, bi naylon kapatmakla geçiştiriyorum. Veya deprem denen bişey var, alabildiim tek önlem, bi çanta hazırlamak oldu. İçine bi kaç parça elbise, su ve bisküvi koydum. Bütün bunlar, insanın vicdanını rahatlatan uyduruk gayretler sanki. Tabiat anaya diyosun ki, elimden gelen bu kadar işte, vallaa gerisi sana kalmış.. Beyaz bi kâğıda elini açarak koyup, çevresinden tükenmez kalemle geçmek kadar net diil bu ölçü! O elden gelen'in sınırını insan kafasında belirledii için, bin türlü dalavere de çevirebiliyo.. Ulan lavuk, videosiidiye para vermişken, bi tane yedek elfeneri al, onu da at çantaya işte.. Yok kardeşim, kaderci bi milletiz. Şimdi keyifli bi şekilde muhabbete başlamışken, böyle ciddii sorunnardan bahsetmek istemezdim. Üstelik, neşeli biri olduumu filan da söylemedim zaten! Canım sıkılıyo derim, hahhah haa! elim acıdı derim, hah hah haa! Adı çıkmış bi kere, mizah dergisi ya, orda ne yapsan komik gibi görünüyo!. Hayır, gülmeyin lütfen, ben ciddiiyim, (ulan risk aldık ama, bu gerçekten de komik diil galba!) herneyse, ne diyodum; yani, ben de bilirim oyun oynamasını. Oyun oynamak güzel bişeydir! Bi sene boyunca her gün, 'Tomb Reydır', 'Drayvır', 'Resıdınt Evıl' filan oynamıştım. Ama hayatın berbat bi gerçek tarafı var. Aslında gerçeğin iyisi kötüsü olmaz da, bi dengeden söz ediyorum! Ne bedensel keyifleri tümden reddeden saçmalıklara, ne de hayat kısa, gez eğlen gibi salaklıklara inanmak lâzım. Bi denge gerek işte.. Öte yandan, şöyle bi durum da ortaya çıkıyor: Denge filan diye tanımlanan bu şey, Tutku'yu yok eder mi?!. Hmm, güzel sordum ama, bakalım nası cevaplıycam.. Ee, hayır, yok etmez!. Yine delice, heyecan verici, salakça şeyler yapabilir insan. Örneğin, eve gelirim ve, ayakkabıyı poşetten çıkartıp, balkon kapısının kenarına koyar, uzaktan seyrederim, (benim diye söylemiyom, nefis bi ayakkabı!) bağcıklarıyla oynarım, dilini düzeltirim, topuunu sıvazlarım!. Aha, kayboldu mu tutku? Kaybolmadı!. Ama sonra, tamam ulan yeter derim, işimin başına dönerim. Bi süre sonra, yeter diye kendini uyarmana da gerek kalmaz; böyle bi refleks edinirsin. Denge sürecinin en sinir bozucu tarafı da budur zaten. Habire kendini uyarır, şöyle yap böyle davran diye telkinlerde bulunur, içten pazarlıklara girişirsin... Kendime biraz daa zaman tanıyıp, yeni kışlık papuçlarımı ayaama geçirdim! Ama çoraplarım yoktu ve kısa bi şortlaydım.. Niye bi erkek böyle bi durumda komik görünür ki?!. Evin içinde o şekilde turlamaya başladım.. Hassigtir, ucunda bi pislik var!. Boya da almıştım pazardan; çıkardım, boyadım ucunu hemen.. Bi animasyon videosiidi almıştım ayrıca, 'toy-stori', kapaanı inceledim biraz.. Ekmeği poşete koydum, (poşeti hava geçmesin diye, haşır huşur! düzgün bir biçimde sekize katlamak hoşuma gidiyo).. Tuvalet kağıdını değiştirip, eski boş ruloyla oynadım biraz.. Koltuğun, kol dayama yeri kirlenmişti, sabunlu süngerle sildim.. Kanapeye oturup, burnumla, kıçımla filan, ve başparmaamdaki küçük yarayla ilgilendim bi süre.. Sonra masanın başına geçtim!. Bi anda yoğunlaşamıyor insan yine de. Kibrit kutusunun içinde, çok az kibrit kaldığını farkettim!. Bi beş dakka kadar da, onnarı öbür dolu kutuya, kafaları aynı tarafa gelcek şekilde yerleştirmekle oyalandıktan sonra, 'kışlık ayakkabı' diye başlayan bişeyler yazmaya çalıştım.

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

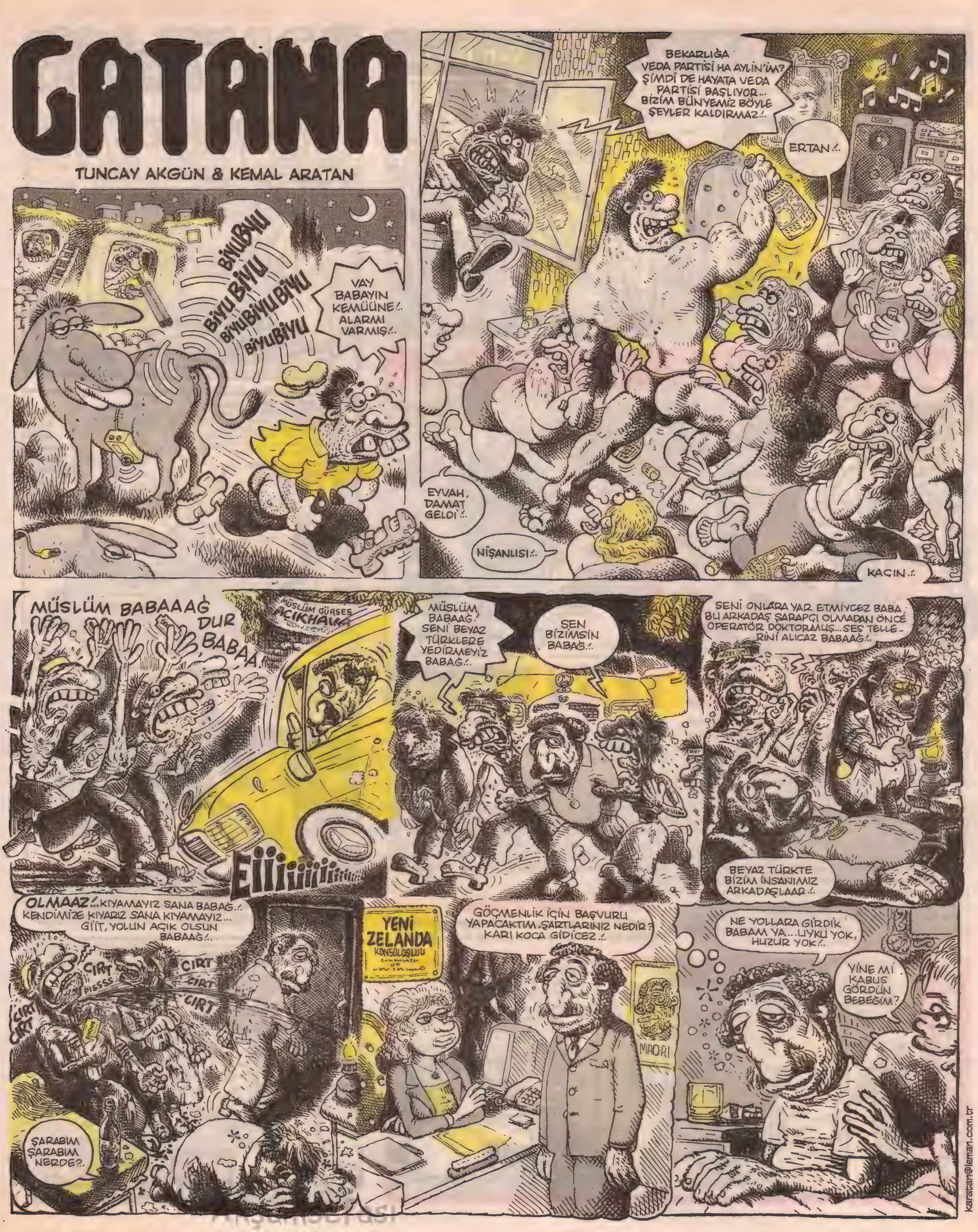
BİYUBİYU
BİYU BİYU
BİYUBİYU BİYU
BİYUBİYU
VAY BABAYIN KEMÜÜNE!.. ALARMI VARMIŞ!..
BEKARLIĞA VEDA PARTİSİ HA AYLİN'İM? ŞİMDİ DE HAYATA VEDA PARTİSİ BAŞLIYOR... BİZİM BÜNYEMİZ BÖYLE ŞEYLER KALDIRMAZ!..
ERTAN!..
EYVAH, DAMAT GELDİ!..
NİŞANLISI!..
KAÇIN!..
MÜSLÜM BABAAAĞ DUR BABAA!
MÜSLÜM GÜRSES AÇIKHAVA KONSERİ
Eİİiiiiiiii
MÜSLÜM BABAĞ! SENİ BEYAZ TÜRKLERE YEDİRMEYİZ BABAĞ!..
SEN BİZİMSİN BABAĞ!..
SENİ ONLARA YAR ETMİYCEZ BABA BU ARKADAŞ ŞARAPÇI OLMADAN ÖNCE OPERATÖR DOKTORMUŞ... SES TELLERİNİ ALICAZ BABAĞ!..
BEYAZ TÜRKTE BİZİM İNSANIMIZ ARKADAŞLAAR!..
OLMAAZ!.. KIYAMAYIZ SANA BABAĞ!.. KENDİMİZE KIYARIZ SANA KIYAMAYIZ... GİİT, YOLUN AÇIK OLSUN BABAĞ!..
CIRT
PISSS
CIRT
ZIRT
CIRT
CIRT
ŞARABIM ŞARABIM NERDE?..
YENİ ZELANDA KONSOLOSLUĞU
GÖÇMENLİK İÇİN BAŞVURU YAPACAKTIM. ŞARTLARINIZ NEDİR? KARI KOCA GİDİCEZ!..
MAORI
NE YOLLARA GİRDİK BABAM YA... UYKU YOK, HUZUR YOK!..
YİNE Mİ KABUS GÖRDÜN BEBEĞİM?
karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

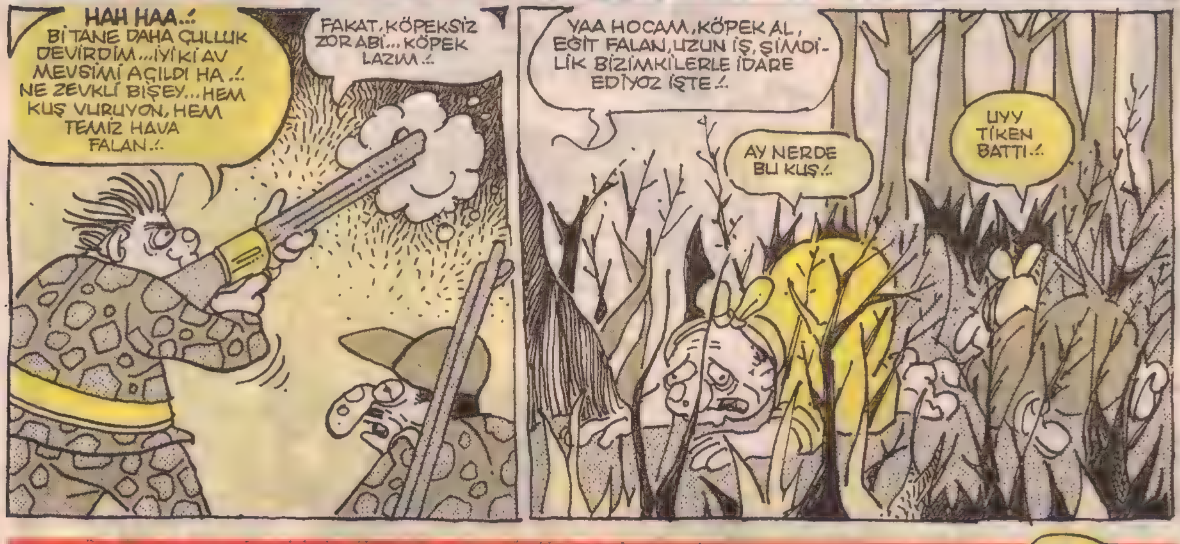
HAH HAA..! Bİ TANE DAHA ÇULLUK DEVİRDİM...İYİ Kİ AV MEVSİMİ AÇILDI HA..! NE ZEVKLİ BİŞEY...HEM KUŞ VURUYON, HEM TEMİZ HAVA FALAN..!
FAKAT, KÖPEKSİZ ZOR ABİ... KÖPEK LAZIM..!
YAA HOCAM, KÖPEK AL, EĞİT FALAN, UZUN İŞ, ŞİMDİLİK BİZİMKİLERLE İDARE EDİYOZ İŞTE..!
AY NERDE BU KUŞ..!
UYY TİKEN BATTI..!

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

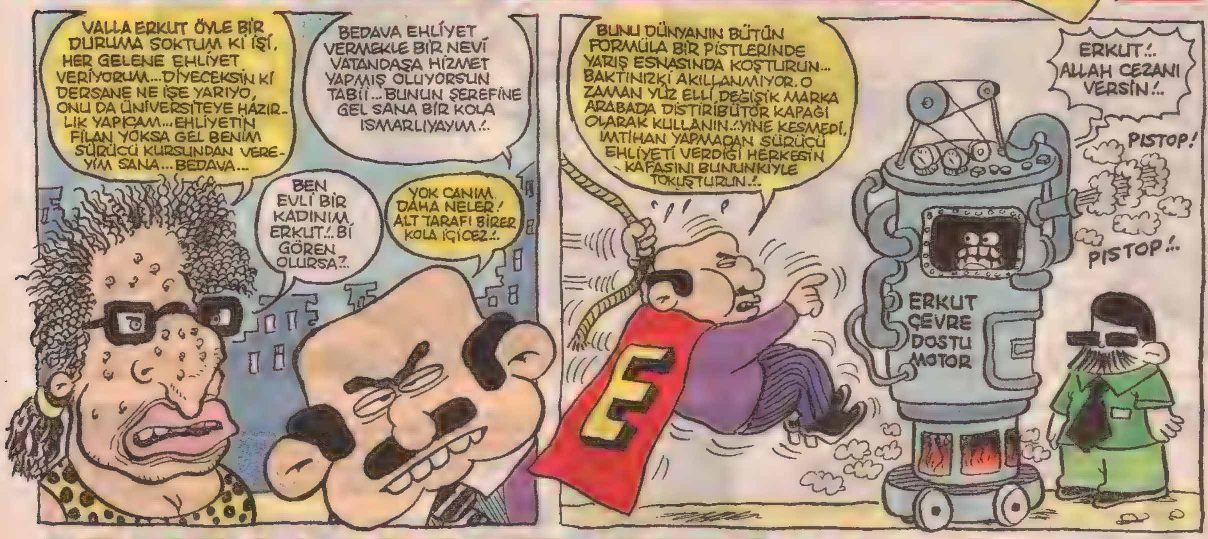
VALLA ERKUT ÖYLE BİR DURUMA SOKTUM Kİ İŞİ, HER GELENE EHLİYET VERİYORUM...DİYECEKSİN Kİ DERSANE NE İŞE YARIYO, ONU DA ÜNİVERSİTEYE HAZIRLIK YAPICAM...EHLİYETİN FİLAN YOKSA GEL BENİM SÜRÜCÜ KURSUNDAN VEREYİM SANA... BEDAVA...
BEDAVA EHLİYET VERMEKLE BİR NEVİ VATANDAŞA HİZMET YAPMIŞ OLUYORSUN TABİİ... BUNUN ŞEREFİNE GEL SANA BİR KOLA ISMARLIYAYIM..!
BEN EVLİ BİR KADINIM, ERKUT..! Bİ GÖREN OLURSA?..
YOK CANIM. DAHA NELER! ALT TARAFI BİRER KOLA İÇİCEZ..!
BUNU DÜNYANIN BÜTÜN FORMÜLA BİR PİSTLERİNDE YARIŞ ESNASINDA KOŞTURUN... BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYOR, O ZAMAN YÜZ ELLİ DEĞİŞİK MARKA ARABADA DİSTİRİBÜTÖR KAPAĞI OLARAK KULLANIN..! YİNE KESMEDİ, İMTİHAN YAPMADAN SÜRÜCÜ EHLİYETİ VERDİĞİ HERKESİN KAFASINI BUNUNKİYLE TOKUŞTURUN..!
ERKUT..! ALLAH CEZANI VERSİN..!
PİSTOP!
PİSTOP..!
ERKUT ÇEVRE DOSTU MOTOR

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Geçtiğimiz hafta bir akşam üzeri Çanakkale'nin bir ilçesinde arabayla yavaş yavaş gidiyordum. Uzun uzun korna sesleriyle arkamdan gelen minibüse yol vermek üzere sağa doğru yanaştım. Minibüs beni sollayıp önüme geçti, ben de yoluma devam ettim. Fakat arka kapıları açık giden minibüste, ellerinde kameralar olan adamları karşımda görünce birden **"bu nedir yaa"** şokuyla elim ayağıma dolaştı, direksiyon hakimiyetimi kaybettim. Bir ekşın filmin çekiminde film setine mi girmiştim yoksa?.. Az sonra dikiz aynasından gelin arabasını görünce bunun bir düğün konvoyu olduğunu anladım. Nasıl olduysa aralarına girmiştim, fakat o kadar hızlı gidiyorlardı ki gelin arabasıyla kameralı çekim minibüsünün arasından bir türlü çıkamıyordum. Üzerime doğrultulmuş kameralarla gelin-damat arasında sıkışıp kalmıştım. Kameralar uzun bir müddet beni görüntülemişti. Düşünüyorum da sonradan seyrederlerken konvoyun arasına karışmış bu yabancı araba hakkında kimbilir neler söyleyeceklerdi. Belki de **"Aaa şu gözlüklü kim, damadın abisi mi?.."** **"Yoksa kız tarafından mı?.."** gibi sorular soracaklardı.. Belki de araba içindeki dumura uğramış bu şahısa yani bana gülecekler, eğleneceklerdi...

Hatıra olarak onlara bu kasetteki görüntüler, bana da uğradığım dumur kaldı...

- Ne alırsan bir milyon tezgahındayım. Çamaşır makinası deterjanlarını koymak için plastik kap alıyordum. Toz deterjan koymak için bir kap aldım. Satıcı daha küçük bazı kapları göstererek **"Aha bu da karbon için, al"** dedi. Anlayamadım, **"Ne"** diye defalarca sordum, **"Karbon"** dedi... Bir mana veremedim. Her halde sattığı kaplar karbon alaşımlı falan diye bile düşündüm. Adamın bu söylediğinin çamaşır makinalarına kirece karşı koyulan **Kalgon** olduğunu çok sonra anladım..

Dumur Detayları 2 Geliyor.

Dumur formatına, dumur konseptine gözünü dikmiş olan fırsatçılara da ayrı bir duyurulur...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

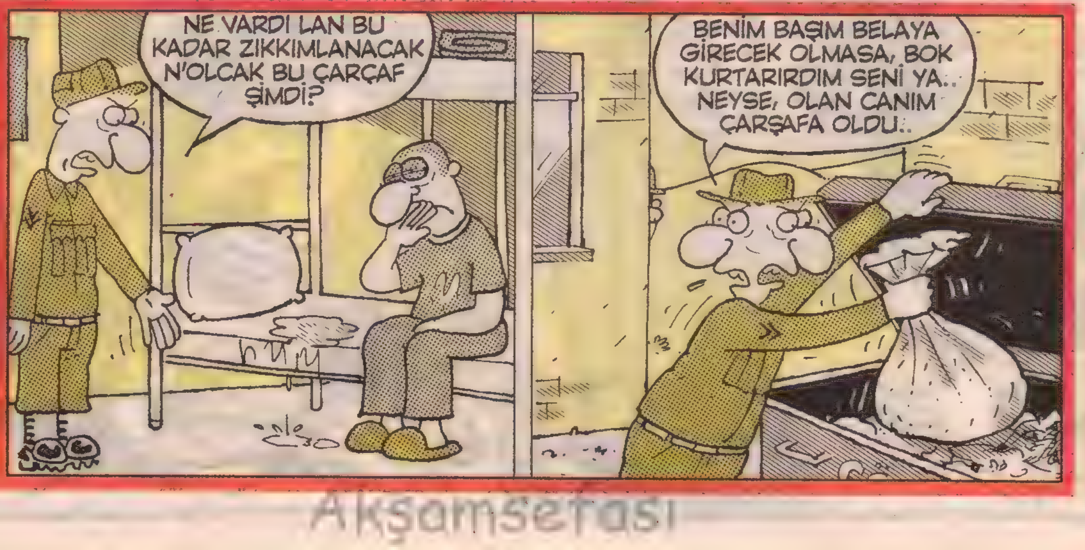
NE VARDI LAN BU KADAR ZIKKIMLANACAK N'OLCAK BU ÇARÇAF ŞİMDİ?
BENİM BAŞIM BELAYA GİRECEK OLMASA, BOK KURTARIRDIM SENİ YA.. NEYSE, OLAN CANIM ÇARŞAFA OLDU..

PANTOLON

metinfidan

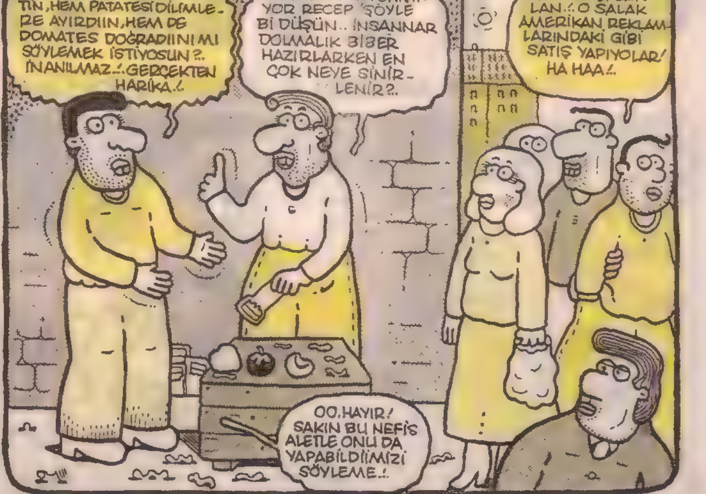
YANİ SEN BANA BU AALETİN, HEM PATATESİ DİLİMLERE AYIRDIIN, HEM DE DOMATES DOĞRADIINI MI SÖYLEMEK İSTİYOSUN?.. İNANILMAZ..! GERÇEKTEN HARİKA..!
BUNUNLA DA BİTMİYOR RECEP ŞÖYLE Bİ DÜŞÜN.. İNSANNAR DOLMALIK BİBER HAZIRLARKEN EN ÇOK NEYE SİNİRLENİR?..
OĞLUM Bİ BAK LAN..! O SALAK AMERİKAN REKLAMLARINDAKİ GİBİ SATIŞ YAPIYOLAR! HA HAA..!
OO, HAYIR! SAKIN BU NEFİS ALETLE ONU DA YAPABİLDİİMİZİ SÖYLEME..!

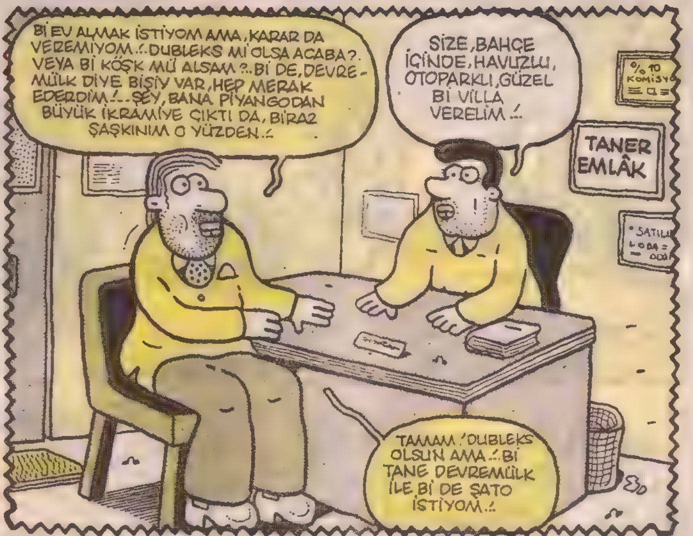
Bİ EV ALMAK İSTİYOM AMA, KARAR DA VEREMİYOM..! DUBLEKS Mİ OLSA ACABA?. VEYA Bİ KÖŞK MÜ ALSAM?.. Bİ DE, DEVREMÜLK DİYE BİŞİY VAR, HEP MERAK EDERDİM!... ŞEY, BANA PİYANGODAN BÜYÜK İKRAMİYE ÇIKTI DA, BİRAZ ŞAŞKINIM O YÜZDEN..!
SİZE, BAHÇE İÇİNDE, HAVUZLU, OTOPARKLI, GÜZEL Bİ VİLLA VERELİM..!
TANER EMLÂK
%10 KOMİSYON
TAMAM! DUBLEKS OLSUN AMA..! Bİ TANE DEVREMÜLK İLE Bİ DE ŞATO İSTİYOM..!

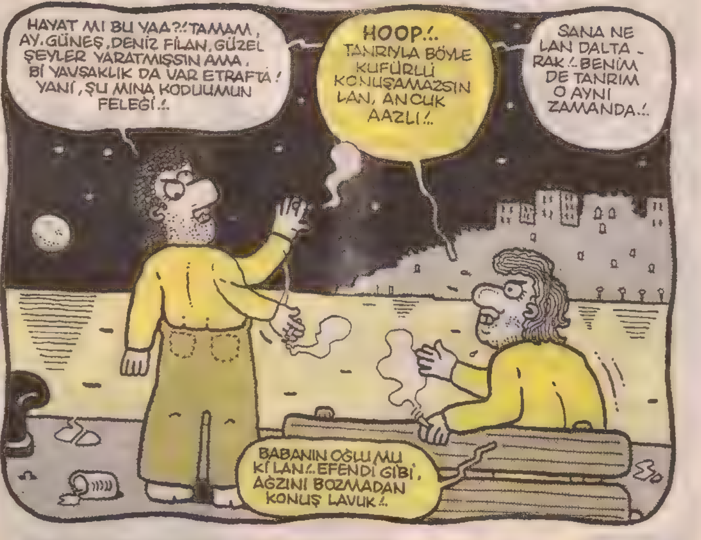
HAYAT MI BU YAA?! TAMAM, AY, GÜNEŞ, DENİZ FİLAN, GÜZEL ŞEYLER YARATMIŞSIN AMA, Bİ YAVŞAKLIK DA VAR ETRAFTA! YANİ, ŞU MINA KODUUMUN FELEĞİ..!
HOOP..! TANRIYLA BÖYLE KÜFÜRLÜ KONUŞAMAZSIN LAN, ANCUK AAZLI..!
SANA NE LAN DALTARAK..! BENİM DE TANRIM O AYNI ZAMANDA..!
BABANIN OĞLU MU Kİ LAN..! EFENDİ GİBİ, AĞZINI BOZMADAN KONUŞ LAVUK..!

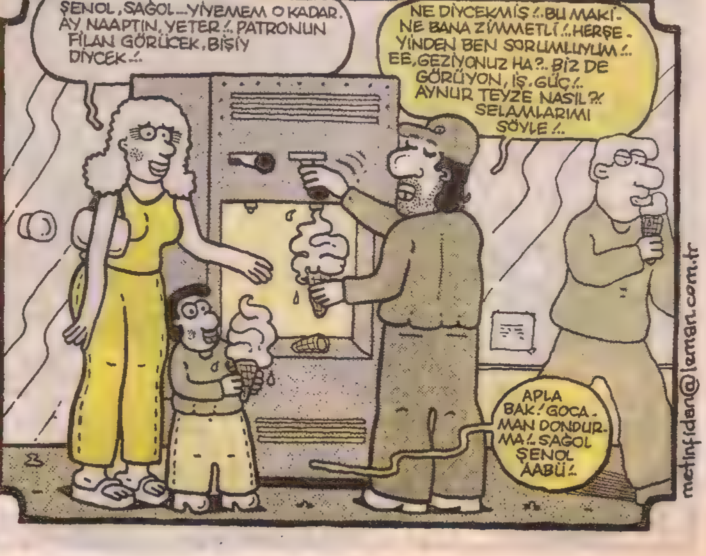
ŞENOL, SAĞOL...YİYEMEM O KADAR. AY NAAPTIN, YETER..! PATRONUN FİLAN GÖRÜCEK, BİŞİY DİYCEK..!
NE DİYCEKMİŞ..! BU MAKİNE BANA ZİMMETLİ..! HERŞEYİNDEN BEN SORUMLUYUM..! EE, GEZİYONUZ HA?.. BİZ DE GÖRÜYON, İŞ, GÜÇ..! AYNUR TEYZE NASIL?! SELAMLARIMI SÖYLE..!
APLA BAK! GOCAMAN DONDURMA..! SAĞOL ŞENOL AABÜ..!
metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES
ÇAN BARSLAN

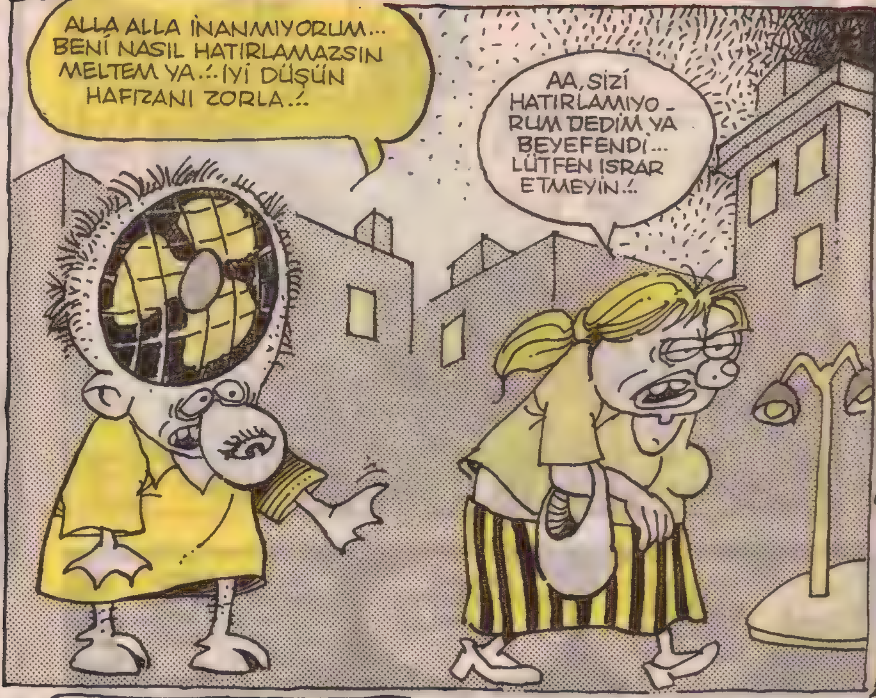
ALLA ALLA İNANMIYORUM... BENİ NASIL HATIRLAMAZSIN MELTEM YA...İYİ DÜŞÜN HAFIZANI ZORLA...
AA, SİZİ HATIRLAMIYORUM DEDİM YA BEYEFENDİ... LÜTFEN ISRAR ETMEYİN...

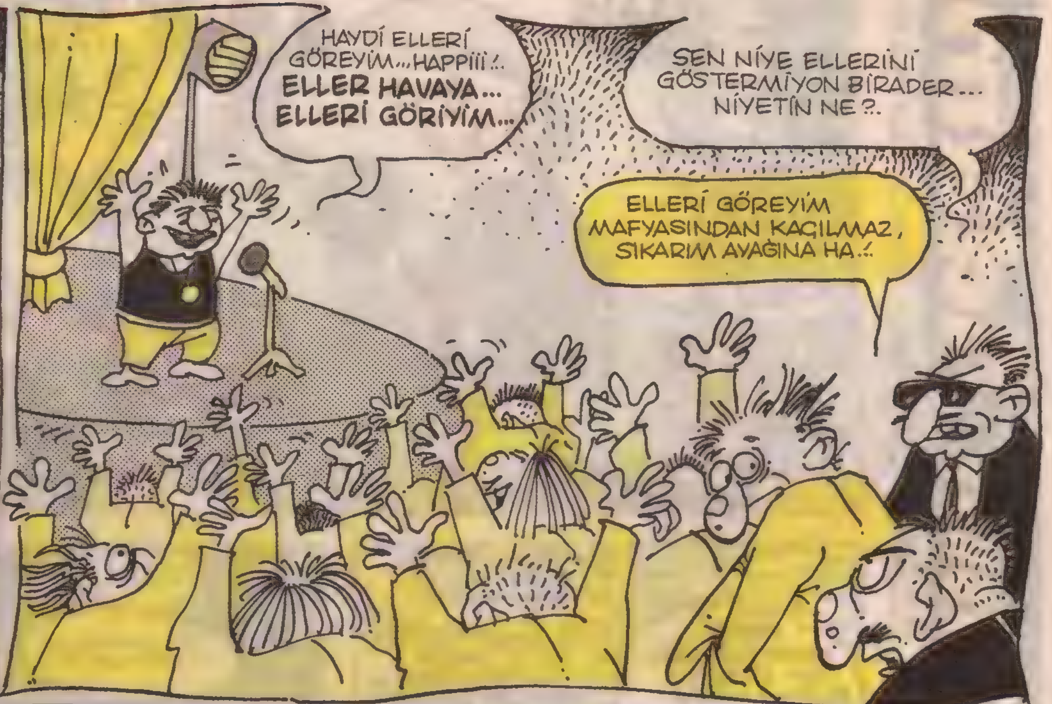
HAYDİ ELLERİ GÖREYİM...HAPPIII... ELLER HAVAYA... ELLERİ GÖRİYİM...
SEN NİYE ELLERİNİ GÖSTERMİYON BİRADER... NİYETİN NE?..
ELLERİ GÖREYİM MAFYASINDAN KAÇILMAZ, SIKARIM AYAĞINA HA...

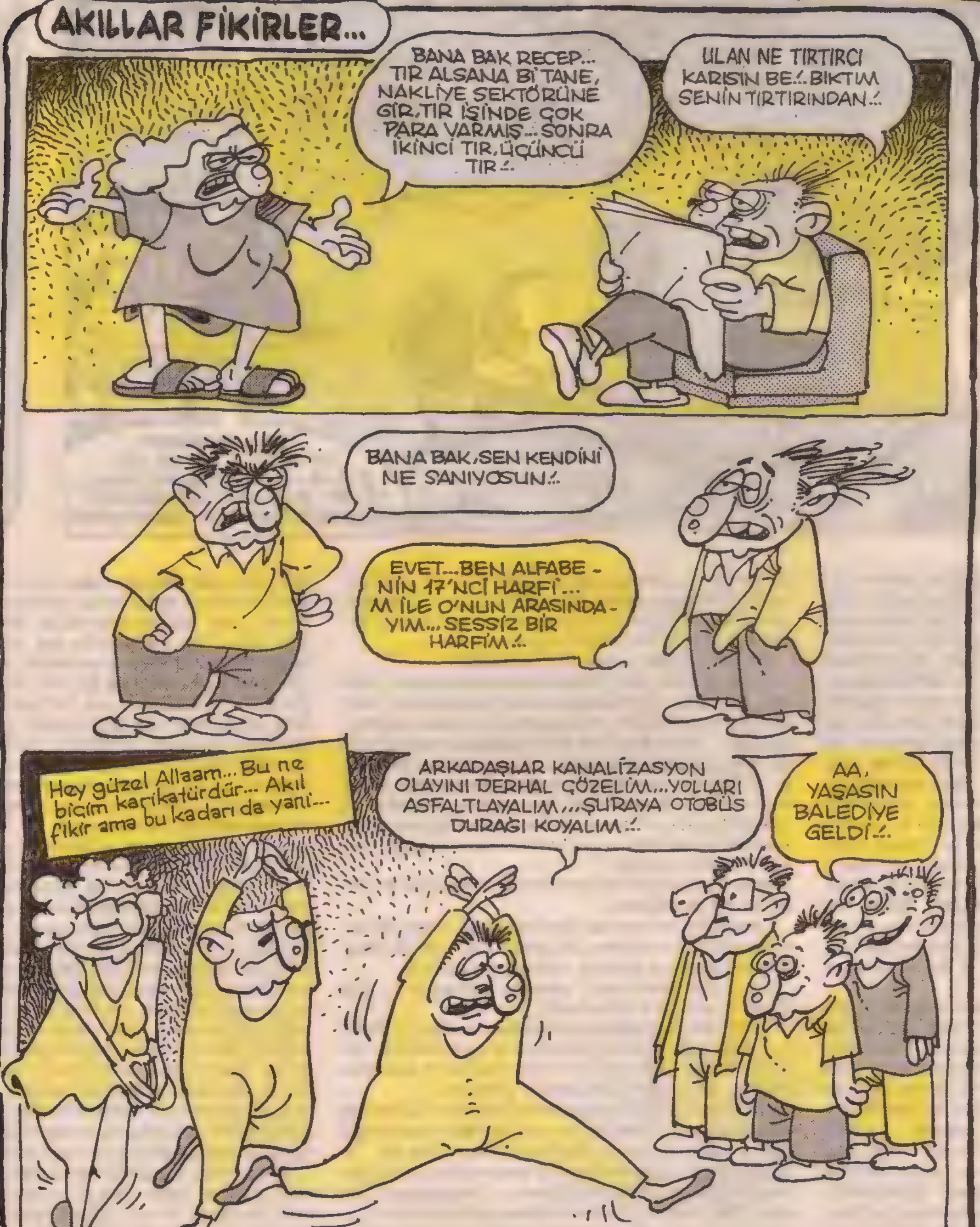
AKILLAR FİKİRLER...
BANA BAK RECEP... TIR ALSANA Bİ TANE, NAKLİYE SEKTÖRÜNE GİR, TIR İŞİNDE ÇOK PARA VARMIŞ... SONRA İKİNCİ TIR, ÜÇÜNCÜ TIR...
ULAN NE TIRTIRCI KARISIN BE... BIKTIM SENİN TIRTIRINDAN...
BANA BAK, SEN KENDİNİ NE SANIYOSUN...
EVET...BEN ALFABENİN 17'NCİ HARFİ... M İLE O'NUN ARASINDAYIM...SESSİZ BİR HARFİM...
Hey güzel Allaam... Bu ne biçim karikatürdür... Akıl fikir ama bu kadarı da yani...
ARKADAŞLAR KANALİZASYON OLAYINI DERHAL ÇÖZELİM...YOLLARI ASFALTLAYALIM...ŞURAYA OTOBÜS DURAĞI KOYALIM...
AA, YAŞASIN BALEDİYE GELDİ...

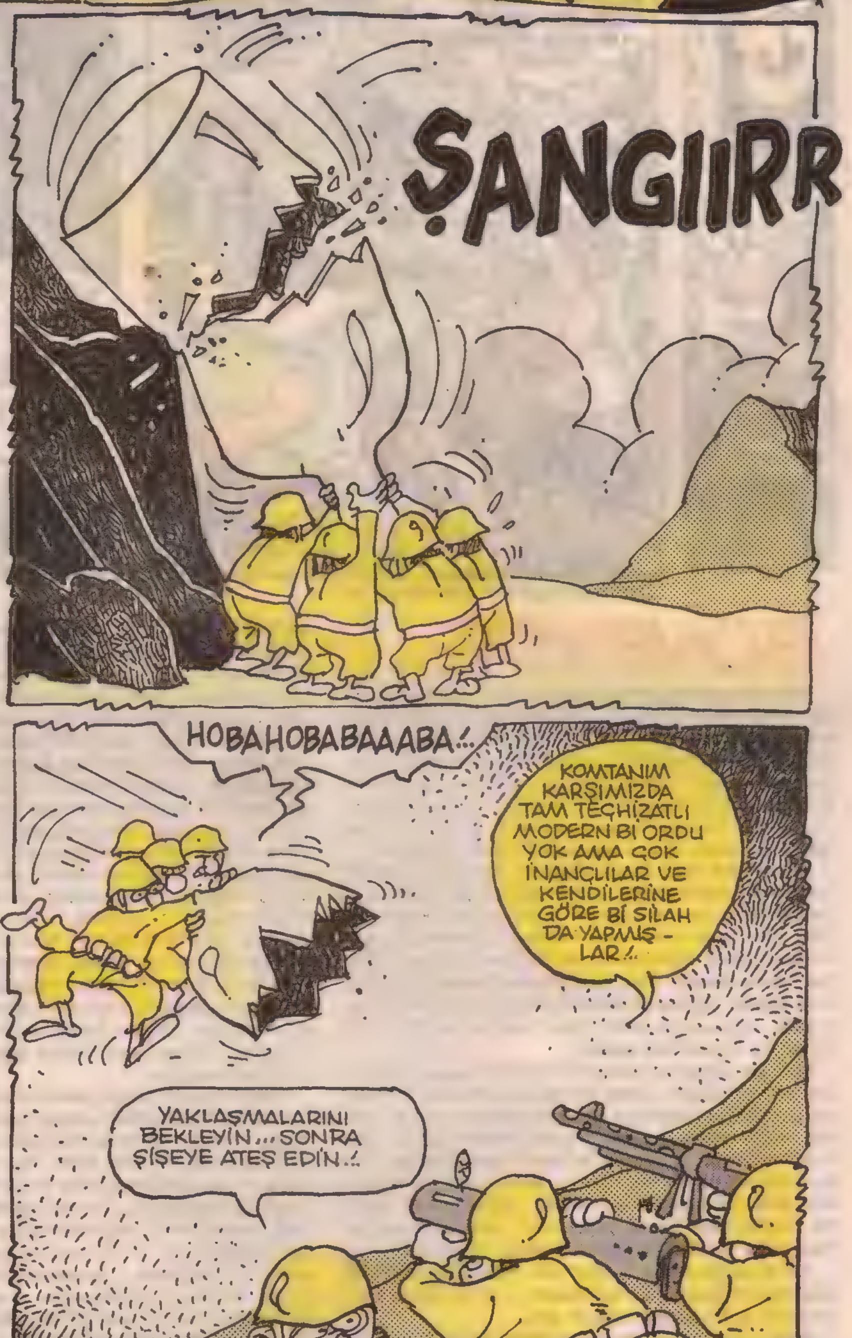
ŞANGIIRR
HOBAHOBABAAABA...
KOMTANIM KARŞIMIZDA TAM TEÇHİZATLI MODERN Bİ ORDU YOK AMA ÇOK İNANÇLILAR VE KENDİLERİNE GÖRE Bİ SİLAH DA YAPMIŞLAR...
YAKLAŞMALARINI BEKLEYİN... SONRA ŞİŞEYE ATEŞ EDİN...

canbarslan@superonline.com

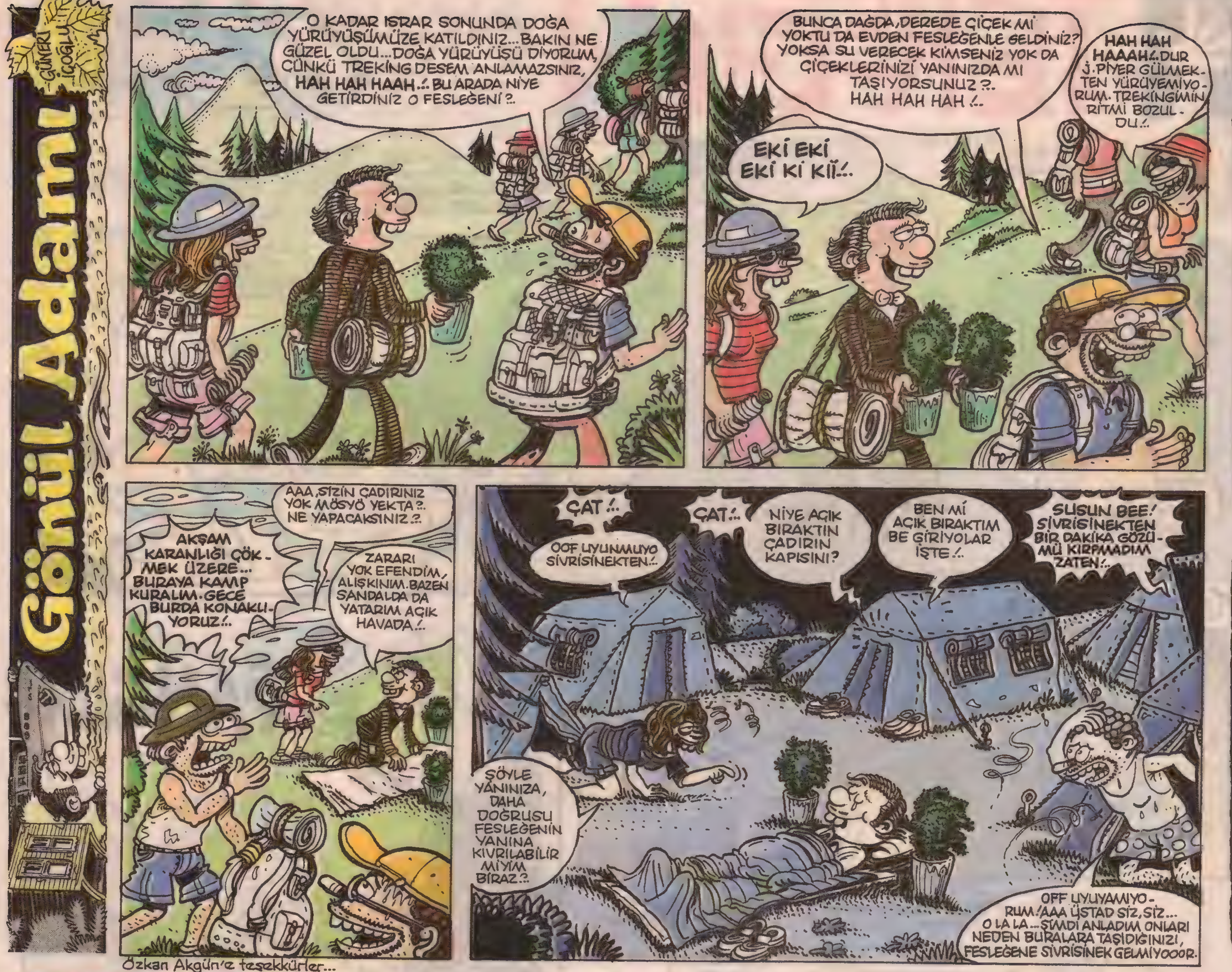
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
O KADAR ISRAR SONUNDA DOĞA YÜRÜYÜŞÜMÜZE KATILDINIZ... BAKIN NE GÜZEL OLDU... DOĞA YÜRÜYÜŞÜ DİYORUM, ÇÜNKÜ TREKİNG DESEM ANLAMAZSINIZ, HAH HAH HAAH.!. BU ARADA NİYE GETİRDİNİZ O FESLEĞENİ?.
BUNCA DAĞDA, DEREDE ÇİÇEK Mİ YOKTU DA EVDEN FESLEĞENLE GELDİNİZ? YOKSA SU VERECEK KİMSENİZ YOK DA ÇİÇEKLERİNİZİ YANINIZDA MI TAŞIYORSUNUZ?. HAH HAH HAH!..
HAH HAH HAAAH!. DUR J. PİYER GÜLMEKTEN YÜRÜYEMİYORUM. TREKİNGİMİN RİTMİ BOZULDU!.
EKİ EKİ EKİ Kİ Kİİ!.
AAA, SİZİN ÇADIRINIZ YOK MÖSYÖ YEKTA?. NE YAPACAKSINIZ?.
AKŞAM KARANLIĞI ÇÖKMEK ÜZERE... BURAYA KAMP KURALIM. GECE BURDA KONAKLIYORUZ!..
ZARARI YOK EFENDİM, ALIŞKINIM. BAZEN SANDALDA DA YATARIM AÇIK HAVADA!..
ÇAT!..
OOF UYUNMUYO SİVRİSİNEKTEN!..
ÇAT!..
NİYE AÇIK BIRAKTIN ÇADIRIN KAPISINI?
BEN Mİ AÇIK BIRAKTIM BE GİRİYOLAR İŞTE!..
SUSUN BEE! SİVRİSİNEKTEN BİR DAKİKA GÖZÜMÜ KIRPMADIM ZATEN!..
ŞÖYLE YANINIZA, DAHA DOĞRUSU FESLEĞENİN YANINA KIVRILABİLİR MİYİM BİRAZ?.
OFF UYUYAMIYORUM! AAA ÜSTAD SİZ, SİZ... O LA LA... ŞİMDİ ANLADIM ONLARI NEDEN BURALARA TAŞIDIĞINIZI, FESLEĞENE SİVRİSİNEK GELMİYOOOR.

Özkan Akgün'e teşekkürler...

SÜVEYDÂ...

Trafik kazasında sevgilisini kaybetmiş birinin televizyon muhabiriyle konuşmasını seyrediyordum. Öylesine doğal, öylesine sıradan bir şeymiş gibi anlatıyordu ki sevgilisinin ölümünü, sanki üzerinden büyük bir yük kalkmış,rahatlamış gibiydi. Gözlerindeki o donuk pırıltıda ölen sevgilisini çoktan unuttuğu, asıl önemli olanın kendisi, kendi varlığı olduğu anlaşılıyordu... O ayaktaydı, o yaşıyordu,o iyiydi... Sevgilisi için, sanki onu hiç tanımıyormuş gibi bir ifadeyle; **O artık içimde yaşayacak**, diyordu, **sonsuza dek içimde yaşayacak...**

Kamera üzeri beyaz bir çarşafla örtülü olan ölüyü yakın plan göstermeye başlayınca bütün benliğimi derin bir sızı kapladı. Beyaz çarşafın altında hareketsiz yatan o insana sımsıkı sarılmak istedim... Sanki bendim orada yatan. Anlatacakları eksik kalmış, yaraları öylece açıkta, kapatılmadan; kim olduğunu anlatamadan susmak zorunda kalmıştı... Artık onun öyküsünü başkaları anlatacaktı... Onun anlatılan, hakkında söylenilen hiçbir şeye müdahale etme hakkı yoktu... Sonsuza dek susturulmuştu. Ölümden bile daha acı bir gerçekti bu. Ölümden bile adaletsiz...

Çoğu kez ölümün bu hayattan bir kurtuluş olduğunu sanırdım. Ama değilmiş, anladım. İnsanın asıl öyküsünü anlatmadan ölmesinin, onu aslında hiç tanımayan, ama çok iyi tanıdıklarını iddia edenlerin insafına kalmasının sonsuz bir esaret olduğunu belki de ilk kez bu kadar derinden hissettim... Ve bu hissediş anından itibaren ölümle aramda korkunç bir yarış başladı... Aslında beni hiç tanımayan, ama tanıdıklarını iddia edenlerin insafına bırakmayacaktım hayatımı... Ölmeden önce öykümü anlatmalıydım. Sonsuza dek susturulmadan önce kim olduğumu bilmeliydi tanıyan, tanımayan...

Peki bu mümkün müydü... İnsan birini deliler gibi severken kim olduğunu anlayabilir miydi... Sanmıyorum, insan bu haldeyken, sadece şunu söyler: **Ne oldu bana, ne oldu...**

Kendisiyle ilgili bütün doğrularını kaybeder. Bir başka akışa, damarında kapkara akan bir kana teslim olur... Çünkü dört sıvı vardır insan vücudunda. Biri de sevdadır. Sevda dedikleri kara, küçük bir kan pıhtısıdır. Gelir kalbin en içteki, en gizli bir yerine saplanır kalır. Ve oradan bütün vücuda yayılır. İşte o andan itibaren kan simsiyah akmaya başlar. Buna **Süveydâ**, denir... İçinizde, damarlarınızda bu kan aktığı sürece artık iflah olmazsınız. Kendinizden koparsınız. Bildiğiniz bütün zamanlardan. Gerçekliğinizden, dünya görüşünüzden, beklentilerinizden... Uyku tutmaz olur geceleri. Bitkin düşüp uyuduğunuzda yine onu görürsünüz o simsiyah kana bulanmış rüyalarınızda. Uyandığınızda yine onun ismiyle uyanırsınız. Mıh gibi saplanmıştır yüzü yüzünüze... Giderek delirdiğinizi, onu aklınızdan atamazsanız mahvolup gideceğinizi, artık buna bir son vermek gerektiğini söyleseniz bile nafiledir. İçinizdeki o ses ne derse desin, siz doğru bildiğinize değil, mahvoluşunuza doğru koşarsınız. Yanlışınıza... Bütün dünyevi arzularınızdan kopmuşsunuzdur. Beklentilerinizi, umutlarınızı, ihtiyaçlarınızı kendinizi silmişsinizdir. Bütün zamanların dışına çıkmışsınızdır... Hayatınız ortalık bir yerde kalmış, siz onun tersine doğru koşmaya başlamışsınızdır... Bilirsiniz, sizin için dünyanın en yanlış insanıdır o... Gerçekte sizi sevmiyordur. Sevmeyi bırakın, kim olduğunuzu bile bilmiyordur. Aşkınızın önünde küçük düşmemek için durmadan ona kendinizi anlatmaya çalışırsınız bu yüzden. Duymaz bile. O sürekli kendisiyle meşguldür çünkü. Dünyaya nasıl baktığınızın, düşlerinizin, arzularınızın, ihtiyaçlarınızın onun gözünde hiç önemi yoktur. Sizin ayrı, farklı bir insan olduğunuzun bile farkında değildir. O dünyayı kendi zihninde taşır. Ve sizi bu dünyasının parçası kılmaya çalışır...

Hatta siz ben ayrı birisiyim, benim umutlarım, beklentilerim, düşlerim var, dedikçe kendisini yeterince sevmemekle, uzak kalmakla suçlar... Bu yüzden durmadan incitir sizi, küçümser, aşağılar... Sevmeyi bilmemekle, bencillikle suçlar... Bunu öylesine etkili bir şekilde yapar, size bunu öylesine derinden hissettirir ki, kendinizi değil, onu haklı bulmaya başlarsınız... Onu eksik sevdiğiniz, ona yeterince kendinizi vermediğiniz için suçluluk duymaya başlarsınız... İşte o zaman damarlarınızda kan daha siyah akmaya başlar. O siyah kanda sadece onu görürsünüz. O aynada kendini seyreder.Siz durmadan aynaya bakan onu seyredersiniz... Karşıtınıza dönmüşsünüzdür.Onun gözünden kendinizi görmeye başlamışsınızdır, yargılamaya... Artık eksilmeye başlamışsınızdır. Umutlarınızı, düşlerinizi, beklentilerinizi bilinmez bir tarihe erteledikçe ona direnme gücünüzün azaldığınızı hissedersiniz... O kendini üstün gördükçe siz kendinizi küçük görürsünüz. O sizi incittikçe, küçümsedikçe ona biraz daha bağlandığınızı hissedersiniz... Ona her teslim oluşunuzda kendinizi ömrünüzden bir kez daha düşersiniz...Gelip açtığı yara sizin elinizden çıkmıştır. Yaranızın sızısı size ait değildir sanki... O yıllardır herkeslerden gizlediğiniz, gelip kimseler kanatmasın diye büyük bir çabayla üzerini örttüğünüz yaranızı sizi hiç tanımayan birine göstermiş, onun kanatmasına izin vermişsinizdir...

Artık onun elindedir yaranız. Onun insafındadır...

Hayatınızın onun elinde mahvoluşuna durmadan anlamlar yüklemeye çalışırsınız... Bugüne dek kimse değil, bir tek o yaranızı kanattığına göre onunla aranızda mutlaka büyülü bir bağ vardır. Kaderinizdir o sizin... Kendinizde yıllardır eksik bulduğunuz, yanlış bulduğunuz ne varsa o tamamlayacaktır.O büyük boşluğunuzu o kapatacaktır... O iflah olmaz can sıkıntınızı, o nereye gitseniz, kimle olsanız, burası olmak istediğim yer değil, bu o kişi değil, dediğiniz yerde çıkmıştır karşınıza...Bir duvarın dibinde sıkışıp kalmışlığınızı, bir türlü ilerlemeyen zamanınızı o çıkartacaktır sonsuz bir açıklığa, yolunuzu enginlere o açacaktır...

Yarayı o açtığına göre yaranızın anlamını, tedavisini bir tek o biliyordur diye düşünürsünüz...

Çocukluğunuzda maruz kaldığınız haksızlıkları, acıları; sizi sevmesi gerekenlerin sevmeyip açıkta bıraktığı yerleri, yıllardır yaşadığınız onca istismarı o giderecek, o kapatacak, o silecektir...

Sizi sevmesi gerekenlerden zamanında alamadığınız ne varsa cömert bir anne gibi o size verecektir...

İçinizde yıllardır gizlediğiniz hayal kırıklıkları onunla açığa çıkmıştır... Onunla açığa çıkmış hayal kırıklıklarınızı ona duyduğunuz sevgi zannedersiniz... Size uyguladığı her şiddeti aşkının ne kadar derin olduğuna, sizi ne kadar yoğun sevdiğine yorarsınız...

Siz onu ne kadar sevmeye çalışırsanız çalışın onun gözünde hep yetersiz kalacaktır... Sevdiğinizi ne kadar kanıtlamaya uğraşırsanız uğraşın, o yine de sevmeyi bilmediğinize inandıracaktır sizi... Bu yüzden sizi incitip küçümsedikçe onu eksik sevdiğinize yorar, durmadan bir köle gibi sevginizi kırbaçlarsınız... Ona duyduğunuz hayranlık arttıkça yaranızı daha çok kanatmasını istersiniz ondan... Onu güçlü ve cömert buldukça kendinizi güçsüz ve çaresiz bulmaya başlarsınız...

Oysa ne cömert bir annedir o, ne de sevmeyi herkesten iyi bilen büyük bir sevdalıdır...O aslında sizden daha çaresizdir,sizden daha güçsüzdür... Sevgi dediği, aşk dediği kendisine duyduğu o büyük güvensizliktir aslında... Bu büyük güvensizliği gizleyebilmek için durmadan kılıktan kılığa girer... Bazen sevgi dolu,
bazen acımasız ve bencil biri olur. Önce kanatır y
kanattığı yerleri öpüp okşamaya başlar... Birden
kadar yaklaşır size, sonsuz bağlılık vaat eder... H
zannedersiniz.... Hep böyle ışıl ışıl bakacak, sizi h
gitmeyecek...Sonra birden aşk dolu yüzü silinir, bi
ğın ardından bakmaya başlar size. Sizi birkaç gün
kartıp yüceltirken bir anda küçümsemeye, aşağıla
meye başlar. Sizden çok şey beklerken, sizi hayatı
ken, birden bire size son derece kayıtsız davranır.
tarsızlaşır, gerçekte ne isteğini anlamakta zorluk ç

Neden böyle yaptığını, sorduğunuzda; **Beni bu**
din, beni kendinden sen uzaklaştırdın, der...

Ve artık öylesine yenilmişsinizdir ki ona, bu sözl
rin, hiç bilmediğiniz anlamlar aramaya, dahası o
ve hep olduğu gibi onu yeterince sevmediğinize;
sonsuza dek kimseyi sevemeyeceğinize, kimseler
yeceğine bir kez daha inandırırsınız kendinizi...

Oysa o sizi bırakıp gitmemiştir. Sizi belli bir uza
direncinizin ne zaman kırılacağını beklemektedir...
berinize almış, sizi oradan gizlice seyretmektedir...
tığı yaranın farkındadır.Bu yarayla tek başına kalm
verdiğini iyi bilmektedir... Çünkü kendisi de yıllardı
maktadır... Kendi yarasını başkalarının yarasını kar
ğini de...Onun da yarası ağırdır...Onun da tahamm
aslında... Sizin ondan beklediğinizi o da sizden bek
da: Çocukluğunda maruz kaldığı haksızlıkların, acıl
si gerekenlerin sevmeyip açıkta bıraktığı boşluklar
dığı istismarların bedelini size ödetmeye çalışmakt

Bu yüzden sizin ona geri dönmenizi beklerken y
maya başlamıştır çoktan... Ama siz ona direndiğin
teslim olmadığınız, ona karşı çıktığınız için unutar
sizi teslim almaya çalışırken farkında olmadan siz
derinden kanatmışsınızdır...Sizin geri dönmemek
kendisine duyduğu güvensizliği daha da büyütecek

Zaten siz biraz güçlü olsanız, yaranızı asla onun
ğını anlayıp kendinize geri dönmeye başlasanız hi
anda karşınıza çıkacak, yine size o cömert anne y

t bir anne;
nızı, sonra
amadığınız
yle olacak
vacak, hiç
bir uzaklı-
şoklere çı-
kınp incit-
amı sayar-
anışları tu-
iz...
en getir-

nda de-
bulmaya
rdiğinizde
i sevme-

izlemekte,
trol çem-
sizde aç-
denli acı
ayla yaşa-
iyileştirdi-
cü sınırlıdır
tedir aslın-
nu sevme-
lardır yaşa-

banlar ara-
a tamamen
izi... Çünkü
un yarasını
e gitmeniz

tamayaca-
emediğiniz
e bakacak;

...FEYZİ ÖZŞAHİN

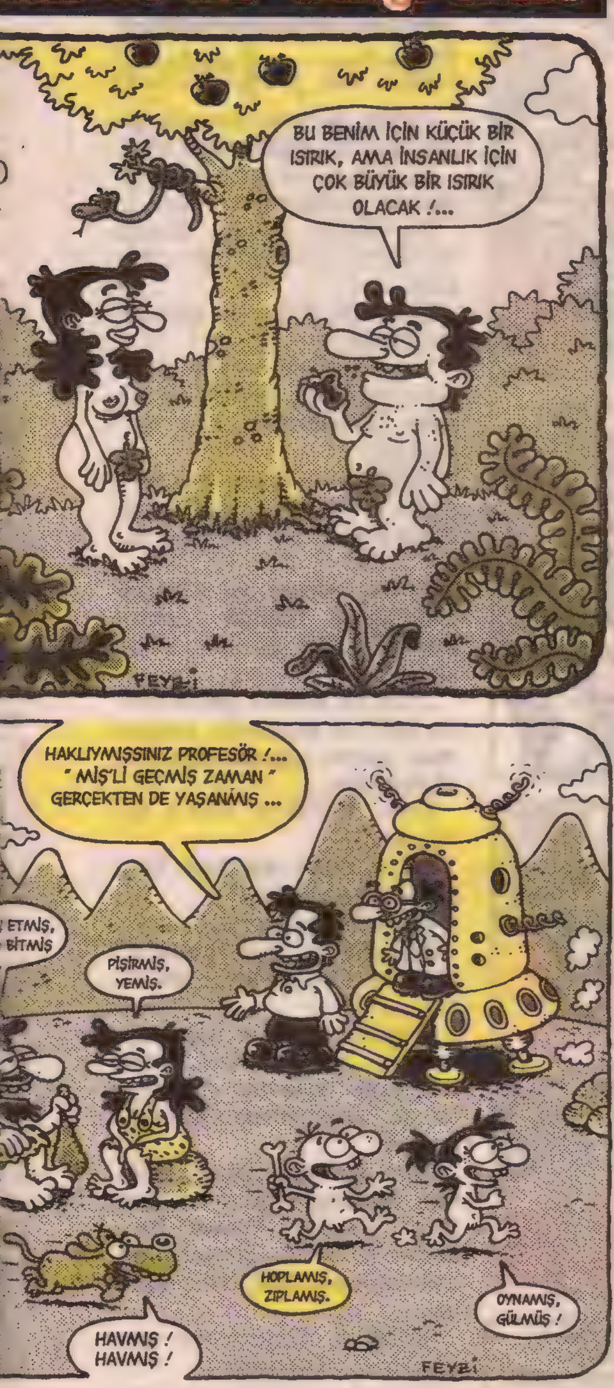
BU BENİM İÇİN KÜÇÜK BİR ISIRIK, AMA İNSANLIK İÇİN ÇOK BÜYÜK BİR ISIRIK OLACAK !...
FEYZİ
HAKLIYMIŞSINIZ PROFESÖR !... " MİŞ'Lİ GEÇMİŞ ZAMAN " GERÇEKTEN DE YAŞANMIŞ ...
ETMİŞ, BİTMİŞ
PİŞİRMİŞ, YEMİŞ.
HOPLAMIŞ, ZIPLAMIŞ.
OYNAMIŞ, GÜLMÜŞ !
HAVMIŞ ! HAVMIŞ !
FEYZİ

Hadi kaldığımız yerden devam edelim, yitirmeyelim bu aşkı diyecektir... Ama her defasında önce sizin direnciniz kınlır; arasa dersiniz, dönüp gelse, gelse de açtığı bu yarayı kapatsa... Sizle konuşmasa da, sizden uzakta olsa da bunları söylediğinizi hisseder...Çünkü sizin yaranız ne zaman sızlasa, onun da yarası sızlar... Çünkü onun isteklerine tamamen boyun eğmediğiniz, zaman zaman geri çekildiğiniz için benlikleriniz çoktan birbirine kaynaşmıştır... Sizin vücudunuz onun vücudu, onun vücudu sizin vücudunuz olmuştur.... Yaralar birbirine karışmıştır... Sızılar birbirine...

Ve o ölümcül dans yeniden başlar. O uzaklaşmasın, kanattığı yaranızla birlikte sizi öylece terk edip bırakıp gitmesin, diye elinizdeki son umutlarınızı, son beklentilerinizi, düşlerinizi onu geri çağırmak için harcarsınız... Onun geri gelmesi için bütün varlığınızı ona adamaya başlarsınız... Kendinizi bir kez daha siler, ömrünüzden düşebildiğiniz kadar düşmeyi göze alırsınız...Öyle ki o yine geri döndüğünde artık sizden bir şey kalmamış olur size... Çünkü ancak öyle geri gelir o... Hayatınızın kontrolünü tamamen eline geçirmek için geri gelir... Artık siz ondan ayrı birisi değil, onun bir parçası haline gelmişsinizdir. Sizi böylesine derinden seven biriyle çatışmanın anlamsız olduğunu düşünürsünüz... Hiç direnmeden hayatınızın kontrolünü onun eline bırakırsınız... Artık sizi istediği gibi acıtır, kırıp incitir. Sizin benliğinizi kendi benliğinin içine almıştır.Mahremiyetinizin, özelinizin onun ve sizin için artık hiçbir anlamı kalmamıştır... Hem sizi bu denli seven birinden ayrı, özel, gizli neyiniz olabilir ki... Telefonunuza gelen mesajlarınızı kontrol eder, mektuplarınızı açar, kimle görüşüp görüşmeyeceğinizi o tayin eder... Gönderilmiş maillerinize bakar... Bütün kapılarınızın, bütün çekmecelerinizin anahtarlarını alır sizden...Ona verdiğiniz benliğinizin, kişiliğinizin anahtarlarının yanında kapılarınızın, çekmecelerinizin anahtarlarını vermişsiniz, çok mudur?...

Artık istediği olmuştur. O derin güvensizliğini sizin teslimiyetinizle kapatmış; o itaatkar, o hayran bakışlarınızda kendi yarasını sarmıştır... Hiçbir direnç görmeden içine almıştır sizi... Onun için hiçbir anlamı yoktur varlığınızın... İçindeki o büyük boşlukta kaybolmuşsunuzdur... Artık gönül rahatlığıyla ve arkasına bir daha hiç bakmadan terk edip gider... Sizi soranlara da, tıpkı o trafik kazasında sevgilisi ölmüş insan gibi, gözlerindeki o donuk parıltıyla; **aslında onu hiç tanımamışım,** der...

Belki de ilk kez doğruyu söyler... Kendisini bunca yıldır nasıl tanımadıysa sizi de gerçekte hiç tanımamış,dahası tanımak için hiç uğraşmamıştır... Çünkü bu dünyada kendisinden, o büyük boşluğundan başka kimse yoktur onun için... Bu yüzden onun için katlanılan hiçbir acı, ona yapılan hiçbir iyilik iz bırakmaz onda...

Sizse onun açtığı yarayla bir başınıza kalırsınız... Üstelik eskisinden daha çaresiz, daha güçsüz... Onunla birlikteyken durmadan kırbaçladığınız sevginizle kan içinde kalırsınız...

Daha da ıssız, daha da anlamsız bir dünyada kalırsınız...Yaranız süveydâyla, o simsiyah kan pıhtısıyla hala kanayıp durduğu, bıraktığı sızı hala acıttığı için kimseleri sevemeden, bir hayalet gibi kalırsınız...Yaranızı kanatıp gitmiştir işte... O açılan yaranın hayatınızın kara kutusu olduğunu, bütün hakikatinizin, doğrularınızın ve yanlışlarınızın o yarada yattığını bildiğiniz için onun bıraktığı yerden siz yaranızı hala kanatmaya devam edersiniz... Bu karşılıksız aşkın lanetini tek başınıza üstlenirsiniz...

O ise içine alıp öldürdüğü için sizi unutup gitmiştir çoktan... Ölmemek için öldürmüştür sizi kafasında... Çünkü artık ondan ayrı, ondan farklı bir kişiliğiniz, varlığınız kalmamıştır... Aynadaki yüzünü, içindeki boşluğu haklı çıkartacak başka kurbanlara ihtiyacı vardır onun..

Ama siz ona hep yaşatırsınız içinde... Ölmesini ya da kalbinizde unutulup gitmesine bir türlü izin vermezsiniz... Çektirdiği acıların, verdiği eziyetlerin hesabını sormak, intikam almak için değil...

Kimseler değil, neden sizin için dünyanın en yanlış insanı olan o açmıştı yaranızı, işte bir gün bunu anlayabilmek için hep yaşamasını istersiniz onun...

Ve bunu anladıktan sonra, onda kalmış öykünüzü , onda kalmış aşkınızı geri alabilmek için onun hep yaşamasını istersiniz...

Sanat ve Hayat. İki aylık kültür sanat dergisi. Yazışma adresi: Osmanağa Mah. Kırtasiyeci Sokak No: 21 Kadıköy - İstanbul. Tel ve Fax: (0216) 349 91 55

Güney, 3 Aylık kültür sanat edebiyat dergisi. Tel ve Fax: (0212) 244 59 19

Siya. Kültür sanat edebiyat dergisi. Adres: Emin Kırtasiye Atatürk Bulvarı İş Bankası karşısı. Muş Tel: (0436) 212 71 31

Eylul ayının ortalarından itibaren her perşembe saat 22:00-23:00 arası **Yön Fm**'deyim. Marmara Bölgesinde 96.60'da diğer bölgelerde Show TV 7.74 Mhz ses bandından (TURKSAT 1) dinlenebilir.

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

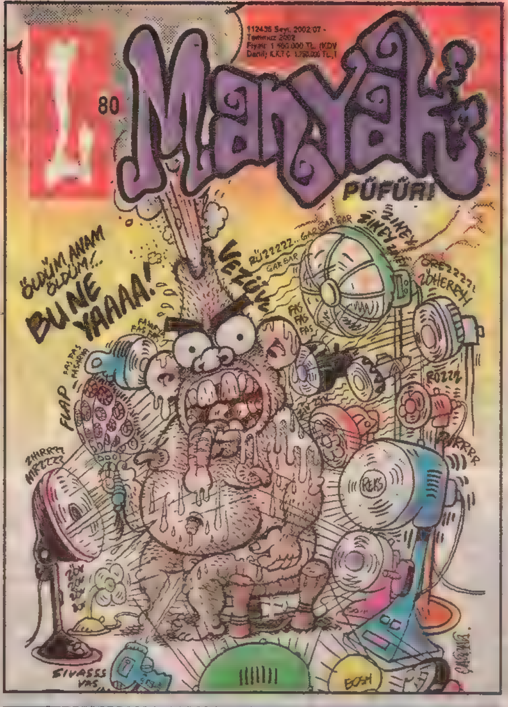
L
80
Manyak
112435 Sayı: 2002/07 - Temmuz 2002
PÜFÜR!
ÖLDÜM ANAM ÖLDÜM!..
BU NE YAAAA!
VEZÜVV
RÜZZZZZ... GAR GAR GAR
ZİNEY ZİNEY
GREZZZZ ZÖHEREH
FAS FAS FAS
FLAP
RÜZZZ
PIRRRR
ZIHRRR MIRZZZ
REİS
SIVASSS VAS
BOSH

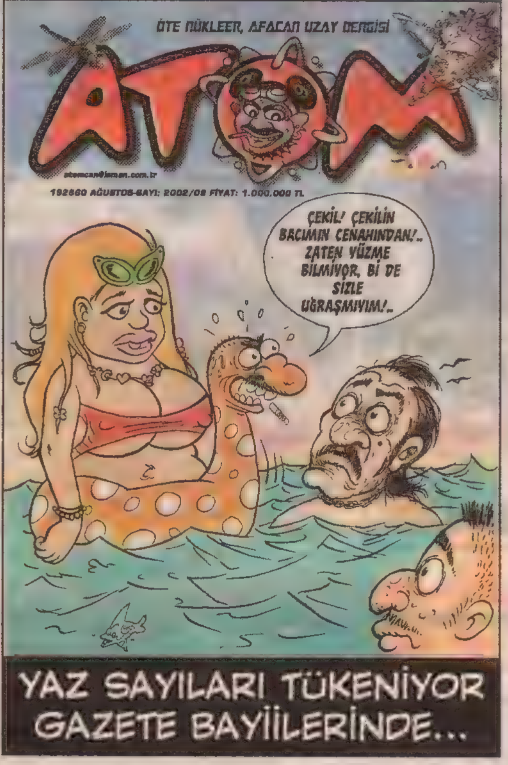
ÖTE NÜKLEER, AFACAN UZAY DERGİSİ
ATOM
atomcan@leman.com.tr
192660 AĞUSTOS-SAYI: 2002/08 FİYAT: 1.000.000 TL
ÇEKİL! ÇEKİLİN BACIMIN CENAHINDAN!.. ZATEN YÜZME BİLMİYOR, Bİ DE SİZLE UĞRAŞMIYIM!..
YAZ SAYILARI TÜKENİYOR GAZETE BAYİİLERİNDE...

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

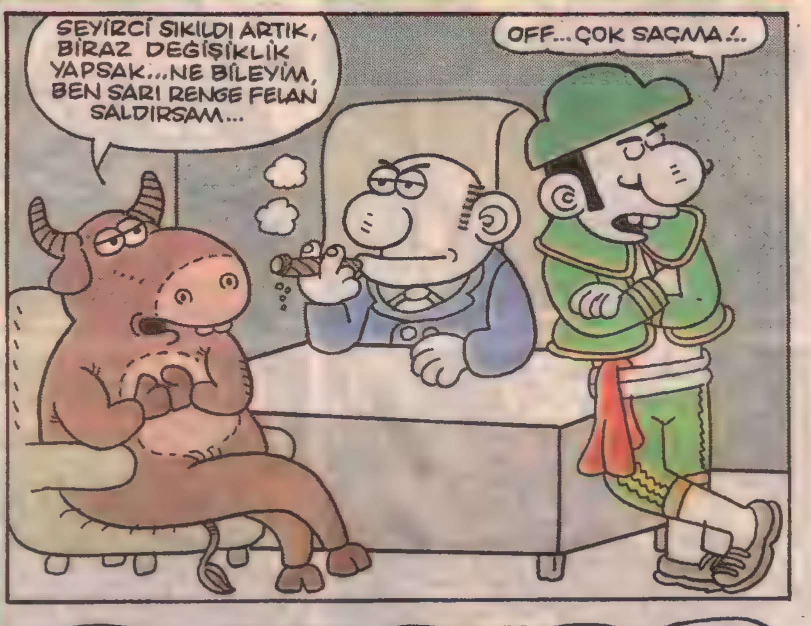
SEYİRCİ SIKILDI ARTIK, BİRAZ DEĞİŞİKLİK YAPSAK...NE BİLEYİM, BEN SARI RENGE FELAN SALDIRSAM...
OFF...ÇOK SAÇMA !..

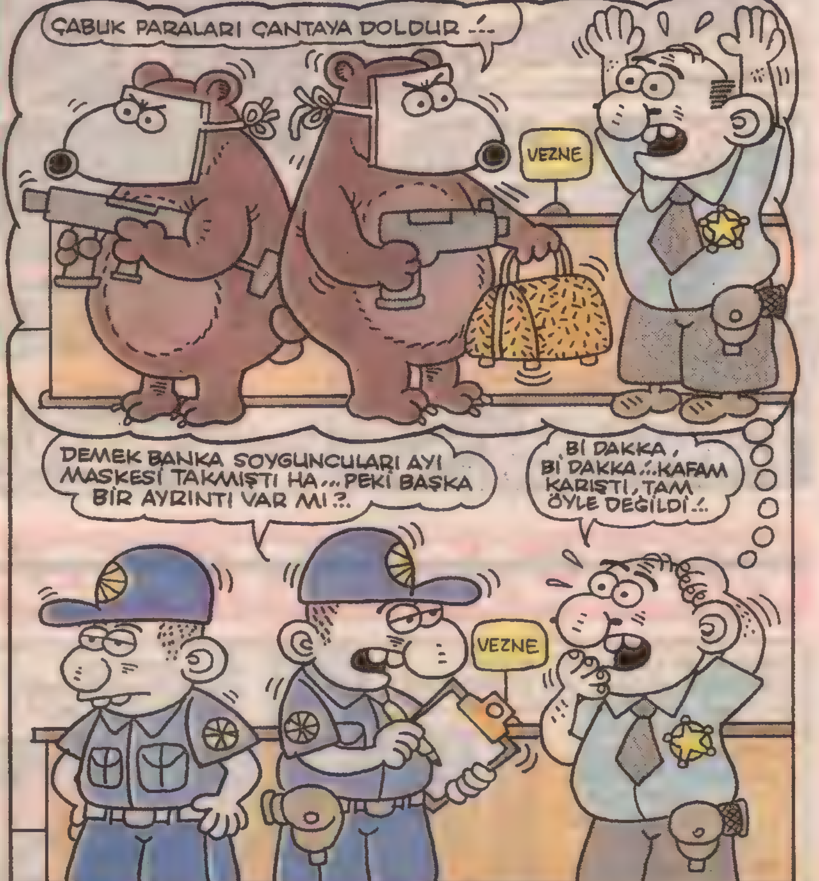
ÇABUK PARALARI ÇANTAYA DOLDUR !..
VEZNE
DEMEK BANKA SOYGUNCULARI AYI MASKESİ TAKMIŞTI HA...PEKİ BAŞKA BİR AYRINTI VAR MI ?..
Bİ DAKKA, Bİ DAKKA !..KAFAM KARIŞTI, TAM ÖYLE DEĞİLDİ !..
VEZNE

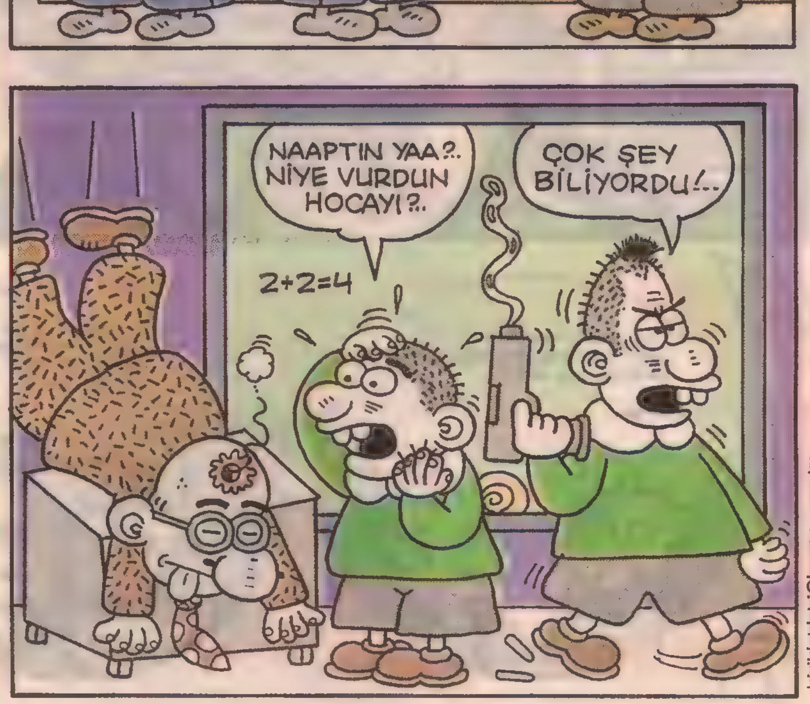
NAAPTIN YAA?.. NİYE VURDUN HOCAYI?..
ÇOK ŞEY BİLİYORDU!..
2+2=4

kiriklebi@leman.com.tr

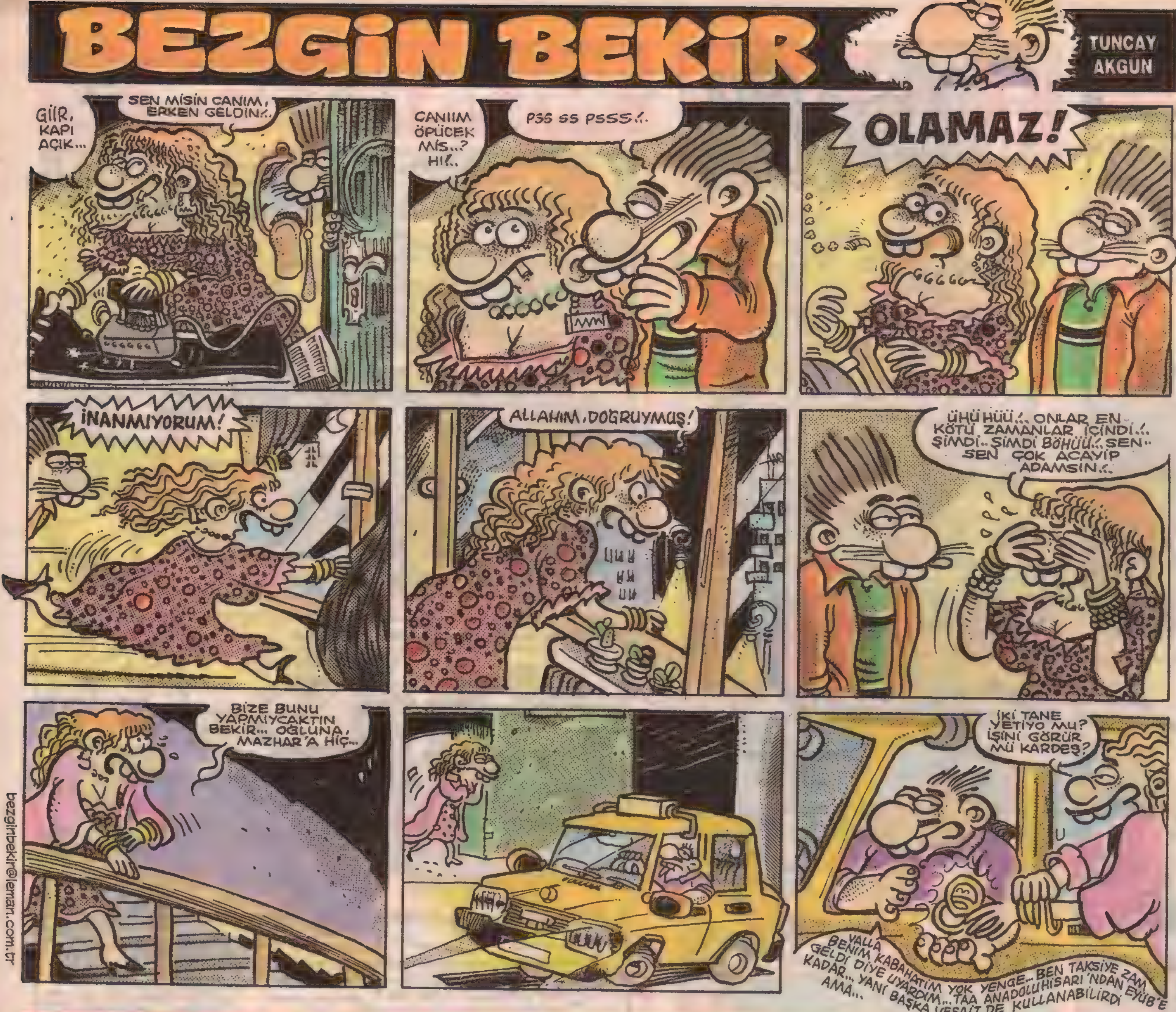
BEZGİN BEKİR
TUNCAY AKGUN
GİİR, KAPI AÇIK...
SEN MİSİN CANIM, ERKEN GELDİN!..
CANIIM ÖPÜCEK MİS..? Hİ!..
PSS SS PSSS!..
OLAMAZ!
İNANMIYORUM!
ALLAHIM, DOĞRUYMUŞ!
ÜHÜ HÜÜ!.. ONLAR EN KÖTÜ ZAMANLAR İÇİNDİ!.. ŞİMDİ.. ŞİMDİ BÖHÜÜ!.. SEN.. SEN ÇOK ACAYİP ADAMSIN!..
BİZE BUNU YAPMIYCAKTIN BEKİR... OĞLUNA, MAZHAR'A HİÇ...
İKİ TANE YETİYO MU? İŞİNİ GÖRÜR MÜ KARDEŞ?
VALLA BENİM KABAHATİM YOK YENGE... BEN TAKSİYE ZAM GELDİ DİYE UYARDIM... TAA ANADOLUHİSARI'NDAN EYÜB'E KADAR... YANİ BAŞKA VESAİT DE KULLANABİLİRDİ AMA...
bezginbekir@leman.com.tr

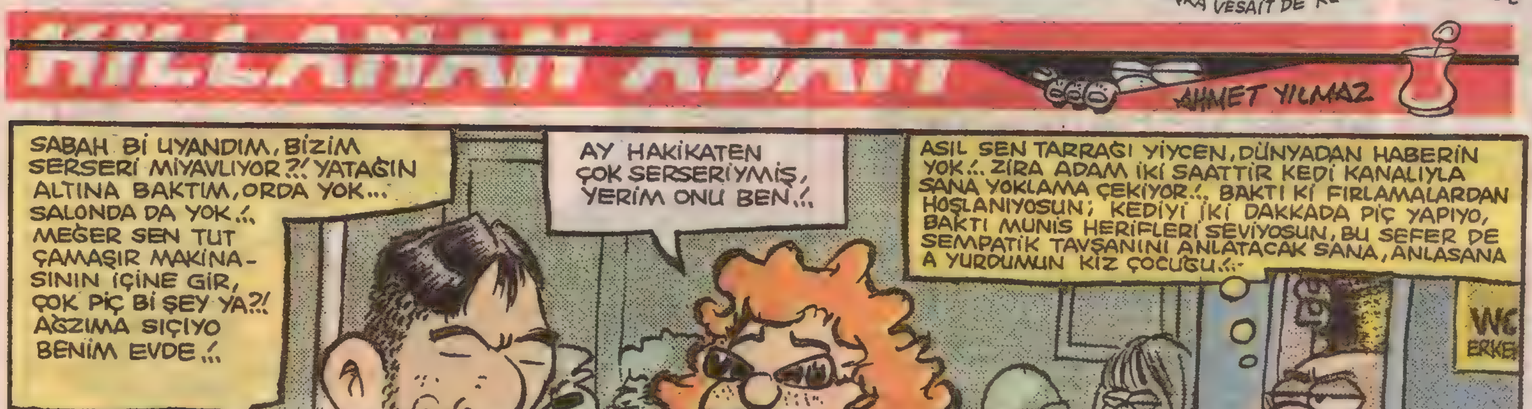
KULLANAN ADAM
AHMET YILMAZ
SABAH Bİ UYANDIM, BİZİM SERSERİ MİYAVLIYOR?! YATAĞIN ALTINA BAKTIM, ORDA YOK... SALONDA DA YOK!.. MEĞER SEN TUT ÇAMAŞIR MAKİNASININ İÇİNE GİR, ÇOK PİÇ Bİ ŞEY YA?! AĞZIMA SIÇIYO BENİM EVDE!..
AY HAKİKATEN ÇOK SERSERİYMİŞ, YERİM ONU BEN!..
ASIL SEN TARRAĞI YİYCEN, DÜNYADAN HABERİN YOK!.. ZİRA ADAM İKİ SAATTİR KEDİ KANALIYLA SANA YOKLAMA ÇEKİYOR!.. BAKTI Kİ FIRLAMALARDAN HOŞLANIYOSUN; KEDİYİ İKİ DAKKADA PİÇ YAPIYO, BAKTI MUNİS HERİFLERİ SEVİYOSUN, BU SEFER DE SEMPATİK TAVŞANINI ANLATACAK SANA, ANLASANA A YURDUMUN KIZ ÇOCUĞU!..
WC
ERKEK

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sam'ın yeğenleri!

Lağım suyuna karışan pınar suyu da lağım suyu olur!

Bu düzen, bu düzenin savunucusu partiler lağım suyu!

Bu ülkenin dürüst, duyarlı, donanımlı insanları ise pınar suyu.

Ne yazık ki bu tip insanlar azınlıktalar.

Lağım suyuna karışan pınar suyu olmamak için de bu düzenin partilerinden uzak durmaktalar.

Görünen o ki önümüzdeki seçimler de ABD'ci, İMF'ci, bu düzenci partilerin iktidarına gebe.

Bırakın eskileri bakın Tayyip Erdoğan'ın partisi, İsmail Cem'in partisi gibi yeni denilenlere.

Onlar da iktidara geldiklerinde İMF'nin ekonomik programını aynen uygulayacaklarını söylemekte.

Onlar da İMF'ci, ABD'ci, bu düzenci.

Bu düzenin partileri Sam Amca'nın yeğenleri!

Ve de Türkiye'nin yiyenleri!

Sonuçta Türkiye dünyanın en borçlu birkaç ülkesinden biri.

Birleşmiş Milletler Raporlarına göre yaşam kalitesi, gelişmişlik gibi açılardan dünyanın en alt basamaktaki ülkelerinden biri.

Dün açıklanan Dünya Bankası Raporuna göre ise Batı Şeria, Solomon Adaları, Zimbabwe ile birlikte dünyanın en çok küçülen dört ülkesinden biri.

Maalesef Türkiye'nin alnı açık değil, avucu açık!

Bakalım önümüzdeki seçimler Sam Amca'nın hangi yeğenlerini iktidara getirecek?

Sam Amca'nın hangi yeğenleri Türkiyeyi yiyecek?

Halkımız artık anlamalı ki, mesele iktidardaki partileri değiştirmek değil düzeni değiştirmek.

Güçlüyü kollayıp güçsüzü düzen bu düzen değişmeden hiçbir şey değişmeyecek!

Halkımızın aklı başına, bu düzenin düşmanları işbaşına gelene kadar da yaşayacak güçsüzü düzen bu düzen!

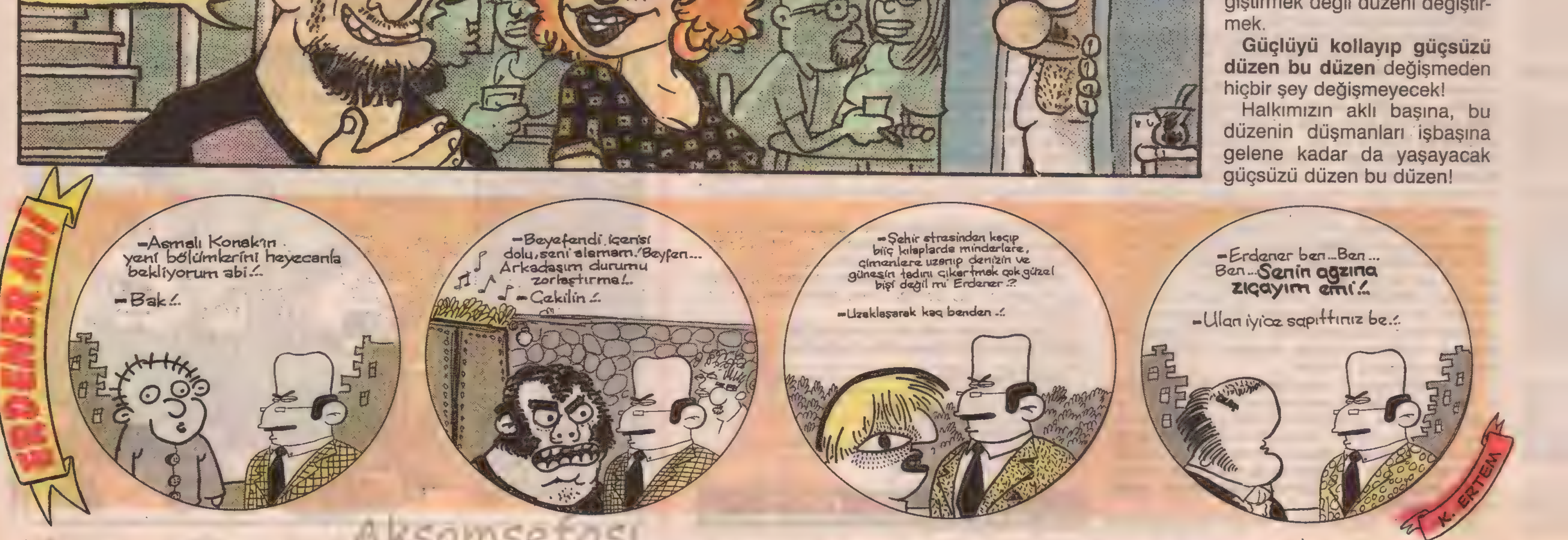
ERDENER ABİ
-Asmalı Konak'ın yeni bölümlerini heyecanla bekliyorum abi!..
-Bak!..
-Beyefendi, içerisi dolu, seni alamam. Beyfen... Arkadaşım durumu zorlaştırma!..
-Çekilin!..
-Şehir stresinden kaçıp biiç kilaplarda minderlere, çimenlere uzanıp denizin ve güneşin tadını çıkartmak çok güzel bişi değil mi Erdener?
-Uzaklaşarak kaç benden!..
-Erdener ben...Ben... Ben...Senin ağzına zıçayım emi!..
-Ulan iyice sapıttınız be!..
K. ERTEM

Yol paranoyası...

Ender Özkahraman

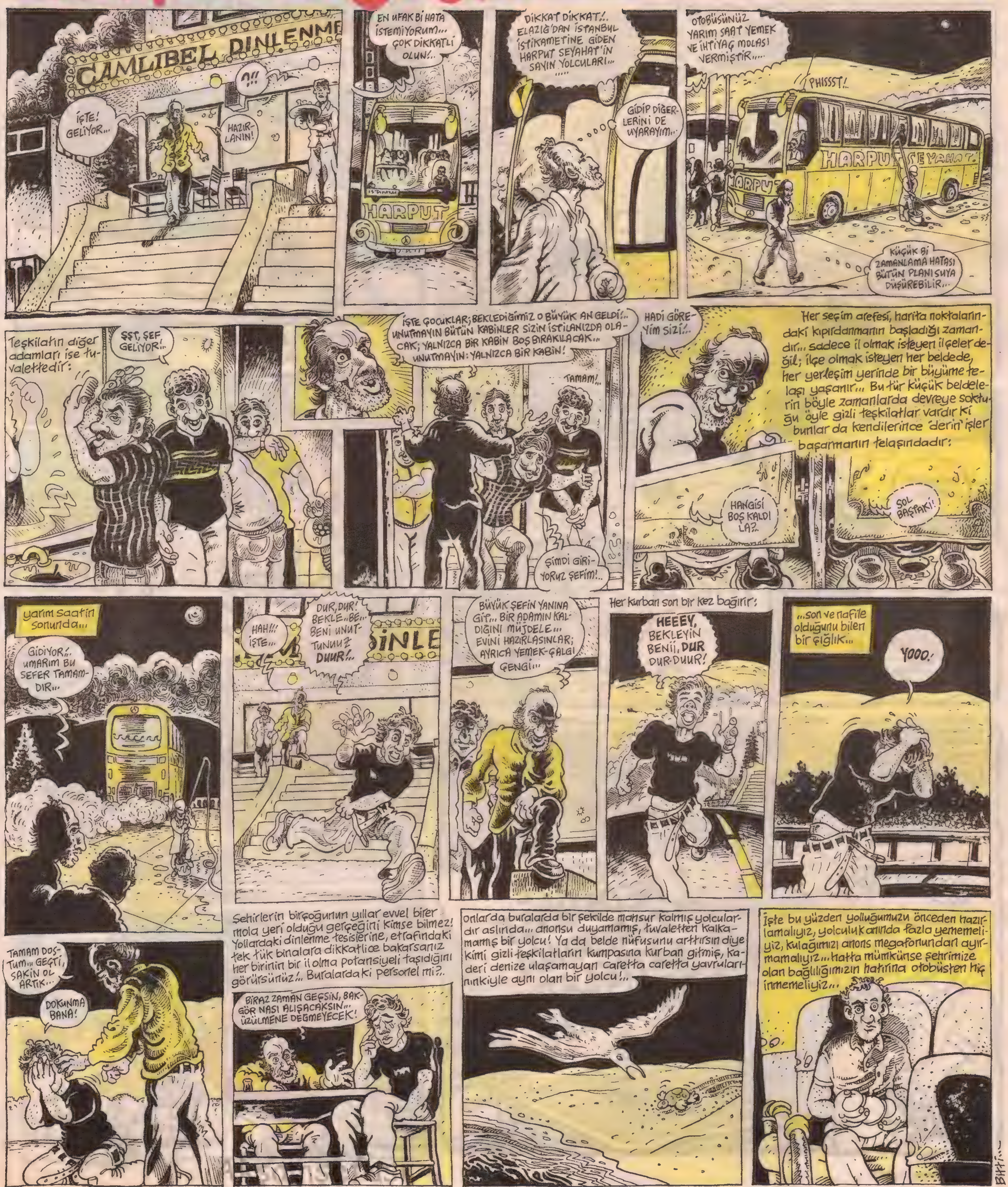
ÇAMLIBEL DINLENME
İŞTE! GELİYOR...
?!!
HAZIRLANIN!
EN UFAK Bİ HATA İSTEMİYORUM... ÇOK DİKKATLİ OLUN!..
HARPUT
DİKKAT DİKKAT!.. ELAZIĞ'DAN İSTANBUL İSTİKAMETİNE GİDEN HARPUT SEYAHAT'İN SAYIN YOLCULARI... .....
GİDİP DİĞERLERİNİ DE UYARAYIM...
OTOBÜSÜNÜZ YARIM SAAT YEMEK VE İHTİYAÇ MOLASI VERMİŞTİR.....
PHISSST!..
HARPUT SEYAHAT
KÜÇÜK Bİ ZAMANLAMA HATASI BÜTÜN PLANI SUYA DÜŞÜREBİLİR...
Teşkilatın diğer adamları ise tuvalettedir:
ŞŞT, ŞEF GELİYOR!..
İŞTE ÇOCUKLAR; BEKLEDİĞİMİZ O BÜYÜK AN GELDİ!.. UNUTMAYIN BÜTÜN KABİNLER SİZİN İSTİLANIZDA OLACAK; YALNIZCA BİR KABİN BOŞ BIRAKILACAK.. UNUTMAYIN: YALNIZCA BİR KABİN!
TAMAM!..
ŞİMDİ GİRİYORUZ ŞEFİM!..
HADİ GÖREYİM SİZİ!..
Her seçim arefesi, harita noktalarındaki kıpırdanmanın başladığı zamandır... sadece il olmak isteyen ilçeler değil; ilçe olmak isteyen her beldede, her yerleşim yerinde bir büyüme telaşı yaşanır... Bu tür küçük beldelerin böyle zamanlarda devreye soktuğu öyle gizli teşkilatlar vardır ki bunlar da kendilerince 'derin' işler başarmanın telaşındadır:
HANGİSİ BOŞ KALDI LA?..
SOL BAŞTAKİ!
yarım saatin sonunda...
GİDİYOR!.. UMARIM BU SEFER TAMAMDIR...
HAH!!! İŞTE...
DUR, DUR! BEKLE..BE... BENİ UNUTTUNUZ DUUR!..
İNLE
BÜYÜK ŞEFİN YANINA GİT... BİR ADAMIN KALDIĞINI MÜJDELE... EVİNİ HAZIRLASINLAR; AYRICA YEMEK-ÇALGI ÇENGİ...
Her kurban son bir kez bağırır:
HEEEY, BEKLEYİN BENİİ, DUR DUR-DUUR!
...son ve nafile olduğunu bilen bir çığlık...
YOOO!
TAMAM DOSTUM... GEÇTİ, SAKİN OL ARTIK...
DOKUNMA BANA!
Şehirlerin birçoğunun yıllar evvel birer mola yeri olduğu gerçeğini kimse bilmez! Yollardaki dinlenme tesislerine, etrafındaki tek tük binalara dikkatlice bakarsanız her birinin bir il olma potansiyeli taşıdığını görürsünüz!.. Buralardaki personel mi?..
BIRAZ ZAMAN GEÇSİN, BAKGÖR NASI ALIŞACAKSIN... ÜZÜLMENE DEĞMEYECEK!
onlar da buralarda bir şekilde mahsur kalmış yolculardır aslında... anonsu duyamamış, tuvaletten kalkamamış bir yolcu! Ya da belde nüfusunu arttırsın diye kimi gizli teşkilatların kumpasına kurban gitmiş, kaderi denize ulaşamayan caretta caretta yavrularınınkiyle aynı olan bir yolcu!..
İşte bu yüzden yolluğumuzu önceden hazırlamalıyız, yolculuk anında fazla yememeliyiz, kulağımızı anons megafonundan ayırmamalıyız... hatta mümkünse şehrimize olan bağlılığımızın hatırına otobüsten hiç inmemeliyiz...
BİTTİ...

KAAN ERTEM @leman.com.tr

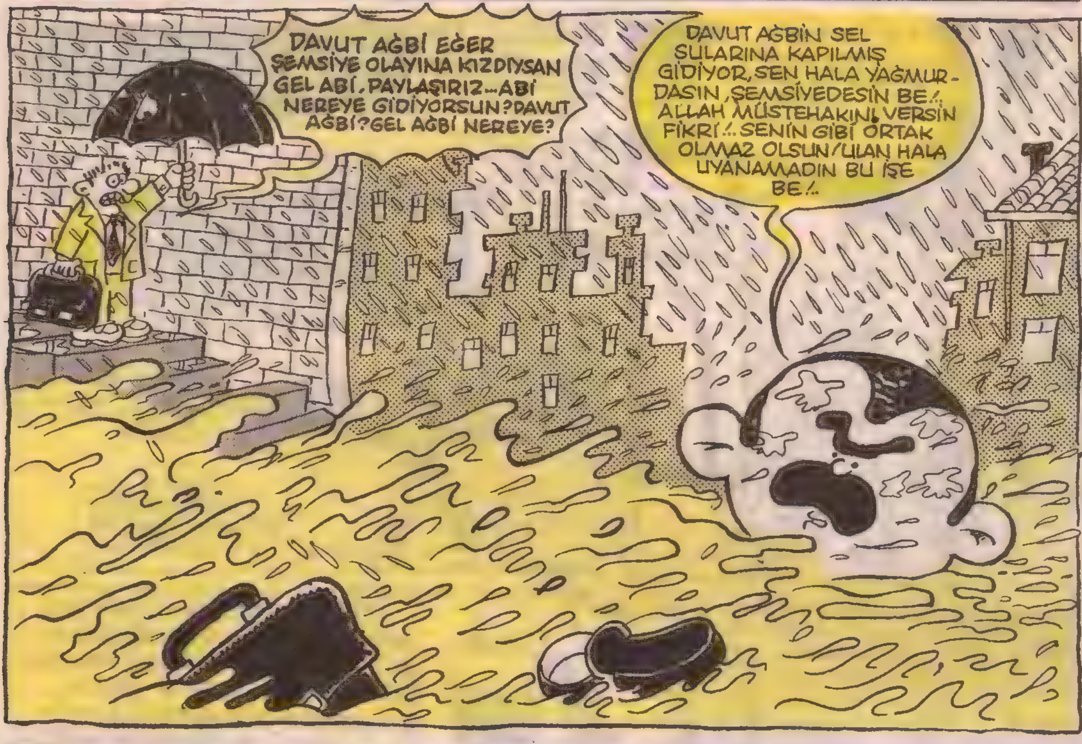
DAVUT AĞBİ EĞER ŞEMSİYE OLAYINA KIZDIYSAN GEL ABİ, PAYLAŞIRIZ...ABİ NEREYE GİDİYORSUN?DAVUT AĞBİ?GEL AĞBİ NEREYE?
DAVUT AĞBİN SEL SULARINA KAPILMIŞ GİDİYOR, SEN HALA YAĞMURDASIN, ŞEMSİYEDESİN BE!.. ALLAH MÜSTEHAKINI VERSİN FİKRİ!..SENİN GİBİ ORTAK OLMAZ OLSUN/ULAN HALA UYANAMADIN BU İŞE BE!..

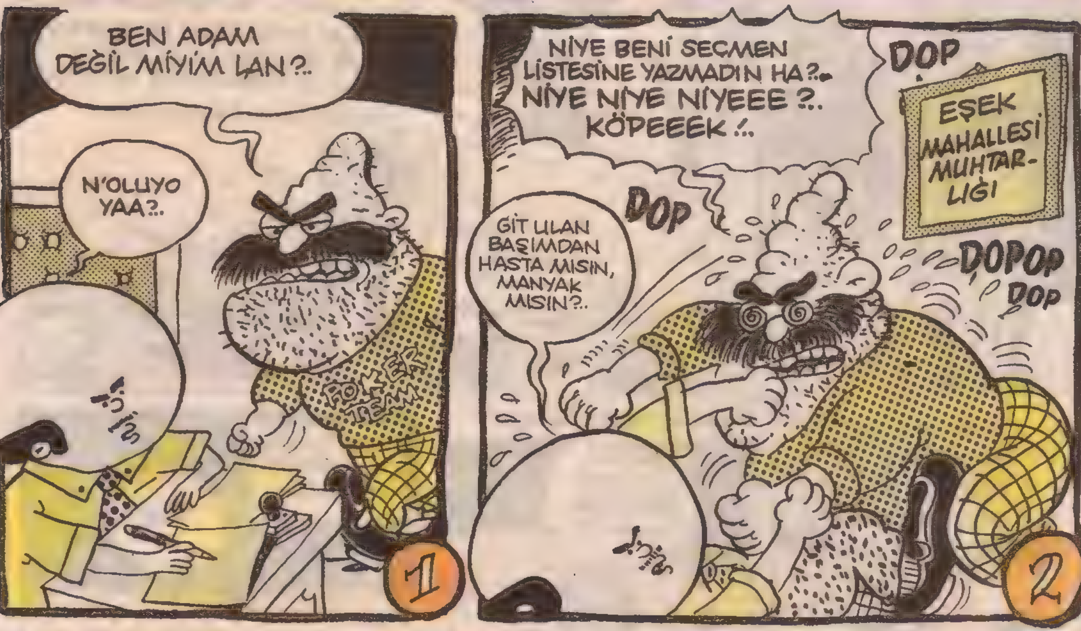
BEN ADAM DEĞİL MİYİM LAN?..
N'OLUYO YAA?..
1
NİYE BENİ SEÇMEN LİSTESİNE YAZMADIN HA?.. NİYE NİYE NİYEEE?.. KÖPEEEK!..
DOP
EŞEK MAHALLESİ MUHTARLIĞI
DOP
GİT ULAN BAŞIMDAN HASTA MISIN, MANYAK MISIN?..
DOPOP
DOP
2

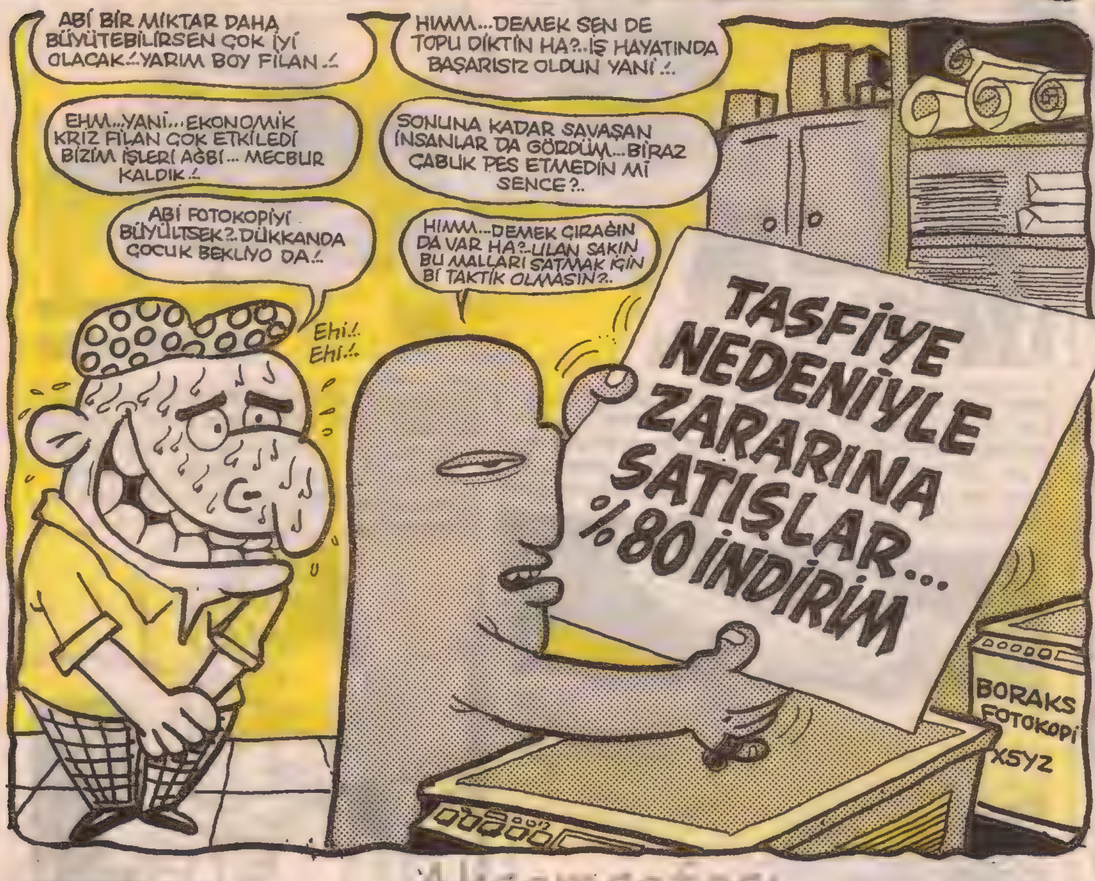
ABİ BİR MİKTAR DAHA BÜYÜTEBİLİRSEN ÇOK İYİ OLACAK!..YARIM BOY FİLAN!..
HIMM...DEMEK SEN DE TOPU DİKTİN HA?..İŞ HAYATINDA BAŞARISIZ OLDUN YANİ!..
EHM...YANİ...EKONOMİK KRİZ FİLAN ÇOK ETKİLEDİ BİZİM İŞLERİ AĞBİ... MECBUR KALDIK!..
SONUNA KADAR SAVAŞAN İNSANLAR DA GÖRDÜM...BİRAZ ÇABUK PES ETMEDİN Mİ SENCE?..
ABİ FOTOKOPİYİ BÜYÜLTSEK?..DÜKKANDA ÇOCUK BEKLİYO DA!..
HIMM...DEMEK ÇIRAĞIN DA VAR HA?..ULAN SAKIN BU MALLARI SATMAK İÇİN Bİ TAKTİK OLMASIN?..
Ehi!..
Ehi!..
TASFİYE NEDENİYLE ZARARINA SATIŞLAR... %80 İNDİRİM
BORAKS FOTOKOPİ X5YZ

kaanertem@leman.com.tr

DELİCEVAT

GÖKHAN DABAK

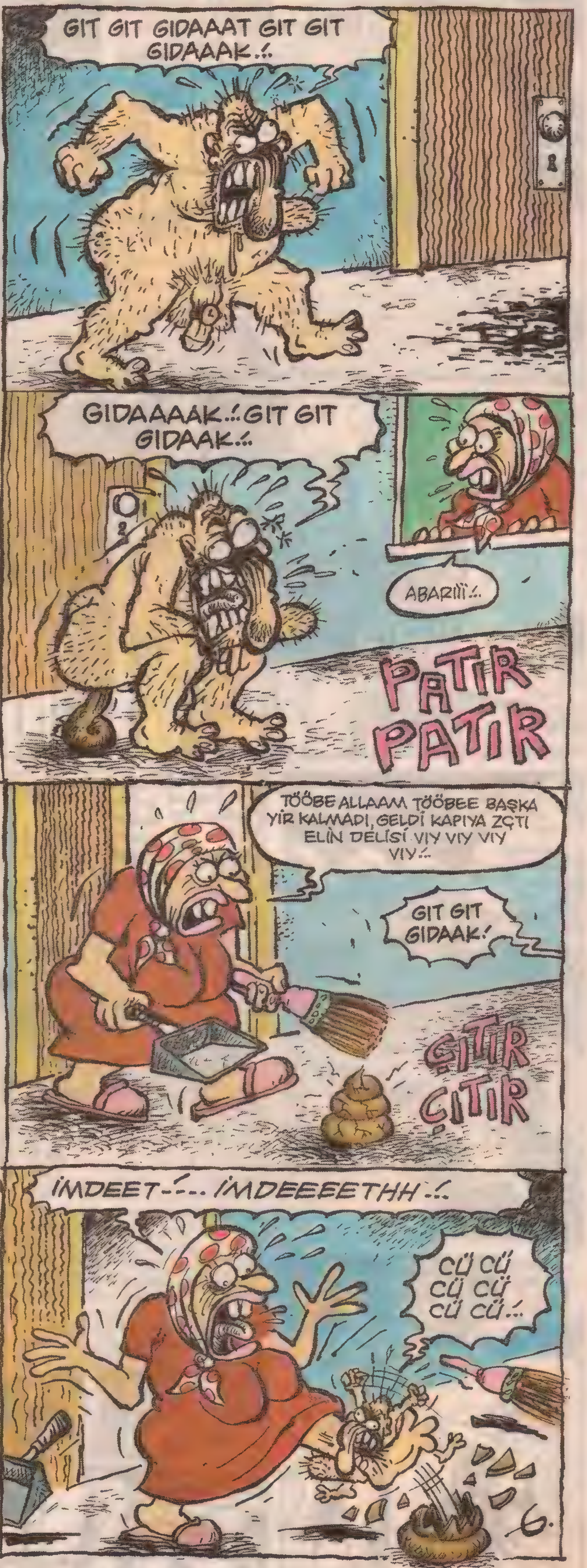
GIT GIT GIDAAAT GIT GIT GIDAAAK!..
GIDAAAAK!..GIT GIT GIDAAK!..
ABARİİİ!..
PATIR PATIR
TÖÖBE ALLAAM TÖÖBEE BAŞKA YİR KALMADI, GELDİ KAPIYA ZÇTI ELİN DELİSİ VIY VIY VIY VIY!..
GIT GIT GIDAAK!
ÇITIR ÇITIR
İMDEET!..İMDEEEEETHH!..
CÜ CÜ CÜ CÜ CÜ CÜ!..
6.

Akşamsefası

İki Resim Arasındaki 7 Fark

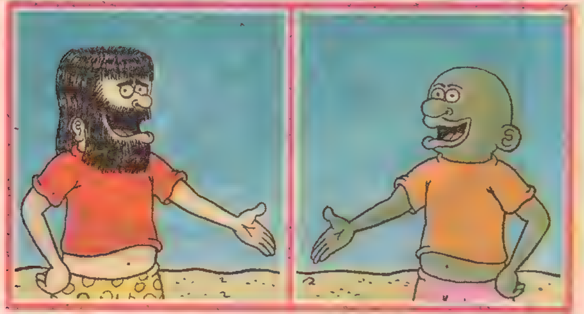

Robinson & Cuma

❶ Robinson okuyucunun karşısına saçı - sakalı birbirine karışmış haliyle çakal gibi, hin gibi çıkarak daha dakka bir gol bir, kişiye kılı vermektedir...
Cuma ise pırıl pırıl kel kafası ve pirupak yüzüyle insanın içinde sıcaklık uyandıracak bir masumluk içindedir!..

❷ Robinson ilk gelen olmasından dolayı adaya kendi ismini vermiş, palmiyeli tropik manzaranın içinde turist gibi görünmesine karşın kendisini adanın sahibi ilan etmiştir...
Oysa Cuma, oraların çocuğu olmasına rağmen, böyle bir megalomanlığı sineye çekmiş ve mütevazılığını hiç bozmadan kendi vatanında sürgün hayatı yaşamıştır!..

❸ Akıl sahibi hiçbir kimse, ıssız bi adaya düşecek olsa yanında götüreceği bırakın üç şeyden birini, üçbin şeyden birinin bile Robinson olmasını istemez...
Buna karşılık ıssız bir adada bir tane Cuma ilaç gibidir, tek geçilir!..

❹ Robinson 'uygarlıktan' geldiğini her fırsatta belirterek Cuma'nın ilkelliğini ve vahşiliğini sürekli başına kakmış ve yalnızlığa esir olmuşken, bu ıssız adada şeş kaza kendisine yoldaşlık eden Cuma'ya bi kez bile 'Allah razı olsun' demediği gibi, zavallının başının etini yiyerek yamyamlığın en kralını yapmıştır...
Yamyam ortamından gelmiş olan Cuma ise, akrabalarından dolayı üzerine yapışan bu yaftaya rağmen, bırakın insan eti yemeyi, sürekli zulüm ve kötülük gördüğü Robinson'a karşı (mümkün mertebe) saygıda kusur etmemiş, ona hep 'Robinson Abijim' demiş ve ondan daha uygar bir kişilik sergilemiştir!..

❺ Robinson her fırsatta delikanlılıktan, cesaretten falan bahseden biri olmasına karşın, bir iç savaş döneminde kraldan çok kralcı olabilecek bir yalaka izlenimi vermektedir...
Cuma ise tüm mazlumluğuna rağmen, direnişçi halkın isimsiz neferlerinden biri olacak kadar anarşist ruhu bünyesinde barındıran gerçek bir delikanlıdır!..

❻ Robinson günümüzde yaşayacak olsa, sanki Tahtakale'de borsa simsarlığı yapacak ve seçim zamanı merkez sağ partilere oy verecek, hatta ilçe teşkilatlarına ara sıra çay içmeye uğrayacak izlenimi veren biridir....
Oysa Cuma, Galata Köprüsü üstünde seyyar saat satıcılığı yaparak bi çorba parasına razı olacak ve bir partiye eğilim göstermekten ziyade, sivil toplum örgütlerinin çeşitli kitlesel eylemlerinde çevik kuvvet copunu yiyecek bir mazlum gibidir!..

❼ Robinson kendi serseriliği uğruna maceradan maceraya koşarken talihsiz bir şekilde, deniz felaketinde batan bir gemiden sağ olarak kurtulmuş, aslında acınası bir kazazededir...
Fakat Cuma herhangi bir macera hevesi taşmadığı ve kendi isteğiyle memleketinden bir adım bile uzaklaşma niyeti taşımadığı halde, bu Robinson gibi bir adamla ömür geçirmek zorunda kaldığı için daha büyük bir felakete maruz kalan en acınası kazazededir!..

(Gürcan Yurt'un katkılarıyla...Ya kimin katkılarıyla olacağıdı...)

vo@leman.com.tr

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

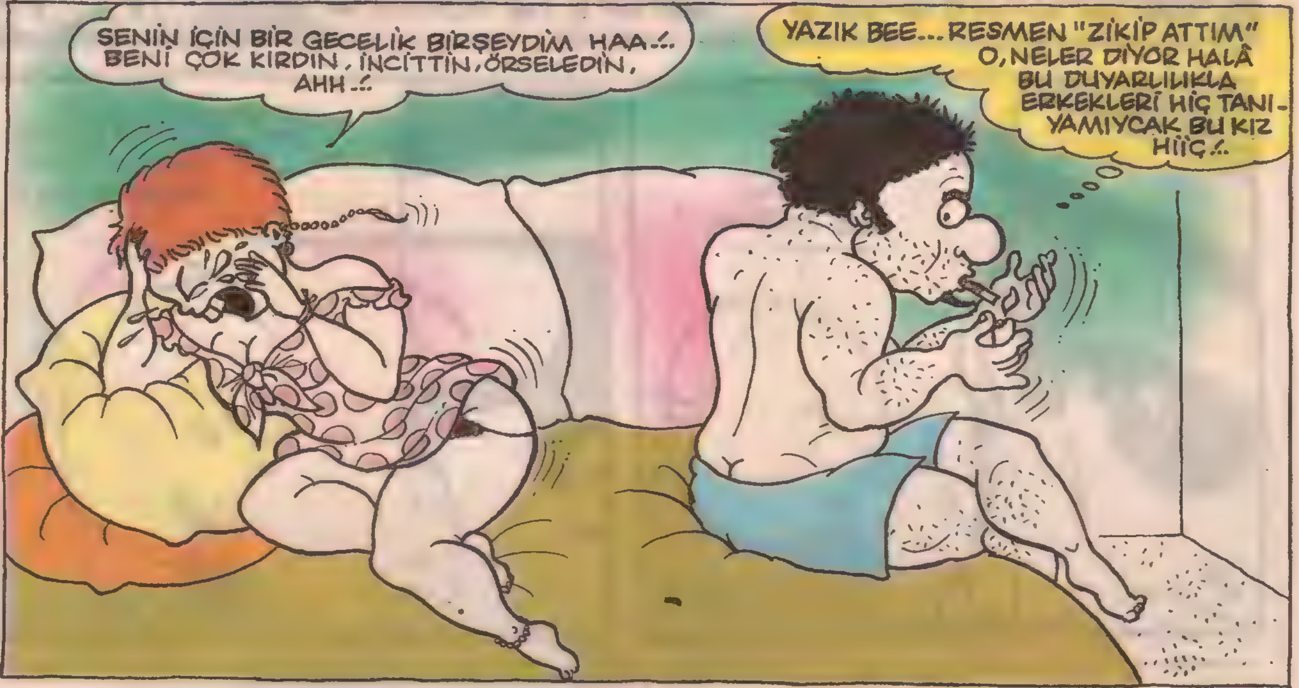
SENİN İÇİN BİR GECELİK BİRŞEYDİM HAA..! BENİ ÇOK KIRDIN, İNCİTTİN, ÖRSELEDİN, AHH..!
YAZIK BEE... RESMEN "ZİKİP ATTIM" O, NELER DİYOR HALÂ BU DUYARLILIKLA ERKEKLERİ HİÇ TANIYAMIYCAK BU KIZ HİİÇ..!

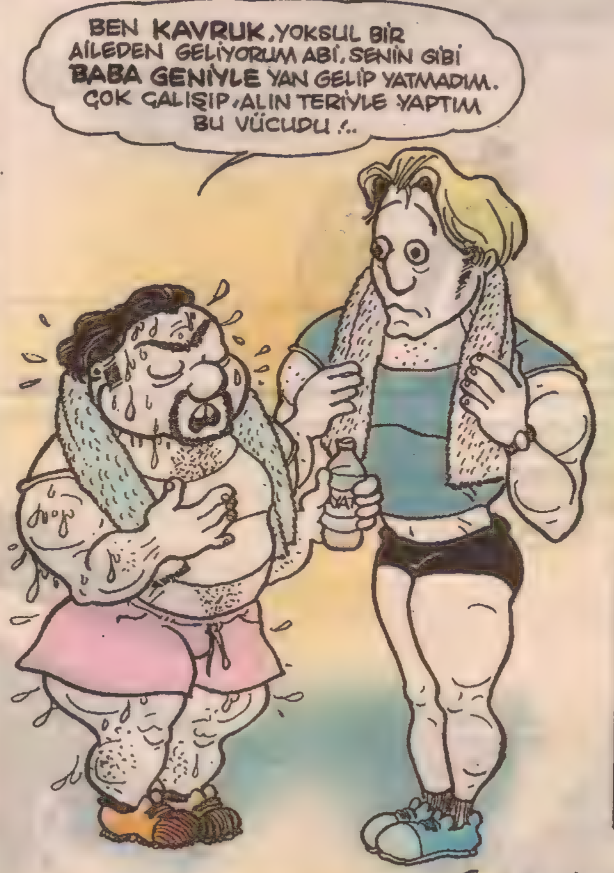
BEN KAVRUK, YOKSUL BİR AİLEDEN GELİYORUM ABİ, SENİN GİBİ BABA GENİYLE YAN GELİP YATMADIM. ÇOK ÇALIŞIP, ALIN TERİYLE YAPTIM BU VÜCUDU..!

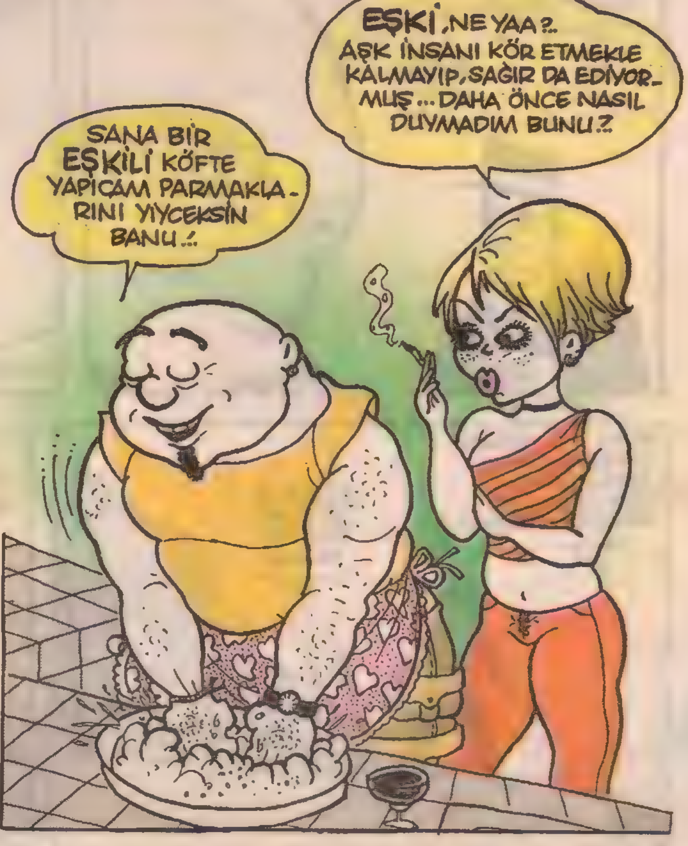
SANA BİR EŞKİLİ KÖFTE YAPICAM PARMAKLARINI YIYCEKSİN BANU..!
EŞKİ, NE YAA?.. AŞK İNSANI KÖR ETMEKLE KALMAYIP, SAĞIR DA EDİYORMUŞ... DAHA ÖNCE NASIL DUYMADIM BUNU?.

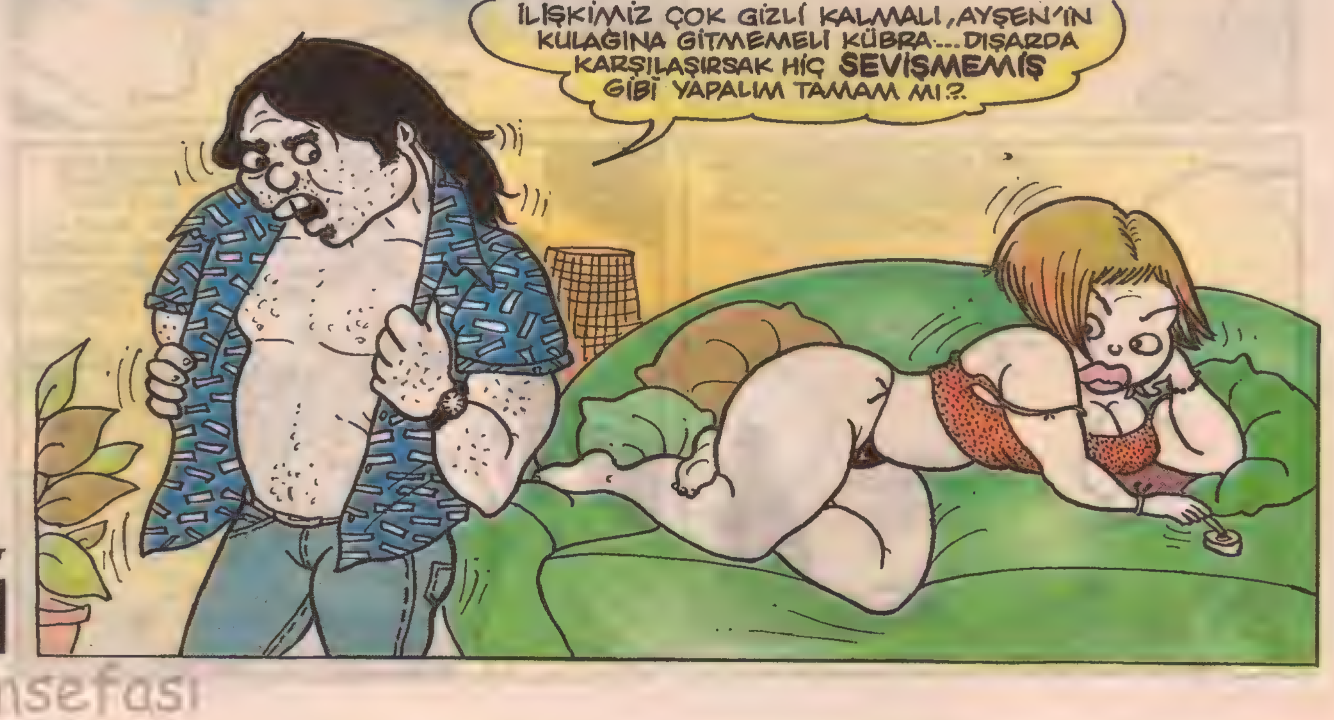
İLİŞKİMİZ ÇOK GİZLİ KALMALI, AYŞEN'İN KULAĞINA GİTMEMELİ KÜBRA.... DIŞARDA KARŞILAŞIRSAK HİÇ SEVİŞMEMİŞ GİBİ YAPALIM TAMAM MI?.

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

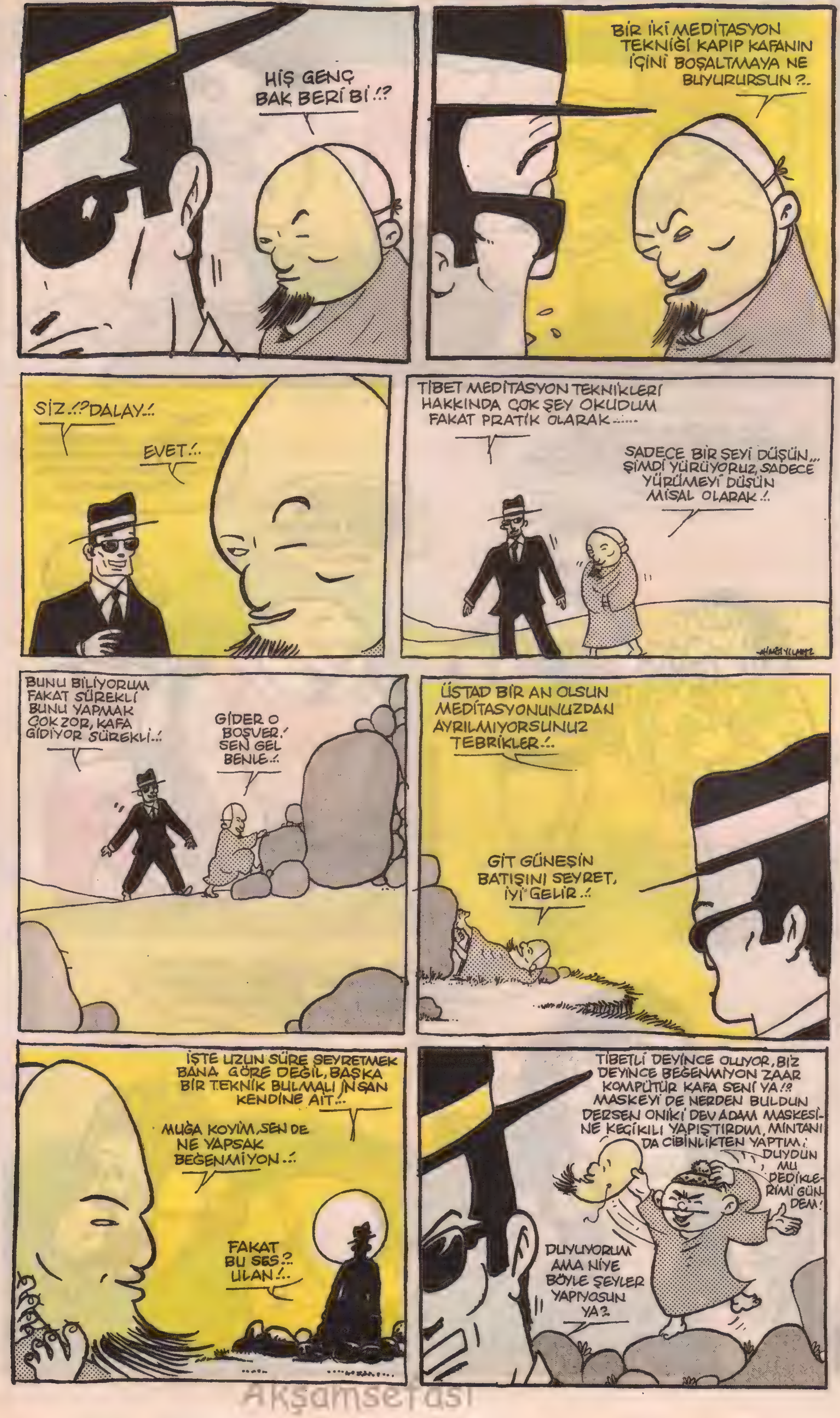
HİŞ GENÇ BAK BERİ Bİ !?
BİR İKİ MEDİTASYON TEKNİĞİ KAPIP KAFANIN İÇİNİ BOŞALTMAYA NE BUYURURSUN ?..
SİZ .!? DALAY .!.
EVET .!.
TİBET MEDİTASYON TEKNİKLERİ HAKKINDA ÇOK ŞEY OKUDUM FAKAT PRATİK OLARAK......
SADECE BİR ŞEYİ DÜŞÜN,,, ŞİMDİ YÜRÜYORUZ, SADECE YÜRÜMEYİ DÜŞÜN MİSAL OLARAK .!.
AHMET YILMAZ
BUNU BİLİYORUM FAKAT SÜREKLİ BUNU YAPMAK ÇOK ZOR, KAFA GİDİYOR SÜREKLİ .!.
GİDER O BOŞVER .! SEN GEL BENLE .!.
ÜSTAD BİR AN OLSUN MEDİTASYONUNUZDAN AYRILMIYORSUNUZ TEBRİKLER .!.
GİT GÜNEŞİN BATIŞINI SEYRET, İYİ GELİR .!
İŞTE UZUN SÜRE SEYRETMEK BANA GÖRE DEĞİL, BAŞKA BİR TEKNİK BULMALI İNSAN KENDİNE AİT .!.
MUĞA KOYİM, SEN DE NE YAPSAK BEĞENMİYON .!.
FAKAT BU SES .!? ULAN .!.
TİBETLİ DEYİNCE OLUYOR, BİZ DEYİNCE BEĞENMİYON ZAAR KOMPÜTÜR KAFA SENİ YA !? MASKEYİ DE NERDEN BULDUN DERSEN ONİKİ DEV ADAM MASKESİNE KEÇİKILI YAPIŞTIRDIM, MINTANI DA CİBİNLİKTEN YAPTIM.
DUYDUN MU DEDİKLERİMİ GÜNDEM!
DUYUYORUM AMA NİYE BÖYLE ŞEYLER YAPIYOSUN YA?

ÖZGE SAMANCI

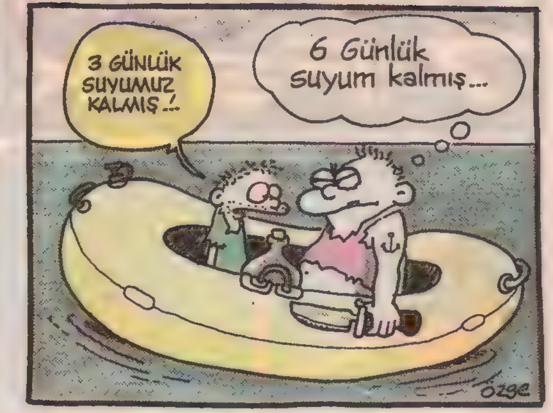
3 GÜNLÜK SUYUMUZ KALMIŞ .!.
6 Günlük suyum kalmış...
özge

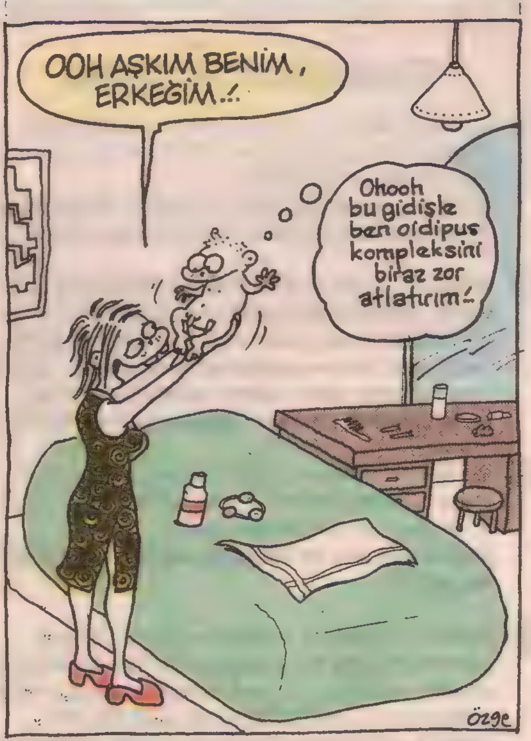
OOH AŞKIM BENİM, ERKEĞİM .!.
Ohooh bu gidişle ben oidipus kompleksini biraz zor atlatırım .!.
özge

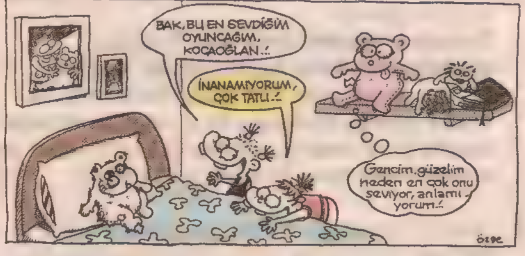
BAK, BU EN SEVDİĞİM OYUNCAĞIM, KOCAOĞLAN .!.
İNANAMIYORUM, ÇOK TATLI .!.
Gencim, güzelim neden en çok onu seviyor, anlamıyorum .!.
özge

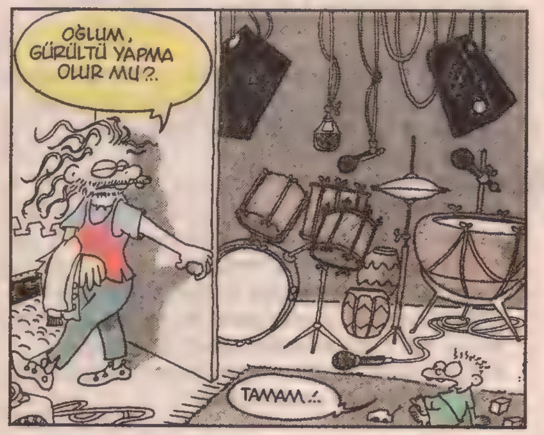
OĞLUM, GÜRÜLTÜ YAPMA OLUR MU ?..
TAMAM .!.

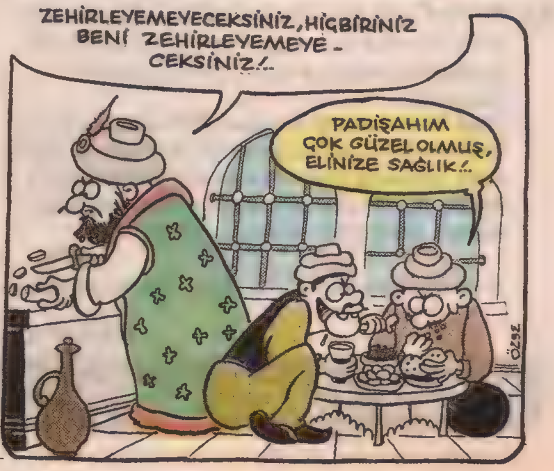
ZEHİRLEYEMEYECEKSİNİZ, HİÇBİRİNİZ BENİ ZEHİRLEYEMEYECEKSİNİZ .!.
PADİŞAHIM ÇOK GÜZEL OLMUŞ, ELİNİZE SAĞLIK .!.
özge

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Laf Var, İcraat Yok

Ben on dört yaşındayım. Ve gün geçtikçe dünyanın pisliklerini birbir görmeye başladım. Bu dünyada Atatürk ile sizden başka bu ülkeyi gönülden seven ve dürüst olan başka kimseyi görmedim. Çoğu kişinin bir gün yalan söylediğini veya sözlerinde samimi olmadığını görmek beni derinden yaralıyor. Neden mi böyle söylüyorum? Anlatmaya başladığımda anlayacaksınız. Çoğu insan kendini düşünüyor bu dünyada. Şimdi dinleyin. Birgün bizim ev bayağı bir kalabalıktı. Bilirsiniz ortam kalabalık olduğunda kesin ülkenin durumundan muhabbet olur. Bizim evde de bunlardan biri oluyordu. Herkes bişey söylüyor. (Ben hariç). İşte "Bu iş böyle gitmez, baştakiler hep kendini düşünüyor, halkın parasını ceplerine indiriyorlar, hepsi hırsızlar..." ve bunun gibi bir sürü boş söz. Sonra muhabbet kesildi. Kendi işlerinden söz açıldı. Başladılar nasıl kolay para kazanılır. Nasıl sahte mallar orjinaliymiş gibi kakalanır. Dolar ile euroya paranın ne zaman yatırılması gerektiği... Ve niceleri.

Şimdi size soruyorum daha kendimiz namuslu olmadan başkalarının namussuzluklarına nasıl dil uzatırız. Şimdi anladınız mı aslında çok doğru olması gereken sözlerin boş olduğunu. Hepimiz sadece konuşmaya varız ama hiçbirimiz bir icraat gösteremiyoruz.

Rumuz: Umut

Suda Seken Hayat...

Merhaba Leman okuyucuları yaklaşık 9 yıldır Leman okuyorum ve Lemansız bir dünya düşünemiyorum. Yaşadığım her yerde tüm insanları Leman okumaları için saatlerce ikna etmeye çalışıyorum ve kazanıyorumda. Şu anda Edirne/Süloğlu'nda askerliğimi yapıyorum ve her çarşı iznimde ilk işim Leman almaktır şu anda yaklaşık 4 arkadaşı da Lemankolik yaptım bu da bana büyük onur ve zevk veriyor. Mücadelem sonuna kadar devam edecektir; siz Lemankolik arkadaşlar hiç merak etmeyin, bizler gün geçtikçe çoğalıyoruz. Düşmana inat yükseleceğiz, düşmana inat yaşayacağız.

Kişisel kültürümün ölçüsü kadarıyla birkaç önerilerde bulunucam, sürçilisan edersem beni affedin. Ben 6 yaşımdan beri çalışıyorum ve emek sarf ediyorum, diğer emekçi kardeşlerim gibi, lakin yeni yeni anlıyorum proleteryanın; yani sürekli işçiliğin gerçek bir proleter siyasetle yönetilmedikten sonra istediği yere varamayacağını. Diyorum ki gelin kişisel kültürü toplumda yükseltmeye çalışalım, ondan sonra zaten istenilen yere geliriz. Bedel ödemekten kaçmayalım. Çıkalım sıradanlıktan hayalle yaşayıp gerçekle ölmeyelim, gerçekle yaşayıp; gerçekle ölelim.

Ayrıyetten söz etmeden geçemeyeceğim 2002/32. sayıda Jülide G. arkadaşıma sesleniyorum; yazına hayran oldum ve diyorum ki suda seken hayatımızın karşı kıyıya vuracağı günler adına ısrarla umut!.. Mutlaka yazmalısın senin içinde çok büyük bir birikim var, bunu biz Lemancılarla paylaşman umuduyla Edirne Süloğlu'ndan Aze... Tüm Lemancıların mektubunu bekliyorum...

Mehmet Tiyenç
55. Mknz. Piyade Tugayı Tu.Kh.ve Kh.Bl.Kmt. / Süloğlu-Edirne

Merhaba Sevdam

Yazımın kış olduğu dönemlerde tanıdım seni. Sokakları bağıra çağıra adımladığım yıllardı o yıllar.

Eylül'ün Ağustos'a çıktığı, Ağustos'un Eylül'e çıktığı sokaklardı. Bazen hüzün yazardı da şairler kahkahalarla gülerdik. Yüreğimiz ağlardı şaire.

Sisli kaldırımları geçtim azot kokusunu ciğerlerime çeke çeke. Şimdi her birimizi ağırlayan demir parmaklıklar var. Gene aylar aylara çıkıyor, sokaklar sabıka yorgunu. Göçler göçleri izliyor, günler çıkmaz sokaklara sabıkalı kelepçede yüreğim, yüreğim göç yorgunu sabıkalı sokağın çıkmazında ben bana sabıkalı, içimdeki ben yüreğime sabıkalı. Benliğim bedenime, bedenim zindanların çıkmazına, ben sabıkalı içimdeki ben bana sabıkalı.

Düşlerim mavi enginlere kanat çırpan rotasına hakim kumandan.

O artık özgürlük yolcusu bir o sabıkasız sabıkalar içinde. Bir özgürlüğü özler yüreğim bir de Leman'ı. Ben bensem sevdayı özleyen görkemli sahil. Düşlerim Leman'ın içinde kayıp boğuk nehir, alıp başımı sarılıp Leman'ıma bilmediğim adreslere postalamak istiyorum.

Sizlere bir sırrım var bütün sabıkalı kimliksizler, senin doğduğun güne sana... Yaşamı yaşam yapan duygularla beraberce yine sana Leman'a hoşgeldin dünyamıza... Sevgili Leman okurları, herşey istediğiniz ve dilediğiniz gibi olsun, olsun ki mutlu huzurlu olun, olun ki rüzgar kadar özgür, yağmur gibi serin olun.. Mutluluk hepimizin hakkı en çok da Leman okurlarının.

Şermin Bilgili-Sulden Şen
E Tipi Kapalı Cezaevi Bayanlar Bölümü P.K.03040 Afyon

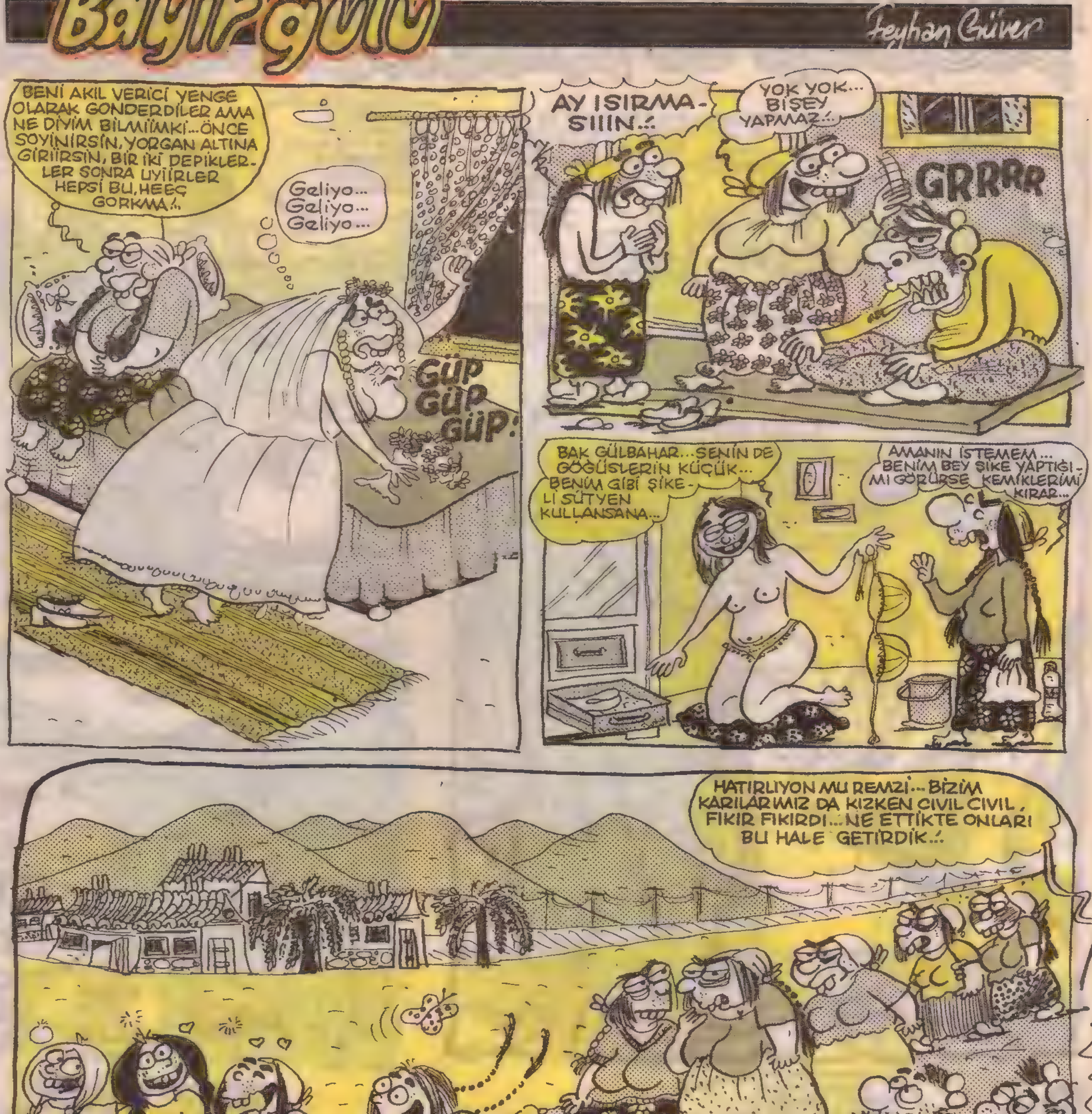
Bayır gülü
Feyhan Güver
BENİ AKIL VERİCİ YENGE OLARAK GONDERDİLER AMA NE DİYİM BİLMİİMKİ...ÖNCE SOYİNİRSİN, YORGAN ALTINA GİRİİRSİN, BİR İKİ DEPİKLER-LER SONRA UYİİRLER HEPSİ BU, HEEÇ GORKMA!..
Geliyo... Geliyo... Geliyo...
GÜP GÜP GÜP!
AY ISIRMA-SIIIN..!
YOK YOK... BİŞEY YAPMAZ!..
GRRRR
BAK GÜLBAHAR...SENİN DE GÖĞÜSLERİN KÜÇÜK... BENİM GİBİ ŞİKE-Lİ SÜTYEN KULLANSANA...
AMANIN İSTEMEM... BENİM BEY ŞİKE YAPTIĞI-MI GÖRÜRSE KEMİKLERİMİ KIRAR...
HATIRLIYON MU REMZİ... BİZİM KARILARMIZ DA KIZKEN CIVIL CIVIL, FIKIR FIKIRDI...NE ETTİKTE ONLARI BU HALE GETİRDİK..!

Sömürge Oyunları

Merhaba Leman okurları... Trakya Üniversitesi Spor Akademisi 2. Sınıf öğrencisiyim. Eğitimden bahsetmek istiyorum, yani görünen batak manzaradan. Eğitimin amacı nedir? İnsanın toplumu ve kendisi için değer yaratabilecek düzeye getirilmesi. Eğitim aynı zamanda bir ülkenin, milletin geçmişi ile geleceği arasında bir köprü olma görevini üstlenir. Yoksa eğitimin amacı, batılılaşma da değildir, bilim ve teknikte en ileriye gitmektir. Artık, Türkiye bilim ve teknik bahanesiyle batı misyonerliği oyununa getirilmiştir. Şimdi bu oyundan bahsedebilirim.

Eğitim, en korkunç sömürgecilik silahıdır. Bir ülkeyi sömürge yapmak için en korkunç silah dilini yok etmek ve eğitimini eline geçirmektir. Ama ne yazık ki İngilizce eğitim ve Türk okullarında oynanan oyunlar o kadar kurnazca yapılıyor ki, farkında bile değiliz. Dünyanın hiçbir memleketinde, bugün başka bir dille eğitim yapan lise, üniversite bulmazsınız (ODTÜ, Boğaziçi Ünv.) Her ülkenin anayasasına aykırıdır. Yani, bu surette ne yabancı dil öğrenirsin, ne de başka bir bilim. Bir de tamamıyla kendi kimliğinden koparsın. Tamamen sömürge kafalı, vatan haini kimseler yetişir. Ondan sonra sadece dükkânların isimlerini İngilizce yazarlar o kadar. Bir de Türkiye'de söylenene bak: Efendim İngilizce dünya dili oluyor, biz de katılalım vs... Dünya dilinin İngilizce olduğu falan yok, tamamen yutturmacadır. 2. Dünya savaşından sonra bir Amerika ayakta kalmıştı. Bu yüzden o dil işe yarıyordu. Bir de globalleşme, küreselleşme diyorlar ya, çok komik aslında! Küreselleşme; çok uluslu şirketlerin dünyayla ticaretinin arttırılması, çeşitli ülkelerle ticaret anlamında kullanılan bir lâftır. Ülkemizde ise başka türlü yutturulmuştur: Herkes dilinden, kültüründen, dininden vazgeçti, herkes aynı oluyor gibi yutturulmuştur. Bu tamamıyla Amerikan-İngiliz propagandasıdır. O anlamda küreselleşme diye bir şey yoktur. Neyse, bu da bir oyundur...

Anadolu Lisesi ne demek? "Türk Lisesi değil" anlamına kurulmuştur bunlar. Niye değildir? Kardeşim, bu ülkenin lisesinde, ortaokulunda kendi dilinde eğitim verilmiyorsa o okullar oranın okulları değil, misyoner okullarıdır. Anadolu Lisesi lâfına dikkat etmek lâzım. Aslı "Anatolia"dır. Roma'nın buradaki eski eyaletinin adıdır. Batı bunlara Anatolia demek ister, Türkiye demek istemez, bu da bir oyundur. Diyelim bir çocuğa fizik öğretiyorsun, bu çocuk hazırlık sınıfında az buçuk bir İngilizce (Tarzanca) öğreniyor, siz de kalkıyorsunuz, öğrenmekte olduğu dil ile çocuğa fizik öğretiyorsunuz. Nasıl öğrenebilir? Fizikteki formülleri mi öğrensin, yoksa 250 kelimelik güvercin ingilizcesini mi? Bunun gibi birçok saçmalık. İlk önce ana dilini öğrensin, çünkü Türk Dili 10 bin yıllık geçmişi olan, matematiksel yapısı olan, müthiş bir bilim dilidir. Konuşurken ingilizce lâflar katmak övünülecek bir şey değildir, meselâ tamam yerine okey demeye başladık. İşte bir millet böyle yok edilir. Tarihini, dilini unutturunca bir kaç sene sonra adı tarihten silinir. Misali çok bunun. Eskilere gidersek, Hititler nerede? Bin sene çok büyük medeniyet kuruyor, Mısır'ın soluğunu kesiyor. Sonra 100 sene içinde tarihten siliniyor. Kimse sormuyor, nasıl oldu? Niye birden bire oldu? İşte böyle oldu.

Amerika denilince insanlakın aklına "Hollywood" gelir. Oysa o ülke, karmaşık ve çok yönlü bir ülke. Bakın, Amerika'nın 270 milyon nüfusu vardır ve bu insanların hiçbir şeyden haberi yoktur. New York Times'da anket yayınlamışlar, ülke nüfusunun %60'ı dünyanın yuvarlak olduğuna inanmıyormuş, yani Türkiye'de yobaz diye ona buna çatanlar, elâlemin tekkesine, baş örtüsüne çatanlar, yobaz arıyorlarsa önce bir batıya baksınlar lütfen. Bu batı toplumları bize medeniyet diye yutturulmuştur. Oysa bunlarda medeniyet, üst düzeyde okumuş, yazmış vasıflı insanlarda vardır. Biraz alt tabakaya indiğin zaman medeniyet, kültür diye birşey yoktur. Amerika'yı ayakta tutan 1-2 milyon insandır. Sporda olsun, müzik sektöründe olsun hep 1 numaradır. Amerika şimdi iki şey üretiyor: Biri silah, öbürü film (TV, Bilgisayar, CD...) İşte bunlar da başka bir oyundur sevgili arkadaşlar...

Bütün bu olanlara karşın, hani yeni gelişmekte olan ülke konumundayız ya, aslında alt yapımız olduğuna şahsen inanıyorum, çünkü çok akıllı gençler, insanlar var bu ülkede, ama gelgelelim ülkenin kendi gösterdiği bir saha yok, program yok, devletin bilim araştırma siyaseti yok. Olması için sanayi siyaseti olması lâzım. Onun olması için dış siyaseti olması lâzım. Ha, bir şey var; AB, falan var ya, tamamıyla yalvarma, yani bu ülkenin dış politikası Avrupa'ya, batıya yalvarma siyasetinden ibarettir. Gençlerde bir Amerikan havası, giyimkuşam, her alanda batı konuşulur, ben diyorum ki doğuyu örnek alalım. En büyük örneği Japonya, teknoloji devi, bilgisayar üretiminde Amerika'yı yere serer. Dünya kupası oldu, dostluğa bakar mısın ya, mükemmel. Hangi dünya kupasında bize hangi Avrupa devleti bu kadar sevgi, destek gösterdi? Hepsi gerçek bunların. Asıl bunları konuşmalı ve tartışmalıyız, çok tartışılacak konu var ve bunun üzerine sesleniyorum şimdi. Nerdesiniz Atatürk'ün güvendiği öğretmenler, neredesiniz kendilerine emanet bırakılmış gençlik? Neredesiniz Türkçüler, Milliyetçiler? Neredesiniz aydınlar, profesörler, gazeteciler? Neredesiniz eğitimciler?

Kimliğimizi kaybediyoruz ya! Tam birlikte olma zamanıdır şimdi. Hoşçakalın arkadaşlar, sevgili Leman okurları..

Not: Bu yazıyı, İngilizce Öğretmenliğinde okuyan, dünyanın en tatlı, en şirin insanı olan sevgilim Kamer'e ithaf ediyorum. Seni çok seviyorum.

Burak Vardar / Tekirdağ
kamerburak@hotmail.com

Yanıyoruz...!

Ne zaman başladı bu yangın bilmiyorum... Sadece, bazen harlanıp çok canlar aldığını biliyorum o kadar. Nasıl anlatmalı bu yangını, kimi suçlamalı, kimi!..

O yangınlardan biri olan "Sivas Yangını"ndan bahsetmek istiyorum. 93 senesiydi, Uğur Mumcu'nun ölümünden bir gün sonraydı. Sivas'ta ortaokula gidiyordum o zaman. Din kültürü dersinde öğretmen, yüzünü bile hatırlamak istemiyorum, yazın Pir Sultan Abdal Şenlikleri'nin Sivas merkezde yapılacağını ve dinsizlerin Sivas'a dolacağını söylüyordu. İğrenç konuşmasının sonunda; "Nasıl Uğur Mumcu'yu havaya uçurduysak Aziz Nesin'i de öyle yakarız" diye bir söz söyledi. O zaman bu lafı ciddiye bile almamıştım. Ta ki olayın olduğu güne kadar. Anlayacağınız olaylar Ocak ayından beri planlanmıştı. Evet, herşey çok iyi planlanmış, çalışkan belediye(!) olayın bir gün öncesinden, kaldırım taşlarını söküp, kolayca fırlatılabilsin diye hepsiniparçalara ayırmıştı. Çoğu doktor ve hemşirenin yaralılarla ilgilenmediğini zaten herkes biliyor. O güzel Can'ları kurtarabilir miydim, olayların önüne ne kadar geçebilirdik bilmiyorum.. Off! Bu sözler aklıma geldikçe kahroluyorum. Bunları yazarak, bu acıdan kurtulamam, farkındayım. Sadece paylaşmak istedim.

Konu dışı olacak ama Vedat Özdemiroğlu'nun İki Resim Arasındaki 7 Fark köşesinde Selahattin Alpay hakkında yazdıklarını okumuştum.. Selahattin Alpay kendisi şu anda Kültür Bakanlığı Devlet Sivas T.H.M. korosunda solist sanatçı olarak görünüyor...

Tabi ki Sivas'a uğradığı yok. Onun gibi bu kadroda bir sürü sanatçı var. Milyarlarca para alıyorlar. Yaptıkları iş ise Kültür Merkezi'ne gidip iki saat oturup geri gelmek. Ne başkalarının emeğine ne de Türkülere saygıları var bunların.. Sadece türküleri peşkeş çekmekle meşguller.. Adları da "Sanatçı!"...

Tüm çizer ve yazarlara binlerce kez teşekkürler. Okurlara gelince, sizlerle aynı duyguları paylaşmak çok güzel. Görüşmek dileğiyle...

Çağrı...

LeMan
SAYI: 563
24 AĞUSTOS 2002 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazıişleri Müdürü : Zafer AKNAR • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak • Dağıtım: DDP • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

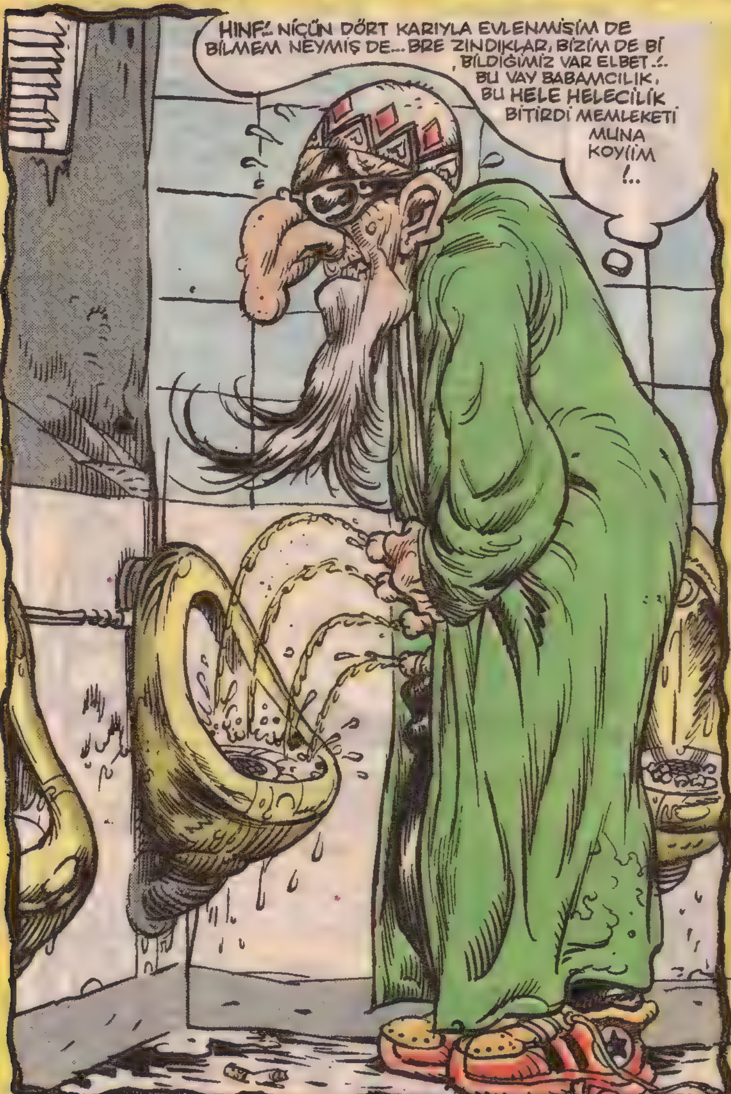
HINF!.. NİÇÜN DÖRT KARIYLA EVLENMİŞİM DE BİLMEM NEYMİŞ DE... BRE ZINDIKLAR, BİZİM DE Bİ BİLDİĞİMİZ VAR ELBET!.. BU VAY BABAMCILIK, BU HELE HELECİLİK BİTİRDİ MEMLEKETİ MUNA KOYİİM !..

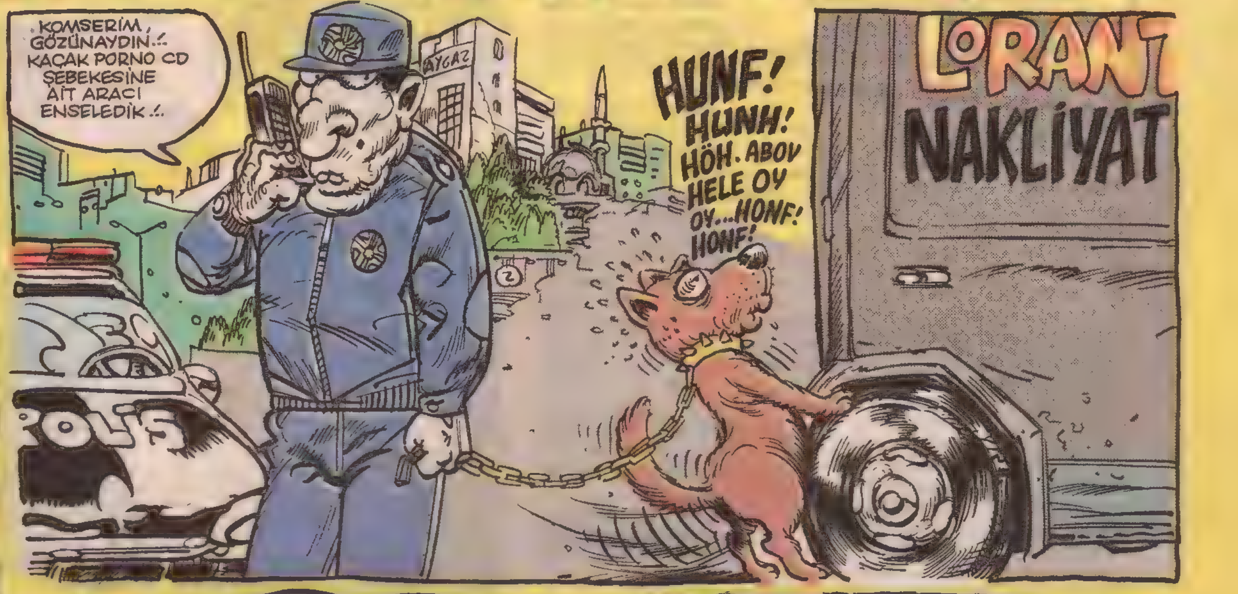
KOMSERİM, GÖZÜNAYDIN!.. KAÇAK PORNO CD ŞEBEKESİNE AİT ARACI ENSELEDİK!..
AYGAZ
HUNF! HUNH! HÖH. ABOV HELE OY OY... HONF! HONF!
LORANT NAKLİYAT

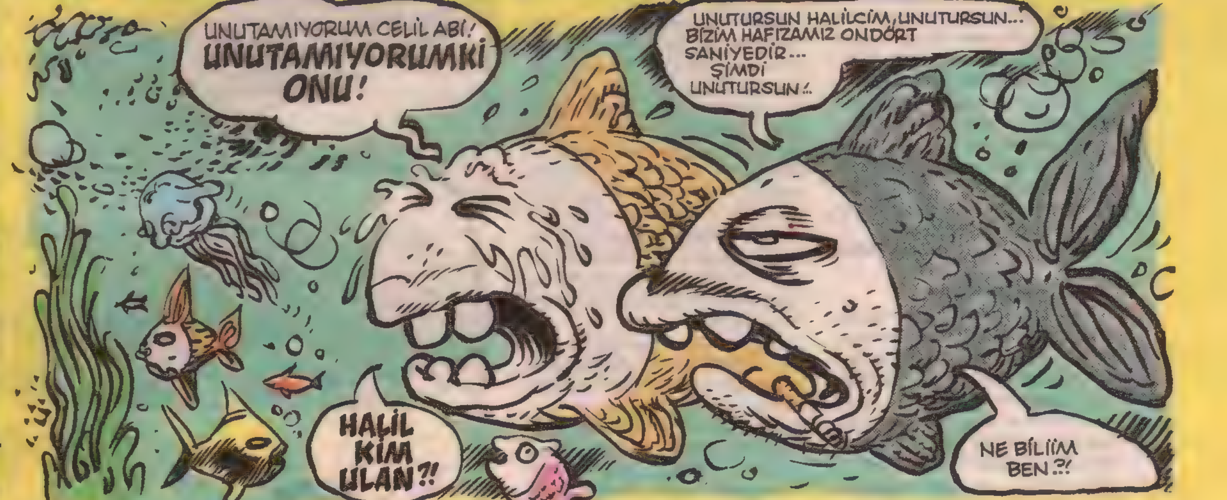
UNUTAMIYORUM CELİL ABİ! UNUTAMIYORUMKİ ONU!
UNUTURSUN HALİLCİM, UNUTURSUN... BİZİM HAFIZAMIZ ONDÖRT SANİYEDİR... ŞİMDİ UNUTURSUN!..
HALİL KİM ULAN?!
NE BİLİİM BEN?!
espo-Abdo.

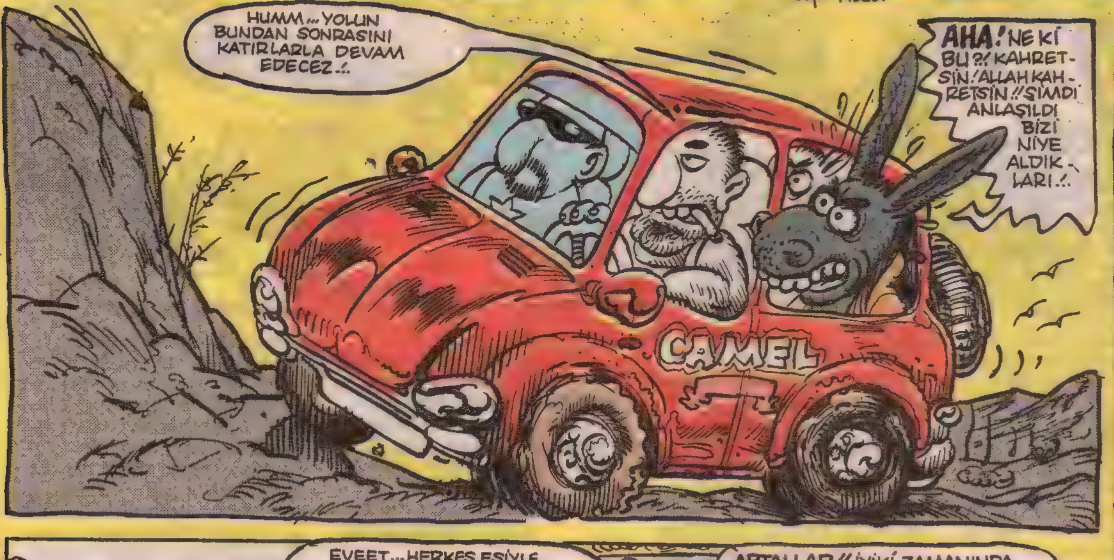
HUMM... YOLUN BUNDAN SONRASINI KATIRLARLA DEVAM EDECEZ!..
AHA! NE Kİ BU?! KAHRETSİN! ALLAH KAHRETSİN!! ŞİMDİ ANLAŞILDI BİZİ NİYE ALDIKLARI!..
CAMEL

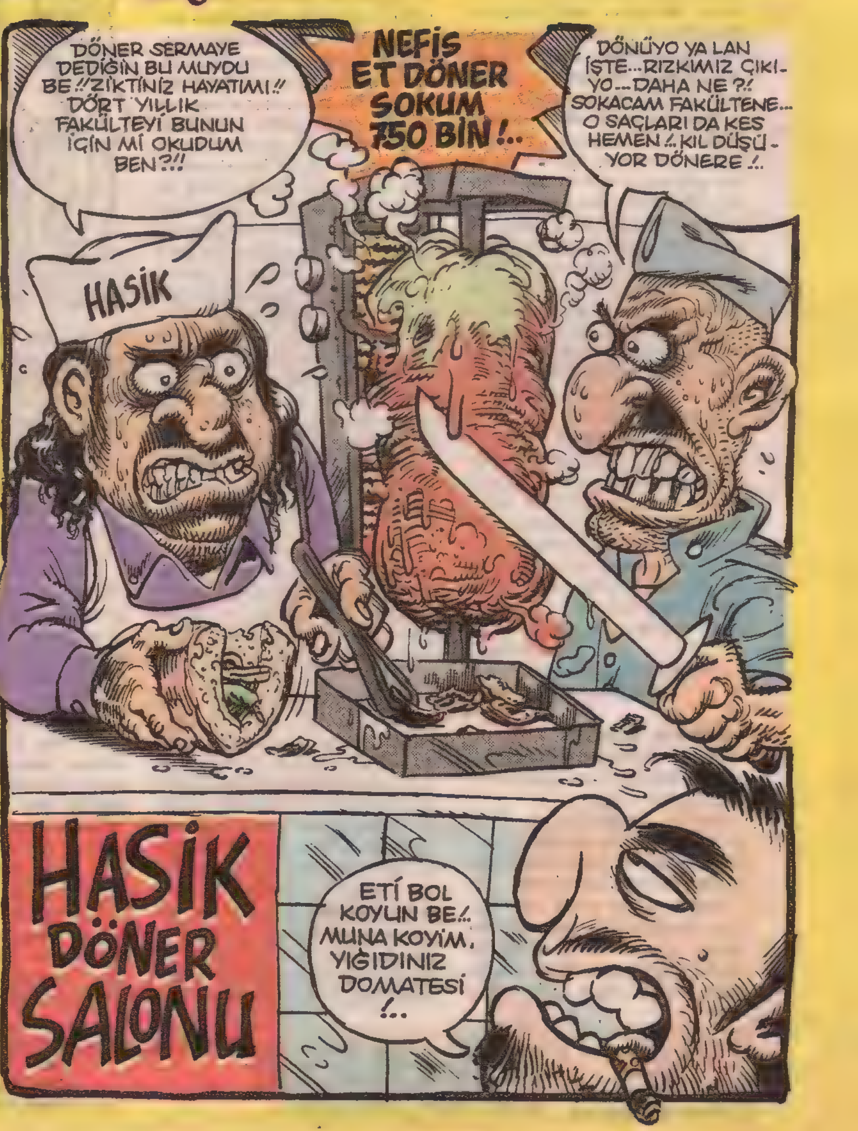
DÖNER SERMAYE DEDİĞİN BU MUYDU BE!! ZIKTINIZ HAYATIMI!! DÖRT YILLIK FAKÜLTEYİ BUNUN İÇİN Mİ OKUDUM BEN?!!
NEFİS ET DÖNER SOKUM 750 BİN!..
DÖNÜYO YA LAN İŞTE... RIZKIMIZ ÇIKIYO... DAHA NE?! SOKACAM FAKÜLTENE... O SAÇLARI DA KES HEMEN!.. KIL DÜŞÜYOR DÖNERE!..
HASİK
HASİK DÖNER SALONU
ETİ BOL KOYUN BE!.. MUNA KOYİM, YIĞIDINIZ DOMATESİ !..

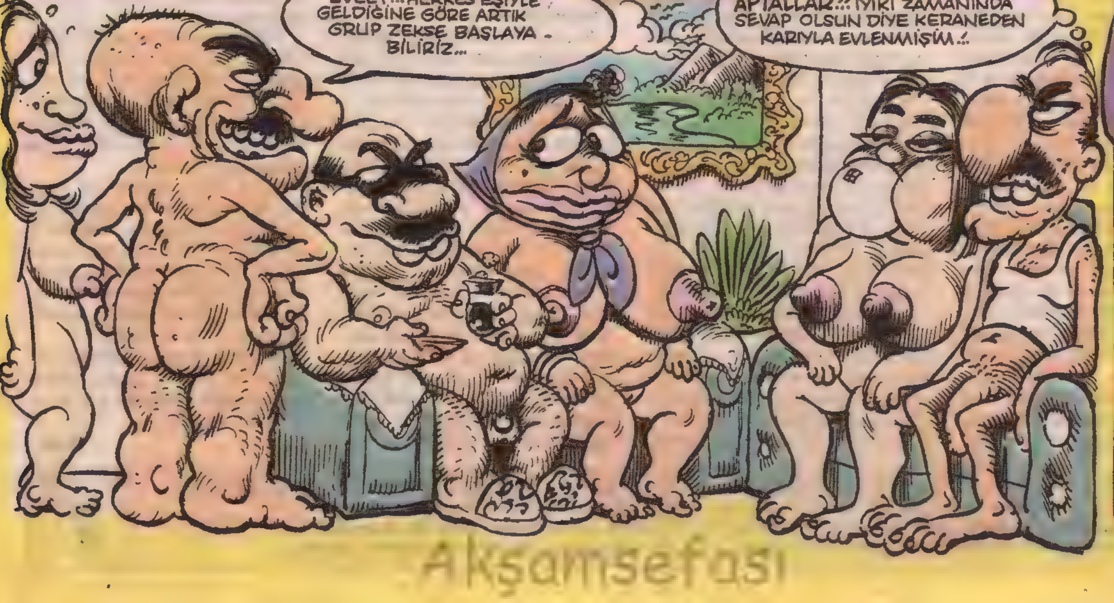
EVEET... HERKES EŞİYLE GELDİĞİNE GÖRE ARTIK GRUP ZEKSE BAŞLAYABİLİRİZ...
APTALLAR!! İYİKİ ZAMANINDA SEVAP OLSUN DİYE KERANEDEN KARIYLA EVLENMİŞİM!..

564
31 Ağustos 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/35- 650.000 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Derviş siyesetten vazgeçip üniversiteye dönme kararı alınca, eşi Cathy "Türkiye'nin sana ihtiyacı var çocukların gözündeki pırıltıyı görmedin mi?.." dedi.

Çocukların gözündeki pırıltıyı görmedin mi?

"**SANA** bakan çocukların, gençlerin gözlerindeki pırıltıyı görmedin mi? Umutlarını san bağlamışlar." Bu sözler Derviş'i üniversite kararından döndürdü.

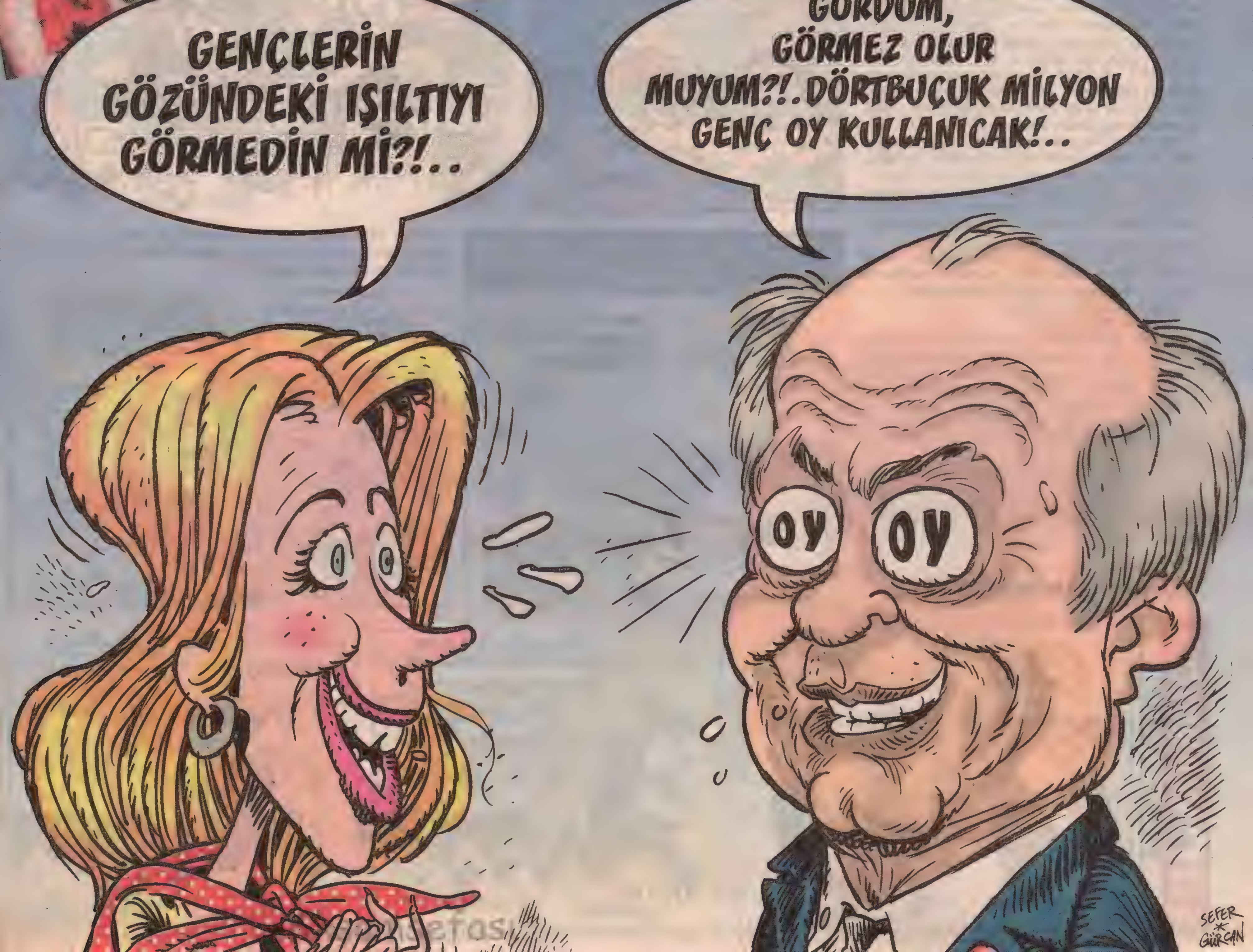
GENÇLERİN GÖZÜNDEKİ IŞILTIYI GÖRMEDİN Mİ?!..
GÖRDÜM, GÖRMEZ OLUR MUYUM?!. DÖRTBUÇUK MİLYON GENÇ OY KULLANICAK!..
OY
OY
SEFER * GÜRCAN

BEBEK KAFASI

EY EDİP ADANA'DA PİDE YE

* "N'aber" yerine "Nasıl oluyo?" diyenler var... Nasılsın, durum nedir anlamında soruyo kişilik: Nasıl oluyo?.. Bu nasıl bişey, ne nasıl oluyo, ne diyosun?.. Sevgili amcam da dahil bir başka grup "Ne var ne çok?" diye sorar... Nasıl oluyoculardan Gümüşsuyu'ndaki apartman görevlisi Hüseyin'i hatırlıyorum... Ne dediğinin yarısı teknik olarak anlaşılmayıp, anlaşılan yarısı da "aidat, kurul, dış cephe" gibi can sıkıcı konulardan oluşan bu zat, apartmana ilk taşındığım zamanlarda, adımı da "Vedat Özdericek" sanar idi... "Yanlış yazıyosun, doğrusu Özdericeket" dediğimde de zerre tepkisiz, büst kaldı... Kendisine geçenlerde rastladım, hal hatır... Karlı bir gece, yıllar önce, geceyarısı eve gel, dış kapı anahtarı dış kapıyı açama... N'apacan gece gece, Hüseyin'in ziline bas, bi daa bas, bi daa bas... Hüseyin uyansın ama uyanmışdan ziyade hortlamış bi asabilikle ve krem rengi uzun yün donuyla açsın kapıyı...

- Eyvallah Hüseyin, bu anahtar kapıyı açmadı...

- Değişti o!.. (Tek hecede, uykuda gibi)

- Çok sağol, kapıda kaldıydım valla...

(Anlaşılmayan bir ses ve uykuya dönüş)

Hüseyin ertesi gün yeni kapı anahtarını paspasın üstüne bırakmış... Şimdi ben o anahtarın kimbilir nerde olduğunu hiç bilemem...

* **"EY EDİP ADANA'DA PİDE YE!"** cümlesiyle hesaplaşmanın zamanı da geldi... Çocukken 'harikulade' bulduğumuz, tersinden okunduğunda da aynı olan bu cümle, yazıldığında Adana'nın apostrofu yüzünden aynı lezzete ulaşamaz... *Adana'nın apostrofu ünlü olsa ya!..* Ayrıca, Edip kimdir ki, ona seslenirken "Ey" denilmiştir?.. Bi kişiye "Ey!" öncülüğüyle seslenip, akabinde deli okşamış gibi "Adana'da pide ye!" demek nedir?.. Bi de bu cümlenin mucidi kimdir acaba, zamanla vermiş kendini anonime...

* Kız Tavlası, ne gıcık bir oyundur... Üçte pulumuz varsa, üç atana kadar hır gibi bekliyoduk... Saatlerce bitmemesi ihtimali var... Adı da ters, basit diye 'kız' demiş gibi... Hiç bitmeme ihtimali voleybolda da vardı, her servisi sayı yaptılar da kasvet dağıldı... Yine de topun havadan hiç düşmemesi ihtimali hâlâ var voleybol ortamında, ama çok az...

* Mafya filmlerinde, baba, bi 'kıza' aşık olur, onunla gezip tozmaya başlar falan, adamlarını inceden bi telaş alır... Asık suratlı asık suratlı homurdanırlar:

- Baba bu kıza fena tutuldu!..

- Bu gidişin sonu iyi değil!..

O gidişin sonu hakkaten de iyi olmaz da, nedir bu baba üzerindeki sahiplenme yaa?.. N'apsaydı adam, haraç toplarken mi vereydi son nefesini?.. Hiç mi kadın girmicek hayatına?.. "Ben kanun dışıyım, mafyayım" diye aşık da mı olmasın?.. Mesaisi illegal diye özel hayatı olamaz mı?.. -Baba, fena tutuldu!.. Tutuldu da sana mı tutuldu?.. Al babadan bi hafta-on gün izin, git sen de tutul!..

* Tarihteki en kolpa ünvan, galiba "Derebeyi!.." Lan derenin beyi olsan n'olur, derenin umru mu?.. Lordlar, kontlar ve dükleri ise zamanı gelince tartışırız... Artık neyse onların gelme zamanı?!.

Kedi deseni: Can Ilgaz Ö.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

YERLİ FİLM

Derviş'i Solcu Yaptılar

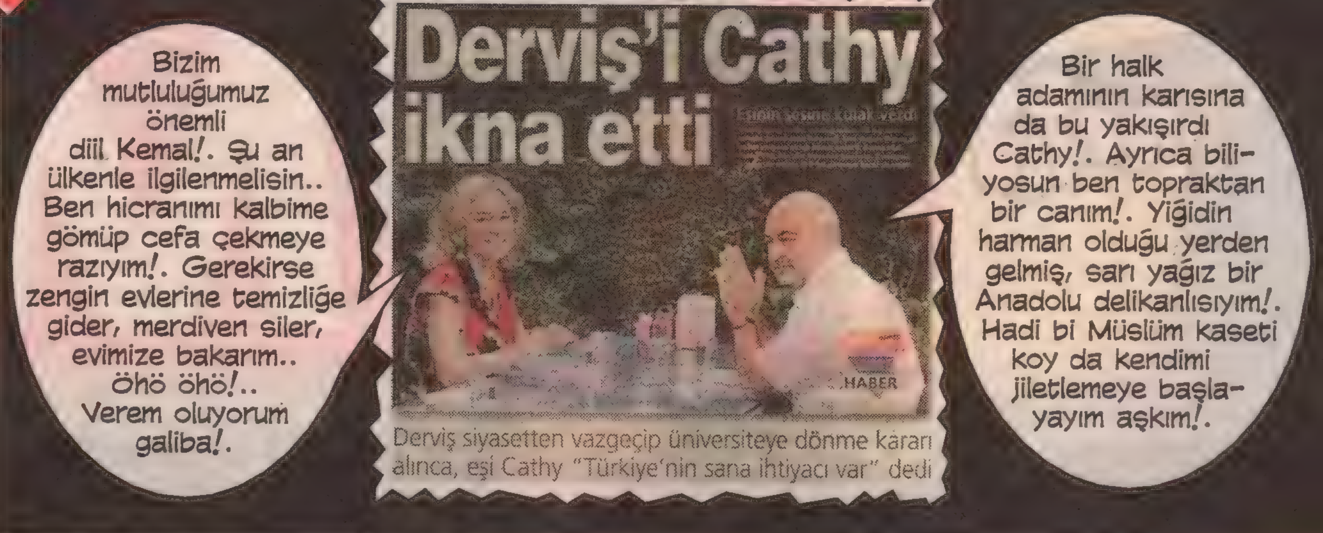
Bizim mutluluğumuz önemli diil Kemal!. Şu an ülkenle ilgilenmelisin.. Ben hicranımı kalbime gömüp cefa çekmeye razıyım!. Gerekirse zengin evlerine temizliğe gider, merdiven siler, evimize bakarım.. öhö öhö!.. Verem oluyorum galiba!.
Derviş'i Cathy ikna etti
Eşinin sesine kulak verdi
HABER
Bir halk adamının karısına da bu yakışırdı Cathy!. Ayrıca biliyosun ben topraktan bir canım!. Yiğidin harman olduğu yerden gelmiş, sarı yağız bir Anadolu delikanlısıyım!. Hadi bi Müslüm kaseti koy da kendimi jiletlemeye başlayayım aşkım!.

Derviş siyasetten vazgeçip üniversiteye dönme kararı alınca, eşi Cathy "Türkiye'nin sana ihtiyacı var" dedi

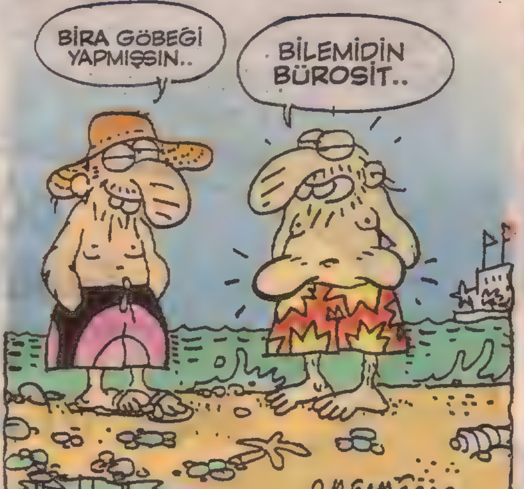
BİRA GÖBEĞİ YAPMIŞSIN..
BİLEMİDİN BÜROSİT..
ÇAĞMAN 2002 İZMİR

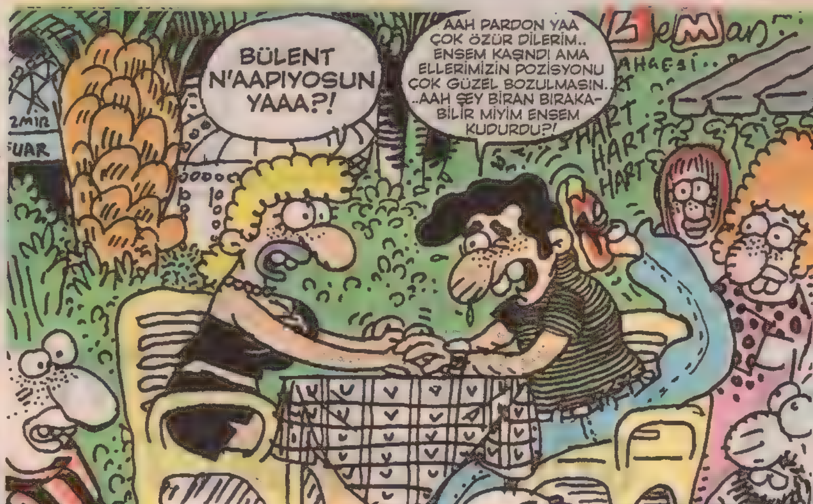
BÜLENT N'AAPIYOSUN YAAA?!
AAH PARDON YAA ÇOK ÖZÜR DİLERİM.. ENSEM KAŞINDI AMA ELLERİMİZİN POZİSYONU ÇOK GÜZEL BOZULMASIN.. ..AAH ŞEY BİRAN BIRAKABİLİR MİYİM ENSEM KUDURDU?!
HART HART HART
İZMİR FUAR
LeMan

Çaresiz ve yoksulluk, insanlığı kobaylaştırıyor. Kobaylık, meslekler listesinde yerini almak üzere. İlaç denemelerinde denek bulmak artık eskisi kadar zor değil...Bazıları hasta olduğu için bazılarıysa 100-200 dolar için kobay oluyor..

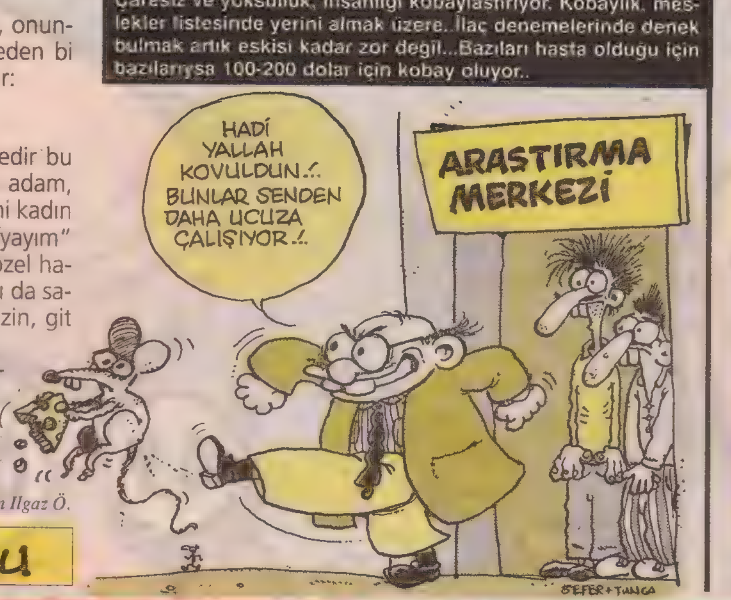
HADİ YALLAH KOVULDUN.!. BUNLAR SENDEN DAHA UCUZA ÇALIŞIYOR.!.
ARAŞTIRMA MERKEZİ
SEFER+TUNGA

DSP'den DYP katılan Zonguldak milletvekili Boray Baycık, görev yaptığı süre içerisinde Bülent ve Rahşan Ecevit'le görüşmek için çaycıdan izin aldıklarını söyledi....

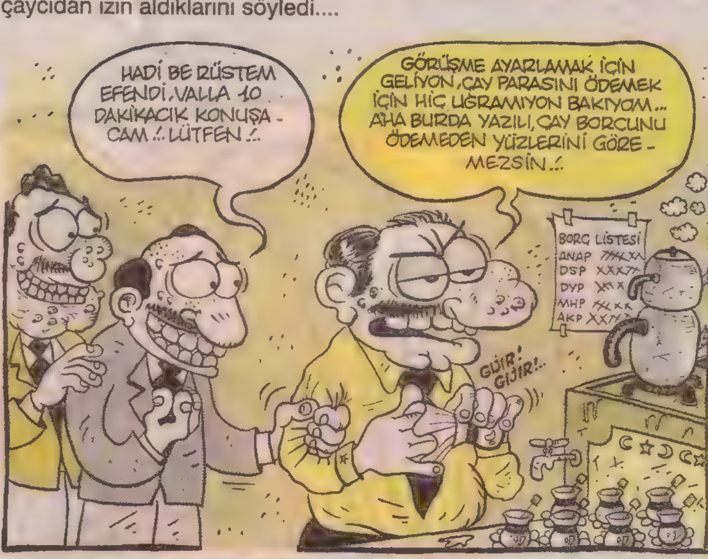
HADİ BE RÜSTEM EFENDİ. VALLA 10 DAKİKACIK KONUŞACAM.!. LÜTFEN.!.
GÖRÜŞME AYARLAMAK İÇİN GELİYON, ÇAY PARASINI ÖDEMEK İÇİN HİÇ UĞRAMIYON BAKIYOM... AHA BURDA YAZILI, ÇAY BORCUNU ÖDEMEDEN YÜZLERİNİ GÖREMEZSİN.!.
BORÇ LİSTESİ
ANAP
DSP
DYP
MHP
AKP
GÜIR! GIJIR!..

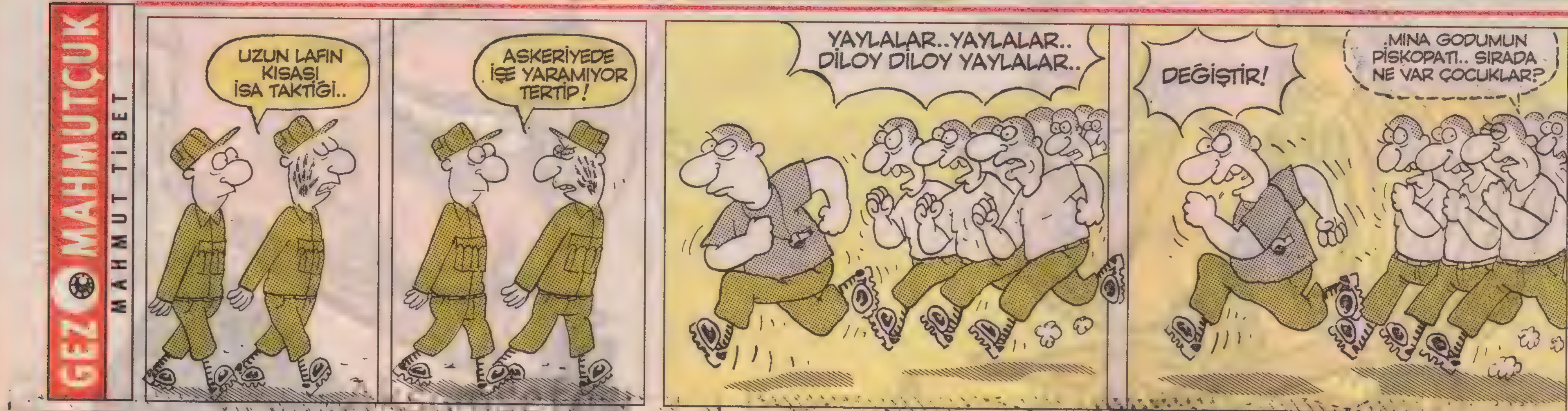
GEZ MAHMUTÇUK
MAHMUT TİBET
UZUN LAFIN KISASI İSA TAKTİĞİ..
ASKERİYEDE İŞE YARAMIYOR TERTİP!
YAYLALAR..YAYLALAR.. DİLOY DİLOY YAYLALAR..
DEĞİŞTİR!
.MINA GODUMUN PİSKOPATI.. SIRADA NE VAR ÇOCUKLAR?

Merkez Bankası Başkanı Süreyya Serdengeçti, ekonomik programın seçim sonrasında da devam edeceğine ilişkin bir metni partilere imzalatmak için harekete geçti. Ekonomiden sorumlu devlet bakanı Masum Türker girişime onay verdi. Bol acılı İMF reçetelerinin devamı için tüm partiler İMF'ye bağlılık yemini edecek.

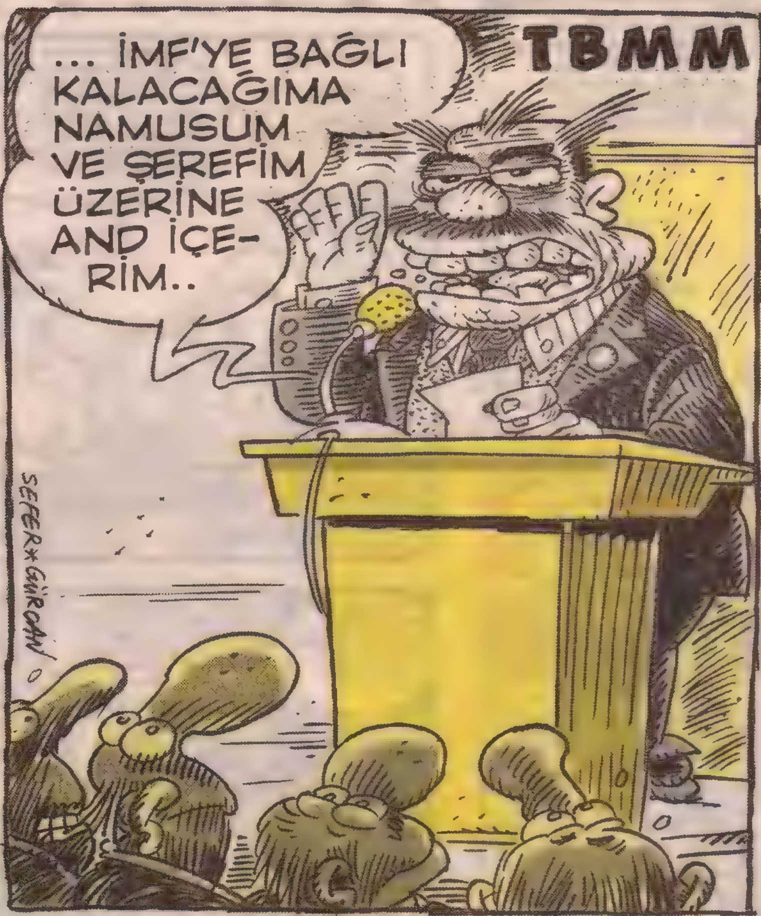
TBMM
... İMF'YE BAĞLI KALACAGIMA NAMUSUM VE ŞEREFİM ÜZERİNE AND İÇERİM..
SEFER*GÜRCAN

Bingöl'de polisten dayak yiyen HADEP'lilere İçişleri Bakanlığı polislerin tedavi masrafları için 8 milyar liralık tazminat davası açtı.

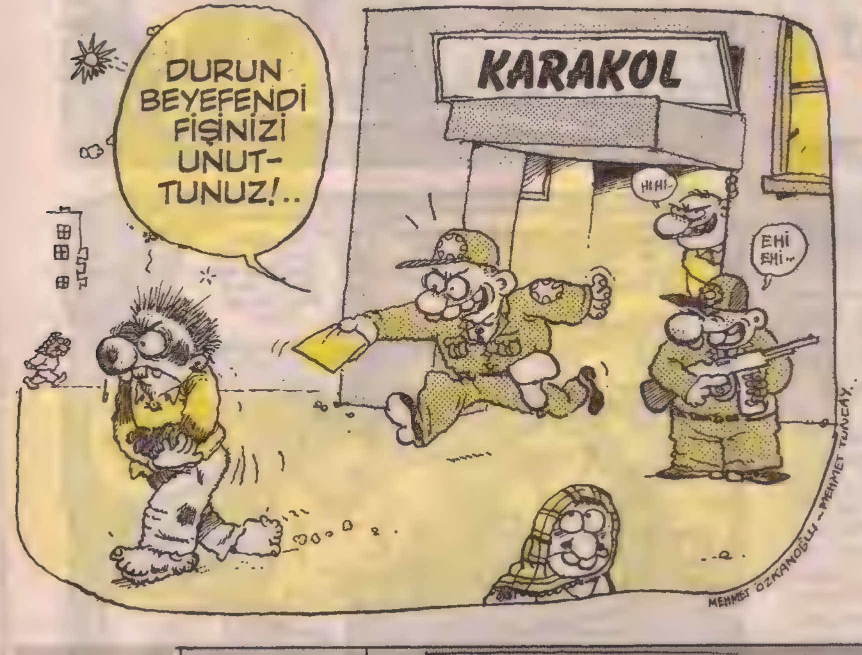
DURUN BEYEFENDİ FİŞİNİZİ UNUTTUNUZ!..
KARAKOL
HI HI
EHİ EHİ..
MEHMET ÖZKANOĞLU – MEHMET TUNCAY

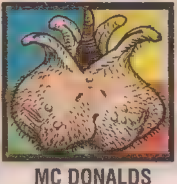

MC DONALDS
(afrika menüsü)
aç kıtayla dalga geçme münasebetsizliği
TÜRK BASININDA BRIGITTE JONESLAR FURYASI
suyunun, suyunun suları
CEM UZAN
parti kapkaççısı
R.TAYYİP ERDOĞAN
ne güzel arkadaşların var senin tayyip abi
KOMBASSAN
kapitalist takiyye

F Tipi cezaevlerinde renklerden sonra satırlar da yasaklandı. Cezaevi yönetimince hiç bir gerekçe gösterilmeden mahkumların mektupları imha ediliyor. Olay pek çok mektubun mahkum yakınlarına ulaşmamasının ardından ortaya çıktı.

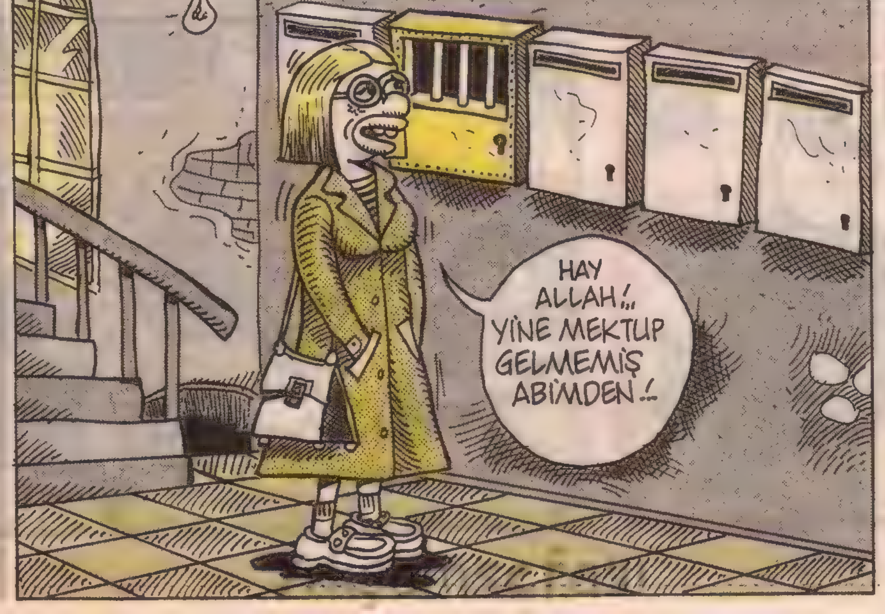
DERYA & ASLAN Ö.
HAY ALLAH!.. YİNE MEKTUP GELMEMİŞ ABİMDEN!..

Derya Sayın

İMF haciz memuru, bir bölen Kemal Derviş tercihini CHP'den yana kullandı...Baykal, Derviş'in yakasına gümüşten altı ok rozeti taktı...

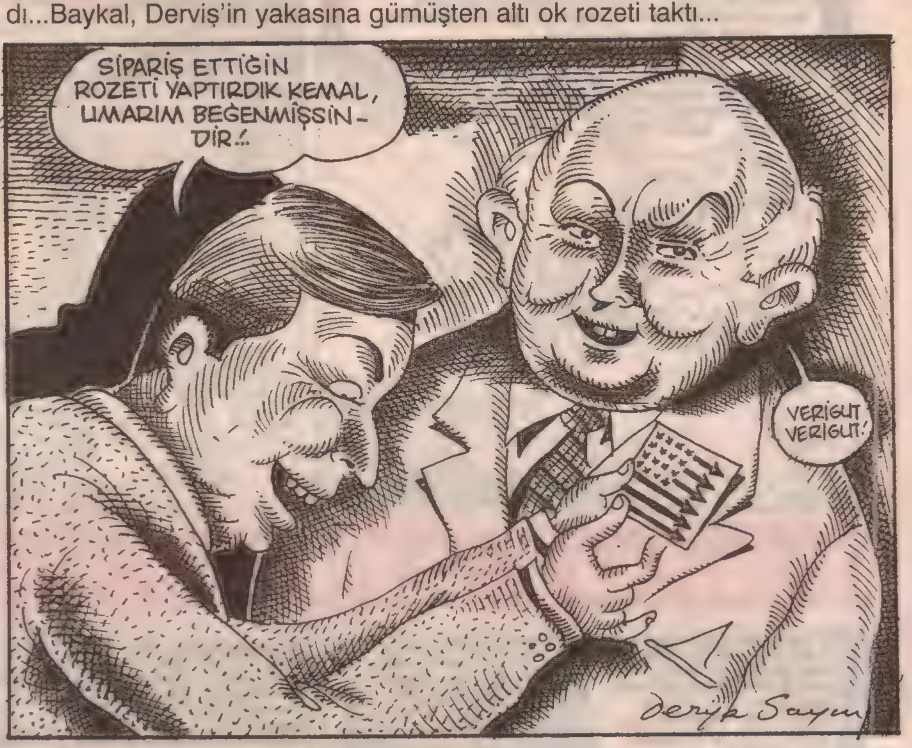
SİPARİŞ ETTİĞİN ROZETİ YAPTIRDIK KEMAL, UMARIM BEĞENMİŞSİNDİR!..
VERİGUT VERİGUT!
Derya Sayın

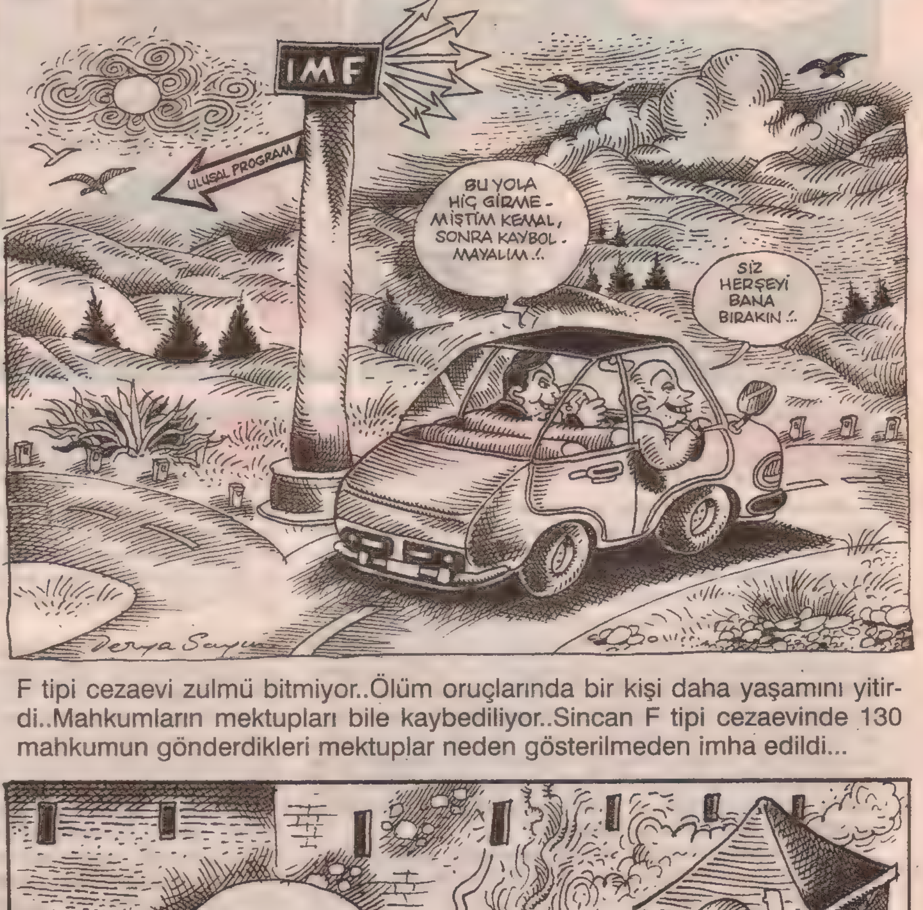
IMF
ULUSAL PROGRAM
BU YOLA HİÇ GİRMEMİŞTİM KEMAL, SONRA KAYBOLMAYALIM!..
SİZ HERŞEYİ BANA BIRAKIN!..
Derya Sayın

F tipi cezaevi zulmü bitmiyor..Ölüm oruçlarında bir kişi daha yaşamını yitirdi..Mahkumların mektupları bile kaybediliyor..Sincan F tipi cezaevinde 130 mahkumun gönderdikleri mektuplar neden gösterilmeden imha edildi...

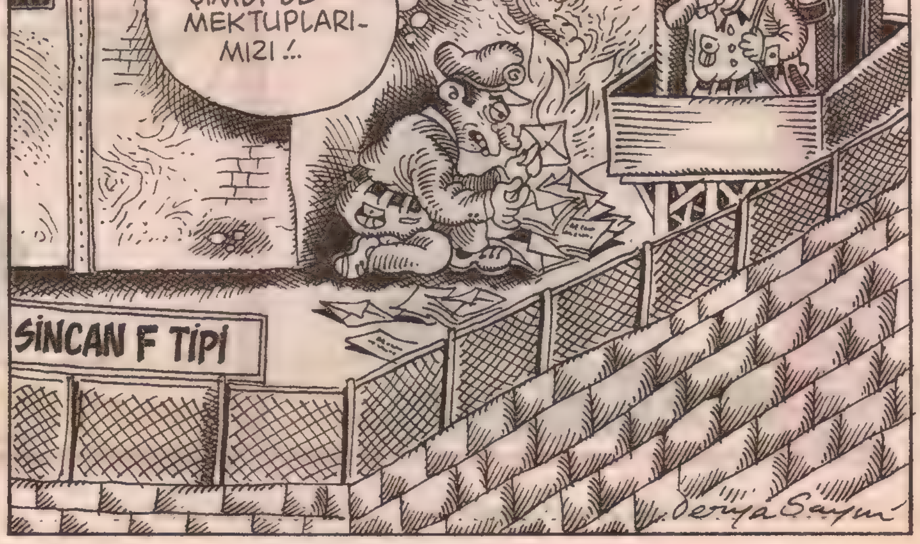
ÖNCE BİZİ YAKTILAR, ŞİMDİ DE MEKTUPLARIMIZI!..
SİNCAN F TİPİ
Derya Sayın

HAİN EVLAT ÖKKEŞ Can Barslan

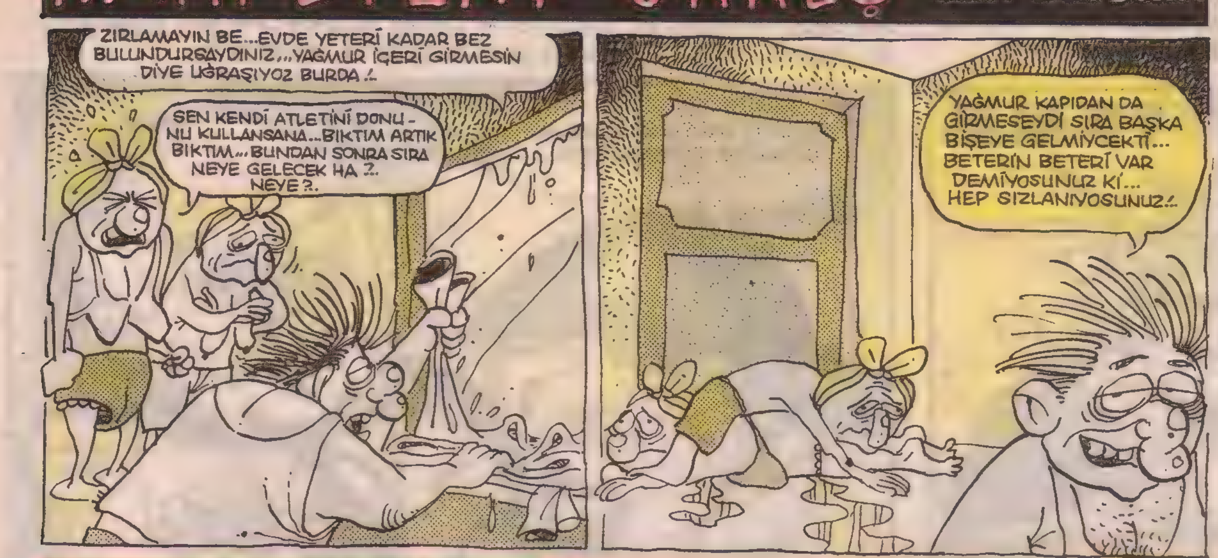
ZIRLAMAYIN BE...EVDE YETERİ KADAR BEZ BULUNDURSAYDINIZ,..YAĞMUR İÇERİ GİRMESİN DİYE UĞRAŞIYOZ BURDA !..
SEN KENDİ ATLETİNİ DONUNU KULLANSANA...BIKTIM ARTIK BIKTIM...BUNDAN SONRA SIRA NEYE GELECEK HA ?.. NEYE ?..
YAĞMUR KAPIDAN DA GİRMESEYDİ SIRA BAŞKA BİŞEYE GELMİYCEKTİ... BETERİN BETERİ VAR DEMİYOSUNUZ Kİ... HEP SIZLANIYOSUNUZ !..

ERKUT ABİ [illegible]

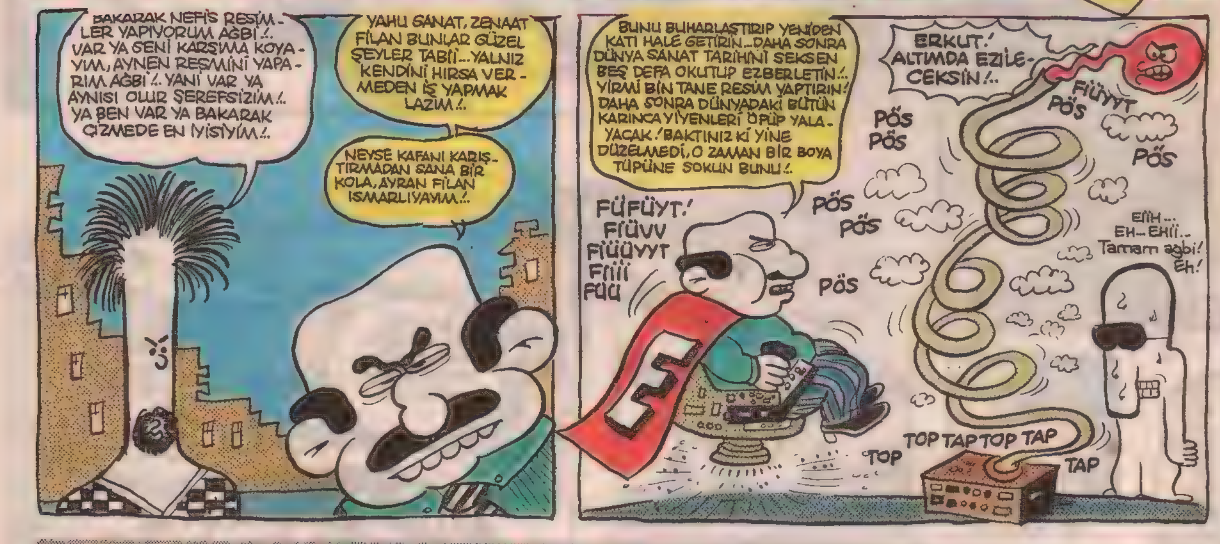
BAKARAK NEFİS RESİMLER YAPIYORUM AĞBI !.. VAR YA SENİ KARŞIMA KOYAYIM, AYNEN RESMİNİ YAPARIM AĞBI !.. YANİ VAR YA AYNISI OLUR ŞEREFSİZİM !.. YA BEN VAR YA BAKARAK ÇİZMEDE EN İYİSİYİM !..
YAHU SANAT, ZENAAT FİLAN BUNLAR GÜZEL ŞEYLER TABİİ...YALNIZ KENDİNİ HIRSA VERMEDEN İŞ YAPMAK LAZIM !..
NEYSE KAFANI KARIŞTIRMADAN SANA BİR KOLA, AYRAN FİLAN ISMARLIYAYIM !..
BUNU BUHARLAŞTIRIP YENİDEN KATI HALE GETİRİN...DAHA SONRA DÜNYA SANAT TARİHİNİ SEKSEN BEŞ DEFA OKUTUP EZBERLETİN !.. YİRMİ BİN TANE RESİM YAPTIRIN! DAHA SONRA DÜNYADAKİ BÜTÜN KARINCA YİYENLERİ ÖPÜP YALAYACAK ! BAKTINIZ Kİ YİNE DÜZELMEDİ, O ZAMAN BİR BOYA TÜPÜNE SOKUN BUNU !..
ERKUT ! ALTIMDA EZİLECEKSİN !..
FİÜYYT
PÖS
PÖS
PÖS
PÖS
FÜFÜYT !
FİÜVV
FİÜÜYYT
FIİİİ
FÜÜ
PÖS
PÖS
PÖS
EİİH... EH...EHİİ... Tamam agbi! Eh!
TOP
TOP TAP TOP TAP
TAP

TEZ - ANTİTEZ

Güneri İçoğlu

Uzun ve kalabalık kuyruklarda, bazı malumat ve bilgi adamları görülür. Bunlar iki de bir kuyruktan çıkıp giderler, kuyruğun ön tarafından bazı bilgiler, malumatlar alıp kuyruktaki yerlerine geri dönerler ve yanındaki yöresindeki insanları paniğe sevkedip kafalarını karıştırırlar. Zira bu malumat adamlarının kuyruğun ön tarafında edindikleri bilgiler hep yanlış çıkar. Bekleyenleri boşu boşuna endişelendirirler. Çünkü genellikle paniksel negatif bilgilerle geri dönerler. Bunlara kulak tıkamak da mümkün değildir. En mantıklı insanlar bile bekleme psikolojisiyle bu asılsız bilgilerin elektriğine kapılır ve bekleyeyim mi, gideyim mi paradoksuna girerler. Mesela gelip **"bizim buraya kadar olanları yarın alacaklarmış"** derler, o bölgedeki bekleyenlerin midesi kasılır, ayakta duramaz olurlar. Bir daha gider, yine dolanır gelir, **"başvuru formu çift numarayla biten numaralara bir dahaki hafta bakacaklarmış"** derler, yine o civardakilerin dizlerinin bağı çözülür. Bir kimse de demez ki **"yahu kardeşim gitme, malumat getirme artık!.. Ya da git ama malumatsız dön!"**

Malumat adamları son ana kadar gidip gelip asılsız bilgiler getirirler. Fakaat en sonunda nedense bir tek bunların işi hallolmaz, hep eksik bir evrakları falan çıkar. Fakat hiçbir şey olmamış gibi sakin sakin sırıtarak bir süre önce paniğe, umutsuzluğa düşürdükleri insanların yanından geçip giderler. Giderken bile sanki herkesin evrakı eksikmiş gibi **"şu da gerekliymiş, bu da gerekliymiş, o olmadan olmuyormuş"** şeklinde kendi durumlarını abartarak ve kuyruğun arkalarını bir sel gibi paniğe kaptırarak ağır ağır uzaklaşır giderler. Velakin eksik evrakı tamamlamaz, bir daha geri de dönmezler. Boşuna bekledim de demezler. Sanki onların işi o gün orda durup, öne arkaya gidip gelerek insanları telaşlandırmaktır.

Kervanla sahra çölünü geçiyormuşcasına plaja onbeş litrelik eski tip su bidonuyla gelen haddinden fazla ihtiyatlı adamlara kısaca bir değinelim. Kafada yıllanmış, modadan elli yıl önce düşmüş hasır şapka, elde bembeyaz su bidonu... Eee hani plaj şemsiyesi, hani plaj havlusu, hani güneş yağı?.. Sadece bidonla su, tek konuda ihtiyatın canlı sembolü... Tabii diğer şeyleri getirmedikleri için o kadar su kaybederlerki, sıcaktan hamam suyuna dönmüş onbeş litrelik su az gelir. Bu şahıslar denize de pek girmezler, yakınlarına ve ahbaplarına hayrat gibi su dağıtırlar, kendileri de bol bol içerler. Sıcaktan kavrulunca da su bidonunun minnacık gölgesine doğru uzanıp sadece kafalarını bidon vasıtasıyla güneşten korumaya çalışırlar. Böylece dinlenme günleri sıkıntı içinde geçerki, dinlenemedikleri için iş ve meslek hayatları yaz döneminde sönük ve verimsiz geçer.

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TIBET

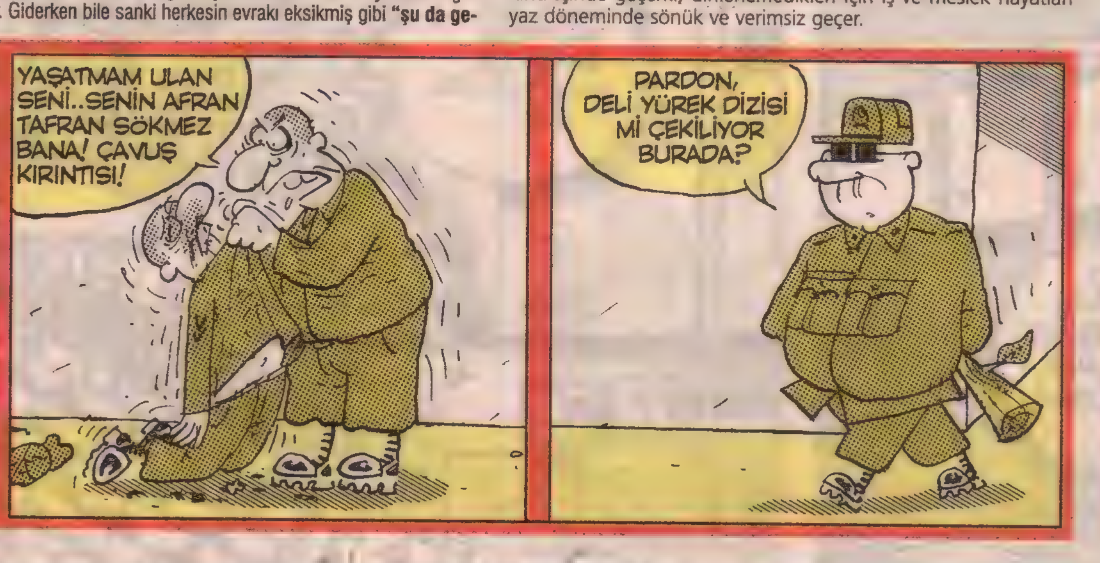
YAŞATMAM ULAN SENİ..SENİN AFRAN TAFRAN SÖKMEZ BANA! ÇAVUŞ KIRINTISI!
PARDON, DELİ YÜREK DİZİSİ Mİ ÇEKİLİYOR BURADA?

PANTOLON

METİN FİDAN

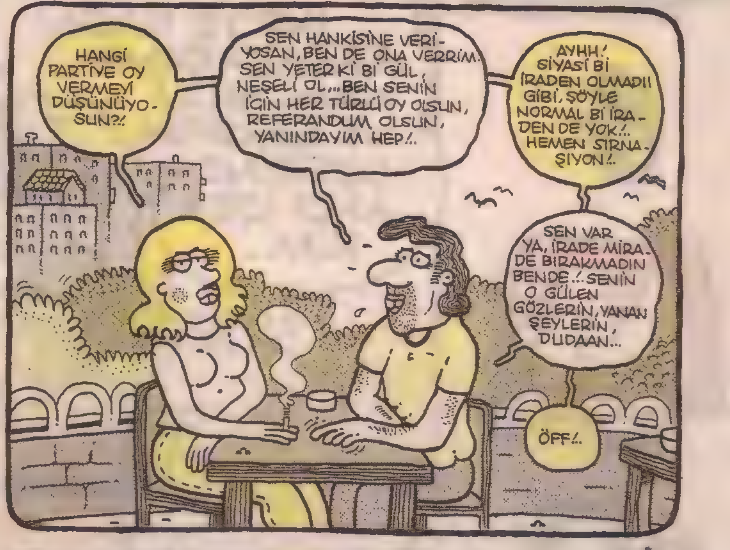
HANGİ PARTİYE OY VERMEYİ DÜŞÜNÜYOSUN?!
SEN HANKİSİNE VERİYOSAN, BEN DE ONA VERRİM. SEN YETER Kİ Bİ GÜL, NEŞELİ OL...BEN SENİN İÇİN HER TÜRLÜ OY OLSUN, REFERANDUM OLSUN, YANINDAYIM HEP !..
AYHH ! SİYASİ Bİ İRADEN OLMADI GİBİ, ŞÖYLE NORMAL Bİ İRADEN DE YOK !.. HEMEN SIRNAŞIYON !..
SEN VAR YA, İRADE MİRADE BIRAKMADIN BENDE !.. SENİN O GÜLEN GÖZLERİN, YANAN ŞEYLERİN, DUDAAN...
ÖFF !..

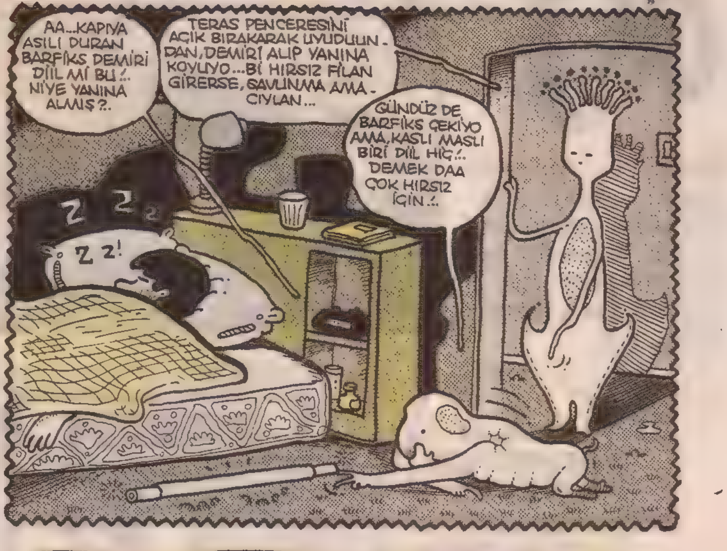
AA...KAPIYA ASILI DURAN BARFİKS DEMİRİ DİİL Mİ BU !.. NİYE YANINA ALMIŞ ?..
TERAS PENCERESİNİ AÇIK BIRAKARAK UYUDUUNDAN, DEMİRİ ALIP YANINA KOYUYO...Bİ HIRSIZ FİLAN GİRERSE, SAVUNMA AMACIYLAN...
GÜNDÜZ DE BARFİKS ÇEKİYO AMA, KASLI MASLI BİRİ DİİL HİÇ !.. DEMEK DAA ÇOK HIRSIZ İÇİN !..
Z Z
Z Z!

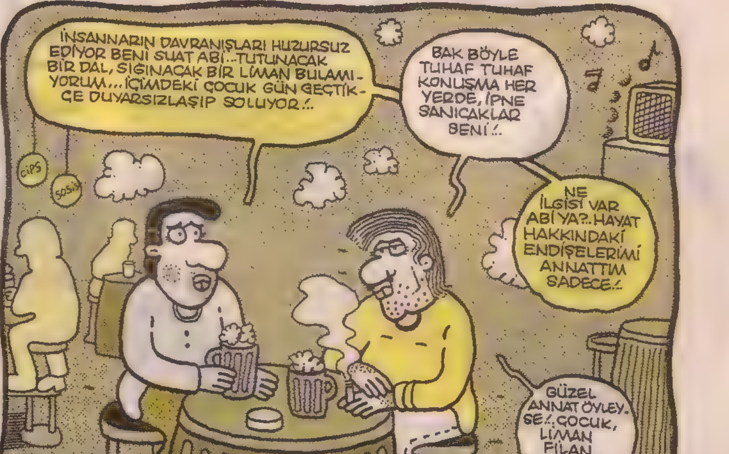
İNSANNARIN DAVRANIŞLARI HUZURSUZ EDİYOR BENİ SUAT ABİ...TUTUNACAK BİR DAL, SIĞINACAK BİR LİMAN BULAMIYORUM,...İÇİMDEKİ ÇOCUK GÜN GEÇTİKÇE DUYARSIZLAŞIP SOLUYOR !..
BAK BÖYLE TUHAF TUHAF KONUŞMA HER YERDE, İPNE SANICAKLAR BENİ !..
NE İLGİSİ VAR ABİ YA?.. HAYAT HAKKINDAKİ ENDİŞELERİMİ ANNATTIM SADECE !..
GÜZEL ANNAT ÖYLEYSE !.. ÇOCUK, LİMAN FİLAN DEME !..
CİPS
SOSİS

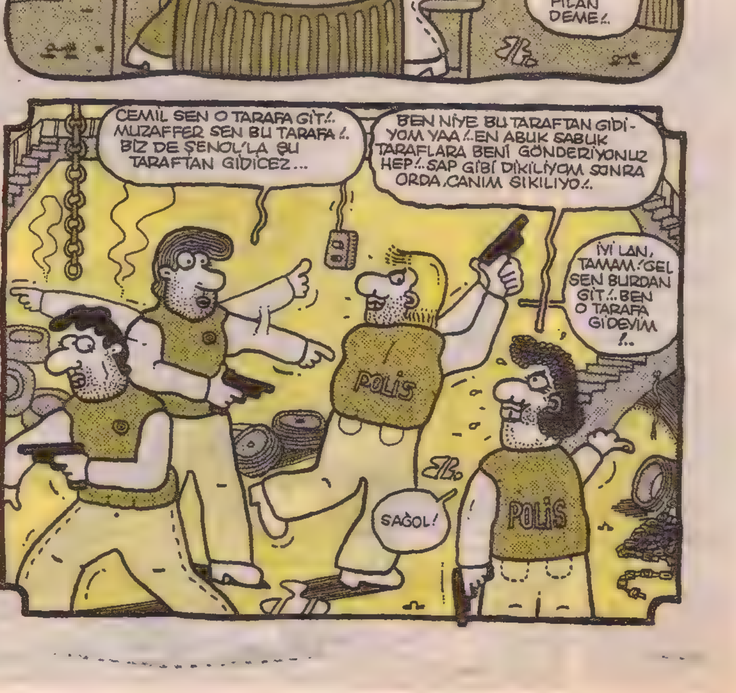
CEMİL SEN O TARAFA GİT !.. MUZAFFER SEN BU TARAFA !.. BİZ DE ŞENOL'LA ŞU TARAFTAN GİDİCEZ...
BEN NİYE BU TARAFTAN GİDİYOM YAA !..EN ABUK SABUK TARAFLARA BENİ GÖNDERİYONUZ HEP !.. SAP GİBİ DİKİLİYOM SONRA ORDA, CANIM SIKILIYO !..
İYİ LAN, TAMAM ! GEL SEN BURDAN GİT !.. BEN O TARAFA GİDEYİM !..
SAĞOL!
POLİS
POLİS

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

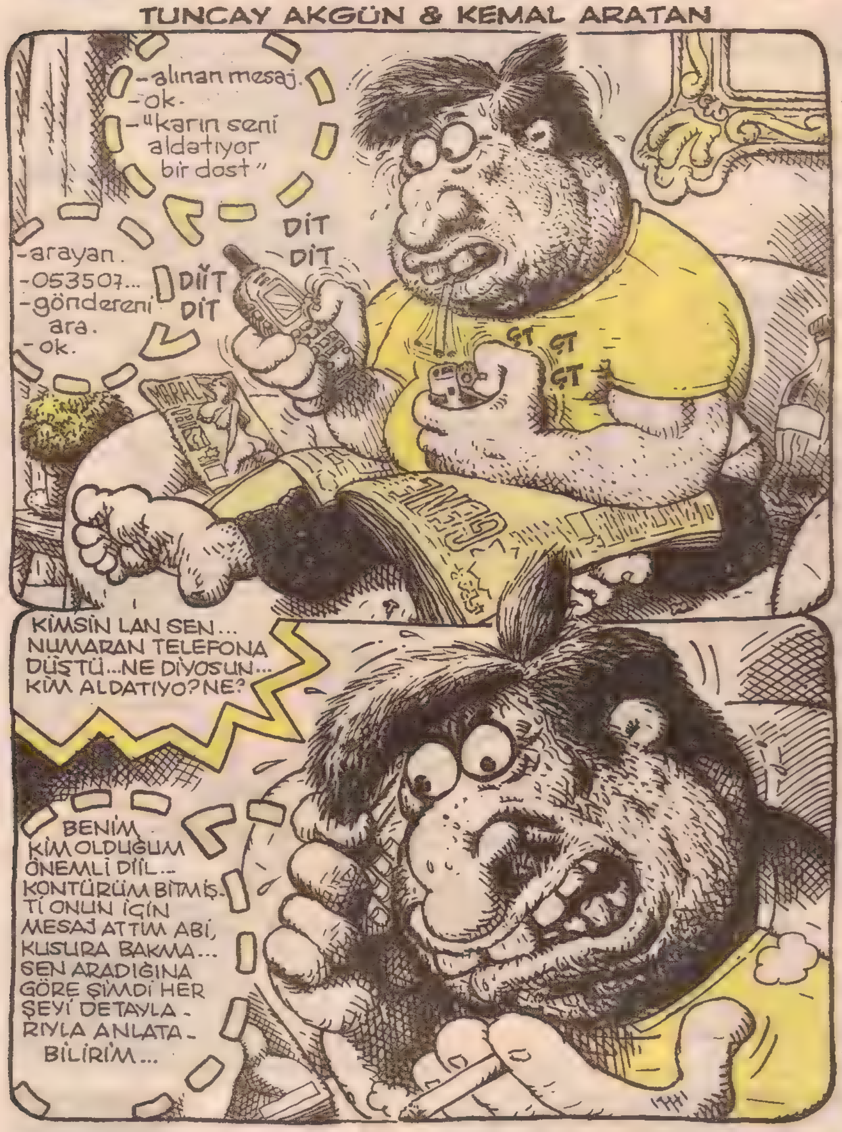
-alınan mesaj.
-ok.
-"karın seni aldatıyor bir dost"
-arayan.
-053507...
-göndereni ara.
-ok.
DİT DİT DİİT DİT
KİMSİN LAN SEN... NUMARAN TELEFONA DÜŞTÜ...NE DİYOSUN... KİM ALDATIYO?NE?
BENİM KİM OLDUĞUM ÖNEMLİ DİİL... KONTÜRÜM BİTMİŞTİ ONUN İÇİN MESAJ ATTIM ABİ, KUSURA BAKMA... SEN ARADIĞINA GÖRE ŞİMDİ HER ŞEYİ DETAYLARIYLA ANLATABİLİRİM...

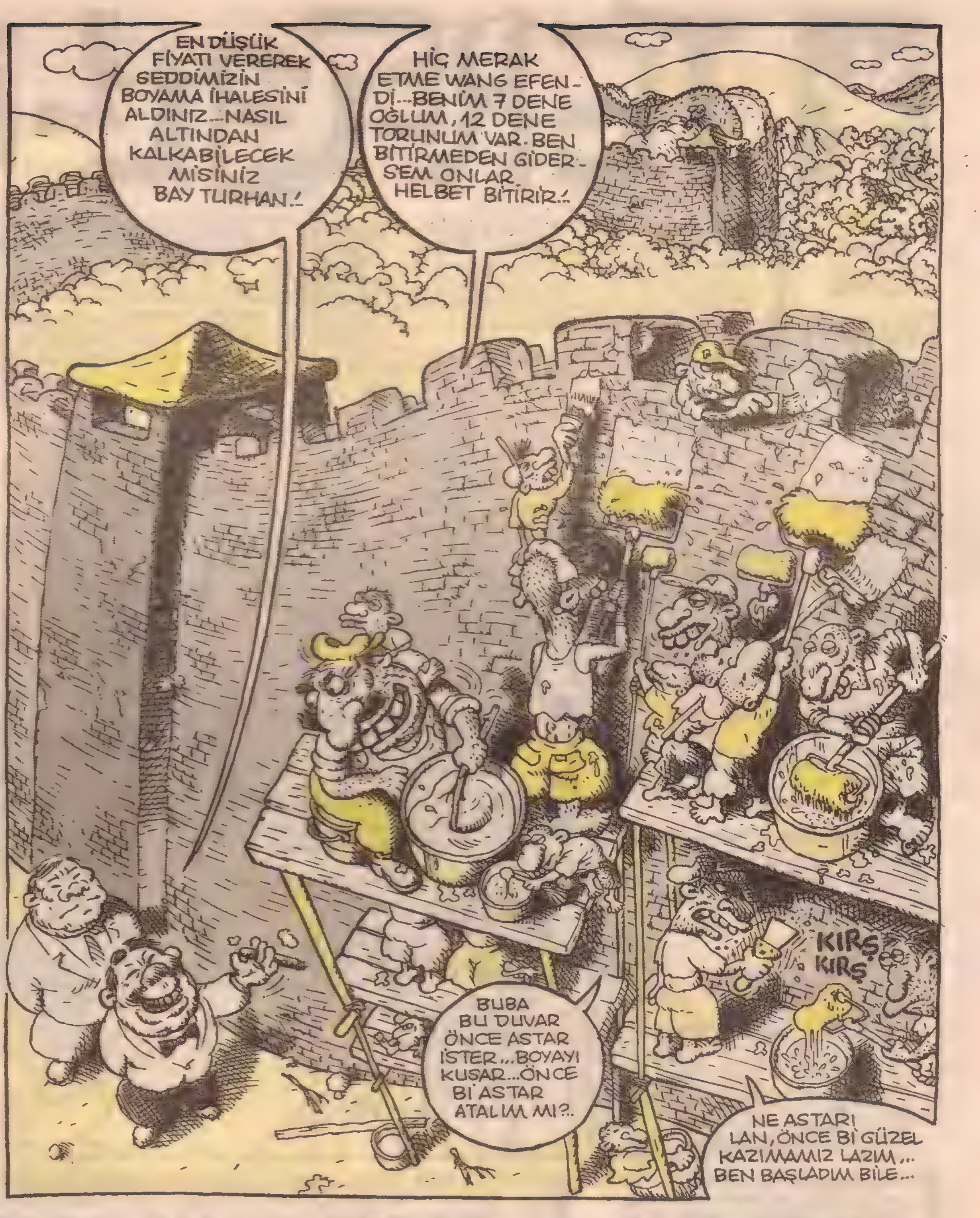
EN DÜŞÜK FİYATI VEREREK SEDDİMİZİN BOYAMA İHALESİNİ ALDINIZ...NASIL ALTINDAN KALKABİLECEK MİSİNİZ BAY TURHAN.!.
HİÇ MERAK ETME WANG EFENDİ...BENİM 7 DENE OĞLUM, 12 DENE TORUNUM VAR. BEN BİTİRMEDEN GİDERSEM ONLAR HELBET BİTİRİR.!.
KIRŞ KIRŞ
BUBA BU DUVAR ÖNCE ASTAR İSTER...BOYAYI KUSAR...ÖNCE Bİ ASTAR ATALIM MI?..
NE ASTARI LAN, ÖNCE Bİ GÜZEL KAZIMAMIZ LAZIM... BEN BAŞLADIM BİLE...

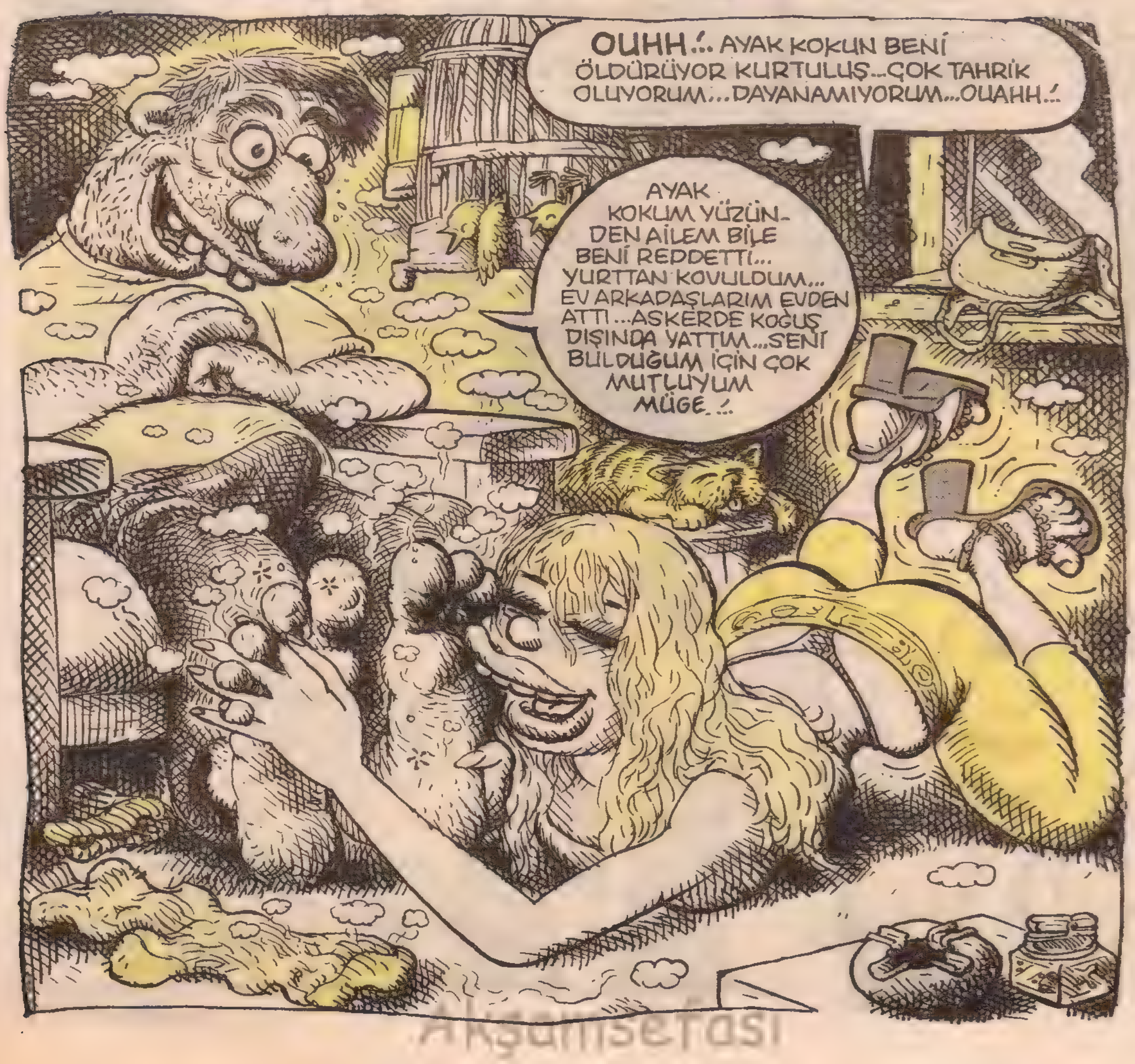
OUHH.!.. AYAK KOKUN BENİ ÖLDÜRÜYOR KURTULUŞ...ÇOK TAHRİK OLUYORUM...DAYANAMIYORUM...OUAHH.!.
AYAK KOKUM YÜZÜNDEN AİLEM BİLE BENİ REDDETTİ... YURTTAN KOVULDUM... EV ARKADAŞLARIM EVDEN ATTI...ASKERDE KOĞUŞ DIŞINDA YATTIM...SENİ BULDUĞUM İÇİN ÇOK MUTLUYUM MÜGE.!.

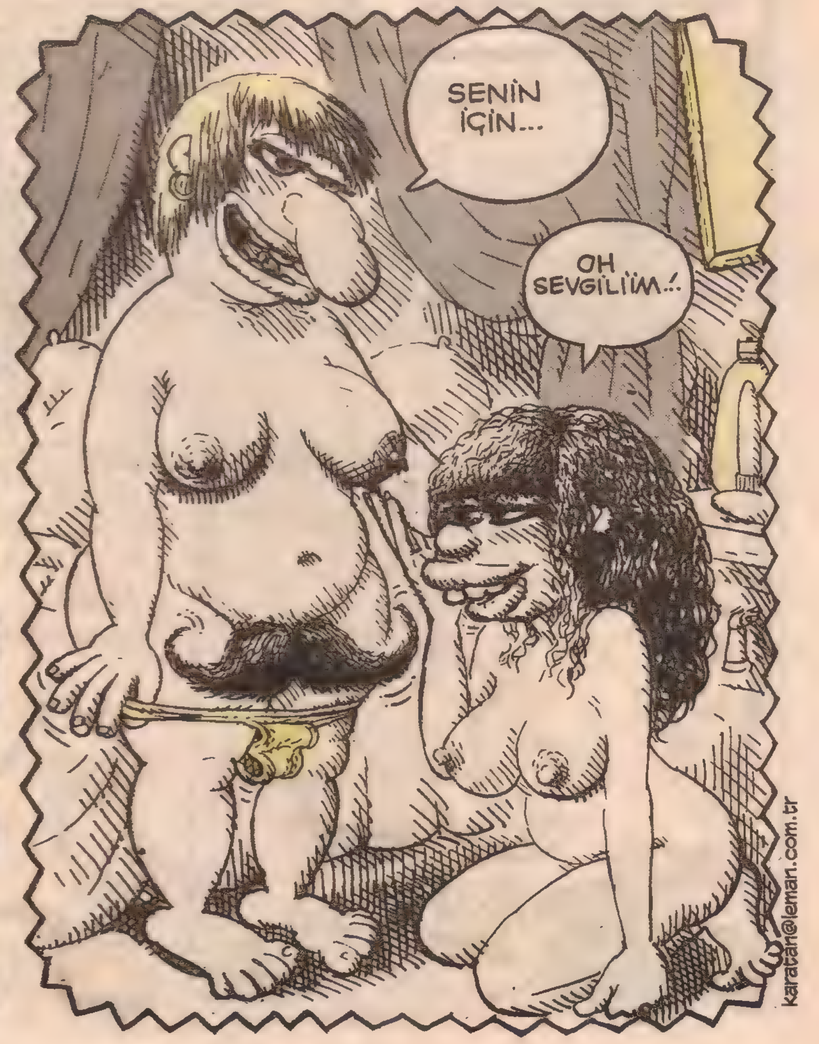
SENİN İÇİN...
OH SEVGİLİM.!.

karatan@leman.com.tr

TERELELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN

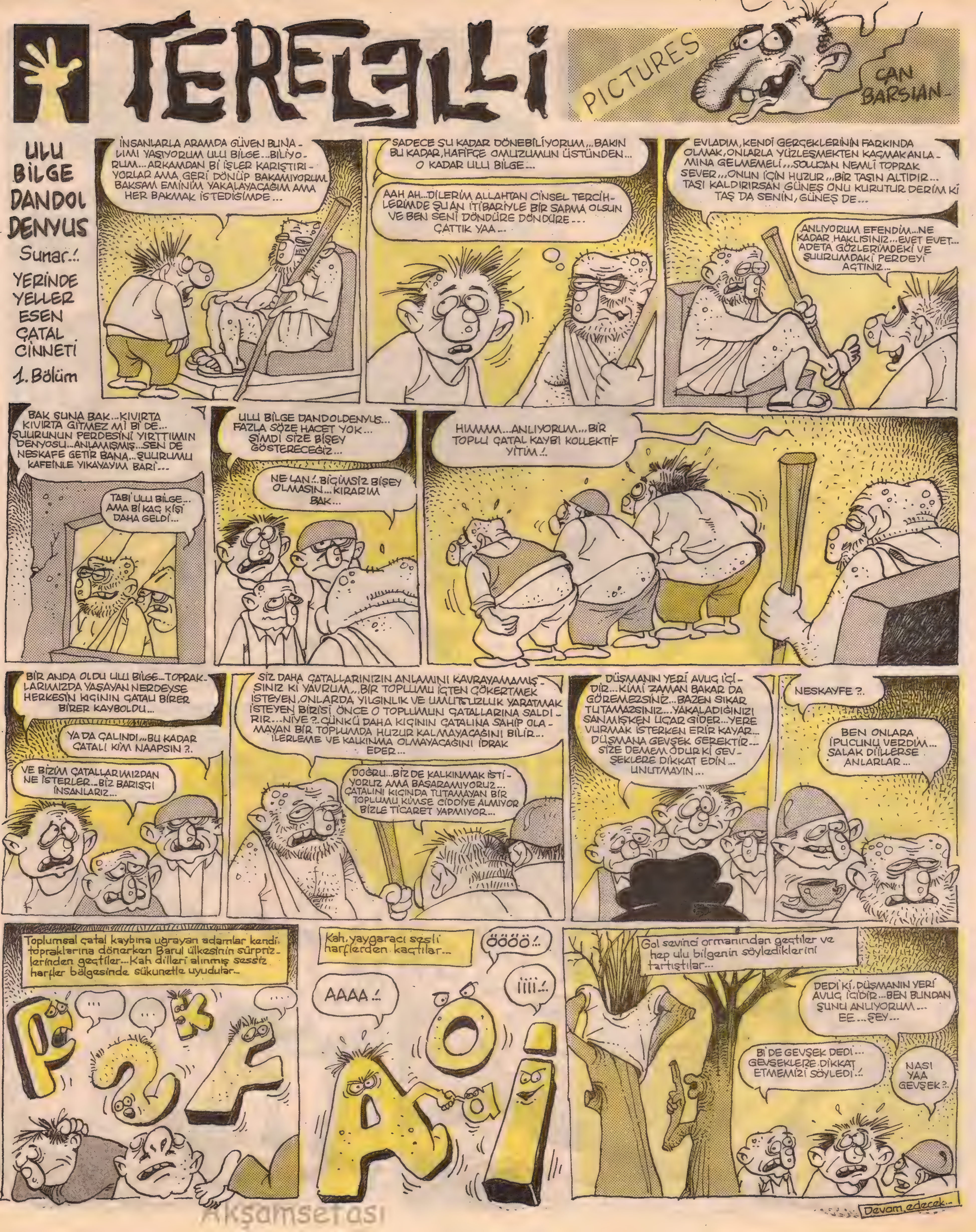
ULU BİLGE DANDOL DENYUS
Sunar.!.
YERİNDE YELLER ESEN ÇATAL CİNNETİ
1. Bölüm
İNSANLARLA ARAMDA GÜVEN BUNALIMI YAŞIYORUM ULU BİLGE...BİLİYORUM...ARKAMDAN Bİ İŞLER KARIŞTIRIYORLAR AMA GERİ DÖNÜP BAKAMIYORUM. BAKSAM EMİNİM YAKALAYACAĞIM AMA HER BAKMAK İSTEDİĞİMDE...
SADECE ŞU KADAR DÖNEBİLİYORUM,..BAKIN BU KADAR, HAFİFÇE OMUZUMUN ÜSTÜNDEN... O KADAR ULU BİLGE...
AAH AH...DİLERİM ALLAHTAN CİNSEL TERCİHLERİMDE ŞU AN İTİBARİYLE BİR SAPMA OLSUN VE BEN SENİ DÖNDÜRE DÖNDÜRE... ÇATTIK YAA...
EVLADIM, KENDİ GERÇEKLERİNİN FARKINDA OLMAK, ONLARLA YÜZLEŞMEKTEN KAÇMAK ANLAMINA GELMEMELİ,..SOLUCAN NEMLİ TOPRAK SEVER,..ONUN İÇİN HUZUR,..BİR TAŞIN ALTIDIR... TAŞI KALDIRIRSAN GÜNEŞ ONU KURUTUR DERİM Kİ TAŞ DA SENİN, GÜNEŞ DE...
ANLIYORUM EFENDİM...NE KADAR HAKLISINIZ...EVET EVET... ADETA GÖZLERİMDEKİ VE ŞUURUMDAKİ PERDEYİ AÇTINIZ...
BAK ŞUNA BAK...KIVIRTA KIVIRTA GİTMEZ Mİ Bİ DE... ŞUURUNUN PERDESİNİ YIRTTIMIN DENYOSU...ANLAMIŞMIŞ...SEN DE NESKAFE GETİR BANA...ŞUURUMU KAFEİNLE YIKAYAYIM BARİ...
TABİ ULU BİLGE... AMA Bİ KAÇ KİŞİ DAHA GELDİ...
ULU BİLGE DANDOLDENYUS... FAZLA SÖZE HACET YOK... ŞİMDİ SİZE BİŞEY GÖSTERECEĞİZ...
NE LAN!..BİÇİMSİZ BİŞEY OLMASIN...KIRARIM BAK...
HIMMM...ANLIYORUM...BİR TOPLU ÇATAL KAYBI KOLLEKTİF YİTİM!.
BİR ANDA OLDU ULU BİLGE...TOPRAKLARIMIZDA YAŞAYAN NERDEYSE HERKESİN KIÇININ ÇATALI BİRER BİRER KAYBOLDU...
YA DA ÇALINDI...BU KADAR ÇATALI KİM NAAPSIN ?..
VE BİZİM ÇATALLARIMIZDAN NE İSTERLER...BİZ BARIŞÇI İNSANLARIZ...
SİZ DAHA ÇATALLARINIZIN ANLAMINI KAVRAYAMAMIŞSINIZ Kİ YAVRUM,..BİR TOPLUMU İÇTEN ÇÖKERTMEK İSTEYEN, ONLARDA YILGINLIK VE UMUTSUZLUK YARATMAK İSTEYEN BİRİSİ ÖNCE O TOPLUMUN ÇATALLARINA SALDIRIR...NİYE ?..ÇÜNKÜ DAHA KIÇININ ÇATALINA SAHİP OLAMAYAN BİR TOPLUMDA HUZUR KALMAYACAĞINI BİLİR... İLERLEME VE KALKINMA OLMAYACAĞINI İDRAK EDER...
DOĞRU...BİZ DE KALKINMAK İSTİYORUZ AMA BAŞARAMIYORUZ... ÇATALINI KIÇINDA TUTAMAYAN BİR TOPLUMU KİMSE CİDDİYE ALMIYOR BİZLE TİCARET YAPMIYOR...
DÜŞMANIN YERİ AVUÇ İÇİDİR...KİMİ ZAMAN BAKAR DA GÖREMEZSİNİZ...BAZEN SIKAR TUTAMAZSINIZ...YAKALADIĞINIZI SANMIŞKEN UÇAR GİDER...YERE VURMAK İSTERKEN ERİR KAYAR... DÜŞMANA GEVŞEK GEREKTİR... SİZE DEMEM ODUR Kİ GEVŞEKLERE DİKKAT EDİN... UNUTMAYIN...
NESKAYFE ?..
BEN ONLARA İPUCUNU VERDİM... SALAK DİİLLERSE ANLARLAR...
Toplumsal çatal kaybına uğrayan adamlar kendi topraklarına dönerken Barul ülkesinin sürprizlerinden geçtiler...Kah dilleri alınmış sessiz harfler bölgesinde sükunetle uyudular...
...
...
...
Kah, yaygaracı sesli harflerden kaçtılar...
ÖÖÖÖ!.
AAAA!.
İİİİ!.
Gol sevinci ormanından geçtiler ve hep ulu bilgenin söylediklerini tartıştılar...
DEDİ Kİ, DÜŞMANIN YERİ AVUÇ İÇİDİR...BEN BUNDAN ŞUNU ANLIYORUM... EE...ŞEY...
Bİ DE GEVŞEK DEDİ... GEVŞEKLERE DİKKAT ETMEMİZİ SÖYLEDİ!.
NASI YAA GEVŞEK ?..
Devam edecek..

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

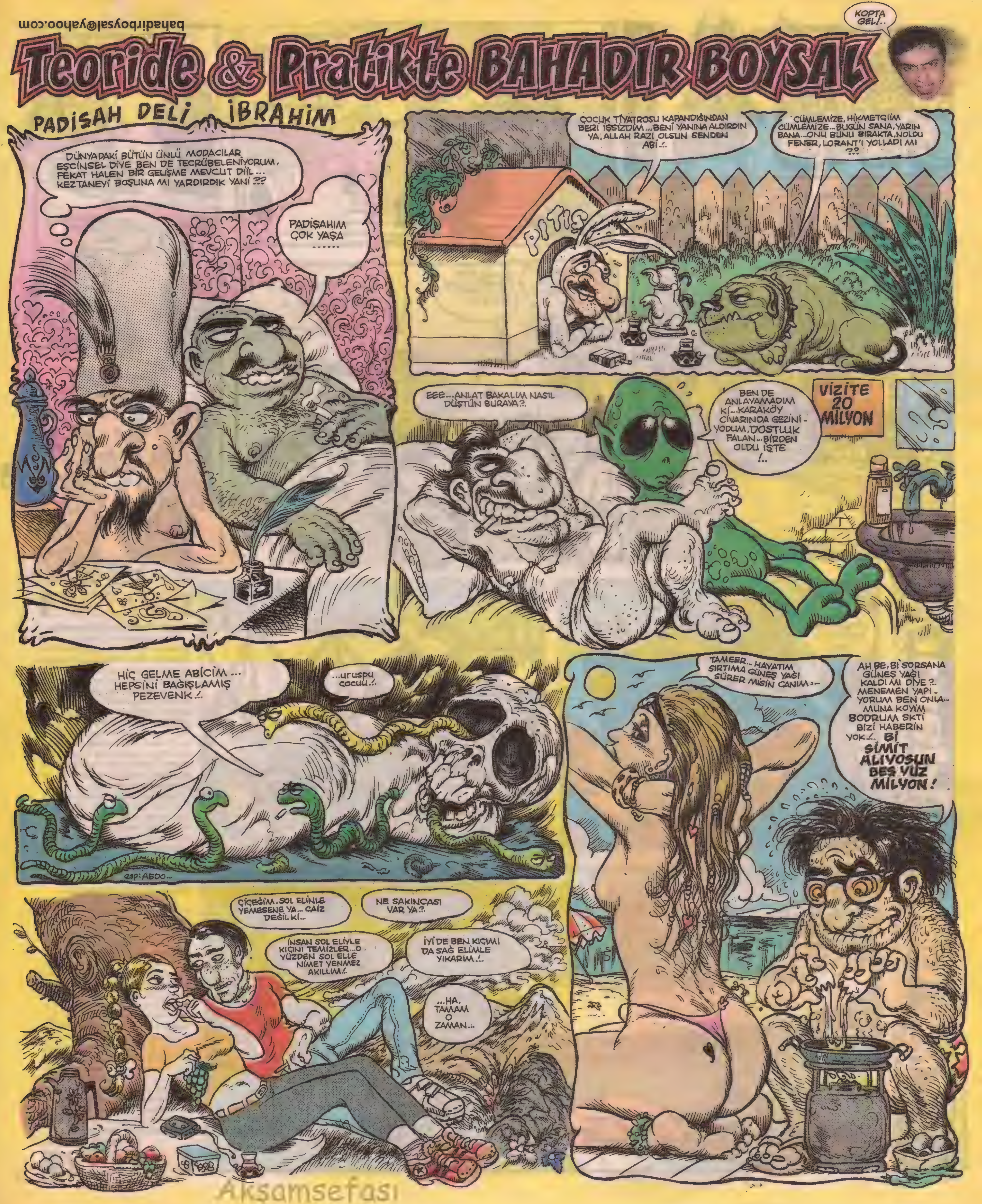
KOPTA GEL!..
PADİŞAH DELİ İBRAHİM
DÜNYADAKİ BÜTÜN ÜNLÜ MODACILAR EŞCİNSEL DİYE BEN DE TECRÜBELENİYORUM, FEKAT HALEN BİR GELİŞME MEVCUT DİİL... KEZTANEYİ BOŞUNA MI YARDIRDIK YANİ ??
PADİŞAHIM ÇOK YAŞA ------
PITIŞ
ÇOCUK TİYATROSU KAPANDIĞINDAN BERİ İŞSİZDİM... BENİ YANINA ALDIRDIN YA, ALLAH RAZI OLSUN SENDEN ABİ!..
CÜMLEMİZE, HİKMETÇİİM CÜMLEMİZE... BUGÜN SANA, YARIN BANA... ONU BUNU BIRAKTA, NOLDU FENER, LORANT'I YOLLADI MI ??
EEE... ANLAT BAKALIM NASIL DÜŞTÜN BURAYA?..
BEN DE ANLAYAMADIM Kİ... KARAKÖY CİVARINDA GEZİNİYODUM, DOSTLUK FALAN... BİRDEN OLDU İŞTE !..
VİZİTE 20 MİLYON
HİÇ GELME ABİCİM... HEPSİNİ BAĞIŞLAMIŞ PEZEVENK!..
...uruspu çocuu!..
esp: ABDO...
TAMEER... HAYATIM SIRTIMA GÜNEŞ YAĞI SÜRER MİSİN CANIM:--
AH BE, Bİ SORSANA GÜNEŞ YAĞI KALDI MI DİYE?.. MENEMEN YAPIYORUM BEN ONLA... MUNA KOYİM BODRUM SKTİ BİZİ HABERİN YOK!.. Bİ SİMİT ALIVOSUN BEŞ YÜZ MİLYON!
ÇİÇEĞİM, SOL ELİNLE YEMESENE YA... CAİZ DEĞİL Kİ...
NE SAKINCASI VAR YA?..
İNSAN SOL ELİYLE KIÇINI TEMİZLER... O YÜZDEN SOL ELLE NİMET YENMEZ AKILLIM!..
İYİ DE BEN KIÇIMI DA SAĞ ELİMLE YIKARIM!..
...HA, TAMAM O ZAMAN...

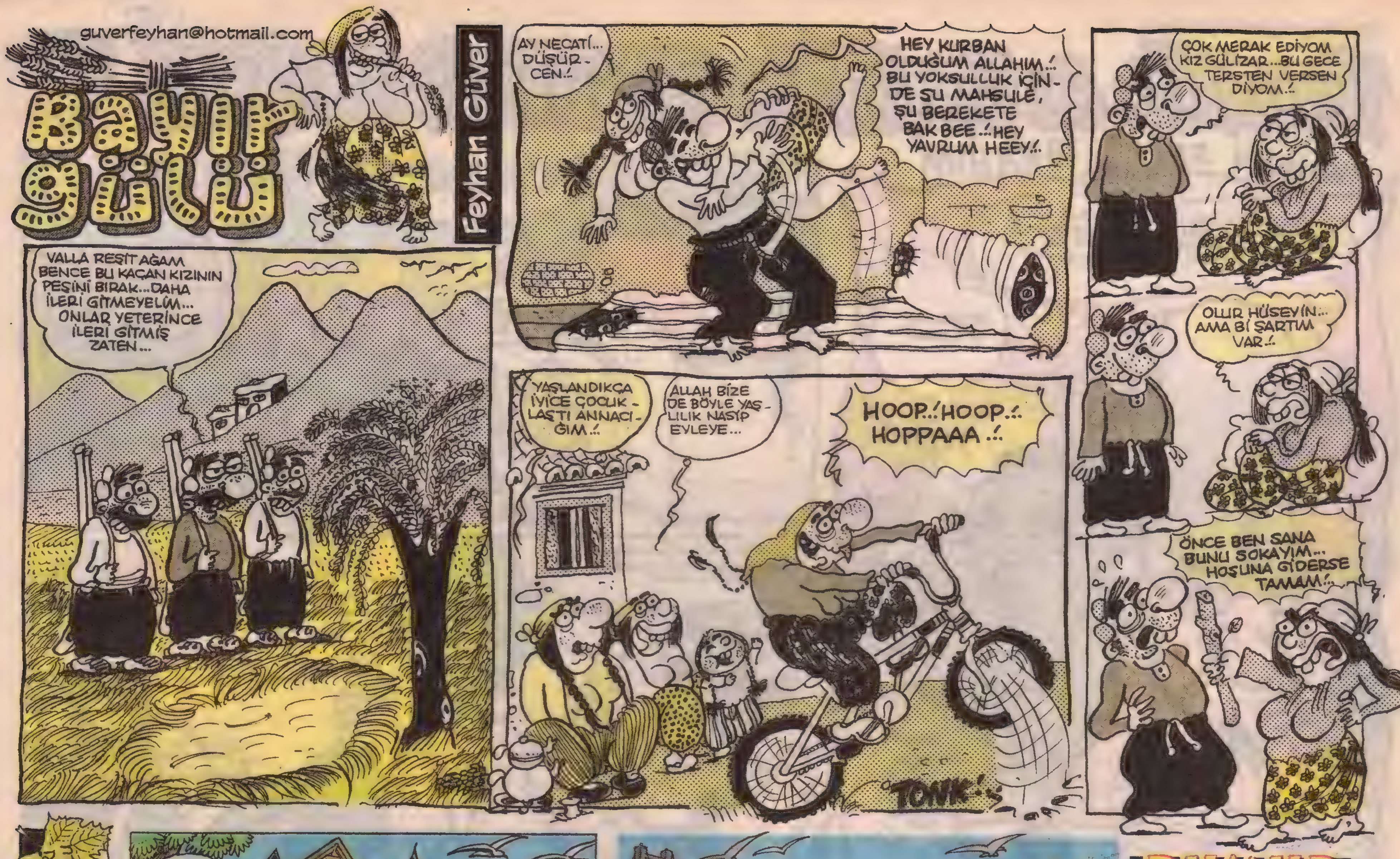
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır Gülü
Feyhan Güver
VALLA REŞİT AĞAM BENCE BU KAÇAN KIZININ PEŞİNİ BIRAK...DAHA İLERİ GİTMEYELİM... ONLAR YETERİNCE İLERİ GİTMİŞ ZATEN...
AY NECATİ... DÜŞÜRCEN.!.
HEY KURBAN OLDUĞUM ALLAHIM.!. BU YOKSULLUK İÇİNDE ŞU MAHSULE, ŞU BEREKETE BAK BEE.!.HEY YAVRUM HEEY.!.
YAŞLANDIKÇA İYİCE ÇOCUKLAŞTI ANNACIĞIM.!.
ALLAH BİZE DE BÖYLE YAŞLILIK NASİP EYLEYE...
HOOP.!.HOOP.!. HOPPAAA.!.
TONK.!.
ÇOK MERAK EDİYOM KIZ GÜLİZAR...BU GECE TERSTEN VERSEN DİYOM.!.
OLUR HÜSEYİN... AMA Bİ ŞARTIM VAR.!.
ÖNCE BEN SANA BUNU SOKAYIM... HOŞUNA GİDERSE TAMAM.!.

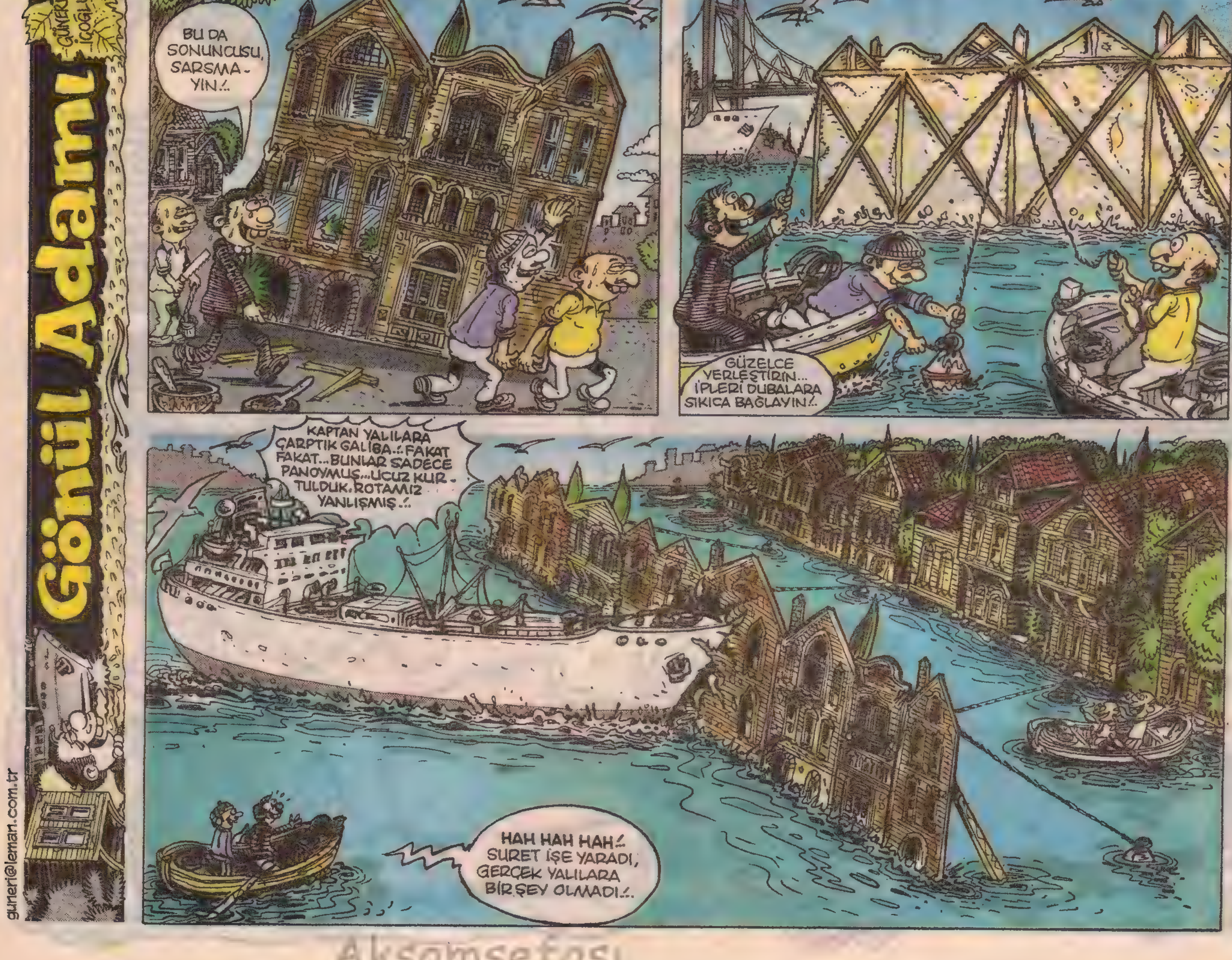
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
guneri@leman.com.tr
BU DA SONUNCUSU, SARSMAYIN.!.
GÜZELCE YERLEŞTİRİN... İPLERİ DUBALARA SIKICA BAĞLAYIN.!.
KAPTAN YALILARA ÇARPTIK GALİBA.!. FAKAT FAKAT...BUNLAR SADECE PANOYMUŞ...UCUZ KURTULDUK.ROTAMIZ YANLIŞMIŞ.!.
HAH HAH HAH.!. SURET İŞE YARADI, GERÇEK YALILARA BİRŞEY OLMADI.!.

DUMUR

Sevgili Dumurcular, Dumurzedeler

Bana gönderdiğiniz maillerden ya da mektuplarınızdan benim seçip Leman internet sitesinin dumur bölümüne veya dergiye koyduğum size ve bazan da bana ait imzalı dumurlar siteden bir güzel indirilip, anonim diye alınıp sahipsiz gibi çeşitli gazetelerin mizah köşelerinde tekrar yayınlanıyor. Arada bir bazı yazarlar kibarlıklarından ya da insaflarından dolayı, tahminen Leman'ın Dumur köşesinde yayınlanmıştır **belki** türünden bir takım notlar düşseler de, yine de hoş olmuyor. Bundan güzel Dumur Detayı olur mu?. Zaten kafamızı, beynimizi yiyerek uğradığımız dumurların araklanmasıyla bir kez daha dumura uğruyoruz..

Dostlar ne yapalım, hakkımızı nasıl arayalım bilemiyorum. Sizler de takip edin bu siber hırsızları, sanal terbiyesizleri... En azından sitemizde haftanın, ayın araklanan dumuru diye bir köşe açalım. İsmi de **the best stolen dumur of ula[illegible]**. O hafta dumuru araklanan arkadaşımızı onore edelim. Hiç olmazsa kendi aramızda eğlenelim. Hakkımızı da aramayalım. Zira hak etmiş biriyle dalga geçmek alınmış en büyük haktır...

* * *

İki ahbap dergiden iş çıkışı, günün demini almak için çay içmeye Beşiktaş sahiline inmeye karar veriyoruz. Lakin hava o kadar sıcakki Taksim'den Beşiktaş'a yürümeye mecalimiz kalmadığı için hemen kendimizi Gümüşsuyu'ndaki sarı minibüslerin arka dörtlüsüne atıyoruz. Paralar veriliyor ve harekete geçiyoruz. Yanımızda oturan oturan çift 20 milyondan başka bozuk paralarının olmadığını söylüyor. Şöför abimiz hemen telsize sarılıyor ve anlayamadığımız birşeyler konuşuyor. Dolmabahçe'nin önüne gelir gelmez yanımızda bir diğer sarı minibüs beliriyor. 20 milyonluk banknotla, yandan gelen 20 milyonluk bozuk para, arabalar hızla seyir halindeyken ön koltukta oturan müşteri vasıtasıyla uzatılıyor. Kornalarla verilen selamlarla Beşiktaş'a doğru yol almaya devam ediyoruz. Şoför toplanan paranın hesabını yaparken ben de o sırada bizim minibüste 8, diğer minibüste de 8 olmak üzere toplam 16 kişiden bir tek benim mi dumura uğradığımın hesabını yapıyordum.

Mert Hoşgör'e teşekkürler..

DETAYI

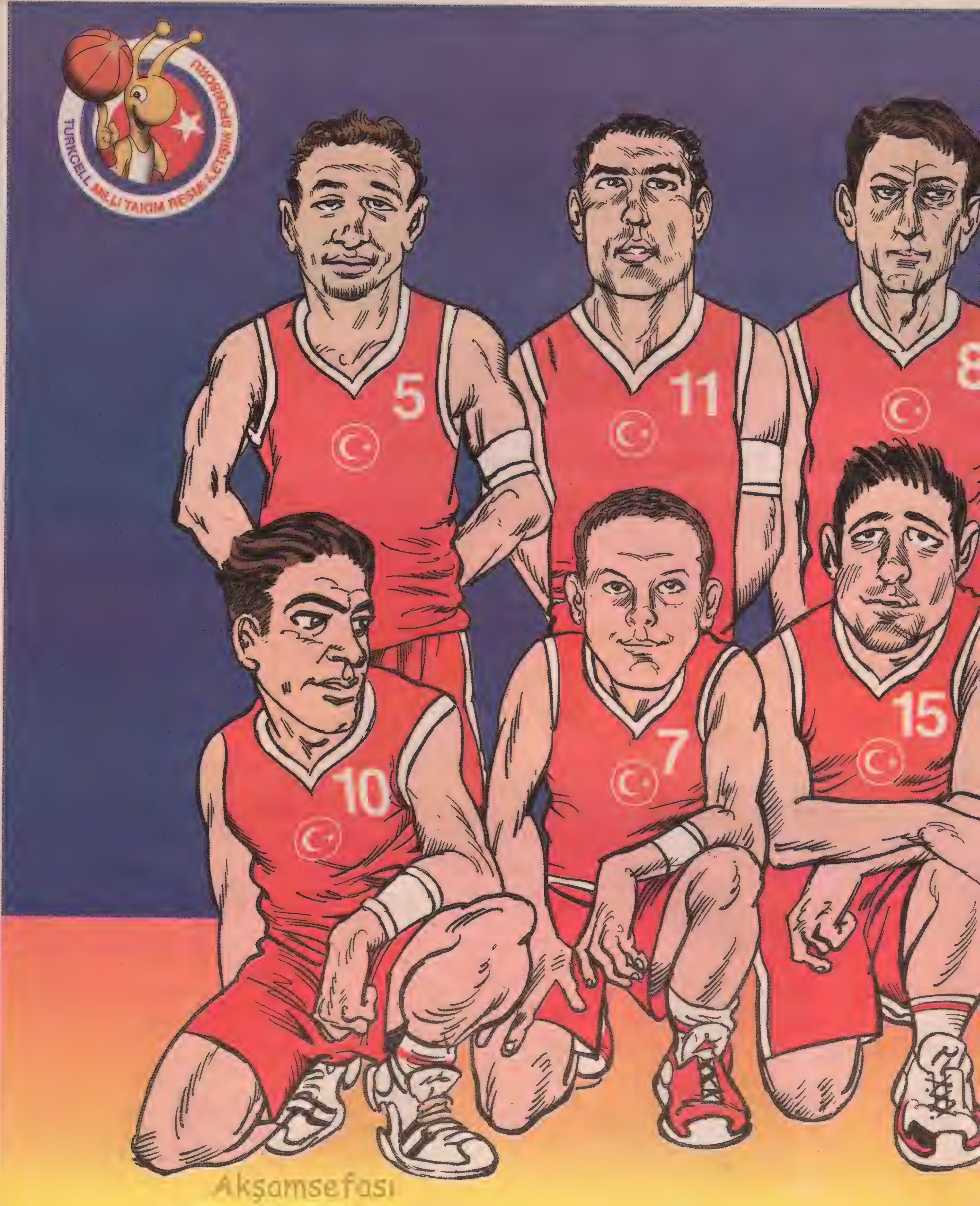
TURKCELL MİLLİ TAKIM RESMİ İLETİŞİM SPONSORU
5
11
8
10
7
15
Akşamsefası

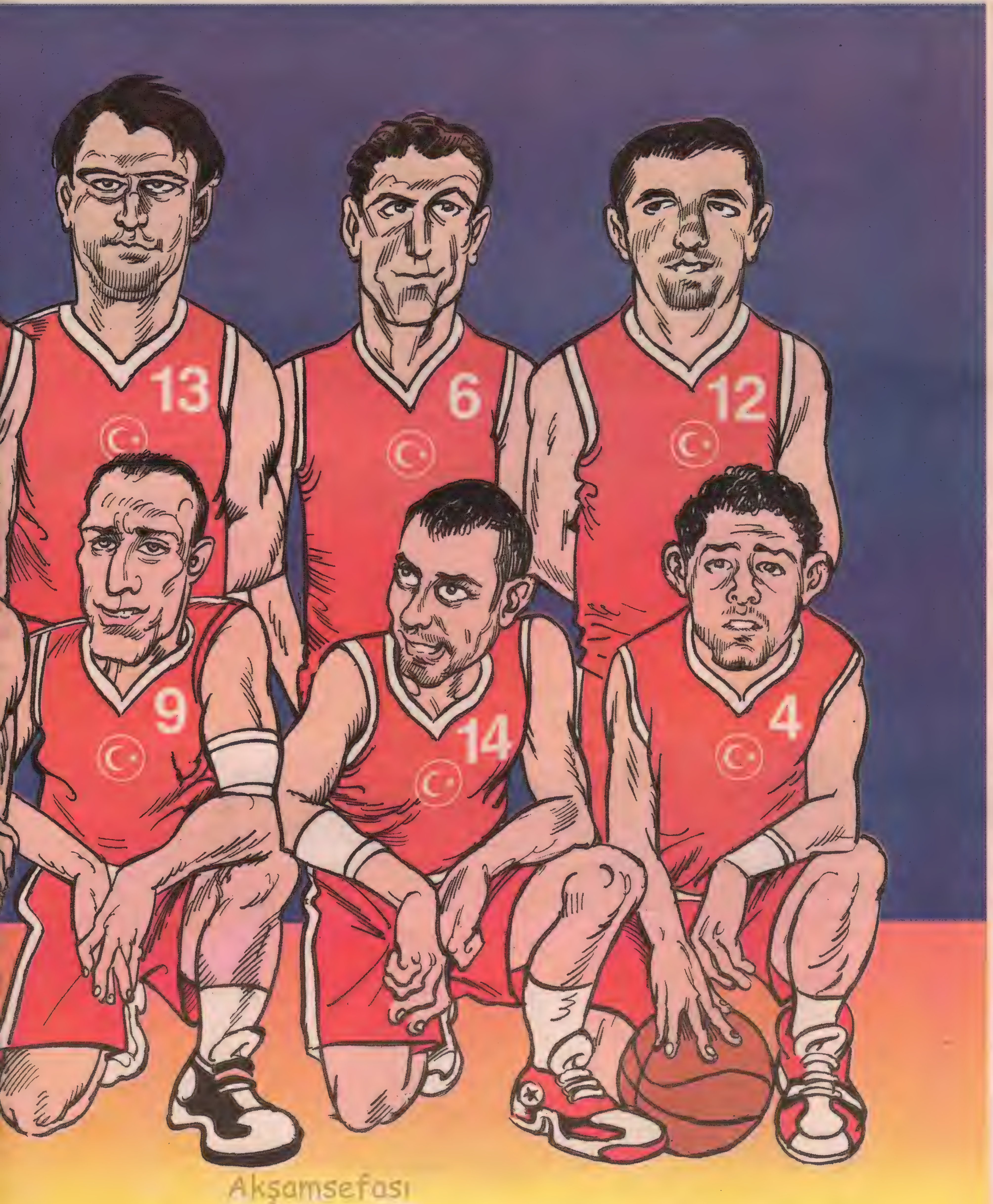
13
6
12
9
14
4
Akşamsefası

Oyum Siyam Balıklarına

Siyam balıkları olsalardı belki okyanusa kaçabilirlerdi, ama değildiler. İnsandılar. Üstelik üçü de erdi. Aileleri yoksuldu. Kimsesizdiler... Arkalarında onları koruyan güçlü, nüfuzlu kişiler yoktu... Birliklerinden kaçıp Rum kesimine sığınmak istiyorlardı... En güvendikleri subay bendim, öyle ki; kaçın, kurtulursunuz, desem hemen o gece her şeyi göze alarak karşı tarafa geçerlerdi...

Kuzey Kıbrıs'ta çok sıcak bir yaz gecesiydi. Nöbetçi subayıydım, odamda tek başıma oturmuş bu cehennemden kurtulmak için gün sayıyordum... Ama onların durumu benimkiyle asla kıyaslanamazdı. Aylardır aldıkları emirlerin sızısı adeta derilerinin içine işlemişti... Bu sızılar gözlerinden okunuyordu. Artık dayanacak güçleri kalmamıştı. En küçük hatalarında subaylardan dayak yiyor, durmadan aşağılanıyor, hakarete maruz kalıyorlardı. Hatta bu davranışlara maruz kalmaları için hata yapmalarına bile gerek yoktu. Onları sırf karanlık zevkleri için, dahası can sıkıntısından döven, aşağılayan subaylar vardı...

Üçü de karşımda duruyor o acının siyahı vurmuş gözleriyle benden bir umut bekliyorlardı. Onları bu korkunç durumdan kurtarmak için neler vermezdim. Ama ortasından bir sınır geçen ve sınırların iki yanında iki ayrı devletin bayrakları olan bir adadaydık... Dedim ya, **Siyam** balıkları olsalardı, üzerlerinde o üniformalar olmasaydı okyanusa kaçarlardı, diye. Ama ne yazık ki **Siyam** balıkları değildiler. Kaçmak o kadar kolay değildi... Türk ve Rum devletleri neredeyse hiçbir konuda anlaşamasalar da sadece birbirlerinden firar eden askerleri geri teslim etme konusunda anlaşmışlardı... Üstelik iki devlet de kaçan erleri onlara akla hayale gelmeyen acımasızlıklar yaptıktan sonra geri gönderiyorlardı...

Örneğin Türk birliklerinden kaçan erler çöl ikliminin geçerli olduğu Rum sınırının hemen yakınındaki maden ocaklarında bin bir eziyet altında ve karın tokluğuna birkaç ay çalıştırıldıktan sonra Türk kolorduna teslim ediliyordu. Firar eden erler kolorduda günlerce dayak yedikten ve bir süre hapis yattıktan sonra **Türkiye**'deki sürgün birliklerinden birine geri gönderiliyordu. Sürgün birlikleri en kötü iklim koşullarının ve en ağır baskıların olduğu yerlerdi... Ve en acısı askerlik yaptıkları süre siliniyor ve bütün bu eziyete yeniden başlamış oluyorlardı...

Bunları anlattım onlara... Kaçmakla ne kadar haklı olduklarını, ama kaçtıklarında nelerle karşılaşacaklarını... Kararı onlar vereceklerdi...

Bir anda bütün umutlarının yıkıldığını hissettim. Gözlerindeki o tesellisiz hüznü anlatmak çok güç... Çocukluklarından beri içlerine işlemiş emirlerin sızısı bir anda açığa çıktı sanki. O her bir taraftan kuşatılmış hayatları bulunduğumuz odayı kapladı... Hiçbir kaçma fikrim olmadığı halde bir anda onların kaderi benim de kaderim olmuştu...

Biz biraz düşünelim, deyip odamdan dışarı çıktılar. Bir süre sonra geri geldiklerinde yüzlerindeki o yaralı isyan duygusu çaresiz bir kabullenmeye dönüşmüştü...

Vazgeçtik, kalıyoruz, dediler...Ve sonra görecekleri eziyetlere, maruz kalacakları aşağılanmalara, yiyecekleri dayaklara, alacakları emirlere, geri döndüler... Kaçma fikri kafalarında belirdiğinde biraz olsun unuttukları sızılarına yine geri döndüler...

Bense o an orada olmaktan derin bir pişmanlık duymuştum. Bu üç erin bugüne dek çektikleri ve çekecekleri zulümlerin bir ortağı gibi hissetmiştim kendimi...

Köleler ve tiranlardan oluşmuş bu sistemin bir parçası gibiydim orada... Hayatım boyunca baskıdan ve acıdan kaçmanın yollarını düşünmüş, ama kaçışın bedellerini bildiğim ve bunu göze alamadığım için, hep istemediğim yerlerde, istemediğim koşulların arasında sıkışıp kaldığım için kendi köleliğime onları da ortak etmiştim sanki...

Sanki beni birileri durmadan kırbaçlıyordu; bense kırbaçlandığım için benden daha zor, daha umutsuz durumda olanları kırbaçlıyordum... Onlar da bir gün kendilerinden daha zor durumda olacak olanları kırbaçlayacak ve bu böyle sürüp gidecekti...

Varlığım başka birilerinin can çekişmesinin üzerinde yükseliyordu sanki. O altımda can çekişenlerin sayesinde biraz daha üstte duruyordum ve bu durum beni biraz daha avantajlı bir köle durumuna sokuyordu.

Köleler biraz daha avantajlı duruma geçebilmek için, birbirinin üzerine çıkmaya çabaladıkça, tiranlarının yanına ulaşabilmek için kendilerinden daha da aşağıda olanları kırbaçladıkça sistem biraz daha güçleniyor ve yıkılması biraz daha zorlaşıyordu...

Sanki söylediğimiz her söz, yaptığımız her davranış, verdiğimiz her oy bu sisteme yarıyordu...

Evet, verdiğimiz her oy...

Çok yakında yeni bir sefalet oyunu başlayacak. Birileri meydanlara, televizyon ekranlarına çıkıp kendilerine oy vermemizi isteyecekler... Bizim çıkarlarımız adına konuştuklarını, bizi düşündüklerini söyleyerek olmadık vaatlerle sürdürüp duracaklar bu sefalet oyununu... Kendilerinin dürüst, güvenilir, doğru, rakiplerinin ise yalancı, güvenilmez, sahtekar olduklarını söyleyecekler... Yaşadığımız bu derin yoksulluktan, korkunç baskılardan, zulümlerden kurtulabilmemiz için kendi partilerine bir oy atmamızın yeterli olacağını müjdeleyecekler... O bir oyla hayatımızın değişeceği yalanını hırsla söyleyecekler... Partiler bu yalan yarışında öyle çok ileri gidecekler ki, bir süre sonra ülkede gerçek diye bir şey kalmayacak...

Akvaryuma kapatıldıklarında intihar eden ve hep özgürlüğü, hep okyanusları özleyen **Siyam** balıkları değildik ki bizler... Biz bu coğrafyada yaşamak zorunda bırakılmış, alınlarımıza köleliğin damgası kazınmış, ayakta kalabilmemiz için bizden biraz daha zor durumda olanları kırbaçlamak zorunda olan çaresiz insanlardık...

Partiler de tıpkı birbirleriyle neredeyse hiçbir konuda anlaşamayan, ama kendilerinden kaçmak isteyen köleleri, onlara olmadık eziyetler yaptıktan sonra geri teslim eden devletler gibiler... Tek anlaştıkları nokta bu sanki: Köleleri kaçtıkları yere geri göndermek...

Çoğu insan partiler arasındaki bu gizli ve temel anlaşmayı içten içe bilse de bilmezlikten geliyormuş gibi davranır nedense... Hangi partiye oy verse, aslında sonucun değişmeyeceğine, yoksulluğunun bitmeyeceğine, varlığının üzerine acımasızca yağan emirlerin kesilmeyeceğine inansa da, kaçıp kurtulacağına inandırır kendini... Akvaryumdan çıkabileceği umudu yeter bile onlara, kölelik o kadar içlerine işlemiştir ki, hadi çık, git istediğin yere, deseler, çıkıp gidecek gücü bulamaz çoğu... Birkaçı dışında dönüp yine gelirler akvaryumlarına. Çünkü sızılarından daha baskın çıkar özgürlük korkusu...

Onlar için önemli olan bu kaçıp kurtulma oyunudur... Çünkü bu oyuna kendilerini ne kadar kaptırırlarsa sızılarından biraz olsun kurtulmuş olurlar da ondan... Üstelik çoğu seçim sonuçlarının açıklandığı sabah; inanmış, güvenmiş gibi yaptıkları, oy verdikleri partileri iktidara gelse bile, yeniden bir iş sabahına, bir emir gününe, baskı altına alınmaya kaldıkları yerden başlayacaklarını ve neredeyse derilerinin altına işlemiş olan sızılarını eskisinden daha güçlü hissedeceklerini bile bile kaptırır kendini bu oyuna...

Seçim sandığının önünde birkaç dakikalığına bile olsa kölelikten kurtulmuş olduğuna kendini inandırabilmek için yapar bunu... Bir an için bile olsa kaderinin elindeki oy pusulasında saklı olduğunu sanma umuduna kaptırabilmektir tek arzusu... Hayatını değiştirme gücünün elindeki oy pusulasında olduğunu sanarak, kendisini artık emir alan değil, emir veren biri sayarak bir an için efendi olduğu yanılsaması yaşar... Bu yanılsamasının gerçek olmasını dileyerek oyunu atar sandığa...Bu yanılsama bile ona o kadar iyi gelir ki, yaptığı bu eylemden öylesine hoşnut olur ki, oy sandığına büyülü bir gücü varmış gibi bakar... Sanki onu büyülü kılan ona oy atan eliymiş gibi, eline büyülüymüş gibi bakar...

Oysa kaçı bilir o sandığın düşlerinin tabutu olduğunu? Kaç kişi mutsuzluğuyla, köleliğiyle, sızılarıyla yüzleşmeyi göze alabilirse, o kadar kişi bilebilir onun düşlerinin, umutlarının tabutu olduğunu... Çünkü yüzleşse hayatı umutlarının değil, adaletsizliğin yönettiğini anlar. Bu adaletsizliği yıkacak gücü asla kendinde bulamayacağı için bu yüzleşmekten hep kaçınır.

Tabutlara atılan düşlerle sürer demokrasi oyunu... Demokrasi oyunu köleler olmadan, zalimler, emirler, sızılar, ötekiler, mağluplar, tiranlar olmadan oynanamaz. **Kaçıp kurtulmak serbesttir,** denir bu demokrasi oyununda... Ama sınırın öbür tarafında birileri sizi bekleyecektir, bunu hiç unutmadan kaçmak isteyen kaçabilir istediği yere. Sınırın öbür tarafında birileri sizi teslim alacak, sizi orada insafsızca çalıştıracak, sonra da kaçtığınız yere yine geri teslim edeceklerdir... Teslim edildiğiniz zaman da onca zaman çektikleriniz yok sayılacak, sizse bir daha kaçmamanız için pişman edilecek, eskisinden daha büyük cezalara çarptırılacaksınız... Geri gönderildiğiniz bu yerde uyandığınız her işgünü kaçıp geldiğiniz günlerden daha zor, daha acımasız, daha ağır emirlerle dolu olacaktır... Sızılarınızın üstüne daha yeni sızılar eklenecektir... Hem siyaset meydanı, adı üstünde insanların terbiye edildiği yer, değil midir? Kimse kaçıp kurtulmayı aklından geçirmesin diye meydanlarda kurulan idam sehpaları değil midir? Çok değil, 1960'lara kadar görenler ibret alsın diye "suçlu" insanlar herkesin önünde asılırdı. Sehpaların kurulduğu yere de "siyaset meydanı" denirdi. Ortaokul, hatta ilkokul çocukları Yurttaşlık Bilgisi derslerinde **Türkiye**'nin birçok yerinde belli günlerde kurulan bu meydanlara getirilir, onlara idam sahneleri bütün detaylarıyla gösterilirdi. Yurttaşlık Bilgisi öğretmenleri öğrencilerini okula geri getirdikten sonra konu defterlerine, bugün çocuklara idam edilen bir adam izlettirilmiş, gereken ders verilmiştir, diye yazarlardı...

Artık idam kalkmış olabilir. Bugün öğretmenler öğrencilerine asılan bir insanın boynunun kırılışını, o yağlı sicimin etrafındaki dönüşünü seyrettirmiyor olabilirler... Ama düşler, umutlar, hayatlar yine idam ediliyor... Köleler biraz daha iyi yaşayabilmek telaşıyla kendilerinden daha zor durumda olan köleleri kırbaçlamaya devam ediyor... Oy sandıkları köleleri bir an için kaçıp kurtulma ümidine sürüklüyor ve asıl kaçıp kurtulma düşlerini bir sonraki seçime kadar tahta bir tabuta gömüyor...

Yıllardır diğer köleler gibi ben de bu oyuna kendimi kaptırmış gibi yapmıştım. Ben de onlar gibi oy sandığının önünde birkaç dakikalığına bile olsa kendimi hayatımın efendisi sanıp,

ellerimin büyülü olduğuna inanmıştım... Ama seçim sonuçlarının açıklandığı her sabah eskisinden daha acımasız bir kölelik gününe uyanmış, bir önceki günden daha ağır baskılara, daha derine işleyen emirlere maruz kalmak üzere işyerimin yolunu tutmuştum...

Buralardan kaçıp kurtulacak bir yer olmalı, ama ben şimdiye dek bulamadım... Nereye kaçsam orada köleler ve tiranlar vardı... Her yerde zalimler birbirine benziyordu... Birbirinin rakibi gibi görünseler de bizim gibileri kaçtığımız yere geri göndermek konusunda çoktan anlaşmışlardı...

Nereye gitsem orada hayatı tabutlara atılan düşler değil, adaletsizlik yönetiyordu... Nereye gitsem orada da söylenen her söz, yapılan her davranış verilen her oy bu adaletsizliği biraz daha güçlendiriyordu...

İşte bu yüzden seçimlerde hiçbir partiye oy kullanmak istemiyorum. Çünkü kime oy versem, aslında bir diğerine oy vermiş gibi olacağım... Bütün oy sandıkları aynı havuzun içinde duruyor. Bu havuz ömürlerimizin, umutlarımızın, düşlerimizin gömüldüğü bir bataklıktan başka bir şey değil...

Bizi birkaç dakikalığına düşlerimizin efendisi yapacaklar, ama sonra o bataklıkta boğulurken çıkarttığımız çığlıkların eşliğinde onlara verdiğimiz oyların dökümünü yapacaklar... Çünkü kaçıp kurtulmak için verdiğimiz her oy hepsinin işine gelecek... Söylediğimiz her söz, yaptığımız her davranış, onların çizdiği sınırlarda öğrendiğimiz her şey kurdukları bu adaletsiz sistemi biraz daha güçlendirecek... Köleler kendilerinden daha zor durumda olan köleleri eskisinden daha acımasızca kırbaçlayıp duracak. Hepimiz kendimizden biraz daha altta duranın çırpınışıyla üstte durmaya çabalayıp duracağız...

Bu yüzden seçim sabahı düşlerimin gömüleceği sandık başına değil, bir deniz kıyısına gideceğim...: O deniz kıyısında seçim afişi, oy pusulası, parti bildirisi olmaktan kurtulan bir ağaca yıllardır kırbaçlanıp duran sırtımı dayayıp, uzayıp giden denizi seyredeceğim... (1)

Orada başka köleleri kırbaçlayan ellerimin körelmiş şefkatinden utanıp asıl kurtuluşun nerede olacağını düşüneceğim...

Orada yaralı düşlerimi, bastırılmış çığlıklarımı sevip okşayacağım...

Orada umutsuzluğumun içinden çıkarttığım umudun büyüsüyle yıllardır lekelediğim yalnızlığımı teselli edeceğim...

Oradan hep okyanusa karışıp gitmeyi özleyen **Siyam** balıklarına selam göndereceğim...

---

(1) Bu seçimlerde 40 milyon seçmenin kullanacağı oy pusulası, seçim afişi ve zarflar için tam 5385 ağacın kesilerek yok edileceği söyleniliyor...

* Kuzey Kıbrıs'ta yayınlanan **Afrika** adlı gazetenin yazarlarından **Şener Levent** ve **Memduh Ener**'in cumhurbaşkanı **Rauf Denktaş**'ı yazılarında eleştirdikleri için 6 ay hapse mahkum edilmelerini protesto ediyorum.

* **Dersim'e** yıllardır yaptıkları yetmiyormuş gibi, şimdi de buraları tamamen insansızlaştırmak için **Munzur Bolgesi**'ne birçok baraj yapılıyor ve **Munzur**'un o güzelim doğası mahvedilmeye çalışılıyor... Buna dur demek gerekiyor.

* **Almanya.** Gelsenkirchen. 7 Eylül Cumartesi günü 10.Uluslararası Kürt Kültür Festivali'ndeyim.

* **Hüseyin Avni Cinozoğlu.** Kalbimi Çalan Şehir. Şiirler. İlkyaz Kitaplığı.

* **Ayhan Bozkurt.** Al Sana Aşk. Şiirler. Okka Yayınevi.

* Eylül ayının ortalarından itibaren her perşembe saat 22:00-23:00 arası **Yön Fm**'deyim. Marmara Bölgesinde 96.60'da diğer bölgelerde Show TV 7.74 Mhz ses bandından (TURKSAT 1) dinlenebilir.

cezmler@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

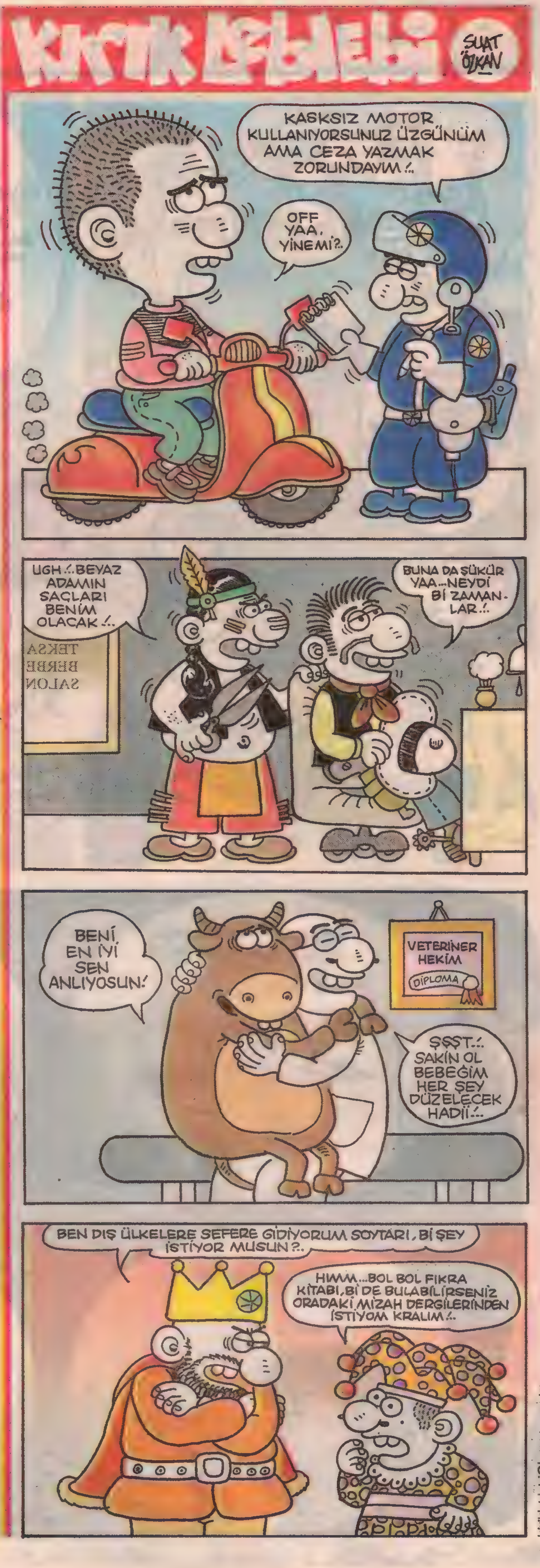
KIRIK LEBLEBİ
SUAT ÖZKAN
KASKSIZ MOTOR KULLANIYORSUNUZ ÜZGÜNÜM AMA CEZA YAZMAK ZORUNDAYIM !..
OFF YAA, YİNE Mİ?..
UGH !.. BEYAZ ADAMIN SAÇLARI BENİM OLACAK !..
BUNA DA ŞÜKÜR YAA...NEYDİ Bİ ZAMANLAR !..
TEKSA BERBE SALON
BENİ EN İYİ SEN ANLIYOSUN!
VETERİNER HEKİM
DİPLOMA
ŞŞŞT !.. SAKİN OL BEBEĞİM HER ŞEY DÜZELECEK HADİ !..
BEN DIŞ ÜLKELERE SEFERE GİDİYORUM SOYTARI, Bİ ŞEY İSTİYOR MUSUN ?..
HIMM...BOL BOL FIKRA KİTABI, Bİ DE BULABİLİRSENİZ ORADAKİ MİZAH DERGİLERİNDEN İSTİYOM KRALIM !..
kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

bezginbekir
@leman.com.tr
TUNCAY
AKGÜN

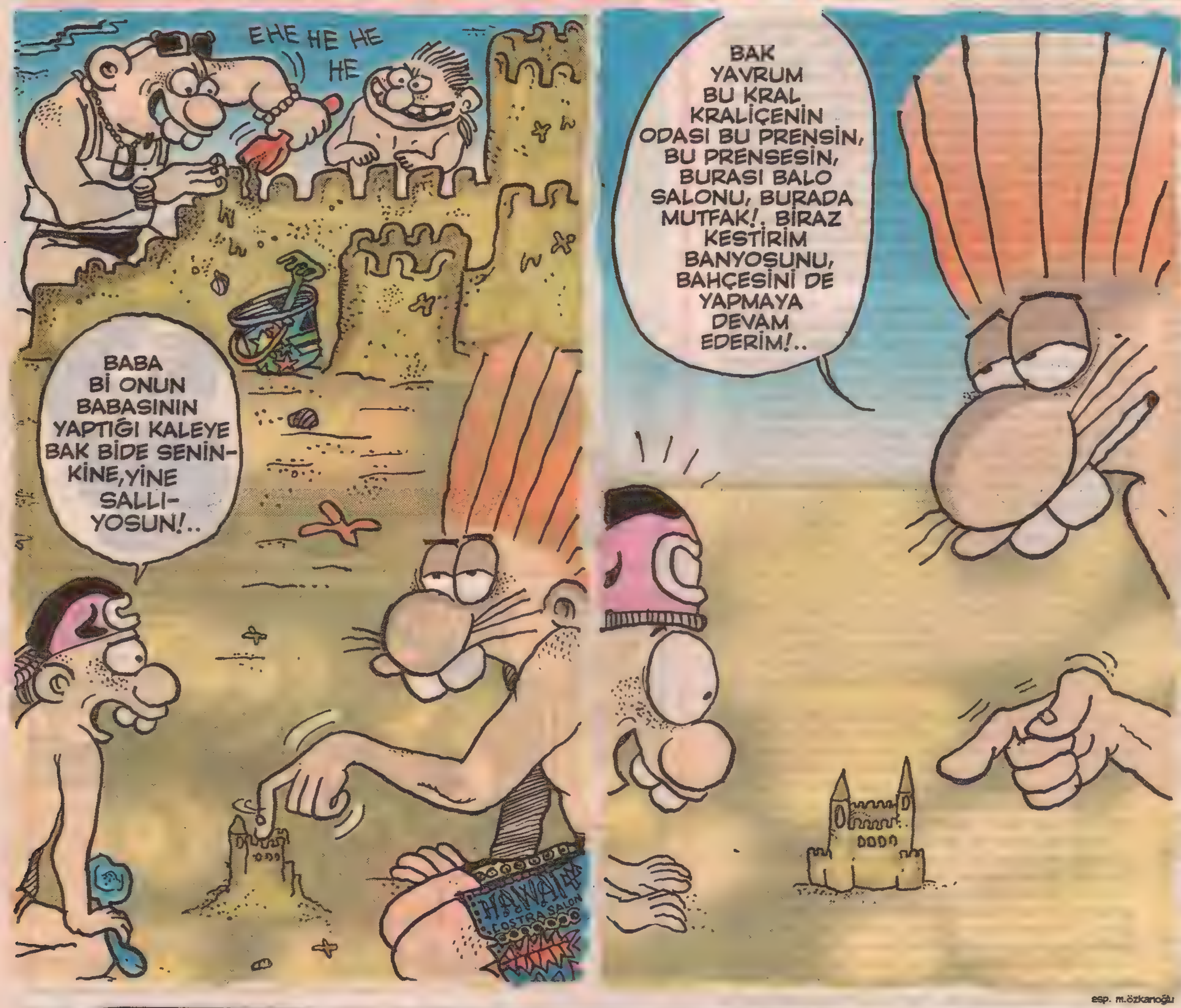
EHE HE HE
HE
BABA
Bİ ONUN
BABASININ
YAPTIĞI KALEYE
BAK BİDE SENİN-
KİNE,YİNE
SALLI-
YOSUN!..
BAK
YAVRUM
BU KRAL
KRALİÇENİN
ODASI BU PRENSİN,
BU PRENSESİN,
BURASI BALO
SALONU, BURADA
MUTFAK!, BİRAZ
KESTİRİM
BANYOSUNU,
BAHÇESİNİ DE
YAPMAYA
DEVAM
EDERİM!..
HAWAII
esp. m.özkanoğlu

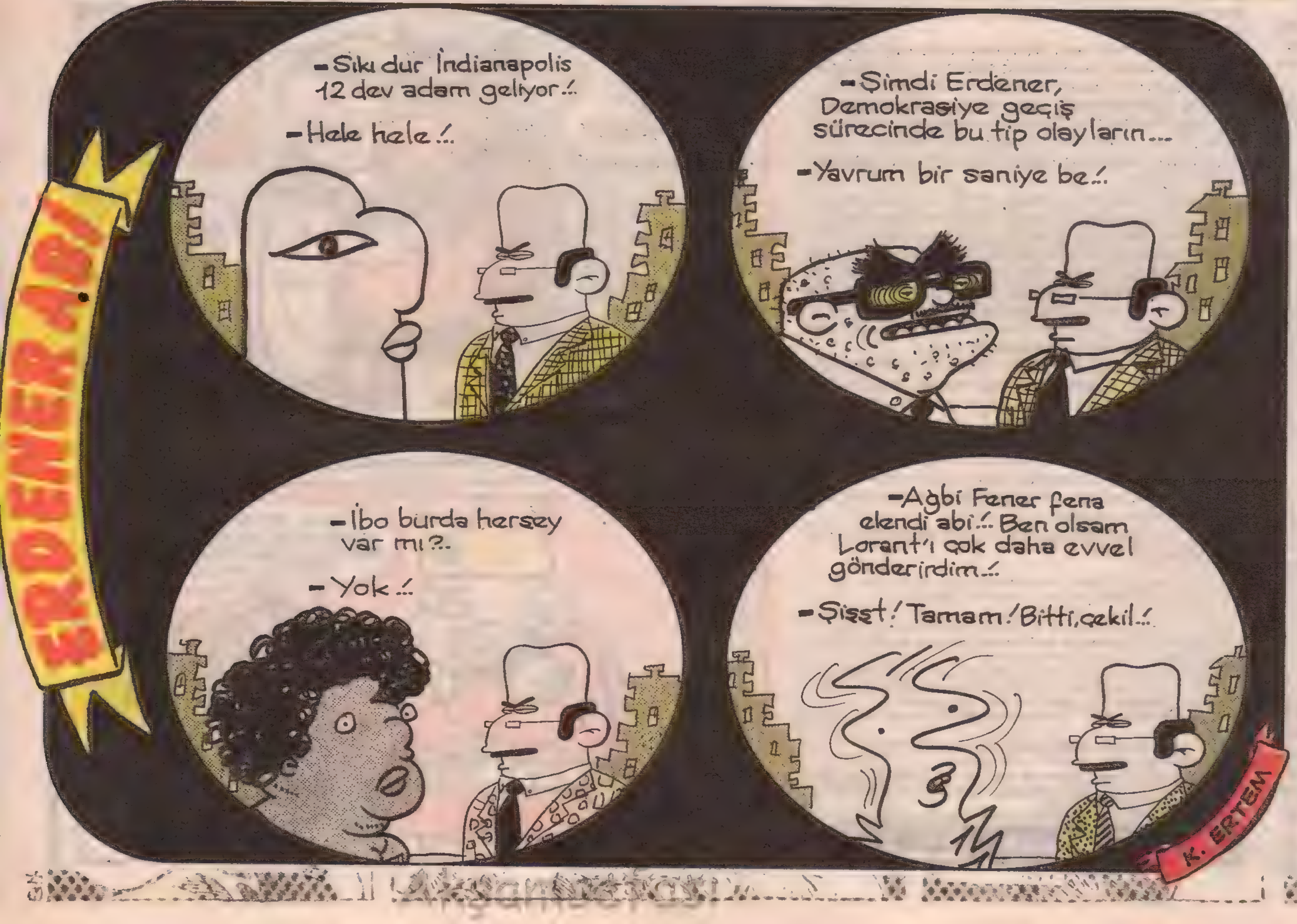
ERDENER ABİ
-Sıkı dur İndianapolis 12 dev adam geliyor!.
-Hele hele!.
-Şimdi Erdener, Demokrasiye geçiş sürecinde bu tip olayların...
-Yavrum bir saniye be!.
-İbo burda herşey var mı?.
-Yok!.
-Ağbi Fener fena elendi abi!. Ben olsam Lorant'ı çok daha evvel gönderirdim!.
-Şişt! Tamam! Bitti, çekil!.
K. ERTEM

İki Resim Arasındaki 7 Fark

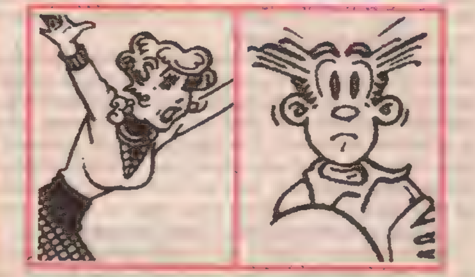

Fatoş & Basri

❶ Fatoş, sinemada *"Doris Day-Rock Hudson"* ikilisinin simgelediği "genç Amerikan çifti" imajının kız tarafını temsil eder...

Basri'nin Rock Hudson çağrışımıyla ilgisi yoktur, orjinal bir dik saçlıdır!..

❷ Fatoş, Basri'siz görülmez, asisttir!

Basri, ait olduğu strip-bant'ın esas oğlanıdır, hakiki enerji kaynağıdır!..

❸ Fatoş, dışa pek vurmasa da, için için 'sınıf atlamak isteyen' bir orta sınıf kızıdır...

Basri ise doğuştan yılgın, şaşkın haliyle alemin içinde başka bir aleme benzer!..

❹ Fatoş, çizgiden varedilmesine karşın, sıfır deformasyonla reel dünya figürüdür...

Basri zeytin gözleriyle olsun, battal boy kulaklarıyla olsun, tüm duruşuyla hayal mahsülü bi zattır!

❺ Fatoş, zaman zaman Basri yüzünden panik yaşar, Basri'nin işe giderken bişeyler unuttuğu için dönmesi ve Fatoş'un da unutulan şeyle kapıdan çıkarken sık sık çarpışmaları durumunu meraklısı bilir, Fatoş tartışmasız bir 'etkilenen'dir...

Basri, kendi doğası ve ayarsızlıkları yüzünden panik yaşar, 'etkileyen' olmakla birlikte, en az Fatoş kadar da 'etkilenen'dir!

❻ Fatoş, gerçek kişi olsa, kendi bantıyla birlikte Güngörmüşler'i de düzenli okuyacak bir kişi izlenimi verir...

Basri'de ise sadece Dedektif Nik'e yoğunlaşacak bir tip vardır, ki inceden Tenten'i de andırır!..
(andır dı teybıl)

❼ Fatoş'daki "60'lı yıllar" elektriği kalıcıdır...

Basri zaman dışı bi kardeşimizdir!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

vo@leman.com.tr

Babam için...

Ender Özkahraman

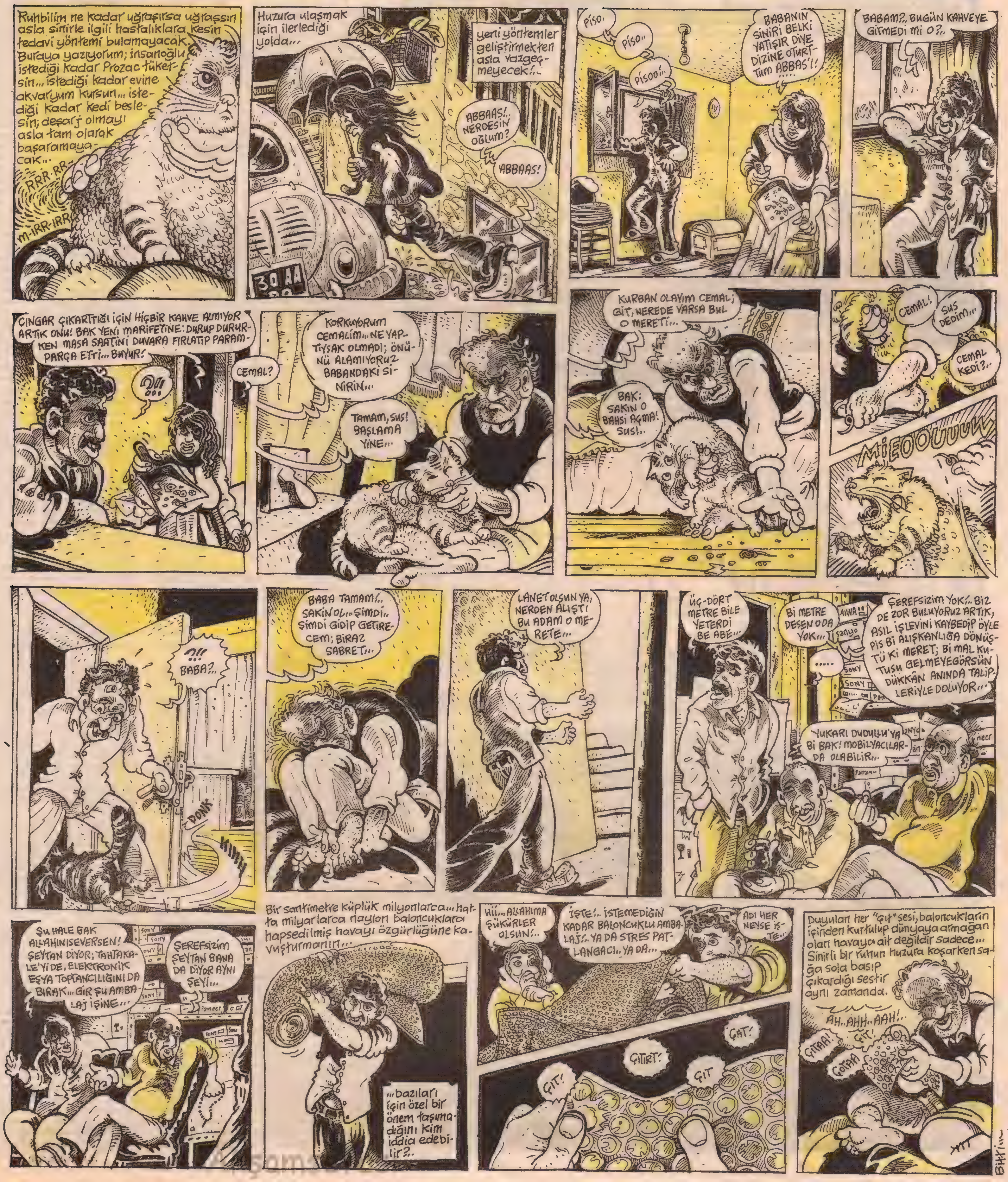
Ruhbilim ne kadar uğraşırsa uğraşsın asla sinirle ilgili hastalıklara kesin tedavi yöntemi bulamayacak. Buraya yazıyorum; insanoğlu istediği kadar Prozac tüketsin... istediği kadar evine akvaryum kursun... istediği kadar kedi beslesin; deşarj olmayı asla tam olarak başaramayacak...
RRR-RR
m-IRR-IRR
Huzura ulaşmak için ilerlediği yolda...
yeni yöntemler geliştirmekten asla vazgeçmeyecek!..
ABBAAS!.. NERDESİN OĞLUM?
ABBAAS!
30 AA
PİSO.
PİSO..
PİSOO!..
BABANIN SİNİRİ BELKİ YATIŞIR DİYE DİZİNE OTURTTUM ABBAS'I!
.....
BABAM?.. BUGÜN KAHVEYE GİTMEDİ Mİ O?..
CINGAR ÇIKARTTIĞI İÇİN HİÇBİR KAHVE ALMIYOR ARTIK ONU! BAK YENİ MARİFETİNE: DURUP DURURKEN MASA SAATİNİ DUVARA FIRLATIP PARAMPARÇA ETTİ... BUYUR!
?!!
CEMAL?
KORKUYORUM CEMALİM... NE YAPTIYSAK OLMADI; ÖNÜNÜ ALAMIYORUZ BABANDAKİ SİNİRİN...
TAMAM, SUS! BAŞLAMA YİNE...
KURBAN OLAYIM CEMAL; GİT, NEREDE VARSA BUL O MERETİ...
BAK; SAKIN O BAHSİ AÇMA! SUS!..
CEMAL!
SUS DEDİM...
CEMAL KEDİ?..
MİEOOUUUW
?!! BABA?..
DONK
KIHH
BABA TAMAM!.. SAKİN OL... ŞİMDİ.. ŞİMDİ GİDİP GETİRECEM; BİRAZ SABRET...
LANET OLSUN YA, NERDEN ALIŞTI BU ADAM O MERETE...
ÜÇ-DÖRT METRE BİLE YETERDİ BE ABE...
Bİ METRE DESEN O DA YOK...
AIWA
sanyo
SONY
SONY
.....
ŞEREFSİZİM YOK!.. BİZ DE ZOR BULUYORUZ ARTIK, ASIL İŞLEVİNİ KAYBEDİP ÖYLE PİS Bİ ALIŞKANLIĞA DÖNÜŞTÜ Kİ MERET; Bİ MAL KUTUSU GELMEYEGÖRSÜN DÜKKÂN ANINDA TALİPLERİYLE DOLUYOR...
YUKARI DUDULLU'YA Bİ BAK! MOBİLYACILARDA OLABİLİR...
ŞU HALE BAK ALLAHINI SEVERSEN! ŞEYTAN DİYOR; TAHTAKALE'Yİ DE, ELEKTRONİK EŞYA TOPTANCILIĞINI DA BIRAK... GİR ŞU AMBALAJ İŞİNE...
ŞEREFSİZİM ŞEYTAN BANA DA DİYOR AYNI ŞEYİ...
SONY
Pioneer
Bir santimetre küplük milyonlarca... hatta milyarlarca naylon baloncuklara hapsedilmiş havayı özgürlüğüne kavuşturmanın...
...bazıları için özel bir önem taşımadığını kim iddia edebilir?..
Hii... ALLAHIMA ŞÜKÜRLER OLSUN!..
İŞTE!.. İSTEMEDİĞİN KADAR BALONCUKLU AMBALAJ!.. YA DA STRES PATLANGACI.. YA DA...
ADI HER NEYSE İŞTE...
ÇAT!
ÇITIRT!
ÇIT
ÇIT!
Duyulan her "çıt" sesi, baloncukların içinden kurtulup dünyaya armağan olan havaya ait değildir sadece... Sinirli bir ruhun huzura koşarken sağa sola basıp çıkardığı sestir aynı zamanda.
AH.. AHH.. AAH!..
ÇITAA!
ÇIT!
ÇOTAA
Bitti...

KAAN ERTEM @leman.com.tr

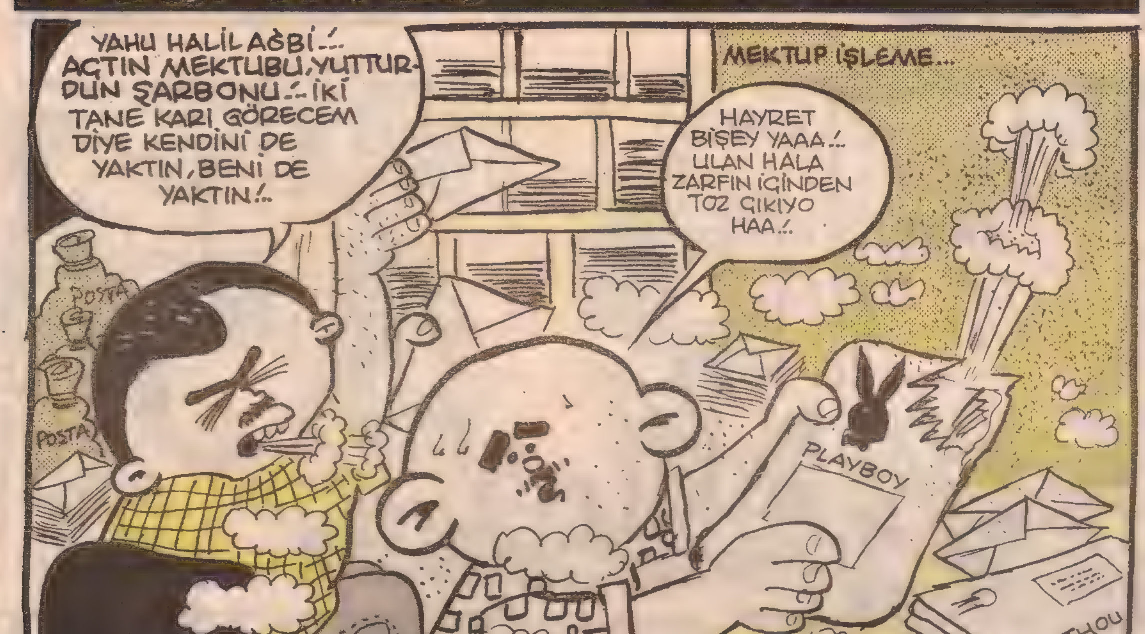
YAHU HALİL AĞBİ..! AÇTIN MEKTUBU, YUTTURDUN ŞARBONU..! İKİ TANE KARI GÖRECEM DİYE KENDİNİ DE YAKTIN, BENİ DE YAKTIN..!
MEKTUP İŞLEME...
HAYRET BİŞEY YAAA..! ULAN HALA ZARFIN İÇİNDEN TOZ ÇIKIYO HAA..!
POSTA
POSTA
PLAYBOY
PENTHOU

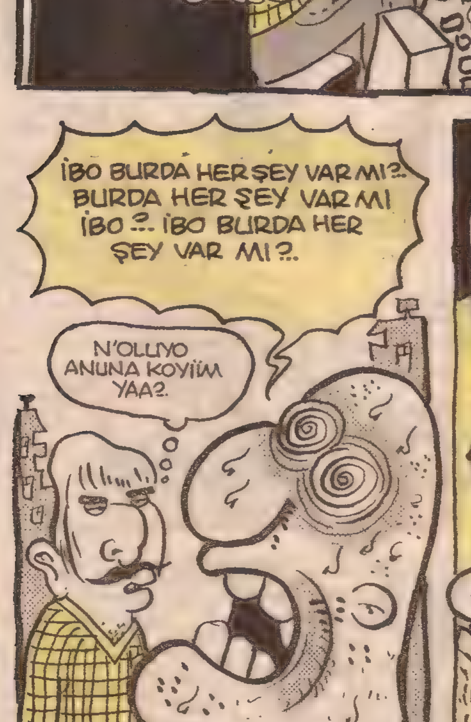
İBO BURDA HER ŞEY VAR MI?.. BURDA HER ŞEY VAR MI İBO?.. İBO BURDA HER ŞEY VAR MI?..
N'OLUYO ANUNA KOYİM YAA?.

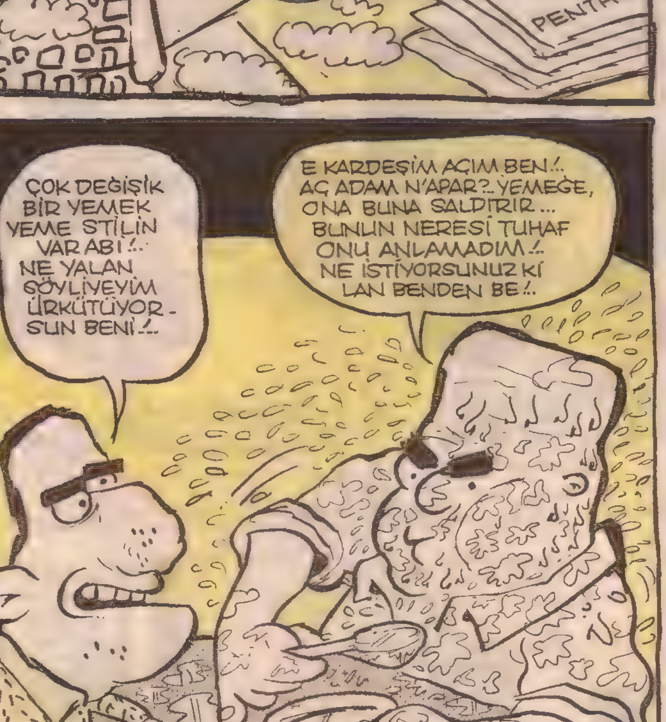
ÇOK DEĞİŞİK BİR YEMEK YEME STİLİN VAR ABİ..! NE YALAN SÖYLİYEYİM ÜRKÜTÜYORSUN BENİ..!
E KARDEŞİM AÇIM BEN..! AÇ ADAM N'APAR?.. YEMEĞE, ONA BUNA SALDIRIR... BUNUN NERESİ TUHAF ONU ANLAMADIM..! NE İSTİYORSUNUZ Kİ LAN BENDEN BE..!

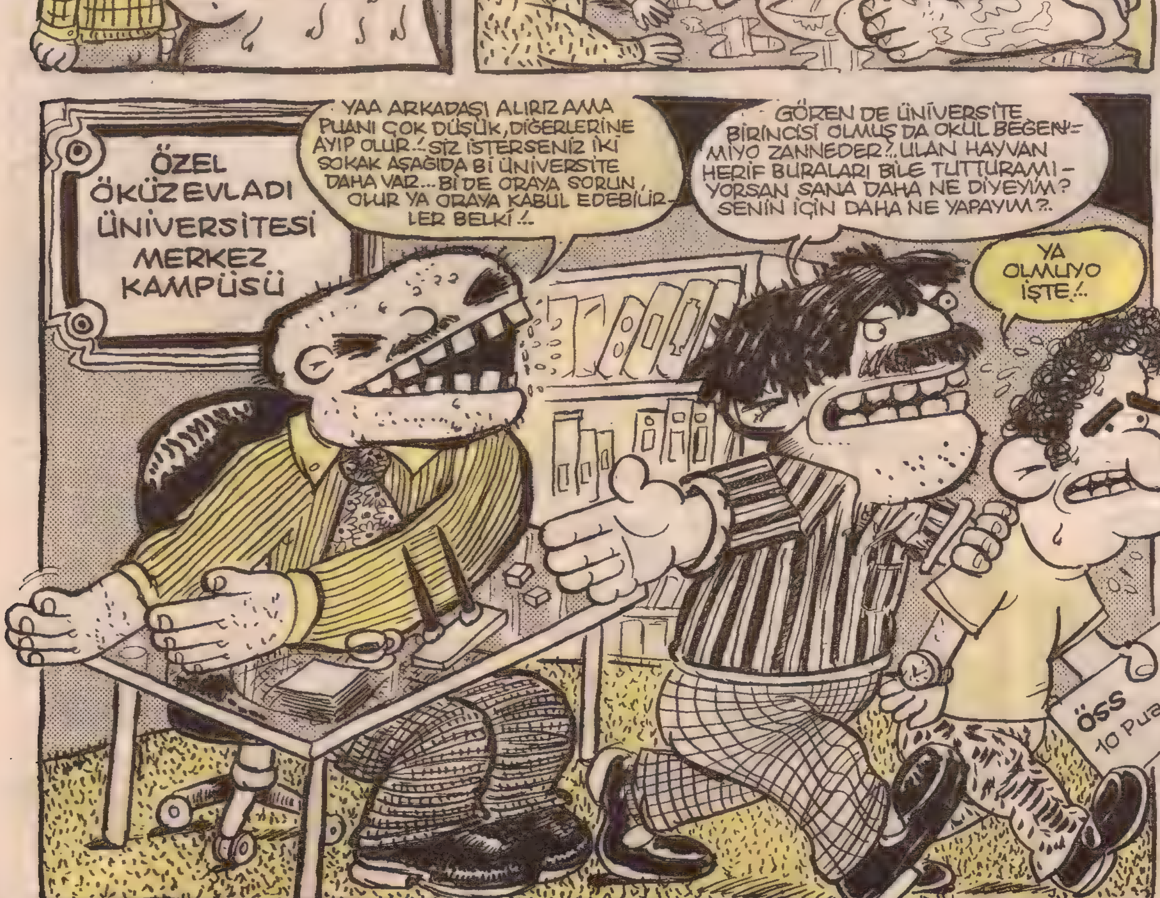
ÖZEL ÖKÜZEVLADI ÜNİVERSİTESİ MERKEZ KAMPÜSÜ
YAA ARKADAŞI ALIRIZ AMA PUANI ÇOK DÜŞÜK, DİĞERLERİNE AYIP OLUR..! SİZ İSTERSENİZ İKİ SOKAK AŞAĞIDA Bİ ÜNİVERSİTE DAHA VAR... Bİ DE ORAYA SORUN, OLUR YA ORAYA KABUL EDEBİLİRLER BELKİ..!
GÖREN DE ÜNİVERSİTE BİRİNCİSİ OLMUŞ DA OKUL BEĞENMİYO ZANNEDER..! ULAN HAYVAN HERİF BURALARI BİLE TUTTURAMIYORSAN SANA DAHA NE DİYEYİM? SENİN İÇİN DAHA NE YAPAYIM?..
YA OLMUYO İŞTE..!
ÖSS 10 Puan

NİHAT GENÇ

YANGIN

Yüzyıllardır bir kibrit kutusuna sığabilen sahil kasabası şimdi Türkiye'ye sığmıyor. Eski sakin kasaba, veba gibi, turizmin kırdığı bir kavim olarak dağıldı, kayboldu. Aslında Türkiye'nin uyuşuk kanı çekildi. Başka tür, delirmiş bir kan enjekte edildi. Hoş, zevkli, kudurgan, birazcık cenabet, modern bu kan, herşeyi alt üst etti. Bu delirmiş kan şınl şınl akıyordu ama, yeni ve başka bir oyunu besleyecek güç de bırakmadı. Tiyatro, eğitim, bilim, kültür, demokrasi, bölüşüm gibi hiçbir şeyi besleyemeyen bir kan türü. Dolar bu kadar kolay kazanılıyorsa, başka Tanrı aramaya ne gerek var, bütün sahilleri yalayıp yuttu dolar. Asırlardır yüzümüzü dönüp bakmadığımız mavi deniz, mavi dalgalar yeni gözdemiz oldu, zaten sıcak denizin kaltak kanlar gibi güleç bir yüzü vardı. Kaybeden Anadolu toprağı oldu. Üç-beş yılda denizleri aldık, toprağı bıraktık. Türkiye son yirmi yıldır hızla topraktan sahillere taşınıyor!

Eskiden turistler zenci gibi hepsi birbirlerine benzerdi. İşte şimdi sahilde onlarca turist kadın sevgililerinden öpüşerek ayrılıp avrupadaki kocalarına dönüyorlar.

Aslında kasabalı başkan Veysel'i hiç sevmezdi. Uğursuzun gördüğü süt, yoğurt olmaz, derdi. Hiç değilse turist kadınların cami çeşmesinden su içmesi yasaklansın, istediler. Yıllardır karanlık kasabanın tek ışıklı yeri Veysel'in lokantasıydı. Lokanta dediğimiz de bir balık kızartır, yanındaki tabağını da otlarla doldurur. Kasabalı, terlikleri, eşarpları, şalvarlarıyla çekirdek çitleyerek, nihayet akşamlarını yeni keşfettiği, kasabanın tek ışıklı yeri Veysel'in balıkçı lokantasının etrafında sıcak yaz akşamları turladı, durdu. Sonra bir çay bahçesi açıldı. Birkaç pansiyon. Büyüdü, çok büyüdü. Işıklı lokantaya girip çıkan iki turist görünce, kasabamız kalkındı, geliştik, çok büyüdük diye ileriye dönük hayaller kurdular. Deniz kabuklarından kolye satan bir dükkan daha açılınca, bu iş bitti, diye sevindiler.

70'lerin kasabası bir küçük tahta iskele istiyordu, devletten. 80'lerde mendirek istediler ve yaptırdılar. 90'larda şadırvanlı bir camii ve meydana bir saat kulesi. Ama şimdi, onlarca kafe ve otelin beş kilometre uzağında dahi o eski kasabalıdan bir tekini bulmak mümkün değil. Yeni, eskiyi kökünden süpürdü!

Başkan Veysel konuşmuyor, herşeyi boğuntuya getiriyordu. Bu boğuntular kötü, zararlı değildi, çünkü kasabalıya avanta olarak geri döndü. Hani, başkanın fırıldaklı işlerini duymak istemiyorum, ama yan cebime koy, misali. Birkaç dönüm arazisi olan herkes servet sahibi oldu. Üstelik kimseden para tırtıklamadı başkan. Zamanla kasabanın yerlisi, İzmir ya da İstanbul'da yaşamaya başladı. Gelişen bu kasabaya yeni gelen köylüler ya pazarda çuvallarının başında birşey satıyor ya da ancak garson olabiliyorlar artık, geç kalmışlardı yağmaya!

Eski kasabalılar lazlar gibi birbirlerine bağırarak düşünürlerdi. Şimdi hiçbir şey bağırılmıyor. Düşünülecek şeyler birkaç kişinin ofisinde gizlice tezgahlanıyor. Yoksulluk hastalıktı. Kasaba hastaydı. Tedavi, turizmdi. Sahili bir şerit gibi, tepeleri sargı bezi gibi bembeyaz binalarla, devre mülklerle sarıp iyileştirdiler. İlk şaştıkları şey yabancı kadınların iki tane memesi olduğu. Bu birkaç kadını seyretmeye bütün kasabalı geliyor. Başkan Veysel plaja bekçi koyuyor, sık sık hopörlerden halka, işinize dönün, turistleri rahatsız etmeyin çağrıları yapıyor. Memeleri sereserpe sahile uzanmış kadınları gören ihtiyar kasabalı birkaç yıl kem küm etti, ama Özal herkese doları öğretti. Müthiş bir dolar neşesi mavi denizlerden çıkıp geldi, bütün geleneksel kasveti dağıtmaya yetti!

Bir küçük sahil kasabasının, köyünün diyelim, büyük bir müesseseye dönüşümünü hepimiz gördük. Şimdi oraya daimi yerleşmiş ve kışın dahi gitmeyen yabancılar belediye başkanından bale, tiyatro, istediğini TV'den görünce, yerimden fırlayıp "yahu oturun oturduğunuz yerde, başımıza iş çıkarmayın" diye bağırmışım. Veysel iri yapılı bir oğlandı. 12 Eylül öncesi ağbisi üniversitede solcular tarafından öldürüldü, bu da isim yapmasına sebep oldu. ANAP'a hayranlığından değil, rüzgarından tercih etti. Şimdi bakanların yanında beyfendiler gibi oturmasına bakmayın. O yıllarda mafyavari, parlak, simli bir takım elbiseyi bu kasabada giyen üç-beş fırlamadan biriydi. Bakkalında horoz şekeri, sarı kurabiye, kırık bisküviden başka bir şey olmayan bu sahil kasabasında basit bir miço da olabilirdi, ama rüzgar işte. Köylüler sabırlı ve yavaş insanlardı. Fısıltıyla konuşulsa dahi bu sessiz kasabada karşıdan duyulurdu.

Üniversite yıllarında tayini çıkmış bir öğretmen arkadaşım hamileydi, tayin edildiği okula gidip bir kağıt bırakmam gerekiyordu, tanışmam böyle oldu. Mesela o gün bir dosya ve bir kağıt bulamadım kasabada. Sessizlik katliam gibiydi. Gençler ya büyük gemilere miço yazılıyor ya büyük şehir hayali kuruyor, burada bir büfe sahibi olmak köşe olmaya yetecek denilse, kimse inanmazdı.

Oysa, sahilin onbeş kilometre arkasında birbirinden güzel cennet gibi bağlar vardı. Gizlenmiş bir cennet zaten! Düz çayırların içinde eski konaklar, ceviz ağaçları, kiraz ağaçları ve bülbül sesleri buralarda bir zaman yaşanmış sefahatin izlerini taşıyordu. İşte bu bağlara ünlü bir mafya lideri gizlenmek ve dinlenmek için sık sık geliyordu, adamı görünce neye uğradığımı şaşırdım. Çiftlik sahibinin iki yetişkin kızı kasabanın modern giyinen, mayo giyen tek sosyetesiydi ve Veysel'in lokantasında her akşam bir masaları hazır onları beklerdi. Sokağa çıktıklarında esnaf ayağa kalkıp bu iki sevimli kızkardeşi saygıyla selamlıyordu.

Bu kadar derin ıssızlık ürtükücüydü. Issızlık içinde ancak deliler ve korkaklar ve köleler mi yaşayabilirdi. Dışarıdan gelen şehirlerden bunalmış bir insan köyün sessizliğinde bir romans buluyordu belki, ama hepsi bu kadar. Çünkü kasabanın genç ülkücüleri böyle düşünmüyor, gireni çıkanı takip ediyor, kimlik soruyordu. Burada hergün pazar gününe benziyor. Beş-altı küçük, bir iki büyük tekne var. Bir yelkenli dahi yoktu. Küçük balıkçılar teknelerine fazlasıyla titizdi, günboyu kovalarla suyu döküyor, boşaltıyor, yeniden... Hiç kimsenin bütün bir yaşam boyu bu kasabaya dayanabileceğini sanmıyorum. O kısacık üçgün içinde bu teknelere bakıp durdum, kovayla su neden bu kadar dökülür tekneye, onu hala bilmem. Sessiz zamanın öyle ağır metalik bir gürültüsü vardır ki, kolunuz bacağınız bu sessizlikte korkudan eğilip bükülüyor, kamburlaşıyor. Kırkına gelmeden ihtiyarlamış gibi, büyük hayat sorunu da bu, silik bir resim gibi kırkına varmayı başaranlar, artık seksenine kadar aynı yaşta kalıyor. Ancak hiç kimse ağır ruhi çöküntü duymuyor. Çünkü havadaki nem, aynı nem, ruhunuza fazladan sıkıntı verecek başka şekil başka ses arasan da yok... İncecik rüzgarları var, vantilatör gibi.. Hergün birbirlerine çuvalla öykü anlatıyorlarmış gibi dükkan önünde habire konuşurlar. Minnacık tek sokaklı kasaba vıcık vıcık dedikodu kokar. Omuz omuza doğmuşlar ve omuz omuza yaşıyorlar, bu insanların sessiz dünyalarında yakası bağrı açılmadık bir yığın cinsel hikaye mutlaka var...

Dikkatimi ilk çeken Casus Sait'ti. Kasabada kimseyle konuşmuyor. Kayalıkların dibine gidip balık tutuyor, kendi halinde, gün boyu, bulaşık misina düğümü açmadan yorulmuyor. Uzun uzun ufuklara bakıyor. Kayaların altına giriyor, küçük sümüklü balıklar tutup yem yapıyor. Kasabanın içinden geçerken başı yerde. Kimseyle göz göze gelmiyor. Biri alaylı alaylı laf atsa, hemen adımlarını hızlandırır, tüyer. Besbelli kasabaya katılmadan kasabada yaşamak istiyor. Ota, böceğe, balığa, yalnızlığa, kayalara aşık bir meczup hiç değil. Kasabanın sert tokatını yemiş, ebediyyen susmuş biri. Köylünün kaltak dediği bir kadınla Casus Sait'i karısı, iş üstünde yakalatmış. Bastıran karısıydı ve baskın eski usul yapıldı. Yani, önde imam, arkada onlarca kasabalı Casus Sait'i çırılçıplak yakaladı ve bir oyun mahalle dayağı attı. Fakat bu yıllar önceydi. Küçük bir kasabada bir hata yapmak, bir insanı ömür boyu sakat bırakmaya yetiyor. İşte Casus Sait, ömür boyu sakat kaldı. Şimdi elinde aynayla karşı adalara sinyal veriyor. Bu ülkücülerin iddiası. Bu yüzden sık sık ihbar ediliyor, bu çulsuz, sefil adamın ifadesi alınıyor. Kardak Kayalıkları Yunanistan'la aramızda sorun olunca, Casus Sait ciddi ciddi tutuklandı. Gazeteler bu casusun fotoğrafını utanmadan bastı. Yani, casus lakabı, eğlence olsun diye takılmadı. Türk gazete manşetlerinde ne zaman bir savaş öyküsü başlasa, ilk işi ülkücülerin Casus Sait'in gizlice takip edilmesi.

60'lı yıllarda Drakula filmleri çok modaydı, açın mahalli gazeteleri her kasabada bir vampir yakalanıp hapse atılıyordu. 70'li yıllarda ülke siyasetten karışıktı, açın mahalli gazeteleri her kasabada bir komünist yakalanıp hapse atılıyordu. 80'li yıllarda PKK'li, 90'lı yıllarda her kasaba casusunu üretmeye devam etti.

Kasabada para kazanma arzusu, iştahı, utanç verici bir duyguydu, kim çabucak para kazansa ayıplanır, dedikodusu, çekiştirmesi bitmez. Herkes mesleklerini "el yordamıyla" işlerle kazanıyor, para kazanmaktan çok bu meslekler, vakit öldürmeye yarıyordu. Kasabanın arkeolojik bir değeri yoktu. Başkan Veysel'in yıllarca, her taraftan arkeoloji, uygarlık fışkıracağına inancı tamdı. Yıllarca sürdü yazışmalar. Buraya bir kazı heyeti getirebilseydi, kasabayı bir çırpıda kurtarabilecek, tüm dunyaya açacaktı. Aslında yoksulluktan kurtulmanın dokunaklı çabalarıydı bunlar.

70'li yılların sonunda Türkiye'de zihinleri allak bullak eden Dallas dizisiydi. Ama 80'li yılların ortasında bu kasabanın derin hayallerine Aşk Gemisi girdi. İçi kadın ve aşk dolu bembeyaz ve büyük bir geminin bu küçük köye uğrayacağını hayal etmeyen yoktu. İnanılmayacak bir gelişme, bu Aşk Gemisi biraz aşağılarda bir ilçeye kalkıp geldi, üstelik yüzlercesi geldi, şimdi dönüp bakan yok.

Eski başkan Veysel, çoktan otelleri, kooperatifleri elden çıkarttı, daha düzgün işler yapıyor, turizm işletmecilerinin başında ve arada bir onu TV'de görüyorum. 70'li yıllar boyunca birkaç bitli turist dediğimiz hippiler elinde gitarıyla geldi, gitti. Yirmi yıl aralıksız gelip giden bir İtalyan çift vardı. Sonra çocukları büyüdü, onlar da bu gizli, esrarlı kasabanın değişmeyen konukları oldu, hatta kasabadan bir aileydiler, çok derli toplu bir aileydiler ve akşamları ailecek vals gibi dansları pek ince pek zarif oynamaktan bıkmadılar. Ancak, kasabayı modernleştiren turistler değildi. Mafya kabadayısının iki kızı yanına başkanı alıp sahilde teftişe çıkıyordu. Kilot, don giyen köylüleri sahilden kovuyorlar. 12 Eylül bildirilerinin TV'de okunduğu günlerde kasaba hopörlöründen "iç çamaşırıyla denize girenler tutuklanacak tır..." anonsları hergün yapılıyordu. Ve sonra koca sahil bu iki kabadayı kıza kalıyordu. Kızlar, kasabalıydı ve kasabayı senden benden çok seviyor. Bir küçük vukuat dışında bir kötülükleri de olmadı. Kasabaya yıllar sonra şort, mayo, terlik satan ilk dükkan açıldığında, adamı öldüresiye dövüp kasabadan kovdular. Çünkü, zavallı adam bilmeden, büyük şehire gitmiş, bu kızların giydiği mayoların aynı renginden aynı şeklinde yüzlerce alıp gelmiş. Kasabada herkes aynı mayoları giymeye başlamıştı ve bu kızlar için dayanılır birşey değildi!

Mafyanın, çakalların, turizmin, marinaların, kredilerin yağmalanmasıyla bu sahil köyü bir hayvan gibi çok sık dayak yedi. Ekonomik başarı göstergesinin sebebi de, bu küstah gelişmelerin toplumun örf ve adetlerine hiçbir ayarlama yapmadan bir kanser gibi eskiyi kesip atması. Köy, turizm tarafından kıstırıldı ve dolar zenginliği çok pahalıya mal oldu. Bir anda herkes "kurnaz" oldu, köyü ite ite bir tomar yeşil doların içine sürüklediler! Eski, kapı dışarı edildi ve turistler yere göğe koyulamadı. Nihayet alışveriş tamamlandı ve neşe içinde köyü teslim edip mest olduk!. Sıcakla boğuşmanın yolu artık dünyanın her tarafından gelmiş pırıl pırıl içki şişeleri. Dalyarak bir kaç işletme ekonominin kahramanı oldu ve tarihin bütün sessizliği, kiri, pisliği yüzümüzden kaybolup, güçle, kuvvetle dolduk.

Sahillerde turistleri biz mi yatırıp düzdük, yoksa onlar mı bize evrensel bir tecavüzde bulundu, bu düşünce ben de "takıntı" haline geldi, yoksa, hiç uyanmamacasına kumsala uzanıp öylece kalakaldık.

Gençliğimde bir tayin meselesi yüzünden bir kaç gün mahsur kaldığım sahil köyünde inanılmaz bir dehşet yaşamıştım: Yangın. Kasabaya girdiğimin daha üçüncü-dördüncü saatinde, sessizlik, sıkıntı beni bıçaklamıştı. Tüm mutlu insanların, esnafın, halkın birden "yangın, yangın" çığlıkları, bağırarak koşturmaya başlamaları ve genzimden giren dumanın kulaklarımdan çıkmaya başlaması beni korkudan öldürüyordu. Dükkanlar, sokaklar birden boşaldı. Şimdi dükkandan içeri girsem kimse görmeden her malı alırım. İhtiyarlar, kadınlar, çocuklar kafileler halinde yangın yerine doğru harekete geçti. Meğerse, burada hergün bir yangın koşturmacası olurmuş, ama nasıl feryatlar, nasıl panik!

Yangın mahallini anlatayım, altı rakamını coğrafik olarak düşünün, altının karnı denize doğru yanmada, iki kilometre uzunluğu, yarısı denize gömülü yumurta şeklinde bir büyük kaya, üstünde binlerce bodur ağaç. Altının kuyruğu kasabayla ince uzun yol.

Sessizlik yangın bağırışlarıyla bozuldu. Yangın aslında toplumsal bir hareket, toplumsal bir kaynaşma. Konuşulacak bir konu. Kasabanın sessizliğini iyi ki bozan gündelik macera. Her yaz mevsimi on-onbeş koşturmaca yaşanıyor. Yumurta adadaki küçük ağaçların, çalılıkların yanması da önemli değil, ancak, köyün sırtını verdiği yüksek ve sıralanmış tepeler, yemyeşil. Aşağı Ege'deki gibi kızılağaçlar hiç değil, uçsuz bucaksız sık ormanlarla dolu. Rüzgar çalıları yangın topu gibi tepelere fırlattığında, yüzlerce kilometre yangını hiçbir gücün durdurması artık mümkün değil. Yangın, arkasına güçlü rüzgarları almadan hemen söndürülmek zorunda. Seferberlik şart. Yangın korkusu, telaşı, kasabanın ruhuna öyle derin işlemiş ki, herkes herşeyi unutup koşuyor. Sadece birkaç ihtiyarın hatırladığı eski büyük yangın insanların hala tüylerini tir tir titretiyor. Ayaklarıyla ve orada buldukları çalı sopalarla söndürdükleri yangın yerinden çoğu zaman ayrılmıyorlar, ayakkabılarını kaybediyorlar, tek ayak üstü kızgın kayalar üstünde sekerek ayakkabının teki aranıyor. Ve kömürleşmiş bir kedi, bir kuş etrafında kalabalıklaşan halk, acıyla bu trajik ölüm sahnesini seyrediyor. Yangının ada üstünde bir çalılıktan diğerine sıçrayarak büyümesi hem paniği hem şenliği büyütüyor. Çok uzaktan bakanlar ağızlarını ballandırıp "bak bak ta nerelere uzandı!" Yangından sonra ada acınacak bir hale geliyor. Ama kasabalı öyle değil, onlar bir ayinden, bir zaferden döner gibi mutlu ve şen dükkanlarına dönüyor. Yangın, bayrama dönüşmüş bir galeyan gibi. İhtiyarların çoğu eski bir alışkanlık yazın dahi demir pençeli sert ayakkabılar giyer, at gibi koştururlar. Hayret ediyorsun. Dükkanların önünde bekleşirken incecik kaburgaların altında ürkek bir tavşan var sanırsın, ama yangın bağrışmasıyla her biri kılıç sallayan bir Karaoğlan'a dönüyor!

Kasaba elden gidiyor siz ucuz bir lokanta arıyorsunuz, bu düşünce de vicdanınızı tutuşturmaya, ezmeye yetiyor! Olup biteni benim gibi dışardan izleyen misafirin aklına hemen: "Yahu kardeşim, kayalığın ortasına su borusuyla uzatılmış bir fıskiye koyun, bunlar olmaz" gibi bilmiş fikirler geliyor, kasabalının çok eski, bu curcuna yöntemiyle dalga geçip, cahilliğe bin defa isyan ediyorsunuz. Ama, tuhaf bir toplu jimnastik de diyebiliriz. Her defasında sert ve derin bir korku düzeni. Ya kasaba kökünden yanarsa. Ya, yangın topları tepelere sıçrarsa. Her an böyle sert bir korkuyla yaşamak, kasabalıyı, diri, canlı, işbirliği içinde ve tetikte tutuyor. Çünkü, yangın, kasabaya ya da tepelere uzandığında kaçacak, firar edecek yer de yok, topluca ölünecek, ya da bütün ahali denizin içine girip bekleşecek.

Ve yangın harladıkça, kasabanın ihtiyar kadınları kapıya çıkıp ağlaşarak, dizlerine vurarak korku içinde hüngür hüngür ağlaşıyor, rüzgar çıkmasın diye dua ediliyor. Benim gibi dışardan gelen misafir, dün de, önceki gün de bu yangını yaşadınız daha niye korkuyorsunuz diye kasabalıyla alay edebilir!

Ama bu nasıl korku, her yangın başladığında kasabalı taşınacak, hemen kaçırılacak yükte hafif pahada ağır eşyalarını hızla kapıya çıkartıp bohçalıyor... Bir şömineye dönüşen kasabanın o an içinde değilseniz, bu korkuyu anlayamazsınız!

Kasabanın siyah pardesü giyen ihtiyar kadınları pek sevimli, içlerinde yalnız Seher teyzeyi tanıdım, hergün bir fıkrası anlatılır. Seher teyze yalnız yaşıyor. İş eşarbının altında karmakarışık saçlarının gürlüğü sağlıklı ve ateşli bir heyecan taşıyor gibi. Birgün başkana çıkmış, telefonunu biri açıp "dudağını emeyim, memelerini yalayım" deyip kapatıyormuş, her akşam. Halk telefon sapığıyla paniğe kapıldı, başka kadınlara gizlice soruşturuldu, Seher teyzeden başka kimse rahatsız edilmiyormuş. Eşarbının içine sığdıramadığı, gür kara saçlarının Seher teyzeye bir oyunu olmalı bu.

Seher teyze bir gece geç vakit eve gelmiş, her yer karanlık, çok korkmuş. Ertesi gün başkana çıkmış: "Niye elektrik direği takmıyorsun ortalık aydınlansın. Kadın kısmı sokağa çıkamıyoruz" diye şikayette bulundu. Başkan "Yine ne oldu Seher teyze?" deyince, Seher teyze: "Gece vakit sahilin kenarından geliyorum, dalgalar ayağıma çarpıyor, orada biri çıksa karşıma, dalgaların üstüne yatırsa beni, çatır çatır bir güzel .ikse, ne olacak başkan!" diye bağırmış. Başkan şaşırdı, sonra güldü. Tüm kasaba "çatır çatır" lafına takıldı. Ne güzel bir düş çatır çatır, ne güzel Türkçe, çatır çatır... Hayattan zevk isteyen derin bir heyecanı anlatıyor: çatır çatır!

Batılı kadınların pervasız cinselliğini övüp övüp durmayalım. Türk kültürünü iyice yoklarsak, Türk kadınlarının cinsellik konusunda başedilmez olduğunu görürüz. Bakın, Türk radyolarında aralıksız çalındı ve bir zaman bu ülkede en çok sevilen türkü oldu; hemen herkesin ağzındaydı: "Ceviz oynamaya geldim odana".. Üstelik çok asil, çok hanımefendi bir sanatçımız Muzaffer Akgün meşhur etti bu türküyü. Şimdi soralım, odada ceviz oynanır mı? Hangi cevizi oynamaya gelirmiş odaya. Belki topraklarımızın en müstehcen, en ayıp en pervasız türküsü. Kadınlarımız yıllarca odana ceviz oynamaya geleceğim diye bağırdı, yırtındı, duymadık. Şimdi gemi dolusu Avrupalı kadın, otellerimizde gencecik delikanlılarımızla ceviz oynamaya geliyor.

O yılların meşhur sivrisineğini de unutmamak lazım, bir atasözü gibiydi: "Yaz gelince sivrisinek yabanbaşlı kurt olur!". Yüzbinlerce garson çocuk turistlerle değil, sivrisineklerle sabahlara kadar uykusuz savaş verdi. Sivrisineklerin her biri turizmi baltalayan PKK'li suikastçılardan daha beterdi.

Garson çocukların işten atılma korkuları öyle derin ki, maaş almaya dahi utanırlar. Temiz yürekle başladıkları işlerine işkenceyle devam ederler. Bu çocuklar sadece uyurken ve ekmek yerken biz insanlara benzerler. Aslında genç çocukların bildiği tek şey var, şefin, amirin suyuna gitmek. Ülkeye döviz sokuyoruz lafı, dahiyane bir dolandırıcılık, artık ucuz işçiler çalıştırır, istediğinizi kovarsınız. Köle tüccarlığı. Kandan değerli dolar. Birkaç gün önce sırf ishal oldu diye genç bir garsonu işten çıkardılar. Geçtiğimiz hafta üç-dört garsonu, izin almadan, yangına koşturdular diye işten çıkardılar. Yanan çalıların, yaprakların çıtırtısı, boğucu dumanı, alev harlandıkça ağaçlara bir boa yılanı gibi sarılıp kül olana kadar gövdeye sarılması, yüzlerce bodur ağacın bir anda kömür olup hela süpürgesine dönüşmesi, çığlıklar, bağrışlar, alevler sıra dağlara yayılacak korkusuna garsonlar dayana-

Devamı 14. Sayfada

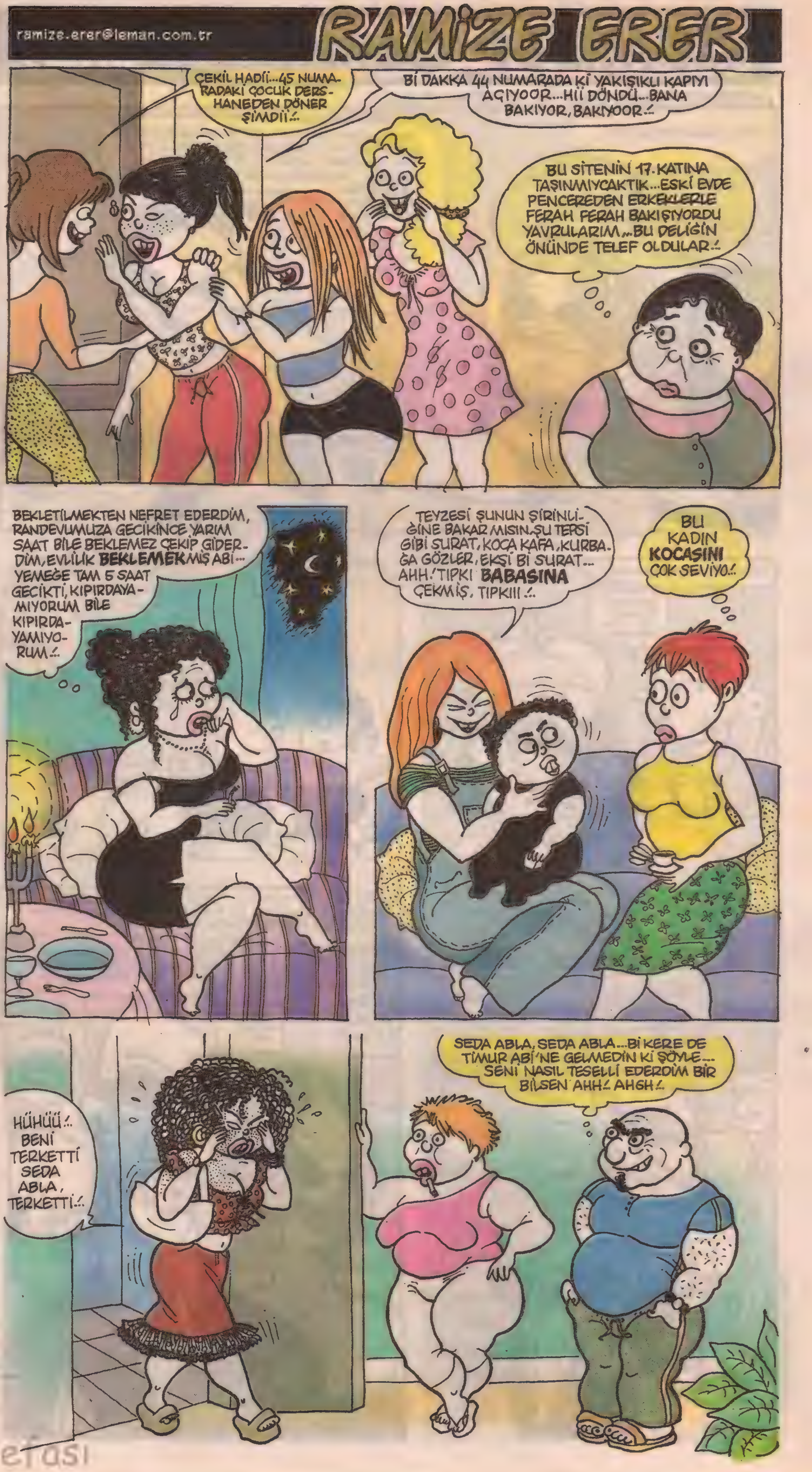
ramize.erer@leman.com.tr
RAMİZE ERER
ÇEKİL HADİİ...45 NUMARADAKİ ÇOCUK DERSHANEDEN DÖNER ŞİMDİİ!..
Bİ DAKKA 44 NUMARADA Kİ YAKIŞIKLI KAPIYI AÇIYOOR...HİI DÖNDÜ...BANA BAKIYOR, BAKIYOOR!..
BU SİTENİN 17. KATINA TAŞINMIYCAKTIK...ESKİ EVDE PENCEREDEN ERKEKLERLE FERAH FERAH BAKIŞIYORDU YAVRULARIM...BU DELİĞİN ÖNÜNDE TELEF OLDULAR!..
BEKLETİLMEKTEN NEFRET EDERDİM, RANDEVUMUZA GECİKİNCE YARIM SAAT BİLE BEKLEMEZ ÇEKİP GİDERDİM, EVLİLİK BEKLEMEKMİŞ ABİ... YEMEĞE TAM 5 SAAT GECİKTİ, KIPIRDAYAMIYORUM BİLE KIPIRDAYAMIYORUM!..
TEYZESİ ŞUNUN ŞİRİNLİĞİNE BAKAR MISIN, ŞU TERSİ GİBİ SURAT, KOCA KAFA, KURBAĞA GÖZLER, EKŞİ Bİ SURAT... AHH! TIPKI BABASINA ÇEKMİŞ, TIPKIII!..
BU KADIN KOCASINI ÇOK SEVİYO!..
HÜHÜÜ!.. BENİ TERKETTİ SEDA ABLA, TERKETTİ!..
SEDA ABLA, SEDA ABLA...Bİ KERE DE TİMUR ABİ'NE GELMEDİN Kİ ŞÖYLE... SENİ NASIL TESELLİ EDERDİM BİR BİLSEN AHH! AHGH!..

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• ALTERNATİF ADAMI ORUÇ ve ALTERNATİFLERİ..!

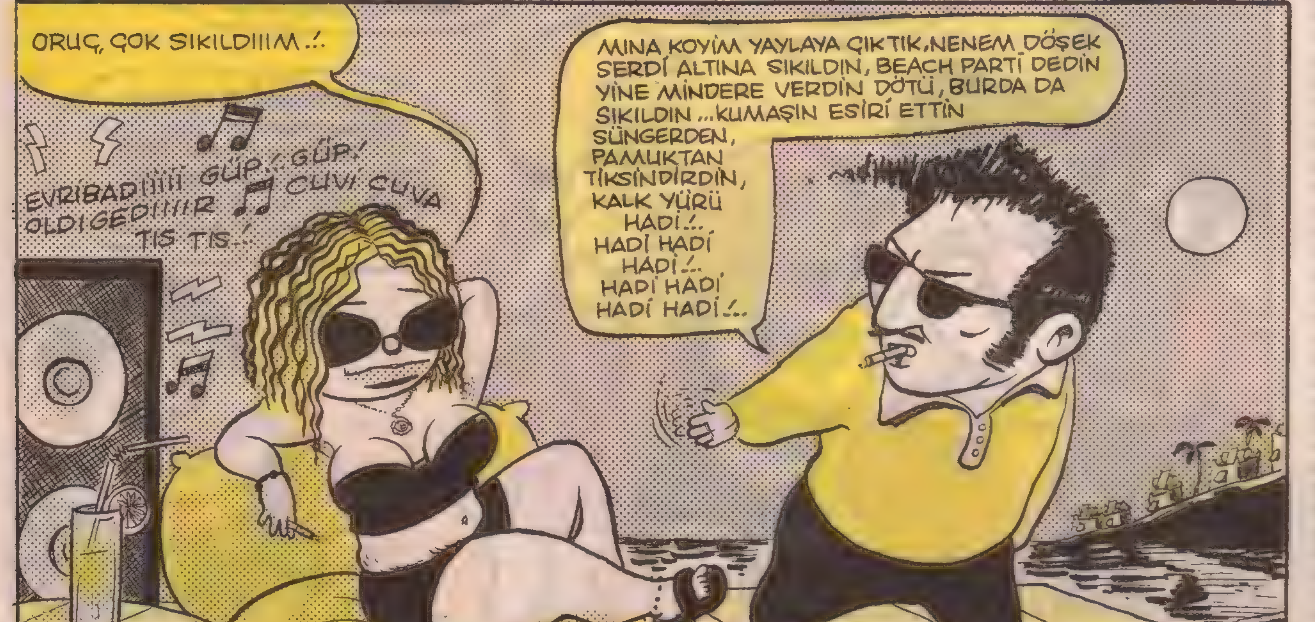
ORUÇ, ÇOK SIKILDIIIM..!
EVRİBADİİİİİ GÜP..! GÜP! OLDİGEDİİİİR CUVİ CUVA TIS TIS..!
MINA KOYİM YAYLAYA ÇIKTIK, NENEM DÖŞEK SERDİ ALTINA SIKILDIN, BEACH PARTİ DEDİN YİNE MİNDERE VERDİN DÖTÜ, BURDA DA SIKILDIN ...KUMAŞIN ESİRİ ETTİN SÜNGERDEN, PAMUKTAN TİKSİNDİRDİN, KALK YÜRÜ HADİ..! HADİ HADİ HADİ..! HADİ HADİ HADİ HADİ..!

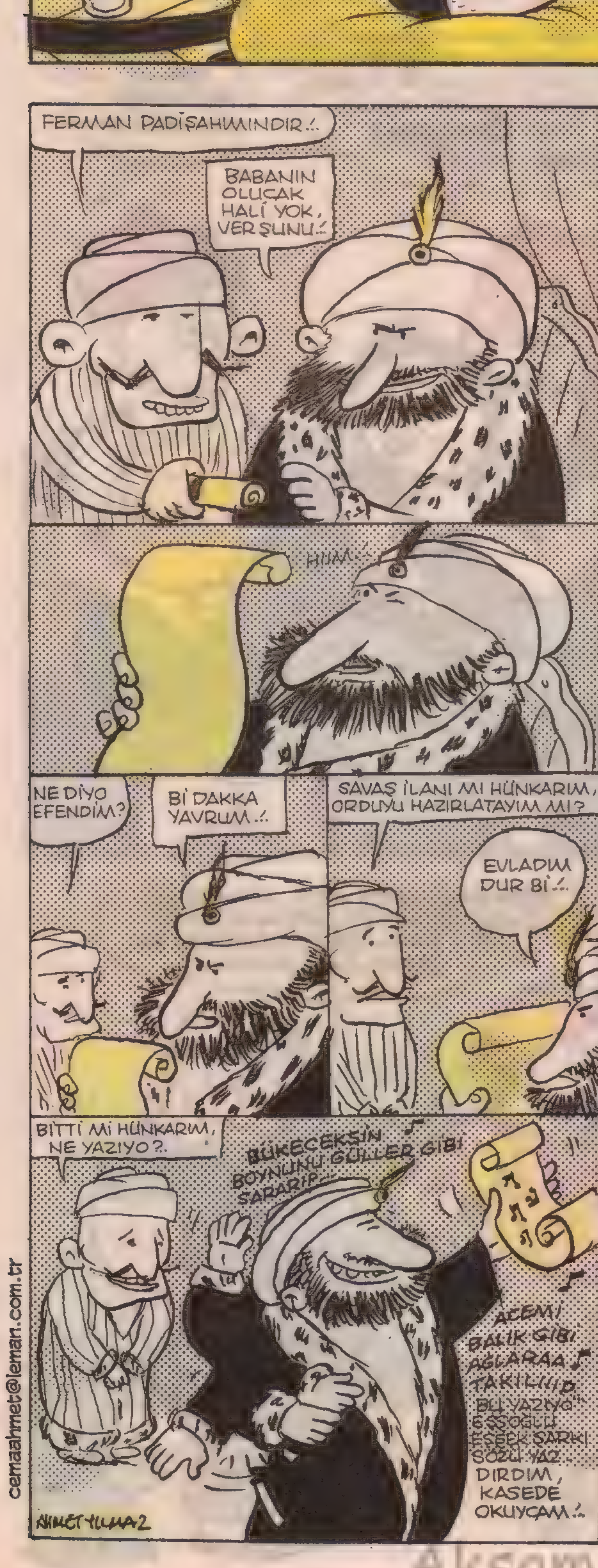
FERMAN PADİŞAHIMINDIR..!
BABANIN OLUCAK HALİ YOK, VER ŞUNU..!
HIIM..!
NE DİYO EFENDİM?
Bİ DAKKA YAVRUM..!
SAVAŞ İLANI MI HÜNKARIM, ORDUYU HAZIRLATAYIM MI?
EVLADIM DUR Bİ..!
BİTTİ Mİ HÜNKARIM, NE YAZIYO?.
BÜKECEKSİN BOYNUNU GÜLLER GİBİ SARARIP...
ACEMİ BALIK GİBİ AĞLARAA TAKILIIIP BU YAZIYO ESSOĞLU EŞEK ŞARKI SÖZÜ YAZDIRDIM, KASEDE OKUYCAM..!
AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

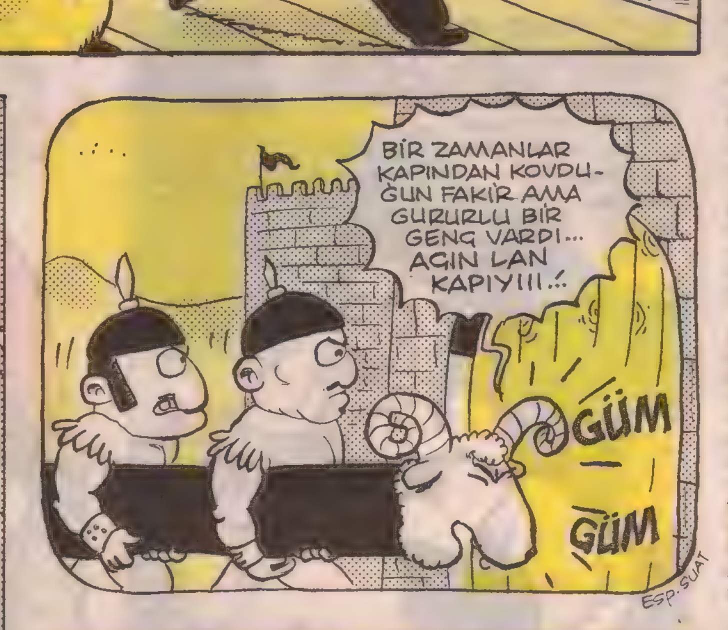
.:.
BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU BİR GENÇ VARDI... AÇIN LAN KAPIYIII..!
GÜM
GÜM
ESP. SUAT

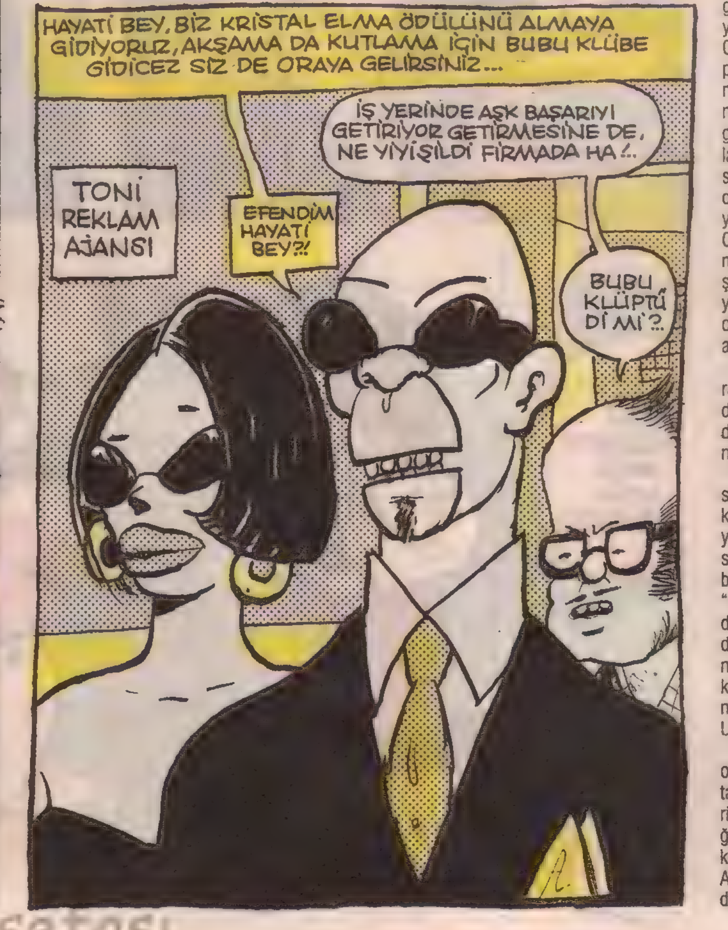
HAYATİ BEY, BİZ KRİSTAL ELMA ÖDÜLÜNÜ ALMAYA GİDİYORUZ, AKŞAMA DA KUTLAMA İÇİN BUBU KLÜBE GİDİCEZ SİZ DE ORAYA GELİRSİNİZ...
İŞ YERİNDE AŞK BAŞARIYI GETİRİYOR GETİRMESİNE DE, NE YİYİŞİLDİ FİRMADA HA..!
TONİ REKLAM AJANSI
EFENDİM HAYATİ BEY?!
BUBU KLÜPTÜ Dİ Mİ?..

13. Sayfadan Devam

mayıp kızıl kıyametin içine daldılar. Niye izinsiz gittiniz, devletin itfaiyesi yok mu, size mi kalmış, yangın yerinde kalabalıktan başka ne yapacaksınız diye fırça yiyip, kovuldular... Orada görev yapan savcı arkadaşımdan dinledim, bunları.

Kumsalı şezlonglar ve şemsiyelerle işgal etmiş büyük otellerde elliye, yetmişe yakın personel çalışır. Sıcak, korkunç bir fırın burda. Çalışmayan çocuklar sıkıntıdan patlar burada. Garsonluk kürek mahkumluğundan beter. Bir sabah erken vakit, sahile, hepsini asker gibi dizmiş müdür. Teftiş. Müdür, bir sömürge valisi gibi. Aslında dramatik bir tören. Müdür, biraz sonra, İstanbul'dan getirilmiş insan kaynakları uzmanının vereceği seminerin ön konuşmasını yapıyor, fırçalarını da atıyor. Garsonlar, ince, uzun, kara ve yağız çocuklar. Müdürün sert konuşması bir infaz töreni gibi. Bağırıyor, hesaba çekiyor, aşağılıyor, işten atmakla tehdit ediyor: "Bir dakika yerinizden ayrılmayacaksınız, bir saniye ayrılmayacaksı... Tamam mı lan?". Hepsinin başı yerde. "Sağa sola koşturmayacaksınız.. ayakaltında kalabalık yapmayacaksınız... tamam mı lan?".. Başlar önde. "Bir daha söylüyorum, iş yoksa esas duruşta kımıldamadan beklenecek. Bir resim gibi bekleyeceksi... Anlaşıldı mı lan?".. Başlar yerde. Az değil elliye yakın delikanlı. Bölük askerleri gibi, iki sıra dizilmiş. Müdürün hakaretleri yenilir yutulur değil.

Müdür bir yığın laf kalabalığını bitirip: "Her sabah sekizle on arası seminer devam edecek, herkes iyi dinlesin. Herkes adam olacak! Peşin söylüyorum, kapı orası!"

Dünyanın hiçbir ordusu bu kadar disiplinli asker bulamaz. Bu çocukların yukarıdan aşağı üstlerine işesen yine başlarını öne eğerler!

İnsan kaynakları uzmanı, müdürün yerini aldı. Kim uydurmuş bu mesleği, adam tam bir hödük. Ama, nezaketle konuştu. Sonra, bir tiyatro artisti gibi, coştu. Garsonlardan birine, daha yeni işe alınmıştı bu sabah, adı Cemal "Sen şu şezlonga uzan, turist ol!" dedi..

Cemal koşarak geldi, şezlonga uzandı. Uzman, dersini hikayelerle ve skeçlerle anlatıyordu, Cemal'e: "Şöyle turist gibi poponu güneşe çevir!" dedi! Cemal, utandı! Poposunu çevirmedi. Hazıroldaki tüm garsonlar güldü. Uzman ikaz etti: "Oğlum, laf anla, ben garson olacağım, sen turistsin, beni çağırdın, geldim.. Ama sen götünü dönmüş yatıyorsun, çevir şu götünü!".. Cemal götünü çevirmedi. Uzman sinirlendi: "Kalk lan.. Alın şunun önlüğünü, kesin yevmiyesini..." Daha yevmiyesi bile olmamıştı Cemal'in. Cemal bir anda işsiz kaldı.

Başka bir garson çağırdı. Sıradaki koşarak geldi, "uzan" dedi, garson asker gibi uzandı, dön, dedi, garson çocuk, götünü arkaya verip döndü..

Uzman, rolü gereği, elindeki servis tepsisinden bir bardak içkiyi turist taklidi yapan garsonun yanıbaşına koydu. Ve dizili garsonlara bağırdı: "Doğru mu bu?".. Garsonlar esas duruşta: "Hayır!" dedi. Uzman, "neden?" dedi. Garsonlardan biri: "Yüzü dönükse göremez, aniden dönüp içkiyi devirebilir, göz ve el kol mesafesine koymalı. Burnunun dibine bırakmamalıyız!".. Uzman: "Aferin, yerine geç!"

Uzman yeni bir oyuna başlayacak, tiyatral bir tavır aldı. "Arkadaşlar. Şimdi turist çok gergin. Hiçbir şeyi beğenmiyor. Yani bela. Aksi bir kadın. Şimdi bunu çalışacağız. Aksi turisti ben oynayacağım!" deyip, garson rolü oynayacak sıradakilerden birini çağırdı!

Hödük, taşkafalı uzmanın aksi turist rolü oynaması ayrı bir hikaye konusu, 17. yüzyıl tiyatrolarından uzun bukleli peruğu olan bir leydi gibi oturuyo yavaş ve zarif el kol hareketleri yapıyor, yelpazesin açıp kapatıyor. Onu bunu beğenmiyor, azarlayıcı bakışlar fırlatıyor. Uzman rolüne kendini kaptırdı, tar bir leydi olup, kendisini kaybetti. Bir bölük garso gülmemek için kendini zor tuttu. Uzman, turist rolünde bağırıp çağırdıktan sonra, garson rolündek garsona kaş göz yaparak, hadi rolünü yap işare verdi. Garson kazık gibi suratına bakıyor. Zavallı garson, hergün binlerce kez tekrarladığı şeyi, şimdi ro olunca şaşırdı. Donakaldı.

Uzman, şezlongda doğruldu, şimdi tam aksi bi adam gibi bağırdı. Yeniden seminerci rolüne gird "Bak evladım. Siz bir kahramansınız. Ülkenize dövi getiren bir kahraman. Aynı zamanda turistleri başta çıkaran yakışıklı çocuklar.. Ne dedi müdür bey, resim gibi.. Resim gibi. Sizler üstün yetenekli insanlarsı... Her zaman esas duruşta kazık gibi durmayacaksı... Yüzünde duygu dolu ifade olacak. Sert bi tebessüm, erkeksi.. Turist o duyguyu görünce, değil içkiyi, seni bile talep edebilecek, ama buna cera set edecek yumuşaklık bulamayacak. Turist bağır dıkça, kutsal bir saygıyla seve seve o resim yüzün bozmayacaksı... Tamam mı arkadaşlar.. Bir dah deniyoruz, başlıyoruz!"

Uzman yeniden aksi turist rolüne girdi, sinirlendi, bağırdı, garsonlar bu semineri pek eğlence bulup kikirdedi. Rol sırası garsona geldi. Zavallı çocuk yine şaşırdı. Uzman çok inatçı. Tekrar aynı oyunu oynadı. Garson yine... Hergün binlerce kez yaptığı şeyi, rol olunca, birden kalakaldı. Uzman çocuğu kovdu, başkasını çağırdı. Yeni gelen çocuk d rolünü başaramadı, sıkıntı bastı...

Uzman azarlayarak bütün garsonlara çıkıştı: "Evladım bunu hergün yapıyorsunuz, şimdi niye yapmı yorsunuz, delirtmeyin beni, bilmediğiniz birşey sor muyorum size, garson olacaksın, garson, sen garson değil misin zaten!"

Bu rol işkencesinin sonsuza kadar devam edeceğinden korkan tecrübeli, yıllanmış garsonlarda biri el kaldırdı: "Müdürüm, isterseniz siz garso olun, biz turist!".. Uzman: "Neden?" dedi. Garso korku dolu bir heyecanla: "Daha iyi öğreniriz..?"

Belki de garson çocuklar ezberledikleri görevlerini kendilerini unutarak yıllardır yapmışlar, ama şimdi, kendilerini bir film artisti gibi karşıdan görünce ilk defa kendilerine karşıdan bakma şansı buldula şaşırdılar. İncelenmesi gereken bir konu. Ya da, emredici, buyrukçu, aksi roller her zaman kolay oynanır. Ama, buyrukçunun karşısında ezik, aşağılık, ça resiz, zavallı roller her zaman zordur. Belki de gen yakışıklı garsonlar, garson olduklarını unutarak çalışıyorlar, şimdi hatırlayınca, bir varoluş hesaplaşmasına giriyorlardır, bilemem. Belki de rollerini görünce, hayatlarında ilk defa ne yaptıklarını şimdi düşünüyorlar! Uzman, çok yanlış bir ders verdi, köpekle re düşünme şansı verdi, kafalarını karıştırdı, en iy bildiklerini dahi unuttular!

Uzman, dersi götüremeyeceğini anladı, garsona bağırdı: "Kahve getir, kafam şişti!" deyip, kendin kumların içine attı. Uzandığı yerden dersine devam etti: "Arkadaşlar, bu aksi turist oyunundan çıkartacağımız ders şudur. Bu müessesede asla aksi turist olamaz. Turist kapıdan girdiği andan beri çok mutlu olmalı. Herkes güleryüzlü çünkü, hiçbir şeyi eksik değil hiçbir şeyden şikayetçi değil. Bir olumsuzluk, pislik görmeyen turist asla aksi olamaz. Eğer turist aksileşmişse, onu tedavi etmek mümkün değildir. Bu kada deniz, güneş, kumsal ve hizmetten sonra hala aksi kalan turistten daha bela, müessesemiz için daha zor bi durum düşünülemez... İşte bugünkü dersimizin ana fikri budur. Hiçbir şekilde hiçbir turist aksi olmayacak Onu aksileştirecek hiçbir şey yapmayacağız!

Bu son cümleye kadar, uzmana, bir maymun, bi manyak gözüyle bakan bir bölük garson bu inanılmaz dersin sonucu, bir alkış tufanı koparttı. Ders başarıyla sona erdi. Garsonlar, hayatı ve mesleklerini biraz daha derinden, ayrıntılarıyla öğrenmenin gururuyla rap rap görev yerlerine dağıldı.

Biraz önce işten kovulan Cemal, eller önden bağlı, başı önde utana sıkıla müdürün önüne çıktı: "Yatacak yerim yok. Buraları bilmem. Buralar tanıyana kadar bir şans verin. Bedavadan birka gün çalışayım" dedi. Müdür, hiç konuşmadan, hi yüzüne bakmadan, elinin tersiyle "hadi hadi" deyip Cemal'i uzaklaştırdı..Cemal, yeniden saf bir cesaretle müdürün önünü kesti: "Ben tiyatro olduğunu bilemedim?" dedi.. Müdür, ne diyor bu çocuk diye ayaküstü ilgilendi..

Müdür, Cemal'e: "Ne tiyatrosu!..".. Cemal: "Ben sandım ki, yatırıp .ikecek!".. Müdür gülmekten yerlere yıkıldı. Uzman neler oluyor diye yanına geldi, uzmana anlattı, birlikte güldüler. Diğer garsonlar olup biteni uzaktan duyup, onlar da katılarak güldüler.. Müdür, Cemal'in saflığını çok sevdi.. Uzmana dönüp: "Ya çok zavallı, çok saf, mutfağa verelim birka gün!" dedi.. Uzman hiddetle karşı koydu: "Bu zekada bir çocuk sistemi alt üst eder, alamayız!" dedi.

Üç-dört hafta önce kasabadaki büyük yangını bütün Türkiye televizyonlarından duydu. Elli altmış yı sonra ilk defa yangın, helikopterlere, itfaiye araçlarına ve ellibin nüfusa rağmen yerinden kopup dağları tutuşturdu. Sıradağlar günlerce cayır cayır yandı. Bugüne kadar hiçkimse hiçbir zaman kafasında böyle bi yangını canlandıramazdı. Kasabanın yeni sakinleri dünyanın sonunun geldiğini sanıp teknelerle kaçmaya çalıştı. Yangın yine küçük adada başlamıştı ama bu sefer ne rüzgarı, ne alev yalımlarını durdurmak mümkün olmadı. Her zamanki gibi, ateşin zayıflayıp külleneceğini bekleyenler aldandı. Ağaçların her biri yangın bombası gibi patlayarak alev püskürttü. Akla hayale sığmayacak bir alev yalımı tüm adanın üstünde yılan gibi kocamanlaşıp göklere uzandı, burada olup biten herşeyden intikam alır gibi. Alevin yalımları teknelere sıçradı, sokaklara sıçradı ve beklenen korkunç son geldi, alev tepeleri sardı, yirmi-otuz kilometre gerilere doğru yola koyuldu. Heybetli dağlardan geriye çürük diş misali onbinlerce közlenmiş ağaç kökleri kaldı. Ateşten taşlar çatladı, cehennem dediğimiz de taş çatlasa bundan fazla birşey değil. Yüksek tepeler kömürden bir usturayla tıraş edilmiş gibi kelleşti. İnsanlar nasıl debelendi, nasıl yırtınarak bağırdı, çırpındı. Söndürmek mümkün değil. Alevin cayır cayır kanlı dili sıradağları başından eteklerine kadar gece gündüz yaladı, kavurdu. Otuz-kırk kilometre arkadaki köyler dahi boşaltıldı. Helikopterler geldi, yöredeki tüm itfaiyeler geldi, nafile!

Karanlığın içinde yürümeyi en iyi bilen yangın. Yangın sabaha dek dağları üç adım koşucusu gibi atlaya atlaya kömür etti. Gerçek bir cennet, tam bir cennet, kusursuz coğrafya, bir anda cehenneme döndü.

Artık kim varsa uzman, mikrofon tutuluyor... Yöneticiler TV'lerden tüm Türkiye'ye devlete veryansın bağırıyor: "Devlet helikopter göndersin, koca devletin yangın uçakları nerde, koca turizm beldesinde iki itfaiye ne yapabilir. Devletin hantallığı... Devletin çaresizliği..."

Ekran başından bu feryatları izlerken, sizler gibi benim de aklımdan, elli yıl o iki bin kişilik kasaba bu yangını nasıl durdurdu, şimdi siz elli bin kişi ve askeri ordular gibi uçaklar, helikopterler, nasıl durduramıyorsunuz...

Közleşen çalılıkların, ormanların külü, kömürü içinde daha nice sorular alevlerden daha kızgın, cayır cayır beynimizi yakıyor!

Dağda kurtarma çalışmaları yapan bir kaç kişi öldü. Ancak, adada da bir cesed bulundu, kömür. Savcı bunun telaşında. Ölen turist ise... Elçiler, oteller, pasaportlar, bütün listelere bakıldı.. Ölen turist ise, turizm baltalanacak, bunca çaba boşa gidecek.. Bir turistin ihmal sonucu ölmesi Tanrı'nın yakılması gibi korkunç bir günah. Bu kömür cesed kimin.. Savcı kömür cesedin kime ait olduğunu çözemedi.

Bir zaman sonra, kömürden cesedin yanında bir demir karyola bulundu. Bu kayalıklar içinde kimse yürüyemez bile, uyumak mümkün değil. Karyolayı soruşturdu. Bu karyola, otelden getirilmişti.

Cemal, birkaç gün sahilde uyuyakalmış, otelciler ve tekneciler tarafından kovulmuş. Yatacak yer bulamamış, oteldeki hemşerisinden biri ona, kırık, kullanılmayan eski bir karyola vermiş. Gecenin bir vakti sürükleyerek getirip, kayalıkların üstüne...

Savcı arkadaş telefonda anlatıyor, Cemal'in karyolayı yerleştirdiği yerden kasaba nasıl güzel görünüyor, kumsal, ışıklar, oteller, turistler tam bir cennet. Ve, dedi, kasabanın gürültüsüne rağmen adanın bu bölgesi inanılmaz sessiz, öldürücü bir sessizlik var, dedi...

Ne diyelim şimdi Cemal'e.. Sarılamadık ona. Ama alevler kollarını doladı boynuna.. O da isterdi kalabalığına karışmak kasabanın... Kendimizi, beynimizi çok zorlasak da, Cemal'i anlayabilir miyiz... Cennetin tam ortasında cehennemin içine düşmek, nasıl birşey...

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sistem, Para ve İnsan

Geçen yıllardan birinde, ÖSS'de Türkiye birincisi olmuş bir çocuğun röportajını okumuştum. Çocuk okuma alışkanlığıyla ilgili soruya "Gazetenin sadece spor sayfalarını okurum" diye cevap vermişti. Aynı yıl başka bir dalda -sanırım Eşit Ağırlıklı- birinci (!) olan başka bir kız "Aşık olmaya vaktim olmadı" diye bir cümle sarfetmişti. Bir de aşık olarak; bol bol kitap okuyup vaktini böyle değerlendirerek sınavı kaybeden insanlar var... Bu düşüncelere daldım bugün; içime bir umutsuzluk bulutu çöktü. Sonra dünyadaki haksızlıklar aklıma geldi. Birdenbire isyankar bir güney Afrikalı oluverdim... CNN muhabirinin "Sizce, ülkeniz neden bu kadar fakir?" sorusuna "Çünkü siz zenginsiniz" diye yanıt veren bir güney Afrikalı... Peki ya bu ülkedeki ressamlar, heykeltraşlar, tiyatrocular?.. Genç kadınların, tuhaf eğlence (!) programlarının, dejenerasyona uğramış zavallıların zaptettiği televizyon kanallarının gözlerine mil çekmesiyle kör olmuş halk?..

Ben Bursa'da bir lisede okuyorum. Bu sene sonunda, notlar konusunda sürprizler yaşadık. Bir arkadaşımızın notu birdenbire yükseliverdi. Bu arkadaşımızın babasının okula maddi katkısı olmuştu. Bu tür şeyleri çok duymuştum ama böylesine kolay yapılabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu olay benim güvenimi birçok konuda büyük ölçüde sarstı. Belki daha hayatta hiçbir şey görmedim, yaşamadım, sadece 16 yaşındayım. Ama bu olayla birlikte birçok olay beni bir gerçeğe götürdü: Para, bu ülkede her kapının anahtarı... Ve birdenbire okumayan, aşık olmayan, geleceğin mühendislerine, doktorlarına, üst düzey yöneticilerine hak vermeye başladım. Eğer oyunun kuralı; "Ya paran olsun ez, ya da parasız ol ezil" ise, aşık olmak gibi düşünmek gibi birçok insani ihtiyaçtan vazgeçeceksin. ÖSS'ye kesinlikle karşı değilim! Tabi ki bu kadar insanı eleyecek bir sınav olmalı. Ama sistem insanları "ineklemeye" zorlarken, insanca yaşamalarını da gerekli kılmalı. Okuyan, düşünen, tartışan (!) insana, SEVEN insana değer vermeli, saygı göstermeli... Anadolu'nun hoşgörüden yoksun binlerce noktasında yaz tatillerini (?!) geçirmeye (!) çalışan onbinlerce arkadaşıma iyi tatiller dilerim.

bayirguluyum@mynet.com

Merhaba Leman;

"Hayatta bir insanın aç olduğu ve özlem duyduğu, yaşamın bütün yaşanılacak güzelliklerinden habersiz saydı belki kaderimiz bizi. Oysa herkesten daha çok haberdardık akıp giden biçilmez güzelliklerden. Tıpkı bugün haberdar olduğumuz gibi hepimizin önünde yürüyen bir umut ışığı var. Kimileri geçen zaman içinde hayatı sevmemize neden olan bu ışığı söndürmek istedi. Bazen de başarılı olup gerçek hayata tutunmamızı kısmen engellediler. Ama yine de her şey zaman tünelinde akıp gittiği için, bu umutsuzluğumuz da zamanın akıntısına kapılıp gitti. Bu akıntı bize umut ışığımızın hala var olduğunu hatırlatmakta gecikmedi. Çünkü hayatta bir insanın vakti dolmadıkça, bedenini toprağa teslim etmedikçe yaşamdan yana umutlu olması gerektiğini söylüyordu bize içimizdeki insan. Yüreğimizin zorunlu olarak rafa kaldırdığı sevdalarımızı tatmakta belki biraz gecikeceğiz, ama en azından üşüyen bedenlerimize, betonlara kafa tutmamıza neden olan bir inanca sahibiz. İşte o inancın adı yüreğimizdeki sade sevgilerin karanlık hücrelerimize saçtığı UMUT ışığıdır.

O kadar büyük bir evrende hepimiz ayrı yerlerde ayrı yaşıyorsak. Ama en önemlisi aynı zamanlarda yürekte birleşiyorsak, sen orda ben burda biri bir yerde hiç önemli değil. Her şey yolunda. Merhaba umuda!.."

İlanım şöyle: Ben 27 yaşında bir gencim. Karanlık dünyama bir ışık gibi doğmak ve kağıt-kalemlerinizle bana dışardaki özgür hayatı yaşatmak isterseniz, mektuplarınızı bekliyorum.

Şerif M. Macit
E Tipi Kapalı Cezaevi D-1 Aydın

Not: Cezmi Ersöz'ün "Kırk Yılda Bir Gibisin" isimli kitabından başka yeni bir kitabı çıktıysa kendisi tarafından ödemeli olarak kitabını gönderirse sevinirim. Göndereceği kitabı imzalamasını arzu ederim... saygı ve sevgilerimle.

Bir Çay Mutluluğuna Özlem

Üç sene oldu, artık eskisine göre içime daha da kapalı hale geldim. Eskiden evde oturmuş TV izlerken "çay demleniyor" denildiğinde içime garip bir mutluluk doğardı, çünkü ayrı ayrı odalara dağılmış aile üyeleri toplanıp birer-ikişer bardak çay içerdi birlikte. Evet sadece bir çay bir araya getirirdi bizleri. Artık bu da olmuyor. Yine herkes kendi odasına çekilmiş, birbirimizden ayrıyız. Aynı evde olmamıza rağmen sanki aramızda kilometreler var. Babam TV karşısında, ablam-kardeşim kendi odalarında yine TV karşısında, annem çekyat üzerinde uyur vaziyette ve ben kendi odamda elimde kitaplarımla... Artık evimizde çay nadir olarak demleniyor ve demlense de herkes çayı kendi odasında içiyor. Mutsuzum, hem de öylesine büyük bir mutsuzluk ki bu... Ufakta olsa bir çay mutluluğuna hasretim... Dertleşeceğim, sohbet edebileceğim candan bir arkadaşım da yok ve bu mutsuzluğumun daha da çok artmasına neden oluyor. Sadece okuyor ve yazıyorum, tek arkadaşım sayfalar... Beni anlayacak biri var mı? Sesimi duyan birisi var mı?..

İlhan Öztürk/İstanbul

Merhaba Yoldaşlar!

Bu mektubu bir sürü barın olduğu, milletin sabaha kadar içip "höyt lan .mına koyacam ortalığın" diye bağırıp eliyle kurt işareti yaparken, boynuna haç taktığı ve manyakların bulunduğu bir yerden yani Bodrum'dan yazıyorum.

Hata yapmak ne kadar kolay değil mi? Ben yeni farkettim, ne çok hata yapmışım meğer... 4.43 diploma notuyla bilgisayar bölümüne girdim. Ama ben komünistlik yaptım. 1 Mayıs'ta sınavım olduğunu bile bile İstanbul'a gittim. Kendimi kurtardım çünkü en büyük avantajım kitap okumayı sevmem ve tiyatro oynamam oldu. Yalnız gençken zaman çabuk geçiyor ve insan koşarken bazı şeyleri göremiyor, bazen durup etrafına bakması gerekiyormuş, ben daha yeni anladım. Fakat en çok değer verdiğim kişiyi kaybettim.

Şimdilerde tiyatro oyunları yazıp oynuyorum, karikatür çiziyorum. Ancak bir haftadır çizemiyorum; çünkü bir kaza geçirdim, sağ elim sakatlandı. Şu anda sol elimle yazıyorum... Çizimlerim Selçuk Erdem'e benziyor... İyi bir yazar ve oyuncuyum ama para kazanmak için tezgahtarlık yapıyorum.

Neyse konuya geleyim... Ben 17 Ağustos'ta yayınlanan Leman'daki Antalyalı Deniz ile tanışmak istiyorum. Çünkü kendine acıdığını söylemiş, bir Lemancıya yakışır mı be! merak etmeyin ben ona yardım edeceğim. Deniz, iki erkek arkadaşım oldu demişsin, ben haftada yedi kızla çıktım, adam mı oldum? Size son bir sözüm var: Sakın yanlış yola sapmayın.

Cem Devrim H./Bodrum

Bu Memleket Bizim

Merhaba; ben ODTÜ'de okuyan bir Leman dostuyum. Leman'ın içten ve sıcak ortamını çok beğeniyor ve takip ediyorum. Özellikle "Okur Mektupları" köşesi düşüncelerimizi paylaşmak ve birbirimize destek olmak için çok faydalı bir iletişim yeri... Ben de bir yazı yollayıp bu ortama kendimce bir katkıda bulunmaya çalışacağım.

Bir çamur batağında yaşıyoruz. Herkes dibe batmamak için birbirini itekliyor, birbirine basarak yükselmeye çalışıyor. Altta kalanın canı çıksın yasası günden güne artarak yükseliyor. Paylaşma, dostluk, özveri, birlik gibi değerler ise insanlara unutturuluyor. Peki bunları bilmek yeterli mi? Ya da biz, bu bataklık savaşına katılmaya midesi ve beyni izin vermeyenler, bir köşeye çekilip kendimizi kurtarmaya mı çalışmalıyız? Ayrıca bunu kaçarak başarabilir miyiz?.. Hayır, hayır, hayır! Biz bu pisliği görenler, onu yaşamak zorunda bırakılanlar, umudu inşa etmeliyiz. Biz, haklı olanlar, hem suçlu hem de güçlü olanlardan daha cesur olmalı, eşit ve özgür bir dünya yaratma mücadelesine ve buradan hareketle, komünistlerin mücadelesine omuz vermeliyiz. Önümüzdeki seçimler buna başlamak için çok iyi bir fırsattır. Bu memleket bizim. Ve eğer Leman ailesi bu yazımı yayınlayarak genç ve umutlu bir sesin diğer Leman dostlarına ulaşmasına yardımcı olursa, dostlarıma şöyle seslenmek istiyorum; haydi geleceği yaratalım, haydi motorları maviliklere sürelim çocuklar.

uygarkahraman@hotmail.com

Öylesine Bir Hayat Ki...

İnsanoğlu doğduğu, büyüdüğü ve yaşadığı yere benzermiş ve tanıklık ettiği tarihi asla benliğinden asla silemezmiş.

Munzur'un doruklarında, yamaçlarında hayatı öğrendik, o coğrafyada, o nehirle acılarımızı ve sevinçlerimizi birleştirdik. Şimdiki psikolojimizi, geleceğimizi, hayallerimizi Munzur'un o coşkun akışıyla yönlendirdik, inançlarımıza sarılmamızın ve bazı değerleri savunmamızın altında yatan nedenlerin en büyüğü yine Munzur'a olan sevdamızın sayesindedir... Orada yok edilmek istenen aslında o doğa değil, asıl yok edilmek istenen, insanların sesidir. İnsanlarımızın zulüme ve zalime karşı isyan sesinin kesilmesidir asıl yok edilmek istenen. O doğa harikasını yok edebilirler ama bu düşünceyi asla yok edemezler. Munzur'un geleceği bizim elimizde, tıpkı bu dünyanın geleceği gibi.

Munzur'dan kopup şimdi bir Akdeniz kasabasındayım; yaşamak her şeyden üstün olduğu için burada her türlü zorluklara rağmen çalışıyorum. Yapmak istemediğim işi yapmak zorunda kalıyorum. Deniz, kum, güneş belki çok güzel ama bu güzelliklerin benim için bir anlamı yok... İnsanların güzel dediği şeylerin benim hayatıma bir etkisi yok. Ben Munzur'un akışına sevdalıyım, bu durgun denizin dilinden anlamam, ben dağların; taşların ve patika yolların çocuğuyum; betondan, taş duvarların dilinden anlamam... Bu insan kalabalığının içinde yalnızlığı yaşayan, bazen doğayla başbaşa kalmayı, yollardan, dikenli, taşlı yollardan yürümeyi, kırlarda gezmeyi ne kadar özlediğimi hissediyorum. İnsanların gerçek yüzünü gördükçe yaşamaktan tiksiniyorum.

Öylesine bir hayat ki: İşte biz de tıpkı Munzur'a benzemişiz; sevinmişiz, ağlamışız, coşmuşuz ve kimi zaman da suskunluğa bürünmüşüz... O güzel coğrafyanın çocukları olarak hep güzelden, iyiden, doğrudan yana olmuşuz.

Not: Antalya'dan yazan Deniz arkadaşıma selamlar iletiyorum, yalnız olmadığının bilincinde olmalı, onunla aynı oyunu oynuyoruz galiba...

Yılmaz/Marmaris

Dün Onların, Gelecek Bizimdir!!!

Gülmek zor şu sıralar ama Leman sen en sıkı yardımcımızsın, sağol!

Zonguldak'ta oturuyorum ve bu yıl (bir terslik olmazsa) üniversite dolayısıyle ayrılıyorum bu şehirden. Memleketim güzeldir, Lemancı doludur. Sayfa diplerine yazılan tirajlar bu yüzden ilgimi çekiyor doğrusu. Zonguldak'ta Leman satışları iyidir. Salı'dan itibaren birçok yerde Leman kolay kolay bulunmaz. Aha, bugün Pazartesi, son Leman'ı aldım. Ben bilinmedik yerlerden almaya çalışıyorum. Çünkü bizim marketttekiler iade oluyor. Mahallede kimse yok ki. Ama merkezdekiler zaten her zaman bitiyor. Siz de öyle yapın. Nerde Leman çok, ordan alın. Çünkü gidip "Leman kalmadı" sözünü duymak kötü oluyor... Zonguldak'a da değinin şu dip notlarında. Ayrıca ben kimseye okutmuyorum dergimi, git al diyorum, bakıyom ki almış cidden.

Bu satışların artmasına Leman'ın değil, ülkenin ihtiyacı var! Ülkenin gülümsemeye ve aynı zamanda görmeye ihtiyacı var! Artık uyanması gerek halkın! Yakında!

Ayrıca Murat'a da söylemek istediğim bazı şeyler var: (Umarım yanlış anlaşılmaz). Henüz küçüksün, küçüğüz (18 yaşındayım). Daha öğrenicek çok şeyimiz var. Her görüşe açık ol. Her görüşten bir artı eklemeye çalış kendine. Böylece kendi (siyasi ya da dünya) görüşlerin daha belirginleşir, kökleri daha da sağlamlaşır. O gelecek artık çok yakın! Solcuyum, komünistim demekten çekinmeyeceğiz artık! Bunun için yargılayan gözlerle, sözlerle karşılaşmayacağız! Boynumuzdaki orak-çekiçleri, odamızdaki Nazım Hikmet şiirlerini, Che kitaplarını saklamak zorunda kalmayacağız! Hele okullarda kitap aralarına gizleyerek okumayacağız Leman'ı... O gelecek ÇOK YAKIN!

"Gerçekçi ol, imkansızı gerçekleştir!"

Tüm emekçilere selam olsun!

Not: Leman'da Can Yücel şiirlerini görmeyi özledik. Can Yücel'i Leman'da yaşatalım.

Burcu / snoopyburcu@mynet.com

Öylece Gittin

Doğum: 06.10.1966
Ölüm: 25.07.2002

Gittin... Ben arkandan sadece baktım oysa söylenecek o kadar çok şeyim vardı ki; gidersen iyiye dair ne varsa içinde yitireceğim hepsini. Gidersen sönecek içimdeki ateş ve bir daha hiç kimse yakamayacak. Gidersen karanlığa mahkum edeceksin günlerimi. O karanlıkta yolumu kaybedeceğim diyecektim sana, konuşamadım.

Gittin... Gidişini görmemek için gözlerimi kapattım. Öylesine acıdı ki içim. Koparsalar da kolumu bacağımı bu kadar acı duymazdım. Acım yaş olup akmalıydı gözlerimden, ağlayamadım.

Gittin... Seni delicesine bir tutku ile seviyordum oysa tutkum seninle olmaktı. Tutkum teninde erimek, hayatı seninle sadaca seninle paylaşmaktı. Anlatamadım.

Gittin... Gidişini önlemek için tutmak vardı ellerinden. Ellerim değilmiydi her dokunuşumda seni ürperten? Ürperirdim yine biliyorum. Bir kez dokunsan bir kez tutsam ellerini, gitmek için biriktirdiğin bütün cesaretin kaybolurdu. Tutamadım.

Gittin... Bir yıkım gibiydi gidişin. Sen adım adım uzaklaşırken benden, çöküp kaldı bedenim olduğu yere. Nice vefasızlıklara dayanan bu yüreğim bu kez yenilmişti. Bu kadar zayıf değildim ben, kalkmalıydım, kalkamadım.

Gittin... Bir okyanusun ortasında tek küreği kaybolmuş sandalda dev dalgalarla boğuşan bir denizciyim şimdi. Bil ki sevmekten vazgeçmedim seni. Bil ki seninle birlikte sevdanı da taşıyacağım yüreğimde. Bil ki seni hiç unutmayacağım ama gittin çocuk, gittin. Yine de sen nerdeysen orda ölmek isterim.

Not: Tüm Leman dostları, lütfen beni yalnız bırakmayın. Dostluğunuza ihtiyacım var.

Halil Abacı / Kuruçeşme Mah. 1004 Sok.
No:4 D:13 Buca/İzmir

Değerli Leman Okurları;

Bu mektubu, Leman sayfalarının altında gördüğüm dipnotları okuduktan sonra yazmaya karar verdim. Bu dipnotlarda nerede ne kadar Leman satıldığı yazılıydı. Aslında bu, Leman özelinde Türkiye'deki okuma alışkanlığı ya da okur sayısı hakkında da genel bir bilgi niteliği taşımaktadır.

Bundan yaklaşık 2400 yıl önce Sokrates şöyle demişti: "Bilgi erdemdir, bilen insan kötülük yapmaz, kötülüğün kaynağında cahillik vardır.". Yine sonrasında F.Bacon "Bilgi kuvvettir" demişti. Bugünün Türkiye'sine baktığımızda Sokrates ve Bacon'a hak vermemek elde mi? İnsan haklarındaki ihlaller, siyasal oportünizm, tahamülsüzlüklerimiz, hem kendimiz hem de ülkemiz ile ilgili konulardaki duyarsızlıklarımız, bilgisizlik ve okuma eksikliğimizin birer açık göstergesi değil mi?. Bunlara bağlı olarak kendimizi hiçbir zaman özgür hissedemediğimiz gibi, toplum olarakta özgürlüklerimizin yağmalanmasına sadece seyirci kalmakla yetiniyoruz. Unutmayalım ki, insan, bildiği oranda insandır. İnsanlığımızın ölçütü bildiklerimiz ve paylaştıklarımızdır. Ancak bilen insan özgür insan olabilir. Eğer hayat karşısında sağlam bir pozisyon almak istiyorsak mutlaka okumalıyız. Okuduklarımızı paylaşmalı ve pratikleştirmeliyiz. Çevremizdekileri de okumaya teşvik etmeliyiz ki sağlıklı bir toplum için dönüşümü başlatabilelim. Leman keyfiyle kalın.

Felemez Dinç
Tellikaya Sok. No:22/5 Cebeci/Ankara

Ne Desem

Bu sene üniversiteyi bitiremedik. ....me kadar. Ama kız arkadaşım bitirdi. İş bile buldu, şimdi çalışıyor. Ulan kız olma işi ne iyi be! Askerlikti, bilmem neydi derdi yok. Bir de zengin koca bulursun, ohh!

Öyle deme oğlum ya... Öğrenci evimin mistik atmosferinde sesini artık duyamayacağım. Bana artık sarılıp sıcaklığını ve kokusunu veremeyecek. Gözlerine öyle sıcak bakıp içimi titretmeyecek. Bana mutfaktan "Deeniiz, musluğu kapatamadım" diyemeyecek. Benimle geceleri sabaha kadar on defa küsüp, barışmayacak. Ona sırtım dönükken arkamdan "aşkım" diye seslendiğinde aniden dönüp gözlerinde kaybolmayacağım... Sizin anlayacağınız oof ki of yani ha!

Ulan canım çok sıkılıyor bugünlerde, belamımı arıyorum ne?! Bazen kendime özel hayaller kurarım bu gibi durumlarda. Mesela; olimpiyatlar varmış bir yerlerde. Ben de ordayım, yavaş ve kendinden emin adımlarla ilerliyorum. O an binlerce insan bana bakıyor. Olimpiyat ateşine eğilip sigaramı yakıyorum ve seyirciye selam çakıyorum... Ya da araba yarışlarını izlerken piste iniyorum, arabalara otostop çekiyorum, nasıl olurdu ama ha.. ooff of!

Ne yapmalıyım? Kendimi bir şeylere adamalıyım. Hayatımda köklü devrim ve evrimler geçirmeliyim. Ortama adaptasyon göstermeliyim. Bir fikrin var mı?

Tüh işte böyle boşluğa düşünce aklıma hemen kız arkadaşım gelir. Bugün telefonda ikimiz de birbirimize soğuk davrandık. İkimiz de birbirimizden ortamı ısıtacak bir söz bekledik. Ve inatla ikimiz de söylemedi o anahtar ve sihirli sözcüğü. Tabi durum böyle olunca yani ortam ısınmayınca elimizde telefon dona kaldık. Neyse benden bu kadar. Hepinizi öptüm gitti, bitti.

Deniz/Malatya

Özgürlük Parkı'nda Barış Şenliği

1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle BEKSAV ve Kadıköy Belediyesi, Göztepe Özgürlük Parkı'nda savaşa karşı halk şenliği düzenliyor. Programın içeriğini ve ayrıntılarını aşağıda dikkatinize sunuyoruz.

"Savaşa Hayır, Çocuklar Şeker de Yiyebilsinler"

Program: Üç Deniz Müzik Topluluğu, Nejat Yavaşoğulları, Koma Çiya

Konuşma ve Şiir: Haluk Gerger, Eren Keskin, Hacı Orman, Zafer Diper, Mustafa Köz

Tarih: 01 Eylül 2002 Pazar
Saat: 17:00-22:00
Yer: Göztepe-Özgürlük Parkı
Organizasyon: BEKSAV
İrtibat İçin: (0216) 349 91 55 - 56

Kadıköy Belediyesi'nin Katkılarıyla

CeBIT eurasia Bilişim

LeMan Bilişim Fuarı'na da katılıyor... Mobil aleme damardan giriyor.. Maxi Mesaj, Hazır Mesaj ve başka adını sanını bilmediğimiz servisler geliyoor..! Çok gizli internet sevrisleri Leman standında ekrana taşınıyor.

3-8 Eylül tarihleri arasında Bilişim Fuarı LeMan standındayız

SAYI: 564
31 AĞUSTOS 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazıişleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

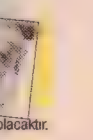

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

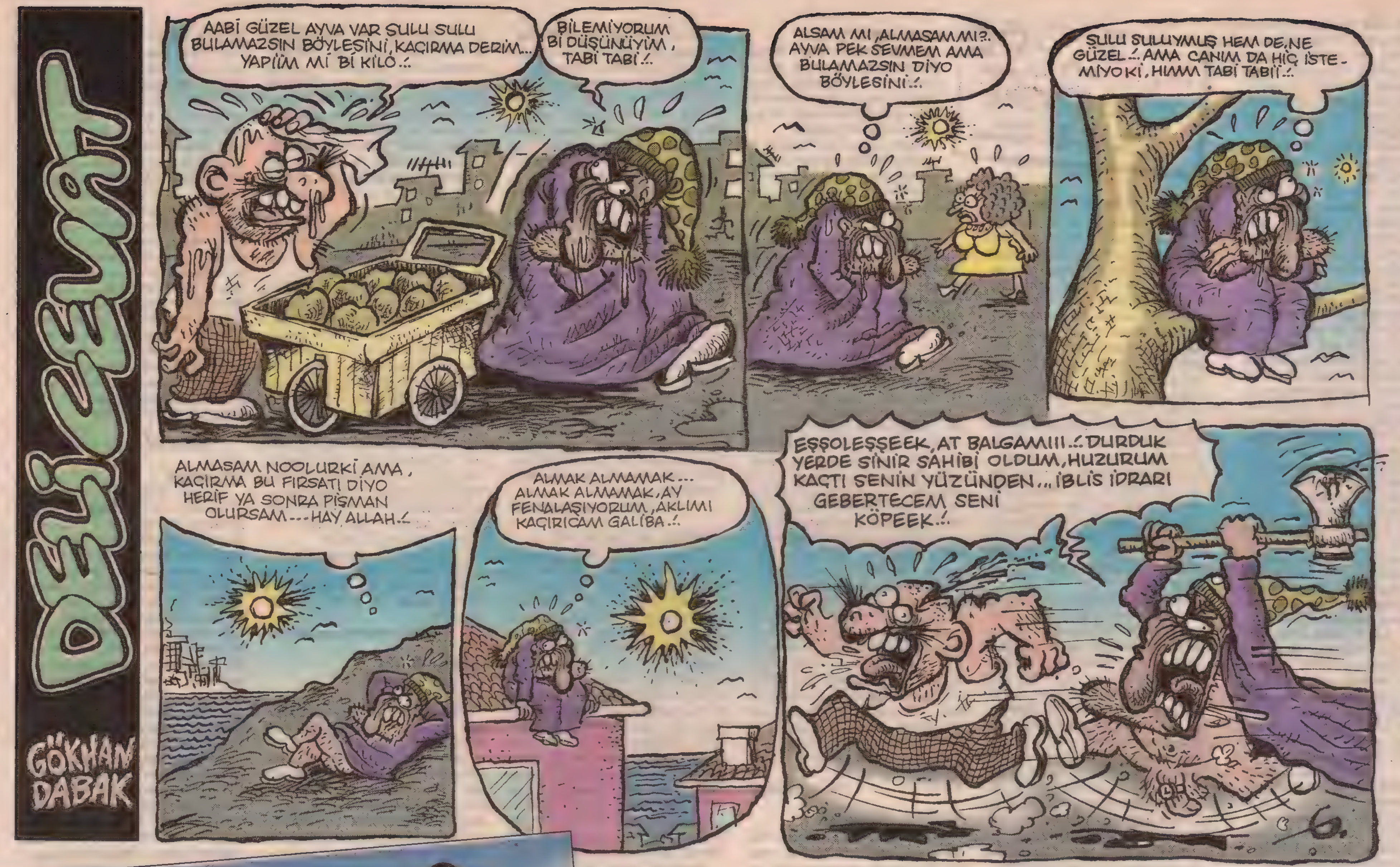
DELİ CEVAT
GÖKHAN DABAK
AABİ GÜZEL AYVA VAR SULU SULU BULAMAZSIN BÖYLEŞİNİ, KAÇIRMA DERİM... YAPİİM Mİ Bİ KİLO.·.
BİLEMİYORUM Bİ DÜŞÜNÜYİM, TABİ TABİ.·.
ALSAM MI, ALMASAMMI?. AYVA PEK SEVMEM AMA BULAMAZSIN DİYO BÖYLESİNİ.·.
SULU SULUYMUŞ HEM DE, NE GÜZEL.·. AMA CANIM DA HİÇ İSTEMİYO Kİ, HIMM TABİ TABİİ.·.
ALMASAM NOOLURKİ AMA, KAÇIRMA BU FIRSATI DİYO HERİF YA SONRA PİŞMAN OLURSAM---HAY ALLAH.·.
ALMAK ALMAMAK... ALMAK ALMAMAK, AY FENALAŞIYORUM, AKLIMI KAÇIRICAM GALİBA.·.
EŞŞOLEŞŞEEK, AT BALGAMIII.·. DURDUK YERDE SİNİR SAHİBİ OLDUM, HUZURUM KAÇTI SENİN YÜZÜNDEN... İBLİS İDRARI GEBERTECEM SENİ KÖPEEK.·.

112435 Sayı: 2002/09 Eylül 2002
Fiyatı: 1.500.000 TL. (KDV Dahil)
L
81
Manyak
AMAN ABİJİM, AMAN!..
ÇIKTI!

Poster üstüne poster hediyeli!

Hafta sonu ful İzmir'deyiz. Fuar'dayız.. Fuar alanında açılan Leman Kültürdeyiz...

İmza günü, söyleşi, dertleşme, muhabbet, çay, kahve, hatır, gönül, minder, yastık.

Şimdilik toparlanabildiğimiz kadarıyla Mehmet Çağçağ, Güneri içoğlu, Tuncay Akgün, Gökhan Dabak, Vedat Özdemiroğlu, Bahadır Boysal, Kaan Ertem, Ahmet Yılmaz, Suat özkan, Nihat Genç, Kemal Aratan, Perşembe akşamı 19:00'den itibaren Cuma, Cumartesi, Pazar, Pazartesi...

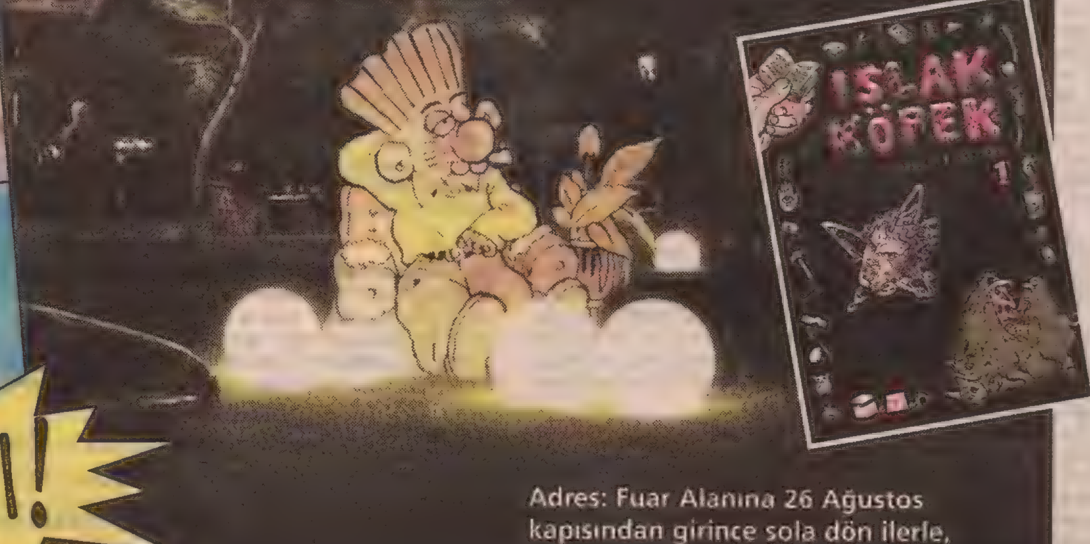
ISLAK KÖPEK
1

Adres: Fuar Alanına 26 Ağustos kapısından girince sola dön ilerle, sağda tenis kulübünün yanında Leman Kültür'ü görürsen sakın şaşırma..

565
7 Eylül 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/36- 650.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
K.K.T.C-750.000 TL.

LeMaN

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

KAHVEDE PSİKOPATIN CİNAYETİ

ÖDP Beyoğlu İlçe üyesi olan 22 yaşındaki Sinan Kayış, pazar akşamı partili arkadaşlarıyla izinli ÖDP bildirisini Okmeydanı'ndaki bir kahvehanede dağıtmak isterken, Ziya Keskin isimli gasptan yaralamaya 23 sabıkası olan faşist bir psikopat tarafından vurularak öldürüldü... Emniyet müdürü olaydan sonra bir açıklama yaptı. "Olayın sevindirici(!) tarafı siyasi olmaması" dedi. ÖDP'den ise bu kahvenin kumar mafyasının işlettiği ülkücülerin kahvesi olduğu açıklaması yapıldı. Sinan Kayış, Sivas'ın Hafik ilçesinde toprağa verildi. Polis, Kayış'ın cenazesini Sivas il merkezine sokmadı. Sinan Kayış'ın ailesine ve ÖDP'lilere başsağlığı diliyor bu faşist cinayeti lanetliyoruz...

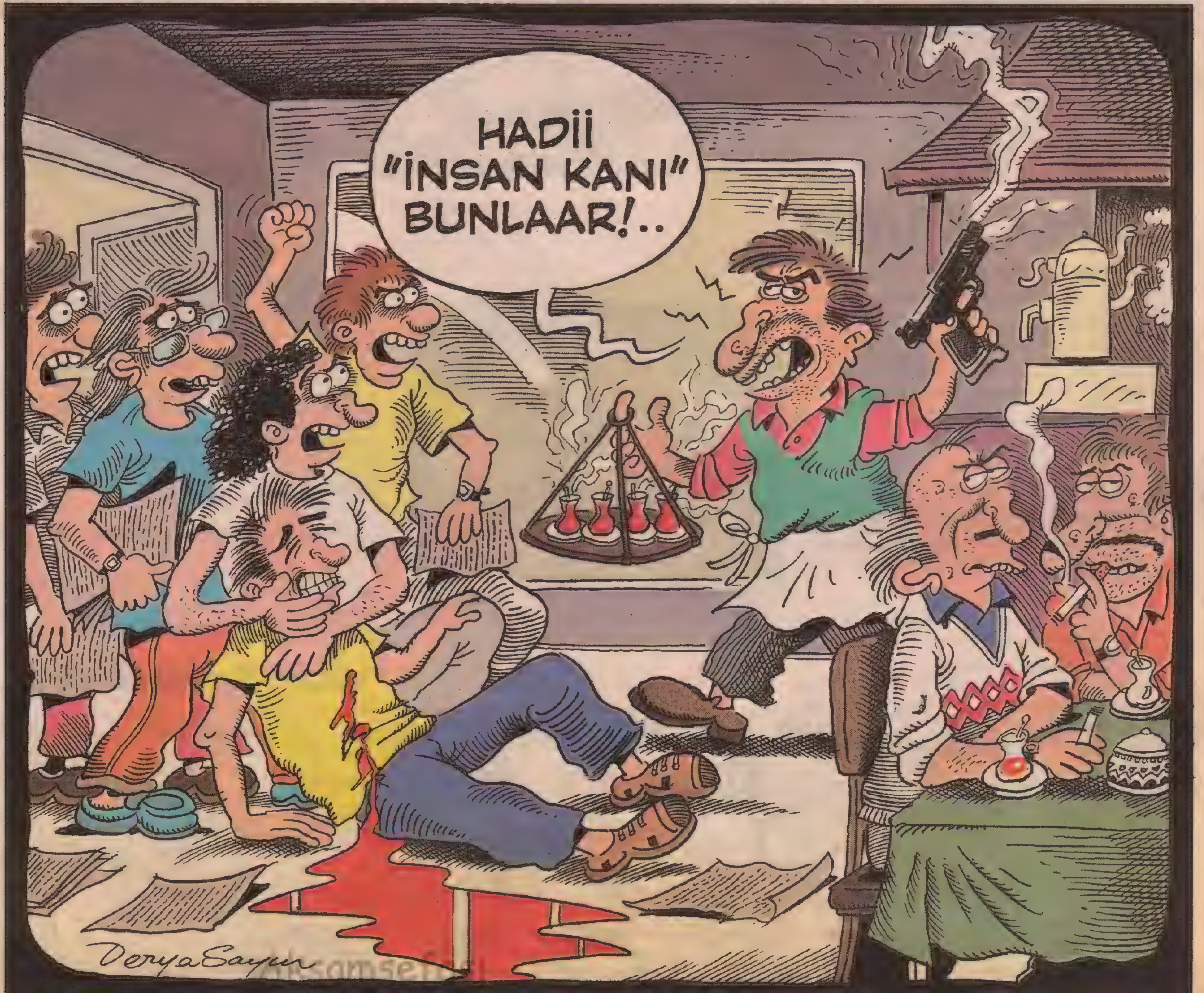

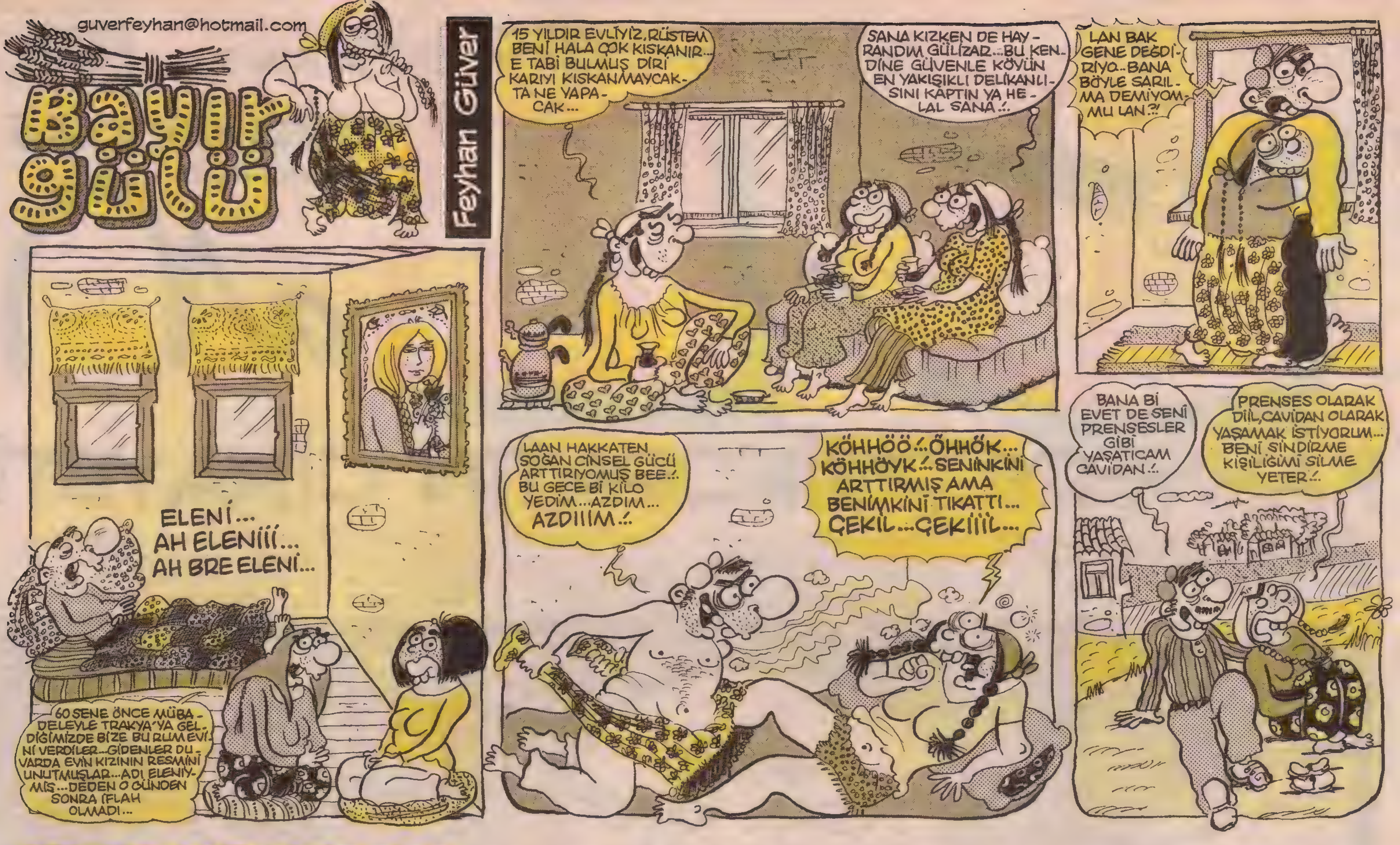
guverfeyhan@hotmail.com
Bayır gülü
Feyhan Güver
ELENİ... AH ELENİİİ... AH BRE ELENİ...
60 SENE ÖNCE MÜBADELEYLE TRAKYA'YA GELDİĞİMİZDE BİZE BU RUM EVİNİ VERDİLER...GİDENLER DUVARDA EVİN KIZININ RESMİNİ UNUTMUŞLAR...ADI ELENİYMİŞ...DEDEN O GÜNDEN SONRA İFLAH OLMADI...
15 YILDIR EVLİYİZ, RÜSTEM BENİ HALA ÇOK KISKANIR... E TABİ BULMUŞ DİRİ KARIYI KISKANMAYCAKTA NE YAPACAK...
SANA KIZKEN DE HAYRANDIM GÜLİZAR...BU KENDİNE GÜVENLE KÖYÜN EN YAKIŞIKLI DELİKANLISINI KAPTIN YA HELAL SANA.!.
LAN BAK GENE DEĞDİRİYO...BANA BÖYLE SARILMA DEMİYOM MU LAN?!
LAAN HAKKATEN SOĞAN CİNSEL GÜCÜ ARTTIRIYOMUŞ BEE.!. BU GECE Bİ KİLO YEDİM...AZDIM... AZDIIIM.!.
KÖHHÖÖ.!..ÖHHÖK... KÖHHÖYK.!..SENİNKİNİ ARTTIRMIŞ AMA BENİMKİNİ TIKATTI... ÇEKİL...ÇEKİİİL...
BANA Bİ EVET DE SENİ PRENSESLER GİBİ YAŞATICAM CAVİDAN.!.
PRENSES OLARAK DİİL, CAVİDAN OLARAK YAŞAMAK İSTİYORUM... BENİ SİNDİRME KİŞİLİĞİMİ SİLME YETER.!.

BEBEK KAFASI

RUMBACI BANA TAKTI...

● Her seçim öncesi illa bi kere **'D'HONT SİSTEMİ'** gündeme gelir... Rio Karnavalı her yıl olur, her yıl İspanya'da deli boğaların önünde koşan olur, her kandil, kandil simidini de beraberinde getirir, Davos'ta çok zengin insanlar her yıl toplanır... Hürriyet'in Geleneksel Dedeler Yarışı da bitmiş bi gelenektir....Kateneçyo, söylemesi güzel bir futbol deyimidir... **Fruko şişesindeki deniz topu oynayan bikinili kadını yaladıydı küçükken bi çocuk...** Sonra ondan görüp biz de yaladık buğuyu... Yine de oynayınız benimle!.. Olmayınca olmuyo, çocuğu Dans Okulu'na yazdır, iki gün sonra gitmesin, balkonda çay içerek, sigara içerek...

- Niye gitmiyosun lan?..

- Gitmem... Rumbacı bana tatkı!...

Bir Rumbacı kime niye taksın?.. Rumbaya gönül veren adamda elektrik makul olur, çakalla-mel'unla hiç işi olmaz... Hatırlatırım: **BENDENİZ ADEM / BU DA ÜLKER BADEM / ÇOKMUŞ AMA BADEM / YEMİŞ HEPSİNİ ADEM/ BADEM BİTMİŞ / ADEM GİTMİŞ!..** Adem de çizgidir, uçan halı falan, başka bir dünyada... Ülker Badem hâlâ var mı?.. Eti Balık görüyorum gerçi...Kendimden kaçak, yarim Eti Burçak?!.

● Lisede, bi ilk dönemin son günü arama yapıldı sınıfta... Müdür, yardımcısı falan... Müdür, üstümü ararken son gün rahatlığıyla giydiğim deri montu yoklayarak, kulağıma fısıldar gibi, korkutur gibi

- Çıkar gayrı şu meşini!... Dedi!...

Ne meşini?.. Monttan mı bahsediyor?.. En gülünecek şeyler niye en gülünmeyecek zamanlarda söylenir?.. Evrimin şizofren maymunlar sayesinde gerçekleştiğini söyleyenler var... "N'oluyo ya, n'oluyo ya" diye gezer iken zeka, patla!... **Ahmet Haşim,** kendini çirkin sanarmış, oysa güzel bir adam... Kendini çirkin sanması, haricine hayranlıktan... Tabiat çok güzel, o çirkin değil... "Pırıltı" adlı şiirini, rica ediyorum, iki kez okuyunuz:

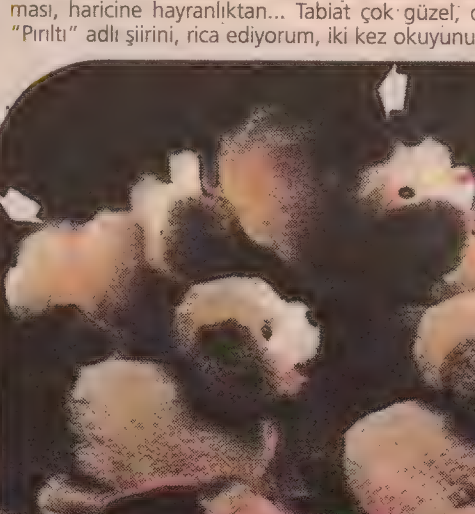

"Ateş gibi bir nehr akıyordu
Ruhumla o ruhun arasından,
Bahsetti derinden ona halim
Aşkın bu onulmaz yarasından.

Vurdukça bu nehrin ona aksi
Kaçtım o bakıştan, o dudaktan,
Baktım ona sessizce uzaktan
Vurdukça bu aşkın ona aksi."

● **Peki, Kaos Teorisyenleri ile Kuantum Fizikçileri üçer çift karşı karşıya geçip "Üniversite Tavlası" oynasalar ya... Üniversite Tavlası'na, gördünüz, hiç girmiyorum... Lordlar Kamarası'yla Avam Kamarası kumaş paçaları sıvayıp siyah çoraplarıynan minyatür maç yapsalar ya Oxford'un çimlerinde, 2'si Türk 5 Ortadoğulu öğrencinin ısrarlı dilekçeleri sonunda?!. Lord onlara bakıp aldanmayınız, 'Lord' olmayı haketmiş ama türlü nedenlerle (yarısı teknik, yarısı puştluk) bir türlü 'Lord' yapılmamış nice üzgün vardır muhakkak... Lord adayıyken sağlam manita yapmış diyolar... Yaşlanınca, nasıl olsa kulakları iyi duymuyo diye yanında 'Vaktinde bu az daha Lord olacağımış, hakkını yemişler' konuşmaları yapılır, şömine ateşini seyrederken... Ramdışambır, işte o an yıldız nesne olur...**

(ŞİŞE BİTER / JONNİE WOLKER KOŞMAYA BAŞLAR / KARARMA)

● "Hadi lebleb Haci Baba fermânî." Böyle bir Ilgaz türküsü var. Var.

● Söyleme bilmesinler, diyor, bu aşkın bittiğini... **Aşkı bitmiş, ona üzülmüyo da, elalem bilsin mi bilmesin mi derdinde bir insan...** Üzülüyodur aslında... Mevsimlerin mevsimi geldi, evde kalmayalım, çıkı-çıkıverelim.. İzmir'de ilk kez kavun ağacı gördüm... Bir hayli güzel idi...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

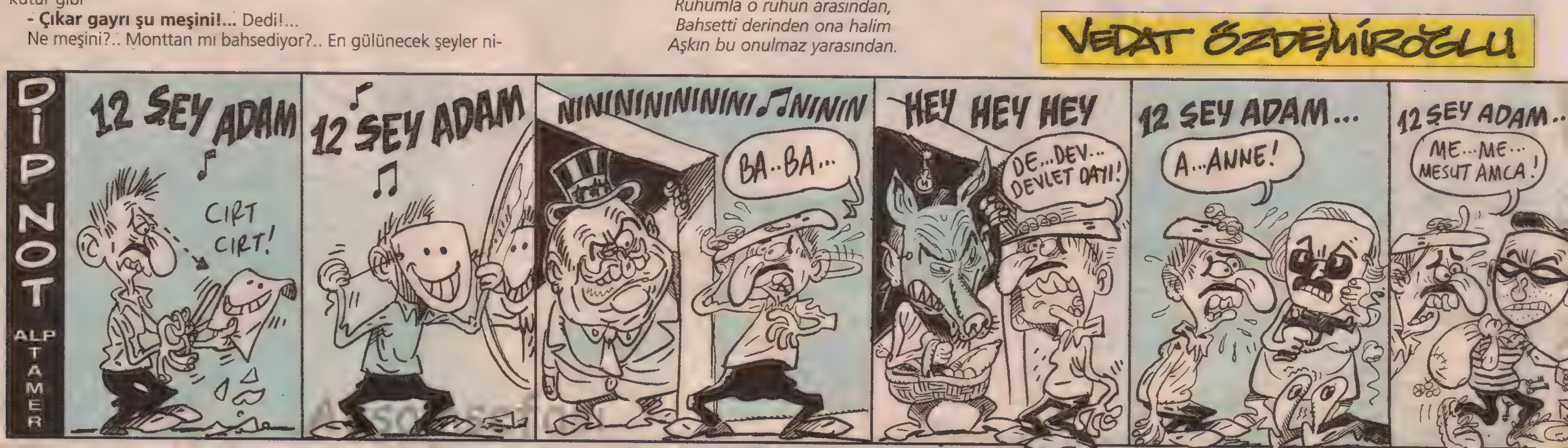
DİPNOT
ALP TAMER
12 ŞEY ADAM
CIRT CIRT!
12 ŞEY ADAM
NINININININININI ♫ NINIIN
BA..BA...
HEY HEY HEY
DE...DEV... DEVLET DAYI!
12 ŞEY ADAM...
A...ANNE!
12 ŞEY ADAM...
ME...ME... MESUT AMCA!

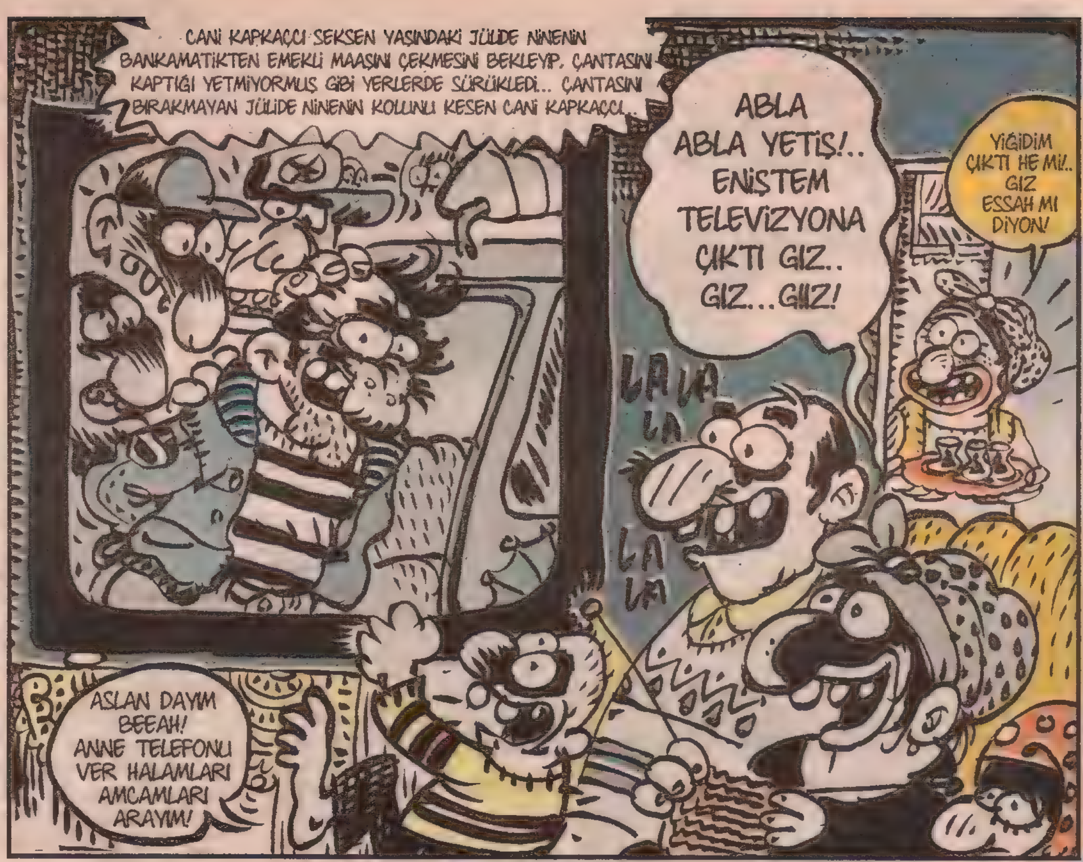
CANİ KAPKAÇCI SEKSEN YAŞINDAKİ JÜLİDE NİNENİN BANKAMATİKTEN EMEKLİ MAAŞINI ÇEKMESİNİ BEKLEYİP, ÇANTASINI KAPTIĞI YETMİYORMUŞ GİBİ YERLERDE SÜRÜKLEDİ... ÇANTASINI BIRAKMAYAN JÜLİDE NİNENİN KOLUNU KESEN CANİ KAPKAÇÇI...
ABLA ABLA YETİŞ!.. ENİŞTEM TELEVİZYONA ÇIKTI GIZ.. GIZ...GIIZ!
YİĞİDİM ÇIKTI HE Mİ!.. GIZ ESSAH MI DİYON!
LA LA LA LA LA LA
ASLAN DAYIM BEEAH! ANNE TELEFONU VER HALAMLARI AMCAMLARI ARAYIM!

Susurluk Çetesi davasının baş aktörlerinden Korkut Eken'in yeniden yargılanma isteği kabul edildi...Eken'i aklayan ifadeler veren Doğan Güreş, seri katil Haluk Kırcı ve Mehmet Ağar davada tanıklık yapabilecek...

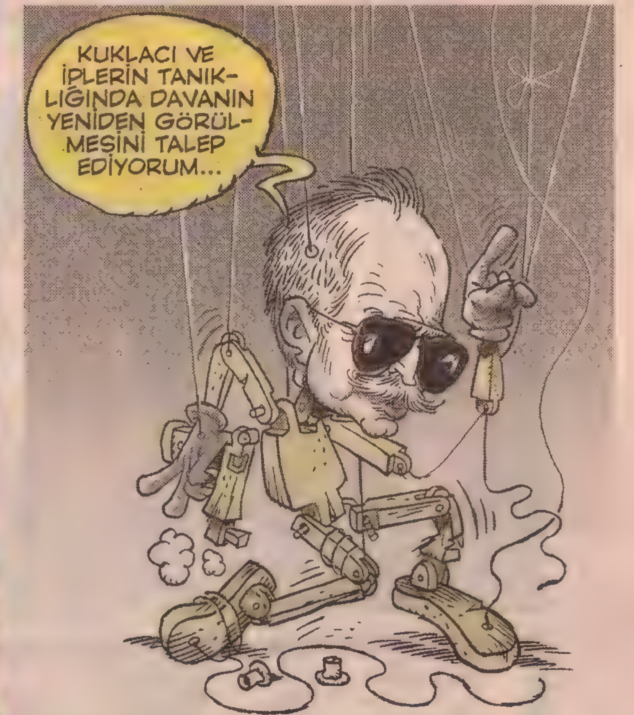
KUKLACI VE İPLERİN TANIKLIĞINDA DAVANIN YENİDEN GÖRÜLMESİNİ TALEP EDİYORUM...

İstanbul Emniyet şefi, bildiri dağıtan ÖDP'lilere silahla saldıran ve birinin ölümüne neden olan kahvecinin sarhoş olduğunu ve olayın siyasi bir yönünün bulunmadığını söyledi.

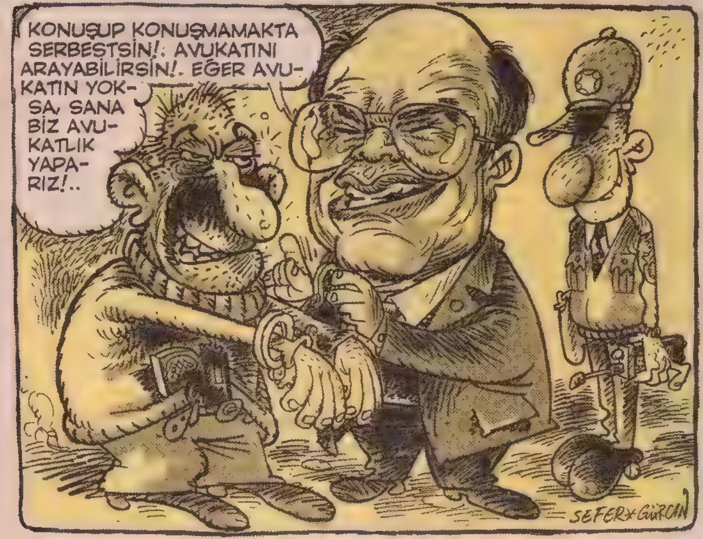
KONUŞUP KONUŞMAMAKTA SERBESTSİN!. AVUKATINI ARAYABİLİRSİN!. EĞER AVUKATIN YOKSA, SANA BİZ AVUKATLIK YAPARIZ!..
SEFER+GÜRCAN

Devlet Opera ve Balesi'nin Datça'daki gösterisinde, izyeyiciler, salona geç giren 12 Eylül cuntasının komutanı Kenan Evren'i yuhaladılar...

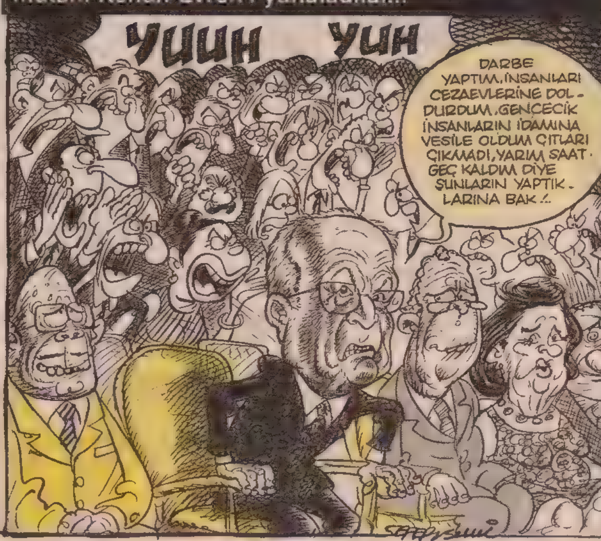
YUUH YUH
DARBE YAPTIM, İNSANLARI CEZAEVLERİNE DOLDURDUM, GENCECİK İNSANLARIN İDAMINA VESİLE OLDUM ÇITLARI ÇIKMADI, YARIM SAAT GEÇ KALDIM DİYE ŞUNLARIN YAPTIKLARINA BAK!.

AKP lideri Tayyip Erdoğan'ın çocuklarına binlerce dolarlık "burs" veren şahane kanka "ramsey" giyimin sahibi Remgi Gür için İngiltere'de tutuklama çıkarıldı. Gür, kızının erkek arkadaşının kafasında şişe kırmış..ve kaçmış,.

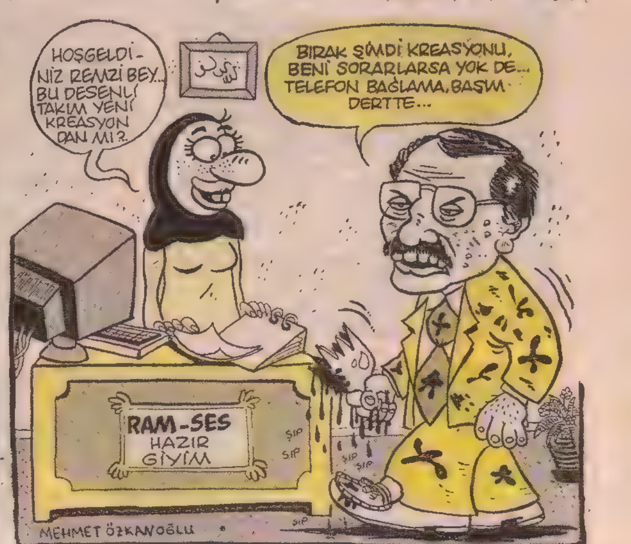
HOŞGELDİNİZ REMZİ BEY.. BU DESENLİ TAKIM YENİ KREASYONDAN MI?
BIRAK ŞİMDİ KREASYONU, BENİ SORARLARSA YOK DE... TELEFON BAĞLAMA, BAŞIM DERTTE...
RAM-SES HAZIR GİYİM
ŞIP ŞIP ŞIP ŞIP
MEHMET ÖZKANOĞLU

F tipi cezaevleri bir kurban daha aldı. Ölüm orucundaki Fatma Tokay Köse yaşamını yitirdi. F tipi inadının aldığı can sayısı 97'ye ulaştı...

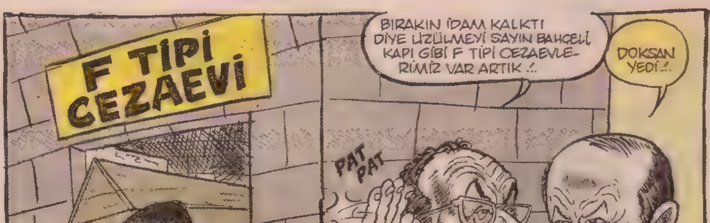
F TİPİ CEZAEVİ
BIRAKIN İDAM KALKTI DİYE ÜZÜLMEYİ SAYIN BAHÇELİ, KAPI GİBİ F TİPİ CEZAEVLERİMİZ VAR ARTIK!.
DOKSAN YEDİ!.
PAT PAT

"Savaşa Hayır" dediği için çocuk denilecek yaşta okuldan atılarak hapse giren N.A, atıldığı lisede öğretmenliğe başaldı...

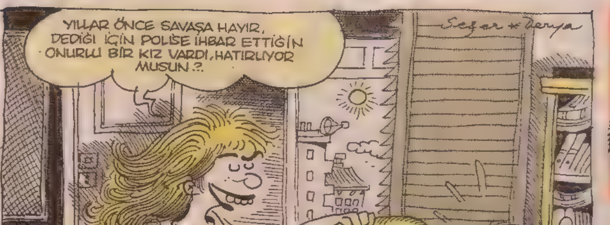
YILLAR ÖNCE SAVAŞA HAYIR, DEDİĞİ İÇİN POLİSE İHBAR ETTİĞİN ONURLU BİR KIZ VARDI, HATIRLIYOR MUSUN?.
Sefer + Derya

SİGARA
uğruna yılda
5 milyon kişi
yaşamını yitiriyor

YÖK
eski yasakları
geri istedi
başınıza kopenhag
kriterleri düşsün

HÜSAMETTİN ÖZKAN
örtülüyü aldı
götürdü yiyemeden
hap oldu

ERKAN MUMCU
yeni trendi takiyye
sosyal şaşkın

NECMETTİN ERBAKAN
şeytan aldı götürdü
ama yine getirdi

KENAN EVREN
geç kalmış yuh
yuuuhhh ki yuhhhh

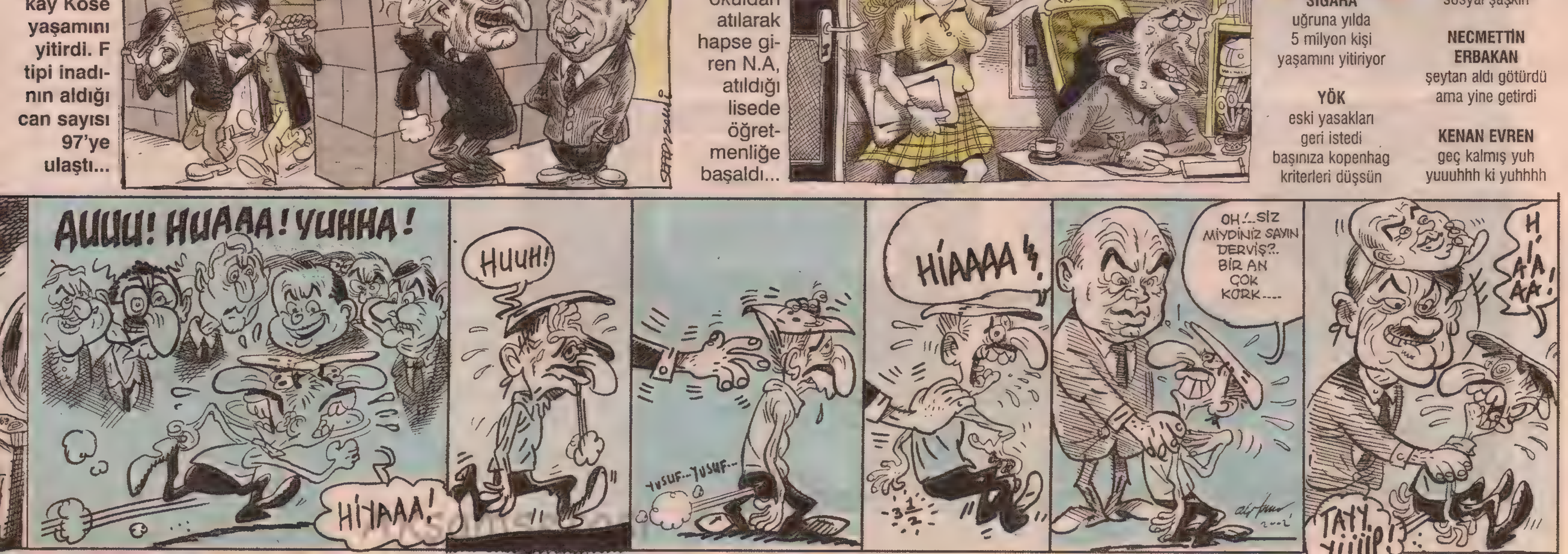
AUUU! HUAAA! YUHHA!
HİYAAA!
HUUH!
YUSUF...YUSUF...
HİAAAA!
OH!..SİZ MİYDİNİZ SAYIN DERVİŞ?.. BİR AN ÇOK KORK....
H İ A A A A!
TAYY.. YÜÜÜP!

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇAKAR

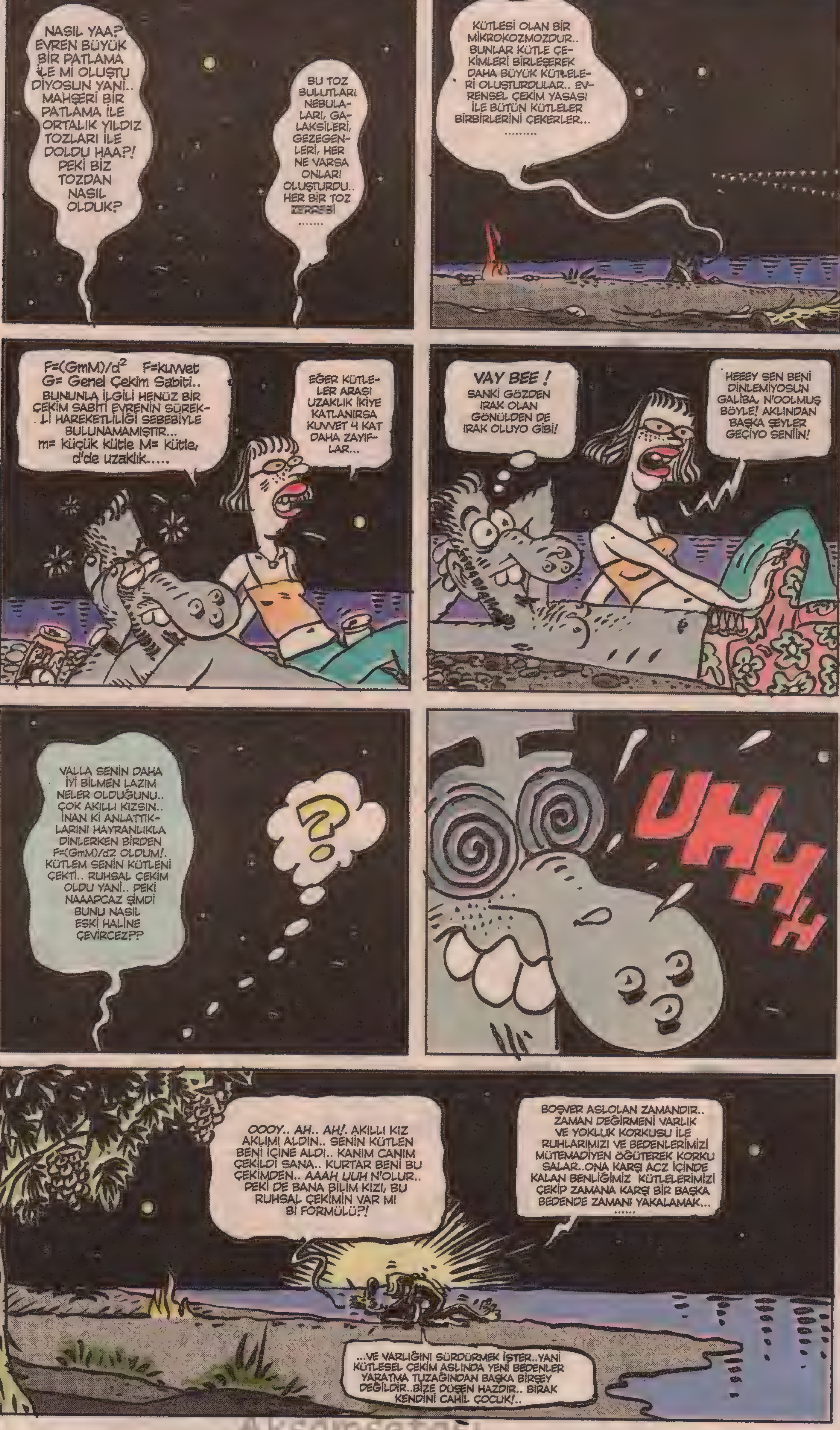
NASIL YAA? EVREN BÜYÜK BİR PATLAMA İLE Mİ OLUŞTU DİYOSUN YANİ.. MAHŞERİ BİR PATLAMA İLE ORTALIK YILDIZ TOZLARI İLE DOLDU HAA?! PEKİ BİZ TOZDAN NASIL OLDUK?
BU TOZ BULUTLARI NEBULALARI, GALAKSİLERİ, GEZEGENLERİ, HER NE VARSA ONLARI OLUŞTURDU.. HER BİR TOZ ZERRESİ ....
KÜTLESİ OLAN BİR MİKROKOZMOZDUR.. BUNLAR KÜTLE ÇEKİMLERİ BİRLEŞEREK DAHA BÜYÜK KÜTLELERİ OLUŞTURDULAR.. EVRENSEL ÇEKİM YASASI İLE BÜTÜN KÜTLELER BİRBİRLERİNİ ÇEKERLER... ....
F=(GmM)/d² F=kuvvet G= Genel Çekim Sabiti.. BUNUNLA İLGİLİ HENÜZ BİR ÇEKİM SABİTİ EVRENİN SÜREKLİ HAREKETLİLİĞİ SEBEBİYLE BULUNAMAMIŞTIR... m= küçük kütle M= kütle, d'de uzaklık.....
EĞER KÜTLELER ARASI UZAKLIK İKİYE KATLANIRSA KUVVET 4 KAT DAHA ZAYIFLAR...
VAY BEE ! SANKİ GÖZDEN IRAK OLAN GÖNÜLDEN DE IRAK OLUYO GİBİ!
HEEEY SEN BENİ DİNLEMİYOSUN GALİBA, N'OOLMUŞ BÖYLE! AKLINDAN BAŞKA ŞEYLER GEÇİYO SENİİN!
VALLA SENİN DAHA İYİ BİLMEN LAZIM NELER OLDUĞUNU.. ÇOK AKILLI KIZSIN.. İNAN Kİ ANLATTIKLARINI HAYRANLIKLA DİNLERKEN BİRDEN F=(GmM)/d2 OLDUM!. KÜTLEM SENİN KÜTLENİ ÇEKTİ.. RUHSAL ÇEKİM OLDU YANİ.. PEKİ NAAAPCAZ ŞİMDİ BUNU NASIL ESKİ HALİNE ÇEVİRCEZ??
?
UHHH
OOOY.. AH.. AH!. AKILLI KIZ AKLIMI ALDIN.. SENİN KÜTLEN BENİ İÇİNE ALDI.. KANIM CANIM ÇEKİLDİ SANA.. KURTAR BENİ BU ÇEKİMDEN.. AAAH UUH N'OLUR.. PEKİ DE BANA BİLİM KIZI, BU RUHSAL ÇEKİMİN VAR MI Bİ FORMÜLÜ?!
BOŞVER ASLOLAN ZAMANDIR.. ZAMAN DEĞİRMENİ VARLIK VE YOKLUK KORKUSU İLE RUHLARIMIZI VE BEDENLERİMİZİ MÜTEMADİYEN ÖĞÜTEREK KORKU SALAR..ONA KARŞI ACZ İÇİNDE KALAN BENLİĞİMİZ KÜTLELERİMİZİ ÇEKİP ZAMANA KARŞI BİR BAŞKA BEDENDE ZAMANI YAKALAMAK... ......
...VE VARLIĞINI SÜRDÜRMEK İSTER..YANİ KÜTLESEL ÇEKİM ASLINDA YENİ BEDENLER YARATMA TUZAĞINDAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR..BİZE DÜŞEN HAZDIR.. BIRAK KENDİNİ CAHİL ÇOCUK!..

daral@leman.com.tr

SIKILHAN ile diyalog çabaları

Atilla Atalay

- Alo Sıkılhan, annen ben, evet, annen. Sabah buzdolabının üstündeki mıknatıslı domates biblosunun altına senin için bir not iliştirmiştik aldın mı onu çocuğum, evet?

- Mıknatıslı dolmalık biber biblosunun altında "Sıkılhan seni seviyoruz. Dolapta soslu patlıcan var. Annen- Baban" yazıyo, o mu?

- Hayır, taa geçen ay bıraktık o notu yavrucuğum, daha yeni mi görüyorsun, evet? Çevrene karşı çok ilgisizsin Sıkılhan. Halbuki istesen atom mühendisi olabilirsin. O patlıcanı çöpe at küflenmiştir. Eeee... Evet... Sana ekstra bişey daha söyliycektim ama unuttum. Unuttum evet.

- Domates biblosunun altında "Sıkılhan sana çiçek aldık, salondaki masanın üstünde, çok öpüyoruz" yazıyo. Konumuz bu olabilir mi? Domatesi buzdolabının içine tutturmuşsunuz da bulmam zaman aldı.

- Ha evet domates. Sana sardunya diye bir çiçek aldık Sıkılhan. Baban "köpek alalım" dedi ama havlar ve/veya halıya kaka yapar onlar evet. O yüzden sardunya aldık.

- Mıknatıslı mı? Hehhe..

- Manyak olma Sıkılhan, canlı. Bir canlının hayatından sorumlu olmak sana iyi gelebilir. O sardunyaya yemini suyunu sen vericeksin, anlaştık? Sorumluluk duygun gelişmeli. Hadi ben kapıyorum seni çok seviyoruz. Hayır kapamıyorum, o patlıcanı sakın dolapta unutma Sıkılhan. Şebboyuna şey, sardunyana da iyi bak. Seni çok seviyoruz her şeyini bize anlatabilirsin, şimdi kapatmalıyım şarjım bitiyo. Öpüyorum evet.

* * *

- Miriba Sıkılhan, Bunalgül ben. Baksana, sen Çisil'le hiç çıkmış mıydın?

- Şu an banyodayım Bunalgül. Ordan çıkılhan olunca arasam seni.

- Ay yivrenç espiriler yapıp durma Sıkılhan yaa. Eğer sen eskiden Çisil'le çıktıysan ben de senle çıkıyomuş gibi yapıp Tolga'yı kıskandırıcam. Çünkü Tolga sırf beni kıskandırmak için o altı parmaklı salakla çıkmaya başladı. Biliyosun di mığ: bu Çisil'in bi ayağı altı parmaklı.

- Bilemiyorum Bunalgül. Artık bilemiyorum.

- Aslında ben de bilemiyorum Sıkılhan. Bazen Tolga hiç birine değmezmiş gibi geliyo. Buğra'la ve Kerem'le de aramızda bi elektrik var ama... Seninleyse arkadaşız artık. Belki de Tolga'ya karşı "Kaçan kovalanır"dan başka bişey hissetmiyorum. Ya bak, bi de ne diycem: ben bu cebimin melodisini değiştirsem mi acaba. Sezen yerine Deli Yürek mi çalsa?

- Sana kaç kere "Arayış içindeyken beni arama" demiştim Bunalgül. Söölediklerinden bi bok anlamıyorum. Kapatıyorum, sabunlu bi insanım ben.

- Alo... Korkunçsun Sıkılhan. Sabunlu bi korkunçsun sen.

* * *

- Alo, Sıkılhan... Ben Buğra... Hastaneden arıyorum oğlum seni... Var ya acaibim olm, kafa binbeşyüz. Buymuş lan meğersem... Aabi var ya.

- Noolyo olm ne verdiler orda sana. Doktor mu verdi, kendin mi hap filan yuttun?

- Yok be aabi. Haptır, kıldır, püsürdür kapattım ben o madde defterini. Haklıymışın usta, olay doğa olayıymış... Tabiyata bi saat sahiden baktım, kendimi kaybettim.

- Ohaa. Hastanenin morgundan aramıyon de mi usta? Sen gibi bi keş hayattayken asla böyle laflar konuşmaz. Beyaz önlüklü birine sor bakiim yaşıyo muymuşsun?

- Anlamıyon sen beni Sıkı. Daldım olm ben. "Derinlik sarhoşluğu" olayı yaşadım. Dalgıç bir arkadaş var, Çanakkale'de gemi batığına indirdi beni. Azot zehirlenmesi manyak bişeydi. Vurgun yedim, olsa bi daha yerim. Neyse hoca ben kapıyom şimdi doktor geliyo, narkoz istedim vermezlerse çıkıcam hastaneden.

* * *

- Sıkılhan, alo. Yavrum, ben babanım ama şu anda beni babanmışım gibi düşünme. Orda mısın oğlum.

- Evet baba... Eee, ya da her neyimsen. Yani, neyim gibi düşüneyim seni.

- Bir arkadaşınmış gibi. Biz sana sardunya aldık Sıkılhan ama doğru mu yaptık bilmiyorum. Umarım o sardunyadan başlayıp koyu bir Greenpeace Militanı olmassın. İş yerinden bir arkadaşımın kızı onlardan oldu da. Kız çevreyi kirletiyo diye bir fabrikanın bacasına filan zincirledi kendini. Yanlış anlama tabii ki sen özgür iradenle istediğin yolu seçebilirsin. "Gezegen kirlensin" de demiyorum ben. Ama gençken bir arayış içinde oluyo insan. Bir dönem ben de grizu patlamalarına dikkat çekmek için işçilerle maden ocağının dibine inmiştim. "Pişmanım" demiyorum. Eğer sen de... Alo Sıkılhan, orda mısın? Alo... Anlıyorum seni, kapatmakta haklısın. Cep telefonları için radyasyon yayıyo diyorlar.

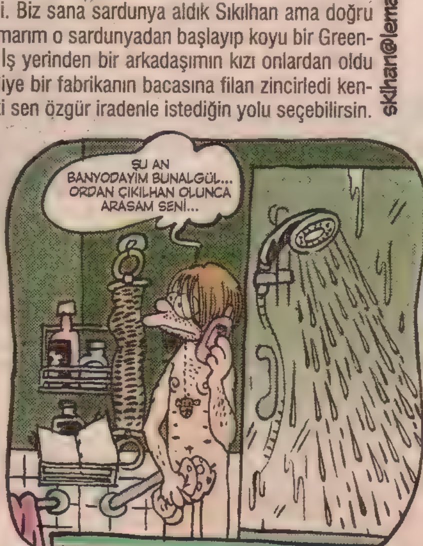
ŞU AN BANYODAYIM BUNALGÜL... ORDAN ÇIKILHAN OLUNCA ARASAM SENİ...

sıklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

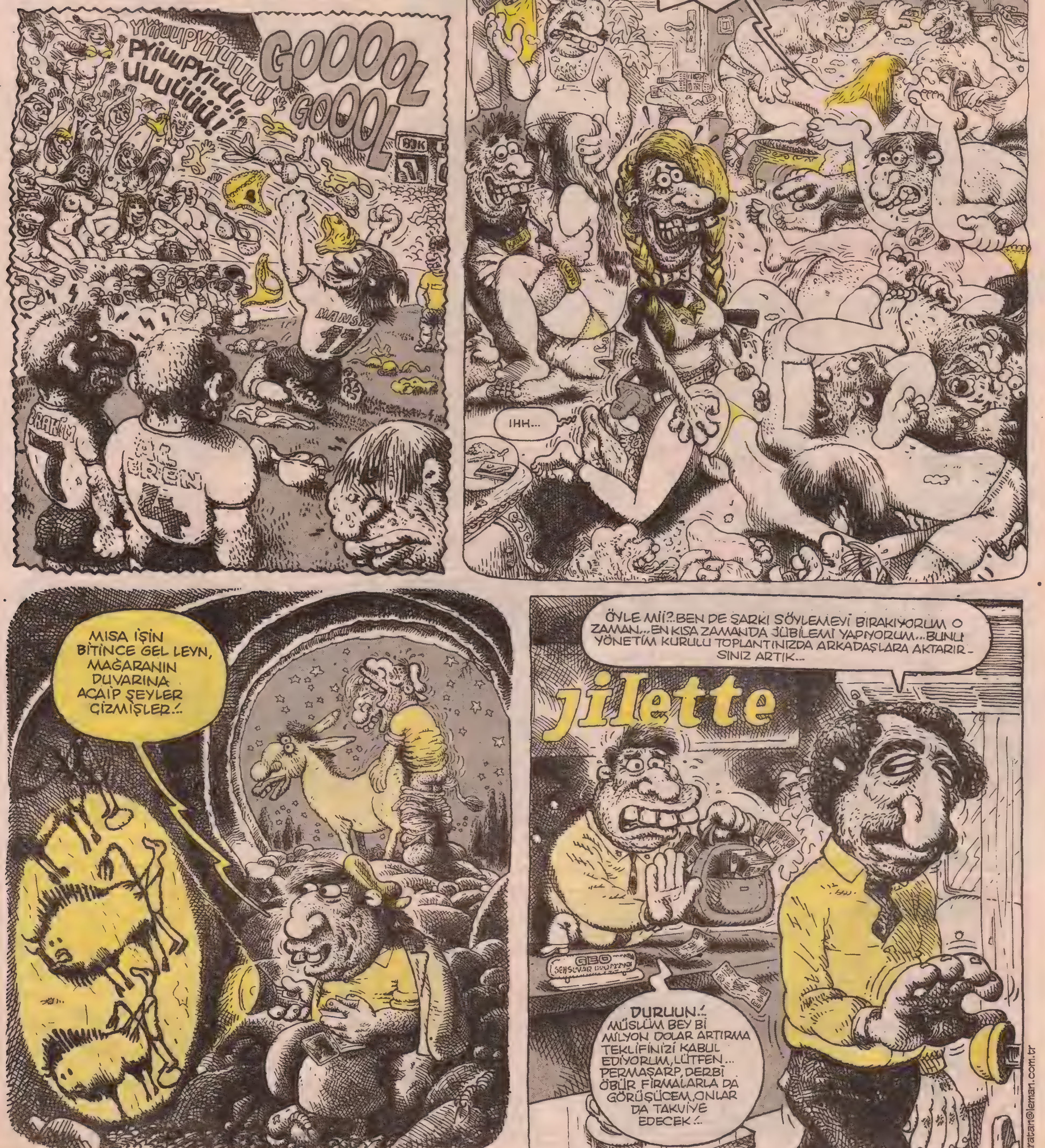
YYiiuupYiiiuuu!
PYiiuupYiiuuu!!
uuuüüüü!
GOOOOOL
GOOOL
BJK
DURUUUN!.. KADRİ BİZİ KANDIRMIŞ, BU ONUN EŞİ FİLAN DİİL... PERUĞU KAYINCA FOYASI MEYDANA ÇIKTI... ÇEK ULAN PİS ELLERİNİ KARIMIN ÜSTÜNDEN ŞEREFSİZ!..
IHH...
MISA İŞİN BİTİNCE GEL LEYN, MAĞARANIN DUVARINA ACAİP ŞEYLER ÇİZMİŞLER!..
ÖYLE Mİİ?.. BEN DE ŞARKI SÖYLEMEYİ BIRAKIYORUM O ZAMAN... EN KISA ZAMANDA JÜBİLEMİ YAPIYORUM... BUNU YÖNETİM KURULU TOPLANTINIZDA ARKADAŞLARA AKTARIRSINIZ ARTIK...
jilette
GEO
DURUUN!.. MÜSLÜM BEY Bİ MİLYON DOLAR ARTIRMA TEKLİFİNİZİ KABUL EDİYORUM, LÜTFEN... PERMAŞARP, DERBİ ÖBÜR FİRMALARLA DA GÖRÜŞÜCEM, ONLAR DA TAKVİYE EDECEK!..

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

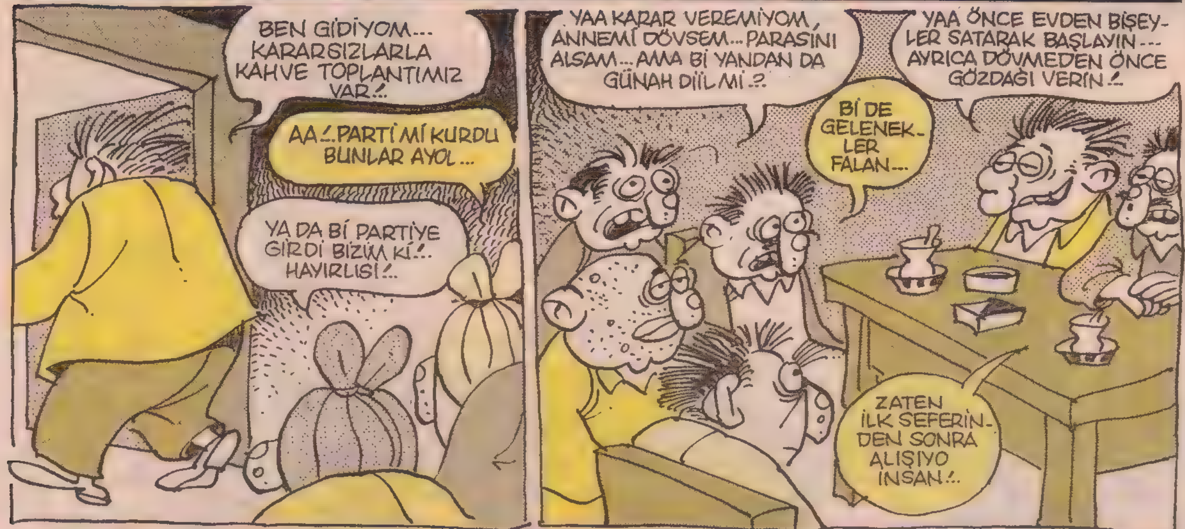
BEN GİDİYOM... KARARSIZLARLA KAHVE TOPLANTIMIZ VAR!..
AA!..PARTİ Mİ KURDU BUNLAR AYOL...
YA DA Bİ PARTİYE GİRDİ BİZİM Kİ!.. HAYIRLISI!..
YAA KARAR VEREMİYOM, ANNEMİ DÖVSEM... PARASINI ALSAM... AMA Bİ YANDAN DA GÜNAH DİİL Mİ..?
Bİ DE GELENEKLER FALAN...
YAA ÖNCE EVDEN BİŞEYLER SATARAK BAŞLAYIN... AYRICA DÖVMEDEN ÖNCE GÖZDAĞI VERİN!..
ZATEN İLK SEFERİNDEN SONRA ALIŞIYO İNSAN!..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

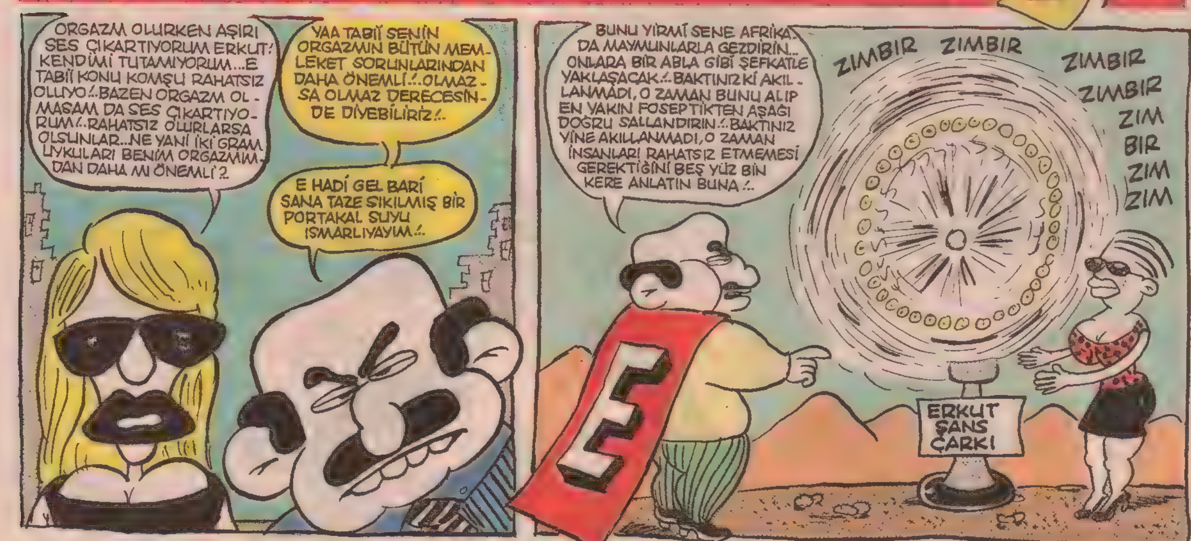
ORGAZM OLURKEN AŞIRI SES ÇIKARTIYORUM ERKUT! KENDİMİ TUTAMIYORUM...E TABİİ KONU KOMŞU RAHATSIZ OLUYO!..BAZEN ORGAZM OLMASAM DA SES ÇIKARTIYORUM!..RAHATSIZ OLURLARSA OLSUNLAR...NE YANİ İKİ GRAM UYKULARI BENİM ORGAZMIMDAN DAHA MI ÖNEMLİ?
YAA TABİİ SENİN ORGAZMIN BÜTÜN MEMLEKET SORUNLARINDAN DAHA ÖNEMLİ!..OLMAZSA OLMAZ DERECESİNDE DİYEBİLİRİZ!..
E HADİ GEL BARİ SANA TAZE SIKILMIŞ BİR PORTAKAL SUYU ISMARLIYAYIM!..
BUNU YİRMİ SENE AFRİKADA MAYMUNLARLA GEZDİRİN... ONLARA BİR ABLA GİBİ ŞEFKATLE YAKLAŞACAK!..BAKTINIZ Kİ AKILLANMADI, O ZAMAN BUNU ALIP EN YAKIN FOSEPTİKTEN AŞAĞI DOĞRU SALLANDIRIN!..BAKTINIZ YİNE AKILLANMADI, O ZAMAN İNSANLARI RAHATSIZ ETMEMESİ GEREKTİĞİNİ BEŞ YÜZ BİN KERE ANLATIN BUNA!..
ZIMBIR ZIMBIR ZIMBIR ZIMBIR ZIM BIR ZIM ZIM
ERKUT ŞANS ÇARKI

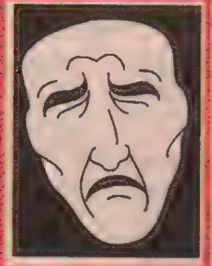

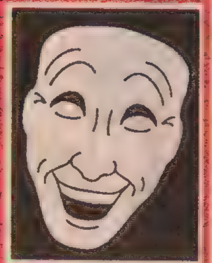

İki Resim Arasındaki 7 Fark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Asık suratlı mask & Güleryüzlü mask

❶ Asık suratlı mask, yılışmaz, yiğit gibi bakar... **Güleryüzlü mask, yılışıktır, sempati toplamak ister!..**

❷ Asık suratlı mask, gerçek komiğin farkına varmış kişidir... **Güleryüzlü mask, komik arayışını sürdüreyazar!.. (Baak!. Sürdüreyazmak? Aoom!)**

❸ Asık suratlı mask, hayal kırıklığına uğramaz... **Güleryüzlü mask'ın hayatı hüsranla doludur, hicranla doludur!..**

❹ Asık suratlı mask, ani heyecanlara karşı gardını almıştır... **Güleryüzlü mask, coşumcudur, evet dersen bi dakka durmaz!..**

❺ Asık suratlı mask, içine atmaz, zaten asık suratlıdır... **Güleryüzlü mask, neşesini bozmama yolunda hep içine atar!..**

❻ Asık suratlı mask, Tanju Okan ekolü, yorgundur... **Güleryüzlü mask, Hurşit Yenigün modeli kıpır kıpırdır!..**

❼ Asık suratlı mask, gülmek için bekler... **Güleryüzlü mask, beklerken de güler, minimum sırıtır!..**

(Haftaya: Yalınayak gezenler & Çorapla gezenler)

vo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

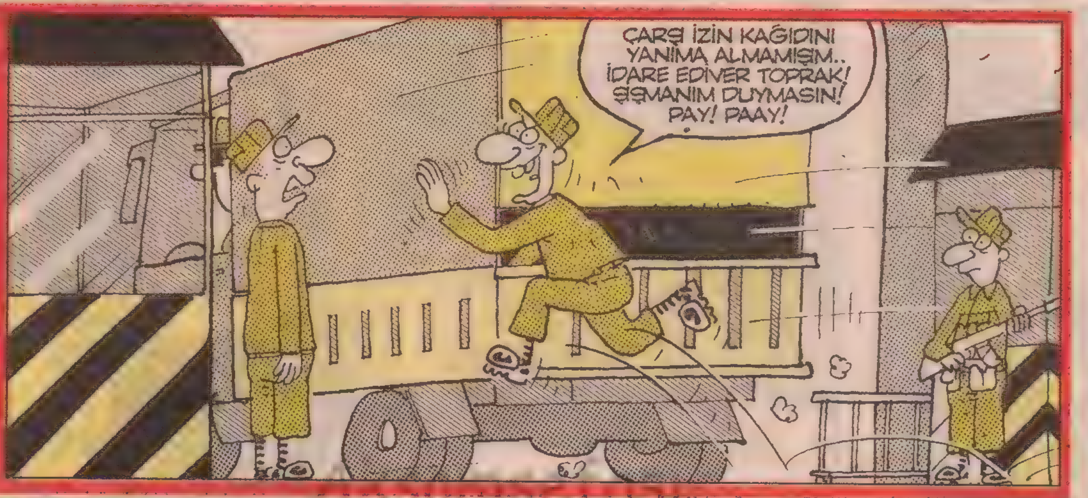
ÇARŞI İZİN KAĞIDINI YANIMA ALMAMIŞIM.. İDARE EDİVER TOPRAK! ŞİŞMANIM DUYMASIN! PAY! PAAY!

PANTOLON

netinfidan

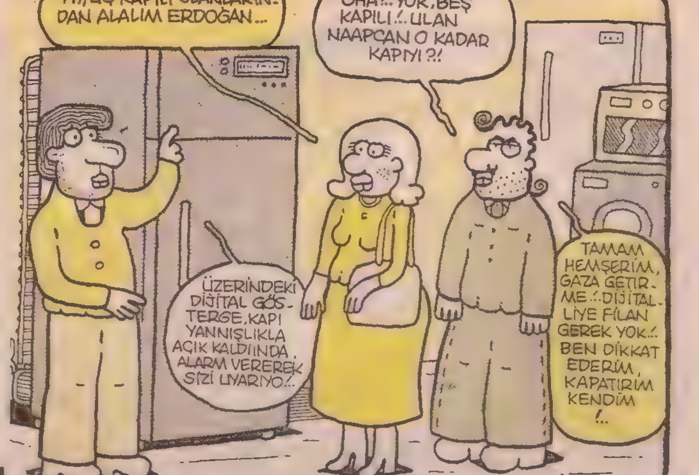
AY, ÜÇ KAPILI OLANLARINDAN ALALIM ERDOĞAN...
OHA!..YOK, BEŞ KAPILI!..ULAN NAAPCAN O KADAR KAPIYI?!
ÜZERİNDEKİ DİJİTAL GÖSTERGE, KAPI YANNIŞLIKLA AÇIK KALDIINDA, ALARM VEREREK SİZİ UYARIYO!..
TAMAM HEMŞERİM, GAZA GETİRME!..DİJİTALLİYE FİLAN GEREK YOK!.. BEN DİKKAT EDERİM, KAPATIRIM KENDİM!..

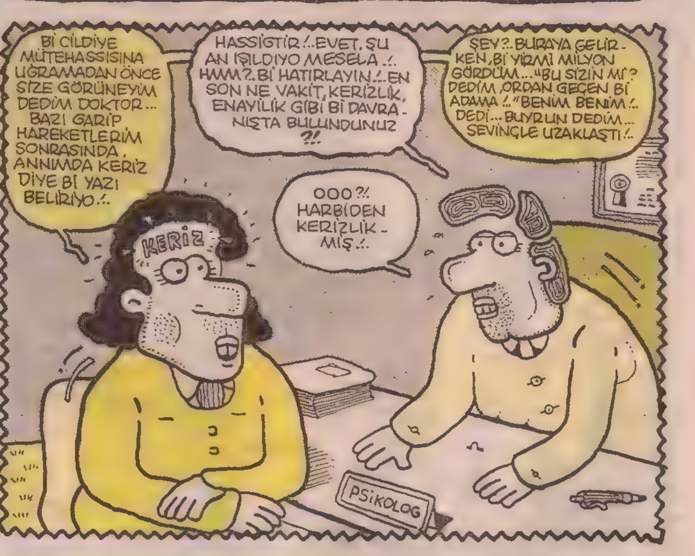
Bİ CİLDİYE MÜTEHASSISINA UĞRAMADAN ÖNCE SİZE GÖRÜNEYİM DEDİM DOKTOR... BAZI GARİP HAREKETLERİM SONRASINDA, ANNIMDA KERİZ DİYE Bİ YAZI BELİRİYO!..
HASSİGTİR!..EVET, ŞU AN IŞILDIYO MESELA!.. HAMM?..Bİ HATIRLAYIN!..EN SON NE VAKİT, KERİZLİK, ENAYİLİK GİBİ Bİ DAVRANIŞTA BULUNDUNUZ?!
ŞEY?..BURAYA GELİRKEN, Bİ YİRMİ MİLYON GÖRDÜM..."BU SİZİN Mİ?" DEDİM, ORDAN GEÇEN Bİ ADAMA!.."BENİM BENİM!.." DEDİ... BUYRUN DEDİM... SEVİNÇLE UZAKLAŞTI!..
OOO?! HARBİDEN KERİZLİKMİŞ!..
KERİZ
PSİKOLOG

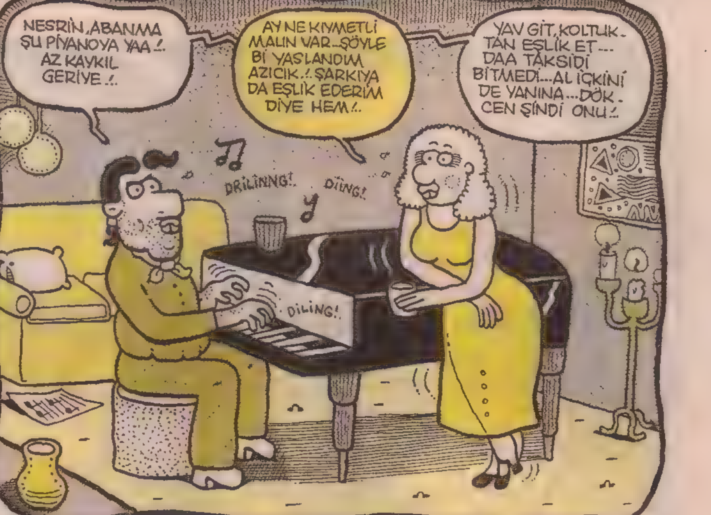
NESRİN, ABANMA ŞU PİYANOYA YAA!.. AZ KAYKIL GERİYE!..
AY NE KIYMETLİ MALIN VAR..ŞÖYLE Bİ YASLANDIM AZICIK!..ŞARKIYA DA EŞLİK EDERİM DİYE HEM!..
YAV GİT, KOLTUKTAN EŞLİK ET... DAA TAKSİDİ BİTMEDİ...AL İÇKİNİ DE YANINA...DÖKCEN ŞİNDİ ONU!..
DRILINNG!
DIING!
DILING!

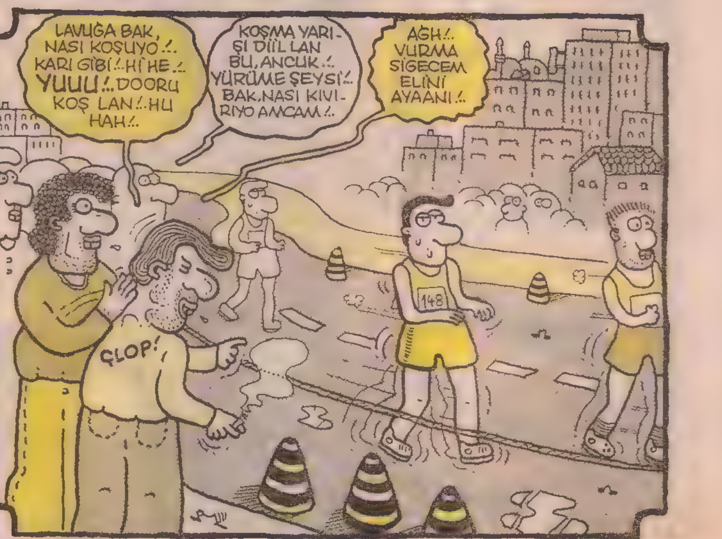
LAVUĞA BAK, NASI KOŞUYO!.. KARI GİBİ!..Hİ HE!.. YUUU!..DOORU KOŞ LAN!..HU HAH!..
KOŞMA YARIŞI DİİL LAN BU, ANCUK!.. YÜRÜME ŞEYSİ!.. BAK, NASI KIVIRIYO AMCAM!..
AĞH!.. VURMA SİGECEM ELİNİ AYAANI!..
CLOP!
148

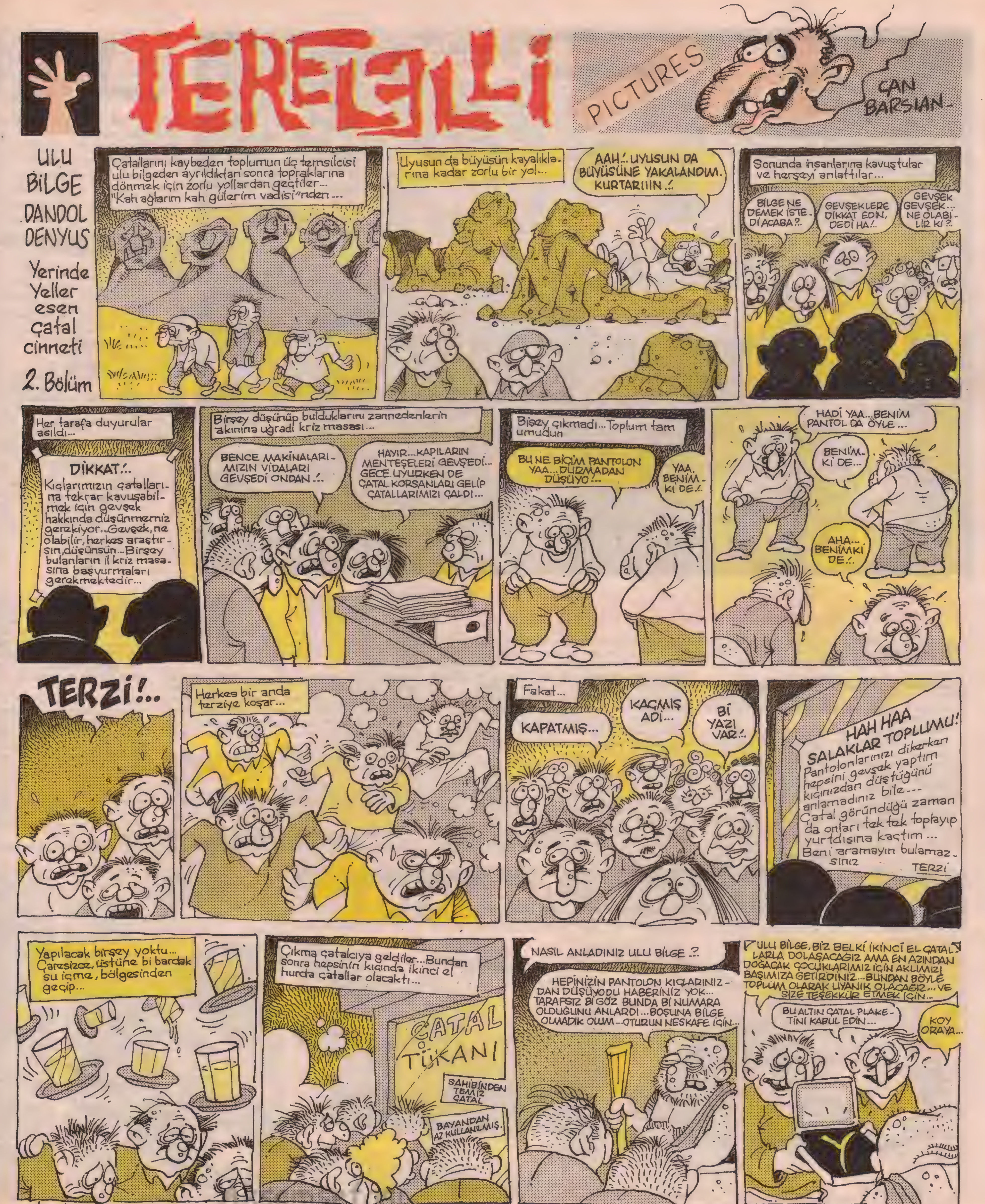
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
ULU BİLGE DANDOL DENYUS
Yerinde Yeller esen çatal cinneti
2. Bölüm
Çatallarını kaybeden toplumun üç temsilcisi ulu bilgeden ayrıldıktan sonra topraklarına dönmek için zorlu yollardan geçtiler... "Kah ağlarım kah gülerim vadisi"nden...
Uyusun da büyüsün kayalıklarına kadar zorlu bir yol...
AAH!.. UYUSUN DA BÜYÜSÜNE YAKALANDIM. KURTARIIIN.!.
Sonunda insanlarına kavuştular ve herşeyi anlattılar...
BİLGE NE DEMEK İSTEDİ ACABA?..
GEVŞEKLERE DİKKAT EDİN, DEDİ HA!..
GEVŞEK GEVŞEK... NE OLABİLİR Kİ?..
Her tarafa duyurular asıldı...
DİKKAT!..
Kıçlarımızın çatallarına tekrar kavuşabilmek için gevşek hakkında düşünmemiz gerekiyor...Gevşek, ne olabilir, herkes araştırsın, düşünsün...Birşey bulanların il kriz masasına başvurmaları gerekmektedir...
Birşey düşünüp bulduklarını zannedenlerin akınına uğradı kriz masası...
BENCE MAKİNALARIMIZIN VİDALARI GEVŞEDİ ONDAN!..
HAYIR...KAPILARIN MENTEŞELERİ GEVŞEDİ... GECE UYURKEN DE ÇATAL KORSANLARI GELİP ÇATALLARIMIZI ÇALDI...
Bişey çıkmadı...Toplum tam umudun
BU NE BİÇİM PANTOLON YAA...DURMADAN DÜŞÜYO!...
YAA, BENİMKİ DE!..
HADİ YAA...BENİM PANTOL DA ÖYLE...
BENİMKİ DE...
AHA... BENİMKİ DE!..
TERZİ!..
Herkes bir anda terziye koşar...
Fakat...
KAPATMIŞ...
KAÇMIŞ ADİ...
Bİ YAZI VAR!..
HAH HAA SALAKLAR TOPLUMU!
Pantolonlarınızı dikerken hepsini gevşek yaptım kıçınızdan düştüğünü anlamadınız bile... Çatal göründüğü zaman da onları tek tek toplayıp yurtdışına kaçtım... Beni aramayın bulamazsınız
TERZİ
Yapılacak birşey yoktu... Çaresizce, üstüne bi bardak su içme, bölgesinden geçip...
Çıkma çatalcıya geldiler...Bundan sonra hepsinin kıçında ikinci el hurda çatallar olacaktı...
ÇATAL TÜKANI
SAHİBİNDEN TEMİZ ÇATAL
BAYANDAN AZ KULLANILMIŞ.
NASIL ANLADINIZ ULU BİLGE.?.
HEPİNİZİN PANTOLON KIÇLARINIZDAN DÜŞÜYODU HABERİNİZ YOK... TARAFSIZ Bİ GÖZ BUNDA Bİ NUMARA OLDUĞUNU ANLARDI...BOŞUNA BİLGE OLMADIK OLUM...OTURUN NESKAFE İÇİN...
ULU BİLGE, BİZ BELKİ İKİNCİ EL ÇATALLARLA DOLAŞACAĞIZ AMA EN AZINDAN DOĞACAK ÇOCUKLARIMIZ İÇİN AKLIMIZI BAŞIMIZA GETİRDİNİZ...BUNDAN BÖYLE TOPLUM OLARAK UYANIK OLACAĞIZ...VE SİZE TEŞEKKÜR ETMEK İÇİN...
BU ALTIN ÇATAL PLAKETİNİ KABUL EDİN...
KOY ORAYA...
Y
BİTTİ

canbarslan@superonline.com

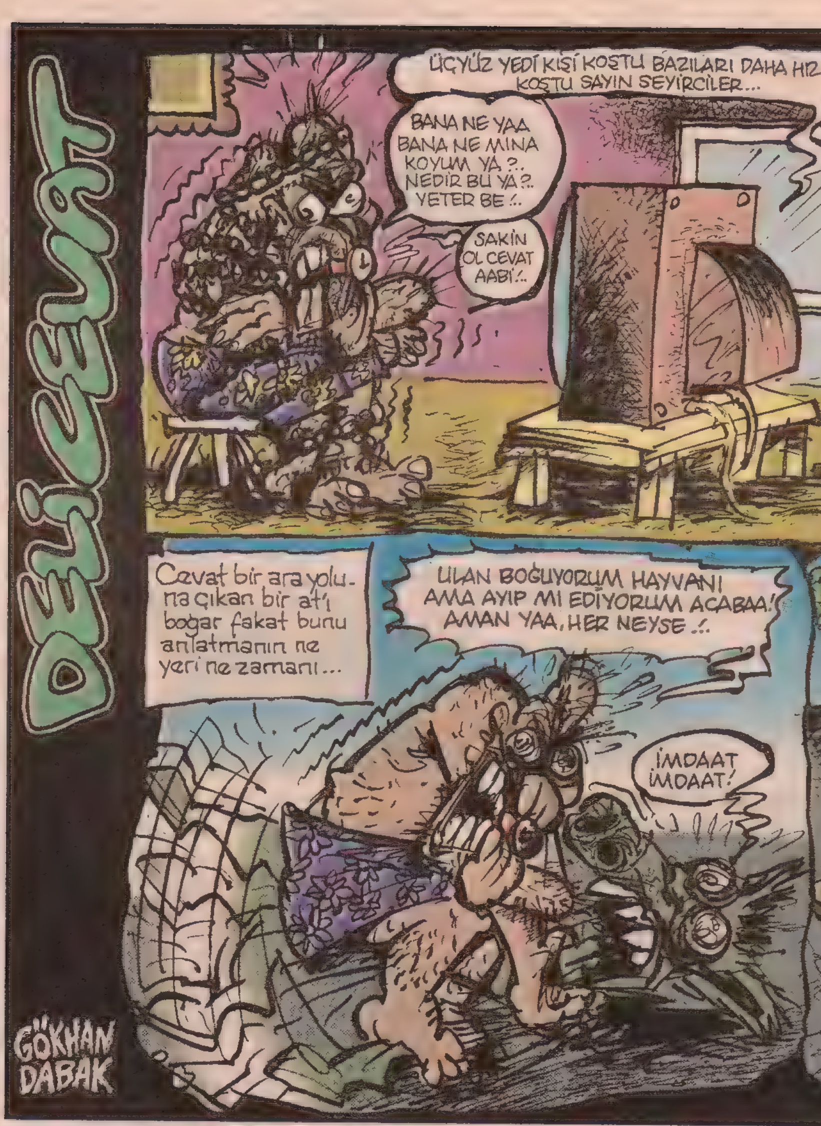
DELİCEVAT
ÜÇYÜZ YEDİ KİŞİ KOŞTU BAZILARI DAHA HIZLI KOŞTU SAYIN SEYİRCİLER...
BANA NE YAA BANA NE MINA KOYUM YA ?.. NEDİR BU YA ?.. YETER BE !..
SAKİN OL CEVAT AABİ !..
AT BACAAA, AT BACAAA !..
Cevat bir ara yoluna çıkan bir at'ı boğar fakat bunu anlatmanın ne yeri ne zamanı...
ULAN BOĞUYORUM HAYVANI AMA AYIP MI EDİYORUM ACABAA! AMAN YAA, HER NEYSE !..
İMDAAT İMDAAT!
TABİAT İYİ GELDİ BANA RAHATLADIM TABİ TABİ !..
GÖKHAN DABAK

LeM

Medyanın kan kardeşleri bozuştu..
ayrılanları kışkırtmak ve tek pa
gazetelerinde ise Dinç Bilgin'in bor
patronları arasındaki gerginlik dağ
çıktı. Birleşik Basın Dağıtım, YAY-S
kurdu. Sabah, Cumhuriyet, Zama
Dağıtım tekelindeki bu çözülme Do
ni geri döndürmek için Ertuğrul Öz

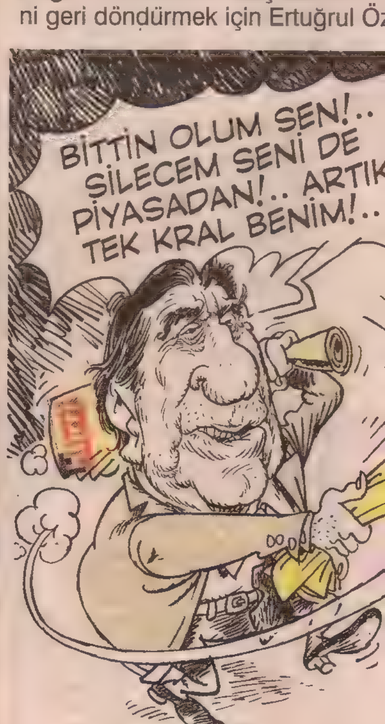
BİTTİN OLUM SEN!.. SİLECEM SENİ DE PİYASADAN!.. ARTIK TEK KRAL BENİM!..

ARKADAN KONUŞMAK

Yolculuğa... O uzun, o zorlu, ama bizi iyileştirecek acıya doğru yolculuğa çıkarız umuduyla gitmiştim yanlarına bu gün de.. Heyecanlıydım, sabırsızdım, çocukluğun kutsallığından renkler kuşanmıştım üzerime...

Ama yanlarına vardığımda yüzlerinde sanki beni ıssız, karanlık ve balçıktan bir göle itmişler, sonra kurtarmayı çok isteseler de kurtaramamışlar gibi kirli gölgeler ve hak etmedikleri "suçlu zevklerin" çürümüşlüğü vardı...

Yine benimle ilgili gerçek düşüncelerini ben yokken konuşmuşlardı... Yanlarına geldiğimde ise benimle ilgili bütün gerçek düşüncelerini söyleyip bitirmişlerdi. Hayatına ortak oldukları, kararlarını etkiledikleri, dostluk oyunu oynadıkları birini arkasından kötüleyip, orada yokken onu balçıktan simsiyah bir göle atmak onları birbirlerine bağlayan, yakınlaştıran tek ortak şeydi neredeyse... Şimdi birlikteyken bana "umutsuz bir hasta" gibi bakmaları biraz önceki suç ortaklığının tadını biraz daha uzatmak içindi sanki...

Ne tuhaf, onlarla birlikteyken biraz önce beni önce mahkum edip, ardından balçıktan karanlık bir göle attıklarını hissediyorum, ama böyle yapmaları sanki çok doğalmış gibi bunu onlara ya söyleyemiyorum. Neden ben çekip gitmiyorum yanlarından? Neden ihtiyaç duyuyorum onlara? Beni tekrar yok etmelerine neden katlanıyorum? Kurban olmaya alışkanlık mı bu? Yoksa onların benim celladım olduklarına mı inanmak istemiyorum bir türlü? Ya benim kaç kurbanım var? Yoksa şöyle ya da böyle ben de onlardan biri miyim?

Ben bu sorularla boğuşadurayım, onlarsa beni balçıktan, ıssız, karanlık bir göle atmış ve oradan gelmiş, ama yaptıkları bu infazı sanki biraz fazla ağır bulmuşlar gibi yüzüme bu hayata özgü çürümüş bir acıma duygusuyla bakıyorlar. Ben yanlarında yokken, karanlık bir gölde infaz edilme kararımı verirken bildikleri her şeyi, hayallerimi, yorumlama yeteneklerini koşuşturmuş, iç dünyalarının derinliklerine dalmış, şimdiyse yorgun ve yüzeye çıkmış gibi bir halleri var.

Bana ölümümü unutturmak için basit, günlük, sıradan şeylerden bahsediyorlar. Güldürmeye ve eğlendirmeye uğraşıyorlar akılları sıra. İçlerinde gururumu okşayan, bana umut vermeye çalışanlar bile var. Daha biraz önce karanlık ve ıssız bir göle attıkları birine umut vermek bu hayata özgü bir şey olsa gerek...

Bütün bu olup bitenleri bildiğimi hissettikleri halde davranışları hiç değişmiyor. Korkuyorum onlardan. Garip bir ürküntü veriyorlar bana. Söyledim ya, yine de ayrılmıyorum yanlarından. Garip, hastalıklı bir duygu yanlarında tutuyor beni. Belki de aralarından biri bu korku ve ölüm oyununu bir yerden bozar diye bekliyorum. Belki de herkes o kişiyi bekliyor sanıyorum... Ama sonra bu bekleyişimin balçıktan bir göle atılmama sebep olan yanılgılarımdan biri olduğunu anlıyorum. Çünkü artık biliyorum ki, bu oyunu hatırlatacak, yani bozacak kişiler gülüp oynuyor...

Anlaşılıyor, onlar burada bu hayatta kalacaklar. Yola çıkmak istemedikleri, asıl acıyla buluşmak istemedikleri çoktan belli. Çocukluklarından gelen o uzak, o sahici, ama artık kısılmış çığlığın sesini artık birçoğu hemen hiç duymuyor. Duyanlarsa bu tedirginlikten işledikleri bir iki cinayetten sonra kurtulacaklarını tahmin ediyorlar. Kendilerine bu çığlığı hatırlatan bütün insanları, anlamları ve duyguları bu hayattan kaldırmaya ant içmişler sanki.

Kötülükleri bile öyle gizli, öyle yorgun, öyle bencil ki, içlerinde saklı kalmış ve yaşayan tüm duygularını bir başkasının itilmişliğinde ve yenilgisinde yok etmeye çalışıyorlar ve sonra ona: biz her şeyi senin iyiliğin için yaptık, diyorlar. Kendi ölümlerini bile başkasına taşıtıyorlar. En yakın davrandıklarında bile son kez görüşür gibi bir halleri var. Ruhlarında bir atom savaşı sonrasındaki ölümcül ıssızlığa bile alıştırmış gibiler.

Yola çıkmak isteyenleri ise ısrarla, gidilecek yerde artık düşlenen hiçbir şey olmadığını, bu hayatın bütün hayatlardan daha güzel ve iyi olduğunu söylüyorlar. Gitmeye kalkanl
karşılaştıklarını, birçoğunun çıldırdığını a

Kim gözlerini kamaştırır, kim bu hayat
lerse, onu "en büyük sanatçı" ilan ediy
çoğu zaman donuk ve kayıtsız gözüktükl
hiç bu kadar kararlı hissetmemişlerdi ke

Her gün bir başka zehirli cemiyet yas
zaklarla dolu yeni günlük hayat haritalar
den.

Ve asıl olarak düşünceleri, düşleri, bili
luş yollarının üzerinin sürekli olarak kapa
yata uyum gösteremeyenleri büyük tehl
çevrelerine yok ettiriyorlar... Çünkü her ş
sırdaş, komşu, akraba, okul arkadaşı, iş
deki kompleks, ihtiyacımız, takıntılarım
her şey, ama her şey oluyorlar...

Önce biz hep beraberiz, biz güçlü ve
uyandırıp sonra sanki gizli bir yerden er
boluyorlar. Onca beraberliğin, onca yakın
ği olduğunu yadsımamak istercesine. S
çıkıyorlar. Sistemin ta kendisiyken, sister
nuyorlar...

Ve bütün bu maskeler, şaşırtmacalara

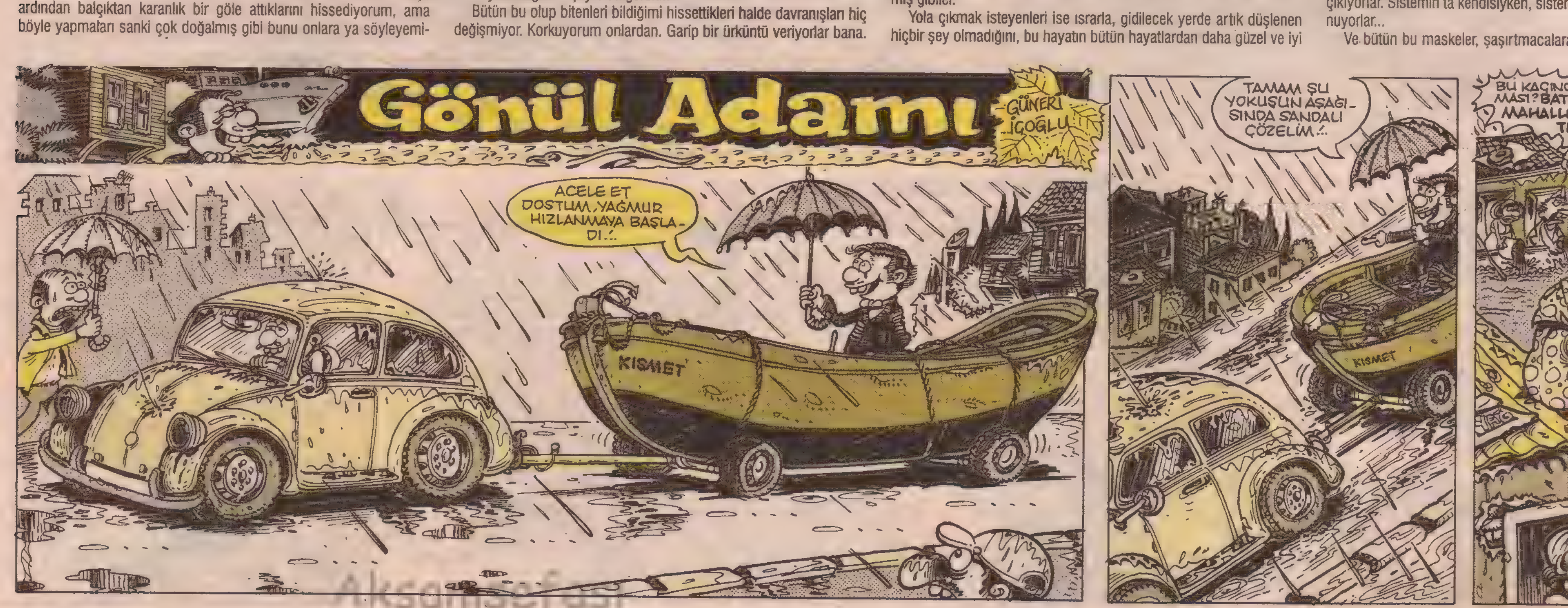
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
ACELE ET DOSTUM, YAĞMUR HIZLANMAYA BAŞLADI !..
KISMET
TAMAM ŞU YOKUŞUN AŞAĞISINDA SANDALI ÇÖZELİM !..
KISMET
BU KAÇINC
MASI? BAT
MAHALL

anti MEDYA

Bilgin, Aydın Doğan'ı Sabah gazetesinden
luğa oynamakla suçladı. Doğan grubu
yla ilgili geniş haberler yer aldı..Ağır medya
şirketlerinin ayrılmasıyla doruk noktasına
lan ayrılarak kendi dağıtım ağını tekrardan
Akşam gazetelerini artık BBD dağıtacak.
grubunu telaşlandırırken, Zaman gazetesi-
'ün devreye girdiği öne sürüldü..

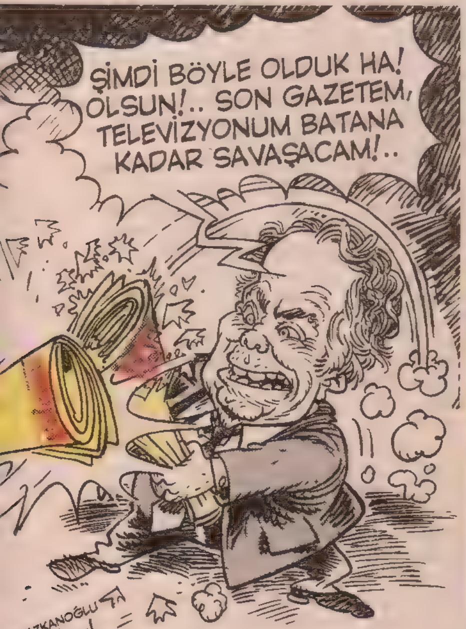
ŞİMDİ BÖYLE OLDUK HA! OLSUN!.. SON GAZETEM, TELEVİZYONUM BATANA KADAR SAVAŞACAM!..
M.ÖZKANOĞLU
GÜRCAN

dayanılmaz felaketlerle
orlar..
rnatifsiz olduğunu söy-
Aldırmamak gerekiyor,
bu hayatta kalmak için
ni.
yapıyorlar aralıksız. Tu-
yorlar durup dinlenme-

ışık sızdıranları, kurtu-
nı söyleyenleri, bu ha-
n edip onları en yakın
yorlar: arkadaş oluyor;
laşı oluyorlar.... İçimiz-
nutlarımız, zaafiarımız,

n bir çevreyiz duygusu
mışçasına ansızın kay-
bir anlamı, bir süreklili-
yine eskisi gibi ortaya
zarar gören, ezileni oy-

acıya doğru yola çık-

mak isteyenleri düşlerini, çocuksu umutlarını, çabucak ayaklanan duygularına karşı mahcup durumuna düşürüyor. Birçokları bu mahcubiyeti insanda soyluluk uyandıran bir akşamüstü hüznüne dönüştüremeyip tiksinti veriyorlar. Bir kalemde düşlerinden, umutlarından, duygularından...

Bu basit, bu kaba, bu derinlikten yoksun görünen hayatın arkasında süren o korkunç, o karmaşık ve amansız savaşı gizlemek için suçlarına ortak etmedikleri kimse kalmasın istiyorlar. Ve hayat, hayat olalı hiç bu kadar güçlü olmadıklarını da biliyorlar... Hiç bu kadar egemen...

Ama ne tuhaftır ki, gördükleri düşleri hiç unutmayan ve bizleri kurtaracak olan asıl acının bu hayatın dışında bir yerde olduğunu isyan dolu bir aşkla söyleyen çocuklardan gittikçe daha çok korkuyorlar...

* **Almanya.** Gelsenkirchen. 7 Eylül Cumartesi günü 10.Uluslararası Kürt Kültür Festivali'ndeyim.
* **Bursa.** 11 Eylül çarşamba günü saat 15:00-17:00 arası **Mustafa Kemal Paşa Lisesi Sergi Salonu**'ndayım.
* 26 Eylül perşembe günü saat 22:00-23:00 arası **Yön Fm**'deyim. Marmara Bölgesinde 96.60'da diğer bölgelerde Show TV 7.74 Mhz ses bandından (TURKSAT 1) dinlenebilir.

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

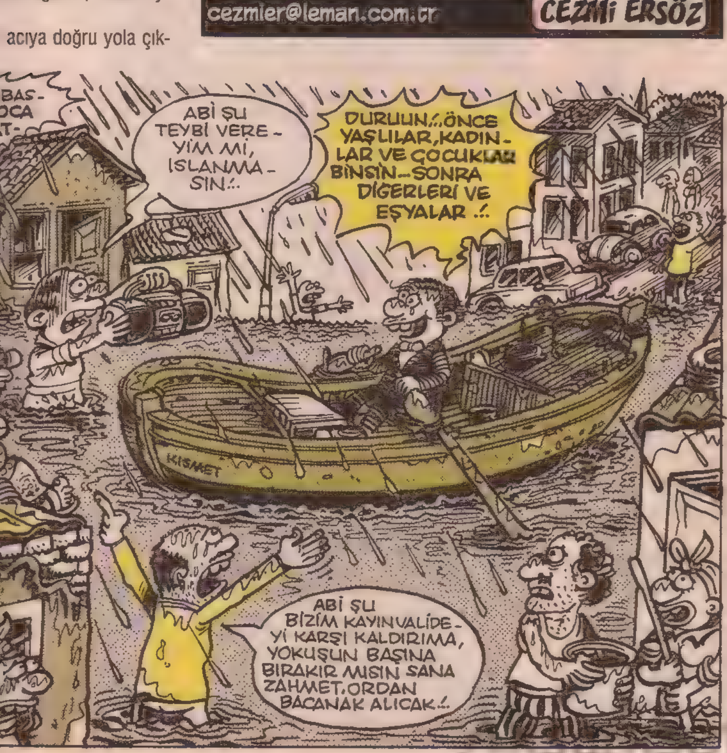
BAS-
OCA
T-
ABİ ŞU TEYBİ VEREYİM Mİ, ISLANMASIN!..
DURUUN!..ÖNCE YAŞLILAR, KADINLAR VE ÇOCUKLAR BİNSİN..SONRA DİĞERLERİ VE EŞYALAR!..
KISMET
ABİ ŞU BİZİM KAYINVALİDEYİ KARŞI KALDIRIMA, YOKUŞUN BAŞINA BIRAKIR MISIN SANA ZAHMET. ORDAN BACANAK ALICAK!..

ISLAK KÖPEK
ÇIKTI!
ATOM
HA BEBEĞİME!..

İzmir Fuarı Leman Kültür İzlenimleri

İzmir Fuarı'ndaki 10 günlük saltanatını sürecek olan Leman Kültür'deki imza ve söyleşiye gitmek için benim araba grubu Gökhan, Güneri, Vedat akşamdan sözleştik.. Ekibe ilk katılan Ankara'dan sabah 06'da benim eve gelen Gökhan oldu... Güneri (Zaman konusunda ve her konuda en hassas adam) 10.45 gibi, 15 dakka sonra ordayım, kapının önünde buluşalım diye telefon etti. Beylerbeyi'nden Taksim'e 45 dakkada gelemez diye işi ağırdan alıp bi de üstüne 15 dakkada ben ekleyince 12 gibi Gökhan'la çıktık. Feribot 12.30'daydı.. Çıkmadan önce Vedat'ı aradım. (Zaman konusunda en geniş adam) Beni gelip alın dedi. Ulan nasıl alalım 20 dakka var kuş olup uçarsan yetişirsin dedim. Bi çay daha içeyim çıkanm dedi. Dışarda bizi bekleyen Güneri'ye doğru hareket ettik. 45 dakikalık gecikme haklı olarak Güneri'nin gözünü döndürmüştü. Ben gelmiyorum falan dediyse de suçluluğun sessizliğine büründüm, hep beraber arabaya binip yola çıktık..

Feribotun kapıları kapanırken Vedat Sirkeci'deyim abi Feribotu oyalayın diye cepten bizi aradı. Çok geçti.. Vedat'ın yetişememesi hepimizin sorumsuzluğunun bedelini o ödemişcesine Güneri'yi ferahlattı. Siniri geçti.. 3 aydır Ankara'da bulunan Gökhan'ı nihayet farketti. Kaynaşma, geyik ve neşe yolculuğun eşlikçisi oldu..

7 gibi fuar alanına vardığımızda Çağçağ ve okurlarımız oradaydı.. Şahane buluşma.. Biz öyle hissettik... Çizmekten, imza'dan posterlere, kağıt parçacıklarına, defterlere, kitaplara, tişörtlere, şortlara, çantalara, bitap düştük.. Leman okurluklarını devrettikleri oğulları, çocuklarıyla gelen babalar, (ne kadar onur verici), Bitlis'ten gelen kadın öğretmen arkadaşlar, Manisa Kula'lı hiper okur arkadaş, pırıl pırıl ortaokul öğrencileri, lise, üniversite öğrencileri, İstanbul'da tornacılık yapan okur dostumuz, aynı zamanda okur olan İzfaş görevlisi harika okurlar... Nefis... Ertesi gün Memcoş, Vedat, bi ertesi gün Suat, Boysal, Aslan geldi... Kızlarağası çarşısından kabak kemane alan Gökhan ara ara otelde inzivaya çekilip kendini alete ve çizmeye versede akşamları bizi yalnız bırakmadı.. Veda zamanı geldiğinde ayrılık hüzünlü oldu. Gökhan, Mem-Coş, Boysal, Suat kalmaya devam ederken benim arabanın dönüş yolcuları benle beraber Aslan, Vedat ve Güneri'ydi.. Bu yolculuğun en kayda değer olayı ise Susurluk Ulusoy tesislerinde verdiğimiz mola sırasında ben şoför yorgunluğundan kestirmeyi, Güneri çay içmeyi tercih ederken Aslan'la Vedat'ın 20 dakikalık molada tesisin sahibi ahbablarıyla dağlara doğru gece 4'de trekkinge çıkmalarıydı... Dönüş feribotu da kaçacaktı ki bunlar apar topar geldiler.. Gerisi kavga, hır, gür, geyik neşe eğrisi...

Tuncay Akgün

İzmir Fuarı'ndayız.. Fuar'da açılan Leman Kültürdeyiz

İmza günü, söyleşi, dertleşme, muhabbet, çay, kahve, hatır, gönül, minder, yastık...

Adres: Fuar Alanına 26 Ağustos kapısından girince sola dön ilerle, sağda tenis kulübünün yanında Leman Kültür'ü görürsen sakın şaşırma..

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

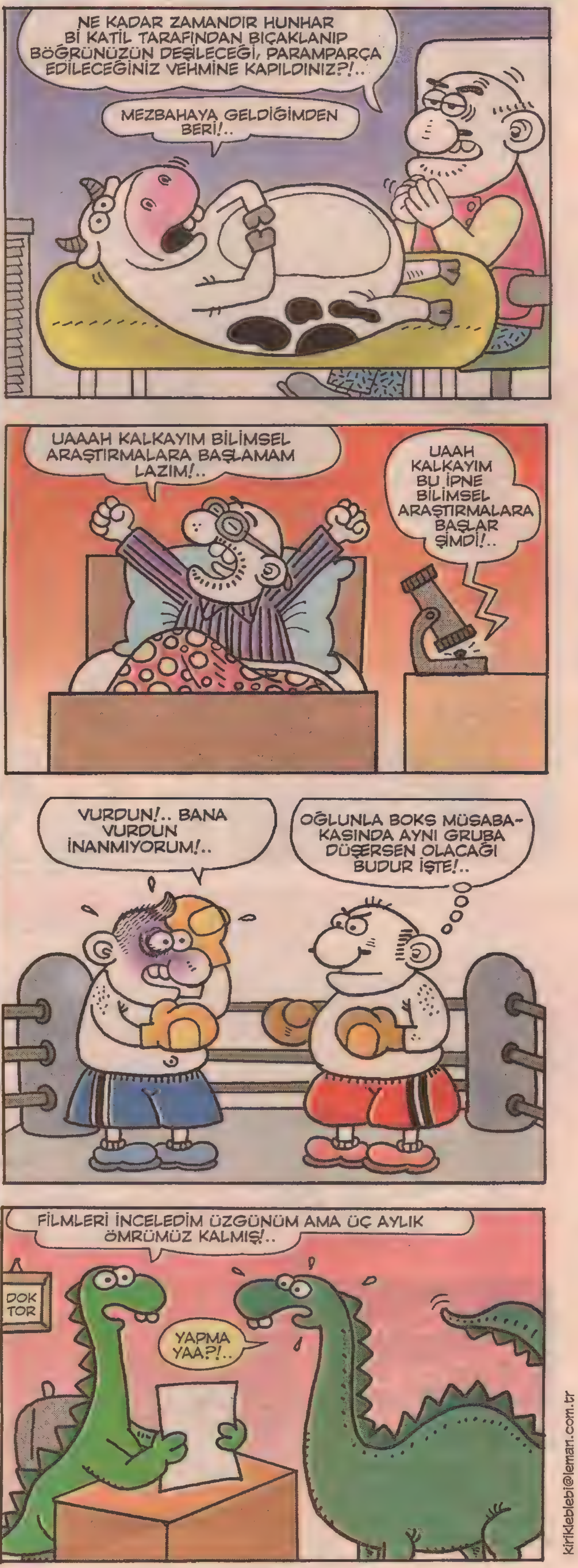
NE KADAR ZAMANDIR HUNHAR Bİ KATİL TARAFINDAN BIÇAKLANIP BÖĞRÜNÜZÜN DEŞİLECEĞİ, PARAMPARÇA EDİLECEĞİNİZ VEHMİNE KAPILDINIZ?!..
MEZBAHAYA GELDİĞİMDEN BERİ!..
UAAAH KALKAYIM BİLİMSEL ARAŞTIRMALARA BAŞLAMAM LAZIM!..
UAAH KALKAYIM BU İPNE BİLİMSEL ARAŞTIRMALARA BAŞLAR ŞİMDİ!..
VURDUN!.. BANA VURDUN İNANMIYORUM!..
OĞLUNLA BOKS MÜSABAKASINDA AYNI GRUBA DÜŞERSEN OLACAĞI BUDUR İŞTE!..
FİLMLERİ İNCELEDİM ÜZGÜNÜM AMA ÜÇ AYLIK ÖMRÜMÜZ KALMIŞ!..
DOKTOR
YAPMA YAA?!..

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr TUNCAY AKGÜN

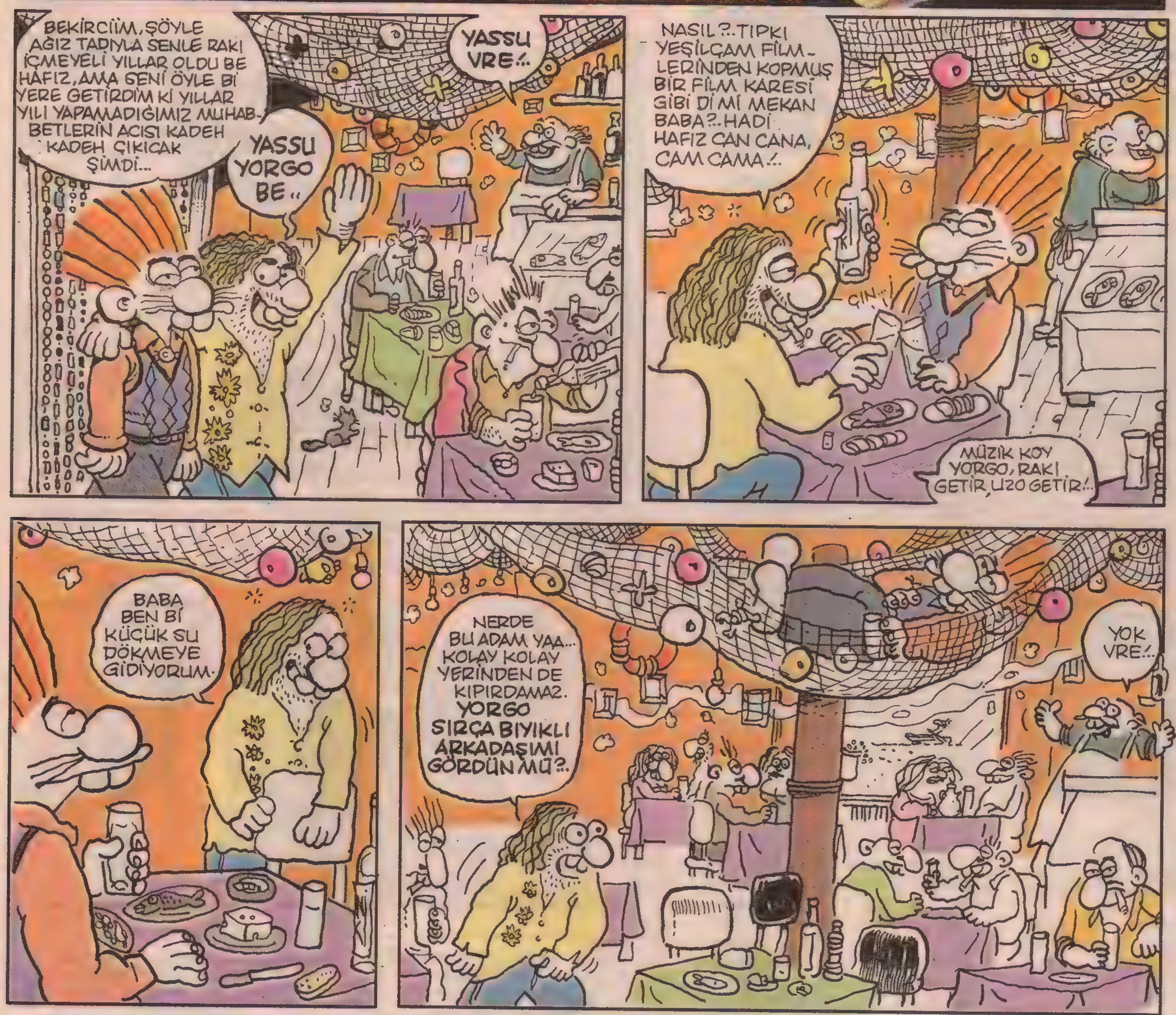
BEKİRCİİM, ŞÖYLE AĞIZ TADIYLA SENLE RAKI İÇMEYELİ YILLAR OLDU BE HAFIZ, AMA SENİ ÖYLE Bİ YERE GETİRDİM Kİ YILLAR YILI YAPAMADIĞIMIZ MUHABBETLERİN ACISI KADEH KADEH ÇIKICAK ŞİMDİ...
YASSU YORGO BE..
YASSU VRE!..
NASIL?..TIPKI YEŞİLÇAM FİLMLERİNDEN KOPMUŞ BİR FİLM KARESİ GİBİ Dİ Mİ MEKAN BABA?. HADİ HAFIZ CAN CANA, CAM CAMA!..
CIN..
MÜZİK KOY YORGO, RAKI GETİR, UZO GETİR!..
BABA BEN Bİ KÜÇÜK SU DÖKMEYE GİDİYORUM.
NERDE BU ADAM YAA... KOLAY KOLAY YERİNDEN DE KIPIRDAMAZ. YORGO SIRÇA BIYIKLI ARKADAŞIMI GÖRDÜN MÜ?.
YOK VRE!..

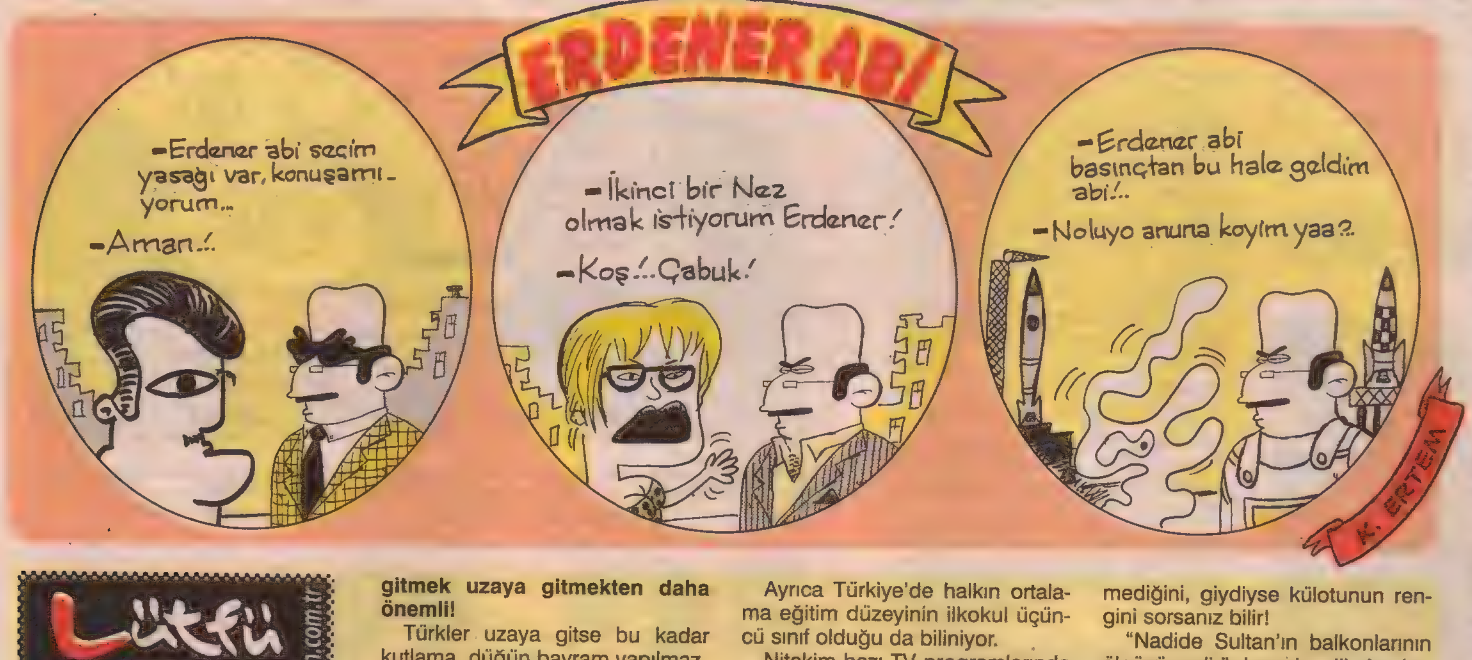
ERDENER ABİ
-Erdener abi seçim yasağı var, konuşamıyorum..
-Aman!..
-İkinci bir Nez olmak istiyorum Erdener!
-Koş!..Çabuk!
-Erdener abi basınçtan bu hale geldim abi!..
-Noluyo anuna koyim yaa?.
K. ERTEM

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Uzaya değil mezara!

Askere uğurlama törenlerine bakan da sanır ki Türkler uzaya gitti!

Son zamanlarda sık sık rastladığımız askere uğurlamalara bakıp anlıyoruz ki, **Türkler için askere gitmek uzaya gitmekten daha önemli!**

Türkler uzaya gitse bu kadar kutlama, düğün bayram yapılmaz.

Bu kadar davul zurna çalınmaz.

Belli ki Türkler'in tercihi okuyan millet değil savaşan millet.

Uzaya gitmek değil mezara gitmek!

Uzaya giden, ileri gidenler okuyan milletler.

Bilimselliğe önem veren, kütüphaneden çıkmayan milletler.

Türkler ise okumaz yazmaz; bu kitap, gazete satışlarından da belli oluyor.

Ayrıca Türkiye'de halkın ortalama eğitim düzeyinin ilkokul üçüncü sınıf olduğu da biliniyor.

Nitekim bazı TV programlarında görüyoruz ki Türkiye'nin komşularının adını, hatta Türkiye'nin ilk cumhurbaşkanının adını, hatta ve hatta Türkiye'nin başkentinin adını bilmeyen epey kişi çıkıyor.

"Aziz Nesin ile Yaşar Kemal'in kitaplarından birinin adını söyler misiniz" dendiğinde "Aziz Nesin ile Yaşar Kemal adını ilk kez şimdi sizden duydum" diyenler de çıkıyor.

Ama yurdum insanına Seda Sayan'ın son klibinde külot giyip giymediğini, giydiyse külotunun rengini sorsanız bilir!

"Nadide Sultan'ın balkonlarının ölçüsü nedir" deseniz milimine kadar doğru cevap verir!

Yurdum insanının kasete gelince parası vardır; kitaba gelince parası yoktur.

Sigaraya, içkiye gelince parası vardır; dergiye, gazeteye gelince parası yoktur.

İşte bizi yönetecek olanları bu durumdaki bir toplum seçecek.

Elbette bu durumdaki bir toplumun seçtikleri bizi uzaya değil mezara götürecek!

Aksamsefası

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Biraz değişik bi hayâl kurmama yarayacak, yeni bi malzeme de vardı elimde. O ve diğer eski düşlerin biraraya geldii, aralıksız, hiç kopukluk bulunmayan nefis bi düşünce akışıyla, istasyonun oraya kadar yürümüşüm. Önümü, sağımı solumu görmeye pek lüzum kalmamıştı. Pazarın içinden nasıl yürüdüümü, altgeçitten nasıl geçtiimi hatırlamıyorum bile. Evet, bir ara durup, şu ucuz tavuk-dönerlerden aldım, ilerde oturup yemek için. Ama hiç konuşmamış, parmaamla dönen şeyi işaret etmiştim, önlüklü adama. Sonra elime para üstünü ve poşeti tutuşturdular, yürüdüm. Etrafımda olup bitenin farkındaydım tabi. Örneğin, geçitin merdivenlerini çıkarken, yaşlı adamın basamaklarda kurduğu tezgâhına kafamı çevirdim. Küçük el bezleri ve değişik renklerde küçük havlular diziliydi. Ama onlar hakkında farklı bişey düşünmeme gerek yoktu. Düzgünce katlanmış bi halde, orda öylece üstüste dururlarken, sadece renklerden ve biçimden ibarettiler. Birazcık anlamaya çalışınca da, bi bütün halinde sürüp giden akışa, basit bir çağrışımla dahil oluverdiler. Bi tanesinin sıcak suya batırılarak, alnımın ve yüzümün şefkatle silindiini düşündüm..

Camekânlı bir reklam kutusunun önünden geçerken de, içindeki posterin buruştuğunu, bi köşesinden kıvrılarak resmi bozduunu farketmiştim.. Bu biraz garip olacak ama: Elindeki çantada irili ufaklı seloteypler ve yapıştırıcılar taşıyan, bi 'poster düzeltme görevlisi' olduumu kâbullenmekte zorlanmadım. Üstelik o gün tatildeydim ve yanımda çantam da yoktu. Böylece, umursamadan geçtim yanından.. Saçmasapan şeyler düşünmek diye birşey, sözkonusu olamazdı. Çanta, araç gereç demekti! Düzeltmek, çoğu zaman faydalıydı! Ve görevli olmak; o da önemli bişey.. En tuhaf çağrışımlar bile, bir ucundan, asıl düşe kolayca bağlanabiliyordu.. Tabi bunun için, asıl düş'ün etkileyici ve sarsıcı bişey olması, çevredeki nesneleri, küçük gerçeklikleri, miknatıs gibi kendine çekmesi lâzım.. O konuda derdim yoktu. Tutku, şehvet ve benzeri duyguların karışımından oluşan, oldukça ikna edici bi karışıma sahipti.. Arasıra başa çıkamadığı durumlar da oldu.

Düşünce akışı yavaşladığında ve biraz yorulduğumda: istasyon kapısından girip çıkan insanların, niye böyle yaptığını anlayamadım bir an...

İstasyonun önündeki birinci büfeden, bi limonata alıp, arka tarafa yürüdüm. Limonata, o ince naylon bardaklardaydı. Onu, başka birisine götürüyordum sanki; o yüzden dökmemeye çalıştım; ve yürürken bi kaç yudum almayı da ihmâl etmedim.. Arka taraf, kullanılmayan bi park yeri. Belediyenin kamyonları ve tek tük araba oluyor bazen. Oturacak bi şey de yok.. İlersindeki çimenlik kısımda, otoyolun kenarındaki evlerden gelen bir grup kadın, piknik gibi bişey yapıyorlardı. Keyiflerini bozmamak için, çöp kutularının biraz uzağına, bi kaldırım taşına oturdum. Onlardan uzaktaydım ve arkam da dönüktü hem.. Tavuk döneri çıkardım sonra, limonatayı da yanıma koydum.. Dönerin ucuz olmasının sebebi, ufacık bi sandviçin içine yapıyolar. İki lokmada bitirip, bi sigara yaktım. Limonatayı yavaş içiyodum. Sonra, düşüncelerimi kontrol ettim.. Evet, aynı güçle sürdürebilirdim. Fakat fazla hırpalamamaya da dikkat ettim. Hattâ bir ara, na'pıyosun be? diyerek uyardım kendimi, "bu söylediin akıl kârı mı?." Ardından öyle güzel de bi yanıt verdim ki, kavga etmeme gerek kalmadan, tam sınırda durdum.. Zaten, arada sırada önümden geçen şeyler, biraz dinlendiriyordu.

Uzun kulaklı köpeğini gezdiren bi adam geçti önce. Köpeğin tasmasını çözdü, ve önce köpek sonra o, çalılıkların arasında kayboldular.. Sonra, aynı yaşlarda genç bi erkek ve kadın; ellerinde poşetler vardı.. Erkek, "kıçını kaldırıp dün niye gitmedin?" dedi. Kadın, "sen salaksın gerçekten!" dedi.. Sonra yine sakinleşti etraf. Arkadaki piknikçi kadınların çocukları koşturuyordu arasıra.. İlerdeki, yolun kenarına yerleştirilen trafo kutusuna baktım. Bi kişinin yaşayabileceği küçük bi kulübe gibiydi. İçinde ne olduunu bilmiyordum. Kalın elektrik kabloları, çeşili devreler filan vardır heralde. Yirmi dakika kadar, onunla ilgilendim. Orada yaşayan birini düşündüm; trafonun içinde oturan bi adam. Özel eşyalarını, kitaplarını filan, elektrik tellerinden arta kalan boşluğa monte ettii küçük raflara, düzgünce yerleştirmiş. Küçük de bi yatağı var kabloların arasında. Ama uykusunda sağına soluna hızla dönerse eğer; Coss!.. Bütün bu saçmalıkları asıl düşe bağlamakta zorlanacağımı düşünürken, umut ettiğim bişey oldu ve: yeni düşteki varlığın, kulübe hakkındaki fikirlerimden hoşlandığını hayâl ettim.. Yeni düşten kabaca 'varlık' diye söz etmemin nedeni de, henüz belirsizliini korumasıydı. O yüzden bütün çağrışımlara açıktı zaten.. İçinde yeşillik kırıntıları kalan kağıdı buruştururken bile benimle ilgileniyordu.. Buruşturma bittiğinde, çöp kutusuna baktım. Üç dört metre kadar uzağımdaydı. Fırlatmayı düşündüm, sonra vazgeçtim.. Sigaram da bitince, naylon bardağın içine bastırdım. Dibini delmemişti.. Parmağımla ittirip zorladım.. Kalkmalıydım artık; yeterince dinlenmiş ve serinlemiştim. Anlamsız bi şekilde kalkmak istemediğimden, bir saat verdim kendime. 'Beş dakka sonra' dedim.. İlk iki dakikayı, plastik bardaan üst kenarındaki, içe dönük kıvrık kısmı aralamaya çalışmakla geçirdim.. Sonra, buruşuk sandviç kağıdını bardağın içine tıkıştırdım. Arada sırada saate bakıyordum, geç kalmamalıydım.. Bir dakika, otoyolun kenarındaki yabani bitkileri seyretmeme yetti.. Son otuzbeş saniyeyi filan da hazırlıkla geçirdim: Bardağı, çöpe atmak üzere yanıma koydum, oturduğum yerden bağcıklarımı kontrol ettim.. Ayağa kalktığımda, arkadaki kadınlardan birisi yanıma yaklaştı.

Elindeki, işlemeli, temiz bi el beziyle, yüzümü, boynumu sildi. İçinde koli bantları, seloteypler, japon yapıştırıcılar ve uhu'lar bulunan çantamı alıp, istasyon kapısına doğru yürüdüm.

Arıcı

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

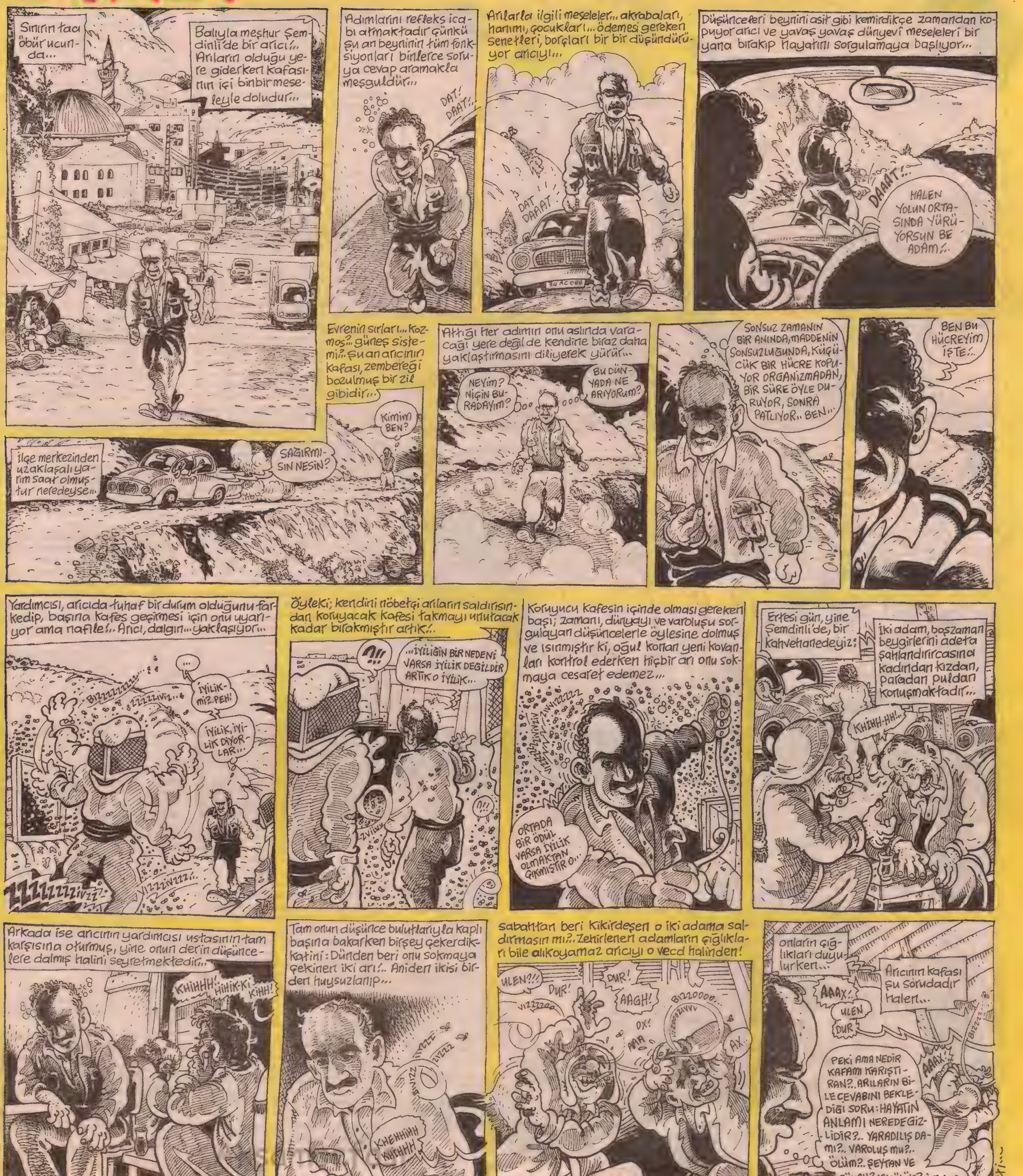
Sınırın taa öbür ucunda...
Balıyla meşhur Şemdinli'de bir arıcı!.. Arıların olduğu yere giderken kafasının içi binbir meseleyle doludur...
Adımlarını refleks icabı atmaktadır çünkü şu an beyninin tüm fonksiyonları binlerce soruya cevap aramakla meşguldür...
DAT! DAAT!..
Arılarla ilgili meseleler... akrabaları, hanımı, çocukları... ödemesi gereken senetleri, borçları bir bir düşündürüyor arıcıyı...
DAT DAAAT
34 AC 088
Düşünceleri beynini asit gibi kemirdikçe zamandan kopuyor arıcı ve yavaş yavaş dünyevî meseleleri bir yana bırakıp hayatını sorgulamaya başlıyor...
DAAAT!..
HALEN YOLUN ORTASINDA YÜRÜYORSUN BE ADAM!..
Evrenin sırları... Kozmos?.. güneş sistemi?.. Şu an arıcının kafası, zembereği bozulmuş bir zil gibidir...
Kimim BEN?
İlçe merkezinden uzaklaşalı yarım saat olmuştur neredeyse...
SAĞIRMISIN NESİN?
Attığı her adımın onu aslında varacağı yere değil de kendine biraz daha yaklaştırmasını diliyerek yürür...
NEYİM? NİÇİN BURADAYIM?
BU DÜNYADA NE ARIYORUM?
SONSUZ ZAMANIN BİR ANINDA, MADDENİN SONSUZLUĞUNDA, KÜÇÜCÜK BİR HÜCRE KOPUYOR ORGANİZMADAN, BİR SÜRE ÖYLE DURUYOR, SONRA PATLIYOR.. BEN...
BEN BU HÜCREYİM İŞTE!..
Yardımcısı, arıcıda tuhaf bir durum olduğunu farkedip, başına kafes geçirmesi için onu uyarıyor ama nafile!.. Arıcı, dalgın... yaklaşıyor...
BİZZZZZZZZZ...
ZZZZZZİVİZ...
...
İYİLİK-Mİ?..PEH!
İYİLİK, İYİLİK DİYORLAR...
ZZZZZZZZZİVZZ
VIZZZİVZZZ!..
Öyleki; kendini nöbetçi arıların saldırısından koruyacak kafesi takmayı unutacak kadar bırakmıştır artık!..
?!!
...İYİLİĞİN BİR NEDENİ VARSA İYİLİK DEĞİLDİR ARTIK O İYİLİK...
ZVİİVV
?!!
Koruyucu kafesin içinde olması gereken başı; zamanı, dünyayı ve varoluşu sorgulayan düşüncelerle öylesine dolmuş ve ısınmıştır ki, oğul konan yeni kovanları kontrol ederken hiçbir arı onu sokmaya cesaret edemez...
ZIVVIZZZZZZ
VIZZZZZZİVİVZİV
ORTADA BİR ÖDÜL VARSA İYİLİK OLMAKTAN ÇIKMIŞTIR O...
Ertesi gün, yine Şemdinli'de, bir kahvehanedeyiz:
İki adam, boşzaman beygirlerini adeta şahlandırırcasına kadından kızdan, paradan puldan konuşmaktadır...
KHIHH-HH!..
Arkada ise arıcının yardımcısı ustasının tam karşısına oturmuş, yine onun derin düşüncelere dalmış halini seyretmektedir...
KHİHHH!.. HİHİK-Kİ KİHH!
Tam onun düşünce bulutlarıyla kaplı başına bakarken birşey çekerdikkatini: Dünden beri onu sokmaya çekinen iki arı!.. Aniden ikisi birden huysuzlanıp...
VIZZZ
ZIZZZ
BIVIZZ
KHEHHİHH KHİHHH
sabahtan beri kikirdeşen o iki adama saldırmasın mı?.. Zehirlenen adamların çığlıkları bile alıkoyamaz arıcıyı o vecd halinden!
ULEN?!!
DUR!
DUR!
AAGH!
VIZZZZOO
BIZZOOOO...
OX!
VIZOOOZIVVV
AAA
AX..
onların çığlıkları duyulurken...
Arıcının kafası şu sorudadır halen...
AAAX!..
ULEN
DUR
BIZZZZ
AAAX!
PEKİ AMA NEDİR KAFAMI KARIŞTIRAN?.. ARILARIN BİLE CEVABINI BEKLEDİĞİ SORU: HAYATIN ANLAMI NEREDE GİZLİDİR?.. YARADILIŞ DAMI?.. VAROLUŞ MU?.. ÖLÜM?.. ŞEYTAN VE

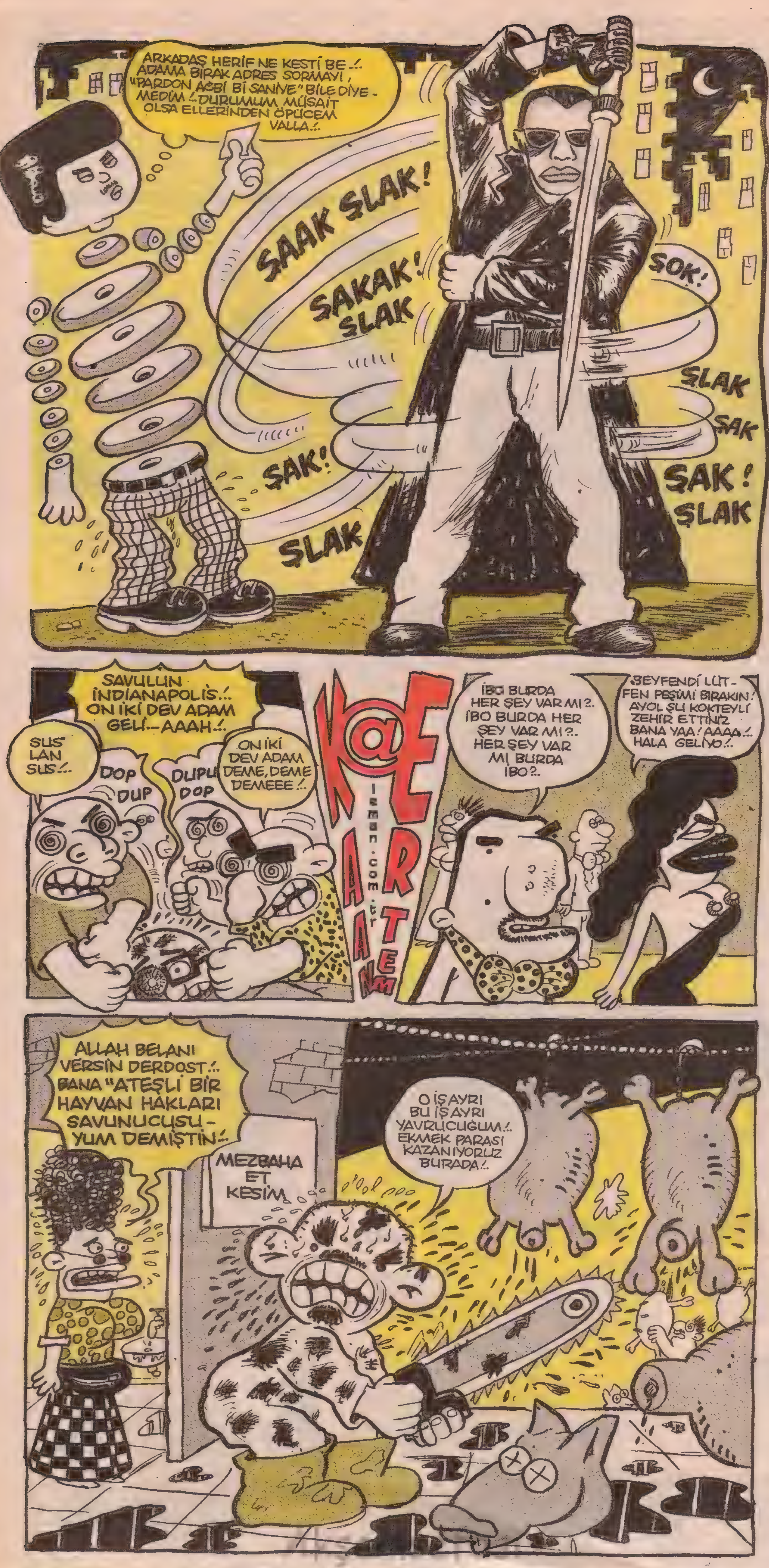
ARKADAŞ HERİF NE KESTİ BE.!. ADAMA BIRAK ADRES SORMAYI, "PARDON AĞBİ Bİ SANİYE" BİLE DİYEMEDİM!..DURUMUM MÜSAİT OLSA ELLERİNDEN ÖPÜCEM VALLA.!.
ŞAAK ŞLAK!
ŞAKAK! ŞLAK
ŞOK!
ŞLAK
ŞAK
ŞAK!
ŞAK! ŞLAK
ŞLAK
SAVULUN İNDİANAPOLİS.!. ON İKİ DEV ADAM GELİ..AAAH.!.
SUS LAN SUS.!..
DOP DUP
DUPU DOP
ONİKİ DEV ADAM DEME, DEME DEMEEE.!.
K@E
AAAN
ARTEM
leman.com.tr
İBO BURDA HER ŞEY VAR MI?.. İBO BURDA HER ŞEY VAR MI?.. HER ŞEY VAR MI BURDA İBO?..
BEYFENDİ LÜTFEN PEŞİMİ BIRAKIN! AYOL ŞU KOKTEYLİ ZEHİR ETTİNİZ BANA YAA! AAAA.!. HALA GELİYO.!.
ALLAH BELANI VERSİN DERDOST.!.. BANA "ATEŞLİ BİR HAYVAN HAKLARI SAVUNUCUSUYUM DEMİŞTİN.!.
MEZBAHA ET KESİM
O İŞ AYRI BU İŞ AYRI YAVRUCUĞUM.!. EKMEK PARASI KAZANIYORUZ BURADA.!.

NİHAT GENÇ

YÖNETMEN

Kemal ağbi, elli yaşında vardır herhalde, o da üniversite mezunu. Pantolonunun paçası kat kat olmuş bollaşıp ayakkabısının üstüne düşüyor. Hiçbir işi yok, var var, yanlış söyledim, sinema yapacak. Elindeki dosya senaryo ve cast (oyuncu listesi). Hala şimşek hızıyla konuşur. Hala bir elektrik akımı gibi çıkar cümleler ağzından. Kahvede yalnız tavla oynar. Bu hayatta hiç endişeli olmadı, hiç paniğe kapılmadı, tavla oynayacak adam buldu mu, üç parti, kavga dövüş, dört parti, akşamı eder. Görülmemiş bir kayıtsızlık, görülmemiş bir öfkeyi aynı anda taşır. Arada bir telefona kalkıp, bir yerlere telefon eder. Türk siyasetinde, Türk futbolunda ve Türk sinemasında bir tek gün olsun ondan azar işitmemiş kimse kalmadı. Çok zayıf ama çok dayanıklı bedeni var, bir su şırıltısı gibi durmaksızın şarkı, türkü söyler. Eğer dün akşam TV'de maç olmuşsa gün boyu en iyi maç kritiklerini o yapar.

Dosyasını kaloriferin üstüne koydu. Garsona bağırdı: "Memet, bak buraya koydum, birşey olmasın!".. Onbeş yıl, hergün aynı cümle! Memet, bak buraya koydum. Garson Memet: "Sen düşünme Memet ağbi, birşey olmaz!". Garsonun duymayacağı, yanındaki arkadaşlarının güleceği şekilde: ".iktiğimin adamı, hep birşey olmaz diyorsun, gazetelerin arasına karışıyor, kaç kere kaybettin .ötoğlanı!"

Yanında Hakan'a döndü. Hakan siyasal mezunu. Kaç kez imtihana girdi. Askere gitti, geldi, sormadığı, bakmadığı iş olmadı, yıllarca bir işe giremedi. Ankara'da arkadaşlarıyla bir bekar evinde oturuyor, parasını ödeyemiyor, memleketi Denizli'ye gidiyor, üç-dört ay kalıp tekrar geliyor. Tekrar yeniden kalacak yer alıyor. Her ay evsahibiyle para kavgası, her ay sonu bekar arkadaşlarıyla kira yüzünden kavga!

Kemal ağbi: "Hakan, gözün dosyada olsun, birşey olmasın!". Hakan, Kemal ağbinin yanından ölse ayrılmaz. Kemal ağbi, felsefe demek, edebiyat demek, ayrıca tanrısal nitelikler taşır Kemal ağbisi; Kemal ağbinin doğuştan yardımcısı. Saygısı, sevgisi sonsuz. Kemal ağbi Hakan'ı fırçalayarak: "Git lan .mına koduğumun çocuğu. Kaç sefer unuttun dosyayı. Seninle yola çıkanın kafasını .ikiyim. Sana güvenip iş yapanın .mına koyayım!".. Kemal ağbi, Hakan'a ve diğerlerine şamaroğlanı gibi davranır. Hakan'ın başı yerde, sessiz, küfürlerine çok alışık, içine çekip susuyor. Sustukça kişiliği, kimliği silinip gitti. Kemal ağbi garsona bağırdı: "Memet, tavla getir!".. Hakan'la masada karşılıklı pozisyon aldılar. Tavla geldi, taşlar dizildi, Kemal ağbi Hakan'a: ".mına koduğumun oyununu, biliyorsan oyna. Bilmiyorsan yorma beni. Çoluk çocukla oynayamam!".. Her oyun bir macera, karşılıklı blöf, laf yarışı, düello, hırs, kapışma, dövüş, acımasızca ezmek, hayat böyle sürüyor. Hakan küfürlere alışık, yine de oyunu kızıştırmak için: "Ya ağbi, bir kere yensen de konuşsan, yen, ondan sonra konuş, ağbisin diye, okumuş adamsın diye birşey söylemiyoruz!"..

Kemal ağbi başkalarını ezme ve sömürme ustası: "La dünkü bebe, senin dillerin uzamış. Gel senin ifadeni alayım. Sen ne zaman yendin la beni!".. Hakan korkulu bir sessizlikle: "Dün yendim ya, ağbi!".. Kemal ağbi değil dünü, bir dakika önceyi hatırlamaz. Hatırlasa da inkar eder. Çünkü tüm dünler mağlubiyettir, hepsi unutulmalı, parlak ve kutsal ve şamatalı olan, şimdidir! Kemal ağbi: "Oğlum uydurma götünden, yalanlarını .ikiyim, dün yenmiş.."

Hakan kız gibi çocuk, çok yakışıklı, çok sessiz, uzun boylu, çok temiz bir oğlan. Kemal ağbi düzenbazlığını ve kamçısını Hakan'ın nasıl olsa sesini çıkartmayışı üstüne inşa eder. Ama bazen hırs basar. Kemal ağbiyi seyircilerin huzurunda .ikip atar. Kemal ağbi bir daha rövanş ister, bir daha yenilir. Parti boyunca söz dalaşı, kavgaya dönüşür. Bu dünyada tek zevk düşkünlüğü, söz düşkünlüğü, kızdırmak için söylenen sözler günün monotonluğunu silip atıyor. Hakan hep alttan alır, bazen hayata sert bir isyan gibi karşı koyar, dayanamaz Kemal ağbinin küfürlerine, beş sıfır, altı sıfır bitirip, kalkar!

Kemal ağbi yine yenilir. Hakan'a "Git lan, .mına koduğumun çocuğu, sen oyun bilmiyorsun. Şans işte, .mına koyum, şans!" Hakan cevap vermez ve kahve, yeniden tembellik ve kayıtsızlığa gömülür.

Hakan susar, kendini tutar, masadan hızla uzaklaşması lazım, bir laf etse, yılların ağbisine el kaldırmış olacak, mutlaka kavga çıkacak, yarın nasıl yüzüne bakacak, vatan sevgisi gibi arkadaşlık, ya sev ya terket, hem sevmeyiz, hem terkedemeyiz!

Tavla boşalır boşalmaz, Selim iştahla taşları dizmeye başladı, Kemal ağbiyle oynamak için. Selim, sekiz sene önce belediye tiyatrosundan atıldı. Başkan (Melih Gökçek) geldiğinden beri işsiz. Çocuğuna annesi bakıyor. Kel, göbekli, saçı sakalı karışık. Ama büyük sanatkar! Annesinin emekli maaşıyla geçiniyor. Meydan okuyan cüretli kişilere hayran, bu yüzden Kemal ağbinin yanında kul, köle. Selim taşları dizerken: "Ağbi sinirlenme. Bu oğlana çok yüz veriyorsun. Götü kalktı Hakan'ın. Her yerde ben Kemal ağbinin yardımcısıyım, diyor. Sen kimsin lan yönetmen yardımcısı olacaksın. Ağbi seni de anlamıyorum. Hani yönetmen yardımcısı bendim..."

Kemal ağbi yalakalıklara yüz vermez, hala ahlaki niteliklere dikkat eder: "Bilip bilmeden konuşma oğlum. Sen ikinci yardımcısın!.." Selim: "Ağbi kusura bakma. Haddim değil hani.. Ama, Hakan dünkü bebek. Hiç tecrübesi yok. Rol ver Hakan'a. Şekli yerinde çocuğun, birşey demem. Ama ağbi yönetmen yardımcılığı. Kusura bakma da ağbi çok uçuyorsun. Hakan kim, yönetmen yardımcılığı kim?"

Kemal ağbinin parlak zekası ve yetenekleri ne kadar çürürse çürüsün, bilgece kişiliğinden taviz vermez: "Hakan'ı çok severim Selim. O benim oğlum. Böyle bağırıp çağırırım ama Hakan'ı çok severim..."

Selim: "Yaaa ağbi!.."

Kemal: "Bırak lan dırdırı, oyununu oyna, ibne!"..

Selim: "Ağbi kusura bakma ama, bu bizim Hakan, hem param yok der, hem her akşam bara gider, biraları devirir!"..

Kemal ağbi: "Kaç attım lan, göremedim. Hemen tutma zarları.."

Selim: "Beş-dört ağbi, beş-dört.."

Kemal: "Dübeşti oğlum, dübeş..."

Selim: "Valla dört-beş ağbi. Anam avradım olsun, dört-beş. Ağbi bir tavla oynuyoruz, yalancı çıkartma beni. Bana herşeyi söyle, hile yapıyorsun deme.. Ben gece evde kendi başıma kağıt falı açarken bile hile yapmam ağbi.."

Kemal ağbi: ".iktir git lan, her zaman aynı numarayı yapıyorsun. Lafa tutup beni..", Kemal ağbi sinirle tavlayı kapatır, taşlar yere düşer.

Kemal ağbi: "Bir daha seninle tavla oynayanın .mına koyayım. .iktiğimin adamı. Göz göre göre düşeşimi yiyorsun.."

Selim: "Ağbi, anam avradım olsun dört-beşti!".. Kemal ağbi, sandalyesini geri çekti. Garson Memet masaya çay koydu. Selim: "İçmiyorum oğlum, koyma!".. Garson Memet: "içmiyorsan oturma, söğüt gölgesi mi burası!".. Selim sinirle: "Oğlum oturalı daha yarım saat olmadı. Üçüncü çayı dayıyorsun!".. Garson: "Ya Selim ağbi kaçıncı partiyi oynuyorsun. Bana niye kızıyosun ağbi. İçmiyorsan, içmiyorum de!."

Selim: "Oğlum, sormadan dayama şu çayı!".. Garson Memet: "Ağbi birşey mi dedim, öylesine koydum, söyle, koymayayım!"..

Garson uzaklaşır, Kemal ağbi Selim'e: "Bu garsonlara sen yüz veriyorsun oğlum. Yüz verme ibnelere. İki de bir çay dayıyorlar!"

Kahvenin telefonu çalar, garson Memet bağırır: "Kemal ağbi telefon!". Kemal ağbi telefona kalkar, üç dört dakika sonra masaya döner!

Selim gizli bir heyecanla: "Telefon kimden Kemal ağbi?". Kemal ağbi sigarasını yakar. Yüzünde mutluluk. Keyfi çok yerinde: "Sadık Halimi!".

Selim duyduğuna inanamaz: "Doğru söyle ağbi, Sadık Halimi mi?". Kemal ağbi sakin bir neşeyle: "Fransa'dan dönüyormuş, İstanbul'a uğrayıp öyle geçecekmiş İran'a!"..

Selim'in içi içine sığmaz: "Desene ağbi sonunda oldu bu iş!".. Kemal ağbi: "Tabii olacak oğlum. Yıllardır neye uğraşıyoruz!"..

Selim'in gözlerinde hayaller: "Ağbi, Sadık Halimi İran'a döndüğüne göre, üç-beş aya kalmaz, başlarız filme!".

Kemal Ağbi daha oturaklı, daha sakin: "Üç-beş ay süreceğini sanmam. İki haftaya iş şekillenir, yalnız, diyorum ki, İstanbul'a gidip Sadık Halimi'yle yüzyüze görüşsem!.."

Selim yerinden fırlıyormuşcasına: "Git ağbi, hemen git. İşinin adı ne?".. Kemal ağbi: "Oğlum bilip bilmediğin şeyleri konuşma. Adamın etrafında köpek gibi olmaz. Bizim de ağırlığımız var, Türkiye'ye kadar gelmiş. Ankara'ya da uğrasın. Ben niye gideyim, o bana gelsin!"

Selim: "Yalvarırım ağbi, burun, gurur yapma. Bu işlerde gurur olmaz!".. Kemal ağbi kesip atar: "Tamam tamam hallederiz. İstanbul'a inecek uçağın saatini öğreneyim akşam. Akşam telefonda sorarım!"..

Selim ve Kemal ağbi hayallere dalar, masa sessizleşir. Masaya çaylar gelir. Selim ve Kemal çayları görmez, çaylar bardakta soğur. Kemal ağbi ince hüzünlü bir sesle: "Ya Selim, hayranım bu adama!".. Selim destek verir: "Ya ağbi, Sadık Halimi bugüne bugün. İran sinemasında bir numara. İran sinemasının dünyada bir yeri var ağbi. Boru değil Sadık halimi, ağbi!"..

Masada mutluluk telaşı. Selim'in içi içine sığmaz. Kemal ağbiye: "Ağbi anlayamadığım birşey var. Bizim film, ortak yapım mı olacak, hani, Türk-İran!"

Kemal ağbi: "Ben de isterdim ortak yapım olsun. Ama fikrimi değiştirdim. Türkiye bize ne verdi Selim. Türkiye'nin .mına koyum. Film ortaya çıksın da, iş olsun da.." Biz kültür adamıyız Selim. İran, Türkiye, buralarda değilim, bıktım.."

Selim bitmeyen merakla ayrıntılı sorulara girişir: "Ağbi ne dedin telefonda!"..

Kemal ağbi: "OHAL kalktı, İran'a kadar gelmemize gerek yok. Filmi Hakkari Yüksekova'da çekeriz, dedim!"..

Selim: "Ağbi şart mı Yüksekova. Senaryo Yüksekova'da geçiyor diye, oraya gitmemiz şart mı? Şurada Çankırı'da mekan bakarız. Daha ucuza gelir, hem yakın!"..

Kemal ağbi: "Oğlum bilip bilmedik konuşma. Kameralar, film bobinleri İran'dan gelecek. Sınırdan alıp seti kuracağız.. Sen buraları bırak. Kaç gündür düşünüyorum, müziği kime yaptıracağız!"

Selim: "Ağbi, Emre diye bir oğlana yaptıracaktın hani!"

Kemal: "Emre'yi .ikiyim. Ondan bir bok olmaz. Oğlum bu Emre'yle olacak iş mi?"

Selim: "Şu bizim... barda çalıyor. Neydi ismi..."

Kemal ağbi: "Erdal'ı diyorsun..." Selim: "Erdal ağbi, Erdal!". Kemal: "Erdal'ın bir dediği bir dediğini tutmuyor. Onunla yola çıkılmaz oğlum..."

Selim hayıflanarak: "Bu memlekette iş yapılmaz ağbi. İş disiplini yok kimsede. Oğlum işte bir imkan. Koca filmin müziğini yapacaksın. Zorla kendini. Aş imkanlarını... Ama yok..."

Kemal: "Selim, beni üç kuruşluk adamlarla muhatap etme. Ben kafamı .ikiyim. Geçen sene .ötümden ayrılmıyordu. Ağbi filmin müziğini ben yapayım, diye. Olsun ben yapacağımı bilirim. Parayı bastın mı, hepsi köpek olur, göreceksin!"

Garson Memet masaya çay koyar, Selim: "İçmeyeceğim oğlum, koyma şu çayı..." Garson Memet: "Kemal ağbi sen iç!".. Kemal ağbi: "Koyma, koyma, içmeyeceğim, ağzım zehir gibi, birazdan!"

Garson Memet'in gözü kaloriferin üstüne takılır: "Kemal ağbi, senin dosya nerde?", Kemal panikte, Selim atılır: "Buradaydı, valla burdaydı.." Masaların altı, gazetelerin içi didik didik aranır. Diğer masalara bakılır, dosya yok. Selim aramaktan yorulur: "Ağbi boşuna arama, o orospunun çocuğu Hakan aldı. Senaryoyu alıp kaçtı ibne!"..

Kemal ağbi: "Niye alsın oğlum!".. Selim: "Öyle deme ağbi. Baktı senden birşey çıkmıyor, alıp kaçtı senaryoyu.." Kemal: "Oğlum manyak manyak konuşma.." Kemal ağbi masaların altına bakmaya devam eder.

Kemal ağbi: "Ulan benim de içime kurt düşürdün. Hakan almış olabilir. Nereye gitmiştir bu oğlan. Kalk bir bak. O aşağılarda barlara inmiştir.." Selim, Hakan'ı aramak için yerinden fırlar. Kemal peşinden "Çaktırma ama. Anlamasın. Öyle ağız yokla. Ondan şüphelendiğimizi anlarsa çok ayıp olur. Çok hassastır Hakan!"...

Selim hızla barlara iner. Ona buna sorar, sağa sola bakar. Hakan'ı bir barın önünde, beyfendi bir adamla otururken yakalar. Usulca masaya oturur. Konuşmaların bitmesini bekler. Garson, "ne içersiniz?" Selim: "İçmeyeceğim, sonra alırım!".. Beşon dakika bekler. Hakan, yanındaki beyfendi adamla vedalaşır. Masada ikisi kalır.

Selim, Hakan'a: "Bu adam kim Hakan?" Hakan: "Üniversiteden hocam, burdan geçiyordu, iki dakika oturdu!".. Selim heyecanla Hakan'a: "Oğlum, böyle adamlar tanıyorsun niye haberimiz olmuyor. Bu adam kesin iş bulur!". Hakan: "Nerden bulsun ağbi, onun da bir yığın akrabası, arkadaşı var, bulsa onlara bulur!".. Selim: "Oğlum, koca üniversite hocası. Bu adam herkesi tanır. Şimdi rektörü tanıyor mu, tanıyor. Bir gidip konuşalım Hakan..!". Hakan: "Ne diyeceğiz?".. Selim: "Arkadaş işsiz, buralarda bir iş!" Hakan: "Pat diye nasıl söyleriz Selim ağbi. Şöyle bir masa etrafında şekil olsak, otursak, laf lafı açsa, o zaman söylenir, anlarım!.." Selim: "Oğlum zaten sen benim bir işimi yapar mısın? Arkadaş falan değilsin. Halimi görüyorsun. Kızım ilkokul beşe geldi. Anası bırakıp kaçmış. Annem her akşam söylenir. Köpek gibi eve girip çıkarım. Çay paramız yok, amına koyum, çay parası. Herşeyi biliyorsun işte. Ölür müyüz oğlum bir iş istesek, ölür müyüz? Koca üniversite hocası!".. Hakan: "Tamam Selim ağbi, yarın üniversiteye gideriz. Açarız sohbeti. Sen devreye girersin...: söz!."

Selim: "Hakan, bu iş oldu gibime geliyor. Koca üniversite hocası. Masadaki konuşmasından anladım, çok seviyor seni. Çok da iyi bir insana benziyor. Bak ne diyeceğim, benim bu iş olsun, yönetmen yardımcılığını bırakacağım!"..

Hakan: "Selim ağbi, o işin olacağı yok, bıktım ben. Taa Körfez savaşında başlıyorduk filme. Kaç sene oldu. On'u geçti.. Kemal ağbiyi severim. Ağbi senin yerin ayrı. Ben sensiz film işine girmem. Kaç kez söyledim Kemal ağbiye. Selim ağbi yoksa ben de yokum. Ama sıtkım sıyrıldı ağbi, bunaldım. Bu işi bekle bekle, on sene. Utanıyorum artık eve gitmeye. Ankara'ya geliyorum, üç ayda on kilo veriyorum. tekrar memlekete dönüp aylarca evden çıkmıyorum. Hiç gelmeyeyim diyorum buraya. Ama Denizli'de gideceğim yer yok. Bir mahalle, bir oturacağım arkadaş yok. Üç günde sıkılıp geliyorum, bir hayal bir umut, bir beklenti yok.. Selim ağbi, bırak bu işleri, buralardan iş çıkmaz, ben bar işine gireceğim!"

Selim: "Oğlum, bar işi nerden baksan kırk milyardan başlar, yer bile bulamazsın!.."

Hakan: "Kemal ağbinin bir arkadaşı var. Eski arkadaşı. Yirmi sene önce film yapmışlar. Barı varmış. Orda başlatayım dedi Kemal ağbi!.."

Selim: "Ya Hakan, Kemal ağbinin herşeyi yalan. Onun film falan yaptığı yok, hiç olmadı. Onun sinema yaptığına inanmıyorum. On yıldır peşinden sürüklüyor bizi!.."

Hakan, Selim'in derin umutsuzluğuna dayanamaz: "Öyle deme Selim ağbi. Sadık Halimi, bugün nerden baksan İran sinemasında bir numara! Dünya tanıyor herifi!"

Selim: "Oğlum, Kemal ağbi nerden tanıyor bu herifi. Hiç incceledin mi? Bu adam bizi yiyor. Geçenlerde zarf attım Kemal ağbiye. Elçiliğe gittim, Sadık Halimi'yi sordum dedim, yok böyle biri dediler.. Kemal ağbi dedi ki, Sadık halimi muhalif, elçiliklerdeki adamlar mollacı, tabi tanımazlıktan gelecekler.. Ne bileyim, ben tanıştıklarını sanmıyorum.."

Hakan: "Ya Selim ağbi, benim de moralimi bozma. Ne bileyim ağbi. Ben de senin gibiyim, haftada bir telefonu gelir Sadık Halimi'nin, Kemal ağbiyle biz de elçiliğe gittik. Pasaport dediğin birkaç günlük iş. Şurdan bastık mı arabaya, iki gün sonra Tahran'dayız. Tahran Türkiye'den ucuz. İran'ın imkanlarıyla Türkiye'nin imkanları bir mi? Türkiye gibi değil orası ağbi, burada, alem göt olmuş, burda iş yapılmaz!"

Selim: "Valla Hakan bilmiyorum, ben Kemal ağbinin değil, senin aklının peşinden geliyorum. Ne olacak sonunda ölüm yok ya..". Bakarsın film olur.. Senaryoyu okudun değil mi?"

Hakan: "Okumaz olur muyum ağbi. On defa okudum. Senaryo şahane! Böyle senaryo görmedim. Ağbi bu iş olsun, biz Cannes'dayız. Böyle senaryo yok, diyorum. Valla yok ağbi. Kemal ağbi delidir doludur ama, senaryosu inanılmaz.."

Hakan, Selim'e: "Sen okudun mu senaryoyu?" Selim: "Valla bir fırsat bulamadım!"..

Hakan: "Ağbi on yıldır kahvede senaryo. Bir fırsat nasıl bulamazsın. Valla ağbi sizinle iş yapılmaz. İş nereye kadar ilerlemiş, sen hala senaryoyu okumamışsın. Ağbi, ben sana ne diyorum, sen git, bütün işini bırak; önce senaryoyu oku!"

Selim, umutsuzca: "Senaryo yok Hakan, kayboldu!".. Hakan yerinden fırlar: "Şimdi kahvedeydi. Kemal ağbi kaloriferin üstüne koydu, gözlerimle gördüm!" Selim: "Biri almış!"..

Hakan: "Nasıl olur ağbi. Kim alsın senaryoyu.."

Birlikte koşa koşa kahveye gelirler. Yolda senaryoyu kimin almış olabileceğine dair fikir yürütürler. Hakan: "Valla gülme Selim ağbi, bu çalma işi.. Herşey geliyor aklıma.. Derin devletin işi olmasın.. Sebataycılar olabilir..!"

Selim: "Ne alakası var oğlum, kafayı yemiş yemiş konuşma. Devletle ne ilişkisi var!"..

Hakan: "İran'la ilişkilerimiz düzelsin istemiyor ordu, ağbi! bu filmi onbeş yıldır niye çekemiyoruz. Bir türlü bitmiyor savaş. İstemiyorlar İran'la iş yapmamızı. Anlamıyorsun ağbi. Sebataycılar istemiyor, derin devlet istemiyor..."

Kahveye heyecanla girip Kemal ağbinin masasına yaklaşırlar. Kemal ağbi: "Gazetenin arasına sıkışmış.. Bulduk dosyayı!"..

Selim: "Ağbi valla, korkudan ölüyordum.." Selim gülerek Kemal ağbiye: "Valla Kemal ağbi, Hakan'ın ne düşündüğünü söylesem gülmekten ölürsün.. Sebataycılar çaldı dedi, dosyayı!"

Kemal ağbi: "Valla delirmişsiniz oğlum!".. Kemal ağbi birden sinirlenir: ".iktirin gidin ibneler. Sizin zekada adamlarla iş yapıyoruz. Ağzına verdiklerim, .ik kadar akıl yok oğlum sizde!"..

Selim küfürlere dayanamaz: "Kemal ağbi, böyle konuşma

Devamı 14. Sayfada

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

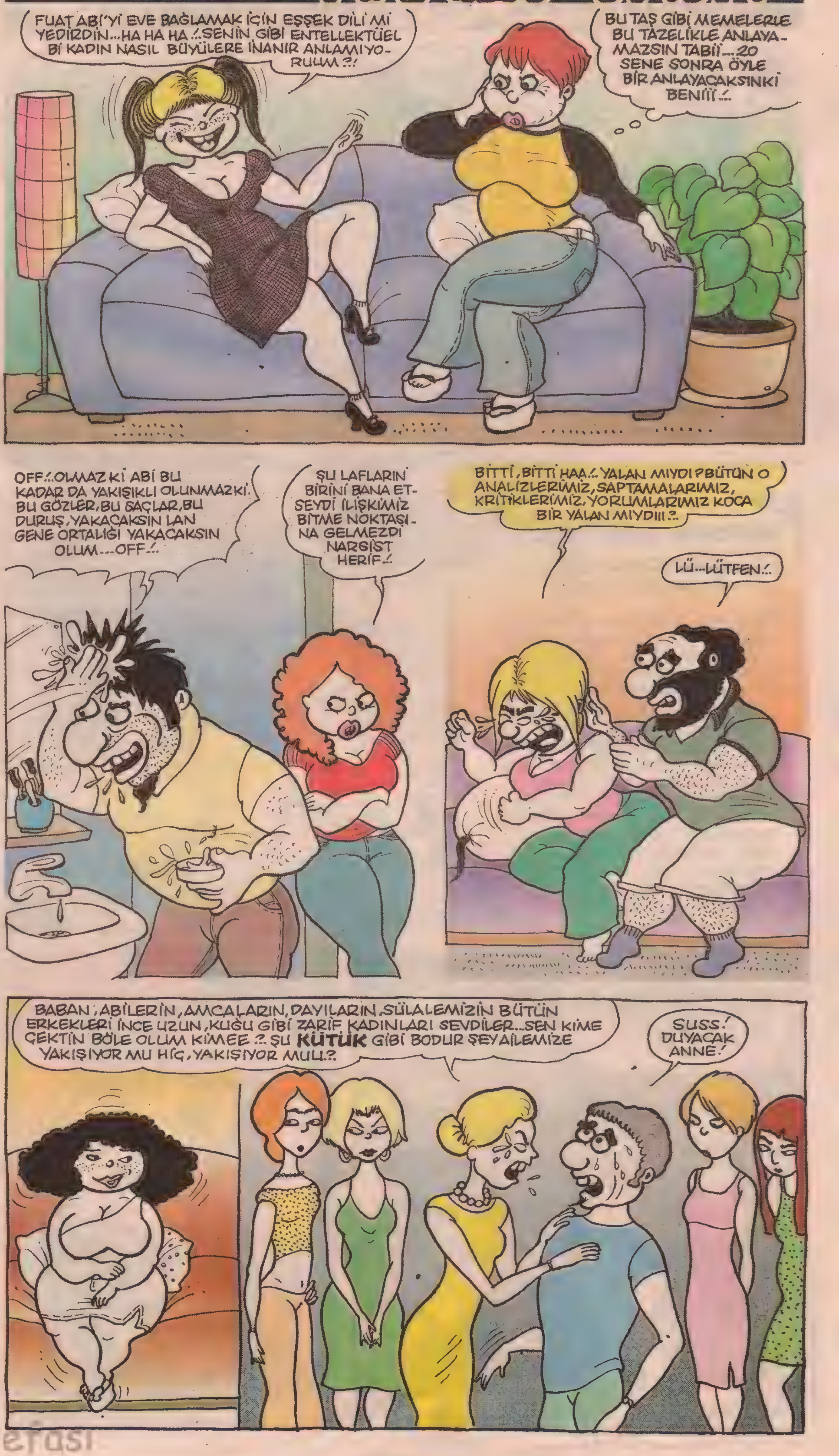
FUAT ABİ'Yİ EVE BAĞLAMAK İÇİN EŞŞEK DİLİ Mİ YEDİRDİN...HA HA HA!..SENİN GİBİ ENTELLEKTÜEL Bİ KADIN NASIL BÜYÜLERE İNANIR ANLAMIYORUM?!
BU TAŞ GİBİ MEMELERLE BU TAZELİKLE ANLAYAMAZSIN TABİİ...20 SENE SONRA ÖYLE BİR ANLAYACAKSINKİ BENİİİ!..
OFF!..OLMAZ Kİ ABİ BU KADAR DA YAKIŞIKLI OLUNMAZKİ. BU GÖZLER, BU SAÇLAR, BU DURUŞ, YAKACAKSIN LAN GENE ORTALIĞI YAKACAKSIN OLUM...OFF!..
ŞU LAFLARIN BİRİNİ BANA ETSEYDİ İLİŞKİMİZ BİTME NOKTASINA GELMEZDİ NARSİST HERİF!..
BİTTİ, BİTTİ HAA!.. YALAN MIYDI? BÜTÜN O ANALİZLERİMİZ, SAPTAMALARIMIZ, KRİTİKLERİMİZ, YORUMLARIMIZ KOCA BİR YALAN MIYDIII?..
LÜ...LÜTFEN!..
BABAN, ABİLERİN, AMCALARIN, DAYILARIN, SÜLALEMİZİN BÜTÜN ERKEKLERİ İNCE UZUN, KUĞU GİBİ ZARİF KADINLARI SEVDİLER...SEN KİME ÇEKTİN BÖLE OLUM KİMEE?.. ŞU KÜTÜK GİBİ BODUR ŞEY AİLEMİZE YAKIŞIYOR MU HİÇ, YAKIŞIYOR MUU?..
SUSS! DUYACAK ANNE!

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

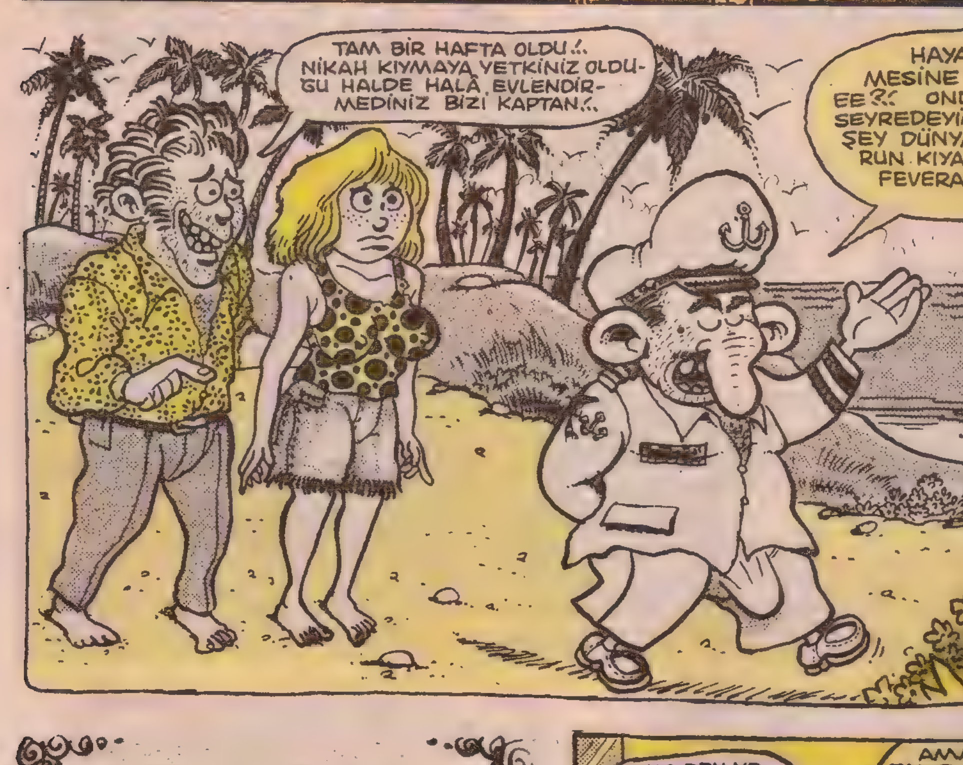
TAM BİR HAFTA OLDU!.. NİKAH KIYMAYA YETKİNİZ OLDUĞU HALDE HALÂ EVLENDİRMEDİNİZ BİZİ KAPTAN!..
HAYATIM EVLENDİRMESİNE BUYRUN EVLENDİRELİM... EE?!.. ONDAN SONRA?.. SEN MİK, BEN SEYREDEYİM!.. VAR MI BÖYLE BİR ŞEY DÜNYADA?!.. VARSA HAYDİ BUYRUN KIYALIM NİKAHI, BU KADAR DA FEVERAN ETMEYİN CANIM!..

ŞİİR DÜNYASI - GLOBAL TAD VERİSİ

İLLÜZYONLU ŞİİR COŞKULU KAYISI

Tatlı ve Ekşi besinler vardır. erik
ekşidir, muz tatlıdır, şeftali ekşi
gibidir,tatlı gibidir... Sevgilinin
Tatlı-Ekşi dengesini kuracak gıda
maddeleri teminedilmeli, sevgili
monotonluktan kurtarılmalıdır...
Aynı modda ki sevgili canımızı
sıkacak ve beraberinde sinir sisteminiz
yıpranacaktır. Böyle durumlarda bolca
oksijen alınmalı, kırlık yerlerde
dolaşılmalıdır!.. Mümkünse sevgiliye
bir salıncak kurulmalı, onu böylece
bir şekilde oyalamış olursunuz!..
Asitli gıdalardan uzak durulmalı...
Aksi halde canınızı sıkan bir takım
hadiselere maruz kalırsınız!..
Kuş ve doğa hep aynıdır!..

Ozan

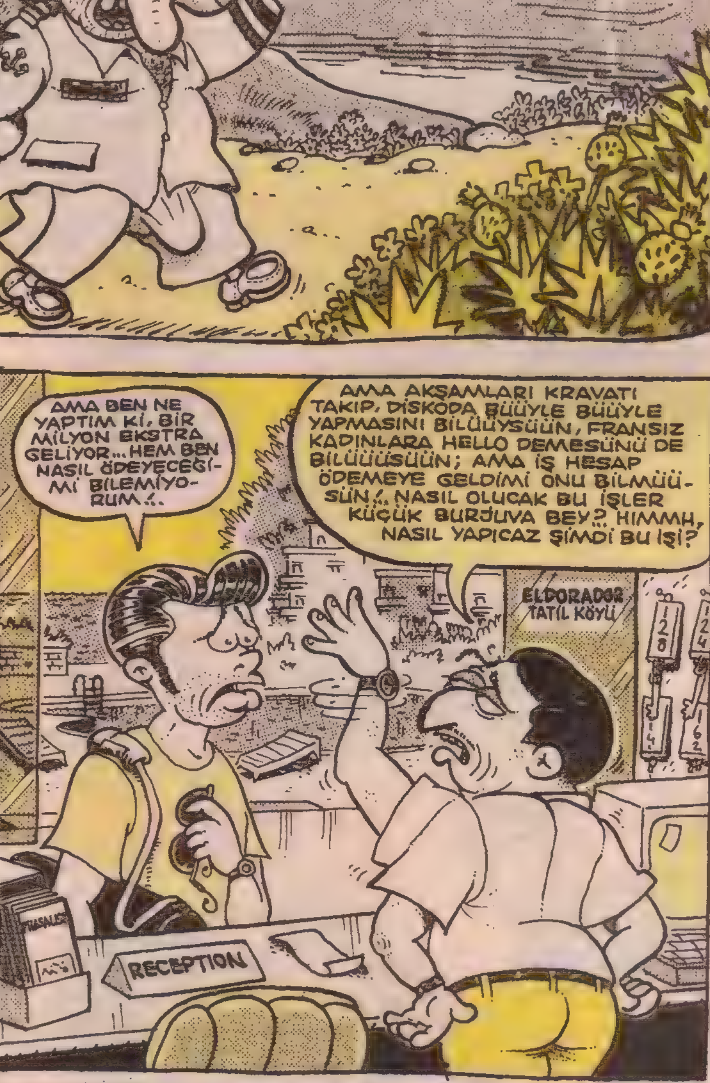
AMA BEN NE YAPTIM Kİ, BİR MİLYON EKSTRA GELİYOR... HEM BEN NASIL ÖDEYECEĞİMİ BİLEMİYORUM!..
AMA AKŞAMLARI KRAVATI TAKIP, DİSKODA BÜÜYLE BÜÜYLE YAPMASINI BİLÜÜYSÜÜN, FRANSIZ KADINLARA HELLO DEMESÜNÜ DE BİLÜÜÜSÜÜN; AMA İŞ HESAP ÖDEMEYE GELDİMİ ONU BİLMÜÜSÜN!.. NASIL OLUCAK BU İŞLER KÜÇÜK BURJUVA BEY?.. HIMMH, NASIL YAPICAZ ŞİMDİ BU İŞİ?
ELDORADO 2 TATİL KÖYÜ
RECEPTION

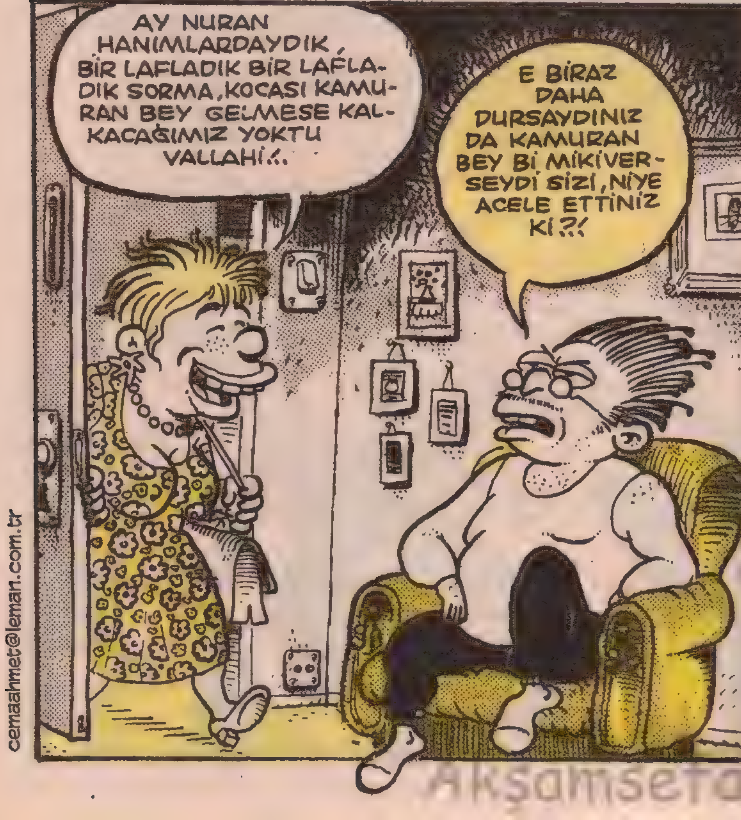
AY NURAN HANIMLARDAYDIK, BİR LAFLADIK BİR LAFLADIK SORMA, KOCASI KAMURAN BEY GELMESE KALKACAĞIMIZ YOKTU VALLAHİ!..
E BİRAZ DAHA DURSAYDINIZ DA KAMURAN BEY Bİ MİKİVERSEYDİ SİZİ, NİYE ACELE ETTİNİZ Kİ?!

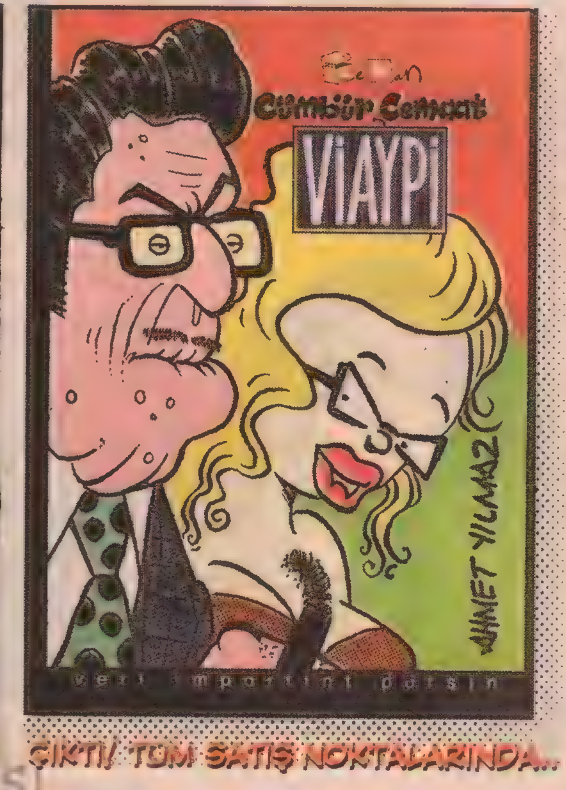
LeMan
Cümbür Cemaat
VIAYPI
AHMET YILMAZ
veri impörtint pörsin
ÇIKTI! TÜM SATIŞ NOKTALARINDA...

13. Sayfadan Devam

bizimle." Kemal ağbi öfkeyle: "Şimdi masanın üstüne çıkar, ikinizin de ağzına cork cork sokarım. Her yerde aleyhimde konuşuyorsunuz ibneler. Sadık Halimi'ni telefonunu duyunca hemen yalakalığa başladınız!"..

Selim kendini tutamaz: "Ağbi, düzgün konuş.. Arkadaşız biz. Şamar oğlanı gibi davranma bize!".. Kemal ağbi, Selim'in laflarını dinlemez. Selim ne derse desin, otomatiğe bağlanmış aynı erotik cümleyi sarfeder: "Sus ve yalamaya devam et!"..

Selim: "Ağbi valla arkandan konuşmadık!".. Kemal: "Sus ve yalamaya devam et!".. Hakan girer araya: "Ağbi valla, orda burda kimseye birşey demedik!".. Kemal ağbi: "Sus ve yalamaya devam et!".. Selim: "Kim birşey demişse çıksın söylesin!".. Kemal: "Sus ve yalamaya devam et!"..

Yan masadan yirmibeş yaşlarında bir oğlan, Selim'in yanına gelir, "Selim ağbi, özel bir şey konuşabilir miyiz?". Selim ayağa kalkıp, yan masaya gider. Beş-altı kişi, 25-30 yaşlarında. Çocuk Selim'e: "Selim ağbi, sizin film işi oluyormuş. Kemal ağbiyle bizi tanıştır.!"

Selim, masadaki kalabalığa, kalabalıkta Selim'in ağzının içine bakar. Selim: "Kaç kişisiniz?". "Ağbi hepimiz için olsun demiyoruz, bir kişi de olsa.. Sen bir tanıştır!"..

Selim, buyurgan: "Şimdi olmaz, yarın gelin. Kapıda bekleyin beni. Ben kaş göz işareti çakarım. Gelirsiniz masaya, ben tanıştırırım. İyi oğlandır, yeteneklidir derim Kemal ağbiye!".

Çocuklar hep bir ağızdan: "Selim ağbi sağol, babasın valla!".. Selim baba gibi: "Tamam tamam oğlum. Yalakalık istemem. İşiniz olsun, tamam. Hadi yarın gelirsiniz!"

Selim masaya döner. Kemal ağbinin çok eskilerden bir arkadaşı masaya yanaşmış, adı Ergun, iri yarı bir oğlan, Kemal'le dalgasını geçmekte: "La Kemal hala film işleri mi?"..

Kemal ağbi Ergun'dan çok kıllanır, Ergun ne söylerse bozuk cevaplar verir.. Kemal ağbi Ergun'a: "Zııt Erenköy!".. Ergun: "La Kemal oğlum, sen birgün olsun çalışmayacaksın!".. Kemal ağbi: "Yüüüürrrüüüü anca gidersin!".. Ergun: "Ne dedin oğlum, yürü ne yürüsü?".. Kemal ağbi: "Yoğurt dedim!".. Ergun: ".iktirgit ibne. Senin yalanlarını .ikiyim. Seninle aynı masaya oturanın aklını .ikiyim!"...

Ergun masadan sinirle kalkarken Selim ve Hakan'a: "Oğlum Sadık Halimi diye biri olmadı, yok böyle adam, ne İran'da, ne dünyada yok, yiyor sizi bu adam!".. Ergun uzaklaşır...

Hakan, Kemal ağbiye: "Bulaşma ağbi.. Bu adam on yıl senin yanında çalışmadı mı? Madem inanmıyor, niye götünün dibinden on yıl ayrılmadı!"..

Kemal ağbi: "Siz de böyle olacaksınız oğlum. Onu, reklam işine de ben soktum. Ama yok, işte, acımıcan yetime, döner koyar götüne... Sizin yüzünüzden oğlum üç paralık olduk. Adam mısınız lan, masanın üstüne çıkıp, ikinizin de ağzına vereceğim cork cork..!"

Selim dayanamaz: "Ağbi, doğru konuş!".. Kemal ağbi arkasını dönüp hep aynı nakaratı devam eder: "Sus ve yalamaya devam et!".. Hakan: "Kemal ağbi biz arkadaşın oluruz, düzgün konuş bizimle!".. Kemal ağbi oralı olmaz: "Sus ve yalamaya devam et!"

Hakan sinirlenip ayağa kalkar: "Seninle aynı masaya oturanı .ikiyim." Selim'de Hakan'ın peşinden kalkar. Kemal arkalarından bağırır: "İbneler. .ötünü. iktiklerim. Duydular Sadık Halimi'nin geleceğini, nasıl köpek oldular. .öt oğlanları. Sizinle iş yapanın .mına koyayım ben. Ben kendi kafamı .ikiyim. Sizi yanıma aldım, adam yerine koydum sizi!"..

Hakan laflara dayanamayıp kavgaya girmek için geri döndü, Selim, Hakan'ı belinden kucakladı. Kemal ağbi, Hakan'ın dayılandığını, efelendiğini görüp bağırdı: "Gel gel, ağzına vereyim, senin, .öt oğlanı, gel gel.."

* * *

Selim'le Hakan barlara doğru yürüdü sinirle. Selim birden Hakan'a dönüp: "Nereye gidiyoruz oğlum, barda oturacak.. beş kuruş yok üstümde..?" Hakan: "Gel gel Selim ağbi. Bir bar var, arkadaş. Yazdırıyorum. Fazla değil iki tane içeriz!"..

Selim'le Hakan bara oturdu, ortaya kurufustık. İki soğuk bira. Hakan dertlendi: "Ya Selim ağbi, kaç sene oluyor. Üniversite birinci sınıfa giderken, yanına gelmiştim tiyatro kursuna.. 13 sene mi oldu?"

Selim: "16 sene.. tam onaltı sene!.." Hakan: "Hiç unutmuyorum Selim ağbi. Beni akşam göndermezdin. Bir odaya alır... Ağbi nasıl büyük adamdın gözümde. Kral gibiydin, kahramandın ağbi.. Sırf Eğinlisin diye nasıl severdim seni.. Annem de Eğinli benim. Selim ağbi hatırlasana... Ne güzel Eğin türküleri söylerdin!"..

Selim içlenir: "Dur ya Hakan.. Açma şu Eğin lafını. Adam kılığı kalmadı bizde. Gözünü seveyim, hatırlatma Eğin'i. Adamlıktan çıktık oğlum. Adamlıktan... Alayının .mına koyayım!"

Hakan: "Hangi alayı ağbi, kimler, kimleri diyorsun?"

Selim: "Hayatımda bugüne kadar tanıdığım, gördüğüm, konuştuğum bunca önceki herkesin... alayının .mına koyayım.."

Hakan: "Hatırla ağbi, ne güzel türküler söylerdin.. Bir bira daha söyleyeyim.. Belki söylersin..."

Selim: ".iktiret, kalkalım oğlum. Aleme daha faza rezil olmayalım..."

Masadan kalkarken Hakan, Selim'e: "Selim ağbi ne güzel söylerdin o Eğin türküsünü.. Yalvarırım bir hatırla.. Nasıldı.. Ağam yolladığın yazmayı yaktım / Çürüttüm ömrümü yollara baktım.: Selim ağbi öldürme beni. Sonrası nasıldı... Yazmanın külünü yoluna savurdum!.."

Selim tutamadı kendini, yaman ağlıyor: "Yazmasını .ikiyim Hakan bir sus, külünü .ikiyim bi dur.."

Hakan, yanlarından geçen bir yakınını görür. İyi giyimli, temiz bir adam. Sarılır, öpüşür, ayaküstü konuşurlar. Selim bi kenarda gözyaşlarını gizlice siler, Hakan'ı bekler.

Hakan yoldakı arkadaşından ayrılır. Selim'in koluna girer. Selim: "Konuştuğun kimdi Hakan?".. Hakan: "Amcamın büyük oğlu. DSİ'de müdür!." Selim çıkışır: "Hakan, böyle müdür yakınların var, niye söylemiyorsun, oğlum. Müdür oğlum. Nerden bakarsan müdür. Mutlak vardır bir tanıdığı!". Hakan, yatıştırır: "Yaaa ağbi, ne bileyim. Böyle ayaküstü olur mu? Birden pat diye iş sorulur mu?".. Selim: "Oğlum nesi ayıp iş aramanın. Telefonu var mı sende. Yarın bi uğrasak. Bir ağzını ara önce sen, Selim ağbimiz, de, yabancı değil!.."

Hakan, Selim'in efkarını neşeye döndürmek ister: "Bak Selim ağbi anlaşalım.. Sen şu Eğin türküsünü söyle.. Ağam yolladığın yazmayı yaktım.. Ben yarın müdüre gidip senin işi konuşurum!"..

Selim: "Ya Hakan, yazmasını .ikiyim. Oğlum durduk yerde iş istiyoruz diye, utanma benden. Oğlum, beni üç kuruşluk eğlencelik adam yerine koyma. Bak Hakan, ben daha bitmedim oğlum. Ben daha bitmedim. Alayının .mına koyacağım.."

Hakan, yatıştırır: "Ağbi bir yarın olsun, bakarız, beraber gideriz!"

Selim: "Sağol Hakan, demek müdürü tanıyorsun.. Barın sahibini de tanıyorsun demek.. Hesap almadı. Her akşam gelir misin. Hakan, barın sahibine benim işi söylesek. Selim ağbi, de, kasaya bakar, işletme müdürlüğünü yapar. Yaparız oğlum, utanacak ne var bunda!"..

Hakan: "Yarın olsun valla söyleyeceğim, söz sana ağbi, söyleyeceğim.." Selim: ".iktiğimin ibnesi, söylemezsin sen.. Hadi şimdi dönüp hemen konuşalım.."

Hakan: "Ağbi rezil etme beni aleme, böyle sarhoş ağzıyla olmaz bu işler, yarın kesin söylerim, inan bana!"..

* * *

Ertesi gün, aynı kahve, aynı masa. Kemal ağbi kolunun altında dosya. "Memet çay gönder!". Memet çayı getirdi. Kemal: "Memet, oğlum dosyayı kaloriferin üstüne koyuyor[illegible].. Dikkat et, kaybolmasın!".. Memet: "Birşey olmaz ağbi, ne olacak.."

O dosya onbeş yıl aynı yere konur. Bir keresinde kayboldu, belki disketten çıkartması yirmi dakika alırdı, ama bilgisayarın bulunması, disketin açılması, başka bilgisayara verilmesi, disketi alan arkadaşın o işten ayrılması, yani, yeniden printirden çıkması dosyanın, tam bir yıl sürdü.

Kemal ağbiyle dün dalgasını geçen eski arkadaşı Ergun geldi. Kemal ağbinin tam suratının ortasına doğru: "Bu tavlayı iyi oynadığın söyleniyor!".. Kemal ağbi küs, yüzüne bakmadı, Ergun: "Gel lan, naz yapma bana, artistlik yapma, bir tavla atalım!.."

Kemal ağbi surat yapıyor: "Birazdan müzikçi arkadaş gelecek, işim var...", Ergun, elinin tersiyle,

cemaahmet@leman.com.tr

".iktirlan" yapıp, yan masaya geçti!

Öğleye doğru müzikçi oğlan Erdal geldi. Kemal ağbiyle kafa kafaya verip dosyayı açtılar. Kağıt kalem ellerinde. Bir saat sonra, Hakan'la Selim de kahveye damladı. Uzak bir masaya oturdular.

Hakan, Selim'e: "Kemal ağbinin yanındaki müzikçi oğlan değil mi?"..

Selim: "Erdal o, gitarist oğlan!".. Hakan: "Valla bu iş oluyor Selim ağbi. Müzik işine başlamış bile.."

Selim: "Valla doğru diyorsun, Erdal sağlamcı oğlandır, bu işe ikna olduğuna göre, bu iş gerçekten oluyor!"..

Hakan, sitemle: "Valla Selim ağbi, senin yüzünden papaz olduk Kemal ağbiyle.." Selim, isyan ederek: "Git başımdan oğlum, git. Kemal ağbin orda, git konuş, zaten köpeğin Allahısın sen!"..

Hakan, alttan alır: "Nasıl gidelim ağbi. Valla bu iş oluyor. Dün garson Memet söyledi. Sadık Halimi'nin telefonunu yazmış kağıda, almış.

Selim: "Oğlum, dün işi sen bozdun, bana ne?"..

Hakan: "Bana ne olur mu ağbi. Yıllarca bekle, sabret, ta iş oluyor, git sen işi boz!.."

Selim: "Oğlum arkadaş arasında olur böyle kavgalar. Birazdan damlarız masasına!".. Hakan: "Valla ağbi, masasına gitmeye yüzüm yok.." Selim: "Sen gitmezsen, ben hiç gidemem oğlum!.."

Hakan, Selim, dışarıya bakıp, birkaç dakika sessizlikle çaylarını yudumladılar. Selim birden Hakan'a döndü: "Buldum oğlum, sıkı bir formül buldum... Benim kızı çok sever Kemal. Şimdi eve zıplayıp getireceğim kızı. Burada yanımda oynarken, mutlaka bizim kızı masasına çağırır, sever!"..

Selim, fırladı gitti. Yarım saat sonra kızıyla geldi. Kızına fanta gazoz söyledi. Masada şimdi üç kişiler.

Selim kızının saçlarını okşayarak, arka masayı gösterip: "Kızım bak, Kemal ağbin orda. Tanıdın değil mi Kemal ağbini.." Kız, arka masaya baktı.

Bir yarım saat sonra, Kemal ağbi masasından kalktı. Küçük kızın yanına geldi, yüzünü avcuyla okşayarak: "Kız Ebru, naber kız!".. deyip yanaklarını sıktı. Selim'e dönüp: "Selim laaa, çok büyümüş kızın!.. Valla koca kız olmuş.."

Selim yumuşakça: "Valla Kemal ağbi hemen büyüyorlar!"

Kemal daha da yanaşır: "Selim, buna göre bir rol var elimde.. Senaryodaki kıza tam uygun. Valla Selim, tam senin kıza uygun bir rol!"

Kemal ağbi, birden Hakan'a dönüp, bir yönetmen gibi direktifler verdi: "Hakan, içerde Erdal'la müziği konuşuyoruz. İstersen gel. Sen de fikrini söyle. Ya da dur bakiyim. Sen bir soluk İran Elçiliği'ne zıpla. Sadık Halimi, annesinin yanına Şiraz'a gitmiş. Bir ay kalacakmış Şiraz'da...Elçilikten Şiraz'ın kod numarasını al. .mına koyum, telefonu var adamın, kodu yok..."

Hakan: "Ağbi, üstümde dolmuş parası yok!"..

Kemal ağbi: "Yaa... yürüme yirmi dakikada çıkarsın. Baksana. Siyasi... sorgu gibi laflar ederlerse.. Kültür işidir, de.. Sinema, minema boşuna kıllanmasınlar bizden. Tamam mı? Hadi fırla sen!"..

Hakan, yola koyulur, bir kaç adım yürür, Kemal ağbi arkasından bağırır: "Ya da Hakan, sen bir dur.. Ben yarın geçeceğim, boşuna yürüme o kadar yolu!".

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman

Uzun zamandır size yazmak istiyorduk (ben ve kardeşim) ama birlikte bir türlü yazamadık. Şu anda o işte, ben yalnız yazıyorum. Ayrıca bütün Leman emekçilerine ve okurlarına sevgiler diye başlamak istiyorum. Ben 25 yaşındayım ve Manisa'nın diğer bütün köylerinden soyutlanmış bir köyünde yaşıyorum. Çünkü bu köy bir Bektaşi köyü, yakında bağımsızlığımızı ilan edebiliriz. Neyse ben aslında Leman'ın 561. sayısında "Bilgisayara Demir Döşeyecek Bir Demirci" yazısını yazan İnan isimli arkadaşa seslenmek istiyorum. Ben kendimi anlamaya başladığımdan beri ellerim pamukta.. Yazın 45 derecelik sıcağından tutun da kışın ısı sıfırın altına düştüğü o ayazlı gecelerde ellerim pamuğun içinde.. Vücudumun her yerinde pamuğun o pis tozu göz bebeğimin içinden akciğerlerime kadar işliyor.. Sevgili kardeşim İnan, kardeşim diyorum, yaşını yazmamışsın, sana yazmak istediğim iki şey var: İlki, şartlar ne olursa olsun umudunu yitirme. Her şeyimizi elimizden alabilirler; işimizi, aşımızı, zamanımızı ve hatta emeğimizi ama asla umudumuzu alamazlar. Sen şartların zorluğuna rağmen en azından üniversite okuyabiliyorsun... Okul bazı insanlar için bir sıkıntı, mecburiyet olsa da benim ve benim gibiler için bir lüks sayılıyordu. Okulun ve eğitimin ne kadar gerekli olduğunu biliyorum, malesef şartlar benim için buna izin vermedi ama benden küçük kardeşlerim en azından liseyi bitirdiler. Hepsi birer fabrikada benden çok iyi şartlarda çalışıyor, benim ellerim hala pamuğun içinde. Sana yazmak istediğim ikinci şey, ismin çok güzel ve çok özel bir isim, bu ismi ona yakışan gurur ve onurla taşımanı dilerim. Umudumuzu hiç kaybetmeyelim. Yazım için kusura bakmayın, bir ilkokul mezunu ancak bu kadar yazabilir.

Kızılca/Manisa

Farklı Olmak Güzel Şey...

İnsanların cinsiyetleri arasında tercih yapma şansları yoktur. Bu da doğaldır.

Cinsiyetler arasında sıkışmış bir kimlik benimkisi ama kesinlikle pişman değilim... Çevremdekilerin buna bakış açısı tahmin ettiğiniz gibi oldukça olumsuz. Bu yüzden kendimi tanıtmıyorum size. Özür dilerim. Ben, din konusunda aşırı hassasiyet gösteren bir ailenin çocuğuyum. Ailem tarafından namaz kılmam için aşırı biçimde baskı görüyorum. Din ve benzeri şeyler, bana aşırı yobazca ve gerçek dışı geliyor. Gördüğüm baskı beni çileden çıkarıyor; ama yapmamam halinde bütün faaliyetlerimin (okul, dersane, spor...) kısıtlanacağı tehdidiyle karşılaşıyorum. Bu sezon üniversiteye hazırlanmaya başladım. Önümüzdeki bir seneyi, aptalca bir sistemin kurbanı olarak, üniversiteyle alakası olmayan derslere çalışarak geçireceğim... Ben de İleride hukuk okuyup benim gibilerin sistem karşısındaki eziklikleri ortadan kaldırmak için mücadele edeceğim. Çünkü inanın, ben ve benim gibilerin gördükleri aşırı ilgisizlik (!), aşırı kötü davranışlar bizleri aşırı yıpratıyor. Tüm ezilmişler... Gerek böyle aşırı rekabetçi bir sistemin yüzünden, gerekse cinsel tercihleri yüzünden ezilenler; hepinize sevgilerimi gönderiyorum. Hayat güzel, onu daha da güzelleştirmek elimizde. Bunun da yolu; amaçlarımız yolunda kendimizden fedakarlık etmek, savaşmaktır. Öncelikle Leman okurları, sonra diğerleri, hepinizi seviyorum. Bana ulaşmak isteyen arkadaşlar, sizinle konuşmak benim için büyük bir zevk olacaktır.

Figan

Kolejden Yeni Mezun Olan Bir Yoldaştan Sitem!!!

En azından 2002/32 sayılı dergideki yazını okuyana dek 'yoldaşınız' olduğumu düşünmüştüm. Bu belki de benim siyasi kimlik arayışımdı. Ama bunu yazında o kadar acımasızca eleştirmişsin ki kolejlileri... Hiç düşünmemişsin onların arasında da sizler gibi düşünen, sizlere destek verebilecek kişilerin olabileceğini... Bu beni gerçekten çok üzdü. Her cumartesi sırf sizin fikirlerinizi beğendiğim ve size katıldığım için derginizi kaçırmamaya çalışırken... Sizin böyle acımasızca bir eleştiri yapmanız (daha doğrusu bir genelleme) beni gerçekten çok ama çok üzdü. Tamam belki haklısınız... Aslında doğru, kolejlilerin bir çoğu gerçekten zavallı, ama ben kendimi onlardan biri gibi görmedim bu güne kadar. Ama siz de keşke düşünebilseydiniz, benim gibi birilerinin olabileceğini.

Yine de her şeye rağmen "Nihat Abime" sonsuz sevgi ve saygılar.

Slay/Bursa / tao_1725@hotmail.com

Merhaba Antalyalı Deniz ve Tüm Lemanseverler

Uzun süredir Leman hayatımda... Olmazsa olmazlardan oldu artık! Deniz'in dile getirdiği şeyler sonrası kendimi tutamadım ve işte karşınızdayım. Deniz'in Leman'daki mektubunu okuduktan sonra aynı şeylerin bizi hırpaladığını, aynı şeylerin bizi yorduğunu gördüm. O 21 yaşında ve bakire, ben 20 yaşında ve bakirim! Daha bir kızın elini tutmuşluğum, gözlerinde kaybolmuşluğum yok! Bu beni çok yaralıyor... Bugüne kadar hep bir arkadaş, hep bir dost olarak kalmam istendi. Neymiş, beni kaybetmek istemezmiş bir dostu bir arkadaşı olarak, çünkü dostlar kolay bulunmuyormuş... Hissetmek, hissedilmek istiyorum artık! Onun en gizli yerine taşınmak istiyorum, hoş yanımda bir yastık ve bir battaniye götürsem de olur ya... Hem daha ne olsun yanımda o olduktan sonra. Artık kalbim okşanmak istiyor, dayanılmaz bir yalnızlık...

Ben de diyorum ki, Cezmi Ersöz'le bir demlik çayı paylaşıp birbirimizin kulaklarına göre ses olsak, akşam da rakı-balık yapsak, ne güzel olurdu! İyi ki var, bana beni anlatan, bana acılarımı evcilleştirmeyi öğreten de odur zaten. Varlığı, varlığıma bir armağan... Seni seviyorum Cezmi Abi...

Diğer insanların yaptığı şeyleri ben de kafaya takarım, olur olmaz şeylere bile ama!.. Öyle ki, saatlerce oturup düşünürüm "niye öyle, niye böyle" falan filan diye...: Sonra başedemeyince de arkadaşlara anlatırım. Bugüne kadar kimse anlattıklarıma bir yorum getirmedi. Sadece "takma kafana gitsin", "sana ne bunlardan" veya "senin bu halin ne olacak" diyorlardı. Yaşanılanlarla ilgilenmek çoğu insanın yapmadığı bir şey... Nereye kadar peki? Bunun sonucunda cidden sorunlar yaşadım, bunalıma filan girdim, geçti sonra tabii... Duyarsızlığın ortasında duyarlı olabilmek gerçekten zor! Deniz'i ve onun gibileri işte bu yüzden seviyorum... Leman sevgim apayrı zaten. Hoşçakalın.

Gürkan

Sevgili Lemancılar

Aslında size daha önce yazacaktım ama kısmet bugüneymiş. Bu sene Lise 2'ye geçtim, onun için şu kahredici, ezberci ve mantıkla alakası olmayan eğitim sistemimiz sayesinde deli gibi ders çalışmam gerek, tabi bu arada Leman'a ve siz Lemancılar'a da dört elle sarılmam gerek çünkü siz benim dostlarımsınız. Ayrıca bizim askerlerimiz Amerika'nın keyfi için savaşa gidecek kadar enayi de değil, değersiz de... Lemancılar'dan Çağdaş ve Murat'a gönülden destek veriyorum. Hiç canlarını sıkmasınlar, biraz sabretsinler, unutmasınlar ki bu ülkeyi onlar gibi bizim gibi Leman gençliği ayakta tutacak. İzmirli Deniz sen hep gül, yeniden yeniden gülümse, senin geleceğini kimse karalayamaz, buna izin verme. Nihat abi seni en büyük en iyi dostlarımızdan biri olarak biliyorum ve inanıyorum ki biz şimdilik üç-beş kişiyiz ama değerimiz anlaşıldığında milyonlarca insan olacağız... Benim pırlanta Lemancılarım, hep birlikte parlamaya devam... Zaten şurada sayılı insanlarız.

Koray Kartal/Ardahan

Dostlara Selam ya da Hoşçakal!

Yaklaşık beş aydır düzenli olarak Leman'ı takip ediyorum. Görünüş itibariyle okurların Leman'a ilgileri çok. Herkes Okur Mektupları köşesine bir şeyler yazıyor. Ben de artık yazabilirim diye düşündüm.

Aklıma takılan bir şeyi okurlarla paylaşmak istedim. Belki pek çok Leman okuru da bunu duymuştur. "Kültürümüz Leman kültürünü geçmiyor". Bence bunu söyleyenler önce kendilerine baksınlar diyorum. Leman'ın herkese kültür dağıtmak gibi bir derdi olmadığını da bilsinler. Eğer beğenmiyorlarsa boş yere Lemancıları, pırıl pırıl Leman okurlarını meşgul etmesinler. Çünkü Lemancılar neyin ne olduğunu iyi bilirler.

Bir de Leman okurlarından bir ricam olacak: Eğer etrafınızda Leman aleyhine konuşanlar olursa lütfen kendinizi yormayın, herkes kendi yoluna deyip geçin. Çünkü bu insanlar bunu hak eder. Biz kendimize yetiyoruz, kendimizle mutluyuz. Bunu kabul ediyorlarsa selam, etmiyorlarsa hoşçakal.

Mustafa/Gaziantep

İnce Bir Sitem...

Geçen gün okuduğum bir haberden sonra ilk kez şarkıcı olmadığım için üzüntü duydum. Haberde Ahmet Kaya'nın şarkılarını söyleyecek sanatçılardan ve çıkacak kasetten bahsediyordu. Keşke dedim ben de söyleyebilseydim. Belki ona karşı yaptığımız haksızlığın payıma düşen suçunu biraz olsun hafifletebilirdim.

Suçluyum, suçluyuz hepimiz. Ahmet Kaya aramızdayken (ki hala aramızda) bilmediğimiz değerini ölümünden sonra gösteriyoruz. Çoğu seveni tarafından "kürtçe kaset yapacak olması" adına terkedilen ve birçok sanatçı çevresinde çok ağır eleştiriler gören Ahmet kaya'ya hiçbirimiz sahip çıkmadık... Ki ona çamur atan çevreler ve kişiler (sözde sanatçılar) onun geldiği noktaya hiçbir zaman ulaşamayacağını bilen ve onun gittiği yoldan ilerlemeye korkan insanlardı... Bizse hiçbir zaman sahip çıkmadık ona... "İnce bir sitem" göndermişti üstat çok uzaklardan bizlere, yüreklerimizi burkarak. Biz yine de göstermedik sevgimizi.

Onu Kürtçe kaset için acımasızca eleştirenler şimdi Kürtçe yasağının kalkmasını alkışlayanlardı. Ahmet Kaya'lara vermekten korktuğumuz hakları ve özgürlüğü Avrupalı olmak sevdasına veriyoruz şimdi... Keşke nice Ahmet Kaya'ları tüketmeden "Gelin tanışalım, dost olalım, bitsin bu kavga" sözlerine kulak verebilseydik. Bunca acı çekilmeden, dostluk adına, kardeşlik adına. Şimdi yazık edilmiş nesillerden geç kalmış bir özür diliyorum. Bu topraklarda hepimiz kardeşiz ve hepimiz aynı haklara sahibiz.

Rahat uyu şimdi sen de üstadım, artık halkın daha mutlu. Gözün arkada kalmasın..

aliekber_s@yahoo.com

Kaderleri Esmer Olan Çocuklar

Biz bir ülkenin doğuya bakan tarafından yeryüzü denilen bir coğrafyaya merhaba dedik. Çocukluğumuz herkesinki gibi bir çocukluk değildi. Öyle elma şekerleriyle, kağıt helvalarla süslü bir çocukluk yoktu bizim oralarda. Bizim sevgilerimizde -cık, cik- ekleri de yoktu. Biz hep ana derdik ya da ane, ama asla anne diyemedik. Hep direnmek vardı bizim sözlüğümüzde, güçsüzlük ise hiç olamazdı. Olması ne mümkündü. Bizler erken büyümek zorunda kalan ailelerin çocuklarıydık. Daha küçük yaşlarda öğrendik biz hayatı, öğrenmek zorundaydık çünkü... Bizim dağlarımız vardı, kır çiçeklerimiz vardı her bahar renk renk açan, evlerimiz topraktandı. Duvarlarımızın boyası hep beyazdı çünkü onların boyaları yoktu aslında, kireçleri vardı da sadece ondan beyazlardı...

En lüks ayakkabımız yeni alınmış bir çift gızlavetti ya da daha iyisi içi yünlü naylon botlardı. Benimkiler kırmızıydı hatırlamıyorum, ya sizinkiler hangi renkti?.. Defalarca lastik ayakabılarımı jiletle kestiğimden annem almıştı onları bana; "Bu kıza ayakkabı dayanmıyor" diyerek.

En büyük zevkimiz tipi tip sakızlarının içindeki kağıtları toplamaktı, kimde daha fazla olacak diye...: En zevkli oyunumuz gecelerin vazgeçilmezi olan saklambaçtı. İlk sigara denemelerimiz büyüklerimizin izmaritlerini içmekle başlamıştı. Gece ilerler, annelerimizin sesi yükselirdi. Hüseyinler Huso, Mehmetler Memo, Zeynepler Zeyno diye çağrılırdı... Biz büyüdük, bizden sonra başkaları oldu o mahallede "küçük". Ama kaderleri pek değişmedi. Onlar da denizi kaç yıl sonra gördü. Onlar da her daim bomba sesleriyle uyandı, kan gördü, bir sabah ansızın evlerinin arandığını gördü... Birilerinin sessizce alınıp götürüldüğünü ve bir daha gelmediklerini... Hayatta bir çoğunun en iyi çaldığı çalgıları saz oldu. Onlar da esmerdi. Onlar da bir müddet hatta kimileri hep lastik ayakkabı giydi. Herşeye rağmen onların da gözleri ışıl ışıldı. Onlar da çatlak olan ellerini yoğurdun kaymağıyla yumuşattı. Onlar da erken büyüyen çocuklardı. Ojeleri olmayan ama ellerinden de kınaları eksik olmayan kız çocuklarıydı. Çünkü bu ülkede dünyaya doğuda merhaba diyen her çocuk için kader hep aynıydı. Hep aynı nakarattı hayat...

Dilara Akyapı/Tunceli

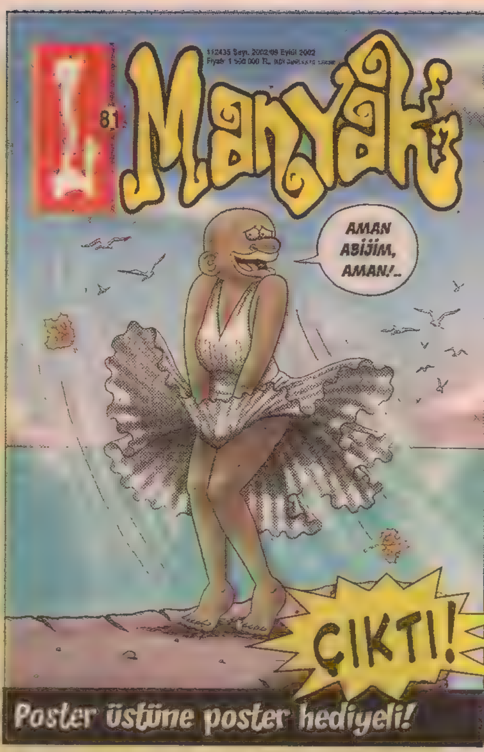
81
Manyak
112435 Sayı: 2002/09 Eylül 2002
AMAN ABİJİM, AMAN!..
ÇIKTI!
Poster üstüne poster hediyeli!

Sevmek Ölmekle Başlar

Bugüne kadar yaşamdan bir şey anlamamama rağmen içimi dökmek istedim. Bazen insanlar der ya "Aşk ne güzel şey" diye, asla inanmazdım... Ve bir gün aşk geldi çok uzaklardan. Aşka inanmayan ben birden farklı duygulara kapıldım. Kendi benliğimden çıkıp onunla birlikte düşünmeye, anlamaya, onu sevip üstün bir varlık olarak görmeye başladım. Çok güzel günler yaşadım sonuçta... Ama her güzel şey gibi elimden alındı. Bir trafik kazasında kaybettim, o erişilmez güzelliği... Tam ileriye dönük planlar yaparken ansızın kaybettim o üstün varlığı... Gene de yıkılmadım böyle olmamalıydı dediğim halde.

Yine denizi izlediğim bir zamanda o çıktı karşıma çay bahçesinde... Deniz gibi gözleri ve erişilmez bir ruhu vardı. Onu tanıdıkça bağlanıyordum. 3 ay sonra o insanı da kan kanserinden kaybettim. O bana hep "En güzel olan erişilmez olandır" demişti. Erişemedim... Çok istememe rağmen engel olamadım elimden kayıp gitmesine. Alışmak diye bir kavram yok, kim diyorsa alışırsın diye olmuyor. Unutamıyorum işte... İnsanlardan kaçıyorum, konuşmuyorum, susuyorum. İçimde bir isyan, anlatılamaz derecede bir acı var. İnsanlar mı bana ihanet ediyor yoksa ben acı çekmeye mi mahkumum...

Gülmek bana çok uzakken bu hallerde bile derginiz bende bir tebessüm yarattı. Siz mükemmelsiniz Leman ailesi. Teşekkür ederim.

Mehmet/Mersin / ihanet@mynet.com

Can Dostum, Zeki İnsanlar

Paylaşılması gereken o kadar şey var ki sizinle. Hangisinden başlamalı, bilemiyor insan. Öyle bir yazı yazmalıyım ki diyorum, her şeyi anlatmalıyım. Leman'ın benim için ne kadar değerli olduğunu mesela... Bütün Leman yazar ve çizerlerinin ne kadar zeki olduğunu... Onları ne kadar çok sevdiğimi...

OMÜ'de öğrenciyim. Sizin tabirinizle harcanıp, hadım edilip, umutsuz, inançsız, öfkeli ve mutsuz hale getirilen bir üniversite öğrencisi. Neyse ki siz varsınız!... Direniyoruz!.

Yeşil ve mavinin buluştuğu güzel bir şehirden sesleniyorum sizlere!... Trabzon'dan... Gelecekte nasıl bir yer olacağı merak konusu. 'Karadeniz Karayolu Katliamı' tüm hızıyla sürüyor çünkü. Ve ben deniz kıyısı evimizden izliyorum bu cinayeti. Gelecekte evimiz belki de deniz kenarında olmayacak, kimbilir denizimiz ne olacak?! Ne suç iş bilmeyen, duyarsız Belediye Başkanında, ne bir başkasında. Asıl suç onları o koltuğa getiren halkımızda!

Lütfen bir şeyler yapalım dostlar! Hiçbir şey için geç değil. Birlik olalım. Birilerinin bu cinayete dur demesi lazım!

Hacer/Trabzon

Ahtopot Yalnızlığı

Ne kadar sevebiliyoruz her şeyi... hiç ayırdetmeden... hiç sorgulamadan... İnsanları bile sorgulamıyoruz! O kadar geniş bir kalbimiz var ki onlarca insan sığıyor içine... Ya da sevdiğimiz insanın sevgisine eşdeğer birini 24 saat içinde bulabiliyoruz! Sanırım sevgi kavramımız çok farklı bizim... veya hala duygularımızı ayırdedemiyoruz. Küçük ahtopotlar gibiyiz her birimiz. Dokuz kolu dokuz kalpte... Belki de tüm bunların nedeni hayattan çok şey beklememizdir. Kamil olansa herkesin "SAF SEVGİ"yi araması... Neymiş bu saf sevgi çok merak ediyorum :)

Her şeyin çığrından çıktığı bir dünyada saf sevgi arayışı... Hadi ben saf olmasından vazgeçtim, sevgiyi bulsam yeter! Aşkmış... Sevgiymiş... Ütopik şeyler artık bunlar... Onu bunu suçlamaya da gerek yok aslında... Hani şu sadece lafta kalan değerlerimiz var ya... işte onlara adam gibi sahip çıksaydık, eminim hiç birimiz küçük ahtopotlara benzemeyecektik!

Gerçi şimdi "değer" diye sahip çıktığımız tek şey küçük kağıt parçacıkları... Zaten insanlara olan sevgimiz de bu kağıt parçacıklarıyla orantılı... Nasıl insanlar olduk biz böyle! Bırakın başkalarını kendimize bile doğruları söyleyemez olduk. Sanırım suçluluk duygusu buna neden olan. Çünkü hepimiz biliyoruz ki bir yerlerde bir şeyleri yalnız yaşıyoruz!

Bengü/Manisa

Ben Yalan Söylemiyorum...

Bu dünya sahte, bir gün herkesi içine çekecek bu pislik!.. Acele edin gidin burdan, nolur... Herkes gitsin, sizin adınıza ben hazırım!.. Birazdan odamın kapısı çalar, yerimden doğrulurum. Yavaşça açar kapıyı, bakakalırım... Artık gitme vaktidir. Çünkü gelen ÖLÜMDÜR!!!

BEN... Yalan söylemiyorum!

Derya Baş/İstanbul

Bizlere!

Bu ülkede yaşayan bir genç olarak gelecek hakkında fazla bir umudum yok aslında. Bu beni oldukça kahrediyor. Çünkü ülkeyi hor kullananların, kendilerine iyi bir yönetici seçemeyenlerin beceriksizliğini biz gençler geleceğimizle ödüyoruz. Bu bence çok ağır bir bedel.

Uygar bir ülke, düşünen ve okuyan bir toplum olmak varken belli kişilerin bencilliklerinden dolayı bugün kabile ülkeleri konumunda olmamız beni çok üzüyor. Bilerek geri bıraktırılmış toplum ve depolitize edilmiş bir gençlik... İşte bu görünüm bende pek umut yaratmıyor.

Bir yandan da gençlik yani bizler bu toplumda çoğunluk olmamıza ve sorunların en büyükleriyle karşı karşıya olmamıza rağmen (eğitim, işsizlik vs..) ne bir sivil toplum örgütüne sahibiz ne de sorunlarımız hakkında bir fikir sahibiyiz... Ben derim ki, bizlerin sorunlarını gene bizler çözeriz ve bu da düşünen, eleştiren, okuyan bir gençlikle olur. Yarınlarımıza sahip çıkalım.

Sarp/Antalya

Not: Fikir birliğinde olanlar ve tartışmak isteyenler için telefonum: (0242) 247 74 92

CeBIT eurasia Bilişim

LeMan Bilişim Fuarı'nda... Mobil aleme damardan giriyoruz.. Maxi Mesaj, Hazır Mesaj ve başka adını sanını bilmediğimiz servisler geliyoor..! Çok gizli internet servisleri Leman standında ekrana taşınıyor.

8 Eylül'e kadar Bilişim Fuarı 2 numaralı salonda LeMan standındayız

SAYI: 565
7 EYLÜL 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

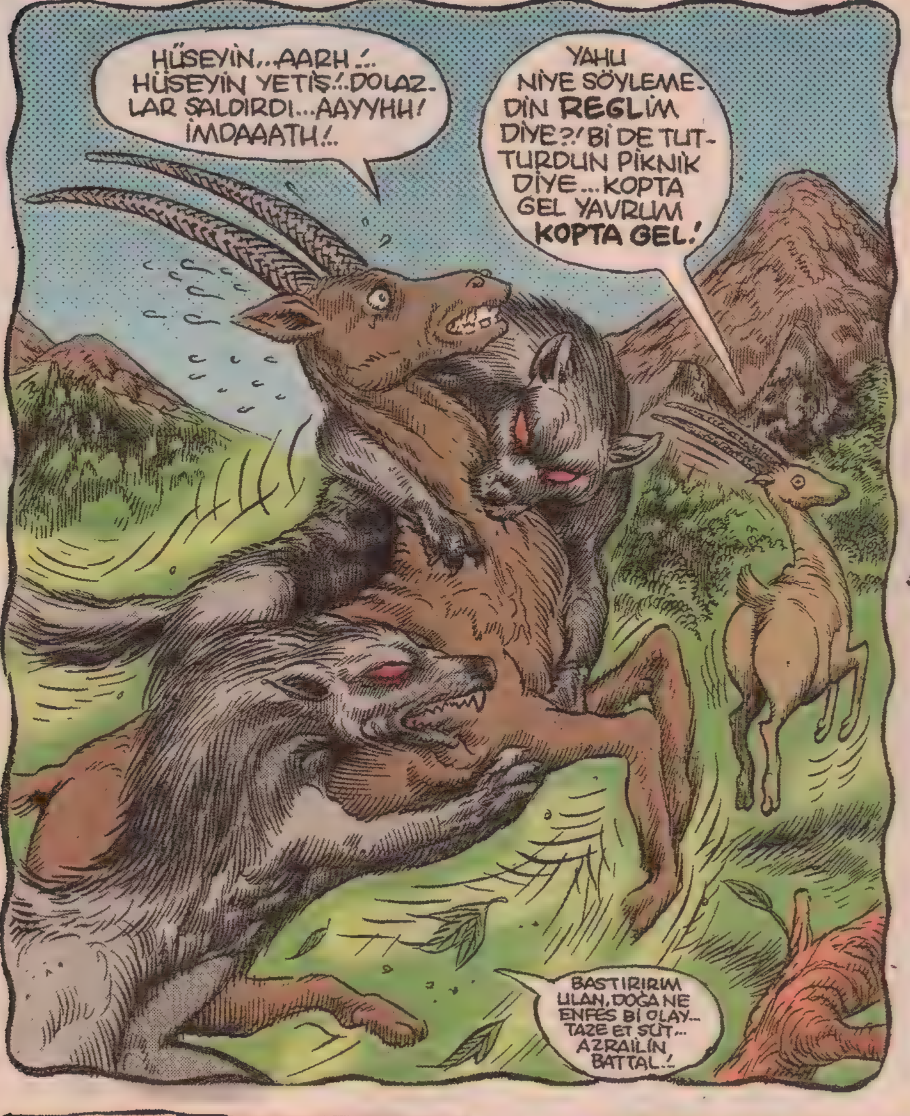
HÜSEYİN...AARH!.. HÜSEYİN YETİŞ!..DOLAZLAR SALDIRDI...AAYYHH! İMDAAATH!..
YAHU NİYE SÖYLEMEDİN REGLİM DİYE?! Bİ DE TUTTURDUN PİKNİK DİYE...KOPTA GEL YAVRUM KOPTA GEL!
BASTIRIRIM ULAN, DOĞA NE ENFES Bİ OLAY... TAZE ET SÜT... AZRAİLİN BATTAL!.

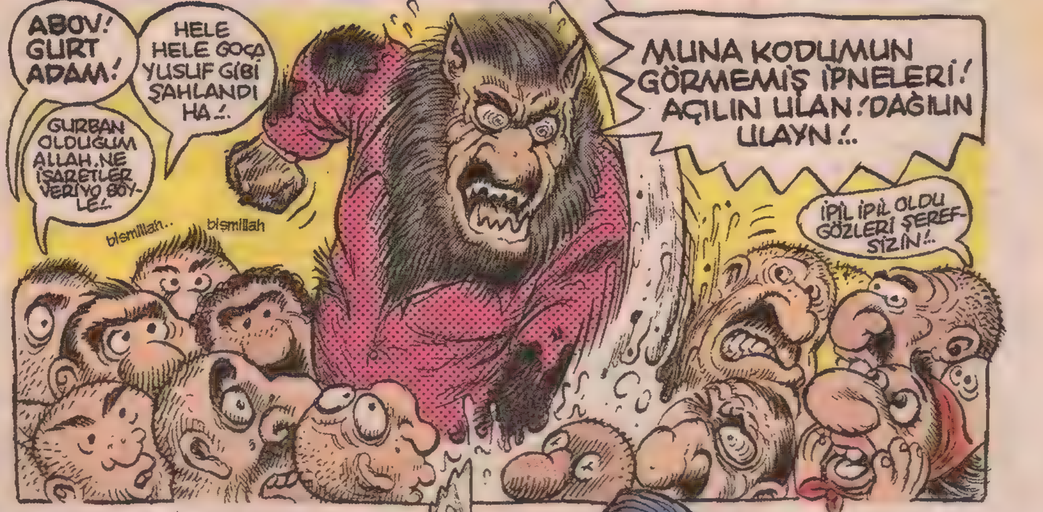
ABOV! GURT ADAM!
HELE HELE GOÇA YUSUF GİBİ ŞAHLANDI HA!..
GURBAN OLDUĞUM ALLAH, NE İŞARETLER VERİYO BOYLE!.
bismillah.. bismillah
MUNA KODUMUN GÖRMEMİŞ İPNELERİ! AÇILIN ULAN! DAĞILIN ULAYN!..
İPİL İPİL OLDU GÖZLERİ ŞEREFSİZİN!..

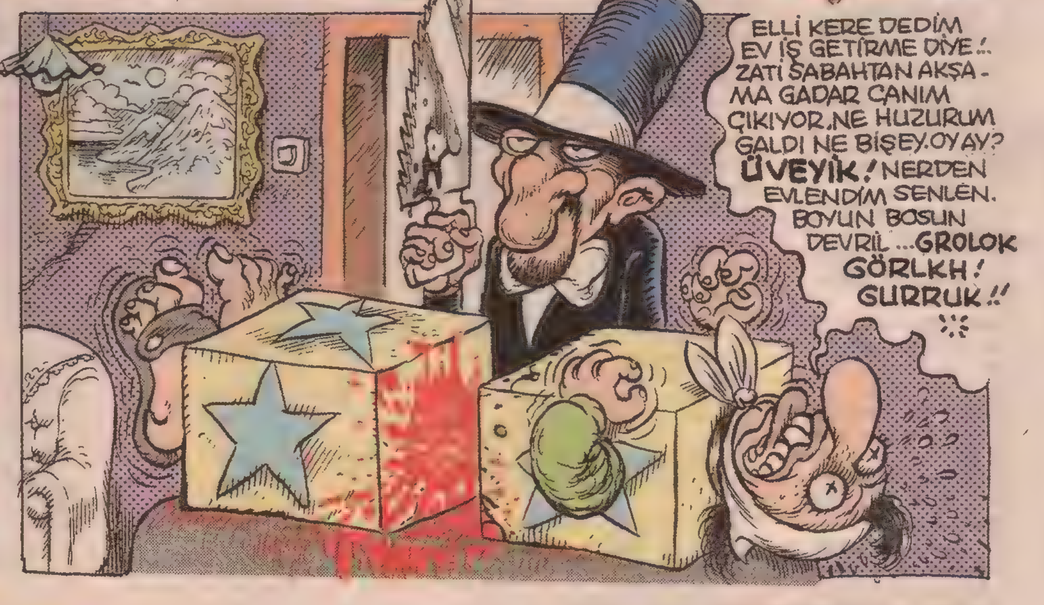
ELLİ KERE DEDİM EV İŞ GETİRME DİYE!.. ZATİ SABAHTAN AKŞAMA GADAR CANIM ÇIKIYOR, NE HUZURUM GALDI NE BİŞEY. OY AY? ÜVEYİK! NERDEN EVLENDİM SENLEN. BOYUN BOSUN DEVRİL...GROLOK GÖRLKH! GURRUK!!

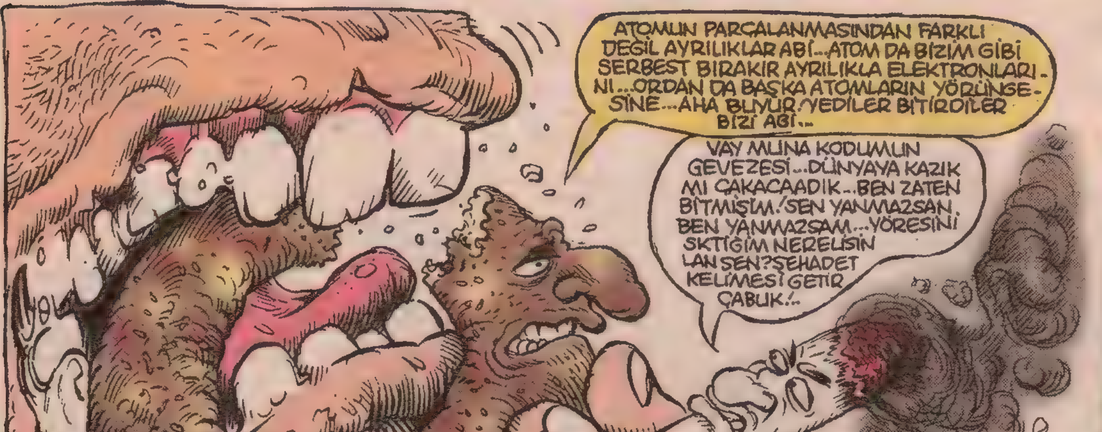
ATOMUN PARÇALANMASINDAN FARKLI DEĞİL AYRILIKLAR ABİ...ATOM DA BİZİM GİBİ SERBEST BIRAKIR AYRILIKLA ELEKTRONLARINI...ORDAN DA BAŞKA ATOMLARIN YÖRÜNGESİNE...AHA BUYUR! YEDİLER BİTİRDİLER BİZİ ABİ...
VAY MUNA KODUMUN GEVEZESİ...DÜNYAYA KAZIK MI ÇAKACAADIK...BEN ZATEN BİTMİŞİM! SEN YANMAZSAN, BEN YANMAZSAM...YÖRESİNİ SKTİĞİM NERELİSİN LAN SEN? ŞEHADET KELİMESİ GETİR ÇABUK!..

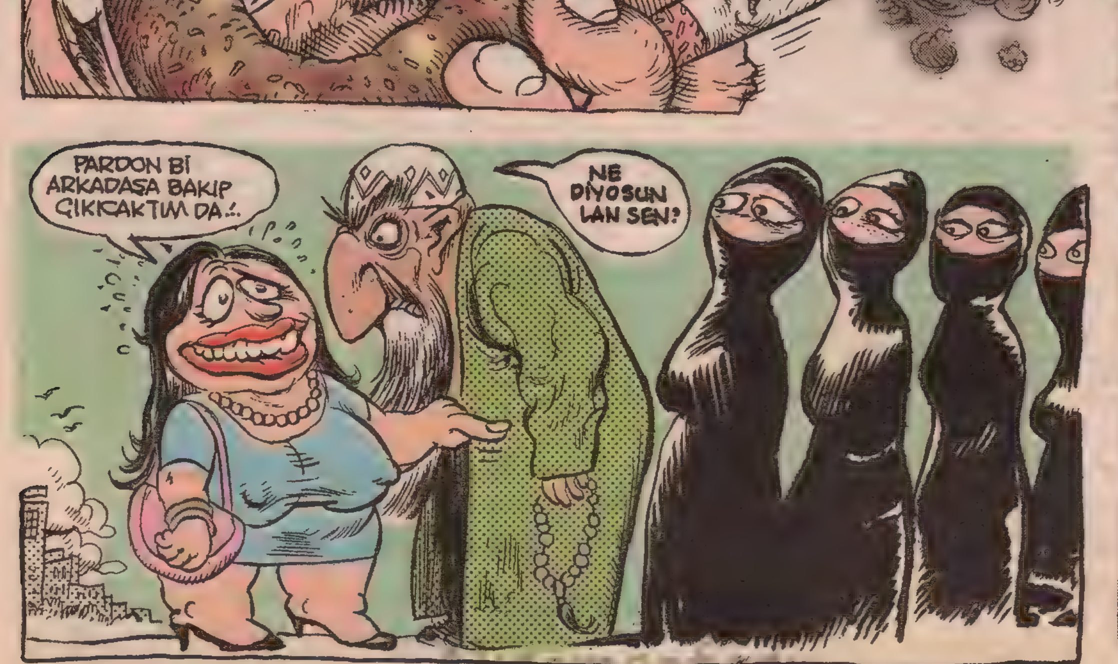
PARDON Bİ ARKADAŞA BAKIP ÇIKICAKTIM DA!..
NE DİYOSUN LAN SEN?

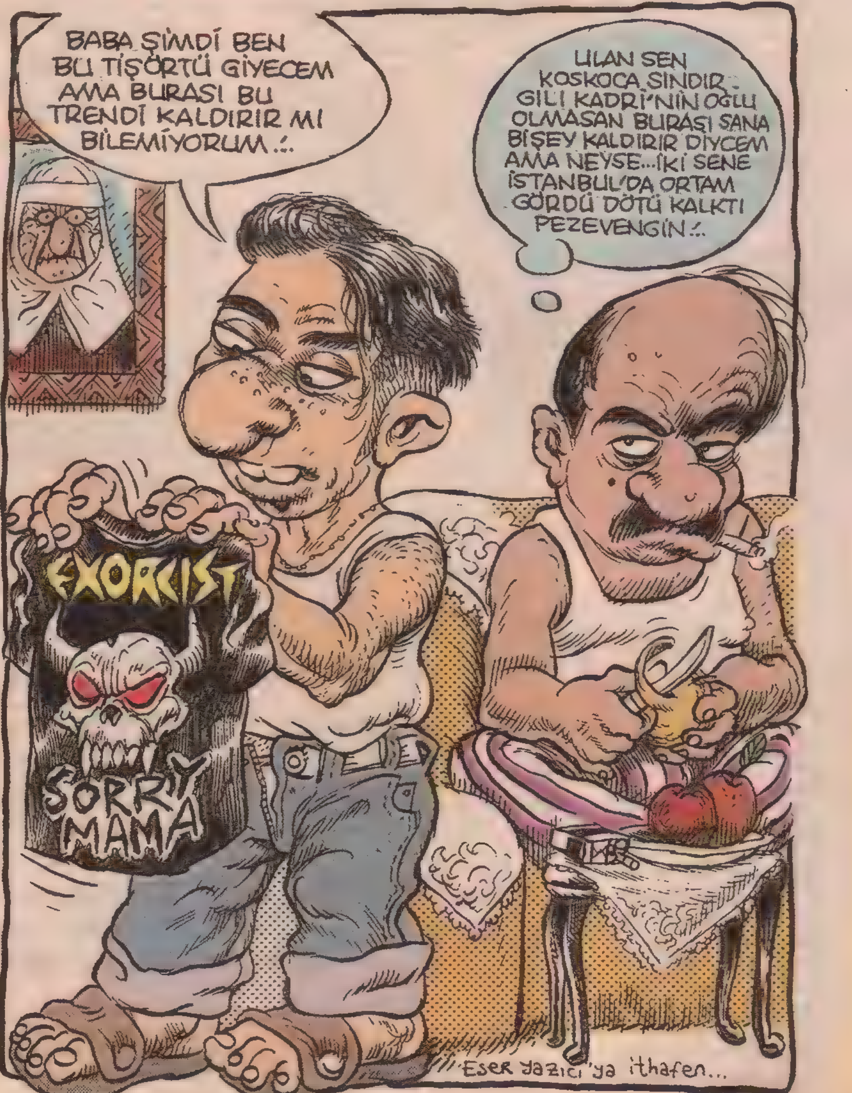
BABA ŞİMDİ BEN BU TİŞÖRTÜ GİYECEM AMA BURASI BU TRENDİ KALDIRIR MI BİLEMİYORUM!..
ULAN SEN KOSKOCA SINDIRGILI KADRİ'NİN OĞLU OLMASAN BURASI SANA BİŞEY KALDIRIR DİYCEM AMA NEYSE...İKİ SENE İSTANBUL'DA ORTAM GÖRDÜ DÖTÜ KALKTI PEZEVENGİN!..
EXORCIST
SORRY MAMA

Eser yazıcı'ya ithafen...

566

14 Eylül 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/37- 650.000 TL. (KDV Dahil)

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

VERESİYE PATLADI

Ekonomik kriz ile iyice yoksullaşanTürk halkı tekrar veresiye döndü..Bakkal defterleri tıkanan tüketime nefes aldırıyor..Yaşasın veresiye dayanışması,yaşasın bakkallar!

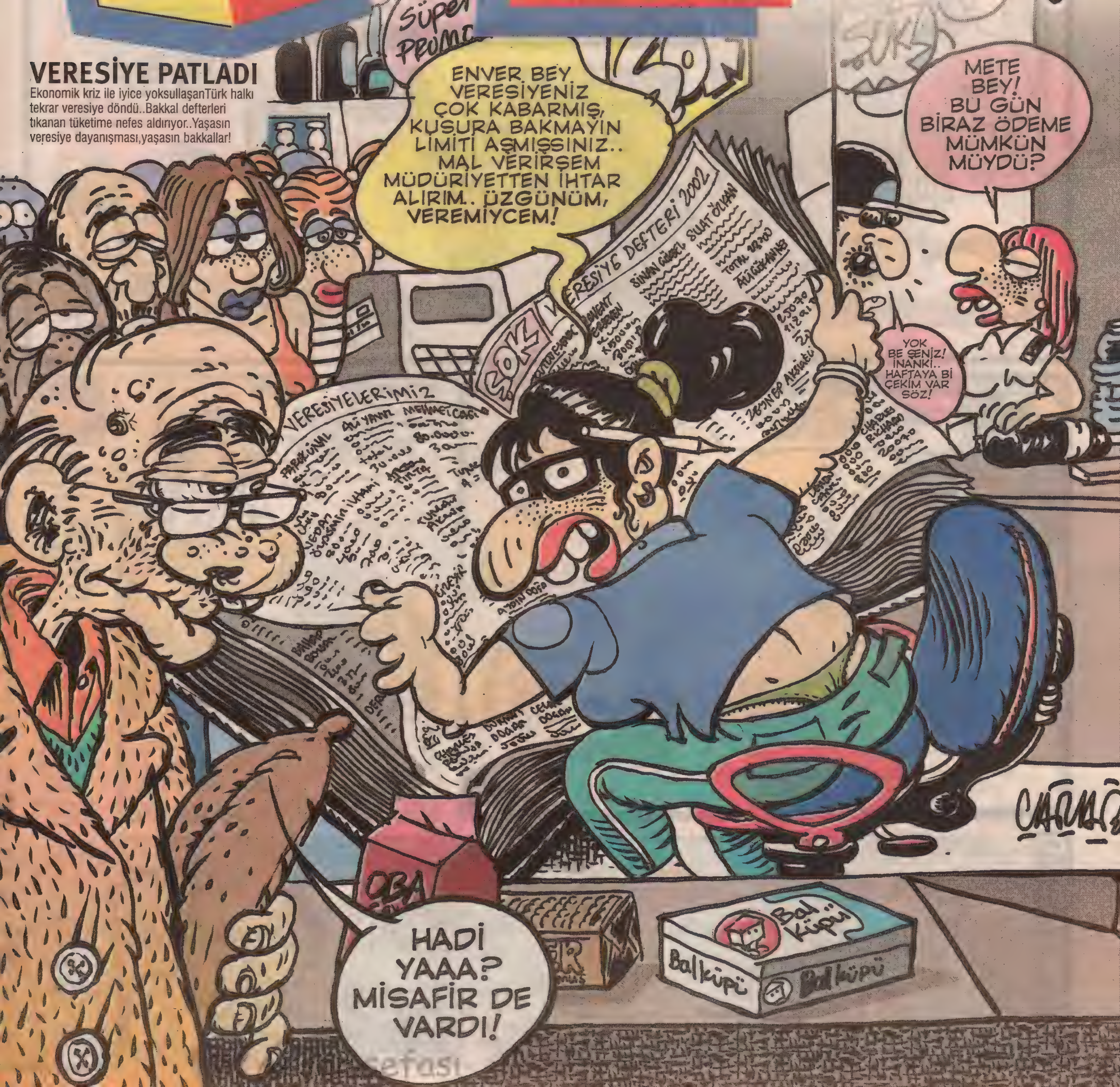
Süper Promo
ENVER BEY VERESİYENİZ ÇOK KABARMIŞ, KUSURA BAKMAYIN LİMİTİ AŞMIŞSINIZ.. MAL VERİRSEM MÜDÜRİYETTEN İHTAR ALIRIM. ÜZGÜNÜM, VEREMİYCEM!
METE BEY! BU GÜN BİRAZ ÖDEME MÜMKÜN MÜYDÜ?
YOK BE ŞENİZ! İNANKİ.. HAFTAYA Bİ ÇEKİM VAR SÖZ!
VERESİYE DEFTERİ 2002
ŞOK
VERESİYELERİMİZ
OBA
Balküpü
HADİ YAAA? MİSAFİR DE VARDI!

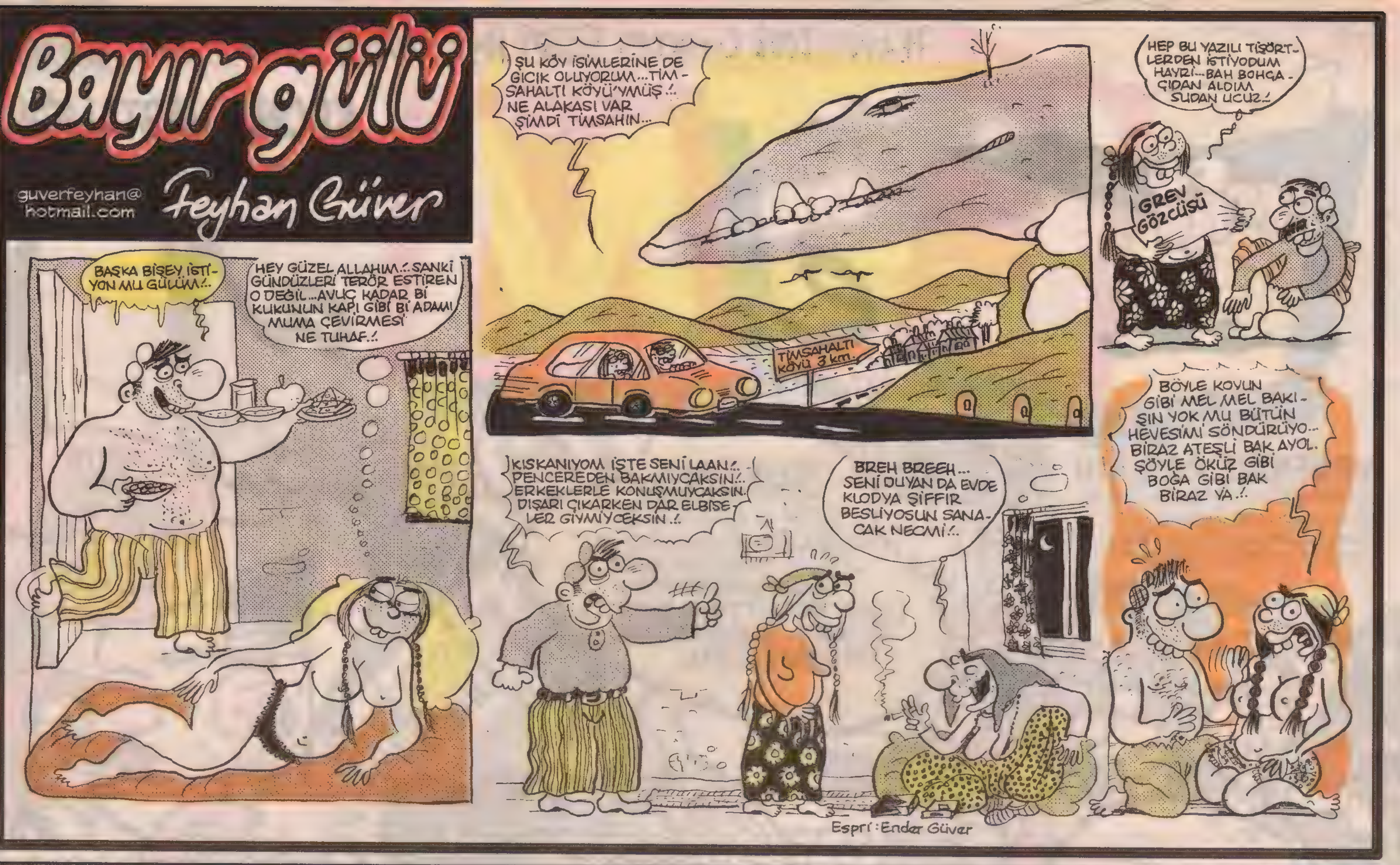
Bayır gülü
guverfeyhan@
hotmail.com
Feyhan Güver
BAŞKA BİŞEY İSTİYON MU GÜLÜM.!..
HEY GÜZEL ALLAHIM.!..SANKİ GÜNDÜZLERİ TERÖR ESTİREN O DEĞİL...AVUÇ KADAR Bİ KUKUNUN KAPI GİBİ Bİ ADAMI MUMA ÇEVİRMESİ NE TUHAF.!.
ŞU KÖY İSİMLERİNE DE GICIK OLUYORUM...TİMSAHALTI KÖYÜ'YMÜŞ.!.. NE ALAKASI VAR ŞİMDİ TİMSAHIN...
TİMSAHALTI KÖYÜ 3 km.
HEP BU YAZILI TİŞÖRTLERDEN İSTİYODUM HAYRİ...BAH BOHÇACIDAN ALDIM SUDAN UCUZ.!.
GREV GÖZCÜSÜ
KISKANIYOM İŞTE SENİ LAAN.!.. PENCEREDEN BAKMIYCAKSIN.!.. ERKEKLERLE KONUŞMUYCAKSIN. DIŞARI ÇIKARKEN DAR ELBİSELER GİYMİYCEKSİN.!.
BREH BREEH... SENİ DUYAN DA EVDE KLODYA ŞİFFIR BESLİYOSUN SANACAK NECMİ.!..
BÖYLE KOYUN GİBİ MEL MEL BAKIŞIN YOK MU BÜTÜN HEVESİMİ SÖNDÜRÜYO... BİRAZ ATEŞLİ BAK AYOL. ŞÖYLE ÖKÜZ GİBİ BOĞA GİBİ BAK BİRAZ YA.!.
Esprí: Ender Güver

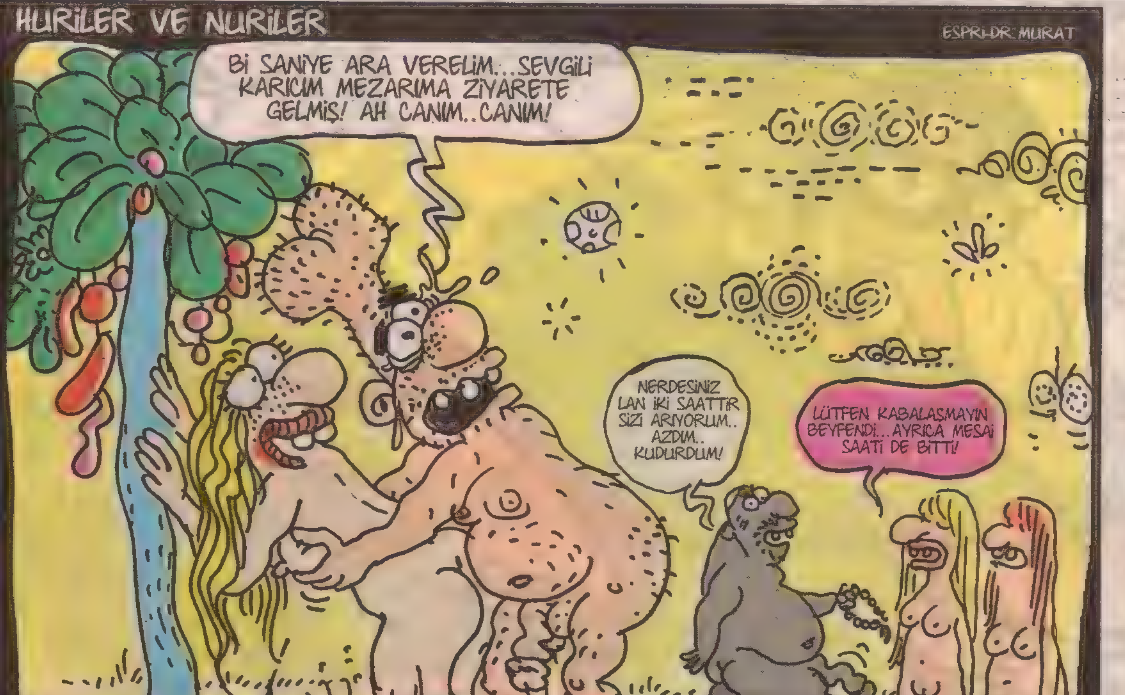
HURİLER VE NURİLER
ESPRİ:DR. MURAT
Bİ SANİYE ARA VERELİM...SEVGİLİ KARICIM MEZARIMA ZİYARETE GELMİŞ! AH CANIM..CANIM!
NERDESİNİZ LAN İKİ SAATTİR SİZİ ARIYORUM.. AZDIM.. KUDURDUM!
LÜTFEN KABALAŞMAYIN BEYFENDİ...AYRICA MESAİ SAATİ DE BİTTİ!
A AA... SİZ GERÇEKTEN CENNETLİKMİSİNİZ. NE KADAR İNCESİNİZ!!..
ÇAĞDAŞ

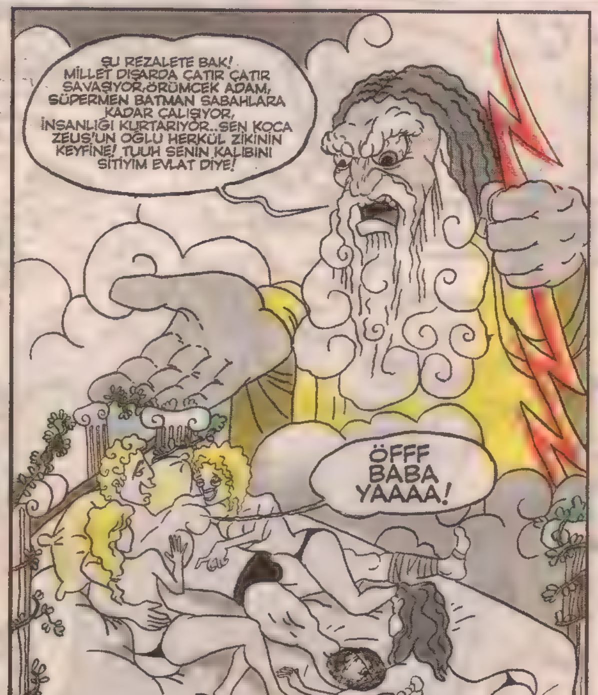
ŞU REZALETE BAK! MİLLET DIŞARDA ÇATIR ÇATIR SAVAŞIYOR,ÖRÜMCEK ADAM, SÜPERMEN BATMAN SABAHLARA KADAR ÇALIŞIYOR, İNSANLIĞI KURTARIYOR..SEN KOCA ZEUS'UN OĞLU HERKÜL ZİKİNİN KEYFİNE! TUUH SENİN KALIBINI SİTİYİM EVLAT DİYE!
ÖFFF BABA YAAAA!
ZAFER

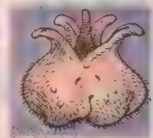

KÖPEK TECAVÜZCÜLERİ
köpek sığınma evinde toplu tecavüz zoofilimaniya, tanımsız sapıklık

FAİLİ MEÇHUL DOSYALAR
18 bine ulaştı, failler yoksa demokrasi de yok

KATİL BABAANNE
torununu döverek öldürdü elleri kırılasıca

FBİ
dürrüğümün ajanları silikofilm kahramanları

MEMUR ZAMMI
hortumdan kes memura ver

BORSA
bitli pireli para piyasaları

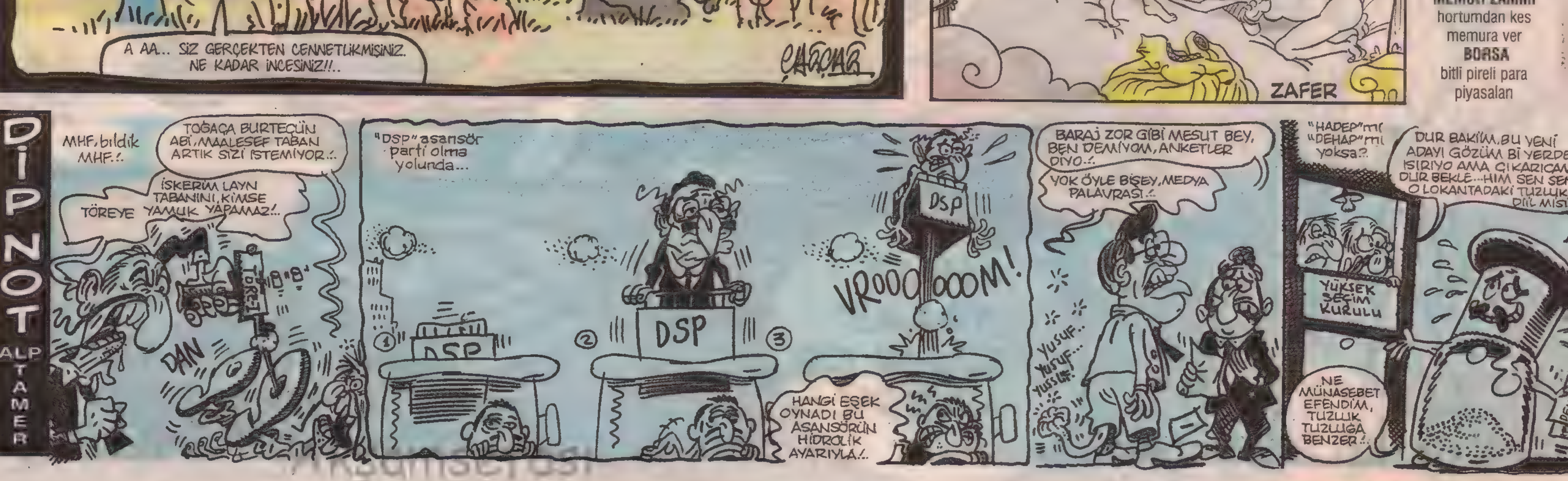
DİP NOT
ALP TAMER
MHF, bildik MHF.!.
TOĞAÇA BURTEÇÜN ABİ, MAALESEF TABAN ARTIK SİZİ İSTEMİYOR.!..
İSKERİM LAYN TABANINI, KİMSE TÖREYE YAMUK YAPAMAZ!..
TÖRE
DAN
"DSP" asansör parti olma yolunda...
DSP
VROOOOOOOM!
HANGİ EŞEK OYNADI BU ASANSÖRÜN HİDROLİK AYARIYLA.!.
BARAJ ZOR GİBİ MESUT BEY, BEN DEMİYOM, ANKETLER DİYO.!.
YOK ÖYLE BİŞEY, MEDYA PALAVRASI.!.
YUSUF.. YUSUF... YUSSUF!
"HADEP"mi "DEHAP"mı yoksa?.
YÜKSEK SEÇİM KURULU
DUR BAKİM, BU YENİ ADAYI GÖZÜM Bİ YERDE ISIRIYO AMA ÇIKARICAM DUR BEKLE...HIM SEN SEN O LOKANTADAKİ TUZLUK DİİL MİSİ
NE MÜNASEBET EFENDİM, TUZLUK TUZLUĞA BENZER.!.

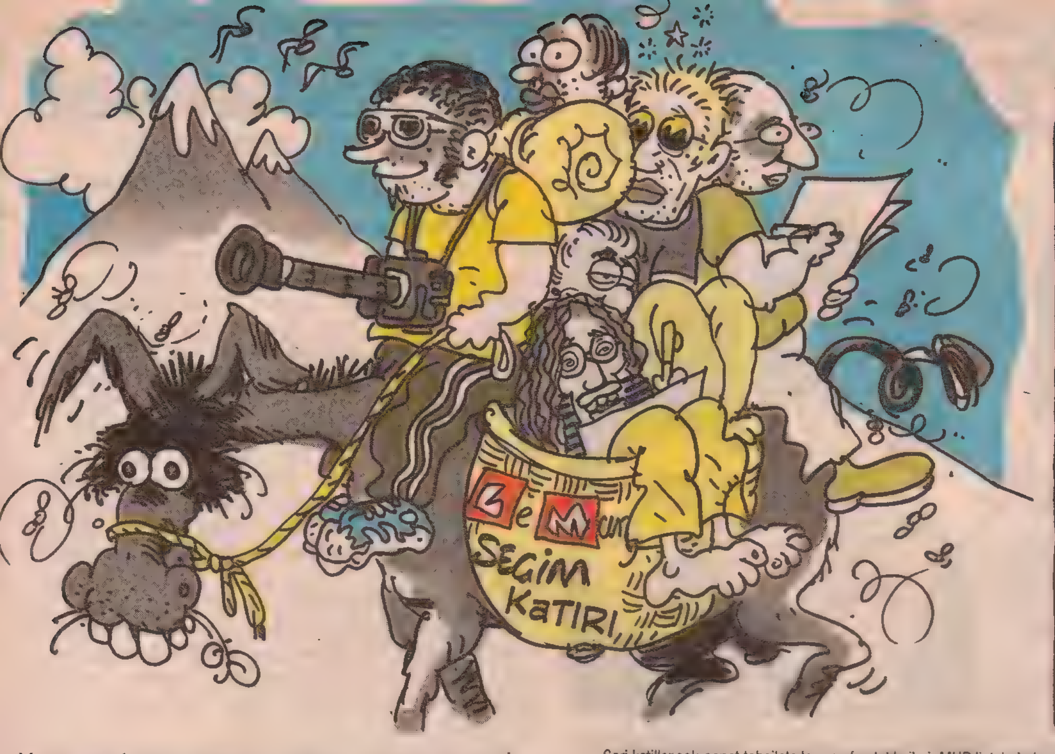
SEGiM
KaTIRI

Uluslararası tetikçi MHP'li Oral Çelik, Malatya'dan bağımsız milletvekili adayı olarak seçime giriyor. Çelik, adaylık başvurusundan sonra "garibanların, haksızlığa uğrayanların gözü kulağı olacağım!!!!!!" dedi. Malatya'da MHP'lilerin Çelik için çalışacağı öne sürülüyor.

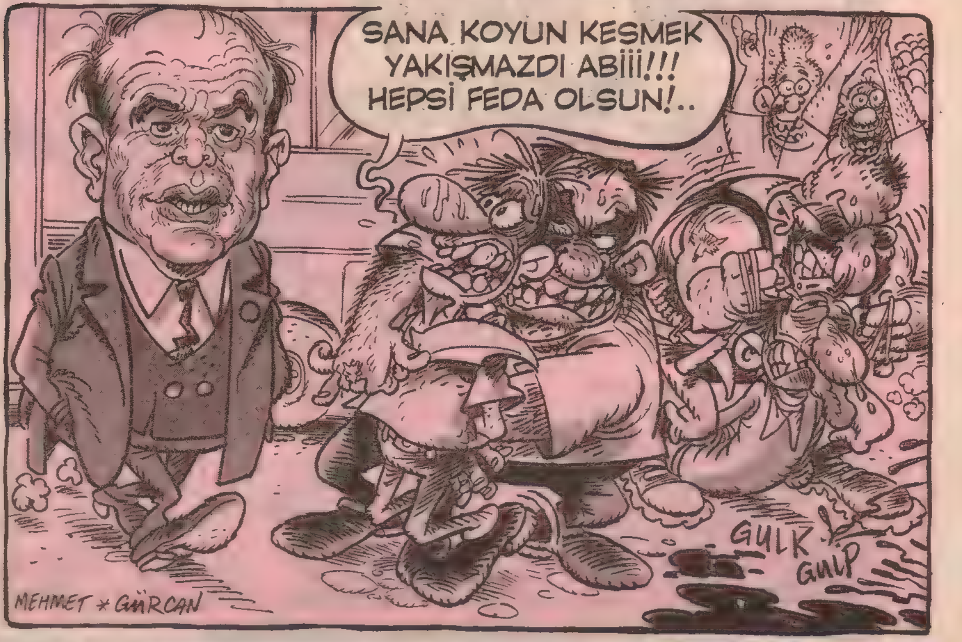
SANA KOYUN KESMEK YAKIŞMAZDI ABİİİ!!! HEPSİ FEDA OLSUN!..
GULK
GULP
MEHMET * GÜRCAN

Yazar, müzisyen, gazeteci, politikacı Zülfü Livaneli, İsmail Cem'i CHP'ye getirmek için arabulucuk yapıyor...

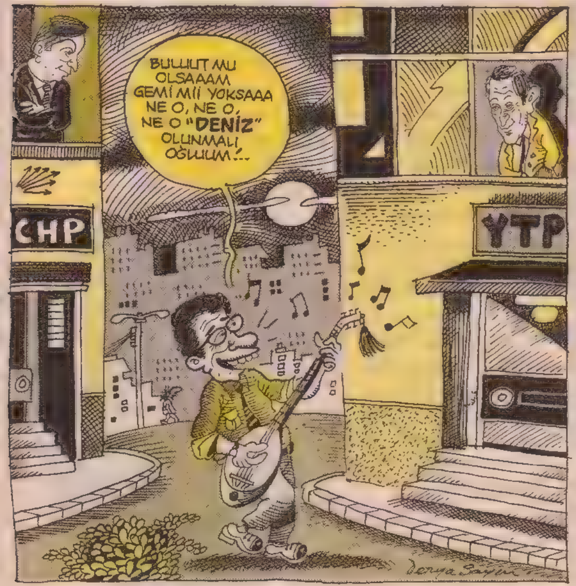
BULUUT MU OLSAAAM GEMİ Mİİ YOKSAAA NE O, NE O, NE O "DENİZ" OLUNMALI OĞLUUM!..
CHP
YTP
Derya Sayın

Seri katiller,çek-senet tahsilatçıları, mafya tetikçileri, MHP listelerinden meclise girmeye hazırlanıyor... Abdi İpekçi cinayetinden hükümlü Yavuz Ceylan İstanbul 3. bölgede, Bahçelievler katliamının sorumlusu İbrahim Çiftçi Ankara'da liste başı.

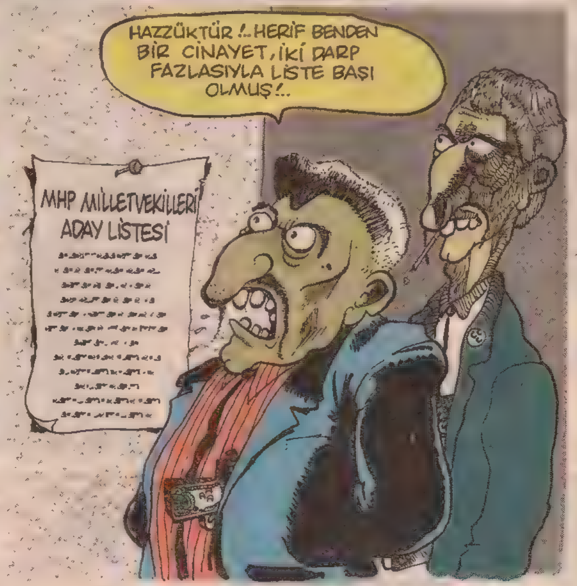
HAZZÜKTÜR !..HERİF BENDEN BİR CİNAYET, İKİ DARP FAZLASIYLA LİSTE BAŞI OLMUŞ!..
MHP MİLLETVEKİLLERİ ADAY LİSTESİ

IMF haciz memuru Kemal Derviş, solculuğa kendini iyice kaptırdı!!! Derviş, halkı "zafer" işaretiyle selamlıyor.

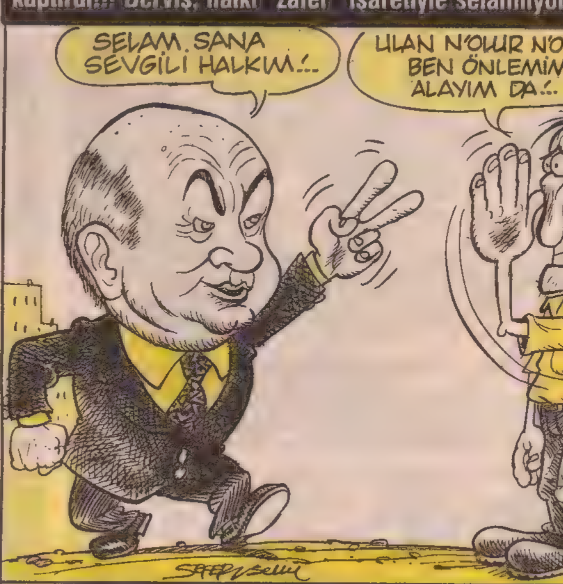
SELAM. SANA SEVGİLİ HALKIM!..
ULAN N'OLUR N'OLMAZ BEN ÖNLEMİMİ ALAYIM DA!..

KEMAL DERVİŞ
sola imf yaftası
MESUT YILMAZ
sandığa düşenin
dostu olmaz
ERBAKAN
cazgır sahte
kabadayı
MHP ADAY
LİSTELERİ
seri wantedlar
HÜKÜMET
olsa da k..k
olmasa da k..k
DEVLET
BAHÇELİ
son koz avrupa
uyum yasaları
MİLLETVEKİLİ
TRANSFERLERİ
rüzgar gülü
rüzgar gülü
sen hiç
milletten tokat
yedin mi

70'lerde MHP'li ağabeyi Yaşar Okuyan'a kızıp soyadını bile değiştiren ve yıllarca kardeşiyle konuşmayan "Komünist Arif" lakaplı Arif Ekim'de MHP'ye katıldı.

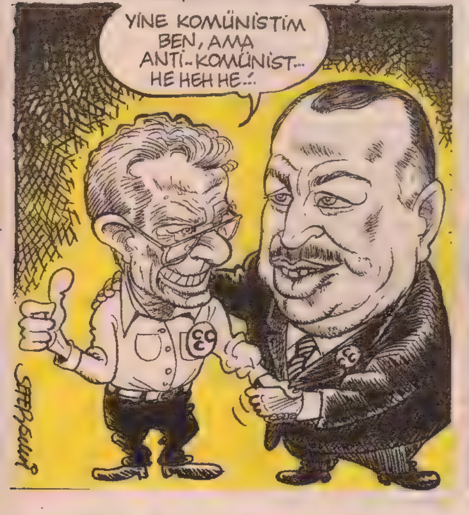
YİNE KOMÜNİSTİM BEN, AMA ANTİ-KOMÜNİST... HE HEH HE!..

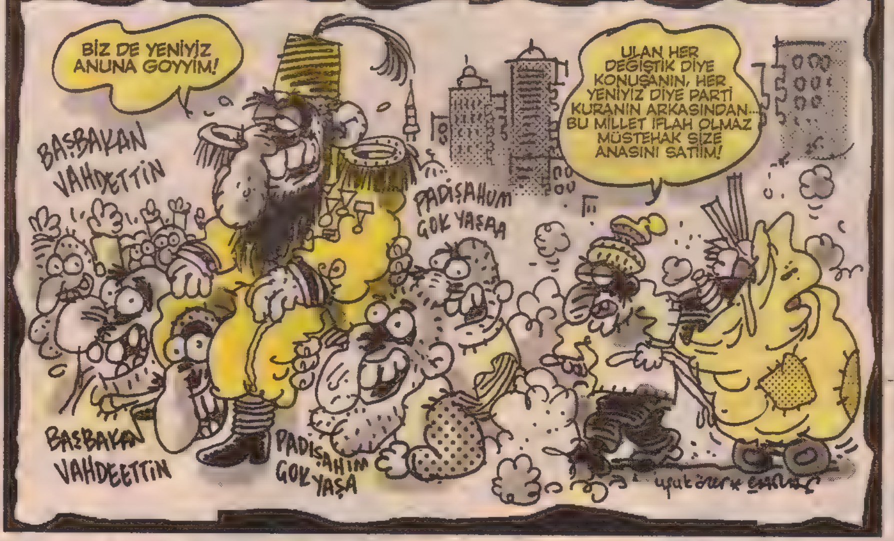
BİZ DE YENİYİZ ANUNA GOYYİM!
ULAN HER DEĞİŞTİK DİYE KONUŞANIN, HER YENİYİZ DİYE PARTİ KURANIN ARKASINDAN... BU MILLET IFLAH OLMAZ MÜSTEHAK SİZE ANASINI SATIIM!
BAŞBAKAN VAHDETTİN
PADİŞAHUM ÇOK YAŞAA
BAŞBAKAN VAHDEETTİN
PADİŞAHIM ÇOK YAŞA

Tansu Çiller'i barajdan sonra şimdi de seçilememe korkusu sardı. İstanbul bölgesini tehlikeli bulan Çiller, adaylığını Muğla'dan koyacak...

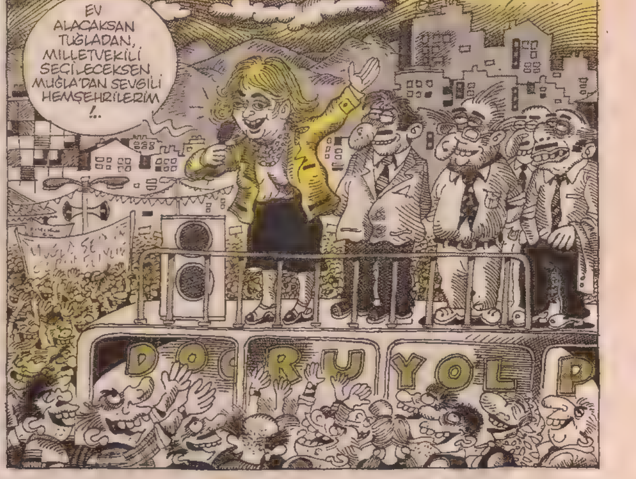
Derya Sayın
EV ALACAKSAN TUĞLADAN, MİLLETVEKİLİ SEÇİLECEKSEN MUĞLA'DAN SEVGİLİ HEMŞEHRİLERİM !..
DOĞRU YOL P

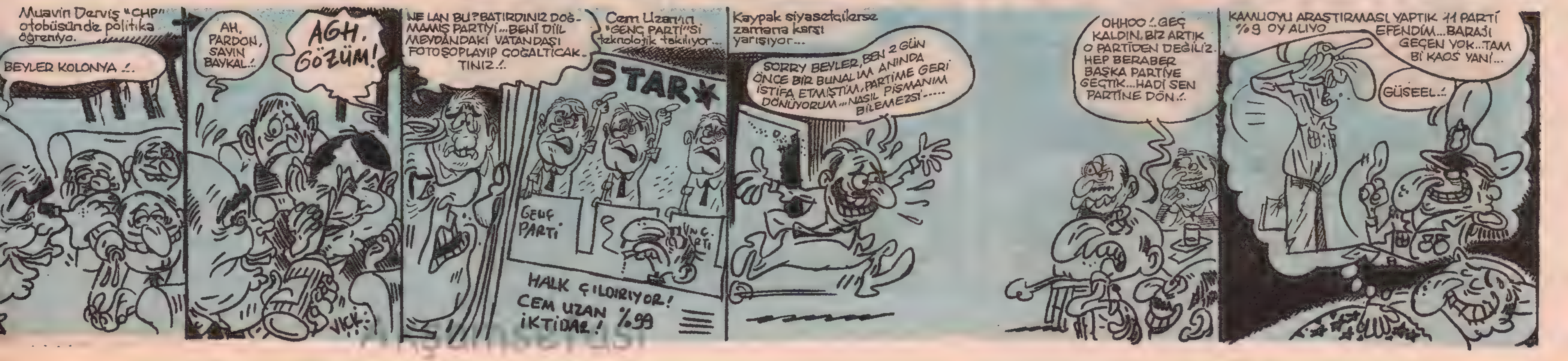
Muavin Derviş "CHP" otobüsünde politika öğreniyo.
BEYLER KOLONYA !..
AH, PARDON, SAYIN BAYKAL!..
AGH. GÖZÜM!
NE LAN BU? BATIRDINIZ DOĞMAMIŞ PARTİYİ... BENİ DİİL MEYDANDAKİ VATANDAŞI FOTOŞOPLAYIP ÇOĞALTICAKTINIZ!..
Cem Uzan'ın "GENÇ PARTİ"si teknolojik takılıyor...
STAR
GENÇ PARTİ
HALK ÇILDIRIYOR! CEM UZAN %99 İKTİDAR!
Kaypak siyasetçilerse zamana karşı yarışıyor...
SORRY BEYLER, BEN 2 GÜN ÖNCE BİR BUNALIM ANINDA İSTİFA ETMİŞTİM, PARTİME GERİ DÖNÜYORUM... NASIL PİŞMANIM BİLEMEZSİ.....
OHHOO !..GEÇ KALDIN, BİZ ARTIK O PARTİDEN DEĞİLİZ. HEP BERABER BAŞKA PARTİYE GEÇTİK... HADİ SEN PARTİNE DÖN !..
KAMUOYU ARAŞTIRMASI YAPTIK 11 PARTİ %9 OY ALIYO EFENDİM... BARAJI GEÇEN YOK... TAM Bİ KAOS YANİ...
GÜSEEL !..

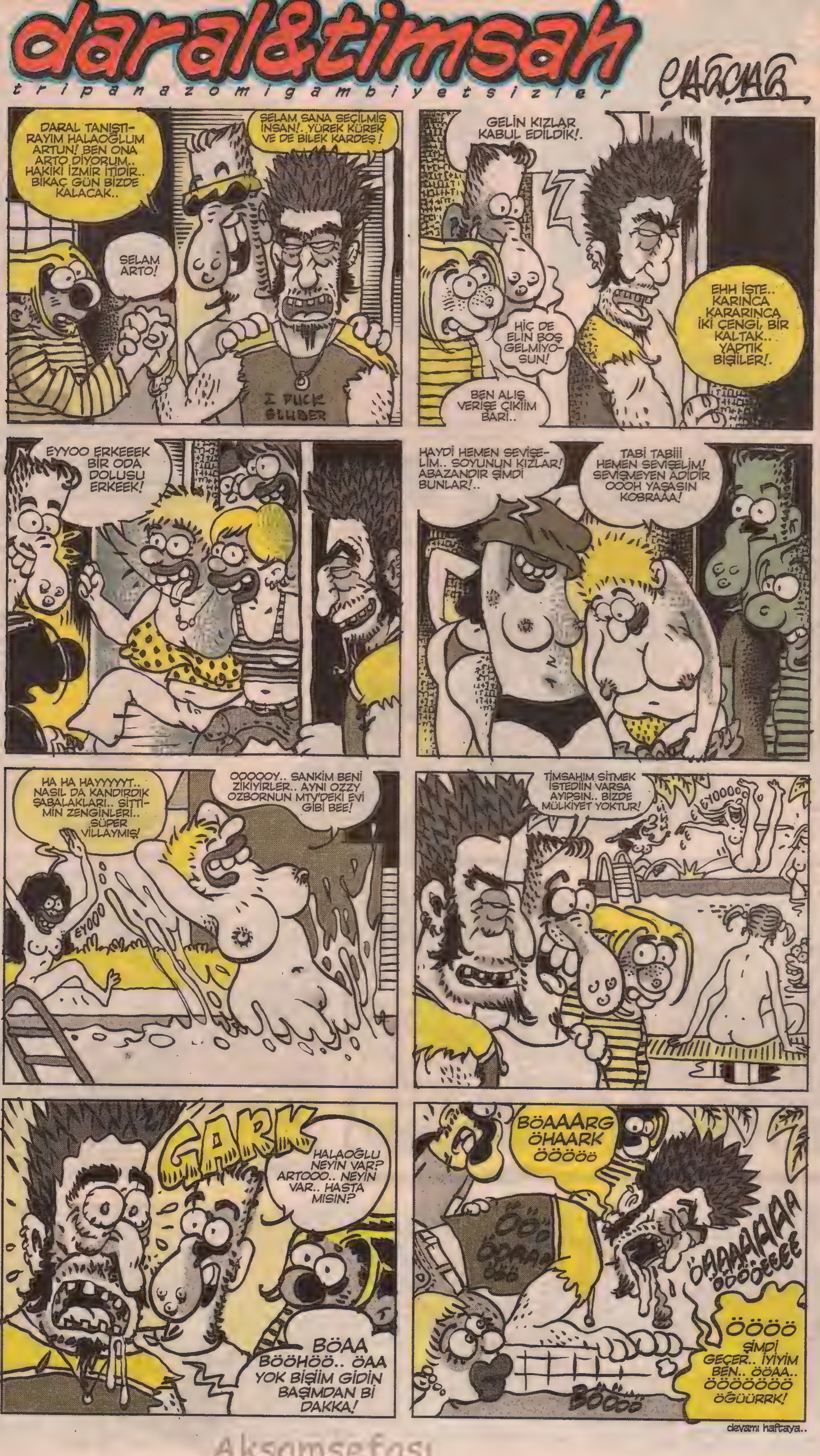
daral&timsah
tripanazomigambiyetsizler
DARAL TANIŞTIRAYIM HALAOĞLUM ARTUN! BEN ONA ARTO DİYORUM.. HAKİKİ İZMİR İTİDİR.. BİKAÇ GÜN BİZDE KALACAK..
SELAM SANA SEÇİLMİŞ İNSAN!.. YÜREK KÜREK VE DE BİLEK KARDEŞ!
SELAM ARTO!
I FUCK ELUDER
GELİN KIZLAR KABUL EDİLDİK!.
HİÇ DE ELİN BOŞ GELMİYOSUN!
EHH İŞTE.. KARINCA KARARINCA İKİ ÇENGİ, BİR KALTAK.. YAPTIK BİŞİLER!.
BEN ALIŞ VERİŞE ÇIKIİM BARİ..
EYYOO ERKEEEK BİR ODA DOLUSU ERKEEK!
HAYDİ HEMEN SEVİŞELİM.. SOYUNUN KIZLAR! ABAZANDIR ŞİMDİ BUNLAR!..
TABİ TABİİİ HEMEN SEVİŞELİM! SEVİŞMEYEN ADİDİR OOOH YAŞASIN KOBRAAA!
HA HA HAYYYYYT.. NASIL DA KANDIRDIK ŞABALAKLARI.. SİTTİMİN ZENGİNLERİ.. SÜPER VİLLAYMIŞ!
OOOOOY.. SANKİM BENİ ZİKİYİRLER.. AYNI OZZY OZBORNUN MTV'DEKİ EVİ GİBİ BEE!
EYOOO
TİMSAHIM SİTMEK İSTEDİİN VARSA AYIPSIN.. BİZDE MÜLKİYET YOKTUR!
EYOOOOO
GARK
HALAOĞLU NEYİN VAR? ARTOOO.. NEYİN VAR.. HASTA MISIN?
BÖAA BÖÖHÖÖ.. ÖAA YOK BİŞİM GİDİN BAŞIMDAN Bİ DAKKA!
BÖAAARG ÖHAARK ÖÖÖÖÖ
ÖÖÖ ÖÖAA ÖÖÖ
ÖAAAAAAA ÖÖÖÖEEEE
ÖÖÖÖ ŞİMDİ GEÇER.. İYİYİM BEN.. ÖÖAA.. ÖÖÖÖÖÖÖ ÖĞÜÜRRK!
BÖÖÖÖ

devamı haftaya..

daral@leman.com.tr

BEBEK KAFASI

vedat özdemiroğlu
vo@leman.com.tr

"Tanırım kendisini, çok edizhun bir beydir"

● **John Malkovich** olamamak nedir, bilir misiniz?.. Siz hiç gördünüz mü üç kulaklı bir adam?.. Ya da **Nejat Biyediç Olmak!..** Ne kadar çok şeyi, ne kadar titizlikle hatırlıyoruz... **"Maria Rita Epik"** ismine yıllar sonra İzmir'de rastladım, müzik kursu var imiş, inceden sevindim... İtalyan çocuk koroları, gözlüklü sempatikler, çilli kızlar...: Hepimizin hayatına dönem dönem bir grup çilli kız girmiştir, böyledir... Ne mesajlar vardı çekilecek 'o yıllarda' fakat henüz mesaj yoktu... "Olur mu" diyordu "üç kulak, dön de aynaya bak!" Bana hiç borsalı, endeksli, bono mono diye mesaj gelmez, öyle de güzel yaşıyorum bi yandan... Gelen mesajlardan biri mesela: **"Bir gülüşe razıydım, 40 milyonluk çek geldi!.."** Böyle de türkü vardı, evet... Aradığım numaraya şu an ulaşılamayabilir, bu da, bunun belirtilmesi de makul... Fakat sonrası 'özel hayata müdahale' gibi: **Lütfen daha sonra yeniden arayınız!..** Olur... Kimi, niye arıyorum, bilmeden... Yıllar içinde sadece bir kez aranır bazı insanlar oysa, çıkarsa çıkar, çıkmazsa aksın yıllar...

● 'Oraya' gideyim, kendini **Napolyon** sananları görecektim... Burada kaldım, kendini **Amadeus** sanan gördüm... Zerre nota bilmeden...

● **'Sovyet' sınırına yakın, Göle isimli 'şirin' ilçe... Niye şehirler değil de, ilçeler şirindir?.. Evimizde 'kurtbaltası' bulunurdu; evet, içinde 'kurtbaltası' denilen, bir ucu hakkaten keskin bir balta olup, tutulan kısmın ucunda da yine delimetal bi sivrilik bulunan alet-silahların bulunduğu bir evden aktım hayata... Çalışma alanım kainattır!.. Kurtbaltası, insan ortamına inen kurt, ayı gibi hayvanlara bir önlemdi. Sadece bizde değil, tüm 'lojmanlarda' bulunurdu... Ben bi kere orda yavru ayılar gördüm... Hep kıpır kıpırdılar...**

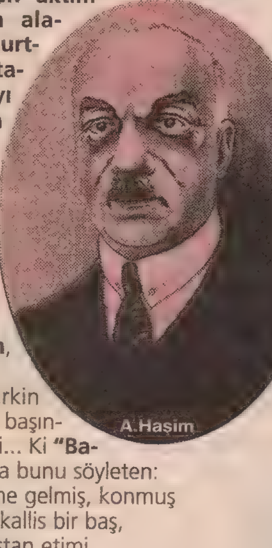
A.Haşim

● **Ahmet Haşim**, aslında kendini komple olarak çirkin sanmıyordu, sadece başından memnun değildi... Ki **"Başım"** adlı şiiridir bana bunu söyleten:

"Bî-haber göğdeme gelmiş, konmuş
Müteheyyiç, mütekallis bir baş,
Ayırır sanki bu baştan etimi,
Ömr-i ehrâma muâdil bir yaş.

*(**Bî-haber:** Habersiz, **Müteheyyiç:** Heyecanlı, coşkun, **Mütekallis:** Kasılmış, gerilmiş, buruşmuş, **Ömr-i ehrâm:** Piramitlerin ömrü, **Muâdil:** Eş, eşit.)*

Ürkerim kendi hayâlâtımdan,
Sanki kandır şakağımdan akıyor...
Bir kızıl çehrede âteş gözler,
Bana gûyâ ki içimden bakıyor.

*(**Hayâlât:** Hayaller-burada görünüş anlamında-)*

Bu cehennemde yetişmiş kafaya,
Kanlı bir lokmadır ancak mihenim,
Ah yâ Rabbî; nasıl birleşti,
Bu çetin başla bu suçsuz bedenim?

*(**Mihen:** Mihnetler, eziyetler.)*

Dişi, tırnakları geçmiş etime,
Göğdem üstünde duran ifritin
Bir küçük lahza-i ârama fedâ,
Bütün âlâyişi nâm ü sıytin!"

*(**Lahza-i ârâm:** Dinlenme anı, **Âlâyiş:** Gösteriş, tantana, debdebe, **Nâm ü sıyt:** Ad ve ün, şan ve şöhret.)*

V.Kanetti anlatmıştı, Dergah dergisine, Ahmet Haşim'in isim önerisi 'Haşhaş'mış!.. *(Şiir, açıklamalar ve vinyet Atilla Özkırımlı'nın kitabından, Cem Yayınevi. Geçen haftaki şiirin adı da "Parıltı"...: "Pırıltı" çıkıveemiş!...)*

● Artık 'erolevgin' ve 'edizhun' sıfatlarının zamanı geldi.. Biri için

- Çok erolevgin bir çocuk!.. denildiğinde, o çocuğun beyefendi olduğunu anlayabilmeliyiz artık.

Uçaktan saçları uçuşarak içen, bakımlı bir beyden mi sözedilecek,

- Gayet edizhun bir insandır!.. uygun olur...

Kadında tek geçerim:

- Nereye kayboldu lan o filizakın kızlar?!

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

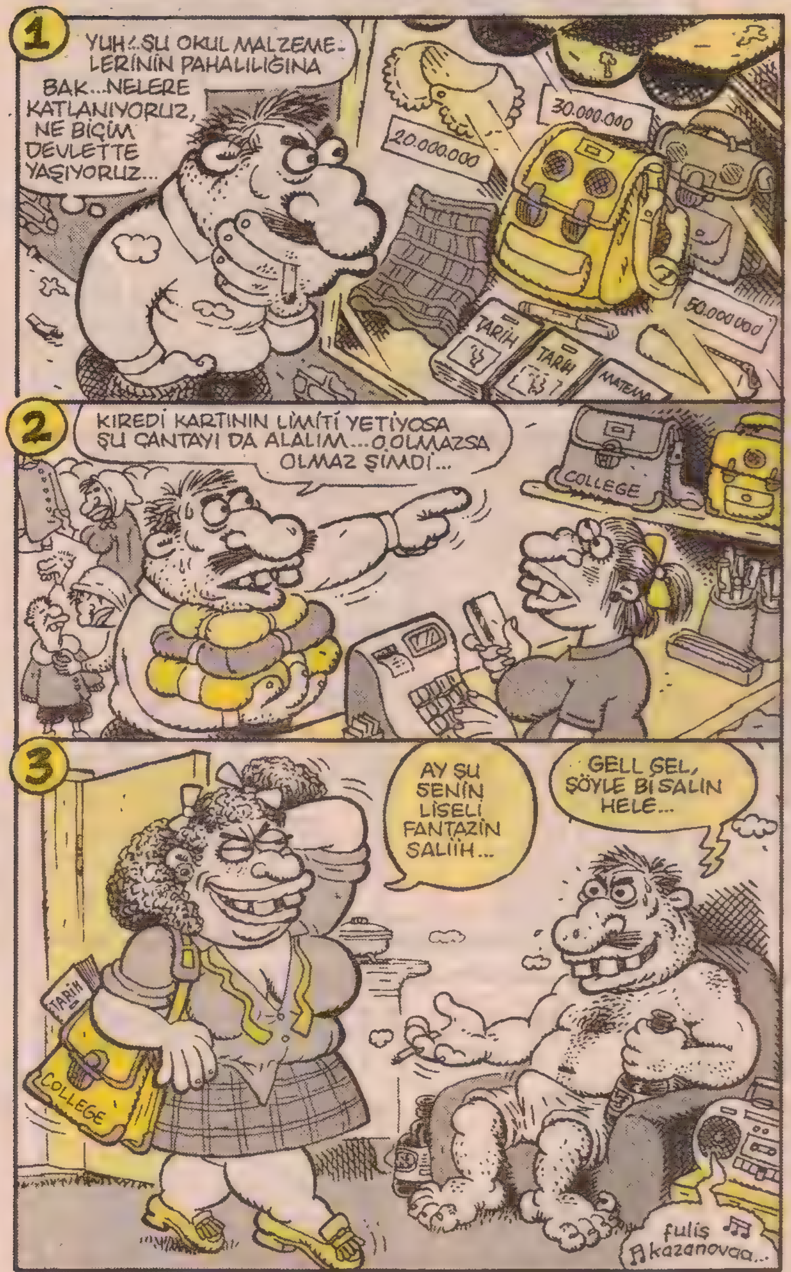
1
YUH!..ŞU OKUL MALZEMELERİNİN PAHALILIĞINA BAK...NELERE KATLANIYORUZ, NE BİÇİM DEVLETTE YAŞIYORUZ...
30.000.000
20.000.000
50.000.000
TARİH
TARİH
MATEMA
2
KİREDİ KARTININ LİMİTİ YETİYOSA ŞU ÇANTAYI DA ALALIM...O OLMAZSA OLMAZ ŞİMDİ...
COLLEGE
3
AY ŞU SENİN LİSELİ FANTAZİN SALİİH...
GELL GEL, ŞÖYLE Bİ SALIN HELE...
TARİH
COLLEGE
fulis kazanovaa...

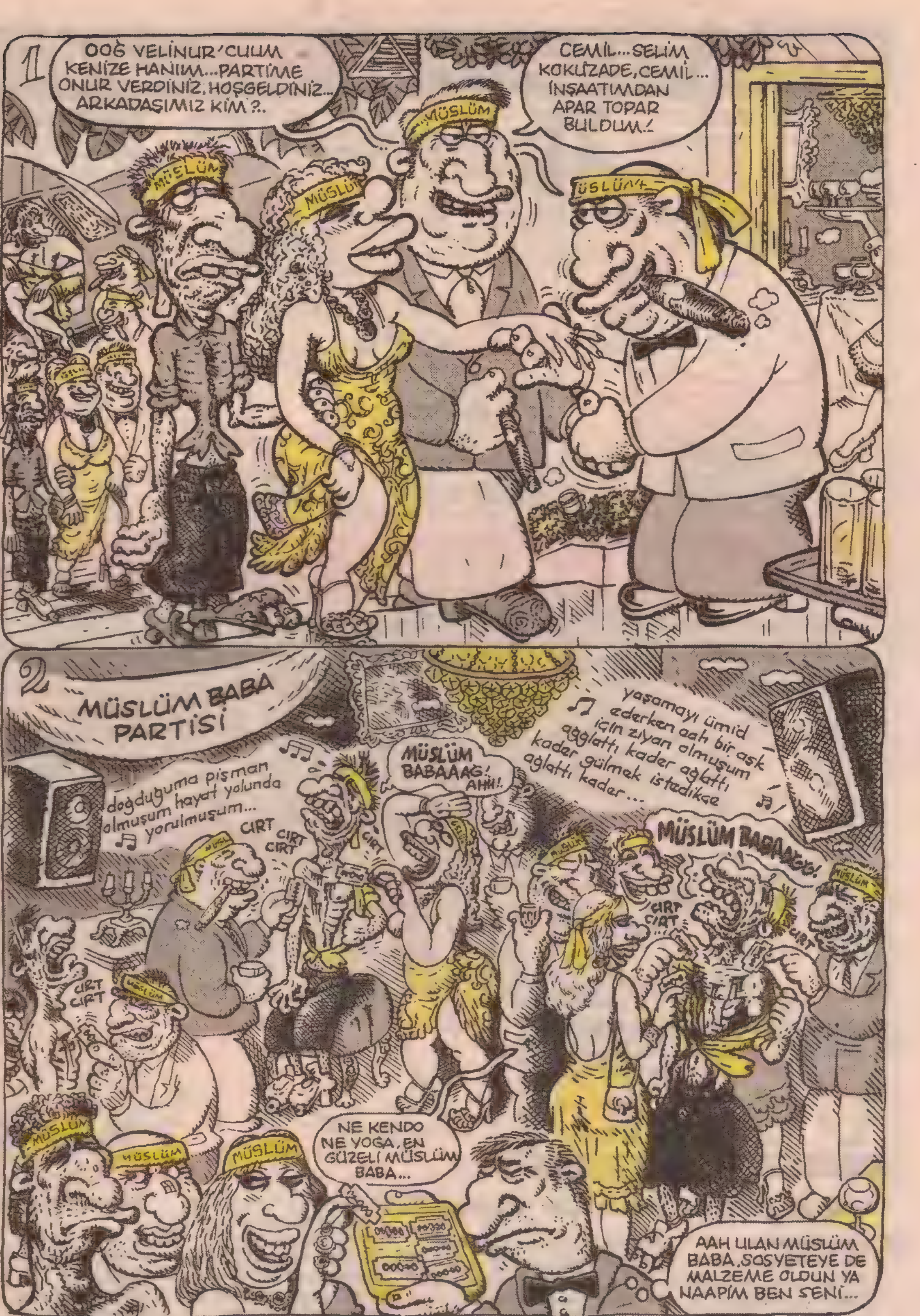
1
OOĞ VELİNUR'CUM KENİZE HANIM...PARTİME ONUR VERDİNİZ, HOŞGELDİNİZ... ARKADAŞIMIZ KİM ?..
CEMİL...SELİM KOKUZADE, CEMİL... İNŞAATIMDAN APAR TOPAR BULDUM!.
MÜSLÜM
MÜSLÜM
MÜSLÜM
MÜSLÜM
2
MÜSLÜM BABA PARTİSİ
doğduğuma pişman olmuşum hayat yolunda yorulmuşum...
MÜSLÜM BABAAAG! AHH!.
yaşamayı ümid ederken aah bir aşk için ziyan olmuşum ağlattı kader ağlattı kader gülmek istedikçe ağlattı kader...
MÜSLÜM BABAAGG!
CIRT CIRT CIRT
CIRT CIRT
CIRT CIRT
CIRT
NE KENDO NE YOGA, EN GÜZELİ MÜSLÜM BABA...
MÜSLÜM
MÜSLÜM
MÜSLÜM
AAH ULAN MÜSLÜM BABA, SOSYETEYE DE MALZEME OLDUN YA NAAPIM BEN SENİ...

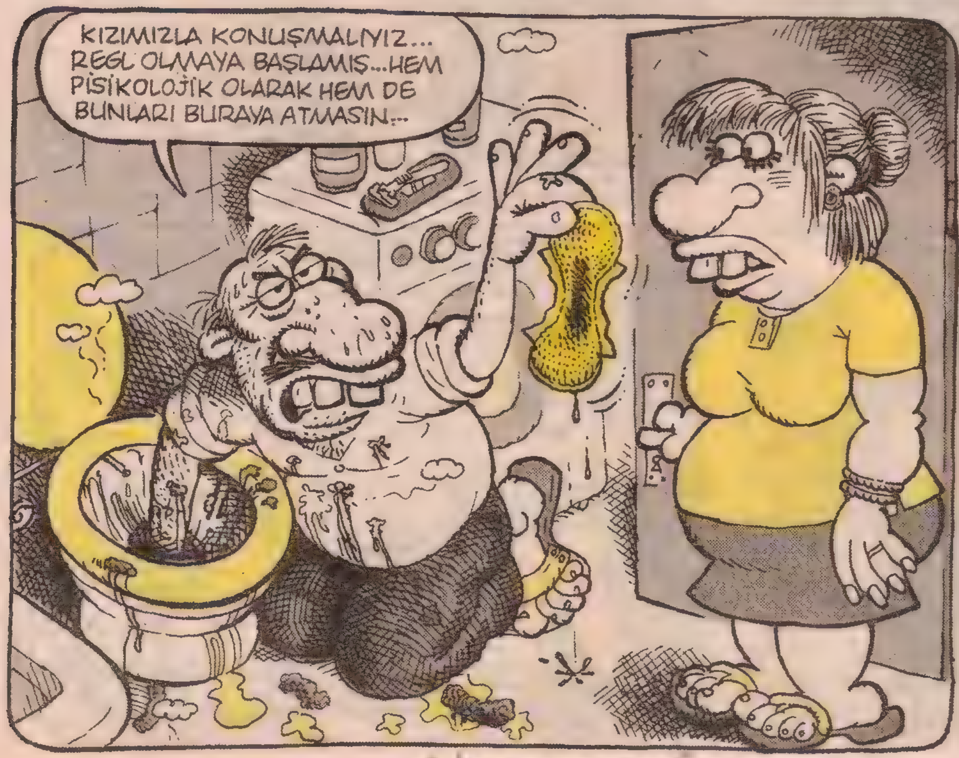
KIZIMIZLA KONUŞMALIYIZ... REGL OLMAYA BAŞLAMIŞ...HEM PİSİKOLOJİK OLARAK HEM DE BUNLARI BURAYA ATMASIN...

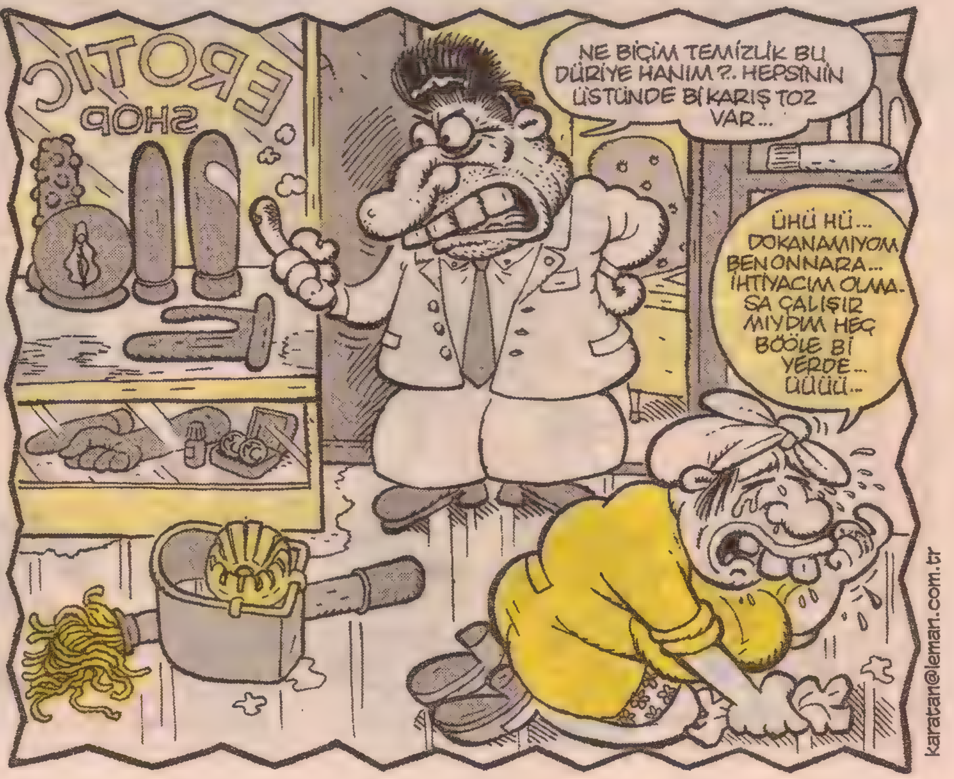
EROTIC SHOP
NE BİÇİM TEMİZLİK BU DÜRİYE HANIM ?. HEPSİNİN ÜSTÜNDE Bİ KARIŞ TOZ VAR...
ÜHÜ HÜ... DOKANAMIYOM BEN ONNARA... İHTİYACIM OLMASA ÇALIŞIR MIYDIM HEÇ BÖÖLE Bİ YERDE... ÜÜÜÜ...

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

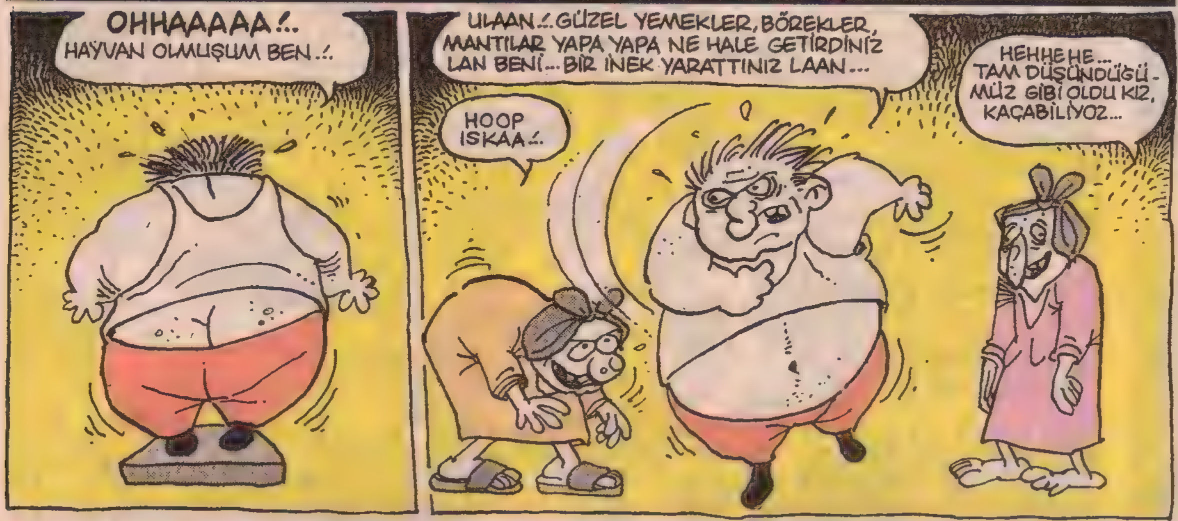
OHHAAAAA!..
HAYVAN OLMUŞUM BEN..!
ULAAN!..GÜZEL YEMEKLER, BÖREKLER, MANTILAR YAPA YAPA NE HALE GETİRDİNİZ LAN BENİ... BİR İNEK YARATTINIZ LAAN...
HOOP ISKAA!..
HEHHE HE... TAM DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ GİBİ OLDU KIZ, KAÇABİLİYOZ...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

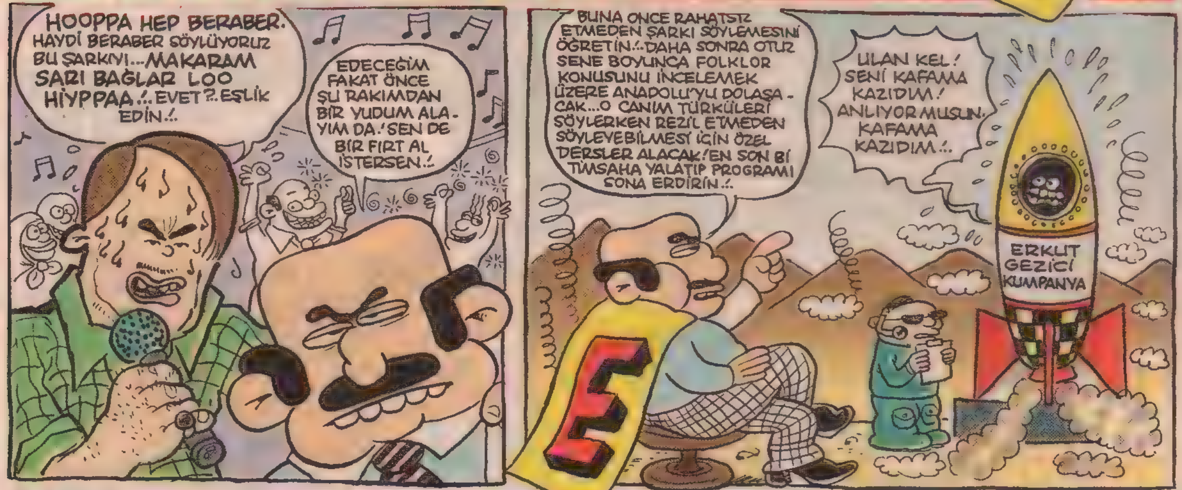
HOOPPA HEP BERABER. HAYDİ BERABER SÖYLÜYORUZ BU ŞARKIYI...MAKARAM SARI BAĞLAR LOO HİYPPAA!..EVET?..EŞLİK EDİN!..
EDECEĞİM FAKAT ÖNCE ŞU RAKIMDAN BİR YUDUM ALAYIM DA! SEN DE BİR FIRT AL İSTERSEN!..
BUNA ONCE RAHATSIZ ETMEDEN ŞARKI SÖYLEMESİNİ ÖĞRETİN!..DAHA SONRA OTUZ SENE BOYUNCA FOLKLOR KONUSUNU İNCELEMEK ÜZERE ANADOLU'YU DOLAŞACAK...O CANIM TÜRKÜLERİ SÖYLERKEN REZİL ETMEDEN SÖYLEYEBİLMESİ İÇİN ÖZEL DERSLER ALACAK! EN SON Bİ TIMSAHA YALATIP PROGRAMI SONA ERDİRİN!..
ULAN KEL! SENİ KAFAMA KAZIDIM! ANLIYOR MUSUN, KAFAMA KAZIDIM!..
ERKUT GEZİCİ KUMPANYA

iki resim arasındaki
7 FARK

vedat özdemiroğlu

vo@leman.com.tr

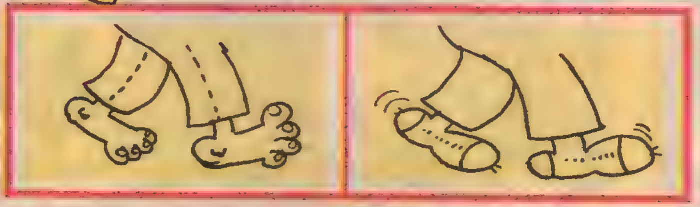

Yalınayak gezenler & Çorapla gezenler

❶ Yalınayak gezenler, hemen anlaşılacağı gibi yalın ve doğal bünyelerdir... **Çorapla gezenlerde karmaşık bir iç dünyayla beraber, çeşitli tuhaf huylara da rastlanır!..**

❷ Yalınayak gezenler, vüçutlarındaki elektrik fazlasını atabildikleri için daha sakin olurlar... **Çorapla gezenler, o fazla elektrik nedeniyle sinir sahibi olurlar, öfkelenmemeleri an meselesidir!..**

❸ Yalınayak gezenler sohbet-muhabbet meraklısı olup güvenilir ve birlikte macera yaşanılası insanlardır... **Çorapla gezenlerin dostluğu da fena olmayabilir ama küslük-kırgınlık-yanlış anlaşılma her an gündeme gelebilir!..**

❹ Yalınayak gezenler, tabiatın yemişlerini ve likit gıdayı yeğler... **Çorapla gezenlerde bir tür katı gıda tutkusuna ve yapay vitaminlere yöneliş görülür!..**

❺ Yalınayak gezenlerle yapılan tartışmalar eğlenceli olur, bir sonuca bağlanmasa da süreci açısından çekicidir!... **Çorapla gezenlerle yapılan tartışmalar sıkıcıdır, bir sonuca bağlansa bile, bitiminde "Keşke hiç yapmasa mıydım ki" düşüncesi oluşur!..**

❻ Yalınayak gezenlerin çorabî kaygıları olmaz, bedenlerinde tahribata rastlanmaz... **Oysa çorapla gezenlerin sürekli temiz çorap, uygun renkte çorap, çorabın teki, vs. dertleri olduğu gibi, ayak bilekleri boğum boğum çorap izi olur!..**

❼ Yalınayak gezenler, maneviyata daha düşkündür!.. **Çorapla gezende maddeye-nesneye kendilerini adamışlardır demesek bile, yine de para deyince canları gidecek gibi olmaz da değil!..**

(Fikir için A.Yılmaz'a, çizimler için de S.Özkan'a teşekkürler)

Haftaya: Gerçek para & Monopoly parası

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

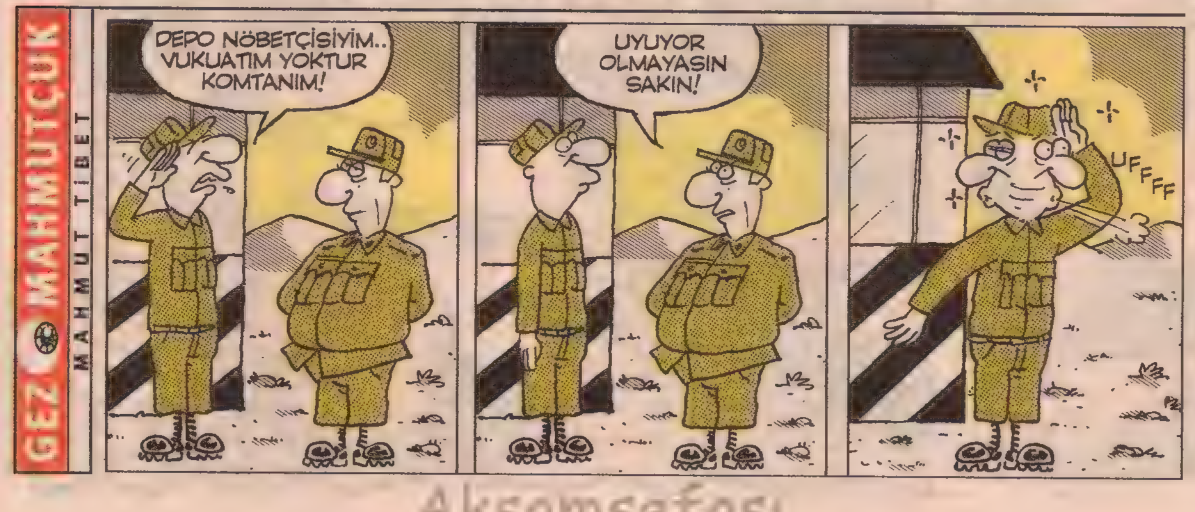
DEPO NÖBETÇİSİYİM.. VUKUATIM YOKTUR KOMTANIM!
UYUYOR OLMAYASIN SAKIN!
UFFFFF

PANTOLON

metinfidan

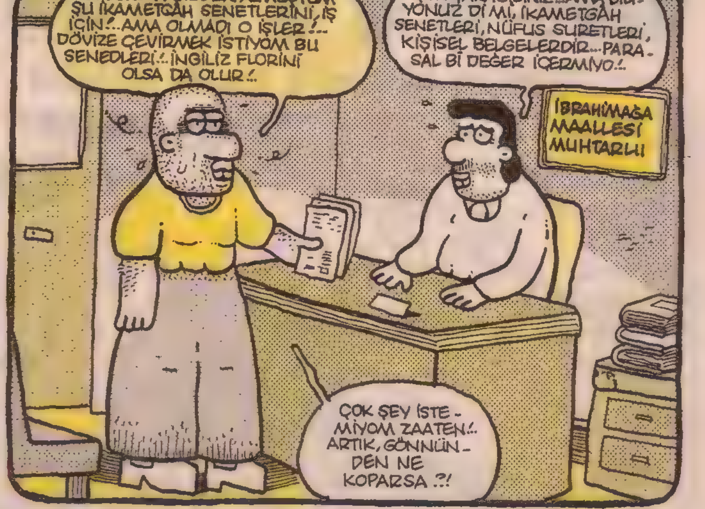
Bİ DÖNEM SİZDEN ALMUŞTUM ŞU İKAMETGAH SENETLERİNİ, İŞ İÇİN!..AMA OLMADI O İŞLER!.. DÖVİZE ÇEVİRMEK İSTİYOM BU SENEDLERİ!..İNGİLİZ FLORİNİ OLSA DA OLUR!..
ÇOK ŞAKACISINIZ!..AMA BİLİYONUZ Dİ Mİ, İKAMETGAH SENETLERİ, NÜFUS SURETLERİ, KİŞİSEL BELGELERDİR...PARASAL Bİ DEĞER İÇERMİYO!..
İBRAHİMAĞA MAALLESİ MUHTARLII
ÇOK ŞEY İSTEMİYOM ZAATEN!.. ARTIK, GÖNNÜNDEN NE KOPARSA?!

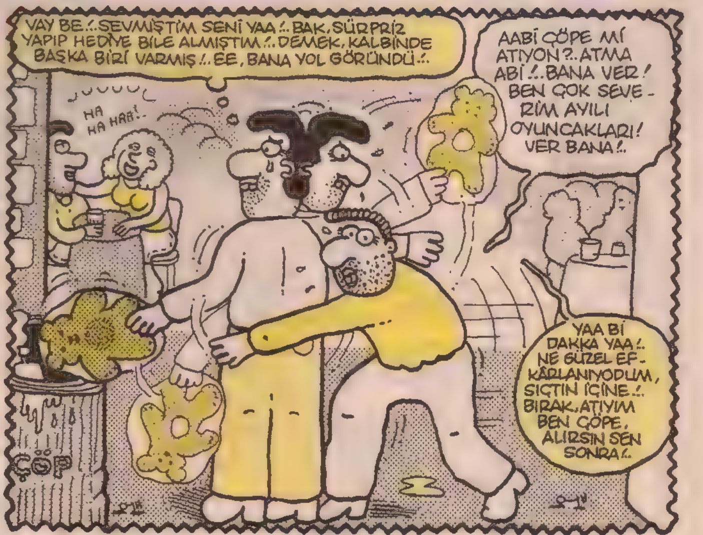
VAY BE!..SEVMİŞTİM SENİ YAA!..BAK, SÜRPRİZ YAPIP HEDİYE BİLE ALMIŞTIM!..DEMEK, KALBİNDE BAŞKA BİRİ VARMIŞ!..EE, BANA YOL GÖRÜNDÜ!..
HA HA HAB!
AABİ ÇÖPE Mİ ATIYON?..ATMA ABİ!..BANA VER! BEN ÇOK SEVERİM AYILI OYUNCAKLARI! VER BANA!..
YAA Bİ DAKKA YAA!.. NE GÜZEL EFKÂRLANIYODUM, SIÇTIN İÇİNE!.. BIRAK, ATIYIM BEN ÇÖPE, ALIRSIN SEN SONRA!..
ÇÖP

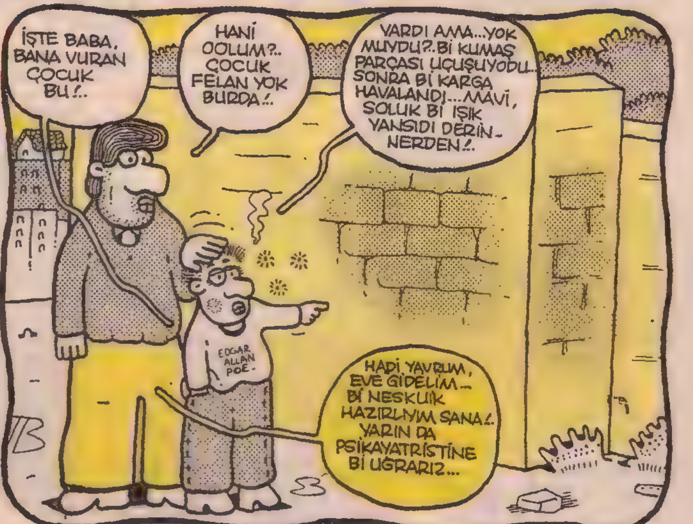
İŞTE BABA, BANA VURAN ÇOCUK BU!..
HANİ OOLUM?.. ÇOCUK FELAN YOK BURDA!..
VARDI AMA...YOK MUYDU?..Bİ KUMAŞ PARÇASI UÇUŞUYODU.. SONRA Bİ KARGA HAVALANDI...MAVİ, SOLUK Bİ IŞIK YANSIDI DERİNNERDEN!..
EDGAR ALLAN POE
HADİ YAVRUM, EVE GİDELİM... Bİ NESKUİK HAZIRLIYIM SANA!.. YARIN DA PSİKAYATRİSTİNE Bİ UĞRARIZ...

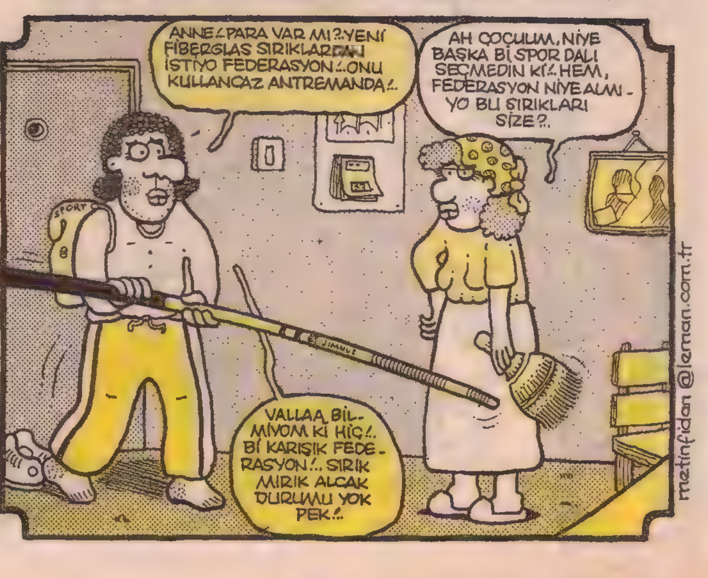
ANNE!..PARA VAR MI?..YENİ FİBERGLAS SIRIKLARDAN İSTİYO FEDERASYON!..ONU KULLANCAZ ANTREMANDA!..
AH ÇOCUUM, NİYE BAŞKA Bİ SPOR DALI SEÇMEDİN Kİ!..HEM, FEDERASYON NİYE ALMIYO BU SIRIKLARI SİZE?..
SPORT
VALLAA BİLMİYOM Kİ HİÇ!.. Bİ KARIŞIK FEDERASYON!.. SIRIK MIRIK ALCAK DURUMU YOK PEK!..

metinfidan@leman.com.tr

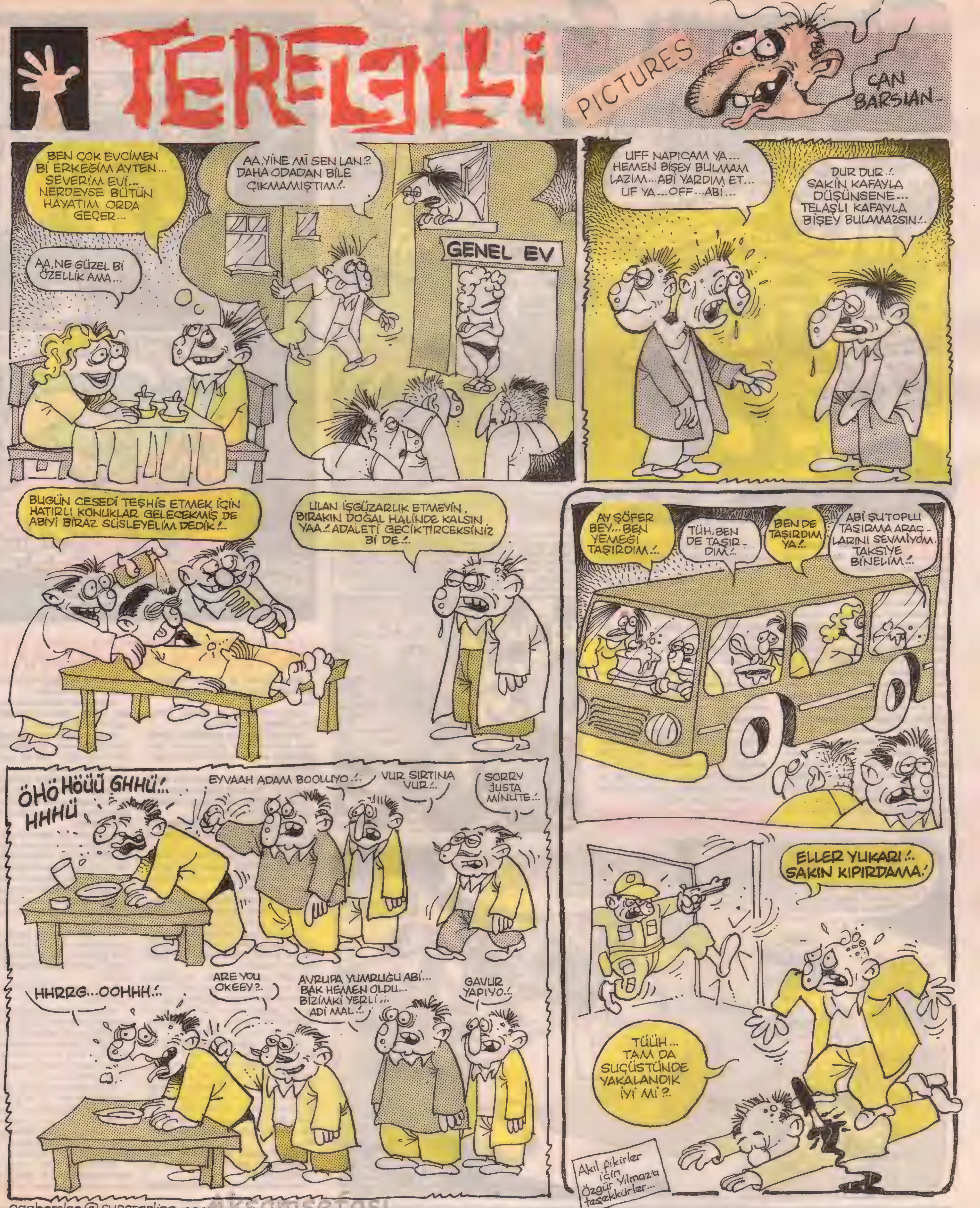
TERELELLI
PICTURES
CAN BARSLAN
BEN ÇOK EVCİMEN Bİ ERKEĞİM AYTEN... SEVERİM EVİ... NERDEYSE BÜTÜN HAYATIM ORDA GEÇER...
AA, NE GÜZEL Bİ ÖZELLİK AMA...
AA, YİNE Mİ SEN LAN?.. DAHA ODADAN BİLE ÇIKMAMIŞTIM!..
GENEL EV
UFF NAPICAM YA... HEMEN BİŞEY BULMAM LAZIM... ABİ YARDIM ET... UF YA... OFF... ABİ...
DUR DUR!.. SAKİN KAFAYLA DÜŞÜNSENE... TELAŞLI KAFAYLA BİŞEY BULAMAZSIN!..
BUGÜN CESEDİ TEŞHİS ETMEK İÇİN HATIRLI KONUKLAR GELECEKMİŞ DE ABİYİ BİRAZ SÜSLEYELİM DEDİK!..
ULAN İŞGÜZARLIK ETMEYİN, BIRAKIN DOĞAL HALİNDE KALSIN YAA!.. ADALETİ GECİKTİRCEKSİNİZ Bİ DE!..
AY ŞÖFER BEY... BEN YEMEĞİ TAŞIRDIM!..
TÜH, BEN DE TAŞIRDIM!..
BEN DE TAŞIRDIM YA!..
ABİ ŞU TOPLU TAŞIRMA ARAÇLARINI SEVMİYOM. TAKSİYE BİNELİM!..
ÖHÖ HÖÜÜ GHHÜ!.. HHHÜ
EYVAAH ADAM BOOLUYO!..
VUR SIRTINA VUR!..
SORRY JUSTA MINUTE!..
HHRRG...OOHHH!..
ARE YOU OKEEY?..
AVRUPA YUMRUĞU ABİ... BAK HEMEN OLDU... BİZİMKİ YERLİ... ADİ MAL!..
GAVUR YAPIYO!..
ELLER YUKARI!.. SAKIN KIPIRDAMA!
TÜÜH... TAM DA SUÇÜSTÜNDE YAKALANDIK İYİ Mİ?..
Akıl fikirler için Özgür Yılmaz'a teşekkürler...

canbarslan@superonline.com

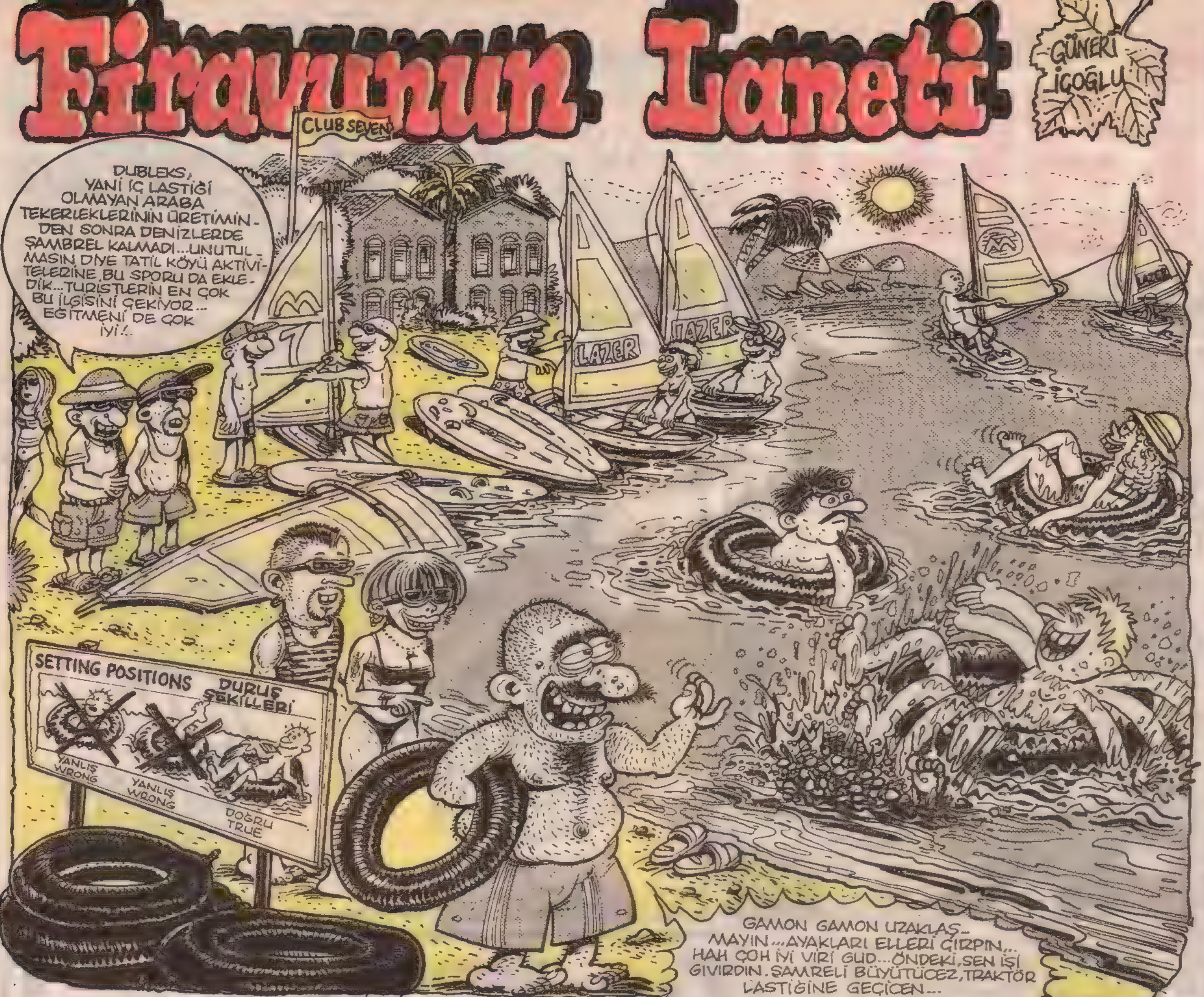
Firavunun Laneti
GÜNERİ İÇOĞLU
CLUB SEVEN
DUBLEKS, YANİ İÇ LASTİĞİ OLMAYAN ARABA TEKERLEKLERİNİN ÜRETİMİNDEN SONRA DENİZLERDE ŞAMBREL KALMADI...UNUTULMASIN DİYE TATİL KÖYÜ AKTİVİTELERİNE BU SPORU DA EKLEDİK...TURİSTLERİN EN ÇOK BU İLGİSİNİ ÇEKİYOR... EĞİTMENİ DE ÇOK İYİ!..
LAZER
LAZER
SETTING POSITIONS
DURUŞ ŞEKİLLERİ
YANLIŞ WRONG
YANLIŞ WRONG
DOĞRU TRUE
GAMON GAMON UZAKLAŞMAYIN...AYAKLARI ELLERİ ÇIRPIN... HAH ÇOH İYİ VİRİ GUD...ÖNDEKİ, SEN İŞİ GIVIRDIN. ŞAMRELİ BÜYÜTÜCEZ, TRAKTÖR LASTİĞİNE GEÇİCEN...

TEZ **Arabanın tekerleğini caddeye doğru kıvrık park eden adamlar**; hayranlık verici derecede geniş ve umarsızdırlar. Gerçi bu adamların kullandıkları arabalar şirket arabasıdır fakat bu adamlar kendi arabalarına karşı da aynı duyarsızlık içindedirler. Çünkü düşünecek, kafalarını yoracak her davranış ve tutumdan kaçınırlar. Hayatlarında hiç bir durumda bir tek fazla hareket yoktur. Örneğin arabanın tekerleğini caddeye kıvrık bırakmalarıyla, onlar için fazladan bir haraket sayılan lastiği düzeltme hareketini yapmazlar, hem de park yerinden çıkarken tekrar tekerleği düzeltme haraketini yapmazlar. Böylece iki fazla hareket yapmamış olarak olayı karlı kapatırlar. Tabii ki onlar bu kadar hesaplı düşünerek yapmazlar bunları. Bu bir içgüdü olarak hayatlarının geneline yayılmıştır. Öyleki daha küçükken okul çantasını, defterleri ya da oyuncaklarını ulu orta bırakıp kaldırmazlardı.

Hayattaki başarı durumlarına gelince, hayatta başarı bunlar için hiçbirşey ifade etmez. Çok çok yüksek makamlara ve mevkilere de gelmeyi pek düşünmezler. Zira muhabbet aleminde oldukça saygın bir konuma erişmişlerdir. İş sahasında genellikle toptancı firmalarında bölge dağıtım görevlisi olurlar. İleriye dönük hiçbir iş kurma hayalleri, projeleri yoktur. Masa başı işi ya da belli bir dükkan, tezgah bekleme işi de bunların fıtratına ters düşer. Ancak esnafla yaptıkları uzun geyik muhabbet vakitlerini birbirine eklersek bir ticaret erbabı kadar mesai harcadıklarını görürüz... İstirahat ve tatil günlerinde şirket arabasıyla pikniğe gidip gelişi güzel, uluorta park ederler ve bir ağaç altına yatarlar. Sürekli **"Şu arabayı çeker misiniz?"** diye iki de bir uyandırılmalarına rağmen yine de büyük bir genişlikle arabayı yamuk park edip uykuya dalarlar...

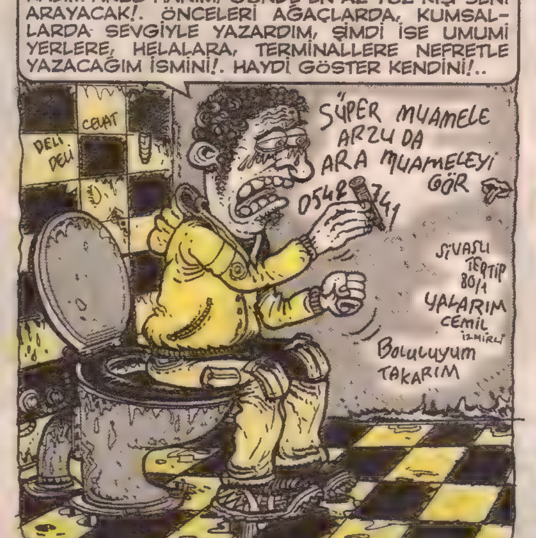
BANA HA?! DEMEK BENİ ALDATMAK HA!.. AL BAKALIM ARZU HANIM, GÜNDE EN AZ YÜZ KİŞİ SENİ ARAYACAK!. ÖNCELERİ AĞAÇLARDA, KUMSALLARDA SEVGİYLE YAZARDIM, ŞİMDİ İSE UMUMİ YERLERE, HELALARA, TERMİNALLERE NEFRETLE YAZACAĞIM İSMİNİ!. HAYDİ GÖSTER KENDİNİ!..
DELİ
DELİ
CEVAT
SÜPER MUAMELE ARZU DA ARA MUAMELEYİ GÖR
0542 741
SİVASLI TERTİP 80/1
YALARIM CEMİL İZMİRLİ
Boluluyum TAKARIM

ANTİTEZ

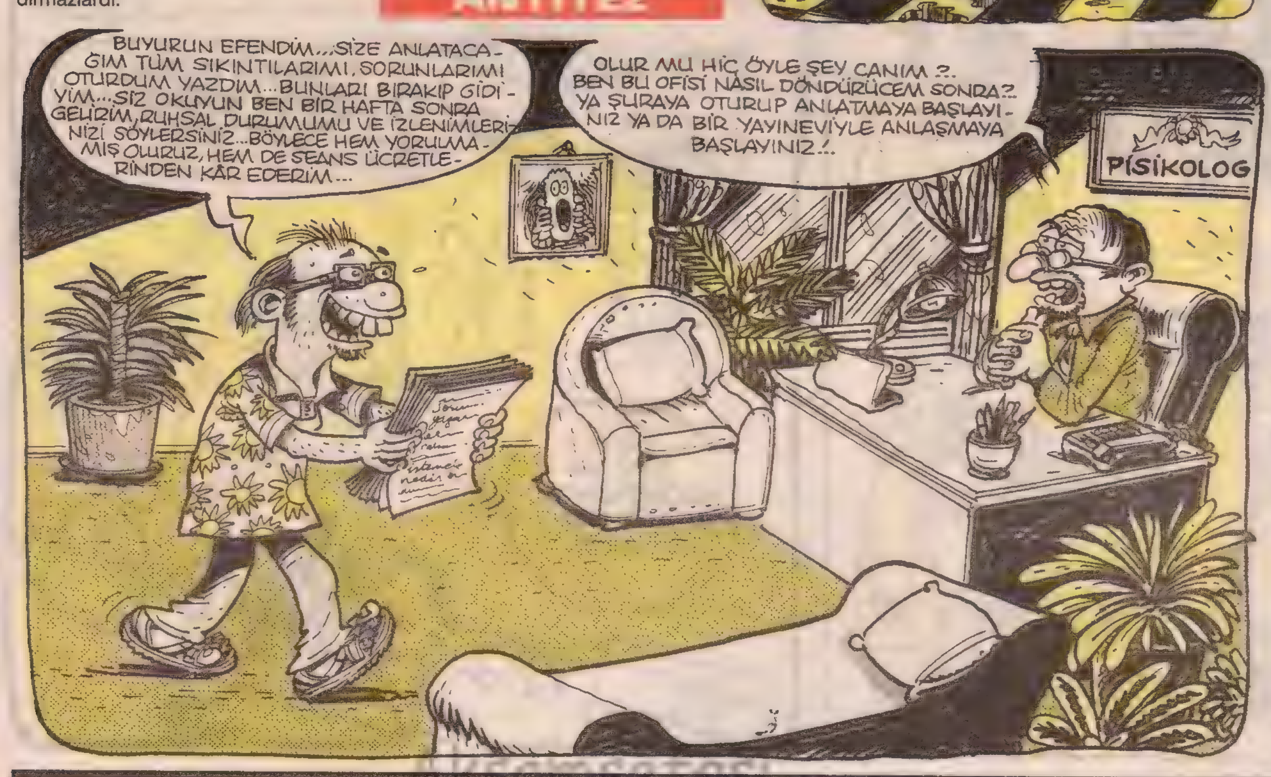
BUYURUN EFENDİM...SİZE ANLATACAĞIM TÜM SIKINTILARIMI, SORUNLARIMI OTURDUM YAZDIM...BUNLARI BIRAKIP GİDİYİM...SİZ OKUYUN BEN BİR HAFTA SONRA GELİRİM, RUHSAL DURUMUMU VE İZLENİMLERİNİZİ SÖYLERSİNİZ...BÖYLECE HEM YORULMAMIŞ OLURUZ, HEM DE SEANS ÜCRETLERİNDEN KÂR EDERİM...
OLUR MU HİÇ ÖYLE ŞEY CANIM ?.. BEN BU OFİSİ NASIL DÖNDÜRÜCEM SONRA?.. YA ŞURAYA OTURUP ANLATMAYA BAŞLAYINIZ YA DA BİR YAYINEVİYLE ANLAŞMAYA BAŞLAYINIZ!..
PİSİKOLOG

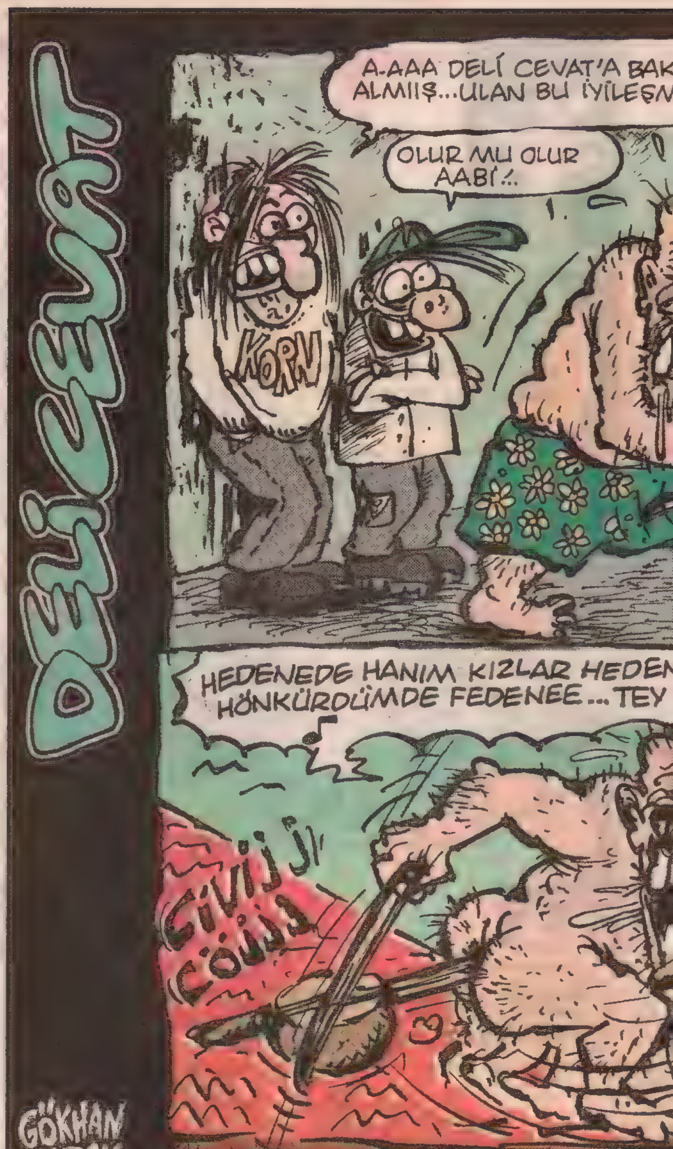
DELİ CEVAT
A-AAA DELİ CEVAT'A BAK
ALMIIŞ...ULAN BU İYİLEŞM
OLUR MU OLUR AABİ!..
KORN
HEDENEDE HANIM KIZLAR HEDEN
HÖNKÜRDÜMDE FEDENEE... TEY
ŞİVİŞ ÇÖŞŞ
GÖKHAN DABAK

HANÇERİN ARDINDAKİ

Alnımı dayadım bir hançere bekliyorum. Alınyazım o hançer benim. Alınyazımı bekliyorum.

Koparıp atmıyorum onu içimden. Silmiyorum... Silemiyorum anılarını....

Sevip de bilmezlikten gelmiyorum. Çaresizliğimi soylu bir kurban gibi yaşıyorum. Adım, geldiğim yer umurumda değil. Kendi mahşerimi yaşıyorum...

Sevmekten korkanlar sonsuza dek **Araf**'ta asılı kalırmış. Orada asılı kalanları çoktan anladım. Çoktan anladım, benim bir günüm Araf'taki o sonsuzluğa eş değermiş...

Çoktan döndüm okyanuslardan karaya. Daracık evlere, daracık hayatlara, ışıksız odalara, kırgın ve gücenik annelere...

Oysa eskiden dönüp arkama bile bakmazdım. Evler daralmaya, hayatlar basitleşmeye, odalar ışıksız kalmaya başladığında alır başımı giderdim okyanuslara...

Karalar korkuturdu beni. Evler ruhumu daraltır, kırgın ve gücenik anneler hayallerimi sınırlar, ışıksız odalar içimdeki şiiri öldürürdü...

Başkalarına benzemeyi reddettiğim için zulüm görmeye başladığım ve doğrularımı söyleyememe korkusu sarınca benliğimi alır başımı giderdim okyanuslara...

Eskiden yeterdim kendime... Tek meselem acılar, sıkıntılar, güçlükler karşısında direnmek, ayakta kalmaktı. İster iyi, ister kötü bir şey, başıma ne gelirse gelsin ne sevincimi, ne de üzüntümü belli ederdim. Hiç üzülmüyormuş, hiç sevinmiyormuş gibi yapardım.

Çünkü eğer duygularımı belli edersem özgürlüğümü yitireceğimden korkardım...

Kıskanırdım adımı herkesten. Koşulsuz güvenirdim kendime. Birisinin beni eleştirmesine tahammülüm yoktu. Bildiklerimi hiç kimse unutturamazdı bana, bu yüzden aşktan çok özgürlüğüme tapardım. Bağımsızlığıma... O zamanlar eğer özgür olursam aşkı istediğim zaman, istediğim yerde yaşayacağımı düşünürdüm.

Karada yaşayanlar, aşıklar, müritler, inananlar varlıkların ve gerçeğin sadece bir yüzünü görürlerdi, bilirdim..

Bense ölümüne savunduğum özgürlüğümle
varlıkların ve gerçeğin bütün anlamlarını
yüzlerini görmek isterdim....

Kendilerinden tiksinen insanların o sık
gesi vurunca günlerime artık uzaklara
vaktinin geldiğini anlardım...

O sıkıcı gölgeyi çocukluğumdan b
Çünkü bütün vaatleri anlamsızlaştırmay
lardı o sıkıcı gölge. Zaten hep aynı olan
daha fazla aynı olmaya başlardı.

Daha da garibanlaşırdı çevremdekile
kü başlarına ne gelirse hiç karşı çıkmad
lanmaya başlar, gördükleri eziyet ne ka
tarsa birbirlerine duydukları tiksinti ve ne
o kadar artardı.

Oysa benim asıl isteğim hayatın ba
şettiği ışıktan daha fazla ışıktı. Benim a
ğim dünyanın bana mümkün kıldığında
fazla duyguya ve hayale sahip olmaktı...

Öyle sıkar, öyle boğardı ki karadaki i
beni, burada kalıp onların insafına kalma
uzaktaki karanlıkların, uzaktaki ışıkların, t
ki değil, uzaktaki bilinmezliklerin insafına
mak isterdim kendimi...

Hiçbir şey olmuyordu burada, sade
muş gibi yapılıyordu. Çünkü yaşanmıyor
rada, gözler rehin alınmış ufuklarda boşu
ziniyor, sanki yaşanıyormuş gibi yap
burada...

Burada insanlar birbirlerini bağışlark
ediyorlardı...

Burada umut ettikçe batıyordu insanl
tıkça umut ediyorlardı... Burada geleceğ
ce harcanmak için bekliyordu insanlar...

Özgürlük çocuksu ve kirlenmemiş
biriktirmekti biraz da. Oysa burada yas
vaazlar durmadan öfkeleri yumuşatıyor,
birbirine benzetiyordu.

Yalnızlar şehrin en kalabalık meydan
toplanırlardı burada ve biraraya geldik
birbirlerinden gizledikleri daha da çoğalı

İçlerinde zaaflı, çirkef, bozulmuş o
varsa kibarca saklarlardı birbirlerinden...
lardan gelen çığlıklarını duymamak için
dan konuşurlardı burada insanlar...

Yapmayı düşündükleri ama bir türlü
madıkları çılgınlıklarını bir çırpıda özetler
yine o doğuştan getirdikleri ümitsizlikleri

Talihsiz bir trafik kazası sonucu kaybettiğimiz Sakaryasporlu futbolcu ve spor emekçisi arkadaşlara rahmet, ailelerine, Sakaryalılar'a, futbol aleminin en harbici ve neşeli grubu Tatangalara başsağlığı dileriz... LeMan

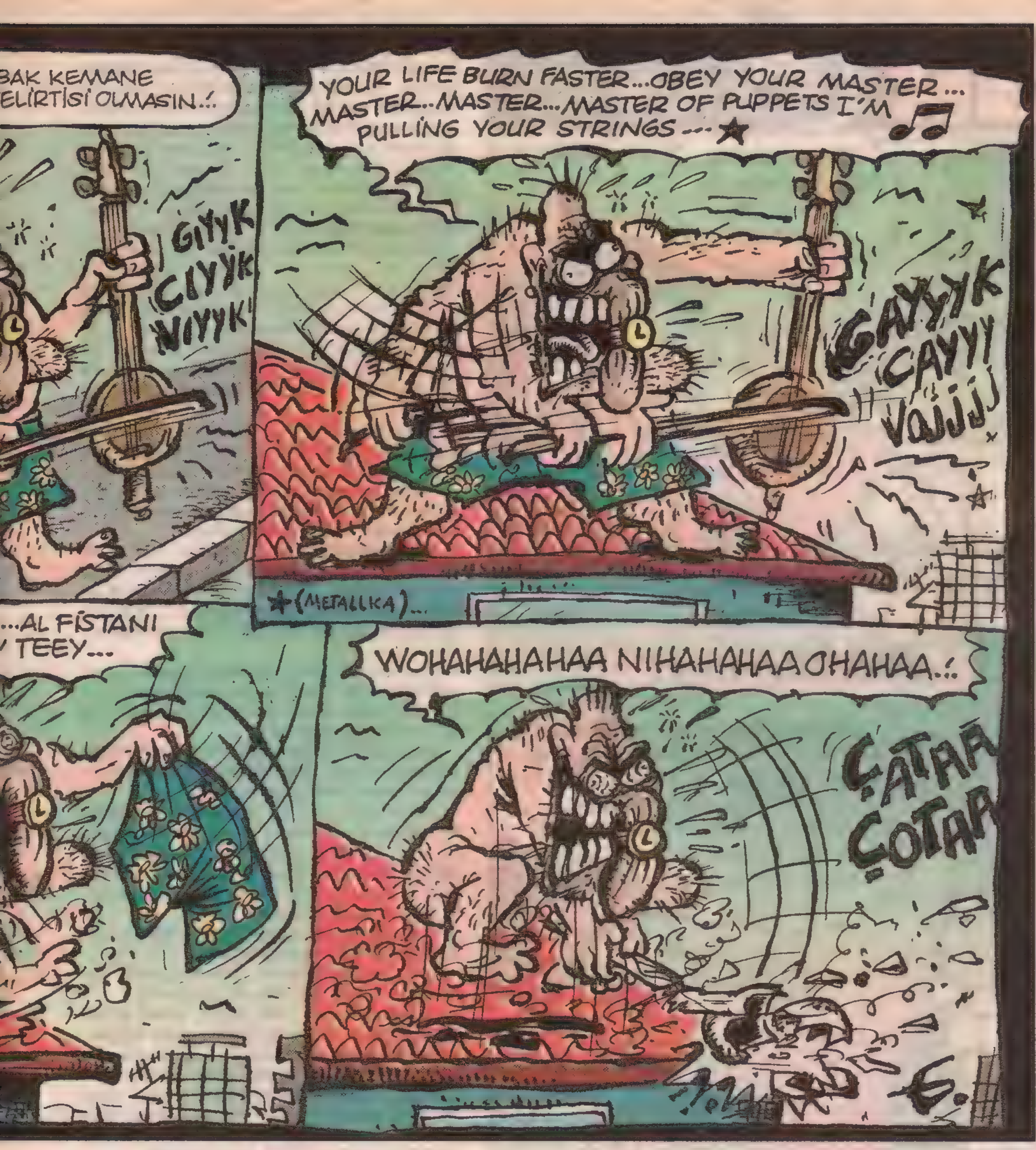
BAK KEMANE
ELİRTİSİ OLMASIN!..
YOUR LIFE BURN FASTER...OBEY YOUR MASTER... MASTER...MASTER...MASTER OF PUPPETS I'M PULLING YOUR STRINGS---★
GIYYK CIYYK NIYYK
GAYYYK CAYYY VAJJJ
★(METALLICA)...
...AL FİSTANI
TEEY...
WOHAHAHAHAA NIHAHAHAA OHAHAA!..
ÇATAR ÇOTAR
E.

EBESSÜM

CEZMİ ERSOZ

nerlerdi...

Bütün bilinmezliklerini askıya aldığını unutup yaşamak ne güzel, dedikten hemen sonra, yaşamak ne beyhude, derlerdi...

Yurtlarında yurtsuz, doluluklarında boş, aşkta unutkan ve bilgisiz, yenildikçe zalimdi insanlar burada...

Her arzuları doğrularını durmadan aşağılar, bir haz titreyişi için binlerce kirli pişmanlık yaşar, kendinde bulamadığını kendisi gibi birinde boş yere aramayı tutku sanırlardı...

Kendi alınyazısı için yola çıkmayı ve dövüşmeyi bir kez bile göze alamadan kalırlardı burada... Yola çıkmak ve korkmadan düşmanlar edinmek isteyenleri o sebepsiz nefretleri ve yine o sebepsiz merhametleriyle durdurmaya çalışırlardı...

Burada kalmaya karar verince bir daha asla kendileriyle karşılaşmazlardı...

Oysa insan burada sevince gittiği hiçbir yer uzak değilmiş... Her uzaklık burasıymış. İnsan sevince okyanusun ortasına taşırmış o kaçtığı daracık hayatları, ışıksız odaları, o gücenik ve kırgın anneleri...

Bir daha kendisiyle karşılaşmayacak bile olsa gittiği her yerden geri dönermiş insan...

İşte ben de döndüm gittiğim ve gideceğim her yerden. Bir hançerin ardında duran tebessüme dayadım başımı...

Hayatımda ilk kez bu kadar yakın bana alınyazım ve ilk kez bu kadar uzak...

Hançerin bir yüzünde doğrularım, hayatım, özgürlüğüm var; öbür tarafında hiç büyümemişliğim, hiç yaşamamışlığım, hiç kapanmamış yaralarım duruyor...

Çığlıklarım dört bir yana savrulmuş, her biri başka bir zamana çağırıyor beni... İçlerinden biriyse, geri dön, tut ellerimi, bırakma, diyor.

Doğrularım, gururum, özgürlüğüm; **asla dönme geriye, sen uzaklarla, kavganla, yolculuklarınla varsın, onca direndin, onca savaş verdin alınyazın için, onca düşmanlar edindin, dönersen kazandığın her şeyi kaybedersin**, diyor...

Büyümemişliğim, hiç yaşamamışlığım, hiç kapanmamış yaralarımsa; geri dönmelisin, diyor, **tutmalısın onun ellerini... Eğer dönmezsen, eğer tutmazsan ellerini, nereye gitsen arkandan gelir o çığlık. Ne yaşarsan eksik kalır. İşte o zaman bir daha asla kendinle karşılaşmazsın. Kime sarılsan orası sonsuz bir yalnızlık olur... Sonsuz bir ıssızlık...**

Alınyazım şimdi o hançerin ardındaki tebessüm gibi kanıyor önümde. Sussam ayrı kanıyor, konuşsam ayrı...

Artık küçümsemiyorum kimseyi. Kimi görsem sonsuz bir merakla bakıyorum: Hangisi yaşadı bu acıyı... Hangisi aştı, hangisi yenildi... Neler yitirdiler, yitirirken neler kazandılar...

Bu acıya girdim gireli gördüğüm herkese saygım arttı...

Sevmek öyle uzun bir kelime ki sanki sustukça ona hep geç kalıyorum, sanki sevdikçe bütün bildiklerimi unutuyorum...

Bir yerlerde bir şeyler büyüyor da, ben sanki sustukça küçülüyorum...

Öyle ki yoldan gelip geçenleri durdurup öykümü anlatmak istiyorum: **Size de oldu mu... Aramayınca ne yaptınız... Arayınca ne demeli... Zaman bütün acıların ilacı mı... Bir gün bu tükeniş biter mi... Sizi unutunca ne yaptınız. O acıyı nereye gizlediniz. Hayata yeniden nasıl başladınız... Başkasıyla olduğunu duyduğunuzda ne hissettiniz... Peki size başkasıyla sevişirken sizi düşünüp ağladığını, bu yüzden sevişemediğini anlattı mı, o an siz ne hissettiniz...**

Peki, her şeye rağmen yeniden başlanır mı... Tamiri mümkün mü onca yaşananların, onca kırgınlığın, onca ihanetin...

Kimi mümkün, kimisi de mümkün değil, der... Herkes kendince buna benzer binlerce şey yaşamıştır, ama unutmuş, yollarına devam etmişlerdir...

Ama hiçbir yanıt, hiçbir çözüm önerisi işime yaramaz yine de... Sadece susuzluğum artar. Sadece özlemim artar. Ateş benzin emer sadece. Kısa bir sessizlik olur belki de, ama ardından acım benden daha çok konuşmaya başlar... Ne sorsam, ne dinlesem, ne yapsam olan yine bana olur...

Sonra mistik bir merak kaplar içimi. Kimi görsem, kimle konuşsam onu tanıyıp tanımadığını sormak isterim... Onu tanıyorlarsa hakkında benim bilmediğim ne biliyorlardır, eğer onu bir kez olsun görmüşlerse bile, ne düşünmüşlerdir. Hep sormak isterim...

Bazen öyle tuhaflaşırım ki, birini görürüm ve onun belki de birkaç dakika önce onun yanından hiçbir şey olmamış gibi geçtiğini düşünürüm. Yadırgarım o insanı. Nasıl olur da onun yanından böyle kayıtsızca ve hiçbir şey olmamış gibi geçtiğini düşünürüm. Yüzündeki o kayıtsız ifadede onun izlerini okumaya çalışırım... Nasıl olur da derim, benim onca sevdiğim insanın yanından geçip böyle kayıtsız kalabilir, diye hayretle sorarım kendime.

Hiç utanmam onu başkalarına sormaktan... Kendime duyduğum gururu kaybedeceğimi düşündüğümde, aklımdan onun sözleri geçer: **Aşkta gurur olur mu... Ne gururu... Ne gururu...** Hiç utanmam aşk konusunda, sevgi konusunda böyle cahil, böyle savunmasız gözükmekten... Öyle çaresiz, öyle şaşkınımdır ki, bu konuda herkesin benden daha derin, daha bilgili, daha çile çekmiş olduğunu düşünürüm...

Hiç utanmam kalbimi teşhir etmekten. Acım öyle konuşkandır ki, hiç utanmam çektiklerimi anlatmaktan. Utanırım aslında, ama utancım, acımın yanında komik kalır. Kapanmak ve susmak gerektiğini, hatta daha önceleri nasıl okyanuslara açıldıysam, yine öyle yapmam gerektiğini düşünürüm. Ama hiçbir şey yapamam yine de... Ne kapanırım kendime, ne de susarım. En acısı okyanuslara açılmayı artık hiç göze alamam... Çünkü bilirim ki nereye, hangi açık denize gidersem gideyim, benimle birlikte oraya gelecektir o iki ucu keskin hançer. Bir yanım özgürlüğüm, doğrularım; öbür yanım hiç büyümemiş çocukluğum, hiç kapanmayan yaralarım... Hançerin bir yanına sarılsam asi yalnızlık; öbür yanına sarılsam kaybolmuş özgürlüğüm, bu aşkla açılan yaralarım, bu aşkla ortaya çıkan o hiç büyümemişliğim ve onca yıl kendimden bile sakladığım düşkünlüğüm...

Ve öyle konuşkandır acı ve öyle derin, öyle gizli bir yerden çıkıp gelmiştir ki aşk; burada, karada küçümsediğim ne varsa utanmayıp onlar gibi düşünmeye başlarım.

Daha önceki sevgililerime davrandığım gibi davranamam ona. Bir başka yüzüm açığa çıkmıştır sanki... Artık anlayışlı ve modern olmayı beceremiyorumdur.

Tanıyamam kendimi. Kendime duyduğum o sonsuz güven silinip gitmiştir. Kıskançlığın o yapışkan, öldürücü zehri damarlarımda akmaya başlamıştır... Kimse görmesin isterim onu, kimse dokunma-

Devamı Arka Sayfada

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

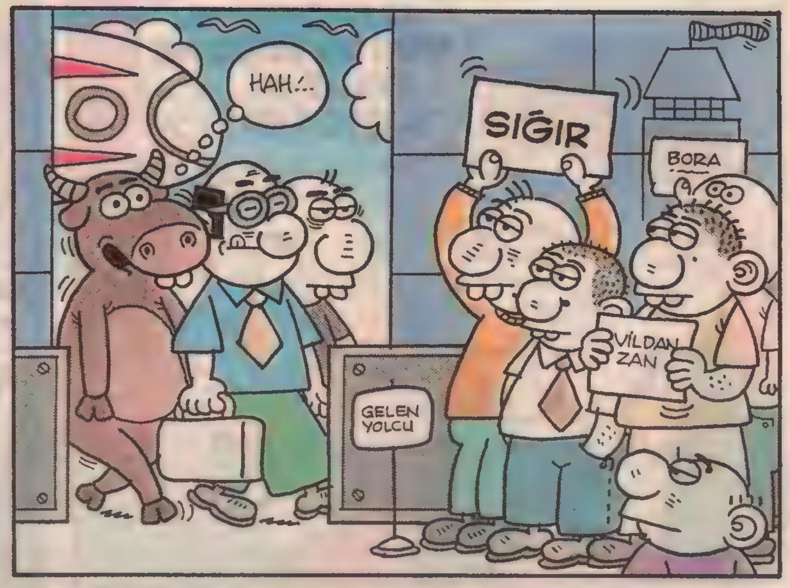
HAH!..
SIĞIR
BORA
VİLDAN ZAN
GELEN YOLCU

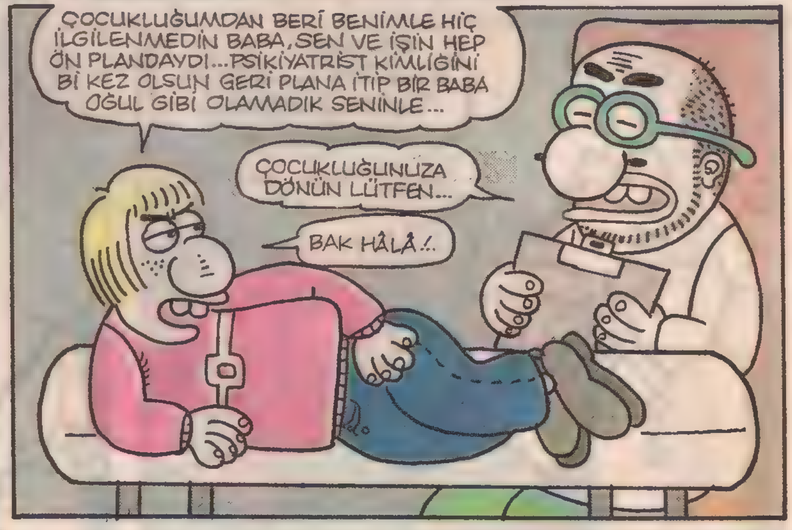
ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ BENİMLE HİÇ İLGİLENMEDİN BABA, SEN VE İŞİN HEP ÖN PLANDAYDI... PSİKİYATRİST KİMLİĞİNİ Bİ KEZ OLSUN GERİ PLANA İTİP BİR BABA OĞUL GİBİ OLAMADIK SENİNLE...
ÇOCUKLUĞUNUZA DÖNÜN LÜTFEN...
BAK HÂLÂ!..

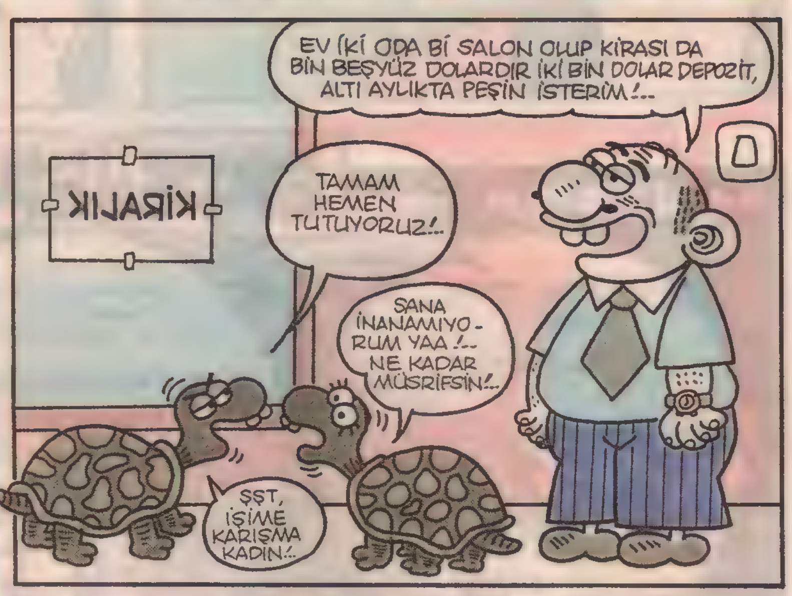
EV İKİ ODA Bİ SALON OLUP KİRASI DA BİN BEŞYÜZ DOLARDIR İKİ BİN DOLAR DEPOZİT, ALTI AYLIKTA PEŞİN İSTERİM!..
KİRALIK
TAMAM HEMEN TUTUYORUZ!..
SANA İNANAMIYORUM YAA!.. NE KADAR MÜSRİFSİN!..
ŞŞT, İŞİME KARIŞMA KADIN!..

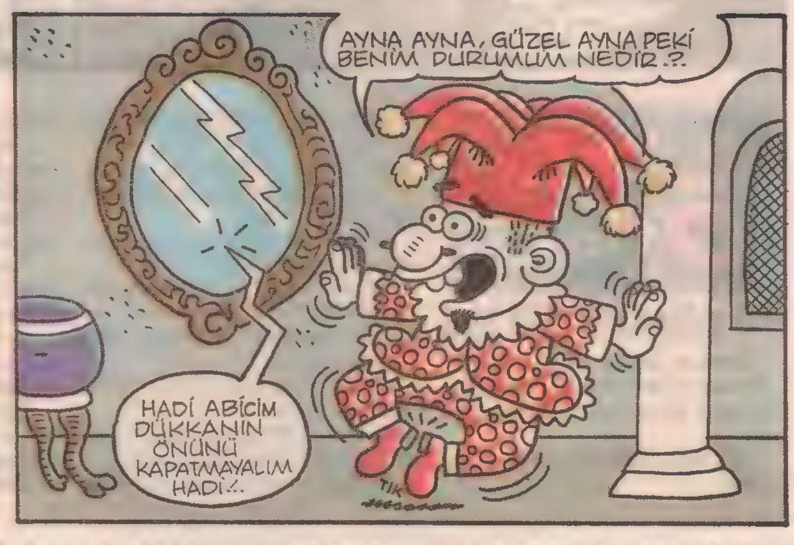
AYNA AYNA, GÜZEL AYNA PEKİ BENİM DURUMUM NEDİR?
HADİ ABİCİM DÜKKANIN ÖNÜNÜ KAPATMAYALIM HADİ!..
TIK

kirikleblebi@leman.com.tr

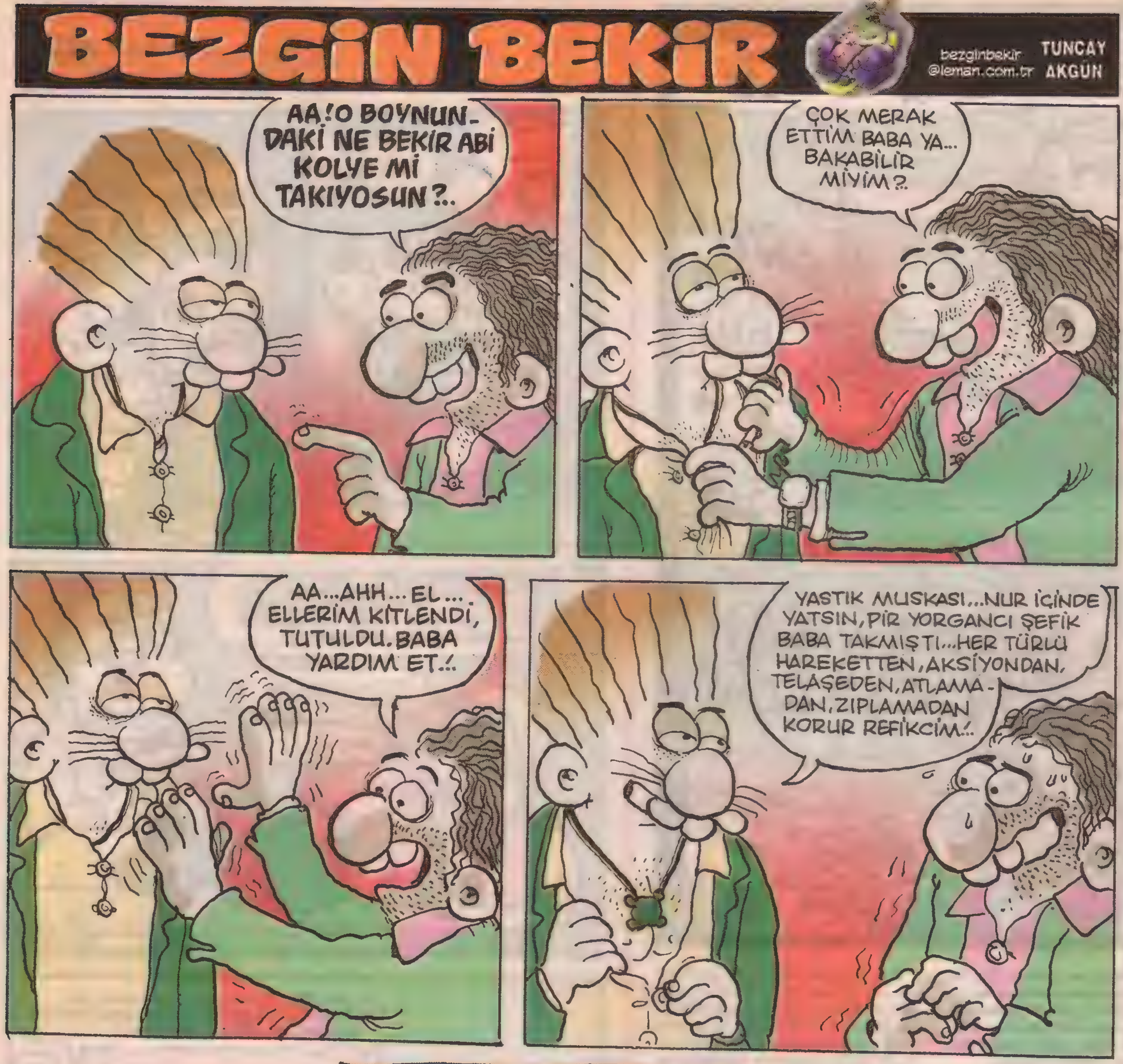
BEZGİN BEKİR
bezginbekir@leman.com.tr
TUNCAY AKGÜN
AA!O BOYNUNDAKİ NE BEKİR ABİ KOLYE Mİ TAKIYOSUN?..
ÇOK MERAK ETTİM BABA YA... BAKABİLİR MİYİM?..
AA...AHH...EL... ELLERİM KİTLENDİ, TUTULDU. BABA YARDIM ET..!
YASTIK MUSKASI...NUR İÇİNDE YATSIN, PİR YORGANCI ŞEFİK BABA TAKMIŞTI...HER TÜRLÜ HAREKETTEN, AKSİYONDAN, TELAŞEDEN, ATLAMADAN, ZIPLAMADAN KORUR REFİKCİM..!

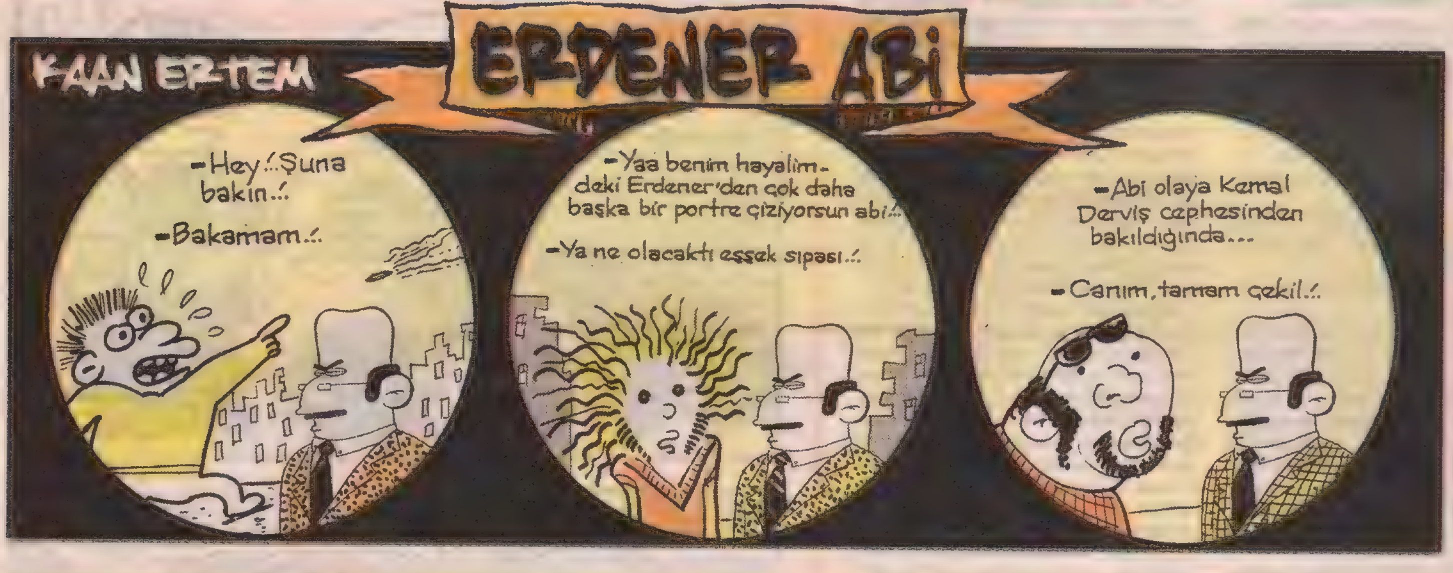
KAAN ERTEM
ERDENER ABİ
-Hey! Şuna bakın..!
-Bakamam..!
-Yaa benim hayalimdeki Erdener'den çok daha başka bir portre çiziyorsun abi..!
-Ya ne olacaktı eşşek sıpası..!
-Abi olaya Kemal Derviş cephesinden bakıldığında...
-Canım, tamam çekil..!

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

70 milyonda 170 bin!

Batımızda hırsızlar denizi, doğumuzda çıkarcılar denizi, kuzeyimizde ilkesizler denizi, güneyimizde vicdansızlar denizi!

Dört tarafı pisliklerle çevrili bir adada gibiyiz!

Cüzdanının değil vicdanının sesine kulak verenler, sürüden biri olmayı reddedenler, ilkelerini koruyabilenler, pınar suyu kadar temiz kalabilenler ancak bir adanın nüfusu kadarız.

70 milyonluk ülkede siz deyin 270 bini, ben diyeyim 170 bini geçmeyiz.

Bir parti kursak, bu partinin kapısına "buraya hırsızlar, çıkarcılar, ilkesizler, vicdansızlar, avantacılar, rüşvetçiler giremez" diye yazsak.

Böyle yapsak da boyumuzun ölçüsünü bir güzel alsak.

Değil yüzde 10'luk seçim barajını, yüzde 1'lik seçim barajını bile geçemeyiz.

Partiler arası yarışta açık ara sondan birinci geliriz.

Ama partimizin kapılarını çıkarcılar, ilkesizler gibilere açsak Tayyip Erdoğan'ın partisi ile baştan birincilik için çekişiriz.

Dünün **adil düzencisi** Tayyip Erdoğan bugün neyin **düzencisi?**

Tayyip Erdoğan'ın partisi **'adi'l düzencilere** kapılarını açmasaydı iktidara en yakın parti olabilir miydi?

Ya dün yerden yere vurdukları Kemal Derviş'i bugün baştacı yapan CHP'lilere ne demeli?

Dünün düşman kardeşleri Kemal Derviş ile Türk-İş Başkanı Bayram Meral'in aynı partide buluşmasına ne demeli?

Aydın Menderes'in babasını idam ettiren Alparslan Türkeş'in oğlu Tuğrul Türkeş ile seçim ittifakı yapmasına ne demeli?

Aklıma denecek şu geliyor:

Yarab bir oy uğruna ne ilkeler batıyor!

Dost acı söyler misali Deniz Baykal ile sol kolu Bülent Tanla'ya "Keşke dün karşı çıktıklarınızı bugün partiye almasaydınız" diyorum.

İçten içe "senin aklına uyalım da oy alamayıp barajın altında mı kalalım" dediklerini biliyorum.

Haklılar.

Benim aklıma uyanlar ilkeli kalırlar ama oysuz kalırlar!

Orta Sayfadan Devam

sın ona. Benim dışımda kimseyle mutlu olmasın. Ben nasıl döndüysem okyanuslarımdan, ben nasıl gittiğim her yerden yarı yoldan geri döndüysem, o da geri dönsün gittiği her yerden. Ben nasıl kime sarıldıysam ve orası sonsuz bir ıssızlık ve yalnızlık olduysa, o da kime sarılırsa orası sonsuz bir yalnızlık ve boşluk olsun isterim... Benim için artık beraberliklerle ilgili o moda görüşler çoktan anlamını yitirmiştir. Ne kadar istesem de anlayışlı ve açık görüşlü olamam ona karşı. Şehirler güvensizdi, insanlar aç ve ilkesiz. Okyanuslar ve özgürlüğüm orada dursun, ben aşkta bağnaz ve fanatiğimdir artık... Artık ben de bir zamanlar küçümsediğim buradaki o kara insanları gibiyimdir... Eğer bırakıp uzaklara gitmek isterse beni sebepsiz nefret ve merhamet krizlerine girip onu yolundan döndürmeye çalışırım...

Eğer kararsızsa, kafasında tereddütler varsa bir zamanlar küçümsediğim o kırgın ve gücenik anneleri arayıp, onu ikna edip bana geri dönmesini söylemelerini isterim...

O aramadığı geceler ben de şehrin yalnız insanları gibi en kalabalık meydanlara çıkarım. Nerede benim gibi yalnız varsa oraya giderim. Yalnızlığımı onların yalnızlığıyla tanıştırır, kalbimdeki son gizleri anlatacak birilerini arar, sonunda bulur, sonunda yalnızlığımı aslında ne kadar istemesem de o kadar lekelemeye çalışırım...

Çünkü yetmiyorumdur artık kendime. Üzüntüm de, sevincim de çoktan benden çıkmıştır. Bildiğim her şey geçersizdir çoktan... Bir zamanlar ruhumu keskin bir aydınlığa boyan öfkem çoktan yumuşamıştır... Bağımsızlığım, özgürlüğüm ona çıkmıyorsa hayatın ne anlamı var, diye düşünürüm...

Artık korkmam birinin beni eleştirmesinden. İsterse yerin dibine batırsın, hiç aldırmam, yeter ki bizim ne olacağımıza ilişkin bir şey söylesin, küçük de olsun bir umut var mı, onu söylesin isterim...

Onunla olmak için bütün anları silmek; sildiğim bütün anlardan bambaşka, herkes için imkansız, ama bir tek bizim için anlamlı bir an yaratmak isterim...

Öyle bir an ki, yeter ki o bana geri dönsün, aradaki tüm engeller ortadan kalksın, bütün o kirli pişmanlıklara razıydım... O bana geri dönsün, razıydım buradaki herkes gibi yaşayıp ölmeye, razıydım geleceğimi onunla harcamaya... O bana evet desin, yıllardır kaçtığım o sıkıcı gölge ömrüme yapışsın, razıydım...

O bana geri dönsün, o yıllardır küçümsediğim karadaki insanların insafına kalayım, razıydım...

Yeter ki o bana geri dönsün, yurdumda yurtsuz, doluluğumda boş, yenildikçe zalim olmaya razıydım.

Biliyordum, ondaydı benim sırlarım; yıllardır gizlediğim çaresizliğim, sırlarım ne yapsam onunla kalacaktı, kendimde özlediğim ne varsa onunla gidecekse savunduğum doğrularımın bana ne anlamı vardı... Ondaydı benim yaralı çocukluğum, kimse bilemezdi o yaraları, bilmez hoyrat davranırdı, o bana geri dönmezse bitmez, kanar dururdu yaralı çocukluğum... O geri dönsün, o kanatsın isterdim çocukluğumu kaldığı yerden, razıydım.

O beni ne kadar kanatırsa kanatsın kızamazdım ona, öç alamazdım ondan... Çünkü sağlıklı, normal insanların işidir öç almak. O da bana ne kadar kızsa da benden öç alamazdı... Çünkü biz ikimiz de aynı yaranın insanlarıydık... Yeter ki gelsin o bana, gelsin ki öldürücü bir bütün olsun yaralarımız, yabancı bir yarayla değil, onun ölümüyle öleyim, razıydım...

Ben kendim olmayacaksam, başka ışıkları, başka hayalleri neyleyim, yeter ki o daha çok sevsin; gerçeğin ve varlıkların öbür yüzlerini görmemeye razıydım...

Yeter ki o bana geri dönsün, kendimde yıllardır bulamadığımı, boş yere de olsa, umutsuzca da olsa onda arayıp bulmayı umut edip durayım, razıydım.

Bazen onun ona yabancı, ona uzak birinin elinde tutsak olduğunu düşünürüm...

Bunu söylerdim ona, bu yüzden acımasız, bu yüzden kırıcı olduğunu söylerdim. O ise bana hiç aldırmaz, söylediklerime inat bir yabancıya teslim ederdi o yaraları; ona inanır, onun elinde kötü olmaya çalışırdı.

O zaman okyanuslar gelirdi aklıma... Asiliğim, hançerin öbür yanında kanayan özgürlüğüm gelirdi.

Uzaklardan kimsesiz çığlıklarımın sesi duyulurdu o zaman: **Kalma orada, onca zaman direndin, onca bedel ödedin, geldiğin yere dönme,** diye seslenirlerdi bana...

İşte o zaman garip bir kan kokusu gelirdi burnuma... Bütün bildiklerim, onca öğrendiklerim, verdiğim onca savaş gelirdi... Burada yeni bir şey yoktu bilirdim. Burada ne kadar kalsam da, her şey hiç değişmez ve aynı kalacaktı; burada insanlar yaşamadan yaşıyormuş gibi yapacaklardı, çılgınlıklarını bir çırpıda özetleyip, sonra da hiçbir şey olmamış gibi, ne kadar eziyet görseler de, nedenini niçinini sormadan yaşayıp gideceklerdi...

Burada bilip de unutmaya çalıştıklarım yeniden aklıma gelirdi... İşte o zaman, artık gitmeliyim, derdim, artık geriye dönüp bir kez bile bakmadan, gitmeliyim...

İşte o zaman o hançerin öbür yüzü yine karşıma çıkardı... Bana yine: **Geri dön, gitme, tut ellerimi, bırakma**, derdi hançerin ardındaki o kanayan tebessüm... Çığlıklarım yine dört bir tarafa yayılırdı... Hiç büyümemiş çocukluğum yine kanamaya başlardı... Çocukluğum hep burada olmayı isteyen bir kadında, hayallerim ve özgürlüğüm ondan çok uzakta bir yerde kalırdı...

Anlardım ki artık kimseye soracak bir şeyim kalmamıştı... **Araf**'ta asılı kalırdım öylece...

Anlardım, artık benim benden başka kimsem kalmamıştı... Susardım... Hep susardım...

Sustukça özler, özledikçe susardım...

Olmak istediğim her yerden uzakta... Neredeysem hep öbür yanımı özleyerek susardım...

cezmier@leman.com.tr

Havasız Hikâye

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

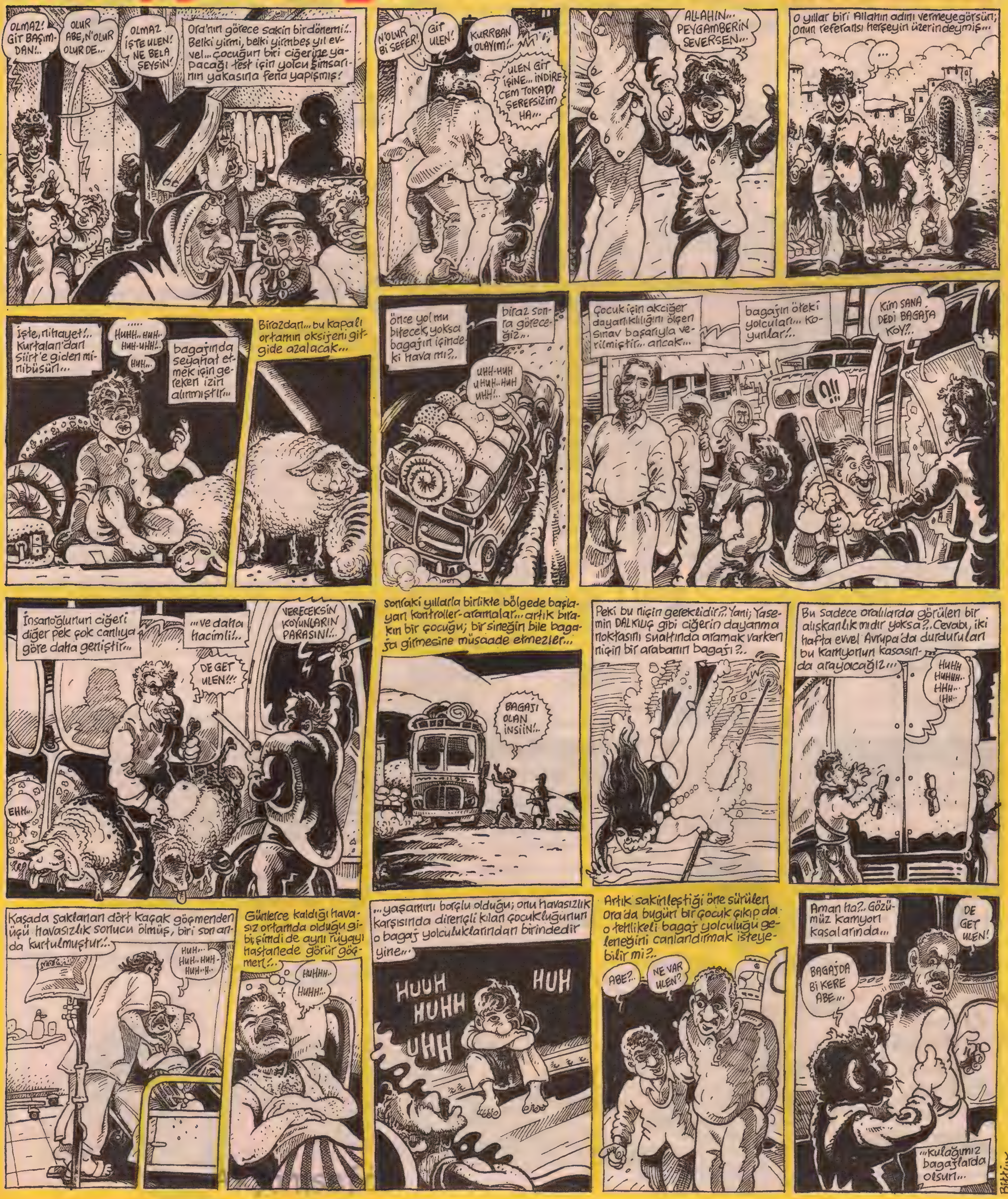
OLMAZ! GIT BAŞIMDAN!..
OLUR ABE, N'OLUR OLUR DE...
OLMAZ İŞTE ULEN! NE BELA ŞEYSİN!
Ora'nın görece sakin bir dönemi!.. Belki yirmi, belki yirmbeş yıl evvel... çocuğun biri ciğerine yapacağı test için yolcu şimsarının yakasına fena yapışmış!
N'OLUR Bİ SEFER!
GİT ULEN!
KURRBAN OLAYIM!..
ULEN GİT İŞİNE... İNDİRECEM TOKADI ŞEREFSİZİM HA...
ALLAHIN... PEYGAMBERİN SEVERSEN...
O yıllar biri Allahın adını vermeyegörsün; onun referansı herşeyin üzerindeymiş...
...
İşte, nihayet!.. Kurtalan'dan Siirt'e giden minibüsün...
..... HUHH.. HUH.. HUH-UHH!.. HUH...
bagajında seyahat etmek için gereken izin alınmıştır...
Birazdan... bu kapalı ortamın oksijeni gitgide azalacak...
önce yol mu bitecek, yoksa bagajın içindeki hava mı?..
biraz sonra göreceğiz..
UHH-HUH UHUH..HUH UHH!..
Çocuk için akciğer dayanıklılığını ölçen sınav başarıyla verilmiştir... ancak...
bagajın öteki yolcuları... koyunlar!..
KİM SANA DEDİ BAGAJA KOY?..
?!!
İnsanoğlunun ciğeri diğer pek çok canlıya göre daha geniştir...
...ve daha hacimli!..
VERECEKSİN KOYUNLARIN PARASINI!..
DE GET ULEN!!!
EHH...
sonraki yıllarla birlikte bölgede başlayan kontroller-aramalar... artık bırakın bir çocuğu; bir sineğin bile bagaja girmesine müsaade etmezler...
BAGAJI OLAN İNSİİN!..
Peki bu niçin gereklidir?.. Yani; Yasemin DALKILIÇ gibi ciğerin dayanma noktasını sualtında aramak varken niçin bir arabanın bagajı?..
Bu sadece oralılarda görülen bir alışkanlık mıdır yoksa?.. Cevabı, iki hafta evvel Avrupa'da durdurulan bu kamyonun kasasında arayacağız...
HUHH HUHHH.. HHH.. IHH..
Kasada saklanan dört kaçak göçmenden üçü havasızlık sonucu ölmüş, biri son anda kurtulmuştur!..
HUH... HUH.. HUH-HUH..H..
Günlerce kaldığı havasız ortamda olduğu gibi; şimdi de aynı rüyayı hastanede görür göçmen!..
HUHHH.. HUHH!..
...yaşamını borçlu olduğu; onu havasızlık karşısında dirençli kılan çocukluğunun o bagaj yolculuklarından birindedir yine...
HUUH HUHH UHH HUH
Artık sakinleştiği öne sürülen Ora'da bugün bir çocuk çıkıp da o tehlikeli bagaj yolculuğu geleneğini canlandırmak isteyebilir mi?..
ABE?..
NE VAR ULEN?
Aman ha?.. Gözümüz kamyon kasalarında...
DE GET ULEN!
BAGAJDA Bİ KERE ABE...
...kulağımız bagajlarda olsun...
Bitti...

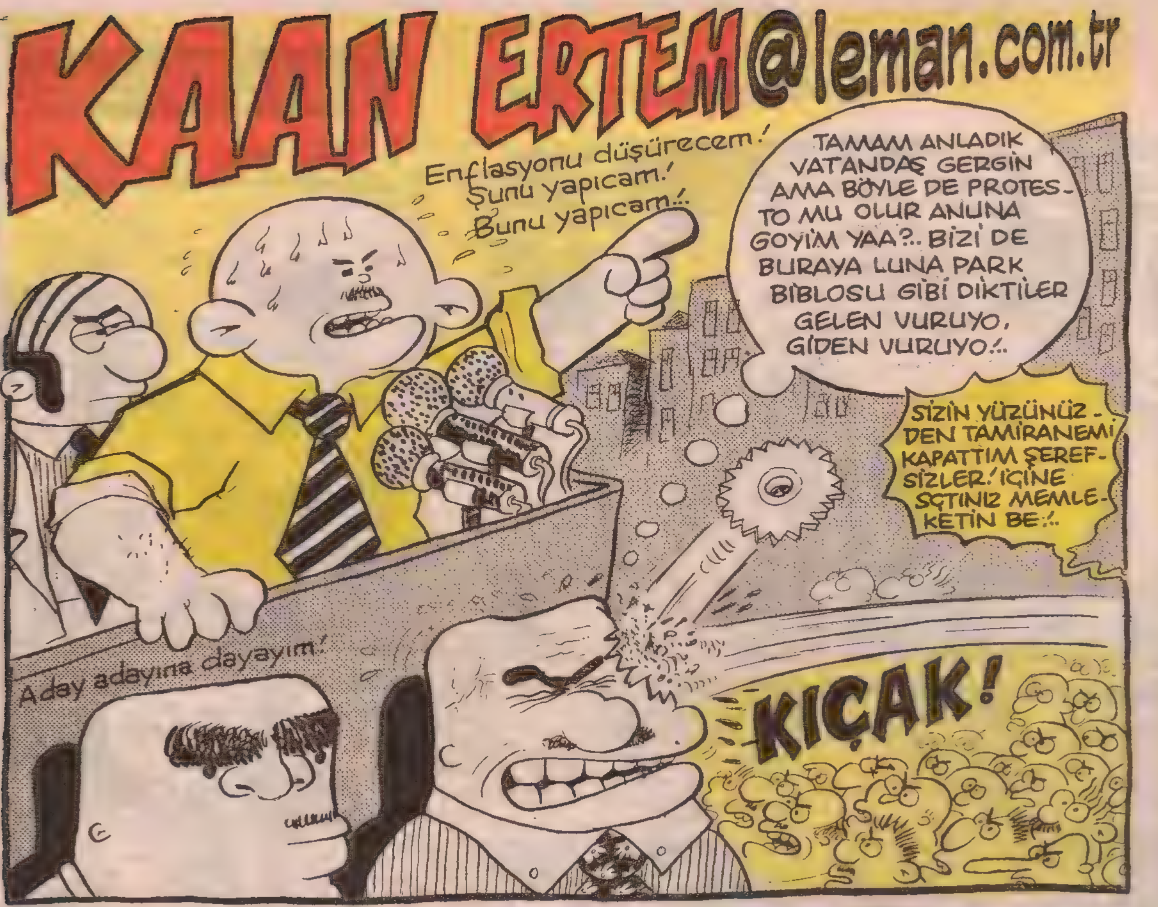
KAAN ERTEM@leman.com.tr
Enflasyonu düşürecem! Şunu yapıcam! Bunu yapıcam!..
TAMAM ANLADIK VATANDAŞ GERGİN AMA BÖYLE DE PROTESTO MU OLUR ANUNA GOYİM YAA?.. BİZİ DE BURAYA LUNA PARK BİBLOSU GİBİ DİKTİLER GELEN VURUYO, GİDEN VURUYO!..
SİZİN YÜZÜNÜZDEN TAMİRANEMİ KAPATTIM ŞEREFSİZLER! İÇİNE SÇTINIZ MEMLEKETİN BE!..
Aday adayına dayayım!
KIÇAK!

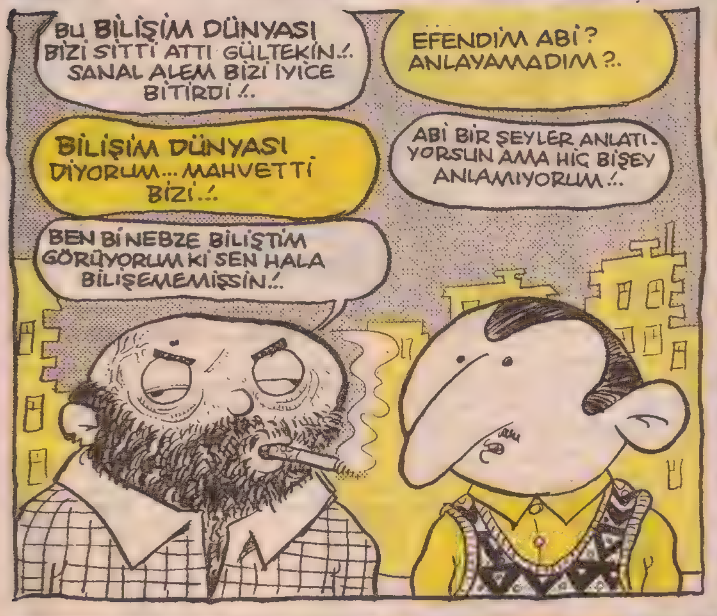
BU BİLİŞİM DÜNYASI BİZİ SİTTİ ATTI GÜLTEKİN!.. SANAL ALEM BİZİ İYİCE BİTİRDİ!..
EFENDİM ABİ? ANLAYAMADIM?..
BİLİŞİM DÜNYASI DİYORUM... MAHVETTİ BİZİ!..
ABİ BİR ŞEYLER ANLATIYORSUN AMA HİÇ BİŞEY ANLAMIYORUM!..
BEN Bİ NEBZE BİLİŞTİM GÖRÜYORUM Kİ SEN HALA BİLİŞEMEMİŞSİN!..

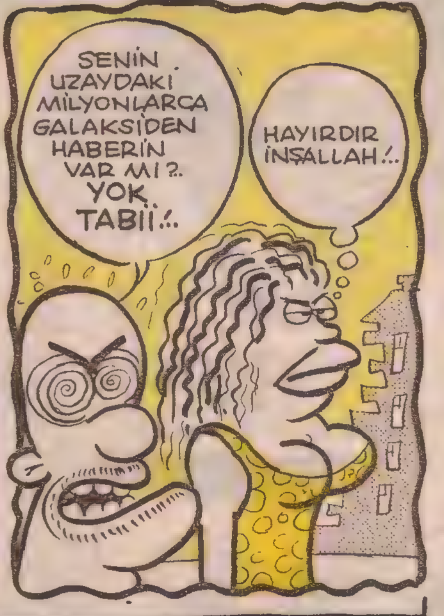
SENİN UZAYDAKİ MİLYONLARCA GALAKSİDEN HABERİN VAR MI?.. YOK TABİİ!..
HAYIRDIR İNŞALLAH!..

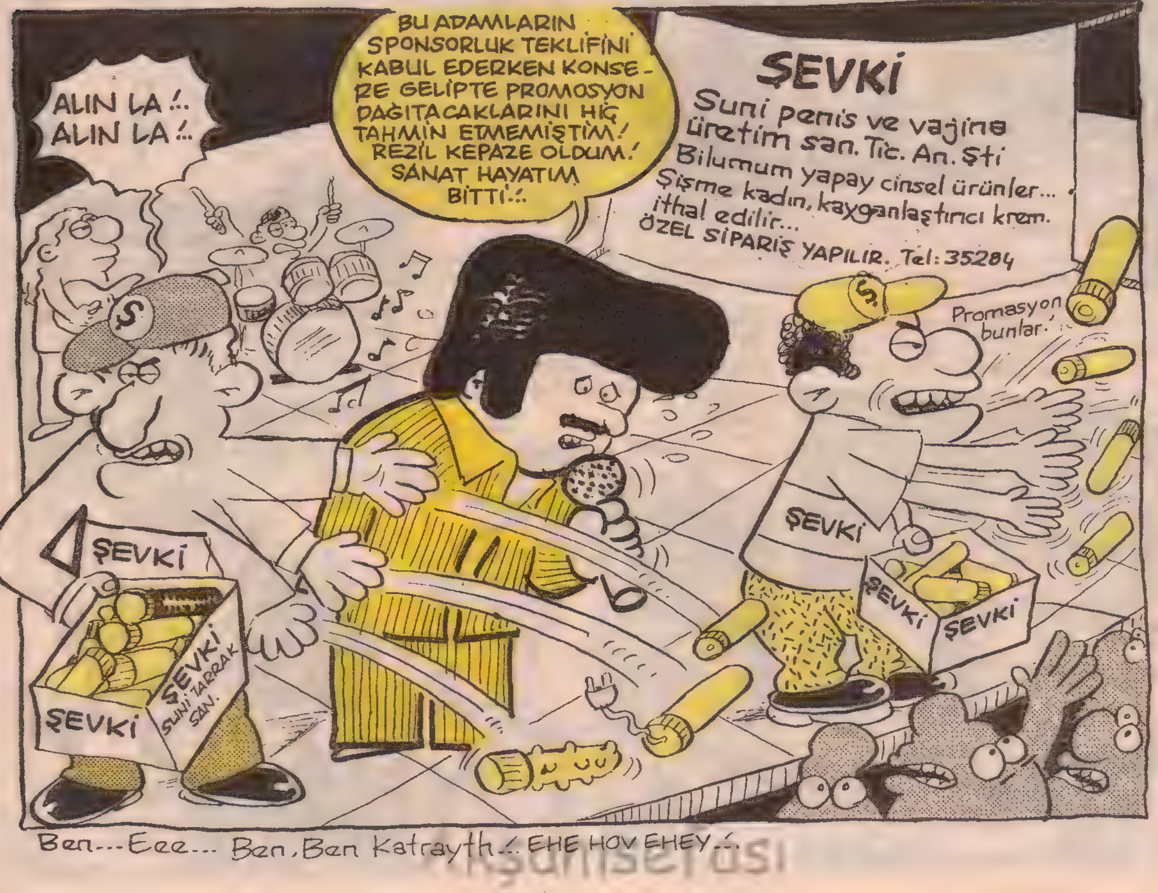
ALIN LA!.. ALIN LA!..
BU ADAMLARIN SPONSORLUK TEKLİFİNİ KABUL EDERKEN KONSERE GELİPTE PROMOSYON DAĞITACAKLARINI HİÇ TAHMİN ETMEMİŞTİM! REZİL KEPAZE OLDUM! SANAT HAYATIM BİTTİ!..
ŞEVKİ
Suni penis ve vajina üretim san. Tic. An. Şti
Bilumum yapay cinsel ürünler... Şişme kadın, kayganlaştırıcı krem. ithal edilir...
ÖZEL SİPARİŞ YAPILIR. Tel: 35284
Promasyon bunlar!
ŞEVKİ
ŞEVKİ
ŞEVKİ SUNİ TARRAK SAN.
ŞEVKİ
ŞEVKİ
ŞEVKİ
Ben... Eee... Ben, Ben Katrayth!.. EHE HOV EHEY!..

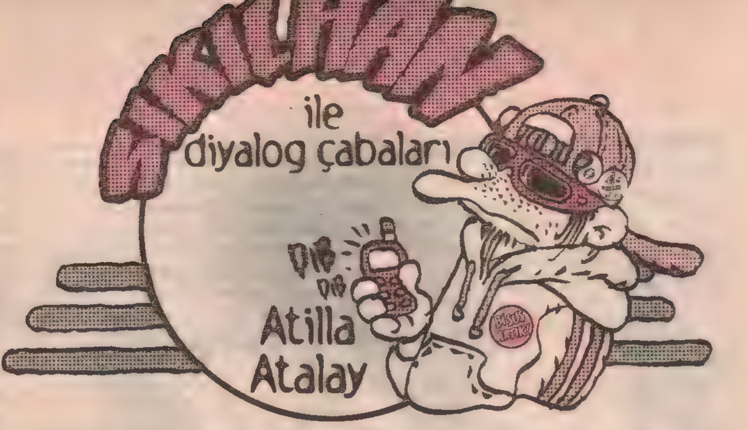
SIKILHAN
ile
diyalog çabaları
DIT DIT
Atilla Atalay

- Süper bu dünya yaa... Alooo! Sıkılhan beni duyuyor musun? Oğlum dünya tersine döndü, senin hala haberin yok be! Hihohaha... Aloo Sıkı... Aabi yok bööle bişe... Dünya ters diyorum sanaa...

- Sen beni nezaman düzken aradın ki Buğra?

- Kafamı var ya, karıncalar yiyiyo olm.

- Usta sende de ne kafa varmış yaa. Öööle yiyiyon, bööle yiyiyon bi türlü bitmiyo.

- Laf sokma be kanka valla keşlik yapmadım. Madde defterini kapadım diyorum sana. Haybeye kızıyosun kardeşine....

- Eee çimenlerin üstünde uyurken mi kaçtı beynine o karıncalar? Nası çevirdin dünyayı terse?

- Krapanul. Heh...

- Oğlum ööle bilmediğin hapları yutma ibiş. Kafa yapıcam derken gebericen.

- Krapanul hap map diil lan. Lunapark lafını tersten sööledim. Lunaparkta "Kamikaze" yok mu hani, biraz alkolün üstüne adamını bulduk ona bindik. Adam 10 milyona bizi bir saatliğine baş aşağı tutmayı kabul etti... 10 milyon lan, para diil...

- Orda kalın madem... Hiç inmeyin...

- Baksana ATM'den bana para çekebilir misin? Aloo... Aloo... Siiiiee... Telefon da düştü...

* * *

- Alo Sıkılhan, yanlış anlama yavrucum ama sana tuhaf bir soru sormak zorundayım. Gerçekten tuhaf, fakat bir gün baba olunca beni anlarsın. Bak, yanıt vermek istemezsen seni anlarım. Fakat gerçeği bilmek her baba kad....

- Haydi sor sor... diyorum baba, başka ne diyeyim bilmiyorum.

- Şu an üzerinde ne var Sıkılhan?

- Puma eşoftman baba.

- Hayır yani biz evde yokken annenin kıyafetlerini felan giyip dolaşıyo musun diye sordum. Yanlış anlama biz seni o halinle de severiz. Fakat biliyosun gazetelerde yazıyo, Erdek'teki bir yaz okulunda öğretmenler çocukları o şekil giyinmeye teşvik ediyolarmış...

- Siz ise beni bu gereksiz telefonlarla deli gömleği giymeye özendiriyosunuz.

- Adı üstünde evladım, şimdi senin deli kanlı zamanların. İstediğini giy tabi. Ben de gençliğimde yaz kış parka giydim bi müddet. Gerçi kadınlar da parka giyiyodu ben gençken. Bi de Büyükdeden köy düğünlerinde köçeklik yaparmış fi tarihinde. Genetik bişey de olabilir tabii. Yanlış anlama, bak yine söylüyorum biz seni ne giyersen giy... Her neyse, ben yine kendi kendime konuşuyorum heralde, sen çoktan telefonu kapamışsındır...

- Doğru bildin baba.

* * *

- Sıkılhan, şarjım bitiyo yavrum, beni can kulağıyla dinle... Dinle evet. Ne konuştuğumu duyuyo musun? En son ne fısıldadım, evet?

- Niye fısıldadığını sorabilir miyim anne?

- Burda, iş yerinde bi ahbabın kızı volkmenle yüksek sesli müzik dinleye dinleye sağır olmuş da. Sağırsan biliyim istedim. Sen de çok dinleme olur mu çocuğum? Kulak bi insanın en makbul yeridir, evet kulak. Avaz avaz şarkı dinlememek lazım. Sokup durma o kulaklıkları beynine doğru, hayır yapmamalısın evet. Ayrıca başından kalkmak bilmediğin o bilgisayar korkarım gözünü de bozuyor senin. Organlarımızı sokaktan toplamıyoruz çocuğum. Haklıyım değil mi? Evet?

- Seni duyamıyorum anne. İşitesim yok....

* * *

- Miriba Sıkılhan, Bunalgül ben. Senle teldeyken cepten Büzge aradıydı da "Sana dönücem" demiştim yaa. Döndüm işte.

- Hadi ya, benle mi konuşuyodun? Bu yıl mı oldu bu olay?

- Ya inanmıyorum sana Sıkılhan yaa. Çok ilgisizssın, artı, yivrençsın...

- Bişey sorucam Bunalgül, sen bu "inanmıyorum, artı, yivvrenç" filan gibi lafları kullandığında biyerden bonus mu veriyolar sana?

- Yivr... Korkunçsun Sıkılhan. Sana dönende suç. Görürsün sen, otuzsekiz yaşıma kadar kapris yapıcam sana. Hayvanlarca kere hayvansın...

- "Üç" deyince kapatalım mı Bunalgül,üç.

ÖZGE
SAMANCI

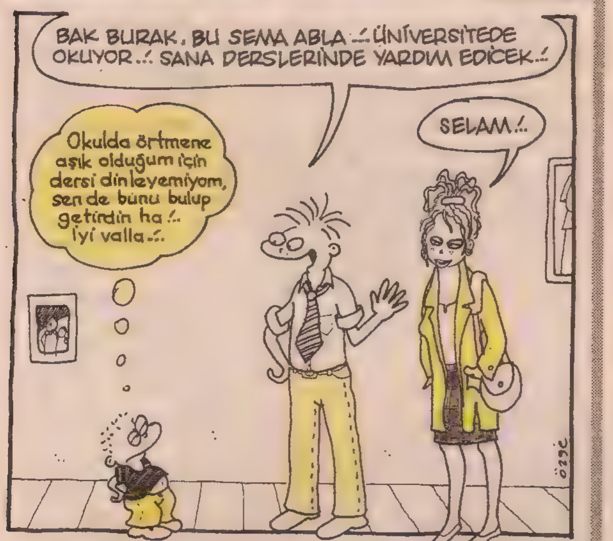
BAK BURAK, BU SEMA ABLA -!- ÜNİVERSİTEDE OKUYOR..!. SANA DERSLERİNDE YARDIM EDİCEK..!
Okulda örtmene aşık olduğum için dersi dinleyemiyom, sen de bunu bulup getirdin ha !.. İyi valla..!.
SELAM.!..
ÖZGE

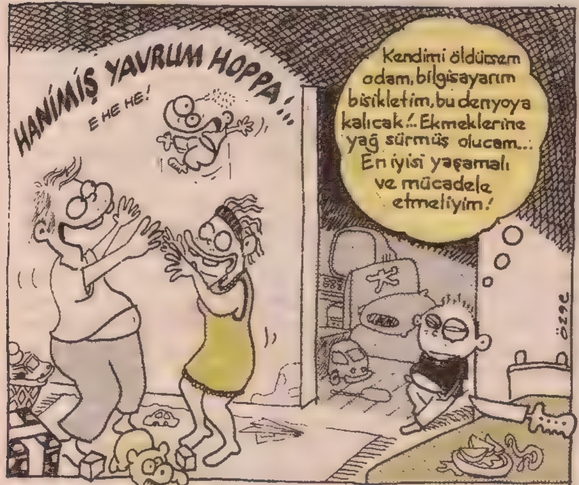
HANIMIŞ YAVRUM HOPPA!..
E HE HE!
Kendimi öldürsem odam, bilgisayarım bisikletim, bu denyoya kalıcak!.. Ekmeklerine yağ sürmüş olucam... En iyisi yaşamalı ve mücadele etmeliyim!
ÖZGE

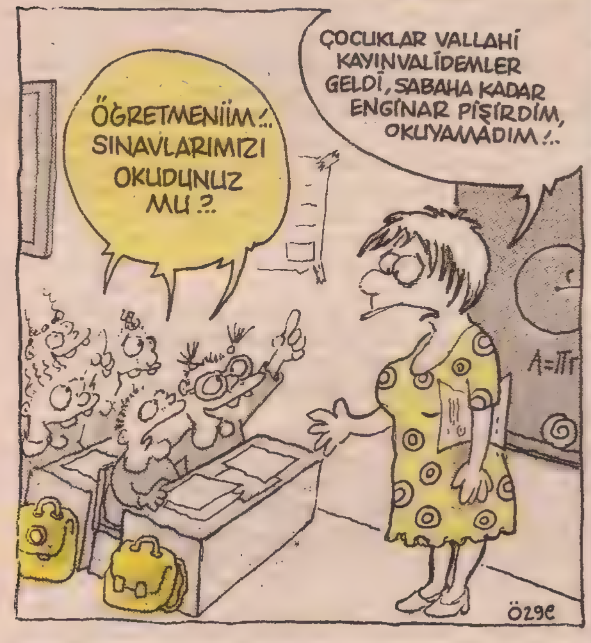
ÖĞRETMENİİM!.. SINAVLARIMIZI OKUDUNUZ MU ?..
ÇOCUKLAR VALLAHİ KAYINVALİDEMLER GELDİ, SABAHA KADAR ENGİNAR PİŞİRDİM, OKUYAMADIM!..
A=πr
ÖZGE

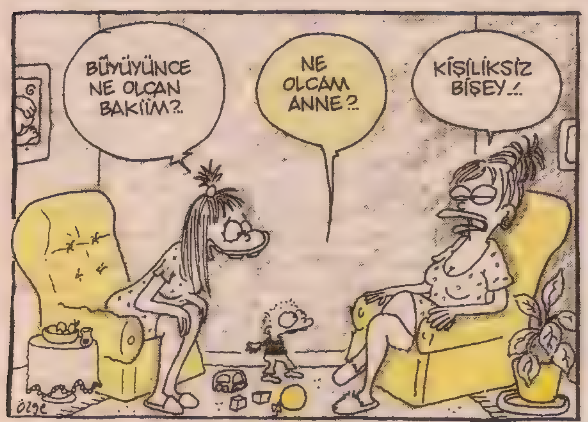
BÜYÜYÜNCE NE OLCAN BAKİİM?..
NE OLCAM ANNE?..
KİŞİLİKSİZ BİŞEY.!.
ÖZGE

Arkadaşımız Nihat Genç'in yazısını kendisinin 'memleket ziyareti' dolayısıyla bu hafta yayınlayamıyoruz.

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

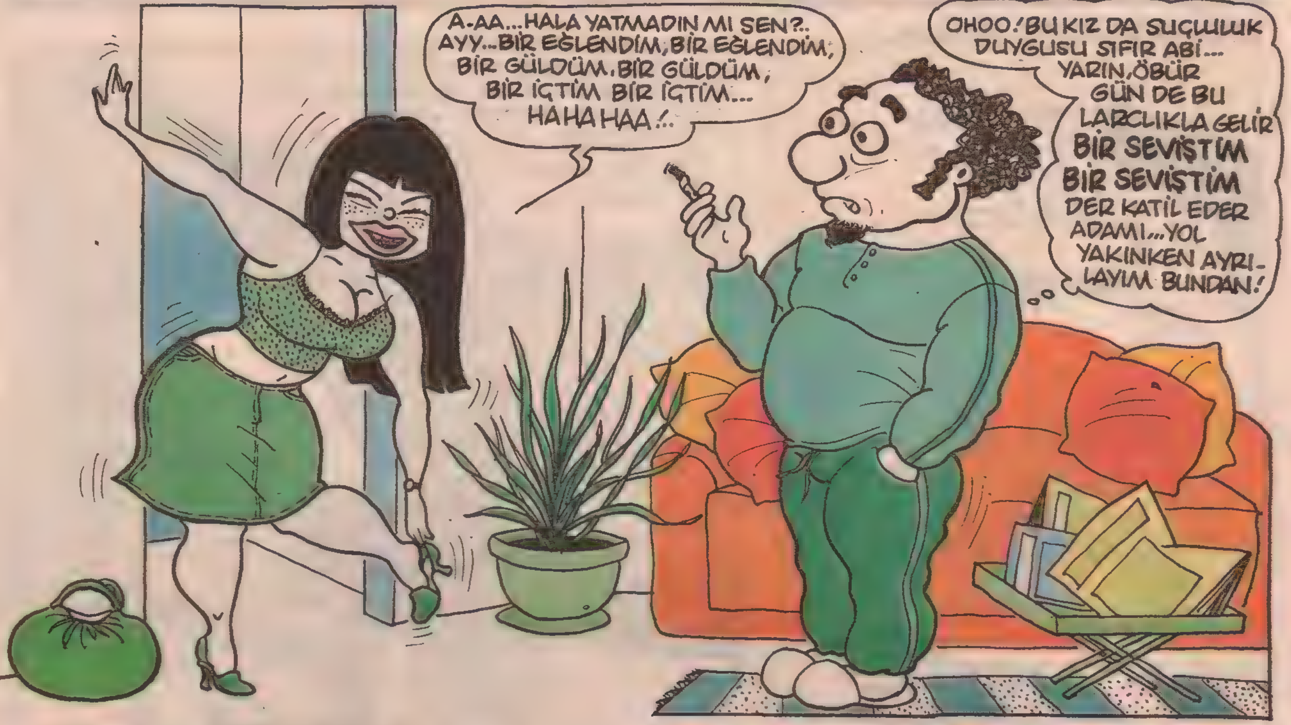
A-AA...HALA YATMADIN MI SEN?.. AYY...BİR EĞLENDİM, BİR EĞLENDİM; BİR GÜLDÜM, BİR GÜLDÜM, BİR İÇTİM BİR İÇTİM... HAHAHAA!..
OHOO! BU KIZ DA SUÇLULUK DUYGUSU SIFIR ABİ... YARIN, ÖBÜR GÜN DE BU LARCLIKLA GELİR BİR SEVİŞTİM BİR SEVİŞTİM DER KATİL EDER ADAMI...YOL YAKINKEN AYRILAYIM BUNDAN!

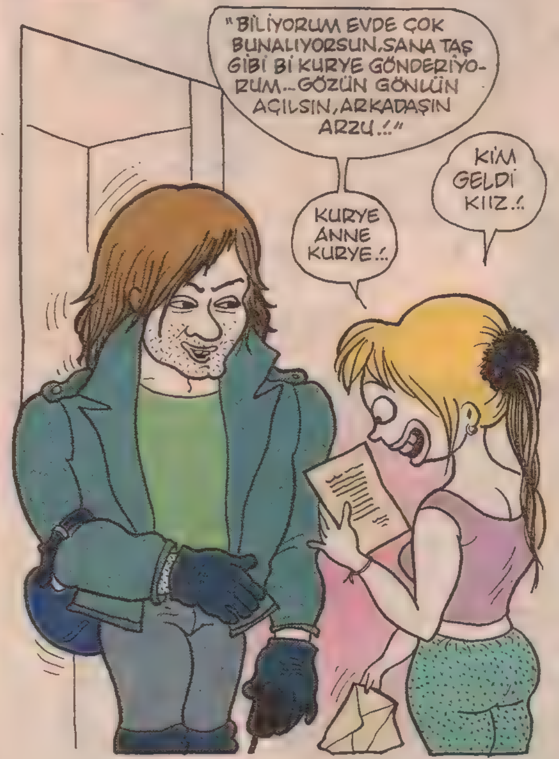
"BİLİYORUM EVDE ÇOK BUNALIYORSUN, SANA TAŞ GİBİ Bİ KURYE GÖNDERİYORUM...GÖZÜN GÖNLÜN AÇILSIN, ARKADAŞIN ARZU.!."
KİM GELDİ KIIZ.!.
KURYE ANNE KURYE.!.

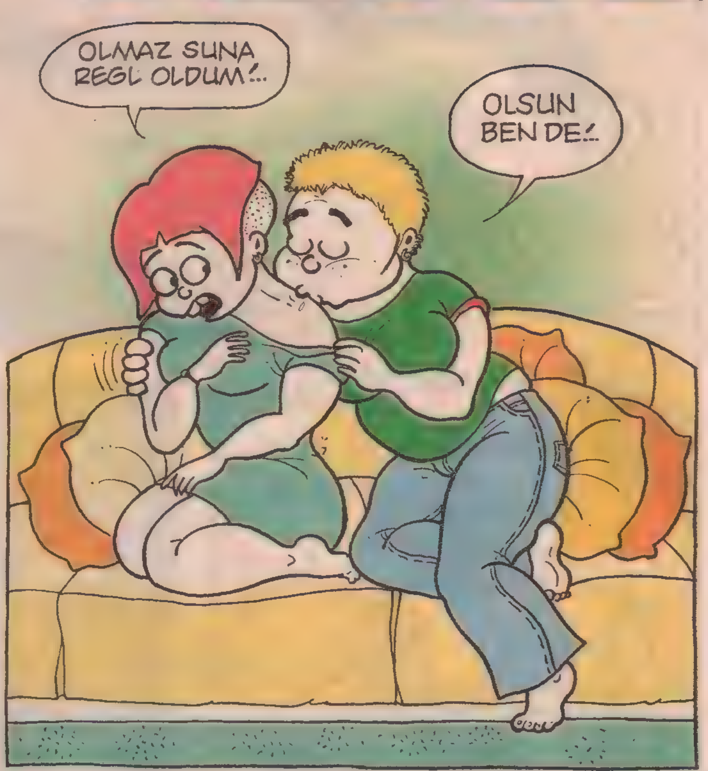
OLMAZ SUNA REGL OLDUM!..
OLSUN BEN DE!..

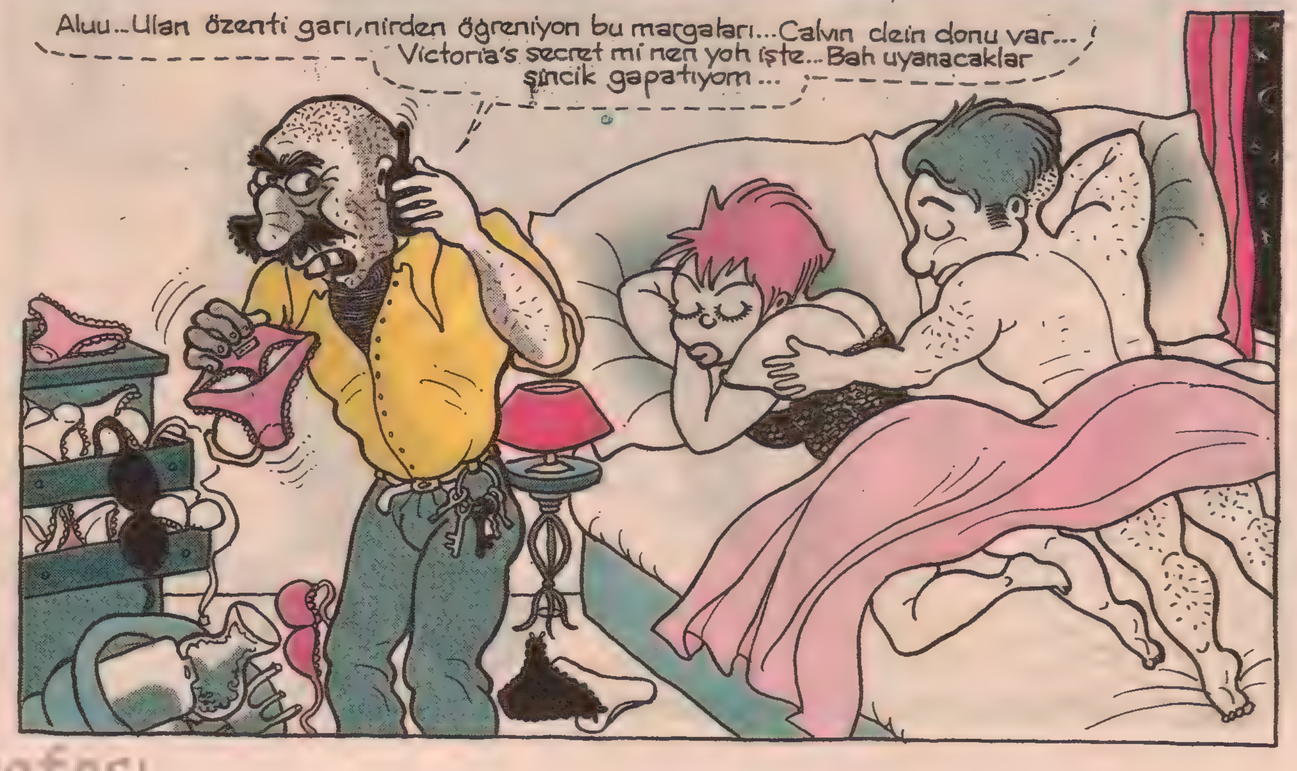
Aluu...Ulan özenti garı, nirden öğreniyon bu margaları...Calvın clein donu var... Victoria's secret mi nen yoh işte...Bah uyanacaklar şıncık gapatıyom...

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

MİNİ MACERA: İYİCENE, DOYASIYA.

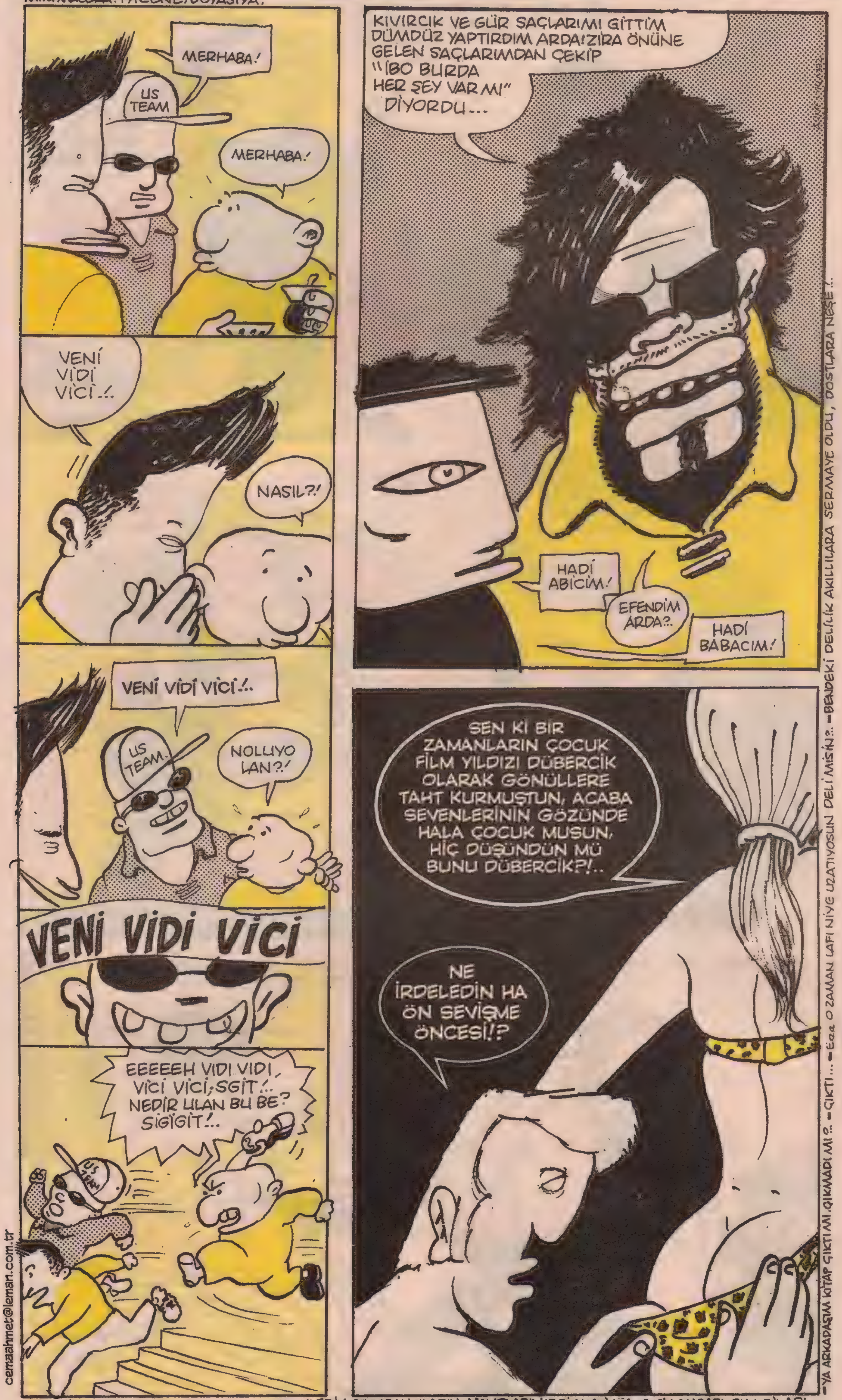
MERHABA!
US TEAM
MERHABA!
VENİ VİDİ VİCİ!.
NASIL?!
VENİ VİDİ VİCİ!.
US TEAM
NOLLUYO LAN?!
VENİ VİDİ VİCİ
EEEEEH VIDI VIDI, VİCİ VİCİ, SGİT!.. NEDİR ULAN BU BE? SİGİGİT!..
US TEAM
KIVIRCIK VE GÜR SAÇLARIMI GİTTİM DÜMDÜZ YAPTIRDIM ARDA! ZİRA ÖNÜNE GELEN SAÇLARIMDAN ÇEKİP "İBO BURDA HER ŞEY VAR MI" DİYORDU...
HADİ ABİCİM!
EFENDİM ARDA?.
HADİ BABACIM!
SEN Kİ BİR ZAMANLARIN ÇOCUK FİLM YILDIZI DÜBERCİK OLARAK GÖNÜLLERE TAHT KURMUŞTUN, ACABA SEVENLERİNİN GÖZÜNDE HALA ÇOCUK MUSUN, HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ BUNU DÜBERCİK?!..
NE İRDELEDİN HA ÖN SEVİŞME ÖNCESİ!?

—YA ARKADAŞIM KİTAP ÇIKTI MI, ÇIKMADI MI?.. —ÇIKTI... —Eaa O ZAMAN LAFI NİYE UZATIYOSUN DELİ MİSİN?.. —BENDEKİ DELİLİK AKILLILARA SERMAYE OLDU, DOSTLARA NEŞE!.

CÜMBÜR CEMAAT VİAYPİ ÇIKTI... KOMEDYENLERİN, PROGRAMCILARIN, AJANSLARIN ESİN KAYNAĞI, BESİN AMBARI, RUH CİLASI

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Ne kadar abuk subuk işler yapanlar var yahu.. Güyâ, insannarın hayatlarını kolaylaştırıyolar.. Neymiş? Bi 'Katlama makinesi' yapmışlar. Gömlee, tişörtü felan koyuyon ortasına, sonra katlıyon.. Gece çalıştıım veya oturduum için, arasıra tv'ye göz attıımda, bütün o tuhaf reklâmları izlemek zorunda kalıyorum.. Evet, inkâr edemem -o şeytannar da bunu biliyo ya zaten- inanılmaz taarik edici bi yöntemle sunuyolar; insanın hemen satın alası geliyo. Şöyle bi düşünüyosun: Vay be, katlama makinesi ha? Çok iyi! Gömleklerimi, kazaklarımı, donlarımı felan, bi çırpıda, nefis bi şekilde katlayabilirim bununla!. Ve gerçekten de öyle olur, eminim: Gider bi katlama makinesi alır, eve gelir, hemen bişeyleri katlarsın! O an için mutlu olur insan. Peki ya sonra? Aa, katlama makinesiyle olmuyomuş demek ki! Hâlâ bişeyler eksik.. Veya ne bileyim; o çok güzel kesip doğrayan, olaanüstü bıçak takımından aldıınızı düşünün; ya da hiç düşünüp yorulmayın, ben düşüneyim hazır ısınmışken: Evet, o nefis bıçaklardan aldım, ve dizdim mutfağa. Eee?. Hayat kolaylaştı mı şindi?. Gerçi, geçen gün lâzım da olmuştu hani. Dört beş arkadaş toplanıp yemek hazırlarken, mutfaktan bi ses işittim: "Metin, başka bıçak yok mu?." O arı nası utandıımı annatamam; yoktu başka bıçak.. Elbette şaka yapıyorum, umrumda bile diil! Zaten çok geçmeden bi anlaşma sağlandı; önce marullar doğranırken, diğer işi halledecek kişi bıçak sırasını bekledi.. Şöyle de olabilir: tezgâhın bi köşesinde, çeşitli uzunlukta ve kalınlıkta onsekiz tane bıçaan saplı bulunduu bi set durabilirdi.. Ne olcaktı o zaman? Yemek daa mı çabuk hazırlancaktı; Yoo! İki dakka geç ye.. Tamam, bi tane daa küçük bi bıçak alırım pazardan, büyütmeylim!. İki bıçaa bişey diyemem, ama onsekiz tane de neymiş yahu! Restoran mı işletiyorum.. Hele katlama makinesi, iyice sinir bozucu..

Annadık, güzel katlıyo, cillop gibi, düpdüzgün yapıyo giysileri!. İyi de, bu kadar tembel mi insannar? Olmaz ki böyle üşengeçlik. Hani şöyle de kılıfına uydurulur hemen: "Yoğun iş temposundaki bir kişi, bu katlama aleti sayesinde, gömleğini düzgünce katlamak için sadece üç dakikasını harcayacaktır.." İyi de, o katlama makinesini satın alabilmek için, en az altı dakika daha fazladan çalışması icap edecek, dümbük!. Üstelik sonra, katlama makinesini de katlamak gerekecek belki. Çünkü katlanabilen bişey; mukavva gibi bi maddeden yapmışlar.. Vallaa, diyeceğim o ki, kafayı yemiş bu insanoolu! Amaç, hayatın kolaylaşması ve insanın mutluluu filan diil mi?. Ee, kim acayip mutlu olmuş ki, yeni model bi cep telefonu, siidi pleyır filan alınca? Durup durup baştan başlıyoruz gibi!. Yerlilerde, cep telefonu filan mı vardı meselâ? Sevgilisini, amcasını mı arıycak; onun çadırına gider, uzaktan seslenirdi heralde!. Hiç kimse yakınlarına, sevdiine filan çok da uzak bi mesafede diildi.. Yok sanaayi devrimi, makineler, fabrikalar, iş muhitleri, sanayi bölgeleri, uzak kentlerde çalışmak, göç, bilmem ne; ve insanlar koptu birbirinden. O zaman da tabiyki, cep telefonuna da kıç telefonunu da gerek duyulur artık. Ama bu gerek, yapay bir gerektir. Bunu bilerekten, mümkün bir denge oluşturmak yerine, aynı istikamette koşturup duruluyor. Yok sesli mesaj, fesli kart! Olaanüstü bi iletişim sağlandıı filan da yok yahu. Bizzat görüyorum: cep telefonu çalıyo, açmıyolar. Bakıyo ekrana, tek yönnü iletişiyo kendi içinde, fekat açmıyo!. Bakıp açmama hakkı, ve benzeri bir yığın teknolojik serbestlik, bi iletişim modeli olarak algılanıyo.. Doyurduk ama; patronnarı nefis doyurduk!. Daa bisürü mesaj şeysi, görüntü kurnazlıı felan var sırada; hiç durmaz, daha da beslenirler.. Halbuki niye uzatıyon işte; telefon diye bi şey icat edilmiş ne güzel! Aç, konuş: "İsmail n'aber, yarın bi uğrayıversene!" "Ayten nasılsın, çocuklar na'pıyo?" Aha, konuştun işte! Yok resimmiş daa, melodiymiş!. Güzelim şarkıları da, cippiri cippip! diye elektronik seslerle sıçıp batırdılar.. Ne resim sanatı ilerledi, ne müzik. Ama dijital saçmalıklara gelince, her türlü yaratıcılık bok gibi mevcut!. Bi g.tümüze çip yerleştirmedikleri kaldı.. Sonra da, ulan hâlâ mutsuz, sıkkın bu insannar; n'olcak?. Daya hemen o abuk subuk kitapları!

'Stresle başa çıkma yolları! 'On adım'da kendinle barışık ol! 'Sekiz adım'da mutluluu elde etme sanatı! 'İnsannarı etkileme ve başarılı olma sanatı!. Yuh yani, hayret bişey.. Ayrıca, niye etkiliyon ki insannarı hem, yazık diil mi? Bırak etkileme! Sen kendine bak hele bi.. Hayatları kaymış bunnarın. İnsanları etkilemekmiş! Saçını yaptır güzelce, boya felan, şöyle yürü, şu şekilde konuş.. Aha, etkiledin işte, n'oldu ki! O pozisyonda hiç kımıldamadan en fazla daa ne kadar etkileyebilirsin?. "Başarılı olma metodları" diye kitap var yahu!. Okumaya kalk, üç kuruşluk aklın varsa o da karışır, bitiremeden, oracıkta başarısız olursun! Hele stresle mücadele etme kitapları; daha bi delirtir, kafa üstü strese sokar insanı!. Budist saçmalıklara felan da inanmıyorum pek. "Yürürken rahatlama yolları" felan gibi bi kitap görmüştüm; devamlı yürüdüüm için ilgimi çekti, aldım.. "Önce güzel şeyler düşünün," diyor, ve ardından hemen ikinci maddeye geçiyor!. Ulan, mesele de o ya zaten! Güzel şeyler, nasıl düşünülür?. Evet, güzel şeyler vardır! Öyleyse geriye, onları sağlıklı bi şekilde düşünebilmek kalıyor bi tek. -Akla bi an nefis şeyler getirip heyecanlanmak ise, düşünmekten sayılmaz. Çoğu zaman başıbozuk hayâller veya sayıklamalardır sadece onlar.. İkinci adıma, yani harekete geçebilmek için, sağlıklı düşünmeyi bilmek gerekiyo. O da salak salak, hap gibi tavsiyeler vermekle öğretilemez. Bi kısa mesaj ebadında, cipdiri dip bip boyutunda önerilerle alınamaz bu yoğun bilgiler.. -Şeytan diyo, ver şindi nefis bi öneri! -ağzım torba diil ki büzesin-.. Bence; önerdiiniz şeyi, önce bi kendi kendinize önerin hele, matematiksel bi önerme de bulunun, sonra öte tarafına geçip ordan da önerin, ardından beri tarafa dönderin, yavaşça, çizmeden getirip şuraya çevderin; baktınız hâlâ tam önerilmemiş; biraz daa bakın; bak bak; hah orda! getir o tornavidayı bana! Al şunu bakiyim! Tut burdan! Beraberce önercez, başka çaresi yok! Çek, çek! Yaa bıraksana azcık ama, gevşek tut! Asıl, hah! Tamam yoruldum, sen önere dur, ben bi beş dakka bakkala inip geliyom hemen! Bişiy istiyon mu?

LeMan MİZAH DERGİNİZ
Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sünnet'tir, Ver 10 Puan Daha!

Dükkanda arkadaşımla oturuyorduk, gözüm birden gömleğine takıldı ve sormadan edemedim... "Gömleğin çok güzel, kaça aldın?"... Sormaz olaydım ya da başka bir deyişle dilimi eşşek arısı soksaydı da sormasaydım. Demez mi kaça aldığımı bilmiyorum diye. Sordum, hediye de değilmiş, eee o zamannasıl oluyor demeden kredi kartıyla aldığını söyledi. İşte anahtar kelime çıktı ağzından; "KREDİ 'KART

Neyse çocuk yeni gömlek almış hevesini kırmayım dedim. Aynı günün akşamı bizim bir akrabanın, fiyatı benim maaşımdan kat kat fazla olan bir Zigon aldığını annemden öğrendim. Ya bunlar hazine mi buldu diye düşünürken, annemin ağzından o korkunç kelimeleri duydum; "Ama hiç para vermemiş, kredi kartıyla almışlar, ne güzel di mi?"... "Hayır, güzel değiiiiil" diye çığlık atasım geldi. Yav kardeşim, aldığın gömleğin fiyatını bilmiyorsun, boğazına kadar borçtasın, bir maaş tutarında Zigon alıyorsun. Bunun neresi güzel?!

Haddi işin maddi tarafını bir yana bırakalım, insani yönü de yok. Önceden bir mağazaya girdiğimizde kasada duran adama "Yav babam bizim oralıya benziyorsun, şu beşi de kır da düz hesap olsun" derdik. Şimdi ne diycez? "Yav beyefendi bizim bankadakilere benziyorsun, kır şu kartın bi tarafını da düz olsun" mu diycez?.. Yok abi yok bu böyle olmayacak, yakında herkes havada uçuşan mor puanlar görmeye başlayacak. Hem kim kime kredi veriyor anlamadım. O bankacılar bizden kazandıkları paralarla yedi sülalemizi alıp koleksiyon yaparlar. Neymiş efendim kolaylık sağlıyormuşta bilmem ne... Hele de şu puan olayına ifrit olduğum kadar var ya... Topla puanları al bedavayı öyle mi?! Yav kardeşim millet o mor şeyleri toplayacak diye zaten bi sürü abuk subuk şey alıyor... Amaaan bana ne yav, millet her şeyi bedavaya aldığını sanıp sevinsin, fena mı?

Ama şunu da söyleyeyim, faturayı ödemek için gittiklerinde banka memuruna "Hemşerim peygamber sünnetidir, son ne yaparsın" diyemiyecekler ya da çok istiyorlarsa desinler. Neticesini biz de tv'den öğrenmiş oluruz. (Lemancılar siz siz olun, Lemanları kredi kartıyla almayın. Sonra bedavaya aldığınızı sanıp değerini unutursunuz. Zaten elimizde bir Leman kalmış...) Sevgilerle...

Tuzsuz Salça/İstanbul

Merhaba Sevgili Leman

Nazım'ın ünlü şiirini bilirsiniz. "Memleketimden insan manzaraları". Ben de bu insan manzaralarından bir kesit sunayım istedim.

"... Liseye gelmiştim ama hâlâ yırtık ayakkabı ile okula gidip geliyordum. O karda kışta donarak 5 km. yol yürüyüp okula gidiyordum. Anam sürekli hasta olurdu. Hastaneye götürüp muayene ettiremezdik. Doğru düzgün bir sağlık kontrolü yaptıramıyorduk. Aile olarak ekonomik yönden çok acı çektik. O zamanlar TV'den seyrederdim; har vurup harman savuranları görürdük. Özellikle hep aklımda kalan yılbaşı eğlenceleri olmuştur. Zenginlerin o savurganlıklarına kinlenmemek elde mi?.. Üniversiteye geldim, parasal sıkıntı daha bir derinleşti. Çok geceler yemek yemeden yattığım oldu... Hiç unutmam kaç sefer ayakkabım yırtık diye tahtaya çıkıp ders anlatmadım. Sanki yoksulluğumun kaynağı benmişim gibi. Özellikle bu durum beni çok etkiledi. Bir de TV'lerden hep gecekondu yıkımlarını görünce..."

"... İlk gidişimiz bir kamyon kasasında oldu. Tam 100 kişiydik. Çok gittik ama o kamyon kasası hiç değişmedi. 12-13 yaşlarındaydım. Pancar söküm işi vs. Tarla işleri yani. Rezil bir durumdu, hala da aynıdır. Asla iyileşmedi şartlar. Halk çok komik (varın siz 'komik' yerine gerçek kelimeyi koyun) ücretlere çalışırdı. Yine öyleymiş. İnsanlar çalışmak zorundaydı. Yaşamaları için bu mecburdu.."

"... Çalıştığım ortamlar "Laila" (doğru yazdım mı bilmiyorum) tarzı zengin züppelerin, insanlıktan çıkmış zatların gittiği yerlerdi. Yani disko, eğlence yerleri gibi mekanlarda çalıştım. Kimi zaman otoparkçılık, kimi zaman kapı görevlisi... Bu bataklıklarda namusumla çalıştım. Buralarda yaşanılan ve dayatılan iğrençliği tanıdım. Buraları bataklıktır ve bu bataklığa saplanan insanları gördüm. Acıtan da bu değil mi canımı?.."

"... 9-10 yaşlarımdayken bir gün memlekette annem keçileri gütmemi söylemişti. İnat ettim, oyun oynamak istiyordum, kabul etmedim. Annem gitti keçileri gütmeye. O gün 3 yaşındaki kardeşim bulaşık deterjanı yemiş. Kaybettik. Suçluluk psikolojisiyle yaşamdan soyutlanmıştım. Çocuktum, oyun oynamak istemem doğaldı ama... Eğer orada bebek bakıcıları olsa kardeşim hayatta olacaktı. Ben o acıyı yaşadım. İsterim ki başkası yaşamasın, insan gibi büyüsün bebeler..."

Ve daha nicesi... Size memleketimden, memleketimin hücrelerinden insan manzaraları... Paylaşmak istedim. Sevgilerimle.

Üzeyir Karahasanoğlu
F Tipi Hapishane A4-10 Tekirdağ

Bizde Fazlası Var

Merhabalar. Ben şu an 19 yaşına girmek üzereyim, hayatımın en güzel iki yılını benden kaynaklanan bir tercih sıralama hatası yüzünden İnönü Üniversitesi sınıf öğretmenliği bölümünde geçirdim. Bu yıl tekrar ÖSS'ye girdim ve iyi bir dereceyle Gazi Üniv. Türkçe Öğretmenliği bölümünü kazandım. Hem de birçok başarılı öğrenci gibi gece-gündüz ders çalışarak, hiç kitap okumayarak, aşık olmayarak değil... Aslında üstün zekalı falan değilim, kesinlikle değilim. Ayrıca Malatya koşullarında sürdürülebilecek en serseri yaşama sahiptim. Hiç bir şeyi de zamanında yapmadım, sadece rahat olunması gerektiğine inanıyorum. Buradan benim gibi ÖSS'ye girecek olan arkadaşlarıma söylemek istediğim bir şey var: Arkadaşlarım, biz sistemin bizden istediğinden çok daha fazlasına (potansiyel) sahibiz, çünkü araştırıyoruz, okuyoruz ve sorguluyoruz. Son olarak, elimdeki ÖSS ve sınıf öğretmenliği bölümü kitaplarını isteyen arkadaşlarıma vermek istiyorum ve mektubumu bitirirken yine aynı şeyi söylüyorum: BİZDE İSTENENDEN ÇOK DAHA FAZLASI VAR!..

Başak - venusillegitima@hotmail.com

Leman'a Mektup

Çile, üzüntü, kader dolu bu dört duvar arasında yaşamış olduğum sıkıntıları atmak istiyorum ama olmuyor. Nedeni aslında çok olsa da bunların tümünü yok etmek, bir Leman dergisi alıpta okuyan kişilere bağlı. Ne dersiniz?

Şu an bu mektubu bile yazarken belkilere bağlı, içgüdüyle yazıp umuduma yine hükmediyorum. Zaten darbelerin içinde yoğruluyoruz. Bunları yokedemesekte en azından indirmemiz, yine bizlerin yani sizlerin elinde diyorum.

Görüşlerime ve düşüncelerime ortak olmak isteyenlerin mektuplarını bekliyorum... Ne olursa olsun diyorum, ve cevabınızı belirten mektup ve merhabalarınızı en az sizin beklediğiniz kadar ben de bekliyorum.

Evren Cihanoğlulları
Bergama Özel Tip Kapalı Cezaevi
C/6 Koğuşu Bergama/İzmir

Merhabalar

Zaman akıyor sevgili arkadaşlar ve Türkiye kendine yakışmayan her bir an'ı hızla geride bırakıyor. Bu ülke üstünde lekeler, bataklığın içinde yatıyor; bataklık ülkemizi kendine çekiyor: Yıllardan beri. Artık daha fazla batmak ve ülkemin de daha fazla batmasını istemiyorum. Haydi be arkadaşlar! Artık "gerçek sol"un, "ulusal sol"un farkına varanlar, durmayalım, dergiler çıkaralım, birbirimizle mektuplaşalım. Atalım oylarımızı küçük ve gerçek "sol" ve "devrimci" partilere. Barajın altında bırakmayalım bu partileri, katılalım bu partilere, bunlarla gençliğimizi diriltelim. Siyasetle ilgilenmeyen, sadece spor sayfaları okuyan genç andavalları uyandıralım. Ülkemizin demokratik "milli" hükümet devrimine gereksinimi vardır. Salalım genç, devrimci ruhumuzu ülkemizin yumuşak kolları üzerine. Hayalci değilim, olmam da; bu ülkenin konumu başka. Hem Anadolu devrimcisi benzemez başka ülkenin devrimcilerine, öyle bir harmanlanmıştır ki "Kemal"lerle, bileğimiz istesek hiç bükülmez.

Not: Gaziantep Kurtuluş Anıtı ne durumda bir bilseniz. Bu ulusal kurtuluşun, şahlanışın simgelerinden birinin çevresini insan, hayvan bokları sarmış. Bu anıt, Gaziantep'in merkezinde, öğretmenevi yakınında. Yazık, ..ıçacak başka yer bulamayanlara, burayla ilgilenmeyen zihniyete yazık. Gaziantepliler bu anıta sahip çıksınlar.

Göker Kemal M.

Düşünmemeye Devam

Ben de bir gencim.(16). Ama bunu söylemekten utanıyorum. Etrafıma şöyle bir bakıyorum, gençler öylesine duyarsız ki. Fazla arkadaşımın olduğu söylenemez. Ama tanıdığım gençler içinde gerçekten okuyan, bilen ve düşünen biri yok. Çoğu arkadaşım en son okudukları kitabın adını bile hatırlamıyorlar. Aslında daha da önemlisi düşünmüyorlar. Bence herşey düşüncede başlar. Ama gençler düşünmek yerine hazıra konmayı daha çok seviyorlar. Çünkü alışmışlar kötü olan derslerini düzeltmek için özel dersler almaya, çünkü alışmışlar ve sıkılmışlar odalarındaki bilgisayardan ve son model cep telefonlarından, alışmışlar çöpten çıkardığı yarım ekmeği yiyen çocuklara ve onlar için bir şey yapmamaya, alışmışlar baştan aşağı marka giymeye. Ve en önemlisi de DÜŞÜNMEMEYE...

Bir genç olarak gençlerin kendi aralarında konuştuğu konuları çok iyi biliyorum. Ama ben öyle aptal konularda konuşmalar duymaktan bıktım. Söylesenize bana ne olacak bu gençliğin hali? Ben bir genç olarak ne yapmalıyım gerçek bir genç olabilmek için? Sanırım elimden gelenin en iyisini yapıyor ve DÜŞÜNÜYORUM. Gençlik için de...

Not: Leman'ın 564'cü sayısında mektubu yayınlanan İlhan Öztürk'ü çok iyi anlıyorum. Çünkü ben de hasretim çay mutluluğuna.

Tuğba/Mersin

Merhaba Yarenler

(2002/35. sayıdaki Halil'e)

Her cumartesi olduğu gibi bu hafta da dergimi alır almaz "Okur Mektupları"nı okudum. Halil'in çığlığına ses veriyorum: Yazıyı okuduğumda elleri uçurumda, düşmesine saniyeler kala bir elin kurtarmasını bekleyen bir insanın son serzenişleri gibi geliyor... Seni yalnız bırakmak istemedim. Belki seni uçurumdan kurtaramam ama seni kurtarmak için bir tuğla da ben koymak istedim ömrüne. Kendimi kısaca tanıtmak gerekirse ben de uçurumların kenarında yaşayan biriyim. Neyse beni boşver, dostluğunuza ihtiyacım var demişsin. Leman dostu olarak senin dertlerine ortağım. Anladığım kadarıyla çok sevdiğin birini yitirdin. Hayatımız hep yitirmelerle geçmiyor mu zaten... Bu sevdiklerimiz de oluyor, yıllarımız da... Ve değer verdiğimiz birçok şeyi yitirmek sadece ölümle olmuyor. Bir sevgilinin sevgisini yitirmek, dostun dostluğunu yitirmek, insanlığı yitirmek... Peki senin yitirdiğin, değer verdiğin nedir, nedir seni bu kadar üzen? Canından çok sevdiğin canın mı? Sana şunu söyleyebilirim; yitirdiklerimizin acısını hafifletmek için elimizde varolan değerlerin yitirilmemesi için uğraşalım ve çözümleyemeyeceğimiz olaylara değil, çözüm bekleyen olaylara kafa yoralım. Kaybettiklerimize değil, elimizde olana çaba harcayalım. Ancak bu şekilde hayatın acımasız yüzüne şamar indirebiliriz.

Evet Halil derdine ortağım... Hem şunu unutma, yardım bekleyen bir tek sen değilsin. Herkesin uçurumda uzatılacak bir ele ihtiyacı var ve herkesin uzatacak bir eli var... Nerden gelirse gelsin, adı daima kalleştir ölümün ve daima kalleş kalacak.

Kaybolmuş Kentin Eskicisi

Snoopy Burcu?

Tüm Lemancılara sevgiler. Ben Ankara'dan Ceren... Zonguldak'tan Burcu, bu yazıyı 31 Ağustos 2002 tarihli Leman'da yayınlanan mektubun üzerine yazıyorum. Bir arkadaşına "söylemek istediğin bazı şeyleri" bir objeyi tanımlar gibi anlatmışsın. "Solcuyum, komünistim demekten çekinmeyeceğiz" diye bir cümlen var örneğin. Hangi dönemde olduğumuzun farkında olman gerekir. Dünya düzeni değişti. "Komünizm" sözcüğünün telafuzunun, onun aşkına yaşayan, ölen 68 ve 78 kuşağına ait olduğunu düşünmekteyim. O zamanlar komünizmin hakim olduğu bir ülke vardı, soğuk savaş vardı. Fakat şu anda hayatımıza girişini ve sürdürdüğü varlığını bile hiç farkettirmeden yaşayan "Küresellik" Hollywood'un en iyi senaryosuyla geldi... Karşı konulamadı, insanlar küreselleşmeye karşı çıkmaya henüz başlamışken o en sevdiği karakterlerini senin çizgi filmlerindeki kahramanlar yaptı.

Yeni düzende gençlerin hayatında sanat, edebiyat, bilim, spor yer ediyor. siyaset etmeyecek mi? Belki de korktuğumdandır, şu güne kadar gördüklerimden yer etmesini istemem. Ayrıca bahsetmiş olduğun "orak-çekiç" figürü, usta şair "Nazım Hikmet"in şiirleri ve Che'nin kitaplarının seni bir komünist yapacağı fikri sakıncalıdır. Çarpım tablosunu ezberlemek Matematik Bilimi'ni bilmek, anlamak değildir örneğin. Komünizmin bir akım, bir felsefe olduğunu ve asla maddeleştirelemeyeceğini ve değişen, işleyen sistemin buna izin vermeyeceğini unutma derim... Ve sen Mickey Moose çizgi filmlerini seyrederken, bir Amerikan ya da Japon çocuğu da aynısını yapmaktaydı. Sen farketmedin ama onlar seni masum sandığımız çizgi filmlerden kuşattılar.

Bu konu üzerinde daha fazla düşünüp okuyacağım, araştıracağım ve konuşacağım. Sevgiler Gençlik!

paranoyaksizotren@yahoo.com

İçimdeki Çocuğu Kaybetmek İstemiyorum

Küçükken yağmurdan sonra buğulanan camlara, hayallerimi yazardım. Sabah kalktığımda yazı hala camın üzerindeyse hayallerim gerçekleşicek sanırdım. Kimi zaman sarı saçlı balerin bir barby bebek olurdu hayalim. Kimi zamansa ipini salıverince dakikalarca dönen bir topaç.

Çocuktum; büyüdüm! Hayallerim hep o buğulu camların üzerinde kaldı. Ne bir topacım oldu ne de sarı saçlı bir bebeğim... Şımarırım diye almadılar. Oyuncak yerine yaşamı sundular önüme. Acıyı soktular yüreğime; ağladım... Hiç yokken bir erkek girdi rüyalarıma. Uyuyamaz oldum. "Bak bunun adı aşk; İnsanı mutlu eder" dediler. Tam aşkı ve mutluluğu tanıyacakken, yaşam çok gördü onu bana. Bir 6 haziran gününde hızla giden kamyonun önüne atıverdi sevgilimi. O gece yağmur vardı. Çocukluğum geldi aklıma. Belki olur umuduyla buğulu cama "ne olur ölme sevgilim" yazdım. Sabah kalktığımda yazı hala camdaydı. Ama gelen telefon onun öldüğünü haber veriyordu bana. Öyle olacak ki; yaşam da şımarırım diye kabul etmedi dileğimi.

Bu gece yine yağmur var. Son kez bir dilek yazdım buğulu cama. Ne topaç, ne sarı saçlı barby bebek, ne de ölen sevgilimin adı... Kocaman yazılarla "içimdeki çocuğu kaybetmek istemiyorum" yazılı.

Ey yaşam! Sana sesleniyorum; ne olur kabul et dileğimi. Çocukluğumu aldın ellerimden ,deli gibi sevdiğimi aldın. Bak artık 19 yaşındayım. Ne çocukluğuma dönebilirim ne de sevgilim bana geri dönebilir... Ama içimde bir yerlerde hala bir çocuk var. Biliyorum... Göremesem de hissediyorum... Bırak o çocuk bende kalsın! Bırak o çocuğun umudu; umudum olsun. Sana söz veriyorum, eğer kabul edersen dileğimi; ŞIMARMIYCAM :(

Not: Eğer bir sevdiğiniz varsa, benim için sımsıkı sarılın ona. Yaşayamadığım aşkın mutlulukları, heyecanları sizin olsun. Ben artık vazgeçtim...

Ceren/Antalya
Dolunaytutkunu@hotmail.com

İnadına Direnmek

Yıprandım artık bu sahte dünyanın havasını solumaktan, sömürülerden, çıkar ilişkilerinden, sahte gülüşlerden, yapmacık sevgi gösterilerinden, haksızlıklardan, yobaz bakışlardan... Tükeniyorum artık, tüketiliyorum. Gitmek istiyorum başka diyarlara; özgürlüğün, çıkarsız, sahte olmayan, sıcak, samimi, güzel insanların bulunduğu yerlere. Biliyorum orada beni anlayan birileri mutlaka var. Ama o diyarı bir türlü bulamıyorum. Bazen kendimi karanlık bir boşlukta buluyorum. Sesim çıkmıyor, çıkamıyor. Birileri tarafından susturuluyorum. Haykırmak, bağırmak, küfretmek istiyorum, bu kurulu düzene ya da bizim üzerimize kurulu bu pis oyuna.. ama konuşturmuyorlar, elleriyle ağzımı tıkıyorlar. Sonra boşlukta ilerliyorum nedeni belirsizce ama hala umudum var. Karanlığın sonundaki ışığı göremiyorum, gittikçe dibe batıyorum. Uzaktan bir el uzanıyor bana doğru, elimi uzattıkça uzaklaşıyor, kayboluyor. Sesler geliyor, adımı söylüyorlar, sesin geldiği yöne ilerliyorum; tereddütteyim, tuzak... dostça çağırışlar değil bunlar. Yürüyorum, ürkek adımlarla, kendi yolumu bulmak istiyorum. Benim gibi düşünen, beni anlayan ya da anlamaya çalışan yoldaşlarımın sesimi, yüreğimi duyduğuna inanıyorum.. en azından öyle istiyorum. Karanlıktaki yolumda bana uzanan kaybolmayacak elleri bekliyorum.

Not: 2002/33 sayılı Leman'daki Nihat abinin yazısını çok beğendim. Nihat abi, oylarımız kaybolmaz. Fikirlerine saygı duyuyorum. Sesimiz olduğun için minnettarım... Çok yakın güneşli günler. Boşuna çekilmedi bunca acılar.

Bu arada 2002/35 sayılı Leman'da mektubu yayımlanan İlhan arkadaşım, yalnız değilsin. Ben de senden farksız değilim.

Bütün Leman hastalarına sevgiler.

Deniz Güney / Dönen Sok. Sema Apt.
No:10/1 Demirlibahçe/Ankara

81
Manyak
AMAN ABİJİM, AMAN!..
Poster üstüne poster hediyeli!

Ölüm Dediğin Nedir hayat?

Denilen gibi; dalda bir kuru yaprak.

İnsan bin yıl yaşayacağını bilseydi, yaşam için yine de bir şey yapmayacaktı. 60 yıl nasıl yaşıyorduysa, bin yıl da böyle geçecek; insanlığa birşey bırakmadan yitip gidecekti... Ne bir şey yazacak, ne bir şey okuyacak, ne de 10 metre ötesinden fazlasını görebilecekti. 60 yılda adamın çevresi sadece buysa: 10 m. ön, 10 m. arka, 10'ar metre de yanlardan, toplam 40 metrelik bir çevre... Ne sığdıracaktı bu alana, kendisinin başladığı alan ne kadardı. Bu alanın dışında birisi ölse anlamayacak, şu sis perdesini çekin önümden demeyecekti. Yine bu alanın dışına çıkıp bir gazete bayinden bir dergi veya kitap alamayacak, bir çiçekçi bile sığdıramayacaktı çevresine. Belki de yaşadığı yer bir başkasının olacak ve kendisi için bir şey ekemeyecekti. Bin yıl yaşasa bile çevresi genişlemeyecekti bundan fazla.

Bazen 18. yaşım da geçti ve ben hala bir şey yapamadım diye düşünüyorum. Tam olarak istediğim bir şey varsa o istek de nerde saklı bilmiyorum, bu yüzdendir belki doyumsuzluğum, belki bu yüzdendir ne yapmak istesem, onu yaptığımda içimdeki boşluğun dolmaması... Ve hala daktilo kullanmıyorum yazılarımda, çizik atmak kolay olsun diyedir belki de.

Sürekli Merhaba Leman Dostları diyerek başlamak istiyordum mektuplarıma. Bugün daralan yüreğim bütün herşeyini cümle olarak bu saman kağıdına pompalıyor... Herkese hayallerinin birer gerçeklik kazanması dileğiyle. Hoşçakalın.

Yusuf Keskin
yusuf_keskin2000@yahoo.com

Merhaba Sevgili Lemancılar

Ben Murat, 15 yaşındayım. Sizlere Mersin'den yazıyorum. İçimde kalan ve kimsenin beni adamakıllı oturup dinlemediği bazı şeyleri sizlerle paylaşmak istiyorum.

Başta sizlere saçma gelebilir ama artık etrafımdaki bütün bu gerizekalı insan posalarına katlanmaktan bıktım. Bahsettiğim şey, ayrılıp sonra da ondan nefret ettiğim bir sevgili ya da hiçbir konuda anlaşamayıp, geceleri rüyamda öldürdüğüm ailem değil. Çarşı pazarda, okulda yani akla gelebilecek her yerde karşılaştığım insanlar. Sınıfta önümde oturan ve her gün aynı lanet olası futbol ve otomobil muhabbetini yapan iki beyinsiz piç veya hemen sağımdaki sırada oturan, **Blue Jean tarzı şapşal dergiler okuyup değersiz hayatlarını orada okudukları, Türkçe'yi katletmek için her türlü haltın yendiği yazılara göre yönlendiren iffet düşkünü şırfıntılar. (Yanlış anlaşılmasın. Himen'e (kızlık zarı) bu kadar kıymet vermeleri saçma geliyor).**

Hadi onlara yaş gereği dedik, ufacık bir beyin bulma ihtimaline 20-40 yaş arası şahıslarda bile rastlayamazmıyız? Dolmuşa biniyorum, aman Tanrım! Herkes stand-upçı olmuş. Dikkat çekmek için durmadan yapılan şovlar, Can Barslan abimizin çizgilerinden alınmış gibi duran geyikler! O ne ya? Abicim otursana oturduğun yerde! Nerede bizi o iğrenç muhabbetinden kurtaracaksan kapa çeneni oraya kadar. Dinlemeyeyim desem, elde değil! Adam her söylediğini karşısındakinin sesini duymayınca telefonda bağıra bağıra konuşan yeni cep kullanıcıları gibi anlatıyor. Dolmuştan inip içimi dökmek için adamların arkasından söyleninceye kadar kendimi sıkmaktan elim ayağım titriyor... Belki fazla abarttığımı düşüneceksiniz. Ama etrafıyla biraz ayrıntılı ilgileneniniz varsa beni anlayacaktır. Bu konuda anlatmaya çalıştıklarım basitçe bunlar.

Sizlerle paylaşmak istediğim bir ikinci konu ise Mehmet (Çağçağ) abinin çizdiği bir karikatürle ilgili. 2001 yılında, 3.sayfalardan birindeki (tam hatırlamıyorum) bir karikatürde bir müdür ve karşısında saçları geriye doğru jölelenip taranmış bir grup öğrenciyi canlandırmıştı. Üstünde de tanıtım haberi; "Okula saçlarını jöleleyip giden öğrencilerin cezası saçlarını buz gibi suda yıkamak. Nedeniyse 'geleneklerimize aykırı' olmasıymış". İlk gördüğümde adeta gözlerim yaşarmıştı. Ben Mersin'de bir Anadolu Lisesi'nde okuyorum. Her gün okula gittiğimde bi sürü arkadaşımın, kışın ortasında okulun çeşmesine koşarak gidip titreyerek döndüklerini izliyordum. Ve karikatürlere bile inanılmaz ve anlaşılmaz bir şeymiş gibi -ki zaten öyle- aksedilen bu olaya alışkın olmak gerçekten üzücü.

İşte bunca küçük ama üstüste gelince çok can sıkıcı bir hal alan olayların içinde, bunaltımı tamamen silebilen tek yardımcımız Leman dergisi... Tüm Leman çalışanları ve çizerlerine sonsuz teşekkürler. Apachee, Hunter, Elvis, Taz'a selam. Hoşçakalın.

Not: Düşüncelerime ufak bir miktarda da olsa katılanları bekliyorum. Belki sohbet eder veya mektuplaşırız.

Murat / Bahçelievler Mah.
1810 Sok. Peker Apt. A Blok No:6/9
Mersin Tel: 0324 - 328 01 02

Aşkın Dili Tektir

Aşk hayatın bize hazırladığı en güzel sürprizdir, bu yüzden de kalpleri ne zaman ele geçireceği hiç belli olmaz. Daha ne olduğunu bile anlayamadan onun hükümdarlığına giriveririz. Aşk; en yalın biçimde anlatılan Tek adı kendisi zaten. Ondan korkup kaçmak hiç kimseye yakışmaz. Aşkın zamanı yoktur, hep hazırlıksız yakalar insanı. Evli olmanız, sevgilinizin olması, bir ayrılığın taze yaralarını kurutmaya çalışmanız, bağlılıktan korkmanız, ailenizden çekinmeniz, hatta sevilenin hapse girmesi bile onun hiç mi hiç umrunda değildir. Aşkın ne zaman gelebileceği olmadığı gibi, ne zaman gideceği de belli değildir. İnsan sonsuza kadar savunmalı aşkını, göğsünü gere gere "Seni seviyorum" diyebilmeli. Aşk cesaret ister, kocaman bir yürek ister. Aşk hayata karşı işlenilen en doğru suç ortaklığıdır. Aşk hayatın tekdüzeliğine, bütün sıradanlığa en soylu başkaldırıdır. Ondan korkup suçlamak, yargılamak, karalamak, inkar etmek doğru bir tavır olmaz. ..

Süleyman Uludağ / E Tipi Kapalı
Cezaevi C/8 Koğuşu Aydın

LeMan
Sayı: 566
14 Eylül 2002
Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

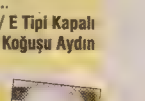

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

TEORİDE PRATİKTE

BAHADIR BOYSAL

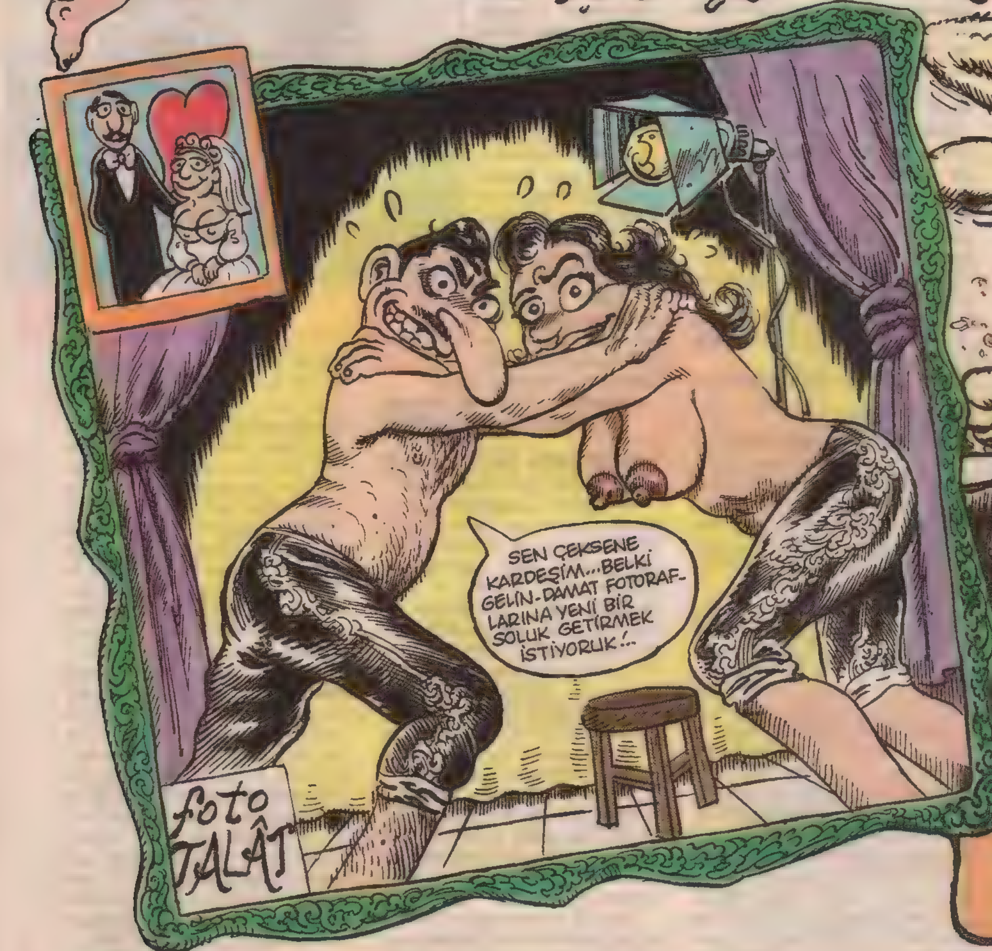
SEN ÇEKSENE KARDEŞİM...BELKİ GELİN-DAMAT FOTOĞRAFLARINA YENİ BİR SOLUK GETİRMEK İSTİYORUK!..
foto TALÂT

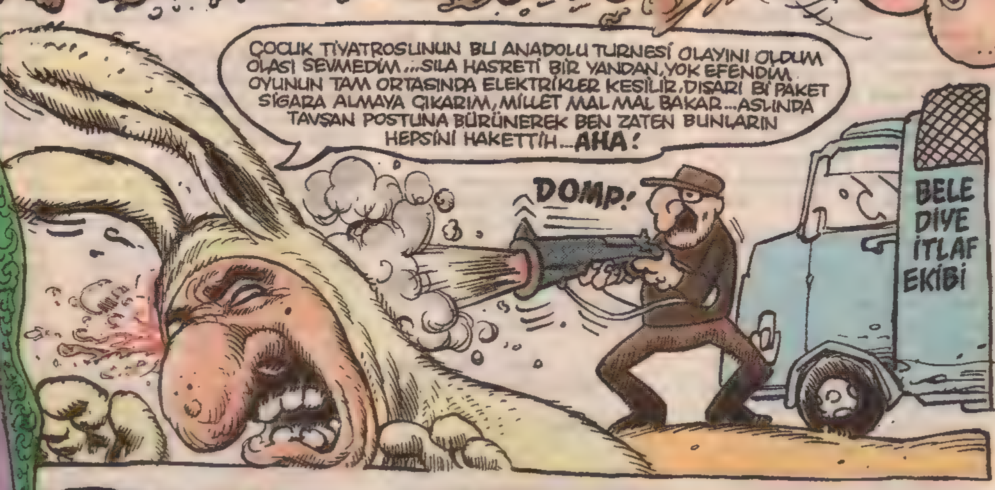
ÇOCUK TİYATROSUNUN BU ANADOLU TURNESİ OLAYINI OLDUM OLASI SEVMEDİM...SILA HASRETİ BİR YANDAN, YOK EFENDİM OYUNUN TAM ORTASINDA ELEKTRİKLER KESİLİR, DIŞARI Bİ PAKET SİGARA ALMAYA ÇIKARIM, MİLLET MAL MAL BAKAR...ASLINDA TAVŞAN POSTUNA BÜRÜNEREK BEN ZATEN BUNLARIN HEPSİNİ HAKETTİM...AHA!
DOMP!
BELE DİYE İTLAF EKİBİ

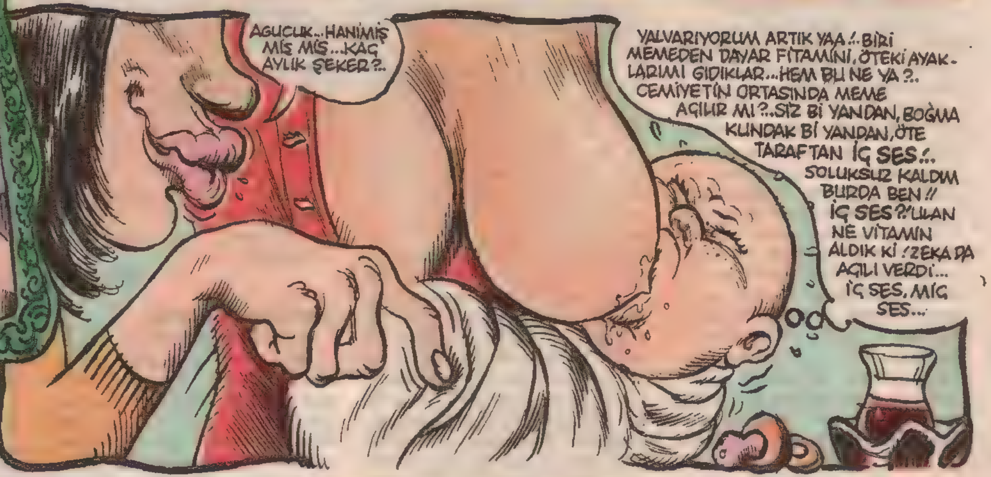
AGUCUK...HANIMIŞ MİS MİS...KAÇ AYLIK ŞEKER?..
YALVARIYORUM ARTIK YAA!..BİRİ MEMEDEN DAYAR FITAMİNİ, ÖTEKİ AYAKLARIMI GIDIKLAR...HEM BU NE YA?.. CEMİYETİN ORTASINDA MEME AÇILIR MI?..SİZ Bİ YANDAN, BOĞMA KUNDAK Bİ YANDAN, ÖTE TARAFTAN İÇ SES!.. SOLUKSUZ KALDIM BURDA BEN!! İÇ SES?!ULAN NE VİTAMİN ALDIK Kİ!ZEKA DA AÇILI VERDİ... İÇ SES, MIÇ SES...

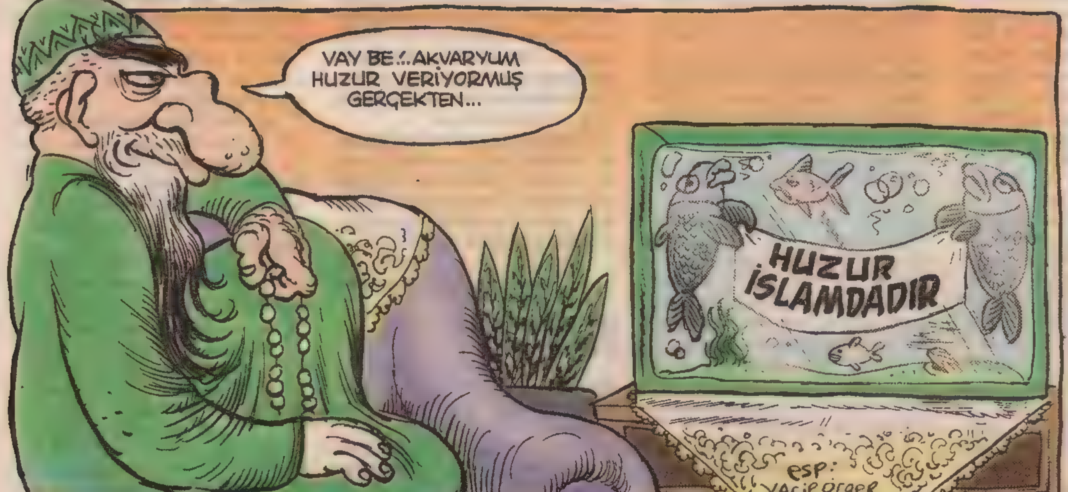
VAY BE!..AKVARYUM HUZUR VERİYORMUŞ GERÇEKTEN...
HUZUR İSLAMDADIR
ESP: YACİP ÖRGER

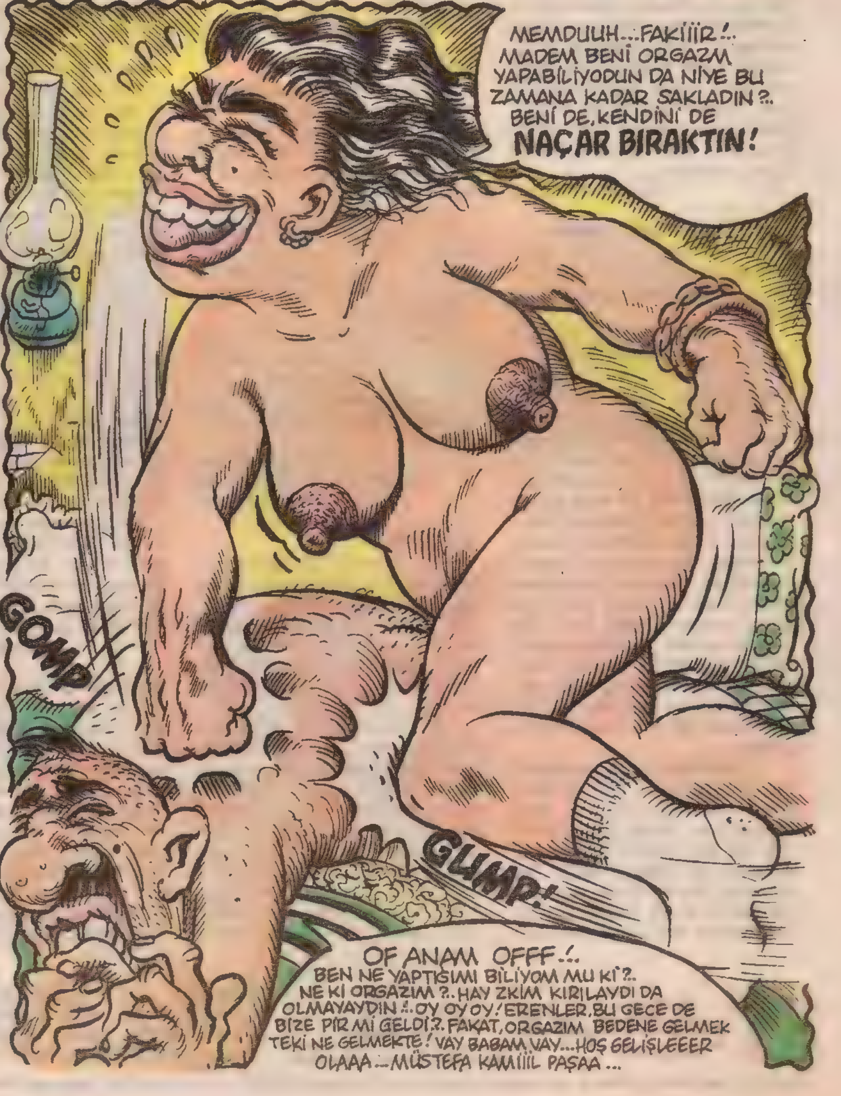
MEMDUUH...FAKİİİR!.. MADEM BENİ ORGAZM YAPABİLİYODUN DA NİYE BU ZAMANA KADAR SAKLADIN?.. BENİ DE, KENDİNİ DE NAÇAR BIRAKTIN!
GOMP
GUMP!
OF ANAM OFFF!.. BEN NE YAPTIĞIMI BİLİYOM MU Kİ?.. NE Kİ ORGAZIM?..HAY ZKİM KIRILAYDI DA OLMAYAYDIN!..OY OY OY! ERENLER, BU GECE DE BİZE PİR Mİ GELDİ?. FAKAT, ORGAZIM BEDENE GELMEKTEKİ NE GELMEKTE! VAY BABAM VAY...HOŞ GELİŞLEEER OLAAA...MÜSTEFA KAMİİİL PAŞAA...

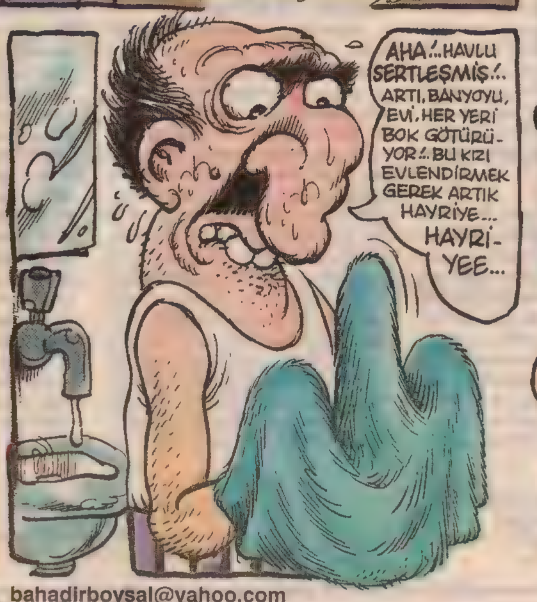
AHA!..HAVLU SERTLEŞMİŞ!.. ARTI, BANYOYU, EVİ, HER YERİ BOK GÖTÜRÜYOR!..BU KIZI EVLENDİRMEK GEREK ARTIK HAYRİYE... HAYRİYEE...

ISLAK KÖPEK
BÜYÜK BOY 84 SAYFA!

Anılar sizi çağırıyor..

* Bahadır Boysal mahsulü, karanlıktan aydınlığa bin bir hayal parçacığı, samimi itiraflar silsilesi.. O DERECE!

KİTAPÇILARDA

bahadirboysal@yahoo.com

Akşamserası

567
21 Eylül 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/38- 650.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4
K.K.T.C 750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

NAH BİZE DEMOKRASİ

Türkiye seçim virajına girerken tam anlamıyla bir kaos yaşıyor.. Bir iki parti dışında seçime giren diğer partilerin hiçbirinin barajı aşma şansı garanti değil.. Hatta altta kalmaları yüksek olasılık.. Son iki aydır yapılmadık manevra, ilkesizlik, ayak oyunu, döneklik, riyakârlık kalmadı.. Baraj sorunundan büyükçe bir halk iradesinin dışarda kalacağı gerçek.. Ancak başka gerçekler de var. Derinlerde bazılarının rejime tehlike olarak gördüğü AKP anketlere göre hayli önde gidiyordu.. Hadep'in EMEP, SDP'yle ittifak yapıp oluşturduğu DEHAP'ın da barajı aşma olasılığı en azından teorik olarak güçlü olasılık.. Ve bu olgu da birilerinin uykularını kaçırıyor.. Tayyip Erdoğan'ın yasakları bir iniyor bir kalkıyor Diyarbakır 4 nolu DGM'nin sildiği sicil kaydı yargıtaydan döndü.. Her ne kadar kaydı silen devlet görevlisi hukukçu aynı yerden AKP adayı olduysa da şu durumda Yüksek Seçim Kurulu aksi karar vermedikçe Erdoğan seçime giremiyor. Sol blokun içinde seçime giren Murak Bozlak'ın da uyduruk nedenlerle aday olması tehlikede, kurşunlarla delik deşik edilen SDP lideri Akın Birdal'ı da aynı akibet bekliyor... Küskününden, döneğine, dansözüne, seçim kaçkınından, seçim yasakçısına belki de en berbat seçim öncesi yaşıyoruz.

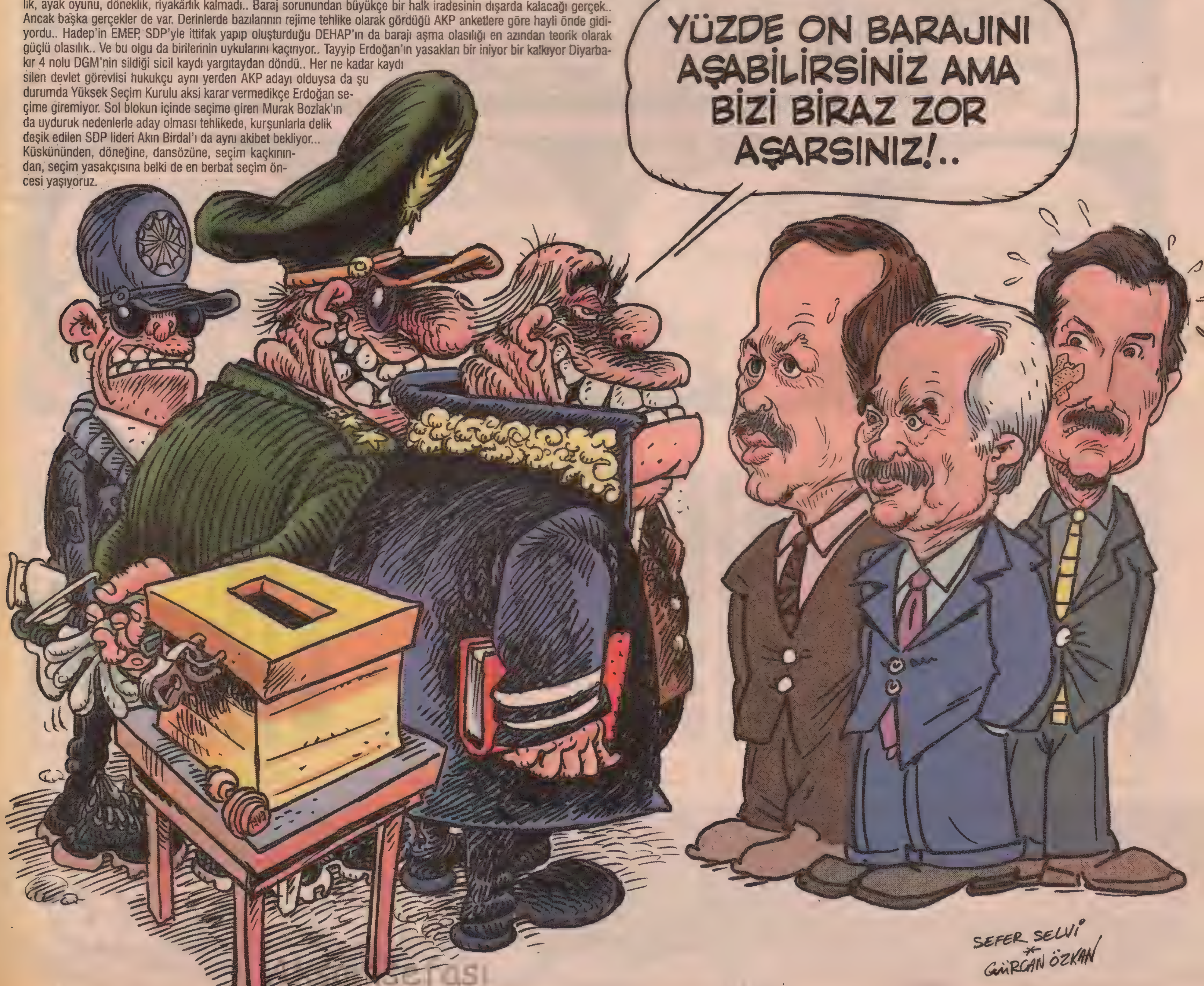
YÜZDE ON BARAJINI AŞABİLİRSİNİZ AMA BİZİ BİRAZ ZOR AŞARSINIZ!..
SEFER SELVİ * GÜRCAN ÖZKAN

OZGE

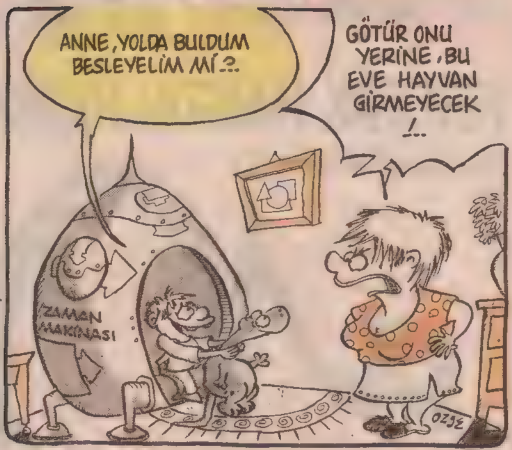
ANNE, YOLDA BULDUM BESLEYELİM Mİ ?..
GÖTÜR ONU YERİNE, BU EVE HAYVAN GİRMEYECEK !..
ZAMAN MAKİNASI
OZGE

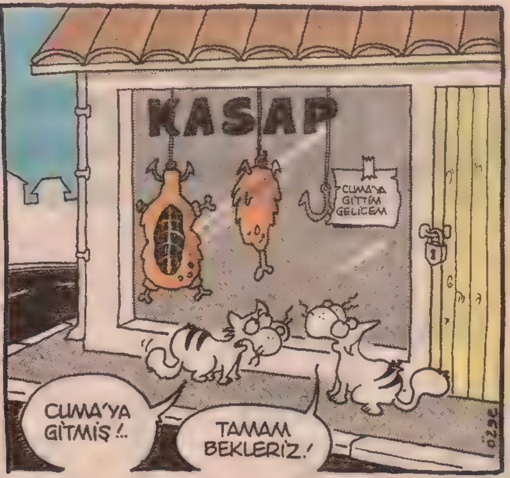
KASAP
CUMA'YA GİTTİM GELİCEM
CUMA'YA GİTMİŞ !..
TAMAM BEKLERİZ !
OZGE

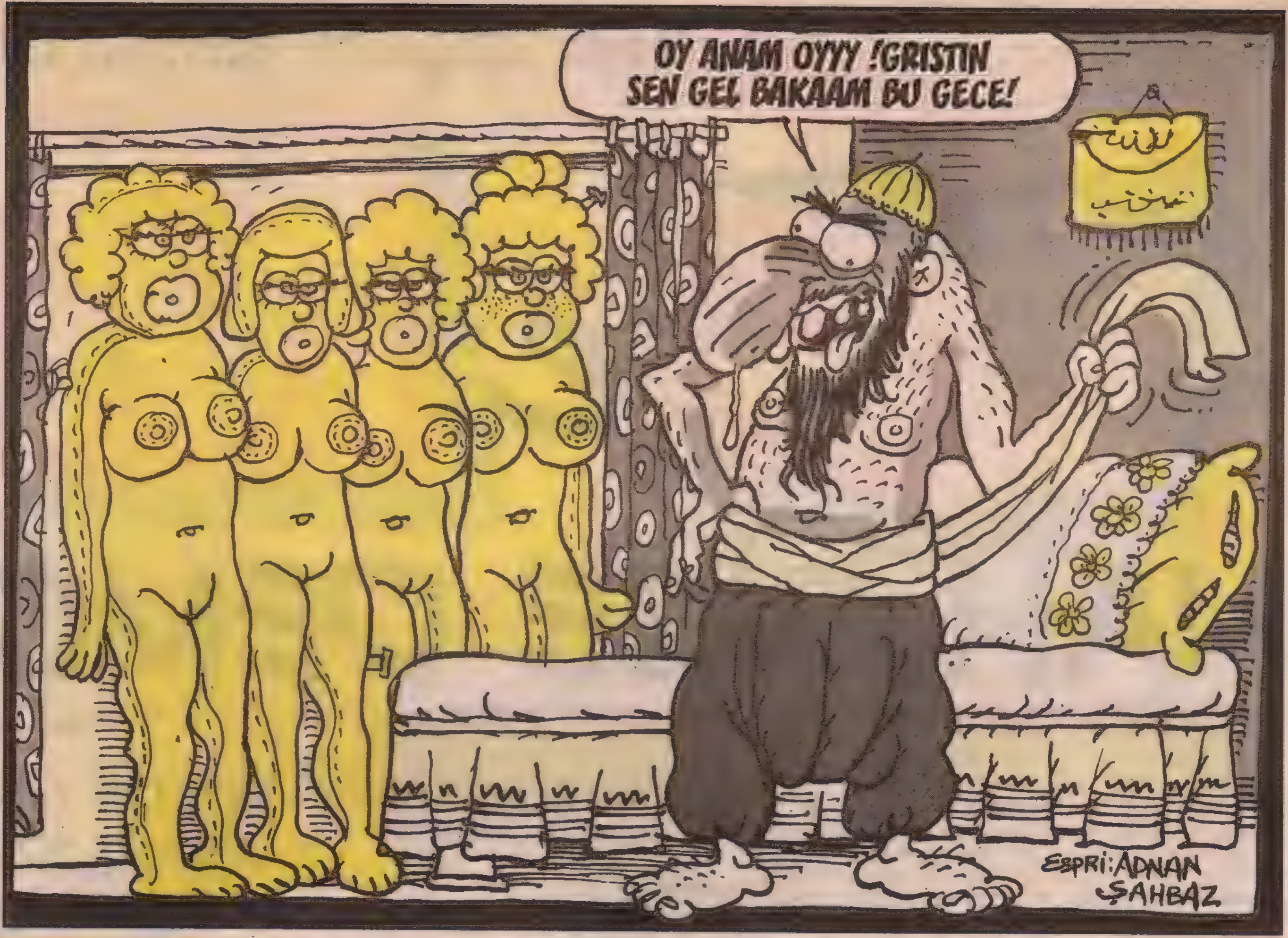
OY ANAM OYYY !GRISTIN SEN GEL BAKAAM BU GECE!
Espri: ADNAN ŞAHBAZ

ERDENER ABİ

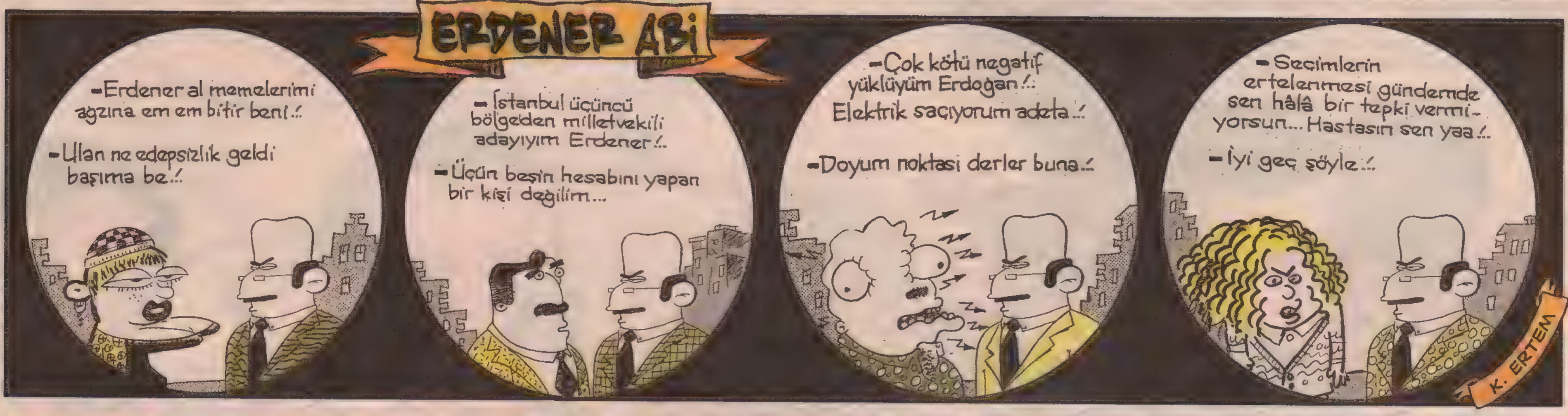
-Erdener al memelerimi ağzına em em bitir beni !..
-Ulan ne edepsizlik geldi başıma be !..
- İstanbul üçüncü bölgeden milletvekili adayıyım Erdener !..
-Üçün beşin hesabını yapan bir kişi değilim...
-Çok kötü negatif yüklüyüm Erdoğan !.. Elektrik saçıyorum adeta !..
-Doyum noktası derler buna !..
- Seçimlerin ertelenmesi gündemde sen hâlâ bir tepki vermiyorsun... Hastasın sen yaa !..
- İyi geç söyle !..
K. ERTEM

GEZ MAHMUTÇUK

Mahmut Tibet

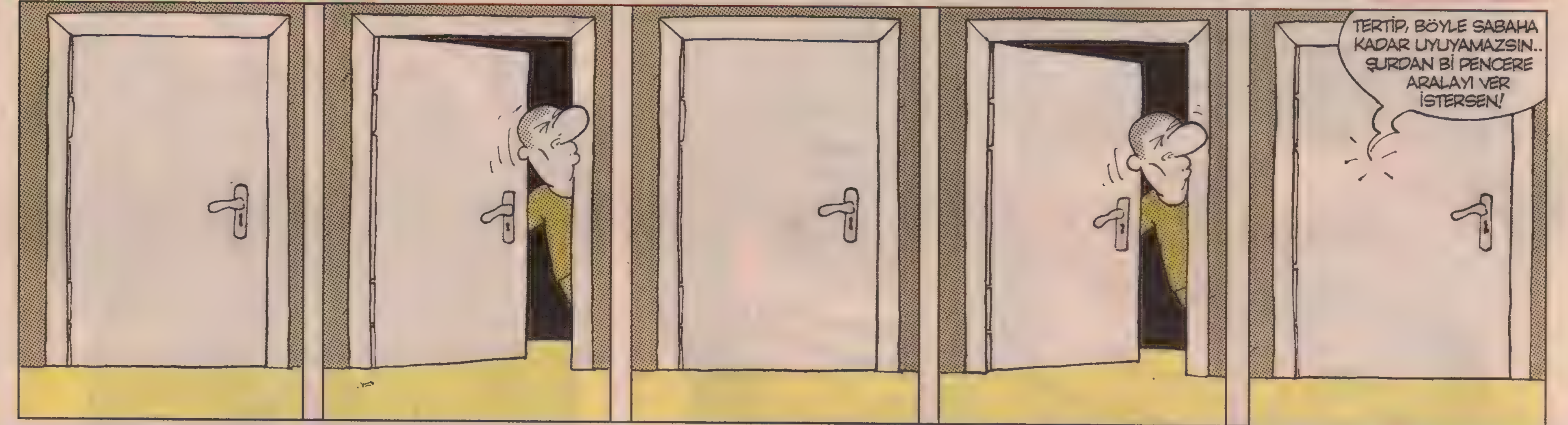
TERTİP, BÖYLE SABAHA KADAR UYUYAMAZSIN.. ŞURDAN Bİ PENCERE ARALAYI VER İSTERSEN!

HAFTALIK SİYASİ GAZETE yeniHarman

LeMan

Milli Eğitim Bakanı Necdet Tekin, hakkını almak için eylem yapan öğretmenlere, "ister bordronuzu ister kendinizi yakın" diye tepki gösterdi...

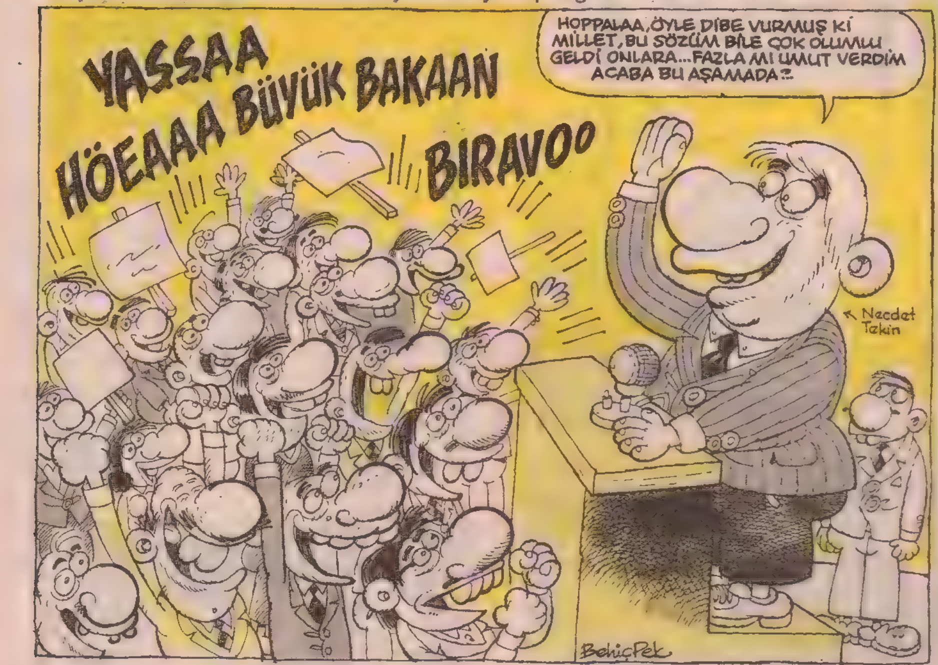
YASSAA
HÖEAAA BÜYÜK BAKAAN
BIRAVOO
HOPPALAA, ÖYLE DİBE VURMUŞ Kİ MİLLET, BU SÖZÜM BİLE ÇOK OLUMLU GELDİ ONLARA...FAZLA MI UMUT VERDİM ACABA BU AŞAMADA?..
Necdet Tekin
BehiçPek

AZİZ NESİN VAKFINA DEVLET ISRARLA TALİP! Bugüne dek 200'den fazla çocuğu barındıran bebek yaşlardan üniversitelere kadar onları okutan, hayatları boyunca destek olan Türkiye tarihinin en usta mizahçısı Aziz Nesin'den yadigar Nesin Vakfı'nı devlet vakıftan ısrarla istiyor.. Vakfın yöneticisi Aziz Nesin'in oğlu ünlü matematikçi Ali Nesin "Sokaktaki çocuğuna bakmaktan aciz devletin bunu isterken yüzünün kızarması gerek diyor ve ekliyor: "5-6 aydır tepemizdeler, ani denetim yapıyorlar. Bir zamanlar korkunçtu.. 3 yıl önce çocukların odasına giriyordu jandarmalar. Kızların sevgilileri var mı diye soruyor, iç çamaşırlarına bakıyordu. Şimdi arama tacizi 'vakfı bize verin' haline geldi.

'Nesin Vakfı'na sahip çıkalım'

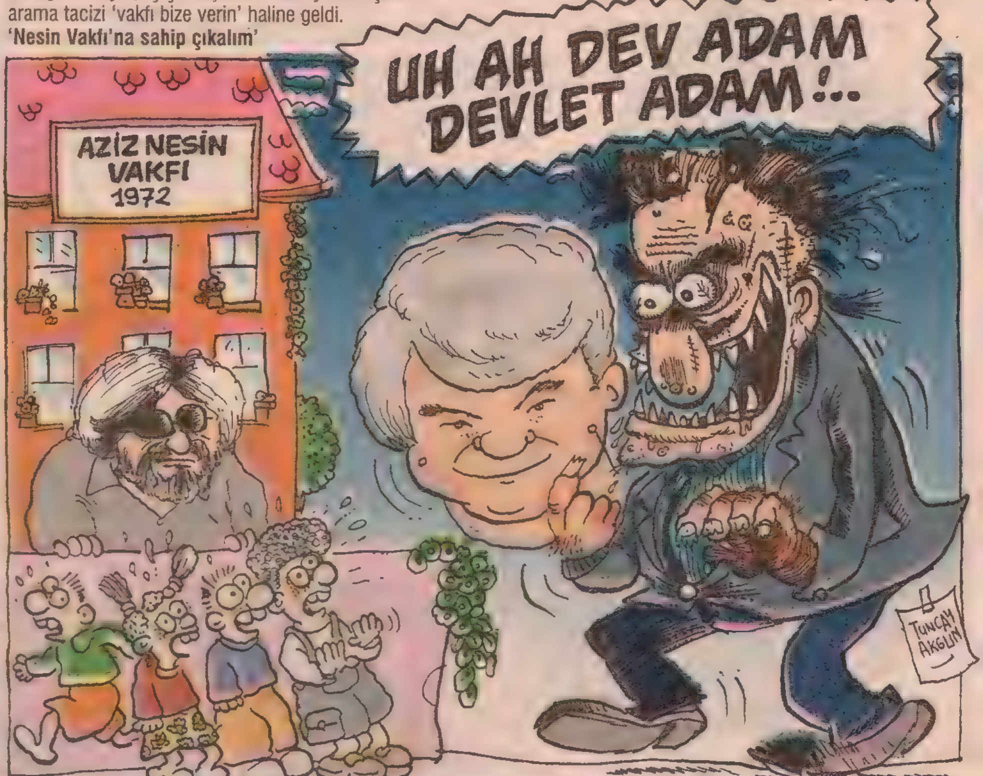
UH AH DEV ADAM DEVLET ADAM!..
AZİZ NESİN VAKFI 1972
TUNCAY AKGÜN

Hortumdan yargılanan bankacıların sonuncusu Murat Demirel de tahliye edildi. Devleti 1.2 milyar dolar zarar uğratmaktan yargılanan Demirel için 4 bin 727 yıl hapis cezası isteniyordu. 711 gün tutuklu kaldı ve tahliye edildi..Böyle hortuma böyle ceza!!!!

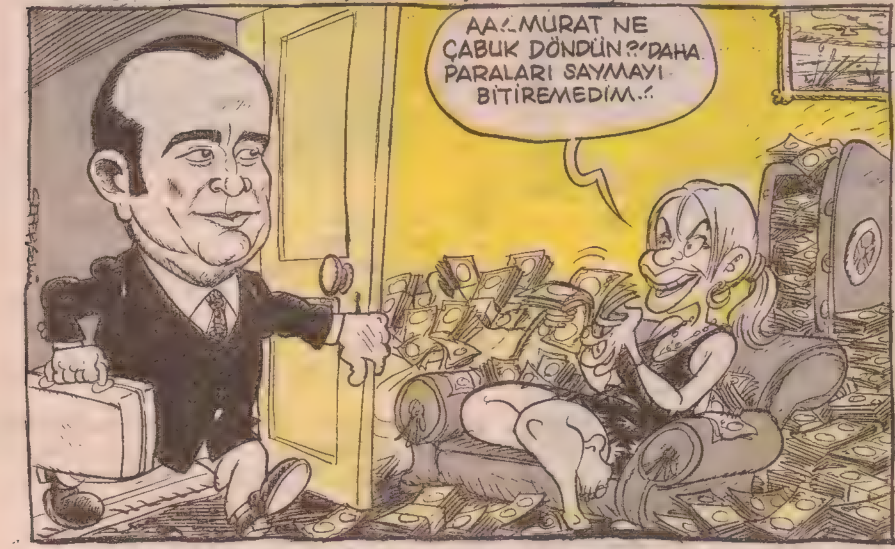
AA!..MURAT NE ÇABUK DÖNDÜN?!'DAHA PARALARI SAYMAYI BİTİREMEDİM..!

Krizden sonra mama satışları düştü. Bebek sahipleri pirinç ununa yöneldi. Çek Cumhuriyeti'nde, Polonya'da bebek başına 26 kg düşerken Türkiye'de hazır mama tüketimi 1.7

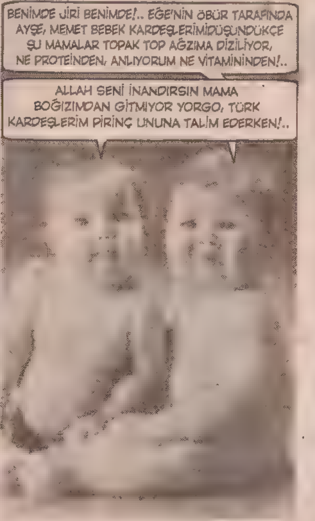
BENİMDE JİRİ BENİMDE!.. EĞE'NİN ÖBÜR TARAFINDA AYŞE, MEMET BEBEK KARDEŞLERİMİDÜŞÜNDÜKÇE ŞU MAMALAR TOPAK TOP AĞZIMA DİZİLİYOR, NE PROTEİNDEN, ANLIYORUM NE VİTAMİNİNDEN!..
ALLAH SENİ İNANDIRSIN MAMA BOĞIZIMDAN GİTMIYOR YORGO, TÜRK KARDEŞLERİM PİRİNÇ UNUNA TALİM EDERKEN!..

İlkögretim yılı trajik olaylarla başladı...Çocuguna önlük alamayan Samsunlu Cemal Can, "oğlumun okul masraflarını karşılayamayacaksam yaşamamın ne anlamı var" yazılı bir not bırakarak intihar etti...

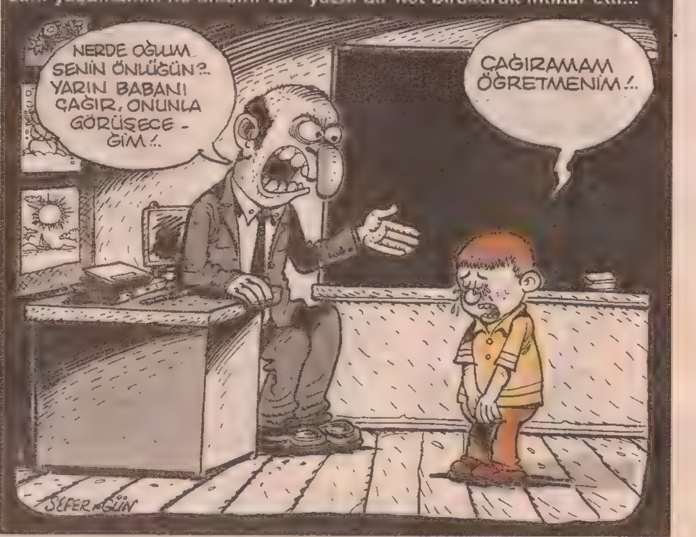
NERDE OĞLUM SENİN ÖNLÜĞÜN?.. YARIN BABANI ÇAĞIR, ONUNLA GÖRÜŞECEĞİM!..
ÇAĞIRAMAM ÖĞRETMENİM!..
SEFER GÜN

Bayrampaşa cezaevinde dört travestiye tecavüz edildiği iddiaları üzerine soruşturma başlatıldı..

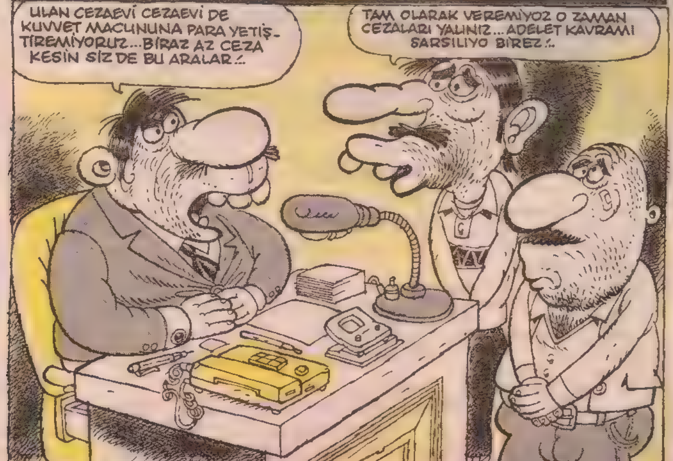
ULAN CEZAEVİ CEZAEVİ DE KUVVET MACUNUNA PARA YETİŞTİREMİYORUZ...BİRAZ AZ CEZA KESİN SİZ DE BU ARALAR!..
TAM OLARAK VEREMİYOZ O ZAMAN CEZALARI YALINIZ... ADELET KAVRAMI SARSILIYO BİREZ!..
BehiçPek

MHP'nin yaptırdığı eğilim yoklamasında üst sıralarda yer almalarına karşın liste dışı bırakılan bir dönemin katliam sanıkları İbrahim Çiftçi ve Yavuz Çaylan, Bahçeli'ye ateş püskürdü. Yine sıralamada yerini beğenmeyen Mehmet Gül de, "Bahçeli dikensiz gül bahçesi istiyor" dedi...

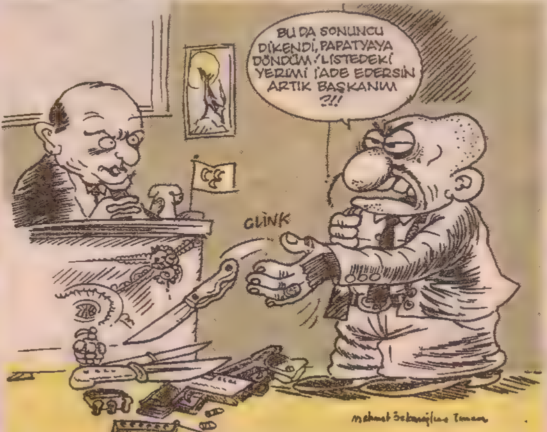
BU DA SONUNCU DİKENDİ, PAPATYAYA DÖNDÜM!'LİSTEDEKİ YERİMİ İADE EDERSİN ARTIK BAŞKANIM ?!!
GLİNK
Mehmet Sekeroğlu Tuncer

İlköğretimin yeni öğretim yılı, öğretmenlere tekmeli tokatlı polis dayağıyla başladı..Maaş zamlarını protesto eden öğretmenler ve sendika temsilcileri saçlarından sürüklenerek gözaltına alındı..

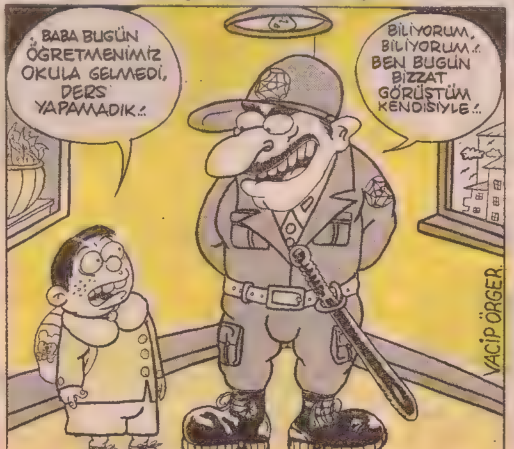
BABA BUGÜN ÖĞRETMENİMİZ OKULA GELMEDİ, DERS YAPAMADIK!..
BİLİYORUM, BİLİYORUM!.. BEN BUGÜN BİZZAT GÖRÜŞTÜM KENDİSİYLE!..
VACİP ÖRGER

NECDET TEKİN
yakaroğlu
M. YAZICIOĞLU
1 trilyonu söz verdiği
gibi vermek yerine
hacılayan
F TİPİNDE
KARİKATÜR YASAĞI
...
MUSTAFA ÇAĞLAR
Nez'e 24 şişe
şampanya gazoz
diye inkar...
SAKARYA'DA ETEKLİ
JANDARMA İŞKENCESİ
işkencede son trend
ABD
ırak'ta ilaçsız,
bebek mamasız
çocukların ahı...

DUMANLI KAFALARLA HAZIRLANIYOR... DUMAN EDECEK!

daral&timsah

trip nazomigambiyetsizler · Çağçağ

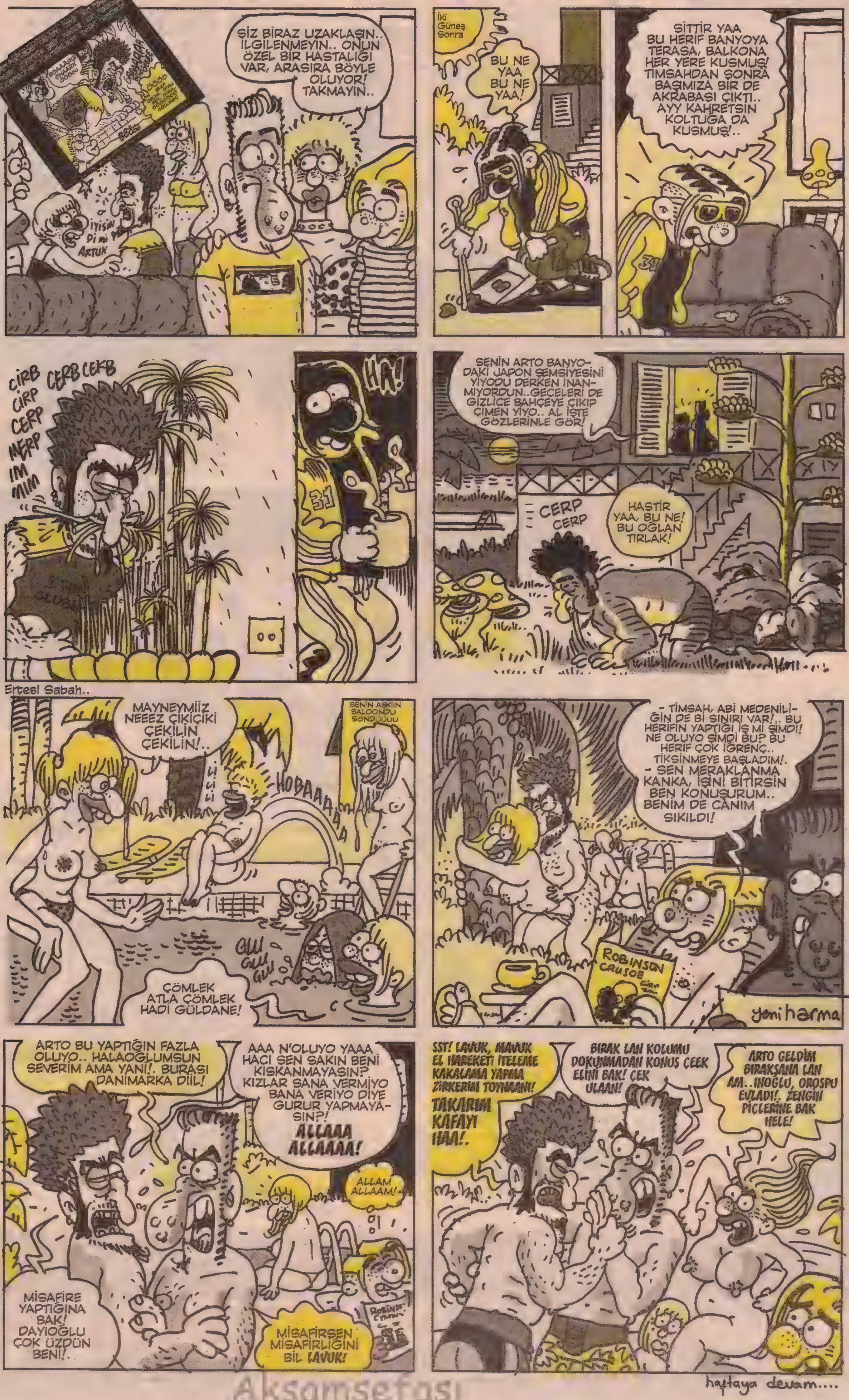
BÖAAARG ÖHAARK ÖÖÖÖÖ
ÖAAAAAAA ÖÖÖÖÖ
BÖÖÖÖ
ŞİZ BİRAZ UZAKLAŞIN.. İLGİLENMEYİN.. ONUN ÖZEL BİR HASTALIĞI VAR, ARASIRA BÖYLE OLUYOR! TAKMAYIN..
İYİSİN Dİ Mİ ARTUK
İki Güneş Sonra
BU NE YAA BU NE YAA!
SİTTİR YAA BU HERİF BANYOYA TERASA, BALKONA HER YERE KUSMUŞ! TIMSAHDAN ŞONRA BAŞIMIZA BİR DE AKRABASI ÇIKTI.. AYY KAHRETSİN KOLTUĞA DA KUSMUŞ!..
CİRB CİRP CERP MERP IM MIM CERB CEKB
HA!
31
SENİN ARTO BANYODAKİ JAPON ŞEMSİYESİNİ YİYODU DERKEN İNANMIYORDUN..GECELERİ DE GİZLİCE BAHÇEYE ÇIKIP ÇİMEN YİYO.. AL İŞTE GÖZLERİNLE GÖR!
CERP CERP
HASTİR YAA, BU NE! BU OĞLAN TIRLAK!
Ertesi Sabah..
MAYNEYMİİZ NEEEZ ÇIKIÇIKI ÇEKİLİN ÇEKİLİN!..
Lİ Lİ Lİ
HOBAAAAAAA
SENİN AŞKIIN BALOONDU SONDÜÜÜU
GLU GLU GLU
ÇÖMLEK ATLA ÇÖMLEK HADİ GÜLDANE!
- TİMSAH, ABİ MEDENİLİĞİN DE Bİ SINIRI VAR!.. BU HERİFİN YAPTIĞI İŞ MI ŞİMDİ! NE OLUYO ŞİMDİ BU? BU HERİF ÇOK İĞRENÇ.. TİKSİNMEYE BAŞLADIM!. - SEN MERAKLANMA KANKA, İŞİNİ BİTİRSİN BEN KONUŞURUM.. BENİM DE CANIM SIKILDI!
ROBINSON CRUSOE
yeni harma
ARTO BU YAPTIĞIN FAZLA OLUYO.. HALAOĞLUMSUN SEVERİM AMA YANİ!. BURASI DANİMARKA DİİL!
AAA N'OLUYO YAAA HACI SEN SAKIN BENİ KISKANMAYASIN? KIZLAR SANA VERMİYO BANA VERİYO DİYE GURUR YAPMAYASIN?!
ALLAAA ALLAAAA!
ALLAM ALLAAM!
MİSAFİRE YAPTIĞINA BAK! DAYIOĞLU ÇOK ÜZDÜN BENİ!.
MİSAFİRSEN MİSAFİRLİĞİNİ BİL LAVUK!
SST! LAVUK, MAVUK EL HAREKETİ İTELEME KAKALAMA YAPMA ZİRKERİM TOYNAAM!
TAKARIM KAFAYI HAA!.
BIRAK LAN KOLUMU DOKUNMADAN KONUŞ ÇEEK ELİNİ BAK! ÇEK ULAAN!
ARTO GELDİM BIRAKŞANA LAN AM..INOĞLU, OROSPU EVLADI!. ZENGİN PİÇLERİNE BAK HELE!
haftaya devam....

İki Resim Arasındaki

7 Fark

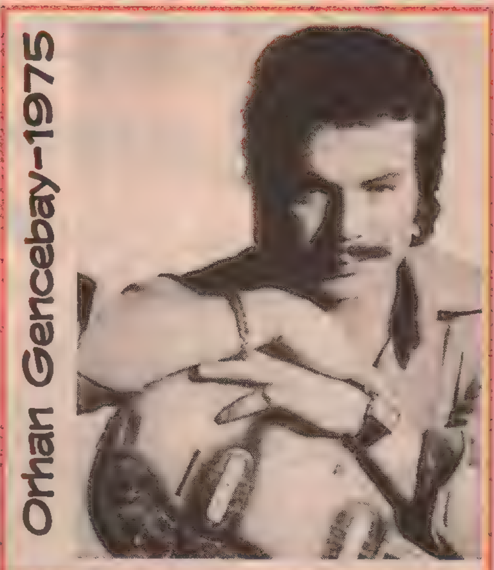

Orhan Gencebay-1975

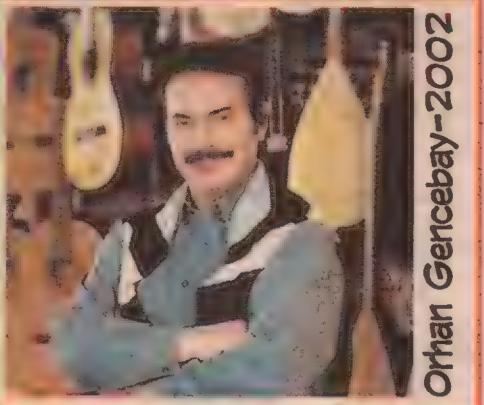

Orhan Gencebay-2002

➊ Gencebay 75, devlet televizyonunun yasaklı ismi...
Gencebay 02, herhangi bir kanalda her an!..

➋ Gencebay 75, gariplerin yalnız ağbisi...
Gencebay 02, Türkan Şoray'ın partneri!..

➌ Gencebay 75, tek renk boğazlı kazak ya da yine tek renk uzun yakalı gömlek adamı...
Gencebay 02, desenli hırkaların olgunu!..

➍ Gencebay 75, 'keyif verici' malum maddeyi kullanması için 'Cumhurbaşkanından özel izinli' olduğu iddia edilen efsane...
Gencebay 02, diyet-perhiz yorgunu!..

➎ Gencebay 75, varoşların ideali...
Gencebay 02, İdeal Kart'la sözleşmeli!..

➏ Gencebay 75, "Biz görmesek de görecekler var" diyen sosyal...
Gencebay 02, klibinde Esra Ceyhan'a yer veren medyatik!..

➐ Gencebay 75, dolmuş ve şoförü kadar sahici...
Gencebay 02, remix kurbanı, hayali!..

(**Amman:** Bu bir mizah yazısıdır, ben de zaten mizahçıyım. Orhan 'ağbimiz' sakın alınıp gücenmesin, her zaman hastasıyım! En fazla ince bir sitem işte, Belki bu bile hata. Ama, hatasız kul olmaz!.. V.Ö)

Not: Geçen hafta "Gerçek Para" ile "Monopoly Parası" arasındaki farkların duyurusunu yapmadım değil, yaptım!.. Ama araya tatil girdi, Serencebey kankalarına uğrayıp Monopoly oynayamadım... Oynamadan yazamam... Yazamam!.. Yıllar öncesinin bilgisi yetmez... Haftaya!...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

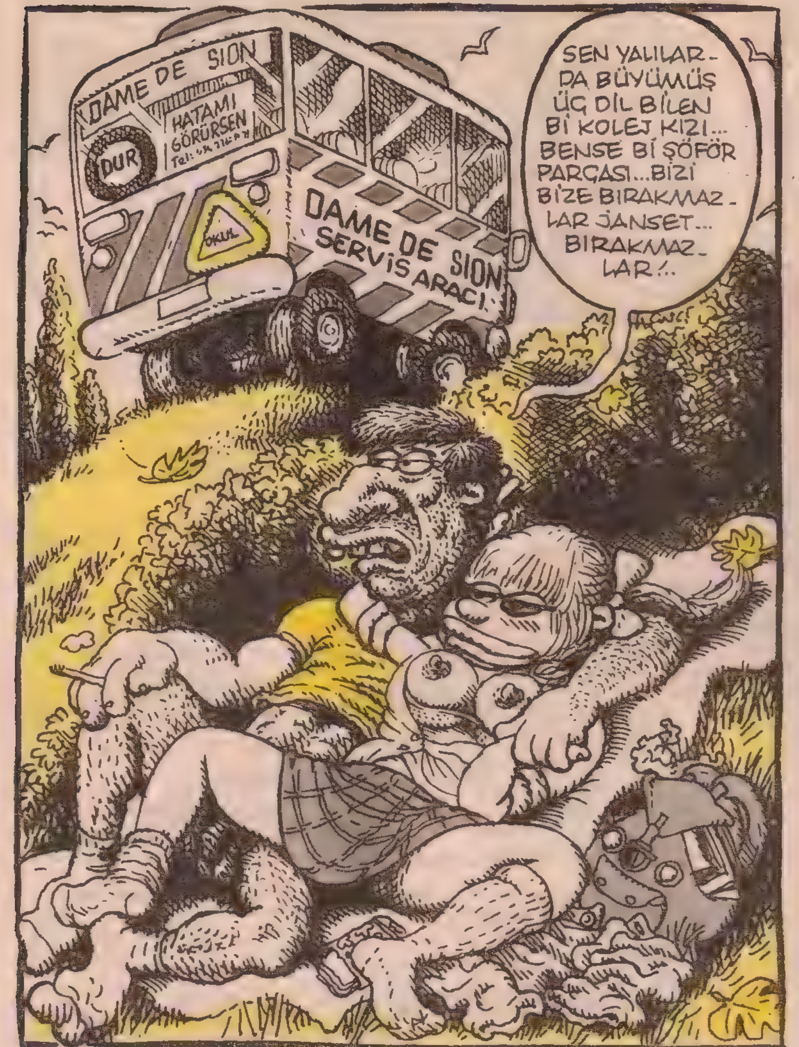
DAME DE SION
HATAMI GÖRÜRSEN
DUR
OKUL
DAME DE SION SERVİS ARACI
SEN YALILARDA BÜYÜMÜŞ ÜÇ DİL BİLEN Bİ KOLEJ KIZI... BENSE Bİ ŞOFÖR PARÇASI...BİZİ BİZE BIRAKMAZLAR JANSET... BIRAKMAZLAR!..

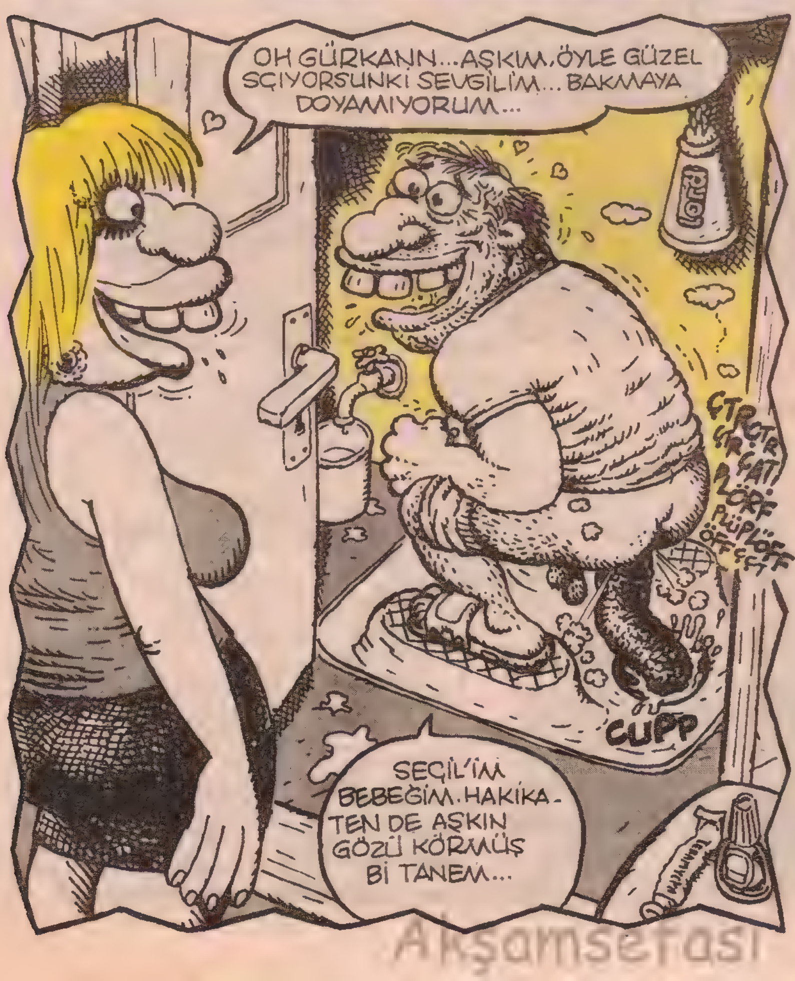
OH GÜRKANN... AŞKIM. ÖYLE GÜZEL SÇIYORSUNKİ SEVGİLİM... BAKMAYA DOYAMIYORUM...
GTRGTR GIRGAT PLÖRF PLIPLOFF OFF OFF
CUPP
SEÇİL'İM BEBEĞİM. HAKİKATEN DE AŞKIN GÖZÜ KÖRMÜŞ Bİ TANEM...

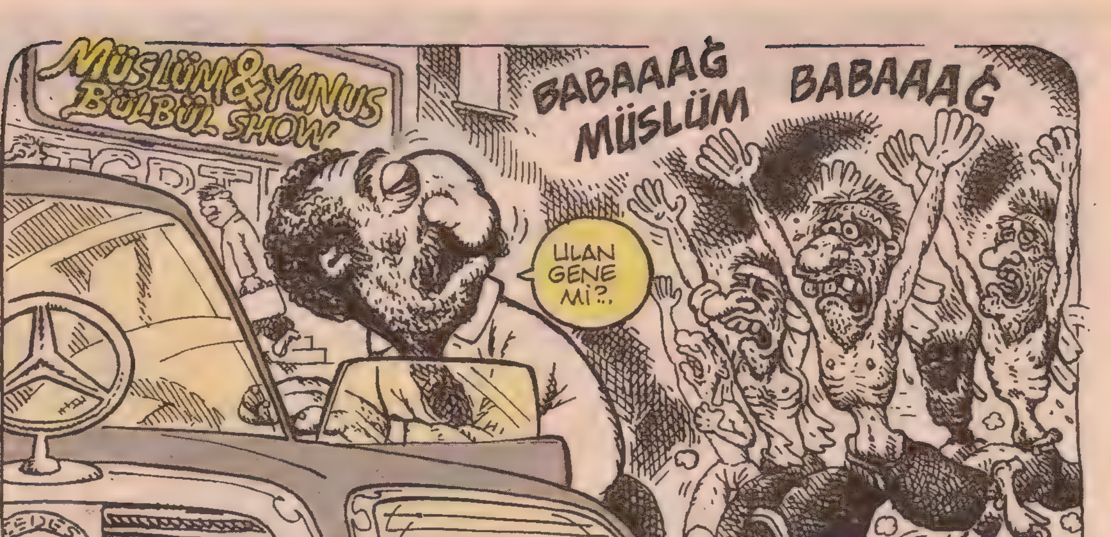
MÜSLÜM & YUNUS BÜLBÜL SHOW
BABAAAĞ MÜSLÜM BABAAAĞ
ULAN GENE Mİ?..

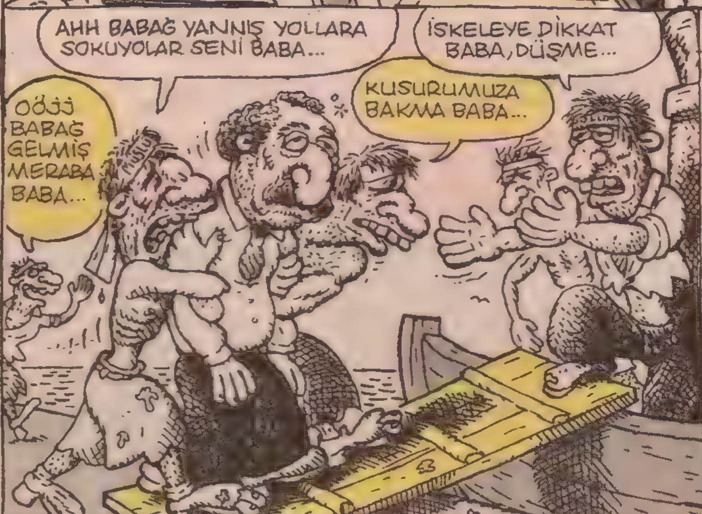
AHH BABAĞ YANNIŞ YOLLARA SOKUYOLAR SENİ BABA...
İSKELEYE DİKKAT BABA, DÜŞME...
OĞJJ BABAĞ GELMİŞ MERABA BABA...
KUSURUMUZA BAKMA BABA...

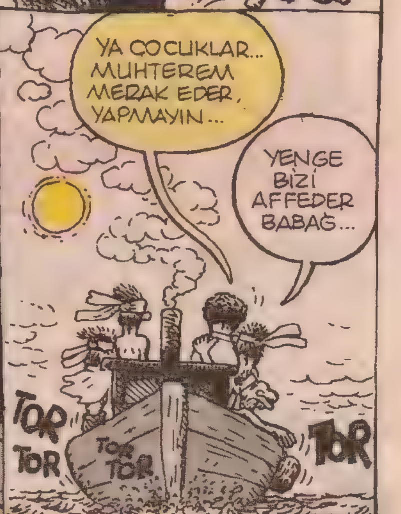
YA ÇOCUKLAR... MUHTEREM MERAK EDER, YAPMAYIN...
YENGE BİZİ AFFEDER BABAĞ...
TOR TOR
TOR TOR
TOR

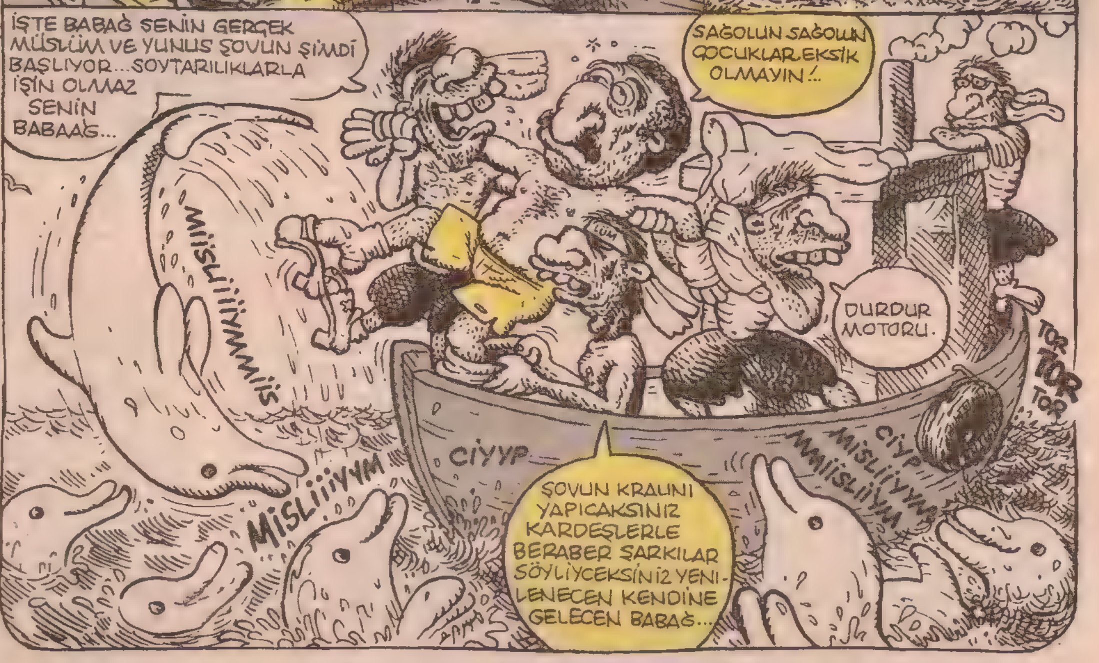
İŞTE BABAĞ SENİN GERÇEK MÜSLÜM VE YUNUS ŞOVUN ŞİMDİ BAŞLIYOR...SOYTARILIKLARLA İŞİN OLMAZ SENİN BABAAĞ...
SAĞOLUN SAĞOLUN ÇOCUKLAR. EKSİK OLMAYIN!..
MISLIIIYYMMIS
DURDUR MOTORU.
TOR TOR TOR
CİYYP
CİYYP
MISLIIIYYM
MISLIIIYYM
MISLIIIYYM
ŞOVUN KRALINI YAPICAKSINIZ KARDEŞLERLE BERABER ŞARKILAR SÖYLİYCEKSİNİZ YENİLENECEN KENDİNE GELECEN BABAĞ...

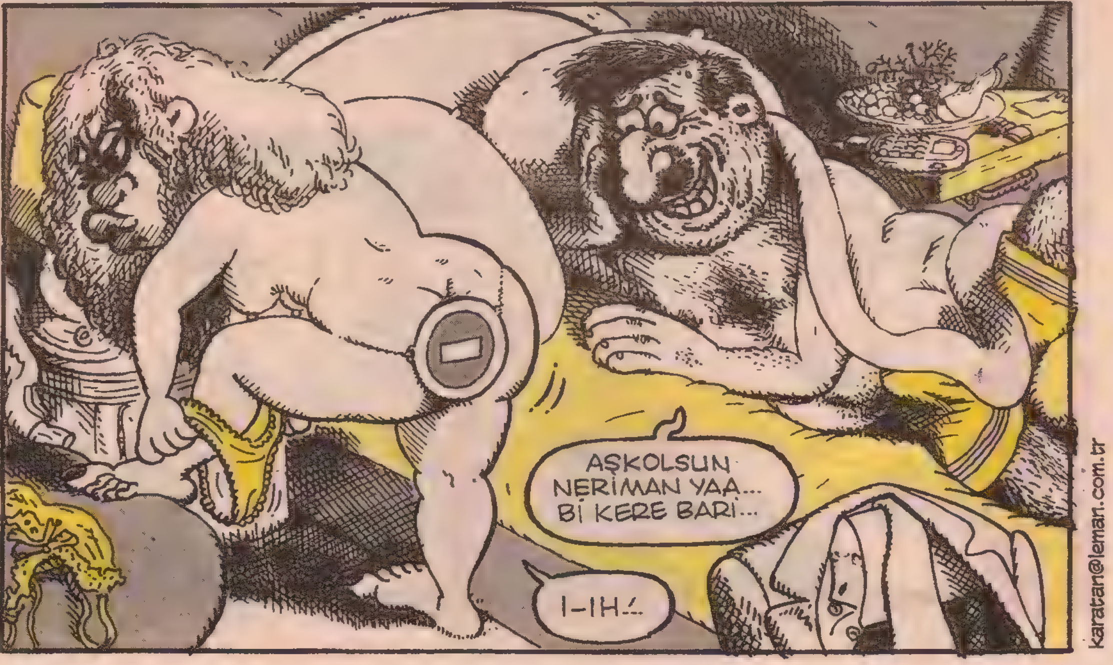
AŞKOLSUN NERİMAN YAA... Bİ KERE BARI...
I-IH!..

karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

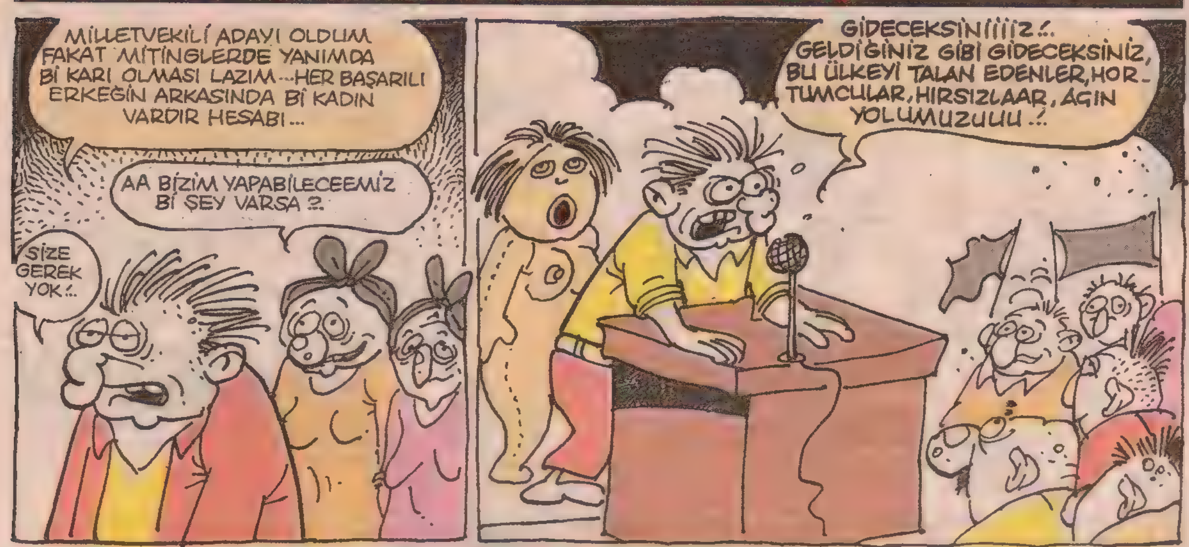
MİLLETVEKİLİ ADAYI OLDUM FAKAT MİTİNGLERDE YANIMDA Bİ KARI OLMASI LAZIM...HER BAŞARILI ERKEĞİN ARKASINDA Bİ KADIN VARDIR HESABI...
AA BİZİM YAPABİLECEEMİZ Bİ ŞEY VARSA ?.
SİZE GEREK YOK!..
GİDECEKSİNİİİİZ!..
GELDİĞİNİZ GİBİ GİDECEKSİNİZ, BU ÜLKEYİ TALAN EDENLER, HORTUMCULAR, HIRSIZLAAR, ÇEKİN YOLUMUZUUU!..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

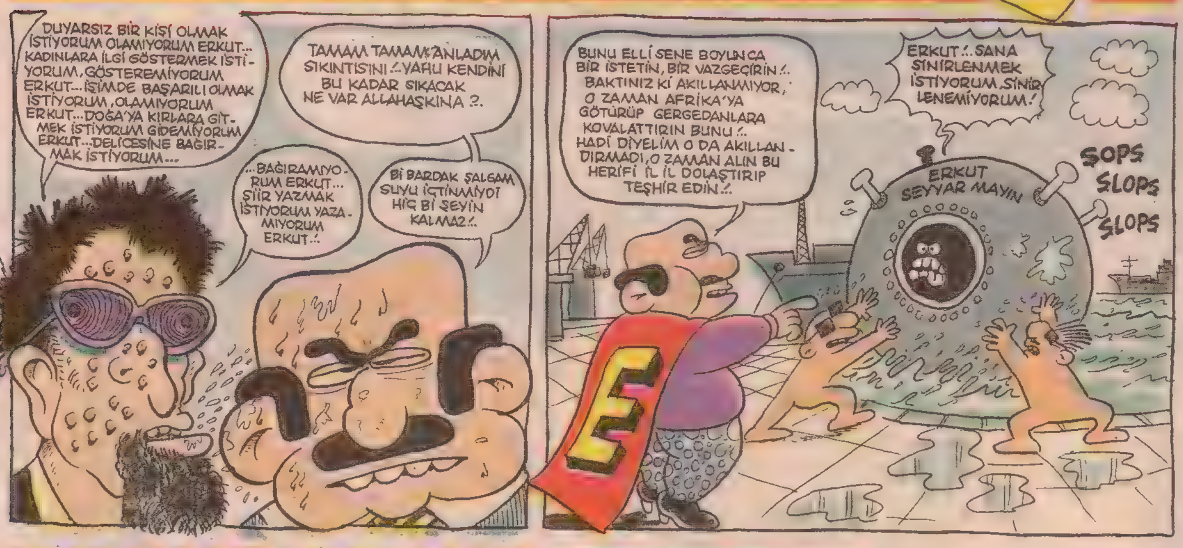
DUYARSIZ BİR KİŞİ OLMAK İSTİYORUM OLAMIYORUM ERKUT... KADINLARA İLGİ GÖSTERMEK İSTİYORUM, GÖSTEREMİYORUM ERKUT... İŞİMDE BAŞARILI OLMAK İSTİYORUM, OLAMIYORUM ERKUT... DOĞA'YA KIRLARA GİTMEK İSTİYORUM GİDEMİYORUM ERKUT... DELİCESİNE BAĞIRMAK İSTİYORUM...
...BAĞIRAMIYORUM ERKUT... ŞİİR YAZMAK İSTİYORUM YAZAMIYORUM ERKUT!..
TAMAM TAMAM ANLADIM SIKINTISINI!..YAHU KENDİNİ BU KADAR SIKACAK NE VAR ALLAHAŞKINA ?.
Bİ BARDAK ŞALGAM SUYU İÇTİN MİYDİ HİÇ Bİ ŞEYİN KALMAZ!..
BUNU ELLİ SENE BOYUNCA BİR İSTETİN, BİR VAZGEÇİRİN!.. BAKTINIZ Kİ AKILLANMIYOR, O ZAMAN AFRİKA'YA GÖTÜRÜP GERGEDANLARA KOVALATTIRIN BUNU!.. HADİ DİYELİM O DA AKILLANDIRMADI, O ZAMAN ALIN BU HERİFİ İL İL DOLAŞTIRIP TEŞHİR EDİN!..
ERKUT!..SANA SİNİRLENMEK İSTİYORUM, SİNİRLENEMİYORUM!
ERKUT SEYYAR MAYIN
ŞOPS
ŞLOPS
ŞLOPS

DUMUR DETAYI

Yaman sıkışık bir trafikte milim milim Beşiktaş'a doğru ilerliyorum. Ortaköy'e geldiğimde yol kenarında çeşitli büroların, ofislerin önündeki küçük bir yeşillik alanda şehir görüntüsüne ve diğer bitkilere pek uymayan bir takım bitkiler gözüme ilişti. İlk anda anlayamadım ne olduklarını... Daha yakına geldiğimde bunların bildiğimiz mısır olduğunu gördüğümde şaşkınlıktan az kalsın önümdeki arabaya bindiriyordum. Şehrin ortasında, işlek bir ana caddenin kenarında dikilmiş bir sürü mısır ve üstlerinde de bir sürü olmuş koca koca püsküllü mısır...

Hah, işte Arjantin modeli, diyecem ama mısırların dikildiği yeşilliğin etrafında çit falan olmamasına rağmen kimse koparmıyor.Asıl bu duruma daha da çok şaşırdım... Bundan sonra Beşiktaş iskelesinde kaldırımın kenarında marul görürsem normal karşılarım artık.

TEZ

Hepimizin yakından tanıdığı diyemeyeceğimiz 80 öncesi kuşağa ait **etkinlik adamları** vardır. Yakından tanıdığımız diyemiyoruz çünkü bunlar ancak bir etkinlik olursa evden dışarı, insan içine çıkarlar. Bunun dışında yaz kış evde oturur, bir etkinlik zamanının gelmesini beklerler. Hala vazgeçemedikleri yandan askılı deri çantalarının içi etkinlik broşürleri, program tanıtımlarıyla doludur. Sinema günleri, caz festivali, duvar boyama etkinliği, çevre ve doğa etkinlikleri kanalıyla evden çıkıp bu etkinlikler içinde aktif bir şekilde yer alırlar, rüzgar gibi eserler. Etkinlik bitimindeyse eve kapanıp bir daha da bakkala, markete bile çıkmazlar. Dolayısıyla bedensel olarak düzenli beslenemez, vitaminsiz kalırlar. Tam bünyeleri zayıf düşerken yeni bir etkinlik ortaya çıkar ve bunlar da dışarı çıkarlar. Karınları bu etkinlik sürecince üç öğün, düzenli, sıcak, sulu yemek görür. Bu süre içinde **"dostum dostum"** diye tartışarak ruhsal olarak da doyarlar. Fakat arada bir tavşan dağa küsmüş dağın haberi olmamış misali bir etkinliğe herhangi bir nedenden ötürü kızıp, protesto edip katılmadıkları da olur. Ancak dayanamayıp, bir iki gün sonra birikmiş bir tartışma potansiyeliyle kızgın bir şekilde hışımla evden çıkarak etkinliğe katılırlar...

ANTİTEZ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

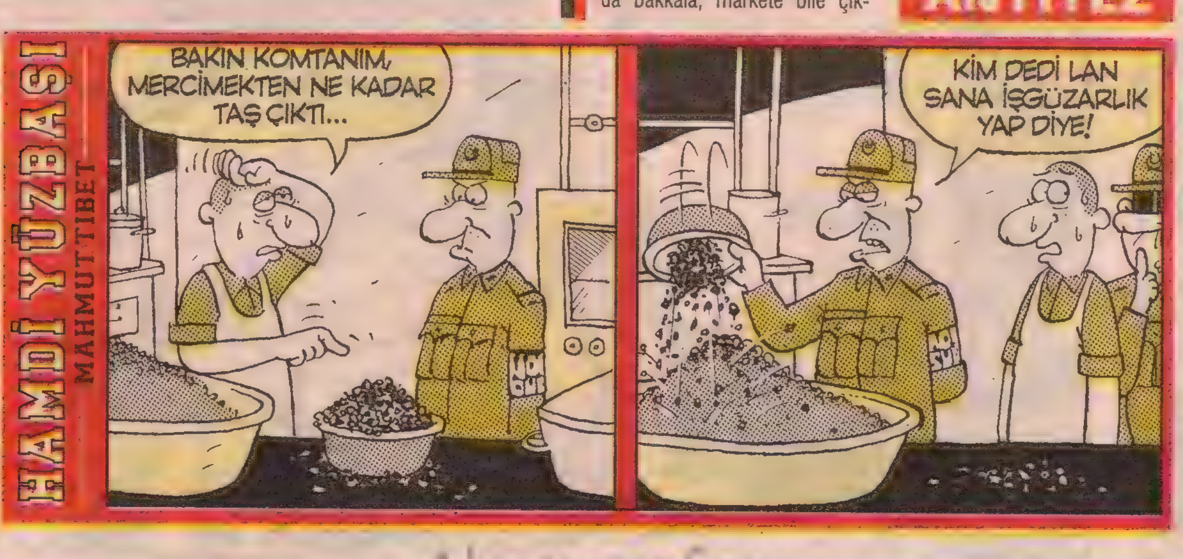
BAKIN KOMTANIM, MERCİMEKTEN NE KADAR TAŞ ÇIKTI...
KİM DEDİ LAN SANA İŞGÜZARLIK YAP DİYE!

PANTOLON

METİNFİDAN

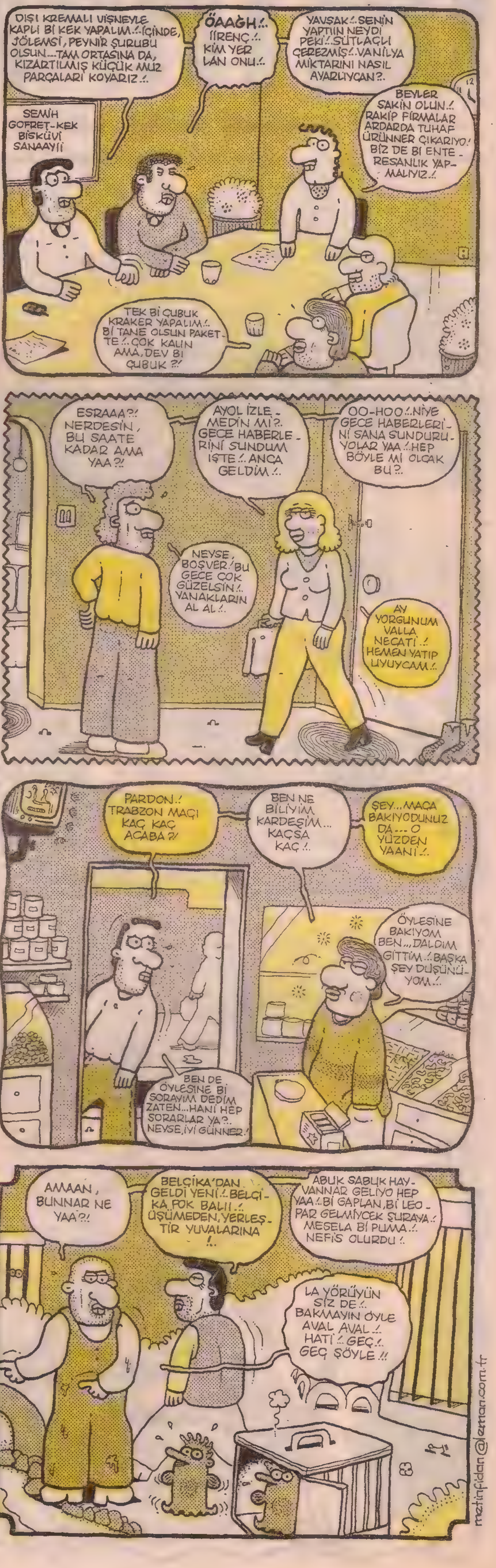
DIŞI KREMALI VİŞNEYLE KAPLI Bİ KEK YAPALIM!..İÇİNDE, JÖLEMSİ, PEYNİR ŞURUBU OLSUN...TAM ORTASINA DA, KIZARTILMIŞ KÜÇÜK MUZ PARÇALARI KOYARIZ!..
ÖAAĞH!.. İİRENÇ!.. KİM YER LAN ONU!..
YAVŞAK!..SENİN YAPTIIN NEYDİ PEKİ!..SÜTLAÇLI ÇEREZMİŞ!..VANİLYA MİKTARINI NASIL AYARLIYCAN?.
SEMİH GOFRET-KEK BİSKÜVİ SANAAYİİ
BEYLER SAKİN OLUN!.. RAKİP FİRMALAR ARDARDA TUHAF ÜRÜNNER ÇIKARIYO! BİZ DE Bİ ENTERESANLIK YAPMALIYIZ!..
TEK Bİ ÇUBUK KRAKER YAPALIM!.. Bİ TANE OLSUN PAKETTE!..ÇOK KALIN AMA, DEV Bİ ÇUBUK ?!
ESRAAA?! NERDESİN, BU SAATE KADAR AMA YAA?!
AYOL İZLEMEDİN Mİ?. GECE HABERLERİNİ SUNDUM İŞTE!..ANCA GELDİM!..
OO-HOO!..NİYE GECE HABERLERİNİ SANA SUNDURUYOLAR YAA!..HEP BÖYLE Mİ OLCAK BU?.
NEYSE, BOŞVER! BU GECE ÇOK GÜZELSİN!.. YANAKLARIN AL AL!..
AY YORGUNUM VALLA NECATİ!.. HEMEN YATIP UYUYCAM!..
PARDON!.. TRABZON MAÇI KAÇ KAÇ ACABA?!
BEN NE BİLİYİM KARDEŞİM... KAÇSA KAÇ!..
ŞEY...MAÇA BAKIYODUNUZ DA... O YÜZDEN YAANİ!..
ÖYLESİNE BAKIYOM BEN...DALDIM GİTTİM!..BAŞKA ŞEY DÜŞÜNÜYOM!..
BEN DE ÖYLESİNE Bİ SORAYIM DEDİM ZATEN...HANİ HEP SORARLAR YA?. NEYSE, İYİ GÜNNER!
AMAAN, BUNNAR NE YAA?!
BELÇİKA'DAN GELDİ YENİ!..BELÇİKA ÇOK BALII!.. ÜŞÜMEDEN, YERLEŞTİR YUVALARINA!..
ABUK SABUK HAYVANNAR GELİYO HEP YAA!..Bİ GAPLAN, Bİ LEOPAR GELMİYCEK ŞURAYA!.. MESELA Bİ PUMA!.. NEFİS OLURDU!..
LA YÖRÜYÜN SİZ DE!.. BAKMAYIN ÖYLE AVAL AVAL!.. HATİ!..GEÇ!.. GEÇ ŞÖYLE!!
metinfidan@leman.com.tr

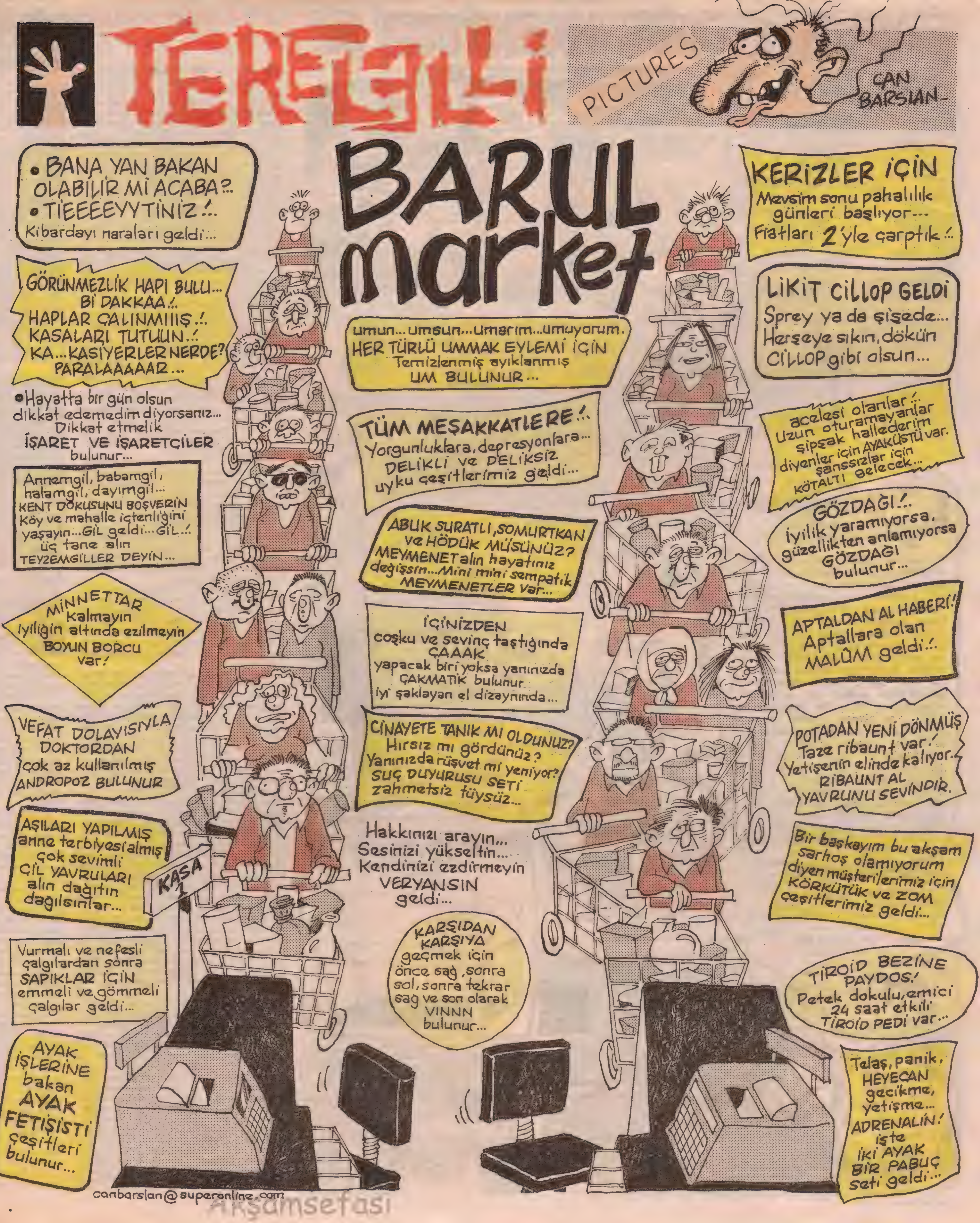
TEREFELLİ
PICTURES
CAN BARSIAN
BARUL market
• BANA YAN BAKAN OLABİLİR Mİ ACABA?.. • TİEEEEYYTİNİZ !.. Kibardayı naraları geldi...
GÖRÜNMEZLİK HAPI BULU... Bİ DAKKAA !.. HAPLAR ÇALINMIIIŞ !.. KASALARI TUTUUN..! KA...KASİYERLER NERDE? PARALAAAAAR...
•Hayatta bir gün olsun dikkat edemedim diyorsanız... Dikkat etmelik İŞARET VE İŞARETÇİLER bulunur...
Annemgil, babamgil, halamgil, dayımgil... KENT DOKUSUNU BOŞVERİN Köy ve mahalle içtenliğini yaşayın...GİL geldi...GİL..! üç tane alın TEYZEMGİLLER DEYİN...
MİNNETTAR kalmayın İyiliğin altında ezilmeyin BOYUN BORCU var!
VEFAT DOLAYISIYLA DOKTORDAN çok az kullanılmış ANDROPOZ BULUNUR
AŞILARI YAPILMIŞ anne terbiyesi almış çok sevimli ÇİL YAVRULARI alın dağıtın dağılsınlar...
KASA 1
Vurmalı ve nefesli çalgılardan sonra SAPIKLAR İÇİN emmeli ve gömmeli çalgılar geldi...
AYAK İŞLERİNE bakan AYAK FETİŞİSTİ çeşitleri bulunur...
umun...umsun...umarım...umuyorum. HER TÜRLÜ UMMAK EYLEMİ İÇİN Temizlenmiş ayıklanmış UM BULUNUR...
TÜM MEŞAKKATLERE !.. Yorgunluklara, depresyonlara... DELİKLİ ve DELİKSİZ uyku çeşitlerimiz geldi...
ABUK SURATLI, SOMURTKAN ve HÖDÜK MÜSÜNÜZ? MEYMENET alın hayatınız değişsin...Mini mini sempatik MEYMENETLER var...
İÇİNİZDEN coşku ve sevinç taştığında ÇAAAK yapacak biri yoksa yanınızda ÇAKMATİK bulunur iyi şaklayan el dizaynında...
CİNAYETE TANIK MI OLDUNUZ? Hırsız mı gördünüz? Yanınızda rüşvet mi yeniyor? SUÇ DUYURUSU SETİ zahmetsiz tüysüz...
Hakkınızı arayın... Sesinizi yükseltin... Kendinizi ezdirmeyin VERYANSIN geldi...
KARŞIDAN KARŞIYA geçmek için önce sağ, sonra sol, sonra tekrar sağ ve son olarak VINNN bulunur...
KERİZLER İÇİN Mevsim sonu pahalılık günleri başlıyor... Fiatları 2'yle çarptık !..
LİKİT CİLLOP GELDİ Sprey ya da şişede... Herşeye sıkın, dökün CİLLOP gibi olsun...
acelesi olanlar !.. Uzun oturamayanlar şipşak hallederim diyenler için AYAKÜSTÜ var. şanssızlar için KÖTALTI gelecek...
GÖZDAĞI !.. İyilik yaramıyorsa, güzellikten anlamıyorsa GÖZDAĞI bulunur...
APTALDAN AL HABERİ! Aptallara olan MALÛM geldi !..
POTADAN YENİ DÖNMÜŞ Taze ribaunt var! Yetişenin elinde kalıyor. RİBAUNT AL YAVRUNU SEVİNDİR.
Bir başkayım bu akşam sarhoş olamıyorum diyen müşterilerimiz için KÖRKÜTÜK ve ZOM çeşitlerimiz geldi...
TİROİD BEZİNE PAYDOS! Petek dokulu, emici 24 saat etkili TİROİD PEDİ var...
Telaş, panik, HEYECAN gecikme, yetişme... ADRENALİN! işte İKİ AYAK BİR PABUÇ seti geldi...
canbarslan@superonline.com

ŞARKÜTERİ DEĞİL KARKÜTERİ

Behiç Pek

Etli karikatür, güldüren pirzola, sulu espiri, kuru fasulye, salam, cambom...

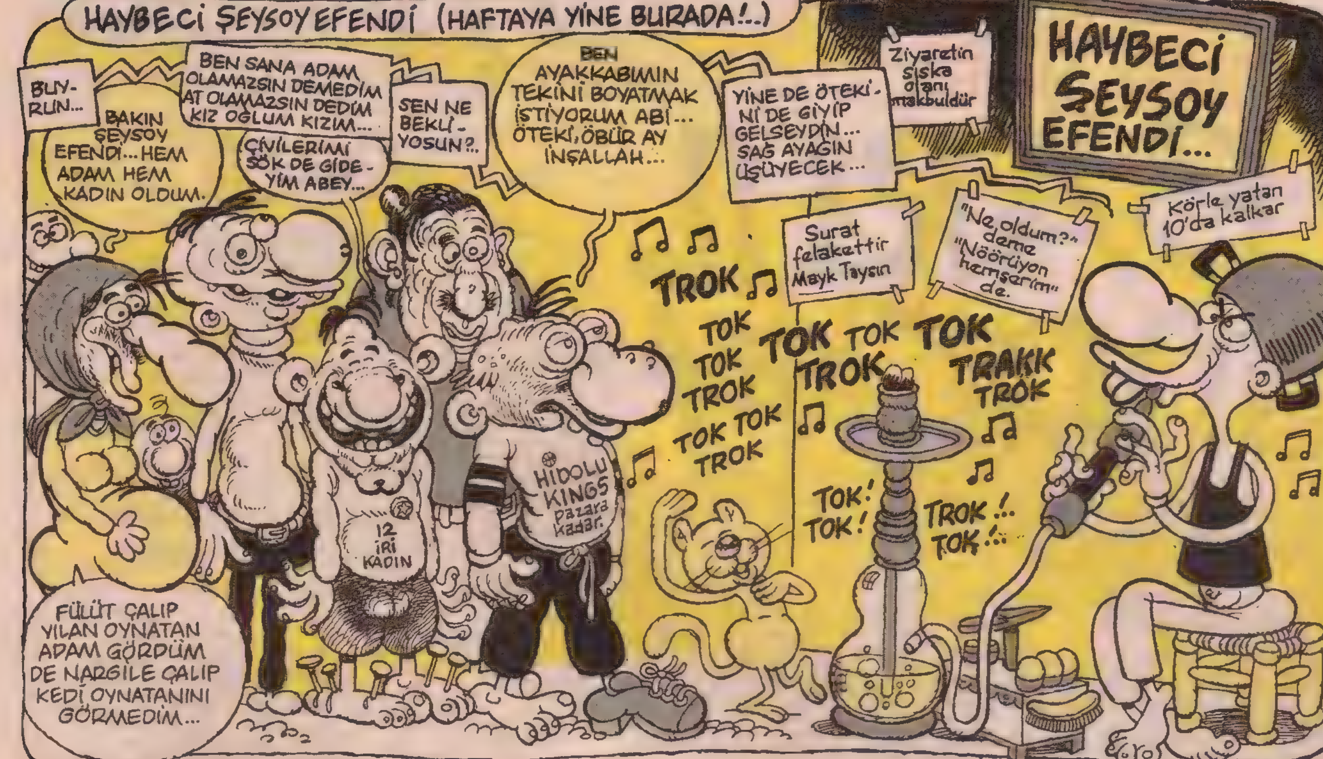
HAYBECİ ŞEYSOY EFENDİ (HAFTAYA YİNE BURADA!..)
BUY-RUN...
BAKIN ŞEYSOY EFENDİ... HEM ADAM HEM KADIN OLDUM.
BEN SANA ADAM OLAMAZSIN DEMEDİM AT OLAMAZSIN DEDİM KIZ OĞLUM KIZIM...
ÇİVİLERİMİ SÖK DE GİDEYİM ABEY...
SEN NE BEKLİYOSUN?..
BEN AYAKKABIMIN TEKİNİ BOYATMAK İSTİYORUM ABİ... ÖTEKİ, ÖBÜR AY İNŞALLAH...
YİNE DE ÖTEKİNİ DE GİYİP GELSEYDİN... SAĞ AYAĞIN ÜŞÜYECEK...
Ziyaretin sıska olanı makbuldür
HAYBECİ ŞEYSOY EFENDİ...
Surat felakettir Mayk Taysın
"Ne oldum?" deme "Nöörüyon hemşerim" de.
Körle yatan 10'da kalkar
TROK
TOK TOK TROK
TOK TOK TOK
TROK
TRAKK TRÖK
TOK TOK TROK
TOK! TOK!
TROK!.. TOK!..
HİDOLU KINGS pazara kadar
12 İRİ KADIN
FÜLÜT ÇALIP YILAN OYNATAN ADAM GÖRDÜM DE NARGİLE ÇALIP KEDİ OYNATANINI GÖRMEDİM...

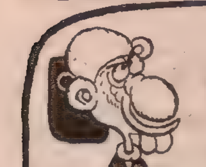

SEÇİM KONUŞMASI

Şeysoy Başkan
HALKA SESLENİYOR

Buradaan, değerli değersiz bütün yurttaşlaraa sesleniyoruum. Beni, tek başıma iktidar yapın. Bakın neler ediyom o zaman. Ama tam tek başıma. Yanımda başka varlık istememm. Ne insan, ne eşya, ne parti. Oy da istemiyoom. Amblemim yeter benim amımın te orta yerinde şerefli lekesiz bir geçmiş görükmüyor muu? Çekilin, kaçılın ordann. Bu Türkiye, kompile il olacak. Tek parti, tek il! Şehirler olmayıncaa, şehirlerarası yollara da gereksimin kalmayacakk! Yeni yollar yapılmayacak artıık.. Yok olacak o yollar yoook.. Eski yollar mı? Eski yollar sökülüp dış vatanlaraa, ecnebi vatanlara satılacak. Okullar mı? Tabiii.. Okullar, yazın dört, kışın beş ay tatil olacaak. İlkbahar üç, sonbahar üç aay! Daha ne? Ambilemim, amımın tam orta yerindee. Yan yana üç çatal, iki kemik. Tam oraya baas.. Mühürü oraya baaass... oraya orayaa.. laaaahh.. Allah belâmı versin yalanım ühü ühü aha yalanım varsaa!..

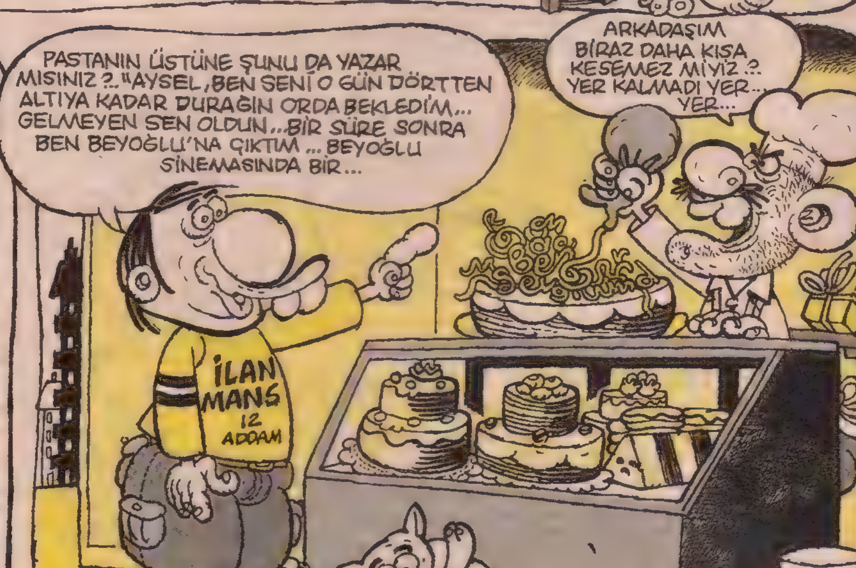
PASTANIN ÜSTÜNE ŞUNU DA YAZAR MISINIZ?.. "AYSEL, BEN SENİ O GÜN DÖRTTEN ALTIYA KADAR DURAĞIN ORDA BEKLEDİM... GELMEYEN SEN OLDUN... BİR SÜRE SONRA BEN BEYOĞLU'NA ÇIKTIM... BEYOĞLU SİNEMASINDA BİR...
ARKADAŞIM BİRAZ DAHA KISA KESEMEZ MİYİZ?.. YER KALMADI YER... YER...
İLAN MANS 12 ADDAM

15 GÜNDE
ŞEKSPİR İNGİLİZCESİ... ŞEKSPİR'DE. BİRBİRİNDEN GÜZEL BAYAN ŞEKSPİR HOCALAR EŞLİĞİNDE...

KAHRAMAN MASA ESAT

Dünyanın ilk kahraman masası...

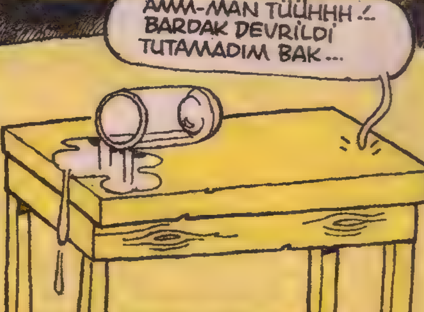
AMM-MAN TÜÜHHH!.. BARDAK DEVRİLDİ TUTAMADIM BAK...

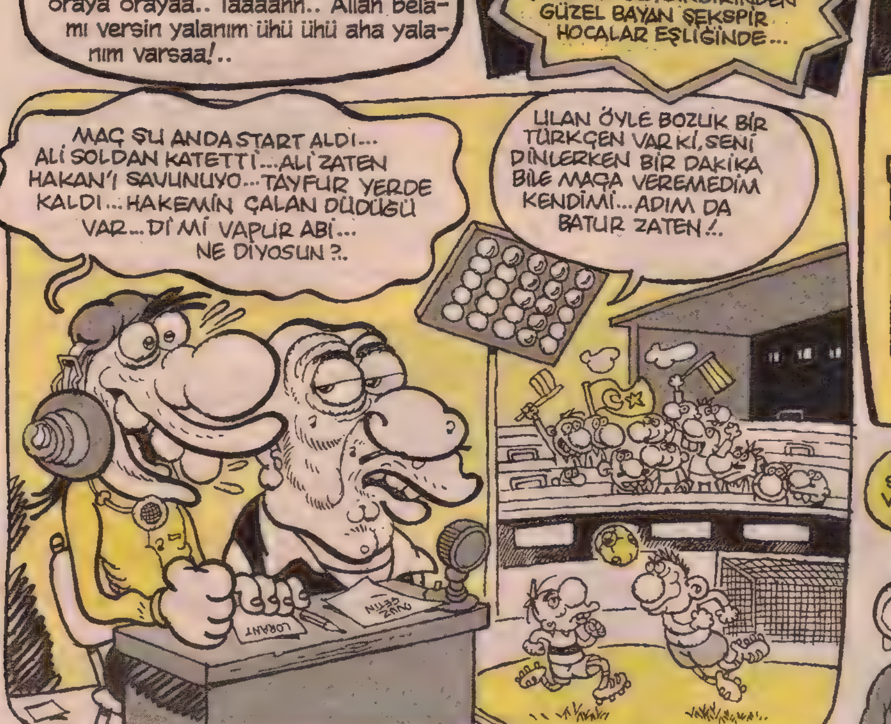
MAÇ ŞU ANDA START ALDI... ALİ SOLDAN KATETTİ... ALİ ZATEN HAKAN'I SAVUNUYO... TAYFUR YERDE KALDI... HAKEMİN ÇALAN DÜDÜĞÜ VAR... Dİ Mİ VAPUR ABİ... NE DİYOSUN?..
ULAN ÖYLE BOZUK BİR TÜRKÇEN VAR Kİ, SENİ DİNLERKEN BİR DAKİKA BİLE MAÇA VEREMEDİM KENDİMİ... ADIM DA BATUR ZATEN!..

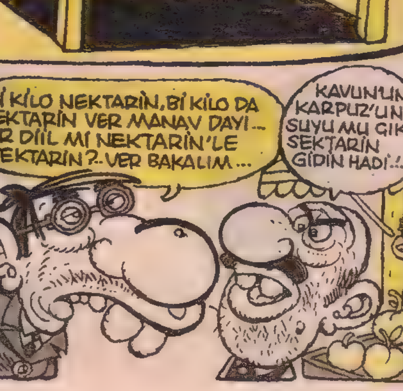
Bİ KİLO NEKTARİN, Bİ KİLO DA SEKTARİN VER MANAV DAYI... VAR DİİL Mİ NEKTARİN'LE SEKTARİN?.. VER BAKALIM...
KAVUN'UN KARPUZ'UN SUYU MU ÇIKTI SEKTARİN GİDİN HADİ!..

behicpek@leman.com.tr

UZAKLARDA YAKILMIŞ O TİTREK ALEV...

Gittin ve her şey olduğu gibi duruyor bu hayatta... Her şey bıraktığın gibi... Seni tanımadan, bilmeden önce nasılsa yine öyle hazin, öyle buruk, öyle paramparça... Bir bilgeden okumuştum çok önceden:**Siz bu hayatta iyi başlayıp kötü bitmeyen bir şey gördünüz mü?** diyordu... İnanmamış, yırtıp atmıştım o kitabı. Meğer ne haklıymış.Bu hayatta iyi başlayıp kötü bitmeyen hiçbir şey yokmuş... Haklıymış, kimse düzeltemezmiş bu hayatın adaletsizliğini... Oysa her büyümemiş insan gibi inanmıştım yaşadığım bu aşkın dünyanın ilk aşkı olduğuna, bu aşkın bütün çağların aşkı olduğuna... Bu aşkın biz istersek dünyanın bütün adaletsizliklerini düzeltebileceğine inanmıştım...

Ne kadar çocukmuşum. Meğerse bu hayatın bütün adaletsizlikleri bizim aşkımızdan başlayıp yayılmış her yere...

Gittin ve her şey olduğu gibi duruyor bu hayatta... Kırgın ve gücenik anneler yine çocuklarını özlüyor. Yine onların arkalarından boşluğa el sallıyorlar.Yine mahkumlar üşüyor... Yoksullar eskisinden daha çok acı çekiyor yine... İnsanlar ilerliyor sansın, herşey başladığı yere geri dönüyor... Mevsimler senin o durmadan üşüdüğün kış mevsimine doğru dönüyor... Yaza, yaz mutluluklarına kanmıştın, işte kış yine geldi...

Peki, kim ısıtacak şimdi seni... Ben ki seni ısıtırken , senin üşümenden hiç bitmeyecek, hep sürecek bir yaz hayal ederdim. İçinin ürpermesinden hiç lekelenmeyecek bir mutluluk yaratmayı düşlerdim...

Seni ısıtırken gülümserdin bana... O gülümseyişinde derin sulara gömülmüş bütün aşklarımın yüzleri belirirdi usulca. O yüzlerin hepsini birden senin yüzünde görmek isterdim. Bu yüzden yorulmadan, bıkmadan, usanmadan ısıtırdım seni. Sen, **tamam, yorulma, geçti üşümem,** desen de, duymazdım seni. Çünkü sadece seni ısıtmak değildi isteğim... Aşklarımın sulara batmış bütün o yüzlerini senin yüzünde birer birer ortaya çıkartmaktı... Hepsini, hepsini belki de son ve ilk kez senin yüzünde yaşarken görmekti... Senin de sulara batmış aşklarının yüzlerini ortaya çıkartmak için yapardım bunu en çok...

Ölüm saplantımı bilirdin, ama seni ısıtırken bu saplantıdan bile kurtulmuştum... Yaşadığımız bütün aşklarımızı senin yüzünde görebilmek, onları senin yüzünde öpüp koklayabilmek, onlardan senin yüzüne sarılarak özür dilemek istiyordum. Bu yüzden yaşamalıydım... Onca acıdan, onca yıkımdan sonra bu yaşama isteğim bana göre bir mucizeydi ve mucizenin sırrı sendeydi... Yüzünün ardında gizlediğin esrardaydı... O esrarın bütün bilinmezliğini üstlenmek ve bu bilinmezliğin bütün sonuçlarını ödemeye hazır hissediyordum kendimi... Bu aşktan kurtulmak istediğinde, zamanın kurallarına kapılmaya başladığında, en çok yokluğunda fark ediyordum o esrarı...

Sana söylemiştim, ben bu dünya zamanının efendisi değilim, diye. Görünenlerle, güvencelerle, kendimi sağlama almakla ilgili beklentilerim yok, diye... Söylemiştim sana, ben sadece aşkla mümkünüm, diye... Söylemiştim sana, aşk yoksa benim için hayat bir yanılsamadan ibarettir, diye..

Söylemiştim sana, benim iki kapım var, diye. Biri doğum, biri ölümdür , diye... Doğarsın, aşkın içinden geçersin ve ölürsün...

Buraya, bu dünyaya beni kimin gönderdiğini bilmiyorum. Böyle kırılgan, böyle savrulmaya hazır, böyle açık yaralar içinde... Kim, neden gönderir benim gibileri bu dünyaya bilmiyorum, ama oluyor işte... Birilerinin bu dünyanın haksızlıklarını, adaletsizliklerini tek başına yüklenmesi gerekiyor sanıyorum. Hayat normal yolunda aksın, binalar yükselsin, dükkanlar açılsın, alışverişler yapılsın, şehirler büyüsün,insanlar bir yerden bir yere gidip dönebilsin diye, benim gibilerin bu görevi üstlenmesi gerekiyor belki de...

Neden ben, diye sormuyorum ne zamandır.Yazgıma asla lanet okumuyorum. Böyle olması gerekiyormuş... Bu yazgıyı değiştiremeyeceğimi biliyorum artık...

Peki seni nasıl kabul etmeliyim, benimleyken mi, yoksa, gidişindeki o her şeyi kabullenmiş, bu hayata razı olmuş halinle mi... Seni böyle kabul etmek, senden ayrılırken çektiğim acıdan daha büyük inan. Senin sandığım insan olmadığını bilmek, senin o diğerleri gibi olduğunu bilmek ölümünü yaşamaktan daha büyük bir ıstırap. Senin benim için hiç doğmadığını, beni hiç hissetmediğini, sadece bana yazdığın o çok bilindik, o çok klişe senaryonda basit bir rol verdiğine inanmak ve onu istediğin gibi oynayamadığımda başkasına dönmen sanki hayatımı ve onca aşkı boşuna yaşamışım gibi derin bir hayal kırıklığı şimdi bana...

Sen bu hayata sımsıkı sarılırken sadece aşkı özledin. Ama küçük, kısa bir soluklanmaya çıkıp tekrar dönecek kadar özledin... Bu hayatın can sıkıcılığından, her şeyin o çok önceden bilinip ona göre yaşanmasından, çok önceden çizilmiş çizgilerin o adaletsiz sınırlarından biraz olsun çıkıp,saçının birkaç telini yakıp yeniden kendini toparlayıp, **bu kadar yeter, artık kendimi korumalıyım,** diyene kadar özledin...

Sen doğdun ve orada hayatı gördün ve ona sımsıkı sarıldın. Ölüm, diye bir kapın yok senin. Hep bu hayatın içinde sonsuza dek yaşayacağına inanıyorsun. Bu yüzden senin iyi ve korunaklı yaşaman gerekli. Yıpranmaman ve huzur içinde olman, seni hep koruyacak, geriye döndüğünde koşulsuz kabul edecek güçlü ve sağlam kapıların olmalı... Bu yüzden sen sırtını o güçlü ve sağlam kapılara dayayıp, bir gün geri döneceğine bilerek uzaktaki aşklara kibarca el sallamalı, onlar için zarifçe gözyaşı dökmelisin... Aşk diye yaşadıklarından geriye, o sağlam, o korunaklı evlerinden birine, sanki çok renkli bir panayırdan, oldukça heyecanlı gösterilerin yaşandığı bir sirkten geri döner gibi dönmelisin...

Oysa aşk doğum ve ölüm kapısının ortasında yaşanan en hakiki geçittir. Bu geçitten geçilirken asla arkaya bakılmaz. Asla ileriye bakılmaz. Bu geçitte bütün zamanların hükmü biter. Aşkın kendi zamanı başlar. Ve bu zaman ileriye, geleceğe doğru değil, içerlere, derinlere doğru işlemeye başlar. Orada artık bu zamanın kuralları yoktur, orada bu

J. PİYER VE EŞ
NİYE EVLE
ÜST
ÇATI
ÇATI
FAKAT. FA
YAMADIM
VA
...AKAN YERE BİR LEĞEN KOYAR, UYUMAYA DEVAM EDERİM DERKEN BAŞKA BİR YERDEN AKMAYA BAŞLAR

hayatın korkuları biter
anlamlar çıkarır, hiç g
dinde bir an yüzlerce
Bu geçitte geçmiş
çıkarcı saplantıları va
seye bir gelecek vaa
manı, kendi büyüsü,
bir anın da yüzlerce y
de gelecekten bir şey
linmedik, hiç tadılma
bildiklerini, bütün öğr
deki o hazin ıssızlık
umutlarla, bütün yanı
yanarsın...
Ve oradan bu haya
madığın her şeyi ban
le bulup çıkarsın...
Aşk yaşarken ölür
alanlara gülümseyebi
bu ölümü göze alma
mış demektir.
Sense bana gelirk
dan çıktın yola... Ba
güçlü, o sağlam kapı
mediğin şeylerle kar
için bir gözün hep ar
rinde kamera vardı...
anda aşkın büyüsünü
Çokları öyle yapıy
de aşkın heyecanınd
yolculuklar yapıp yine
yorlar... Hiç aç kalma
na almak için...
Oysa aç kalabilme
Bu bedeli göze al
bir oyuna çevirirler aş
sığ kalır gönül dünyal
lanlar bu yüzden hay
neşten ve yıldızlardan
tını bilirler, ama anlan
Artık kalplerindeki
aşık olacakları umudu
rirlerse; ne kadar çok
dar çok güvenirler kal
muş kalplerine...
İşte ben yıllardır s
kalbini sevmişim meğ
yorsam, bu yazgıyı
yazgımı sonuna kada
sını da sonuna kadar

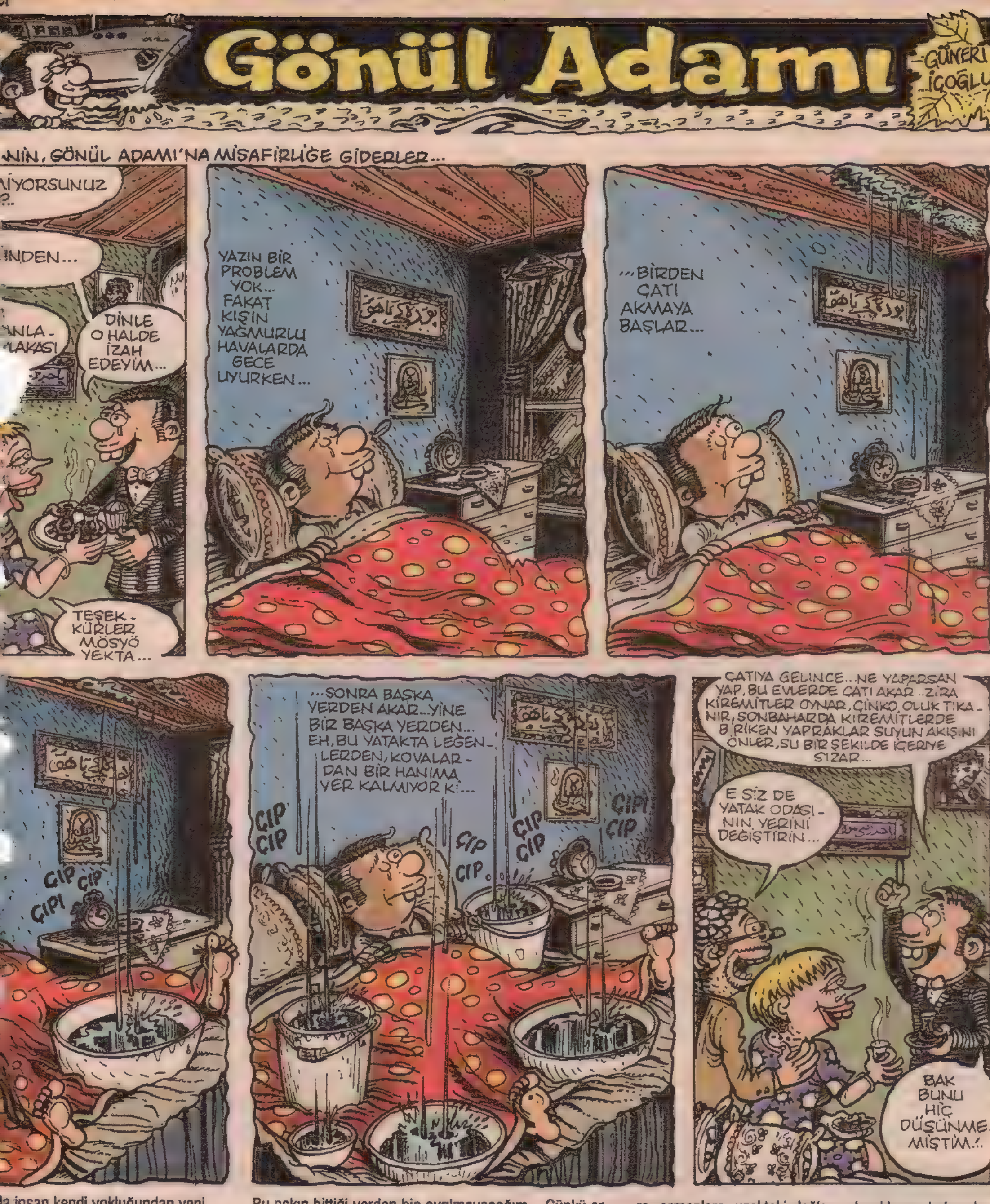
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
...NİN, GÖNÜL ADAMI'NA MİSAFİRLİĞE GİDERLER...
...İYORSUNUZ ?..
...İNDEN...
...ANLA- ...MAKASI
DİNLE O HALDE İZAH EDEYİM...
TEŞEKKÜRLER MÖSYÖ YEKTA...
YAZIN BİR PROBLEM YOK... FAKAT KIŞIN YAĞMURLU HAVALARDA GECE UYURKEN...
...BİRDEN ÇATI AKMAYA BAŞLAR...
ÇIP ÇIP
...SONRA BAŞKA YERDEN AKAR...YİNE BİR BAŞKA YERDEN... EH, BU YATAKTA LEĞENLERDEN, KOVALARDAN BİR HANIMA YER KALMIYOR Kİ...
ÇIP ÇIP
ÇIP ÇIP
ÇIP ÇIP
ÇATIYA GELİNCE...NE YAPARSAN YAP, BU EVLERDE ÇATI AKAR..ZİRA KİREMİTLER OYNAR, ÇİNKO OLUK TIKANIR, SONBAHARDA KİREMİTLERDE BİRİKEN YAPRAKLAR SUYUN AKIŞINI ÖNLER, SU BİR ŞEKİLDE İÇERİYE SIZAR...
E SİZ DE YATAK ODASININ YERİNİ DEĞİŞTİRİN...
BAK BUNU HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM.!.

•Ayların en güzeli Eylül'ün güzel bir gününde Çağsağ'ın bir çocuğu dünyaya gelmiştir.. Aramıza hoşgeldin diyoruz.

da insan kendi yokluğundan yeni
iği yollar çıkarır... Aşkın o geçi-
edeldir...
ağır kanlı korkuları, ne de basit,
u geçitten geçerken kimse kim-
mez. Bu geçitte aşkın kendi za-
gerçekliği vardır. Çünkü aşkın
ayan bir insan ne geçmişten ne
nmayı aklına getirebilir... Hiç bi-
ir ateşle yanarsın orada; bütün
erini unuta unuta yanarsın, için-
ikte, bu hayatın sana dayattığı
larınla birlikte, yanarsın... Nafile

erallarıyla yaşarken arayıp bula-
a bir yüz ve bambaşka bir kalp-

ze almaktır. Aşk bu ölümü göze
cak. Hayatında bir kez olsun bile
r insan yaşamaya hiç başlama-

ümü hiçbir zaman göze alama-
irken bir gözün hep arkada, o
. Hiç düşünmediğin, hiç bekle-
ğında yeniden geri dönebilmek
ydı... Bana gelirken gözünün bi-
hayatını sağlama alırken , aynı
mak istedin...
bu hayattan vazgeçiyorlar, ne
sa, küçük, basit ve heyecanlı
ne, korunaklı dünyalarına dönü-
ve hep geleceklerini garanti altı-

e göze almaktır aşk...
kları için bir çoğu zavallı, sefil
e yaşadıklarını... Bu yüzden hep
p fakir... Gönül dünyaları sığ ka-
paraya sımsıkı sarılırlar... Gü-
paraya taparlar... Her şeyin fiya-
bir şeyin değerini bilmezler..
ve ışık değildir onlara bir gün
eren... Ne kadar çok para birikti-
ve mülke sahip olurlarsa o ka-
e... O rüyasız, ışıksız, o ziyan ol-

rüyasız, ışıksız, o ziyan olmuş
Nasıl kendi yazgımı değiştiremi-
ğiştiremem artık... Nasıl kendi
yacaksam, bu yanılgının yazgı-
acağım...

Bu aşkın bittiği yerden hiç ayrılmayacağım... Çünkü artık gidebilecek hiçbir yerim yok.

Bu dünyaya niye gönderildiğini bilmeyen ben, hem nereye gidebilirim ki...

Aslında bilmediğim yerlere çekip gitmeyi çok isterdim. Beklentisiz ve özgür olmayı...

Ama buradan gidemem hiçbir yere... Burada senin o rüyasız, ışıksız kalmış, o ziyan olmuş kalbinin yasını tutacağım... Aşkımızın yasını... Bu mahvoluşta kendi suçlarımı düşünerek tutacağım bu yası... Tutkuları yüzünden kabilesinin yok oluşuna neden olmuş , asi ve gururlu bir kızıl derili savaşçısı gibi, kanlar içinde kalmış topraklarımızda hep seni bekleyeceğim...

Döndüğün hayattan hiçbir nasibim yok artık benim. Orada bir şeyleri umut etmek tarifsiz yaralanmaktan başka bir şey değil. Orada mutlu olduğunu sanmak ve bu oyunu sürdürmek öylesine acı vermişti ki bana, dönsem şu anda olduğundan daha büyük acı çekeceğim ,inan...

Artık mutluluğu olmadığı yerde aramaktan çoktan vazgeçtim... Burada, bu kanlar içindeki topraklarda beni görmek istediğin gibi görmeyi yasak ettim kendime. Artık senin aynanda görmüyorum kendimi... Beni benden koparan zayıflıklarımı yaralı bir kol gibi kesip attım... Burada kimseye haksızlık etmiyorum, bu yüzden bu kederli halim... Çünkü döndüğün yerde insanlar birilerine haksızlık ettikçe hep kazandıklarını ve ölümsüz olduklarını sanıyor... Bir tek onlar arkalarına bakmadan çekip gidebiliyor istedikleri yere... Ne yaşarlarsa yaşasınlar hiç bir şey onlarda iz bırakmıyor, bir tek onlar özgür...

Hiç umma, hiç ürkme, asla ardından gelmem. Döndüğün yerleri çok iyi biliyorum... O kasveti, o köleliği, o can sıkıntısını...

Hiç merak etme, sevginin büyüsünü hiç olmadığı yerlerde aramayacağım artık... Döndüğün yerlerde onun olmadığını iyi biliyorum...

Sen hep yaptığın gibi bir kez daha dön oralara... Açgözlülükle sarıl o korunaklı mutluluğuna... Ama şunu iyi bil ki ona hiç doyamayacaksın... Kalbin rüyasız, kalbin ziyan oldukça, kalbin ışıksız kaldıkça o sahte mutluluklara daha bir aç gözlülükle saldıracaksın... Onu hiç olmadığı yerlerde arayacaksın

Ama ne yaparsan yap hiç yalnız kalmayacaksın... O ışıksız kalbinin içinde küçük bir ışık, o rüyasız kalmış, o ziyan olmuş kalbinin içinde seni sana hatırlatacak can çekişen bir rüya, kanayan bir soru hep acı verecek sana...

Arkadaşlarınla düzenlediğiniz o sahte mutluluk partilerinden çok sıkıldığın bir gece; **kim bunlar, ben burada ne arıyorum,** dediğin anlarda, parfüm, alkol ve sigara dumanı kokularından sıyrılıp balkona çıkacaksın. Serin ve arınmış bir acı vuracak yüzüne... Yıllardır susuz kalmış gibi uzaklara, ormanlara, uzaktaki dağların doruklarına bakacaksın... Bağırmak isteyeceksin, bağıramayacaksın... Ağlamak isteyeceksin, ağlayamayacaksın... İşte o zaman daha iyi anlayacaksın bu hayatın kurallarına göre yaşandığında iyi başlayıp kötü bitmeyen hiç bir şey olamayacağını... İşte o zaman anlayacaksın mutluluğu hiç olmadığı yerlerde aramanın içini nasıl daha da acıttığını... Bu dünyada içinden sadece aşkın geçtiği iki kapı olduğunu, bunun doğum ve ölüm kapısı olduğunu anlayacaksın...

İşte o zaman anlayacaksın sadece haksızlık edenlerin bu hayatta kazandığını ve ne yaşarlarsa yaşasınlar arkalarına bakmadan istediklerini yere çekip gidebileceklerini... İşte o zaman anlayacaksın sadece kötülerin özgür olduğunu...

İşte o zaman kalbin sığındığın bu hayatın hücrelerine çarpıp geri dönecek... Uzaklarda yakılmış bir titrek alev göreceksin, ben diye bakacaksın o titrek aleve... O alevi görünce yıllardır içinin ne kadar üşüdüğünü hatırlayacaksın... O alevi görünce mevsimlerin hiç ilerlemediğini, nereye gidersen git, başladığın yere geri döndüğünü anlayacaksın... Mevsimlerin hep üşüyen kalbine geri döndüğünü anlayacaksın...

O titrek alevi gördüğünde o ziyan olmuş kalbini sonsuza dek benimle, bu uzaktaki dağ başında bıraktığını anlayacaksın...

Oysa ne çok isterdin kalbinin yanında olmasını, sana sarılıp seni ısıtmasını... Oysa çok isterdin ne denli kirletmiş olsan da yalnızlığının seninle birlikte olmasını...

Ama artık yalnızlığının yerinde koca bir boşluk olacak... Nereye gidersen git, yanında o boşluğu götüreceksin... Eğlenirken, sevişirken, bir şeyler hayal ederken, bakkaldan sigara isterken bile yalnız olmadığını hissedeceksin, dönüp ona sarılmak isteyeceksin, ama onun yerine koca bir boşluğa sarılacaksın...

Çünkü ben bir yere gitmedim. Burada aşkımızın bittiği yerde o rüyasız, ışıksız, o ziyan olmuş kalbini bekliyorum... Kendi kalbimi bekler gibi... Ben seni özledikçe, ben senin kalbini bekledikçe sen de hiç özgür olamayacaksın...

Çünkü "sadece kötüler özgürdür... "

* 26 Eylül Perşembe gününden itibaren her Perşembe gecesi, saat 22.00-23.00 arası **Yön FM**'deyim. Marmara Bölgesi'nde **96.60** frekansında, diğer bölgelerde ise **Show TV** üzerinden **74.4** ses frekansından dinlenebilir.

* **"Yine Seninle Geldi Hayat"** adlı kitabım çok yakında Gendaş Yayınları'ndan çıkıyor...

* **Bursa.** 12 Ekim cumartesi günü kanser tedavisi gören bir hastanın yararına **Nalbantoğlu Şekerhoca Aralığı Kitap Sergisi**'nde imza günüm ve söyleşim var. Saat:13.00-17.00 arası. Heykel-Bursa

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

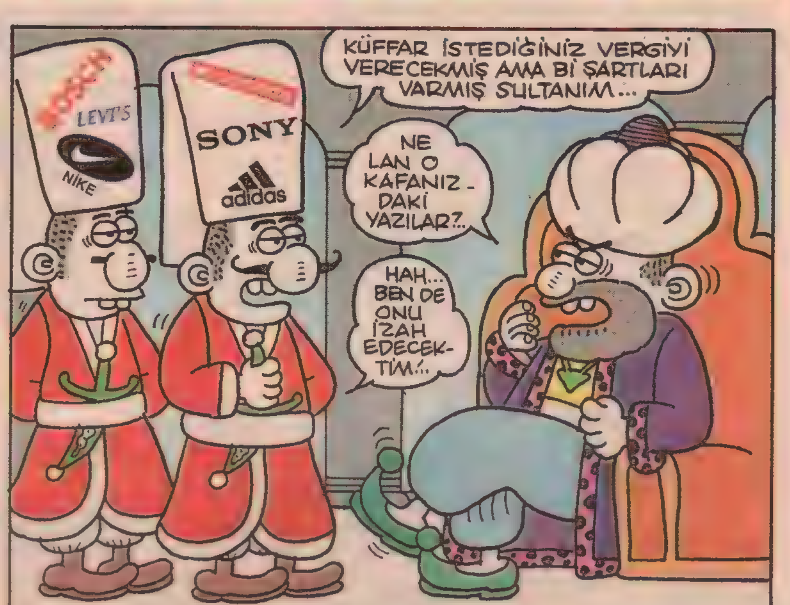
BOSCH
LEVI'S
NIKE
SONY
adidas
KÜFFAR İSTEDİĞİNİZ VERGİYİ VERECEKMİŞ AMA Bİ ŞARTLARI VARMIŞ SULTANIM...
NE LAN O KAFANIZDAKİ YAZILAR?..
HAH... BEN DE ONU İZAH EDECEKTİM.!.

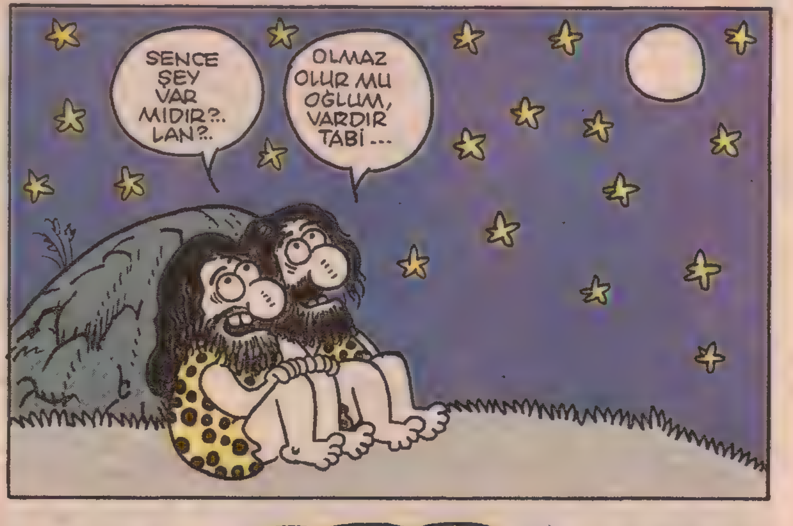
SENCE ŞEY VAR MIDIR?.. LAN?.
OLMAZ OLUR MU OĞLUM, VARDIR TABİ...

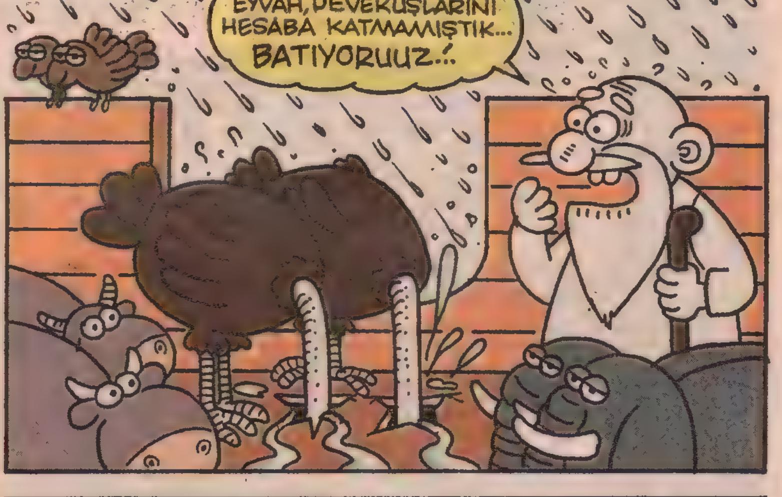
EYVAH, DEVEKUŞLARINI HESABA KATMAMIŞTIK... BATIYORUUZ.!.

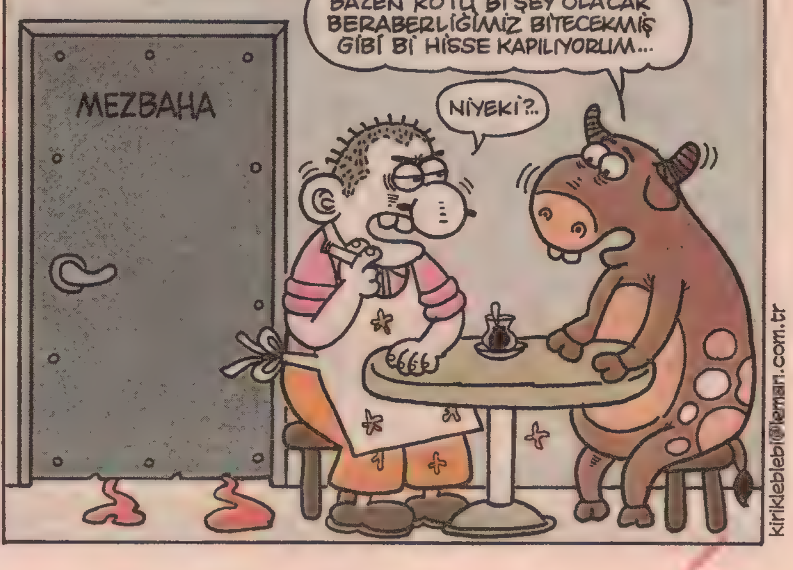
BAZEN KÖTÜ Bİ ŞEY OLACAK BERABERLİĞİMİZ BİTECEKMİŞ GİBİ Bİ HİSSE KAPILIYORUM...
MEZBAHA
NİYEKİ?..

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

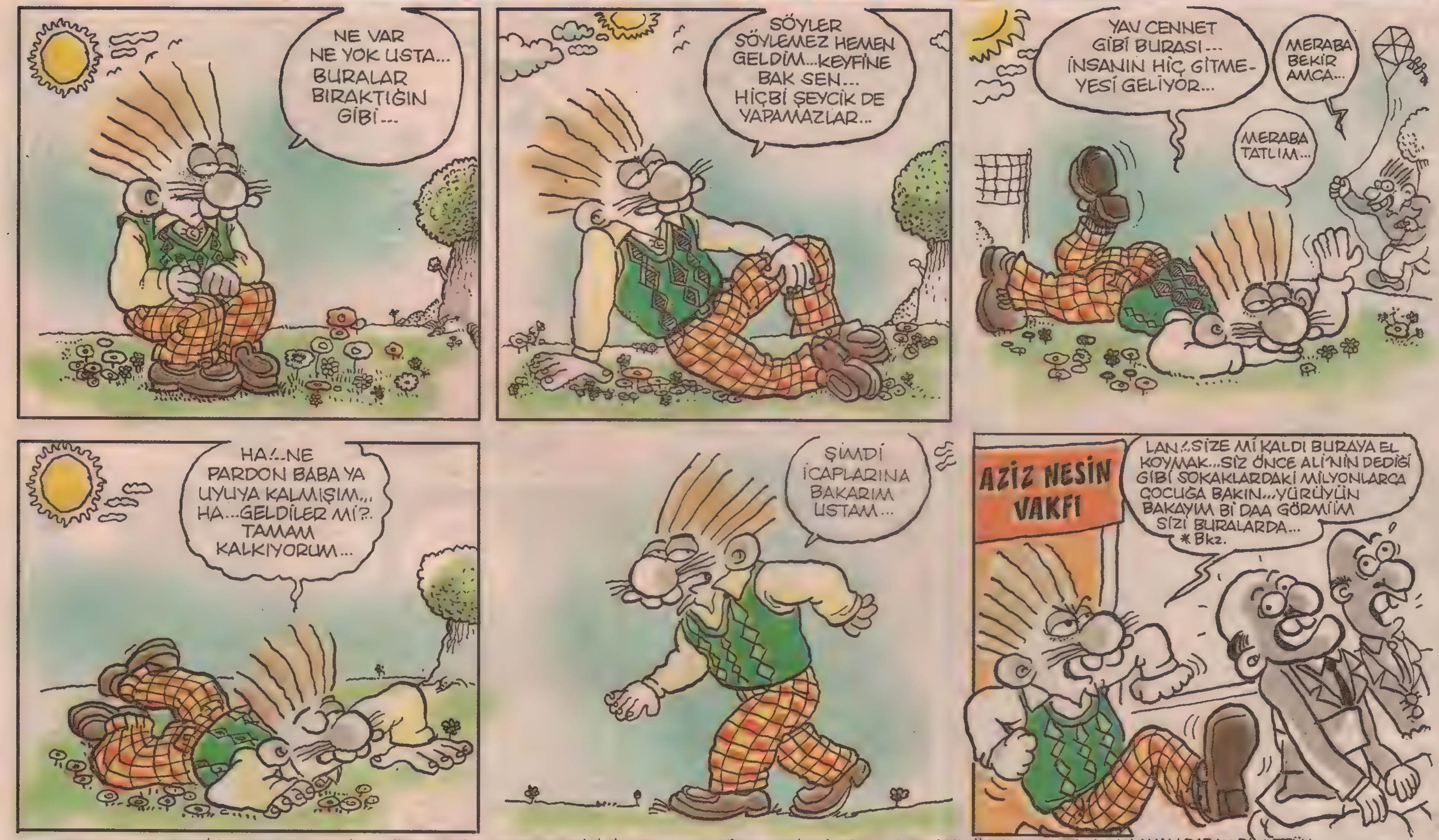
NE VAR NE YOK USTA... BURALAR BIRAKTIĞIN GİBİ...
SÖYLER SÖYLEMEZ HEMEN GELDİM...KEYFİNE BAK SEN... HİÇBİ ŞEYCİK DE YAPAMAZLAR...
YAV CENNET GİBİ BURASI... İNSANIN HİÇ GİTMEYESİ GELİYOR...
MERABA BEKİR AMCA...
MERABA TATLIM...
HA!..NE PARDON BABA YA UYUYA KALMIŞIM... HA...GELDİLER Mİ? TAMAM KALKIYORUM...
ŞİMDİ İCAPLARINA BAKARIM USTAM...
AZİZ NESİN VAKFI
LAN!..SİZE Mİ KALDI BURAYA EL KOYMAK...SİZ ÖNCE ALİ'NİN DEDİĞİ GİBİ SOKAKLARDAKİ MİLYONLARCA ÇOCUĞA BAKIN...YÜRÜYÜN BAKAYIM Bİ DAA GÖRMİİM SİZİ BURALARDA... *Bkz.

*Bkz. 3. sayfadaki AZİZ NESİN VAKFI karikatürü...

•ÇEYREK ASIRLIK SEVGİLİ ARKADAŞIM ÇAĞÇAĞ'IN GÜNEŞ'İ DOĞDU...NURTOPU GİBİ BİR OĞLU OLDU...GÜNEŞ HEPİMİZİ IŞIĞIYLA AYDINLATTI, DÜNYAMIZI ISITTI...ALLAH ANALI BABALI BÜYÜTSÜN...

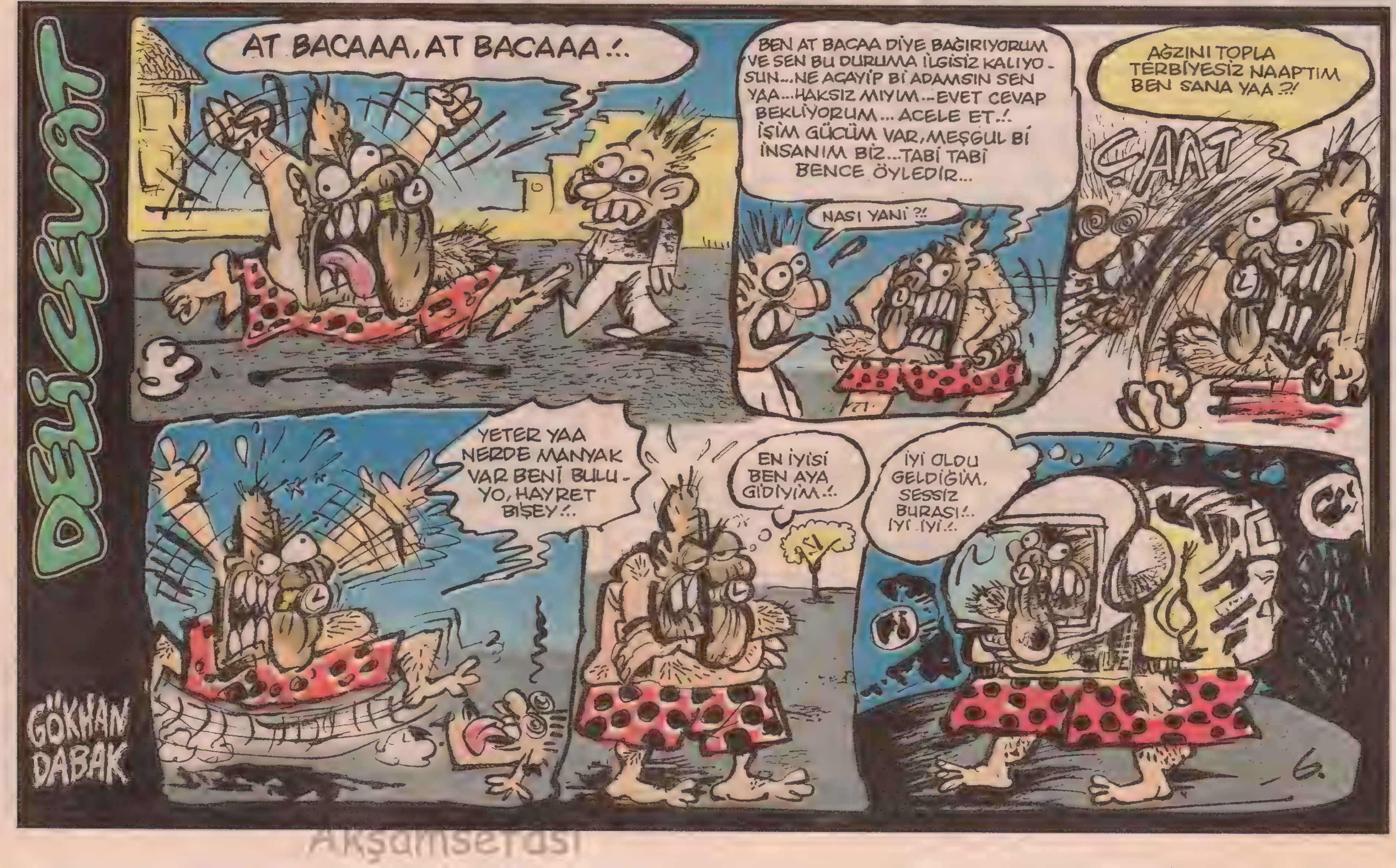
DELİ CEVAT
AT BACAAA, AT BACAAA!..
BEN AT BACAA DİYE BAĞIRIYORUM VE SEN BU DURUMA İLGİSİZ KALIYOSUN...NE ACAYİP Bİ ADAMSIN SEN YAA...HAKSIZ MIYIM...EVET CEVAP BEKLİYORUM... ACELE ET.!. İŞİM GÜCÜM VAR, MEŞGUL Bİ İNSANIM BİZ...TABİ TABİ BENCE ÖYLEDİR...
NASI YANİ ?!
AĞZINI TOPLA TERBİYESİZ NAAPTIM BEN SANA YAA ?!
CAAT
YETER YAA NERDE MANYAK VAR BENİ BULUYO, HAYRET BİŞEY!..
EN İYİSİ BEN AYA GİDİYİM!..
İYİ OLDU GELDİĞİM, SESSİZ BURASI!.. İYİ İYİ!..
GÖKHAN DABAK

BEBEK KAFASI

vedat özdemiroğlu

vo@leman.com.tr

"Batı Troyka Türkleri!"

* Karikatürist **Zeki Beyner,** hayatı boyu fazlasıyla inatlaştığı dünyayı geçenlerde terketti... Açıkçası onu ilk gördüğümde biraz ürkmüş ve şaşırmıştım... Tanıdıkça, bu "hiçbişeyle ilgilenmez" gibi görünen adamın duyarlı ve namuslu, gerçek bir sanatkâr olduğunu anladım... Kolpacı hanzolar lüks içinde yaşarken, Zeki ağbi, meyhanelerde orjinal karikatürlerini satarak yaşamaya çalışıyordu... Yapayalnız bir ustaydı, toprağı bol olsun...

*** "Küskünler" ne?.. Benim vekilim bi insansın, kocaman adamsın, neye küsüyosun?.. Sanki birlikte tatile çıkıp, 'kız' yüzünden kapışan iki grup ergen... Akıl-fikir işinde küsmek, darılmak var mı la?!. Çok duygusal insanlarmış gibi... Liderin şamar oğlanıyken küsmüyo da, aday gösterilmeyince şekle giriyo kurnaz... Hadi gidine gidine!..** (Ayrıca seçim ertelense bile, oyum erteleme heveslisi bir partiye gitmeyecek... Geriye tek parti kalsa bile!..)

* Bi arkadaşım anlattı, sanal alemin motorlarında son dönem en çok aranan kelime "Troyka" imiş... Hatta **"Batı Troyka Türkleri"**'ni bile arayan çıkmış!.. Nasıl ülke bu, kim yazdı bunu?.. VTR gibi toplum olur mu?.. En ünlü troykaları yazdıktan sonra, aklıma gelenleri ekliyorum:

*** Kulak-burun-boğaz!**

*** Kaşık-çatal-bıçak!**

*** 90-60-90!**

Üçlemeden gidiyoruz madem, sorasım gelir: 3F nedir?.. **"Fado, fiesta ve de futbol, kitleleri uyutmaya yarar"** söylemi, sakın kapitalizmin tuzağı olup, insanı sosyalizmden soğutmaya yaramasın?!. Fado yani şarkı-türkü yok, fiesta yani eğlence yok, üstüne bi de futbol da yok... N'apıcaz, seminerde mi can vericez, anlamadım ki!.. (Bu olgular yozlaşırsa elbette çok fena, o halde yozlaştırmayalım!)

* Atatürk şeklinde bulut, dağ; 19 mucizesi, vs. Boş şeyler... **"Laik kesim hurafeleri"** bitse artık!.. Ya o bulut, yarın çok alakasız birine benzerse?.. Bilim için "hakiki mürşit" diyen bir güzel adama mucize aranmaz! (Eyvah birikimli abiler yine 'kemalist' diyeceklee bana!)

* **"Sağlıcakla kal"** nedir?.. Nasıl kalınıyosa öyle?.. Hiç kullanmam!.. (Kıl bi çocuk şarkısı da var böyle)

*** Naciye & Mehmet Çağçağ** da aileyi üçlediler... **Hoşgeldin Güneş!..** (Adın değişmediyse tabii) Sevgili Çağçağ, bebek kıyafetleri o kadar güzel ki, insanın aklı çıkıyo, özeniyo... Aynı renk, aynı model birebir büyütseler giyersin, o kadar yani!.. Bak şimdi, bu yaz kendime ilk defa kırmızı spor ayakkabı aldım, sakın Can'a bi özenme yaşamış olmayayım lan?!. Gerçi onu da o seçti... Bu arada Can coştu, tam da dördüncü yaşgününde **"Heri Potır ve Muhasebe Taşı"** dedi... Yeminlen!..

* **Durup durup seni sarsam, sarsam diyorum"** şarkısı... İyi diyosun, ne diyosun?.. Sardı mı sarmadı mı, bilemiyoruz... E, buyur sar, ne deyip deyip duruyorsun?!..

* aşka emek veren kim / güzel olan mı / güzele hayran olan mı, / bir yaz günü kalbim gümüşe kesti / ahmet haşim, parıltı / ahmet haşim'le biz / keşke bir bardak çay içebilseydik / ahmet haşim'le biz/ şair ile şairaneyiz / şahaneyiz biz / ahmet haşim'le biz / aslında hiç de çirkin değiliz... (BARDAKALTI)

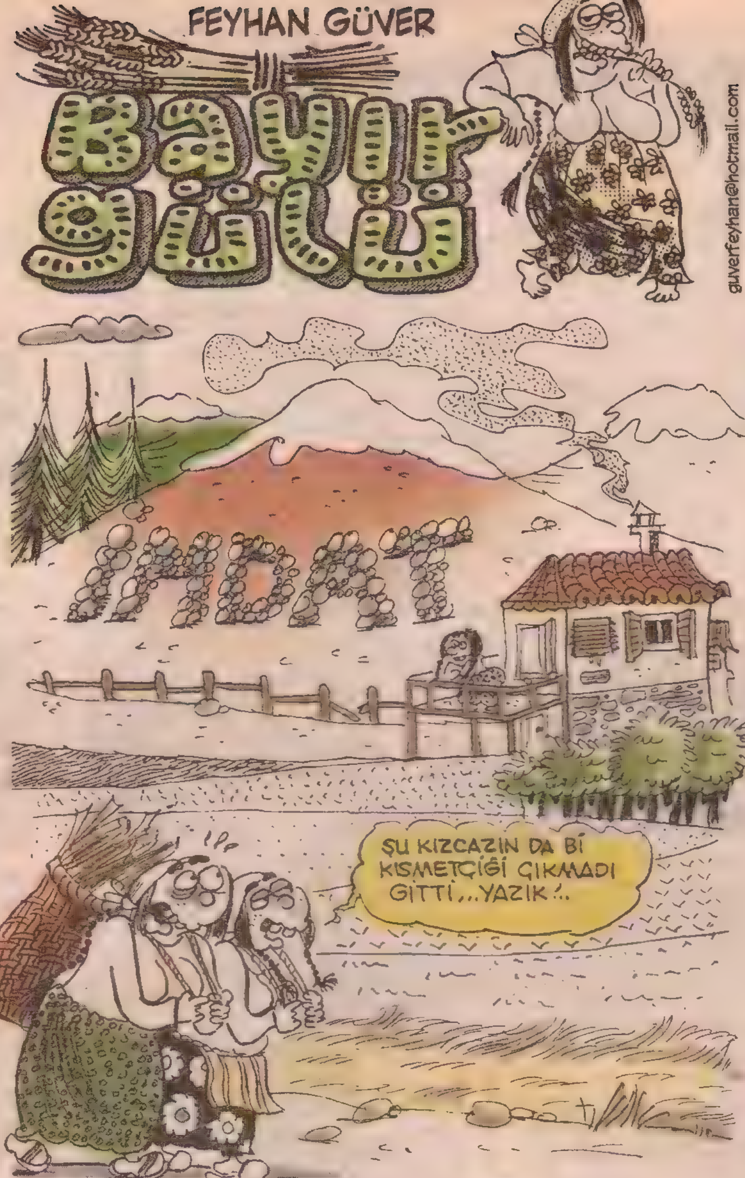
FEYHAN GÜVER
Bayır Gülü
guverfeyhan@hotmail.com
İMDAT
ŞU KIZCAZIN DA Bİ KISMETÇİĞİ ÇIKMADI GİTTİ ...YAZIK !..

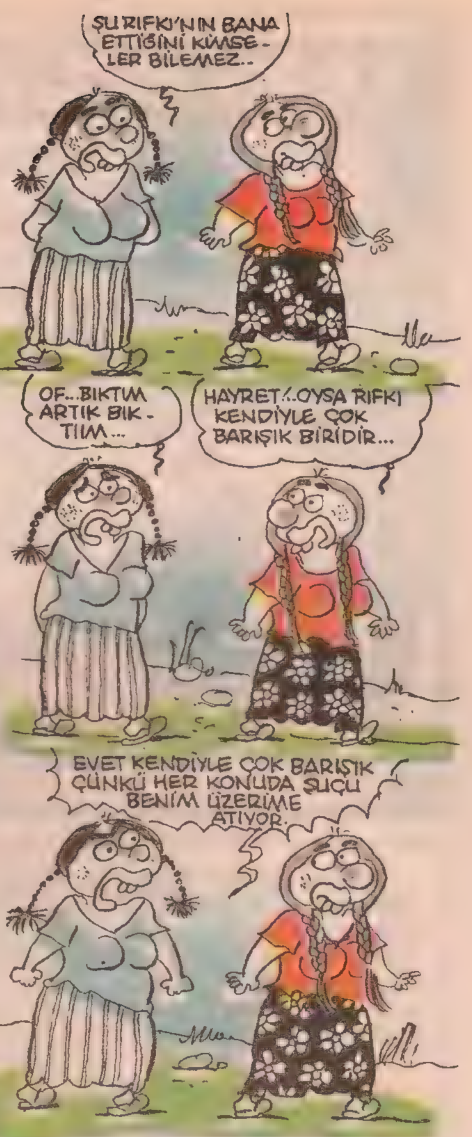
ŞU RIFKI'NIN BANA ETTİĞİNİ KİMSELER BİLEMEZ..
OF...BIKTIM ARTIK BIKTIM...
HAYRET!..OYSA RIFKI KENDİYLE ÇOK BARIŞIK BİRİDİR...
EVET KENDİYLE ÇOK BARIŞIK ÇÜNKÜ HER KONUDA SUÇU BENİM ÜZERİME ATIYOR.

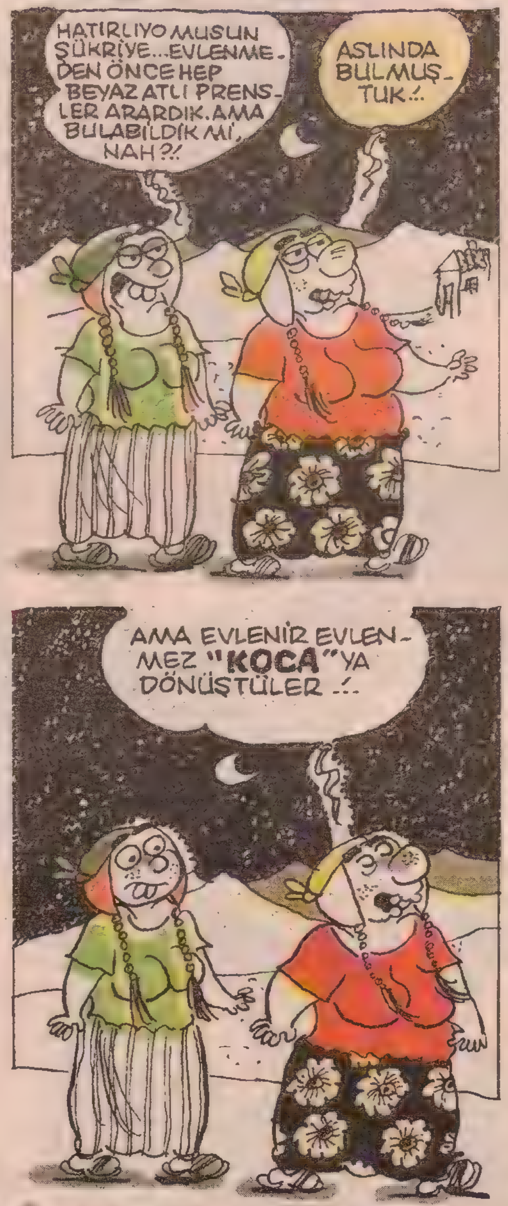
HATIRLIYO MUSUN ŞÜKRİYE...EVLENMEDEN ÖNCE HEP BEYAZ ATLI PRENSLER ARARDIK.AMA BULABİLDİK Mİ, NAH?!
ASLINDA BULMUŞTUK!..
AMA EVLENİR EVLENMEZ "KOCA"YA DÖNÜŞTÜLER !..

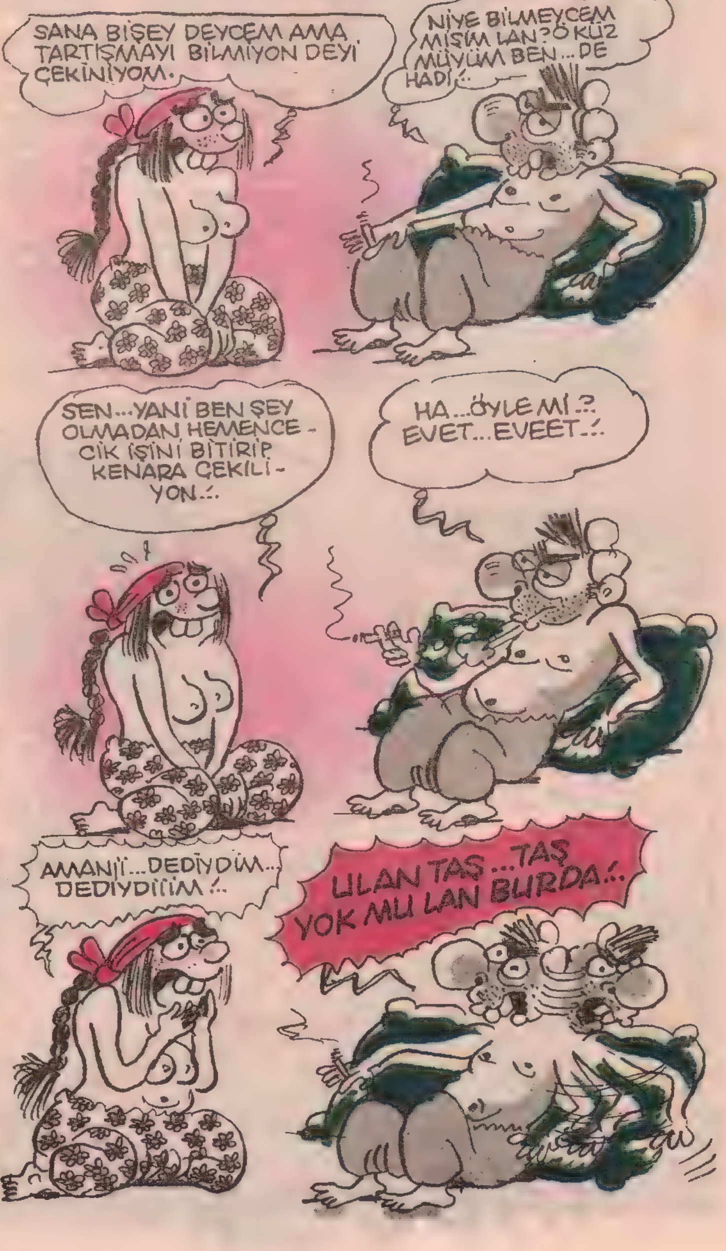
SANA BİŞEY DEYCEM AMA TARTIŞMAYI BİLMİYON DEYİ ÇEKİNİYOM.
NİYE BİLMEYCEM MİSİM LAN? ÖKÜZ MÜYÜM BEN...DE HADİ!..
SEN...YANİ BEN ŞEY OLMADAN HEMENCECİK İŞİNİ BİTİRİP KENARA ÇEKİLİYON.!.
HA...ÖYLE Mİ ?. EVET...EVEET.!.
AMANİİ...DEDİYDİM...DEDİYDİİİM !..
ULAN TAŞ...TAŞ YOK MU LAN BURDA!..

KAAN ERTEM @leman.com.tr

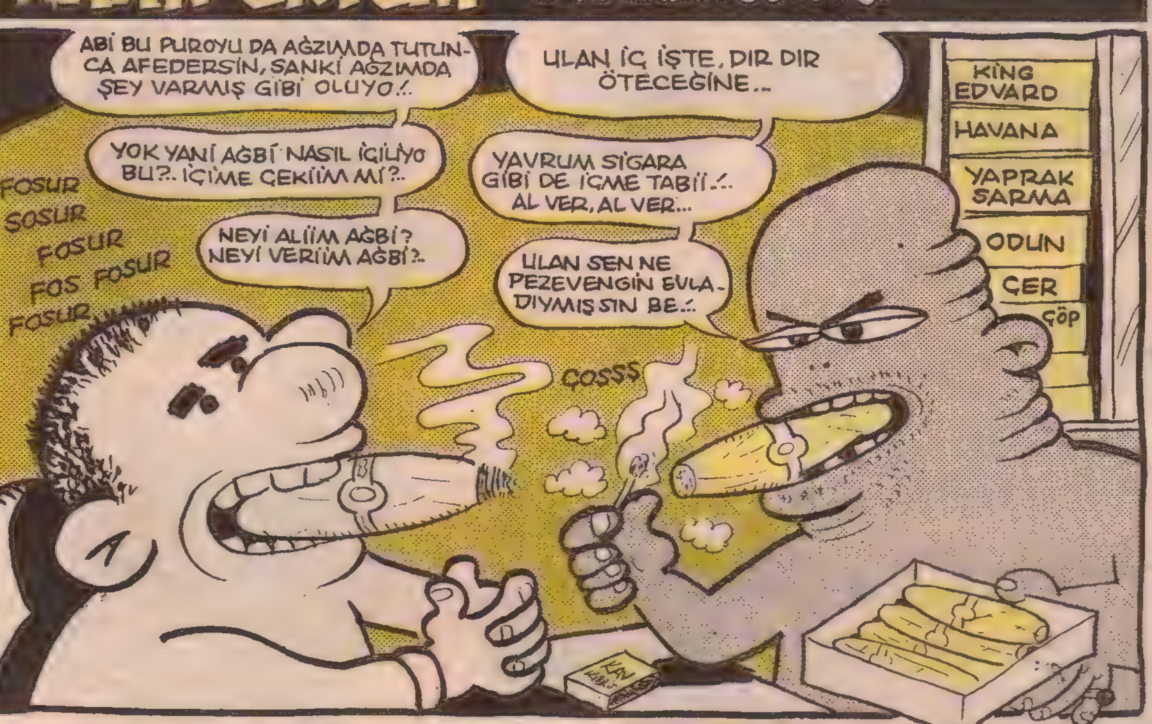
ABİ BU PUROYU DA AĞZIMDA TUTUNCA AFEDERSİN, SANKİ AĞZIMDA ŞEY VARMIŞ GİBİ OLUYO!..
ULAN İÇ İŞTE, DIR DIR ÖTECEĞİNE...
KİNG EDVARD
HAVANA
YAPRAK SARMA
ODUN
ÇER
ÇÖP
YOK YANİ AĞBİ NASIL İÇİLİYO BU?.. İÇİME ÇEKİİM Mİ?..
YAVRUM SİGARA GİBİ DE İÇME TABİİ!.. AL VER, AL VER...
FOSUR SOSUR FOSUR FOS FOSUR FOSUR
NEYİ ALİİM AĞBİ? NEYİ VERİİM AĞBİ?..
ULAN SEN NE PEZEVENGİN BULADIYMIŞSIN BE!..
ÇOSSS

Dergide yapılan olağan nostalji geyiklerinden birinde bir zamanlar bakkallarda üçken şeklinde karton kutularda **Meysu** marka meyve sularının satıldığını söylemiş, oldukça da tepki çekmiştim. Dergideki dostlarım böyle bir şeyin hiç satılmadığını ve bunu benim ..tümden uydurduğumu söylediler, beni rencide ettiler.. Ancaaak, işte ispat ediyorum: sene **1972**..Türkiye'de ilk defa üçken kutulu **Meysu**'lar bakkallarda satılıyor!.. İddiacı arkadaşlar için bir de detay yazayım, bunu alınca pipetini bakkal ayrıca verirdi. Bunlar iki üç sene kadar bakkallarda satıldı. Sonra kaybolup gittiler. Belki zamanından önce sunulmuş ürünlerdi. O dönem pet şişeler, teneke kutular daha ortalıkta olmadığından millet şişe kola'dan başka bir şey bilmiyordu.

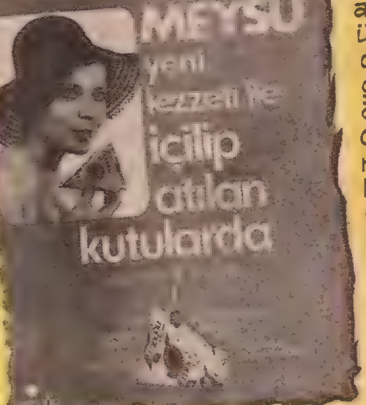
MEYSU
yeni lezzeti ile
içilip atılan kutularda

Evet sanırım iddiacı arkadaşları da böylece aydınlatmış oldum..(Oldum da **1972, 1973** derken biz de eşşek kadar olmuşuz o nasıl olacak?..)

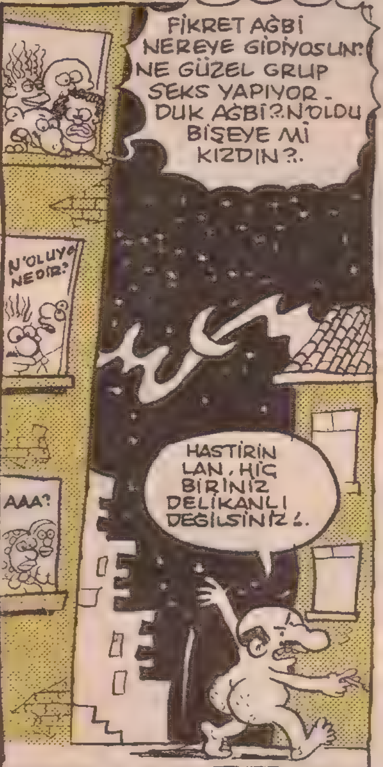
FİKRET AĞBİ NEREYE GİDİYOSUN? NE GÜZEL GRUP SEKS YAPIYORDUK AĞBİ?.. N'OLDU BİŞEYE Mİ KIZDIN?..
N'OLUYO NEDİR?
AAA?
HASTİRİN LAN, HİÇ BİRİNİZ DELİKANLI DEĞİLSİNİZ!..

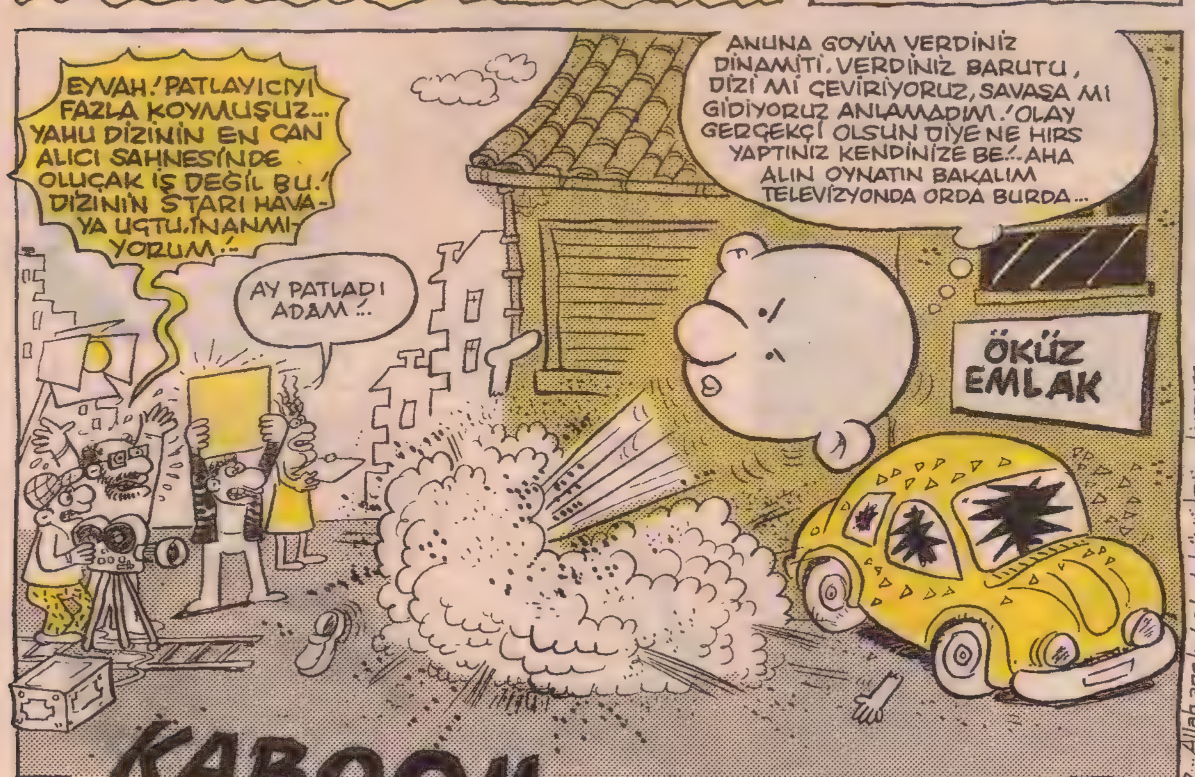
EYVAH! PATLAYICIYI FAZLA KOYMUŞUZ... YAHU DİZİNİN EN CAN ALICI SAHNESİNDE OLUCAK İŞ DEĞİL BU! DİZİNİN STARI HAVAYA UÇTU. İNANMIYORUM!..
AY PATLADI ADAM!..
ANUNA GOYİM VERDİNİZ DİNAMİTİ. VERDİNİZ BARUTU, DİZİ Mİ ÇEVİRİYORUZ, SAVAŞA MI GİDİYORUZ ANLAMADIM! OLAY GERÇEKÇİ OLSUN DİYE NE HIRS YAPTINIZ KENDİNİZE BE!.. AHA ALIN OYNATIN BAKALIM TELEVİZYONDA ORDA BURDA...
ÖKÜZ EMLAK
KABOOM

*Dostum, ustam ÇAĞÇAĞ'ın bir oğlu oldu... Tebrik ediyorum... Allah analı-babalı büyütsün diyorum...

SIKILHAN ile diyalog çabaları

Atilla Atalay

- Alo... Sen ben ve Büzge çıkar mıyız Sıkılhan?

-Tamam. Sinemaya mı gidelim? Nerde buluşuyoruz?

-Çıkar mıyız derken, beraberlik demek istemiştim... Flört yani... Bizi sevebilir misin?

-Sen ben ve Büzge mi? Kızım bu tür ilişkiler bana eksta larc! Başka bir üçüncü bulun siz!

-Hayvansın yani! Biz seni seviyoruz herhalde! Hemen bel altı düşünüyorsun Sıkılhan! Nonsex, aseksüel takılıcaz. Büzge'yle ben çay içerken konuştuk. O senin romantik, içten ve hüzünlü yanını çok seviyor. Oysa ben de esprili, girişken ve sürprizlerle dolu yanını seviyorum. Aynı mekanda bize kendinin her yönünü açabilirsen çok mutlu olabiliriz diyorum.

- Güzel diyosun da, doluyum ben be Bunalgül. Dansın Sultanları'yla çıkıyorum, onlar benim ruh ikizim. Aradığımı onlarda buldum. Hepsi de1978'den beri kıvırcık saçlılar. Hehehe.

- Hayvanlarca kere ayısın Sıkılhan. Bütün yönlerinden komple nefret ediyorum senin. Biraz büyümelisin anlıyo musun? Ahmet Altan ve Hobitt oku, kadın ruhunu öğrenmeye çalış.

- Ruhum sıkılıyo Bunalgül, bu konuşmayı bitirebilir miyiz?

- Okey, bitsin bu konuşma. Büzge ve ben seni terkediyoruz. Çok ararsın bizi. Bizi bi daha arama. Olgunlaşırsan cebimizi biliyorsun.

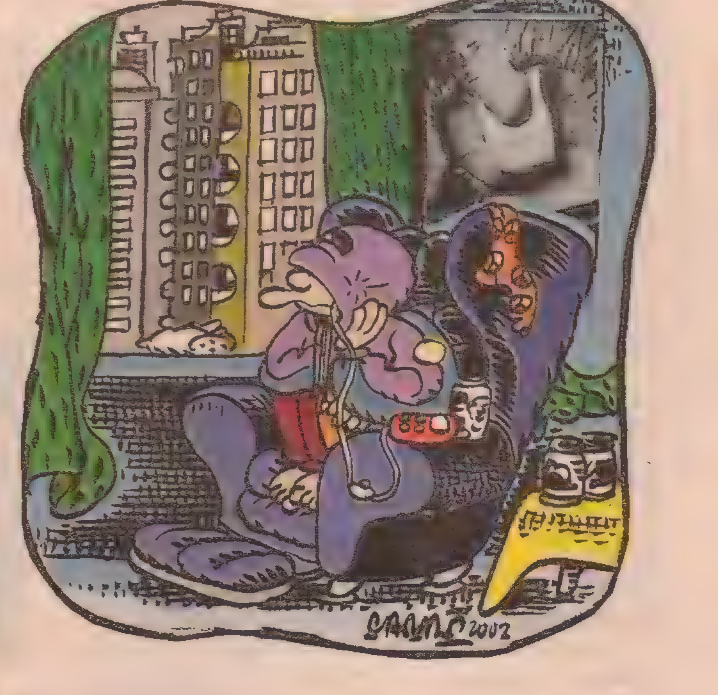

- Yüreğinizin götürdüğü yere, Kasımpaşa'ya doğru gidin derim ben.

* * *

- Alo... Sıkılhan ben annen evladım... Ama sen kimsin artık bunu bilemiyorum.

- Babam beni bir tüpçüden mi yaptı diyosun anne? Nasıl yani kim olduğumu...

- Düzeysizleşme Sıkılhan, evet, hiç gereği yok. Bize göstermediğin diğer yüzlerinden söz ediyorum. Son ayakta kim geldi Sıkılhan? Evet? Kukusurat'ı ilk ayağa tek yaz, yanına Colonels Boy'u plase koy. Gupsezen'in galopları iyi, sürpriz yapabilir evladım...

- Gene cebinin şarjı bitti de beni ganyan bayiinden felan mı arıyosun anne. Söylediklerinden hiç bişe anlayamıyorum...

- Anlarsın sen, anlarsın! Baban sokak kapımızın önünde 4 tutturulmuş bir altılı ganyan kuponu buldu. Demek bizden gizli saklı kumara başladın Sıkılhan, yazıklar olsun sana! Evet,olsun.

- Tebrik ederim anne aştın yine kendini. Lüleburgaz baraj gölünde yüzmekte olan kullanılmış bi prezavatif görüp beni aramandan sonraki en süper olayın bu oldu. Tıpkı o prezarvatif gibi, yolda gördüğün o altılı kuponu da bana ait deil anne.

- İnkar etme Sıkılhan! Kabul et, biz de anne baban olarak senin bu bataktan çıkmana yardımcı olalım. Hadi söyle hiç Kumarhaneye bastı oynamaya gittin mi? Rulette uğurlu rakamın kaç? Barbutçu musun? Ananenin Yalova'daki yazlığını üzerine geçirip ipotek ettirdin mi? Tüm bunları ilgi çekmek içinmi yapıyosun?

- Seni bana iftira atma konusunda tek geçiyorum anne. Bi tanesin...

- Bahariye caddesinin kirasını hangi poker masasında yedin Sıkılhan? Çabuk cevap ver! Sakın bu sefer kapatma suratıma. Annenle kumar oynama. Alo? Bir bunalım anında tek başına Rus ruleti oynamaya kalkışma olur mu? Biz seni olduğun gibi kabul ederiz yavrum, bu bataktan kurtulacaksın... Alo... Alo... Evet?

- Alo... Sıkılhan... Abi, yardım et Baushaus'tan üç metre bahçe hortumu alıp Mete'lere gel hemen, midemi yıkıycaz... Zehirlendim ben...

- Ne içtin, ne kokladın, nooldu? Ambulans çaarın olum, kendi kendinize müdahale etmeyelim, öyle olmaz!

- Saçmalama olm, bizimkiler duyarsa kıyamet kopar.... Böğğğhhh... Abi, çabuk... Dört kase probiyotik yoğurt yedim, ağzımdan hala köpük çıkıyor...

- Ölümüne susamış bir öküzsün sen Buğra. Bir öküz işkembesi bile seninki kadar tuhaf ot bok püsür görmemiştir. Adresi ver...

- Bu sefer valla benim bir suçum yok olum... Mete balkondaki saksılara bir miktar Höcür otu dikmiş... Böğğğhh!... Onlara suni gübre veriyoduk... Mete dedi ki: "Otu botu püsürü bırak da asıl bomba bu suni gübreler oğlum" dedi... Yeminle bak, sadece bir avuç felan yuttum... Baştan iyiydi aslında, uçarcasına yalarcasına bi kaç dakka geçti ama soona... Aloo... Alooo... Böğhhhalooo...

sklhan@leman.com.tr

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

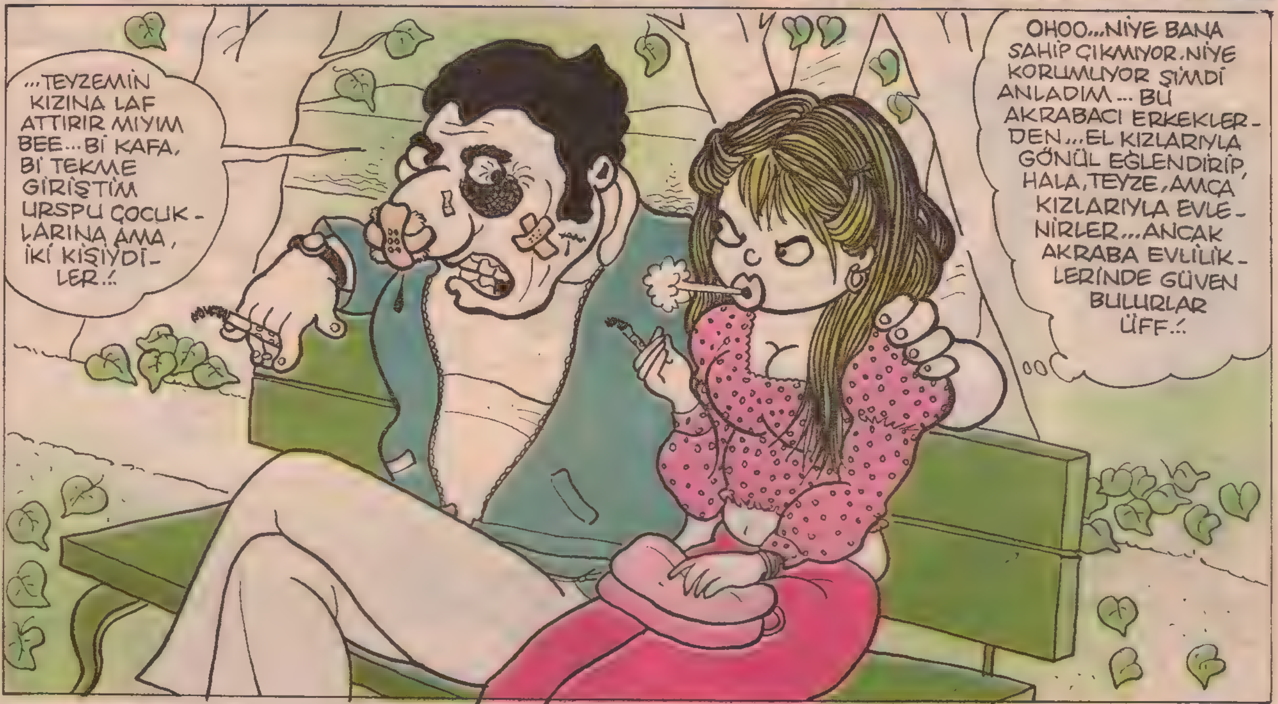
...TEYZEMİN KIZINA LAF ATTIRIR MIYIM BEE... Bİ KAFA, Bİ TEKME GİRİŞTİM URSPU ÇOCUKLARINA AMA, İKİ KİŞİYDİLER..!
OHOO...NİYE BANA SAHİP ÇIKMIYOR.NİYE KORUMUYOR ŞİMDİ ANLADIM... BU AKRABACI ERKEKLERDEN... EL KIZLARIYLA GÖNÜL EĞLENDİRİP, HALA,TEYZE,AMCA KIZLARIYLA EVLENİRLER...ANCAK AKRABA EVLİLİKLERİNDE GÜVEN BULURLAR ÜFF..!

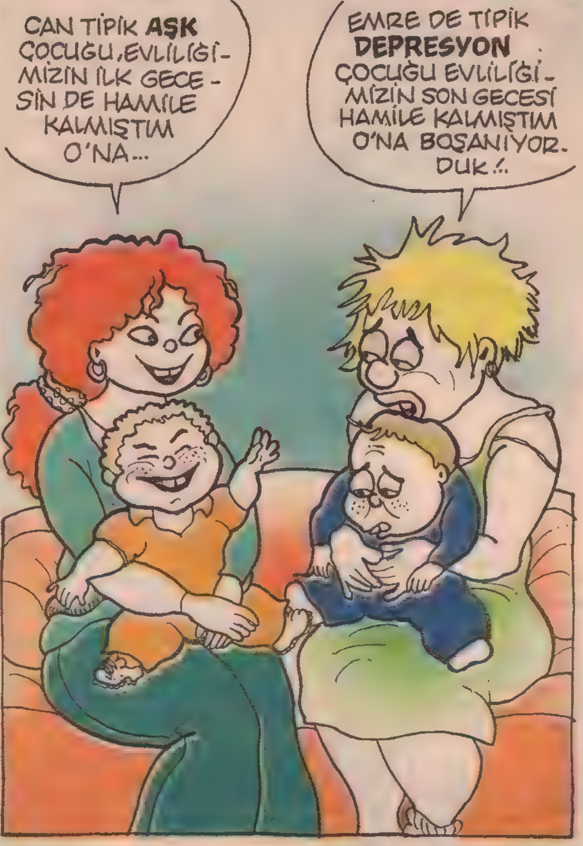
CAN TİPİK AŞK ÇOCUĞU,EVLİLİĞİMİZİN İLK GECESİN DE HAMİLE KALMIŞTIM O'NA...
EMRE DE TİPİK DEPRESYON ÇOCUĞU EVLİLİĞİMİZİN SON GECESİ HAMİLE KALMIŞTIM O'NA BOŞANIYORDUK..!

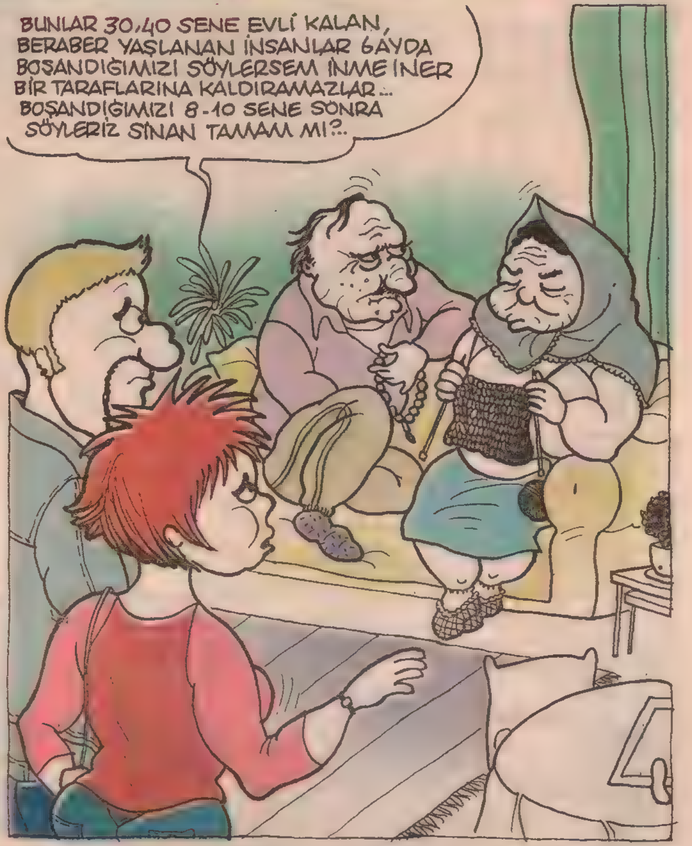
BUNLAR 30,40 SENE EVLİ KALAN, BERABER YAŞLANAN İNSANLAR 6AYDA BOŞANDIĞIMIZI SÖYLERSEM İNME İNER BİR TARAFLARINA KALDIRAMAZLAR... BOŞANDIĞIMIZI 8-10 SENE SONRA SÖYLERİZ SİNAN TAMAM MI?..

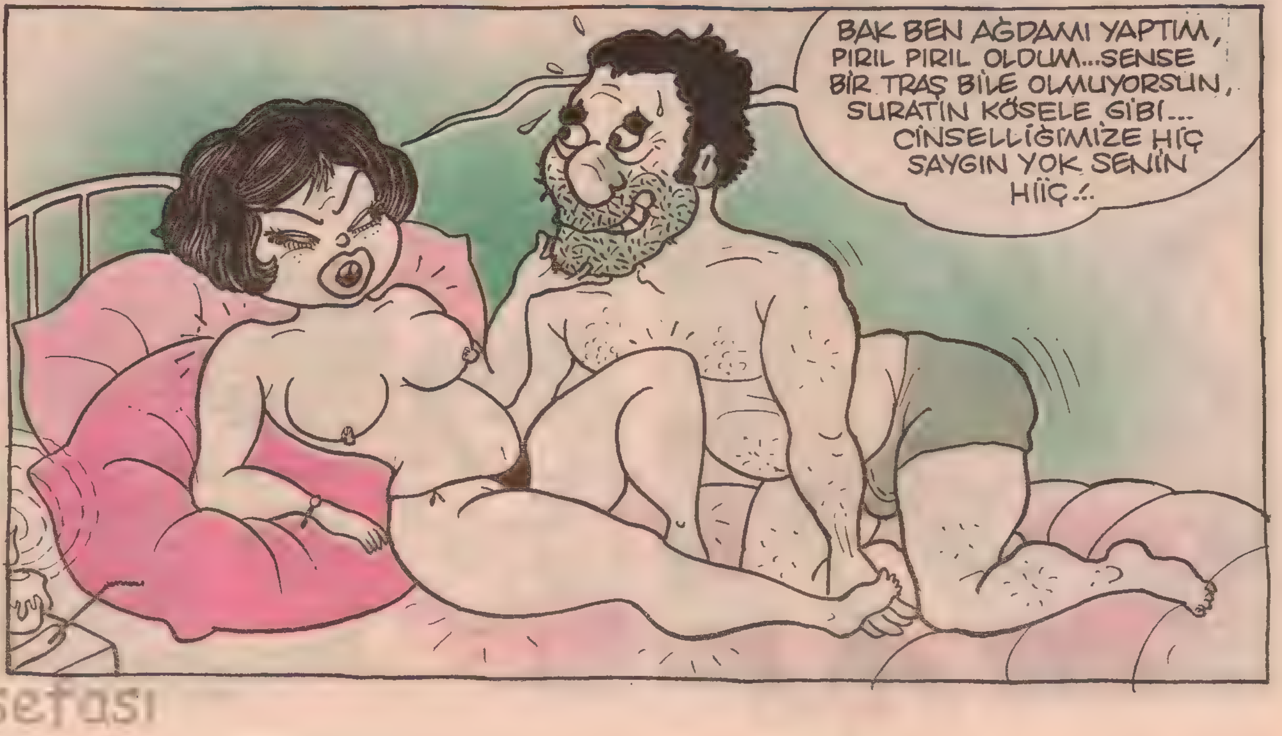
BAK BEN AĞDAMI YAPTIM, PIRIL PIRIL OLDUM...SENSE BİR TRAŞ BİLE OLMUYORSUN, SURATIN KÖSELE GİBİ... CİNSELLİĞİMİZE HİÇ SAYGIN YOK SENİN HİİÇ..!

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● KLÜP BAŞKANI DODAN ve HAKLI İSYANI...

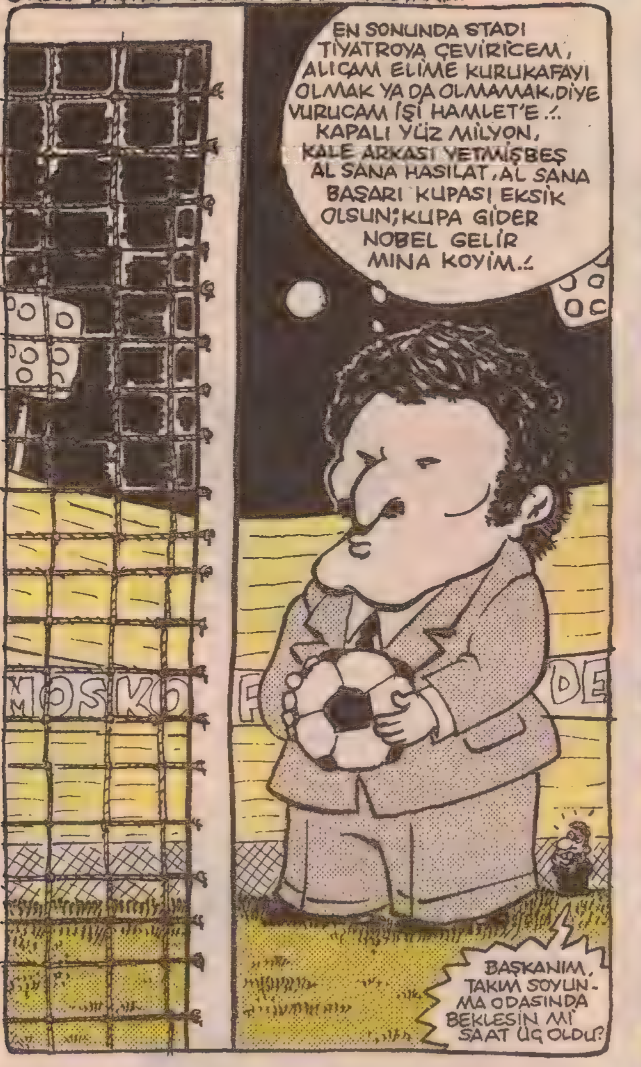
EN SONUNDA STADI TİYATROYA ÇEVİRİCEM, ALICAM ELİME KURUKAFAYI OLMAK YA DA OLMAMAK, DİYE VURUCAM İŞİ HAMLET'E .!. KAPALI YÜZ MİLYON, KALE ARKASI YETMİŞBEŞ AL SANA HASILAT, AL SANA BAŞARI KUPASI EKSİK OLSUN; KUPA GİDER NOBEL GELİR MINA KOYİM.!.
MOSKO
DE
BAŞKANIM, TAKIM SOYUNMA ODASINDA BEKLESİN Mİ SAAT ÜÇ OLDU?

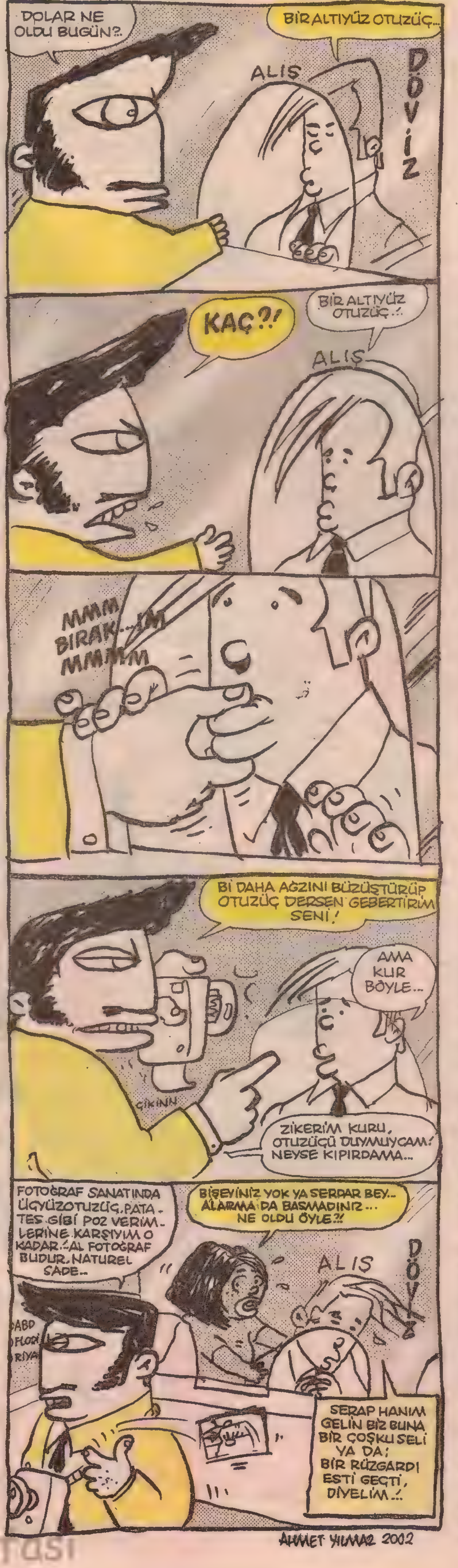
DOLAR NE OLDU BUGÜN?.
BİR ALTIYÜZ OTUZÜÇ...
ALIŞ
DÖVİZ
KAÇ?!
BİR ALTIYÜZ OTUZÜÇ.!.
ALIŞ
MMM BIRAK...IM MMMM
Bİ DAHA AĞZINI BÜZÜŞTÜRÜP OTUZÜÇ DERSEN GEBERTİRİM SENİ!
AMA KUR BÖYLE...
ÇİKINN
ZİKERİM KURU, OTUZÜÇÜ DUYMUYCAM! NEYSE KIPIRDAMA...
FOTOĞRAF SANATINDA ÜÇYÜZOTUZÜÇ, PATATES GİBİ POZ VERİMLERİNE KARŞIYIM O KADAR.!. AL FOTOĞRAF BUDUR. NATUREL SADE..
BİŞEYİNİZ YOK YA SERDAR BEY... ALARMA DA BASMADINIZ... NE OLDU ÖYLE?!
ALIŞ
DÖVİZ
ABD FLORİDA
SERAP HANIM GELİN BİZ BUNA BİR ÇOŞKU SELİ YA DA; BİR RÜZGARDI ESTİ GEÇTİ, DİYELİM.!.
AHMET YILMAZ 2002

ViAYPi

TÜM GAZETE BAYİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA!
Avizeci ve manavlarda olcak hali yok...

2x500 WATTIN ÇOCUĞU BUĞRA VE SES DÜZENİ

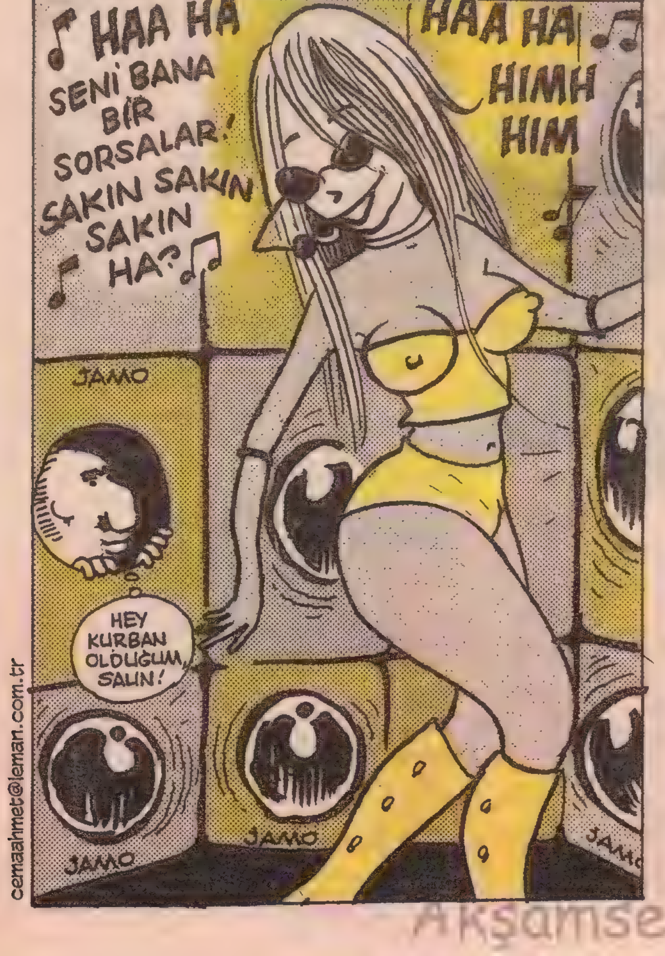
HAA HA SENİ BANA BİR SORSALAR! SAKIN SAKIN SAKIN HA?
HAA HA HIMH HIM
JAMO
HEY KURBAN OLDUĞUM, SALIN!
JAMO
JAMO
JAMO

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN FİDAN

"Kalın patiska da var," dedi adam, "Metresini ikibuçuğa bırakırım sana!." Aslında fena bi fiyat değildi. Çarşıyı dolaşmış, bu kadar ucuzuna rastlamamıştım. Sonra, o gün cuma pazarının kurulduunu hatırladım. Çantayı sırtıma asıp, hem biraz elma filan da alırım diyerek, buraya gelmiştim.. Patiskayı biraz daha incelerken, acele etmemeye karar verdim: "Ben şöyle bi dolaşayım, olmazsa sonra yine bi uğrarım!." Bi daa yüzümü görceeni sanmıyorum!. Hep böyle olur zaten. Kim tersini yapmış ki: Aynı tür malı başka bi yerden aldıktan sonra, ilk konuştuun satıcıya tekrar uğrayıp, "kusura bakma, başka yerden daa ucuza buldum; bak, seninkinden daa iyi, anla beni lütfen," diyceksin!. Ee, nası bi karşılık bekliycem? 'Bana ne lan derse' eğer, çok da haklı.. Benim de işte, oracıktan hemen ayrılabilme huyum yok.. Hiç bi zaman, bi anda çekip gitmeyi beceremedim. Giderken mutlaka bi açıklama yapma, veya birisi giderken ondan bi açıklama duyma hastalım vardır.. Neyse ki bu olağan bi durumdu, yalan yannış kısa bi açıklamayla, raatça uzaklaştım.. Pazarın arka kısımlarında, metre hesabı olmadıı için daha ucuza satılan parça kumaşlar var. Farklı ölçülerde, ince, kalın, renkli, yığınla kumaş. Belki orda uygun bişey bulurum.. Evdeki küçük slayt makinesi için, beyaz perde işlevini görecek bişey arıyodum. Fotoğrafları duvara yansıtıyorum, ama duvar hafif sarı renkte, ayrıca pütürlü bi sıvayla kaplı olduğundan, resimleri iyi göstermiyo. Örneğin, mayolu bi kadın fotoğrafı var; fakat duvardaki pütürler yüzünden, kadının bacakları tamamen selülitlerle ve siyah sivilcelerle kaplı görünüyo. Ayrıca, Bangok sokakları slaytlarında da, asfaltlar delik deşik hep.

Sadece perde için diil, toz bezi filan yapmak için de kumaş lâzımdı.. Böylece, perdelik kumaş, tül filan bakınan ev kadınnarıyla beraber, harıl harıl tezgâhları eşelemeye başladım.. İnanılmaz güzel parçalar vardı aralarında! Bi kumaşın bu kadar güzel olabileceğini düşünmezdim hiç! Hele bi tanesi; yığının arasından, şöyle ucundan çekerek çıkardım; nefis bişeydi. İnce ve aralıklı örülmüştü, birbirine bulanan karışık renklerdeydi, kenarları büzgülüydü; pikasso tablosu gibi bişeydi. Bununla ne yapılabilir diye düşündüm! As pencereye, dursun işte. Hayır, mutfaa paspas yaparım. Olur mu lan, yazık! En azından, koltuğa ser.. Dalıp gitmişim kumaşların arasında. Napıyosun oğlum dedim. Başka işin yok, otur bi de kanaviçe işle bari. Senin alacağın şey, sadece toz bezi.. Zaten uyanık herif, bu kaça dediğimde, şöyle bi düşünüp de, beş milyon fiyat çekince, kazıklanmaya müsait biri olduğumu anladım.. Önce bikaç hafta daa bu bölümü gezip, tecrübe kazanmalıyım; sonra patiska mıdır, şile bezi midir, dağıtırım ortalıı...

Akşam olmak üzereydi.. Az ötede, yerde, parça kumaşlardan daa ucuza satılan başka kumaşlar gördüm. Bunlar iyice parça parçaydı, küçüktüler, büyüktüler, ne olduu belirsizdi, yere sermişti onnarı öylece adam, "üç tanesi beşyüz," diye bağırıyodu.. Hemen çöktüm, üç tane güzel parça seçmeye çalıştım. Aslında bayaa büyükleri de vardı içlerinde. Astar kumaşı denilen, parlak siyah renkli olan bi tanesi meselâ, açtım, iki metrekare filan vardı. Adam bi ara, "üç tanesi bi milyon!" demeye başladı. "Ne!" dedim, kafamı kaldırarak. "Pardon abi, pardon!" diyip değiştirdi hemen; tekrar "üç tanesi beşyüz" demeye başladı. Yaşlı bi kadıncağız vardı yanımda, satıcıya bakıp gülüştük beraber. Adamın yüzünde tuhaf, dalgın bi ifade görünüyodu. Üç tanesi dörtyüz, veya sekiz tanesi yediyüz, umrunda diil gibiydi. Bitse de şunnar gitsem havasındaydı; ya da tezgâh onun değildi belki, emanetti.. Üç kumaşı seçip, güzelce katlayarak çantama tıkıştırdıktan sonra, meyve sebze kısmına yürüdüm..

Hiç hâlim yoktu akşam bişey hazırlamak için; ama yine de kendime engel olamadım. Ve ne gereği varsa, bi kilo, o büyük kırmızı biberlerden aldım!. Ulan elmanı alıp, çıkıp gidicektin. Nası kızartcan sen şindi biber filan, bu saatte!. Kabuu var hem ayrıca onnarın!. -canım çekmişti işte, napıyım.. Daa sonra elma tezgâhına yöneldim.. "Kaça elma?." Ohoo, herif mayışmış; beni duycak durumda diil! Bunun derdi başka ama.. Genç, alımlı, taze bir ev kadını var, genç ve iriyarı pazarcının karşısında. Kadına, sırıtarak kompliman yapıyor, soyduu elmadan, bıçaan ucuyla küçük dilimler ikrâm edip tattırıyo.. İkinci kez "elmalar kaça?" dediimde, yüzüme şöyle bi hızlıca bakıp, "bi milyon," diye cevapladı hemen.. Şimdi bu herifle hiç uğraşamam ben. Ona kazandıracaam bi milyonun, yaşadıı cilveleşmenin yanında lafı bile olmaz.. Onnarı yannız bırakıp, gidip başka bi tezgahtan aldım elmayı; ve çıktım pazardan..

Slayt perdesinden söz etmeye değmez; çünkü hiç bi halta yaramadı. Işığı arkasına geçiriyodu kumaş. Daha kalın olan cinsinden gerekiyo. Evde bi ara fotoğraflara bakarken Ahmet de öyle dedi.. Halbuki üç milyon saymıştım iki metresine.. Neyse, bana beş sene yetecek kadar toz bezim oldu bari!. Hiç çekinmeden, öteyi beriyi raatça silerim artık!. Masaya habire mürekkep ve kahve dökülüyo zaten!. Koparır koparır, silersin işte!. Hâttâ kendime, artanıyla bi göynek yaparım? Yok artık!. Kolay bişey mi lan o!. Gerçi, bi yastık kılıfı yapabilmiştim bir ara. Fekat dikişleri iirenç olmuştu!. Kanapede oturup tv filan izlerken, kenarlarından sarkan ipliklerine elim gidiyodu hep, habire çekiştirip duruyodum onnarı!.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

"Gaziantep 250 Leman okuru... Vay beee! Derlerdi de inanmazdık Gaziantep Doğu'nun Paris'iymiş hakikaten... 250 güzel insan teşekkürler size..."

Yapmayın n'olursunuz..! Böyle bir şehre, bu kadar az Leman okurunun olduğu bu kitleye böyle bir başlık atılır mı? İnanın yaklaşık 10 yıllık daha doğrusu çıktığı günden bu yana Limon-Leman okuruyum ve hiç bu kadar utanmamıştım. Bu mu milyonu aşkın ve çeşitli insan mozaiğiyle dolu Antep'imin güzelliği? Bu yazınızda ince bir alay yoksa eğer sizin Leman'a olan sadakatinizden de şüphe ederim... Bana da yazıklar olsun ki her sene biriktirip cilt haline getirdiğim Lemanlarımı kimseye vermediğim için. Her yerde gururla gösterip okuduğum Lemanımı kimselere almaları yönünde telkinde b e yazıklar olsun size ki (Bana kızsanız da bu eleştiriyi yapmak zorundayım), Leman gibi bir dergiyi Doğu'nun Paris'inde (!) her bayide bulamayıp işimden dolayı 4 aydır 2-3 haftada bir bulabildiğim için. Abone olmamam işine gelince abonelik sistemini tam oturtamamış olmanızdan (Dolayısıyla dergimin zamanında gelmeyişinden ve bazen de eksik olarak elime geçmesinden ötürü.) bu fikri pek benimsemedim. Zira daha önceden iptal ettiğim aboneliğim var.

Ama söylenecek güzel şeyler de var. Leman benim dostum, annem, babam... Kısacası her şeyim. Ne mutlu Leman yazar ve çizerlerine, onu okuyan ve okutanlara. Hepinizi çok seviyorum. Hepinize selamlar. Sitemlerim için bağışlayın...

Mustafa Ercan/Gaziantep

Sesim Kısılıyor

Uzun zamandan beri sıkıntısını yaşadığım bir olayı size ve benim gibi düşünen herkese aktarmadığım için büyük bir acı çekiyorum.

Ben üniversite 2'ye geçtim. 1. sınıftayken havaların güzel olmasından ve kendimi kendime ispatlama çabası içerisindeyken okulda şiir dinletisi yapmaya karar vermiştim. Şiirlerimi seçip hocalarımın yanına gittim. Gayet açık yüreklilikle ve korkusuzca gitmiştim. Şiirlerimin denetimden geçmesi gerekiyormuş. Hocamın yanına gitmiş şiirlerimi göstermiştim. Her surat ifadesi beni o anda olumsuzluğa götürüyordu. Belli ki şiirlerim ters gelmişti hocaya. Tek tek eleştirmeye başlamıştı. Tanımadığı şairlerin özgeçmişini öğrenip hocamıza söylememiz gerekiyormuş. Tanıyamadığı şair Ahmet Arif'ti. Hocamıza ben soru sormaya başlamıştım. "Can Yücel'i nasıl buluyorsunuz ?" dediğimde "Bir zamanlar Cumhuriyet'te yazıyordu. Şimdi nerede yazıyor bilmiyorum." dediğinde tüylerimin ürpermesine izin vermiştim. "Hocam Can Yücel öldü." dediğimde aldığım cevap daha da kötüydü. "Ya öyle mi?" demekten başka bir şey çıkmamıştı ağzından. Şiirlerimin arasında Atilla İlhan'ın şiirleri de vardı. Sıra Atilla İlhan'ın şiirlerine geldi; "Bu adam çok ahlaksızdır." dediğinde tüm şiirlerimi alıp merdivenlerden hızla inmiş arkadaşlarımın yanına koşmuştum. Ağlamamak icin kendimi zor tutmuştum. Çünkü onların karşısında yenilmiş havası veremezdim. Şiir dinletisi yapmama kararı almıştım. Çünkü ağlamayanlara anlatamazdım mükemmel insanları. Şiir dinletisi yapmadım ama evde haykırıyorum tüm duygusuzluklara karşı.

O günden beri hala aklımda be dostlarım. Yüzüne karşı söyleyememenin sıkıntısını yaşıyorum. Üniversiteye girerken bildiklerimin üstüne yeni bilgilerin ekleneceğini zannediyordum ki kendimi geliştirmesem eğitim yuvası diye tabir edilen yerde körelip gideceğim... Bu arada canım dostlarım, şiirlerimin hepsini sansür eden hocam EDEBİYAT hocasıydı. Sevgiyle kalın.

Eda/Manisa

Yosunlu Tünel'e Işık

Biz güneşin doğuşuna seviniyoruz; bir gün daha ayakta kalabildik, bir gün daha türkülerimizi söyleyip, halaylarımızı sürdürebildik diye. 31 Ağustos 2002 sayılı Leman'daki sevgili Şerif M.Macit arkadaşımızın yazısını ilk okuduğumuzda umutlarımızın en ücra köşelerde büyüdüğünü görüyoruz... Yalnız değilsiniz arkadaşım ve şu anda bu yazımızı davul zurna sesleri içinde yazıyoruz. Burda hiç bitmek bilmeyen kına geceleri sürüp gidiyor da!!

Bizi mutlu eden bu yazıları, sana, yaşama ve tüm yoldaşlara dair yazmak yosunlu tünele bir ışık katmaktır. Biz yosunlu tünelin ucundayız. Sizin de mektup yazmanızı bekliyoruz. Leman'ı çok seviyoruz. Dostluğunu, kardeşliğini... Kirpiklerin gözleri kucaklaması gibi sizi kucaklıyoruz.

Not: Sevgili Şerif M.Macit arkadaşımız Leman aracılığıyla mektubunu bekliyoruz. BİR UMUT BİR IŞIK!!!

Duygu ve Selma

İçimdeki Ses

Bazen öyle bir ilişkiye tutulursun ki ne sevebilir ne de terk edebilirsin. Kör kütük bağlanmışsındır aslında... En güzel yıllarının, acı tatlı hatıralarının, ortağıdır, yazılarının ilhamı, sohbetlerinin konusudur. Göz yaşlarında, bilinçaltında, kahkahandadır. Korkunca saklanacağın bir sığınak, coşunca öptüğün bir bayrak... Sevdan riyasız, çıkarsız, karşılıksızdır. Sınırsız ve nihayetsiz "Ölmek var dönmek yok"tur. Lakin içten içe anlarsın günü geldiğinde bir şeylerin kanadığını... Tutkulu sevdaların gizli hançerleri başlar parıldamaya. Şurasından burasından eleştirmeye koyulursun "Şöyle görünse, böyle demese, değişse biraz." ya da "Eskisi gibi olsa!". Başkalarını örnek göstermeye "Bak onlar nasıl yaşıyor." demeye başlarsın. Hem birlikte olup hem özgür olmanın yollarını ararsın. Aşkın gözü kör değildir artık, yanlışlarını görür düzeltmek istersin. "Eskiden böyle miydi!" diye başlayan sohbetlerde açılır eleştirilerin kapısı, açıldıkça itirazlar yükselir bilinçaltından... Böyle sürmeyeceğini bilirsin. O sevgisizliğine yorar bunu, ihanete sayar. Tutkulu ilişkilerde ise ihanetin bedeli ölümdür; "Ya sev ya da terket!" diye gürler. Bir zamanlar bir gülücüğüyle alacakaranlığı ışıtan o rüya bir kabusa dönüşür birden. Kapatır gönlünün kapılarını, yasaklar kendini sana... Hayattır, bakmaz yüzüne. Zehir akar dilinden, konuşturmaz, suçlar, yargılar, mahkum eder... Mühürler dudaklarını siler seni defterden. "İyiliğin içindi hepsi, seni sevdiğim için" dersin dinletemezsin. Ayrılırsan yaşayamayacağını bilirsin, lakin böyle de devam edemezsin! ihanetten kırılmıştır kalemin, severek terk edersin...!

"Madem öyle!"nin çağı başlar. Mademki sen böylesine tutkunken o hep başkalarını sevmiştir, madem senin kıymetini bilmemiştir, o halde günah senden gitmiştir! Lanet ederek bu aşka çekip gitmeleri denersin. AŞKIN GÖÇMENLİK ÇAĞI başlar böylece!.. Daha özgür olacağın limanlara demirlersin bir süre. Ne varki unutamaz uzaktan uzağa izlersin olup biteni. Etrafı bir sürü uğursuzla dolmuş, kurda kuşa yem olmuştur. Eli kanlılar, uğruna ölenler, sırtına binenler sarmıştır etrafını."Bana ne, kendi seçimi." diye omuz silkmeye çabalarsın bir süre. Ama sonra... Ansızın kulağına çalınan bir şarkı ya da kapı aralığından süzülüp gelen bir koku hatırlatır onu yeniden. Yaban ellerde ondan bahseder ağlarsın. Kokusunu özlersin, şarkısını dinlemeyi, yemeğini yemeyi, elinden bir kadeh içki içmeyi... Karşı denizin kenarından hasret şiirler haykırırsın sular kulağına fısıldasın diye. Dönüp "Seni hala deviyorum." diye bağırmak geçer içinden. Dönemezsin, göremedikçe bağlanır, uzaklaştıkça yakınlaşırsın... Anlarsın ki bi çare bir aşktır bu, ne onunla olur ne de onsuz... Hem kollarında ölmek, kucağına gömülmek arzusu hem de "Ne olacak sonunda?" kuşkusu... Böyle sevemezsin, terk de edemezsin. Sürünüp gidersin....

Gilda/Antalya

Bozuk Düzenin Efendileri!

Ben boktan beyinli insanların çoğunlukta olduğu bir şehirde yaşıyorum. Daha doğrusu yaşam savaşı veriyorum. Burada özgürlükler kısıtlanmış... Gerçi kimse gelip silah zoruyla birşeyler yapma(ma)ya zorlamıyor ama o nedenini bilmediğiniz kin dolu bakışlar çok derinden yaralıyor insanı. Siz onlar için, halk için güzel şeyler düşünürken ve bu düşüncelerinizin gerçekleşmesi için canınızı bile vermeye hazırken, onların size böyle davranmaları inanılır gibi değil. Nedeni de saçımın uzun olması sanırım. Çok basit bir neden değil mi? Alt tarafı kıl be!.. Bu şekilde davrananların çoğunluğu baş örtüsü nedeniyle okula alınmama uygulamasının karşısında olan insanlar. Kişisel özgürlüğü baş örtüsü söz konusu olunca öne süren bu adamlar, başkalarının kişisel özgürlüğüne neden saygı göstermezler. Ben de isterim herkesin okula istediği kıyafetle girmesini. Ama kural bu ya; Güçlü güçsüzü ezer hatta .iker. Otorite kimse kuralları o benimser. Lanet ediyorum bu düzene! Bu bozuk düzenin insanları! Oysa sizin için ne büyük hayallerim vardı. İnanın herşey sizin içindi. Ama şimdi.

Bu arada toplumsal baskılara maruz kaldığım için saçımı kestirdim! Hatta adamın biri bana; "Oğlum sen dinden çıkmışsın" demişti. Dine tekrar dönebilmek için saçımı kestirdim yani! Biz din için nelerimizi kestirmedik ki! Müslümanlık kesilmiş penisle ya da kestirilmiş saçla olmuyor efendiler!..

gencmustafa@yahoo.com

Merhaba

Güz hazan, göç, ayrılık ve hüzün mevsimidir. Yaprakların dallarından ayrıldığı, dalın çıplak kaldığı, dünyanın hastalanıp renk değiştirdiği, leyleklerin bize el sallamak için gözlerini uzaklara diktikleri bir mevsimdir: YALNIZLIKTIR!! Kendimizle hesaplaşmamızdan arta kalanları naftalinleyip, kırk kilitli sandıklara kaldırma zamanıdır. (Naftalinlenen her şey gibi, baharla tekrar çıkartılır ve tekrar tekrar giydirir insan kendisine naftalinlendiğini). Oysa bambaşka bir istek benimkisi: Biraz mırıldanma, dost edinme ve bu mevsimi büyük yaralar almadan atlatma isteği... (sözün ve tınının şifai büyüsü!)

Hani derler ya "Güz şairlerin ve şiirin mevsimidir" diye. Güzün yazılmış şiirlerin bir tekinin dahi kanamadığını ve okuyanı kanatmadığını gördünüz mü? Oysa bedenim bir tek damla kanı dahi kaybetmeyi göze alamayacak kadar güçsüz. (Bedenim bataklık, bedenim zamansız bir sinek mevsimi).

Güneşin sarı solgun yüzünü kıskandıracak kadar aydınlık dostluklarınızı, yorgunluğumu unutturacak paylaşımlarınızı kendi tenhalığından sıkılmış bu durakta bekliyorum. – Belki son bir soluktur ama; yine de güz şairlerine ve güz şiirlerine tutunuyorum. Onlarsız da olmaz ki!!!– Sevgiyle kalın.

Nesim Dayan-E Tipi Cezaevi D/17 Muğla

Biz Burdayız

Selam Leman; Önce sana her hafta bana kenara 650 bin TL ayırttığın için teşekkürler. Bunu annem bile başaramaz!!! Daha sonra bu sayfaya yazanlara, okuyanlara, eleştirenlere, yazmaya meyillenen ve vazgeçenlere selam olsun!..

Ben bir meslek lisesi kurbanıyım ve bu iğrenç sistemin parçası olmak zorunda kaldım. Hayat her zaman istediğiniz gibi gitmez ve sizi gıcık eder... Neyse bu sene hayatımın en iyi şeyini yaptım ve Kartal Sanat Tiyatrosu'na gittim. Belki de sevmediğim meslek lisesi hatasını unutmak için de ya da böyle şeylerle ilgilenmeyi, aktif olmayı sevdiğim içindi. Birçok yeni ve iyi yoldaş arkadaşlarım oldu. Tiyatro hep devam edecek... Şimdi bu iğrenç sistem içinde yeniden umutlanmaya çalışıyorum üniversite için...

2002/35 sayılı Leman'a mektup yazan Burcu (Snopy Burcu); benim gibi düşünen kişilerin olduğunu düşünmek güzel. Ayrıca Cem Devrim'e de selam olsun! Ve Uygar kahraman; katılıyorum, bu memleket bizim ve aslında bu yıl oy kullanacak milyonlarca reşit genç durumumuzun ne olduğunu meydana çıkaracak. Başımızdaki kendini bilmez insanlara karşılık, bakalım bizim durumumuz ne olacak? Yani nasıl bir cevap verecez onlara?! En adil ve en şeffaf beyinlerin etkilenmemesi umuduyla güzel bir cevap verelim diyorum... Gençler büyüdükçe bu batak sistemi daha iyi anlıyor... Ben faşist bir sistemde okudum; okumak için götürdüğüm kitaplarla mimlenerek! Onlara ve onlar gibi düşünüp gençlerin beyinlerini uyuşturanlara Lao Tsi'nin bir sözünü gönderiyorum: "Azala azala çoğalacağız, çoğala çoğala azalacaklar"... Ayrıca F Tipi cezaevlerine gelen mektupları imha eden yönetimi protesto ediyorum. Bir yerlerde haykıran, eleştiren, düşünen asi bir gençlik var, biline...

Bu sistemde ezilenlere, meslek lizezedelerine ve tiyatro sevenlere, tüm emekçilere selam olsun... Vazgeçmek en büyük yenilgi ve boyun eğiştir... Mektuplara, eleştiren ve düşünen tüm arkadaşlara açığım. Leman'a teşekkürler. Eyvallah.

Aygül İleri / Ekim Sitesi Tekel Cad. Gonca Sok. No:27/3 Rahmanlar/İst.

Sevgili Leman Dergisi ve Çalışanları

Derginizi yaklaşık 6 yıldır devamlı olarak okumaktayım ve gerek mizaha yaklaşımınız gerekse dünya görüşünüz bakımından size saygı duymaktayım. En çok zevk alarak okuduğum bölümler ; "Timsah", "Gönül Adamı", "Terelelli Pictures", "Gez Göz Mahmutçuk" ve Nihat Genç'in yazıları. Ancak Nihat Genç'in her hafta yazmasını istiyorum. Çünkü yazılarını çok beğeniyorum. Ayrıca her hafta Can Yücel, Nazım Hikmet ve Ece Ayhan gibi büyük Türk şairlerinin şiirlerine de yer verirseniz çok sevinirim... Bu kadar uzun zaman derginizi okuyunca sizlere bağımlılık hissetmeye başladım. Hafta sonlarını dört gözle bekliyorum ve derginiz gelir gelmez alıp okuyor ve sonra yine bir sonraki sayınızı beklemeye başlıyorum.

Ben bir öğretmenim ve mesleğimle gurur duyuyorum. Kendimi bir eğitim emekçisi olarak olarak nitenlerirsem sanırım yanlış olmaz. Mesleğimin kendine göre zorlukları olsa da ufacık çocukların en az ailesi kadar sevdiği bir insan olmanın mutluluğu çok büyük. Tabi her şey kuru kuruya olmuyor; hiçbir emekçinin hakkını tam olarak alamadığı 'Hak verilmez, alınır' sözünün her geçen gün daha fazla kitleler tarafından kabul edildiği bir ülkede yaşıyoruz. Eğitim-Sen'in verdiği uğraş, öğretmenlerin daha insanca bir hayat sürmeleri adınadır. Eğetimi emekçilerinin bu haklı davasında ne yazık ki sizden umduğum desteği göremedim. Siz hat ve özgürlüklerin yılmaz savunucusu olduğunuz halde gerekli desteği sağlamakta biraz ihmalkar davranıyorsunuz.

6 Eylül 2002 tarihindeki sayınızda Lütfü Oflaz'ın belirttiği fikirlere katılmadığımı ifade etmek istiyorum. Lütfü Bey yazısında asker uğurlamalarının savaş şakşakçılığı olduğunu belirtmek istemiş. Türk halkının aklının bir tek savaşa çalıştığını iddia etmiş. Üniversite mezunu olduğum için kısa dönem yaptığım askerlik bile burnumdan gelmişken 18 ay yapanların halini çok daha iyi anlıyorum. O zor, insanın ömründen ömür çalan o ortama gepgenç insanları gönderirken, yapılan masum bir moral takviyesini öküz altında buzağı arayan bir mentaliteyle yorumlamak bana göre insafsızlık. Takdirini size bırakıyorum.

Yazıma son vermeden önce sizden iki isteğim var: Birincisi, senelerin ustası Oğuz Aral'ı aranızda görmek istiyorum. Hürriyet Gazetesi'nin Pazar ekinde üvertür olarak çıkmakla bunca yıllık ününe yazık ediyor. Derginiz sayesinde sevenlerine daha iyi ulaşabileceğini düşünüyorum. İkinci isteğim ise şu: "Deli Cevat" denen saçmalığı, kepazeliği, mizahla zerre kadar ilgisi olmayan zırvalığı derginizde görmek istemiyorum. Çizer Gökhan Bey'in daha mantıklı, mizaha daha yatkın projelerle uğraşmasını tavsiye ederim. Mide bulandırıcı zırvalarla değil.

Derginize yönelik eleştirilerimi olumlu karşılayacağınızı umarım; çalışma hayatınızda başarılar dilerim.

Şevket Tunç/Eskişehir

Gündüz Beliren Bir Yıldız

Ben bu çevrede oldukça mutlaka yakınımda da birileri olacaktı, zaten kompleksli olmaya meyilli ruhumdan daha güzel, daha başarılı, daha iyi... 6 yaşımdan beri kitaplarlayım. Okumaya öyle sevdalı bir çocuklukla başladı bu bok hayatım. İlkokul, ortaokul, lise dönem dönem, bir çiftçi ailesinin çocuğunun böyle olmasına şaşan insanların cümleleriyle, belirtmeleriyle yüreklenerek geçti. İyi bir öğrenci olup yırttık biraz. Ortaokulda başlayan beyaz önlük sevdası beyaz bir gemiyle, beyaz düşlerle sokuldu benliğime. Doğu'da özverili, güleryüzlü, hor görmeyen ve sonra bilgili bir doktor olarak kendimi düşleyip daha da çalıştım. "3 saatlik bir ihtilalde" gazi olduk, döndük ve gazi maaşı diye tıpla ilgisi olmayan bir bölümün kapısını açtılar. İlk darbeyi, zeki olmadığımı ima ederek vurdular.

Sonra aşkta umar aradık. Benden tek farkı erkek olmasıydı. En özel duygular, aşk sözleri, gece hayelleri, sohbetler onunlaydı. Öyle körkütük bir sevdaydı, tertemiz bir kelimeydi. Ruhum, en somut haliyle ismi İlhan olarak karşımda duruyordu. Basit aşk sözleri yoktu ona dair. Yani, teoride de pratikte de görsel olarak aşk İlhan'dı... Ama o, (zaten önceden de olan) çirkin olduğum düşüncesini kardeşimi seçerek daha da yoğunlaştırdı. En yoğun haliyle çirkinlik artık bende tescillenmişti. 18 yaşın bana verdiği en güzel hak, bu aşkın bana göre olmadığı konusunda verdiği olgunluktu.

Sizinkilere benzer kötü hikayeleri hepimiz paylaşıyormuşuz değil mi Sevgili Deniz (Antalya), Murat (İzmir) ve Kızılca (Manisa). Ben de köylüyüm can kardeşlerim!!! Ama artık mutlu olmak, beğenilmek, özel olduğumu, aşka ve başarıya layık olduğumu kişiliğimde, bedenimde sınırsız bir mutlulukla resmileştirmek istiyorum.

Dostlar, Can Leman dostları, sizlerle benzer üzüntüleri yaşıyoruz. Hepinizi yüreğimdeki sevginin olanca ateşiyle kucaklıyorum.

Dilek

Birşey Yapmalı!

Merhaba sevgili Leman emekçileri ve okuyucuları! Evet ne yazık ki ülkemiz birşey yapmalı deyipte hiçbir şey yapmayan veya başka bir bakışla yapamayanların ülkesi. Öte yandan baktığımızda güzel ülkemiz doğası, yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ve coğrafi yapısıyla dünyanın sayılı ülkeleri arasında. Hal böyleyken bu güzellikleri halk yararına, toplumun gelişmesi için kullanmayan tek ülke de Türkiye'dir sanırım.

Hadi toplumculuğu bir kenara bırakalım, bireysel olarakta bir çürüme, bir başıboşluk almış başını gidiyor. Tabi bunların hepsi sistemin bir sonucu... Yakında güzel Türkiyemde seçimler var. Yine en büyük biz (halk) olacağız kısa bir süre için (sandık başında)... Sonra? Sonrası hep aynı işte... hepimizin bildiği gibi...

Biliyorum, burada bol keseden atıp, ahkam kesmek bana düşmez ama, bana göre geniş halk kitlelerini arkasına almadan yapılan tüm girişimler (iyimser de olsa) bu bağlamda Türkiye için hiçbir anlam ifade etmeyecektir... Evet bir şeyler yapmalı... İyilik, adına, paylaşmak adına, sevgi adına... Gelin hiçbir şey yapamıyorsak, bari Leman okuyalım, okutalım. Sevgi ve saygı ile.

Özcan/Gaziantep

81
Manyak
AMAN ABİJİM, AMAN!..

Selam

Ben biraz "bizden" bahsetmek istiyorum. Biz dediklerim tüm yıl varını yoğunu ortaya koyup bir üniversiteye girmeye çalışanlar sonuç olaraktan yalnızca çalıştıklarıyla kalanlar... Bizler genel itibariyle 20'li yaşlarımızı yaşıyoruz ve bu yaş en zor çağımız; artık hangi baltanın sapı olacağımıza ya da sap olmamak için yapmamız gerekenleri yapacağımız an.

Aslında bu sene kendimden çok emindim çünkü çok çalışmıştım ve üniversiteyi hak ettiğimi düşünüyordum hatta annemin uğur getirir diye bana geçen yıllarda öptürmediği "At Nalı"nı bile öpmüştüm (Sonra ağzımı yıkadım tabi)... Düşünüyorum da ne komik at nalıymış, şans getirirmiş, onda şans olsaydı o bana binerdi... Aslında olaya biraz daha fazla felsefi gözle bakarsak annem istemeden bana bir gerçeği gösteriyordu: "Oğlum bak bu senin bir parçan, öpersen belki bir boka yarar." Çünkü bu günlerde kendimi attan farklı hissediyorum desem yalan olur. Sabahları; zengin bir burjuva kızının orman gezisinde bindiği cins at oluyorum, öğleyin; yük taşıyorum sebze haline, akşamları; kovboyum ırzıma geçiyormuş gibi... Bunlardan daha kötüsü kendimden utanıyorum, bunu yapmamam gerekiyor biliyorum, ama olmuyor... Polis copları yedim kimi zaman, imzalar topladım, sloganlar attım, babam bana hep yaptıklarımın nedenlerini sorardı ama sınav sonucu geldiğinde hiçbir şey sormaması beni çok ezdi, kendimi gerçeği görmüş bir faşist gibi hissettim.

Benim gibi düşünen yüzlercesi var. Kimisi benden bile kötü. Bizler yani sistemin zavallı piçleri; artık kendi kültürümüzden bile kopuyoruz. Bunun en büyük dışa vurumu yaz aylarında gelen turistlerle ortaya çıkıyor. Güzel arabalar, bol para, rahatlık ve yüzlerindeki o dünyayı umursamazlık... bunlar bizim gibi ortada kalanları çekiyor ama ben bu duruma çıldırıyorum. Sırf bu yüzden onlar gibi davranıyoruz, onların yaptıklarını taklit ediyoruz ve onların bayraklarından yapılmış tişörtlerini giyiyoruz. Bunun başını da Amerika çekiyor tabi.

Zaten bizim battığımız an "Bu ülke küçük bir Amerika olacak" dendiği andır. Tüm yoksulluğumuzun, ezikliğimizin ve kinimizin kaynağı olan bir ülkenin küçüğünü yemem, o beni küçüğümü yesin!.

Son olarak Amerika'ya sesleniyorum: Hazır bizi don paça bırakmışken; tüm halkım ve yoksulluğuyla ve doğunun, o en çok güvendiğim esmer, güçlü-kuvvetli yiğitleriyle ve davullar zurnalar eşliğinde Asya'nın Avrupa'ya bağlandığı yerde sizi ve emperyalizminizi tutup sımsıkı hiç bırakmadan (Biiiiiiiip!?).

Kendinize iyi bakın, kafayı yememeye çalışın. Herkese sevgiler.

Sinan Batur
sinanbatur@mynet.com

LeMan
SAYI: 567
21 EYLÜL 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazişleri Müdürü: Zafer Aknar
Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.251 42 44 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak - 0.212.880 40 75 • Dağıtım: DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İst.klal Cad. Imam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

bahadirboysal@yahoo.com

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

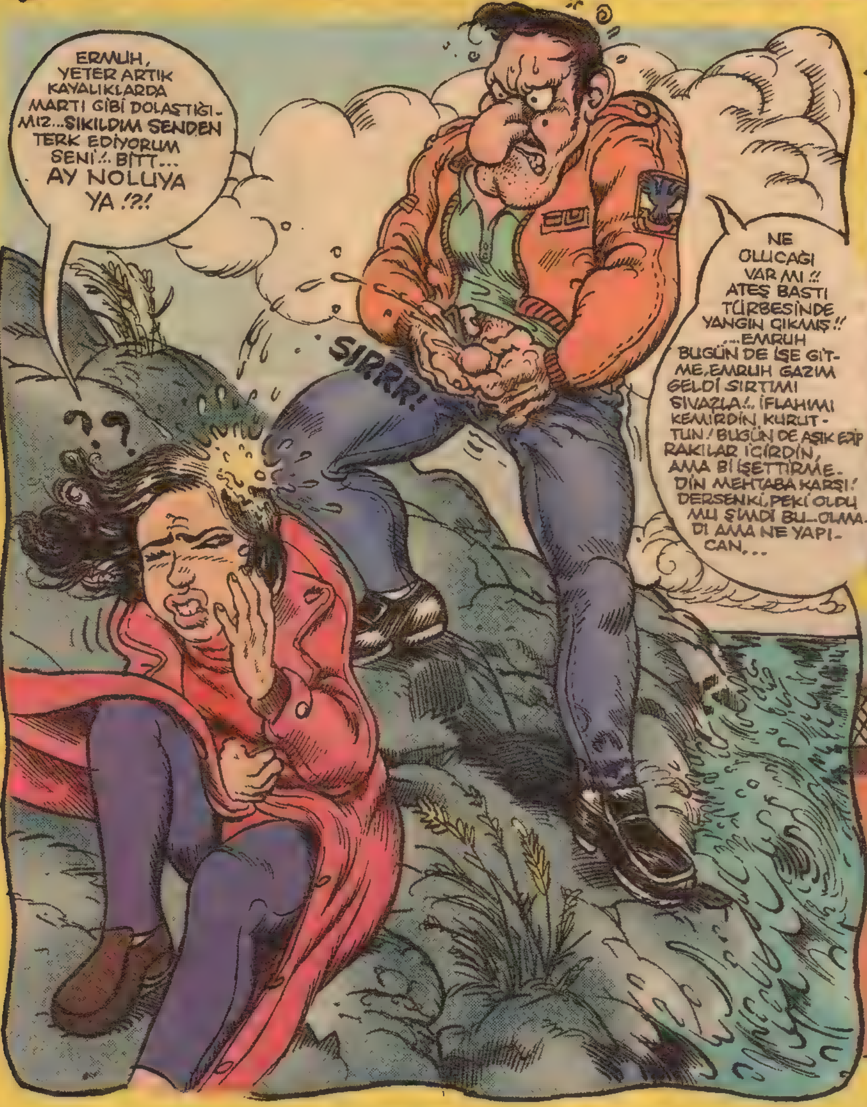
ERMUH, YETER ARTIK KAYALIKLARDA MARTI GİBİ DOLAŞTIĞIMIZ... SIKILDIM SENDEN TERK EDİYORUM SENİ!.. BİTT... AY NOLUYA YA !?!
??
SIRRR!
NE OLUCAĞI VAR MI !! ATEŞ BASTI TÜRBESİNDE YANGIN ÇIKMIŞ !! ...EMRUH BUGÜN DE İŞE GİTME, EMRUH GAZIM GELDİ SIRTIMI SIVAZLA!.. İFLAHIMI KEMİRDİN, KURUTTUN! BUGÜN DE AŞIK EDİP RAKILAR İÇİRDİN, AMA Bİ İŞETTİRMEDİN MEHTABA KARŞI! DERSENKİ, PEKİ OLDU MU ŞİMDİ BU...OLMADI AMA NE YAPICAN...

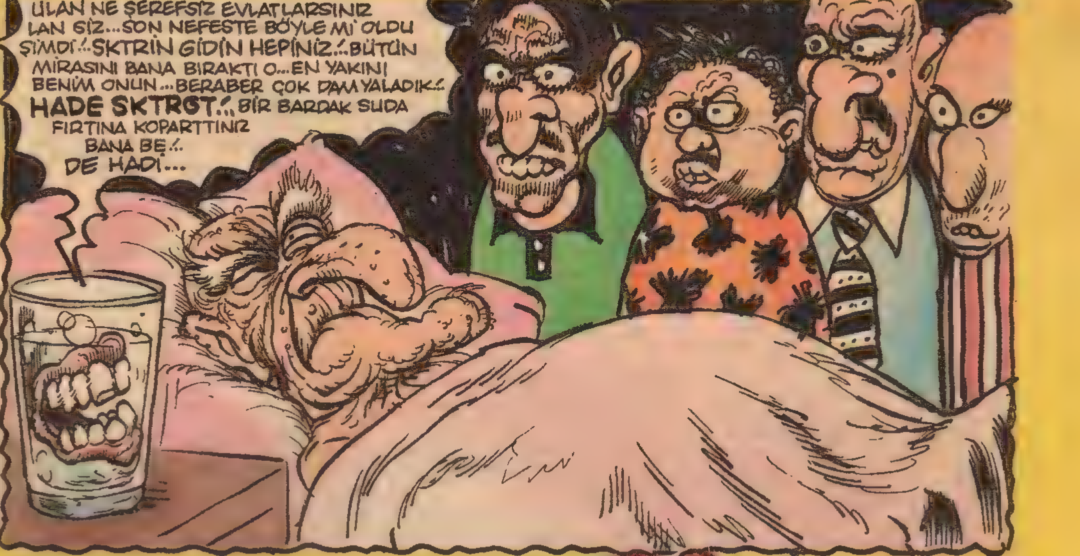
ULAN NE ŞEREFSİZ EVLATLARSINIZ LAN SİZ...SON NEFESTE BÖYLE Mİ OLDU ŞİMDİ!.. SKTRİN GİDİN HEPİNİZ!.. BÜTÜN MİRASINI BANA BIRAKTI O...EN YAKINI BENİM ONUN...BERABER ÇOK DAMYALADIK!.. HADE SKTRGT!.. BİR BARDAK SUDA FIRTINA KOPARTTINIZ BANA BE!.. DE HADI...

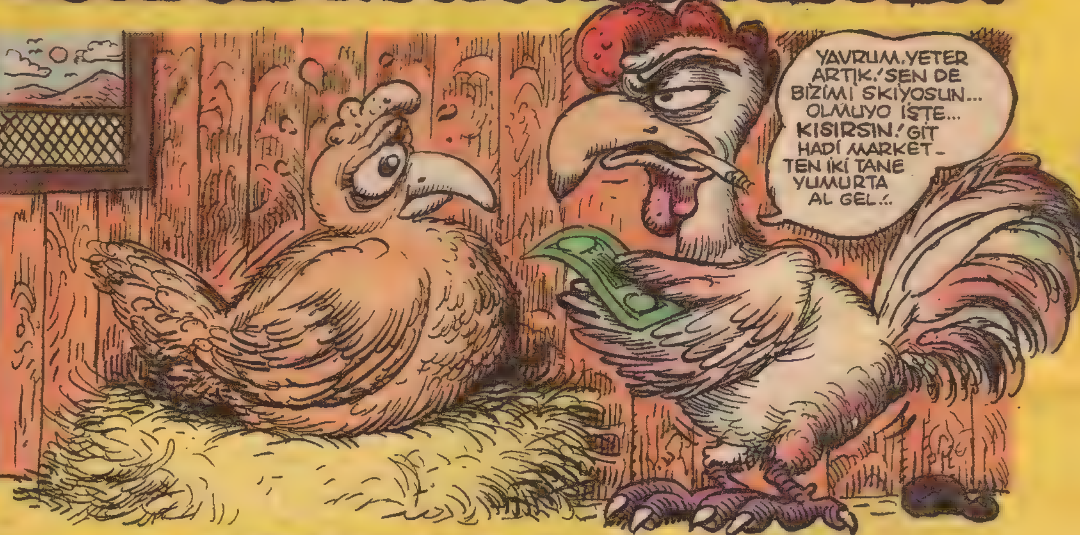
YAVRUM, YETER ARTIK! SEN DE BİZİMİ SKİYOSUN... OLMUYO İŞTE... KISIRSIN! GİT HADİ MARKETTEN İKİ TANE YUMURTA AL GEL!..

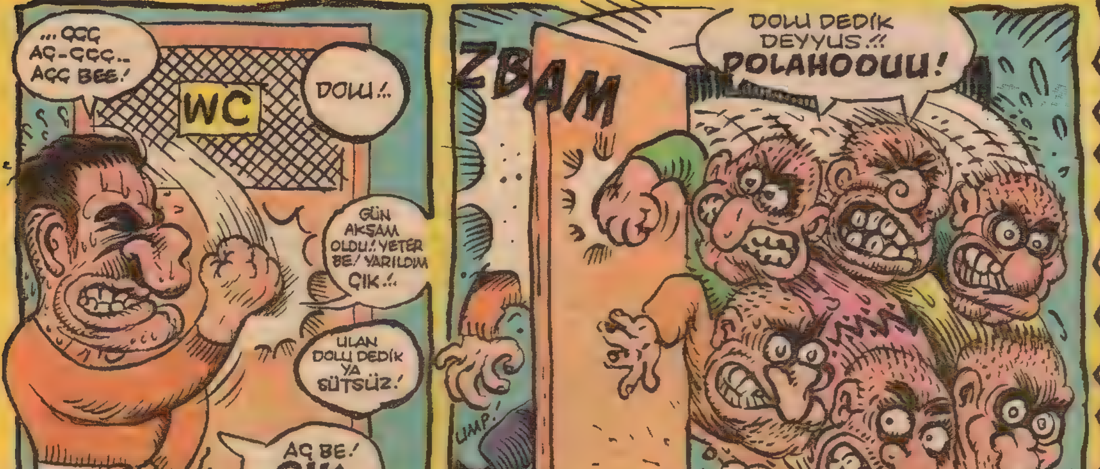
...ÇÇÇ AÇ-ÇÇÇ... AÇÇ BEE!
WC
DOLU!..
GÜN AKŞAM OLDU! YETER BE! YARILDIM ÇIK!..
ULAN DOLU DEDİK YA SÜTSÜZ!
AÇ BE! ÇIK BE!
1
ZBAM
DOLU DEDİK DEYYUS!! POLAHOOUU!
LIMP!
esp: VACİP ORGER
2

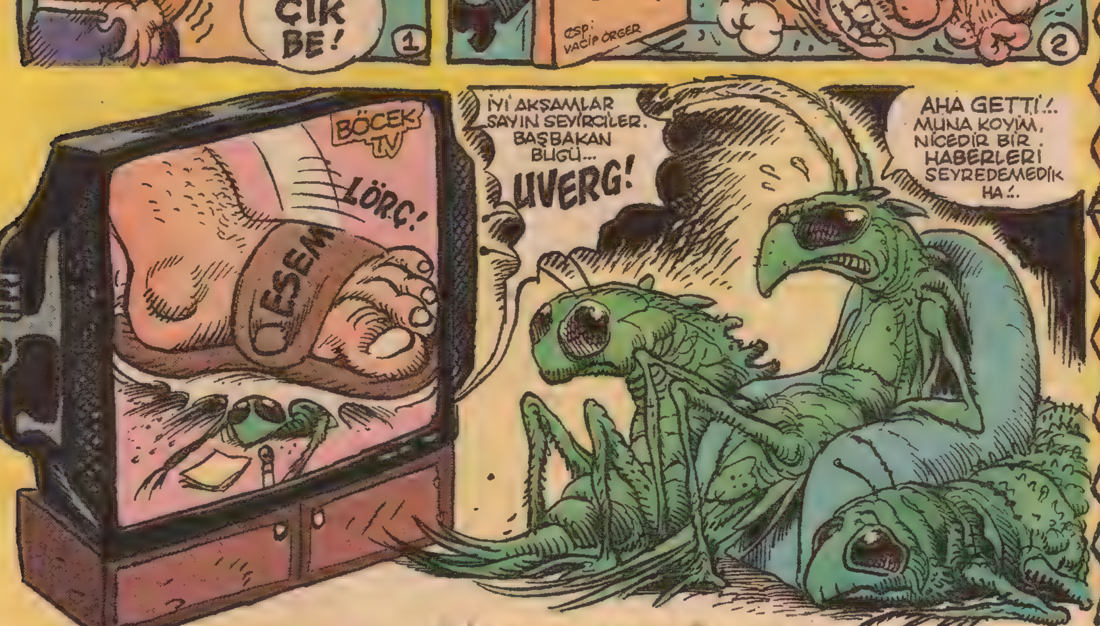
BÖCEK TV
LÖRÇ!
ESEM
İYİ AKŞAMLAR SAYIN SEYİRCİLER. BAŞBAKAN BUGÜ...
UVERG!
AHA GETTİ!.. MUNA KOYIM, NİCEDİR BİR HABERLERİ SEYREDEMEDİK HA!..

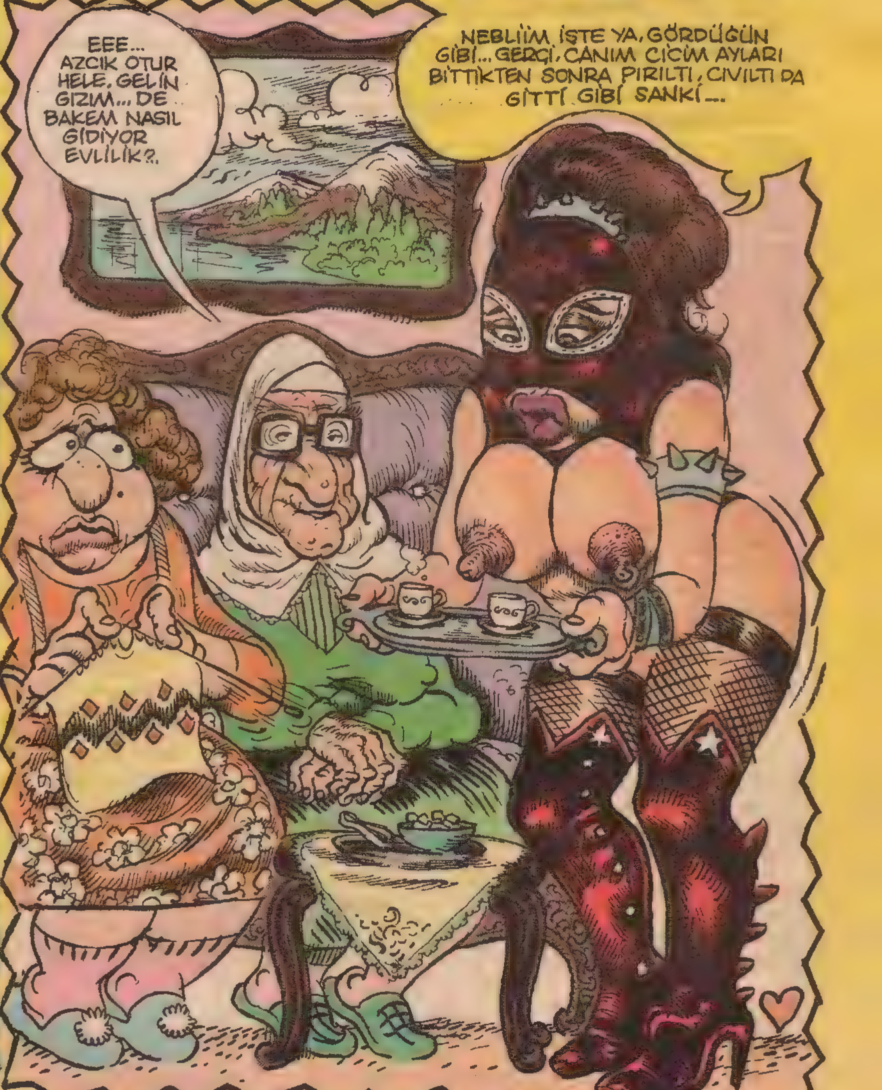
EEE... AZCIK OTUR HELE, GELİN GIZIM... DE BAKEM NASIL GİDİYOR EVLİLİK?..
NEBLİİM İŞTE YA, GÖRDÜĞÜN GİBİ... GERÇİ, CANIM CİCİM AYLARI BİTTİKTEN SONRA PIRILTI, CIVILTI DA GİTTİ GİBİ SANKİ...

Bahadır Boysal harikalar diyarında... Büyük boy... 84 Sayfa... ISLAK KÖPEK! Kitapçılarda...

568

28 Eylül 2002 Cumartesi 152209 Sayı: 2002/39- 650.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

K.K.T.C-750.000 TL.

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

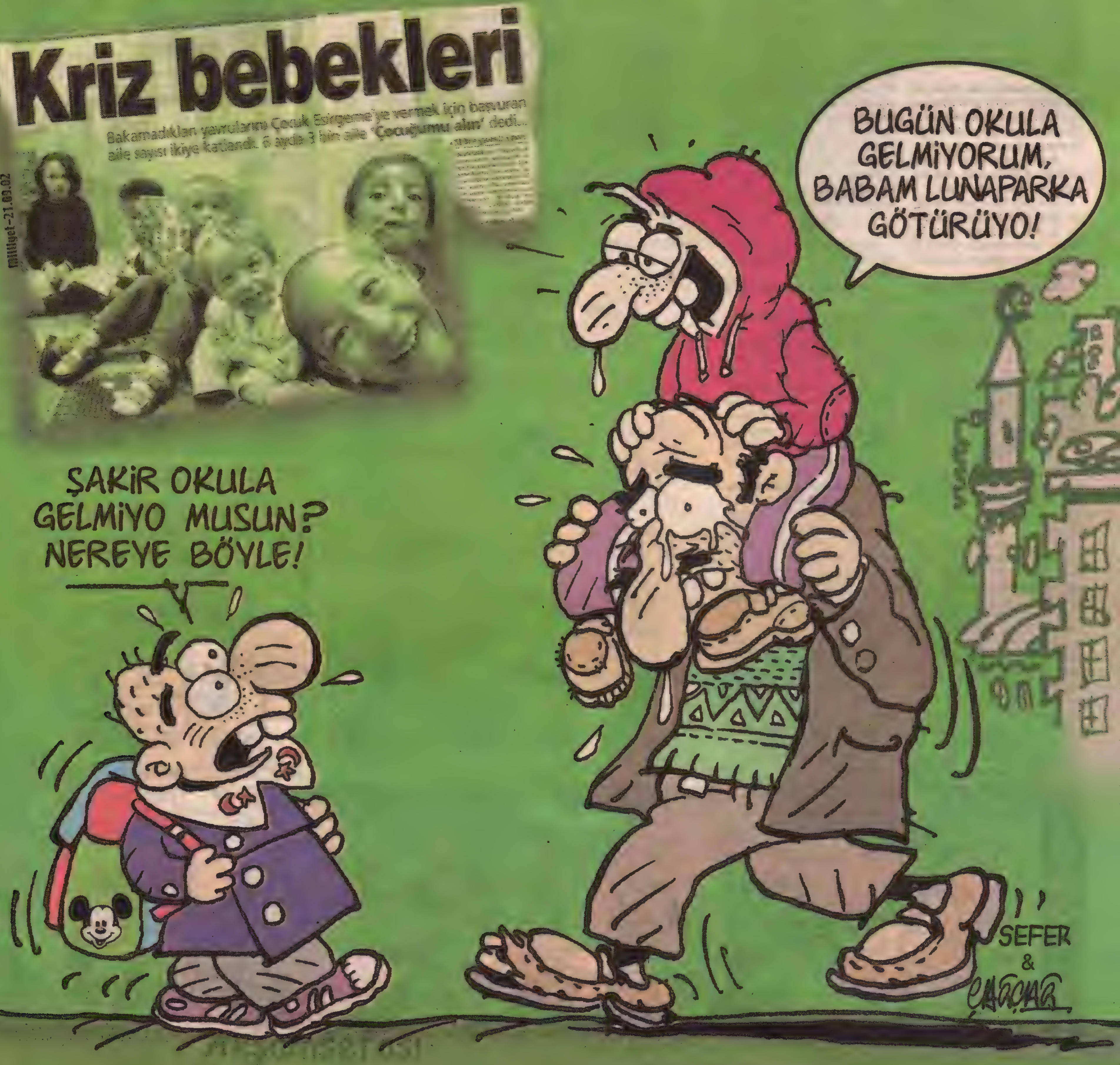

Kriz bebekleri

Bakamadıkları yavrularını Çocuk Esirgeme'ye vermek için başvuran aile sayısı ikiye katlandı. 6 ayda 3 bin aile 'Çocuğumu alın' dedi...

Milliyet-21.09.02

BUGÜN OKULA GELMİYORUM, BABAM LUNAPARKA GÖTÜRÜYO!
ŞAKİR OKULA GELMİYO MUSUN? NEREYE BÖYLE!
SEFER & ÇAĞDAŞ

KILHAN
ile
diyalog çabaları
Atilla
Atalay

- Alo, Sıkılhan, miriba, Bunalgül ben. Şu an banyodayım, aynada kendime bakıyorum. Burun delikerimin kanatları hızla açılıp kapanıyo, gözlerim hafif şaşılaştı, kalbim adeta göğsümden çıkıcakmış gibi atıyo...

- Ehem... Bi saniye Bunalgül... Şu an bizim banyoda anneannem var, salonda da dayım oturuyo. Yani şimdi pek müsait değilim. Yanlış anlama, böyle bir şeyi benle paylaşmadan onur duydum ama en azından bi saat sonra arasan diyorum ben...

- Kocamanlarca kere hayvansın sen Sıkılhan! Hemen gene yanlış anlama çekti salak yaa. Annemle kavga ettik, kendimi banyoya kilitledim, panik atak geçiriyorum, tamam mı?

- Tamam Bunalgül. Panikleyip ataklama. Sakince anlat, yine niye kapıştınız Yokmeral Teyze'yle?

- Öz annem ben yokken eve hacker almış biliyo musun? Bilgisayarımın en özel yerlerine girmişler, her şeyime bakıp okumuşlar. Şifremi ve kalbimi kırdılar, sırtımdan hacklediler beni Sıkılhan.

- Zamanla unutursun Bunalgül.

- Şimdi sen annemi arayıp "Bunalgül beni banyodan aradı, çok kırmışsınız kızı, intaharı bile düşünüyo" der misin?...Az merak etsin, burnu sürtülsün.:. Bi saniye bi saniye... Ay inanmıyorum yaa, annem eve camcının çırağını almış, banyo kapısının camını kırıyolar. Burda bile rahat yok insana yaa. Kapatmam lazım Sıkılhan, çığlık atıcam...

- Sıkılhan sensin di mi yavrucum evet? Annen ben. Şarjım bitiyo o yüzden çok çabuk bana "Kedim kedim" diye başlıyan şiiri okur musun? Lutfen, evet?

- Çok saçmasın anne yaa. İş yerine gelen misafirlerine mi dinleticen. "Hadi oğlum amcanlara şiir oku" yaşımı çoktan geçtim ben. Pipimi görmeyi ise hiç istemezler.

- Konuyu değiştiripte şarjımı bitirme Sıkılhan. Evet, neden okumak istemiyosun Kedim şiirini? Kedilere düşman mısın çocuğum? Sabah arabanın sinyalini yaptırmaya Sanayii Mahallesine gitmiştim. Ordaki esnafın maskotu olan Dertop adındaki bir kedi kaybolmuş. Onu sen mi yedin? Satanist mi oldun evladım, sana yeterince ilgi ve sevgi gösteremedik mi? Başka kediler yediniz mi, kaç kişisiniz? Bakire kanı içtin mi? Kızı nereye gömdünüz? Bu durumdan kurtulabilirsin Sıkılhan, diğer çocukların üstüne atarız, ilgili yerlere rüşvet verir, sana en iyi avukatları tutarız. Sahipsiz değilsin yavrucuğum. Evet, anlatıcak mısın şarjım bitiyo.

- Bekliyorum ama bitmek bilmiyo anne!

- Bu "satanist diilim" anlamına mı geliyo. Evet, ben de öyle ummuştum zaten, evet. Biz sana yeterince sevgi gösterdik Sıkılhan, her türlü sorununu can kulağıyla dinledik. Baban ve ben eğitimli insanlarız, seni çok seviyoruz, evet çok. Ha bu arada arabanın sinyalini sen kırmadın değil mi? Eğer kırdıysan birine çarparak mı kırdın. O birine bişey oldu mu? Bizden gizli ehliyetsiz araba kullanmamalısın. Ah evet şarjım bitiyo. Birine çarptıysan biz gelinceye kadar teslim olma Sıkılhan, akşam konuşuruz öpüyorum, seni çok seviyoruz babay.

- Merhaba Ben Bunalgül'ün annesi Yokmeral Peremecioğlu. Sıkılhan Öflan'la mı görüşüyorum.

- Ta kendisiyim Yokmeral Teyze, buyrun.

- Sen Dötlalesi misin yavrum?

- Nasıl yani? Neden ki?

- Senin chat yaparken kullandığın nikneymi soruyorum. Rümuz, takma isim; Dötlalesi. Bi Hacker tuttum, beraber Bunalgül'ün bilgisayarına girdik. Dötlalesi nikini kullanan biriyle arasında çirkin yazışmalar geçiyor. Bunalgül'ün aklına tuhaf şeyler sokuyosun Dötlalesi. Seni kendi ellerimle götürüp karakolun bahçesine dikerim, duyuyo musun beni iblis. Erkek iblis...

- Yok öyle bişey Yokmeral Teyze. Benim nikim: Pilavcacık17.

- Pekala Pilavcacık17. Dötlalesi, 21 09 2002 cumartesi günü, Kıltopağı 16 diye birinin Kumburgaz'daki yazlığına gideceklerini yazmış. Sen tanıyo musun bu Kıltopağı 16 yı, nası biri. Kıllı olduğuna göre erkek. Kumburgaz'da kıllığı olan, düzeltiyorum, Kumburgaz'da yazlığı olan kıllı birini tanıyo musun?

- Bilemiycem Yokmeral Teyze.

- Bunalgül sahipsiz değil Pilavcacık17. Ben öyle sorumsuz anne babalardan değilim. Kızımı izlemek için gerekirse fokete binip rezaya...düzeltiyorum...rokete binip fezaya giderim.

- O zaman güle güle diyim ben size, epey yolunuz var, tutmıyım.

- Gözüm üzerinde Pilavcacık17

- Afiyet olsun.

BEHİÇ PEK'İN NOT DEFTERİ

- Artık bizim de bir Süper kahramanımız var!.. Süper kız Süreyya.

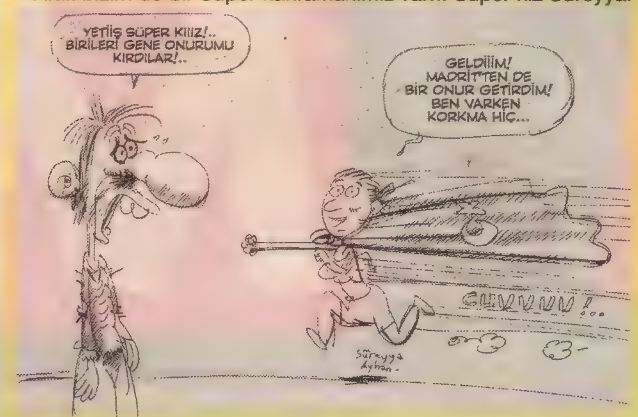
YETİİŞ SÜPER KIIIZ!.. BİRİLERİ GENE ONURUMU KIRDILAR!..
GELDİİİM! MADRİT'TEN DE BİR ONUR GETİRDİM! BEN VARKEN KORKMA HİÇ...
ŞUVVUUU!...
Süreyya Ayhan

- Uluslararası Af Örgütü, Türkiye'de işkencenin sistemli bir şekilde devam ettiğini belirterek AB'nin dikkatini çekti...

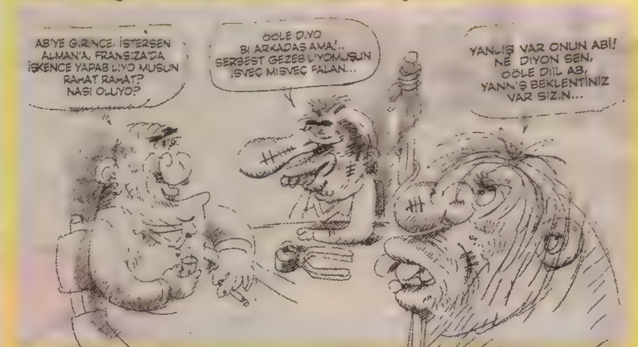
AB'YE GİRİNCE İSTERSEN ALMAN'A, FRANSIZ'A DA İŞKENCE YAPABİLİYO MUSUN RAHAT RAHAT? NASI OLUYO?
ÖÖLE DİYO BI ARKADAŞ AMA!.. SERBEST GEZEBİLİYOMUŞUN İSVEÇ MİSVEÇ FALAN...
YANLIŞ VAR ONUN ABİ! NE DİYON SEN, ÖÖLE DİL AB, YANLIŞ BEKLENTİNİZ VAR SİZİN...

- ABD, Irak'a saldırmak için bin türlü bahane uyduruyor!..

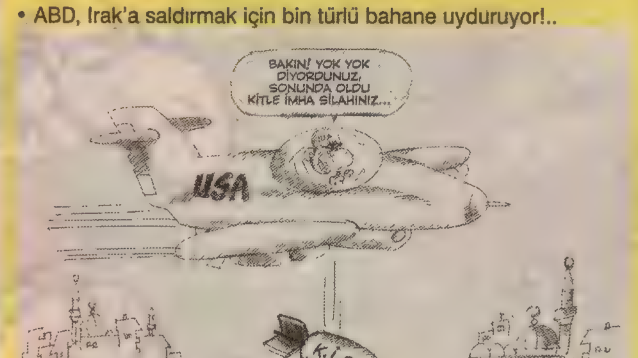
BAKIN! YOK YOK DİYORDUNUZ, SONUNDA OLDU KİTLE İMHA SİLAHINIZ...
USA
K.İ.S

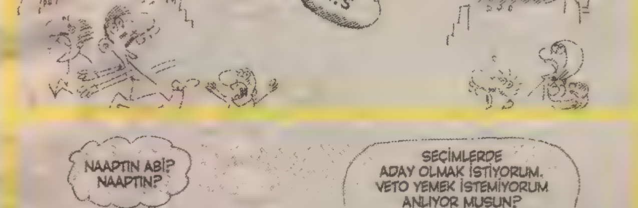
NAAPTIN ABİ? NAAPTIN?
SEÇİMLERDE ADAY OLMAK İSTİYORUM. VETO YEMEK İSTEMİYORUM ANLIYOR MUSUN? SABIKAYA İHTİYACIM VAR...

Nesin Vakfı üzerindeki baskının nedeni ortaya çıktı... Çocuk Esirgeme Kurumun'dan sorumlu Devlet Bakanı Melda Bayer, "Aziz Nesin'in kendine özgü eğitim felsefesine göre çocuk yetiştirmek istemesini kabul edersek bu istismara yol açar"dedi.

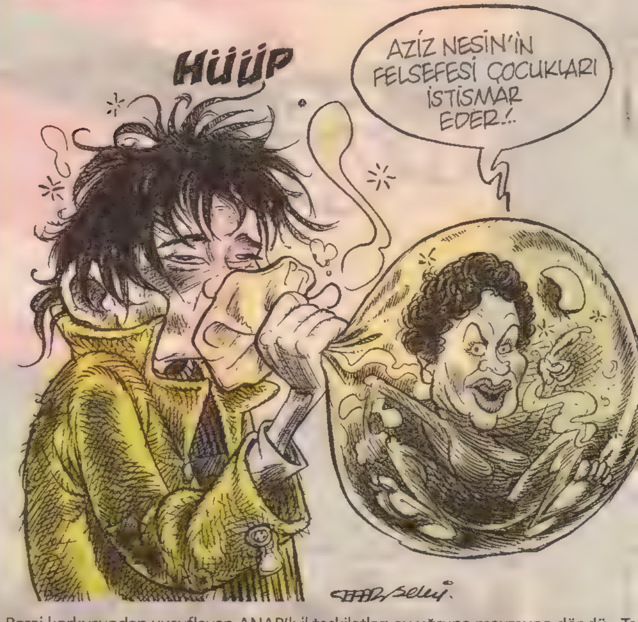
HÜÜP
AZİZ NESİN'İN FELSEFESİ ÇOCUKLARI İSTİSMAR EDER!..
Serdar Seleri

Baraj korkusundan yusuflayan ANAP'lı il teşkilatları oy uğruna maymuna döndü...Tekirdağ ANAP teşkilatı, halka şeker dağıtılmasını ve bedava tıraş yapılmasını istedi.

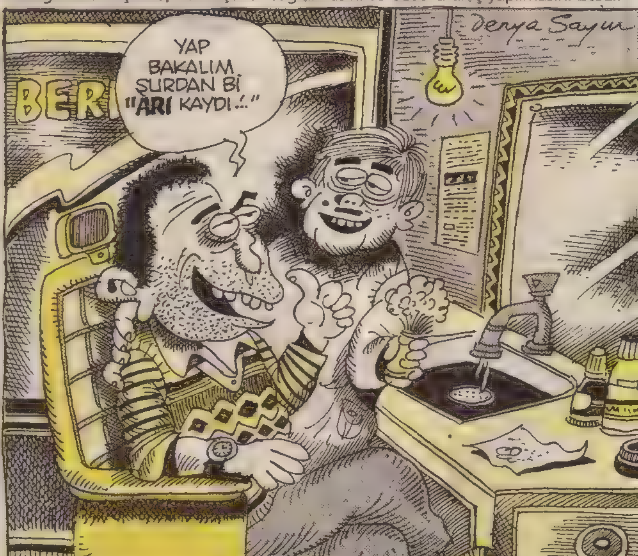
Derya Sayın
BER
YAP BAKALIM ŞURDAN Bİ "ARI KAYDI!.."

Mesut Yılmaz, milletvekilleri adaylarını tanıtırken dopingli pehlivan narası attı: ANAP'ın ölüsü bile barajı aşar...

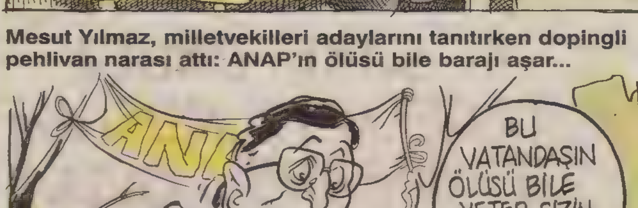
ANA
BU VATANDAŞIN ÖLÜSÜ BİLE YETER SİZİN İKTİDARA GELMEMENİZ İÇİN!..
ANAP
ANAVATAN
ANAP
ANAP
ANAP
Vecip

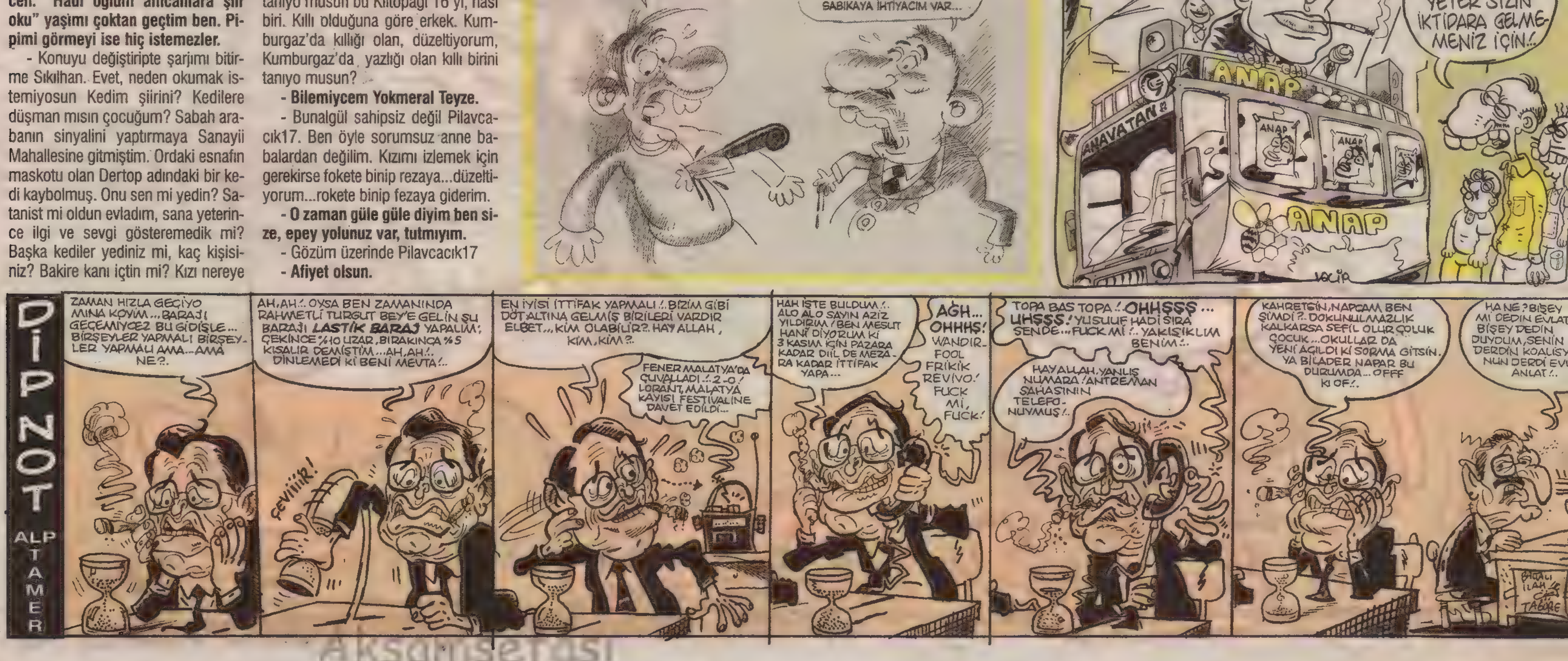
DİPNOT
ALP TAMER
ZAMAN HIZLA GEÇİYO MINA KOYIM... BARAJI GEÇEMİYCEZ BU GİDİŞLE... BİRŞEYLER YAPMALI BİRŞEYLER YAPMALI AMA...AMA NE?.
AH,AH!.. OYSA BEN ZAMANINDA RAHMETLİ TURGUT BEY'E GELİN ŞU BARAJI LASTİK BARAJ YAPALIM; ÇEKİNCE %10 UZAR, BIRAKINCA %5 KISALIR DEMİŞTİM...AH,AH!.. DİNLEMEDİ Kİ BENİ MEVTA!..
ÇEVİİİR!
EN İYİSİ İTTİFAK YAPMALI!..BİZİM GİBİ DÖT ALTINA GELMİŞ BİRİLERİ VARDIR ELBET... KİM OLABİLİR?. HAY ALLAH, KİM, KİM?.
FENER MALATYA'DA ÇUVALLADI!..2-0! LORANT, MALATYA KAYISI FESTİVALİNE DAVET EDİLDİ...
HAH İŞTE BULDUM!.. ALO ALO SAYIN AZİZ YILDIRIM! BEN MESUT HANİ DİYORUM Kİ 3 KASIM İÇİN PAZARA KADAR DİİL DE MEZARA KADAR İTTİFAK YAPA...
AĞH... OHHHŞ! WANDIR-FOOL FRİKİK REVİVO! FUCK Mİ, FUCK!
TOPA BAS TOPA!..OHHŞŞŞ... UHŞŞŞ! YUSUUF HADİ SIRA SENDE...FUCK Mİ!.. YAKIŞIKLIM BENİM!..
HAYALLAH, YANLIŞ NUMARA! ANTREMAN SAHASININ TELEFONUYMUŞ!..
KAHRETSİN, NAPCAM BEN ŞİMDİ?.. DOKUNULMAZLIK KALKARSA SEFİL OLUR ÇOLUK ÇOCUK...OKULLAR DA YENİ AÇILDI Kİ SORMA GİTSİN. YA BİLADER NAPAR BU DURUMDA... OFFF Kİ OF!..
HA NE? BİŞEY Mİ DEDİN EVLAT BİŞEY DEDİN DUYDUM, SENİN DERDİN KOALİSYONUN DERDİ EVLAT ANLAT!..

LeMan

Turizm Bakanı Mustafa Taşar, New York Belediye Başkanı Bloomberg'i "Amerikan bayrağı desenli" kravatıyla karşıladı...Bu emsalsiz jeste!!!!! Bloomberg, "çok teşekkür" etti.

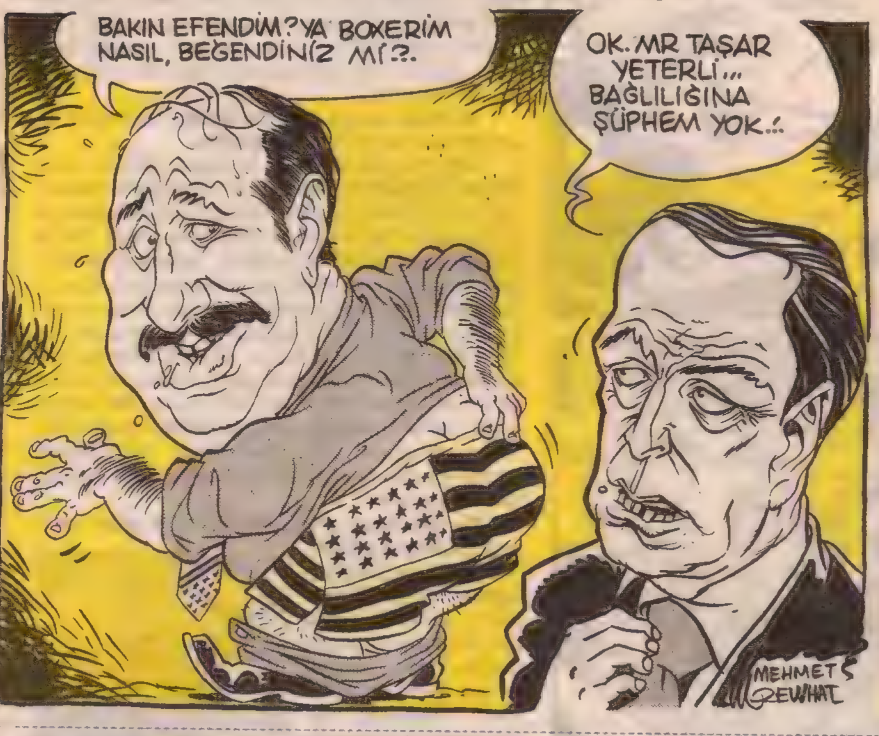
BAKIN EFENDİM? YA BOXERİM NASIL, BEĞENDİNİZ Mİ?.
OK. MR TAŞAR YETERLİ... BAĞLILIĞINA ŞÜPHEM YOK.!.
MEHMET ÇEWHAT

Kopenhag kriterlerinin sokaktaki versiyonu bambaşka yorumlanıyor.."Paranın saltanı varsa halkın TKP'si var" yazılı afişleri asan 11 kişi gözaltına alındı...

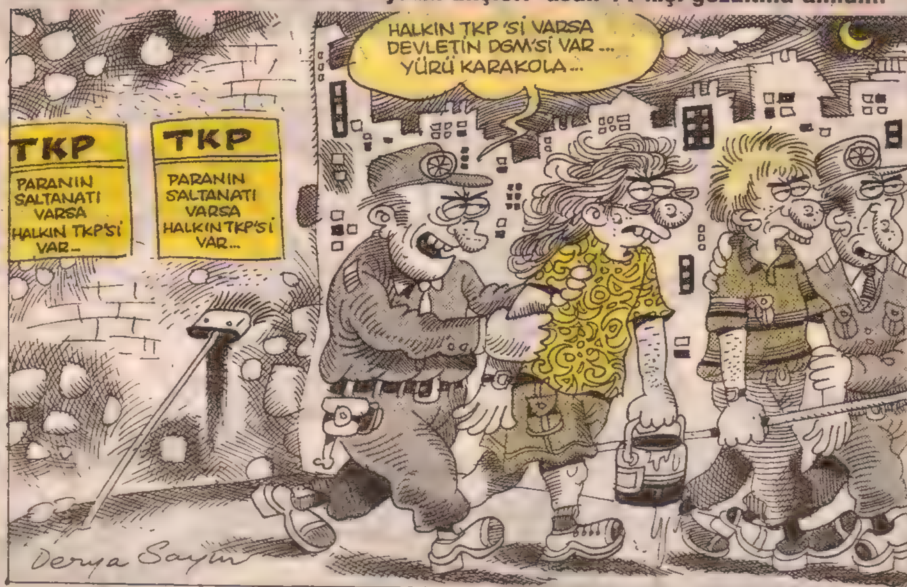
HALKIN TKP'Sİ VARSA DEVLETİN DGM'Sİ VAR... YÜRÜ KARAKOLA...
TKP
PARANIN SALTANATI VARSA HALKIN TKP'Sİ VAR...
TKP
PARANIN SALTANATI VARSA HALKIN TKP'Sİ VAR...
Derya Sayın

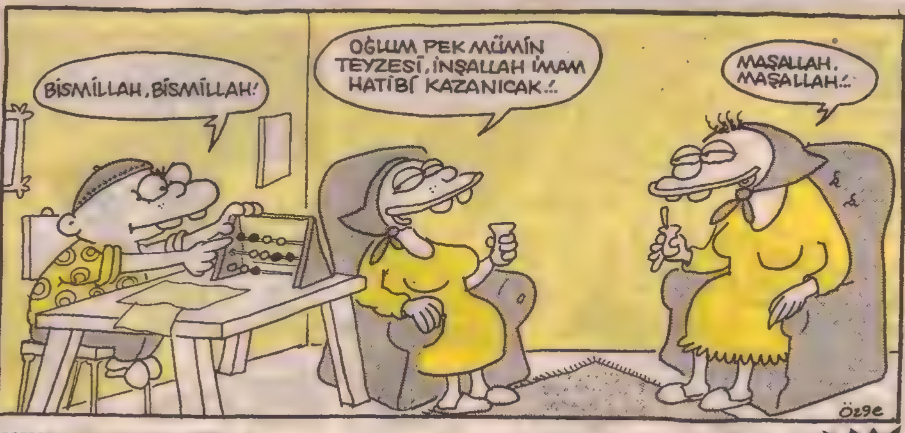
BİSMİLLAH, BİSMİLLAH!
OĞLUM PEK MÜMİN TEYZESİ, İNŞALLAH İMAM HATİBİ KAZANICAK.!.
MAŞALLAH, MAŞALLAH!.
Özge

FİLİSTİN'E UZANAN ELLER
paramparça un ufak olsun

TRAFİK SAPIKLARI
185 promille üç çocuğu öldürdü affedilmez ayı, trafik magandası, sapık kere sapık ruh hastası

DEMİREL
uğruna kapalı havalimanı açıldı emeklilikte bile saltanat sürüyor

DAYAKÇI-ASKER KAFALI EĞİTMENLER
siz bu ülkenin karanlık kafalı, yobaz geleceğisiniz

JET FADIL
o da meclisin hırhız kontenjanı

TANSU ÇİLLER
politik arıza, baraj için parçalı bulut

ERBAKAN
olmadı, olmuyor doymadı, doymayacak, doymuyor.. bıçak sırtı ihtiras

MESUT YILMAZ
o kukla da oyunu sahneye koyan kim

3 KASIM
sen ne tarihmişsin be abicim... yıllar geçsede ardından

BASIN KULÜBÜ
canı sıkılanın borozan öttürdüğü şahane bir yıkama-yağlama ortamı

BLAIR
bush'un sağ testisi, ırak takıntısı

KEMER COUNTRY - CASABA - OPTİMUM - HILLSIDE - AGAOGLU MY CITY, MY VILLAGE...

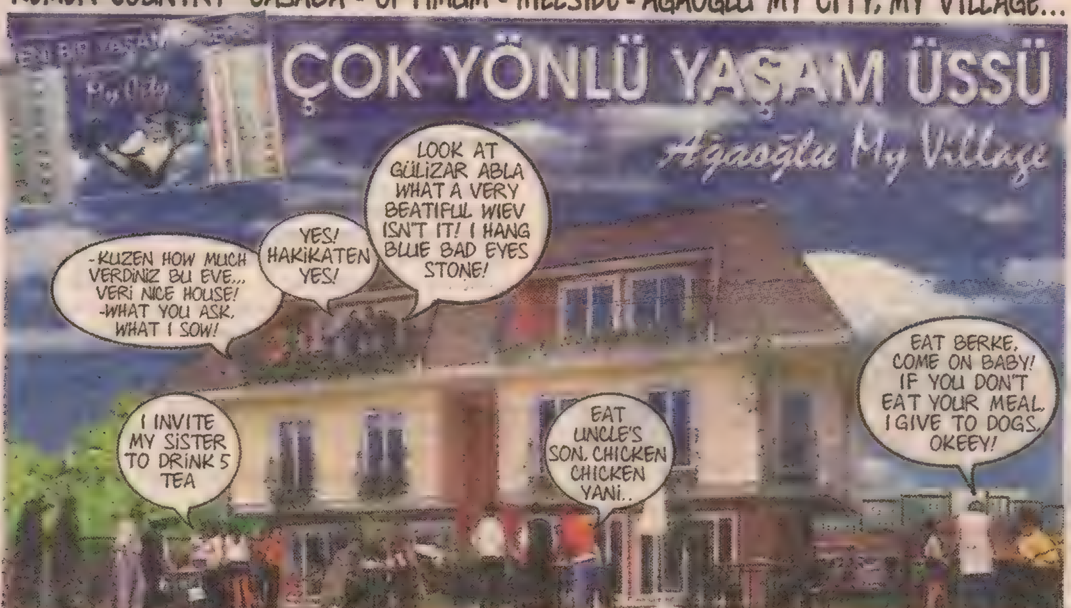
ÇOK YÖNLÜ YAŞAM ÜSSÜ
Ağaoğlu My Village
My City
-KUZEN HOW MUCH VERDİNİZ BU EVE... VERİ NİCE HOUSE! -WHAT YOU ASK. WHAT I SOW!
YES! HAKİKATEN YES!
LOOK AT GÜLİZAR ABLA WHAT A VERY BEATIFUL WIEV ISN'T IT! I HANG BLUE BAD EYES STONE!
I INVITE MY SİSTER TO DRINK 5 TEA
EAT UNCLE'S SON, CHICKEN CHICKEN YANİ..
EAT BERKE, COME ON BABY! IF YOU DON'T EAT YOUR MEAL, I GIVE TO DOGS. OKEEY!

N'OOLUYO YAA...N'OLUYO! BU NE İNGİLİZCE YALAKALIĞI!...
BU NE ŞUURSUZLUK KARDEŞİM...ALLA ALLAAA! HAYRET BİŞİ!

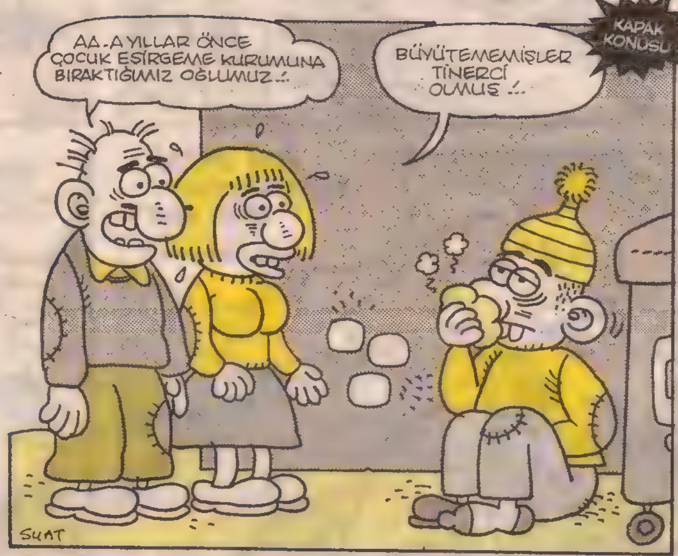
KAPAK KONUSU
AA-A YILLAR ÖNCE ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNA BIRAKTIĞIMIZ OĞLUMUZ.!.
BÜYÜTEMEMİŞLER TİNERCİ OLMUŞ.!.
SUAT

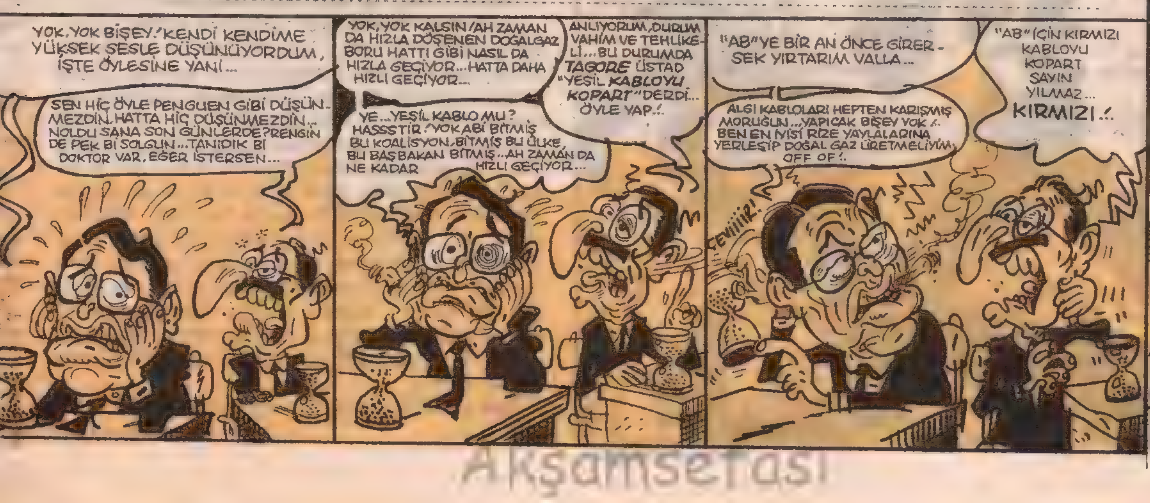
YOK, YOK BİŞEY! KENDİ KENDİME YÜKSEK SESLE DÜŞÜNÜYORDUM, İŞTE ÖYLESİNE YANİ...
SEN HİÇ ÖYLE PENGUEN GİBİ DÜŞÜNMEZDİN, HATTA HİÇ DÜŞÜNMEZDİN... NOLDU SANA SON GÜNLERDE? RENGİN DE PEK Bİ SOLGUN...TANIDIK Bİ DOKTOR VAR, EĞER İSTERSEN...
YOK, YOK KALSIN! AH ZAMAN DA HIZLA DÖŞENEN DOĞALGAZ BORU HATTI GİBİ NASIL DA HIZLA GEÇİYOR...HATTA DAHA HIZLI GEÇİYOR...
ANLIYORUM, DURUM VAHİM VE TEHLİKELİ...BU DURUMDA TAGORE ÜSTAD "YEŞİL KABLOYU KOPART" DERDİ... ÖYLE YAP.!.
YE...YEŞİL KABLO MU? HASSSTİR! YOK ABİ BİTMİŞ BU KOALİSYON, BİTMİŞ BU ÜLKE, BU BAŞBAKAN BİTMİŞ...AH ZAMAN DA NE KADAR HIZLI GEÇİYOR...
"AB"YE BİR AN ÖNCE GİRERSEK YIRTARIM VALLA...
"AB" İÇİN KIRMIZI KABLOYU KOPART SAYIN YILMAZ... KIRMIZI.!.
ALGI KABLOLARI HEPTEN KARIŞMIŞ MORUĞUN...YAPICAK BİŞEY YOK.!. BEN EN İYİSİ RİZE YAYLALARINA YERLEŞİP DOĞAL GAZ ÜRETMELİYİM. OFF OF.!.
CEVIIIIR!

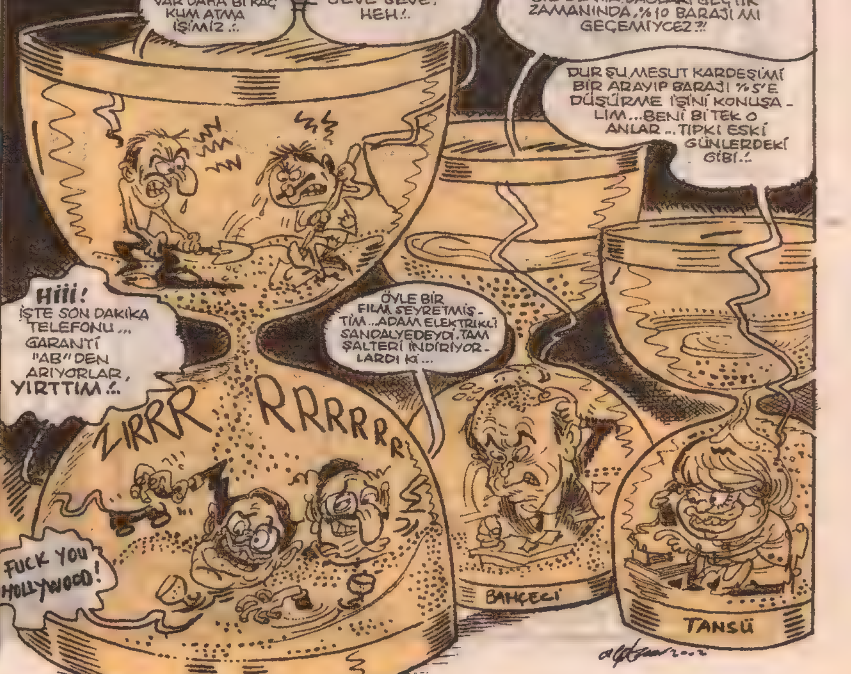
ACELE ET RAHMAN, VAR DAHA Bİ KAÇ KUM ATMA İŞİMİZ.!.
SEVE SEVE! HEH.!.
BİZ DEMİR DAĞLARI GEÇTİK ZAMANINDA, %10 BARAJI MI GEÇEMİYCEZ?!
DUR ŞU MESUT KARDEŞİMİ BİR ARAYIP BARAJI %5'E DÜŞÜRME İŞİNİ KONUŞALIM...BENİ Bİ TEK O ANLAR...TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ.!.
Hiii! İŞTE SON DAKİKA TELEFONU... GARANTİ "AB"DEN ARIYORLAR, YIRTTIM.!.
ÖYLE BİR FİLM SEYRETMİŞTİM...ADAM ELEKTRİKLİ SANDALYEDEYDİ. TAM ŞALTERİ İNDİRİYORLARDI Kİ...
ZIRRR
RRRRRRR
FUCK YOU HOLLYWOOD!
BAHÇELİ
TANSÜ

daral&timsah

tripanazomigambiyetsizler

ÇARÇAR

GEÇEN HAFTADAN DEVAM

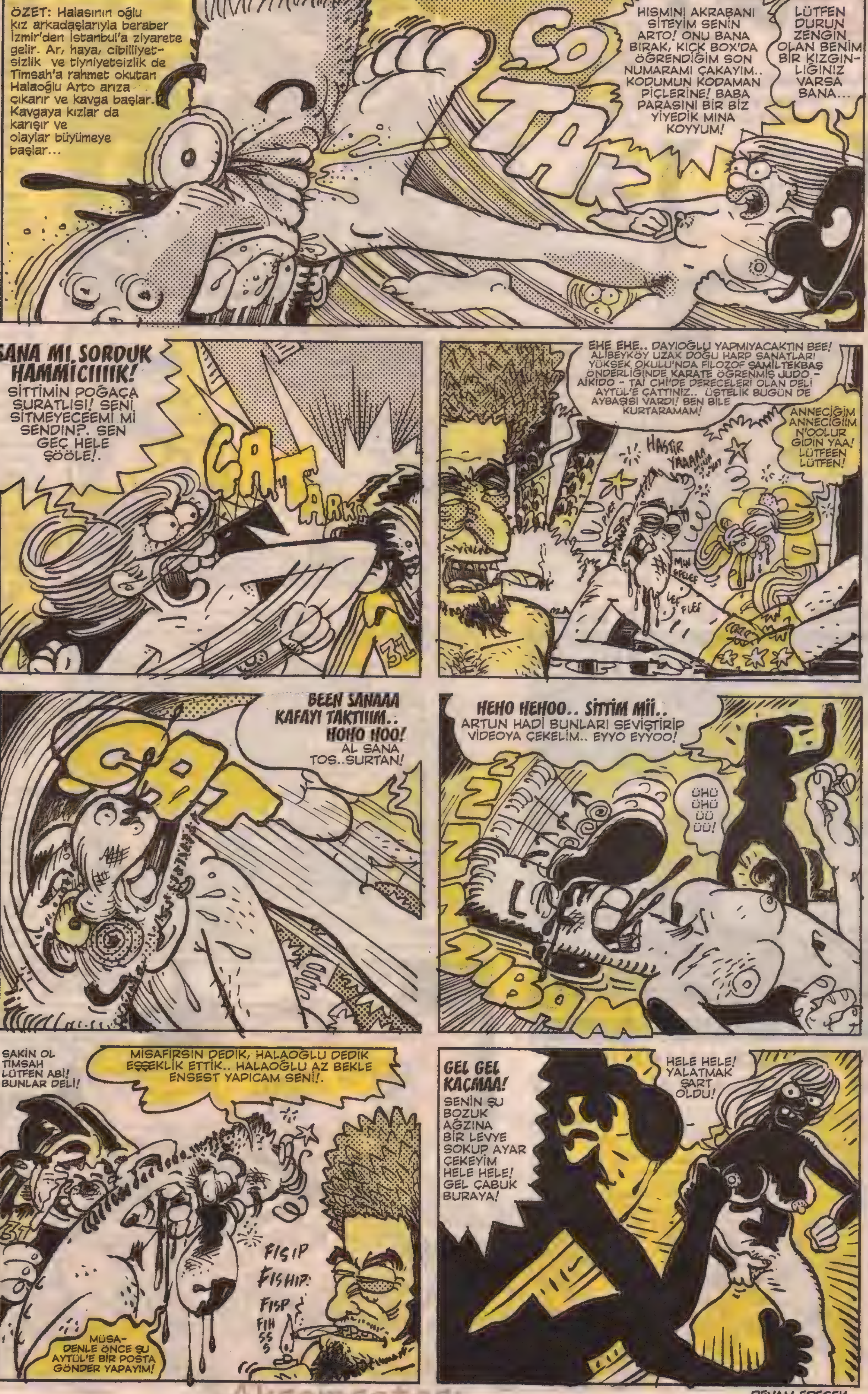
ÖZET: Halasının oğlu kız arkadaşlarıyla beraber İzmir'den İstanbul'a ziyarete gelir. Ar, haya, cibilliyetsizlik ve tiyniyetsizlik de Timsah'a rahmet okutan Halaoğlu Arto arıza çıkarır ve kavga başlar. Kavgaya kızlar da karışır ve olaylar büyümeye başlar...
HISMINI AKRABANI SİTEYİM SENİN ARTO! ONU BANA BIRAK, KICK BOX'DA ÖĞRENDİĞİM SON NUMARAMI ÇAKAYIM.. KODUMUN KODAMAN PİÇLERİNE! BABA PARASINI BİR BİZ YİYEDİK MINA KOYYUM!
LÜTFEN DURUN ZENGİN OLAN BENİM BİR KIZGINLIĞINIZ VARSA BANA...
ÇO TAK
SANA MI SORDUK HAMMİCIIIIK! SİTTİMİN POĞAÇA SURATLISI! SENİ SİTMEYECEEMİ Mİ SENDİN?. SEN GEÇ HELE ŞÖÖLE!.
ÇAT ARKA
EHE EHE.. DAYIOĞLU YAPMIYACAKTIN BEE! ALİBEYKÖY UZAK DOĞU HARP SANATLARI YÜKSEK OKULU'NDA FİLOZOF ŞAMİLTEKBAŞ ÖNDERLİĞİNDE KARATE ÖĞRENMİŞ JUDO - AİKİDO - TAİ CHİ'DE DERECELERİ OLAN DELİ AYTÜL'E ÇATTINIZ.. ÜSTELİK BUGÜN DE AYBAŞISI VARDI! BEN BİLE KURTARAMAM!
HASSİR YAAAAA
ANNECİĞİM ANNECİĞİİM N'OOLUR GİDİN YAA! LÜTFEEN LÜTFEN!
BEEN SANAAA KAFAYI TAKTIIIM.. HOHO HOO! AL SANA TOS..SURTAN!
ÇAT
HEHO HEHOO.. SİTTİM Mİİ.. ARTUN HADİ BUNLARI SEVİŞTİRİP VİDEOYA ÇEKELİM.. EYYO EYYOO!
ÜHÜ ÜHÜ ÜÜ ÜÜ!
ZZZ
ZIBAM
SAKİN OL TİMSAH LÜTFEN ABİ! BUNLAR DELİ!
MİSAFİRSİN DEDİK, HALAOĞLU DEDİK EŞŞEKLİK ETTİK.. HALAOĞLU AZ BEKLE ENSEST YAPICAM SENİ!.
FISIP FISHIP FISP FIHSSS
MÜSADENLE ÖNCE ŞU AYTÜL'E BİR POSTA GÖNDER YAPAYIM!
GEL GEL KAÇMAA! SENİN ŞU BOZUK AĞZINA BİR LEVYE SOKUP AYAR ÇEKEYİM HELE HELE! GEL ÇABUK BURAYA!
HELE HELE! YALATMAK ŞART OLDU!

DEVAM EDECEK...

daral@leman.com.tr

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yenilmez olanı yiyen bir dünya"

*** Hayatımda tek iyi giden şey, Süreyya Ayhan!..**

* Ramize Erer, Atilla Atalay ve Behiç Pek geldiler Leman'a, hoşgeldiler... Behiç ağbinin bir tespiti vardı, pek komik, paylaşılamayacak gibi değil: Trafikte durmadan birbirine çarpan bu toplum, en çarpışılacak ve bundan zevk alınacak yerde, yani 'Çarpışan Arabalar' pistinde, niye arabaları süper dikkatli kullanıp asla çarpışmamaya çalışır ve niye gelip çarpanlara da kıl olur?.. Sıfır risk, güzel güzel çarpışsana işte yahu... Ciddi ciddi araba kullanarak!..

*** İdeolojiler değişir, zamanlar değişir, değişmeyen tek gerçek: Onsekize girdin mi vuracaksın!..**

* Babamın işyerinde sevdim kırtasiyeyi... Babamın işyeri dediğim, 'karargâh' diye anılır idi... Önümde kâğıtlar, kalemler, hele kırmızı kalemler, çok arada daktilo!.. Devlet Malzeme Ofisi, çok rasyonel bir kısaltmayla 'DMO' olarak anılırdı, ki siyah karbon kâğıtlarının üzerinde de yazardı... Zaten dosyaların üzerinde de "DOSYA" yazısı bulunurdu!.. Sen o karbonik kâğıdı al, yarı çıplak kadın resimlerinin altına koy, kadın vücudunun hatlarını çiz, alttaki kâğıda tam çıplak çıksın deforme kadın!.. Kadın dediğim de Dallas'ın Pamela'sı... Müjde Ar'la beraber, Sevda Karaca ve Bahar Erdeniz'e de yaman saygım var idi..: Tarçın söylerdi babam bana, tarçın gelirdi bana... İkinci perdeyi 'orada' gördüm, komutanın çocuğuna gidecek içeceği bulma telaşını... Artı, mıntıka temizler iken dedim ki, "Gündüz buraya izmarit atmasak, sabahın köründe burada izmarit toplamaz idik!.." Ama topladık!..

*** Ben sana sobayı yaktım, ben sana ocağı yaktım, haydi hayırlısı Roma'yı yaktım!..**

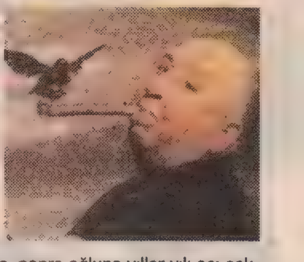

* İnceden sevindiğim bir vakıa da, şarkıcı Emrah'ın, yıllarca reddettiği oğlunu son dönemde benimseyip babalık etmesi... Test-mest bir yana, çocuk, zaten Emrah'ın sinopsisiydi, Emral'dan bile daha çok benziyordu Emrah'a... Bi de yani, sen "Acıların Çocuğu" olarak ünlen, çile ve alemle patla, sonra oğluna yıllar yılı acı çektir... Olacak şey değil idi ve de zaten olmadı...

*** "Uyku, küçük ölümdür" derdi PTT'den emekli anannem, 'kutsal' kitaplardan birinde gördüm sonra, "Biz onlara uykuyu verdik" diyordu, "küçük ölümler verdik." Tek bir gün, tüm bir ömrün maketi olmasın sakın lan?!**

* Okudunuz mu, Van Gogh'un "Dr.Gachet'in Portresi" adlı resmi, sahibi olan ultra zengin Japon ölünce, onun vasiyeti üzerine 'vergi problemi' yüzünden yakılmış!.. Yakılmış ulan resim: *"Van Gogh'un akıl sağlığından sözedilebilir, o ki, hayatı boyunca sadece bir elini pişirmiş ve bundan başka da bir kez sol kulağını kesmekten öteye gitmemiştir, (...) Bir yandan cinselliği, diğer yandan da, zaten, kilise ayinini, ya da başka ruhsal ayinleri, temel ya da dayanak noktası olarak elinde bulunduran bu oybirlikli pisliğin karşısında, motif üstünde bir manzara resmetmek için on iki mum bağlı bir şapkayla geceleyin dolaşmakta sayıklama yoktur;*

çünkü nasıl yapacaktı zavallı Van Gogh, kendini aydınlatmak için? (...)

Pişmiş el ise, sadece ve sadece kahramanlıktır,
kesilmiş kulak, dolaysız mantık
ve tekrarlıyorum,
kötü niyetini amacına ulaştırmak için gece gündüz,
ve gitgide daha çok, yenilmez olanı yiyen bir dünyaya
bu noktada
çenesini kapama düşer."

("Van Gogh" -Antonin Artaud- Türkçesi: Ahmet D. Soysal - Nisan Yayınları)

*** Şahane türkü sözleri:**

"Kar yağıyor yağıyor, abamı giyeceğim,
İhtiyara varıp da baba mı diyeceğim?!."

* Dünyanın meselesi biraz da köylülük-kentlilik savaşı... Gözleri birbirine fazla yakın George W.Bush'dan önce de ABD emperyalistti elbet ama en azından Clinton kentli idi... Öncesi köylünün yine köylü babasının Körfez Savaşı'yla geçmedi mi? Aradaki 8 yılda çok fazla hissedemediğimiz petrol kudurganlığını, sığır sorumlusu nasıl gizlesin, hemen patladı... Sistemin illegali olmasına karşın Usame bin Ladin, kentli; vallahi ve billahi!.. (Saddam, elinde tüfekle halkın karşısında saydıran bir dağ köylüsü örneğin) Peki, kurgu değil, hayal değil, Hitler'i hakikaten yaşamış Almanya'da sağcıların seçimi sadece kılpayı kaybetmesi?.. Sağcı olmak ne garabet bişey yarabbim, insan nasıl Hitler'in de olduğu ve neredeyse tüm sanatkarların olmadığı safta olabilir?!. Konudan çok ayrı, milletvekili adayı ve oyuncu Tamer Yiğit'in geçmişindeki seks filmlerini gururla savunması gerekmez miydi?.. Sanki o, profesyonel bir meslek değilmiş gibi!..

*(**Not:** Yazının bi yerinde Hitchcook görünüyomuş!)*

vo@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

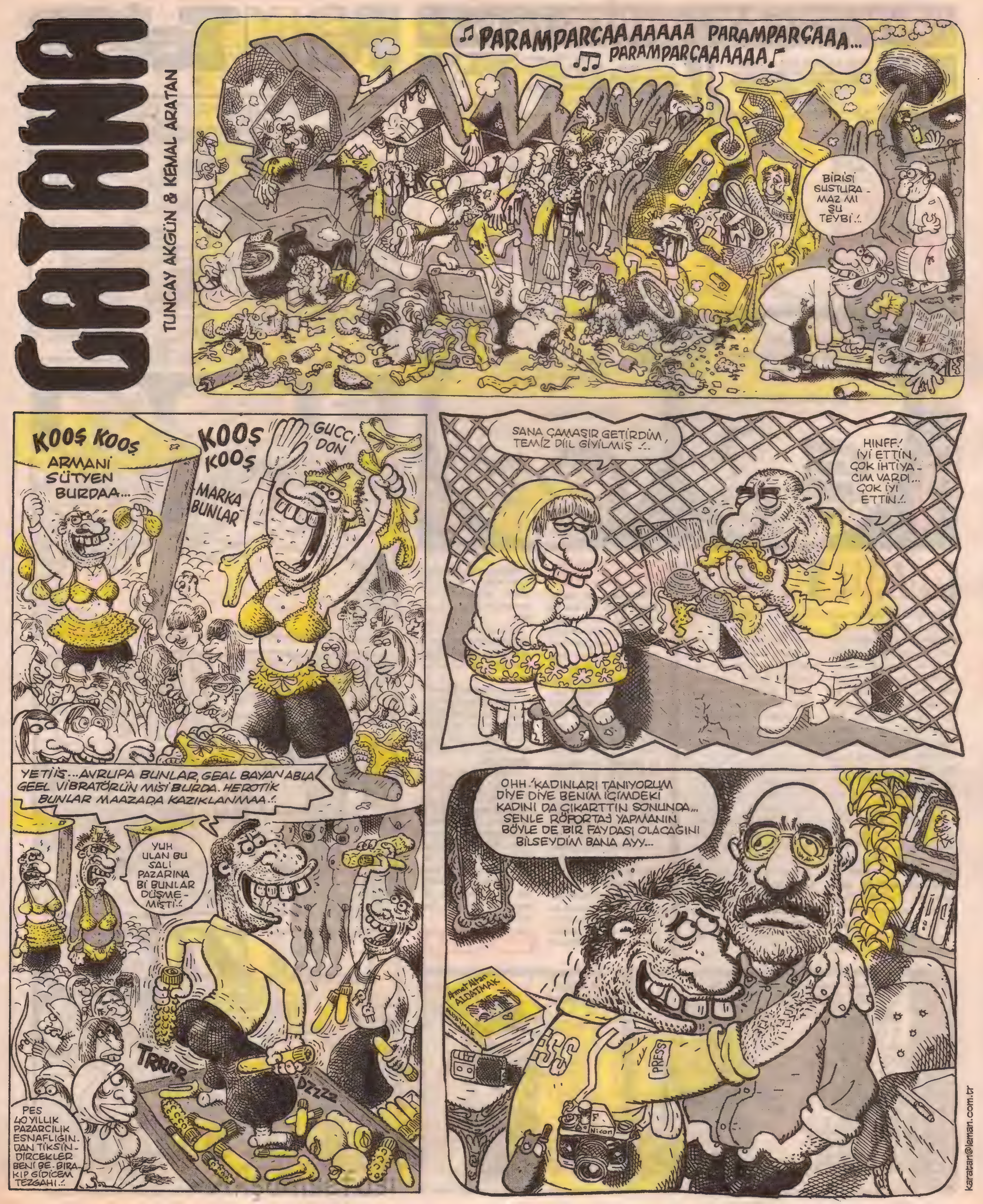
♫ PARAMPARÇAAAAAAA PARAMPARÇAAA... ♫ PARAMPARÇAAAAAA ♫
GÜRSES
BİRİSİ SUSTURAMAZ MI ŞU TEYBİ!..
KOOŞ KOOŞ
ARMANİ SÜTYEN BURDAA...
KOOŞ KOOŞ
MARKA BUNLAR
GUCCİ DON
SANA ÇAMAŞIR GETİRDİM, TEMİZ DİİL GİYİLMİŞ !..
HINFF! İYİ ETTİN, ÇOK İHTİYACIM VARDI... ÇOK İYİ ETTİN!..
YETİİŞ... AVRUPA BUNLAR, GEAL BAYAN ABLA GEEL VİBRATÖRÜN MİSİ BURDA. HEROTİK BUNLAR MAAZADA KAZIKLANMAA!..
YUH ULAN BU SALI PAZARINA Bİ BUNLAR DÜŞMEMİŞTİ!..
TRRRR
DZZZZ
PES 40 YILLIK PAZARCILIK ESNAFLIĞINDAN TİKSİNDİRCEKLER BENİ BE. BIRAKIP GİDİCEM TEZGAHI!..
OHH! KADINLARI TANIYORUM DİYE DİYE BENİM İÇİMDEKİ KADINI DA ÇIKARTTIN SONUNDA... SENLE RÖPORTAJ YAPMANIN BÖYLE DE BIR FAYDASI OLACAĞINI BİLSEYDİM BANA AYY...
Ahmet Altan ALDATMAK
PRESS
Nikon

karatan@leman.com.tr

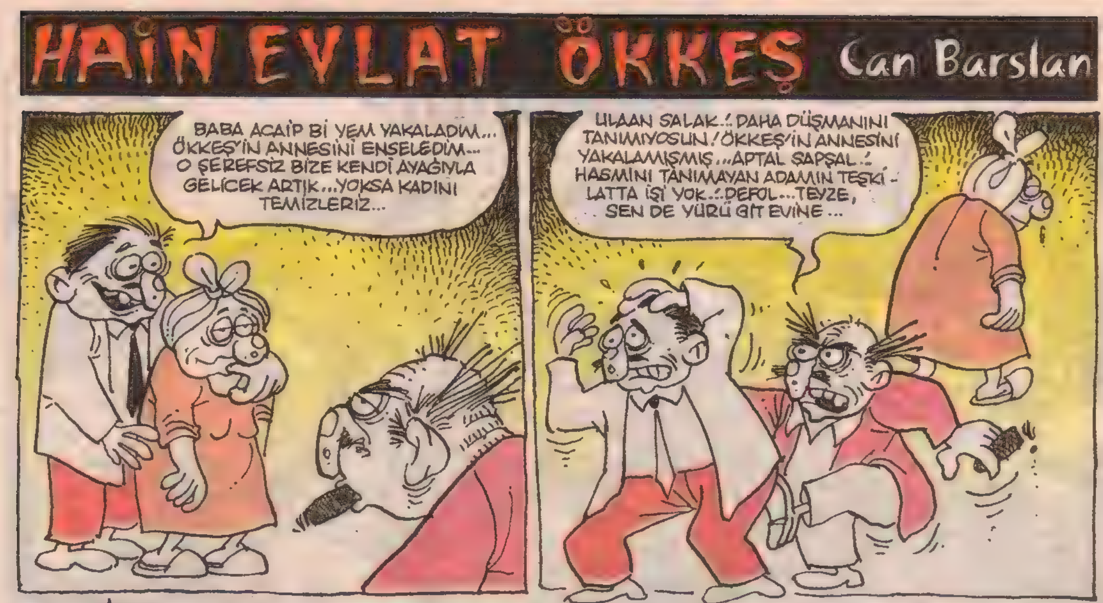
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan
BABA ACAİP Bİ YEM YAKALADIM... ÖKKEŞ'İN ANNESİNİ ENSELEDİM... O ŞEREFSİZ BİZE KENDİ AYAĞIYLA GELİCEK ARTIK...YOKSA KADINI TEMİZLERİZ...
ULAAN SALAK.!. DAHA DÜŞMANINI TANIMIYOSUN! ÖKKEŞ'İN ANNESİNİ YAKALAMIŞMIŞ...APTAL ŞAPŞAL.!. HASMINI TANIMAYAN ADAMIN TEŞKİLATTA İŞİ YOK.!.DEFOL...TEYZE, SEN DE YÜRÜ GİT EVİNE...

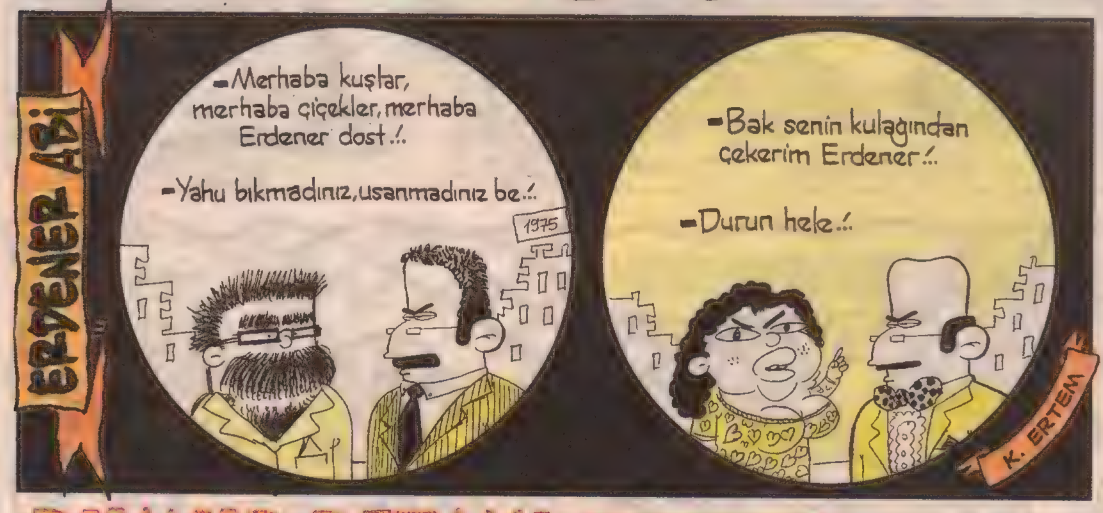
ERDENER ABİ
-Merhaba kuşlar, merhaba çiçekler, merhaba Erdener dost.!.
-Yahu bıkmadınız, usanmadınız be.!.
1975
-Bak senin kulağından çekerim Erdener.!.
-Durun hele.!.
K. ERTEM

DUMUR DETAYI

Güzel Eylül ayında bir Cumartesi, hava pırıl pırıl. Herkes soluğu boğaz kıyılarında almış. Gürültü, trafik ve eksoz dumanları birbirine karışmış. Yürümek ne mümkün.. Bu yüzden Beylerbeyi sırtlarına vurdum kendimi. Yokuşları ağır ağır tırmanıp ağaçlıklı bir yolu izledim ve güzel bir tepeye ulaştım. Bir yol çıktı önüme. Çıkmaz bir yol olduğunu bilmeden girdim, yürümeye koyuldum. Karşıdan bir adam belirdi. Kendi kendine konuşarak ağır ağır geliyordu. Şu sözleri duydum yanımdan yavaşça geçip giderken: **"Ben elli tane mühendislik okudum da n'ooldu. Sana dedim kazanamazsın diye, dedim sana.."** Aman dedim ve yürümeye devam ettim. İki üç dakika sonra gördüm ki çıkmaz bir yolmuş bu. Hemen geri dönersem kendi kendine konuşan adama yetişirim ve kesin bana bir şekilde takılır, aramızda geniş bir dialog cereyan eder endişesiyle bir ağacın arkasına gizlenip onun uzaklaşmasını bekledim. Baktım, hem yavaş yürüyor hem de birtakım çiçeklerin, çalıların önünde durup sanki karşısında biri varmış gibi konuşmasını sürdürüyordu. Uzun bir süre uzaklaşmasını bekledim. Gizlendiğim yerde beklerken de şunu düşündüm; "Sahi ben niye gizleniyorum ki bu ağacın arkasında?.. Deli deliyi görünce değneğini saklarmış derler, demek ki ileri aşamalarda deli deliyi görünce kendi kendini saklarmış.."

TEZ

GÜNERİ İÇOĞLU

Bekarların ev kurma araştırmaları yani kısa adı **bekar** olan anket kuruluşunun yaptığı araştırmalardan birine göre; bir bekarın evde istediği şeyin yemek değil, yemek kokusu olduğu öne sürülmüştür. Bu araştırmada 100 bekar üzerinde yapılan testlere göre 93 bekarın, iştahla yemeseler de evde sürekli bir tencerenin kaynamasını ve etrafa yemek kokusu vermesini delicesine istedikleri görülmüştür. Söylediklerine göre; evdeki yemek kokusunu duydukça iştihlanır, enerjiyle coştukça coşarlarmış. Şunu da ekliyorlar; istenilen yemek hazır halde lokantadan veya anne evinden temin edilebilir. Fakat yapılış esnasındaki süreç ve koku temin edilemez. Örneğin kerevizin pişim sürecindeki keskin kokusu veya bir enginarın pişirilme evresinde eve verdiği soyut enerjiyi nereden bulacaksınız. Ya dereotunun o mütevazı, insanı eve bağlayan kokusu, ya kıymalı patates yemeğinin yalın; sevecen kokusuna ne demeli...

Tabii ki bu 93 bekarın büyük bir çoğunluğu yani % 72'si sebze ağırlıklı yemek kokusu tercihinden yanaymışlar...

Bir de bekarlar bilmedikleri veya uzun süredir yemeyip tadını bile unuttukları yemek kokusu karşısında test sorularına, hep evlenme isteğiyle ilgili yanıtlar vermişlerdir.

Gelelim 93 bekardan geriye kalan yedi tanesine... Bunun dördünün gidip annelerinde yemek yediği tespit edilmiş. İkisi ne olursa olsun dışarda, lokantada yemek istediğini belirtmiş, bir tanesi de iştahsız çıkmıştır ve bu konunun bu kadar abartılmaması gerektiğini hayatta herşeyin yemek içmek olmadığını ileri sürmüştür...

ANTİTEZ

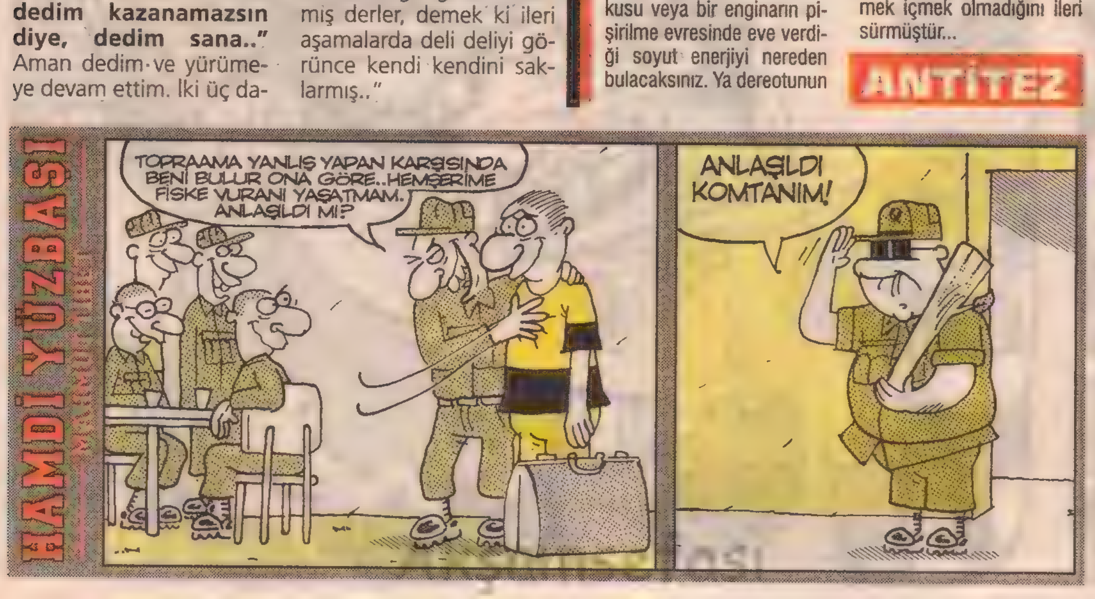
HAMDİ YÜZBAŞI
TOPRAAMA YANLIŞ YAPAN KARŞISINDA BENİ BULUR ONA GÖRE..HEMŞERİME FİSKE VURANI YAŞATMAM. ANLAŞILDI MI?
ANLAŞILDI KOMTANIM!

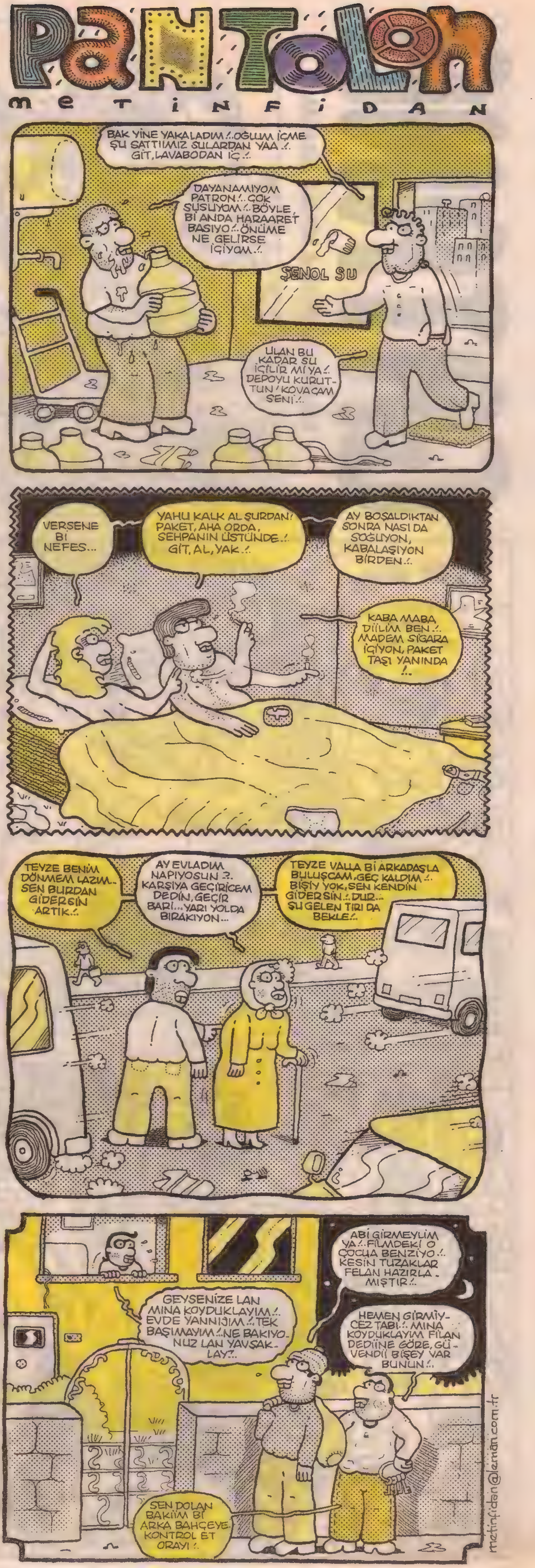
PANTOLON
METİN FİDAN
BAK YİNE YAKALADIM.!.OĞLUM İÇME ŞU SATTIIMIZ SULARDAN YAA.!. GİT, LAVABODAN İÇ.!.
DAYANAMIYOM PATRON.!. ÇOK SUSUYOM.!. BÖYLE, Bİ ANDA HARAARET BASIYO.!. ÖNÜME NE GELİRSE İÇİYOM.!.
ŞENOL SU
ULAN BU KADAR SU İÇİLİR MI YA.!. DEPOYU KURUTTUN! KOVACAM SENİ.!.
VERSENE Bİ NEFES...
YAHU KALK AL ŞURDAN! PAKET, AHA ORDA, SEHPANIN ÜSTÜNDE.!. GİT, AL, YAK.!.
AY BOŞALDIKTAN SONRA NASI DA SOĞUYON, KABALAŞIYON BİRDEN.!.
KABA MABA DIİLIM BEN.!. MADEM SİGARA İÇİYON, PAKET TAŞI YANINDA!..
TEYZE BENİM DÖNMEM LAZIM.. SEN BURDAN GİDERSİN ARTIK.!.
AY EVLADIM NAPIYOSUN ?. KARŞIYA GEÇİRİCEM DEDİN, GEÇİR BARİ...YARI YOLDA BIRAKIYON...
TEYZE VALLA Bİ ARKADAŞLA BULUŞCAM, GEÇ KALDIM.!. BİŞİY YOK, SEN KENDİN GİDERSİN.!. DUR... ŞU GELEN TIRI DA BEKLE.!.
ABİ GİRMEYLİM YA.!. FİLMDEKİ O ÇOCUA BENZİYO.!. KESİN TUZAKLAR FELAN HAZIRLAMIŞTIR.!.
GEYSENİZE LAN MINA KOYDUKLAYIM.!. EVDE YANNIJIM.!. TEK BAŞIMAYIM.!. NE BAKIYONUZ LAN YAVŞAKLAY?..
HEMEN GİRMİYCEZ TABİ.!. MINA KOYDUKLAYIM FİLAN DEDİİNE GÖRE, GÜVENDİİ BİŞEY VAR BUNUN.!.
SEN DOLAN BAKİİM Bİ ARKA BAHÇEYE KONTROL ET ORAYI.!.
metinfidan@leman.com.tr

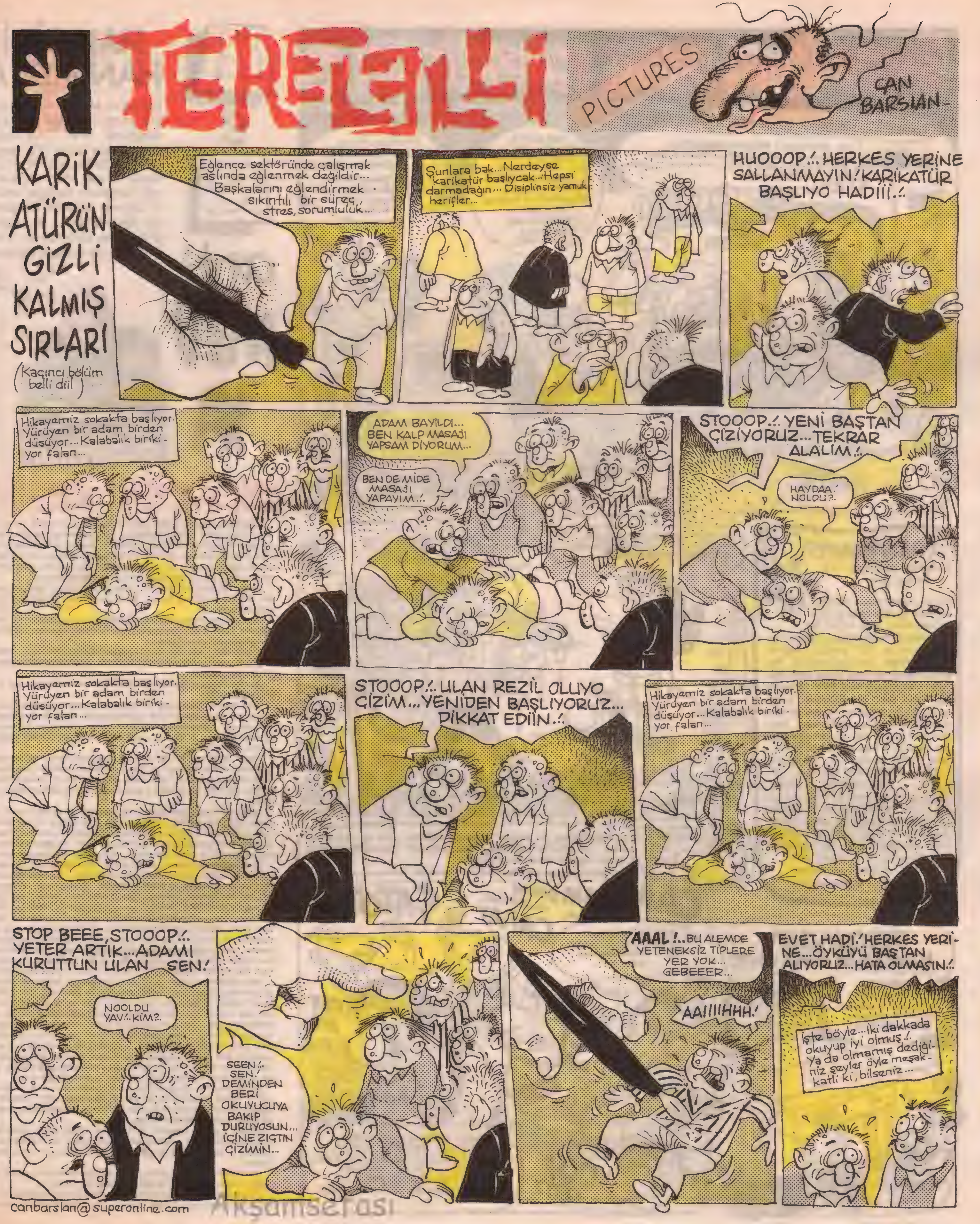
TERELELLİ
PICTURES
CAN BARSLAN
KARİKATÜRÜN GİZLİ KALMIŞ SIRLARI
(Kaçıncı bölüm belli diil)
Eğlence sektöründe çalışmak aslında eğlenmek değildir... Başkalarını eğlendirmek sıkıntılı bir süreç, stres, sorumluluk...
Şunlara bak... Nerdeyse karikatür başlıycak... Hepsi darmadağın... Disiplinsiz yamuk herifler...
HUOOOP!.. HERKES YERİNE SALLANMAYIN! KARİKATÜR BAŞLIYO HADİİİ!.
Hikayemiz sokakta başlıyor. Yürüyen bir adam birden düşüyor... Kalabalık biriki-yor falan...
ADAM BAYILDI... BEN KALP MASAJI YAPSAM DİYORUM...
BEN DE MİDE MASAJI YAPAYIM!.
STOOOP!.. YENİ BAŞTAN ÇİZİYORUZ... TEKRAR ALALIM!.
HAYDAA! NOLDU?..
Hikayemiz sokakta başlıyor. Yürüyen bir adam birden düşüyor... Kalabalık biriki-yor falan...
STOOOP!.. ULAN REZİL OLUYO ÇİZİM... YENİDEN BAŞLIYORUZ... DİKKAT EDİİN!.
Hikayemiz sokakta başlıyor. Yürüyen bir adam birden düşüyor... Kalabalık biriki-yor falan...
STOP BEEE, STOOOP!.. YETER ARTIK... ADAMI KURUTTUN ULAN SEN!
NOOLDU YAV!.. KİM?..
SEEN!.. SEN! DEMİNDEN BERİ OKUYUCUYA BAKIP DURUYOSUN... İÇİNE ZIGTIN ÇİZİMİN...
AAAL!.. BU ALEMDE YETENEKSİZ TİPLERE YER YOK... GEBEEER...
AAIIIIHHH!
EVET HADİ! HERKES YERİNE... ÖYKÜYÜ BAŞTAN ALIYORUZ... HATA OLMASIN!.
İşte böyle... İki dakkada okuyup iyi olmuş!. Ya da olmamış dediğiniz şeyler öyle meşakkatli ki, bilseniz...

canbarslan@superonline.com

ŞARKÜTERİ DEĞİL KARKÜTERİ

Behiç Pek

Etli karikatür, güldüren pirzola, sulu espiri, kuru fasulye, salam, cambom...

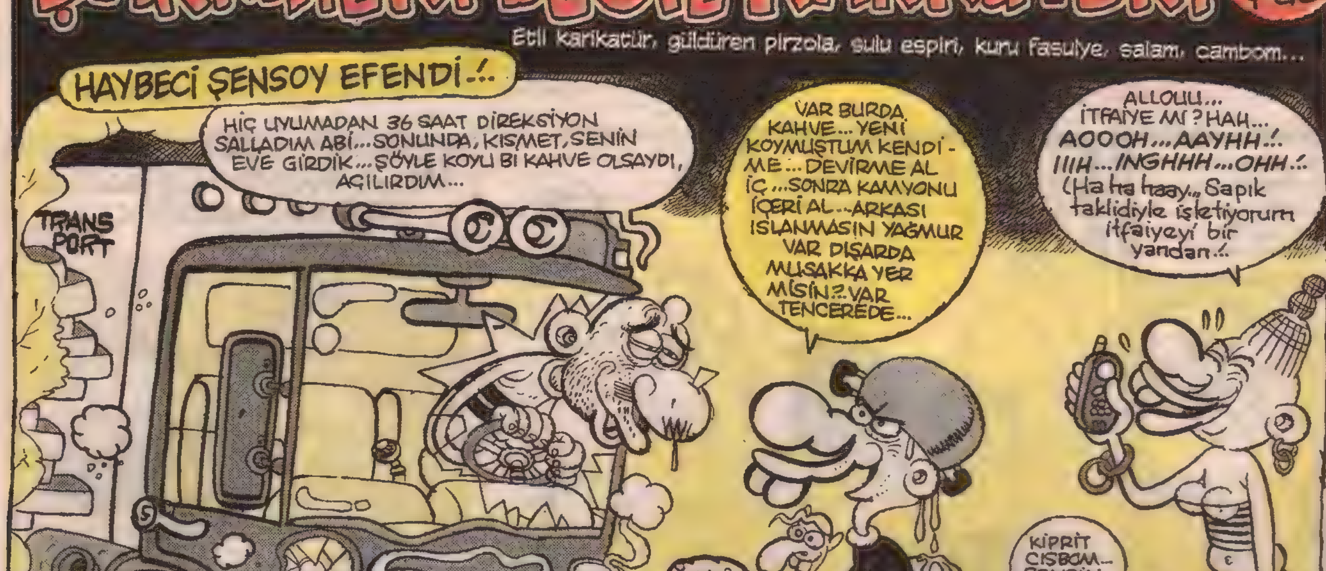
HAYBECİ ŞENSOY EFENDİ.!.
HİÇ UYUMADAN 36 SAAT DİREKSİYON SALLADIM ABİ...SONUNDA, KISMET, SENİN EVE GİRDİK...ŞÖYLE KOYU Bİ KAHVE OLSAYDI, AÇILIRDIM...
TRANS PORT
VAR BURDA KAHVE...YENİ KOYMUŞTUM KENDİME...DEVİRME AL İÇ...SONRA KAMYONU İÇERİ AL...ARKASI ISLANMASIN YAĞMUR VAR DIŞARDA MUSAKKA YER MİSİN?.VAR TENCEREDE...
ALLOUU... İTFAİYE MI? HAH... AOOOH...AAYHH.!. IIIH...INGHHH...OHH.!. (Ha ha haay.., Sapık taklidiyle işletiyorum itfaiyeyi bir yandan.!.
KİPRİT CISBOM... BENZİN EV ATTAA.

ŞENSOY BAŞKAN

Kulüpler bazında konuşuyor.

Beeen... Baktım daaaa.. Türkiyaaa süper ligindeee köklü bir, değişimee ihtiyaç vaaar. Kaçıın! Fikstür geliyooor. Kaçılın ordaaan. Felipe'yi izledim! Kumaşı iyi... Öbür taraftaaa Ortega vaaar... Ortegaaaa.. Onun da kumaşı iyii.. Panku'nun kumaşı fena mıı? Değiiil! Güzel deee, burasıı manifaturacı mııı? Perde dikmiyoruuz, koltuk takımı döşemiyoruuuz. Kumaşı iyi, kumaşı iyi, kumaşı iyi! İyi deee!. İyi deee, ne yâniii. başlarım kumaşından daaa!.. Başliyim miiii? Başş-la, başş-la! Şenn-soy başşkan Şenn-soyy başş-kan! Neyseee! Biiiz... Biiiiz!.. UEFA istemiyoruuuz. Katılmayacaz UEFA'ya. EFFEYOFERRO kuracaz biz.. İster misiniz EFFEYOFERRO? Sayın.. vat..nd..şll..rr..diziiinnnnyykk.. çat çat çat! Se.. se see.. Nooldu bu mikrfona? Noooolduuu? Sayın vatandaşlarım, seneye hepiniz, Avrupa'nın dev kulüplerindee oynamaaak istemez misiniiiiz? hangisinden istersiniiiiiz? Futbollusundan mııı, basketli miii?

Oyunuzu tam arnımın çatısına basıın.. Kaçıın, gene geliyolaaaar!..

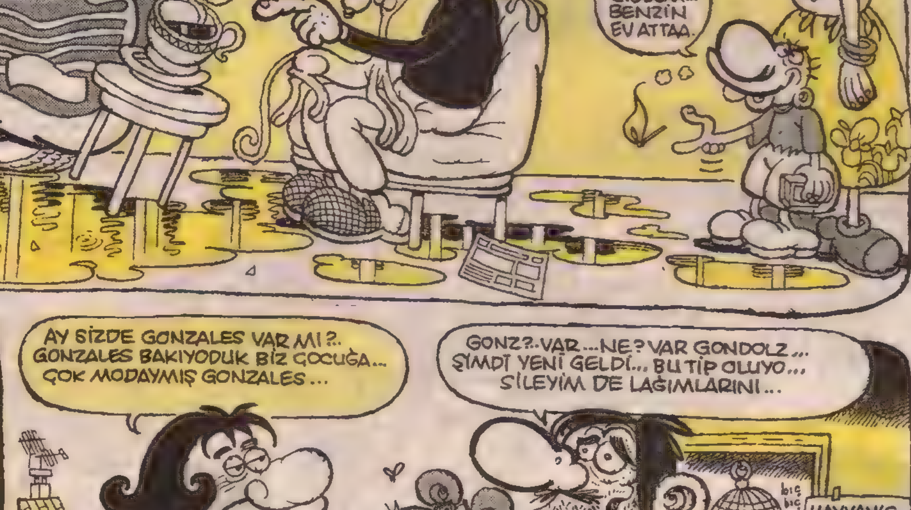
AY SİZDE GONZALES VAR MI?. GONZALES BAKIYODUK BİZ ÇOCUĞA... ÇOK MODAYMIŞ GONZALES...
GONZ?..VAR...NE? VAR GONDOLZ... ŞİMDİ YENİ GELDİ... BU TİP OLUYO... SİLEYİM DE LAĞIMLARINI...
biç biç
HAYVAN'S CENTER Kuşlar Papağan Balık Su tosbağası...
kuş kuşş kuş... kukuş...
biç..

KÜÇÜK İLANLAR: Kelimesi 30 kuruş! Taksim'de, AKM'ye 350 km. mesafede satılık dükkan...Otobüs her saat başı, Çanakkale'den! İstanbul Maltepe'de deniz gören iki yaşında Alman Kurt köpeği...

DÜNYANIN İLK VE TEK KAHRAMAN EŞYASI
KAHRAMAN MASA ESAT!

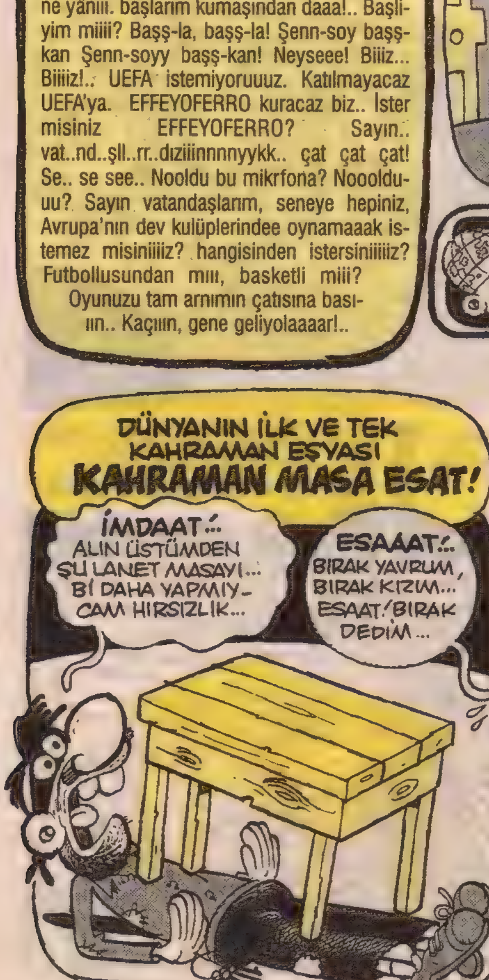
İMDAAT.!.. ALIN ÜSTÜMDEN ŞU LANET MASAYI... Bİ DAHA YAPMIYCAM HIRSIZLIK...
ESAAAT.!.. BIRAK YAVRUM, BIRAK KIZIM... ESAAT! BIRAK DEDİM...

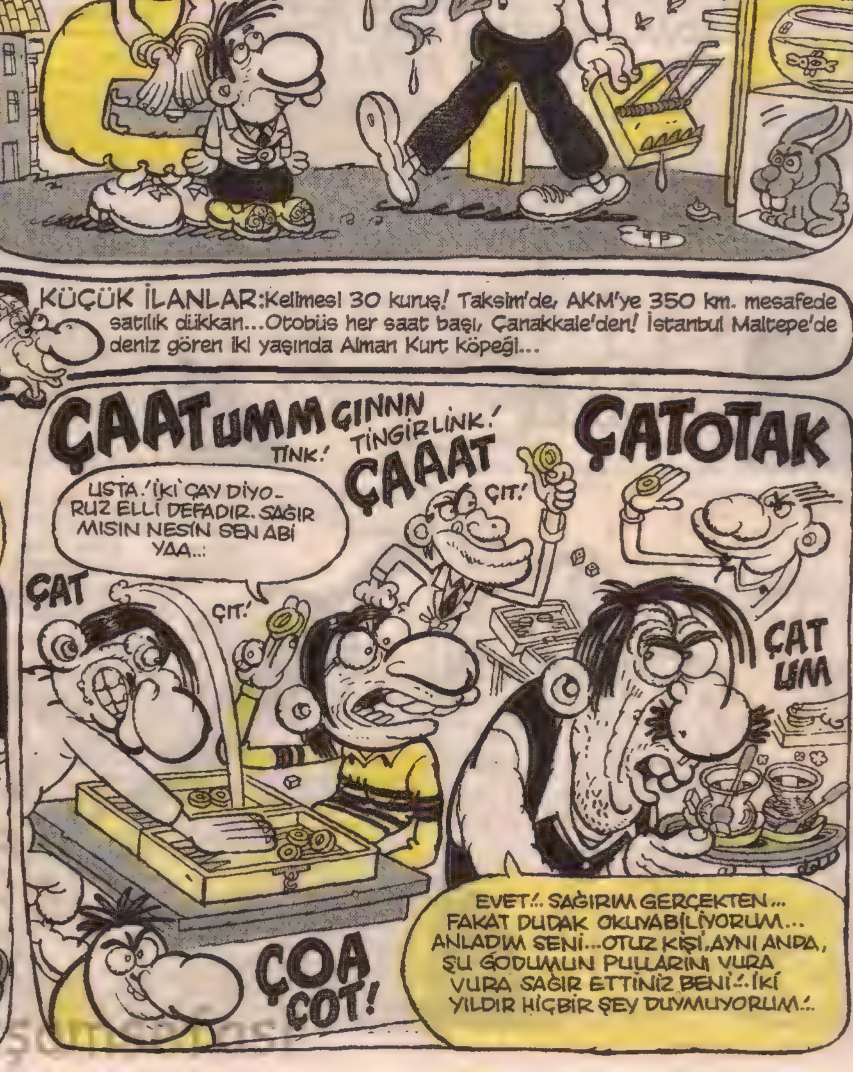
ÇAAT UMM ÇINNN TINK! TİNGİRLİNK! ÇAAAT ÇATOTAK
USTA! İKİ ÇAY DİYORUZ ELLİ DEFADIR. SAĞIR MISIN NESİN SEN ABİ YAA...
ÇAT
ÇIT!
ÇIT!
ÇAT UM
ÇOA ÇOT!
EVET!.. SAĞIRIM GERÇEKTEN... FAKAT DUDAK OKUYABİLİYORUM... ANLADIM SENİ...OTUZ KİŞİ, AYNI ANDA, ŞU GODUMUN PULLARINI VURA VURA SAĞIR ETTİNİZ BENİ!..İKİ YILDIR HİÇBİR ŞEY DUYMUYORUM!..

behicpek@leman.com.tr

LeM anti MEDYA

HANGİŞİ
HANGİSİ A

Tempo ve Aktüel -marifetmiş g
me yarışı yapmayı sürdürüye
dergisinin 19-25 Eylül tarihli
po'nun aynı tarihli 771. sayısın
larını görüyorsunuz. Her iki de
olarak Ahmet Altan'ı ve son k
miş. Dergilerin bir diğer uzun r
nı: Zeynep Sabancı. Dergilerin
ları, fiyatları aynı... İki dergi d
yınlanmayı sürdürüyor.... Derg
bilin bakalım hangisi Tempo h

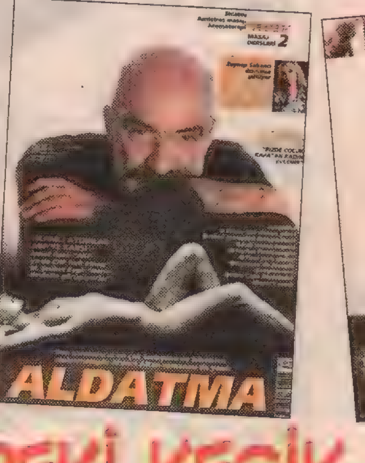

DİLİMDEKİ KESİK

Kutuplarda ayı avcıları buzların içine jilet kadar keskin bir baltayı yerleştirir, keskin tarafın üzerine biraz kan sürerlermiş. Bunu bilmeyen ayı gelip kanı yalarken kendi dili kesilirmiş. Ama kanın tadından dilinin acısını fark edemez, kendi kanını yalamaya başlarmış. Damarlarındaki kan tükenince olduğu yere yığılırmış. Avcıda gelip derisini yüzermiş. Avcılar ayıları kurşunla vururlarsa ayının postu delinir ve bu yüzden çok para etmeyeceği için bu yolu denerlermiş.

Şimdi o kan tadını kendi dilimde hisseder gibiyim.Bu bilgiyi öğrenince anladım dilim yıllardır kesikmiş benim... Yıllardır ben de kendi dilimden akan kanı emip duruyormuşum...

Başlarda gücümün tükendiğini, kan kaybettiğimi fark etmiyordum. Ama artık ediyorum. Kanım tükeniyor ne zamandır. Böyle giderse yere yığılmam ve birilerinin gelip derimi yüzmesi yakındır...

Yıllardır kendi kanımı emmekten bu hayatta kabul gören her şeye meydan okuyacak cesareti bir türlü bulamadım kendimde... Oysa kurtuluşum bu cesareti bulmamdan geçiyordu...

Bu cesareti bulamadığım için çareyi kendi kanımı emmekte bulmuştum. Tükeneceğimi bile bile...

Dilimi kesen o keskin bıçağın ne olduğunu anlamaya kalkışmadığım için... Varoluşunun o arka bahçesine hep gözlerimi kapattım. Küçük bir inanç yeterdi yaşamam için. O yaşayabilmek ve ayakta kalabilmek için ihtiyacım olan kendimi aldatma inancı... Bu küçük ve zavallı inanç kendi kanımı emerken kendimi unutmama yeterdi. Böyle yaptım.

Hayatı o keskin bıçaktan değil, okullarda bana öğretilenlerde arayıp bulmaya çalışmıştım. Kanım tükenmeye yüz tutunca anlamıştım, okullarda hayatı öğretmiyorlardı, aksine okullarda hayatı olduğu gibi görmemem için gözlerimi bağlıyorlardı. Eğitim başımı eğip dilimi o keskin bıçağın üzerine sürmemi öğretmişti bana...

Gözlerim bağlıyken öğrendiğim şey hep suçlu olduğum ve hiçbir zaman bu suçtan kurtulamayacağımdı... Gözümdeki bağı çıkarıp atmaya her kalktığımda suçlu hissediyordum kendimi. Gözlerim bağlıyken yaşamanın ve bu suçtan kurtulmamın bedeli alçaklığı ve ikiyüzlülüğü becerebilmekti... Aç kalmamak istiyorsam ikiyüzlü ve alçak olmam gerekiyordu... Ve durmadan kendi kanımı emmem.

Bu yüzden beni kim mutsuz ediyorsa, kim gözlerimi bağlayıp usul usul kanımı emiyorsa ona tapıyordum... Bildiklerimi unutturanlara... **Bak sana doğruları öğretiyoruz, sarıl onlara ve geleceğe hazırlan** , diyorlardı bana... Gözlerimi bağlayanların doğrularına sarılıyordum ben de. Kendi kanımın kokusundan o bu doğruların içindeki hile ve ihtiras kokusunu duyamıyordum... Geleceğim, diye sanıldığımın usul usul bir tükeniş, bir harcanma olduğu fark edemiyordum. Ben kendi kanımı emerken gözlerimi bağlayanlar da düşlerimi emiyorlardı. Bana ne sunarlarsa, ne gösterirlerse ona inanmakla ve bağlanmakla görevli sayıyordum kendimi... Bir zeka tutulmasıydı yaşadığım, budala bir inanıştı... İşte zaman zaman kendime duyduğum hayranlığın temelinde bu zeka tutulması, bu budala inanışlar vardı. Kendime hayran oldukça kendi kanımı daha bir iştahla emiyordum...

Bazen gözlerimdeki bağlardan sıkılır, onu hafifçe aralar, hayatın nasıl bir yer olduğuna ve varlıkların ardında nelerin saklı olduğuna bakardım... İşte o zaman ne denli ikiyüzlü ve alçakca bir yaşam sürdürdüğüme bir kez daha tanık olurdum. İşte o zaman hiçbir acımasız zenginin suratına cesurca tükürmediğimi ve gözlerimdeki bağı sonsuza dek atamadığım sürece bunu hiçbir zaman yapamayacağımı anlardım... İşte o zaman aklıma şairler bilgeler, deliler, cesur nihilistler gelirdi, o soylu yoksullar gelirdi , gözlerim bağlı olmadığımda gizli gizli okuduğum: **Eski Yunan**'da yaşamış ve kendi kanını emmemek bir fıçıda yaşamayı göze alan, karnı acıkınca ise karnını sıvazlayıp; **bakın ne güzel doydum**, diyen ve onu ondan kopartacak her şeyle bağını kopartmış **Diyojen** gelirdi...

Bir gün zenginin biri **Diyojen**'i evine götürmüş, adamın evi çok lüks ve tertemizmiş: **Yerlere sakın tükürme, her yer çok temiz demiş**, adam **Diyojen**'e... **Diyojen**, kalkıp adamın yüzünün ortasına tükürmüş ve: **Bu evdeki en pis yer senin yüzün, o yüzden tükürdüm yüzüne**, demiş...

Gözlerim bağlıyken **Dijonen**'in hep bu sözünü düşünür kalbim çaresiz bir umutla çarpardı... Kalbim, uzağımda kalmış cesur çıkışlara, hep ertelediğim yolculuklara, bir yerim var bana çok yakın, ama benden uzakta diyen o hasretime çarpardı...

Ben **Diyojen** gibi yaşamak isterdim, ama okullarda bana ve benim gibilere **ya zengin , zengin olamazsanız, dilenci olacaksınız**, diye öğretirlerdi...

Zengin ve dilenci... Lüks içinde ve asalak.., Ortası yoktu sanki. Hayatı, düşleri, anlamları omuzlarında taşıyan başkaları yoktu. **Diyojenler**, şairler, deliler,

EMPO
TÜEL?

birbirlerine benze-
ar. Aşağıda Aktüel
3, sayısı ile Tem-
ön ve arka kapak-
de kapak konusu
bı "Aldatma"yı seç-
ortaj konuğu da ay-
ğıtları, arka kapak-
ynı ruhsuzlukla ya-
rin logolarını sildik,
gisi Aktüel?

EVLİLİK
SANA AYKIRI

KOPTU KOPACAK!
HAVA DÖNDÜ
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
yeni Harman
KOPARACAK...

çeler, isyankarlar ve o soylu yoksulların yeri yoktu bana sundukları bu top-
haritasında... Çünkü cesaret isterdi şair, bilge, deli, isyankar ve soylu bir
sul olmak için... Bu hayatın arka bahçesini, varlıkların ve görünenlerin ardın-
leri görebilmek için çok cesur ve çılgın olmam gerekiyordu... Gözlerimi bağ-
arak bana kabul ettirmek istedikleri her şeye koşulsuz meydan okumam gere-
rdu...

Kabul etmek ve boyun eğmek içinse sadece sahte bir yaşam umudu, gide-
karaktere dönüşen bir ikiyüzlülük ve bolca alçaklık yeter artardı bile... Bunlar
bende çokça vardı zaten. Kanımın tadını sevmeyi öğrenmiştim çoktan. Göz-
m bağlıyken daha huzurluydum... Gözlerim bağlıyken kendimi saf ve ahlaklı
uyordum. Gözlerim bağlıyken çirkeften ve kötülükten uzak sanıyordum ken-
i... İyiliklerim dakik ve planlıydı. İyi olma günlerim vardı... Ahlaklı ve örnek in-
olma haftalarım vardı... Beni mutsuz edenlere ve harcanmak için ellerine ge-
eğimi teslim ettiğim insanlara tapma mevsimlerim vardı...

Hiçliğin silahları gelip içimdeki boşluklardan vurmasın beni diye, daha uzun
ıklarla açıyordum gözlerimdeki bağları... Kalbime benden çok uzaktaki, ama
a çok yakın olan o yaralı ve o uyumsuz yanımı küçümsemeyi öğretiyordum
madan...

Kaçış günlerimi, yalan yere umutlandığım yılların içinde görünmez kılıyor-
n... Edindiğim en büyük tecrübe kendimi aldatmada gösterdiğim o denenmiş,
üyük tecrübeydi...

Kendimi aldatmamamın bir sınırı yoktu... Çoğu kez yoksullardan yana gözü-
düm, ama hiçbir şeyden korkmadığım kadar korkardım yoksulluktan... Yok-
uk bana yaşamadan ölmeyi hatırlatırdı hep...

Hatta o çamurlu kaldırımlar, karanlık sokaklar, izbe ve metruk evler, o hasta-
aşıyan evler ölümden daha çok ürkütürdü beni...

Kendimi kendi gözümde aklayabilmek için ideolojilere bağlanırdım, kuramla-
öğretilere... Çıkar gözetmeyen duygular içinde olduğuma inandırırdım kendi-
. Oysa en çıkar gözetmeyen duygular içindeyken bile bilirdim ki ne yapıyor-
n hep kendim için yapıyordum. Kendimi daha çok sevmek için... Kendime
duğum hayranlığı biraz daha pekiştirmek , güce ve daha çok önemsenmeye
duğum ihtiyacımı giderebilmek için...

Oysa kendi kanını emen ve emdikçe tükenen biri için kendini sevmek ne ka-
mümkün olabilirdi ki... Gözleri bağlı olduğu için hayatın arka bahçesini ve var-
ının görünmeyen yüzünü görmekten hep korkan biri giderebilir miydi hayran
nmaya duyduğu o hastalıklı ihtiyacı... Güce ve önemsenmeye duyduğu açlık,
a derin ve daha onulmaz boşluklar açarak büyümez miydi insanın içinde.

Gerçek yüzünü göstermeden sevilebilmek... Hayranlık ihtiyacı... Güce ve
msenmeye duyulan saplantılı arzu... Bütün bunlar toplumsal bir sahtekar ol-
dan elde edilebilir miydi...

Ben ne istiyorsam , onlar da onu istiyordu görüştüğüm, birlikte olduğum in-
lar... Hepimiz sahtekar olduğumuz için birbirimize katlanıyorduk... Bir alışve-
dünyasıydı kurduğumuz dünya. Ben onları önemsiyor, seviyor, hayranlık du-
or gibi yapıyordum, onlar da aynısı bana yapıyorlardı... Birbirimizi seviyor gi-
apıyorduk... Yaşamıyorduk sanki... Söylediğimiz yalanlarla birbirimizi yaşat-
ya çalışıyor, boşluklarımızı kapatmak için bir araya geliyor, bir araya geldikçe
a sona kapatma vaatleriyle birlikte boşluklarımızı daha da büyütüyorduk...

Boşluklarım büyüdükçe güce ve önemsenmeye duyduğum ihtirasım daha da
rdı... Bana dayatılan doğrular nasıl birer hileyse, içimde büyüyen ihtiraslar da
ülük yapma arzusu olarak belirirdi içimde...

Şehirde böyle bir moda yayılmıştı çünkü. Kötüler daha çok ilgi görüyordu.
üler daha çekici geliyordu insanlara. İyilik hep yedekteydi. Kötülük afişlere
ılıyordu... Birbirimizi önce zor duruma düşürecek, aldatacak, kırıp incitecek ,
ra birbirimizde açtığımız yaraları sarmaya çalışacaktık. Nasıl birbirimizi se-
or gibi yapıyorsak, işte yaralarımızı öyle sararmış gibi yapacaktık... Duruma
e, gücü gücüne yetene göre, bazen kurban, bazen cellat olacaktık... İlişkiler-
bazen minnettar kalıyormuş gibi yapacaktık birbirimize, ama hiç beklemedik
arda birbirimize gerçekten acımasız despotlar gibi davranacaktık...

Bir araya geldiğimizde sevgi, dostluk, fedakarlık gibi sözcükler uçuşup du-
aktı aramızda... Bu sözcükleri kanı çekilene kadar birbirimize söylemekten hiç
nmayacaktık...

Oysa gözlerimiz ne kadar bağlı olursa olsun, kendi kanımızı emmekten ne ka-
zevk alırsak alalım, kalbimizin arkasında başka bir kalp, ruhumuzun arkasın-
i bir başka ruh birbirimizin arkasından söylenenleri eğer bilebilecek olsaydık
sözcüklerin aslında ne kadar anlamsız olduğunu hatırlatacaktı bize...

Sevgi, dostluk, fedakarlık sözcükleri aramızda ne kadar uçuşursa uçsun as-
a nereye doğru yolculuk yaptığımızı, gözlerimizin hangi hedefe takılı kaldığını
yorduk... Zenginliğin kalbine, lüksün içine... İşte bu yüzden hayranlık duyduklarımızın önünde köle, küçümsediklerimizin karşısında şeytan rolüyle çıkardık...

Oysa ne köle olmayı başarabiliyorduk, ne de şeytan... Sadece birer köle taklidi, sadece birer şeytan taklidiydik. Sıradanlıktan kurtulabilmek için birbirimize yaptığımız kötülükler hayatın bize yaptığı kötülükleri değiştirmeye yetmeyecek kadar aciz ve sıradandı... Birbirimize yaptığımız kötülükler sadece önünde diz çöktüklerimizin işine yarıyordu... Birbirimize yaptığımız ve yapmayı düşündüğümüz kötülükler, biz o zavallı rollerimizin içinde kıvranıp dururken sadece hayatın o büyük kötülüğünü çoğaltmaktan başka bir işe yaramıyordu oysa...

Hayatın o büyük kötülüğü çoğaldıkça zengin olma umutlarımız giderek azalıyor, bu umut azaldıkça gözlerimiz acı çekmeden dilenci olmanın yollarına çevriliyordu... Çünkü tarihin bütün kötü zamanlarını içine alarak ve çağların arasında gitgide kaybolan ülkemiz sadece iki şekilde yaşamanın yollarını gösteriyordu bizlere: Ya lüks içinde yaşayacaktık ya da asalaklığı tercih edecek, sadaka alarak yaşayacaktık... Ve arada kalanları hep unutarak... Arada kalanları unutarak yaşamanın yolu ise her geçen gün daha da yırtıcı olmanın yollarını öğrenmekten geçiyordu... Yırtıcı, ama hiç fark edilmeyecekti... Yıkıcı, ama kibarlıkla süslü. Acımasız, ama kültürle boyanmış ve gizlenmiş olacaktı... Birileri yok edilecekti, ama bu yok ediliş hemen gözlerden kaçırılacaktı. Çatışmalar çıkacak, hayatlar söndürülecekti, ama trafik aksamayacak, mahvedilen hayatların önüne hemen bir paravan çekilip; **hiç şey yok, herkes eğlencesine devam etsin**, denilecek ve hayat kaldığı yerden yine akmaya devam edecekti...

Kimse yaptığı kötülükten kendisini sorumlu tutulmayacaktı... Caniler geçmişte anneleri tarafından az sevildikleri için yaptıklarından dolayı sorumlu olmayacaktı... Zenginliği elde edebilmek için kendilerinden güçsüzleri hınçla ezip geçtiklerinde, çocukluklarında mağduriyet yaşadıkları için böyle davrandıkları söylenip bağışlanacaklardı...

İsyankarlıkları ancak düzenin bir parçası olduğunda hoş görülebilecekti... Kimsenin üzerinde kalmayacaktı kötülük... Şeytan dünyayı terk edip gidecekti.Ya afişlerde kalacaktı adı, ya da şehrin en kalabalık , ama insanların kendisini en yalnız hissettiği meydanlarda sevimli bir palyaço gibi gezdirilecekti... Ölüm bizden hep uzakta, ölüm sadece çamurlu ve yoksul sokaklara yakışan iğrenç bir durum olarak hissedilecekti... Annemizin sütünden sonraki en helal şey olan ölüm sadece başkalarının başına gelen kötü bir skandal sayılacaktı... İyilik kötülüğe eşdeğer olacaktı, hayat ölüme... İnsanlar vatanlarını çok sevdiklerini söyleseler de, onu her geçen gün biraz daha az tanıyacaklardı...

Tıpkı kendilerini daha çok sevdiklerini sandıkça kendilerinden nasıl biraz daha uzaklaşıyorlarsa öyle yanlış, öyle eksik seveceklerdi vatanlarını...

Gözümdeki bağı kaldırıp hayata baktığım o kısacık anlarda görmüştüm işte bunları... Bir de uykusuz kaldığım gecelerde... Dilimdeki kesik en çok böyle zamanlarda acı verdi bana... Bu yüzden artık onu bana çok uzak, ama çok yakın kendimi geri çağırmak için kullanmalıyım... Ne kadar acırsa acısın bana bugüne dek ne kabul ettirilmeye çalışılmışsa onlara meydan okuyabilmek için varolmalı o benim için...

Bu azalmış kanımla ne kadar uzağa gidebilirim ki; ama artık başkaları değil, tüketeceksem ben tüketmeliyim onu..

Başkalarına acı ve mutsuzluk vermediğim bir yer olmalı... Yıkıcı ve acımasız olmadığım... Varsın kimse hatırlamasın beni... Artık gözlerimdeki bağa değil, kafamdaki karışıklığa tapmalıyım..Kendi kanıma değil, **Diyojenlere**, şairlere, bilgelere, delilere, o soylu yoksullara tapmalıyım..

Yalan söylediğimde en dilimdeki kesik hep sızlamalı... Lüks içinde yaşamak ya da sadaka almak için birilerine yalvardığımda daha çok sızlamalı... Böyle anlarda bana hep kendisini hatırlatmalı...

Beni bilmeden yaşadığım bu ısmarlama hayatım değil, her şeye rağmen öğrendiklerim mahvetmeli...

Avcılar değil, beni gözümü bağlayanlar yüzünden değil, mahvolacaksam ben kendi istediğim için mahvolmalıyım.

Çünkü ben kendi kanımı emerken hayatın arka bahçesinde, varlıkların ardında ne olmuşsa biliyorum ki benim yüzümden oldu... Biliyorum artık dünyadaki bütün yıkımlar, bütün katliamlar dilimdeki bu kesik yüzünden oldu...

* 26 Eylül Perşembe gününden itibaren her Perşembe gecesi, saat 22.00-23.00 arası **Yön FM**'deyim. Marmara Bölgesi'nde **96.60** frekansında, diğer bölgelerde ise **Show TV** üzerinden **74.4** ses frekansından dinlenebilir.
* **"Yine Seninle Geldi Hayat"** adlı kitabım çok yakında Gendaş Yayınları'ndan çıkıyor...
* **Bursa.** 12 Ekim cumartesi günü kanser tedavisi gören bir hastanın yararına **Nalbantoğlu Şekerhoca Aralığı Kitap Sergisi**'nde imza günüm ve söyleşim var. Saat:13.00-17.00 arası. Heykel-Bursa

cezmier@leman.com.tr **CEZMİ ERSÖZ**

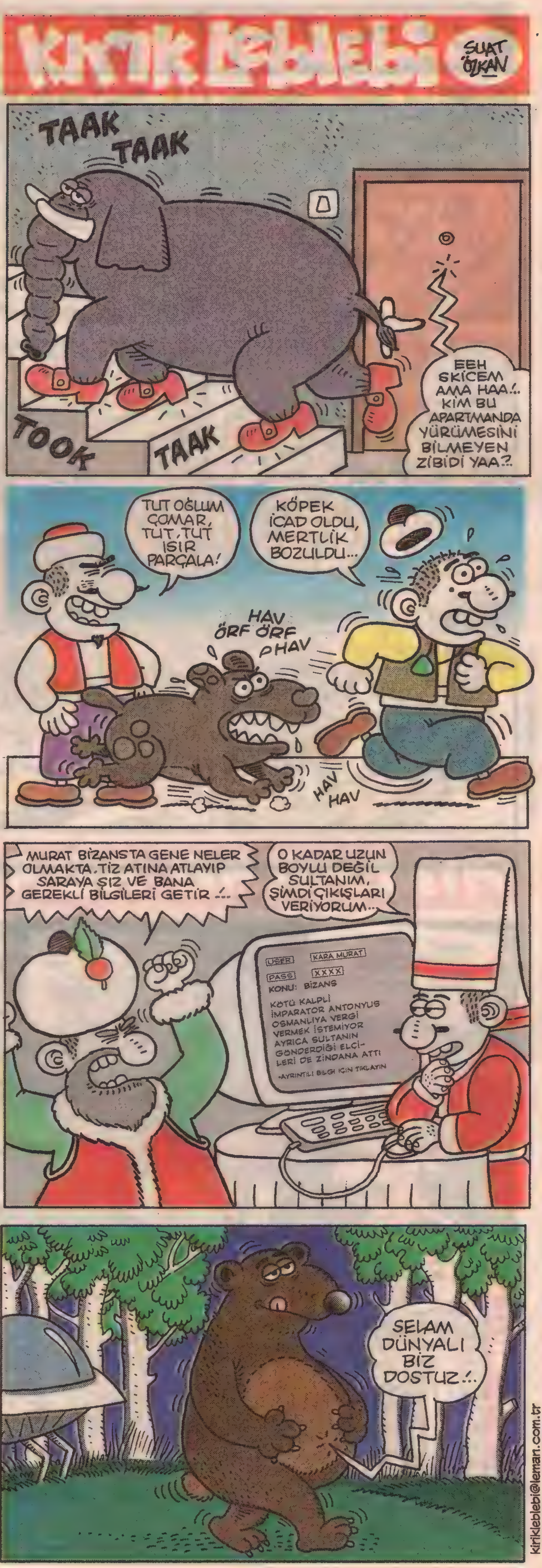

Kırık Leblebi
SUAT ÖZKAN
TAAK TAAK
TOOK
TAAK
EEH SKİCEM AMA HAA!.. KİM BU APARTMANDA YÜRÜMESİNİ BİLMEYEN ZİBİDİ YAA?..
TUT OĞLUM ÇOMAR, TUT, TUT ISIR PARÇALA!
KÖPEK İCAD OLDU, MERTLİK BOZULDU...
HAV ÖRF ÖRF HAV
HAV HAV
MURAT BİZANSTA GENE NELER OLMAKTA. TİZ ATINA ATLAYIP SARAYA ŞIZ VE BANA GEREKLİ BİLGİLERİ GETİR !..
O KADAR UZUN BOYLU DEĞİL SULTANIM, ŞİMDİ ÇIKIŞLARI VERİYORUM...
USER KARA MURAT
PASS XXXX
KONU: BİZANS
KÖTÜ KALPLİ İMPARATOR ANTONYUS OSMANLIYA VERGİ VERMEK İSTEMİYOR AYRICA SULTANIN GÖNDERDİĞİ ELÇİLERİ DE ZİNDANA ATTI
-AYRINTILI BİLGİ İÇİN TIKLAYIN
SELAM DÜNYALI BİZ DOSTUZ !..

kirikleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

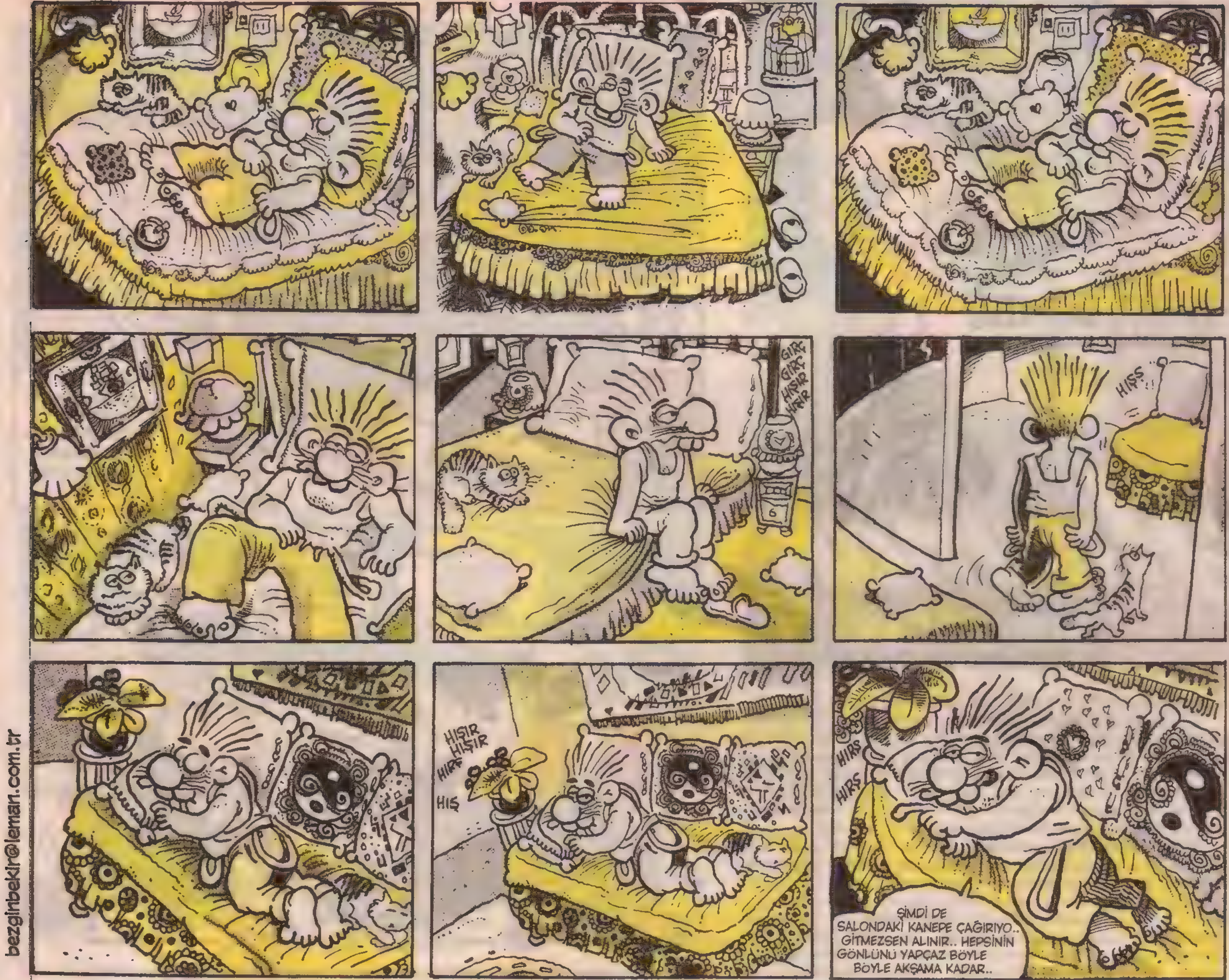
GIRÇ GIRÇ HIŞIR HIŞIR
HISS
HIŞIR HIŞIR
HIRŞ
HIŞ
HIRŞ
HIRŞ
ŞİMDİ DE SALONDAKİ KANEPE ÇAĞIRIYO.. GİTMEZSEN ALINIR.. HEPSİNİN GÖNLÜNÜ YAPÇAZ BÖYLE BÖYLE AKŞAMA KADAR..

bezginbekir@leman.com.tr

İki Resim Arasındaki 7 Fark

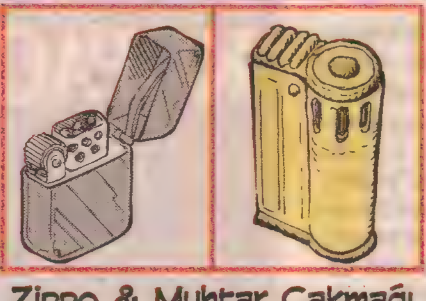

Zippo & Muhtar Çakmağı

❶ Zippo, global şöhrete sahiptir, bu yüzden yorgun bir markadır...
Muhtar Çakmağı, patlamaya hazır bir tasarımdır!

❷ Zippo; Vietnam'ı, Amerika'yı ve emperyalizmi çağrıştırır...
Muhtar Çakmağı; muhtarı, ihtiyar meclesini ve sükuneti çağrıştırır!..

❸ Zippo, gösteriş merakını simgeler...
Muhtar Çakmağı, mazlumiyet sembolüdür!..

❹ Zippo, yüzlerce şekilde yakılır ama sonuçta yakmaya yarar...
Muhtar Çakmağı, bi şekilde yakılır ve sonuçta yakmaya yarar!..

❺ Zippo, özel benzin isteyen bir nazlıdır...
Muhtar Çakmağı, duruma uyan bir harbidir!..

❻ Zippo, rüzgara dayanıklı olabilir, doğrudur fakat bu haliyle doğa kurallarına ters düşer...
Muhtar Çakmağı doğaya uygundur, rüzgarda söner!..

❼ Zippo, döviz kaybıdır...
Muhtar Çakmağı, bizdendir!..

Tüm çizimler: *Kemal Aratan*

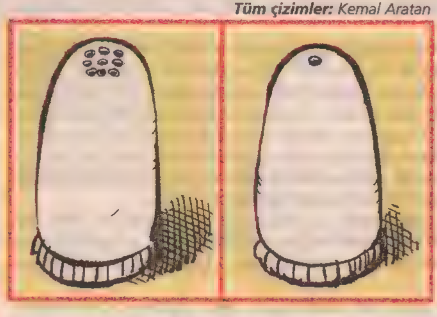

Tuz & Karabiber

❶ Tuz, kahvaltı dahil her öğünde sofrada görülen bir rutindir...
Karabiber, akşam yemeklerinin yıldızıdır!..

❷ Tuz, leziz ama zararlıdır...
Karabiber; hem leziz, hem de faydalıdır!..

❸ Tuz, daha çok 'tuzluk' olarak anılır...
Karabiber, karabiberdir; 'karabiberlik' denmez!..

❹ Tuz, şeker ve unla beraber 'üç beyazdan' biridir..
Karabiber, yalnızdır!..

❺ Tuz, reklama ihtiyaç duyar...
Karabiber, reklam sevmez, işi olmaz!..

❻ Tuz, gıdayı sollayarak ön plana çıkar...
Karabiber, gerçek bir lezzet asisti olarak işini yapar!..

❼ Tuz, herkes içindir...
Karabiber, hastası için!..

(Monopoly oynayacaktık göya, olmadı. Kısmet diilmiş...)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

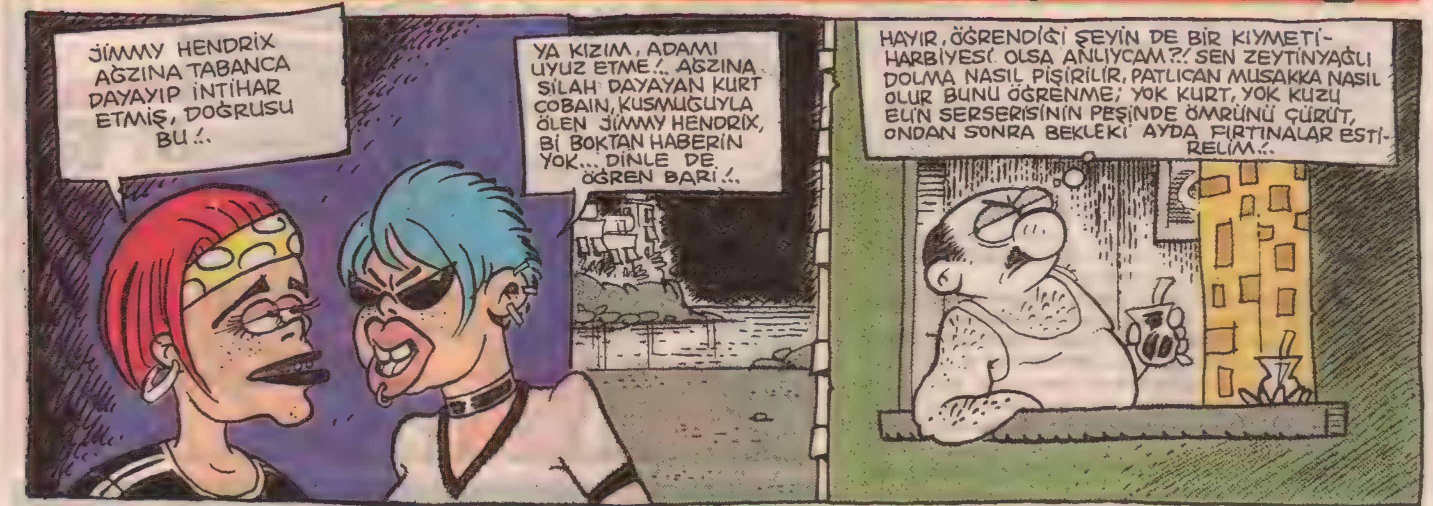
JİMMY HENDRİX AĞZINA TABANCA DAYAYIP İNTİHAR ETMİŞ, DOĞRUSU BU!..
YA KIZIM, ADAMI UYUZ ETME!.. AĞZINA SİLAH DAYAYAN KURT COBAIN, KUSMUĞUYLA ÖLEN JİMMY HENDRİX, Bİ BOKTAN HABERİN YOK... DİNLE DE ÖĞREN BARİ!..
HAYIR, ÖĞRENDİĞİ ŞEYİN DE BİR KIYMETİ-HARBİYESİ OLSA ANLIYCAM?! SEN ZEYTİNYAĞLI DOLMA NASIL PİŞİRİLİR, PATLICAN MUSAKKA NASIL OLUR BUNU ÖĞRENME; YOK KURT, YOK KUZU ELİN SERSERİSİNİN PEŞİNDE ÖMRÜNÜ ÇÜRÜT, ONDAN SONRA BEKLE Kİ AYDA FIRTINALAR ESTİRELİM!..

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

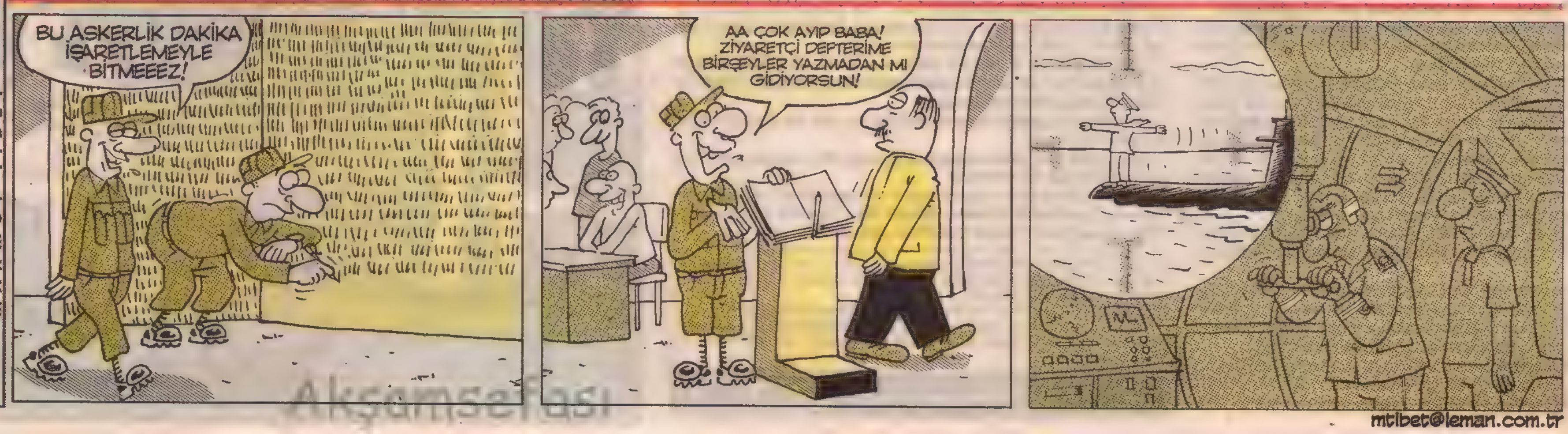
BU ASKERLİK DAKİKA İŞARETLEMEYLE BİTMEEEZ!
AA ÇOK AYIP BABA! ZİYARETÇİ DEFTERİME BİRŞEYLER YAZMADAN MI GİDİYORSUN!

mtibet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Bi tarafına yatarak, hafifçe eğim yapan bi kaldırım var. Aynı zamanda aşağıya doğru da iniyor. Oradan geçerken, hayatım kayıyo gibi olur, dikkatli hareket ederim. Vücudum hafifçe yan yatar, ve sanki bi süre -o bölüm bitene dek- yengeç gibi yürüdüümü hissederim. Karşıdan gelen birileri yoksa eğer, çok da dikkatli davranmam gerekmez ama; bırakırım kendimi. Bi keresinde, yine öyle yanlamasına ve diklemesine aynı anda yürürken, kendimi iyice salınca, buzdaymış gibi ters tarafa geri geri kaymıştım. Tam da anlatamıyorum doğrusu, biraz karmaşık. Her neyse, kaldırımın o ilginç bölümü bitip de yol tekrar normâlleşince, bi sigara çıkardım, sonra geri koydum. Pastaneyi geçtikten sonra içmeye karar vermiştim. Ve pastanenin önüne gelene dek, eski bir hayâlle oyalanmaya başladım.. Bunu yaparken, olabildiğince dikkatli davranmam lâzım. Çünkü, öyle çok kurcalanmış bir hayâldir ki, artık paçavra haline gelmiştir, neresinden tutup, tekrar nasıl kuracağını bilemez insan.. Neredeyse bütün gücümü harcayınca, temiz ve el değmemiş bi tarafını bulmayı becerebildim.. Bi kez orada, yani pastanede oturmuştum. Yan tarafında, cam masaları ve minderli demir sandalyeleri olan, güzel bi bahçesi var.. Cam masaların üzerinde, deniz tarafından gelen güneş ışığı parıldıyordu. Kahve ve ayçöreği söylemiştim. Kahvemi yudumlarken, elimdeki çizgi-romanı rahatça okuyamamış, boş masalara yansıyan akşam güneşinin parıltılarını ve caddeden geçen arabaların kırmızı farlarını seyre dalmıştım..

Köşedeki otobüs durağının yanından geçerken, hiç el değmemiş bi yerinden tekrar kurabildiğimi sandığım düş, kafamın içinde yeniden debelenmeye başladı. Bırak beni! bırak beni! diye bağırıyordu. Biraz gevşettim ama, bırakamadım. Bir düş'ün en acımasız düşmanı olan, kişisel gerçeklik ve yaşam koşulları -bu ciddii tanımlarıyla bile- onu kolayca ürkütüyordu. Ben de bu yüzden, tanım, isimlendirme filan yapmamaya gayret ettim. Meselâ, saçma gibi gözüken bi durum mu oluşuyor; onun gerçekle olan ilintisini kurmayıp, daha büyük başka bi saçmalın ucuna bağlıyordum hemen. Ama yavaş da gitmek lâzım. En büyük saçmalığa hızla vardığında, duvara çarpan lastik top gibi, o anda gerisin geriye dönülüyor. Aslında, en büyük saçmalığın ne olduğunu da bilmiyordum. Sadece yanına biraz yaklaşabilmiş, içeri girememiştim. Düşün bittiği sanılan bi yerdi.. Oraya daha çok zamanım vardı ama, telaşlânmadım hemen. Pastanenin önüne varana dek, olabildiğince uzatmaya gayret ederek, düşteki kimi ayrıntılarla ilgilendim. Böylece, asıl saçmalık gibi gözüken yere doğru ilerlerken, güzel bir gecikme sağlanıyor. Konuşma da pek yoktu zaten. Çünkü sorulan bişeyin karşılığı, verilemeyebilir. Ayrıca efekt yapma imkânı da bulunmuyor düşlerde. Sadece bakabilirsin: ...mantosu koyu kahverengiydi.. hafifçe aralayıp, elini iç cebine soktu..

Büyük bir bina var köşede, harabeye dönen. Yangın mı çıkmış, bir patlama mı olmuş bilmiyorum; cam çerçeve kırık hep, henüz bi onarım filan yapmadılar.. Yanından geçerken, düşe ara vermek zorunda kaldım. Böylesi iyi oluyor. Yanında yürüyen birisi varmış gibi; ilginç bişeye filan baktıktan sonra, dönüyosun, o yine aynı hâliyle yanında.. Ellerim sıkılmıştı, anahtarlığı çıkarıp onu tuttum. İlerde ışığı gözüken pastaneye baktım sonra.. Tam yanından geçtiğim zamana, düşüncelerimin en güzel kısmını, o ana bırakıyorum.. Belki, girer otururum? Hayır, öyle şey olur mu!. Önünden geçip gitmeliyim. İçeriye girdiğin anda, anlamı kaybolur bunca uğraşın.. Uzaktan, kısa ama güçlü bir bakış yalnızca.. Sonra, tekrar aynı debelenme başladı!. Bırak beni! diyordu yine, 'başka bi hayâl kur. 'Bi kere daha dedim, son bi kez daha; 'belki bu sefer ilginç bir sonuca ulaşırız?'.. Öyle saf ve çocukça davranmıştım ki, kafamın içinde debelenmeyi bırakıp, daha önce kurduğum en güzel yerlerinden bi parçayı, tekrar önüme sundu. Aç bir köpek gibi, ağzımın suları akarak zıplayıp, havada kaptım!. Çok güzeldi, gerçekten çok güzeldi!. Bu keyifli telâşımın ortasında, adımlarıma yine de dikkat ediyor, olabildiğince gecikmeye çalışıyordum. Ara sokaktan, yavaşça caddeye çıkan bi araba bana yardımcı oldu. Onun geçmesini beklerken, keyfime engel olamayıp, sokağın ötesindeki karanlığa doğru gülümsemek zorunda kaldım. Ve yine de fazla bekleyemeyip, ağır ilerleyen otomobilin arkasından dolanarak öbür kaldırıma geçtim.. Önce bir market, sonra galibâ bir çiçekçi, yanında bi apartman girişi, ve sonra.. ağzıma hırsla attığım kocaman lokmayı bitirip, damağımdaki kırıntılarını dilimin ucuyla sıyırırken, pastanenin önüne yaklaştım.. Henüz kafamı çevirmemiştim. Bütün düşüncelerim, göreceklerimle şekillenecekti.. Bahçesi, cadde kenarındaydı, köşedeydi.. Tam o noktaya, köşeye geldiğimde, öteki kaldırıma geçecekmiş gibi durdum orda biraz.. Boşluğa doğru kafamı çevirmek ne demek biliyordum; o yüzden bi aksilikle karşılaşırsam, hemen dönüp başka bi tarafa bakacaktım.. Belki de bu kadar plânlı davrandığımdan, yanlışlıkla önce başka bi tarafa, sonra pastanenin bahçesine baktım..

Bu küçük aksilik, işe yaramıştı fakat.. Düşüm, oradaydı.. Kimse yoktu bahçede. Hava biraz serindi, belki bu yüzden.. En uçtaki masaya baktım. Oradaydım. Birisi vardı yanımda; yüzünü seçemiyordum. Bi çizgi-roman çıkardı iç cebinden, bana uzattı.. Tam o anda, iyice debelenmeye başladı yine.. Gözüm kararmıştı! Ya gidip çöpe atacaktım, ya da boğazını sıkacaktım! Heyecanım tükenmek üzereydi, aceleyle karşıya geçtim. Bi sigara çıkardım. O da bu boşluktan istifade, kaçıp uzaklaşıverdi.. Nereye gidebilir ki ama! Mutlaka gelecek yine.. İşte, orda salak!. Şu büyük afiş panolarından birinin, kenarına yapışmış.. Zavallıcık.. Geçerken alırım..

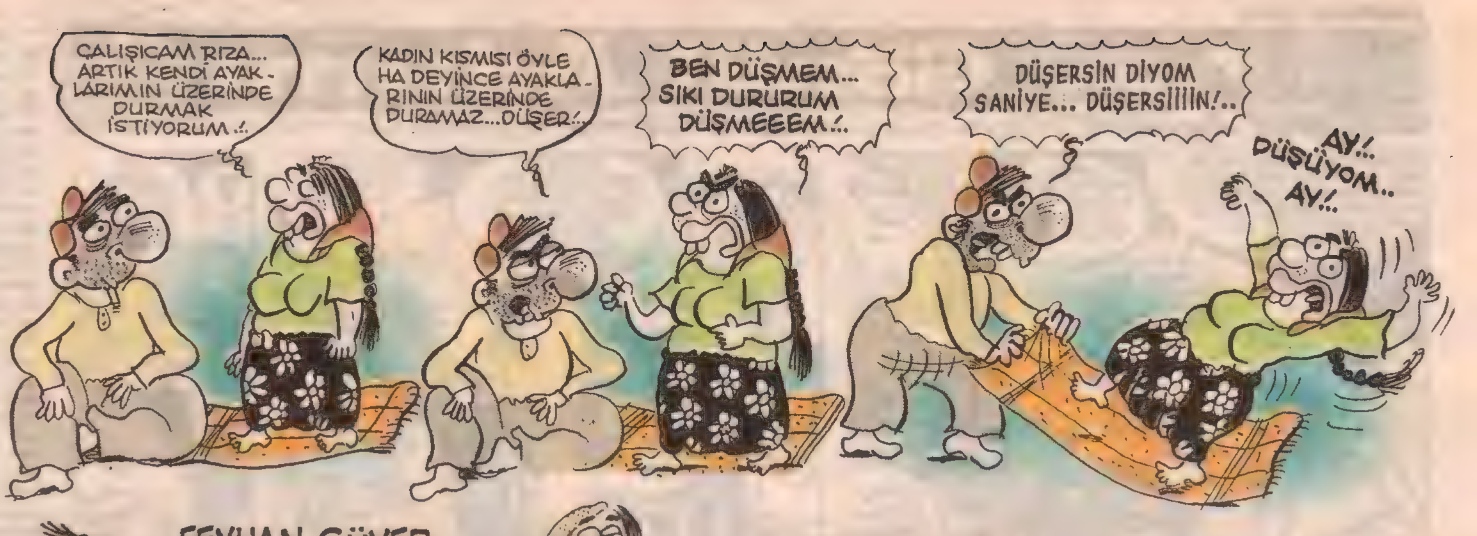
ÇALIŞICAM RIZA... ARTIK KENDİ AYAKLARIMIN ÜZERİNDE DURMAK İSTİYORUM!.
KADIN KISMISI ÖYLE HA DEYİNCE AYAKLARININ ÜZERİNDE DURAMAZ...DÜŞER!.
BEN DÜŞMEM... SIKI DURURUM DÜŞMEEEM!.
DÜŞERSİN DİYOM SANİYE... DÜŞERSİİİİN!..
AY!.. DÜŞÜYOM.. AY!.

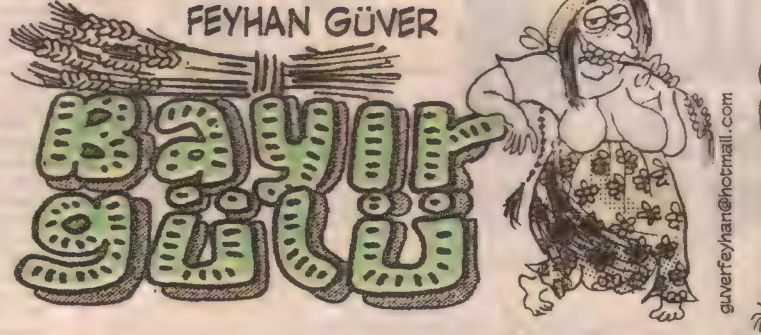
FEYHAN GÜVER
Bayır gülü
guverfeyhan@hotmail.com

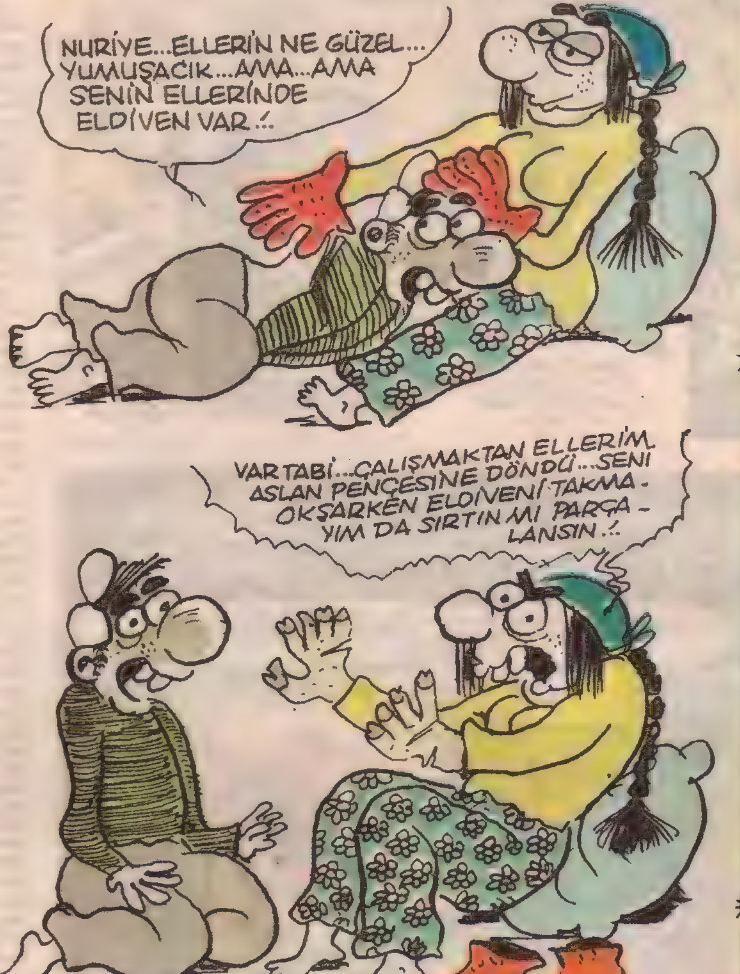
NURİYE...ELLERİN NE GÜZEL... YUMUŞACIK...AMA...AMA SENİN ELLERİNDE ELDİVEN VAR!.
VAR TABİ...ÇALIŞMAKTAN ELLERİM ASLAN PENÇESİNE DÖNDÜ...SENİ OKŞARKEN ELDİVENİ TAKMAYIM DA SIRTIN MI PARÇALANSIN!.

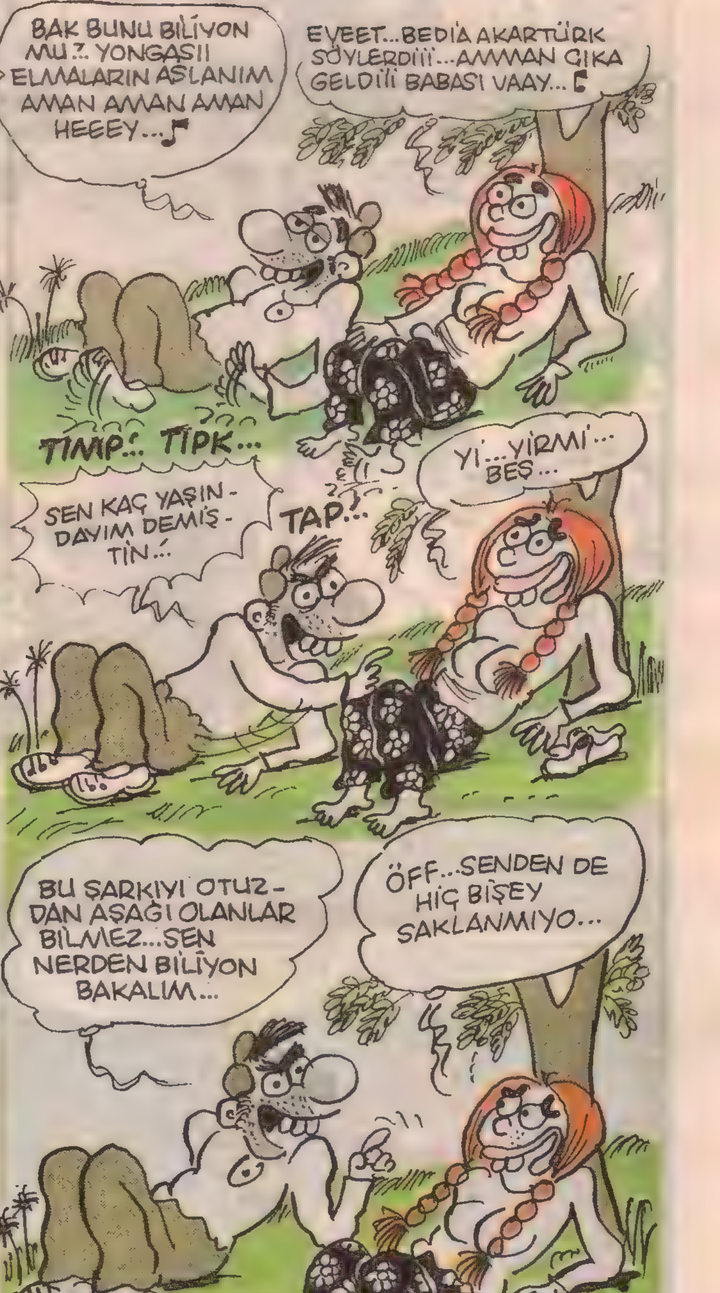
BAK BUNU BİLİYON MU?.. YONGASII ELMALARIN ASLANIM AMAN AMAN AMAN HEEEY...♪
EVEET...BEDİA AKARTÜRK SÖYLERDİİİ...AMMAN ÇIKA GELDİİİ BABASI VAAY...♪
TIMP!.. TİPK...
SEN KAÇ YAŞINDAYIM DEMİŞTİN!.
TAP!..
Yİ...YİRMİ... BEŞ...
BU ŞARKIYI OTUZDAN AŞAĞI OLANLAR BİLMEZ...SEN NERDEN BİLİYON BAKALIM...
ÖFF...SENDEN DE HİÇ BİŞEY SAKLANMIYO...

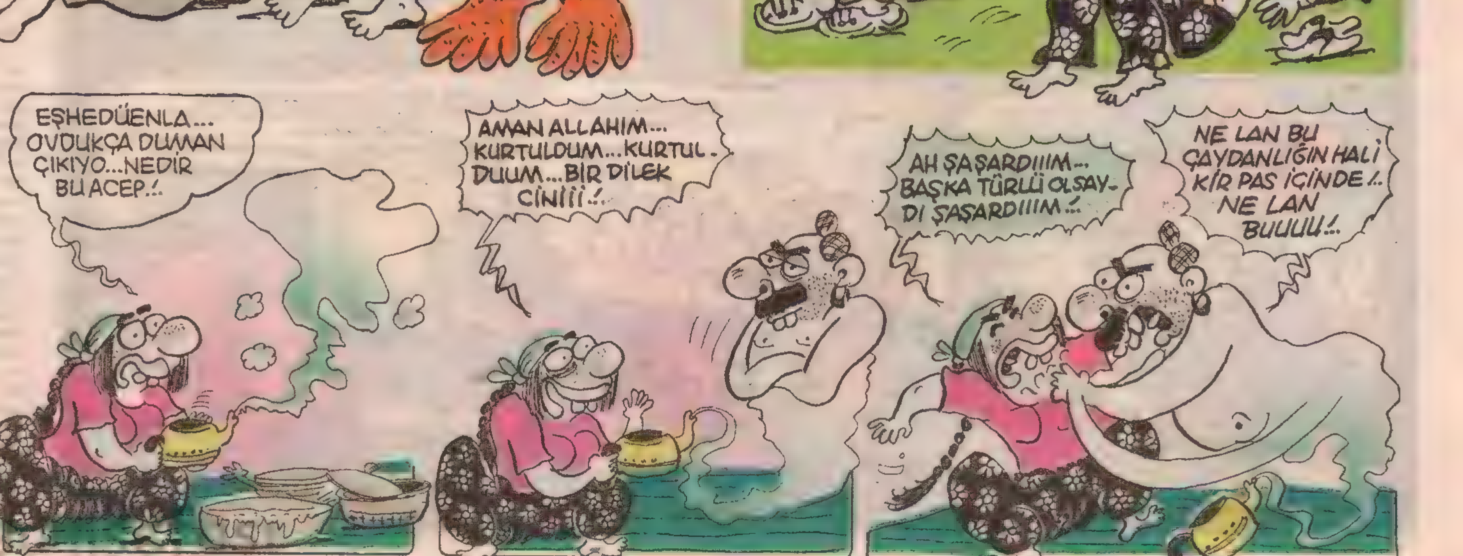
EŞHEDÜENLA... OVDUKÇA DUMAN ÇIKIYO...NEDİR BU ACEP!.
AMAN ALLAHIM... KURTULDUM...KURTULDUUM...BİR DİLEK CİNİİİ!.
AH ŞAŞARDIIIM... BAŞKA TÜRLÜ OLSAYDI ŞAŞARDIIIM!.
NE LAN BU ÇAYDANLIĞIN HALİ KİR PAS İÇİNDE!.. NE LAN BUUUU!.

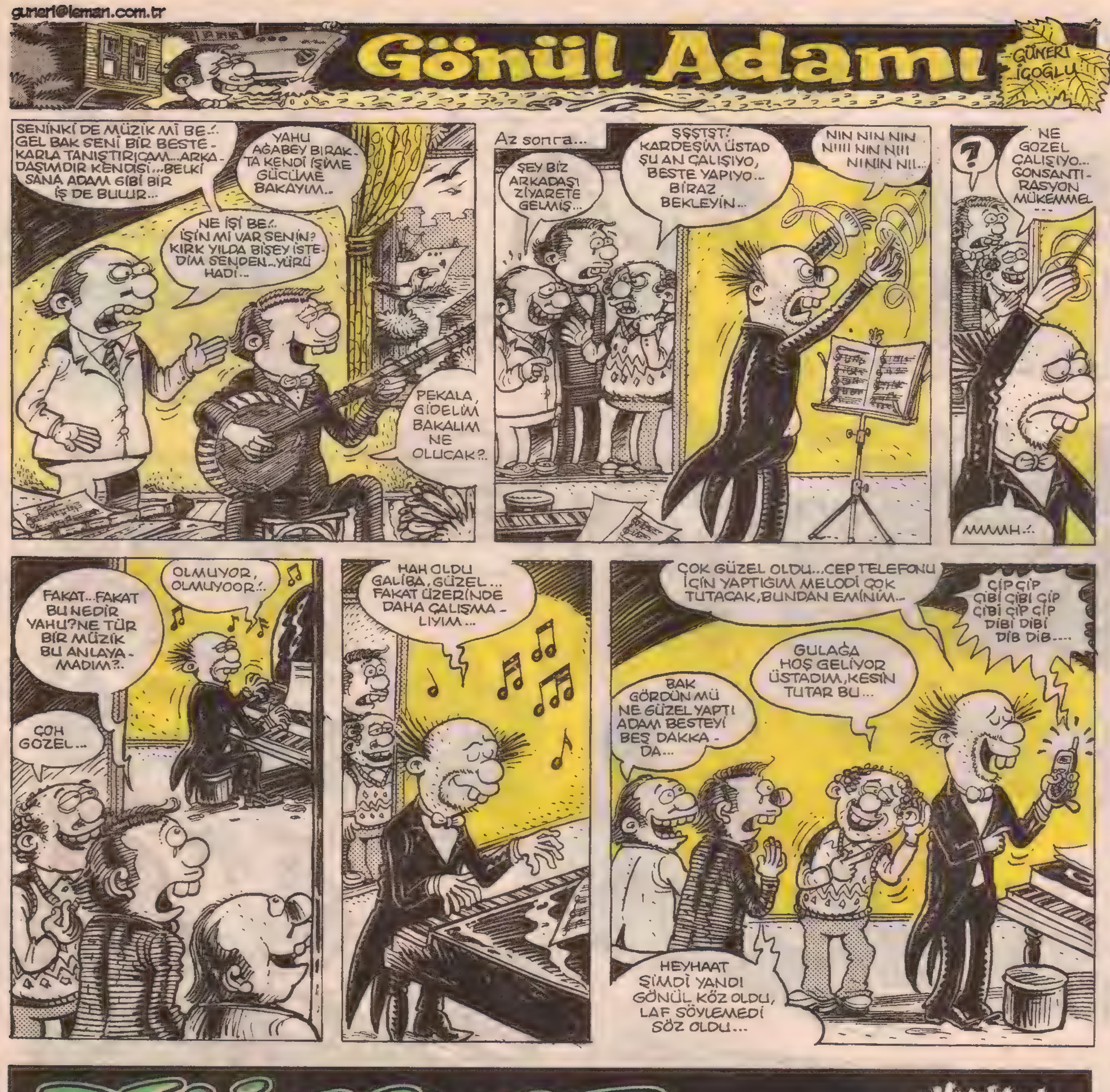
guneri@leman.com.tr
Gönül Adamı
GÜNERİ İÇOĞLU
SENİNKİ DE MÜZİK Mİ BE..! GEL BAK SENİ BİR BESTEKARLA TANIŞTIRIÇAM...ARKADAŞIMDIR KENDİSİ...BELKİ SANA ADAM GİBİ BİR İŞ DE BULUR...
YAHU AĞABEY BIRAKTA KENDİ İŞİME GÜCÜME BAKAYIM..
NE İŞİ BE..! İŞİN Mİ VAR SENİN? KIRK YILDA BİŞEY İSTEDİM SENDEN...YÜRÜ HADİ...
PEKALA, GİDELİM BAKALIM NE OLUCAK?..
Az sonra...
ŞEY BİZ ARKADAŞI ZİYARETE GELMİŞ...
ŞŞŞTŞT! KARDEŞİM ÜSTAD ŞU AN ÇALIŞIYO, BESTE YAPIYO... BİRAZ BEKLEYİN...
NIN NIN NIN NIIII NIN NIII NININ NII...
?
NE GOZEL ÇALIŞIYO... GONSANTIRASYON MÜKEMMEL...
MMMH..!
FAKAT...FAKAT BU NEDİR YAHU? NE TÜR BİR MÜZİK BU ANLAYAMADIM?..
OLMUYOR, OLMUYOOR..!
ÇOH GOZEL...
HAH OLDU GALİBA, GÜZEL... FAKAT ÜZERİNDE DAHA ÇALIŞMALIYIM...
ÇOK GÜZEL OLDU...CEP TELEFONU İÇİN YAPTIĞIM MELODİ ÇOK TUTACAK, BUNDAN EMİNİM...
ÇİP ÇİP ÇİBİ ÇİBİ ÇİP ÇİBİ ÇİP ÇİP DİBİ DİBİ DİB DİB....
GULAĞA HOŞ GELİYOR ÜSTADIM, KESİN TUTAR BU...
BAK GÖRDÜN MÜ NE GÜZEL YAPTI ADAM BESTEYİ BEŞ DAKKADA...
HEYHAAT ŞİMDİ YANDI GÖNÜL KÖZ OLDU, LAF SÖYLEMEDİ SÖZ OLDU...

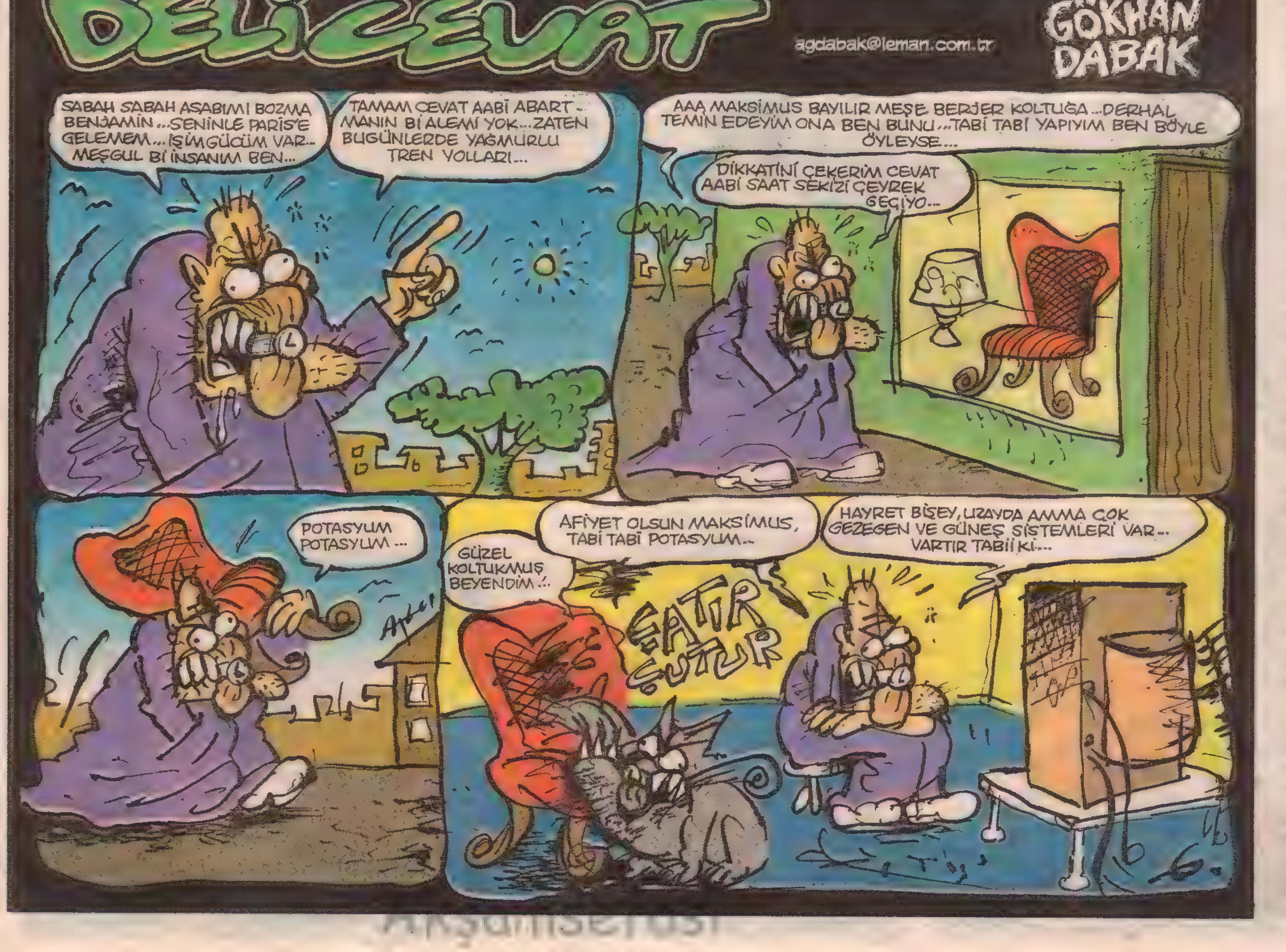
DELİ CEVAT
agdabak@leman.com.tr
GÖKHAN DABAK
SABAH SABAH ASABIMI BOZMA BENJAMİN...SENİNLE PARİS'E GELEMEM...İŞİM GÜCÜM VAR... MEŞGUL Bİ İNSANIM BEN...
TAMAM CEVAT AABİ ABARTMANIN Bİ ALEMİ YOK...ZATEN BUGÜNLERDE YAĞMURLU TREN YOLLARI...
AAA MAKSİMUS BAYILIR MEŞE BERJER KOLTUĞA...DERHAL TEMİN EDEYİM ONA BEN BUNU...TABİ TABİ YAPIYIM BEN BÖYLE ÖYLEYSE...
DİKKATİNİ ÇEKERİM CEVAT AABİ SAAT SEKİZİ ÇEYREK GEÇİYO...
POTASYUM POTASYUM...
GÜZEL KOLTUKMUŞ BEYENDİM..!
AFİYET OLSUN MAKSİMUS, TABİ TABİ POTASYUM...
HAYRET BİŞEY, UZAYDA AMMA ÇOK GEZEGEN VE GÜNEŞ SİSTEMLERİ VAR... VARTIR TABİİ Kİ...
ŞATIR ŞUTUR

Arkadaşım Çağçağ'ın bir oğlu oldu. Adını Güneş koydu. Hayırlı olsun. Dağlar kadar güçlü, ağaçlar kadar güzel olsun. Beni, Ankara Leman Kültür'den aramayın, orada hiç olmuyorum. "Kültür"le bir alakası olduğunu sanmıyorum. Kebapçı dükkanlarıyla da işim olmaz. Aslında Leman'da sevmediğim bir çok şey var. Lütfü Oflaz gibi iki cümleyi dahi yazamayan bir adamı neden bu dergide tutarlar, anlayamadığım gibi. Ama Leman gerçekten yazılarımıza karışmıyor ve her yıl sadece benden ötürü mahkemelere yirmi-otuz milyar para ödüyor! Ünlü mizah ustası Behiç Pek dergimize katıldı. Bu çok güzel. Behiç Pek, gençlik yıllarımda bana mizahı sevdiren usta çizer. Gırgır'daki "Birazda Savaşalım" sütununu hiç kaçırmadım, Muhlis Bey'ini ise tanımayan kalmadı. Atilla Atalay, mizah yazarlarının en büyük ismi. İletişim'den 10'un üzerinde kitabı yayınlandı. Türkçesi, edebi eserleri kıskandıracak kadar düzgün ve neşeli. Hayatımızın gurültü ve patırtısını onun kadar alaya alan başka mizahçımız yok.

Entrikalar, pisliklerle dolu dar bir karanlık sokaktan geçiyoruz. Artık ustalar, çıraklar, elimiz dilimiz döndüğü kadar bu sütunlarda, bağımsızlık adına mücadele edeceğiz!

Her biri gerçek bir yetenek, Erdil, Selçuk ve Metin, ayrı bir dergi çıkartmak üzere dergimizden ayrıldı. İlerde uzun uzun ayrıntılarıyla konuşuruz. Metin'le fazlasıyla sıkı fıkıydık. İnşallah dostluğumuz bozulmaz. Selçuk ve Erdil, gerçekten, beyin kamaştırıcı derinlikte esprilerle kendi kuşaklarının en büyük isimleri oldular. Bu sütunlarda uzun yıllar bizleri tatlı tatlı gülümsettikleri için onlara teşekkür borçluyum. Parlak geleceklerinden kuşkum yok!

Ancak, ben bir mizahçı değilim. Hiçbir savaşa katılmadan ünlü olmuş yetenekleri övmüşümdür, ama bir yere kadar deyip, kulakardı ederim. Çünkü, sadece yetenek, dünyamız ve sanat için bir ölçü oluşturmaz. İçinden, siyasi ahlak'ın, sosyal ahlak'ın sıyrılıp alındığı yetenekler tek başına sadece "akrobasi" gösterisidir. Büyük akrobatik yetenekleriniz olabilir. Piyanoyu ayaklarıyla çalan, burnuyla tırları çeken, göz bebeğinden bir kaç metre süt fışkırtan adamların yetenekleriyle, "etik" dertleri olmayan büyük sanatkarların arasında hiç ama hiç fark yoktur!

Bu sütunlarda yazdığım günden beri bağımsızlık deyip durdum. Aydın Doğan'ı değilse de, Aydın Doğan'ın kucağını meşhur ettim. İddiam, kavgam, aynıdır, bağımsız kalamayan yazar ve sanatçılar modern dünyanın oyuncağı, kepazesi, şarlatanı olmuştur, olmaya adaydır. Zengin sofraların zangocu olmuş Çetin Altanlar herkese ibret olmalı.

Kardeşim, arkadaşım Metin'e de birkaç laf etmek istiyorum. Onunla düşman kardeş olmaya dayanamam. Onunla Leman'ı çok eleştirdik ama, neden beni almadan gittiler, anlayamadım. Beni kaliteli, yetenekli bulmadılar mı?

Kardeşlerim! Gladyatörler kölelerden oluşur. Dövüşmek zorundaydılar. Çok kanlı, çok mertçe kavga çıkması, efendileri eğlendirmek için şarttı. Efendi ve sahipler de, gladyatörlerden en sıkı arkadaşları bulup karşı karşıya getirirdi. Neden? Çünkü sahipler bilir ki, gerçek savaşçılar, arkadaşlığa bakmaz. Mertliğe, cengaverliğe arkadaşlıktan daha çok inanmış yüksek karakterli insanlardır. Arkadaşlarını çok sevdiği halde, kılıcını esirgemez! Kılıcını arkadaşını kan içinde bırakarak vurmasının sebebi, efendilerini sevindirmek, onlara eğlenceli, şamatalı vakitler geçirtmek için hiç değil. Gladyatörler, yiğitlik oyununa, erkek oyununa, cesurluğa, gerçekten inanmış dürüst insanlardı. Efendiler, sizin ahlaktan taviz vermeyeceğinizi bildiği için en yakın dostlarınızla karşı karşıya getirir!

Evet, Aydın Doğan'a yıllardır buradan sesleniyorum, Uğur Mumcu'nun bir zamanlar Kemal Ilıcak'a bağırdığı gibi: "Senin rötatiflerin, senin boyalı matbaaların varsa, senin dolarların, fabrikaların varsa, benim de kalemim var!"... Bu kalem bizi mahkemelere sürükledi. Mahkemelere, avukatlara, dayatmalara, ayartmalara gücümüz yetmiyor. Bizi sindiremediler, sindiremeyecekler! Benim gibi gerçek bir kabus olduktan sonra bu topraklarda Aydın Doğan'a bütün rüyalar haram olacak.

Benim adım Nihat Genç, yalnız ve yalnız mertliğe inanıyorum. Yiğitlik, bütün sanatlardan büyüktür. Dürüstlük bizim mesleğin en ulaşılmaz makamıdır. Bu topraklarda en büyük ve acil savaşın "bağımsızlık" olduğuna inanıyorum. Tüm değerlerimiz kişiliklerimiz, yeteneklerimiz ancak bağımsız dergilerle ortaya çıkacaktır.

Hepiniz izleyeceksiniz, sözüm namusumdur, ne varsa duyacaksınız, ya da boşu boşuna bu sütunu kirletmeyeceğim!

NİHAT GENÇ

LADİN ORMANLARI

Karadeniz otoyolu etap etap hizmete açılacak, ancak, yolun tam olarak bitmesi 20-30 yılı alacak. Dünya coğrafyasının en nadide bu eşsiz sayfası tarihe gömülürken hem suskunuz, hem de artık yapılabilecek birşey kalmadı. Yol çalışmalarını izlediğinizde eşsiz doğa parçası karşısında müteahhitlerin tam bir canavar yöntemi izlediklerini görürüz. En ucuz, en kısa yoldan yolu tamamlamak için doğanın en güzel yerlerine merhametsizce saldırıyorlar. Yerkürenin ilk kurulduğu günden beri tüm kültürleri büyülemiş, Allah'ın ve doğanın eşsiz manzaraları, tarihe karışıyor. Kumsal yok oluyor. Koyulan mendirekler yeniden kum tutmaya başladı, cici sahilimiz oluştu diye seviniyor aptallar. Beş yüz kilometrelik denizi yüzmetre ileriye atacaklar... Nasıl atacaklar, dünyada örneği var mı? Tabii ki bataklığı bizden sonraki kuşaklar görecek. Doğanın yüzbinlerce yılda oluşturduğu enfes koylar, enfes küçük kayalıklar hiçe sayılıyor. Her biri dünya güzeli sahil kayaları yerine kaya parçaları dökülüp, asfaltın altına gömülüyor.

Karadeniz sahili artık İstanbul'un Sultanbeylisi, Ankara'nın Lalahan'ı oldu, bu kadar biçimsiz, tiksinti verici bir çirkinlik. Eskiden insan o yollara düşünce doğanın güzelliğinden için için ağlardı, şimdi, utanarak, mideniz kalkarak geri dönüyorsunuz. Duyan, gören yok. Türk tarihinin gelmiş geçmiş en büyük inşaat alanına medyanın, yazarların ilgisi hiç yok. Çünkü cahiller bilmiyor olup biteni. Müteahhitler Karadeniz'i cehenneme çevirdi, gören yok. Ses çıkartan hiç yok. Sahil yolu yapıldığında geri zekalı ve aptal kitleler ne güzel yolumuz oldu demeye şimdiden hazır. Bu yeni yapılan asfalt yoldan İspanya'da, İtalya'da hatta ırak'ta yüzbinlerce kilometre bulabilirsiniz. Bulamayacağımız ve burayı eşsiz yapan, dağların dik olarak denize inişi. Ve ormanla kaplı bu güzelliğin dalgaların içine kadar gömülmesi. Kaybolan bu güzellik. Karadeniz sahillerini güzelleştiren ormanla dolu dik dağların denize hücumu, şimdi, tam denizle dağ arasında elli metrelik düzlük çekiyorsunuz. Bu inanılmaz, mucizevi doğayı alalade bir Malatya, bir Konya yoluna çeviriyorlar. Karadeniz'in bütün coğrafyalardan üstün, çarpıcı, güzelliği asfalta arabaara, koçlara kurban edildi. "Kalkınma, ilerleme, bina, beton" üzerine beyinler öyle yıkanmış ki, düz bir beton gören, kapkara asfaltı gören kalkınıyoruz diye seviniyor. Eşsiz doğanın milyonlarca yılda oluşturduğu güzellikleri kimse umursamıyor. Dayanılacak gibi değil.

Karadeniz manzaradır, manzara yokedilmiştir. Karadeniz sahile gümbür gümbür inen dağlardır, dağlar yokedilmiştir. Karadeniz binlerce küçük koyuyla eşsiz, esrarlı güzellikler taşır. Bu minik koylar tamamen kayayla örtülüp, yokedilmiştir. Buna can dayanmaz. Çevre örgütleri, medya, yazarlar suskun, çünkü, ülkelerini, güzelliklerini okumamışlar, görmemişler, bilmiyorlar! Bu kadar cahil oldukları için patronları bunları parayla köpek yaptı gazetelere, TV'lere!

Yani, bugüne kadar, para, ya da fırsat bulup Karadeniz'e gitmemişseniz, Karadeniz'in coşkulu ormanlarının dalgaların üstüne hücumunu görmemişseniz, artık olup biteni kitaplardan okuyacaksınız. Hiçkimseye güzellik gösterecek yer kalmadı. İşte herşey siz yaşarken, siz TV programlarını, o sanatçıları, o gazeteleri okurken oldu. Sizler bu ülkede nefes alıp verirken, elinizden coğrafyanız alındı. Herkes sorumlu bu alçaklıktan. Duymadınız. Ne diyeyim ben size.

Yüzlerce alternatif taşımacılık ☛

dururken, her yatırım, her kalkınma hamlesine otoyolla başlamayı isteyen kimlerse artık, sahilleri oydular, değil insanları susturup öldürmek, mapuslara tıkamak, artık dağları, coğrafyaları imha ettiler. Kapkara ormanlarla dolu dağ başlarını kelleştirip kaya ve beton yığını yaptılar. Alkışlayın bu kahramanları, onların gazetelerini alın, onların gazetelerinde yazar olun, onların otomobillerine binin.. Binin, binin..

Ben geçimini sağlayamayan bir yazarım, gücüm, kuvvetim nedir, bir yazmayla olacak iş mi bunlar. Yazmanın çizmenin hiçbir işe yaramadığı büyük bir medya işgalinin sonucunu izliyorsunuz. Özgür basın, bağımsız yazarlığı hiçe saymanın sonuçlarını okuyorsunuz. Önce gazetelerinizi, TV'lerinizi elinizden aldılar, sonra dünyanın en eşsiz doğa parçasını toz toprak çakıl taşına çevirinceye kadar unufak ettiler! Olsun canım, siz de gider Rodoslar'da tatilinizi geçirirsiniz!.

Kimseye kızacak, karşı koyacak gücüm kalmadı.. Bu merhametsizlik karşısında kemiklerim hamur gibi, mecalim kalmadı. Şimdi çok iyi anlıyorum, insanlara, gurur, onur, bağımsızlık, güzellik duygusu öğretmeden, yatırım, kalkınma, ilerleme anlatmanın tam bir zebanilik olduğunu..

Bu faciayı geçen yıl yazdım, tek bir köşe yazarı ilgilenmedi, tek bir yazar ilgilenmedi, yazarlığı bırakacağım dedim, inadım inad. Birçok köşe yazarına olup biteni özetleyip gönderdik. Sayfalarında yer açmadılar. Bu kadar eşsiz güzellik taşıyan coğrafyayı bu aptallara teslim edince, olacağı budur. Demek ki, onu bunu köşeyazarlığı atamak, tayin etmek, basit bir torpil konusu değil. Duyarlı olmak, coğrafyayı tanımak, bütün bu soylu terbiyelerden geçmeden insanların eline kalem vermek tam bir canavarlık! Bir küçük haberi hala çıkmıyor!

Bunlar nasıl ekmek yiyor, bunlar bizim gibi normal insanlar gibi çay içiyor, çocuklarıyla konuşabiliyor mu? Hadi siz alın bu kalemi. Siz söyleyin. Peki neden bu kadar mahkeme açılıyor bana. Ülkemizde olup bitenleri söylemek suç mu? Neden önümüzü kesmeye çalışıyorlar. Bunları söylediğimiz için bizleri paramparça etmeye uğraşıyorlar, dergimizi, bölüyorlar, adamlarımızı ayartıyorlar, her türlü entrikalar deniyorlar. Yaşamımıza izin vermiyorlar.

Şimdi bana söylenen şu. Sen bunları söyleme, seni Nazım kadar şöhret yapalım. Ne yapacağım. Susacağım. Ulan, sanki elimde kimsenin bilmediği derin devletin gizli raporları varmış gibi. Gördüğümü herkes görüyor, sadece kimse yazmıyor, çünkü bütün dergiler, gazeteler işgal altında. Otobüse binip gidin, siz de görün.

Çok gizli belgeleri ele geçirmiş bir gazeteciymişim gibi bana teklifte bulunuyorlar. Hiç gizli belge yazmadım, çünkü, gizli belgelere ulaşacak kadar gücüm, kudretim, adamlarım olmadı. Demek ki, hasbelkader derinlerden haber alan gazeteci türü olsak hiç dayanamayacak çekip vuracaklar bizi.

Bütün bilgilerimizi toplayıp yeni baştan konuşalım. Dağlar, kapkara ve sık ormanlar, geniş ağaçlar, deniz ve dalgalar iri kaya ve iri dağ gövdeleri, bunlara tabiat denir, insana yücelik, güzellik derinlik gibi ilahi duygular verir. İnsanlar, Tanrıya, ötelere, coşkuya, estetiğe, çalışmaya, aşka, buraları görerek, yaşayarak ulaşır. Ey benim aptal milletim. Coşkuyla didinip çalışan fırtınalı ruhları bu muhteşem tabiatın rüzgarları ve güzellikleri yaratır. Bu aşk dolu, coşku dolu sahilleri, ormanları ırmakları göstermezsek, insan yetiştiremeyiz. İnsanlar eğitimini, tabiatın muhteşem bu esrarengiz ve kıran kırana heyelanından, rüzgarlarından, dalgalarından, bulutlarından alır. Bu beton yığınlarından neyi alacaklar! Ulusoy'un, Koç'un arabaları satınca bok mu olacak! Bok çuvalından milyonlarca genç beyin! İki feribot, bir tren, ya da tünelle dümdüz İç Anadolu'ya açılmak varken, bu eşsiz tabiatın ırzına geçmek kimin fikri! ANAP'ın, Özal'ın, Demireller'in, Çillerler'in, sağcıların, gerizekalı gazetelerin, dangalak sürüsü köşeyazarlarının fikri. Bu utanç dolusu insanlarla dolu bir coğrafyada yaşamak imkansızlaştı!

Benim dangalak cahil halkım. Doğanın milyonlarca yılda oyup güzelleştirdiği o küçük sahil kayacıklarına iyi bakın. Mikelanjo'nun bütün eserlerinden daha değerli olan, eşsiz doğanın milyonlarca yıldır oyduğu, üstünü kadifemsi yosunlarla örttüğü yüzbinlerce irili ufaklı kaya parçalarını, birkaç dolar uğruna beton altına gömdünüz. Dalgaların, denizlerin, balıkların, yosunların, ormanların, sellerin, milyonlarca yıl çırpınıp çırpınıp güzelleştirdiği yüzbinlerce deniz kayası, sahil kayasının üzerine acımasızca dozerlerle gittiniz! Müteahhitler, ağızlarının suyunu akıta akıta vahşet gösterisi yapıyor, seyderiyorsunuz. .iklerini dünyanın en güzel sahilinde sallaya sallaya geziyorlar, susuyorsunuz. Tek bir çiçeğe dokunmamış, bir kitap okumamış insanların eline binlerce dozer verirseniz, olacağı buydu. Yeryüzünün en güzel giysisi ormanlardır ve bu inanılmaz yeşil sadece Karadeniz'de denizin üstünü ağaçla doldurmuştu, nasıl kıydınız! Dozerler, kepçeler, öküz müteahhitlerin cinsel organı. Doğa, orman, ağaç demeden saldırmaktan zevk alıyorlar. Yüz tane körpe manken kıza rağmen Kadir İnanır bey, nasıl doymamışsa, müteahhitler de aynı doymaz cinsel hastalıktan saldırıyorlar. Dağlarımız, taşlarımız müteahhitlerin kepçelerle saldırganlıştıkları yatak odaları. Hem düzüp, hem parçalayıp, hem de para alıyorlar. Bayındırlık bütçesi müteahhitlerin haremi, mahremi... Kıyıcılık taşıyan bu dangalak ruhlar, para, iktidar bulduklarında nasıl despotlaştıklarını görüyorsunuz, kurbanları dün insanlardı, bugün Anadolu coğrafyası. İnsan denen azgını eğitmezsen, zenginlik ve rütbe için bir toplumu toptan fuhuşa sürükler, toptan köle eder, toptan soyar, toptan öldürür, toptan satar! Alın başınıza çalın! Doğada birgün yaşamamış insanlarla doğayı konuşmak imkansız, kime, neyi anlatıyoruz. Bu coğrafyaların en güzelinin imha etme projesinin adı: Türk mucizesi! Büyük Türk milleti, yolunuzla övünün, şişinin, gurur duyun, bir de açılışına yüzbinlerce Türk bayrağı getirin, süsleyin asfaltlarınızı! Dağ başını marşları çalın.

Trabzon'dan otuz kilometre içeri Maçka, Maçka'dan sekiz-on kilometre içerde dünyanın eşsiz kültür miraslarından Sümela Manastırı gizlidir! Manastır'dan tepelere kadar yirmi-otuz kilometrelik alan, enine ve boyuna aynı zamanda doğal milli parktır! Piramitler gibi, Çin seddi gibi, sayısı yedi-sekiz olan inanılmaz harika eserler içindedir. Hem fotoğraf, hem de kameralar Meryemana kilisesinin derin etkileyiciliğini veremez. Dağın içine, kayalara oyulmuş ve yirmi dakika dik yürüyüşle tırmanılan tepedeki Sümela Manastırı'nın yerden çıplak gözle görünüşü etkileyici, akşamları ise ürperticidir. Velhasıl, Sümela Manastırı'na kadar gitmemişseniz, bu yapının çarpıcılığını fotoğrafla, kamerayla anlamanız mümkün değildir. Öncelikle dik orman içlerinden kaya parçaları gibi dökülüp gelen suyun gürültüsünü duymamışsınız demektir! Sular bu toprakların hiçbir bölgesinde bu denli kudurmuş yamaç aşağı dolu dizgin akamaz. Ormanda gizlenmiş bütün deliliklerin, vahşiliklerin sesini sert kayalara çarpa çarpa kulaklarınızın içine sokuverir. Bu topraklarda yaşayan çoluk, çocuk, anne, baba, öğretmen bu muhteşem dağları ve çağlayanları ve ormanları görmemişse, ülkesini tanımıyor demektir! Ülkemizin Selimiye gibi, Ayasofya, Süleymaniye, Divriği Ulu Camii gibi birkaç büyük mirasından biridir, ormanlarıyla, yalçın yükseklikleriyle insanlığın büyük mirasları içindedir. Sümela Manastırı'nın büyüklüğü, binanın mimarisinden değil, mimarinin dağın yüceliği ve yükseklik duygusuyla bütünleşmesinden gelir. Sümela Manastırı'ndan Zigana tepelerine kadar sık ormanlarla doludur ve birçok tepe, balta girmemiş orman ayarındadır. Çünkü bu sert ve dik tepelere ulaşmak, çıkmak, mümkün değildir. Ülkemizin en sık en kara ormanları burdadır. Sümela Manastırı fotoğraflarında gördüğünüz kayadan fışkıran ağaçlar Ladin ağaçlarıdır. Bu toprağın gururlu ağacı ladindir. Ladin'i söküp aldığınızda tepeler kelleşir, yerine başka bir tür yetiştirmek imkansızdır. Bu tepelerde, ayılar, kurtlar ve karacaların da şöhreti büyüktür.. Kurtları yazın Bayburt, Gümüşhane ovalarına iner ve kışın dönerler. Burada yaşayan Karacalar ve yöre halkının sığın dediği geyik yavruları meşhurdur. Ulaşılması, sayılması, kontrolü mümkün değildir. Ayıları, sizler saldırmadıkça size saldırmaz, siz yine de dikkatli olun. Ülkemizin hiçbir yöresinde bu kadar çoklukta ayı, kurt, karacanın bulunması mümkün değil.

Ulaşılmaz yüce tepeler ve yağmur ormanları! Maçka'dan Zigana'ya uzanan kapkara ormanlar hala bilinmeyenler ve hala el değmemiş esrarengiz, büyüleyici güzellikler taşır. Doğu Ladinleri'ni mutlaka görmüşsünüzdür. Çam türüdür. Çam ağacının tıpkısı olduğundan çam deyip geçer yöre halkı. Ancak, çamların en soylusudur! İğne yaprakları çamdan küçük ve uçları iğne gibi değil, kütüktür. Elli altmış metreye kadar ince uzun büyürler. Gövdeleri çam gibi çatlamış kabuk kabuk değildir. Reçinesi çok az, lifleri sık olduğu için çok değerlidir. Bu tepelere tutunmasının sebepleri

Devamı Arka Sayfada

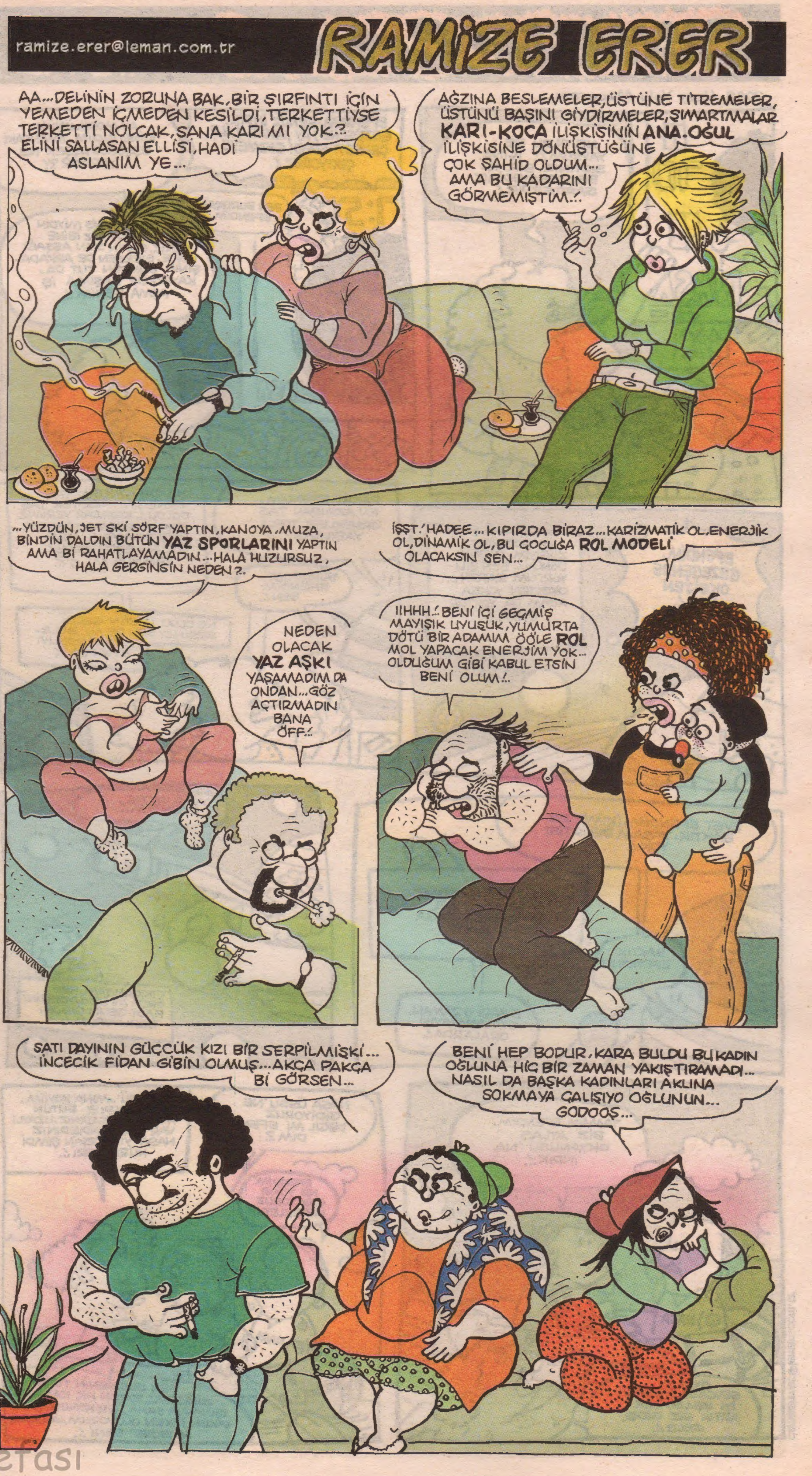
ramize.erer@leman.com.tr
RAMİZE ERER
AA...DELİNİN ZORUNA BAK, BİR ŞIRFINTI İÇİN YEMEDEN İÇMEDEN KESİLDİ, TERKETTİYSE TERKETTİ NOLCAK, SANA KARI MI YOK.?. ELİNİ SALLASAN ELLİSİ, HADİ ASLANIM YE...
AĞZINA BESLEMELER, ÜSTÜNE TİTREMELER, ÜSTÜNÜ BAŞINI GİYDİRMELER, ŞIMARTMALAR. KARI-KOCA İLİŞKİSİNİN ANA.OĞUL İLİŞKİSİNE DÖNÜŞTÜĞÜNE ÇOK ŞAHİD OLDUM... AMA BU KADARINI GÖRMEMİŞTİM.!.
...YÜZDÜN, JET SKİ SÖRF YAPTIN, KANOYA, MUZA, BİNDİN DALDIN BÜTÜN YAZ SPORLARINI YAPTIN AMA Bİ RAHATLAYAMADIN... HALA HUZURSUZ, HALA GERGİNSİN NEDEN ?.
NEDEN OLACAK YAZ AŞKI YAŞAMADIM DA ONDAN...GÖZ AÇTIRMADIN BANA ÖFF.!.
İŞŞT.' HADEE... KIPIRDA BİRAZ... KARİZMATİK OL, ENERJİK OL, DİNAMİK OL, BU ÇOCUĞA ROL MODELİ OLACAKSIN SEN...
IIHHH.!. BENİ İÇİ GEÇMİŞ MAYIŞIK UYUŞUK, YUMURTA DÖTÜ BİR ADAMIM ÖÖLE ROL MOL YAPACAK ENERJİM YOK... OLDUĞUM GİBİ KABUL ETSİN BENİ OLUM.!.
SATI DAYININ GÜÇCÜK KIZI BİR SERPİLMİŞKİ... İNCECİK FİDAN GİBİN OLMUŞ...AKÇA PAKÇA Bİ GÖRSEN...
BENİ HEP BODUR, KARA BULDU BU KADIN OĞLUNA HİÇ BİR ZAMAN YAKIŞTIRAMADI... NASIL DA BAŞKA KADINLARI AKLINA SOKMAYA ÇALIŞIYO OĞLUNUN... GODOOŞ...

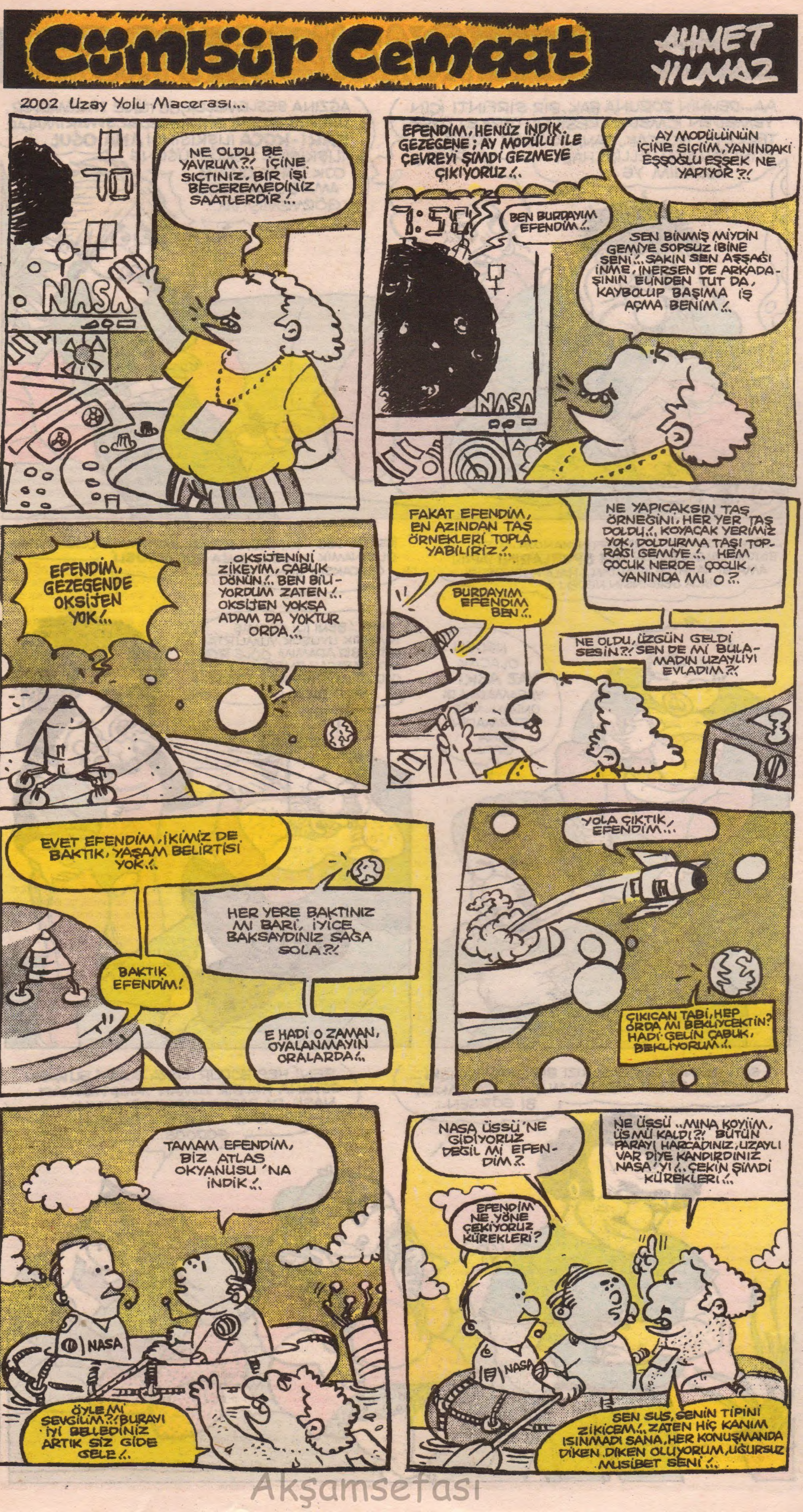
Cümbür Cemaat
AHMET YILMAZ
2002 Uzay Yolu Macerası...
NASA
NE OLDU BE YAVRUM?! İÇİNE SIÇTINIZ. BİR İŞİ BECEREMEDİNİZ SAATLERDİR!..
EFENDİM, HENÜZ İNDİK GEZEGENE; AY MODÜLÜ İLE ÇEVREYİ ŞİMDİ GEZMEYE ÇIKIYORUZ!..
AY MODÜLÜNÜN İÇİNE SIÇIIM, YANINDAKİ EŞŞOĞLU EŞŞEK NE YAPIYOR?!
7:50
BEN BURDAYIM EFENDİM!..
SEN BİNMİŞ MİYDİN GEMİYE SOPSUZ İBİNE SENİ!.. SAKIN SEN AŞŞAĞI İNME, İNERSEN DE ARKADAŞININ ELİNDEN TUT DA, KAYBOLUP BAŞIMA İŞ AÇMA BENİM!..
EFENDİM, GEZEGENDE OKSİJEN YOK!..
OKSİJENİNİ ZİKEYİM, ÇABUK DÖNÜN!.. BEN BİLİYORDUM ZATEN!.. OKSİJEN YOKSA ADAM DA YOKTUR ORDA!..
FAKAT EFENDİM, EN AZINDAN TAŞ ÖRNEKLERİ TOPLAYABİLİRİZ!..
NE YAPICAKSIN TAŞ ÖRNEĞİNİ, HER YER TAŞ DOLDU!.., KOYACAK YERİMİZ YOK, DOLDURMA TAŞI TOPRAĞI GEMİYE!.. HEM ÇOCUK NERDE ÇOCUK, YANINDA MI O?!
BURDAYIM EFENDİM BEN!..
NE OLDU, ÜZGÜN GELDİ SESİN?! SEN DE Mİ BULAMADIN UZAYLIYI EVLADIM?!
EVET EFENDİM, İKİMİZ DE BAKTIK, YAŞAM BELİRTİSİ YOK!..
HER YERE BAKTINIZ MI BARİ, İYİCE BAKSAYDINIZ SAĞA SOLA?!
BAKTIK EFENDİM!
E HADİ O ZAMAN, OYALANMAYIN ORALARDA!..
YOLA ÇIKTIK, EFENDİM...
ÇIKICAN TABİ, HEP ORDA MI BEKLİYCEKTİN? HADİ GELİN ÇABUK, BEKLİYORUM!..
TAMAM EFENDİM, BİZ ATLAS OKYANUSU'NA İNDİK!..
NASA
ÖYLE Mİ SEVGİLİM?! BURAYI İYİ BELLEDİNİZ ARTIK SİZ GİDE GELE!..
NASA ÜSSÜ'NE GİDİYORUZ DEĞİL Mİ EFENDİM?!
NE ÜSSÜ ..MINA KOYİİM, ÜS MÜ KALDI?! BÜTÜN PARAYI HARCADINIZ, UZAYLI VAR DİYE KANDIRDINIZ NASA'YI!.. ÇEKİN ŞİMDİ KÜREKLERİ!..
EFENDİM NE YÖNE ÇEKİYORUZ KÜREKLERİ?
NASA
SEN SUS, SENİN TİPİNİ ZİKİCEM!.. ZATEN HİÇ KANIM ISINMADI SANA, HER KONUŞMANDA DİKEN DİKEN OLUYORUM, UĞURSUZ MUSİBET SENİ!..
cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam derindir! Önce "yağmuru" çok sever, sonra rüzgarsız yapamaz. Çünkü ladinler kendilerini budayamazlar. Her mevsim kuruyan dallarını mutlaka sert rüzgarlara kırdırıp söktürmek zorundadır, yoksa, kuruyan dalların çürümesiyle ladinler ölebilir. 1935'li yıllarda Trabzon sahilden Maçka sınırlarına kadar otuz kilometrelik alan işte bu ağaç kabuğu hastalığından ikiyüz bine yakın ağacı kurban verdi ve bu bölge bugün orman olmaktan çıkıp basit bir yeşilliğe dönüştü! Ormanlar artık Maçka'dan başlıyor!

Ladinlerin Zigana için değeri paha biçilmezdir, önce, manzarası, yani, soylu görünüşleri, yani, kayaların dahi içinden fışkırıp boy atması, bilinen tarih içinde bu tepelerin ruhunu, karakterini, toprağını, kayasını, yağmurunu en iyi bilen, tanıyan ağaç olmasıdır!

Ne kadar yağmur yağarsa yağsın, Ladinlerin midesi şişmez, gövdeleri genişlemez. Eklemleri, kemiği dümdüz, bir kalem beyfendisi, düzgün fiziğiyle o tepelerde ne arıyor sanıyorsunuz. Sinirlerinden ve damarlarından zekilik ve lacivert bir yakışıklılık akar! En sert rüzgarları aldığı halde yıkılmaz, bükülmez. Gözleri belki kan çanağına döner, kararır, koyulaşır, ama, ne kadar tehlikede olursa olsun kendini bırakmaz! Bıraksa da, bir kere bırakır kendini, aşağısı uçurum, hiç şansı yok. Kayaların içinde büyüyecek toprağı nerden buldu diye şaşarsınız! Soylu ladinler, milyonlarca yıldır bu tepelerde özgürce yaşıyorlar! Dağları tepelerinden sarmış kapkara örtüsünün güzelliğini düşünün. Siyah bir canlılık ve simsiyah bir ateş getirir. Karşı konulmaz bir buğulu hüzünle boğulur tepeler! Başınızı kaldırıp baktığınızda ruhunuzu kamçılar! Ladinler hep başları kalkık, Karadeniz'den gelen dumanları, yağmurları, rüzgarları bekler. Gizlice ağlatır hepimizi. Bu kadar kara, bu kadar yüce, bu kadar yüksek, bu kadar dimdik nasıl kalabilir bu ağaçlar! Dağların soyulmasına fırsat tanımaz, eteklerindeki karacaları, ayıları, kurtları, domuzları gümbür gümbür derelerinden, sert fırtınalarından korur! Yani... Hani derler ya, yeniden dünyaya gelsem... Bir ladin gibi o tepelerde yükselsem derim. Kayaların kalbinden! Omuzlarıma otursa yağmur bulutları.. İnce, uzun yapılı, kusursuz güzelliğim, her gelip geçen bulutu ayartsa... Gece, sabah ve akşam, o sağlıklı, gürbüz, o sert ve masmavi dumanlı başımı eğmeden durabilsem, öyle tanrıya yakın ladinler gibi. Çekicilik, güzellik, şehvet, eğlence, oyun değil... Gururla ladinler, hiçbir kirli işine bulaşmadan bu sefil dünyanın, o kayadan tepelerin kalbinden yükseliyor hala! Heyecan budur! Ruhlarımızın ahlaksızlık ve rezilliklere karşı inanılmaz direnci burada güç kazanır! Biraz sonra, sopa ve değnek olacak ağaçlara hiç benzemez ladin! Hala, eski tren yollarında yüzyıla rağmen yıkılmamış çürümemiş telgraf direklerine rastlarsınız, bilin ki, bütün bu teknolojiye, betona rağmen, bükülmeyen Ladin ağacıdır onlar. Ladinler yalnız yükselmeyi sever!.. Gövdelerine kimse uzanmasın diye, aşağıdaki dallarını kıra kıra! Dokunulmazlık ister! Rüzgar görünce, telaş, panik ve öfkeye dönüp, şiddetle çıldıran, çırpınan ağaçlara benzemez! En sert rüzgarlar karşısında bir kral gibi hiç konuşmadan etkiler insanları! Ladinler, yüksek ruhlu eski insanlar gibi kendi yalnızlıklarına kutsal şiirler okuyup, sağlam karakterleriyle kendilerini baştan çıkarır! Kimseye tenezzül etmeyen bu mağrur ağaçların üstüne yıldırımlarla inseniz, kasırgalarla saldırsanız, ruhunun gevşemesine, korkmasına asla müsaade etmez. Ladinleri, koparıp başka dağbaşlarına dikseniz, durmaz. Hayatın tadı, doğduğu bu yüksek memlekette yükselmektir! Alıp başını gurbete gidenler, öfkeden bağırlarını yırtar, ya da azaplar içinde delirirler. Ladinler, kendi bulutu, dumanı, kendi kasaba, köyünden aşkların peşindedir! Büyük fethin, büyük yiğitliğin, kendi doğduğun tepelerde yükselmek olduğunu en iyi ladinler bilir! Ladinler dağbaşlarımızın zarif erkekleridir!

Nerde, ne zaman, ne kadar yalnız ve çaresiz kalırsam kalayım, orada, o tepelerde, memleketim, vatanımda, işte yükselmiş derim, kayaların kayaların kayaların kalbinden soylu aşkım, ladinler derim! Toprağımızın, dağlarımın en güzel bayrakları, yine çıldırmış, rüzgarlarını bekliyor, derim!

Bu eşsiz kara ormanların güzelliği, değeri üzerine size kitaplar yazmalıydım, özür dilerim. Bu yalçın tepelerden şaşırmadan, hayret etmeden, büyülenmeden geçivermek mümkün değildir. Tabiatın en güzel organıdır dağlar, ağaçlar. Onların görünümü bozulacak diye ödümüz kopar. Tanrı, kıyımıza, köşemize mutlaka bir güzel orman koymuştur! Ama ladinler başka.. O kadar müthiş, sert görünüşleri vardır ki, onları ormanından ayırıp bazen süs ağacı diye, parklara, apartman önlerine dikerler. İşte derim, paraya ve şöhrete tamah edip, ormanını, tepelerini terketmiş, satılmış ağaçlar! Güllerin, palmiyelerin yanıbaşındaki süs ladinlerini hiç sevmem! Ladin dediğin kaya tepelerin içinden ve en tepesinden upuzun, dimdik fışkıracak! Sabah akşam kollarını kopartmak için en sert rüzgarları bekleyecek! Ancak, orman ve ağaçlar ve tilkiler, artık çocuk kitaplarının teorisi olarak kaldı. Gerçek bir soyluyla o dağbaşlarında bir akşamüstü karşılaşmaya kimse cesaret edemiyor!

Mideleri açlıktan guruldayan Orta Anadolu'yu gördükten sonra insan Karadeniz'in bu eşsiz kara tepelerine tapınıyor. Gür ormanlar, gürül gürül sular! İnsanı içten içe coşturur. Neden tepelerden dökülen bu sular bizi sevindirir. Neden bu kapkara ormanları görünce, içimizde tarifsiz mutluluklar buluruz. Kalbimiz, ruhumuz onların içinde bir yerde saklı gibi.. Ruhlarımızı sürekli uyaran ve ayartan bu muhteşem tabiat hala topraklarımızın içinde ve hala gürül gürül yaşamakta! Yağmur tanelerinin her biri ladin ağacının küçücük iğnelerinde bir mücevher, bir pırlanta taşı gibi parıldar. Ormanın beyaz şarabı gibidir yağmur. Bulutlar, tepelerden geçiveren lüks kupalı eski zaman arabaları gibi. Ah bu yağmurları bilmezsiniz, ne şehvet düşkünüdür onlar. Geceyi birlikte geçirdikleri o kapkara ormanlara yayılan, hayale sığmaz, göz kamaştırıcı binbir tür sarhoşluk taşırlar! Şapşal hayvanlar yaban domuzları ve ayıların yağmurun ve rüzgarın gürültüsüyle oraya buraya kaçışması, kara ve sürmeli gözlü karacaların çıplak ayakla şakırdayan derelerin üstünden atlaya zıplaya koşuşturması, topraklarımızın ve dağlarımızın en güzel şarkılarıdır! En heyecan vericisi ruhlara! Ve ladinler! Anadolu toprağının en soylu, en kibar ağaçları! Yüce dağ başlarında, bu denli incecik ve upuzun duruşları, bu denli centilmen ve her rüzgarda kırılışları! Kalem gibi ince ve upuzun boylu bu ağaçlar çok şey öğretir bize! Aklın, inceliğin, zaferi gibidir Ladinler! İnce, uzun, kibar duruşları, sanat zevkimizi büyüler, çünkü ladinler, sanki orada doğmamışlar, şehirden, bilmiş, okumuş, bakımlı insanların, dağbaşlarına gidip yerleşmesi gibi, burunları havada, dik, ince ve neden yaşamak için en sert rüzgarlarını çağırırlar Karadeniz'den!

Ve şimdi.. Nasıl başlasam.. Tek cins ağaçlardan oluşan ormanlar biyolojik zararlılara karşı son derece hassas. Milyonlarca küçük böcek, ülkemiz tarihinin bize bıraktığı bu en büyük mirası elimizden alıyor. Sordum, soruşturdum, okudum, inceledim. Bütün büyük ormanlarda aynı tehlike var. Ancak, o ormanların sahipleri büyük savaş veriyor. Çok ciddiye alınıyor, büyük bütçeler ayrılıyor, halklar, aydınlar, ormanları kurtarmak için tam bir seferberlik halinde, öyle ki, ormanlar, kimya labaratuvarlarına dönmüş durumda.

Çok, çok acı haberlerim var, kardeşlerim. Hiçbir yerde yazmıyor, kimsecikler bilmiyor. Ladinler yokoluyor. Bir imha savaşı. Bu inanılmaz felakete can dayanmaz. Zigana dağları kelleşiyor. Bir büyük böcek savaşı. Böcekler dağları imha ediyor. Milyonlarca böcek ladinleri usul usul yiyip bitiriyor. Felaket ilerledi, ilerledi, yedi-sekiz tepeyi tamamen yedi bitirdi. Orta Anadolu gibi kıraç, bozkır tepeler ne arıyor oralarda, bir sorun! Böcekleri yemesi için suni böcekler üretildi. Suni böcekler doğal böcekler kadar hızlı üretilmiyor, baş edilmiyor. Tabiatı tümüyle mahveder korkusuyla ilaç kullanılamıyor. Bu böcek savaşını üçbeş orman bekçisi veriyor, daha binlercesi lazım. Bu dağları, bu ormanları çok ciddiye almamız lazım. Henüz tek bir siyasetçi, tek bir devlet adamı, tek bir gazetecinin haberi yok. Şimdi Aydın Doğan'a gidip 'ladin' desem, anasına küfrettiğimi sanıp yine beni mahkemeye verecek, ama 'kereste' desem, belki gözleri açılır. Gazetem yok, elimde fotoğraf makinem yok. Gidip bozkırlaşmış ve üzerinde tek bir ağaç dahi kalmamış tepelerin resimlerini çeksem. Ülkemizin en eşsiz hazinesi, en derin manzarası çürüyor. Kellik gittikçe yayılıyor. O toprağı fetheden Fatih, tek bir ağaç kesenin başını keserim, demişti. Ve o topraktan içeri ormanların sıklığından yürüyememişti ordular! Bu ladinleri böyle tek başına, böyle sahipsiz, böyle zavallı kimler bıraktı. Maçka gibi yağmur ormanlarının göbeğinde kelleşmiş tepelerin esrarını kimsecikler sormuyor. Uzmanlara gidip, burada neler oluyor kardeşim, diyen yok. Elli yıl sonraya yirmi-yirmibeş tepe daha kelleşir ve Zigana'nın eteklerinde ağaç kalmaz. Uzaktan değil, yanlarına gidip ve tek tek izleyin ladinleri, faciayı göreceksiniz. Dağbaşlarında böcekler büyük bir kavga kurdu. Koskoca ladinleri yiyip bitiriyor. Milyonlarca böcek, umursamazlığımız, habersizliğimiz ve bilgisizliğimizden faydalanıyor.

Bilgisizliğimizden, dağ başlarımızın en soylu ağaçlarını böcekler kemirip kemirip çürütüyor. Şimdi bana sorsanız, işsizlik, ekonomi, banka hortumlama, bu ülkenin en büyük derdi, nedir diye. Bu dağbaşlarını sarmış milyonlarca böcek ve bunlardan habersizliğimiz, derim.

Böcekler değil, cehalet yiyor! Ladin ne kasırgalara, ne heyelanlara, ne sellere karşı dayandı, ama habersizliğimize dayanamıyorlar!

Ormanların ve ağaçların da bir yaşama biçimi var, onların da, tiyatroları, oyun salonları, kafeleri, eğlence partileri var. Çok yakından kameralarla izlemezsiniz, göremezsiniz. Yabancı kanallarda keyifle binlerce belgesel izlediniz, hiç sormadınız mı, bu adamların işi nedir, bu böceklere, otlara milyon dolarlar yatırıyor. Sizler milyon dolarlık kameraları Seda Sayanlar'ın götüne takmış dolaşıyorsunuz. Ya da arada bir yıllık izninizde keyif olsun diye çoluk çocuk Zigana tepelerinde manzara resmi çekiyorsunuz. Gazeteciler cahil, atlas, coğrafya dergileriniz cahil.

Ben henüz on yaşındayken, kışları o ormanların soğuk salonlarında dolaştım. Biliyorum. Yazları, o ormanların sünger topraklarına uzandım, yattım. Biliyorum.

Değil, kurtarmak, ayağa kaldırmak, oraları korumak. Öldüğünden haberimiz yok. Ben bu yazıyı, birileri gider, bakar, tedbir alır diye yazmıyorum. Kendi toprağıma, son bir tören, son bir ihtiram duruşu, olsun diye... Büyümem, yetişmemde, öğrenmem, coşkulu ve ateşli bir yazar olmamda, bana inanılmaz sonsuz heyecanlar katan ladinlere selam olsun diye yazıyorum. Bu medyadan, bu siyasetçiden, bu bürokrasiden hiç umudum yok. Bizden sonra gelecek nesiller ladinleri hiç görmeyecek, ya da, birkaç tanesini süs bahçelerinde diker, tanırlar. Varsın görmesinler. Ben gördüm. Deliye döndüm. Öyle bir delilik ki... İşte hala buralarda debelenip duruyoruz!

Karadeniz'in o taşkın, yerinde duramayan, dünya fatihi, hayat delisi çocukları, bu pervasız delikanlılar, en şiddetli duyguları, en karşı konulmaz arzuları, delirmiş bu koşturma zevkini şu sizin bozuk manyak milli eğitim okullarınızdan mı alıyor sanıyorsunuz... Bu insanları ateşlendiren, coşturan şey nedir?

Bağımsız, coşkulu bir insan, bir yazar nasıl yetişir, sordum, soruşturdum, kitaplar okudum, uzmanlara danıştım. Akıl, mantık, bilgi, yetenek, belki, hepsinden birazcık. Ama işin doğrusu.

İşin doğrusu. O kapkara ormanların derin ruhunda saklı. Ancak ve ancak ladinlerin çırasıyla nesilden nesile ruhları tutuşturan ve en sert rüzgarlara karşı tepelerde alevlenen ormanların gizli bir meşalesi var...

Uçurum başlarında kara ladinler! Tehlikeli bir gerilimle kara mızraklar gibi diklenirler bulutlara, göklere! O tehlikeli gerilim. O düştü, düşecek, umursamadan diklenişleridir, ladinlerin soylulukları! Varoluşumuz için oksijen arıyorsak, kartal ağzı gibi keskin uçurumların başında kara ladinler gibi yıkılmadan durmayı öğrenmemiz şart! Bıçak gibi keskin mermer tepelerinde geceyi tek başına dimdik yükselerek geçiren kapkara ladinler! Sabah olunca yalçın tepelerin kalbinde, kaya damarlarında masmavi dumanlara sarılıp binbir zevkle sevişen kapkara ladinler! Kanımın ateşi oldu senin yüce heybetli o gerilimli alnındaki alevin! Bir kaya çatlağı toprağından bir büyük ülke kadar sevinçler bulmayı senden öğrendim. Kanımın ateşi oldu senin o bulutların arasında kaybolan umursamaz başın. Kanımın ateşi oldu senin o rütbe, nişan, çelenk, sarmaşık, çiçek kabul etmeyen, dimdik, soylu, kamçı gibi diklenişin. Soylu yükselişin hayatımın en büyük macerası oldu. Yolu düşüp, oralardan geçen yolcular hep sormuştur, bana. Bu mermer kayaların içinden bu sert ağaçlar nasıl büyür. Bıkmadan, coşkuyla anlatırım. Belki, parkta, bahçede, ovalık yerde, boynun bükük, eğri, çürük, yıkık ağaçlara rastlarsınız. Ama bu sert tepelerde, sulara, heyelanlara, fırtınalara karşı ayakta kalmanın tek yoludur, dimdik durmak. Ölünceye kadar, boynunu bükmeden eğilmeden, aşağıya bakmadan durmak. Alnımın ateşini, o soylu diklenişinden aldım. Pis yataklar, kirli çarşaflar içinde büyüyenler ne bilsin seni. Alnımın ateşini senin o çelik gövdenden aldım. Kalemime, mürekkebime dolup dolup boşalan bu ateşleri, ruhumu sabah akşam yakan bu alevleri senden aldım.

Hangi parayla hangi şöhretle alabilirdim senden o yakışıklı kusursuz heybeti! İşte büyüttün beni. Sıcak yatak, kucak düşkünü yapmadın beni. Memleketim, toprağım benim. Duy sesimi. Bu evladını, kütüphaneler değil, uçurumların büyüttü. Uçurumlardan düşerken, bu evladını, işte bu soylu ağaçların boynundan sarılarak tuttu!

nihatg@leman.com.tr

LeMan MİZAH DERGİNİZ
okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Susmak Daha Doğrusu Susturulmak...

Eminim birçok öğrenci benimle aynı sıkıntıyı paylaşıyordur. Ama artık sesimi duyurmak istiyorum.

Ben KTÜ Fatih Eğitim Fakültesi'nde okuyordum. Bir yıl içinde yaşadığım psikolojik baskıdan dolayı okuldan ayrılmaya karar verdim. Fatih Eğitim Fakültesi, bir okuldan çok milliyetçi gençliğin kamp yerine benziyor. Farklı olanı kabul etmiyorlar. Sözlü tacizle insanları rencide ediyorlar. Ayrıca yurtlarda hastanelik edilene kadar dövülen arkadaşlarımız oldu. Yetkililer ise olayları öğrencilere duyurmadan kapatmaya çalışıyorlar... Okulun düzeninden sorumlu sayın (!) dekanımız bile bir konuşmasında şunları söylemişti: "Okulumuzda bir avuç pislik bulunmaktadır, onları da temizleyeceğiz." Güvenliğimiz kime teslim sormak istiyorum.

Yaşamdan, dünyadan hatta kendi sorunlarından habersiz yaşayan büyük çoğunluk tepkisizliğiyle kalmıyor, bir de utanmadan, çaba gösteren insanları engellemeye çalışıyorlar... Fakültede gün boyu cafeleri, kantinleri dolduran büyük çoğunluk, geyik muhabbetleriyle gurur duyarak milliyetçi geçinirken, birileri okuyor, yazıyor, tüm engellere rağmen ülkeleri için canlarını ortaya koyuyorlar.

Suskunluklar birgün çığlıklanacaktır. Ama oturduğumuz yerden söylenmenin kimseye bir yararı yok, silkinip kendimize gelme zamanıdır şimdi... Konfüçyüs'ün dediği gibi "Karanlığa küfredeceğine bir mum da sen yak!".

Çığlık/Ankara

Merhaba Leman Hastaları

Sevgili Leman okurları ve çalışanları, hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Leman okurları size kırgınım; nedeni ise biz okurlara ayrılmış köşeye devamlı karamsar mektuplar yazmanız. Ben Bayrampaşa "dinlenme tesisleri"nde ikamet eden bir gencim, her hafta Leman okurum. Leman'ı ilk sayfasından son sayfasına kadar gülerek okuyorum. Fakat son sayfaya gelince üzülüyorum. Çünkü sizin karamsar mektuplarınız beni üzüyor. Mesela okuduğunuz okuldan şikayetçisiniz, ÖSS'den, ÖYS'den kısacası sistemden şikayetçisiniz; o zaman dersinizi iyi çalışın, Milli Eğitim Bakanı olup sistemi düzeltin diycem ama düzeltemezsiniz çünkü izin vermezler yani bu böyle gelmiş böyle gider. Üniversiteyi bitirdik iş bulamıyoruz diyorlar, keşke iş hayatına atılsaydık diyorlar... ya işte bu keşkeler yok mu, bir şeyi yapmadan önce çok iyi düşünürsek ileride keşke demeyiz. Arkadaşlar özgürlüğün tadını çıkarın, kendinizi hiç üzmeyin, gün içinde kendinizi mutlu hissetmeniz için büyük bir çaba gösterin, Leman'a espri dolu mektuplar göndermeyi ihmal etmeyin. Her şey gönlünüzce olsun.

Sedat Yurdakul
Bayrampaşa Kapalı Cezaevi
41. Koğuş İstanbul

Selam

Ben 1989 Güneydoğu Gazisiyim. Ben hayatı seven biriydim ama şimdi içimde bir soğukluk var. Başımdan geçen bir olayı kısaca anlatayım: Belediye otobüslerine bindiğimde bana kimse yer vermiyor... Oturmak istediğimde hemen benden önce davranıyorlar. Oysa ben bu vatan için Güneydoğu'da elinde mayın patlayan bir Gaziyim. Bu olayı şiddetle kınıyorum. Gazi arkadaşlarım beni yalnız bırakmasın. Leman Dergisi'nin Gazilerin yanında olduğuna inanıyorum.

M.Yılmaz/Sarıyer

Tel: (0212) 242 89 61
Cep: (0546) 614 29 52

Merhaba Lemantiler!

Şu an size birşey anlatmak için masa başına geçtim. Hem eksik ya da yanlış yazsam da silmemek şartıyla. Çünkü hayat yanlışlarımı hiç affetmedi... 26 Ağustos'ta İzmir fuarındaydık. Babamla beraber yan yana Leman standını arıyoruz. Annem sinirleniyor. (Her zamanki gibi!). Ama babam bazen beni anlayan tek insan, bazen de hayatta anlaşamayacağım bir kişilik taşıyor. Ama o akşam anlaştığım insan rolündeydi. Çünkü babam da Lemancıları görüp en sevdiği Daral tişörtlerini imzalatmak istiyordu. Ben de bizler için o kadar karikatür, espri yapan ve hayat hakkında bir sürü şey söyleyen insanları, Ankara'da tam göremediğim içindir ki bir daha görüp muhabbet etmek istiyordum. Saat 22:00 oldu... Ama halen bakınıyoruz. Sonunda 9 no'lu pavyonun yanındaki TAŞKAFE'de dondurma satmaya çalışan arkadaşa sordum. Önce bilmiyorum dedi. Saat 22:30 oldu, dondurmacı arkadaşın yanına yine gittim ve sordum. "Ya aslında ben de Leman fanatiğiyim ama fuar bugün açıldı ve yerini bilmiyorum " dedi. Tabi ben de fırsat bu fırsat muhabbete girdim; ama anne ve babamın, "Hadi Aysun istersen çıkalım buradan artık" uyarısıyla fuardan ayrıldık. Taşkafe'deki yakışıklı dondurmacıya hem rezil oldum hem de iyi geceler bile diyemedim. (Off anne yaa!!!). Ve şimdi aklıma onun Lemancı olduğu geldi ve ben buradan ona; "İyi geceler Taşkafe'de dondurma satan yakışıklı çocuk" diyorum ve hepinizi kucaklıyorum.

Aysun/Ankara

Umuda

Umutlarımız vardı okul sıralarında yetiştirdiğimiz. Kahrolası YÖK'e verdiğimiz umutlarımız. Bu bozuk düzen, geri kalmış eğitim sistemi yapmak istemediğimiz şeylere zorladı bizi. "Gelecekte işsiz kalmazsın, öğretmenlik en iyisi" dedi bizimkiler. Oysa ben hep gazeteci olmak istemiştim. Bi yerde ailem istedi diye gelmiştim Eğitim Fakültesi'ne. İçi ülkücülerle dolu bu binaya. Çok geçmedi, yalnız olmadığımın farkına vardım. Nice gençlik vardı geleceğini başkaları çizen. İşte bunlardan biriydi Nesli. İkimiz de öğretmen olmayı istemiyorduk. Ülkücülerle dolu bu binada olmak istemiyorduk... Yoldaşım oldu Nesli. Elele verdik umutlarımız adına. Çıktık uzun yolculuğa...

SEVERİM... Nesli'yi... 11-17'ye binip tozlu yollardan geçmeyi... Otobüs duraklarında izlediğimiz insanları... Bana yumurtalı ekmek yapışını... Bilmişçe verdiği öğütleri... hıçkırıklarımın arkasından attığımız kahkahaları... Hiç boşluk bırakmadan yazılmış, iki saatte çözemediğim mesajlarını... Vitrinlerin camından onu zorla ayırışımı... Ona yüzmeyi öğretirken, bıraktığım an çaresizce çırpınışını... Bazen ona gerçekten kızıp, kırılmasın diye söyleyemediğim şeyleri... Benim saklı tutup, onun herkese söylediği kumpirciyi... Yüreklerimizin benzerliğini... Bozuk düzene yaptığımız sonu gelmez isyanları... Ve daha nicelerini... Umudumsun Nesli... Nice yıllara...

Hacer

Merhaba Leman ve Lemancılar

Bu mektubu 2002/36 sayılı dergide, Manisa'nın bir köyünden 25 yaşındaki saygıdeğer bir büyüğümün mektubunu okuyunca yazmaya karar verdim. Mektubun sonunda "Yazım için kusura bakmayın, bir ilkokul mezunu ancak bu kadar yazabilir" diye yazmıştı. Oysa mektubunda hiç de küçümsenecek bir taraf yoktu. Ben o mektubu yazan elleri öperim. Sen içini ferah tut. Bir bilsen şu ülkede bir şeylerin farkında olan çok az insandan biri olduğunu... Koşulların el vermemiş okuyamamışsın. Sağlık olsun. Umarım bundan sonra hayat sana da cömert davranır. Hem sen umudu olan birisin. Mektubun o kadar samimi ve sıcak geldi ki sabahın 4'ünde bana mektup yazdırdın. İnanıyorum ki pamukla uğraşan ellerin, pamuktan daha yumuşaktır. Mektubumu bitirirken şunu tekrar söylemek istiyorum: Sen içini rahat tut, umutsuzluk yok, sen söylemiştin!

Mustafa Genç/Malatya

Merhaba Değerli Dostlar

Şu an esaret altında olmama rağmen içimde yarınlara dair hala umutlar yaşıyor ve yaşatmaya da devam ediyorum. Siz değerli arkadaşlarla mektuplaşmak ve dost olmak istiyorum. Göndereceğiniz her mektupta cevapsız kalmayacaktır. Dostluk ve arkadaşlık adına. Saygı ve sevgilerle.

İlhan Olgun - E Tipi Kapalı Cezaevi
Koğuş: D/16 Kırklareli

Merhaba Leman Yoldaşları

Ben bir dilenci olarak bu mektubu yazmaktayım. Mesleğimden ve sınıfsal kategoriden ötürü en alt bir seviyede olsam da kendimi geliştirmiş biri olarak size bazı düşüncelerimi aktarmak istiyorum.

İçinde bulunduğumuz iğrenç siyasi ve ekonomik durum, haliyle beni belli bir görüşe itmiş durumda. Fakat itildiğim bu görüş benim ve aynı zamanda tüm insanlığın çıkış noktasıdır. Yani kısacası ben bir komünistim. Bu "komünist" kelimesini duyunca, cebinde benden fazla parası olan herkes, o paraları biraz dana sıkı tutsun. Çünkü herkesin parasında gözüm var. Ki gözüm de olmak zorunda. Zaten benim kaybedecek hiçbir şeyim yok (kitaplarımdan başka).

Olaya paradan girdim. Çünkü dünyadaki tüm dengesizliklerin, ezilmişliklerin sebebinin tüm insanlığa yetecek olan kaynakların, sermayenin belli bir eşitlik içerisinde insanlara paylaştırılmamasından dolayı meydana geldiğini biliyorum. Bunu bilmekle birlikte işte bu eşitsizliğin giderilmesi için atacağımız her adımın, savunacağımız her görüşün belli bir ideolojiye (komünizm) kayma zorunluluğu olduğunu da söylemek istiyorum. Çıkış noktamız eşitlikse ve eşitliğin, eşit insanlar arasında olduğunu da biliyorsak, bunun da ancak sınıfsız bir toplum düzeninde olduğunu bilmemiz gerekir.

Gerek ülkemizde gerekse dünyada insanlar için üretilen kaynakların, metaların sadece belli bir zümre tarafından hazmedildiğini neden hiç düşünmüyorsunuz? Neden siz de bu hazmedilmeyle oluşan büyük sermayeye önce kendiniz sonra da toplum olarak talip olmuyorsunuz? İşte bizim çıkış noktamız bu "nedenler" olmalıdır. Bu isteklerimi halen bir hayal olarak görenler olsa da bunların bir gün gerçekliğe ereşeceği kesindir. Çünkü gün geçtikçe birileri daha zengin, yüzbinler ise daha fakir oluyor. İşte bu artan fakirlik içerisinde haliyle zenginliğe olan talep artacaktır. Bu sınıfsal çatışma içerisinde hayal denilen şey kendi gerçekliğini bulacaktır. bunları görmemiz için benim gibi dilenci olmanız gerekmez. Sadece gelişen olaylara biraz daha geniş gözle bakmanız ve kendinizi sorgulamanız yeterli.

Eşitlik ve gerçeklik için çıkılan arayışlara, sevgilerle...

Stendhal

Bahar'a ve Tüm Leman Seyyahlarına!..

Önce bir lisan kurup sessizliğimi bozuyorum. Sessizliğimle hazırladığım fırtınanın içinde ne kadar zaman kaldığımı ve ne uzunlukta bir yol sürdüğümü hatırlamıyorum. Uzak zamanlardan bu yana kalmış olmalıyım ki, üşümüşüm.

Fırtınanın içine girişimin öyküsü, O'nun bir anlam olarak benden kaçışıyla başlamıştı. Gizli bir esmerlikteki yüzümü, O'nun yüzünün aydınlığına verdiğim anlarda, güzel anlamlarla bezenmiş bir ilişki içindeydik. Menzilsiz yürüyüşümüzün heyecanıyla, yepyeni gerçekleşmelere kilitlenmiş olarak, bir BAHAR mevsiminde zaman gibi sürüyorduk.

Bir ülke kurmak kadar görkemli olan yürüyüşümüzün mensilsizliği, henüz zaman oluşmadan ve anlam kurulmadan gerçekleşmiş olacak ki bu gezegenin hiçbir işareti ifade etmiyordu bizim anlam ve zamanımızı.

Uzun zamanlar boyunca, hep bir sevda biçiminde kaldık ve kalbimizin süveydasını yurt edindik, iki beden, iki yürek ve tek bir bilinç olarak. Lisanımızın işaretlerinin yetmediği kadar sözler biriktirmiştik dudaklarımızda. İçinde sürdüğümüz zaman ve anlamın gizli yurtlarında acı biriktiğini fark ettiğimizde artık çok geçti. Gizli ve açık duygularımızın bazılarını olumlamayı başaramamıştık ve tek bir bilinç olmakla hata yapmıştık. Tek bir olmamız gereken bilincimiz değil, yüreğimiz olmalıydı. çok geçmeden kanın sudan daha ağır olduğunu söyledik yüreklerimize ve artık içinde bulunduğumuz zaman bir fırtınaya dönüşmüştü. O sustu ve fırtına O'nu sonsuza kadar dışladı kendi gerçekleşmesinden. Ben, yalnızlığımı kendime yurt edinerek uzak zamanlara sürmeye devam ettim. Ta ki seyyah olarak BAHAR'ın beni fırtınanın kapısında karşılamasına kadar...

Şimdi yüreğimin ve bilincimin en korunaklı yurdunda bir arkadaş, dost ve yar olarak BAHAR var. Hayranlık ve kıskançlıkla baktığım ve bir savaşçının kişiliğindeki tüm çelişkileri su yüzüne çıkarma erdemine sahip incelikteki duyarlılığıyla bir BAHAR!

Özgürlük, sevginin ve güzelliğin hakim olduğu ilişkiler bütünüdür. Eğer sevgimiz yoksa, güzelliğimiz de yoktur ve prangasız da olsak, birer köle olmaktankurtulamayız... Ben sana bağlanmakla özgürlüğü buldum bu uzun yürüyüşte ve bu çok şeydir. Menzilsiz yürüyüşümün yorgunluğuyla halen yürüyorum; ateşin, suyun, toprağın, havanın işaretleriyle ve hergün yeni bir yeni bir zaman ve anlam kurarak. BAHAR'a ve GAMZELERİNE sevgilerle...

Barış/Bağlar-Diyarbakır Cezaevi

Merhaba Sevgili Leman Dostları

Size bu mektubu şu an bulunduğum askeri birlikten yazıyorum. Ben Leman dergisiyle bu hafta tanıştım. Bana Leman'ı buradaki bir arkadaş verdi. O her hafta derginizi alıyor. Ben uzun zamandır neden sizin derginizi alıp okuduğunu çok merak ediyordum. Hatta bir anlam veremiyordum ve parasının (ki burada para çok önemlidir) boşa gittiğini söylüyordum. Ama bu hafta kafamdaki birçok şey değişti. Çünkü derginizin son sayfasındaki yazıları bana bir bir okudu. Ben bu yazılardan çok etkilendim. En başta Malatyalı deniz'in yazısı beni çok etkiledi. Artık kafamdaki birçok fikrin değişeceğine inanmaya başladım. Ve benim de size bir yazı yazmam gerektiğine karar verdim.

Ben Anadolu'nun bağrından gelen bir insanım, herkes gibi benim de insanca sevmeye ve sevilmeye hakkım olduğuna inanıyorum... Ben de artık bu tabloda yerimi almak istiyorum. Hayat acı, tatlı oyunlar oynasa da artık kendimi bunlara alıştırmalıyım diye düşünüyorum. Ben şöyle bir karara vardım. Bir nehrin akışına kendimi bırakmaktansa o nehirle boğuşmasını öğrenmeliyim. Kafamdaki yoz bilgileri atarak buna başlayabilirim. Artık akan nehrin bir tarafında olmaya karar verdim. Sizlere daha çok yazmak istiyorum. Ama bunları ileriki zamanlarda yazarsam daha iyi ve mantıklı olur. Bu yazımı yayınlarsanız bana bu mücadelemde büyük bir destek olmuş olursunuz. Artık kendimin ve gücümün farkına varmalıyım. Sevgilerle.

Seyhan Maktay/Balıkesir

Selamlar;

567. sayınızdaki Gilda imzasıyla Antalya'dan gönderilen metin Can Dündar'a aittir. Kendisi bunu belirtme gereği duymamış ama duyarlı bir okuyucu olarak emeğe yapılan bu saygısızlık beni had safhada rahatsız etti. Bu konu hakkında gerekeni yapmak Leman'a yakışan bir davranış olacaktır. Saygılarımla

Hilal Kantar/İstanbul

Benim Mucizem

Merhaba hafta sonumun tek eğlencesi canım dergim Leman ve değerli Lemancılar! 16 yaşındayım ve 1 yıldır düzenli bir Leman takipçisiyim. Fakat ilk kez yazmaya kalkıştım. Umarım becerebilirim!.. Umutsuz arkadaşların mektuplarını görünce yazmak istedim! Aşk-meşk olayları :)

Bu yaz ben de çok umutsuz ve karamsardım karşı cinse karşı! Platonik olarak birinden hoşlanıyordum. Hatta epey üzülüp kafaya takıyordum! Yine böyle çok üzgün olduğum bir gece onunla tanıştım! Bu benim için çok büyük bir **"mucize"** oldu! Halbuki hiç inanmazdım böyle şeylere! O bir gecede -hiç ummadığım bir gecede- karşıma çıkması , muhabbeti, sıcaklığı!.. Bir yerlerde hala beni anlayan, benim gibi olan birilerinin olması çok mutlu etti beni! Bu yüzden ona mucize diyorum. Ne yazık ki 1 hafta beraber olabildik ve muhteşem bir son gece ile ayrıldık! Bir daha yüzünü görmedim. 2 kez telefonda sesini duydum, mutluyum! benim için yeni bir mucize olacaksa eminim ki onunla tekrar görüşmem olacaktır! Tüm ayrılıklara rağmen (karşılıksızlaşsa da onu seviyorum!.. Bu yüzden tüm Lemancı dostlarıma sesleniyorum! Ne kadar kötü de olsanız umudunuzu kesmeyin! En beklenmedik, en mutsuz zamanınızda bir mucize de siz yaşayabilir ve doğru kişiyi bulabilirsiniz! Sevgiyle kalın!

İyi ki varsın Leman! Bizim gibilerin dili olmaya devam etmen dileğiyle!

Not: Ben bu dergide Bezgin Bekir'e ayrı bir sempati duyuyorum nedense (?) Ona ayrıca sevgiler! :))

Irmak/Edirne

Umutluyum

Birazcık sus aldım annemden, birazcık sus da babamdan. Şimdi susuyorum!

Hayallerimi, umutlarımı bir kibrit kutusuna doldurdum. Vasati 39 umudumu sardım tek tek çöplerine. Kırkıncıyla da sigaramı yaktım. Kırkıncı çöpteki umudum, düşlerim yandı, simsiyah oldu. Önce büyük bir gürültü kopardı bir şey var gibi. Sonra da sessiz sessiz yandı, bitti... Evet son kibritim de söndü ama hala elde var 39!.. Daha önce iki mektup göndermeme rağmen yayınlanmadı. Oysa insanı ayakta tutan, yaşamının ayrılmaz parçası, ister karşılıksız, ister umutsuz olsun sevdasıdır. Bizler ki sevdamızla, kavgamızla varız, varoluruz. Sizlerle sevdamı paylaşmak istemiştim...

Sizlere sitemliyim. Çünkü mektubumun yayınlanması için sizlere illa taşra üniversitelerinde karşılaşılan sorunlardan, mesleğe başladığımızdaki sorunlardan, bayanlara yapılan tacizlerden, kırık dostluklardan mı bahsetmeliyim?! Yoksa Leman'ı taa Limon'ken almaya başladığımdan mı? Ya da övgüler mi yağdırmalıyım?

Ben sizlere daha farklı birşey yapıp gizli bahçemdeki insandan bahsetmiştim, kırık dökük de olsa, anılarımdan!.. İnsanın değer verdiği şeylerden zarar görmesi onu yıpratır, umudunu zedeler. Umudun oldu mu bütün yeşillikleri doldurabilirsin gözlerine, bütün sevdaları yüreğine... Umutların tükenmemesi için birşeyler yapılmalı, durdurmalı yeryüzünü, değiştirmeli her şeyi. En başta kendimizden başlayarak! Ayakkabı boyayan çocuğun gözlerindeki ışıltı görülebilmeli artık. Bugünün dünden bir farkı olmalı.

Her gelen yeni günün umutları yeşertmesi, demir parmaklıklı hücrelere güneş ışığı sızdırması, çocuk gülüşlerini artırması, baharı getirmesi dileğiyle! Haydi ne duruyorsunuz? Sımsıkı sarılın dostlarınıza!.. Dostlarım iyi ki varsınız!

Not: Ulutürk İlköğretim Okulu öğretmenlerine sevgiler.

Mısri/Diyarbakır

Biliyorum; Değiştireceğim

Bazı zamanlar bu dünyada neden yaşadığımı soruyorum kendime. Hayatın anlamını kavramaya çalışıyorum kendi benliğimde. Her okuduğum kitapta hayatın anlamına dair bir şeyler bulmaya çalışıyorum. Bu şekilde düşünmek, bu şekilde yaşamak beni mutlu ediyor. Her ne kadar çevremdekiler tarafından dışlansam da, yalnız kalsam da hatta sevgililerim beni terk etse de... Ben yaşamam gerektiği için düşünmek istemiyorum. Düşünmem gerektiğini istediğim için YAŞAMAK istiyorum.

Böyle bir düzende, tepeden tırnağa kadar bozuk, çamura saplanmış bir sistemde yaşamayı bırakın, nefes aldığım için kendimden nefret ediyorum. Saatlerce, bazen geceleri gündüzlere katarak düşünüyorum, bir şeyleri değiştirebilir miyim diye. Zerre kadar da olsa bir şeyleri değiştirmek istiyorum ve onun için kendimle, çevremdekilerle hatta kabuslarımla savaşıyorum.

Sabah işe giderken bindiğim vapurda bir çocuğun hem de 7-8 yaşlarında olan bir sübyanın bir mendili satabilmek için karşısındakine yalvarması, bir annenin bir lokma ekmek için çevresine feryatlar yağdırması, ağlaması, iki gencin yüz bin liralık atari jetonu için birbirlerini bıçaklamaları ve bunlara benzer birçok durum... Bu olaylar sadece benim çevremde olanlar. Peki ya tüm Türkiye'de ve hatta tüm dünyada neler oluyor. Acaba hangi anne çocuğu açlıktan ölmesin diye şu an nelere katlanıyor, nelere maruz kalıyor. Acaba hangi genç kız bir lokma ekmek, bir yudum hayat -ki buna hayat denirse- için kenidini bu düzenin sözde koruyucularına satıyor. Ve saire, ve saire... Bu dünyada birilerinin, (ki o birileri dediğim bir gün bizim anamız, bacımız hatta kendimiz de olabiliriz) bir lokma ekmeğe, bir yudum suya muhtaç olduklarını ve kuruş para için birilerinin canlarına kıyabileceklerini bilmem ve benim bu olanları bilerek bir şeyleri değiştirememem en acısıdır... Bu dünyanın bir köşesinde insanların açlıktan, susuzluktan, hastalıktan ölürken ben aldığım her nefes için kendimden nefret ediyorum. Sanki her şeyin suçlusu benmişim gibi kendimi suçluyorum. Ve bu duygularımın, düşüncelerimin önüne geçemiyorum. Ta ki bir şeyleri değiştirene dek... Ben bu dünyada gerçekten bir şeyleri değiştirebileceğimi düşünüyorum ve bu umutla yaşıyorum. Peki ya siz?..

(Yaklaşık sekiz aydır Leman okuyorum. Nasıl başladığımı bilmiyorum ama başladığım için gerçekten çok mutluyum. Leman'da kendimden, bizden ama gerçek olan bizden bir şeyler bulabiliyorum. Size bu yüzden minnet duyuyorum. Teşekkürler...)

Aşkın Karadağ/İzmir

SAYI: 568
28 EYLÜL 2002
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer Aknar

Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.251 42 44 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (112)
Baskı: Ilıcak Tesisleri • **Dağıtım:** DDP - 0.212.622 22 22
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel** yayında, **Tv programında** ve **internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Belgesel

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

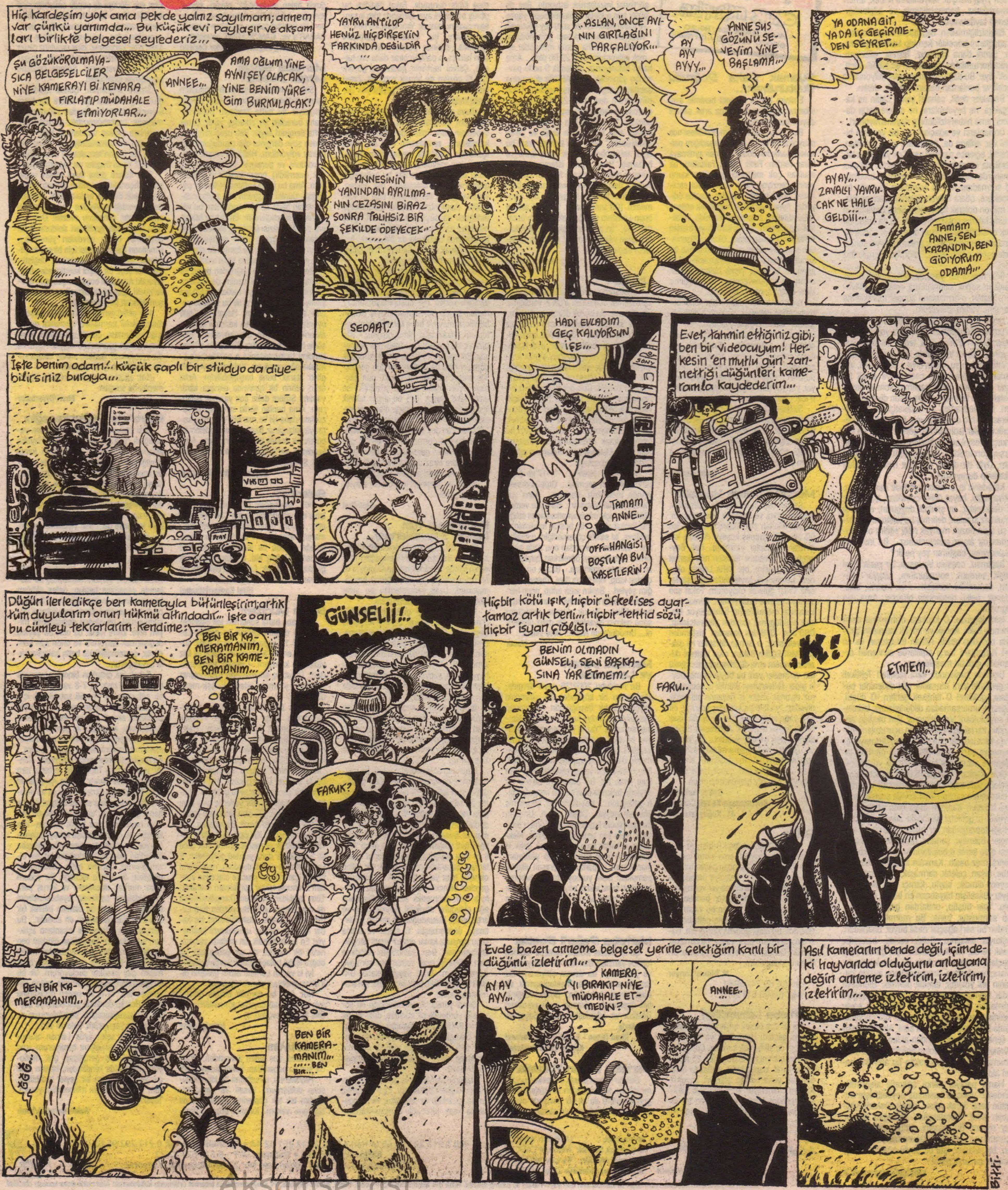
Hiç kardeşim yok ama pek de yalnız sayılmam; annem var çünkü yanımda... Bu küçük evi paylaşır ve akşamları birlikte belgesel seyrederiz...
ŞU GÖZÜKÖR OLMAYASICA BELGESELCİLER NİYE KAMERAYI Bİ KENARA FIRLATIP MÜDAHALE ETMİYORLAR...
ANNEE...
AMA OĞLUM YİNE AYNI ŞEY OLACAK, YİNE BENİM YÜREĞİM BURKULACAK!
YAVRU ANTİLOP HENÜZ HİÇBİRŞEYİN FARKINDA DEĞİLDİR...
ANNESİNİN YANINDAN AYRILMANIN CEZASINI BİRAZ SONRA TALİHSİZ BİR ŞEKİLDE ÖDEYECEK.....
..ASLAN, ÖNCE AVININ GIRTLAĞINI PARÇALIYOR...
AY AYY AYYY...
ANNE SUS GÖZÜNÜ SEVEYİM YİNE BAŞLAMA...
YA ODANA GİT, YA DA İÇ GEÇİRMEDEN SEYRET...
AY AY... ZAVALLI YAVRUCAK NE HALE GELDİİİ...
TAMAM ANNE, SEN KAZANDIN, BEN GİDİYORUM ODAMA...
İşte benim odam!.. küçük çaplı bir stüdyo da diyebilirsiniz buraya...
VHS
PLAY
SEDAAT!
HADİ EVLADIM GEÇ KALIYORSUN İŞE...
SONY
TAMAM ANNE...
OFF... HANGİSİ BOŞTU YA BU KASETLERİN?
Evet, tahmin ettiğiniz gibi; ben bir videocuyum! Herkesin 'en mutlu gün' zannettiği düğünleri kameramla kaydederim...
Düğün ilerledikçe ben kamerayla bütünleşirim; artık tüm duyularım onun hükmü altındadır... İşte o an bu cümleyi tekrarlarım kendime:
BEN BİR KAMERAMANIM, BEN BİR KAMERAMANIM...
GÜNSELİİ!..
FARUK?
?!
Hiçbir kötü ışık, hiçbir öfkeli ses ayartamaz artık beni... hiçbir tehtid sözü, hiçbir isyan çığlığı...
BENİM OLMADIN GÜNSELİ, SENİ BAŞKASINA YAR ETMEM!
FARU..
K!
ETMEM..
BEN BİR KAMERAMANIM..
ÖĞĞ...
BEN BİR KAMERAMANIM... ....BEN BİR....
Evde bazen anneme belgesel yerine çektiğim kanlı bir düğünü izletirim...
AY AY AYY...
KAMERAYI BIRAKIP NİYE MÜDAHALE ETMEDİN?
ANNEE..
Asıl kameranın bende değil, içimdeki hayvanda olduğunu anlayana değin anneme izletirim, izletirim, izletirim...
Bitti.